

تصویر ابو عبد الرحمن الكردي

قاموس اقرأ الثقافي

منتدى اقرأ الثقافي
www.iqra-ahlamontada.com

بەرگی یه که م
ص . ض . ط . ظ . ع . غ . ف . ق

نوسینی:

مه لا مه حموودی گه لا ئه یی

۳

۲۰۱۰ ز

۱۴۳۱ هـ

www.iqra-ahlamontada.com

به یورت

بۆدابه زاندىنى جۆرمه كىتپ: سەردانى: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

تەمبىل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

پەراي دانلود كىتاپهاى مەختەلف مەراجە: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردى ، عربى ، فارسى)

www.iqra.ahlamontada.com

قامووسی رسته

③

www.iqra.ahlamontada.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

✽ ناوی کتیب: «قامووسی رسته»

✽ دانراوی: مه لا مه حمودی گه لالهیی

✽ تیراژ: ۲۰۰۰ دانه

✽ له به ریوه به رایه تی گشتی کتیبخانه کان ژماره ی سپاردنی (سالی (۲۱۰) ی دراوه تی.

✽ تایپ و دیزاینی: (روبار حسین)

✽ سالی چاپ: ۱۴۳۱ ک - ۲۰۱۰ ز

✽ له سه ره رکی کتیبخانه ی نارام له چاپ دراوه مو مافی چاپکرده وهی پاریزراوه بو کتیبخانه ی ناوبراو.

www.iqra.ahlamontada.com

قاموس

رسته

به رگی سیّهم

ص • ض • ط • ظ • ع • غ • ف • ق

نوسینی:

مه لا مه حمودی گه لّله یی

دارالمعرفه
به یروت

۲۰۱۰ز

۱۴۳۱ک

الصَّادُ: بيتى چواردههمى پيتمكانى

هيجايه، شوپنى هاتنه دمرهوى

كهنارى زويان و لاي زوروى ددانى

پيشهوى سهر و وه، بهتهواومتى

پيشهوى مهلاشو دادمگري ۵ ناوى

سورمتيكي قورنانيشه.

صَبَّ صَابًا: زورى ناو خواردموه ۵ شهرابى

زورى خواردموه ۵ بهتهواويى تيراو

بوو.

صَبَّ الرأسُ: سهرى رشكى زورى هه

هينا ۵ سهرى رشكاويى بوو.

أصاب الرأسُ: بهمانا (صَبَّ) دئ.

صَاحًا الجُرُ: توتكه سهگهكه ههولى

چاو ههليتانى داو هيشتا چاوى بؤ

ههلههاتوون.

صَاحًا الرجلُ: پياومكه ترسنوك بوو

دمگوترئ: (صَاحًا من فلان)

لهفلانكس ترساو گهردنكهچى بوو.

تَصَاحًا منه: بهمانا (صَاحًا) دئ.

صَبَّ الشَّيْءُ صَاكًا: شتهكه بؤگهنى كرد

بههوى عمرهق كردنهوه يان بههوى

تهرمشوح و تهرپوونهوه ۵ دمگوترئ:

(صَبَّ الرجلُ وصَبَّت الحشبة).

صَبَّك الدَّمُ: خوينهكه خهست بؤوه.

صَبَّك الشَّيْءُ بَغِيَةً: شتهكه بهغهميرى

خوپهوه نووسا.

صَاءَكَة: شتهكى دا.

الصَّائِكَة: بؤنى كهروى داره كه به هوى

تهرپوونهوه برزئ و كهرو بئنى ۵

بؤگهنى عمرهق.

صَوَّلَ البَعِيرُ صَالَةً: حوشترمه جم و جؤلو

رهوينهوه راهپهينى زور بوو (فهر

صَوَّل).

صَافِي الفَرْخُ وَغَرَهُ صَيًّا: بيچومكه هاوارى

كرد ۵ بهكهسيك كه ستهميش بكاو

شكوى همبى، دمگوترئ (تلدغ العقربُ

وتصاى) دووپشك پيوش دمداو دمى

هينزئى.

تَصَّأى: زنده رهوى كرد له هاواركردن و

دادو هيغان دا.

الصَّاءُ: نهو ناوى لهگهل منداليون دا

دپته دمرهوه ههنديكى دممينيتهوه.

صَبَّ النَّابُ وَغَرَهُ صَبْرًا: ددانهكه سهرى

دهرهينا ۵ كهلبهكه دمرهكوت.

صَبَّ من شَيْن الى شَيْن: له شتيكهوه

گواستيهوه بؤ شتيكى تر ۵ دمگوترئ:

(صَبَّ الرجلُ) پياومكه له ناييى خوى

وهرگهراو چووه سهر ناييىكى تر.

صَبَاً عَلَيْهِ: له فرمان و کونترۆلی نهو

دمرچوو ۵ هیرشی کرده سهری، لیتی
پاپهری.

أَصْبَا النَّابُ وَغَرُهُ: ددانهکه سهری
دهرهینا ۵ کهلبهکه دمرکهوت.

أَصْبَاً عَلَى الْقَوْمِ: هیرشی کرده سهر
خه لکهکهو په لاماری دان و بهباشی
شوینه که بیان نازانی.

الصابئون: کهسانیکن واز له ناپینی
خویان دینن و ناپینیکی تر
ومردمگرن ۵ تاقمو پپړپکن
نمستیره دمپهرستن و پتیا وایه
نهمان له سهر ناپینی حه زرمقی
(نوح)، رۆگهو فیله بیان شوینی
هه لکردنی بای شه ماله له کاتی
نیومرؤدا.

صَبَّ الرَّجُلُ فِي الْوَادِي صَبِيحاً: پیاوکه به
دۆل و شیوکه دا سهر و ژیر بؤوه.

صَبَّ الْمَاءُ: ناوکه هه لپړا.
صَبَّ الْمَاءُ وَغَرُهُ: ناوکه هه لپړاند ۵

دمگوتری: (صَبَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ) سزای
به سهر دا باراند ۵ هورشان دمفرموی
﴿نَصَبَ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْتَ عَذَابٍ﴾.

صَبَّ الرَّجُلُ: فِي الْقَيْدِ: پیاوکه هه لپړاند
پیومند کرد.

صَبَّ عَلَيْهِ دَرَعَهُ: زریه که هه لپهر کرد.

صَبَّ فَلَاناً عَلَى الْأَمْرِ: فلانکه سی بؤ

کلرکه هه ئنا.

صَبَّ الْكَلْبُ عَلَى اللَّصِّ: سهگه که هه
دزمکان بهردا.

صَبَّ رَأْسُهُ: سهری دانه واند، سهری
شؤر کردهوه.

صَبَّ إِلَيْهِ صَبَابَةٌ: حهزی ئی کرد عاشقی
بوو ۵ (فهو صَبَّ وَهِيَ صَبَّةٌ).

أَصَبَّ الْقَوْمُ: خه لکهکه سهرمو ژیر
بیوونهوه.

إِنْصَبَّ الْمَاءُ: ناوکه هه لپړا ۵ دمگوتری
(إِنْصَبَّ النَّاسُ عَلَى الْمَاءِ): خه لکهکه
هه لپړانسه سهر ناوکه، لهوی
کؤیوونهوه.

إِنْصَبَّ الْبَازِي عَلَى الصَّيْدِ: هه لۆکه
په لاماری نیچیرمکه دا.

إِصْطَبَّ: هه لپړا.

إِصْطَبَّ الْمَاءُ: ناوکه هه لپړاند.

إِصْطَبَّ الصَّبَابَةُ: بهرماوی بنکی
په رداخه که هه خواردموه ۵ بنکری
پیا لکه که هه لپوراند.

تَصَابُ الْمَاءُ: ناوکه هه لپړشت ۵
دمگوتری: (تَصَابَيْتُ الشَّيْءُ): کهم
کهم شته کهم ودمهست هیئا.

تَصَبَّبَ الْمَاءُ مِنْ فَوْقِ: ناوکه له سهرموه
هه لپړایه خوار.

تَصَبَّبَ وَجْهُهُ عَرَقاً: روخساری چین
چین نارده قی پشت ۵ دهمو چاوی

نارمقی زۆریان دمردا.

مصاب).

تَصَبَّبُ الصَّبَابَةُ: چۆری بنکی پیاله که ی
خواردموه ه هلی چۆراند.

صَبَّحَ صَبْحًا: به یانی هات بۆلای ه به یانی
په لاماری دا ه پیاله که ی به یانی
پیشکش کرد.

الصَّبَابَةُ: شهوق و نارمزوو ه دلنه رمی و
سۆزو به زمهی ه عیشقی گهرم که
عاشق بتوینیته وه.

صَبَّحَ الْقَوْمَ: دهمه و به یان هیرش کرد
سهر گه له که ه به یانی بردنی بۆ
سهرناو خواردنه وه.

الصَّبَابَةُ: بهرماوه ی که له بنکی
پیاله دا جا ناو بی یان شله مهنی تر.

صَبَّحَهُمُ: به یانی توشی خیری کردن
یان توشی شهر.

الصَّبُّ (ماءٌ صَبٌّ): ناویکه پزاو،
هه لپزاو ه دهسگوتری (أَخَذَ مَائَهُ
فَصَبًّا): سه دو که متری هه لگرت.

صَبَّحَ الشَّعْرُ صَبْحًا وَصُبْحَةً: سواری تیکه ل
سپایی قهزکهانی بوو ه قزی ماش و
برنج بوون.

صَبٌّ عَلَيْهِ: به لاو کاره ساتی به سهردا
بارین.

صَبَّحَ الْحَدِيدُ: ناسنه که بریسکه ی لیوه هات ه
(فَهُوَ أَصْبَحَ وَهِيَ صَبَاءٌ) (ك: صَبَّحَ).

الصَّبْبُ: زهوی سه ره موخوار ه (ك:
اصْبَاب).

صَبَّحَ الرَّجُلُ صَبَاحَةً: روخساری گه شایه وه،
جوان بوو ه دهگوتری: (صَبَّحَ الْغُلَامُ) ه

الصَّبَّةُ: عه شق و خوشه ویستی ه
کۆمه ل و پیرو تاهم ه خوراک و
تیشوی پینوار.

(فَهُوَ صَبِيحٌ) ه (ك: صَبَاحُ).
أَصْبَحَ: کهوته به یانییه وه.

صُبَّةٌ مِنَ النَّاسِ: کۆمه لیک له
ناده میزاد.

أَصْبَحَ الْحَقُّ: حه ق و راستی دهرکهوت ه
گۆرا له حاله تیکه وه چووه سهر
حاله تیکه تر قورئان دهمه رموی:
﴿فَأَصْبَحْتُمْ بِبِعْمَتِهِ إِخْوَانًا﴾.

صُبَّةٌ مِنَ اللَّيْلِ: به شیک له شهو ه (ك:
صَبِّ).

أَصْبَحَ الْمَصْبَاحُ: چراکه ی هه لکرد.
صَبَّحَ الْقَوْمَ: له بهر به یان دا هیرش

الصَّبِيْبُ: ههر شتیک هه لپزیندری.
صَبِيْبُ السَّيْفِ: که ناری شم شیر.

کرده سهر قه ومه که ه قورئان
دهمه رموی: ﴿وَلَقَدْ صَبَّحَهُمْ بُكْرَةً
عَذَابٌ مُسْتَقِرٌّ﴾.

المَصْبُ: شوینی لی هه لپزان.
مَصَبُ النهر: نهو شوینه ی ناوی روبر

صَبَّحَ فُلَانًا: به یانی باشی له فلانکهس

تیکه ل به ناوی دهریا ده بی ه (ك:

کرد ۵ لمدوعاو نراش دا دمگوترئ:
(صَبَحَكُمُ اللَّهُ بِخَيْرٍ).

إِصْطَبَحَ فُلَانٌ: پیاڵه مهی بهیانی
خواردموه پیاڵه شهرابی به شهو
نامادهکراو بۆ بهیانی ۵ چراکهی
خوش کردو روناکی خسته ناو
ماله کهوه.

تَصَابَحَ: روخوشی به سه رخوی دا هیناو
خوی وا نیشان دا که یفخوش و بی
خه مو خه پیاڵه.

تَصَبَّحَ: بهیانی نوست ۵ بهرکولی ژمه
خواردنی خوارد واته: زه لاتهو
تهواییلو شتی لهو جۆره.

إِسْتَصَبَّحَ: چراکهی خوشکرد، روناکی
بلاوکردموه.

إِسْتَصَبَّحَ بِالزَّيْتِ وَغَوَّهَ: به هوی زه پته وه
رووناکی چراکهی درێزه پێدا.

الإِصْبَاحُ: سهرمتای رۆژ ۵ بهیانی و
کازیوه ۵ قورئان دمفرموی: ﴿فَالِقُ
الإِصْبَاحِ﴾.

الصَّبَاحُ ۵ دمگوترئ: (حق صابح) حهق و
ماهیکی ناشکرايه.

الصَّبَاحُ مِنَ الطَّعَامِ: خواردنی تازه.

الصَّبَاحُ: سهرمتای رۆژ، بهیانی و کازیوه
۵ دمشگوترئ: (أَنَاهُ صَبَاحٌ مَسَاءً)

همیشه دهاته لای.

الصَّبَاحُ: گری چراو قه نبدیل.

الصُّبَاحِي مِنَ الدَّمِ: خوینی زۆر سوور.
الصُّبَاحِيَّةُ: بهیانی شهوی به کهمی
بووک و زاوی.

الصُّبْحُ: سهرمتای رۆژ، کازیوهی بهیانی
۵ قورئان دمفرموی: ﴿وَالصُّبْحُ إِذَا
تَنَفَّسَ﴾ ۵ (ك: أَصْبَحَ).

الصُّبْحَانُ: روکراوه و رووخوش و روناک
۵ مه یخۆرموهی بهیانیان ئه و که سهی
بهیانی پیاڵه ی شله مهنی ده خواته وه
۵ بۆ ئافهرت دمگوترئ (صَبَحِي) ۵
(فَعْلان، فعلى).

الصُّبْحَةُ: نووستنی بهیانیان، بهرکولی و
خواردنی ئه و شتانهی پێش نان
خواردن ئیشتیها ده که نه وه.

الصُّبْحُ: شهرابی بهیانی ۵
مه یخواردنه وهی بهیانیان ۵ ئه و
شله مهنی و خواردنه ی بهیانیان
ده خورئ ۵ ژمه ی ئیواران پێی
دمگوترئ (غُبُق).

الصُّبْحَةُ: بهیانی، کازیوه.

المِصْبَاحُ: چراو گلۆپ و همرشتیک لهو
جۆره ۵ (ك: مَصَابِيح).

مصابيح السماء: ئه ستێره ی ئاسمان ۵
قورئان دمفرموی: ﴿وَزَيْنَا السَّمَاءَ
الدُّلِّيَا بِمَصَابِيحَ﴾.

المِصْبَحُ: به مانا (المصابيح) دئ ۵ (ك:
مصابيح).

صَبْرًا صَبْرًا: دانى به خوى داگرت و
ورمه رزو دَل قايِم بوو ۵ پشوو دريژ
بوو، به نارامى چاومرپوانى كرد ۵
دمگوتري

صَبْرًا عَلَى الامر: له سر نيشه كه خوى
گرت و پشوو دريژ بوو ۵ هات و هاوارى
نه كرد.

صَبْرًا عَنْه نَفْسَه: خوى ئى مهنج كرد،
نەفسى خوى ئى گرتمه ۵ نەفسى خوى
كونتروژن كرد.

صَبْرًا الْبُر: گنمه كهى كومه ل كرد، خپرى
هه لئا.

صَبْرًا فَلَانًا: فلانكسى چه بس كرد، له گه لى
كهوت.

أَصْبَرَ الطَّعَام: خوارنده كه تال بوو.

أَصْبَرَ فَلَانًا: فلانكسى وا ئى كرد
خوگرو به غيرت بئ ۵ وره به رزو
له سر خوځي.

صَابِرُهُ مُصَابِرَةٌ وَصَبَارًا: له خوځاگرتن و
پشوو دريژيدا به سره ريدا بالادست
بوو ۵ قورئان دمفرموى: ﴿أَصْبِرُوا
وَصَابِرُوا وَرَاطِبُوا﴾.

صَبْرَةٌ: داواى ئى كرد خوځاگرو
پشوودريژ بئ.

صَبْرٌ الْحَي: گنمه كهى كومه ل كومه ل
كرد.

صَبْرٌ الْجَنَّة: جهسته كهى مؤميا كرد

بۇئەموى بۇماوميه ك نەرزى ۵ له كوئن
دا ئادمه ميزاد بهموى جهوت و تال و
تفتهموه كارى مؤميا و دمباغو شتى
وايان نه نجام داوه.

إِصْطَبَرَ: به مانا (صَبَرَ) دئ ۵ قورئان
دمفرموى: ﴿فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ﴾.

تَصَبَّرَ: نەفسى خوى هه لئا بو
خوځاگري و پشو دريژى ۵ خوځاگري و
نارامگرتنى به سر خوځيدا هينا.

إِسْتَصَبَرَ: گه مى كومه ل كومه ل كرد ۵
دمگوتري (استصبر الطعام) خوځاگه
گرد بؤوه ۵ تال بوو.

التَّصَبُّرَةُ: بهرگون و نهو جوړه
خوارنده كه كاڅراى برسى خوى
پيوه ده خافلينى تا خوارنده
سهرمكه كهى بؤ ناماده دمبئ.

الصَّابِرَةُ: نهو قورسايميه به خريته
ناو كه شتيه وه بؤ نهوى له ره له ر
نهكات.

الصَّبَارَةُ: قفل و به لوعه و سهرقاب و
توپه وانهى گوزمه كه ننوو تهنكى و
شتى ومها.

الصَّبَارَةُ: سهرماى كوشنده.

الصَّبَار: كه سيك زور خوگرو وره
به رزو پشوو دريژ بئ ۵ قورئان
دمفرموى: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِّكُلِّ
صَبَّارٍ شَكُورٍ﴾ ۵ ههرواناوه بؤ

رومکیکی دمشتهکی، گوشراومکی
زور تالو گه لاکه پان و نه ستورده،
همیشه سهوزو ئاوداره و چقلی
همه.

الصبر: وره بهرزی و دامهزراوی و خوگر
له بمرامبر کارهسات دا و خوگری
له سهر دورگه وتنه موهی
خوشهویست و لهدست دانی، پان
خوگری له سهر نه زیهت دان و نازار
بهی ناخ و ئوف کردن و دهگوتری:
(قله صبراً) بهندی کرد تا مرد.

(شهر الصبر) مانگی رۆزوو، مانگی
رهمزان.

الصبر من الشی: لای زوروی شت و
پهنا شتهکه و (ك: أصبار) و
دهگوتری (مأ الكاس الى أصبارها)
پیا لهکی تا لای سهروی پرکردوه و
لیوان لیوی کردوه و (أخذ الشی
بأصبار) شتهکی هه موو هه لگرت.

الصبر: گوشراوی درهختی تال
تا کهکی (صبراً) و (ك: صبر).

الصبر: بهمانا (الصبره) دی.
الصبر: کۆمه له دانه و ئله و کۆمه له
خواردمهانی و دهگوتری: (اشری
الطعام صبراً) خواردمهانی به
گوتره و به کۆمه ل کپی و بهی
پیوان و کیشان خوراکهکی کپی و
(ك: صبر و صبار).

الصبر: کهسیک به سروشت خوراگرو
وره بهرزی و دامهزراوی و ناویکه
له ناوه جوانهکانی خودا و ماناکهشی
نهمیه: پهله ناکا له تۆله سهندنهوه
له تاوانبار.

الصبر: ههروی سهی و پر و کپو و (ك:
صبر) و بهمانا گه ورمو سهرکردی
گه و نهتموش دی (ك: صبراً).

الصبر: کهسیک بههوی تاوانی
کوشتنهوه بهندکرای.

صَبَّ الشی: شتهکی بلا و کردوه،
لنکی جیا کردوه.

تَصَبَّبَ الشی: شتهکه بلا و بۆوه و
کهمیکی ئی مایهوه و دهگوتری:
(تَصَبَّبَ ما لي السقاء) کهمیکی ناو
له کونده و کپه و شتی و ماوه و
(تَصَبَّبَ الليل) شه و کهمیکی ماوه.
الصَّبَاب: مانهوی کهمیکی له ناو و
شراب له بنکی پیاله دا.

صَبَّ به و صَبَّ علیه صَبّاً: به قامک و
بهشیوی گاته پیکردن نامازی بۆ
کرد و بهشیوی گاته نامیز قامکی
بۆرا داشت.

صَبَّ في الشی: قامکی خسته ناو
شتهکهوه و دهگوتری: (ما صَبَّ في
الطعام): قامکی نه خسته ناو
خواردنهکهوه.

صَبَّحَ فَلَانًا: قام کی فلانکەسی ھەنگاوت.

صَبَّحَ فَلَانًا عَلَى الشَّيْنِ: بەقامک فلانکەسی
شارمزا کرد بۆ شتەکە، قام کی بۆ
پاداشت بۆلای شتەکە.

صَبَّحَ الْإِنْسَاءُ: ئەوەی لەناو قاپەکەدا بوو
لەنیوان دوو پەنجەوێ ژواندی بۆ
شوینی پێویست بۆ ئەوەی نە پرژێ و
بلاو نەبێتەوێ.

الإصْبَعُ وَ الْأَصْبُعُ: یەکیک لە پەنجە
دەست یان پەنجە ی قاج (ك)
أصابع) ە ھەروا ناوێ بۆ شوین
دەست و ئاسار ە دەگوترێ: (عليه من
الله إصْبَعُ حَسَنَةً) (وھو حسن الإصْبَعُ
في ماله) ە (وله في هذا الامر اصبع) ە
لەبوار ی کیمادا بەمادەیک دەگوترێ
بە شیوەی کۆلەکە و ستوون قەبارە
ببەستێ.

الأصْبُوعُ: بەمانا (الإصْبَعُ) دێ (ك)
أصابع).

صَبَّغَ الثَّرْبُ وَغَرَهُ صَبْغًا: قوماشەکی
رەنگ کرد.

صَبَّغَ الشَّيْنُ: شتەکی نوقم کرد ە لە
شلەمەنیەکی ھەلکێشا ە دەگوترێ:
(صَبَّغَ يَدَهُ فِي الْمَاءِ) دەستی خستە ناو
ئاوێکەوێ نوقمی کرد (صَبَّغَ اللَّقْمَةَ فِي
الإِدَامِ) پاروێکی لە پێخۆرێکەدا نۆم
کرد.

صَبَّغَ الْحَدِيثَ: قسەکی تێکەل بە درۆو
دەلەسە کرد ە دەگوترێ (صَبَّغُونِي فِي
عَيْنِكَ) سەرنج و رای تۆیان بەرامبەر بە
من بەشیوەی خراپ گۆژی.

صَبَّغَ النَّصْرَانِي وَلَدَهُ: کابرای نەصرانی
مەندالەکی خۆی لە ئاودا نۆم کرد لە
ناو ئاوی (معمودية)دا.

أَصْبَغَتِ النَّخْلَةُ: خورماکە ئال و بۆلی
تێ کھوت، گەییی لێ دیاریی دا.

صَبَّغَتِ الْبُسْرَةُ: پێگەپین و گەیشتنی
خورماکە دەرکھوت ە دەگوترێ
(صَبَّغَتِ النَّخْلَةَ) بەھەمان مانا.

صَبَّغَ الثَّرْبُ: قوماشەکی بۆیە کرد.
إِصْطَبَّحَ بِكَذَا: بەوشتە رەنگی کرد.

إِصْطَبَّحَ بِالْأَدَامِ: بە پێخۆرێکە نانەکی
چەور کرد ە پێخۆرێکی لە نانەکی
ھەلسوو.

تَصَبَّغَ فِي دِينِهِ وَبَدِينَهُ: لە ئایینی خۆیدا
دامەزراو بوو.

الصَّبَاغُ: ئەو شتێ قوماشی پێ بۆیە
دەکری یان شتی تر ە ھەروا ناوێ
بۆ پێخۆری شل.

صِبَاغُ الدَّمِ: لەبوار ی پزشکی دا مادەیکە
دەبێتە ھۆکاری پەیدا بوونی رەنگی
خوێن ە (ك: أَصْبَغَةٌ).

الصَّبَاغَةُ: بۆیەجییەتی، خەمچییەتی.

الصَّبَاغُ: كه سَيِّك نيشى بۆيەكردن بى
پيشەى بۆيە جىيەتى و رەنگ
کردنى قوماش ۵ درۆزن.

الصَّبِيغُ: بۆيە و رەنگ ۵ پىخۇر ۵ قورئان
دەفەرمۇئ: ﴿وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ طُورِ
سَيْنَاءَ ثَبْتُ بِالذَّهْنِ وَصَبِغٌ لِّلْكِلِينِ﴾ ۵
ھەروا ناوہ بۆ شتى رەنگ كراو ۵
(ك: أصباغ).

الصَّبِغَةُ: ئەوہى شتى پى رەنگ دمكرى
۵ شىوہى شت دواى رەنگ كردنى.
صِبْغَةُ اللَّهِ: ئەو ھىترەت و سروشتهى
خودا ئادەمىزادى لەسەر دروست
كردووە ۵ ئەو ئايپنەى خودا دايناوہ
بۆ ئادەمىزاد ۵ قورئان دەفەرمۇئ:
﴿صِبْغَةُ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ
صِبْغَةً﴾.

لِلصَّبِغَةِ: خەمخانە ۵ شوپنى بۆيە كردن
(ك: مصابغ).

الصَّبْغِي: شىوہىك لەمادە لەناوكى
خانەدا لەكاتى دابەش بوونى دا
ومرى دمكرى ۵ واتە: (كروموسوم).
صَبْنَ عَنْهُ الْهَدِيَّةُ: ديارىيەكەى نەدايە،
لەوى يوارد بۆ يەككىكى تر.

صَبْنَ الْقَامِرُ: الكعبين: قومار كەرەكە ھەر
دوو كەعبەكەى خستە ناو دەستىيەوہ
بۆ ئەوہى بەرامبەرەكەى ھەلخەلەتتەى
۵ ھاوہلەكەى پىئى دەلى: (لا لَصِين)

فَيَلَمْ لَى مەكەو ناگام لىيە جى دەكەى.
الصَّابُون: صابون، پىكھاتەيەكە لە
ترشەلۆكە جەوړىيەكان و برى
قەلەويات ۵ بۆ تاك و پارچەيەكەى
دمكوترى: (صابونة).

الصَّبَان: صابونكەر، صابون فرۆش.
الصَّبَانَةُ: ئامپىرىكە، دەفەرىكە
صابونەكەى تى دەخري بۆئەوہى
لەئاوہكەدا نەتووتەوہ.

المَصْبَنَةُ: كارگەى صابون ۵ (ك: مصابن).
صَبَاً فُلَانٌ صَبَوًا، وَصَبَوَةً: روى كرده
رابواردن و لەھو لەعب ھەزى لە
مىبازى و رابواردن بوو ۵ قورئان
دەفەرمۇئ: ﴿وَالَا تُصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ
أَصْبُ إِلَيْهِنَّ﴾.

صَبَتِ الرِّيحُ: بايەكە ھەلى كرد ۵ باى
صەبا ھەلبوو.

الصَّبَا: تەمەنى مندالى و پىگەپشتن ۵
عەشق و سۆزو خۆشەويستى.

الصَّبِي: مندال تادەگاتە تەمەنى لاوى ۵
يان مندالى شىرە خۆر ۵ تىزايى
شمشیر ۵ بىلبىلەى چاۋ ۵ لاشەويلە
(ك: صبيّة ۵ و صبيان).

صَبِيان المطر: دلۆپە بارانى بچوك.
صَبِيان الجليد: دەنكە تەرزە ۵ شاگرد كە
فەيرى پيشەو خوپندن دمكرو و وردە
وردە و بە قۇناغ.

الصَّبِيَّةُ: مَيِّنَهى (الصَّبِي) يه ٥ (ك:

صبايا) يه.

صَبِيَّ صَبًا: كارى مندانى كرد.

صَبِيَّ إِلَيْهَا: بوى كوركاندو حمزى ئى كرد،
ممىلى ئى بوو.

أَصَبَتِ الْمَرْأَةُ: ئافرىتمكه مندانى بوو چ

نيز چ مى ٥ مندانى زور بوون ٥
(فهي مصب و مصيبة).

أَصَبَتِ الْفَتَاةُ فَلَانًا: كچهكه دلى فلانى
بردو سهراسيمهى كرد.

صَابِي الشَّيْءِ: شتهكهى خواركردموه،
لارى كرد ٥ وای ئى كرد ناراست بى.

صَابِي سَيْفٍ: به پىچهوانموه
شمشیركهى خسته كالانموه.

صَابِي السَّكِينِ: كيردمكهى سهرمو بن
كرد ٥ دىگوترى: (صَابِ السَّكِينِ)

دىسكى شمشیركه بخهره لای من.

صَابِي الْكَلَامِ: قىسمكهى به شىووى
راستو درووست نهگىراپموه.

صَبَى رَأْسَهُ: سهرى خوى دانهماند بولای
زموى.

تَصَابَى: خوى مندانل كردموه.

تَصَابَى الْمَرْأَةُ: دلى ئافرىتمكهى بوى لای
خوى كيش كرد، ئافرىتمكهى
هينايه سهر پىيازى دلدارى و كهوى
كرد.

الصَّبَا: كزه بايهكه له خورههلاتموه

ههلهدهبى لهكاتى يهكسان بوونى
شمو و رۇژدا.

صَحْبُهُ صَحَابَةٌ وَصُحْبَةٌ: هاوپښتى كرد
٥ له دوعاو پارانهموه دىگوترى
(صَحْبِكَ اللَّهُ) خودا بتپاريزى ٥
چاودپىرى خودات بهسهرموه بى.

أَصْحَبَ فَلَانٌ: فلان كهس هاوپښى بوى
خوى پهيدا كردن ٥ مندانلهمكانى
گهوره بوون لهگهل كىهوتونو
هاوپښتى دىكهن ٥ شىوه
شىتييهكى بهسهردا هاتووه لهبهر
خويهوه ويته ويتيهتى.

أَصْحَبَ لَهُ: ملكهچى بوو شوښنى كهوت.
أَصْحَبَ فَلَانًا: فلانكهسى كرده هاوپښى
خوى.

أَصْحَبَ فَلَانًا الشَّيْءِ: فلانكهسى كرده
هاوشانى فلان شت.

صَاحِبُهُ مُصَاحِبَةٌ وَصِحَابًا: هاوپښتى
كرد.

إِصْطَحَبَ فَلَانًا: فلانكهسى كرده هاوپښى
خوى ٥ دىگوترى: (إِصْطَحَبَ الْقَوْمُ):
خهلككه ههندىكيان بوون به
هاوپښى يهكترى.

تَصَاحَبًا: بوون به هاوپښى يهكترى.
اسْتَصَحَبَ الشَّيْءُ: هؤگرى بوو پىووى
گيروده بوو پىووى نووسا.

اسْتَصَحَبَهُ الشَّيْءُ: دلاوى ئى كرد نهو
شته لهگهل يكهوى.

اِسْتَحَبَّ فَلَانًا: بانگی فلانکسی کرد
دلاوی لَن کرد بییته هاوړنی.

الصَّاحِبُ: هاوړنی و لمگه لېوو (مراقق) ه
خاومن شت ه چاودېری شت ه
قورئان دمفرموی: ﴿وَمَا جَعَلْنَا
أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً﴾ ه همروا
ناوه بُو کسانیک پمپرېوی پښارو
پرؤگرامیک دمگمن ه وگکوو
دمگوتری: (أصحاب ابي حنيفة
وأصحاب الشافعي) ه (ك: صَحْبٌ
وأصحاب وصحاب) دمگوتری: (یا
صاح) لهجیاتی (یا صاحبی).

الصَّاحِبَةُ: هاوسر (ژن) ه قورئان
دمفرموی: ﴿وَأَنَّهُ تَعَالَى جَدُّ رَبِّنَا مَا
اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا﴾.

الصَّاحِبِي: کسینکه پیغمبري دیبی و
بمخزمتی گمیشتی و نیمانی پی
هینابی و به موسولمانیش مردبی ه
(ك: صَحَابَةُ)

لِلصَّحَابِ: ملکه چو ژړبار ه دمگوتری:
(هر مصحاب لنا بما نحب) نهو
ژړبارو ملکه چو پابندی فرمانی
نیمیه.

لِلصَّحْبِ: لقه دار که توپکلمه کی لَن
نمکرا بیتموه ه چرم تووکه کی لَن
نمکرا بیتموه ه دنکه خورما به
ناوکهوه.

صَحَّ الشَّيْنُ صَحًا وَ صِحَّةً وَ صِحَاحًا: شتمکه
بن عمیبو لمکبه.

صَحَّ لِلرَّيْضِ: نهخوشمکه چاک بُووه.

صَحَّ الْحُجْرُ: هموالکه راست بوو (صَحَّتِ
الشَّهَادَةُ) و (صَحَّتِ الصَّلَاةُ)، (صَحَّ
العقد)، (فهر صحیح) (ك: صِحاح) بُو
عاقلمند ه (أصحاء) بُو ناعاقل ه و(هي
صحیحة): (ك: صِحاح، صَحاح).

صَحَّ لَهُ عَلَى فُلَانٍ كَذَا: نهومی لیسر
فلانکس بُو چهپا.

أَصَحَّ الرَّجُلُ: پیاوکه نهو عمیبو
نهخوشی و کهمو کورپیهی همیبو
نهماو باری خوری راست بُووه.

أَصَحَّ اللَّهُ فَلَانًا: خودا نهخوشی و
ناردهمتی فلانکسی لابرد.

صَحَّعَهُ: هله بری کرد لمکهو عمیبو
خهوشی لَن لابرد ه دمگوتری:
(صَحَّحَ الْخَيْرَ وَصَحَّحَ الْكِتَابَ
وَالْحِسَابَ، وَصَحَّحَ اللَّهُ الْمَرِيضَ).

تَصَحَّحَ: چاک بُووه ه دمگوتری: (تَصَحَّحَ
بِالدَّاءِ) به دمرانمکه چاک بُووه، به
دمرانمکه چاکسازي له خوئی دا
کرد.

اِسْتَصَحَّ مِنْ عِلَّتِهِ: له نهخوشییمکه کی
چاک بُووه.

اِسْتَصَحَّ الشَّيْنُ: شتمکه به ساغی
کهوته دمست.

الصُّحاح: به مانا (الصَّحِيحُ) دئ.

(نه خوځخانه).

الصُّحَّةُ فِي الْبَدَنِ: لهش ساغی ۵
حاله تېکی سروشتیه له جهسته دا
نهنده مېه کانی هه ریه که و بهر پک و
پېکی پوړلی خوۍ ببینی ۵
له شهر عدا بریتیه له وهی نه و
عیبادته ی نه نجامی دما په سهند
بی و هه زاکردنه وهی نه وئ ۵ یان
هوکارو سه بهب بی بؤ نه وهی نا کام و
نامانجی پیو یستی له سهر په یدا بن
ومکو له مامه له ده نه گهر مامه له که
پله ی (صیحه تی) ی هه بوو نه وه
نه نجام و نا کامه که ی لی په یدا دمبن ۵
ومکو مولکیه ت و ته صه روف و نه و
شانه.

الصَّحِيحُ: ساغ و بی عه یب ۵ قسه ی
پشت پی به ستر او ۵ فهر مووده ی
پیغه مېهر (د.خ) که بگاته وه سهر
پیغه مېهر و هاوه له کانی لییه وه
ریوا یه ت بکه ن و راویه کانی عادل و
به ناگاو زیره ک و وردبین و هو شیار
بن.

الصُّحَّةُ: نه و شته ی ده بیته سه بهبی
بوونی شت ۵ دمو ترئ: (الصُّم
مَصْحَةٌ وَالسُّفْرُ مَصْحَةٌ وَأَرْضٌ مَصْحَةٌ)
هیچ نه خوځشی و تاعون و دمر دیک
تیدا نییه ۵ هه روا ناوه بؤ شوینیک
چاره سهری نه خوځشی تیدا دمرئ

صَحْرَ الطَّعَامِ صَحْرًا: خواردنه که ی لینا،
کولاندی.

صَحَرَتِ الشَّمْسُ فَلَانًا: خوړ نازاری
ده ماغی فلانکه سی دا.

صَحْرَ صَحْرًا وَصُحْرَةً: رنگی سوراپیه کی
که می تی که وت. (فهر اصخر و هی
صحراء)

أَصْحَرَ الْقَوْمُ: قه ومه که له سارادا
دمر که وت.

أَصْحَرَ الْمَكَانُ: شوینه که فراوان بوو.

أَصْحَرَ الْأَمْرُ بِالْأَمْرِ: نیشه که ی ناشکرا
کرد.

صَاخَرَ قَرْنُهُ: فیل و ته له که ی له
بهرام بهرو پقه بهر مکه ی نه کرد.

إِصْحَرُ: به مانا (صَحْرَ) دئ.

الصَّحَارُ: دمو ترئ: (أبرز له الأمر
صحاراً) کاره که ی به ناشکرا پویه رو
کرده و.

الصُّحراء: ساراو دشت که فراوان بی،
که م ناوبی ۵ (ك: الصُّحارى).

الصُّحْيَةُ: خوړاکی که له شیرو پون
دروست دمرئ، و ده بی ناردیشی
پی وهر دمرئ.

صَحْمَحَ الْأَمْرُ: کاره که ناشکرا بوو.

الصُّحْصَاحُ وَ الصُّحْمَحُ: زهوی دشت و
فراوان ۵ (ك: صحاصح).

الصُّحُفُ وَالصُّحُفُ: لَيْكُؤْلَهْ مَوِيهَكِي

ومها كه وردمكاري كارو روداو دهكان
بكاو هه ژماريان بكاو بيانراني.

اصْفَ الكتاب: كَتَبْتِهْ كَهْ يَهْ يَهْ يَهْ
كۆكردموه.

صَحَّفَ الْكَلِمَةَ: وشهكه ي نووسی یان
خویندیه وه بههله ه وهكو پیویست
نه یخویندیه یان نه ینووسی، بههوی
لِ تِيكچوونی پیتهكان لی.

تَصَحَّفَتِ الْكَلِمَةُ أَوِ الصَّحِيفَةُ: وشهكه
یان لاپهركه له راستیه وه بوو به
ههله.

الصُّعَافَةُ: رُؤْزَنَامَهْ وانی، نهو كهسه ی
ههوال و پاو بۆچوون كۆدمكاته وهو
له رُؤْزَنَامَهْ و گۆفارد ا بلاوی
دمكاته وه.

الصُّعَافُ: نهو كهسه ی سه حافی دهكا ه
یان خهريكی فرۆشتنی رُؤْزَنَامَهْ و
شتی وایه.

الصُّعْفَةُ: قاپیکه له قاپی خواردمه منی
وهكو دموری و لهگهن و کاشی و نهو
جۆره شتانه (ك: صِحَاف).

الصُّعْفِي: نهو كهسه یه زانیاری له
رُؤْزَنَامَهْ و مریگری ه كهسیك کاری
رُؤْزَنَامَهْ وانی نه انجام بدا نه وهی
کردبیته پیشه ی خوی.

الصَّحِيفَةُ: لاپهړی نووسراو یان نهوهی

تَيِّدَا نُووسِرَاوَه ه (ك: صَحْف) ه
قورئان دمفه رموی: ﴿إِنَّ هَذَا لَفِي
الصُّحُفِ الْأُولَى، صُحُفٍ إِنْشَاهِيْمَ
وَمُوسَى﴾ ه لاپهړمیه کی تایبه تیه له
رُؤْزَنَامَهْ یهك رُؤْزانه یان لهکاتیکي
دیاریکراودا دمردده چی و تایبته دمهی
به لایه نی سیاسی یان کۆمه لایه تی،
یان ئابوری یان رُوشنبیری. (ك:
صُحُف و صَحَائِف).

صحيفة الوجه: پیتستی دهم و چاو ه (ك:
صحیف).

المصحف: کۆمه له لاپهړمیه ك كه
پیکه وه لکیرابن و تهجلید کرابن ه
به زوری نه و وشه یه بۆ قورئانی
پیرۆز به گاردمه یترئ ه (ك:
مصحف).

صَحْلٌ فَلَانٌ صَحْلًا: له دهنکی دا گرپیه ك
هه بوو ه دهگوترئ: (صَحْلٌ صَوْتُهُ) (فهو
صَحْلٌ وَهِي صَحْلَةٌ: وهو اصْحَل وَهِي
صحلاء).

صَحْنُهُ صَحْنًا: لی ی دا ه دهگوترئ:
(صَحْنُهُ بَرَجْلُهُ) قاجی پیانا.

الصُّعْنُ: پیاله شمرا بی گه و ره ه قاپیکي
گه و ره كه خۆراکی تی بکری ه
وهکو و لهگهن و سه عه ندو نهو جۆره
دمفرانه ه (ك: أَصْحَنُ وَصَحَانُ
وصحون) گۆرپانیكه له ناو مزگهوت

يان لهمالدا ۋ زموى دىشتو فراوان
كه درمختى تىندا نىمى ۋ (ك):
صُخُونُ

اصحى فلاناً: فلانكىسى بىخەبەر هينا
ۋ واى ئى كرد خەم يان بىھوشى يان
سەرخۆشى بەرى بىدا.

صَحْنُ الْأَذْنِ: ناو گونچەكە (ك: أصحان).
الصَّحْنان: دوو تەشتى بچوكن بە يەكتر
دەكىشرىن بۇ وەدھەننى دىنگىكى
تاپىمىتى لە بوارى مۇسقىقاو
گۆرانىدا.

الصُّحُورُ: دىگوتى: (سواء صحر و يوم
صحر) واتە بى ھەمورەو ساقو بى
گەردە.

الصُّحْناء: جۆرە پىخۇرىكە لە گۆشتى
ماسى بچوك دروست دىكرى.

لِلصَّحَاءِ: بىالەو سوراحى شەراب كە
لەزىو دروست كرابە ۋ (ك: مصاح).
لِلصَّحَاءِ: ھەر شتىك خەم بىرەونى،
سەرخۆشى لاپەرى.

الصُّحُونُ: نەسبى راھىنراو و پام گراو.
لِلصَّحْنَةِ: قاپىكە وەكو لەگەن خواردىنى
تىدىمگى.

صَحْبُ الْجَمْعِ صَحْباً: كۆمەلەكە بوو بە زاوۋە
زاو و قىرەو ھەرايان.

صَحَا النَّاسُ صَحْراً: نووستووەكە بە
خەبەر ھات.

صَحْبُ نَلائِ: فلانكىس ھالوارى كرد قىراندى.
صَحْبُ الْبَحْرِ: دىريا كەوتە جونبوش و
شەبۇل ھالويشتە ۋ (فەر صاخب و ھى
صاخبە) ۋ (وھو ھى صخوب).

صَحَا السُّكْران: سەرخۆشەكە بەرى دا،
ئاسايى بۆۋە.

صَاخِبَةٌ: لە قىرەو ھەراو ھۆرىدا
پىشپىركىيان كىرد.

صَحَا الْقَلْبُ: دىل وەئاگا ھاتەوۋە لە خەمى
غەمەلەتو عىشق بازى بەخەبەر ھات.

إِصْطَخَبَ الْقَوْمُ: خەلەكەكە كىرەنە
ھەراو ھۆرىا و ئىكىلان و پىكىلان ۋ
(إِصْطَخَبَ الْمَرْجُ) شەبۇلەكان
پىكىلاندا.

صَحَتِ السَّمَاءُ: ئاسمان ساو بوو ھەمورى
پىۋە نەما.

تَصَاخَبَ: بەمانا (إِصْطَخَبَ) دى.
صَحَّ الْحَجَرُ صَحّاً وَ صَخِيحاً: بەردەكان
لەكاتى پىك كىشاندا دىنگىيان
ئىۋەھات.

صَحَا الْيَوْمُ: ئەمەرقۇ خۆرەتاو فەتك بوو،
ئەمەرقۇ خۆرەتاو بوو، سەرمای كەم بوو.
أَصْحَى: بەمانا (صحا) دى ۋ كەوتە ناو
ھالەتى بەخەبەرى و بە ئاگەپىمە ۋ
كەوتە ناو و لاتىكەمە ھەساو و
خۆرەتاوۋە.

صَحَّ نَلائِ صَحّاً: لە گونچەكى فلانكىسى

داو گهری کرد ۵ دھشگوتری: (صَحَّ سَمْعُهُ) و (صَحَّ الصَّوْتُ أَذْنَهُ) دھنگه گونچکھی گهر کرد.

صَحَّ الصَّلْبُ عَلَى الصَّلْبِ: رھقی به رھق کیشا دھنگی ئی هات.

اصَحَّ سَمْعُهُ: گونچکھی گهر کرد.

الصَّاحَا: گرمه دھنگی گهوره که نهومنده به هیزیی گونچکھی گهر بکا ۵ دھنگی گهرمنای هاتنی قیامت و دونیا وئرانبون.

الصَّحَّةُ: دھنگی بمر د کبهر شتیک بکهوئ.

صَحَّدَ الْيَوْمَ صَحْدَانًا: پۆزمکه گهرماکهی بههیز بوو.

صَحَّدَتِ الشَّمْسُ الشَّيْءَ وَالْإِنْسَانُ صَحْدًا: خۆر لهشتهکهی داو نهخۆشی خست ههلی پھروکاند ۵ دھشگوتری: (صَحَّدَةُ الْخُرُ) گهرما بمر د نهخۆشی خست.

صَحَّدَ الْيَوْمَ صَحْدًا: نهمرۆ گهرماکهی بههیز بوو (فهر صاخذ).

اصَحَّدَ فُلَانٌ فَلَانَكُمْنَ گهرمای ئی هات، کهوته جهنگهی گهرما.

اصطَحَّدَ الْحِرْيَاءُ: حیرباو جبروجانهومر به گهرمای خۆر بووژانهومر گهرم بوونهومر.

الصَّاحِيَّةُ: گهرمای نیومرۆ.

الصَّحْدَةُ: گهرمای نیومرۆ (ك: مَصَاخِد).

الصَّيْغَرَةُ: بهردی زۆر رھق ۵ دھگوتری: (صَعَدَ وَصِيغَرَةُ) شاخ و رھقنهیکه فوئینگ و پاچ کاری ئی ناکهن.

صَخْرَ الْمَكَانَ صَخْرًا: شوئنهکه بهرده لانهو شاخ و رھقنهی زۆره ۵ (فهر صَخْرَ وَهِي صَخْرَةً)

اصْحَرَّ لِلْمَكَانِ: شوئنهکه شاخ و بهردی زۆر بوو.

الصَّاخِرُ: زرينگهی ناسن که بهیهك دھکمون.

الصَّاخِرَةُ: قاپی ناو تیدا خواردنه که له سوالهت درووست گرابی ۵ گۆزیلکهی ناو.

الصَّخْرَةُ: بهردی گهورهو رھق ۵ له زاراووی جیؤلوجیادا برهتییه له مادهمهکی سروشتی زهوی به زۆری له یهك گرتن و تیکهئ بوونی دو (معهمن) کان و زیاتر یهك دئ ۵ (ك: صَخْرَ وَ صُخْرَ) ۵ (علم الصخر): زانیارییهکه له شاخ و بهرد دھکۆلئتموه لهجی درووست بووهو تابهت مهندی جیهو چ جۆریکه.

صَدَّقَ الْحَدِيدُ: ناسنهکه ژهنگ دایهپۆشی ۵ دھشگوتری:

صَدَات يَدُهُ مِنَ الْحَدِيدِ: دهستی به

ناسنهکه ژمنگاوې بوو.

صَدَّ عَنْهُ صَدًّا وَصُدُّوا: روى لى وهرگړېا.

صَدَّى فلان: فلانكس خه موك و سيس

صَدَّ صَدًّا: نارحمت بوو روى وهرگړېا ه

بوو ه دمگوتړئ:

قورئان دمه رموى: ﴿فَصَدَّهُمْ عَنِ

صَدَّى القلب: دل ژمنگى گرت.

السَّبِيلِ﴾ ه (فهو صَادَّ وهي صَادَّة).

صَدَّى اللون: رهنهكه رمشى ټيگهړا (فهو

أَصَدَّ الجرح: برينهكه كيټم و زوخاوى

أَصَدًّا وهي صَدَاء) (ك: صُدَّ).

کرد.

أَصَدَّ الحديد: ناسنهكهى والى كرد ژمنگ

أَصَدَّ فلاناً عن كذا: فلانكسى لهو شته

بيټئ.

مهنه كرد.

الصَّدَّ: توټپهكى فش و كون كونه

صَدَّ الجرح: برينهكه كيټمى كرد.

دمكه وټپته سهر ناسن و مهعدهنى تر،

الصَّدُّ: واز لى هيټان و خو گومكردنى

به هووى وټپكه وټنى پټپكاتهى ههوا

دولبر له عاشقهكهى ه لايهنى شت

پټى پهيده دهبى، بهزاراوهى كيميا

ه پټپرومى ناو لهناو شيو و دولدا.

بهو پټپكاتهپه دمگوتړئ: ټوكسيد ه

الصَّدُّ: لايهن و نريك ه نامانچ و

همروا (الصَّدَّ) ناوه بو تهلخ و

مهپهست ه بهرامبهر ه دمگوتړئ

به لڅيك دمكه وټپته سهر روى شت.

(هذا الدار صَدَّدَ هذه) ه (بصددها)

صَدَحَ الطائرُ صَدْحاً و صِداحاً: مهلهكه

بهرامبهرى ه له ميانهى قسه كړندى

خوټندى و دمنگى بهرز كردهوه ه

دمگوتړئ (صَدَحَتِ الغنَّةُ) ټافرمته

گوزانى بيزمكه دمنگى لى هه لټرى و

هيچ مانيعيكم نيبه ه (هو بصَدَدَ

كهوته گوزانى وټن ه (فهو صَادِح

كذا) نهو خه ريكى نهو شتهپه

و صِداح وهي صَادِحَة وهي وهو صَدوح،

سهرگهرمى نهو شتهپه.

و صِداح).

الصَّدْحُ: ته پوټكهى بچوك و رهنه لان ه

صَدَّرَ الأمرُ صَدْرًا وَصُدُّوا: نهمرمه

دركه شاخ ه (ك: صِدحان).

مؤزكراو دمرچوو.

الصَّيْدُحُ: خاومنى دمنگى بههيزو

صَدَّرَ الشيءَ عن غيبه: شتهكه ومدى هات،

ناوازي گوزانى.

پهيده بوو ه دمگوتړئ (فلان يصدر عن

الصَّيْدُحُ: بهمانا (الصَّيْدُحُ) دئ.

كذا) فلانكس هيزو دمه لات له فلان

شتهوه وهرمگړئ.

صَدْرَ عَنِ الْمَكَانِ وَالرَّوْدِ صَدْرًا: له شویننه که
گه پرايه وه، پاشگه زبؤوه.

صَدْرَ إِلَى الْمَكَانِ: گه پشته نهو شویننه.

صَدْرَ فَلَانًا: فلانکهسی گپرايه وه ۵ سنگی
فلانکهسی ههنگاوت.

صَدْرَ صَدْرًا: سنگی نازاری پهیداگرد.

أَصْدَرَ الْأَمْرَ: فهرمانه که ی بلاوکرده وه و
جئ به جئ کرد.

أَصْدَرَ فَلَانًا عَنِ الشَّيْنِ: فلانکهسی لهو
شته گپرايه وه، مهنی کرد.

أَصْدَرَ الْقَوْمَ: خه لکه که ی تیرکرد ۵
دمگوترئ: (أَطْعَمَهُمْ حَتَّى أَصْدَرَهُمْ).

أَصْدَرَ الرُّعَاءَ دَوَابَّهُمْ: شوانه کان
نازه له گانی خویمان ناوداو

له سه رناوه که گپراپاننه وه دواوه،
قورئان دمفه رموی: ﴿قَالُوا لَا نَسْقِي

حَتَّى يُصْدِرَ الرُّعَاءَ﴾ ۵ همروا
دمگوترئ: (فَلَانُ يُرْدُ وَلَا يُصْدِرُ)

دهست به کار که دمکا به لام تهواوی
ناکا.

صَادَرَهُ عَلَى كَذَا: به جهخت و
ئیلحاحه وه داوی ئی کرد.

صَادَرَتِ الدُّوْلَةُ الْأُمُورَ: حوکومهت
مال و سامانه که ی داگیر کرد ۵

دهستی به سه ردا گرت به مهبهستی
سزادانی خاونه که ی.

صَدْرَ الْفَرَسِ: نه سپه که له غاردان و

پیشبرکیدا پیش نهوانی تر کهوت.

صَدْرَ فَلَانًا: فلانکهسی گپرايه وه ۵

خستیه پیشه وهی مهجلیسه که ۵ له
پیشه وهی مهجلیسه داينيشاند.

صَدْرَ الْكِتَابِ: پیشه کی بؤ کتیبه که
نووسی.

صَدْرَ الْبِضَاعَةِ: کالا که ی له ولاتی که وه
نارد بؤ ولاتی کی تر.

تَصَدَّرَ الْفَرَسُ: به مانا (صَدْرَ) دئ.

تَصَدَّرَ فَلَانٌ: فلانکهس له پیشه وهی
مهجلیس دانیششت ۵ پیش

نه ته وه که ی کهوت.

اسْتَصْدَرَ الْأَمْرَ: داوی دهرچوونی
فهرمانه که ی کرد.

الْأَصْدَرُ: سنگ پان و گهوره.

الْمَصَادِرُ: دمگوترئ: (ما له صادر ولا
وارد) نه دره جوو نه هاتوو هیچی

نییه ۵ (طریق صادر وارد): رپگی
قه ربائغ و ناوه دان.

الْمَصَادِرَاتُ: کالای ولات که رموانه ی
دهر وهی ولات بکری.

الْمَصْدَارُ: پو شاکیکه سنگ داده پو شئ
(سوخمه ی په خه داخراو).

الْمَصْدَارَةُ: پیشه کهوتن، پیشه نگو
پیشهوا، دمگوترئ: (فَلَانُ لَهُ الْمَصْدَارَةُ

فِي الْقَوْمِ) ۵ له لای زانایانی (نهحو)
تا یبمهندی وشه په که به وهی که

- لەسەرمەتای پێشمهوه بێ ە وەکۆ (اسماء الإستفهام).
- الصُّنْدُ: پێشمهوهی شت ە دەرگوتری:
- (صُنْدُ الْکِتَاب) پێشمهکی کتێب ە
- (صدر النهار) سەرمەتای رۆژ ە (صدر الأمر): سەرمەتای کار.
- صدر القوم: سەروکی نەتمهوه.
- صدر الإنسان: سنگی ئادەمیزاد.
- (ذات الصدر) نەخۆشی سنگ (سِل).
- (ذات الصدر) نهینی ناودن و دەرۆن.
- الصُّنْدُ: گەڕانمەوه لە ناو خوارنەمەوه ە
- یان گەڕانمەوه لەکاری تر.
- (یوم الصدر) رۆژی چوارەمی جەژنی
- قوربان ە چونکە حاجییەکان لە
- مەحکەمەوه دەرگەڕانمەوه بۆ وڵات و
- شوێنی خۆیان.
- الصُّنْدَةُ: بەمانا (الصُّنْدُ دئ) ە سوخمە ە
- چاکمەتی بێ قۆل کە سنگ داپۆشی ە
- زێنی کورت (ک: صُنْد).
- الصُّنْدِيَّةُ: لای سەروی شیو ە پێشمهوهی
- دۆل و شیو.
- المصدر: چاوێکی کانی شت ە ئەمەوهی شتی
- لێ وەدی دئ ە لـهـلای زنا
- زمانەوانییەکان بڕیتییه لە نیسمیک
- ماناکە یە زمانێکی لەخۆ نەگرتبێ.
- الصُّنْدُ: دەرگوتری: (رجل صُنْدُ)
- بیاویکی سنگ پێشمهوهی قایم و قۆلە
- صَدَعَدَ الْمَنْخَلُ: بێزنیکی کەوگێرو
- گلگیرمەکی بەدەست هێناو بردو
- لەرزاندی بۆ بەکارهێنانی.
- صَدَعَتِ الْبُيُوتُ الْأَرْضُ: روهکهکه سهري له
- زموى دهرهیناو دهرکهوت.
- صَدَعَتِ الزُّجَاجُ وَغَرَهُ: شوشهکهی شکاند.
- صَدَعَتِ الْمَسَافِرُ الْفَلَاحَ: پێیوارمکه
- جۆلەوانییەکی بێ.
- صَدَعَتِ الْقَوْمُ: خەلکەکی پەرتەوازه کرد.
- صَدَعَتِ الْأَمْرُ بِهِ: کارمەکی ئاشکراکردو
- رونی کردمەوه قورئان دەرمرۆی:
- ﴿فَصَدَعَتْ بِمَا تُؤْمَرُ﴾ ئەمەوهی فەرمانت
- بێ دەرگێر بێگەیمەنه و بلاوی بکەرمەوه.
- صَدَعَتِ: سەرنیشە ی تووش بوو.
- صَدَعَهُ تَصْدِيعاً وَتَصْدَاعاً: زێدە رمەوه
- کرد لە گەیانندن و رونکردنەمەوا لە
- شکاندن و سارا بڕین دا ە توشی
- سەرنیشە کرد.
- صَدَعَتِ: بەمانا (صَدَعَتِ) ە قورئان
- دەرمرۆی: ﴿لَا يُصَدِّعُونَ عَنْهَا وَلَا
- يُنْزِفُونَ﴾.
- تَصَدَّعَ: شەق بوو قەلشا ە درزی برد ە
- دەرگوتری:
- تَصَدَّعَتِ الْأَرْضُ بِالْأَنْبَاتِ: زموى شەق
- بوو بەسەر دهرهینانى روهك لێی.
- تَصَدَّعَتِ الْقَوْمُ: خەلکەکی پەرتەوازه

إِنصَدَعُ: شَمَقَ بُوو ۵ دَرَزَى بَرَد.

(صدیغه).

إِنصَدَعُ الصُّبْحُ: بَهْیَانِی شَمَبَهَقِی دَا ۵

صَادَقَةُ: بَهْرَامِبَهْرِی کَرَد شَان بَه شَانِی

کازِیوِی بَهْیَان دَمَرکَهوَت.

بَهکَتَر پُویشتن.

الْصَّدْعُ: لَه (جَبَّوْلُوحِی) دَا بَرِیْتِیْبَه لَه

تَصَدَّعُ: سَهْرِیْنِی بُوْ لَاجَانْگِی خَوِی دَانَا.

تَبْکَشْکَانِی شَاخو بَهْرَد بَهْمَوِی هِیْزِی

الْأَصْدَغَان: دُوو رَهْگَن لَه خَوَار

زُورْمُوَه.

لَاجَانْگَهوَمَن.

الْصَّادُعُ: دَادُوْمَر لَه نِیَوَان قَهوَم دَا.

الْصَّدَاغُ: نِیْشَانَه بَهکَه بَه دَرِیْزِی لَه سَمَر

الْصَّدَاغُ: سَهْرَنْیَشَه، نَازَلَرِی سَمَر کَه

لَاجَانْگ دَرِوَسْت دَمَکَرِی.

هَوُکَارْمَکَانِی زُورَن.

الْصَّدْعُ: نِیَوَان قَوْلِیْنِچْکِی جَاو و

الْصَّدْعُ: دَرَزو شَمَق بُووَن لَه شَتِی رَهْمَدَا

کُوْیْچَکَه ۵ زَوْلَفُو لَاجَانْگ ۵ (ک:

۵ قُورَنَان دَهْمَرْمَوِی: ﴿وَالْأَرْضِ ذَاتِ

أَصْدَاغ وَأَصْدُغَ).

الْمَصْدَعِ﴾ ۵ (ک: صَدُوع).

لِلْمَصْدَعَةِ: سَهْرِیْن ۵ (ک: مَصَادِغ).

الْمَصْدَعَةُ: نِیَوِی شَتِی شَمَق بُوو، دَرَز تِی

صَدَقَ عَنْهُ صَدَقًا وَصُدِفًا: رُوی وِهرْگِیْرَا

بُوو بُوْ دُوو کَرَمَت ۵ جَهْلَمَبَه نَازَمَل.

مَهْیَلِی کَرَد.

الْمَصْدِیغُ: شَمَق کَرَاو ۵ نِیَوِی شَتِی

صَدَقَ فَلَانًا عَنِ الشَّيْءِ صَدَقًا: فَلَانْکَهْسِی

دُوو لَمَت کَرَاو.

لَه شَتَمَکَه لَادَا.

صَدَغَ إِلَى الشَّيْءِ صُدَغًا: مَهْیَلِی بُوْلاَی

صَدَقَ صَدَقًا: لَه رُویشتن دَا نَمَرْنُؤْکَانِی

شَتَمَکَه کَرَد.

رُویَان لَمَهْیَک بُوو لَیْک دَمَدِرَان ۵ (فَهْر

صَدَغَ عَنْ طَرِيقَه: لَه رُیْبَازِی خَوِی لَایِدَا.

أَصْدَفَ وَهِيَ صَدَفَاءُ) (ک: صُدَف).

صَدَغَ فَلَانًا صَدَغًا: لَه لَاجَانْگِی فَلَانْکَهْسِی

أَصْدَقَهُ عَنِ الشَّيْءِ: لَه شَتَمَکَهْی لَادَا، لَه

دَا ۵ خَوَارِیْمَهْکَهْی رَاسْت کَرْدَمُوَه.

شَتَمَکَهْی گِیْرَا یَمُوَه.

صَدَغَ الْبَعْعُ وَغَرَدَ: لَاجَانْگِی حُوشْتَرْمَهْکَهْی

صَادَقَةُ مَصَادَقَةُ: رُوبَهْرُوی بُوْوَه بَه

دَاغ کَرَد ۵ نِیْشَانَهْی کَرَد.

رُیْکَهوَت تُووُشِی بَهکَتَر بُووَن بَهْیِی

صَدَغَ فَلَانًا عَنِ الْأَمْرِ: فَلَانْکَهْسِی لَه

نَمُوَهْی هِیْج وَاَدَمِیْهَکِیَان لَه بَهْیِنَا

کَارْمَکَه لَادَا.

هَمَبِی.

صَدَغَ صَدَاغَةً: لَاوَاز بُوو ۵ (فَهْر صَدِیغ وَهِيَ

تَصَادَفَا: بَه رُیْکَهوَت بَهْیَمَکَتَر گَمِیشتن.

تَصَدَّقْ لَهُ: پیشی پی گرت ۵ بهر پهرچی دایه وه.

تَصَدَّقَ عَنْهُ: روی ئی و مرگړیا.

الصَّدَف: روتیکردنی نه ژنوگانه بولای په کتر له کاتی رویشندا ۵ همرشتیک گه ورمو بهر و مهبهست بی، و مگوو نیشانه، دیوار، کیو ۵ لایه و په ناو ههراخ.

صَدَقَ الْجَبَلُ: نه ملو نه ولای کیو بهر امیر به په کتر بن ۵ قورن دهمرموی: ﴿حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انْفُخُوا﴾ ۵ پهمردو توکل و صدهمفی مرواری ۵ تاکه کهی (صدفة) (ک: أصداف).

الصَّدَقَةُ: کرکراگهی گوی.

الصَّدَقَتَانِ: دوو هموزی کلوت که سهری نیسقانی رانی تیدایه.

الصَّدُوفُ: نافرمتیک پوی خوئی نیشان بینر بداو خیرا پوی و مرگړی ۵ دهم بؤگن.

صَدَّقَ فُلَانٌ فِي الْحَدِيثِ: فلانکس راستی وت ۵ راستگو بوو ۵ واقعی روون کردم وه.

صَدَّقَ فِي الْقِتَالِ وَغَوَّ: به هیزو تواناو ورمه رزییه وه پوی کرده گوړمپانی شمړ.

صَدَّقَ فُلَانًا: ههوالی راستی به فلان گوت ۵ دمشگوتری (صَدَقَ الْحَدِيثُ) یخ ههمان

مانا.

صَدَّقَ فُلَانًا النَّصِيحَةَ وَالْأَخَاءَ: بهر راستی و دلسوژی ناموزگاری فلانی کردو برادرایهستی و دوستایهستی راسته فینهی له گهل دا بهست.

صَدَّقَ فُلَانًا الْوَعْدَ: پابهندی وادمو به ئینی خوئی بوو بؤ فلانکس ۵ قورن دهمرموی: ﴿وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ﴾ ۵ (فهو صادق) نهو راستگو یه (فهو صادق) زور راستگو یه (ک: صَدَقَ).

أَصْدَقَ فُلَانًا: فلانکسی به راستگو له ههلم دا.

أَصْدَقَ الْمَرْأَةُ: مارمیی دا به نافرته که ۵ مارمیی بؤ بریار دا.

صَادَقَهُ مَصَادَقُهُ وَصِدَاقًا: کردیه دوستو برادری خوئی.

صَادَقَ فُلَانًا الْمُرَّةَ وَالنَّصِيحَةَ: به دلسوژی خوشه ویستی و ناموزگاری خوئی بؤ فلانکس دمریری.

صَدَّقَهُ وَصَدَّقَ بِهِ تَصَدِيقًا وَتَصَدَاقًا: دانی نا بهر راستگو یی نهو ۵ قسهی خوئی برده سهر و ناواتی خوئی هینایه دی ۵ قورن دهمرموی: ﴿وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ﴾.

صَدَّقَ عَلَيَّ الْأَمْرَ: فهرانه کهی ته صدیق کرد، واژوی کرد.

پی دمکا، له پېش نهوه هجرى
کازېب ههیه که بهدریزى بهرمو
خوړناوا ستونی دیاری دېدا.

الصَّادِقَةُ: مېینه (الصادق).

الصَّدَاقُ: ماري ښ (ك): أَصْدِيقَةُ
(وَصْدَق)

الصَّدَاقَةُ: دوستایمتی و پهیومندی نیوان
برادرو خوښه ویستان.

الصَّدِيقُ: نهوکهسهی ههمیشه

پشتگیری حق و راستی دمکا ۵ زېده
ږموی دمکا له راستگویندا ۵ نهو

کهسهی کړدموکهانی پشتگیری له
قسهکانی دمکا ۵ قسهو کړدموی

ومکو پهک وان ۵ قورنان دمفرموی:
﴿وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِلهَ كَانِ

صَدِيقًا لِّي﴾ ۵ همروا وشه
(الصَّدِيقُ) نازناوی هه زرمی

نه بوبه کړه (رمزای خودای ئی ب).

الصَّدِيقُ: تهواو له ههموو شتيك دا ۵

دمگوتری: (رمح صدق) ږمیکي
راستو ږمکه ۵ (رجلٌ صَدَقَ اللِّقَاءَ)

پیاوړکی خوږاگره لهکاتی ږوو به
ږووبوونهوهی دوزمن.

الصَّدِيقُ: راستگو، پښکاته نهوهی قسه
بؤ واقع، خوږاگری و وره بهرزی ۵

دمگوتری: (رجل صَدَقَ) (وامرأة
صَدَقَ) ۵ کاروباری راستو بی

تَصَادَقًا: بوون به هاورپی پهکتری و
پهکتریان خوښ ویست.

تَصَادَقًا الْحَدِيثُ: همريهك لهو دوانه
قسهی راستیان بؤ پهکتر کړدو

راستگو بوون لهگهڼ پهکتر.
تَصَادَقًا عَلَى الْأَمْرِ: ههمردوکیان

ههمرمانه کهیان پهسهند کړدو پیی
ږازی بوون ۵ دانیان نا به

واقعیه کهدا.
تَصَنَّقَ عَلَيْهِ: خیری پی کړد، یارمهتی

دا به مال و سامان، زمکاتی دایه.
التَّصَدِيقُ: لهلای منطقه کهان بریتیه

له دمک کړدنی حوکم و نیسهت
له نیوان دوولایهی قضیه دا ۵

له یواری یاسای نیودمو له تیدا
بریتیه له رازی بوون و اوژو کړدنی

سمرؤکی دمو لهت بؤ پهیمان
نامه پهک که له نیوان ولاته کهی و

ولایتیکی تردا به ستراره یان
همرشتیکی لهو جوړه.

الصَّادِقُ: دمگوتری: (عمر صادق الخلاوة)
خورمایهکی شیرینه ۵ (هو صادق

الحکم) نهو دلسوزه له ږپیارمهکی
داو هیچ شتيك راستی پی ناگوړی

۵ دمگوتری: (فجر صادق) سپیای
کهناری ناسمان که بلاو دمیته وهو

سمرمتای ږوژیکي تری تازه دهست

عمېږو دوور له كه مو كورې و درؤو
پنېچو په نا ه قورئان دهمرموي:
﴿وَقُلْ رَبِّ اَدْخِلْنِيْ مُدْخَلَ صِدْقٍ
وَاَخْرِجْنِيْ مُخْرَجَ صِدْقٍ﴾.

الصَّدَقَةُ: مارمې نافرمت ه (ك):
صَدَقَات (قورئان دهمرموي: {وَاَتُوا
النِّسَاءَ صَدَقَاتِهِنَّ بِحِلَّةٍ}).

الصَّدَقَةُ: خيرو خيرات، نهوې كه
خاومنی دارایی دهيدا به همزاران بؤ
رهزامه ندى خوداو به نيازى خير.

الصَّدِيقُ: هاوملى دلسوزى راسته مينه ه
(ك): اصْدِقاء و صَدَقاء (جارى وا هميه
بهو شيوه بؤ تاك و كؤو بؤ نيرو بؤ
مې بهكاردهي ندرئ دمگوترئ: (هو
صديق وهم صديق وهي صديق وهن
صديق).

الْمَصْدَقُ: له زاراوه مهنتيقيهمكان دا نهو
تاكانهن كه مانای كوليبه كهمان تېندا
بهرجهسته دهمې ومكوو (نازادو
ورېاو حسن و حسين رسول و
مامه نند....) دهمنه (ماصْدَقِى
نادهميزاد كه مفهومي كوليبه.

مِصْدَاقُ الْأَمْرِ: بهلگه له سمر راستى
شته كه ه (صَدَقَ الشَّيْءُ الشَّيْءَ صِدْقاً)
شته كه له شته كهمى دا پيكيان كي شا
ه پالى پيژمنا ه دمگوترئ: (صَدَقَ
الرجل غيره) پياوكه پالهمه ستوى

غمېرى خوى دا.

صَدَمَتِ النَّازِلَةُ فَلَاناً: به لاو كارسات
ناكه هان په خمې فلانكهمى گرت.
صَدَمَهُ بِالْقَوْلِ: به قسه بؤري داو بې
دمنكي كرد.

صَادَمَهُ مُصَادَمَةً وَصِدَاماً: بهرگرى
كردو پالى پيژمناو بهرمنگارى بووه.
إِصْطَدَمَا: نهو دوانه هميه كهمان
بهرمنگارى نهوې تريان بؤوه.

تَصَادَمَا: بهمانا (اصطدام) دئ ه
دمشگوترئ:

تصادمت الآراء: بېرو راپه كان جوداوازو
دزيههك بوون.

الصَّدَمَةُ: پالئانې له ناكاو به شيوه
تهكان ه دمگوترئ: (صَرَعَهُ بِصَدْمَةٍ)
به راته كان لندن و پالئانې
گوزوگوممعت خستى.

صَدِي صَدِي: تينوويمتى بهرې سهند ه
(فهو صاد) ه (ك: صَدَاة) ه (وهي
صادية) ه (ك: صَوَاد) ه (وهو صِدْ وهي
صدية) ه (هو صديان وهي صديان).

أَصْدَى الْجِبِلِّ: كيژمكه دمنكه كهمى
دووباره كردوه.

صَادَاه: بهرهنستى كرد، لهگه لېدا
هملې كردو ممدارې كرد.

صَدَى فَلَانٌ بِيَدَيْهِ تَصْدِيَةٌ: فلانكهمى
به همردوو دمستى چه پهلې ئى دا ه

قورئان دمفرموي: ﴿وَمَا كَانَ صَالِحُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا مَكَاءٌ وَكَفْئَةٌ﴾.

تَصَدَّى لِلْأَمْرِ: سمري بهر زكردم و دهو
بؤكارمگي پوانی بزانی چیه و
چونه.

تَصَدَّى لِلْفُلَانِ: بهر بهرچی فلانكسي
دايمه و پوی له فلانكس كردو
ويستی قسي له گهل بكا و قورئان
دمفرموي: ﴿أَمَّا مَنْ اسْتَفْتَى، فَأَنْتَ لَهُ
تَصَدَّى﴾.

الْصَدَى: تینوایهتی زؤرو کوشنده و
گیرانهوی دمنگ که شاخ دوویاره
دمکاتمه، دمگوتری: (صَمٌ صَدَاهُ)
خپ بوو دمنگی نهما هموتا و (أَصَمٌ
الله صده) خودا له ناوی برد و همروا
وشه ی (الصَدَى) بهمانا پاش
بهړنوم بردن و پهرومردمکردنی مال و
سامانه و دمگوتری: (هو صَدَى مال)
و بالندمییه کی نهفسانه مییه له کوندا
پیان و ابووه له سمري کوزراو دپته
دمرومه همر هاوار دمکا تینوومه و
ناوم بدنن همتا تۆله ی کوزراومگه
دمکرتمه نهوجا بیندنگ دمی.

صَرَبَ اللَّيْنُ صَرِيًّا: ماستهگي کرده ناو
ممشکه و بؤ نموي ترش بی برش.

صَرَبَ اللَّيْنُ فِي الطَّرِيعِ: شیرمگي له

گونه که دا هیسته و ده نه پدوشی و
دمشگوتری: (صَرَبَ الْبَوْلَ).

صَرَبَ اللَّيْنُ صَرِيًّا: شیرمگي له گونه که دا
کؤبؤوه.

إِصْطَرَبَ اللَّيْنُ: ماستهگي له ممشکه دا
ورده ورده کؤکردم و ده لی گهرا
ترشاو بوو به تؤراخ.

الصَّرْبُ: شیري ترشاو ماستي ترش.
الصَّرِيْبُ: صهغی سوور و ماستي
ترش.

المِصْرَبُ: قاپی گهوره، منجهل دیزه
گهوره، ماستیان تی بکری و وازی لی
بینن تا دمترش و (ك: مِصْرَاب).

صَرْجُ الْبِنَاءِ: باله خانهگي به صاروج
بؤیه کرد.

الصَّارِجُ: تیکه له په که به کاردمه یندری
بؤ بؤیه کردنی دیواری باله خانه و
شتی وا.

صَرَّحَ الْأَمْرَ صَرَحًا: کارمگي
ناشکرا کردو روونی کردم و ده.

صَرَّحَ الشَّيْنُ صِرَاحَةً وَصُرُوحَةً: شته که له
خهوش و توپکل و پوش و په لاش پاک
بؤوه (فهو صريح) (ك: صُرْحَاء و صِرَاح)
بؤ عاقله مند و (صرائح) بؤ ناعاقل.

صَارَحَ بِمَا فِي نَفْسِهِ: نموي له دمرونی
بوو دمري خست.

صَارَحَ فَلَانًا بِالْأَمْرِ: راسته و خو دمرباری

کارمه قسهی لهگه‌ن فلاندا کردو
بهرمو روی نهوی کردموه.

صَرَحَ الشَّيْءُ: شتهکه دمرکهوت و ناشکرا
بوو ۵ دمگوترئ:

صَرَحَ الْحَقُّ: حه‌ق و راستی دمرکهوت و
ناشکرا بوو.

صَرَحَتِ الْخَمْرُ: شه‌را به‌که کهفه‌که‌ی
هه‌لداو خالص بوو هیچی پیوه
نه‌ماو صافو بیگمرد بوو.

صَرَحَ النَّهَارُ: رۆژمه‌که‌ی خو‌ش کرد
هه‌وری نه‌ماو خو‌ر دمرکهوت و دونیا
گهرمی بووه.

صَرَحَ الْأَمْرَ: کارمه‌که‌ی دمرخست ۵
(صَرَحَ بِالْأَمْرِ) له‌باره‌ی کارمه‌که‌وه
دواو قسه‌ی له‌سهر کرد.

تَصَرَّحَ: به‌مانا (إِنْصَرَحَ) دئ ۵
دمشگوترئ (كَصَرَاحَ الزَّيْدُ عَنْ الْخَمْرِ)
که‌فو به‌لغه‌که له شه‌را به‌که جیا
بۆوه.

التَّصَرُّعُ: رۆنکردنه‌وه و را دهر‌په‌ینی
حوکوومه‌ت یان وته بی‌زی فه‌رمی
حوکوومه‌ت و دامه‌زراوه و پرۆژه و
شتی و به به‌یاننامه‌یه‌که دمر‌باره‌ی
کارێکی ئیداری یان سیاسی یان
سه‌ربازی ... هتد ۵ یان ئیزن
وهرگرتن به‌کارێک له که‌سیک
خاومنی دمه‌لاتی ئیزن دان بچ.

الصَّرَاحُ: پاک و بئ خه‌وش له که‌فو
به‌لغو و پل و پوش ۵ دمگوترئ: (نسب
صُرَاح) نژاد و بنیچه‌یه‌کی خاوی‌ن ۵
(خمر صُرَاح) شه‌رابی خالص و بئ
غمش ۵ (تکلم به صُرَاحاً) به ناشکرا
قسه‌ی دمر‌باره‌ی کردو رونی
کردموه و په‌رده‌ی له‌سهر لادا.

الصَّرَاحَةُ فِي الْحَيِّ: ناشکراو بئ چه‌ندو
چوون و بئ پی‌چ و په‌نا.

الصَّرْحُ: باله‌خانه‌ی به‌رز، بینای
هه‌لچوو به‌ناسماندا ۵ به‌زاراوه‌ی تازه
(ناطحة السحاب) نه‌و باله‌خانه‌ی
نه‌ومنده به‌رز شه‌ر له‌گه‌ن هه‌ور
دمکا ۵ قورئان دمفه‌رموئ: ﴿يَا هَامَانَ
ابْنِ لِي صَرِّحًا لِّعَلِّي أَبْلُغَ الْأَسْبَابَ﴾.

الصَّرْعَةُ: گۆره‌پانی خانوو هه‌وشه‌ی
مال.

الصَّرِيحُ: خالص و پالته له تلپ و
که‌فو به‌لغو و پل و پوش ۵ ناشکراو
دمايان.

صَوَّخَ صَرَاخًا وَصَرِيحًا: نه‌راندی، به هه‌موو
هی‌زی هاواری کرد ۵ داوی
یارمه‌تیدان و به هانه‌وه چوونی کرد.

أَصْرَعَهُ: به هانه‌یه‌وه چوو.
تَصَرَّخَ: له هاوارکردنه‌که‌یدا ته‌که‌للو‌فی
به‌کار هی‌نا، به نابه‌دلی هاواری کرد.

إِصْطَرَّخَ: هاواری کرد، داوای یارمه‌تی و

به هاناوه چوونی کرد ۵ قورئان
دمفهرموی: ﴿وَمَنْ يَصْطَرِّخُونَ فِيهَا
رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا﴾.

ئصارخوا: هاواریان کرد ۵ دق به‌مانا
(إِصْطَرَّخُوا) دئ.

إِسْتَصْرَخَهُ: هاواری بو بردو داوای
یارمه‌تی لی کرد ۵ قورئان
دمفهرموی: ﴿فَإِذَا الَّذِي اسْتَنْصَرَهُ
بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ﴾.

الصَّارِخُ: هاوار کمر و په‌نا هیئ ۵ به
هاناها‌توو یارمه‌تیدمر.

الصَّارِخَةُ: دمنگی هاوار کمر و
په‌ناهی‌نمر.

الصَّارُوخ: صاروخ: هاویژراوی‌کی
ئاگراوییه ۵ دریژو لای سهرمودی
باریک، هه‌لدمدرئ بو شوینی دوورو
بو‌شایی دوور برپیه‌که‌ی به‌هوی
ته‌قینه‌هوی نه‌و گازانه‌یه که له
بنکی صارووخه‌که‌دا بو قوناغه‌کانی
رؤیشتنه‌که‌و به‌پئی به‌رنامه‌یه‌کی
دیاریکراو دادمنرئ.

الصَّرِيخُ: هاوارکردن بو نه‌ودی فریای
یکه‌مون ۵ نه‌و که‌سه‌ی که‌ووتۆته
ته‌نگانه‌و هاواری فریاکه‌ووتن دمکا ۵
نه‌وکه‌سه‌ی فریای دمکه‌وئو به
هانایه‌وه دئ ۵ قورئان دمفهرموی:

﴿فَلَمَّا صَرَیخَ لَهُمْ وَلَا هُمْ يُقَدَّرُونَ﴾.

صَرَدَ صَرَدًا: سارد بوو ۵ دمگوترئ: (صَرَدَ
اليوم) نه‌مرفو ساردبوو (وَصَرَدَتِ الرِّيحُ)
بایه‌که (هه‌واکه) سارد بوو.

صَرَدَ السَّهْمُ: تیره‌که هه‌له‌ی کرد نه‌ی
پیکا.

صَرَدَ عَنِ الشَّيْءِ: لئی لاداو بو‌ی نه‌چوو،
نه‌ی ویست.

أَصَرَدَ السَّهْمُ: تیره‌که نه‌ی پیکا.
صَرَدَ الشَّيْءِ: شته‌که‌ی که‌م کردموه ۵
دمگوترئ: (صَرَدَ عَطَاءَهُ)
به‌خشینه‌که‌ی که‌م کردموه.

صَرَدَ الْأَنْاءُ: نه‌ومنده‌ی ئاو کرده
سوراحیه‌که‌موه که به‌شی تیر ئاو
بوون نه‌کا.

صَرَدَ فَلَانًا: نه‌ومنده‌ی ئاودا به
فلانکه‌س که تینواپه‌تی نه‌شکی.
صَرَدَ شَرِبَهُ: قوم قوم ئاوی دایه، چۆر
چۆر ئاوی دایه.

الصَّارِدَةُ: هه‌وای ساردو سهرما، (ك:
صَرَادَ).

الصَّرْدُ: پالفته کراوو کاکله‌ی شت ۵
دمگوترئ: (ذَهَبَ صَرْدٌ) زێری
خا‌ئ‌ص و پوخت (كَيْبَتْ صَرْدٌ) سرکه‌ی
پالفته ۵ (حُبَّ صَرْدٌ) خو‌شه‌ویستی
بی غه‌ل و غه‌ش ۵ (جاء معه جيش
صَرْدٌ) هیژنکی له‌گه‌ل هات

صَوَّ النَّاقَةَ صَرًّا: گوانی حوشرمکهی بهست
بَوَّ نَهْمَوِي بِيَّجَوْمَكِي شِيرِي بَوَّ نِي
نَمْخَوَرِي.

صَرَّ الدَّرَاهِمُ: دهرهمهگانی خستنه ناو
کيسه تابههتييهوهو دهمی کيسهگهی
بهست.

صَرَّ الصَّرَّةُ: کيسه پارمکهی توند بهست.
صَرَّ وَجْهَهُ: ناوچهوانی لِيَك ناو روی گرژ
کرد.

صَرَّ الْفَرَسُ أَوْ الْحِمَارُ أَوْ الْكَلْبُ: نِهسپهکه
يان گویندريزمکه يان سهگهکه
گوینچهکهی جووت کردن ه گوئی قولاغ
بوو.

صَرَّ النَّبَاتُ: پرووهکهکه سهرما لِيِي دا.

صَرَّ فُلَانٌ: فُلَانْکِهس رژدو چروک بوو.

أَصَرَ عَلَى الْأَمْرِ: لهسر کارمکه سوور
بوو وازی نِي نِهْمِيْنَا ه بهزوری بَوَّ
تاوان بهکاردمهينري ه دمگوترئ:
(أَصَرَ عَلَى الذَّنْبِ) ه (أَصَرَ عَلَى شَرْبِ
الْخَمْرِ ه أَصَرَ عَلَى الْكُفْرِ).

أَصَرَ السَّنْبُلُ: گوئه دانهويلهکه نه کامل
بوو دمنکهکهی ههائهپنچابوو.

أَصَرَ النَّاقَةَ: حوشرمکه شیری تيدا
نهماو وشکی کرد.

صَارَهُ عَلَى الشَّيْءِ: توپزی نِي کرد بَوَّ
کردنی کارمکهی.

هموويان خزمو کهسو کاری پهکتر
بوون، کهسی بيگانهيان لهگهل
نهموو ه همروا وشه (الصَّرْدُ)
بهمانا سهرمای زوره ه ساردپيهکی
زور بههيز ه (ك: صرود).

الصَّرْدُ: بالندميهکه له چولهکه
گهورمتره، سهر گهورهو دمندووک
گهورميه جبرو جانهموری بجووک
پاو دمکا ه وادمبي چولهکesh نيچير
دمکا ه عمرههگان به بالندميهکی
شوميان داناوه.

الصَّرْدَانُ: دوو ږمگن لهناو زماندان.

الصَّرَادُ: بای سارد که تهرایی لهگهلدا
بي.

الصَّرِيدَةُ: مهرپك سهرما گاری نِي
کردي (ك: صرائد).

الصَّرَادُ (أَرْضُ مِصْرَاد): زمويهکی بي
بهرو بووم بههوی ساردو سهرماوه ه
(رَجُلُ مِصْرَاد) پياويکی سهرما برده
که زوو سهرمای بيی ه (رِيحُ مِصْرَاد)
بای زور سارد (ك: مَصَارِيد).

صَرَّ صَرِيرًا: دمنگی نِي هات ه سپړی نِي
هات، جريوهی هات ه چپړی هات ه
دمگوترئ: (صَرَّ الْعَصْفُورُ وَالْجُنْدُبُ وَصَرَّ
الْقَلَمُ وَصَرَّ الْبَابُ).

وَصَرَّتِ الْأَذُنُ: گوینچهکهی کره کړی نِي
هات.

قاشاني

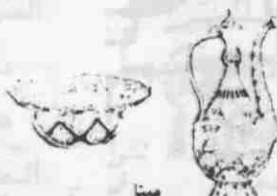
تزيير في رخام

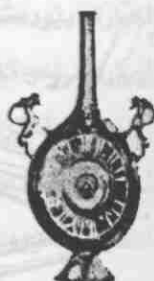
نيسابور

قاشاني

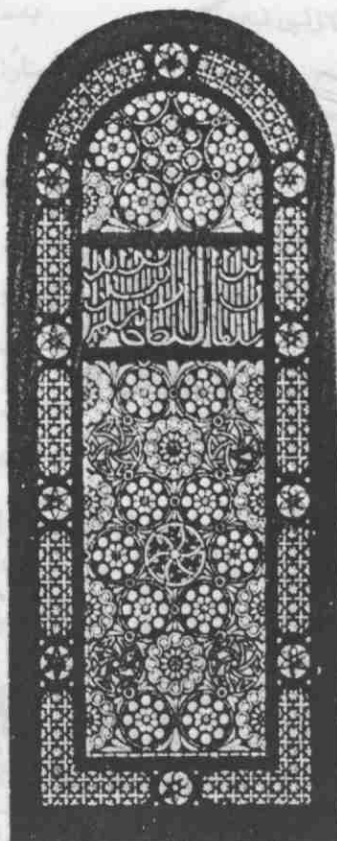
مينا

تزيير في برونز

رخام مزخرف

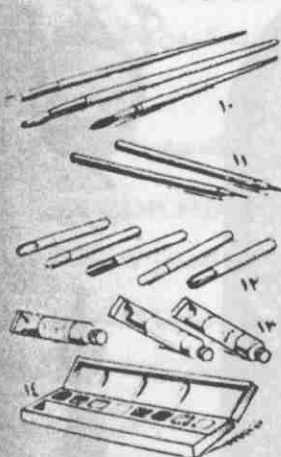
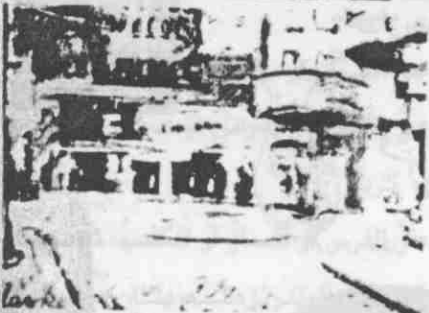
شباك رخام منون

نقش على نحاس

نصير شبيب

١ تصوير زيتي • ٢ تصوير مائي • ٣ تصوير بالقلم الفحمي • ٤ تصوير بالأقلام السائلة • ٥ مطرقة • ٦ نقش الورق • ٧ مسطار • ٨ منبر • ٩ لوحة الألوان • ١٠ فرشاة • ١١ قلم الفحم • ١٢ أقلام معبأة • ١٣ أنبوب الألوان الزيتية • ١٤ غلبة الألوان المائية • ١٥ نقش على الخشب • ١٦ آلات • ١٧ نقش على الجص • ١٨ نقش بارز

صَرَّرَ الناقَةَ: زۆر توند گوانی
حوشتره‌کی شه‌ته‌ک دا بۆ ئه‌وه‌ی
بیچومه‌که نه‌توانی شیری ئی بخوا.

إِصْطَرَّ الْخَافِرُ: سمه‌که ره‌قو پته‌و بوو
ده‌گوتری: (جاء فلان يَصْطَرُّ)
فلانکه‌س هات به‌ تورپه‌یی و هاوار
هاواره‌و.

الصَّارُ: دره‌ختی پر گه‌لاو لقو پۆپو
چرو پړو سینه‌رخۆش.

الصَّارَةُ: پتیه‌ستی (ك: صرَّ).
الصَّارور: نه‌و که‌سه‌ی ژنی نه‌هینابی
حه‌جی نه‌کردبی.

الصَّارورة: به‌مانا (الصَّارور)دی.
الصَّارُ: دم‌زوو به‌نیکه له‌ بنی گوان
دمبه‌ستری بۆ ئه‌وه‌ی بیچووه‌که شیر
نه‌خوا و پهردمو له‌مپه‌رو به‌ربه‌ست
(ك: اصِرَّة).

الصَّرُّ: سه‌رمای کوشنده، هه‌وای زۆر
سارد و ده‌گوتری: (ريح صِرٌّ و ریح
فیه‌ا صِرٌّ) قورئان ده‌فه‌رموی:
﴿كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ أَصَابَتْ حَرْثَ
قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ﴾.

الصَّرُّ: گولی دانه‌وێله‌ که دانه‌وێله‌که‌ی
هه‌نه‌پێچایی کامل نه‌بووی.

الصَّرَاءُ: به‌ردی لووس.
الصَّرَّةُ: کۆمه‌ل و تاقم و هات و هاوارو
قیژو هوپ و کوشنده‌ی به‌لاو

ناخۆشیی و شه‌پو گه‌رما و ده‌مو چاو
گرژ بوون به‌هۆی نارمه‌زامه‌ندیی و
پێ ناخۆش بوونه‌وه و قورئان
ده‌فه‌رموی: ﴿فَاقْبَلْتِ إِمْرَأَتَهُ فِي صَرَّةٍ﴾
الصَّرَّةُ: نه‌په‌رو هاواری به‌هێز و
کوشنده‌ی سه‌رما.

الصَّرَّةُ: ئه‌وه‌ی شتی تی ده‌کری و ده‌می
دمبه‌ستری و ده‌کو کیسه‌و تورمه‌که‌و
هه‌مه‌بانه‌و جانتا (ك: صَرَّر).

الصَّرِيْدَةُ: دهره‌مو پاره‌ی نیکل که
به‌سه‌رتاین.

الصَّارُ: ریخۆله، ده‌گوتری: (شَرِبَ حَتَّى
مَلَأَ مَصْرَءَهُ) ئه‌وه‌نده‌ی خواردموه تا
ریخۆله‌کانی پر بوون.

صَرَصَرَّ: به‌ ده‌نگی گه‌وره‌و پچ‌پچ
هاواری کرد و ده‌گوتری: (صَرَصَرَ
فلان و صَرَصَرَ البازي).

صَرَصَرَ التَّوَابُ: ئاژه‌له‌کانی خپ کرده‌وه
ئه‌مه‌لاو ئه‌و لای مه‌پو بزنه
زۆره‌کانی به‌سه‌ریه‌کدا دادایه‌وه‌و
ئاژه‌له‌ ته‌رمبوو و بلاوه‌کانی
خسته‌وه گه‌ل جه‌له‌به‌که.

هه‌روا به‌مانا: سه‌رمای کوشنده‌و ده‌نگی
گه‌وره‌ش دی، قورئان ده‌فه‌رموی:
﴿وَأَنَا عَادٌ فَأُهْلِكُوا بِرِيحِ صَرَصَرٍ
عَاتِيَةٍ﴾.

الصَّرَصُور: سیسه‌ره، حه‌شه‌ره‌یه‌کی

زبان به خشه و به زوری له تموالیتو
شوینی ناوادا دمزی، شاخی دریزی له
تاله موو همن ۵ زۆریه ی کات دمنگی
سپه سپی ههیه (ک: صَراصر).

الصُّرَاط: رینگا.

صَرَغُهُ صَرَغاً وَمَصَرَغاً: خستییه سمر
زهوی، خپی کرد ۵ دنگوتری:
(صرعته المنية) مردن فلانکهسی خپ
کرد ۵ تاروماری کرد.

صَرَغَت الرِّيح الزَّرْع: ږمه بکه کشتو
کاله که ی لال پال خست ۵ (لهو
مصروع و صریح).

صَرَغَ الباب: دمرگاکه ی کرده دوو تاگی.
صُورَ فلان: فلانکه تووشی بهرکه مو فی ئی
هاتن بوو ۵ شه پلمی ئی هات.

صَارَعَهُ مُصَارَعَةً وَصِصَرَاً: له
زۆرانبازی و پال هوانیتیدا به سهریدا
زال بوو، بۆری دا.

صَرَغُهُ: زۆر به هیز به زهوی دا.
صَرَغَ الباب: دمرگاکه ی کرد به دوو
تاگی.

صَرَغَ البيت: همدوو تاگی شیعرکه ی
والی کردن سهرویان یه ک بی.

إِصْطَرَعَ القَوْمُ: خه لکه که کهوتنه
کیشمو زۆرانبازی و یه کتر هینان و
بردن.

تصارع الرجلان: نهو دوو پیاوه

هه ریه که یان هه ولی دا نهوی تر به
زهویدا بدا ۵ خپی بکا.

الصُّرْعُ: نه خۆشییه که له کۆنه ندای
دهاردا پهیدا دهبی له که لیدا بی
هۆشی و گرژبوونی ماسولکه پهیدا
دمن به کوردی پیی دنگوتری فی،
پهرکه م.

الصُّرْهان: دوو لایه نی شت ۵ دنگوتری:
(للأمر صرعان) نیشه که دوو سهره و
دوولایه نه ۵ (جنته صرغي النهار)
به یانی و نیواره هاتم بۆ لای ۵ (هو
ذو صرعین) نهو دوو ږنگه.

الصُّرْعُ: هاوشیوه ۵ جۆرو فمنی شت ۵
دنگوتری (ما أدرى على أي صيرعي
أمره هو) نازانم نهو له سمر چ پئی و
شوین و بایه تیکه ۵ ههروا به مانا
(المصارع دئ) ۵ دنگوتری: (هما
صيرعان) نهو دوانه دوو پالهوانی
زۆرانبازی گۆرپهانی.

الصُّرْعَةُ: پالهوانیکه زۆر کهس
بیخه ن و به زویدا بدن.

الصُّرْعَةُ: پالهوانی سهرکه و توو له
زۆرانبازیدا ۵ دنگوتری: (رجل
صُرْعَة وقوم صُرْعَة).

الصُّرْعُ: تیشکا و بۆردراو له گۆرپهانی
زۆرانبازیدا ۵ لال و پال کهوتو، خپ
بوو، داهیزاو شه پئی و ۵ شیتو

وَيْتَ (ك: صرعى)

ناتاجاندا.

المصارعة: ومرضی کی جهستهیه هیزو
توانای تیدا بهکار دهینری، له
نیوان دوو پالماندا نهجام ددری و
له گۆرمپانداو له زیر چاودیری
حهکه مو به پیی بری یاسای تالیبت
بسه ومرضسه نهجام ددری ۵
همریکه له دوو پالمانهکه ههول
دما بهرامبرمکی بۆر بدا.

المصراع: تاکی دمرگا ۵ یهکی له دوو
تاکی دمرگا که یهکیان بهلای چهپ و
نهموی تریان بهلای راستدا
دمکرنهموه ۵ ههروا ناوه بۆ نیو دپیر
شیعر ۵ شیعریش دوو تاکی ههیه
یهکیان پیی دمگوتری (صدر) نهموی
تریان (عجز).

صَرَفَ البابُ أو القلمُ: دمرگا که جیره
کرد، قهلهمهکه سپه ی هات.
صَرَفَ نَابُهُ وصرَفَ بنايه: ددانى جیرمیان
هات ددانى له جیره وهردن.

صَرَفَ الشيءَ صَرَفًا: شتهکه ی له پیرموی
خوی گیراپهوه، دمگوتری: (صَرَفَ
الأجير من العمل) کرنکارمکی له
نیشهکه گیراپهوه نهیهشت بیکا ۵
(صرف الفلام عن المكتب) مندا لهکی
له مهکتب گهراندوه.

صَرَفَ المال: مالهکی بهخشی بهسهر

صَرَفَ النقد: پارمکی گۆریهوه به پارهی
تر یان بهپاره ی ورده.

صَرَفَ الكلام: قسهکانی رازاندوه.

صَرَفَ الشراب: شهرابهکی تیکه ل شتی
تر نهکرد.

اصْرَفَ الشراب: بهخالصی شهرابهکی
پیشکش کرد، هیچی تری تیکه ل
نهکرد.

صَارَفَ نفسه عن الشيء: به زۆر له
خۆکردن نهفسی خۆی له شتهکه
گیراپهوه.

صَرَفَ الامر: کارمکی جیبهجی کردو
خسته سهر پیرموی خۆی ۵
دمگوتری: (صرف الله الرياح) خودا
باههکی لادا بۆ شوینیکی تر ۵
ههروا وشه ی (صَرَفَ) بهمانا
رونکردنهوهش دئ ۵ قورئان
دههرموئ: ﴿وَلَقَدْ صَرَفْنَا لِلنَّاسِ فِي
هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ﴾.

صَرَفَ الألفاظ: ههندی وشه له
ههندیکی تریان دهرهینراون.

صَرَفَ الشراب: شهرابهکی به خالصی
هیهشتهوه هیچی تری تیکه ل نهکرد
۵ زنده رۆی کرد له گیرانهوهی
شتهکه له شوینی خۆی.

اصْطَرَفَ: گهرا بهشوین کاسبی دا،

ههولئ کاسبی کردنی دا.

وهرگرتن و صهرف کردنی پاره.

إِنْصَرَفَ عَنْهُ: لئیی لادا وازی ئی هیئا،

الصَّرَافَةُ: پیشه‌ی پاره‌گۆرینه‌وه.

بسه‌جی هیشت ۵ قورئان

الصَّرْف (صَرْف الدهر): به‌لا و کارساتی

دمه‌رموئ: ﴿ثُمَّ انْصَرَفُوا صَرَفَ اللّٰهُ

رؤزگار (ك: صُرُوف) ۵ له‌بواری

قُلُوبَهُمْ﴾.

ئابووریدا بریتییه له‌گۆرینه‌وه‌ی

تَصَرَّفَ فُلَانٌ فِي الْأَمْرِ: فلانکەس له

پاره‌ی ولات به‌پاره‌ی ولاتیکی تر ۵

کارمکه‌دا فرت و فیل و پلانی

هه‌روا به‌نرخ‌ی گۆرینه‌وه‌که‌ش

ئهنج‌امدان بۆ نه‌وه‌ی شتیکی دمست

دمگوترئ ۵ له‌بواری زمانه‌وانیدا

بکه‌وئ، یان له‌شتیک رزگاری بی.

زانیاریه‌که به‌هویه‌وه‌چۆنیه‌تی

تَصَرَّفَ لِعِيَالِهِ: کاسبی بۆ مال و

بینای که‌لیمه‌و شیوه‌ی دروستکردنی

منداله‌که‌ی کرد.

دمزاندرئ، واته: (زانیا‌ری صه‌رف)

تَصَرَّفَ بِهَ الْأَحْوَالِ: حال و و مزعی جؤراو

له‌زاراوه‌ی نه‌حو‌یپاندا بریتییه له‌

جؤری به‌سه‌ردا هاتن ۵ بارو دۆخی

لکانی ته‌نوین (دوو سه‌ر یان دوو

ژیانی گۆران.

بۆر یان دوو ژیر) له‌کۆتایی

إِسْتَصَرَفَ اللَّهُ الْمَكَارَ: داوای له‌خودا

وشه‌وه‌و دمبیته به‌لگه له‌سه‌ر نه‌وه

کرد ناخۆشییه‌کانی له‌سه‌ر لابه‌رئ.

که‌ئو وشه‌یه له‌جؤری (اسم) و

تَصَارِيفُ الْأُمُور: گۆرانکاری

تییدا قالدۆته‌وه.

روداو‌ه‌کانی ژیا‌نی که به‌سه‌ریدا

الصَّرْفَان: ره‌صاص.

هاتوون.

الصَّرْفَان: شه‌و و رؤز.

تَصَارِيفُ الرِّيحِ: هه‌لکردنی با له‌چه‌ند

الصَّرْف: شتی خالص و پوخته‌و بی

لایه‌که‌وه.

خه‌وش ۵ دمگوترئ: (شراب صِرف)

الصَّارِف: که‌ئبه، ددان ۵ دمگوترئ: (ما

شه‌راییکی خالص و بی‌خه‌وشه

في فمه صارف).

هیچی له‌گه‌ل تیکه‌لاو نه‌کراوه.

الصَّرَافُ: پاره‌گۆرمره‌وه ۵ نه‌و که‌سه‌ی

خالص و بی‌خه‌وش ۵ شیر که تازه

پاره‌دمگۆریته‌وه به‌پاره‌ی ورده یان

دۆش‌رابی.

به‌پاره‌ی تر ۵ ژمیریارو به‌ره‌رس

الصَّرِيف: زیوی خالص ۵ شه‌رای

له‌سه‌ر قاصه‌و خه‌زینه‌ بۆ

خالص و بی‌خه‌وش ۵ دۆش‌رابی.

الصَّرِيفُ: نه‌و که‌سه‌ی دهره‌می زیو

ئالوگۆز دىكا ۋ كاروبار پىكخەرو
خاوەن ئەزموون لە ئىشدا ۋ (ك:
صيارف و صيارفة).

الصَّيرْفِيُّ: بەمانا (الصَّيرْفُ) دى.

الصَّيرْفُ: گەرانەووە و ئىنصیراف ۋ
شوینى پارە گۆرپنەووە ۋ جۆگاو
پێرەوێ ئاوە بۆ پەوانبوونی ئاوی
زیادە لە زەوی ئاو دراوو تێر ئاو
کراو.

صَرَمَهُ صَرَمًا: بېرپەووە ۋ دىگوتى:
(صَرَمَ الحَبْلَ) حەبلەگەى بېرى ۋ
(صَرَمَ النخل والشجر) دار خورماگە
یان درەختەگەى بېرپەووە.

صَوَّمَ فلانًا: دىنگى لە فلانکەس دابىرو
هامو شۆى ناکا ۋ دىگوتى: (صَرَمَ
وصله) سیلەى پەحمى بېرى ۋ (هو
مصروم و صريم).

صَرَمَ السَّيْفُ صَرَامَةً و صَرُمَةً: شمشیرمە
بېرندەو تیز بوو.

صَرَمَ فلان: فلانکەس ئازاو بەجەرگ و
ورە بەرز بوو، سوور بوو لەسەر
گەشتن بە ئامانج و تەواوکردنى
کارمەکانى (هو صارم و صروم).

اصْرَمَ النخل والشجر: دارخورماگە یان
درەختەگە کاتى ئەوهمیان هاتوووە
بېرپەووە.

صارمته: بېرپەووە.

صَرُمَةً: پارچە پارچەى کرد.

اِنْصَرَمَ: بېرپەووە، دابرا ۋ پۆشت و تەواو
بوو ۋ دىگوتى: (اِنْصَرَمَ الليل) شەو
پۆشت، (اِنْصَرَمَ الشتاء) زستان تەواو
بوو.

تَصَارَمًا: يەکتريان بېرپەووە ۋ بېرپەووە.
تَصَرَمَ: پارچە پارچە بوو رۆیى
بەسەرچوو ۋ دىگوتى: (اَصْرَمَ
الليل) شەو پۆشت.

تَصَرَمَ الرجل: فلانکەس ئازاو بەجەرگ و
خۆراگر بوو.

الصَّارِمُ: دىگوتى: (سيف صارم)
شمشیری بېرندە ۋ (رجل صارم):
پیاوی ئازاو بەجەرگ ۋ یان سوورە
لەسەر کارمەکانى دەپەوێ ئەنجامیان
بدا.

الصَّارِمُ: پێست فرۆش: پێلاو فرۆش
خوف فرۆش.

الصَّرمُ: پێست.

الصَّرمُ: پارچە لەهەر شتێك بى ۋ
تاقمى خەلكى گۆشەگیر ۋ خوفى
شیوە نەعل ۋ (ك: أصرام و صرمان).

الصَّرمته: کۆمەلە دارخورما ۋ یان
جەلەبە حوشت ۋ پەلە هەور.

الصَّرم: ئەوێ بەرو بوومەگەى
کۆکراپێتەووە ۋ دىگوتى: (شجر

صريم وارض صريم) ۵ ميوه ي بهسمر
يەكدا كەوتوو ۵ بەشيك لە شەو يان
لە پۇز ۵ كۆمەلە لىبى تاقەوه بوو لە
لىبەلان.

الصَّرِيَّةُ: بەمانا (الصَّريم) دى ۵ كار
قايم كردن و پىكخستن و ورە بەرزى
تاييدا ۵ دابرا ۵ جەلەبو پۆل.
صَرِي الرَّجُل صَرِيًّا: نەيهيشت پياومكە بە
ويستى خۆى بگا ۵ مەنعى كرد لەوهى
دميهويست.

صَرِي الْمَاءِ وَاللَّيْنِ وَالدمع: ناومكە يان
شيرەكە يان فرميسكەكەى لە شوئنى
خۆيدا قەتيس كرد.
صَرَتِ النَّاَقَةُ عُنُقَهَا: حوشترەكە لەبەر
گرانى بارەكەى ملى بەرز كردموه.
صَرَّتِ النَّاَقَةُ صَرِيًّا: حوشترەكە گوانى
پەر بوو لە شير.

صَرِي الْمَاءِ وَاللَّيْنِ: ناومكە يان شيرەكە لە
شوئنى خۆى مايەوه و بۆگەن بوو،
گۆرا.

صَرِي الدَّمْعُ: فرميسكەكە لە چاودا
قەتيس ماو نەهاتە خوار.

صَرِي فلان في يد فلان: فلانكەس لاى
فلانكەس مايەوه بە حەبس كراوى.

أَصْرَتِ النَّاقَةُ: حوشترەكە شيرەكەى لە
گواندا مايەوه.

گوانيدا حەبس كرد.
الصَّارِي: كۆلەكەيەكە لە كەشتيدا
حەبلەكانى پتووه دمبهستري ۵ (ك:
صِر) هەروا ناوه بۆ كەشتيەوانەكە
۵ (ك: صَرَاء).

الصَّارِيَّة: بىرى ئاو ۵ كۆلەكەيەكە
حەبلەكانى دۆلجەى پتووه
دمبهستري.

الصَّرِي: هەرشتى زۆر بمنييتەوهو
بۆگەن بگا ۵ دمگوتري: (لبن صَرِي)
شيرەكە تام و بۆنى گۆراوه.

المَصْرَاة: ئازەليك شيرەمەبى و شيرى لە
گواندا هيلدراييتەوه.

الْأَصْطَبَةُ: (مشافه الكتان) واتە ئەو
وردەو خشت و خۆلەى لە كەتان
هەلدمەوى لەكاتى گيرەكردن و
پاككردن دا.

المِصْطَبُ: سندانى ئاسنگەر (ك:
مصاطب).

المِصْطَبَةُ: سەكۆى لەسەر دانيشتن ۵ (ك:
مِصْطَاب).

صَغَبٌ صُغْرِيَّةٌ: قورسو گران بوو ۵
دمگوتري: (صَغَبُ الْأَمْرِ) (وَصَغَبُ
الرَّجُلِ) (وَصَغَبَتِ الدَّابَّةُ).

أَصْغَبَ الْأَمْرُ: بەمانا (صَغَب) دى.
أَصْغَبَ الرَّجُلُ: پياومكە تووشى كارى

صَرِي النَّاقَةُ: شيرى حوشترەكەى لە

أَصْعَبُ الشَّيْءِ: شتەكەى بە قورس هاته
بەردەست.

صَعْبُهُ: شتەكەى قورس كرد.

تَصَعَّبَ: بەمانا (صَعْبَ) دئ.

تَصَعَّبَ الْأَمْرُ: كارەكەى بە قورس و
گران لە قەڵەم دا.

اسْتَصْعَبَ الْأَمْرُ: بەمانا (صَعْبَ) دئ.

اسْتَصْعَبَ الْأَمْرُ: كارەكەى بە گران بینى
پێى وابوو قورسە.

الصَّعِيبُ: ناخۆش و گران ە داکۆکیکار ە
دمگوترئ: (عقبة صعبة) و(حياة
صعبة).

الصَّعِيبَةُ: پارەى گرانبەها ە و مکوو زێڤو
زێو و دۆلارو پۆڤو.

الصَّعِيبُ مِنَ الرِّجَالِ: (پیاوی گراو
بەگەرە) ە لە حوشتریشدا بە
حوشترێك دمگوترئ بۆ تۆو
بەكاربێ و كەس بۆى نەبێ سوارى
بێ و بارى ئى بنى.

صَعِدَ صَعْدًا: بەرز بۆوه ە دمگوترئ: (صَعِدَ
الْجَبَلَ) جووه سەر کێوگە ە (وَصَعِدَ
السُّلَّمُ) جووه سەر پەژمگە ە
دمگوترئ: (صَعِدَ فِيهِ وَعَلِيهِ وَالِيهِ) ە
قورئان دمفەر موى: ﴿إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ
الطَّيِّبُ﴾ بۆلای خودا وشەى خاوی و
پەرۆز بەرز دەبێتەوه.

أَصْعَدَ: بەرز بۆوه ە دمگوترئ: (أَصْعَدَ

فِي الْأَرْضِ) بەرزبۆوه بۆسەر بەرزایی
پەك.

أَصْعَدَ فِي الْعَدُوِّ: بەهێزو خێرایى بازى

دا ە قورئان دمفەر موى: ﴿إِذْ
تُصْعِدُونَ وَلَا تُلُونُ عَلَى أَحَدٍ﴾.

أَصْعَدَ فِي الْوَادِي: بە شیوگەدا سەرەو
ژێر بۆوه.

أَصْعَدَتِ السَّيْفِينَةُ: شیراع و حەبلى
كەشتیپەكە درێژ کراپەوه و پەشەبا
بردى.

صَعَدَ فِي الْجَبَلِ وَعَلِيهِ وَعَلَى الدَّرَجَةِ:
جووه سەر کێوگە.

وَصَعَدَ فِيهِ النَّظَرُ: بە وردى لەسەرەوه
بۆ خوارەوه و لە خوارەوه بۆ سەرەوه
سەپرى كرد.

صَعَدَ الشَّرَابُ: شەرابەكەى بەئاگر
كۆلاند بۆئەوهى رەنگ و تامەكەى
بگۆڤئ.

صَعَدَ السَّائِلُ: شەمەنبیەكەى گۆڤى بۆ
بوخار بەهوى كارىگەمى گەرمى.

صَعَدَ الْحَرْبُ: توندو تیزى شەپەكەى
پەرمەئ داو وای لى كرد زیاتر
توندو تیز بێ.

تَصَاعَدَ، يَتَصَاعَدُ وَيَصْأَعَدُ: بەمانا
(صَعِدَ) دئ.

تَصَاعَدَ الْأَمْرُ: كارەكەى لەسەر شان
قورس بوو.

تَصَعَّدَ يَتَصَعَّدُ يَصْعَدُ: بهمانا (تصاعد) دئ.

تَصَعَّدَ فِي الشَّيْءِ: بهناخوښی و زهځمنت له ګهڼ کارمکه روښت بهنمرکيکی زور شته که ی جی به جی ګرد ه قورئان دمفرموی: ﴿كَأَنَّمَا يَصْعَدُ فِي السَّمَاءِ﴾.

تَصَعَّدَ النَّفْسُ: بهناخوښی هه ناسه ی هه ټینا.

تَصَعَّدَ الشَّيْءُ الرَّجُلَ: شته که پیاوکه ی مانندو ګردو تینی بو هیئا.

الصَّعْدُ: ده ګوتړئ: (بَلَّغْ كَذَا فِصَاعِدًا): ګه پشته نه وه و زیاتریش.

الصَّعْدُ: نارحه تی و شه که تی ه (عذاب صَعْدٌ): سزای زور و توند ه قورئان دمفرموی: ﴿يَسْأَلُكَ عَذَابًا صَعْدًا﴾.

الصَّعْدُ: ګه شه ګردن بهرمو بهرزی، ده ګوتړئ: (هَذَا النَّبَاتُ يَنْمُو صُعْدًا): نه م پوه که له باری درټزی و بهرزی زیاد دمکا.

الصَّعْدَاءُ: نارحه تی و شه که تی ه (تنفس الصَّعْدَاءُ): هه ناسه ی قول و ئازاروی.

الصَّعْدُ: نارحه تی و مه پنه تی ه قورئان دمفرموی: ﴿سَأَرْهَقُهُ صُعُودًا﴾ ه ګوسپ و ته ګه ری ناخوښ.

الصَّعِيدُ: روی زموی ه ګل و خوږ ه

قورئان دمفرموی: ﴿فَتَيَمَّمُوا صَعِدًا طَيِّبًا﴾ ه همروا ناوه بو شوینی بهرزی له زموی و مګو و بانی مقان یان صه عیدی میصر ه شوینی بهر فراوان ه (ك: صُعْدَانِ وَصُعْدٌ).

الصَّعَادُ: نامیری بهرزی ګردنه وه ه مه صعد ګه به هو ی هیزی کارمباوه بهرزی ده پیته وه و دپته وه خوار بو باله خانه ی بهرزی به کار ده پیندری.

الصَّعْدُ: بهمانا (الصَّعَاد) دئ ه (ك: مَصَاعِدُ).

صَعْرَ صَعْرًا: ملی یان دهم و جاوی به لایه ک دا خوار ګردمه ه جاری وادمبی به هو ی نه خوښییه وه دهم و جاوی یان ملی خوار دمی.

صَعْرَ فُلَانٍ: فلانکس به هو ی لوت بهرزی و خو به زلزانییه وه روی و مر ګیړا.

صَعْرَ رَأْسُهُ: سهری بجوک بوو ه (فَهُوَ أَصْعَرُ وَهِيَ صَعْرَاءُ) ه (ك: صَعْرٌ).

أَصْعَرَ خَدَّهُ: روی خو ی به هو ی خو بهر زلانی و به خو نازینه وه و مر ګیړا.

صَاغَرَ: بهمانا (أَصْغَرَ) دئ.

صَعْرَ خَدَّهُ: روی خو ی و مر ګیړا له بهر ته که ببورو خو بهر زلانی ه قورئان دمفرموی: ﴿وَلَا تُصْغِرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ﴾.

تَصَاعَرَ: بهمانا (صَعَرَ) دئ.

تَصَغَّرَ: بهمانا (تَصَاعَرَ) دئ.

إِصْفَرَّتْ الدَّابَّةُ: وَلَاخَه كَهَى رُؤْيُشْتَنِى

خَوَى خَيْرَا كَرْدُو كَه وَتَه مَهِيه لَان وَ
خَوْبَادَان.

الصَّعْرُ: دَمَرْدِيكَه تَوْشِي مَل دَمِيح (مَلَه
رَمَقَه).

صَغَصَ الرَّجُلُ صَغَصَةً وَصَغَصَاعًا:
پِيَاوَمَكَه تَرَسَاو كَه وَتَه لَه رَزِين وَ
شَه قَه تَوَلَّهَى پِي كَه وَت، كَه وَتَه هَاتُو
جَوُو هَاوَارِي كَرْد.

صَغَصَ الْقَوْمُ: قَه وَمَه كَهَى تَرَسَانْدَن وَ
لِيكِي بَلَاو كَرْدَن پَه رَتَه وَازَهَى كَرْدَن.
صَغَصَ رَأْسُهُ بِالذَّهْنِ: رُونِي لَه سَه رِي دَا،
بَه تَه وَاوِي جَه وُورِي كَرْد.

تَصَغَصَ الْقَوْمُ: قَه وَمَه كَه تَرَسَان وَ
پَه رَتَه وَازَه بُوون، دَه شَكُو تَرِي:
(تَصَغَصَتْ صَفُوفُهُمْ): رِي زَه كَانِيَان
پَه رَتَه وَازَه بُوون وَ لَه شَوِينِي خَوْبِيَان
هَه لَكَه نَدَرَان.

تَصَغَصَ بِهِمِ النَّهْرُ: رُوژْگَار گَه ل وَ
هُوژَمَكَهَى تَه فَرُو تَوْنَا كَرْد.

الصَّغَصُ: پَه رَتَه وَازَه وَ بَلَاوَه بُوو.

صَغَقَ: جَه سَتَهَى لَوَاوَو سِيَس بُوو.

الصَّغَقُ: كَه سِيَك بَجِي تَه بَا زَا رِ بُو
مَامَه لَه وَ پَارَهَى پِي نَه بِي، كَه
بَا زَر گَانِيَك بِي شَتِيَك بَكْرِي خَوَى
پِيُوَه هَه لَوَا سِي وَ خَوَى بَخَا تَه گَه لِي
بُوئَه وَهَى شَتِيَكِي دَه سَت بَكَه وِي ۵

(ك: صَعَافِقَة وَ صَعَالِيْق).

الصَّغْفُوقُ: بَه مَانَا (الصَّغْفُوقُ) دِي ۵ (ك:
صَعَالِيْق).

صَعَقَتْهُمْ السَّمَاءُ صَعَقًا: نَاسْمَان
بِرُوسَكَهَى لِي دَان.

صَعَقَتِ الصَّاعِقَةُ الْقَوْمَ: هَه وُورَه بِرُوسَكَه
لَه وَ قَه وَمَهَى دَا، سَوْتَا نَدْنِي لَه نَاوِي
بِرْدَن.

صَعَقَ الْتِيَارُ الْكَهْرِبِي الرَّجُلَ: كَارَه بَا
لَه وَ پِيَاوَهَى دَا، كَارَه بَا گَرْتِي.

صَعِقَ الْخِيَرَانُ صَعَقًا وَصَعَقًا وَصَعَقًا:
گِيَانِلَه بَه رَه كَه دَه نَكِي بَه هِيَز بُوو،
زِي پَرَانْدِي بَا پَرَانْدِي نَه پَرَانْدِي زَه پَرَانْدِي،
دَه گُو تَرِي: (صَعَقَ الْخِمَارُ وَصَعَقَ الثَّوْر).

صَعِقَ الرَّجُلُ: پِيَاوَمَكَه هَه وُورَه بِرُوسَكَه لِي
دَا، بِي هُوْش بُوو، خَب بُوو، گِيَانِي
دَه رَجُو ۵ قُوْرثَان دَه فَه رَمُوِي: ﴿وَلْيَخْ
فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ
فِي الْأَرْضِ﴾ ۵ (فَهو صَعِقَ وَهِي صَعِقَة).

صَعِقَ: هَه وُورَه بِرُوسَكَه لِي دَا ۵ (فَهو
مَضْعُوق).

أَصْعَقَهُ: بَه مَانَا (صَعَقَة) دِي.

الصَّاعِقَةُ: هَه وُورَه بِرُوسَكَه؛ نَاگَرِي كَه
لَه نَاسْمَانَه وَ دِي تَه خَوَار ۵ بَه لَو
كَارَه سَاتِي كُوشَنْدَه وَ فَه وَ تِيَنَمَر ۵
قُوْرثَان دَه فَه رَمُوِي: ﴿وَيُرْسِلُ
الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ﴾ ۵

(مَانَعَةُ الصَّوَاعِقُ): كۆلەكەو غەمودى
ئاسن و شتى وايە لەسەر بالەخانەى
بەرز دەجەقەندىن دىن بۇ پارىزگارى
لەبروسكە.

الصَّعِقُ: دەنگى بەشىدەتو بەھىز
كەسىك لەھۆش خۇ جوبى
بىاوپىك چاومروانى ھەورە بروسكە
بكا.

صِعْلٌ صَعْلًا: سەربارىك و مل بارىك بوو
(فەرھەر أصعل وهي صعاء) (ك: صُعْلُ).
إِصْعَالٌ: بەمانا (صِعْلُ) دى.

الصُّعْلُ: درىز
الصُّعْلَةُ: بارىكى و لاوازى و كىش سوكى
لەجەستەدا
قەدى خوارو لق و پىرۋى روتىن.

صَعْلُكَ فَلَانًا: فلانكەسى ھەزار خست.
صَعْلُكَ الْبَتْلُ الدَّوَابُ: گىاو گزەكە
نازەلەكەى قەلەم کرد.

تَصَعَّلَكَ الْإِبِلُ: حوشترەكە كۆلەكەى
روتايەو، بەربوو.

تَصَعَّلَكَ الرَّجُلُ: پىاوەكە ھەزار بوو.
الصُّعْلُوكُ: ھەزار (ك: صَعَالِكُ).

المُصْعَلُكَ: (رأس مصعلك): سەرى خەرى
بچوك.

صَغْرُهُ صَغْرًا: تەمەنى لەتەمەنى ئەو
كەمتر بوو، دەگوتى: (هو يصغرنى
بسنه واحدة).

صَغْرٌ صَغْرًا: قەبارەى بچوك بوو يان
تەمەنى كەم بوو (فەرھەر صغیر) (ك: صغار).

صَغْرٌ صَغَارًا: بەزىر دەستەپى و زەلىلى
رازىيە (فەرھەر صاغر) (ك: صَغْرَةٌ).
اصْغَرُ: كارى بچوكى ئەنجام دا.

أَصْغَرَتِ الْأَرْضُ: زەوىيەكە روەكەكەى
درىز نەبوو.

أَصْغَرَ فَلَانًا: فلانكەسى زەلىلو رىسو
کرد.

صَغْرُهُ: بچوكى كەردمەو، زەلىلو رىسو
کرد.

تَصَاغَرَ فَلَانٌ: فلانكەس لاساىى منداىى
كەردمەو، ھەئس و كەوتى مندالانەى
نواند.

تَصَاغَرَ إِلَيْهِ نَفْسُهُ: لەپىش چاوى خۆى
خۆى بەكەم زانى و بەچاوى سوك
سەپرى خۆى کرد.

اسْتَصْغَرَ: داواى شتى بچوكى كەرد و پىى
رازى بوو.

اسْتَصْغَرَ الشَّيْءُ: شتەكەى بەبچوك دانا،
بەبچوكى لەقەلەم دا.

الْأَصْغَرُ: بچوكتر (اسم تفضيل) (ك: ك)
أَصَاغِرُ وَأَصْغَرُونَ (وهي صُغْرَى) (ك: صَغُرٌ وَصُغْرِيَّاتُ).

الْأَصْغَرَانِ: دۆ زوبان.
التَّصْغِيرُ: لەزاراوى عىلمى صەرف دا

بریتیه لهووی پایه کی ساکن لهووی
دووهم پیتی نیسمه که وه زیاد بکریو
شیوهی وشه که ش گۆرانکاری تیدا
بکری، بۆمه بهستی به دیهینانی
مانای بچو ککر نه وه و پرو هوج
کردنی شته که وه کوو (حَسَن حُسَيْن،
قمر قُمَيْر، کتاب کُتِيب).

الصُّغَارُ: به مانا (الصَّغِير) دئ.

الصَّغِيْرَة: تاوانی بچوک ه (ك: صَغَائِر).

صَغَا صَفَا: مهیلی کرد ه قورنان
دمه رموی: ﴿إِنْ تَوَسَّأْنَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ
صَفَتْ قُلُوبُكُمَا﴾.

صَفَتِ الشَّمْسُ وَالنَّجْمُ: خۆر یان نه ستیره
به لای خۆر ناو ادا مهیلی کرد خه ریک
بوو ناو ابی.

صَغَا فُلَان: فلانکس به لایه ک دا خوار
بۆوه که وته سهر لاتنه نیشتی.

صَغَا إِلَى الْقَوْمِ: به دل له گه ل قه و مه که بوو
مهیلی نه وانی هه بوو.

صَغَا عَلَى الْقَوْمِ: به دل له گه ل غه پری
قه و مه که بوو ه لاخوار بوو.

صَغِي: مهیلی کرد.

أَصْفَى إِلَى فُلَان: جوان گوئی
له فلانکس گرت.

أَصْفَى الْإِنَاءَ: قاپه که ی خوار کرد وه
بۆنه وهی نه وهی تیدیایه بیرژی.

صَاغِيَةُ الرَّجُلِ: دارو دهسته و دهریان

ئه وانه ی حه زیان له پربازی نه وه.

الصُّغُرُ: ناوه وهی لویج.

صَفَحَ عَنْهُ صَفْحًا: روی و مرگپرا.

صَفَحَ عَنْ ذَنْبِهِ: لئی خوش بوو له تاوانی
بوری.

صَفَحَ فَلَانًا عَنْ حَاجَتِهِ: فلانکسی

له نیشه که ی گپراپه وه، نه بهیشت بگاته
مه بهستی خوی.

صَفَحَ الْقَوْمَ: خه لکه که ی په ک په ک
رانواند.

صَفَحَ رِقَّ الْكِتَابِ: په ره په ره کتیبه که ی
هه لداپه وه.

صَفَحَ الشَّيْءَ: شته که ی پان کرد.

صَفَحَ فَلَانًا بِالسَّيْفِ: شمیره که ی له باری
پانی به فلانکس کیشا، شمیره که ی
پانه و پان له فلان کس دا.

صَفَحَتْ جَبْهَتَهُ صَفْحًا: ناوچاوانی زۆر
گوشاد بوو ه (فهر أَصْفَحُ وَهِي
صَفْحَاء) ه (ك: صَفَح).

أَصْفَحَ الشَّيْءَ: شته که ی هه لگپراپه وه.

أَصْفَحَ فَلَانًا عَنْ الْحَاجَةِ: فلانکسی
له پپووست و مه بهستی خوی
گپراپه وه.

صَافَحَهُ: تۆقه ی له گه ل دا کرد، دهستی
خسته ناو دهسته وه.

صَفَحَ الشَّيْءَ: شته که ی پان کرد.

صَفَحَ بیدیه: به هردوو دمستی چه پله‌ی لی دا.

صَفَحَ الشَّيْءَ: شته‌کهی به پارچه له‌ووح پارچه تهنه‌که داپووشی، یان به پوْلا داپووشی.

تَصَفَّحَ الشَّيْءَ: له‌شته‌که ورد بوْوه، زۆر سه‌یری کرد، ده‌گوتری: (تَصَفَّحَ الْكِتَابَ): کتیبه‌کهی په‌ره په‌ره کردو لئی روانی.

تَصَفَّحَ الْقَوْمَ: له‌خه‌لکه‌که ورد بوْوه بوْئمه‌وی بزانی چی ده‌که‌ن و کین و به‌ته‌مای چین، یان بوْئمه‌وی یه‌کیکیان لئ بناسی.

اسْتَصَفَّحَ فَلَانًا: داوای لی‌بوردنی له‌فلانکه‌س کرد.

اسْتَصَفَّحَ فَلَانًا ذَنْبَهُ: داوای له‌فلانکه‌س کرد له‌تاوانی خوْش ببی.

الصَّفَاحُ: ده‌گوتری: (لَقِيَهُ صَفَاحًا): روبه‌رو توشی بوو یان له‌ناکاوو گۆزو گوممه‌ت توشی بوو.

الصَّفْحُ: عه‌فوو لی‌بوردن ۵ ته‌نیشتو لا، ده‌گوتری: (صَفَحُ الْجِل): پانتایی کیو، بناری کیو ۵ (صَفَحُ السِّيفِ): پانایی شمشیر ۵ (صَفْحُ الرَّجُلِ): پانتایی روخسار ۵ (ك: صِفَاح وَأَصْفَاح).

مَضْرَبٌ عَنْهُ صَفْحًا: روی لئ وهرگێرا.

صَفْحَةُ الشَّيْءِ: روی شتو لای شت ۵ (صَفْحَةُ الْوَرَقَةِ): رویه‌کی لابه‌ره.

صَفْحَةُ الرَّجُلِ: ته‌ختی سنگی پیاوه‌که، په‌نای سنگی، ده‌گوتری: (أَبْدَى صَفْحَتَهُ): نه‌پنیه‌کانی ناشکرا کرد، یان به‌ناشکرا تاوانی نه‌نجام داو سنوری شهرعو یاسای به‌زاند.

الصَّفْحَتَانِ: دوو کولم، دوو لاپرومه‌ت. الصَّفَاحُ: به‌ردی پان و ته‌نک.

الصَّفْرُحُ: دلفراوان و لی‌بورده ۵ (امْرَأَةٌ صَفْرُوحٌ): ئافه‌رمیتیکی رو وهرگێرو چه‌موش و کهلله ږمه.

الصَّفِيحُ: ته‌ختی روی ههرشتیک پان بی ۵ له‌پلیتی ناسن و ته‌نه‌که‌و شتی له‌و جوْره‌که‌له‌بواوی پیشه‌سازی دا به‌کار دین.

الصَّفِيحَةُ: ههرشتیک پان بی له‌به‌ردو له‌وچه‌و شتی له‌و جوْره ۵ روبه‌ری ههرشتیک پان بی ۵ وهرگێرو پانایی شمشیر، پانایی له‌وچه‌ی ناسن و ته‌نه‌که‌و به‌رد.

صَفِيحَةُ الرَّجُلِ: پیستی روخسار ۵ ده‌به‌به‌که‌که له‌ناسن و ته‌نه‌که‌و شتی له‌و جوْره‌که‌له‌نزیو و زمیتی تیدمکری ۵ (ك: صَفَانِحٌ وَصَفَاحٌ وَصَفِيحٌ).

صَفَانِحُ الْبَابِ: له‌وچه‌ی دهرگا. الْمَصْفُوحُ: (أَنْفٌ مُصْفُوحٌ): لوتیک

كونه كانى ريك بن، ههرشتيك
بهله وحهو شتى وا داپوشرايى.

المَصْفَحَةُ: دمگوترى: (سيارة مُصَفَّحَةٌ):

سه ياره يه كه به له وحهى پوؤلا

داپوشراوه بوئه وهى ببيتته ديرعو

پاريزمر بوى.

صَفْدَةُ صَفْدًا: بهستى و شهتهكى دا

پيؤهندي كرد.

أَصْفَدُ: به مانا (صَفْدَةُ دئ) نه وهندهى

پئ به خشى و دهسنه خورى كرد تا

به به خشين پيؤهندي كرد.

صَفْدَةُ: بو زنده روئى له ماناي

(صَفْدَةُ دئ).

الصِفَادُ: پيؤهندو كه له بهجه.

الصَّفْدُ: به مانا (الصَّفَادُ دئ) (ك):

اصفاد) ه فورئان دمفه رموى:

﴿مُقَرَّبَيْنَ فِي الْأَصْفَادِ﴾ ه ههروا

به مانا به خشش دئ.

صَفْرَ صَفْرًا: هيتوى لى دا ه بهدهم و ليوى

هيتو هيتى كرد.

صَفْرَ به: بهدمنگى هيتو بانگى لى كرد.

صُفْرَ: برسى بوو ه توشى نه خووشى

زمردويى بوو ه كرمى گهدهى تيدا

پهيدا بوو ه (فهو مصفور).

صَفْرَ صَفْرًا وَصُفْرًا: خالى بوو، هيجى تيدا

نه ما، دمگوترى: (صَفْرَ الْبَيْتِ مِنَ الْمَاعِ):

ماله كه له كالو شتو مهك خالى بوو.

صَفْرَ الْإِنْسَاءِ مِنَ الشَّرَابِ: بهرداخو

سوارا حيه كه شهرابى تيدا نه ما.

صَفْرَتِ يَدِهِ مِنَ الْمَالِ: هيج پارمو مال و

سامانى له دست دا نه ما ه (فهو

صَفْرَ).

أَصْفَرَ الشَّيْءُ: به مانا (صَفْرَ دئ).

أَصْفَرَ فَلَانًا: فلانكس ههزار كهوت.

أَصْفَرَ الشَّيْءُ: شتهكهى خالى كرد له وهى

تيدا بوو.

صَفْرَ: به مانا (صَفْرَ دئ، دمگوترى):

(صَفْرَ له): بهفيتو بانگى كرد،

هيتوى بو لى دا.

صَفْرَ الشَّيْءِ: شتهكهى زمرد كرد ه

بهرمنگى زمرد رنگى كرد.

صَفْرَ الشَّوْبِ: قوماشهكهى بهرمنگى

زمرد رنگ كرد ه پان نهو شتانهى

له قوماشهكه دا بوون دمرى هينان،

دمگوترى: (صَفْرَ الْبَيْتِ مِنَ الْمَاعِ):

خانومهكهى له ناو مال خالى كردو

هيجى تيدا نه هيشت.

إِصْفَرُ: رنگى زمرد بوو.

إِصْفَرُ الزَّرْعُ: كشتو كالهكه وشك بوو،

كاتى دروئينه بهرو بوم

كوگردنه وهى هات ه (هو اصفر وهي

صفراء).

الْأَصْفَرُ: زير ه (بنو الأصفر): نازناوى

رومهكانى دانىشتوى كيشومرى

ئاسىيى بىچۈكە لەگەن
قوستەنتىنيە و دىمورۇ بەرى.

الصَّفَارُ: مىس دروستىكىمىز، مىزگىمىز،
دروستىكىمىز مىس زىمىز.

الأصفران: زىمىز و زىمىزگىمىز.

الصَّفَارَةُ: قىتئەنىيەتگە (شاور) ئاممىرىگە
قۇي پىدا دىمىز و دىمىزگىمىز.

الصَّفَارُ: ئەمۇ پاشماۋە خۇراك و ئالغىي
لە دىدەنى ئازمىز دا دىمىزنىيەتگە.

الصَّفَرِيَّةُ: پىزىكىن لەخەۋارچە
سەمەردەنىيەگەن لەغىراق بىۋىن
لەسەردەمى ئەمەۋىيەگەن دا
مابىۋىن.

الصَّفَارُ: قىتئە، دىمىزگىمىز: (فى كىلامە
صَفَارُ): لەغىسەگەن دا جۆرە

الصَّفَر: دىمىزگىكە زۆر خاۋىي تىدەپە
ۋەككۇ (س، زىمىز).

دىمىزگىكى قىتئە ئاسا ھەمە ۋ ھەروا
ناۋە بۇ كىرمى ناۋىسك ۋ ئاۋىكى

صَفَفٌ: بەتەنىيە كەۋتە جۆلەۋانى و
سارا.

زىمىزە لەھورگا كۆدەمىيەتگە ۋ
نەخۇشى زىمىزى، جۆرە

صَفَفَ الصَّفَر: جۆلەكەكە
جىۋاندى.

زىمىزىيەگە لەسەر پىست پەيدا
دىمىز بەھۋى كىزى پەن

الصَّفَر: دىمىزگىكە دىمىزگى
خىلافى ناۋە.

نەخۇشىيەتگە.

الصَّفَر: زىمىز دىمىزگى روتەن و ھىج
لى نەپراۋ ۋ قورئان دىمىزگىمىز:

الصَّفَر: دىمىزگى دىمىزگى سالى قەمەرىيە.

﴿قَبْلَ رُحَا قَاغَا صَفَفَا﴾ دىمىزگى
كاكى بەكاكى و جۆلەۋانى.

الصَّفَر: مىس زىمىز ۋ زىمىزگى خالى و
بەتال ۋ (ك: أصفار).

الصَّفَر: جۆلەكە ۋ (ك: صافى).

الصَّفَر: بىرئىيەتگە ۋ كىرمى ناۋ رىخۇلەۋ
گەدە ۋ نەخۇشىيەگە روخسار پىنى

صَفَعٌ صَفَعًا: شەپلاغى لى دا.

زىمىز دىمىز.

صَفَّ القومُ صَفًّا: خەلگەكە رىزىۋىن ۋ
بەپەك رىزىۋىستان.

الصَّفَر: زىمىز، پىكەتەۋ تىكەلەپەكە
لەپىكەتەگەن جەستە ۋ

صَفَّ الطيرُ في السماء: بالئىمىكە لەھەۋا
بالەگەن راست كىردى و جۆلە جۆلى پى

شەلمەنىيەكى زۆر تالە لەزاراۋا
خەزىن دىمىز پەنگى زىمىز مەپەلەۋ

سۈۋرە.

به پهك.

تَصَافُوا عَلَى كَذَا: له سمر نهو شته پهك
راو هه لویتست بوون.

الصَّفُّ: هینلی راست له ههرشتیک ۵

خه لکی ریز به ستو ۵ قورنان
دمفرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ
يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا كَأَنَّهُمْ بُنْيَانٌ
مُرْصُورُونَ﴾ ۵ پوولی قوتابخانه،
به شیک له قوتابیانی قوتابخانه ۵
(ك: صفوف).

الصَّفْفُ: پوشاکیکه له ژیر زریوه له بهر
دهگری.

الصُّفَّةُ: سیبهر بهرینلا ۵ هوئی بهرزو
به رهراوان ۵ شوینلیکی سیبهر
سهرگیریو له مزگهوتی مه دینه،
له سهردهمی پیغه مبهردا هه ژارهکان
تییدا دهحه وانه وو پیغه مبهردا (د.خ)
چاودپیری دهگردن پییان دهگوتن
(أصحاب الصُّفَّة).

الصُّفِيفُ: گوشتی تهنکو توئی توئی
کراو، کوتکوت کراو.

صَفَّقَ الشَّيْءَ صَفْقًا وَصَفَقَهُ: وای لی دا
دهنگی لیدانه که بیسترا.

صَفَقَتِ الرِّيحُ الشَّرْبَ وَالشَّجَرِ وَالْمَاءَ:
ره شهباکه له قوماشه که داو
جولانندیه وه، له درهخته که داو
لقهکانی هه ژاندن، له ناوه که داو

نه گردن ۵ (فهی صافه) ۵ (ك: صافات
وَصَوَافٍ) ۵ قورنان دمفرموی:
﴿أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَرَوْهُمْ
صَافَاتٍ﴾.

صَفَّ الشَّيْءَ: شته که ی ریز کرد ۵ قورنان
دمفرموی: ﴿فَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا
صَوَافٍ﴾.

صَفَّ الْقَوْمَ: خه لکه که ی له شهرو شتی تردا
ریز کردن.

صَفَّ اللَّحْمَ: گوشته که ی توئی توئی کردو
به رخوری دا یان له سمر بهردی گهرم
برژاندی ۵ (فهو صفيف).

أَصَفَّهُ: سیبهری بو دروست کرد،
دهگوتری: (أَصَفَّ الْأَرِيكَ): بهرگی
بو کورسی و هه نهغه که کرد.

أَصَفَّ السَّرَجَ: زینه که ی داپووشی ۵
(أَصَفَّ الْبَيْتَ): خانو که ی سهرگرت.

صَافٌ الْجَيْشُ عَدُوهُ: سوپا له گهل دوژمن
دا ریز ریز شهری کرد، دهگوتری:

(صَافٌ الْقَائِدُ جَنْدَهُ): سهرگرده که
سهریازهکانی ریزگردن بو شهر.

صَفَّقَهُ: زور ریکی خستن، دهگوتری:
(صَفَّقَتِ الْمَرْأَةُ شَعْرَهَا): ئافره ته که

زور بهریکوپیک قزمکانی داهینان و
ریکی کردن.

إِصْطَفَى: بو موطاو دهی (صَفَّهُ) دی.
تَصَافُوا: ریز ریز وهستان بهرام بهر

شەپۆلى پەيدا كردن.

صَفَقَ الطَّائِرَ جَنَاحَيْهِ وَبِهِمَا: بالئەدەكە

بالەكانى لَيْك دان و فرى، لەشەقەى
بائى دا.

صَفَقَ الْعُرْدَ: لەوتەمرى كەمانەكەى دا،

لەژى كەمانەكەى دا.

صَفَقَ الْبَابَ: دەرگاگەى پێومدايەووە ە

(صَفَقَ الشَّرَابَ): شەرابەكەى تێكەلاو

كرد.

صَفَقَ الْقَدَحَ: پیاڵەكەى پرکرد.

صَفَقَ الْبَيْعَ: مامەلەكەى مۆركردو روڤياندى

ە دەستى خستە ناو دەستییهووە

لەقەبەلى یەكتریان كرد ە دابو

نەرىتى عەرمب وابوو كە بیانویستايە

مامەلەيك برۆیەنن یەكێكان دەستى

دەخستە ناو دەستى ئەوى تریانەووە،

واتە دەستیان بەیەكتر دەگیشا وەكوو

چەپلە لێدان، ئیتر لەم رومووە نەم

مانایە هاتوو.

صَفَقَ الشَّرْبُ صَفَاقَةً: كراسەكە تێومدان و

چنینهكەى ئەستور بوو.

صَفَقَ الرَّجُلُ: روخسارى ناشرین بوو ە

(فەر صفيق).

أَصَفَقَ الْقَوْمُ عَلَى كَذَا: خەلكەكە لەسەر

ئەوشتەى یەكیان گرتو بریاریان دا

لەسەرى ە كۆك بوون لەسەرى.

أَصَفَقَ عَنْهُ: روى لى وەرگرتا.

أَصَفَقَ فُلَانُ الشَّيْءَ وَالْبَابَ وَالْقَدَحَ

وَالشَّرَابَ: فُلَانكەس لەشتەكەى دا

دەنگى لى هات ە دەرگاگەى

پێومدايەووە ە پیاڵەكەى پرکرد ە

شەرابەكەى تێكەلاو كرد.

أَصَفَقَ النَّاسُ الشَّرْبَ: جۆلاكە

قوماشەكەى ئەستور چنى.

صَافَقَ: لەسەر تەنیشت نووست.

صَفَقَ: بۆ زێدەرەوى لەمانای (صَفَقَ) دا

هاتوو.

صَفَقَ بِيَدَيْهِ: بەهەردوو دەستى چەپلەى

لى دا، بەرى دەستى راستى بەبەرى

دەستى چەپى گیشا ە هەردو بەرى

دەستى بەیەكتر گیشان.

إِصْطَفَقَ: بۆ موطاووعەى (صَفَقَ) دى.

إِصْطَفَقَ الشَّيْءُ: شتەكە كەوتە جۆلەو

پەلە پەل، دەگوترى: (إِصْطَفَقَتِ

الأشْجَارُ وَإِصْطَفَقَ الْعُرْدُ):

درەختەكان جۆلانەووە، ژى

كەوانەكەى لەریبەووە.

إِصْطَفَقَ الْبَحْرُ: دەریا كەوتە جۆنبوش و

شەپۆلدان.

إِصْطَفَقَ النَّاسُ: خەلكەكە كەوتنە هاتو

چوو جەو جۆل.

إِصْطَفَقَ الْمَجْلِسُ بِالْقَوْمِ: مەجلیسەكە

جەمەى هات.

إِصْطَفَقَ: بۆ موطاووعەى (صَفَقَ) دى.

إِنصَفَقَ الْقَوْمُ: خەڵكەكە هاتن و روپان تی کرد.

تَصَافَقَ الْبَائِعُ وَالْمُشْتَرِي: كڕیارو فروشیارمکه مامە ئەمەکیان روپاندا و رمزامە نندیان لەسەر ئەنجامدانی دا.
تَصَفَّقَ: تلاوتلی کرد، ئەمدیواو دیوی کرد.

تَصَفَّقَتِ الدَّابَّةُ: نازە ئەمە سەر پشت گەپرا.

تَصَفَّقَ لِلْأَمْرِ: خۆی لە کارمە داو چوو و ناو نیشەمەوه.

الصَّفَاقُ: پێستی ژێر پێستی سەرەوه و بەردمەیه که له نیوان پێست و ریخۆڵەدا (ك: صفق).

الصَّفَاقُ: بۆمانای زینە هاتوو و لەمادی (صفق) دا.

الذِّيكُ الصَّفَاقُ: ئەو کە ئەمشیرمەیه لەکاتی خوێندن دا بای لێک دەدا و هەروا ناو بۆ کەسیک زۆر مامە ئە بکا و هەمیشە خەریکی سەودا و مامە ئەبێ.

الصَّفَقُ: کڕین و فروشتن و تەنیش، دەرگوتری: (صَفَقَ الْإِنْسَانُ): دوو تەنیش و دوولای ئادەمیزاد.

صَفَقَا الْفَرَسَ: دوو لاچاوی ئەسپ و (صفقا الباب): دوو تاکی دەرگا

(ك: صَفَرَقَ)

الصَّفَقُ: (صَفَقَ الْبَابُ): تاکی دەرگا (ك: صفوق وأصفاق).

الصَّفَقَةُ: تۆفە کردن و دەست خستنه ناو دەستی یەك لەکاتی مامە ئەدا و مەکوو ئامازمەکردن بەرمزامە نندی و دامەزرانی مامە ئەو سەوداکە و هەروا ناو بۆ خۆی سەوداکە و فروشتن، دەرگوتری: (صَفَقَةُ رَايِحَةٍ وَصَفَقَةُ خَاسِرَةٍ).

الصَّفَقُ: بازارێ کە مامە ئەو زۆری تێدا بکری (بۆرصه) و (ك: مَصَافِقُ).

صَفَنَ الْفَرَسُ صُفُونًا: ئەسپە که لەسەر سێ قاج و ستاو نوکی سە قاجی جوارەمی لەزەوی چەقاند.

صَفَنَ الرَّجُلُ: پیاو مە قاجی جیوت کردن. صَفَنَ الطَّائِرُ: بالندە که هیلانە ی خۆش

کرد بۆ بێچومکانی، پوش و پەلانی بۆ راکستن و (فهر صافن) و (ك: صُفُون).

صَفَنَ بِه الْأَرْضَ: بەزەوی دادا، خستیه سەر زەوی.

صَفَنَ فَلَانًا: بەرەدی گونی فلانکەسی دێ.

صَافَنَ الْقَوْمَ: هاوڕای خەڵکە که بوو و پشتگیری کردن و دەستە و نەزەر لەبەر دەمیان راوێستا.

صَفَنَ الطَّائِرُ: بالندە که هیلانە ی خۆش کرد بۆ بێچومکانی، پوش و پەلانی

بۆ تێدا راکستن.

تَصَافَنَ الْقَوْمُ: خه لکه که ناو یان بهش
بمش کرد له ناو خو یان دا.

الصَّالِحُ: رمگیک گه ورهیه له قاج دایه
نهم شاده ماره له بمری قاجه وه دریز
دمبیته وه تادمگاته شاده ماری ران ه
(ك: صُفْرَن وَصَوَافِن).

الصُّفْنُ: هه مبانه، تورمه که به که له پیست
دروست ده کړی، گوند نشینه کان
تیشووی تی دمکه ن، زور جاری
وادمبی دمیکه نه دۆلجهو ناوی پی
هه لده هینجن ه (ك: أَصْفَان).

الصُّفْنُ: بهردهی گون ه زمبیله ی
پوشین ه نهو پوشو په لاشهیه که
بالتده بۆ بیجه مگانی رادخا بۆ تیدا
به خپو کردن ه (ك: أَصْفَان وَصُفْنَان).
صَفَا صَفْرًا صَفَاءً: صاف بوو رون بوو لیلی
نهما، دهگوتری: (صفا الماء ونحوه):
ناومکه رون و جوان بوو.

صفا الجو واليوم: ههوا صاف بوو، رۆژمه که
رۆژنکی صاف و رون بوو، هه ورو
هه لای نه بوو.

صفا اليوم: نه مړۆ رۆژنکی خوش بوو
ناخووشی تیدا نه بوو ه (فهر صاف
وصفوان).

أَصْنَى الْخَالِ: بیر هه لکه نه که گه پشته
بهردو شاخو شوینی رهقو نه پتوانی
چی دی بیرمه که هه لکه نی.

أَصْنَى الشَّاعِرُ: شاعیرمه که شیعری نه ما،
شیعری دواپی هات.

أَصْفَتِ الدَّجَاجَةُ: مریشه که له هیلکه
چۆوه.

أَصْنَى فَلَانًا: بهراستی دۆستایه تی
فلانی کردو دلسۆزانه برایه تی
له گه ل دا برده مهر، دهگوتری:
(أَصْفَاهُ الْوُدُّ): دلسۆزانه
خۆشه ویستی له گه ل کرد.

أَصْنَى فَلَانًا بِكَذَا: فلانکه سی تایبه ت
کرد به وشته و بۆنهوی دانا.

أَصْنَى الْحَاكِمِ وَغَرَهُ دَارَ فُلَانٍ وَمَالَهُ:
دادومر مال و سامانی فلانکه سی
هه موو دهست به سه راگرتو
ته صفیه ی کرد.

صافاه: راستالانه برادمری و دۆستایه تی
له گه ل کرد.

صَفَاءً: چلک و پیسی و پۆخله واتی لی
دامالی و پاکی کرده وه ه پاکی
کرده وه له وشتانه ی تیکه لاوی بوو
بون، هه موو پل و پوشو مړۆرو
زیزانه و شتی تری لی هه لاواردو
پاکی کرده وه.

صَفْنَى مَابَيْنَهُمَا: هه موو گرزی و
ناخووشی نیوانیانانی لابردو ناشتی
کردنه وه.

صَفَا الْحَسَابَ: کۆتایی به حیسابه که

هیناو تهصفیه کرد.

هموو شتیك.

صَفَا الشَّرْكَه: حیسابی کۆمپانیاکه ی

الصَّفِيُّ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ: کاکله بوخته ی

تهصفیه کردو کۆتایی پی هینا.

شتهکه له همرشتیک بی دوستو

إِصْطَفَا: ههلی بزاردو به چاکی لهقه لهم

برادمری ههلیژاردن دموگوتری: (هر

دا ه قورئان دمه رموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ

صَفِيٌّ﴾ ه (ك: أصفیاء) ه ههروا ناوه

اصْطَفَى آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ

بو نهو غه نیمهتو دمه کهوته ی

عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾.

فرمانبروای موسوئمان جیای

تصافیا: له خو شو بیستنی به کتر دا

دمه کاتهوه بو خو ی پیش دابه شکردن

دلسوزو راستال بوون.

ه (ك: صفايا).

اسْتَصَفَا: به مانا (إِصْطَفَاهُ) دئ ه

الصرافي: ملك و زموی و سامان خاومنی

به دوستو خوشه ویستی خو ی

مردبی و کهس میراگری نه بی ه نهو

لهقه لهم دا.

زموی و زارمی پاشاو فرمانبرموا

اسْتَصَفَى الشَّيْءَ: بوخته ی شته که ی

دایدهنی بو دمهست و پیوهندهکانی

برد.

اسْتَصَفَى مَالِ فُلَانٍ: مالی فلانکه سی

المِصْفَاءُ: شت پالیو، همرشتیک شتی پی

هموو برد.

تهصفیه بکری ه ههروا میریک شیرو

أَلْصَفَاءُ: بهردی لووس رهقو پان،

شهراپ و شله مهنی تری پی ببالیوری

دمگوتری: (ما تفرع له صَفَاءٌ): کهس

ه (ك: مصاف).

به خراپه دمهستی بو دریز ناگا،

صَقَبَ الطَّائِرُ صَتْبًا: بالنده که قیراندی،

دمگوتری: (ما تندی صفائه): رژدو

جریواندی، قیزاندی، خویندی،

چروکهو هیچی له دمهست هه لئاومری.

گارمگاری کرد.

الْصَّفَوُ: صافی و لووسی ه رونی و

صَقَبَ الْجِسْمُ الْمُسْتَمَتَ: به بهری دمهستی

ناشکرای ی ه بی گهردی.

لهقه باره بی دمه که ی داو ته په ته پی

الْصَّفَوَان: بهردی گه وره ی لوس ه

لی هینا.

قورئان دمه رموی: ﴿كَمَثَلِ صَفْوَانَ

صَقَبَ الشَّيْءَ: شته که ی کۆکردموه.

عَلَيْهِ ثَرَابٌ﴾.

صَقَبَ الْبِنَاءَ: بینا که ی بهرز کردموه.

الْصَّفْرَاءُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ: کاکله بوخته ی

صَقَبَ صَقْبًا: نزیک بوو.

صَقَّعَ فَلَانًا وَغَيْرَهُ صَقْعًا: لَمَفْلَانَكَهْسِي دَا يَان
لَمَفْلَان شَتِي دَا.

صَقَّعَ بِه الْأَرْضَ: بِه زَمَوِي دَادَا، خَسْتِي
بِه زَمَوِي كَيْشَا.

صَقَّعَ فَلَانًا بِكِي: فَلَانَكَهْسِي بِه دَاخِرْدَن
نِيشَانِه كَرْد.

صَقَّعَ صَقْعًا: سَهْرَمَاي سِيخْوَارَو
سَهْهُؤَلْبَه نَدَان لِي دَا.

صَقَّعَتِ الْأَرْضُ: زَمَوِي سِيخْوَارِي لَه سَهْر
بَارِي.

أَصْقَعَ: چَوَوِه نَاو سِيخْوَارَو
سَهْهُؤَلْبَه نَدَانِهَوِه.

الصِّقَاعُ: حَهْبَلِيَكِه بِه سَهْر رَهْمَالَو
خِيَمَه دَا رَايَه لَ دَه كَرِي وَ هَهْرَدَو
سَهْرِي لَه مَدِيوَهَوِه دِهَوِي خِيَمَه وَ
رَهْمَالَه كِه بِه سَنَگِي دَا كَوْتَرَاو
بِه زَمَوِي دَا قَايَم دَه كَرِيَن بُو نَهَوِي
رَهْمَه بَا نَه بَا ه نَاسَنِيَكِه دَه كَرِيَتَه
دَهْمِي نَه سَبُو وَ لَاخِي تَرَهَوِه بُو لَغَاو
كَرْدَنِي ه (ك: صَقَّعَ وَأَصْقَعَةً).

الصَّقْعُ: لَايَه وَ لَاي شَت ه (ك: أَصْقَاعُ).
الصَّقْعُ: نَازَارِي سَهْرَمَاو سَهْهُؤَلْبَه نَدَان.
الصَّقْعَةُ: كُوشَنْدَهِي سَارَدَو سَهْرَمَاو
سَهْهُؤَلْبَه نَدَان.

الصَّقِيْعُ: سِيخْوَارَو سَهْهُؤَلْبَه نَدَان
(سِيخْوَار شَهْوَنَمِيَكِه لَه نَاسَمَانِهَوِه
دَه بَارِيَتَه سَهْر زَمَوِي وَ دَه بَارِيَتَه

سَهْهُؤَل).

الصَّقْعُ: زَمَانِهَارَاوَو رَهْوَان بِيَز،
دَه كَوْتَرِي: (خَطِيْب مِصْقَعُ).

صَقَّلَهُ صَقْلًا وَصَقْلًا: مَشْتَو مَالِي كَرْد،
دَه كَوْتَرِي: (صَقَّلَ السِّيفَ وَالْمِرَاةَ
وَنَحْوَهُمَا): شَمَشِيَرَه كَهِي مَشْتَو مَال
كَرْد ه نَاوِيَنَه كَهِي بِه ك كَرْدَمَوَه،
سَرِيَه وَه.

صَقَّلَ كَلَامَهُ: قَه سَه كَانِي خَوِي هَه لَبَزَارْدَن
بَا لَفْتَه وَ پُوخْتَهِي كَرْدَن.

صَقَّلَ الدَّابَّةَ: وَ لَاخَه كَهِي كَرْتَه نَه سَتَوِي
خَوِي بُو بِه خِيَوَكَرْدَن.

صَقَّلَ صَقْلًا: شَتَه كِه مَشْتَو مَال كَرَاو بُوو
زَهَنَكُو چَلَكِي لِي كَرَابَه وَه.

صَقَّلَ الْفَرَسَ: نَه سَه كِه قَه دَبَارِيَك بُوو.

الصَّقَالُ: مَشْتَو مَال كَرْدَن.

الصَّقَالُ: كَه سِيَك پِيَشَهِي مَشْتَو مَال
كَرْدَن بِي.

الصَّقْلُ: لَاكَه لَه كِه ه (صَقْلَان): هَهْرَدَو
كَه لَه كِه.

الصَّقْلَةُ: كَزَو لَوَاوَزِي.

الصَّقِيلُ: مَشْتَو مَال كَرَاو ه دَه كَوْتَرِي:
(سِيَف صَقِيل وَمَعْدَن صَقِيل) ه (ك:

صَقَالُ).

الصَّقِيْلُ: بِه مَانَا (الصَّقَالُ) دِي ه
(ك: صَقَائِلُ وَصَقَائِلَةُ).

المِصْقَلَةُ: نامیری مشتو مال کردن ۵
(ك: مَصَافِل).

الصَّغَالِبَةُ: پیڑیکن لهنادهمیزاد زیندو
نیشتمانیان لهبنه پماتا باکوری ولاتی
بولغارپاو دموو بهری بوو، ئیستا له
زور ولاتی خوره ولاتی نه وروپا
نیشته جئ بوون و بلاو بوونه ووه
پنپیان دمگوترئ رمگهزی سلاف یان
سولاف.

صَكَّةُ صَكًا: به تهوژم پالی پیومنا، یان
به هه موو هیزی خوی شه پلاخه ی
لسی دا ۵ قورئشان دمفه رموی:
﴿فَصَكَّتْ بِهَا﴾: به سهر سورمانه وه
بهرومه تی خوی کیشا.
صَكَّ الباب: دمرگاکه ی داخست.

إِصْطَلَكَ الشَّيْئَانُ: نهو دوو شته پیک
کیشران لیکیان دا، دمگوترئ:
(إِصْطَلَكْتَ رَكْبَتَاهُ وَقَدَمَاهُ): فهیزمن
بوو نه ژنوی لیک دمدران، یان قاجی
لیک دمدران.

الأَصْلُ: نهو کهسه ددانی پرو جوت بن
بو شاپیان تیدانه بی ۵ (ك: صَكَّ).
الصُّكُّ: شیک، چهکی پاره وهرگرتن
له بانق.

المِصْكُ: نامیری پیکه وه نوساندن ۵
قفل و کیلون ۵ ددانی پرو بی
بو شایی.

صَكَمَ الفرسُ: نه سپه که لغاومکه ی جوو.
صَكَمَ الشيءُ: شته که ی پال پیومنا،
به رانبهری کردو له گه لی داکه و ته
زورانبازی و هینان و بردن.
صَلَبَتِ الحُمَى عَلَى فُلَانٍ صُلْبًا: له رزو
تاکه له سهر فلانکهس دریژمی کیشاو
تاوی سهند.

صَلَبَهُ الحُرُّ: گهرما سووری کرده وه
کولاندی تینی بو هینا.
صَلَبَتِ الشمسُ: خورمتاو گهستی و
هه تاو بردی.

صَلَبَ الجِسْمُ: نه ملاو نه ولای جهسته ی
شمته ک داو هه ئیواسی، دمگوترئ:
(صَلَبَ الجاني): تاوانبارمکه ی هه ئواسی.
صَلَبَ اللحمُ: گوشته که ی برژاندو
چه ورپیه که ی لی تکاند.

صَلَبَ صلابَةً: توندو پته و بوو، خوی
گرتو رهق بوو.

صَلَبَ عَلَى المالِ وَغِيْرِهِ: دهستی به سهر
ماله که وه گرتو رژدو چروک بوو دلی
نه هات لی بی به خشی.

صَلَبَ الشيءُ: زور توندو پته و بوو،
دمگوترئ: (صَلَبَ فَرْعُ الشَّجَرَةِ):
لقه دارمکه پته و بوو خوی گرت.

صَلَبَ النصرانيّ: مهسیحیه که صهلیبی
هه لگرت ۵ له سهر سینگو و روخساری
وینه ی صهلیبی دروست کرد.

صَلَبَ الْجَسَمَ: جهسته که‌ی شته‌ک داو
 هه‌لیواسی ۵ قورئان دم‌فرموی:
 ﴿وَلَا صَلَبْتُكُمْ فِي جُدُوعِ النَّخْلِ﴾:
 به‌لقی دارخورماوه هه‌لتان دمواسم.

صَلَبَ الشَّيْءَ: شته‌که‌ی پتمو کرد.

صَلَبَ السَّلَاحَ: چه‌که‌که‌ی تیزکردو
 مشتو مالی کرد.

اصْطَلَبَ الْعَظْمَ أَوِ اللَّحْمَ: به‌ناگر
 چه‌وریی گوشتو ئی‌سقانه‌که‌ی
 چۆراندموه، دمری هیئا.

تَصَلَّبَ: گرزو ره‌ق بوو، نه‌رمی
 تیدانه‌ما، ده‌گوتری: (تصلب العود):
 لقه‌دارمه‌که پتموو ره‌ق بوو.

تَصَلَّبَ الشَّرِيَانُ: ده‌ماره خوینبه‌ره‌کانی
 دڼ گرز بوون.

تَصَلَّبَ فِي الرَّأْيِ: له‌راو بۆ‌چونه‌کانی دا
 توندو تیز بوو، سور بوو له‌سهر پای
 خوی.

الصَّالِبُ: له‌رزو تای به‌شیدمت ۵
 که‌پله‌ی گهرمی زۆر بی.

الصَّلَابَةُ: رو‌قایی، چاو‌قایی،
 ده‌گوتری: (في وجهه صلابة):

له‌رو‌خساری دا خۆ‌گرتو پته‌وویه‌ک
 هه‌یه ۵ بۆ جهسته‌یه‌ک به‌کار‌دئ
 له‌سهر شیومو شیوازی خوی زۆر
 به‌مینتیه‌وه ۵ زۆر گۆرپانکاری به‌سهر‌دا
 نه‌یه.

الصُّلْبُ: پتموو ره‌قو به‌هیز ۵ زه‌وی
 ره‌قو وشکو پتمو ۵ هه‌رماده‌یه‌ک
 شکل و هه‌بارمو شیوازی له‌حاله‌تی
 ناسایی دا گۆرپانکاری به‌سهر‌دا
 نه‌یه ۵ به‌پێچه‌وانه‌ی غازو شله‌مه‌نی
 ترموه ۵ قالبه‌ ناسنی‌که‌ یان
 له‌عون‌صوری تری ومکوو سلیکۆن و
 مه‌نگه‌نیزو شتی وا ۵ هه‌روا ماده‌ی
 (الصُّلْبُ): به‌مانا فه‌قه‌ره‌ی پشت دئ
 ۵ قورئان دم‌فرموی: ﴿يَخْرُجُ مِنْ
 بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ﴾ ده‌شگوتری:
 (هو من صلب فلان): واته له‌وه‌چه‌و
 زور‌پیه‌تی شه‌وه ۵ قورئان
 دم‌فرموی: ﴿وَحَلَالٌ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ
 مِنْ أَصْلَابِكُمْ﴾ ۵ (ك: اصْلَبُ
 واصْلابُ).

الصُّلْبُ: به‌هیزو به‌شیدمت ۵ سور‌پنچ
 ۵ (ك: اصْلابُ).

الصُّلْبُ: به‌هیزو به‌شیدمت ۵ به‌ردی
 هه‌سان ۵ تیغی تیز‌کراوی مشتو
 مال‌کراو.

الصُّلْبُ: به‌هیزو توانا ۵ نه‌ژاد خاوی‌ن
 ره‌سه‌ن، ده‌گوتری: (هو عربي
 صليب): شه‌و عه‌ره‌بیکی پاک نه‌ژادو
 ره‌سه‌نه ۵ هه‌روا وشه‌ی (الصُّلْبُ):
 ناوه بۆ سور‌پنچ ۵ هه‌رشتی‌ک
 له‌سهر شیوه‌ی دو هیلی به‌کتر بر

الرجل).

أَصْلَتِ الشَّيْءُ: شته‌ک‌ه‌ی دمرخست ه
ده‌گوتري: (أَصْلَتِ السَّيْفُ):
شمشيرمه‌ک‌ه‌ی له‌کالان دمرکيشا.

إِنْصَلَّتْ: دمرکه‌وت و ناشکرا بوو.

إِنْصَلَّتْ فِي سِرِّهِ أَوْ أَمْرِهِ: له‌ روښتن و
نیش و کاري خوږی دا دلسوزو
به‌خه‌مه‌وه‌ بوو، جیدی بو ه‌ پيش
که‌وت.

الْإِنْصِلْتُ: نیش له‌دمست هاتوو.

الْصَّلْتُ: دمرچوو به‌دمروه ه‌ لوس و
پوس.

جَبِيْنُ صَلْتُ: ناوچه‌وانی پان و گوشادو
نورانی ه‌ (سيف صلت): شمشيری
بري‌قه‌دار ه‌ (سكين صلت): کيردی
تيزو برنده ه‌ (أصلات).

الصَّلْتَانُ: به‌هي‌زو تواناو چوست و
چالاک ه‌ (ك: صِلْتَان).

صَلَجَ صَلَجًا: که‌ر بوو ه‌ (فهو أصلج وهي
صلجاء) ه‌ (ك: صلج).

تَصَالَجَ فُلَانٌ: فلان‌ک‌ه‌س خوږی به‌که‌ر
نیشان دا.

الصَّلْجَةُ: پ‌رده‌یه‌کی پاريزمري
ناوريشميه.

الصَّلِيجَةُ: قالبه‌ زيوی پوخته کراو.
الصَّوْلُجُ: صافو بي‌ غه‌لو غه‌ش ه‌

عصابه‌که‌ لایه‌کی و‌مکوو گۆچان

دروستکرايی جا ناسن بي‌ پان له‌دارو
شتی تربی ه‌ قه‌ناره‌ نه‌وه‌ی له‌سه‌ری
له‌خاج دمدري ه‌ نه‌وه‌ داری به‌لای
مه‌سيحیه‌گانه‌وه‌ حه‌زرتی عيسای
له‌سه‌ر له‌خاج دراوه ه‌ (ك: صَلَبٌ
وَصَلْبَان).

الصَّلِيبُ الْأَحْمَرُ: دامه‌زراومه‌کی نیو
دموله‌تیه، کاري سه‌ره‌کی پيشکesh
کردنی خزمه‌تگوزاری مروییه
له‌کاتی رودانی بومه‌له‌رزمو لافاوو
شتی وا، ئا لهم کاتانه‌دا
خزمه‌تگوزارییه‌گانی پيشکeshی
ليقه‌وماوان ده‌کا.

الصَّلِيبُونُ: سوپای مه‌سيحیه‌گانی
نه‌وروپایه‌ چهند جارېک په‌لاماری
جيه‌انی نی‌سلامیيان داوه‌ له
چاخه‌گانی پانزه‌و دوانزه‌و سیانزه‌ی
زایین به‌بیانووی رزگار کردنی
به‌یتولوقه‌ده‌یس له‌چنگی
موسولمانه‌کان.

صَلَّتِ اللَّبَنُ وَغَرَهُ صَلْتًا: شیرمه‌که‌ چه‌وری
که‌م بوو.

صَلَّتْ فَلَانًا وَغَرَهُ: غاری به‌نه‌سه‌به‌که‌ دا.

صَلَّتْ مَانِي الْقَدَحِ: نه‌وه‌ی له‌پياله‌که‌دا بوو
رشتی.

صَلَّتِ الْجَبِيْنُ صَلْوَةً: ناوچه‌وانی دمرکه‌وت و
بريسک‌ه‌ی دا ه‌ ده‌شگوتري: (صَلَّتْ

چه میندراوه ته وه، سوار چاك پيی
 له گویه كه ددها ۵ (ك: صَوَالِج).
 الصَّوْلَجَةُ: به مانا (الصَّوْلُجُ) دئ.
 الصَّوْلُجَانُ: به مانا (الصَّوْلُجُ) دئ ۵ هه روا
 ناوه بۆ نمو گۆچان و عمصایه ی پاشا
 به دده سستییه وه ده گری و ده گرو
 نیشانه ی دمه لاته و فهرمان پره وایی.
 الصَّوْلُجَانَةُ: به مانا (الصَّوْلُجَانُ) دئ.
 صَلَاحٌ صَلَاحًا وَصُلُوحًا: گهنده لی و پیسی
 تیدا نه ماو پاك بۆ وه.
 صَلَاحُ الشَّيْءِ: شته كه گونجاو بوو، به سود
 بوو ۵ ده گوتری: (هَذَا الشَّيْءُ يَصْلَحُ
 لَكَ): نه م شته بۆ تۆ گونجاوه سودی
 ههیه.
 صَلَاحٌ صَلَاحًا وَصُلُوحًا: به مانا (صَلَحَ) دئ.
 أَصْلَحَ الشَّيْءُ: گهنده لی و خراپی
 شته كه ی نه هیشت لای برد.
 أَصْلَحَ بَيْنَهُمَا: دوزمانیه تی و دژایه تی
 نیوانی لابردن.
 أَصْلَحَ اللَّهُ لِفُلَانٍ فِي ذَرِيَّتِهِ أَوْ مَالِهِ: خودا
 مال و مندالی فلانكه سی صالح و
 گونجاو و به خو چار او كردن.
 صَالَحَهُ مُصَالَحَةً وَصِلَاحًا: ناشته وایی
 له گهل دا كرد ۵ له گهل ی ريك كهوت.
 اِسْطَلَحَ الْقَوْمُ: خه لكه كه كیشه و
 ناخوشییان له ناودا نه ما.
 أَصْلَحُوا عَلَى الْأَمْرِ: له سه ر كار كه ريك

كهوتن و رازی بوون.
 تَصَالَحُوا: به مانا (اِسْطَلَحُوا) دئ.
 اسْتَصْلَحَ الشَّيْءُ: شته كه خه ریکی
 چاك سازی و باشبون بوو.
 اسْتَصْلَحَ الشَّيْءُ: شته كه ی چاك كرده وه
 ۵ داوای چاكبون و چاك سازی تیدا
 كرد به باش و گونجاوی دانا.
 الإِصْطِلَاحُ: چاوكی (اِصْطَلَحَ) میه ۵
 په كدیگیر بوونی كۆمه لیک خه لكه
 له سه ر شتیکی تایبه تی و هه موو
 زانست و زانیارییه كیش زاراوه ی
 ئیصطلاحی خوی ههیه.
 الصَّالِحُ: راستال و گوئ رادیرو پابه ند
 به نه نجامدانی نه رکی سه رشانی ۵
 (ك: صَلَحَاءُ) ۵ واش دمبی به كاردئ
 بۆ شتی زۆرو گونجاو ۵ ده گوتری:
 (عنده قدر صالح من المال): هه روا
 ده گوتری: (وَأَتَيْنِي صَالِحَةٌ مِنْ فُلَانٍ):
 له فلانكه سه وه نیعمه تیکی زۆرم بی
 گهیی ۵ (ك: صَوَالِج).
 الصَّالِحُ: به رده و امبوون له سه ر كاری
 چاكه ۵ بی عهیب و خهوش.
 الصَّلَاحِيَّةُ: دمه ست رۆیشتویی و
 كار نه نجامدمر به ريك و پیکي.
 الصَّلَاحِيَّةُ لِلْعَمَلِ: باش خو ئاماده كردن
 بۆ نیش.
 الصَّلَاحِيَّةُ لَدَى السُّلْطَانِ: نه و دمه لاته ی

قانون دمیدا به کهسیک بو
رهماکردنی نیش و کار.

الصِّلَحُ: ناشته‌وایی ۵ کۆتایی هیئان
به‌کیشهو نیزاع ۵ کۆتایی هیئان
به‌شپرو کوشتار.

الصِّلَحُ: گونجاوو له‌بار ۵ (ک: صلحاء).
المُصْلَحَةُ: به‌مانا (الصِّلَاح) دئ ۵ سوودو
بهرژموهندی ۵ دهمسته‌یه‌کی
کارگیرپیه له‌بواریکی گشتی دا
کارده‌کن بو به‌رژموهندیی گشتی
ومکوو (مصلحة الضرائب).

صَلَحَ صَلَاحًا: بیستنی نه‌ما، که‌پ بوو ۵ (هر
اصلح وهي صلحاء).

تَصَالَحَ: خۆی به‌که‌پرو گۆی گران
له‌قه‌له‌م دا.
صَلَدَ صَلْدًا وَصُلْدًا: ره‌قو پته‌و بوو.

صَلَدَتِ الْأَرْضُ: زموییه‌که هیجی لی
نه‌پوا، روته‌ن بوو.

صَلَدَ فُلَانٌ: فلانکه‌س رژدو چروک بوو
ده‌ستی ناچیته‌ مالی خۆی ۵ دل ره‌ق
بوو.

صَلَدَتِ الدَّابَّةُ: ولاخه‌که له‌پراکردن و
غاردان دا به‌توندی قاچی به‌زموی
کی‌شان.

صَلَدَ الزَّئِدُ: به‌ردو نه‌ستیکه‌ دمنگی هاتو
ناگری لی نه‌بۆوه.

صَلَدَ فُلَانٌ بِيَدِيهِ: فلانکه‌س چه‌پله‌ی لی

دا.

صَلَدَتِ أُنْيَابُهُ: ددانه‌کانی (که‌له‌یه‌کانی)

سیره‌ سپرو جیره‌ جیرپان هات.

صَلَدَ الشَّيْئُ: بروسکه‌ی لی دا.

صَلَدَ صَلْدًا وَصِلْدًا: ره‌قو پته‌و بوو،

رژدو چروک بوو.

أَصْلَدَ: ره‌قو پته‌و بوو.

أَصْلَدَ الشَّيْئُ: توشی شتی ره‌قو پته‌و
بوو.

الأَصْلَدُ: شتی زۆر ره‌قو پته‌و ۵ پیایوی
زۆر رژدو چروک.

الصِّلْدُ: ره‌قو لووس ۵ به‌ردی زۆر

لووس ۵ زموی ره‌قه‌ن و چه‌قه‌ن که

هیجی لی نه‌پروی ۵ قورئان

ده‌مه‌رموی: ﴿كَمَلْ صَفْرَانٍ عَلَيْهِ

ثُرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا﴾.

رأس صَلْدٌ: سه‌ری لوس و بی‌توک ۵

(جلد صَلْدٌ) ۵ پیستی لوس و بی‌توک

۵ هه‌روا وشه‌ی (صَلْدٌ) ناوه‌ بو

چه‌رخ و شخارته‌یه‌ک دمنگی لی بی‌و

ناگری لی په‌یدا نه‌بی ۵ (ک:

أصلاد).

الصِّلْدُ: بو زێنده‌ ره‌وی له‌مانای

(صَلْدٌ) دئ ۵ مه‌نجه‌ل و دیزه‌ که

دهرنگ شتیان تییدا بکوئ ۵ (ک:

صَلْدٌ).

المِصْلَادُ: ده‌گوتری: (ناقة مِصْلَاد):

حوشتریکه بیچوی بووه و شیرى تیدا
نیسه ۵ (ک: مصالید).

الصَّلَاةُ: بِهَامَا (الصَّلَاةُ) دِي ۵ (ك):
مَصَالِيد).

الصِّلْدِيْمُ: رَهَقُو قَايِمُو بَتِهَو ۵ وَآخَى
سَم گِهَوَرَه ۵ (ك: صَلَادِم).

صَلِّ الصَّلَاةَ: شته که زیرنگه ی لی
هات، دمنگی دایه وه ۵ دهگوتری:
(صَلِّ الْجَرَسُ وَصَلِّ الْحَلِي
وَصَلِّ الرَعْدُ).

مَنْصَلْ فلان: فلانکس ههږهښی کرد.
مَنْصَلْ بکلامه: قسه‌گانی پچړ پچړ
دهریه راندن.

تَصَلِّ الصَّلَاةَ: شَتِیْكَ دَهَنَگ بَدَاتِه وه ۵
تر پَنگه ی لِی بی.

الصَّلَاةُ: ناوچه‌وایی نه‌سپ ۵ (ک):
(صلاصل).

الصلُّ: باقى ماندهى ئاۋ لەبنكى
 زەلكاۋ دا يان لەبنكى تەنكى و
 بەرمىل و شتى ۋا دا ۋ ئەو شوپنەى
 لەپشتى ئەسپ سىپى دەبى بەھۋى
 روتانەھەى توكەگەى ۋ (ك:
 صلاصل).

صَلَطَحَةُ: بلاوی گردموه و رایخست.

الصَّنَاطِعُ: پان و پور ۵ کہتہو زمبہ لاج.

المُصَلِّطُ: راخراوی پان.

صَلَّحَ فُلَانٌ صَلَّحًا: قزى پيشه سمرى يان
تؤقه سمرى روتانه وه ۵ موى پئوه نهما.
صَلَّعَتِ الشَّجَرَةَ وَغَوَّهَا: بېرؤو سمره لقى
دره خته كه هه لومرين يان نازهل
خوار دنى.

صَلَّاتُ الشَّمْسِ: خَوْر لَهْزِير هه‌ور هاته
دمرو دمرکه‌وت.

تَصَلَّعَتِ الشَّمْسُ: به مانا (صَلَّعَتْ) دى.
الْأَصْلَعُ: كه سيك سهرى روتابيته وه،
پيشه سهرى پان توفه سهرى
روتابيته وه ۵ بو نافرمت دمگوتري:
(صَلَّعَاءُ) ۵ نوكه شمشيرى مشتو
مال كراو، نووكه رمبى مشتو مال
كراو ۵ همر شتيك بلرموشيته وه
لووس بى ۵ (ك) صَلَّعَ وَصَلَّعَانِ).

الصِّلَاع (صِلَاع الشمس): گهرمایى خور.
الصِّلَعُ: روتانه‌وى مووى پيشه‌سهر يان
تَوْقَه سهر.

الصَّلَاةُ: پیستی سەر که تووکی پیوه
نه مایع.

الصَّلْعَةُ: به مانا (الصَّلْعَةُ) دى.

الصَّلَاةُ: بمردي رَمَقِي پتهوو پان
(ك: صَلَّاع).

الصَّلِيْعُ: بهمانا (الأصلع) دى ۵ شتيك

لـهـزەوی جیاپوویتـهـوه هـ (كـ:

صَلَّاء) ۛ بۆ مېنىنە (صلیة) بەگاردى

◊ (ك: صلوات).

صَلَفُهُ صَلَفًا: رقی لی بوو، ناخوښی وپست.

صَلَفَ الشَّيْءُ صَلَفًا: خپرو بیړی کهم بوو ۵ دموگوتری: (صَلَفَ النَّبَات): روهکه که قه دو بالای کهم بوو، دانه وپلای کهم بوو ۵ (صَلَفَ الطَّعَامُ): خوړاکه کهم فیتامیناتی کهم بوو ۵ (صَلَفَ السَّحَابُ): هومرکه بارانی کهم بوو، بروسکه کهم بوو.

صَلَفَ فُلَانٌ: فلانکهس بی بهختو چاره پرمشه خه لک خوشیان ناوی ۵ (فَهَرُ صَلَفٌ وَهِي صَلَفَةٌ).

أَصْلَفَ: به مانا (صَلَفَ) دی ۵ پرمزاگران بوو، چاره فورس بوو.

أَصْلَفَ فُلَانًا وَغَيْرَهُ: رقی لهفلان بډوه.

أَصْلَفَهُ اللَّهُ: خودا وای لی کردوه خه لکی رقیان لی بی.

تَصَلَّفَ: چاره پرمشی و بی خپری دیارکه موت ۵ چووو ناو زمویپیه کی پرمقهن و پتهو.

الأصْلَفُ مِنَ الْأَرْضِ: زموی پږو پتهو که هیچی لی نه پړی ۵ (ك): أَصَالَفَ وَصُلَفَ).

الصِّلَفُ: دموگوتری: (سحاب صَلَفٌ): هومرکه بروسکهو گوڼه گوڼی زوره به لام بارانی نییه ۵ همروا ناوه بو خوړاکیک تامی کهم بی یان هر بی

تام بی.

الصِّلَفُ: بهمدی لهگهال زموی تمخت بوو ۵ (ك: الصِّلَافِي).

الصِّلَفُ: به مانا (الصِّلَفُ) دی ۵ لامل، خوړ گوپچکه بو سهر شان.

الصِّلِفَانِ: همدو لامل ۵ دو دارن لهم دیوو نهو دیوی کورتانی ولاخ دمه سترین باریان بی قایم دموگتری.

صَلَّقَ الْقَوْمَ: زمرهرو زیانی زوری لهقه ومه که داو کارمساتی به سهر هینان ۵ دموگوتری: (صَلَّقَ فِيهِم).

صَلَّقَ اللَّحْمَ وَغَيْرَهُ: گوشته که می کولاندو کردی به چیت.

صَلَّقَ الشَّاةَ وَغَوَا: ممرکه می نهم دیو نهو دیو برژاند.

صَلَّقَتِ الشَّمْسُ فُلَانًا وَغَيْرَهُ: خوړ به گهرمیپیه کی زیانی به فلانکهس گه یاند.

صَلَّقَ فُلَانًا بِالْعَصَا: به گوچان لهفلانکهسی دا.

أَصْلَقَ النَّابُ: ددانه که (که لپه که) سپری هات چونکه له ددانیکو دمخشا.

تَصَلَّقَ: تلاوتلی کرد، نه ممدیواو دیوی کرد.

تَصَلَّقَتِ الدَّابَّةُ: ولاخه که خوی گه وزاند، تلاوتلی کرد.

- إِصْطَلَقَ: به مانا (أَصْلَقَ) دئ.
- الصَّلَاقَةُ: ناوِيك زۆر مابيتهمو بوگهني
- كردبى ۵ ناوى گهراوه.
- الصَّلَقُ: هاوارو لۆره لۆر ۵ دهنكو
- جيرهى ددانى حوشر كه ليكيان
- دمدا.
- الصَّلَقُ: دهشتى كاكي به كاكي ۵ (ك: اصلاق).
- الصَّلَاقُ: بؤ موبالغهو زنده پهموى
- له ماناي (صَلَقَ) دا دئ ۵ همروا بهوتار
- بيزى زمانپهوانو دهنك گهوره
- دهگوترئ.
- الصَّلِقُ: گوشتى كولاو ۵ گوشتى برزاو
- ۵ نانى تيرى ۵ (ك: صلاتق).
- المِصْلَقُ: به مانا (الصَّلَاقُ) دئ ۵ (ك: مَصَالِقُ و مَصَالِق).
- صَلُّ الشَّيْنِ صَالِيًا: شتهكه دهنكى شيوه
- لهرينهمو زرينگانهموى لئ هات.
- صَلُّ بَيْضُ الْحَدِيدِ: ئاسنهكه دهنكى لئ هات
- بههوى پيك كيشانهوه.
- صَلُّ الْمِسَارِ: بزماركه لهكاتى داکوتان دا
- دهنگى لئ هات.
- صَلُّ الْإِنَاءِ الْفَارِغِ: قاپه بهتالهكه لهكاتى
- پيكيشاني شتيكى تر پيى دهنكى لئ
- هات زرينگهى لئ هات.
- صَلُّ اللَّحْمِ صَلَوًا: گوشتهكه گؤراو بوگهني
- کرد.
- صَلُّ الشَّرَابِ صَلًا: شهرابهكهى تهصفيه
- کرد.
- صَلُّ الْحَبِّ الْمُخْتَلَطِ بِالْقَرَابِ: ناوى پيداكردو
- قورپمكهى له دانهمويلهكه كردهممو داي
- شؤرد.
- أَصْلُ اللَّحْمِ أَوْ الْمَاءِ وَغَرَهُ: گوشتهكه
- بوگهني كردو تامو پهنكى گؤرا.
- صَلَّلَ: بؤ زنده له ماناي (صَلَّ) دئ.
- الصَّلَّ: كهرمكيوى زمپه تيزو ناخوش.
- الصَّلَاةُ: بؤ ميينهى (الصَّلَا) دئ ۵ بهلاو
- كارمسات.
- الصُّلَّ: گوشتى بوگهن كردو گؤراو پان
- همرشتيكي تر كه گؤراپىو بؤنى
- كردبى.
- الصِّلَّ: ماري پيس و ژهمراوى پيسترين
- مارى ژهمراوى ۵ دهگوترئ: (صِلَّ
- أَصْلَال): بهلاو نهخوشى پيس.
- الصَّلَّةُ: پيستی وشكهوه بووى بوگهن ۵
- (ك: صلال).
- الصَّلَّةُ: باى بوگهن.
- صَلَّمَهُ صَلَمًا: برپهوه ۵ لهپشه دمرى
- هينا ۵ بهزورى بؤ گوپچكهو لووت
- بهكاردهميندرئ دهگوترئ: (صَلَّمْ
- أَذْنَهُ، أَنْفَهُ).
- صَلَّمَهُ: بؤ موبالغهو زندهپويى
- له ماناي (صَلَّمْ) دا بهكار دئ.
- أَصْلَمَهُ: به مانا (صَلَّمَهُ) دئ ۵ دهگوترئ:

هاتووه: ﴿وَصَلِّ عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ﴾ ۵ نوپزی کرد.

صَلَّى الله على رسوله: خودا پرهمهت و سۆزی خوی پزاند بهسمر پیغمبره دا.

الصَّلَا: نهم لای و نهولای کلک، راست و چهپی کلک ۵ بۆشایی نیوان هنگو کلک ۵ ناوهمدی پشت بۆ نادهمیزادو نازمل ۵ (ك: أصلاء).

الصَّلَاة: دوعاو پارانهوه ۵ دهگوتری: (صَلَّى صَلَاةً): دوعای کرد ۵ نوپز عیبادهتیکی تایبهتییهو کاتی دیاریکراوی ههیهو لهشهریعت دا بهدورو دریژی باسی لیوه کراوه ۵ پرهمهت و بهزمیی ۵ خانهی خودا بهرستی لای جولهکه ۵ قورشان دهفرموی: ﴿وَلَوْلَا دَفَعُ اللَّهُ النَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لَّفُضِمْتَ صَرَاعُ وَيَبَعُ وَصَلَوَاتٍ وَمَسَاجِدُ يُذَكَّرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا﴾ مهبهست بهوشهی (صلوات) لهنایهتهکهه دا شوپنهکانی عیبادهتمکردنی جولهکهگانه.

المُصَلَّى من خيل السباق: نهو نهسپهیه که له دا نهسپهیه کهم دئ له گۆرهبانی پيشپرکی دا ۵ بۆ نادهمیزایش بهکاردهیندری کهلهدوا بهکهمهوه بی لههر نیش و کارێک دا بی.

(اصْطَلَمَهُمُ الدُّغْرُ أو المَوْتُ أو العَدُو):

زمانه یان مهرگ یان دوژمن له بیخی دمهینان و لهناوی بردن.

الأَصْلَمُ: گوی برآو ۵ گوی بجوک که بهسروشت گوی بجوک بن ۵ (ك: صَلَمٌ).

الصُّلْمَاءُ: مینهی (الأصلم) ۵ (ك: صلهم).

الصُّلْمَةُ: زریه دهچندری بهنهندازهی کلاو لهژیر کلاوو قهلهنسوه لهسمر دمکری ۵ (ك: صَلْمٌ وصالَم).

الصَّيْنَمُ: بهلاو کارساتی و اشت لهبیخ بیئ ۵ شمشیر.

المُصَلَّمُ: بهمانا (الأصلم) دئ ۵ بۆ تهعبیر دانهوه لهزهلیلی و بی دمهسلاتی دمگوتری: (مَشَرَا بَأَذَانِ النِّعَامِ الْمُصَلَّمِ).

صَلَّيتِ الناقة أو الحامِلُ: حوشرمه یان نافرته دووگیانهکه وانیکی شل بوو چونکه نزیکه بزئ.

أَصَلَّتِ الحامِلُ: بهمانا (صلیت) دئ ۵ نزیکه مندالهکهی بی.

صَلَّى الفرسُ: نهسپهکه له پيشپرکی دا بهدووه گهپشت.

صَلَّى فلان: فلانکهس نزاو پارانهوهی کرد ۵ دمگوتری: (صَلَّى عليه): دوعای خیری بۆکرد ۵ له قورشان دا

المُصَلَّى: شوینی نوپژکردن، بهرمال و تاته بهردی نوپژکردن.

صَلَّى الشَّيْءَ صَلَاةً: شته‌که‌ی خسته ناو ناگرموه و دمگوتری: (صَلَاةُ النَّارِ وَفِيهَا وَعَلَيْهَا): همروا دمگوتری: (صَلَاةُ الْعَذَابِ أَوْ الدَّلَّ أَوْ الْهَوَانِ).

صَلَّى اللَّحْمَ: گوشته‌که‌ی برژاند و دمگوتری: (صَلَّى الصَّيْدَ): داوی بو نیچیرمکه نایه‌وه و (صَلَّى فَلَانًا): فلانکه‌سی خسته ناو چورتمو نه‌گبه‌تییه‌وه.

صَلَّى فِي النَّارِ وَبِهَا صَلَّى وَصَلِيًّا: له‌ناگردا سوتا و قورنان دمفهرموی: ﴿لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَى﴾.

صَلَّى الْأَمْرَ بِهِ: چورتمو ناخو‌شی له‌کارمکه توش هات و دمگوتری: (صَلَّى بِفُلَانٍ وَصَلَّى بِبَشَرٍ فَلَانٍ): گرفتاری فلانکه‌س بوو، گرفتاری شهر‌ی فلان بوو و (فَهُوَ صَالٍ) و قورنان دمفهرموی: ﴿إِلَّا مَنْ هُوَ صَالٍ الْجَحِيمِ﴾. اصْلَاءُ النَّارِ وَبِهَا وَعَلَيْهَا: خستییه ناو ناگرموه.

أَصْلَى اللَّحْمَ: گوشته‌که‌ی برژاند. صَلَا النَّارَ: خستییه ناو ناگرموه.

صَلَّى الْمَاءَ: ناوه‌که‌ی گهرم کرد. صَلَّى الْقَنَاةَ أَوْ الْعَصَا بِالنَّارِ: رمبه‌که یان عه‌صا‌که‌ی به‌سه‌ر ناگردا راداشت

بَوْنَه‌وه‌ی گهرم بی‌و نه‌رم بی‌و راستی بکاته‌وه.

إِصْطَلَى النَّارَ وَبِهَا: خو‌ی به‌ناگر گهرم کردموه و قورنان دمفهرموی: ﴿إِنِّي أَنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ﴾ و همروا دمگوتری: (فُلَانٌ لَا يَصْطَلِي بِنَارِهِ): فلانکه‌س که‌س خو به‌ناگری گهرم ناکاته‌وه، واته: نه‌ومنده نازاو چاو نه‌ترسه.

تَصَلَّى النَّارَ وَبِهَا: خو‌ی به‌ناگر گهرم کردموه.

تَصَلَّى الْقَنَاةَ: رمبه‌که‌ی به‌ناگر راداشت بو‌نه‌وه‌ی گهرم و بی‌و راستی بکاته‌وه.

الصَّلَّى: ناگر و سوته‌مه‌نی.

الصَّلَاةُ الصَّلَاةُ: ده‌سکه‌وانی کوتانی نه‌وشتانه‌ی بو‌نی خو‌شیان لئ دروست دمکری.

الصَّلِيِّ: چوونه ناو ناگر.

الصَّلَاةُ: داوی‌که ده‌نری‌ته‌وه بو نیچیرکردن و فرت و فیئل و ته‌له‌که‌بازی و (ك: مَصَال).

إِصْطَالٌ: پتمو بوو و (إِصْطَالُ النَّبَاتِ): پووه‌که‌که راساو تیک چپر‌او گه‌شه‌ی کرد.

إِصْطَالٌ فَلَانٌ: فلانکه‌س رقی هه‌لساو

دهگوترئ: (ما ذقت صَمَاتًا): هیچم
نه چه شتووه.

الصِمَاتُ: مه به ست ۵ دهگوترئ: (بات
علی صِمَات امره): وازی نه هیناو
سوور بوو له سمر کارمه کی و دمیوه
نه نجامی بدا.

الصُمْتُةُ: نهو شه قشه قهو حمتحه توکهو
گه لوازو ه شتی تر که مندائی بچوک
ده خافلینئ و خواردن و گریان
له بیر دمه باته وه.

الصُمُوتُ: بیدنگ ۵ دهگوترئ: (ضَرْبَةُ
صُمُوت): زمبریکی خپ کمر به بی
نه وهی دنگی لی بی ۵ (مُسَدَّسُ
صَمُوت): دهمانچه ی بیدنگ ۵
هه روا ناوه بو شمشیر ۵ زری
مشت و مال کرای نهرمه لپقه ۵
هه روا دهگوترئ: (خلخال صَمُوت
وجاریه صَمُوت الخخال): دنگی
خه لخال لی نایه چونکه قاجی
گۆشتنه و پری کردوه.

الصُمْتُةُ: شتی بی گیان و گه شو نما
که ناوی کلور نه بی وه کوو به ردو
شتی وا ۵ فقلّیک که به نارحه تی
بکری ته وه و شوینی کلپله که ی
چه و اشه کاری تی دابی ۵ پمگی
خالص و بی غه ش که هیچی تری
تیکه ل نه کرای ۵ نووستنی قول و

پمگی لاملی فش بوون ۵ (فهر
مُضْمِل).

صَمَتَ صَمَاتًا وَصُمُوتًا وَصَمَاتًا: بیدنگ بوو
قسه ی نه کرد ۵ بو جگه له ناده میزاد
دهگوترئ: (صامت) ناگوترئ
(ساکت).

أَصَمَتَ الْعَلِيلُ: نه خوشه که زمانی
شکاو له قسه کردن کهوت.

أَصَمَتَ فَلَانًا: فلانکه سی بیدنگ کرد.
صَمَتَ: به مانا (صَمَتَ) دی.

صَمَتَ فَلَانًا: فلانکه سی بیدنگ کرد.
صَمَتَ الشَّيْءُ: شته که ی والی کرد
بو شایی تیدا نه ما.

الصَّامِتُ: بیدنگ ۵ هه رشتیک نوتقی
نه بی.

الصَّامِتُ مِنَ الْمَالِ: زپرو زیو ۵
دهگوترئ: (ما له صَامِتٌ وَلَا نَاطِقٌ):
خاوه نی هیج نییه ۵ هیچی نییه ۵
(ك: صُمُوتٌ وَصَوَامِت).

الصَّمَاتُ: بیدنگی ۵ له بواری
ماره کردنی کج دا گوتراوه (اذنها
صَمَاتها): بیدنگی کج نیشانه ی
رازیبونیه تی ۵ هه روا دهگوترئ:
(رماه الله بصَمَاتها): خودا زمبریکی
نارپسته کرد بیدنگی کرد.

الصَّمَاتُ: شت ۵ چت ۵ هه رده بی له گه ل
نامرزی نه می دا به کار به پندری ۵

گران که به ناسانی به خه بهر نهیه.

الْمُنْتَبِتُ: دهگوترئ: (هو يشكو الى غير

مُصِمَّتٍ): دادو هیغانی له لای کهسیک

دهکا که هیج شلوی نابج ٥ شکاته که

ههستی ناجولئینئ.

صَمَحَ الْيَوْمُ صَمْحًا: گهرما که به هیز بوو.

صَمَحَ الْخُرُ فُلَانًا: گهرما میسکی فلانی نازار

دا.

صَمَحَ فُلَانًا بِالْسرط: بهفه مچی

له فلانکهسی دا.

صَمَحَ فِي الْمَسْأَلَةِ: زۆر له باسه کهی

کوئیلیه و وو وردبینی تیدا کرد.

الصَّمَاحُ: داخ کردن ٥ بۆگه ن.

صَمَحَهُ صَمْحًا: له کرپرا کهی گوئچکهی

دا نازاری زهبری گه یانده په ردهی

گوئی.

الْأَصْمُوحُ: به مانا (الصَّمَاحُ) دئ.

الصَّمَاحُ: بۆری ناوگوئچکه که دهگاته

کرپرا کهی گوئ ٥ (ضرب الله على

صماخه): خودا خهوی لی خست ٥

(ك: أَصْمِخَ).

الصَّمِخَةُ مِنَ النِّسَاءِ: ناهرمتی ناسک و

تازه پیگه یشتوو.

الصِّمَاحَةُ: نهو که لوو لوانه ی له ورگی

نازه لی کاویژ کار دایه.

صَمَدٌ صَمَدًا وَصُودًا: خوگرو دامه زراو

بوو.

صَمَدَ الشَّيْءِ وَلَهُ وَالِيَهُ صَمَدًا: قهصدی

شته که ی کرد.

صَمَدَتِ الشَّمْسُ وَجْهَهُ: گرپی گهرمای

خۆر دهم و چاوی داخ کرد.

صَمَدَ الْقَارِوَةِ وَفَرَهَا: تۆپهوانه ی خسته

دهمی دیزمه که وه.

أَصَمَدًا الْأَمْرَ إِلَيْهِ: نیشه که ی خسته

نهستوی نهو.

أَصَمَدًا فُلَانًا إِلَى كَذَا: فلانکهسی ناچار

کرد بو نهو شته.

صَامَدَهُ مُصَامَدَةً وَصِمَادًا: بهسهری دا

زال بوو له خوڤراگری و بهرگری کردن

دا.

صَمَدُهُ: بو زیده رهوی له مانای (صَمَدٌ)

دا دئ.

صَمَدٌ رَأْسُهُ: چهفته یهکی بچوکی لهسهر

بهست.

تَصَامَدًا: کی برکییان له گهل یهکتر کرد

له یواری بهرگری و خوگری دا.

الصَّمَادُ: دهگوترئ: (بات على صماد

الماء): شهمی بهرپوژ کردموه به تهما

ناوو ههولدان بو ناو ٥ نهو چهفته و

دهسره بچوکه یه که پیش میژمر

لهسهر ده به سترئ ٥ تۆپهوانه ی

گوژمه دیزه ٥ (ك: أَصَمَدَ).

الصَّمَادَةُ: تۆپهوانه ی دیزمه گوژه ٥ (ك:

صمائد).

الصَّمَدُ: شوئنی بهرز، ته‌پۆلکه‌ی بهرز ۵
(ك: أَصْمَدٌ وَصِمَادٌ).

الصَّمَدُ: ئەو كەسەى بۆ به‌هانا هاتن و
جى به‌جى كردنى پېويستيات
قەصد دەكرى و لەوداوا دەكرى
پېويستياتى مەخلوقات دابىن بكا ۵
هەوا ناوێكە لەناو هەوانەكانى خودا
۵ هەروا بەشتىك دەگوترى كە كلۆر
نەبى ۵ دەگوترى: (شئى صَمَدٌ):
شتىكى پتەوو پەرو بى كلۆرايە.

الصَّمَدَةُ: بەردى چەقيوو دامەزراوو
رۆجوو بەزەموى داو كەمىكى
بەدەرەمبى.

الصَّمَادُ: دەگوترى: (ناقة مَصْمَادٌ):
خوشترێكە خوگرە لەسەر
برسىيەتى و تىنوايەتى ۵ (ك: مَصَامِيد).

الصَّمَدُ: مەقشود و مەبەست ۵ شتىكى
پەق و پتەو كە كلۆراى تىدا نەبى.
صَمَرُ الْمَاءِ: صَمْرًا وَصُمُورًا: ئاومكە
لەبەرزايەوه هەلپزايە شوئنى تىدا
راوەستانى خۆى.

صَمَرَتِ الرِّيحُ: رەشەباكە كەوت و نەما.
صَمَرُ الرَّجُلِ: پياومكە رۆدو چروك بوو.
صَمَرُ الشَّيْءِ: شتەكەى مەنع كرد.
صَمَرُ اللَّبْنِ صَمْرًا: ماستەكە مزر بوو.
صَمَرُ الْمَاءِ: ئاومكە بۆگەن بوو، بۆنى

ناخۆشى لى پەيدا بوو ۵ دەشگوترى:
(يَدَى صَمِرَةٍ مِنَ السَّمَكِ): دەستم
بەماسى بۆنى ناخۆشى لى پەيدا بوو.
أَصْمَرَ اللَّبْنُ: ماستەكە زۆر مزر بوو.
أَصْمَرَ فُلَانٌ: فلانكەس كەوتە كاتى
خۆرئاواوون.

أَصْمَرَ الْمَتَاعُ: كالاو شت و مەكەكەى
كۆكردەوه.
صَمَرَ: بۆ زەندەپۆلى لەماناى (صَمَرَ) دا
دى.

صَمَرَ الْمَتَاعُ: كالاو شت و مەكەكانى
كۆكردەوه.

الصَّامِرَةُ: ماستى زۆر مزر و ترش.
الصِّمْرُ: زەلكاوو شوئنى ئاوى بۆگەن ۵
(ك: أَصْمَار).

الصِّمْرُ: بۆگەن ۵ دەگوترى: (أَصَابَهُ
صَمْرُ الْبَحْرِ): بۆگەنى ئاوى دەريا
كارى لى كردوو.

الصُّمِيرُ: گۆشتى وشكەوه بوو بەسەر
ئىسقانەوه كەبۆگەنى عەرمقى لى
دئ ۵ (ك: صُمْرَاءُ) بۆئافرەت ۵
دەگوترى: (هُنَّ صُمَائِرُ).

الصُّمَيْرُ: كاتى ئاوا بوونى خۆر ۵
دەگوترى: (دَخَلْنَا الْمَدِينَةَ فِي الصُّمَيْرِ).
صَنَصَمَ فِي كَذَا: بەمانا سووربوون
لەسەر شت، پىگىرى كردن لەداوا.

صَنَعَتِ الْقُنْفُذَةَ: زيشکه که دهنگی
لیوههات ۵ قیزاندی.

الصَّنْصَامُ: سوور بوو لهسهر داوا ۵
شمشیری برنده و تیز که
نهنوشتیتهوه ۵ (ك: صَنَّاصِمَة).

الصَّنْصَامَةُ: بهمانا (الصَّنْصَامُ) دئ.

الصَّنْصَمُ: زور رز دو چرۆك.

الصَّنْصِمَةُ: کۆمهال و تاقم ۵ تهپۆلکهی
پتهو بهردهلان ۵ (ك: صِنْصِمٌ
و صَنَّاصِمٌ).

الصَّنْصَمُ: زور رز دو چرۆك.

الصَّنْصِمَةُ: کۆمهال و تاقم ۵
تهپۆلکهی پتهو بهردهلان ۵ (ك:
صِنْصِمٌ و صَنَّاصِمٌ).

صَمِعَ صَمْعًا: گۆنچکهی بچوک بوو، پاژنه
پیی بچوک و باریک بوو.

صَمِعَتِ الْقَنَاةُ: رمبه که گریکهی بچوک
بوو.

صَمِعَ فُلَانٌ: فلانکهس نازاو به جهرگ
بوو، ملی لئ نابۆ ناو کارهسات و
گویی بههیچ نه دا ۵ (هو اصْمَعُ و هي
صَمْعَاءُ).

صَمَعَ الشَّيْءُ: شته کهی تیژ کرد.

صَمَعَ الْغَيَوانُ: گیانله بهرکه کهی کزو
کۆلهوار کرد.

صَمَعَ الله الطَّيْبِي: خودا شاخی بچوک و
تیژی بۆ ناسکه که خولقاند.

اِنْصَمَعَ فِي غَضَبِهِ: له پق ههلسانه کهی
دا بهردهوام بوو.

تَصَمَعَ: پقی لهگهال رق تیکه لاو کرد ۵
رقی سوار رق بوو.

تَصَمَعَ رِيش السُّهُمِ: پهرو پۆلی پیکهوه
نووسا چونکه خویناوی بوو ۵
دهشگوترئ: (تَصَمَعَ السُّهُمُ).

الْأَصْنَعُ: بیچوو ۵ نهم ناوهی لهوهوه
بۆ هاتوو که گۆنچکهی بچوکن و
بهسهریهوه نووساون ۵ پیئشی
دهگوترئ: (الْأَصْنَمُ) ۵ ههروا بهمانا
سهرباریک و تیژ دئ ۵ دهگوترئ:
(نَبَات أَصْمَعُ): پوه کیکه
چزوه کهی دهرکهوت و هیشتا
نهگهشاوهتهوه ۵ (قلب اصمع)
دلئیکی زیرهک و قایم و پتهو.

الصَّعِ: دل قاییم ۵ نازاو وره بهرز.
الصَّمْعَاءُ: دهگوترئ: (أُذُن صَمْعَاءُ):

گۆنچکهی بچوک و نوساو
بهسهرهوه ۵ (قَدَم صَمْعَاءُ): قاجیکه
پاژنه ی ریک و پیک و ناسکه ۵
(برعومة صَمْعَاءُ): چوزه رهیه که
هیشتا نهگهشاوهتهوه
نهکراوهتهوه ۵ (قناة صَمْعَاءُ): سهر
ره مبیکه ناسنه کهی پتهو بئ
کلۆراییه.

صَوَمَعَ الشَّيْءُ: شته کهی گرد کردهوه.

صَوْمَعُ الْبِنَاءِ: بَالَهْ خَانه کَی بهر ز
کرده وه.

الصَّوْمَعُ: که نیشته، خانووی خودا
پهرستی مه سیحیه کان ه خَلَوَی
خودا پهرستی و گۆشه گیری.

الصَّوْمِعَةُ: به مانا (الصَّوْمَعُ) دئی ه
سایلووی دانه ویلّه ه که ندوو
عه مباری دانه ویلّه تیدا مه لگرتن ه
(ک: صوامع).

أَصْنَعْتُ الشَّجَرَةَ: دره خته که صه مغی
تازه ی دهر دا.

أَصْنَعُ شِدْقَهُ: لاشه ویله ی که فی پیوه
بوو.

صَمَّقَهُ: صه مغی لئ دا، صه مغی تی
کرد ه به صه مغ پیکیه وه نووساند.
اسْتَصْنَعَ الشَّجَرَةَ: صه مغی له دره خته که
دهر هیئا.

التَّصْنَعُ: نه خۆشییه که توشی برئی
شتی سوژیرو شیرین ده بی.

الصَّامِغَان: نه ملاو نه ولای دهم بۆلای
شه ویله.

الصَّنْعُ: ماده یه کی لینجه وه کوو غهره
وایه له برئی دره خت
دهر ده هیندری و وشک ده کریته وه
ناماده توانه وه ی تیدایه ده کریته
که ره سه ی شت پیکیه وه نووسان.

الصَّنْفَان: به که سیك ده گوتری که

شَتِیْکِی وه کـوو صـه مغ
له گویچکه ی یان له لوتیییه وه بیته
دهر.

الصَّغْفَةُ: له بواری پزیشکی دا
مهو کردن و هاوسانیکه له قوئاغی
سیئییه می نه خۆشی زوهری
بۆماوه یی پهیدا ده بی و کیم ده کا
نه گهر له پیست دا بی.

الصَّاعَةُ: سه تله و قاپیکه صه مغی
تیدایه، کاغه زو شتی وای پی
به یه که وه ده نو سینری.

صَمَلَ صَمْلًا وَصُمُولًا: خۆی داپشت و
خۆی پر کرده وه و پتسه و بوو ه
ده گوتری: (صَمَلَ الْبَدَنُ وَصَمَلَ الْعُودُ
وَصَمَلَتِ الشَّجَرَةُ).

صَمَلَ عَنِ الطَّعَامِ: وازی له خواردن هیئا.
صَمَلَ لِلْعَمَلِ رَفِیْه: خۆی بۆ کاره که
پاگرت و پشوو دریژ بوو ه (فهو صامِلُ
وصمیل).

أَصْمَلَهُ: وای لئ کرد پشوو دریژو
خۆگر بی ه ده گوتری: (أَصْمَلَهُ
الصَّيَامُ): رۆژو لاوازی کرد کزو
کۆله واری کرد.

أَصْمَلَ الشَّجَرَةَ الْعَطَشُ: تینوایه تی و بی
ئاوی دره خته که ی لاوازو زهره
کرد.

الصُّوْلَةُ: پارچه ئاسنیکه بازنه یی

يان سوچداره برغوو بزماری پی
قایم دهکړی.

الصِّلاخ (صِلاخ الأذن): کړکړاګه ی
ګوئ ۵ یان نهو ماده زهرده ی
ګوئچکه نیفرازی دهکا وهکوو
صه مخ وایه.

الصُّلُوح: به مانا (الصِّلاخ) دی.

صَمَّ القارورة وخرها صَمًا: دهمی ګوزه که ی
ګرت، تُوپه وانه ی تی هاخنی.
صَمَّ الجُرْح: برینه که ی دهرمانکړدو
دومه که ی به ست.

صَمَّ الحديث: دهرموده که ی لېبرکړد،
خستییبه میښکی خوښه وه.

صَمَّ فلاناً: به شیدمتو هیز له فلانکه سی دا.

صَمَّ صَمًا وَصَمَمًا: کهرېوو ۵ دموګوتړئ:
(صَمَّتْ أذنه): ګوئچکه ی ګیرا ۵ کهرېوو
۵ فورشان دمهرموئ: ﴿وَحَسِبُوا أَلَّا
تَكُونَ فِتْنَةً فَعَمَّوْا وَصَمَّوْا﴾.

صَمَّ عن حديثه: روی له قسه ګانی ومرګیږا،
ګوئې خوئ له قسه ګانی کهرکړد نه ی
ویست ګوئې لی بی.

صَمَّ الجِسْمُ: قه بارکه په توهو بی کلورایی
بوو.

صَمَّ الأمرُ: کارکه ګیرېوو، کیښه ی تیکهوت
۵ (فهو أَصَمُّ وهي صماء).

أَصَمَّ: کهرېوو.

أَصَمَّ فلاناً: فلانکه سی کهرکړد ۵ فورشان

دمهرموئ: ﴿أَوَلَيْكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ
فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى أَبْصَارَهُمْ﴾.

أَصَمَّ القارورة: تُوپه وانه ی بو ګوزه که
دروست کړد.

صَمَّ في كذا أو عليه: سوور بوو له سهر
نهوشتو دمه تېررداری نه بوو.

صَمَّ السيفُ: شمشیرکه تاسهر
نیسقای بی.

صَمَّ فلاناً: فلانکه سی کهرکړد.

صَمَّ صاحبه الحديث: دهرموده که ی
به هاو له که ی لېبرکړد.

تَصَامَّ الحديث وعنه: وای خوښان دا که
کهره و قسه نابیستی.

الأصمُّ: کهر ۵ گوئ ګران ۵ که سیګ هیچ
هیواپه کی لی نه کړئ ۵ که سیګ
ناموژګاری کاری تی نه کا ۵
دهش ګوتړئ: (جَلِمَ أَصَمُّ):

له سهرمخوئو وبارقوئ زؤرو بی
نه ندازه ۵ (خَطَبُ أَصَمُّ): به لای
به هیزو کوشنده ۵ (مکان أَصَمُّ):

شوئنی روتنه و سوتهمه پو که هیچی
لی نه پړئ ۵ (الشَّهْرُ الْأَصَمُّ): مانگی
په جېب، عارمه ګان دابو نه پرتیان
وا بوو له مانګه دا بانګه وازیان
نهمه کړد بو شهر ۵ (ك: صَمَّ وَصَمَّان).

الصَّمَاءُ: (الغُذَّةُ الصَّمَاءُ): لویکه،
غودمه په که بو نیفرازاته که ی

مەنفەزى نەبىي بۇدەرمەۋى جەستە،
ۋەمكەۋ غودەى دەرەقى.

صَمَام: ناوہ بۇ بەلۋ كارمساتى ناخۇش
ۋ ھەروا بەمانا ھەرمانكردنە بەبى
دەنگ بوون ۋ (صَمَام): واتە بېدەنگ
بە.

الصَّمَام: بەربەست ۋ تۆپەوانە ۋ قەللىكە
ئۆتۈماتىكى لەكاتى زەخت لى كردن
دا بۇخۇى دەرگىتەۋە.

الصَّمَامَةُ: بەمانا (الصَّمَام) دى ۋ (ك:
صامام).

الصَّمَم: نەمانى ھەستى بېستى ۋ
كەپبوون ۋ دەرگوترى: (بە صَمَم):
بەكەسىك دەرگوترى بېسى بەلام
ھىدايەت نەدرى بەگوتىرەى ئەۋەى
دەبىبىستى.

الصَّمَّة: ئازاۋ بەجەرگ ۋ دەرگوترى:
(رجل صَمَّة): پىاۋىكى ئازايە.

الصَّمَام: زىشى مى ۋ (ك: صَمَم).

الصَّمِيم: ناۋمروك ۋ پوختەۋ كاكلە ۋ
ناۋمراستى دل ۋ گەرماۋ سەرماى
بەشىدەت.

صميم العضر: ئەۋ ئىسقانەى جەستە
رادمگىرى ۋ دەرگوترى: (ضربه فأصاب
منه صميمه): لىلى داۋ شوپىنى
كارىگەرى گرت.

الصَّمَم: ئەۋكەسەى سوۋرە لەسەر

كاروبارى خۇى ۋ ناپەۋى كۆل بدا ۋ
شمشېرى تىزى بېندە كە ئىسقانىش
دەبىرى ۋ كەسىك بەردەۋام بى
لەسەر رۇپشتىۋ شتى ۋا.

الصَّمَان: زەۋى پتەۋو بەردەلەن
كەلەگەل لىب دا تىكەل بى.

الصَّمَانَةُ: بەمانا (الصَّمَان) دى.
صَمَى الصَيْدُ ۋ غەۋە صَمياً ۋ صَمِياناً:

نېچىرەكە پىكراۋ لەبەردەستى
نېچىرەۋانەكەى دا گىيانى لەدەست دا.

صَمَى الرجل: پىاۋەكە بازى داۋ پەلەى
كرد.

أَصَمَى الصَيْدُ وَالرَّجُلُ: بەمانا
(صَمَى) دى.

أَصَمَى الصَيْدُ: نېچىرەكەى پىكاۋ كەۋتە
زېر دەستى ۋ لەھەدىس دا ھاتوۋە:

(كل ما أَصْمَيْتَ وَدَعَ مَا أَغْمَيْتَ):

گۆشتى ئەۋ نېچىرە بىخۇ كەلەبەر
دەستت دا گىيان لەدەست دەدا ۋ ئەۋ

نېچىرە مەخۇ بېرىندارى دەكەى ۋ
دوۋر لەتۋ مىندار دەبىتەۋە.

أَصَمَى الرَّمِيَّةَ: باش نىشانەكەى پىكاۋ
تېرەكەى تى چەقاند.

الصَّنَاب: خۇراكىكە دەرگىتە پىخۇر
لەخەردەل ۋ مېۋز دروست دەرگى.

الصَّنَابِي: ئەۋەى رەنگى لەنىۋان سوۋرو
زەرد دا بى.

صَنْجَ صَنْجاً وَصَنْجاً: سازی لی دا، سازو
سه متوری لی دا.

صَنْجَ النَّاسِ: خه لکه که می بردموه سهر
بنه جهی خوځیان.

الصَّنَجُ: پلټیځی باز نه بییه له مسو
مه عدمنی تر به یه ک دمکیشریڼو
دمنگیان لی دئ بو شاییو
سه ماگردن به کاردین ه ههروا جهند
پارچه صه فیجه به کی زمردن
به قهراخی دمفهوه دا دمگوترین یان
له پهنجهی راقیصه دا دمبن له کاتی
شاییو زهماوند دا پټکیان
دمکیشیو دمنگیان لی دئ ه (ک):
صِنْجَ).

الصَّنَاجُ: خاومنی سهنج یان نهوکه سهی
پاری پچ دمکا.

الصَّنَاجَةُ: بۆمانای زیده روپی له مادمی
(الصَّنَاج) دا دئ.

صَنَاجَةُ الْعَرَبِ: ناز ناوی شاعیر (اعشی
قیس) ه چونکه شیعرمکانی بو
گۆرانی زور له باربوون.

الصَّنْدِيدُ: شهریفو نازا.

الصَّنْدِيدُ مِنَ النَّاسِ: نادمیزادی نازا ه
دمشگوتری: (برد صندید): سهرمای
به تهوژم ه (ریح صندید): بای به هیژ
ه (یوم حامی الصنادید): روژی زور
گهرم.

صَنْبَرَتِ النَّخْلَةُ: نه مامی درهختی
خورماکه له سمر قه دی درهخته
خورمایه کی تر پروا بوخوئی
سهر به خو له زمو ی دا نه پروا ه
دمشگوتری: (صَنْبَرٌ أَسْفَلَ النَّخْلَةِ):
لای خواروی قهده دارخورماکه
باریک بوو.

الصَّنْبَرُ: باریک و تنک له ههرشتیک بی
ه (ک: صنابر).

الصَّنْبُورُ: لقه دارخورمایه که له قه دی
درهخته خورمایه کی تر
سهره لهدا و دمروئ، به بی نه موی
خوئی به نه مام له زمو ی بروئ ه
ههروا ناوه بو بنکی دارخورمایه ک
لای خواروی قهده که ی باریک و بنکی
لقه کانی روتو بهری گم بی ه
درهخته خورمای به ته نیا و دوور
له دارخورمای تر ه به لوعه ی ناو ه
کونی به لوعه ی ناو.

الصَّنْبَرُ: بای سارد کاتج دنیا هه ورو
هه لابی ه دمگوتری: (غَدَاةٌ صَنْبَرٌ
وليلة صَنْبَرَةٍ) ه (ک: صنابر).

صَنَابِرُ الشَّتَاءِ: کاته زور ساردمکانی
زستان.

الصَّنَوِيرُ: درهختی سنه و بهر، زور
جوړی هه به برئ له جوړه کانی
به ریکی بجوکی تام خوئی هه به.

صناديد القدر: به لای رۆژگار.

الصندوق: صندوق بۆ تېداھەلگرتنى كىتىپ بۇشاك و شتى تر.

صندوق البريد: صندوقى پۇستە؛ صندوقىكە لەپرئى شوپنى تايىبەت لەسەر شەقام دادەنرئ بۆ تىكرىنى نامە و شتى وا رۆژانە يان ھەفتانە كارمەندى پۇستە دىيانكاتە وەو نامەكان كۆدەكاتە وە بۇنە وەى بگەيەنرئە شوپنى خۇيان.

صندوق التوفر: بەشيكە لەفەرمانگەى بەرید موحەخۆرو خاوەن پارەو پۇل ھەلەدەن بۆ پەزمەندەكردنى مال و سامان و وەبەرھيئانى بۆ سودو ھازانج.

صندوق الطرد: ئەو تەنكيە ناومىە كەلەتەواليت دا دادەمەزرىنلرئ بۇنە وەى كاتى پىويست بۆ پاكرىنە وەى سيفۇنى ناودەست بەكاربەينرئ.

صندوق الرجل: پياوگە بەبۇنى سەندەل خۆى بۇنخۆش كرد ۵ سەندەل پۇشى.

الصندوق من الدواب: نازەلى سەرگەورە ۵ جەستە گەورە تۆگە و بەھيز.

الصندوق: درەختى سەندەل، دارەگەى بۇنىكى خۆشى لى دى بۇنەگەى

بەدەست پىداھيئان و سوتاندن بلاو دىمىتە وە دارەگەى چەند جۆرىكى ھەمە (سورو سپى و زەرد) ۵ خوفيگە ژىرەگەى نەعليكى پتە وەو بەتيلمە چەرمى بارىك لەقاج شەتەك دەدرئ ۵ بەلەمىگە ژىرەگەى گەوانەيە لەپوبارو شتى وادا بەكاردەھيئرئ.

الصندلاني: سەيدەلانى ۵ عەترفرۆش و ئەوانەى دەرمانى پزىشكى دروست دەكەن ۵ (ك: صنادلة).

الصنارة: شيشە ئاسنى بارىك و سەرگۆچانى لىكە و گۆرەوى پى دەچەندرئ ۵ ئاسنىكى سەرگۆچانى قۇلاپە پىيە پەتيك لەسەرلىكى دەخريئ و ھەلەدەريئە ناو ئا وەو بۇماسى گرتن ۵ پىشى دەگوترئ: (الشص).

صنع الشيء صنعاً: شتەگەى دروست كرد. صنع به صنعاً قبيحاً: خراپەى لەگەل كرد، نازارى دا.

صنع له أو اليه معروفاً: بەخششى خۆى بەسەردا رشت.

صنع فرسه: جوان ئەسپەگەى بۆ پام كردو چاودېرى بوو، دەگوترئ: (صنعة على عينه): لەژىر چاودېرى ئەودا ئەوشتەى ھيئاپە دى ۵ قورئان دەفەرموى: ﴿وَلْتَصْنَعْ عَلَىٰ غَنِيٍّ﴾ بۆ ئەو لەژىر

لەگەل فلانكەس كرد.

إِسْطَنْعَ فَلَانًا لِنَفْسِهِ: فلانكەسى بۆخۆى
هەلبارد ە قورئان دەفەرموى:
﴿وَاسْطَنْعْتُكَ لِنَفْسِي﴾.

تَصْنَعُ: لافى شتىكى لى دا كەنەپبوو.
إِسْتَصْنَعَ فَلَانًا كَذَا: داواى لەفلان كرد
ئەوشتەى بۆ دروست بكا.

التصنيع: پيشەسازى پەچاود كردن ە
گۆرپنى گەل بۆ گەلتيكى پيشەومرو
شت دروستكەر ە بلاوكردنەومى
گيانى پيشەسازى لەناو گەل دا.

الصَّانِعُ: وەستاو دەست پەنگين ە
پيشەومر ە (ك: صَنَاع) ە دەگوترئ:
(امراة صانعة اليدين): ئافەرمتيكە
دەست رەنگين و كاراماو كەپبانوو.

الصِّنَاعَةُ: پيشەسازى ە ھەركارو
كردەومپەك ئادەمپزاد بىكاو تييدا
دەست رەنگين بئ.

الصُّنَاعِيَّة: دەگوترئ: (قوم صناعية):
نەتەومپەكەن باش دەزانن مالو
سامان بخرنە گەر.

الصُّنَاعِي: كەسك بەخوئندن و
فەيزبوون فەيزى پيشەسازى بىي ە
ھەروا ناوھ بۆ شتيك خۆرپسك و
سروشتي نەبئ دروست كرابئ ە
ومكوو دەلئى: (حرير صناعي) ە

ھەروا بەچاوكى صەناعيش
إِسْطَنْعَ فَلَانًا كَذَا: پەچاود كردن ە

چاودپىرى ئيمەدا پەرومردە بىي و بئ
بگەى ە ھەروا دەگوترئ: (صنعه بعين
فلان): لەژپر چاودپىرى فلان دا
ئەوشتەى ھيناپە دى.

صَنَعَ مَنَعًا: لەدروستكردن دا دەست
پەنگين بوو ە (فهر صَنَعَ).
اصْنَعِ الْأَخْرَقُ: خوشرەمگەى باش رام
بوو.

اصْنَعِ الْفَرَسَ وَغَمْرَهُ: جوان ئەسپەكەى
پەرومردە كردو راي ھينا بۆ
سواریى.

صَانَعُهُ: لەگەلئ دا ھەلئى كرد، لەگەلئى
گونجا.

صَانِعٌ عَنِ الشَّيْءِ: ئەشتەكەدا فەلئى لى
كرد.

صَنَعَهُ: بۆ زەندە پۆيى لەماناى
(صَنَعَهُ) دئ.

صَنَعَ الْحَارِيَّةَ: كیزەكەى باش پەرومردە
كردو قەلەوى كرد.

صَنَعَ الْأُمَّةَ: گەلەكەى كرده گەلتيكى
پيشەومرو دەست پەنگين.

إِسْطَنْعَ: بۆ زەندەمپوى لەماناى
(صَنَعَ) دئ.

إِسْطَنْعَ فَلَانٌ: فلانكەس خواردنئ
نامادەكرد بۆخەير بەھاناوھ چوونئ
ئاتاجان.

دمگوترئ ومگوو (الخصومية،
الفروسية والطفولية) ه (الصخرية
الخشبية القابلة المسؤلية الحرية).

الصُّنْعُ: كردموى ئادهميزاد ه قورئان
دمفهرموى: ﴿وَهُمْ يَخْسِبُونَ أَنَّهُمْ
يُخْسِنُونَ صُنْعًا﴾ ه دروستكراو ه
قورئان دμφهرموى: ﴿صَنَعَ اللَّهُ الَّذِي
أَتَقَنَ كُلَّ شَيْءٍ إِنَّهُ خَيْرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ﴾ ه
همروا ناوه بؤ تاومو ئاميرى گوشت
برژاندن ه شيشى گوشت برژاندن ه
تهنكى و عهمباراو گهئاوى بارانى
تيذا بهزمهنده بكرئو كاتى
پيويست لئى بهكاربى ه (ك: أصناع
وصنوع) ه دمشگوترئ: (رجل صنع
اليدين): پياوى دمست رهنگين ه يان
دمگوترئ: (الصنّاع اليدين) ه (ك:
أصناع).

الصُّنْعُ: زمانرهموان و پاراو، دمگوترئ:
(لسان صَنَعَ ورجل صنع اللسان):
قسمرهموان و كاراما ه (صَنَعَ اليدين):
دمست رهنگين و شارمزا
لهپيشهومرى دا ه (ك: أصناع
وصنّع).

الصِّنْفَةُ: كردموى پيشهساز،
دمروستكراو و بهرهمى پيشهساز ه
پيشه پيشهومر ه لهزاراوهى
فهلسمفهدا ريبازى ريك و پيك و

تايبهتى بؤ نهجامدانى كارى دهستى
يان زيهنى.

الصَّنِيعُ: كردارو بهرهم ه (ك: صنائع).
الصَّنَاعَةُ: بهرتيل ه شتيك بؤيهكيك
نه انجام بدهى بؤنهومى نهوئش
شتيكت بؤ بكا.

الصَّنْعُ: كارگه ه شويى دروست كردن و
بهرهمهينانى شت و مهك ه عهمباراو
كهئاوى باران و شتى واى تيذا
كؤدمكريتهوه بؤنهومى لهكاتى
پيويست بهكارى بينى ه (ك: مصانع).

الصَّنِيعُ: بالهخانه بؤ نيستهجببويون و
قهلاو نهو جوړه شتانه ه قورئان
دمفهرموى: ﴿وَتَتَخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ
تُخْلَدُونَ﴾.

الصَّنِيعَةُ: كارگه ه نان دروستكردن و
زيافهت كه دؤست و ناسياوى بؤ
بانگ بكرين ه ههنگهلان (شويى
ههنگ بهخيئو كردن لهدوورى گونو
شويى نيستهجببويون) ه (ك:
مصانع).

المصنوع: پيچهوانه شتى خوړسك ه
بهدى هيئراو بهدهستى ئادهميزاد ه
همروا ناوه بؤ شيعريك عاتيفهو
خهپال رؤلى نهبووبى له
لهدايكبوونى دا.

صَنَفَ الشَّجَرُ: درمختهكه چهند

صَنَّمَ فُلَانٌ: فلانكەس بتيكي دروست
کرد.

صَنَّمَ الشَّيْءُ: شتهكهى هينايه سهر
شيوهى بت.

الصَّنَمُ: پهيكهرىكه لهبهرد يان لهدار

يان لهكانزاي تر پهرستش بۆگراوه

لاى عهرمب باو بووه پييان وابووه

پهرستنيان لهخودايان نزىك

دمكاتهوه (ك: أَصْنَام) ۵ قورئان

دهفهرموى: ﴿فَأْتُوا عَلَىٰ قَوْمٍ يَعْكُفُونَ

عَلَىٰ أَصْنَامٍ لَهُمْ﴾.

الصَّنَمَةُ: بهمانا (الصَّنَم) دئ.

صَنَّ صَنًّا وَصَنُونَا: بۆگهنى كرد، بۆنى

ناخۆشى لى پهيذا بوو، دمگوتري:

(صَنَّ اللَّحْمُ وَصَنَ الْمَاءُ).

أَصَنُ: بهمانا (صَن) دئ.

أَصَنَ فُلَانٌ: فلانكەس بى دمگ بوو ۵

لوتبهريزي نواندو ترو فيزي كرد

جا يان لهبهر رِقو توپهى يان

بههوى تهكهبيورو خو بهزلزاني.

الصَّنَانُ: بۆگه، بۆنى ناخۆش.

أَصْنَى فُلَانٌ: فلانكەس خۆلهكهوه پيسى

کرد.

أَصْنَتِ الشَّجَرَةُ: درهختهكه پهليكى لى

جيا بۆوه، درهختهكه بهدوو پهل

يان زياتر روا.

تَصَنَّى فُلَانٌ: بهمانا (أَصْنَى) دئ.

جَوْرِيك بوو ۵ يان گهلاى كردو

گهلاكانى جَوْر جَوْر بوون ۵ يان

گهلاى دهرکرد.

صَنَّفَ الثَّمَرُ: ميوهكه ههنديكى

پيگهپىو ههنديكى نا.

صَنَّفَ الْأَشْيَاءَ: كالاكانى لِيك

ههلاواردنو ههرجۆرهى بهجيا

ريزکردن.

صَنَّفَ الْكِتَابَ: كتيبهكهى تهئليف كرد

(داى نا).

تَصَنَّفَ الشَّجَرُ: درهختهكه گهلاى كردو

گهلاكانى جَوْر جَوْر بوون.

تَصَنَّفَ الْأَشْيَاءَ: شتهكانى لِيك بونهوه

ههرجۆرهى بهجيا ريز بهندو

كۆبهند بوون.

تَصَنَّفَتْ شَيْئُهُ: ليوى فهئشى، بارى گرت،

قهتماغه لهسهرى دروست بوو.

الصَّنْفُ مِنَ الشَّيْءِ: جۆرى شت كه

بهروالته لهشتى تر جياپى ۵ (ك:

أَصْنَاف وَصَنُوف).

الصَّنْفَرَةُ: جۆره وهرهفيكى زيره دارى

پى سفت دمكرى.

أَصْنَقَ: لهبهر خهفتهو توپهى هيچى

نهخواردو نهخواردموه.

صَنِمَتِ الرَّائِحَةُ صَنِماً: بۆنهكه ناخۆش

بوو، دمگوتري: (صَنِمَ الْجَسَمُ):

بۆگهنى جهسته.

الصُّهْبَةُ: زمردییه کی سورباوی مه یله و
سپی.

صَهْدَةُ الْحَرْثِ صَهْدَةٌ وَصَهْدَانَا: گهرماکه
به هیژ بوو.

الصَّيْهْدُ: گهرمای به هیژو ته وژم.
صَهَرُ الشَّيْءِ بِالنَّارِ وَهَوَّاهَا صَهْرًا: شته که ی
تواندوه و قورنان دمفه رموی: ﴿يُصْهَرُ
بِهِ مَا فِي بَطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ﴾.

صَهْرَةُ الْحَرْثِ: گهرمی تینی بو هیناو تهنگی
بی هه لجنی.

صَهْرَةُ الْخُبْزِ وَهَوَّاهَا: پیوی تواوه یان
مۆخی کرده پیخوړ.

صَهْرَ شَعْرَةٍ: قزی خوی به پیو چه ور کرد.
صَهْرَ جِسْمَةٍ: جهسته ی خوی هه نو، چه وری
کرد.

صَهْرُ الشَّيْءِ إِلَيْهِ: شته که ی له خوی نزیک
کردوه.

أَصْهَرَ إِلَيْهِ: لئی نزیک بووه.
أَصْهَرَ إِلَى الْقَوْمِ وَهَمَ: بوو به زاوی
قه و مه که، ئافرمتی لی خواستن.

صَاهَرَ الْقَوْمَ وَفِيهِمْ وَالْيَهُمَ: به مانا
(أَصْهَرَ دئ).

إِصْطَهَرَ الشَّخْمَ: پیو مه که ی تواندوه و
خواردی.

إِنْصَهَرَ: توابه وه.

تصاهراً: نه و بنه ماله ژن و ژنخوازیان

الصَّئَا: خۆله که وه و نه وهی ده که ویتته
سهرجهسته له خۆله میژو دو که ل.

الصَّنَوُ: هاوشان و بهرامیهر و نه مام و
شلکه دار که له سهربنکی درمختیکی
تر دپروئ و برای باوک و دایکی و
دمگوترئ: (هر صنو آخیه و هه
صنوان) و قورنان دمفه رموی:
﴿صِنَوَانٌ وَغَيْرُ صِنَوَانٍ يُسْقَى بِمَاءٍ
وَاحِدٍ﴾.

الصَّنَوَةُ: مبینه ی (الصنن).

الصَّنَوْتُرُ: سنه و بهر؛ درمختیکه
دمپویندرئ یان بو جوانی و
رازاندنه وهی شوین یان بو سود
و مرگرتن له دارمه که ی هه ندئ جوړی
هه یه بهر دمگرتئ تامیکی خوشی
هه یه.

صَهَبَ اللَّوْنُ صَهْبًا وَصُهْبَةً: رهنگی زمردی
سورباوی سپی و اشه.

صَهَبَ صُهْبَةً وَصَهْبًا: به مانا (صَهَبَ دئ).

صُهْبَةٌ: وای لی کرد رهنگیکی زمردی
سورباوی سپی و اشه ی هه بی.

إِصْهَبَ الشَّعْرُ: قزی زمردی سورباوی
سپی و اشه بوو.

الْأَصْهَبُ: رهنگی زمردی سورباوی سپی
و اشه و بو مبینه دمگوترئ:

(الصُّهْبَاءُ) و (ك: صُهْبٌ).

الصُّهْبَاءُ: شهراب.

صَهْلَ الْفَرَسِ صَهِيلاً وَصُهَاً: نەسبەكە
حیلاندى.

تصاهلت الخيل: نەسبەكان بۆيەكتريان
حیلكاند.

الصَّاهِلُ: نەسب ە (ك: صواهل).

صَهِيَّ صَهَا: بريندار بوو، دوايى
برينەكەى تەپ بوو (ئاوى كرد) ە
دمشگوترى: (صَهِيَّ الْجَرْحُ وَصَهِيَّتْ
يده).

أَصْنَى الْفَرَسُ وَغَرَهُ: نەسبەكە جەموى
يان ناوھەدى موراغەى پشتى ئازارى
بوو.

أَصْنَى الْمَرِيضَ: نەخۆشەكەى بەرپون
ھەنوو خستىيە بەرخۆر.

صَاغَى الْفَرَسَ: چووھ سەر قەپوچكى
زىن سواری پشتى نەسبەكە بوو.

الصَّهْرَةُ: شوپنى زىن لەسەر پشتى
نەسب ە ھەروا ناوھ بۆ تۆپەلاک و
لاى ژورووى ھەموو شتێك ە بورج و
بالەخانە كە لەسەر تەپوئگە دروست
بكرين ە شوپنى پەناو پاسار كە
حوشترى تەرمبوو تىيىدا
دەخەوئنەوھ ە سەرچاومى ناو
لەكۆدوا ە (ك: صِهَاء وَصُهَاً).

الصَّهْبَانِيَّة: جەم و جۆل و تىكۆشانىكە
بۆ دروستبوونى كۆمەلگاو
قەوارەيەكى سياسى سەربەخۆ بۆ

بەيەكەوھ كرد ە بىوون بەزاواو
خەزورى يەكترى.

الْإِنْصِهَارُ: گۆرانی مادەى رەق و پتەو بۆ
حالتەى شلەمەنى.

الصُّهَارَةُ: تواوھ ە پىوو بەز ە مۆخ.

الصُّهْرُ: گۆراندنى مادە لەحالتەى رەقى
پتەوييەوھ بۆ حالتەى شلەمەنى.

الصُّهْرُ: خەزور، خزمایەتى بەھوى ژن
خواستەنەوھ ە قورئان دەقەرەموى:
﴿وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا
فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا﴾.

الصُّهْرُ: گۆشت برژين ە بەزو پىو
توپنەرموھ ە (ك: صُهْر).

الصُّهْرُ: تواوھ ە ھەرشتيك لەحالتەى
رەقىيەوھ گۆرابى بۆ شلەمەنى.

الْمُصْهَرُ: شوپنى توانەوھ ە (ك: مصاهر).
صَهْرَجٌ صِهْرِيًّا: ھەوزى ئاوى دروست
كرد ە ھەمباراوى بنیات نا.

صَهْرَجَ الْحَوْضَ: ھەوزەكەى بەقىرو زەفت
كونر كرد، قىرو زەفتى لەھەوزەكە
ھەلسو.

الصَّهْرِيحُ: ھەوزىكى گەورەى ئاوھ،
ھەمباراو، تەنكى ئاو.

صَه: بى دىنگ بە، قەسە مەكە.

صَهَصَةً بِالْقَوْمِ: لەخەلكەكە تورمبوو
بۆئەوھى بىدەنگيان بكا ە بىدەنگ
بن.

نهتموهی جولهکه لهفهلهستین دا ۵
 ئەم ناوه لهوموه دانراوه کهلهنزیک
 شاری نورشه لیم کێویک ههیه پێی
 دهگوتری: (صیهون) و پال نهو
 دراوه.

صَابَ الْمَطَرُ صَوْبًا وَصَيْبُورَةً: بارانهکه
 ههڵپژا.

صَابَ السَّحَابُ بِالْمَطَرِ: ههوارهکه لهکاتی
 پێویست دا بارانی پێویستی باراند.

صَابَ الْمَطَرُ الْأَرْضَ: بارانهکه زهوییهکهی
 ناوداو تێراوی کرد ۵ لهکاتی پێویست
 دا بارانهکه باری.

صَابَ السَّهْمُ: تیرهکه نیشانهکهی پێکاو
 ههنگاوتی.

صَابَ بَه: کهوته شوینی خۆی، شوینی
 خۆی گرت.

أَصَابَ الشَّيْءُ: گهیشته شتهکه.

أَصَابَ الْخَطْبُ فَلَانًا: بهلاکه سواری شانی
 فلان بوو.

أَصَابَ بَعِينَهُ: ههسوودی پێ برد، چاوی
 ههسوودی برپه مال و سامانی و
 بهخیلی پێ برد.

أَصَابَ السَّهْمُ الرَّمِيَّةَ: تیرهکه
 لهنیشانهکهی دا، نیشانهکهی پێکا ۵
 دهشگوتری: (أَصَابَ الرَّامِي):
 تیرهاوێزمکه تهنهنگ چیهکه
 نیشانهکهی ههنگاوت.

أَصَابَ مِنَ الْمَالِ: لهمال و سامانهکهی
 برد.

صَوْبُ السَّهْمِ: تیرهکهی ئاراستهکردو
 لێی دا، ههنگاوتی.

صَوْبُ الْفَرَسِ: نهسهپهکهی ههلینگ دا
 بهرمو نامانجی تایبهتی
 لهپیشپرکی کهدا.

صَوْبَ فَعْلَهُ أَوْ قَوْلَهُ: کردارهکهی یان
 گوفتارهکهی بهپراست داناو
 پهسهندی کرد.

صَوْبُ الْخَطَا: ههلهکهی راست کردموه.
 صَوْبُ فَلَانًا: بهفلانکهسی گوت باشت
 کرد، دهست خوش.

صَوْبُ الشَّيْءِ: شتهکهی شوێرکردموه،
 خواری کردموه.

صَوْبُ الطَّعَامِ أَوْ الْحَبِّ: خۆراکه یان
 دانهویلهکهی کرده کۆمهڵ.

إِنْصَابُ الْمَاءِ: ناوهکه ههڵپژا.

تَصَوَّبَ: بۆ موطاومعهی (صَوَّبَ)
 هاتوو ۵ ههروا بهمانا سهرمو ژێر
 بوونهوهیه.

اِسْتَصَابَ رَأْيَهُ أَوْ قَوْلَهُ أَوْ فَعْلَهُ: راوو
 بۆچونهکهی بهپراست دانا پهسهندی
 کرد پشتگیری قسهو کردموهکهی
 کرد.

اِسْتَصَابَهُ: بهمانا (استصاب) دی.

الصَّابُ: درهختیکه تال، گوشراویکی

گه وره سامناك ۵ ههنگيوراو؛

كهسيك زيانتيكي پي بكهوي.

المُصِيبَةُ: به لائو كارهسات، كهتوشي

ئادهميزاد دهب.

الصُّوْبُ: تيروك ۵ نهوشتهي ههوي

پي يان پان دمكريتهوه ۵ (ك:

صواب).

الصُّوْبُ: به مانا (الصُّوْبُ) دي.

صَاتَ صَوْتًا وَصَوَاتًا: دهنكي لي هات،

هيژاندي، هيژاندي.

أَصَاتَ: به مانا (صَات) دي.

أَصَاتَ بفلان: ناوي فلانكهسي زپاند.

أَصَاتَ فلانًا: واي لهفلانكهسي كرد هاوار

بكا دهنكي لي بي.

صَوْتُ: بؤ زيده رويي لهماناي (صَات)

دا دي.

صَوْتُ به: بانگي كرد.

صَوْتُ له: لهههئيزاردن دا دهنكي بؤدا.

صَوْتُ الطَّنْطَنَةِ: واي لهتهشتهكه كرد

دهنكي لي بي.

إِنْصَاتَ: وهلامي دايهوه ۵ دهگوتري:

(إنصات فلان للأمر): فلانكهسي گوي

پادييري فهريمانهكه بوو ۵ دوي

خوارو خيچي راست بووه ۵

دهگوتري: (إنصات المعرج).

إنصات به الزمان: رۇزگار ناوبانگي

دايه.

سبي هميه وهكوو شير وايه زور تاله،

بهريچاو بكهوي يهكسر لهناوي

دهبا.

الصُّوَابُ: بهريهست ۵ حهقو پاستي.

الصُّوْبُ: لاي شت ۵ دهگوتري: (إتجة

صَوْبُهُ) روي كرده لاي نهو ۵

مهيهستو ئامانج ۵ دهگوتري: (فلان

مستقيم الصُّوْبُ): فلانكهسي

لهمهيهستو ئامانجي خوئي لاناواو

بهروه ههدهف ههنگاو دهن ۵ ههروا

نسا بؤ بارانيك كهبهئهئندازهي

پيويست بباري و زيان نهگهيهئي.

الصُّوْبَةُ: خواردمهني كؤبووه يان

دانهويئلهي خپراوه ۵ ههروا ناوه بؤ

زوريكي لهوشه دروستكراو پلهي

گهرمي تييدا رهچاوبكري و بري

جووري رومكي تييدا پهرومرده

دهكري.

الصُّوَابَةُ (صُوَابَةُ القوم): ههئيزاردهي

گهل و هوز.

الصُّوَيْبُ: ههنگي، ئامانج پيك، را

دروست.

الصُّيْبُ: ههوري باراناوي كه

بهئهئندازهي پيويست باران بباريني

۵ خودي باران.

الصُّيُوبُ: به مانا (الصَّيْب) دي.

الصَّابُ: ههنگوتنو پيكان ۵ بهلاي

الصَّاتُ: ناوبانگی باش که بهناو خه‌لک
دا بلاو بیته‌وه ۵ دمنگ تیزو گه‌وره
دمنگ زږ.

الصُّوت: دمنگ ۵ دمنگدان به‌نووسین
پان به‌نامازمو دمست هه‌لږین پان
به‌مقسه بؤ په‌سهند کردنی شتی‌ک.
الصَّيْتُ: ناوبانگی باش ۵ ده‌گوتری:
(ذهب صيته بين الناس): ناوبانگی
باشی به‌ناو خه‌لک دا بلاو بؤوه.

الصَّيْتَةُ: به‌مانا (الصَّيْتُ) دئ.
الصَّيْتُ: دمنگ گږو دمنگ تیز ۵ دمنگی
گه‌وره.

صَاخَةُ صَوْحًا: قه‌لاشتی.
صَوْحُ الثُّبْتُ ونحوه: روه‌که وشک بوو
شهمقار شهمقار بوو.

صَوْحُ النُّخْلُ: خورماکه باشو خراپی
لئک جبابوونه‌وه.

صَوْحُ الرِّيحِ الشَّيْئُ: ره‌شه‌بايه‌که
شته‌که‌ی وشک کردموه هه‌تا شهمقار
شهمقار بوو وردو هارپوو ۵ همروا
ده‌گوتری: (صَوْحُ الحَرِّ الشَّيْئُ).

إِنْصَاحٌ: شه‌ق بوو ۵ قه‌لشا ۵ دوو له‌ت
بوو.

إِنْصَاحُ الثُّبْتُ ونحوه: به‌مانا (صَوْحُ) دئ ۵
همروا به‌مانا شه‌وه دئ گوله‌که‌ی
ده‌رکه‌وت.

إِنْصَاحُ الْفَجْرِ أَوْ الْبَقْ أَوْ الْقَمَرُ: به‌پانی

پان بروسکه پان مانگ رونگی دا.
تَصَوُّحُ النَّبْتِ: به‌مانا (صَوْحُ) دئ ۵
ده‌گوتری: (تَصَوُّحُ الْأَرْضِ):
زموپیه‌که وشک بؤومو شهمقار شهمقار
بوو.

تَصَوُّحُ الشَّعْرِ: قزی پږو بلاو بوو.
الصَّاحَةُ: زمو سوتهمه‌پږو هیج لی
نهمپواو ۵ (ك: صاح و صوح).
الصَّوْحُ: سهره تهرزی دارخورماو پږو
پالی که وشک ده‌بئو بلاو دمبیته‌وه
۵ که‌ج.

الصُّوْحَانُ: وشکو برینگ.
الصُّوْحَةُ: شه‌و تیسکه خورپیانهی به‌ر
ده‌بنه‌ومو بلاو دمبنه‌وه.

أَصَاحُ لَهُ وَالِيهِ: گوئی بؤگرت.
أَصَاحُ عَنِ الْأَمْرِ: له‌کارمه‌که ژپوان بؤوه،
که‌پراهه‌وه.

أَصَاحُ عَلَى حَقِّ فُلَانٍ: له‌مافی فلان
بی‌ده‌نگ بوو ۵ چاوی لی پؤشی.

الصَّاحَةُ: به‌لاو کاره‌سات ۵ له‌بوازی
پزی‌شکی دا هه‌مه‌وکردن و
نه‌ستوربوونی ئی‌سقانه به‌هوی
لی‌کدان و نازار پی‌گه‌یشتنه‌وه.

الصُّودِيوم: کانزایه‌کی فلزی ورشه‌داری
سپی زیویه‌ی، زؤر به‌پیزو چاپوکه‌و
زوو له‌هه‌وادا بلاو دمبیته‌وه.

صَارَ صَوْرًا: دمنگی هات.

صار الشَّيْءَ إِلَيْهِ: شتهگهی بۆلای خۆی
کیش کردو نزیکی کردموه ۵ زوربهی
رافه کهمرانی قورئان وشه (صار) ی ناو
نايهتی ﴿فَصُرُّهُنَّ إِلَيْكَ﴾ یان بهم
مانایه تهفسیر کردموه.

صَوَّرَ صَوْرًا: خوار بۆوه، مهیلی نهوی گرد
۵ (فهو أصور وهي صَوْرَاءُ) ۵ (ك:
صُور).

أَصَارَهُ إِلَيْهِ: مهیلی بچ کرد، بۆلای نهوی
خوار کردموه.

صَوَّرَهُ: وێنه ی کیشا ۵ قورئان
دمهفرموی: ﴿هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي
الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ﴾.

صَوَّرَ الشَّيْءَ أَوْ الشَّخْصَ: بهقه لهم
وێنه ی شتهگهی یان ههڵانکهسی
لهسهر کاغەز یان لهسهر شتی تر
کیشا یان بهنامیژی وێنه گرتن
وێنه ی گرتوه.

صَوَّرَ الْأَمْرَ: وههفیکی کرد، که هه موو
پێکهاتهکانی رۆن بکاتهوه.

تَصَوَّرَ: وێنهو شکلی بۆ پهیدا بوو.

تَصَوَّرَ: لهزانستی دهرهزانی دا
نامادهکردنی وێنه ی شتیکی ههست
پێکراوه لهعهقل دا بهبێ نهوی
کارپهگهری تیدا بکا ۵ لهلای زانایانی
مهنتیق نامادهکردنی تاکه یان
ماهییهتی شته لهزمین دا بهبێ

نهوی حوکی نهبوون یان بوونی
بهسهر دا بدری.

التَّصَوُّرُ: لهقه لهسهفه دا بریتییه لهو
رێبازو بیرو بۆچونهی گهدهلی:
کولیيات ههر لهزمین دا ههیهو
لهدمرمووی زمین دا وجودیان نییه.

التَّصَوُّرُ: وێنه گرتن، وێنه کیشان ۵
وێنه کیشانی شت یان شهخص
لهسهر دیوار یان لهسهر شتی تر
بهقه لهم یان بهشتی تر.

التَّصَوُّرُ الشَّمْسِيُّ: وێنه گرتنی شت
بهکامیژی شهمس.

الصَّارَةُ مِنَ الْجَبَلِ وَهَوَاهُ: تۆقه سهرو
تۆپه لاک.

الصَّوَارُ: جهلهبه رهشه ولاخ (کاگهل) ۵
(ك: أصورة وصيران).

الصُّورُ: لامل ۵ لیواری روبار ۵ (ك:
صیران).

الصُّورُ: کهرمانا ۵ شتیکه وهکوو شاخهگا
وايه فوی پێدا دهگریو دهنگی لی
دی.

الصُّورَةُ: وێنه، سهرو شکل و روخسار ۵
جوژی شت ۵ دهگوتری: (هذا الأمر
على ثلاث صور): نهو شته سێ
جوژی ههیه ۵ ماهیهتهو وێنه ی
شت لهزمین دا ۵ سێبهری شت له
زمین دا یان لهعهقل دا.

صورة الحكم التنفيذية: وینهی فهرمی
برپرسار که به پئی نهو نوسخه
برپارمه که جی به جی ده کړی،
که به موری دادگا مؤرکراپی و او ژو
کراپی و شیوازی جی به جی کړدنې
تیدا رون کرابیته وه.

الصَّيْرُ: جوان روخسار.

المَصْرُورُ: وینه گړ؛ که سیک پېشه ی
وینه گرتن بی.

المَصْرُورُ: مینه ی (المَصْرُور) کامیرای
وینه گرتن.

صَاعَتُ النُّحْلُ صَوْعًا: همنگه کان
هه لایزان و بهرتو بلاو بوونه وه
همندیکان شوین همندیکان
که وتن.

صَوْعُ الْأَشْيَاءِ: به مانا (صَاعَهَا) دئ.

صَوْعُ الْمَوْضِعِ: شوینه که ی تهخت کړدو
ناماده ی کړد بو پیدا رویشتن.

إِنصَاعٌ: بو موطاومعه ی (صاعه) دئ و
گمراه وه، یان به خیرایی رویشتن.

تَصَوُّعُ الْقَوْمِ: خه لکه که بلاو میان لی
کړدو بهرته وازه بوون.

الصَّاعُ: ربه و قسناغی دانه و پلّه پیوان و
دانیشتوانی حیجاز نامیری
(صاع) یان به چوار مود مه زنده
کړدوه و دانیشتوانی عیسراق
به مهشت (ریطل) مه زنده میان کړدوه

و هه روا ناوه بو جامیلکه ی
ناو خوار د نه وه و گوجان و عمصا و
عمصای پاشا و (ك: أصرع و صرعان
وصیعان).

الصَّاعَةُ: زموی تهخت کړاو، ناماده کړاو
بو پیدارویشتن و شوینیک
ناماده کړی بوشیکر د نه وه ی لکه
تیدا.

الصَّوَّاعُ: به مانا (الصَّاعُ) دئ واته: ربه
قسناغی دانه و پلّه پیوان و یان
جامیلکه ی ناو تیدا خوار د نه وه و
قورئان دمهر موی: ﴿نَفَقْتُ صَوَّاعَ
الْمَلِكِ﴾ و (ك: صیعان).

صَاعَةٌ صَوْعًا و صِیَاغَةً: به شیوه که ی
جوان و ریک و پیک دروستی کړد.

صَافٍ الْمَعْنَى: کانزایه که ی کړده قالب و شتی
وا.

صَافٍ الْكَلِمَةِ: وشه که ی له سمر شیوه ی
قیاس و یاسا دروست کړد.

صَافٍ الْكَلَامُ: رسته که ی ناماده کړدو ریک ی
خست.

إِنصَاعُ الشَّيْءِ: بو موطاومعه ی
(صَاعُهُ) دئ.

الصَّائِفُ: نالتونجی؛ که سیک پېشه ی
نه وه بی نالتون و زیوو شتی واکاته
خشل و (ك: صَاعَةٌ و صَوَاغٌ و صِیَاغٌ) و
ده گوتړی: (فلان من صاعه الكلام)

فلانكەس قەسەزان و دارپێژمەری
رستەهە ە لەوكەسانەهە باش
قەسەكەریك دەخەن ە بۆ كۆی مێینە
دەگوتری (صَوَاغ).

الصَوَاغ: بۆ زیەدمەروی لەمانای
(الصاغ) دئی ە بەزۆری بۆ ئەوكەسە
بەكاردئی كە قەسەكانی بپازێنێتەوهو
رێکیان بخاو هەلیان بەستێ ە
دەگوتری: (هذه كلمة صاغها
صَوَاغ).

الصِيَاغَةُ: ئالتونچیهتی ە پێشە
بەخشل کردنی زیرو زیو ە
دەگوتری: (كلام حسن الصياغة):
رستە و تارێكە زۆر بەپێژمو جوان
دارپێژراوه.

الصِيغَةُ: خشل ە كانزای دارپێژراوو
بەخشل گراو ە ئەصل و بنەما ە
دەگوتری: (هو من صيغة كريمة): ئەو
و مەجازەدیەمو لەئەصل و
بنەمایەکی پەسەنە.

صيغة الامر: ئەو شیۆمیەدی وشەكە
لەسەر بنیات نراوه.

صيغة الكلمة: شیۆمی وشەكە
ریزکردنی پێتەکانی و بزۆپنەکانی ە
(ك: صيغ) ە گوتراوه (اختلفت صيغ
الكلام): واتە لێكدان و شیوازی
رستەكان جوداوازیان هەیه.

الصيغة التنفيذية: رستەیهکی تاییبەتیە
كارمەندی تاییبەتی لەسەر روپەری
بەپارمەكە دەینوسی بۆ ئەوهی بەزۆرە
ملی بەپارمەكە جی بەجی بكری.

الصيَاغ: بەمانا (الصَوَاغ) دئی.
الصيغ: قەسە رازینەرەوه ە قەسە زان ە
(صیغەتی موشەبەهە) ە یان بەمانا
قەسە هەلبەست و درۆزن دئی.
الصيغَةُ: مێینە (الصيغ) ە بەهێزو
توانا.

الصَاغ: دارپشتن ە خشی دارپێژراو
لەزێرو زیو یان لەشتی تر.
للمصوغ: خشی دروستکراو.

صاف الكبش صَوْفًا: خوری لەسەر پشتی
مەرو بەرمانەكە دەرکەوتەوه، توکیان
هاتەوه ە یان خوری سەر پشتیان زۆر
بوو، (فهر أصف وهي صَوْفَاء).
صَوْفُ النبات: لەسەر رومەكە شتێك
پەیدا بوو و مكوو گەندەموو وابوو،
و مكوو خوری دەچوو.

صَوْفٌ فَلَانًا: فلانكەس بوو بەصوُفِي.
تَصَوَّفَ فلان: فلانكەس بوو بەصوُفِي.
التَّصَوُّفُ: رێبازیکی ئەخلاقییە
بنەماکەدی دونیانهوپیستی و خو
ئارایش دانە بەرمو شتی بەرز بۆ
پاککردنەوهی دەرۆون و بەرز
کردنەوهی گیان.

علم التصوف: کۆمه‌ئیک یاساو ريسان
که صوفیه‌کان پابه‌ندی دمن و جی
به‌جیان ده‌کهن له‌ناو کۆرو
کۆبونه‌وه‌و گۆشه‌گیریه‌کانیان دا.
الصوف: خوری که پستی مهر و به‌ران
داده‌پۆشی.

صوف البحر: شتی که له‌سهر شیوه‌ی خوری
مهر، سه‌رناو ده‌کوه‌ی ه (ک: أصواف).
الصوفان: روه‌کی که پرۆ پالیک دهرده‌دا
ده‌شوبه‌یته‌ خوری.
الصوفانی: شتی که نیسه‌ت بلری بۆلی
(صوف - خوری) به‌شیوه‌ی نا‌قیاس و
قاعیده.

الصوفة: پارچه‌ خوری، تیسکه‌ خوری.
الصوفي: که‌سی که صوفی بی‌و پابه‌ندی
رێبازی صوفینزی بی‌و ه شاره‌زا
له‌زانیاری صوفیه‌تی دا ه ناوه‌که‌ش
له‌وه‌وه‌ هاتوو ه گوايه به‌هوی دونیا
نه‌و یه‌ستیانه‌وه‌ پۆشاک‌ی خوری
ده‌پۆشن.

الصيفية: به‌مانا (التصوف) دی.
الصواف: خوری فروش.
الصيف: ههر قوماشیک زۆری
پیکه‌اته‌که‌ی خوری بی.

صاڤ به‌ المسك: میسه‌که‌ی پێوه‌ نوسا.
صاڤ الطيب: بۆ نه‌خۆشه‌که‌ بلاو بۆوه.
تصوڤك المسك ونحوه: خۆی به‌میسه‌ك

بۆنخۆش کرد.
صاڤ عليه صولا وصولا: هه‌له‌مه‌تی بۆبرد
ه به‌لاماری دا بۆنه‌وه‌ی تیکی بشکینێ.
صاڤ الجمل: حوشره‌که‌ گه‌ستی.
صاڤله‌ مصاوله‌ وصيالا: به‌سه‌ری دا زال
بوو، به‌ران به‌ری کرد له‌هه‌له‌مه‌ت
بردن دا.

صاڤل البیدر ونحوه: ده‌وروپشتی
خه‌رمانه‌که‌ی مالی.
صاڤل الحنطة ونحوها: گه‌مه‌که‌ی به‌ناو
پاک کرده‌وه‌ هیچی پێوه‌ نه‌ه‌یشت.
تصاڤولا: کێ برکێیان کرد له‌هه‌له‌مه‌ت
بردن دا.

الصوول: هه‌له‌مه‌ت به‌ری به‌زمبرو زه‌نگ
ه جهر به‌زه‌ له‌هه‌له‌مه‌ت بردن دا.
الصولة: په‌لاماردان، پرکێش کردن.
الصولة: نه‌و گه‌مه‌ی پاک کرابی‌و
شۆرابه‌یته‌وه‌ به‌ناو.

الصوول: شه‌مه‌ی خه‌رمان سوورکردن ه
خه‌رمان دوی گیره‌کردنی به‌شه‌نه
به‌هوی بای شه‌مه‌له‌وه‌ گه‌نم و کاکه‌ی
لیک حیادمکریته‌وه‌ ه مه‌وله‌ی ده‌لی:
خه‌رمانی خه‌مان ها و به‌ر باوه
شه‌نکه‌ر یه‌کیکه‌ و دووشه‌ن وه‌لاوه
نه‌و بیژینگ و نامیره‌ی مرۆرو زیزانه‌ی
پێ له‌گه‌مه‌که‌ حیادمکریته‌وه‌ ه (ک:
مصول).

ههتا خۆرئاوا بوون ۵ قسه نه كردن،
قورئان ده فهرموي: ﴿إِنِّي لَنَزْتُ
لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا﴾.

الصَّوْمُ: كهسيك زور بهرؤزو بئ.
الصِّيَامُ: به مانا (الصَّوْمُ) دئ ۵ همروا
كۆي وشئ (صائم) بهشه.
المَصَامُ: (مَصَامُ الفرس): شوئني
راو هستاني نه سپ.

مَصَامُ النجم: شوئني نه ستيره، پتېره
نه ستيره ۵ دهگوتري: (جِشَّةُ
والشمس في مَصَامِهَا): هاتم بؤلاي
لهكاتيك دا خور له ناوهرپاستي
ناسمان دا بوو ۵ (الصَّوْمُوعُ
والصَّوْمُعة): بېروانه مادهي (صَمَعُ).
صَانَ الفرس صَوْنًا: نه سپهكه راو هستاو
نوكي سمي له زموي جهقاند بوو ۵
حهزي له پويشتن نه بوو له بهر نه موي
سمي نالي پئوه نه مابوو ۵ سوابوو ۵ يان
سمي دههيشا.

صَانَ الشَّيْءَ صَوْنًا وَصِيَانَةً: شتهكي
له شوئنيكي باشو نه مين دا پاراست ۵
دهگوتري: (صَانَ عِرْضَهُ): ناموس و
حهياي خوي پاراستو نه بهيشت
لهكه دار بئ.
إِصْطَالَهُ: بؤزلهدهر موي له ماناي
(صان) دئ.

تَصَاوَنَ: خۇپارپزي كرد.

المِصْوَلَةُ: كهسيك كه دهورو بهري
خهرماني بئ ده مالدري ۵ (ك:
مَاصِل).

الصَّوْلُجُ والصَّوْلُجَةُ، الصَّوْلُجَان
والصَّوْلُجَانة: بېروانه مادهي (صَلَج).

صَامَ صَوْمًا وَصِيَامًا: بهرؤزو بوو، نيهمتي
هيناو خوي له خواردن و خواردنه وه
گرته وه له سه رهتاي رؤزه وه تا خورئاوا
بوون.

صَامَ الفرس: نه سپهكه راست بؤوه ناليكي
نه خوارد.

صَامَ الماء والرَّيْحُ: ناوكه يان بابكه
بؤگن بوو.

صَامَتِ الشمس: خور كه بهشته ناو قهدي
ناسمان.

صَامَ النُّعَامُ: نوعامهكه جيغهني خوي
فري دا.

صَوْمُهُ: واي لي كرد بهرؤزو بئ.

إِصْطَامٌ: بؤزلهدهر موي له ماناي
(صام) دئ.

الصَّائِمُ: رؤزه وان ۵ كهسيك بهرؤزو
بئ ۵ (ك: صَوْمٌ وَصِيَمٌ وَصَوَامٌ
وَصِيَام).

الصَّوَامُ مِنَ الأرض: زموي بيرون و بئ ناو.
الصَّوْمُ: خؤگرتنه وه له كردار و گوشتار ۵
له شهرع دا خؤگرتنه وه له همرشتيك
رؤزوي بئ بشكي، له بهره به يانه وه

تَصَاوَنَ مِنَ الْمَعَايِبِ: خَوَى لِعَمَلِهِ وَبَو عَار
پاراست.

تَصَوَّنَ: بَهْمَانَا (تَصَاوَنَ) دئ.

الصَّوَانُ: هَمَرَشْتِيكَ كَتِيْبِي تِيْدَا
بپاريزري، يان پۇشاكي تِيْدَا
هەلەگيرئ ۵ (ك: أَصَوْنَةُ).

الصَّوَانُ: بَهْرَدَمَسْتِي، جَوْرَه بَهْرَدِيكَه
زۆر رَهقَه كَه بَهْمَسْتِي وَ نَاسَن لِيِي
دَمَدَرِي پَزِيشكي نَاگري لِي دَمَبَنَهوَه.
الصَّوَانَةُ: نَاوَه بُو پارچَه يَهك
لەبەر دَمَسْتِي.

الصَّيْنَةُ: بَهْمَانَا (الصَّوْنُ) دئ ۵
دَمگوتري: (هَذَا ثَوْبٌ صَيْنَةٌ) ئەوَه
پۇشاكي هەراج نِيَه بَه لُگُو
پۇشاكيكَه لَهناو صَنْدُوق دا
هەلەگيرئ.

صَوِيَّ صَرِي: وَشك بُوو كَزُو لَاوَز بُوو ۵
دَمگوتري: (صَوِيَّ الصَّرْعُ): گَوَانَه كَه
شيري تِيْدَانَه مَا وَشكي كَرَد.

أَصْوَى الْقَوْمُ: خَه لُكَه كَه دَابَه زِيَنَه سَهْر
تەپۆلكه ي بَهْر دَلَان وَ پَتَهو لَهوئ
جِيِي خُوِيَان خُوْش كَرَد.

أَصْوَى فَلَان: فَلَان كَه س نَاژ مَلَه كَانِي كَزُو
لاواز بُوون.

صَوَى الصُّوِي فِي الطَّرِيقِ: لَه سَهْر رِيگَاو
بُو شَار مَزايِي نَه شَار مَزايَان بَهْر دِي
خَسْتَنَه سَهْر يَهك تَا بَزَانْدَرِي رِيگَاكَه

چُون دَمَرُوا.

صَوَى النَّاقَةِ: حَوَشْتَر مَكَه ي نَه دَوْشِي

بُوْنَهو مِي شِير وَشك بكاو قَه لَهو بِي.

صَوَى الدَّابَّةِ: وَلا خَه كَه ي بَهْر دَلَاكَرْد
بُوْنَهو مِي قَه لَهو بِي وَ نِيْشَات پَه يِدَا
بكا.

الصُّوَةُ: تَه پۆلكه ي رَهق وَ پَتَهو ۵ كۆمَه لَه
بَهْر دِي سَهْر يَهك نِراو بُو نِيْشَانَه ي
كُوِيْرَه رِيگَا ۵ (ك: صَوَى وَأَصْوَاء) ۵
لَه حَه دِي سِي پِيْغَه مَبَهْر دَا هَاتُووَه
قَه رَمُووِيَه تِي: (إِنَّ لِلدِّينِ صَوْءً وَمَنَاراً
كَمَنَارِ الطَّرِيقِ).

صَيًّا النُّخْلُ: خَوْر مَاكَه رَهنگي خَوْر مَا
نَه گَه يِيوِيَه كَانِي دَمَر كَهوَت.
صَيًّا رَأْسُهُ: سَهْر ي خَوِي شَت وَ چَاك
پاكي نَه كَر دَمُوَه.

الصَّاءُ: ئەو نَاو مِيَه لَهناو پَزْدَان دَا يَه ۵
ئەو خَوِيْن وَ خَوْر پِيَه دَوای مَنْدَال
بُوون دِيْتَه دَمَر.

الصَّيَّاءُ: بَهْمَانَا (الصَّاءُ) دئ.

الصَّيُّوبُ: هَهنگِيو ۵ دَمَسْت رَاسْت ۵ يان
زۆر هَهنگِيو.

الصَّيَّابَةُ: بَهْمَانَا (الصَّوَابَةُ) دئ ۵
دَمگوتري: (هَر صَيَّابَةٌ قَوْمُهُ): ئەو

پياوَه رِيْش سِيو پياو مَاقُوْلِي
قَهو مَه كَه يَه تِي.

صَاحٌ صَنِعاً وَصِيحاً: هَاوَارِي كَرْد،

بەھەموو ھیزی قیراندى ۋە قیزاندى،
نەپراندى....

صَاحَ بە: بانگی کرد.

صَاحَ عليه: بەسەر یا ھەشاخی، لێی تورە
بوو.

صَاحَتُ الشَّجَرَةِ: درەختەکە درێژ بوو.

صَاحَ العنقود: ھیشوومکە یان گوڵەکە
دەرکەوتو درێژ بوو، لەتوێکلی خۆی
ھاتەدەر ۋە (فەر صائح).

صَيَحَ بە: ترسا.

صَيَحَ بهم: فەوتان تیدا چون، خپ بوون
دەنگوت بومەلەرزەو گرمەو ئالە
فەوتینەر لێی داو.

صَايَحَ التَّوَمُ: خەلکەکە ھەندیکیان
بانگی ھەندیکیانان کرد.

صَاحَ فُلَانًا: بانگی فلانکەسی کرد.

صَيَحَ: بۆ موبالەغە لە مانای (صاح) دا
دئ.

صَيَحَ الشَّيْءُ: شتەکی قەلاشتو دەنگی
لیوھات.

إِنْصَاحَ: قەلاشاو دەنگی لێ ھات.

إِنْصَاحَتُ الْأَرْضِ: زەویەیکە ھەندیک
بەرەوێک داپۆشراو ھەندیک
بەرۆتەنی مایەو ھیچی لێ نەپرا.

الصَّانِعَةُ: گریان و ھاواری کۆستکەوتوو
مردو لێ مردو ۋە ترسان و خورپە
پێکەوتن ۋە (ک: صَاح).

الصَّيْحَةُ: ھاوارو دەنگی تۆقینەر ۋە
فوکردن بە کەسێکی دنیا
وێرانبوونا ۋە قورئان دەرئەرموئ:
﴿يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَلِكَ
يَوْمَ الْخُرُوجِ﴾ ۋە ھەممەتی لەناکاو
خاھلگیرو زەندەمقەر کە خەلکەکە
بەتاسینئ ۋە سزاو عەزابی فەوتینەر ۋە
قورئان دەرئەرموئ: ﴿وَأَخَذَ الَّذِينَ
ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ﴾.

الصَّيْحُ: بۆ موبالەغەو زەندەرموئ
لەمانای (الصائح) دا دئ.

صَادَ الطَّيْرُ وَالْوَحْشُ صَيْدًا: بانئدەکە یان
ناژەلە کێویبەکە بەداو و تەلە گرت
ۋە ھەروا بەمانا کێش کردو و مگري
کردنیش دئ ۋە دەرئەرموئ: (صَادَ
النَّاسَ بِالْعُرْفِ): بەچاکەو پیاوێتی
خەلکی بۆلای خۆی کێش کرد
و مگري خۆیی کرد.

صَادَ فُلَانًا طَيْرًا: بانئدەکە بۆ فلانکەس
گرت.

صَيْدَ صَيْدًا: ملی خوارە یان ملی خوار بوو
ناتوانی ملی یاد.

أَصَادَ فُلَانًا وَغَوَّهَ: فلانکەسی
ھەلخەلەتاند بەنیچەر بۆگرتن ۋە
داخی کرد بۆ ئەوێ ملی خەرپو
نەخۆشی مل خواربوونی نەمیئ.
إِسْطَاذَهُ: زۆر بە ناخۆشی راوی کرد ۋە

تابوی گیرا ته‌واو شه‌پرزه بوو.

تَصِيدٌ: فیل و پیلانی به‌کارهینا بو

نیچیر گردنی ۵ ده‌شگوترئ: (خرج

یتصید) جووه دمره‌وه به‌هیوای

ئه‌وه‌ی نیچیر بگرئ.

إصِيدٌ: ملی خوار بوو مله خړه‌ی توش

بوو.

الأَصِيدُ: ملخوار که‌نه‌توانئ به‌هوی

نه‌خووشی ملیه‌وه ناوړ بداته‌وه ۵

لوتبه‌رزو فیزکهر ۵ ههرکه‌سیک

له‌پاشاو ههرمان‌په‌واوه ده‌سه‌لاتیکي

پئ درابئ ۵ بو نافرمتیش ده‌گوترئ:

(صِيداء) ۵ (ك: صيد).

الصَّاد: پیتیکه له‌پیته‌کانی هیجا ۵

دمرده‌مل، مله خړه، مل خوار بوون.

الصَّيْدُ: نه‌و نازه‌له‌ی راو بکرئ ۵

گیانله‌به‌ری دمریا و‌مکوو ماسی و

شتی وا ۵ قورئان ده‌فهرموی: ﴿أَحِلُّ

لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ﴾.

الصَّيْدُ: نه‌خووشیه‌که توشی مل دهبئ

ناتوانئ مل بسورپئنئ ۵ خو‌به‌زلزان و

لوتبه‌رز.

الصَّيْدُ: راوچی کاراماو لی‌زان له‌بواری

راوکردن دا ۵ هه‌روا ده‌شگوترئ:

(کلب صیود و صقر صیود).

الصَّيَّادُ: راوچی؛ نه‌وکه‌سه‌ی پیشه‌ی

راوکردن بئ.

الصَّيْوَةُ: تیری پیکاو، تیریک باش

همده‌فی پیکا بئ.

المَصَادُ: شوینی راوکردن ۵ تۆقه‌سه‌ری

کپو ۵ (ك: مَصَايد).

المُصْطَادُ: نیچیرموان، راوکهر ۵ راوکراو،

نیچیر.

المَصِيدُ والمَصِيدَةُ: ته‌له‌و داوو نامیری

راوکردن ۵ (ك: مَصَايد).

صَيْدَلٌ: دهرمان‌سازیی کرده پیشه‌ی

خوئ.

الصَّيْدَلُ: به‌رده زیو ۵ به‌رده سیخرو.

الصَّيْدَلَةُ: پیشه‌ی دهرمان‌سازیی.

علم الصَّيْدَلَةِ: زانیاریه‌که تئیدا باسی

داوو دهرمان و تایبه‌تمه‌ندی و شیوه‌ی

تیکه‌ل کردن و گرتنه‌وه‌ی

دهرمانه‌کانی تئیدا ده‌کرئ ۵ (ك:

صيادلة)یه.

الصيادلة: به‌مانا (الصيدلاني)دئ.

الصَّيْدَلِيَّةُ: دهرمانخانه ۵ شوینی

دهرمان‌سازو و فروشتنی.

الصَّيْدَلَانِي: دهرمان‌ساز نه‌وکه‌سه‌ی

دهرمان دروست ده‌کاو ده‌یفرؤشئ ۵

زاناو کاراما له‌بواری دهرمان‌سازي دا.

الصَّيْدَانُ: به‌ردیکه دیزمو گلینه‌ی لی

دروست ده‌کرئن ۵ مس.

الصَّيْدَانَةُ: دپوو درنج ۵ به‌دپروشت ۵

زور بلئ.

الصَّيْدَن: بهمانا (الصَّيْدَل) دئ ۵
دمعبايهكه له ژيړ زموى دا شوين
بوځوى دروست دمكا ۵ چهند
ريځايهكى چهواشهكارى و دمرباز
بوونى دروست دمكا بونهوهى راوكمړ
نەتوانئ نيچيرى بكا ۵ بالهخانهى
توكمه و قايم ۵ پوښاكى خزو
نەستور چندراو.

صارَ الشَّيْءُ كَذَا صَيَّرًا وَصَيَّرَةً وَمَصِيرًا:
لهحاليكهوه چووه سهر حاليكى تر.
صار اليه: بوى گمرايهوه ۵ هاتهوه.

أَصَارُهُ كَذَا أَوْ إِلَى كَذَا: گورې، گوراني
بهسمردا هيئا، گردى بهنو و شته.
صَيَّرُهُ كَذَا أَوْ إِلَى كَذَا: بهمانا
(أصاره) دئ.

تَصَيَّرَ أَبَاهُ: ومكوو باوكى چو، لهشيومو
روخساردا لهباوكى چوو.

الصَّائِرَةُ: لهومړى وشكهوه بوو كه دواى
قوناغى سهوزبوونى زور مابيتتهوه.
الصَّيَّارَةُ: تهويله و ناغهل و گهوپرى
نازل و ولاخ.

الصَّيْرُ: كوتايى كارو سهرمنجامى ۵
لايهن و نهملاو نهولای شت ۵
دمگوتري: (هو على صير حاجة اخيه)
نەو كابرليه زور گرنگى دمدا
بهنيش و كارى براكهى و ديهوى
بهباشى نهنجامى بدا ۵ ناويك خلك

لهدمورى كوتبينهومو بيكهنه شوين
ههوارى خوځيان ۵ درزى دمرگاو كونى
دمرگا لای نهلقه و شوينى كليلو
كيلون ۵ لهحهديس دا هاتووه: (من
نظر من صير باب ففقت عينه، فهي
مدر) ۵ همروا ناوه بو كهشيشى
مهسيحيهكان.

الصَّيْرَةُ: بهمانا (الصَّيَّارَةُ) دئ ۵ (ك:
صير).

الصَّيُّورُ: كوتايى و سهرمنجامى شت ۵
راى پهسهند و دروست.

لَلصَّيْرِ: سهرمنجام و دوا قوناغ ۵
دمگوتري: (مصر المياه): كوتايى
پړپړهوى ناو ۵ (مصر الخلق):
گمرايهومو دوا قوناغى ئادمميزادو
سهرمنجاميان ۵ قورئان دمفهرموئ:
(وَاللَّهِ الْمَصِيرُ).

صَاصَتِ النَّخْلَةُ صَيَّاصًا: درمخته
خورماكه خورماكانى بيزوك و
خراب بوون، باش دمنكه خورماكانى
ههلهنهپيچان بههوى خراب
بهخيوكردنهوه يان بههوى دمردى
تر.

أَصَاصَتِ النَّخْلَةُ: بهمانا (صَاصَت) دئ.
صَيَّصَتِ النَّخْلَةُ: بهمانا (صَاصَت) دئ.
الصَّيَّصُ: بهمانا خورمايهكه باش ههئى
نهپيچاب و دمنكهكانى بيزوك و

هه لمزی.

صَافَ الْيَوْمَ صَيِّفًا: رۆژمه زۆر گهرم بوو،

پلهی گهرمای بهرز بۆوه.

صَافَ بِالْمَكَانِ: هاوین لهوشوینه مایهوه.

صَافَ عَنْهُ: لای دا، وازی لێ هینا.

صَافَ السُّهُمُ عَنْ الْهَدَفِ: تیرمه

له نیشانه که لای دا نه پههنگاوت.

صَافَ الْمَطَرُ الْأَرْضَ أَوْ النَّاسَ: زموپیه که یان

خه لکه که به هاوین بارانیان لێ باری.

أَصَافَ: کهوته هاوینهوه ۵ به پیری

مندائی بوو.

أَصَافَتِ النِّائَةُ: حوشرمه که به هاوین

بیجوی بوو.

أَصَافَ الرَّجُلُ النِّسَاءَ: پیاوه که به گهنجی

ناهرمه که ماره نه کرد، که پیر بوو

نهمجار ماره ی کرد.

أَصَافَ الشَّيْءُ عَنْهُ: شته که ی خوار

کردموه.

أَصَافَ اللَّهُ الشَّرَّ عَنْهُ: خودا شهرمه که ی

لێ لادا.

صَايَفُهُ مَصَايِفُهُ وَصَيَّافًا: مامه لهی

له گهل کرد هاوین بۆ هاوین.

صَيِّفَ بِالْمَكَانِ: به هاوین لهوشوینه

مایهوه.

صَيِّفَ الشَّيْءُ فَلَا: شته که بهشی

ماوهی هاوینی فلانکه سی کرد.

وشكهَلْ بَن ۵ دهق به مانا

(الشَّيْءُ) دئ.

الصَّيَّاءُ: لۆغه تیکه له (الشَّيْءُ).

الصَّيَّعَةُ: نهو تهله خوارموه بووهی

به سههری سههرمه شیبیه و میه داوه

به نه که ی تی دهکری ۵ مه کوک و

شانهو چۆکی جۆلا که رایه ل و

پۆیه که ی پی ریک دهخا ۵ شاخه گا

۵ (ك: صَيَّاصُ).

الصَّيَّيَةُ: به مانا (الصَّيَّعَةُ) دئ ۵ چنگو

نینۆکی که له شیر که به قاجیه و من ۵

شوانیک به باشی نازده لکه کانی

چاودیری بکاو به خێویان بکا ۵

قه لاو دزو سهنگهری قایم ۵ (ك:

صَيَّاصُ) ۵ قورئان دهفه رموی:

﴿وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوهُمْ مِنْ أَهْلِ

الْكِتَابِ مِنْ صَيَّاصِهِمْ﴾.

صَاعَ الْفَنَمَ وَغَرَهَا صَيِّعًا: مهرو بزنه کانی

بلاو کردنهوه ۵ بهرته وازه ی کردن.

صَاعَ الْقَرَمَ: خه لکه که ی پیکه وه نانو

پیکه هه لێژاندن بۆ نهوه ی دزی پهک

بنو ئازاوه بکهوینه ناویانه وهوه

بهرته وازه بن.

أَصَاعُهُ: به مانا (صَاعَةُ) دئ.

انصاع فلان: فلانکهس خیرا گهراپهوه.

صَيِّعُ الطَّعَامِ: خواردنه که ی له پێخۆرمه که

هه لکیشا تا به ته وای پێخۆرمه که ی

صَيْفُ الْمَطَرُ الْأَرْضَ أَوْ النَّاسَ: بارانہ کہ
بہاویں لہ زموپیہ کہہ یسان
لہ خہ ٹکہہ بارئ.

اصطاف بالمكان: بہاویں لہوشوینہ
مایہوہ.

تَصَيَّفَ بِالْمَكَانِ: بہاویں لہوشوینہ
مایہوہ.

الصَّائِف: گہرم.

الصَّائِفَةُ: کاتی ہاویں ۵ غہزاکردن
لہومرزی ہاویں دا بؤیہ غہزاکردنی
موسولمانہکان بؤ ولاتی روم بہو
ناوہ ناونراوہ.

صَائِفَةُ الْقَوْمِ: بڑیوی خہ لک لہاویں دا
۵ (ک: صوائف).

الصَّاف: گہرم ۵ دمگوترئ: (بوم صاف)
روژیکی گہرمہ.

الصَّيْفُ: ہاویں؛ یہ کی کہ لہ چوار
ومرزمکانی سال ۵ (ک: أصیاف
وصیوف).

الصَّيْفِيُّ: ہاویں؛ شتی ہاوینی جلی
ہاوینی، میوہی ہاوینی ہمرشتیک
لہاویں دا پھیدا ببی ۵ دمگوترئ:
(مطر صیفی ونبت صیفی): پوومکیک
لہاویں دا بروئ.

الصَّيْفُ: ہمرشتیک لہاویں دابی.

الصَّيْفُ مِنَ النَّاسِ: پیاوی کہ تا تہواو

كامل نمبى ژن نههينى ۵ ههروا
وشهى (المصيف) ناوه بؤ خوشتریک
هاوينان بيچوى ببى ۵ زموييهك
تهنها لههاوين دا شتى لئ بروئ ۵
(ك: مصايف).

المصطاف: هاوينه ههوار.

الصيف: شوپنى مانهوى هاوين،
هاوينه ههوار ۵ (ك: مصايف).

صاق به كذا صيْفًا: پيوہی نووسا.

الصيْق: تہپو توژی چرو پری بہرزموہ
بوو لہحہوادا ۵ عہرق ۵ (ك: صيق
وصيقان).

صَاكٌ به كذا صيْكًا: پيوہی نووسا.

صَاكٌ الدَّمُ وغمره: خوینہ کہہ وشك بؤوہ،
رقہ ہلہات.

صَالَ عَلَيْهِ صَيْلًا وَصَيْلَاتًا: بروانہ
مادہی (صَوْل).

صَيْلٌ لَه كذا: ئہوہی بؤرپکہوت، بؤی
گونجا ۵ بؤی پرخسا.

الصيْنِي: شتو مہكو كالای صینی.

الصينية: دموری قابو بہلہمی چینی
کہ بہکاردمہیمدرپن بؤنان
تیداخواردن ۵ (ك: صينيات).

الضَّادُّ: پیتی پانزدهمه له پیته کانی

هیجا ۵ هه ندی عه رب نه و منده
به گوشرای و کوکراو می دمیلین
و مکوو دالی قه له وی لی دئ ۵ (پیتی

(ضاد) تایبته مندییه کی ته وای
همیه له زمانی عه ربی دا ته نانهت
هه ندی جار له حیاتی (لغة العرب)

دمگوتری (لغة الضاد) کهم که سیش
و مکوو عه رب دمتوانن نهو پیته
و مکوو خوئی دمریپن، هه ندی گهل و

نه ته وه هه ر ناتوانن ته له فوظی پی
بکه ن، و منده ی من بزانه دوا عه رب
کهس به نه ندازه ی کورد لیزان نییه

بۆ وتنی نهو پیته و ته له فوظ
پیکردنی.

الضَّيْبُ: گیانه بهرکی دمریاییه و له ناو
ئاودا دمزی ۵ دهنکی مرواری.

الضُّوْبَانُ مِنَ الْجَمَالِ: خوشتری قه له وی
به هیژ.

ضَاوَرُهُ ضَاوَرًا: سته می لی کرد، دمگوتری:
(ضَاوَرُهُ حَقُّهُ): مافی ژیر پی دا، که می
کردموه، مافی خوئی نه دایه.

الضُّيْرِي (قِسْمَةُ ضِيْرِي): دابه شکردنی
سته مکارانه و ناعه دالمت.

ضَاضًا ضَاضًا وَضَاضًا: غال و بوغلی

کرد، هاواری کرد.

الضَّاحَاةُ: دهنکه دهنگو و هاوار هاوار.

الضَّيْنِيُّ: نهصل و بنه ما، دمگوتری:
(هَر مِّن ضَيْئِي كَرِيْم) ۵ (ك:
ضَايِي).

ضَيْعٌ ضَاطًا: له رویشتن دا شان و جهسته ی
هه لئه ته کینی.

ضَوَّلَ الرَّجُلُ ضَالَّةً وَضُورَةً: جهسته و
قه باره ی بچوک بوو، کزو لاواز بوو،
هیج و پوچ و بی نمود بوو، دمگوتری:

(ضَوَّلَ رَأْيَهُ): راوو بۆ چونییکی هیج و
پوچی هه بوو ۵ (فَهَر ضَيْلٌ) ۵ (ك:
ضَوَّلَ وَضِيَالٌ) ۵ (وهي ضَيْلَةٌ) ۵

(ك: ضِيَالٌ)، دمگوتری: (مَا عَلَيْكَ فِي
ذَلِكَ ضُورَةٌ): له وندا تۆ هیج کهم و
کورپه کت نییه.

ضَاعِلٌ شَخْصٌ: که سایه تی نه وی بچوک
کردموه.

تَضَاعَلْ: به مانا (ضَوَّلَ) دئ ۵ وَتِكَ
هاته ووه هه ندییکی که و ته سه ر
هه ندییکی و پالیان لیک دا ۵
که سایه تی خوئی شاردموو خوئی
بچوک کردموه.

الضُّوْلَانُ: مانددو بون و بارگرانی،
دمگوتری: (هَر عَلَيْهِ ضُوْلَانٌ): نهو

لهسمر فلان بارگرانی و نمرکه.

گرتو پاراستی.

أضأن فلان: فلانکەس مەری زۆر بوو.

الضَائِبَةُ: خۆل، خۆله پەتە.

الضَّائِن: مەرپ ە کەم شیر ە جەستە

الضَّائِبَةُ: کۆلی قورس، باری گران، کە

جوان و رێک و پێک ە (ک: ضان

کۆلێمرکە نەتوانی لەزەوی بەرز

و ضئین و هن ضوان).

بکاتەو، دەرگوتری: (غِرارة ضابنة):

الضَّان: مەرپ، مەرپە سپی، مەرپ

کۆلێکی قورس و گرانبە کۆلێمرکە

خوڕیدار، دەرگوتری: (لحم ضان):

لەژێر دەرایی ە (ک: ضایی).

گۆشتی مەرپ.

الضَّابَةُ: حەشارگە ە (ک: مضایی).

الضَّائِنَةُ: مەشکە دۆ تیدا ژانەن.

ضَبُّ الماء: وەرەو وەرەو وەرەو: ناوێکە

ضَائِي ضَائِي: بەمانا (ضَوَّل) دۆ ە جەستە

بەکەمی داخۆرا کەمی لێ پەوان بوو،

زەعیفو لاواز بوو.

دەرگوتری: (ضَبُّ الدَّمِّ والغَرَقُ والرَّيْقُ):

ضَبًّا بالأرض وفيها ضَبُّو: بەزەوییهو

خوینی کەم لێ رووی، عەرەقی کەم

نوو، خۆی شاردمو، دەرگوتری: (ضَبًّا

کرد، تەزو لێکی کەم بوو.

الصاد): نێچیرەوان خۆی مەلاس دا

ضَبُّ بكذا أَر عليه: هەوێی بۆدا وستی

بۆئەوێ نێچیرەو بختە داوی

بەدەستی بێنی.

خۆیهو.

ضَبُّ: رقو کینە پەیدا کرد ە رقی لێ

هەلسا.

ضَبًّا منه: شەرمی لێ کرد.

ضَبُّ على مافي نفسه: ئەوێ لەناخی دا

ضَبًّا عليه: پەنای بۆ برد.

بوو نەمی درکاند، شاریدییهو.

ضَبًّا به الأرض: بەزەوییهوێ نوساندو

أَضَبُّ اليوم: رۆژێکە رۆژێکی تەمو

ناهیێ هەلسیتهو ە (فهو ضایی

مزاوی بوو.

و ضئ).

أَضَبُّ المكان: شوێنێکە تەمو مزی

أَضَبُّ على الشئ: لەشتەکە بێ دەرگ

هەبوو.

بوو لێی نەدوا، دەرگوتری: (أَضَبُّ على

أَضَبَّتِ الأرض: گزۆکیا زەوییهکە

ما فی نفسه): ئەوێ لەدەلی دا بوو

داپۆشی ە زەوییهکە تەمو مزی زۆر

شاریدییهو نەمی درکاند ە (أَضَبُّ على

بوو.

ما فی یدی): ئەوێ لەدەستی دا بوو

أَضَبُّ القوم: خەلێکە تێکرا بەکارکە

بەهێرۆی نەداو دەستی بەسەرا

هه لسان و خمر یکی بوون.

أَضْبُ فُلَان: فلانکس زانیاری خوئی
شاردموه نه یو یست، سود له قسه گانی
ببیندري.

أَضْبُ عَلَى مَافِي نَفْسِه: نهوئی له دلی دا
بوو بهرقو هینهوه شاردیه وه.

أَضْبُ عَلَى مَافِي يَدِيَه: نهوئی له دوستی
دا بوو به توندی پاریزگاری کردو
گرنگی یی دا.

ضَبُّ الْحَشْبِ: پارچه ناسنی له دارمه که
شتهک دا، تهخته دارمه که ی
به پینه ی لهوچه ناسا قایم و پته و
کرد.

ضَبُّ الْبَاب: پینه ی ناسنی له دهرگاهه
قایم کرد به مه بهستی رهخته
کردن و پته و کردنی و دهرگاهه ی وا
دروست کرد به سهر یهک دا
بشکته وه، بجپته ناو یه که وه.

ضَبُّ الطَّب: سوسه ماره که (بزَن
مزمکه) ی دهنه دهنه دا بۆنه وه ی
له کونه که ی بیته دهری و نیچری
بکا.

ضَبُّ الشَّيْ: توند شته که ی گرت بۆنه وه ی
له کیسی نه چی.

تَضَبُّ: دوستی کرد به قه له و بوون.

الطَّبَابُ: تهم و مز، و مکوو همور وابه
زهوی دادمه و ش.

الطَّبُّ: بزَن مزه، سوسه مار، قوړی و
گیانله بهر یکی خشوکه، پیستی
زمبره کلکی دریزه و له دهشت و
بیابانه گانی و لاتی عمره ب زوره و
رقو کینه که له ناخ دا شاراوه بی،
دمگوتري: (رجل خَبْ ضَب):
پیاویکی فیلاوی و ته له که بازه و
(ك: أَضْبُ، ضباب، ضَبَاب).

الضَّيْب: شوینی تهم و مزای.

الطَّبُّ: سوسه ماری میینه، دهسگوتري:
(امْرَأَة خَبَة ضَبَّة): نا هرمتیکی مکر
بازو فیلاوی و به جاوو راوه و پیستی
سوسه مار دهباغ بکری و پونی تی
بکری و پارچه ناسنی که دهرگای پی
پته و دهری و سورگی دهرگا و
شمشیر و کلیل دارینه دهرگای پی
داده خری و (ك: ضَبَاب).

الطَّبُّوبُ: وَاغْيَاك له کاتی بازدان و
رؤیشتن میز بکا.

الضَّيْب من السيف: تیزایی و تیزی
شمشیر.

الضَّيْبِيَّة: خوراکی که له روون و خورما
دروست دهری له تورمه که و زهری
چهرمین دا هه لده گری بۆنه وه ی
ورده ورده بدری به منال بیخوا.

ضَبُّ الشَّيْ و به و علیه ضَبُّ: شته که ی
له ناو قوله مشتی دا به توندی

گرتو گۆشی ۋ (ضَبَّتْ به): ههلمهتی

بۆ برد، (ضَبَّتْ فلاناً): لهفلانکهسی

دا.

الضُّبَّاتُ: شَیْر ۋ چنگی شَیْر ۋ (ك):

أصبنة).

ضَبَّحَ ضَبْحًا: خۆی دا بهزموی دا بههۆی

ماندو بون و نارهحهتی.

ضَبَّحَ الثَّعْلَبُ ضَبْحًا وَضَبَّاجًا: رَیوپییهکه

واقاندی، دهشگوتری: (ضَبَّحَ الإنسانُ

والبومُ والحیلُ): ئادهمیزاد کوندهمبو

ئەسپ هانکه هانکی کرد له کاتی

ههناسهدان دا ۋ قورئان دمهفرموی:

﴿وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحًا﴾.

ضَبَّحَتِ النَّارُ أَوِ الشَّمْسُ الشَّيْءَ: ئاگرکه

یان خۆرهکه شتهکهی رش

ههنگهرا، کهمیک پهنکی گۆری.

ضَبَّحَ الْعُودَ بِالنَّارِ: سهری دارمکهی کهمیک

سوتاند ۋ کردی بهسهره بزوت ۋ (فهو

مضروح و ضبیح).

إِنْضَبَّحَ: بۆ موطاومعهی (ضَبَّحَ)دئ.

انْضَبَّحَ لَوْنُهُ: رهنکی کهمیک بهلای

رهشی دا رۆیی کهمیک رش

ههنگهرا.

الضُّبَّاحُ: حیلەئە ئەسپ ۋ واقهواقی

پۆوی.

الضُّبْحُ: خۆل، خۆله بهته.

الضُّبْحَاءُ: کهوان کهبهئاگر داهیندراپ

ۋ بههئاگر گهرم گرابی ۋ

چهمیندراپتهوه.

الْمَضْبِیْحُ: ئاگردان و مهقهئی که

کهوانهکهی تیدا گهرم گرابی ۋ تاوه

که شتی تیدا سور بکریتهوه.

المضبوحة: بهردی نهستی، چهرخ.

ضَبَّرَ ضَبْرًا وَضَبَّرَانًا: بازی دا ۋ (ضَبَّرَ

الفرسُ): ئەسپهکه قاجهکانی

کۆکردنهوه بۆنهوهی باز بدا، دهگوتری:

(ضَبَّرَ القَيْدُ): ئەسپه پێوهند کراوهکه

بازی دا.

ضَبَّرَ الْوَجْهَ: روخسارمکه گۆرا.

ضَبَّرَ الشَّيْءَ ضَبْرًا: شتهکهی خرکردهمو

شتهکی دا، دهشگوتری: (ضَبَّرَ الْكُتُبَ):

کتیبهکانی کۆکردنهوه توند شتهکی

دان و کردنی بهگورزو شهدمو دۆسیه.

أَضَبَّرَ: بهمانا (ضَبَّرَ)دئ.

ضَبَّرَ اللَّحْمَ: گۆشتی ههلهپهچنی و قهلهو

بوو.

ضَبَّرَ الشَّيْءَ: شتهکهی کۆکردهمو.

الإضبارة: کۆمهله کتیبیک بهیهکهوه

ببهسترین و بکرینه شهدهوه گورزه ۋ

(ك: أضاير).

الضُّبَّارَةُ: کۆبونوهوی خهڵک

پهیمانداپیان بهیهکتری.

الضُّبَّارَةُ: بهمانا (الإضبارة)دئ ۋ

ههرشوپنیک کۆکهرموهی هیزمکان

بئ ۵ كۆمەلئى ئادەمىزاد ۵ (ك:

ضبار).

الضُّبَارُ: دىگوتى: (أَسَدُ ضَبَّارٍ):

شېرىكى دامەزراۋە ۵ جەستە

تېكسىمپراۋ پتەۋە.

الضُّبَارِيَّةُ: بەمانا (الضُّبَّارِ) دى.

الضُّبَّارُ: درەختىكە بېردارەكانى بۇ

سوتاندىن باشن ومكوو دار بەرو وايە.

الضُّبُّرُ: پتەۋى ئىسقان و كۆيونەۋەى

گۆشت لەئەندامەكان دا، دىگوتى:

(فِرْسُ ضُبُّرٍ): ئەسپىكى جەستە

تېكسىمپراۋ ۵ جۆرە دىبابەيەك بوو

لەتەختەدار دروست دىمكراۋ بەچەرم

دادەپۇشراۋ دەخرايە گەپ بۇ گرتنى

قەلاۋ سەنگەرۋ روخاندىنى

دىۋارەكانى ۵ كۆرۋ كۆمەل ۵

درەختى گۆيزى كېۋى ۵ جۆرە دار

گۆيزىكە گۆل دىكاۋ گۆيز ناگرى ۵

(ك: ضُبُّور).

الضُّبُّرُ: دىبابە.

الضُّبُّرُ: توندو پتەۋو بەھىز ۵ ئەسپى

باز ھاۋىژ، ئادەمىزادى بازدەر.

الضُّبُّرُ: بەھىز ۵ توندو پتەۋ.

الضُّبُّرُ: دىگوتى: (فِرْسُ ضُبُّرٍ):

ئەسپىكى بەھىزو تېكسىمپراۋ.

الضُّبُّورُ: بەمانا (الضُّبُّرِ) دى ۵ داس.

ضَبْسُهُ ضَبْسًا: پىكىشى لى كىرد ۵

زۆرى داۋا لى كىرد.

ضَبْسُ الرَّجُلِ ضَبْسًا: پىاۋمكە بەدپەشت

بوو، دىگوتى: (ضَبْسَتْ نَفْسُهُ):

رەۋشتى خۇى گۆرۋ خۇى ناشىرىن

كىرد ۵ رۇدو چىروك بوو.

الضُّبْسُ: رۇدو بەخىل.

الضُّبْسُ: ئەحمەق و كەۋدەن ۵ جەستە

لاۋازو بى ھىز، دىگوتى: (هُوَ ضَبْسُ

شَرٍّ): شەپىنگىزو پىاۋ خراپ.

ضَبَطَهُ ضَبْطًا: شتەكى كۆنترۆل كىردو

بەھىزو تۋانا دەستى بەسەرا گىرت ۵

باش پارىزگارى كىرد، دىگوتى:

(ضَبَطَ الْبِلَادَ وَغَيْرَهَا): بەرىك و

پىكى ۋلاتى كۆنترۆل كىردو بەرىۋەى

بىردو كەم و كۆرى تىدا نەھىشت ۵

(ضَبَطَ الْكِتَابَ): كەم و كۆرى

لەكتىيەكەدا نەھىشت و ھەلەكانى

چاك كىرد ۵ ھەلە بىرى كىردو سەرو

ژىرو بۆرى بۇ وشەكان دانا.

ضَبَطَ الْمُتَّهَمُ: تاۋانبارەكى گىرت.

ضَبَطَ ضَبْطًا: بەدەستى جەپى ومكوو

دەستى راستى كارى كىرد ۵ (هُوَ أَضْبَطَ

وَمِى ضَبْطًا) ۵ (ك: ضَبَطَ).

إِنْضَبَطَ: بۇ موطاۋمەى (ضَبَطَ) دى.

تَضَبَّطَ فَلَانًا: بىرق و قىنەۋە فلانكەسى

گىرت.

الضَّبَابُ: بەلەى زاناپانەۋە ياساپەكى

له جوتبویون بوو ۵ (فهی ضَبْعَة
وضبعی) ۵ (ك: ضِبَاع وَضَبْعِي).

أَضْبَعَتِ الدَّابَّةُ: به مانا (ضَبَعَتْ دئ).
ضَابَعُهُ بِالسَّيْفِ مُضَابَعَةً وَضَبَاعاً:
به شمشیر لیک راسان و به شمشیر
دهستیان بؤ به گدی دریژ کرد.

ضَبَعَ فُلَانٌ: فُلَانُكَس ترسا ۵ رهوشتی
بزن مزه ی گرت.

إِضْطَبَعَ بِالثَّوْبِ: قوماشه که ی بن همنگلن
دا.

إِسْتَضْبَعَتِ الدَّابَّةُ: به مانا (ضَبَعَتْ دئ).
الضَّبْعُ: قَوْلٌ؛ له بن همنگله وه تا
نانیشک ۵ (ضَبْعَان): همدوو قَوْل.

الضَّبْعُ: که متیار؛ گیانله بهر یکی
درنده یه وه له سهگ گه وره تروه
به هیژ تریشه، سمری گه وروه
شه ویله ی پانه ۵ (ك: أَضْبَعُ) ۵ هه روا
وشه ی (الضَّبْعُ): به سالی بی باران و
قات و قریش دمگوتری.

الضَّبْعُ: به ناو پاسارو قوژبن.
الضَّبْعَان: که متیاره نیړه ۵ نیړه
که متیار ۵ (ك: ضَبَاعَيْن).

الْمُضْبَعَةُ: کوی وشه ی (الضَّبْع) ۵ گوشتی
لا بهراسوو بن همنگلن.

ضَبَعَهُ ضَبْعاً: به لاکه له که ی هه لی گرت.
ضَبَنَ الشَّيْءَ عَنْهُ: شته که ی مهنع کرد،
گیراپه وه.

گشتیه به سه مرتاکی رمگه زه که دا
خورد دمبیته وه ۵ (ك: ضِرَابُط) ۵
نازناوو پله یه که له ناو پولیس و
سه ریز دا واته: (نهفسر) ۵ (ك:
ضِبَاط).

الضَّابِطَةُ: له زگه ۵ همرشتیک به شتیکی
ترموه بنووس و شت بگری.

الْمُضْبِطَةُ: سچل و دمفته ری که برپارو
ناموژگاریپه کانی دانی شسته
هه رمیی هکان وه کوو سچلی
پهرله مان و دادگای باری که سیه تی
تیدا تواماره ۵ (ك: مضابط).

ضَبَعَ الْفَرَسُ ضَبْعاً وَضُبُوعاً وَضَبْعَاناً:
نه سپه که دهسته کانی هاویشتن و خیرا
رؤی.

ضَبَعَ فُلَانٌ ضَبْعاً: فُلَانُكَس سته می کرد.
ضَبَعَ فُلَاناً: قَوْلِي بؤ فُلَانُكَس دریژ کرد
بؤنه وه ی لی بدا، دمگوتری: (ضَبَعَ اليه
یده بالسيف ونحوه): شمشیری بؤ
راداشت، لی راسا، دهستی بؤ دریژ کرد.
ضَبَعَ عَلَى فُلَانٍ وَغَيْرِهِ: دهستی بهر ز کردموه
بؤ دوعا کردن له فُلَانُكَس.

ضَبَعَ الضَّبْعُ الْخِيَوَانَ: سوسه مار که
گیانله بهر که ی خوارد.

ضَبِعَتِ الدَّابَّةُ ضَبْعاً: گیانله بهر
میینه که چه زی له نیړینه که ی بوو
بؤنه وه ی که لی بدا، چه زی

ضَبْنٌ ضَبْنًا: گۆج بوو ۵ (ضَبْنُ الْمَكَانِ):

شوپنهکه تهنګ بوو، دموترئ: (ماء ضَبْنٌ): ناوی روناو بی خلتو پلته.

أَضْبَنَ الشَّيْءُ: شتهکه‌ی خسته سمر لاکه‌له‌که‌ی و هه‌لی گرت.

أَضْبَنَ الدَّاءُ فَلَانًا وَغَيْرَهُ: دمردهکه فلانی گۆج کرد.

إِضْطَبَّنَ الشَّيْءُ: شتهکه‌ی به‌لاکه‌له‌که‌ی هه‌لگرت ۵ یان له‌باومشی گرت، له‌نامیزی گرت ۵ به‌دمستی هه‌لی گرت.

الضُّبَانَةُ: گۆجی و نیفلیجی، ناخووشی. الضُّبْنُ: که‌م و کوپی و زمرمر ۵ کیوو که‌زو شوپنیک که درپنده‌ی زور بی ۵ (ك: أَضْبَانٌ).

الضُّبْنَةُ: گۆجی و نیفلیجی. الضُّبْنَةُ مِنَ الرَّجُلِ: دارو دهمسته‌ی پیاو، که‌س و کارو خیزان، دۆستو ناسیاو دمست و پیومند.

الضُّبِينَةُ: دموترئ: (هَر فِي ضَبِينَةٍ فَلَانٌ): نه‌وه له‌زور سایه‌ی فلانکس دایه‌و نه‌و په‌نای داوه.

ضَبًّا إِلَيْهِ ضَبْرًا وَضُبْرًا: خووی خسته په‌ناپه‌وه.

ضَهَتِ النَّارُ أَوِ الشَّمْسُ الشَّيْءَ ضَبْرًا: ناگر یان تیشکی خوړ شته‌که‌ی گه‌ست، هه‌لی پروژاند، سوتانندی، سوری کرده‌وه، برژانندی.

أَضْبَى: گز بوو، قه‌له‌وی نه‌ما ۵ توایه‌وه.

أَضْبَى السَّقَرُ بِالْقَوْمِ: سه‌فه‌رده‌که بی سود بوو بۆ قه‌ومه‌که هیچیان دمستگیر نه‌بوو.

الضَّبابِي: خوځ ۵ گل و خوځ.

ضَجَّ ضَجًّا وَضَجِجًا: کردیه هات و هاوارو فیر و هه‌را به‌هوی نه‌خووشی و ماندوو بونه‌وه یان به‌هوی شتی ترموه.

أَضَجَّ الْقَوْمُ: خه‌لکه‌که نارمحت بوون. ضَاجَهُ مُضَاجَةً وَضَجَّاجًا: دهمه دهمی‌ی له‌گه‌ل کرد، کیشی له‌گه‌ل دا کرد.

الضُّجَّاجُ: چه‌ماندن و پروانندن و ژیر بارکردن.

الضُّجَّةُ: هه‌راو هوریا، دمنگه دمنگو زاوه‌زاو.

الضُّجُوجُ: جاپز که‌رو نیزعاج. ضَجِرَ بِالْأَمْرِ وَمِنْهُ ضَجْرًا: به‌کارمه نارمحت بوو له‌کارمه نارازی بوو.

ضَجِرَ الْمَكَانُ: شوپنه‌که تهنگه به‌ر بوو جی‌گای نه‌وانه نه‌بوه‌وه که‌تییدا بوون.

أَضَجَرُهُ: جاپزی کرد، وای لی کرد نارمحت بی.

تَضَجَّرَ: به‌مانا (ضَجِرَ دئ).

الضُّجُورُ: که‌سینک زور نیزعاج بی و خه‌لک جاپز بکا بۆ نیرو می به‌کاردئ ۵ (ك: ضَجَّرَ).

ضَجَّعَ ضَجْعاً وَضَجْعاً: لاته‌نیشتی خسته
 سهر زهوی، له‌سهر لاکه‌له‌که راکشا.
 ضَجَّعَ اليه: ناره‌زوی نه‌وی کرد.
 ضَجَّعَتِ الشَّمْسُ أَوِ النِّجْمُ: خور یان
 نه‌ستیره‌که به‌رمو ناوا بوون رۆیی.
 ضَجَّعَ فِي الْأَمْرِ: سستی له‌کارمه‌دا کردو
 باش نه‌نجامی نه‌دا.
 اضْجَعُ: به‌مانا (ضَجَّعَ) دئی.
 اضْجَعُ فِي الْقَوَانِي: سهرموای شیعه‌ره‌کانی
 باش هی‌تان.
 اضْجَعُ فِي الْحَرَكَاتِ: بزوی‌نه‌کانی
 به‌خواری درک‌اندن و مکوو له‌گوونی
 پیتی (الف) دا به‌شیوه‌ی (ی) بیلی.
 اضْجَعُ فَلاناً: فلانکه‌سی له‌سهر
 لاته‌نیشته راکیشا.
 اضْجَعُ الْمَرْضُ فَلاناً: نه‌خوشی فلانکه‌سی
 خسته سهر جیگا.
 اضْجَعُ الشَّيْءَ: شته‌که‌ی نزم کردموه،
 خواری کرد.
 ضَاْجَعَهُ ضَاْجَعَةً وَضَاْجَعاً: له‌سهر
 لاکه‌له‌که له‌گه‌لی راکشا.
 اضْجَعِ الْهَمُّ: غه‌مو خه‌فه‌ته په‌خه‌ی
 گرت.
 ضَجَّعَ فِي الْأَمْرِ: که‌مته‌ره‌ خه‌می
 له‌کارمه‌دا کرد.
 ضَجَّعَتِ الشَّمْسُ: خور به‌رمو ناوا
 بوون رۆیی.

اضْطَجَعَ: به‌مانا (ضَجَّعَ) دئی.
 ده‌شگوترئی: (اضْجَعُ).
 اِنْضَجَّعَ: بۆ موطاو‌مه‌ی (اضْجَعُ) دئی.
 تَضَاْجَعَ عَنْ كَذَا: خو‌ی له‌و‌شته بی
 ناگا‌کرد.
 تَضَجَّعَ: به‌مانا (ضَجَّعَ) دئی.
 تَضَجَّعَ فِي الْأَمْرِ: وازی له‌کارمه‌که هی‌ناو
 نه‌نجامی نه‌دا.
 الْأَضْجَعُ: خوار، جه‌ماوه، ده‌گوترئی: (هو
 اضْجَعُ الثَّيَابُ): ددانی پێ‌شه‌وه‌ی
 خوارو شاش و پاشن ە (ك: ضَجَّعَ).
 الضَّجَاجُ: ته‌مه‌ل و قونگ گران ە
 که‌سێک کاری باش و پیا‌وانه‌ی
 له‌ده‌س نه‌یه ە نه‌حه‌مه‌ق و هه‌تیو
 مه‌جه ە قولا‌یی شیوو دۆل ە (ك:
 ضَرَاْجِعُ).
 الضُّجْعَةُ: گوزمه‌رانی ته‌نگ ە ده‌سکو‌رتی
 ە رای په‌رو پو‌ج.
 الضُّجْعَةُ: شیوه‌ی راکشان ە ته‌مه‌له‌ی ە
 که‌سێک له‌مال دهرنه‌چی، بی کارو
 ته‌مه‌ل و ته‌وه‌زل.
 الضُّجْجِيُّ: به‌مانا (الضُّجْعَةُ) دئی.
 الضُّجُوجُ: که‌سێک بیرو پای لا‌وازی
 هه‌بی ە حو‌شتر که له‌لای له‌ومر
 بخوا ە کونده ناو که‌زۆر قورس بیو
 هه‌لگه‌رمه‌کی بجه‌مینیه‌توه ە هه‌موری
 په‌رباران که‌به‌هێواشی په‌روا.

الْمُضْجِعُ: به مانا (المضاجع) دئ ۵
دمگوترئ: (بئس الضجیع الجرع):
برسیایه تی خرابترین هاوئل و
هاونشینه.

الْمُضْجِعُ: شوینی راکشان ۵ (مضاجع
الغيث): شوینی باران بارین.
الْمُضْجُوعُ: که سیک رای پرو پوج بی.
ضَجَمَ الشَّيْءُ ضَجْمًا: شته که خوار بوو ۵
(وهر أضجم وهي ضجماء) ۵ (ك:
ضجم).

تَضَاجَمَ: به مانا (ضجم) دئ.
تضاجم الأمرُ بينهم: کارمه له نیوانیان
دا بوو به کیشه.
الضُّجْمُ: زور خور.
الضُّجُ: خور، یان تیشکی خور کاتیک
راستهو خو له زهوی بدا، دمگوترئ:
(جاء بالضج والريح): زوری شت
هینا.

ضَخَطَ السَّرَابُ: تراویلکه که
درموشایه وه.

ضَخَطَ الأمرُ: کارمه ناشکرا بوو.
تَضَخَّضَ السَّرَابُ: به مانا (ضخضخ) دئ.
الضُّخْمُضُ: دمگوترئ: (ماء ضحضاح):
تهنکه ناو که قولایی نه بی ۵ ناوی
که م.

الضُّخْضُ مِنَ الْمَاءِ: به مانا
(الضحضاح) دئ ۵ له بواری جوگرافی

دا بریتییه له لمبه لآن و بهرده لآن
که نزیکی روبه ری دهریا بی ۵
به ترسه وه به له مو که شتی پید
تیپه ری.

ضَحِكَ ضَحْكًا وَضَحِيكًا: پیکه نی له خویشی
دا تا ددانی دمرکه وتن.

ضَحِكَ مِنْهُ: گالته ی پی کرد ۵ سه ری لی
سورما ۵ لی ترسا.
ضَحِكَ طَلْعُ النُّخْلَةِ: گلوکی دارخورماکه
کرایه وه پشکوت.

ضَحِكَتِ النُّخْلَةُ: دارخورماکه گولی
پشکوت.
ضَحِكَتِ الْأَرْضُ عَنِ النَّبَاتِ: زهوی
گزوگیای رواند.

ضَحِكَ السَّعَابُ: هه ورمه بروسکه ی دا،
چه خماخه ی دا.
ضَحِكَ الطَّرِيقُ: ریگا که ناشکرا بوو ۵ (فهو
ضاحك).

اضْحَكَتِ النُّخْلَةُ: به مانا (ضحكت) دئ.
اضْحَكَ الشَّيْءُ الْإِنْسَانَ: شته که
ناده میزادی خسته پیکه نین.

اضْحَكَ الْخَوْضُ: هه وزمه ی پرگرد له ناو
تا له سه ریپه وه پژا.

ضَاعَكَ: له گه لی پیکه نی، دمگوترئ:
(رأيتك يضحك المشكلات): راو

بؤچونت چورتم ته نگره کان په کالآ
ده کاته وه.

ضَحْكُهُ: به پيځه نينى هيٺا.

الضُّحْلُ: ٺاوى گهم له سهر زموى، تهنكاو

تضاحك: پيځه نى، پيځه نينى هيٺايه
خوى.

بى و قول نه بى ه (ك: اضحال
وضحال وضحول) ه (أُكُن الضُّحْل):

تَضَحَّلَ: به مانا (ضَحِكَ) دئ.

ٺهو بهر دمي ه ده خريته سهر زارگى

اسْتَضَحَّلَ: به مانا (تضاحك) دئ.

بيرو قهوز دمگري و لوس دمبي.

الاضْحُوكة: همرشتيك پيځه نين

ضَحَا ضُخْرًا وَضُخْرًا وَضُحِيًّا: خوى

دروست بكا ببيته هوى پيځه نين ه

بهر خوردا ه (ضَحَا الطريق): ريځاگه

(ك: اضاحك).

ناشكرا بوو، دمر كهوت، دمشگوتري:

الضُّاحِكَةُ: ٺهو ددانانه ي لهكاتى

(ضَحَا ظِل فلان): فلانكس مرد ه

پيځه نين دا دمردمكهون ه خريتى

سيښهري نه ما ه ههروا وشه ي (ضَحَا):

تهنشت كه ليه ه (ك: ضواحك).

به مانا (تاوبرده) دئ، واته گهرماي خور

الضُّحَالُ: كه سيك زور پيځه نى ه

كارى ټيكر د.

گولوگى دارخورما كه دمگريته وه ه

ضَحِي ضُخْرًا: گهرماي خور ليى داو هه لى

ريځاى ناشكرا.

فرچانده ه عه رهقى كـرد،

الضُّحْكُ: سهر سورمان ه گولوگى

له چيسته نكاودا نانى خوارد ه (فهو ضَحَّ

دارخورما كه دم دمهكاته وه ه

وضحيان وهو اضحى وهي ضُخْيَاء) ه

خونچه.

(ك: ضَحِي).

الضُّحْكَةُ: كه سيك خه لك زور پيى پي

اضحى: كهوته چيسته نكاو ه نوپزي

بكه نى، گالته جاري خه لك بى.

چيسته نكاوى كرد، دمشگوتري:

الضُّحْكَةُ: كه سيك زور پيځه نى.

(اضحى يفعل كذا): له چيسته نكاودا

الضُّحُولُ: كه سيك زور پيځه نى ه

دمستى كرد به ...

ريځاى ناشكراو پون.

اضحى عنه: ليى دور كهوته وه.

المُضْحِكَةُ: عهنتيكه و شتى وا كه ناوازه

اضحى الشيئ: شته كى دمرخست ه

بى و پيځه نين دروست بكا ه (ك:

له دوعا و پارانه و دما دمشگوتري (لا

مُضْحِكَات).

اضحى الله لنا ظَلْكَ): خودا پايهدارت

ضَحَل الغدير ضَحْلًا: زونگاومكه ٺاوى

بكاو سيښهري له سهرمان بى و له ناو

كه م بوو.

نه چي.

ضَاخَتِ الْبِلَادُ: ولأتمكه خوره تاو لئی

داو گزوگیا که ی وشک بوو.

ضَاخَ فَلَانًا: له چیشته نگاودا هاته لای

فلان.

ضَحِيَّ بِالشَّاءِ وَغَرَمَا: له چیشته نگاوی

جه ژنی قوربان دا مهره که ی کرده

قوربانی.

ضَحَى الْحَاجُّ: حاجی له رۆژانی جه ژنی

قوربان دا قوربانی سهربری.

ضَحَى بِنَفْسِهِ: خوی بهخت کرد

(ضَحَى بِمَالِهِ): مال و سامانی خوی

به بی بهرام بهر خهرج کرد.

ضَحَى الْأَضْحَاءُ: قوربانیه که ی

سهربری.

ضَحَى عَنِ الشَّيْنِ: له شته که به کالوخو

بوو، په له ی له کاره که دا نه کرد.

ضَحَّ الْحَيْرَانُ: چه یوانه که ی نالف دا

له چیشته نگاودا.

ضَحِيَّ الْمَاشِيَةِ: له چیشته نگاودا

چاودپری نازه له کانی کرد.

تَطَحَّى: له چیشته نگاودا خواردنی

خوارد، قاوه لتی کرد.

الْأَضْحَى مِنَ الْخَيْلِ: نه سهی شی، رهشی

مه یله و بۆر.

الْأَضْحَاءُ: نازه لی قوربانی، که له رۆژانی

جه ژنی قوربان دا سهرده بری.

الْإِضْحِيَّانُ مِنَ الْإَيَّامِ: رۆژانی هه ساوو

بئ هه ورو ته مو مز.

الْأَضْحِيَّةُ: به مانا (الأضْحَاءُ) دئ و (ك):

(أضاحي).

الضَّاحِيَّةُ: ناشکرا، ده گوتری: (فعله

ضاحية) به ناشکرا کاره که ی نه انجام دا

و (مغارة ضاحية الظلال): سارایه کی

بئ درمخت و هه وروا وشه ی (ضاحية)

به و نازه له ده گوتری چیشته نگاو ناو

بخواته وه و شوینی ناشکرا له قهراخ

شار و درمختی خورما که

له دمرومهی باخ دا روابی.

الضَّوَاهِي: ناسمانه کان.

ضَوَاهِي الرُّومِ: نه و ناوچه و هه ریمانه ی

له ولاتی روم دیارن و (قـریش

الضَّوَاهِي): نه و قورمیشییانه ی له

دمورو بهری مه که که دا نیشته جی

بوون.

الضُّحَى: تیشکی خۆر، روناکیی خۆر و

کاتی چیشته نگاو، ده گوتری:

(مَالِكَلَامِهِ ضُحَى): قسه که ی بئ

مانایه و مانای ناشکرا نییه.

الضَّحَاءُ: به مانا (الضُّحَى) دئ و یان کاتی

پیش نیومرۆ.

الضُّحُو: به مانا (الضُّحَى) دی.

الضُّحُوَّةُ: به مانا (الضَّحَاءُ) دئ.

الضُّحِيَّةُ: به مانا (الضُّحَى) دئ و (ك):

ضحایا).

الْمُضْحَاةُ مِنَ الْأَرْضِ: نَهْوَ شَوَيْتَه

بهرزانه‌ی زموی که به‌کهمی خوړی

لئ ټاوا دمبۍ.

ضَحَّجَ الْمَاءُ ضَحْجًا: ثَاوَمَكه چوړاپه‌وه، هه‌لږځا.

ضَحَّتِ الْعَيْنُ: چاو فرمیسکی کرد.

ضَحًا الْمَاءُ وَغَوَّهَ ضَحْجًا: ثَاوَمَكه پېژاند،

هه‌لی هیڼجا.

إِنْضَحَ: بُو موطاومعه‌ی (ضَحْجَه) دئ ۵

هه‌لږځا، پېژا.

الْمِضْحَةُ: ثَامِيْرِي ټاو به‌رزکردنه‌وه،

ثَامِيْرِي ټاو پېژن، ثَامِيْرِي ټاو

هه‌لمزین و ټاو هه‌لینجان، ټاو

فرېدمر ۵ (ك: مَضَح).

ضَحْمَ ضَحَامَةً: قَهَبَهو گه‌وره بوو ۵ (فهر

ضَحْمَ وَضَحْمٍ) ۵ (ك: ضَحَام).

ضَحْمَةً: قَهَبَارَه‌ی شته‌ک‌ه‌ی گه‌وره کرد.

الْأَضْحُمَةُ: ټهو نیسفنچو سه‌رینوکه‌په

نافرمت سمت و که‌فه‌لی خو‌ی پی

والی دمکا زلو گه‌وره بنویتن ۵ (ك:

أَضَاحِم).

التَّضَحُّمُ: له‌بواری ټابوری دا پاره

زوړپه.

الضَّحَامُ: گه‌وره‌و که‌ته‌و زمبه‌لاح ۵

رنگه‌ی پانو پوړ ۵ ټاوی قورس ۵

(ك: ضَحَام).

ضَدَّهَ ضَدًّا: به‌سمری دا زال بوو ۵ (ضَدَّ

عنه): له‌سمره خو‌و به‌ه‌یواشی

گېړپاه‌وه.

أَضَدَّ: رقی هه‌ل‌سا.

أَضَدَّ فَلَانًا وَغِيْهَ: دژو رکه‌بهری بُو فلان

دانا.

أَضَدَّ الْإِنَاءَ: قاپه‌ک‌ه‌ی پرکرد.

ضَادَّة: دژى جولایه‌وه، رکه‌بهریه‌تی

کرد.

تضادُ الأمران: ټهو دوشته هه‌ریه‌ک‌ه‌یان

دژى ټهو‌ی تریان بوو.

الضِّدَّة: دژ، دوژمن، ناحمز ۵ پیچه‌وانه ۵

هاوشان ۵ (ألفاظ الأضداد): ټهو

وشانه‌ن دومانای دژ به‌یه‌کیان هه‌په

و‌مکوو (الْجَوْن) که‌به‌مانا سه‌پی و

هه‌روا به‌مانا ره‌شیش دئ.

الضِّدَّة: به‌مانا (الضِّدَّة) دئ ۵ (ك:

أضداد).

المتضادان: له‌زاراوه‌ی (مه‌نطیق) دا ټهو

دوشته‌ن به‌یه‌که‌وه کو‌نابنه‌وه، به‌لام

وادمبۍ هه‌ردوکیان نابن ۵ و‌مکوو

ره‌ش و سه‌پی، بُو نمونه ناگونجی

قه‌بارمیه‌ک هه‌بی له‌یه‌ک کات دا

هه‌م سه‌پی بی هه‌م ره‌ش بی ۵ به‌لام

رئ دمکه‌وئ شتیک هه‌بی نه‌ره‌ش

بی نه‌سه‌پی بی به‌لکوو سور بی.

ضَدِّي ضَدِّي: رقی هه‌ل‌سا پرېوو له‌قارو

قین.

أَضَدِّي الْإِنَاءَ وَغِيْهَ: قاپه‌که‌یان

کیسه‌ک‌ه‌ی پرکرد.

فَلَانِي كُوشِي وَدَمَسْتُ خَوْشِي لِي كَرْد
يَان بَهِيَّ جِهَوَانِهَو دَمَسْتِي گِرتو
نَهِيَّ شَت هِيچ بَكَو كَارِهَكِي لِي تِيكَ
دا، دَمگوتري: (ضَرَبَ الْقَاضِي عَلَى يَدِ
فُلَانٍ): دَادومر قورمَتِيْنَهِي خَسْتَه سَمِر
فُلَان وَ نَهِيَّ شَت هِيچ مَامَهْ لَهَو
گُورِنَهَو بَه مَال وَ سَامَانِي خَوِيَهَو بَكَ.
ضَرَبَ بِالسَّيْفِ وَغِيْرَه: بَه شَمَشِيْر لَال وَ
پَالِي خَسْت.

ضَرَبَ الدَّهْرُ بَيْنَ الْقَوْمِ: زَمَانَهَو رُوْزگار
خَه لَكِهَكِي لِيكَ بِلَاو كَرْدن لَهِيَهَكْتِي
جِيَا كَرْدنَهَو، لِيكي دَوور خَسْتَه وَه،
نَاژاوهِي خَسْتَه نَاويَانَهَو.

ضَرَبَ الشَّيْءُ ضَرْبًا وَتَضْرِبًا: لَه شَتَهَكِي دَا،
هَه نِگاوْتِي ۵ لِيكَ كَه وَتَن، دَمگوتري:
(ضَرَبَ بِهِ الْأَرْضُ): بَه زَمَوِي كِيْشَا.

ضَرَبَ بِهِ عَرْضَ الْحَاطِطِ: وَاْزِي لَه شَتَهَكِي
هِيْنَاو رَوِي لِي وَهَرگِيْرَا، گِرَنگِي پِي
نَهَا.

ضَرَبَ فَلَانًا وَغِيْرَه بِكَذَا: لَه فُلَانَكِه سِي دَا،

بَهوشْتَه لَه فُلَانِي دَا ۵ دَارِي حَهْدِي لِي
دَا ۵ قورْشَان دَهْفَه رَمُوِي: ﴿وَوَحَدٌ بِإِدِكَ
ضَرْبًا فَاضْرِبْ بِهِ وَلَا تَحْنُتْ﴾.

ضَرَبَتِ الْعُقْرُبُ فَلَانًا بِابْرَتِهَا: دَوِيْشَكِهَكِي

بَه چَزَمَكِهِي بَه فُلَانِيَهَو دَا ۵
دَوِيْشَك پِيُوِي دَا.

ضَرَبَ الْحَاقِمُ وَغِيْرَه مِنَ الْحَلِيِّ وَالْمَعَادِنِ:
هَه نِگوستِيْلَهَكِي دُرُوْسْت كَرْد.

الضَّرَادِي مِنَ الْكَلَامِ: قَسَهِي پِرُو پُوچ وَ
نَاشايَسْتَه ۵ قَسَهِي بِي كَرْدَار.

ضَرَبَ الشَّيْءُ ضَرْبًا وَضَرْبَانًا: شَتَهَكِي جَمَو
جَوَلِي كَرْد.

ضَرَبَ الْقَلْبُ: دَلَهَكِي لِيِي دَا.

ضَرَبَ الْعِرْقُ: رَمَكِهَكِي خَوِيْنِي وَرُوْزَا.

ضَرَبَ الضَّرْسُ: دَدَانَهَكِي نَاْزَارِي زُوْر بَوو.

ضَرَبَ الرَّجُلُ فِي الْأَرْضِ: پِيَاوَهَكِي بَه نَاو
وَلَاتَان دَا گَه پَاو گَه شَت وَ گُوْزَارِي كَرْد،
لَه مَال دَوْرَكِه وَتَهَو ۵ رَاپَه رِي وَ
لَه رُوِيْشْتَن دَا پَه لَهِي كَرْد.

ضَرَبَ فِي الْمَاءِ: لَه نَاو دَا مَه لَهِي كَرْد.

ضَرَبَ فِي الْأَمْرِ بِسَهْمٍ: لَه كَارِهَكِي دَا وَبَه شِي
كَرْد.

ضَرَبَ عَنِ الْأَمْرِ: وَاْزِي لَه كَارِهَكِي هِيْنَاو
پَشْتِي لِي هَه لَكَرْد.

ضَرَبَ اللَّوْنُ إِلَى اللَّوْنِ: رَه نِگَمَكِه
لَه رَه نِگَمَكِهِي تَر چَوو.

ضَرَبَ يَبِيْدَه إِلَى كَذَا: حَمَزِي لَه فُلَان شَت
بَوو.

ضَرَبَ إِلَيْهِ: نَامَاْزَهِي بُو كَرْد.

ضَرَبَ عَلَى الْمَكْتُوبِ وَغِيْرَه: نُوْسَرَاوَهَكِي
مُوْر كَرْد، وَاْزُوِي كَرْد ۵ زَمَرَفِي نَامَهَكِي
دَاخَسْت.

ضَرَبَ النَّوْمُ عَلَى أَذْنِهِ: خَه وَ بَه سَمَرِي دَا
زَال بَوو.

ضَرَبَ فُلَانٌ عَلَى يَدِ فُلَانٍ: فُلَانَكِه سِي دَمَسْتِي

ضَرْبَ الدَّرْهَمِ: پاره‌ی زیوی لی دا، سکه‌ی زیوی لی دا.

ضَرْبَ لَهُ مَثَلًا: په‌ندی بۆ هینایه‌وه ه قورئان دمفهرموی: ﴿وَأَضْرَبَ لَهُمْ مَثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ﴾.

ضَرْبَ الْحَاسِبِ عَدْدًا فِي آخِرٍ: ژمیریارمه‌که ژماره‌کانی لیک دان.

ضَرْبَ لَهُ أَجَلًا أَوْ مَوْعِدًا: کاتیکی دپاری کراوی بۆ دانا.

ضَرْبَ لَهُ فِي مَالِهِ أَوْ غَيْرِهِ نَصِيبًا: له‌مالی خوی به‌شیکی دپاریکراوی بۆ دانا.

ضَرْبَ الْحَيْمَةِ وَغَيْرِهَا: چادره‌که‌ی هه‌لدا، بلاوی کرده‌وه‌و کۆله‌که‌کانی بۆ چه‌قاند.

ضَرْبَ اللَّيْلِ بظلامه: شه‌و داهات و تاریکی هیناو جیهانی داپۆشی.

ضَرْبَ عَلَيْهِ الذَّلَّةُ: زه‌لیلی کرد، زه‌لیلی داپپۆشیوه ه قورئان دمفهرموی: ﴿وَضَرَبْتَ عَلَيْهِمُ الذَّلَّةَ وَالْمَسْكَنَةَ﴾.

ضَرْبَ الشَّيْءِ عَلَيْهِ: شته‌که‌ی له‌سهر پیویست کرد، ده‌گوتری: (ضَرْبَ عَلَيْهِ خَرَجًا): ده‌یه‌ک و خه‌راجی خسته‌سهر. ضَرْبَ الشَّيْءِ بِالشَّيْءِ: شته‌که‌ی تیکه‌لی شته‌که‌ی تر کرد.

ضَرْبَ الرِّزِّ: چه‌لئوکه‌ی سپی کرد توپکه‌که‌ی لی کرده‌وه.

ضَرْبَ بِذَنْقِهِ الْأَرْضَ: سه‌ری داخست و

شهرمی کرد ه پان له‌ترسا سه‌ری خوی شوپ کرد.

ضَرْبَ لَهُ الْأَرْضَ: له‌هه‌موو شوپنیک بۆی گه‌را.

ضَرْبَ الرِّقْمِ الْقِيَاسِي: له‌ژماره‌ی ئاسایی تیی په‌راندو ژور پینش که‌وت.

ضَرْبَ ضَرْبًا: سه‌رمای بوو، سه‌رما کاری لی کرد.

ضَرَبْتُ الْأَرْضَ: زه‌وی توشی به‌سته‌له‌ک بوو.

ضَرْبَ الْحَيَوَانِ: نازه‌له‌که‌ گه‌ده‌ی گه‌وره‌ بوو، سکی داجۆرا.

ضَرَبْتُ يَدَهُ ضَرْبًا: ده‌ست راست و باش هه‌نگیو بوو.

أَضْرَبَ فِي الْمَكَانِ: له‌شوینه‌که‌ مایه‌وه‌و جیی نه‌هیل، راوه‌ستاو نه‌جولا ه بی‌ده‌نگ بوو.

أَضْرَبَ الْعَمَالُ: کریکاره‌کان وازیان له‌کار هیناو مانیان گرت تاداوا کارییه‌کانیان جی به‌جی ده‌گری.

أَضْرَبَ عَنْهُ: روی لی وهرگپرا.

أَضْرَبَ الْحَبْرُ: نانه‌که‌ برژاو پیگه‌یی.

أَضْرَبَ الْقَوْمَ وَغَيْرَهُم: خه‌لکه‌که‌ توشی ساردو سه‌رما بون و سه‌هۆلنه‌ندان گرتنیه‌وه.

أَضْرَبَ الرِّيحُ أَوِ الْبَدِ النَّبَاتَ: ره‌شه‌ باو زیران و ساردی له‌گژوگیاکه‌ی داو خرابی کرد.

پهله فازه.

اضطرب البحر: دهریا شه پؤلی دا.

اضطرب الأمر: کارمه که شیوا، له گریژمنه چوو.

اضطرب الشيء: شته که دریژ بوو، نهرم

بوو له رزه ی کرد، دمگوتری:

(اضطرب الحبل بينهم): پهتی

نیوانیان شل بوو ناکوکی و کیشه یان

تیکهوت.

اضطرب القوم: خه لکه که لیکیان دا

تیک وروژان و پیکدا هه لپژان.

تضاربا: نهو دوکه سه له یه که تریان دا،

دهسگوتری: (تضاربا بکدا): به فلان

شت له یه که تریان دا.

تضارب الآراء: راو بوجونه گانیان دژ

به یه که بوو.

تضطرب: کهوته جم و جوژ و سهرو

خوار.

استضطرب العسل: شانه ههنگوینه که

نهستور بوو.

الإضراب: مانگرتن، وازهینان له کارو

پیشه.

الضرب: هاوشان و هاوشیوه، جوژو

رگمه ز هه لزاراوهی عوروزدا کوژتایی

تهفعلیه له بهشی دووهمی نیوه

شیعر ه (ك: أضراب وضروب

وأضرب)، دهگوتری: (رجل ضرب):

ضربه مضاربة وضرباً: زهلامه کان

له یه که تریان دا ههریه که یان زهبری

لهوی تریان دا هه لپیدان دا

به سهریا زال بوو زوژتری لی دا.

ضارب فلان في ماله: به مال و سامانی

فلان بازرگانی دهکا بهریژمه کی

تایبه تی له قازانج و زیان دا.

ضارب في السوق: له بازاردا شتی

به ههرزانی کپی و چاو مروانی کرد تا

نرخ بهرز بیته وه بؤنه وهی بهنرخ

بهرز بیفرؤشیته وه، وادهبی نرخ

دادهبی زئو زمره دهکا.

مضرب: زوژری لی دا، بوژنده رؤی

له مانای (ضرب) دی.

مضرب فلان: فلان که شیر تیکه لاو

له جهن شیر حوشتی کی خواردوه

ه فلان که شوشی ساردو سهروماو

سهه ژوبه ندان بوو.

مضربت عينه: چاوی به قول دا چون.

مضرب الشيء بالشيئ: شته که تیکه ل

به شته که تر کرد ه تیکی هه لئان.

مضرب بين القوم: خه لکه که هه لئان

بؤنه وهی به گزیه که دا بچن.

مضرب المضربة: لیفه که هی دووری،

تهریبی دا.

إضطرب: به ناریک و پیکی جولایه وهو

کهوته هه لپهزو دابهزو حندل حوژو

وَأَضْرَاب) ۵ شِرْك لَمْ كُؤْمَلِيك
 حوشر بدوشرئو تيكهل بکری
 لهمنجه تیکدا ۵ یان بهوشیره
 دهگـوتری: بهسـهریهکدا
 لهحوشر مکان بدوشرئو راسته و خو
 بکریته قاپه کهوه ۵ سههؤل،
 سیخوار.

الضَّرْبَةُ: میینهی (الضَّرْب) ۵ کهسینک
 شمشیری لی درایی ۵ پارچه مو،
 پارچه خوری، پارچه لؤکه که شی
 بکریته و مو پاشان بهپهتیک
 بهسـتری و نهـمجار برپـسری ۵
 سروشت و تهـبعت ۵ باج
 کهدهخریته سمرملک و زموی و زارو
 داهات بؤ حیسابی میری، بهگویره
 یاساو شوینو کات نهو باجه گورانی
 بهسـهردا دی ۵ نهـندازمه که
 لهبرنج و چه لئوک ۵ (ک: ضرائب).

المضاربة: جۆره گریهست و عمقیکه
 لهنیوان دوکـس و زیاتر دا
 دمبهسـتری لایه نیك مال و سامانی
 ههبی و لایه نه کهی تر کاری تیدا بکا
 ههردولا هاوبهش بن لهقازانج دا
 بهپژهی تایبهتی ۵ لهیواری نابوری
 دا بریتییه لهکپین و فروشتن که
 کؤمه لئیکی پسپۆر لهبازاردا نهجامی
 دهمدن بؤ نهوهی سود لهجودا وازی
 نرخته گان دا بکهـن.

پیاویکی دال گوشت و قهـدو بالا
 ریک و پیکه، کارکهـرو دهست
 بهکاره، قالب سوکه لهجی بهجی
 کردنی نیش و کاره گانی دا ۵ (مطر
 ضَرْب): بارانی سوک و کهم ۵ (درهم
 ضَرْب): دیره می سکه لی دراو،
 زیوی سکه لی دراو.

الضَّرْبُ: شانه ههنگوینی سپی نهستور.
 الضَّرْبَةُ: پارچهی شانه ههنگوینی سپی.
 الضَّرْبُ: شارمزا لهلیدان دا، راست
 ههنگیو، دهست راست.
 الضَّرْبَةُ: یهک لیـدان، زمیریک
 پیکیشانیك ۵ تاوه گازو ههتاو بردو
 نهخوشیه که بههوی لیـدانی تیشکی
 خور لهجهسته دا پهیدا دهبی،
 نهگهر زو هریای نهکهوی
 کوشندهیه.

الضَّرْبُ: زۆر لیـدم، کهسـیک زۆر
 لیـداو لیـدانه کهشی بهنیش بی.
 الضَّرْبُ: بهمانا (الضَّرْب) دی، ههروا
 به کهسـیکیش دهگوتری بهمال و
 سامانی یهکیکی ترموه بازگانی
 بکاو بهشیکی دیاریکراوی لهقازانج
 دا بدریتی ۵ بهوکهسهش دهگوتری
 لهیاری قورمـاردا پـشک
 (قداح) بهاویژئ ۵ ههروا ناوه بؤ
 هاوشان و رکه بهر ۵ (ک: ضَرْبَاء)

المضرب: نامیری لیدان ۵ زور لیدم،
یان زمبر و مشینی کاریگمر ۵ (ک:
المضرب).

المضرب: به مانا (المضرب) دئ ۵ گه وره ۵
(ک: مضارب).

المضرب: شوینی لیدان یان کاتی لیدان.
مضرب السیف: تیزایی شمشیر ۵
(مضرب الرز): شوینی کوتانی
چه لتوک ۵ شوینی سپی کردنی
چه لتوک.

المضربة: همر لیفهو چهرچه فیك زور
تهریبی دورمانی تیدا نه نجام درابی،
لیفهو پیخه فیكه دوو توئ و لؤكهی
تیدا فهرش کرابی و نه مجار تهریبی
دورومانی پیدا هاتبن و جوبن.

مضربه مخرجاً: قه لاشتی، دایدی.
مخرج النار: دوکه لکیشی بؤ ناگرمکه کرد.
مخرج الثوب و نحوه: به رمنگی سور
قوماشه کهی رمنگ کرد، به توخی نا
به لکوو به رمنگی سوری کان،
دمشگوتری: (مضربه بکذا): رمنگه کهی
تی هه لسوو.

مضربه: بؤ زنده رؤیسی له مانای
(مضربه) دئ، دمشگوتری: (مخرج
الکلام): قسه کانی رازاندنه وهو
جوانی کردن.

مخرج الدابة: ولاخه کهی هه لینگ دا، غاری

هئ کرد.

إنضرج: دادرا، شهقی برد، دمشگوتری:
(إنضرج الثور): خونچه که پشکوت،
دهمی کردم وه.

إنضرج الشجر: دره خته که پشکوت،
چرؤی دره خته که کرایه وه ۵
که لاکه ی دمرکه وت.

إنضرج الطريق: ریگاکه پان و پور بوو،
دمشگوتری: (إنضرج ما بینهم):
نیوانیان زور فراوان بو.

تضرج: بؤ موطا و معی (مضرجه) دئ.
تضرج الحد: کولمه که سور بوو،
دمشگوتری: (تضرجت المرأة):
نافرته که خوی رازاندنه وه، خوی
نارایش دا یان خوی سفور کردو
خوی نیشانی پیایو بیگانه دا.

تضرج بالدم: به خوین رمنگاو رمنگ
بوو.

تضرج الشیء: شته که شهق بوو، دادرا.
تضرج الزهر: خونچه که پشکوت،
کرایه وه.

الإضریج: رمنگی سور، قوماشی رمنگ
کراوه به رمنگی سور ۵ قوماشیکه
له ناو ریشمی سور ۵ نه سپی ره سن و
خوشرو ۵ (ک: أضریج).

الضریج: رمنگ کراو، دمشگوتری: (غذو
ضریج): بازی به هیز.

المِضْرَجُ: (ثوب مِضْرَج): قوماشی رزیو
بئ نرخ ۵ (ك: مِضْرَج).

المِضْرُوجَةُ: دهگوتری: (عين مضروجة):
جاوی گه وره و کراوه.

مَضَرَحَتُ السَّرَقُ مِضْرُوحًا: بازارمکه ته پی و
مامه لئی کم تیدا نه نجام دهدی.

مِضْرَحَ الشَّيْءِ مِضْرَجًا: شته که ی دادری،
شهمی کرد.

مِضْرَحَ الْقَبْرِ: گوری هه لکهند.

مِضْرَحَ الشَّيْءِ: پائی به شته که وه ناو دووری
خسته وه.

مِضْرَحَ شَهَادَةِ فُلَانٍ: شایه تی فلانی
ره تکرده وه، قبولی نه کرد.

أَمْضَرَحَهُ: دوری خسته وه ۵ دایو هساندو
تیکی داو خراپی کرد.

أَمْضَرَحَ السَّرَقَ: بازارپی خست، جم و
جولی تیدا کم بوو.

مِضْرَحَهُ: جینیوی پی دا، تانوتی لی دا ۵
به رمنگاری بۆوه، هاوشانی کرد.

إَمْضَرَحَهُ: فرپی دایه قوزبنیکه وه.

إِنْضَرَحَ: بۆ موطاومعه ی (مِضْرَحَهُ) دی.

مِضْرَاح: اسم فعل، به مانا فه رمان دی،
واته به مانا (إِضْرَح) دی.

الْمِضْرُوحُ: دهگوتری: (نية مِضْرَح):
مه بهستی دوور.

الْمِضْرُوحُ: بۆ زینده رۆیی له مانای
(مِضْرَاح) دی، دهشگوتری: (قوس)

مِضْرُوح: که وانیکی توندو به هیزه
به ته وژم تیره که فری دهمدا ۵ (فرس
مِضْرُوح): نه سپی سهرکه ش.

الْمِضْرِيحُ: به مانا (المِضْرُوح): دی، واته
دور که وته ۵ گۆرو نارامگا ۵ گۆرپیچه
۵ (ك: مِضْرَاح).

الْمِضْرِيحَةُ: به مانا (الْمِضْرِيح) دی ۵ (ك:
مِضْرَاح).

الْمِضْرَحُ: هه لۆ، بازی بال درێژ.

الْمِضْرِيحِي: به مانا (الْمِضْرَح) دی ۵ گه وره
پیاوو خانه دان و پیاو ماقول و
وه جاخراده.

مِضْرَهُ وَه مِضْرًا وَمِضْرًا: زیانی پی گه یاند،
خراپه ی له گه ل کرد.

مِضْرًا فُلَانًا إِلَى كَذَا: پائی به فلانه وه ناو
ناچاری کرد بۆنه وه.

أَمْضَرَّتِ الْمَرْأَةُ: زنی به سهر ژنه که ی هینا.
أَمْضَرَّ فُلَانٌ عَلَى السَّيْرِ الشَّدِيدِ وَغَمْرَهُ:

فلانکس به صه بر بوو هشوو درێژ
بوو.

أَمْضَرَّ عَلَى فُلَانٍ وَه: زیانی به فلانکس
گه یاند.

أَمْضَرَّ فُلَانًا عَلَى الْأَمْرِ: فلانکسی ناچار
کردو به زۆر نه وه ی پی کرد.

مِضْرًا مِضْرًا وَمِضْرًا: زیانی پی گه یاند،
تهنگی پی هه لچنی ۵ سهرپیچی

کرد.

اضطره اليه: ناچارى كرد بؤنمهوه ۵ شيخ
رمزى تالمباني دهلى:

ئەو قەحبە ژنە موحتاجى كردم

موحتاجى رمشى رمشىدى كردم

قورئان دمفەرموى: ﴿فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ
بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ﴾.

تضاراً: يەكئىك لەدوووەكان زيانى بهوى
تر گەيانە ۵ هەردوکیان زیانیان پێ
گەبێ.

تَضَرَّرَ بِهِ أَوْ مِنْهُ: بەهۆى ئەومووە توشى
زیان بوو یان لەومووە زیانى پێ
گەبێ.

إِسْتَضَرَّ بِهِ: بەهۆى ئەومووە توشى زیان
بوو.

الضَّرَارَةُ: زیان؛ کەمکردن لەمال و
سامان دا، یان کەمکردنى کۆمەڵ ۵
کوێرى.

الضَّرُّ: حال و وزعی خراپ، هەژارى
نەدارى ۵ نەخۆشى ۵ قورئان
دمفەرموى: ﴿مَسْنَا وَأَهْلُنَا الضَّرُّ﴾،
دمشگوترى: (تزوج فلان على ضَرٍّ):
فلانكەس هەوێى بۆ ژنەكەى بەینا
كرد ۵ زيانى بەژنەكەى گەيانە بەوه
كە ژنى بەسەر هینا.

الضَّرُّ: بەمانا (الضَّرُّ) دى، دمشگوترى:
(هو ضَرُّ اضرار): ئەو بەلای
بەلایانە، ناخۆشى ناخۆشییانە ۵ یان
بەلایەكى زیركە باش نیچیری خۆى

دمدۆزیتەوه.

الضَّرُّ: تەنگو جەلەمهو ناخۆشى ۵
نەخۆشییەك ببیتە بیانوو عوزر بۆ
نەچون بۆ جیهاد ۵ ئیقلیجى ۵ هەر
حالتەتیک زیانبەخش بێ.

الضَّرُّ: بەمانا (الضَّرَاء): دى ۵ هەوێسار
۵ يەكئىك لەژنەكانى پیاویك زیاد
لەژنێكى هەبێ ۵ (ك: ضرائر)،
دمگوترى: (بينهم داء الضرائر) ۵
نەخۆشى هەوێسارى كەوتۆتە
ناویانەوه ۵ حەسودى و رقو كینە
كەوتۆتە ناویانەوه ۵ بنكى گۆى
مەمك ۵ مالى زۆر ۵ سنگى بەرمبێ
۵ زمقایی بەرمبێ.

الضَّرُّ: پێویستى و ناچارى ۵
تەنگانەیهك چارى نەبێ ۵
ناڕەحەتى و تەنگژە ۵ لەبوارى
شيعردا ئەو حالتەتیه كەشاعیر بۆى
پەوايه هەندئ وشە بەشیۆمیهكى
ناپاسایی بەكاربێنى بەجۆرێك كە
بۆ پەخشان نووس رەوانیه ۵ (ك:
ضرائر).

الضَّرُّ: شتى پێویست ۵ هەرشتيك
بونى پێویست بۆ نەبوونى
نەگونجى.

الضَّرُّ: زیان لى كەوتوو ۵ كوێرو
ناپینا ۵ غیرمت و ناموس، دمشگوترى:

(ما أَشَدَّ ضَرِيرَهُ عَلَيَّ زَوْجَهُ): زور
چاودپری ژنه‌گهی ده‌گا، دلی
له‌ژنه‌گهی پیسه ۵ (ك: أَضِرَاء).

الْمُضَارُّ: سرک، چه‌موش ۵ ته‌پ دهماخ و
دل ته‌پ.

الْمُضَرَّةُ: زیان، زهرمر ۵ (ك: مضار).

ضَرَسَ الشَّيْءَ ضَرْسًا: گازی له‌شته‌که گرت
۵ هه‌پائی لی گرت، ده‌گوتری: (ضَرَسَ
العود): به‌ددان دارم‌گهی گرتووه.

ضَرَسَ الزَّمَانُ فَلَانًا: رۆژگار بۆ فلان‌کەس
خراپ بوو، سته‌می لی کرد.

ضَرَسَ الْبَنَرُ: به‌بەرد بیرم‌گهی هه‌لچنی.

ضَرَسَ الدَّابَّةُ: لوت‌هوانه یان (ده‌مبین) ی
له‌ده‌می ئازده‌که شه‌ته‌ک دا بۆنه‌وه‌ی
ژێرباری بکا.

ضَرَسَتْ أَسْنَانُهُ ضَرْسًا: ددانی
به‌خواردنی شتی ترش و مزر ئال
بوون ۵ کول بوون.

ضَرَسَ فُلَانٌ: فلان‌کەس سەر په‌قو
چه‌موش و شه‌پانی بوو.

أَضْرَسَ الْحَامِضُ: شتی ترش و مزر
ددانی ئال کردنه‌وه ۵ ددانی کرم‌ۆل
کردن.

أَضْرَسَ بِالْكَلَامِ: به‌قه‌سه بی‌دەنگی کرد.
أَضْرَسَ الْأَمْرَ فَلَانًا: کارم‌که فلانی خسته
دله‌پاوکیوه.

ضَارَسَ الْأَمْرَ مَضَارَسَةً وَضِرَاسًا:
کارم‌گانی پشکنین و به‌تاقی کردنه‌وه،

هَیْری نیشه‌گان بوو.

ضَرَسَهُ: بۆ زنده‌ رۆیی له‌مانای
(ضَرَسَ) دئ، چرچ و لۆچی له‌شته‌که
په‌یدا کرد.

ضَرَسَ الشُّوبَ: وینه‌ی ددانی
له‌قوم‌اشه‌که‌دا دروست کرد ۵
به‌وینه‌ی ددان قوم‌اشه‌گهی
رازانده‌وه.

ضَرَسَتْ الْحُرُوبُ: شه‌پو جه‌نگی هه‌مه
جۆر فلان‌کەسی له‌بوته‌داو قالی کرد.
تضارِسُ الْبِنَاءِ وَغَوِه: باله‌خانه‌که رێک و
پێک دروست نه‌کراوه ۵ دیوارو
شیوه‌گهی له‌بارو ئه‌ندازیاری دروست
نه‌کراون ۵ خوارو خێچ و به‌رزی و
نزمی تێداپه‌.

تضارِسُ الْقَوْمِ: خه‌لکه‌که کێشه‌و
هه‌ریان تێکه‌وت و بوو به‌هه‌ریان،
دوژمنایه‌تیان که‌وته ناوه‌وه.

تَضَرَّسَ الْبِنَاءُ: به‌مانا (تضارِسَ) دئ.
التضريسُ: په‌یداکردنی قوورت و پێچ و
به‌رزی و نزمی له‌قه‌پاره‌دا ۵
له‌شیوه‌ی به‌رزی و نزمی ددان ۵ (ك:
تضاريس).

تضارِسُ الْأَرْضِ: ته‌پۆلکه‌و به‌رزی و
نزمی سه‌ر پوی زه‌وی.

الضريسُ: ددانی هاپەر ۵ خری ۵ هه‌روا
ناوه بۆ نامیری ناو دابه‌شکردن و ناو
ده‌هینان ۵ (ك: أَضْرَسَ وَضْرُوس).

رَضَعَتِ الشَّمْسُ وَغَرَّهَا: خُورَ لَهَا وَابْوَوْنَ
نَزِيكَ بَوَّوْه.

رَضَعَ الْحَيَوَانُ: كَيَانَلَه بَهْرَمَكِه كَزُو لَاوَز
بُوو.

رَضَعَ إِلَيْهِ وَلَه: گَهْرَدَنَكِه جِي بُوو ۵ دَاوای
لِی کَرْد شَتِیْکِی بَدَاتِی.

رَضَعَ ضَرَعًا وَضَرَاعَةً: کَزُو لَاوَز بُوو ۵
(فَهَرِ ضَرِغٌ وَاضَرِغٌ وَهِيَ ضَرِغَةٌ
وَضَرَعَاءُ).

اضْرَعْتَ الْإِنْسِي: مَيِينَه کِه مَهْمَكِی
خَرْکَرْد، گَوَانِی دَهْر کِه وَت.

اضْرَعْتَ الْحَامِلُ: سَكَبَرَمَكِه پَیْش نَهْوِی
بِیْجُو مَه کِی لِی بَیْتَهْوَه گَوَانِی گَهْوَرَه
بُوون، نَافَرْمَتَه کِه پَیْش مَنْدَالِ بُوون
مَهْمَكِی زَلِ بُوون.

اضْرَعْ فَلَانًا: وای لَه فَلَان کَرْد ژَیْرَبَارِی بَی.
اضْرَعَ اللَّهُ خَدُّهُ: خُودَا زَهْلِیْلَو بَی
دَهسَه لَاتِی کَرْد.

اضْرَعَ لِفَلَان مَالًا وَغَرَّه: مَالِی بَه خَشِی
بَه فَلَان، یَان شَتِی تَرِی دَايَه.

تَضَرَعَ إِلَيْهِ وَلَه: گَهْرَدَنَكِه جِي بُوو،
ژَیْرَبَارِی بُوو.

تَضَرَعَ إِلَى اللَّهِ: لَه خُودَا پَارِیَهْوَه،
لَا اِلَه وَه ۵ قُورْشَان دَهْفَه رَمُوئِ:
﴿فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا﴾.

الضَّرْعُ: تَه مَهْن بَجُوك ۵ دَهگوتَرِی:
(خَد ضَارِعٌ وَجَنب ضَارِعٌ) نَزَاو

پَارِیَهْوَه کَار، لَه خُودَا تَرَس ۵ (جَسْمُ
ضَارِعُ): جَهسْتَه ی لَاوَز.

الضَّرْعُ: گُؤِی مَهْمَك، گُؤِی گَوَان ۵ (ك:

ضَرُوعُ)، دَهشگوتَرِی: (مَالَه زَرِع
وَلَا ضَرِعُ): هِیْجِی نِیَه، بَی کَشْتَو
کَالَو مَهْرَو مَالَاتَه.

الضَّرْعُ: هَاوْشَان ۵ (ك: ضُرُوعُ).

الضَّرْعَاءُ: مَهْمَك زَل ۵ گَوَان گَهْوَرَه ۵
(ك: ضُرْعُ).

الضَّرُوعُ: بَه مَانَا (الضَّرْعَاءُ) دَی ۵ (ك:
ضُرُوعُ).

الضَّرِيعُ: دَهگوتَرِی: (شَاةٌ ضَرِيعُ):

مَهْرَبَكِه گَهْلَو گَوَانِی جَوَان وَ رَنَكُو
پَیْکِه ۵ گِیَاو گَزِی وَرْد کِرَاو

هَه نَجْنَدِرَاو ۵ پَزْدَان ۵ (عَهْوَسَه جِی
تَه پَ): جُورَه رُومَكِی کِی دِرْکَاوِیْیَه

بَه رَنَكِی هَه یَه وَ مَكُوو شِیْلَان ۵
قُورْشَان دَهْفَه رَمُوئِ: ﴿لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ

إِلَّا مِنْ ضَرِيعٍ﴾.

الضَّرَائِعُ: بَه لَای نَه حَوِیْیَه کَانَهْوَه
بِرِیْتِیْیَه لَه فِیْعَلِیْکِ لَه پَیْش فِیْعَلَه

(مَاضِیْیَه گَهْوَه) پَه کِی لَه پَیْتَه زَیْدَمَكَان
(اِنْ، یَت) هَه بَی ۵ بَه حَرَنَ کِه

لَه بَه حَرْمَكَانِی شِیْعِر کِی شَه کِه ی
نَهْوِیَه دُوجَار (مَفَاعِیْلِن فَاعِلَاتِن).

ضَرَعْتَ الْإِبْطَالَ: پَالَهْوَانَه کَانِی شِیْرِنَاسَا

جولانهوه، کاری شیرانه یان نه نجام دا،
 هه لمت و په لاماردانیان شیرانه بون.
 تضرعت الأبطال: بهمانا
 (ضرعت دئ).

الطیرغام: شیرى به هه لمت و تیک
 شکینه ر ۵ نازاو چاونه ترس.
 الطیرغم: بهمانا (الطیرغام) دى.
 ضورك ضراكة: هه زارو داماو بوو، خوئ
 دارشت و دمت و مه چه کی قهوی و
 چوارشانه بوو ۵ نه حمه ق و گیل.
 الطیراک: چوار پهل قهوی و چوارشانه و
 دامه زراوو دمار گشت ۵ (ک: ضراکاء
 و ضرائک).

ضربت النار ضرمًا: ناگره که بلیسه ی
 لی هه لسا.
 ضرم فلان: فلانکه س زور رقی هه لسا،
 زوری برسی بو.
 ضرم الشيء: گهرماکه ی به یز بوو.
 ضرم فلان في الأمر: کوشی کردو په له ی کرد.
 ضرم في عدوه: له بازدان دا په له ی کرد ۵
 (فهو ضرم وضارم).

أضرم النار: ناگره که ی هه لگیرساند.
 أضرم الشيء: شته که ی والی کرد
 گرپگری.
 ضرم النار ونحوها: زنده رموی کرد
 له ناگر هه لگیرسان دا.

اضطرمت النار: بهمانا (ضربت دئ)،

دمگوتری: (اضطرم الشر والحرب
 بینهم): شهرو نازاوه له ناویان دا
 هه لگیرسا.
 اضطرم الشيب في الرأس: موی سپی
 پیری به سهری دا بلاو بووه.
 اضطرمت النار: ناگره که هه لگیرسا،
 دمگوتری: (تضرم عليه غضباً): رقی
 لی هه لسا.

استطرم الحب ونحوه: دانه ویله که
 پیگه یی و کاتی نه وهی هات به ناگر
 بیرژیندري.

الطیرام: هه لگیرسانی ناگر، همرشتیک
 له چیلکه و چه ویل و شتی وا که
 ناگری پی خوش بکری و زو بسوتی.
 الطیرم: رومکی که دشته کی، بهرکی
 هه به و مگوو بهرو وایه سوری
 مه پله و رمشه، گولیکی سپی وردی
 هه به، بوئی خوشه، دوکه له که شی
 بوئی خوشه، له زور شوینی ولاتی
 لوبنان دهری.

الطیرم: بهمانا (الطیرام) دئ، خودی ناگر
 ۵ لقه دارخورماو شتی تر که
 پرژمکانی ناگریان پیوه بی.

الطیرم: حمریق، سوتینه ر ۵ سوتاو.
 صر العرق أو الجرح صرًا و ضرورًا: دماره که
 یان برینه که خوینی لی هات و
 ناوهمستی.

ضَرَّ الْإِنَاءَ: قابه که شلمه منه که ی تی

نه و مستاو هم مووی لی هاته خوار.

ضَرَّا فُلَانٌ وَغِيْهِ: فُلَانٌ خَوَى شاردموه ۵
(لهو ضار).

ضَرَبَ الْعِرْقَ وَغَوْه: به مانا (ضراً) دی.

ضَرَبَ ضَرّاً وَضَرَاءً وَضَرَاوَةً: پهری سهند،
توند بوو.

ضَرَبَ بِهْ أَوْ عَلَيْهِ: وگری بوو، خوی پیوه
گرت ۵ سامی لی شکاو هه لیکوتایه
سهری.

أَضْرَأَ: وای لی کرد وگری بی ۵
له خشته ی برد.

ضَرَّه: زنده رموی کرد له وگری بوونی
دا، له خلیسکانی دا.

إِسْتَضَرَّ السَّيِّدَ وَغَوْه: نیچر مه کی
هه لحه لمتاند به خوی نه زانی
تافرسه تی لی هیئا.

الضَّارِي: سه کی راهیندراو له سمر پاو ۵
درندمه که زور گوشت خور بی ۵
نازه لی ناسایی که له له و مپرگای خوی
دا بله و مری ۵ (ک: ضار).

الضَّرَاءُ: دمشتی بی درخت و ناو مدانی
۵ زهوییه که درختی تیدابی و درنده
خویانی تیدا حه شار بدن ۵ هه
درخت و گزو گیایه که زهوی
دایوشی.

الضَّرْوُ: به مانا (الضَّارِي) دی ۵ توتکه

سه گوشتی وا.

الضَّرِي: درندمو سه گ.

ضَرَّه ضَرْنًا: دمستی گرت به سهر نهو
شته ی که له زیر دمستی دایه.

تَضَارَّنا: شتیان دا به یه گترو به سهر
یه که دا زال بوون.

الضَّيْرُنُ: هه رکه سی که له کاریک دا
تهنگ به یه کی تر هه لچنی، بیته
پواز بو ی ۵ کونی خولخولو که
گه ورمبی، نه مجار پوازی لی بدری ۵
حه دیت گیرموی بتمانیه پیکراو و
زهین رون.

ضَغَضَ الْبِنَاءَ: باله خانه که ی روخاند
تاله گهل زهوی تهختی کرد.

ضَغَضَ الرَّجُلُ: بیاهمه کی بی هیز کرد
۵ زهلیل و زیر باری کرد.

تَضَغَضَ جَسْمُهُ: جهسته ی به هو ی
نه خوشو و خه مو خهفت لاواز بوو.

تَضَغَضَ مَالُهُ: مال و سامانی که م بوو.
تَضَغَضَ بِهِ الدَّهْرُ: روزگار زهلیل و
داماوی کرد.

الضَّغَضُ: که سی که له هه موو شتی که دا
زمعیض و لاواز بی ۵ پیای بی بیرو
بوجون، گیل و نه مقام ۵ بی ورمو
ترساو لهشت.

الضَّغَضُ: به مانا (الضَّغَضُ) دی.

ضَغَّ الْجَمَلُ وَغَوْه ضَغّاً: حوشرمه کی زیر

بارکرد ۵ یان دمنگی حوشرمه‌کی دا
پیی گوت (ضَع) بۆ نه‌وه‌ی نارام
بگری.

ضَعَفَ الشَّيْءُ ضَعْفًا: شته‌کی کرد
به‌دوو چه‌ندانه.

ضَعَفَ الْقَوْمُ: ژماره‌ی خه‌لکه‌کی زۆر کرد.
ضَعَفَ ضَعْفًا: کزو لاواز بوو ۵ نه‌خۆش
که‌وت ۵ هی‌زی نه‌ما ۵ ته‌ندروستی
فه‌وتا.

ضَعَفَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی زیادی کرد.

أَضْعَفَ الرَّجُلُ: پیاوه‌که‌ مال و سامانی
زیادی کرد ۵ ولا‌خه‌کانی کزو لاواز
بوون.

أَضْعَفَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی زیاد کرد،
دمشگوتری: (أَضْعَفَ لَهُ الرَّدُّ).

أَضْعَفَ الْقَوْمُ: به‌خشش و عه‌تای بۆ
خه‌لکه‌که‌ زیاد کرد.

أَضْعَفَ الرَّجُلُ: پیاوه‌که‌ی زمعیف کرد.

ضَاعَفَهُ: به‌خشش و عه‌تای بۆ زیاد کرد.
ضَعْفُهُ: به‌مانا (أَضْعَفَ) دی.

ضَعَفَ الْحَدِيثُ أَوْ الرَّأْيُ: هه‌دیه‌که‌ یان
رایه‌که‌ی به‌لاواز دانا.

ضَعَفَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی دوو توئی یان
دولۆ کرده‌وه.

تَضَاعَفَ: بۆ موطاومعه‌ی (ضاعف) دئی ۵
بوو به‌دوو چه‌ندانه‌ی خۆی.

اسْتَضَعَفَهُ: به‌زمه‌عیف و لاوازی دانا ۵

زه‌لیلی کرد.

التضاعيف: (تضاعيف الشيء): نه‌وه‌ی
له‌شته‌که‌ دو لۆ بۆته‌وه.

تضاعيف الكتاب: به‌راویزو نیوان
دپهره‌کانی کتیب.

الضَّعْفُ: دوچه‌ندانه‌ له‌قه‌باره‌ یان
له‌ژماره‌، یان نه‌وشته‌ی که‌ دو توئی
یان دولۆ ده‌گریته‌وه.

أضعاف الكتاب: به‌راویزو نیوان دپهری
کتیب.

أضعاف الجسد: نه‌ندامی جه‌سته‌، یان
نیسقامی جه‌سته‌.

الضعفان: لاواز ۵ (ك: ضعافي).

الضَّعْفَةُ: دَلْ كَزَى، که‌ودهنی ۵
نازهره‌کی.

الضعف: زۆر کزو لاوازی ۵ دلی زۆر
بی هی‌ز بی ۵ (ك: ضَعْفٌ).

الضعيف: ئا‌هرمت و کۆپله‌ ۵ (ك: ضِعاف
و ضُعفاء).

المضاعف: وشه‌یه‌که‌ نه‌گهر سی پیتی

بوو دووه‌م و سییه‌می له‌یه‌ك جۆربین
ومکو (شَدُّ، مَدُّ) نه‌گهر چوار پیتی

بوو نه‌وه‌یه‌ پیتی یه‌که‌م و سییه‌می و
دووه‌می و چواره‌می له‌یه‌ك جۆربین

ومکو (زلزل، قه‌قه‌).

المضاعفة من السدوع: زریه‌که‌
حه‌له‌ه‌کانی دوو دوو چن‌درا‌بن.

الْمُضْعَفُ: به مانا (المضاعف) دئ.

الْمُضْعَفَةُ: (أَرْضُ مُضْعَفَةٍ): زموییه ک

بارانی که می لی درای.

الطُّغْبُوسُ: خه یاری ورد ۵ بیجوه ریوی

۵ (ك: ضَغَائِس).

ضَغَتْ الحَشِيشَ وَغَيْرَ: چیلکه و جهوئله که ی

کرده گورزه و باقه.

ضَغَتْ الْأَشْيَاءَ: شتهکانی تیکه ل کردن ۵

تیکه ل و پیکه لی کردن، دهگوترئ:

(ضَغَتْ الْحَدِيثَ): قسه که ی تیکه ل و

پیکه ل کرد.

ضَغَّتِ الْمَرْأَةُ شَعْرَهَا: نافرته که

به دهمستی قزمکانی شت و پاکی

کردنه وه، هه ولی دا ناو بگاته بنکی

قزمکانی.

ضَغَّتِ الشَّيْءَ: دهمستی له شته که داو

به دهمست پشکنی.

أَضَغَتْ الْحَالِمُ الرُّيَا: خه و بینه که

خه وه که ی گیرایه وه به شیوه ی

تیکه ل و پیکه ل.

ضَغَّتْهُ: بؤ زیده رموی له مانای

(ضَغَتْ) دئ.

الضَّغَائِلُ: کالای بهرپوت و بی نرخ.

الضَّغْتُ: گورزه شوړک و چیلکه ۵

ههرشتیک چنگی پیا کرابی ۵ گورزه

شوړک که بهر به دهمست بی ۵ قورئان

دمه رموی: ﴿وَوَخَّلْتُ بِسِدِّكَ ضِفْئًا

فَأَضْرَبَ بِهِ وَكَأَنِّي تَحْتِ﴾ ۵ (ك:

أَضَغَاتِ ۵ دهگوترئ: (أَتَانَا بِأَضَغَاتِ

من أخبار): هه والی تیکه ل و پیکه لی

هینانه پیشه وه.

أَضَغَاتِ أَحْلَامَ: خه ونی پرو پووج،

که مانای بؤ نه کړئ ۵ قورئان

دمه رموی: ﴿أَضَغَاتِ أَحْلَامَ﴾ ۵

له پهنندا هاتووه (ضَغَتْ عَلَى إِبَالَةٍ):

به لا له سر به لا.

ضَغَطَ الْأَدْرُ اللَّحْمَ: بی ددان

پارووه که ی جوو ملجه ملجی لی

هینا.

ضَغَطَ اللَّحْمَ فِي فَيْهَ: به باشی

گوشته که ی نه جوی.

ضَغَطَ الْكَلَامَ: قسه که ی جوان

دمرنه خست.

ضَغَطَهُ ضَغْطًا: پاله په ستوی دا،

په ستاوتی.

ضَغَطَ الْكَلَامَ: قسه که ی زور گوشتی و کورتی

کرده وه.

ضَغَطَ عَلَيْهِ فِي غَرَمَ: تهنگی بی هه لجنی ۵

ژیرباری کرد، زوری لی کرد.

ضَاغَطَهُ مَضَاغَطَةً وَضِغَاطًا: په ستاوتی،

تهنگی بی هه لجنی.

تَضَاغَطًا: هه ریه که له دوانه تهنگی

به وی تر هه لجنی.

الضَّاعِطُ: چاودپرو پاریزمری شت ۵

(ك: ضِوَاعِط).

کردبج ۵ (ك: ضَغَطِي).

الْمَضْطَغُ: زموی چال کهنای تیدا

بوستنی ۵ (ك: مضاعط).

ضَغَمَ رَبَه ضَغْمًا: بهدم بهتوندی

گهستی، دهسگوتری: (ضَغْمَةُ الْفَقْرِ):

ههزاری چهوساندویه تیهوه.

اضْمَمَ الْفَمُ: دم لیک زور بوو.

الضَّفَامَةُ: نهو پاروه جوراویه لهدم

فرپی دمدیه دمر.

الضَّيْغَم: شیر شوهیله پان ۵ (ك:

ضياغم وضياغمه).

ضَغِنَ الْعَرْدُ ضَغْنًا: دارمکه خوار بوو.

ضَغِنَ الدَّابَّة: ولاخه که چه موش و سهر

رہق بوو نه هاته ژر بار.

ضَغِنَ إِلَيْهِ: حزی لی کرد.

ضَغِنَ عَلَيْهِ: رقی لی بوو، زوری ناخوش

ویست.

ضَغِنَ صَدْرُهُ: دلی پر بوو له قارو کینه ۵

(فهر ضَغِنَ وضاغِن).

ضَاغَتَه: به حیقو کینه بهرام بهری

کرد نهویش و مگوو له دل دا ناخوشی

ویست.

إِضْطَقَّ الْقَوْمُ: خه لکه که دلیان له به کتر

کرمی بوو، به کتریان ناخوش ویست.

إِضْطَقَّ فُلَانٌ عَلَى فُلَانٍ: فلان رقی

له فلان بوو.

إِضْطَقَّ بِالشَّرِّ: به قوماشه که داپووشی.

الضَّاعِطَةُ: ئامیریکه لؤکهو شتی وای

پی دهمهستیو تری.

الضَّغْطُ: (ضَغَطُ الدَّم): نهو پاله

بهستیو خوینهیه که شه پوله کانی

خوین له سهر دیواره کانی

خوین بهرکان بهیدای دمکه ۵

له زانیاری مه ساحه دا نهو هیزه

به ستاوتنهیه که بهشیویه

عه موودی دمکه ویتته سهر بهشیک

له مه ساحه که.

الضَّغْطُ الْجَوِّي: نهو به ستاوتنه

هه واییه به که له سهر خالیکی

دیاریکراو به هوئی نهو قورساییه

کۆلکه ی هه وایی له سهر نهو خاله

بهیدای دمکا.

الضَّغْطَةُ: تهنگه بهری، تهنگانه ۵

جهراندن ۵ ژر بار کردن.

الضَّغْطَةُ: توندو تیژی و ناخوشی ۵

نینکاری و گیشو نیزاعی نیوان

قهرزارو خاوم قهرز که قهرزدار

ههول دمدا هه ندی له قهرزمکه ی

له سهر دابشکی.

الضَّغِيطُ: پیای بی بیرو راو بۆچون ۵

بیریک ئاوه که ی گۆرابی و دزه ی

کردبی بۆ بیریکی جیرانی ۵ یان به

بیریک دهگوتری له نزیکیه وه

بیریکی تر لی درابی و کاری

کردبیته سهر ناوی نهو که می

تضاغنا: ئەو دوو ھەرىكەيان رەقە
لەۋى تەربو.

الضَّاعِنُ مِنَ الْحَيْلِ وَغَرَهَا: ئەسپىك
بەلئىدان نەبىغ غار نەدا.

الضَّغْنُ: حېقەدو كىنەى تەۋاو پەرە
سەندوو، دىگوتى: (سَلَّ ضِغْنِ
فُلَانٍ): فلانكەس رازى بىكە ە مەيلو
ھەزو ئارمەزو، دىگوتى: (ناقة ذات
ضغْنٍ): حوشترىكە بۇ كۈنە زى
خۇى دىگوركىنى ە (ك: أضغان) ە
(جمع الأضغان): دلو دىروون.

الضُّغُون: ئەو ۋلاخەپە كەدمروا دەلئى
پاشەو پاش دىگىشئەۋە ە (ك:
ضُغْنٌ).

الضُّغِينَةُ: قىن ۋ قارى زۇر، رەقە
لەرادمبەردەر ە (ك: ضُغَانٌ).

ضَغَا الْقِطُّ وَغَرَهُ: پشىلە يان سەگو رىۋىو
گورگو مار لەبەر ئازارى جەستەيان
دەنگيان لى دى.

أَضْغَاهُ: ۋى لى كىرەد بىغىشكىنى،
بىقورسكىنى، بىلورىنى، بىۋاقىنى.

ضَغَاهُ: بەمانا (أضغاه) دى.
تضاغى الْقِطُّ: پشىلەكە مېياۋاندى.

تضاغت الشَّيْءُ: كەشكەكەكە لەبەر
چەۋرى ۋ تىكەلى بەچەۋرى
كەبەكەۋچك تىكى ھەلەدەدى
دەنگى لىۋەھات.

الضَّاعِيَةُ: ھەرىكەندارنىك بەھۋى
ئازارنىك دەنگى بى ە بىقورنى،
بىئالئىنى، بىغىشكىنى، بىقورسكىنى،
بىلورىنى، ..ھتە.

ضَفَدَعَ الْمَاءُ أَوْ الْمَكَانَ: ئاۋەكە يان
شۋىنەكە بۇقى زۇربوون.
الضَّفْدَعُ: بۇق ە (الضَّفْدَعُ): بەمانا
(الضَّفدع) دى.

ضَفَّرَ ضَفْرًا: بازى دا، خۇى ھاۋىشت.
ضَفَّرَ الشَّعْرَ: قىزەكانى بەسەرىكە دا
ھۋىنەۋە يان كىرنىە سى پىرچ.

ضَفَّرَ الْحَبْلَ أَوْ الْحَيْطَ: ھەبلەكە يان
دەزۋەكەى بادا.

ضَفَّرَ الْبِنَاءَ: دىۋارەكەى بەۋشكە كەلەك
ھەلچنى يان بەردەكانى تىك ھەلەكەش
كىرن.

ضَافَرَهُ عَلَيْهِ: يارمەتى دا بۇئەۋەى
بەسەرى دا زال بىي.

ضَفَّرَهُ: بۇ زىدەپۇى لىماناى
(ضَفَّرَهُ) دى.

إِنْضَفَرَ الْحَبْلَانِ: ھەبلەكان تىك ھالان.

تَضَافَرَا عَلَيْهِ: يارمەتى يەكتىيان دا ە
لەدۇى ئەو يەكتىيان گىرت ە
ھەرىكەيان يارمەتى ئەۋى تىرى دا.

الضَّفَارُ: گورىسى موو كەحوشترى پى
بەستىتەۋە ە پەتكە حوشتر ە (ك:
ضَفْرٌ).

الضِفْرُ: بهمانا (الضفّار) دئ ۵ پشتین ۵
 همرپارچه مویهك به جیا بادرابی و
 هۆندرابی ۵ كۆمهله لمبی گهوره ۵
 (ك: صفور و أضفار).

الضفیر: موی بادراو، پرچی هۆنراوه.
 ضفیر البحر: قهراخی دمريا.

الضفیر: همر كۆمهله مویهك بادرابی
 یان هۆندرابی ۵ دیوار كهلهسه
 رۆخی دمريا یان چۆم دروستکرای ۵
 (ك: صفائر و ضفر).

ضَفَرَضَفْرًا: بازی دا، خوی ههله.

ضَفَرُ الشَّيْءِ: شتهكهی بهدمست یان بهقاج
 هاویشت، دهشگوتری: (ضَفَرُ اللّٰجَامِ أَوْ
 العلف في فم الفرس): لغاوهكه یان
 ئالیهكههی ههلهدایه ناو دهمی
 نهسهپهكهوه.

ضَفَرُ الحِیَوَانِ: ئالقی دا به ولاغهكه ۵
 ئالیک و جوی دایه ۵ زهختی لی کرد
 ئالیهكهه قوت بدا.

اضْطَفَرُ الشَّيْءِ: بهزۆر شتهكهی قوت دا.
 الضَّفَرُ: جۆ یان ههرشتیکی تر بکریته
 ئالیک و وردبکری یان بهپاردی
 ئهمجار بخوسیندری بۆئهموی بیری
 بهولاغهكه.

الضَّفَارُ: هیتنهو ئاژاوه گیر.

الضفیرة: جوی وردکراو و خوسینراو بۆ
 ئالیک، یان ههرشتیکی تر لهو جۆره

۵ پاروی گهوره.

ضَفَّ القوم على الشئین ضَفًا: خهلهكه
 كۆبونهمو پاله پهستویان کرد.

ضَفَّ المصطلي: خۆگهرم كهروهكه
 پههجهکانی جوت کردن و لهئاگرهكه
 نزیکي کردنهوه.

ضَفَّ الشَّيْءِ: شتهكهی كۆكردهوه.

تضافوا على الشئین: لهسهه شتهكه
 كۆبونهمو پالهپهستویان کرد یان
 زۆر كۆبونهمو ۵ مال و سامانیان كهه
 بوو.

الضَفُّ: دهگوتری: (رجل ضَفَّ الحال):

پیاویكه ومزعو حالی سادهمیه.

الضَفُّ: تهتله میره، پیرپویهکی فره
 قاجه، رنگی خۆلینی ههمیه
 كهپێست دمهگهزئ خورووهكههی
 دمهتهنیتهمو ۵ (ك: ضَفَفَة).

الضِفْفُ: تهنگانهو گوزمرانی ناخۆش ۵

خواردنیک نهگاته ریزهی تیربوون

۵ بخۆری زۆرو خواردنی كهه ۵

خیزانی زۆرو دهمست و پێوهندی

قهرمبالغ ۵ گردبوونهوهی خهلهك

یان چهپوانی تر لهسهه ئاوو شتی

تر ۵ ههرشتیک پێومرگه پرئهكا ۵

ههرشتیک پرئههه ۵ پهلهکردن

لهئیش و کاردا ۵ لاوازی لهپراو

بۆچون دا ۵ پهلهکردن لهئیش دا.

الضَّفَّةُ: قهراخی دمربا یان هی جوم،
یان قهراخی شیو ۵ سهرمتای ناو،
پیشه‌تای ناو ۵ کومه‌لی نادمیزاد ۵
(ک: ضِفاف).

الضَّفَّةُ: به‌مانا (الضَّفَّةُ) دئ ۵ (ک:
ضَفَفَ).

الضُّفوف: چاو؛ که فرمی‌سکی زوربی،
پرناو بی ۵ هه‌روا ناوه بو حوشتری
به‌شیر، یان مهری گوان پر له‌شیر ۵
(ک: ضَفَفَ).

الضَّغِيف: پیرو تاقم، ده‌گوتری: (فلان
لفینا و ضغیفنا): فلانکس له‌پی‌ری
نیمه‌یه که‌توشی ناخوشی بوو
له‌خومانی ده‌گرین ۵ په‌نای دمه‌مین.
الضَّغِيفَةُ من النبت: روکی لاواز، باخی
سه‌وزو ته‌رو تازهو پرگزو گیا.

المضفوف: شتی‌ک گه‌له‌کومه‌کی له‌سهر
کرابی ۵ که‌سی‌ک شتی‌کی لا بوو بی‌و
نه‌مابی.

ضَفَنَ بالشَّيْءِ: شته‌که‌ی هاو‌بشت.

ضَفَنَت الدَّابَّةُ برجلها: و‌لاخه‌که به‌قاجی
سمک‌ولی کرد، دمه‌گوتری: (ضَفَنَتْه
برجلها): به‌قاجی سو‌یه‌وه، پانی
کرده‌وه.

ضَفَنَ اليه: هات بولای بونه‌وه‌ی له‌لای
داب‌نیش ۵ له‌گه‌لی داب‌نیش.

ضَفَنَ مع الضَّيْف: شوین میوانه‌که‌ی

که‌وت.

ضَفَنَ الشَّيْءَ على الدَّابَّة: شته‌که‌ی
له‌ولاخه‌که بارکرد.

ضَفَنَ ضَرْعَ الناقة: گوانی حوشرمه‌کی
گوشی بونه‌وه‌ی بیدوش.

ضَفَنَ فلاناً: شمه‌ی له‌سمتی فلانکس
هه‌لدا.

ضافته عليه: یارمه‌تی دا.

تضافنوا عليه: یارمه‌تی په‌کتریان دا له
دزی نه‌و.

الضَّفَنُ: کورته بالا ۵ نه‌حمه‌ق و گیلی
قه‌له‌و.

ضَفَا الشَّيْءُ ضَفْراً وضُفْراً: شته‌که گه‌شه‌ی
کردو زور بوو.

ضَفَا الثَّوْبُ: قوماشه‌که رهنه‌که‌ی
ومرگرت هه‌لی جنی.

ضَفَا رأسه: هژی سهری زورو پر بوو.

ضَفَا الحوضُ: هه‌وزمه‌که سهر ریزی کرد،
دمه‌گوتری: (فلان ضافي الفضل):

فلانکس ریزی لی دمتکی.

الضُّفَا: ته‌نیش‌تو قه‌راخ، هه‌موو شتی‌ک
نهم لاو نه‌ولای هه‌یه ۵ لایه‌کی
شته‌که.

الضَّفْوَةُ: (ضفوة العيش): خو‌شگوزمرانی
۵ ژپانی خو‌ش.

ضَكْضَكُ: له‌رو‌بشتن دا په‌له‌ی کرد.

ضَكْضَكَ الشَّيْءَ: شته‌که‌ی په‌ستاوت.

مَكَضَكَ الْمَطَرُ الْأَرْضَ: بارانه كه
زمويپه كه شته وه.

تَمَكُّضَكَ: بؤ موطاومعه
(ضكضكه) دئ ۵ گرايه موو روخوش و
دهم به پيكنه نين بوو.

الضَكَضَاكُ: خه په توله ۵ كورته بالاو
گوشتن و پتهو.

الضَكَضَاكُ: به مانا (الضكاضك) دئ.

مَكُّهُ ضَكًا: په ستاوتی، شیلای،
هه ئیپشكنی.

ضَكَ الْأَمْرُ فَلَانًا: نیشه كه فلانكه سی
تهنگه تاو كرد ۵ چهواشه ی كرد.

ضَكَ فَلَانًا بِالْحَجَّةِ: به به لگه فلانی بؤردا.

ضَلَعَ ضَلْعًا: خواری كردموه وهكوو
پهراسوو.

ضَلَعَ عَنِ الْحَقِّ: له حقه لای دا.

ضَلَعَ عَلَيْهِ: دهستدریزی كرده سهری و
نه زیه تی دا.

ضَلَعَ الْخَيْوَانُ: پهراسوی نازه له كه ی شكاند.

ضَلَعَ ضَلْعًا: خوار بوو، دهسگوتری: (ضَلَعَ
مع فلان): مه پلى فلانكه سی كردو

وهگری بوو، یارمه تی دا ۵ تیړبوو ۵
تیړاو بوو.

ضَلَعَ ضَلَاعَةً: به هیز بوو، پهراسوی
نه ستورو پتهو بوون.

ضَلَعَ فَمُهُ: ده می گهوره بوو ۵ ددانه گانی
جوت بوون.

أَضْلَعَتِ الدَّابَّةُ: ولاخه كه ی باره كه ی
بؤهه ننه گیرا.

أَضْلَعَ لِلشَّيْنِ وَعَلَيْهِ: توانای شته كه ی
بوو، دهسه لاتی به سهر شته كه دا شكا.

أَضْلَعَ الشَّيْءُ: شته كه ی خوار كرده وه
دایه ینا.

أَضْلَعَ الْحِمْلُ الدَّابَّةَ: باره كه گران بوو
ولاخه كه ی ماندو كرد.

أَضْلَعَتْهُ الْخَطَرُ: به لاولو كارمه سات
تهنگیان پئ هه لچنی.

ضَلَعَهُ: وینه ی سوچ و زاویه ی له سهر
دروست كردن.

أَضْلَعَ لِلْأَمْرِ: به كاره كه هه لساو باش
نه نجامی دا.

إِضْطَلَعَ بِهِ: توانای به سهر دا شكا ۵
كاره كه ی نه نجام دا.

تَضَلَعَ: تیری خوارد ۵ مړبوو ۵ تیړاو
بوو، دهسگوتری: (تَضَلَعَ مِنَ الْعِلْمِ):

له زانیاری دا مه ست بوو.

إِسْتَضْلَعَ: به مانا (تَضَلَعَ) دی.

الْأَضْلَعُ: به هیزو پهراسوو نه ستور ۵
نموكه سه ی ددانی وهكوو پهراسوو

كه وانه یی بن.

الضَّالِعُ: خوار، چهماوه ۵ (ك: ضَالِع).

الضَّالِعُ: پهراسوو ۵ دارك خوار
بویپته وه.

الضَّلُوعُ: زهوی چال.

أَضَلَّ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ: خودا پاداشی باشی
کردمو مکانی نهدانهوه.

ضَلَّه تَضِلُّ: گومرپی کرد، سهری لی
شیواند ۵ بهگومرپی حسیب کرد.

ضَلَّ الْمَاءُ: ناومکهی بهردایه ناو دارو
بهرددهوه.

تَضَالُ فُلَانٌ: فَلَانُكَس لَافِي گومرپی
لی دا، خوی بهگومرپی خسته
بهمرچاو.

تَضَلَّ الْمَاءُ مِنْ تَحْتِ الشَّجَرِ: ناومکهی
لهژیر درمختهکه دا نغرو بوو،
رؤچوو.

أَسْطَغِلْ ضَلَالَةً: داوای لی کرا خو گوم
بکا، خو گومرپا.

الْأَضْلُ: گومرپی، سهر لی شیوان ۵
(ك: أَضَالِل).

الضَّالُّ: همرکه سیك لهناینی
ومرگمپی، دمشگوتری: (هو ضال)
تال ۵ (ك: ضلال).

الضَّالَّة: همرشتیک گوم بووبی، ههولی
دوژینهوهی بدری، دمشگوتری:
(الحكمة ضالة المؤمن): حیکمهت و
چاکسازی و کاری باش شتیکه دهبی
همیشه مروفی موسولمان ههولی
بهدهستهینانیان بداو، بهدوایانا
بگمپی ۵ (ك: ضال).

الضَّلَال: گوم بوو ۵ فهوتان و تیداجون

الضَّلِيع: بههیز ۵ پمراسوو پتهو ۵
سینگ پان ۵ شان و مل قهوی ۵ تیری
خوار ۵ (ك: ضلُع).

ضَلَّ ضَلًّا ضَلَالًا وَضَلَالَةً: گوم بوو، دیار
نهما، دمشگوتری: (ضَلَّ الشَّيْءُ فِي الشَّيْءِ):
شتهکه لهناو شتهکهی تر دا گوم بوو،
فهوتا، تیداجوو، پوچ بوو، دمشگوتری:
(ضَلَّ سَعْيَهُ): کاریکی بی سودی نهنجام
دا یان دمشخهروو مایه پوچ بوو.

ضَلَّ الْمَيْتَ فِي الْأَرْضِ: مردوومکه لهناو
زموییهکه پۆلکاو گوم بوو هیچی
بهسهر هیچهوه نهما.

ضَلَّ: رینگای لی گوم بوو، شتهکهی
نه دوژیهوه.

ضَلَّ النَّاسُ: لهبیر چووومکه هیچی لهبهر
نهماو هیچ نازانی.

ضَلَّ الشَّيْءَ عَنْهُ وَفِيهِ: شتهکهی لهبیر
چوووه یان لهبیری براییهوه ۵ شتهکهی
لهکیس چوو.

ضَلَّ الطَّرِيقَ: رینگاکهی نه دوژیهوه.

ضَلَّ الشَّيْءُ فَلَانًا: شتهکه لهدهست فلان
چوو، دهسهلاتی بهسهردا نهشکا.

أَضَلَّهُ: وای لی کرد رینگای لی گوم بی
۵ شاردیهوه، پهنهانی کرد ۵ ژیر
خاکی کرد ۵ لهناوی بردو
فهوتانندی.

أَضَلَّ الشَّيْءُ فَلَانًا: شتهکه فلانی گومرپی
کردو رینگای لی تیک دا.

ه پوچ و بئ نرخ ه له بیر چوونه وه ه
لادان له رنگای راست به نه نقه ست
یان به ه ه له زور بئ یان که م بئ،
دمگوترئ: (هو الضلال ابن التلال):
کهس نایناسئ، کهس نازانئ کورئ
کییه.

الضلالة: به مانا (الضلال) دئ ه
گرتنه بهری ریبازیک نه تکه به نیته
نامانج.

ضلالة العمل: کردموه ی به تال و پوچ و
بئ سود.

الضل: به مانا (الضلال) دئ.
الضل: دمگوترئ: (هو ضل بن ضل):
کهس نازانئ کورئ کییه ه به لاو
کارساتی گه وره.

الضلل: ناویک به بن به ردو شاخ دا
په وان ببئو خور لی نه دا یان
ناویک به ناو درمخت و چروستان دا
بروا.

الضلة: سه رسام بون و سه ر لی
تیکچون.

الضلة: لیزانی و شاره زایی له سه فه ردا.
الضلة: دمگوترئ: (ذهب دمه ضلة):
خوینی به فه یرو چوو، تو له ی
نه سه ندرایه وه.

الضلیل: که سینک زور گومرا بووبئ،
زور هوکاری گومرا بون و رنگا لی

تیکدان بزانی، بویه به (امرؤ
القیس) یان گوتووه (الملك الضلیل).

الضلول: به مانا (الضلیل) دئ ه یان
به مانا (الضال) دئ.

المضل: تراویلکه، به رده سیخرو چونکه
ناده میزادی بئ ه نه ده خه له تی.

المضلة: دمگوترئ: (فتنة مضلة):
ناشوبیکی گومرا که ره.

إضمحل: لاوازیوو ه ورده ورده لیک
هه لو ه شا هیجی نه ما، دمگوترئ:
(إضمحل السحاب): هه وره که
ره و بییه وه.

ضمح جسده وغیره بالطیب: زوری بوئی
خوش له خو هه لسوو.

ضمح فلاناً: شوین فلان کهس که وت.

ضمحه بالطیب: زیدمرویی کرد له خو
بو نه خو شکردن دا، زوری بوئی خوش
له خودا.

تضمح بالطیب: بوئی خوشی له خو ی
هه لسو، ده شکوترئ: (إضمطح
وإضمح).

الضمحة: به مانا (الضمح) دئ ه
نافرمتی قه له وه ی زور گوشتن ه
حوشتری قه له وه ی خه په تو له.

ضمعد الجرح ضمداً وضماً: برینه که ی
به قوماشی تایبه تی پیجا.

ضمعد الجرح بالدواء: برینه که ی به دهرمان

الضَّمَدُ: قین و کینه ی زور و ستم و زور داری.

الْمِضْمَةُ: نیر؛ داریکه تایه تییه ده خریته سهر ملی دوو گاجوت به که له مهو به نکه له مه له ملی گاجوته کان شته که دمدری، ثم مجار هه و جاپو میزان که به هوی دوو هه به لیک به ستراون له ناو پرستی نیره که قاییم دگرئو هه و جاپر که گاسنی ناسنی به نوکه و میه له زهوی ده چه قی، جوتیار دمسکه دووی هه و جاپر که دگرئو به نه فیزه گاجوته کان لی ده خورپئو زهوی دمکلی ه (ک: مضامید).

ضَمَرٌ مُضْمَرٌ: کزو لاواز بوو و گوشتی کهم بوو و چووو ناو یه که موهو پو کایه موه.

ضَمَرُ الْعَرْدُ: دارم که ته پایی لی پراو وشک بوو.

أَضْمَرْتُ الْمَرْأَةَ: ئافرته که سکی پرپوو، مندالی له سکی کهوت.

أَضْمَرُ الشَّاعِرُ: شاعیرم که له شیعیرم کهی دا یاسای ئیضماری به کارهینا.

أَضْمَرُ الْخِيَوَانُ: ئازده که ی لاواز کرد، وای لی کرد گوشتی پیوه نه مینی.

أَضْمَرُ الشَّيْءُ: شته که ی شاردهوه، دهگوترئ: (أَضْمَرُ لِي نَفْسَهُ أَمْرًا).

هه نو، چهوری کرد یان دهرمانی خسته سهر برینه که.

ضَمَدَ فَلَانًا: هاریکاری فلان که سی کردو ریکی خست.

ضَمِنَتِ الْمَرْأَةُ فَلَانًا: ئافرته که دل داری له گهل فلان دا کرد.

ضَمَدَ ضَمْدًا: وشک بوو، بنپ بوو، دهگوترئ: (ضَمَدَ الدَّمُ عَلَى الدِّيْحَةِ): خویننه که به کوشتییه که وه وشک بووه. ضَمَدَ عَلَيْهِ: زوری رق لی هه لسا.

أَضْمَدَ الْقَوْمُ: خه لکه که ی گرد کرد موهو یه کی خستن.

ضَمِنَهُ: بۆ زیدم پویی له مانای (ضَمَدَ) دئ.

تَضَمَّدَ: بۆ موطا و دعهی مانای (ضَمَدَهُ) دئ.

الضَّمَادُ: به ئافرته تیک دهگوترئ: که له کاتی گرانی و پیداو پرستی دا دۆستایهتی له گهل زیاد له پیاو تیک بگرئ بۆ ئه وهی لای هه موویان بزبوی خوی دابین بکا و هه پارچه قوماشیک برین یان شکاوی پی بیه سترئ و نهو دهرمانه ی ده خریته سهر برین و (ک: أضمد و ضمائد).

الضَّمَادَةُ: هه رشتیک برینی پی بییچریت.

الضَّمْدُ: دۆست و دلدار و (أَضْمَاد).

لهدئی خوئی دا برپاری نهجامدانی
کارمهکی دا.

ضَمْرَةُ: وای لی کرد کزو لاواز بی،
زهلیل و ژیر باری کرد.

ضَمْرُ الفرس للسباق: نهسپهکهی
بهستهوه نالیکی باشی پید، ناوی
زوری دایه، نههمجار لهگۆرهپان دا
تاوی دا بۆنهوهی خواردنهکهی همزم
بکاو توندو تۆل ببی بۆ پیشپرکی،
ماوهی نههم جوړه بهخیوکردنه لای
عهرمهپهکان چل روژه.

إضطر: بهمانا (ضَمْر) دئ.

اضطر اللؤلؤ: مرواریهپهکان پالیان
لهپهک دا.

إنضر: بهمانا (ضَمْر) دئ.

ضَمْر: بۆ موطاومعهی (ضمه) دئ.

تَضَمَّرَت الوجه: پیستی دهمو چاوی
چرچ بوون و نیشانهی لاوازی لی
دهرکهوت.

الإضمار: یاسایهکی زانستی عروزه
پیتی دووهمی تهفعلیهکه ساکن
دمهکی ومکوو بلئی (مُتفاعِلن).

الضامر: ولاخی دالگوشت ه حوشتی
کزو لاواز بههوی ماندوی ه (ك:
ضَمْر وضوامر).

الضمار: نادیار ه کاریک پیاو بتمانهی
په نهبی، دموگوتری: (مال ضماری):

مال و سامانی که دهمکهوتنهوهی
نهستهمه، کاتیکی دیاری گراو نییه
بۆ و مرگرتنهوهی ه (دین ضماری):
قهرزیکه کاتی و مرگرتنهوهی
نادیاره.

الضمر: تهنگو چهئه مه، تهنگزه،
دمشگوتری: (رجل ضمیر): پیاویکی
قههباریکه.

الضمير: پوکانهوه ه (الضمير العَضَلِي):
نهخوشیهکی ماسولکهیهو بۆماوهو
ویراتییه لهدوای تهمهنی چل سالی
توشی ئادهمیزاد دهبی، بهزوری
توشی ماسولکهی قاج دهبی.

الضمير: ویزدان ه شاراو ه نهو رازو
نیازهی لهدئی خوت دا ههلی
دمگریو ناهیلئی کهس بیزانی ه
نامادهباشی و خوسازدانی نهفس و
دمروونه بۆ ههست کردن بهکارو
گوفتاری باش و خراب ه ههروا بیرو
بۆچونی پهسهندو ناپهسهندو لیک
جیاکردنه ههمیان لهزاراو
نهحویهکاندا به (رانار) دموگوتری
ومکوو (أنا، أنت، هو، هي،) لقو
بۆپهکانیشیان.

الضميرُ مَرَانُ والضميرُ مَرَانُ: ریحانهی فارسی.
الضميرُ: شوینی بهخیوکردن و راهیتانی
نهسپ بۆ پیشپرکی یان گۆرهپانی

غارغارینه که ۵ یان ماوهی راهینان و
به خپوکردنی نه سپ که چل روژه ۵
(ک: مضامیر).

ضَمَّ الحِیْرانَ ضَمْرًا: نازده لکه له کاویژ
کردن کهوت دهمی خوی له کاویژ کردن
گرتوه وه لهرسا یان له بهر هوۍ تر.
ضَمَّ فُلانٌ: فلانکس بیډمنگ بوو.

ضَمَّ فاه: دهمی خوی نوقاند.
ضَمَّ علی مالِه: دهمتی به مال و سامانی
خوپه وه گرتو لیۍ نه به خشی ۵ ملکه چ
بوو ۵ ژیربار بوو.
ضَمَّ فُلانًا: فلانکس بیډمنگ کرد.

ضَمَّ اللقمة: پاروکهی قوت دا، یان زوری
پاروکردن.

ضَمَّ فُلانًا: رهخنه له فلانکس گرت.
الضَّمُّ: گردولکه، تپولکه ۵ کیوی
به تافه وه بوو ۵ کیویک به رده کانی
سوربن و گلپان پیومنه بی.
ضَمَّ سَهْ ضَمْسًا: به هیواشی شته کهی
جوی، کهم جوی.

ضَمَّ الضَّمَّ الأسد: شیرمه زیرکاندی،
نهراندی.
ضَمَّ فُلانٌ: فلانکس دلی به هیژ بوو،
نازا بوو.

ضَمَّ علی المال: مال و سامانه کهی
هه موو هه لگرت.
الضَّمَامُ: شیری توږه که هه موو

شتیکی بوخوی دموۍ ۵ زور خوری
تیر نه خور که هه موو نیچیره که
بوخوی قورخ بکا ۵ به خیل و
چروک.

الضَّمَّ: چاو چنوک که هه موو شتیکی
بوخوی بوۍ و خوپهرست و خو
ویست بی.

الضَّمَّ: به مانا (الضَّمَامُ) دۍ ۵
مرؤفی که تهی تیکسمرپاو ۵ یان
نازا ورمبهرز ۵ (ک: ضامیر).
الضَّمَّ: نافرمتی گوج و گیر و فیچ ۵
نافرمتی شل ۵ (ک: ضامیل).

ضَمَّ فُلانٌ من مالِه ضَمًّا: فلانکس مالی
خوی هه لگرت.

ضَمَّ علی المال: هه موو مال کهی هه لگرت.
ضَمَّ الأشياء: شته کانی خسته نه پناهه ک
کوی کردنه وه.
ضَمَّ الشيءَ الى الشيء: شته کهی خسته
په نا شته کهی تر.

ضَمَّ فُلانٌ الى صدرِه: فلانکس له نامیز
گرتو به خوپه وه گوشۍ.

ضَمَّ جناحه عن الناس: بالی میهرهانی بو
خه لکی کرده وه.

ضَمَّ الحرف: بزویۍ بوری خسته سهر
پیته که.

ضَمَّ اليه مضامَة وضامًا: به مانا
(ضَمَّه) دۍ.

ضَامٌ فَلَانٌ فَلَانًا: فلانكەس جووه پال
فلان لەكارىكى تر.

إِضْطَمُّ بَعْضُهُ إِلَى بَعْضٍ: پالى پيوه دا.
إِضْطَمُّ عَلَيْهِ: داپېوشى.

إِضْطَمُّ الشَّيْءُ: شتهكەى هينايه پال
خۆپهوه ۵ هينايه ژېر ركيضى
خۆپهوه.

إِنْضَمُّ الشَّيْءُ: شتهكە هەندىكى جووه
پال هەندىكى ترى.

إِنْضَمُّ الْقَوْمُ: خەلكەكە پاليان
لەپهكتر دا.

الإِضْمَامَةُ: هەرشتيك هەندىكى پال
هەندىكى ترى بلرى، كۆمه لىك
لەخەلك بنهچەيان يەك نەبىو
بچنە پال يەكترى ۵ دووسيهو
ئىضبارە ۵ گورزە قاغەزى نوسراو ۵
كۆمه لىك كتيب بەپهكهوه بەستراين
۵ (ك: أضاميم)، دىگوترى: (فرس
سَبَاقُ الْأَضَامِيمِ): ئەسپىكە پيش
هەموو پەوه ئەسپەكان كەوت.

الْضِمَامُ: كۆكەرمووى شت ۵ هەرشتيك
شتى پى لىك بلرى، دىشگوترى:
(التَقْوَى ضِمَامُ الْخَيْرِ كُلِّهِ): لەخودا
ترسان كۆكەرمووى هەموو خيرو
بپرىكە.

الْضِمَامَةُ: بەمانا (الإِضْمَامَةُ) دى.

الْضِمَّةُ: گۆرپهانی پيشپكى ئەسپ ۵

بزوينى بۆر.

الضَّمِيمُ: لىك دراو، پىكهوه بەستراو ۵

پال دراو بۆلای شتى تر.

ضَمِنَ ضَمْنًا وَضْمَانَةً: نەخۆشى و پەتايەكى
ئوش بوو.

ضَمِنَ عَلَى أَهْلِهِ: بوو بەبارو قورسايى
بەسەرکەس و کارپهوه.

ضَمِنَ الرَّجُلُ ضَمَانًا: بوو بەگەفيل و
بەرعوڤە بووى پياوگە يان ئەركى
ئەستوى پياوگەى خستە سەرشانى
خۆى.

ضَمِنَ الشَّيْءُ: بەرعوڤەى باشى و بى
عەبى شتهكە بوو.

أَضْمَنَهُ اللَّهُ أَوْ غَيْرُهُ: خودا نەخۆشى
خست.

ضَمِنَ الشَّيْءُ الرِّعَاءَ: شتهكەى خستە
ناو كىسەكهوه.

ضَمِنَ فَلَانٌ الشَّيْءَ: فلانكەسى والى
کرد بەرعوڤەى باشى و بى عەبى
شتهكە بى.

تَضَامَنُوا: هەريەكهيان ئەركى ئەستوى
ئەوى ترى خستە سەرشانى خۆى و
بپيارى دا هەرجى ئەو نەتوانى
ئەنجامى بدا ئەم لەجياتى ئەو جى
بەجى بكا.

تَضَمَّنَ الرَّعَاءُ وَغَوَّ الشَّيْءُ: زەرفەكە
شتهكەى لەخۆ گرت ۵ شتهكە تىيدا
هەواپهوه.

تَضَمَّنَتِ الْعِبَارَةَ مَعْنَى: دمهکه راسته و

خو یان ناراسته و خو ماناکه ی گه یانند.

تَضَمَّنَ الْفَيْثُ وَغَرَهُ النَّبَاتُ: بارانه که گز و گیاهه ی هینایه دمرو گه شه و نه شه ی بی دا.

التَّضَامِنُ: نهومیه دمهسه لاتدار یان دمو له مهنه یارمه تیدانی بی هیزو هه ژار له نه سه توی خو ی بگری.

التَّضَمِينُ: به لای زانایانی زمانی عهرم بییه وه چهنه جوړیکه هه یه، جوړیکیان نهومیه وشه یه ک له شوینی وشه یه کی تر دابنیی و هه مان مامه له ی له گه ل بکه ی له م رومه که نه م وشه یه مانای وشه که ی تری له خو گرتوو و جوړیکه تری نهومیه شاعیریک یان وتار بیژیک حه دپسیک یان نایه تیک یان به شیک له شیعری شاعیریکه تر یخاته ناو نووسینه که ی خو یه وه به بی گۆرانکاری له له فظ و معنای دمه هینراوه که دا.

التَّضَامِنُ: بهرعو ده بوو بۆکه سیکی تر هه زردار.

الضَّمانُ: بهرعو ده بوو و نه رک خسته نه سه تۆ.

ضمان الدرك: گپړانه وه ی به ها بۆ کړپار کاتی فرۆشیار نه بیتوانی فرۆشراو

ته سلیم بکا.

ضمان الرهن: نهومیه بهرعو ده بوونه که له نرخی کالاکه که متر بی.

ضمان الغصب: نهومیه بهرعو ده ی نر خه که بی.

ضمان المبيع: نهومیه بهرعو ده ی نرخی فرۆشراوه که بی که م بی یا زور.

الضمان الإجتماعي: نهومیه دمو له ت یارمه تیدانی ناتاجان له خو بگری.

الضَّمَانَةُ: دیکومینت و به لگه نووسراو یکه، که مرؤف له رپیه وه شت له نه سه تۆ دگری بۆ هاو له که ی یان نهومیه فرۆشیار بهرعو ده ی نه وه بی که فرۆشراوه که بی عه یب و له که یه بۆ ماو میه کی دیاریکراو نه رک ی خو ی نه نجام دمدا یان هه ر به گوشتار بهرعو ده ی بی عه یبی فرۆشراوه که دمی.

الضَّمانُ: ناو وه ی شت، ژیر په رده ی شته که، دمشگوتری: (یفهم من ضمن كلامه): له ناو مروکی قسه که ی نه وه دمردمه که و ی.

الضَّمانُ: گۆج و ئیفلیج، نه خوش دلدارو عاشق، قورسای و بارگرانی.

الضَّمانُ: به مانا (الضَّمانُ) دئ ه (ك: ضماء)، هه روه ها به مانا (الضَّمانُ) دئ

ه (ك: ضمن).

المِضْمَانُ: بهمانا (الضَّامِن) دئی یان بهمانا (الحامِل) دئی.

المضمون: ناوهرۆك، دهگوتری: (مضمون الكتاب): یان (مضمون الكلام) (ك: مضامين).

مضنات المرأة مَضْنًا ومضنوءاً: ناهرمتهكه مندالی زۆر بوون.

مَضْنًا المالُ: مال و سامانهكه زۆر بوو.

امضنات المرأة وغيرها: بهمانا (مضنات) دئی.

الضَّئْنُ من كل شيء: وهجهو نهوه (ك: مَضْنوء).

مَضْنَكْ مَضْنَكَا: تهنگی كردهوه، دهگوتری: (مَضْنَكْ الله عيشه): خودا گوزمرانی تهنگ كرد.

مَضْنَكْ مَضْنَاكْ ومضنوكْ: تهنگ بوو، دهگوتری: (مَضْنَكْ عيشه): ژيانی كوله مهرگی بوو.

مَضْنَكْ فلان: فلانكەس جهستهی لاواز بوو، یان عهقلی كزو كهه بوو.

مَضْنَكْ السحابُ ونحوه: ههورهكه سواری پهك بون و بوونه گهوال گهوال.

مَضْنَكْ مَضْنَكَا: ههلامهتی توش بوو، درمی پێوه نووسا.

امضنكه الله: خودا توشی ههلامهتی كرد.

مضنك: ماندو كرا.

الضُّنَّالُ: ههلامهت، درم، پهتا.

الضُّنَّالُ: تێكسپراو بههیز و درهختی گهوره یان چرو پر و لقو پۆپو گهلا (ك: مَضْنَك).

الضُّنْكُ: تهنگه بهری و كهه و كورتی لهههرشتێك دا بی.

الضُّنْكَةُ: بهمانا (الضُّنْك) دئی.

الضُّنْيَكُ: تهنگه بهر و لاواز لهجهستهدا لهبیر و باومردا و شوپنكهوتهو كاسه لیس و نانهسك و چلكاو خۆر و دابراو.

مَضْنٌ به عليه مَضْنًا: زۆر رزۆدو چروك بوو. مَضْنٌ بالمكان: لهشوپنهكه مایهوهو بهجیی نههیشت.

الضُّنَّانَةُ: دهگوتری: (أخذت الأمر بضنائه): بهبی گۆرانکاری و دهست لێدان کارمكهه لهههستۆ گرت یان دهگوتری: (هجمتُ على القوم وهم بضنانتهم): هیرشم برده سههه خهلكهكه هیشتا بلاومیان نهكردبوو.

الضُّنُنُ: نازاو چاونهترس.

الضُّنُّ: ههنگیراوو پارێزراو، یان شتی بهنرخ و ناوازه كه دهستت لێی نابیتهوهو دلت نایه لهدهست خۆتی بدهی، دهگوتری: (فلان مَضْنِي): فلانكەس دۆستی راستهقیینهوهو

دلّم نايه لهخۆمى بکهەم ه (وهو ضنى
من بين اخوانى): لهناو برادرهکانه
دا ئەو شوین و جیگای تایبەتى
ههیه.

الضنين: زور رزودو چروک و دەست
فوجاو ه یان که سینک شتى گرنگ
بپاریزی ه قورنان دمفهرموی: ﴿وَمَا
هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنٍ﴾ ه (ك: أضناء
وهن ضنائن) ه (ضنائن الله): پیاوه
تایبەتییەکانى خودا.

الضنّة: هەرشتیک گرنگى بى بدرى كى
برکى تیدا بکرى بۆ ودمهستهینانى.
المضنون والمضنونة: هەرشتیک ناوازه
بى و خەلك هەولئ ئەوه بدمن
ودمهستى بهینن.

ضنّت المرأة و غیرها ضنواً وضناً:
نافرمتەکه منداڵ و نەهوى زور
بوون.

ضني ضنى وضناً: نەخۆشییەکهى پهرى
سەند هەتا وای لى هات جەستەى لاواز
بوو ه (فهو ضني وضن).

أضنى: بەهۆى نەخۆشى لەجیگادا
کهوت.

أضنى المرض و غیره الإنسان:
نەخۆشییەکه ئادەمیزادەکهى
داتەپاندو بۆلکاندى.

ضانى المرض و غیره: بەنەخۆشییەکه
گرفتار بوو ئازارى چەشت.

تضنى: خۆى بەنەخۆش خست، خۆى
بەنەخۆش دانا.

الضنى: نەخۆشى و لاواز بوونى جەستە
ه نەخۆشى درێژ خایەن.

الضنى: نەخۆش، خەستە ه (ك:
أضناء).

ضاهاء: لهوچوو، کردارى وەکوو ئەوى
کرد ه قورنان دمفهرموی:
﴿يُضَاهِوْنَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ
قَبْلُ﴾ ه بەزەبى پێداهات.

الضياء: نافرتیک وەکوو پیاوبى
لهودا عادەى مانگانەى نەبى،
مندالئ نەبى، لەم روموه کۆنەندامى
زاوژى لەقوناغى ناکاملى دایە.

ضَهَبَ الرجلُ ضَهْباً: پیاوکه
لەپێگەیشتنى رەوشتى نیرینهى دا
دواکهوت و دیاردەى پیاوحتى لى
دەرئەگەوت.

ضَهَبَ اللحمُ و غیره بالنار ضَهْباً: گۆشتەکهى
برژاند، گۆزی.

ضاهِبَةٌ: بەبى پەردە قسەى ناشیرینى
ئاراستە کرد.

ضَهَبَ الرمحُ أو القنّاءُ أو العصا أو
القوس بالنار: رمبەکه یان

شمشیرەکه یان عەصاکە یان
کهوانەکهى بەناگر وردە وردە گەرم

کردو مشت و مائی کردو چەماندى،
راستى کردەوه.

ضَهَبَ اللحمَ ونحوه: گوشته‌کهی برژاند
به لَام زوری نهمبرژاند یان له سمر
بهمردی گهرم گوشته‌کهی برژاند.

الضُّهْبَاءُ: کهوانی تیر که به ناگر
چه میندرابیته وه ه (ك: ضُهْبٌ).
ضَهْدٌ ضَهْدًا: زه لیلی کرد، ستمی لی کرد.
أَضَهْدَهُ وبه: به مانا (ضَهْدُهُ) دی.

إِضْطَهَدَ: زیدمهروی کرد
له چهوساندنموی دا.

الضُّهْدَةُ: زالبون و ژربار کردن ه
که سیک خه لک زور بچهوسینیته وه،
زور ستمی لی بکمن ه (وهی
ضهده).

الضَّاهِرُ: لوتکی کیو ه یان قولایی شیوو
دۆل ه (ك: ضواهر).

الضَّيْهَرُ: تۆبه لاکی کیو ه پارچه یه ک
له کیو رنگی لهوی تر جیابی ه
کیسه ل ه (ك: ضهور و اضهار).

ضَهَلَ اللبن ونحوه ضهلا و ضهولاً: شیرمه
ورده ورده کۆ بۆوه.

ضَهَلَ الشَّرَابُ: ناومه که (شله مهنیه که) کهم
بوو، رون بوو.

ضَهَلَتِ الشَّاةُ: مهرمه کهم شیری کهم بوو.

ضَهَلَ الظِّلُ: سیبهرمه کهم لایدا، کهم بوو،
هه لکشیاه وه.

ضَهَلَ اليه: بۆی گه رایه وه، دمگوتری:
(ضَهَلَ اليه خَبَرٌ): هه واله کهم بیسترا،

بهیدا بوو، زاندر.

ضَهَلَ فَلَانًا حقّه ضهلاً: مافی فلانی کهم
کردموه، یان کهم کهم مافی خوی دایه.
أَضَهَلَ البُسْرُ: هی شوه خورماکه نالو
بۆلی تیکهوت، دمگوتری: (أَضَهَلَ
النخلُ): خورماکه بۆلی شیرینی
تیکهوت.

أَضَهَلَ الى فلان مالاً: مالو سامانه کهم
که یانده فلان.

تَضَهَلَ الى فلان: به مانا (ضَهَلَ) دی.
اسْتَضَهَلَ الحَبْرُ: له هه واله کهم به گوپری
خوی شتیکی لی هه لکراند.

الضَّاهِلَةُ مِنَ العیون: چاو که ناوی کهم
بی ه (ك: ضواهر).

الضَّهْلُ: ناوی کهم ه شیری کۆ بۆوه.
الضَّهْلُ مِنَ النعمان: نوعامه سی ه
(ك: ضَهْلٌ).

ضَهِيَتْ ضَهًیً: نافرمته کهم نه کهوته
عادهی مانگانه وه، مندالی له سکی
نه کهوت واته سروشتی مینیهی تیدا
به رجسته نه بوو.

أَضَهًیً: نافرمتی نه زۆکی ماره کرد.
ضاهاه: له وجو، شوبه یه نهو.
الضَّهْوَةُ: چهوزی ناو (چالی ناو) ه (ك:
اضهاه).

الضَّهْيُ: هاوشان و هاو وینه ه
بهرامبهر.

ضاء الشیئ ضوئاً وضیاءً: شتهکه روناکی
دا شوینه که ی روشن کردموه.

أضاء: بهمانا (ضاء) دئ ۵ قورئان
دمفهرموی: ﴿يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ
لَمْ تُمْسَسْ نَارًا﴾.

أضاء الشیئ: شتهکه ی والی کرد
روناکی بدا رؤشنایی بیه خشی ۵
قورئان دمفهرموی: ﴿فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا
حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ﴾.

مَرواً الشیئ: شتهکه ی روناک کردموه.

مَروء عنه: لئی لادا، خوئی لی پراست.

تَمرَوا الشیئ: شتهکه لهناو روناکی دا
بینی (واته بینهر له تاریکی داو
بینراو له روناکی دا بوو).

استضاء: هه وئی روناکی په پیداکردنی
دا.

استضاء به: داوای روناکی لی کرد
ویستی رؤشنایی بداتی.

الضوء: روناکی، رؤشنایی ۵ (ضوء
ونور): لهفظیان جیایه و مانایان
یه که ۵ یان دمگوترئ: (وشه ی
(ضوء) بؤ روناکی زؤرو به هیز
به کاردئ (نور) بؤ روناکی بی هیز ۵
یان وشه ی (ضوء) بؤ روناکی
بنه پمتی و نه صلی به کاردئ و مکوو
بلیی (ضوء الشمس وضوء النار)
وهلی (نور) بهو رؤشناییه دمگوترئ

که راسته و خو له کانه که یه وه
ومرنه گیرئ، و مکوو بلیی (نور القمر)
۵ قورئانیش دمفهرموی: ﴿هُوَ الَّذِي
جَعَلَ الشَّمْسُ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا﴾ ۵
(ك: أضواء).

الضوء: بهمانا (الضوء) دئ.

ضاج الرادي وغره ضوَجاً: شیوه که پان و
پۆر بوو.

ضاج عنه: لئی لادا.

إنضاج الرادي وغره: شیوه که پان و پۆر
بوو.

إنضَوَجَ في زوج الرادي: چوو و ناو
قولا یی شیوه که.

تَضَوَّجَ الرادي: شیوه که پان و پۆر بوو ۵
به رزو نزمی ناو شیوه که زؤرو
جؤراو جؤر بوو.

الضَوَج: قولایی و نزمایی ناو شیو ۵
(ك: أضواج).

ضار ضوراً: زؤری برسی بوو.

ضار الشیئ فلاناً وغیره: شته که زیانی
که یاند به فلان.

تَضَوَّرَ: له برسا یان به هوی نازار تلاو
تلی کرد.

الضَوَّرَةُ: برسیایه تی.

الضَوَّرَة: مروؤفی پرو پوچ و لاواز
که نه توانئ بهرگری له خوئی بکا.

مَضَوَّضاً مَضَوَّضاً: هاوو قیزی کرد،

دمگوترئ: (ضوضاً القوم): خه لکه که دهستیان کرد به قیر و ههراو قاوو
 قیز و دمنگیان تیکه ل و پیکه ل بوو.
 ضوضی ضوضاء: به مانا (ضوضاً).
 الضوضاء: قاو قیز و ههراو هوریا.
 الضوضی: دهق به مانا (الضوضاء) دئ.
 ضوط لکه ضوطاً: شه ویله ی خوار بوو
 (فهو أضوط وهي ضوطاء).

الضریطة: قوری بنکی چهوز و هه ویری
 شلی زور ناو.

الضوطار: که سیکه بجیته ناو بازار و
 سه رمایه ی نه بی فرت و فیل بکا بو
 پاره پهیدا کردن.

الضوطر: که تهو زه به للاحی بی خیرو
 بیتر.

الضوطری: به مانا (الضوطر) دئ و
 کومه لگایه ک که پیدا ویستی خویان
 دابین نه که ن پیا یان دمگوترئ (بسر
 ضوطری).

أبو ضوطری: ناز ناوی برسیایه تی یه.

ضاع الشیئ ضوعاً: شته که جم و جولی
 تیکه ووت و بون و بهرامی بلا و بؤوه.
 ضاعت الرائحة: بونی خوش بوو،
 بؤنه که ی بلا و بؤوه.

ضاع الضوع: بالنده بوم ناساکه که وته
 ناله و فیغان.

ضاع الشیئ: شته که ی چه ماندموه و

جوله ی بی کرد و ترساندی، دمگوترئ:
 (لأیضوعنک ماتسمع منه): گرنگی مه ده
 به وه ی لئی ده بیسی، ترست لئی نه بی.
 ضاع الطائر فرخه: بالنده که خوراک ی بو
 بیچوه گانی دابین کرد.

ضوعه: بو زنده ره وی
 له مانای (ضاعه) دئ.

إنضاع الفرج: بیچوه که بایی فش
 کردنه وه بؤنه وه ی دایکه که ی
 خوار دنی بکاته ده میه وه.

تضوع: ناله و فیغانی زیاد کرد و
 بالنده که دریزه ی به خویندن و ناله
 نال دا.

الضواع: دنگ و شین و ناله نالی بالنده ی
 بوم ناسا.

الضوع: بالنده یه که وکوو بوم (کونده
 بوو) که ههست دمکا بهرا بونی شه و
 نزیک بوونه وه ی بهر به یان دهست
 دمکا به خویندن و ناله نال و (ک):
 أضواع و ضیعان).

ضان ضناً: وه چه و نه وه ی زور بون.

تضون: به مانا (ضان) دئ.

الضون: جوره رومکیکه وکوو باینجان
 و جوره ماد میه که له گه ده ی گولک و
 کار یله دا پهیدا ده بی.

الضیون: پشیله نیره و (ک: ضیاون).

ضوی الیه ضیاً وضیاً: مه یلی نه وی کرد،

خوی دایه نه و.

ضَوِي فَلَانًا وَغِيْرِهِ اِلَيْه: فَلَانَكهسى خسته
گهَل خَوِي، بَوَلای خَوِي كِيْشى كرد.
ضَوِي ضَرَوْ: زمعيضو لاواز بوو، يان باريك
بوو.

ضَوِيْت الْاِبْلُ وَغِيْرَهَا: حوشرمهكه توشى
نهخوشى ههوكردن بوو.

اَضَرِي: به مانا (ضَوِي) دئ ۵ نافرمتهكه
منداللى كز و لاوازی بوون ۵
لهحهديت دا هاتووه (اغزبوا ولا
تضروا): لهبيگانه ژن بينن
لهخزمى نزيكى خوتان ژن
مههينن بؤئهوهى منداللى
قونبوچتان نهين.

اَضَرِي فَلَانًا: فَلَانَكهسى والى كرد
زمعيضو لاواز ببئ قونبوچ بئ.
اَضَرِي الْأَمْرَ وَغِيْره: كارمهكه باش
نهنجام نهدا.

اَضَرِي حَقَه: مافى پيشيل كرد، كه مى
دابه، دهسگوترئ: (اَضَرِي فَلَانًا
حقه): مافى فَلَانَكهسى بهتهواوى
نهدا.

اِنْضَرِي اِلَيْه: خوى پال نهودا،
دهسگوترئ: (اِنْضَرِي تَحْت لَوَانِه):
چوووه ژير نالای نهوموه.

الضِرَاةُ: لويكه، يان شيوه لويكه لهژير
نهرمهى گوى پهيدا دمبئ ۵ ههر
لويك رهقو وشك ببئ ۵ شوين
برين و شكاوى لهجهستهدا.

ضاحت البلاد وَغِيْرَهَا ضَيْحًا: ولات
گرانى و قاتو قري تيدا نهما.

ضاح اللبن: شيرمهكه تيكهَل بهئاو كرد
ههتا وای لئ هات رهژدى شيرمهكه زور
كه م بوو، دمگوترئ: (عيش مضيج):
زيانى تيكهَل بهجورتم و تهنگو
چهلهمه.

ضَيَحَ اللبن: ناوى تيكهَل بهشيرمهكه
كرد.

ضَيَحَ فَلَانًا: ماستاوى روى دا بهفَلَانَكهس
(دوشينكهى دمرخوارد دا).

تَضَيَحَ فَلَان: فَلَانَكهس ماستاوى روى
خواردموه.

تَضَيَحَ الْمَسْتَقَى: ناو دهرمهكه كاتيک هاته
سهر ههوزو بيرمهكه زورى نازدهلهمكان
ئاويان خواردبووه.

الضَيَّاح: ماستيک زورى ناو تيكرابئ،
بوپيته دوشينكه ۵ ههر دهرمان و
زمهریک ناوى زورى تيكهَل بكري.
الضَيَّح: به مانا (الضَيَّاح) دئ.

ضَارًا كَذَا ضَيْرًا: زيانى پئ گهياند ۵
قورئان دمهفرموى: ﴿قَالُوا لَا ضَيْرَ
إِلَّا إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ﴾.
ضاز ضيزًا: خوار بوو، ستهمى كرد،
دمگوترئ: (ضاز فَلَانًا وضاز حقه):
ستهمى لئ كرد.

الضَيْزَى: (قسمة ضيزى): دابهشكردنى

سته مکارانه ۵ قورئان دمه رموی:

﴿تِلْكَ إِذَا قِسْمَةٌ ضِيزَى﴾.

ضاع ضیاعاً: فهوتا، پاشگوئ خرا.

أضاع فلان: فلانکس شتو مهکه کانی

بلاو بوونه وه یان زور بوون.

أضاع الشيء: شته که ی فهوتاند، وای

لی کرد بفهوتی.

ضِيعُهُ: به مانا (أضاعه) دی.

الضائع: هه زاری خاوهن خیزان و مال و

مندال ۵ برسی ۵ (ك: ضِيع وضِيع).

الضِيعَةُ: زهوی به پیت ۵ کرده وهی

به سودو باش ۵ مامه له ی پر خپرو

بیر، دهگوتری: (فشت علیه ضیعته):

مال و سامانی زور بوون ۵ یان نیش و

کاری زور بون ۵ نیشه کان زورو

هه مه جور بوون ۵ (ك: ضِيع

وضِيع).

المِضِيع: که سیك زور مالی خوی

به فیر و بدا (وهی مضِيع ومضِيعَة).

المِضِيعَةُ: پاشگوئ خستن ۵ دهشت و

ساری کاکی به کاکی که مروف سه ری

تیدا دمرناچی ۵ هه رشتیک بیته

هوکاری له ناو بردن و فهوتاندنی

مال و سامان و ده کوو یاری قومارو

گرمو و شتی له وجوده.

ضاف الیه ضِيفاً وضِیافة: نزیک بۆوه لی و

وهگری بوو میوانداری کرد.

ضاف منه: لی ترسا.

ضاف فلاناً: بوو به میوانی فلانکس،

دهسگوتری: (ضافه اهم و غیره): خه مو

خه فته بوو به میوانی ۵ داوی لی کرد

میوانداری بکا.

أضاف الیه: به مانا (ضاف) دی،

دهسگوتری: (أضاف الى صَوْنِه):

وهگری بوو ویستی لی نزیک

بیته وه.

أضاف منه: لی ترسا ۵ (أضاف الشيء

اليه): شته که ی پال نه ودا خستییه

پال شته که ی تر ۵ نیسنادی دا

نیسه تی دا بۆلای فلان شت.

أضاف فلاناً: به هانای فلانه وه چوو

له خوی گرت، دالده ی دا کردیه

میوانی خوی ری زی لی گرت ۵

قورئان دمه رموی: ﴿فَانطَلَقَا حَتَّى إِذَا

أَيَّاهُ أَهْلٌ قَرِيْبَةٌ اسْتَطْعَمَا أَهْلَهَا فَأَبْرَأَ أَنْ

يُضِيفُوهُمَا﴾.

إنضاف الیه: چوو به نا نهو، پالی

به وه وه دا.

تضایف الوادي ونحوه: شیوکه ته سک

بۆوه.

تضایف فلان الوادي: فلانکس که وته

ناو حال و چو پالی شیوکه وه که وته

ناو ته نگه به رای شیوکه وه.

تضایف السبعان فلاناً: دوو درنده کان

فلانكهسيان خسته نيوان خوځيانهوه.
تضاييف الكلاب ونحوها الضيعة وعليه:
سهگهكه نيچيرمكهى خوارد.
تضييف فلاناً: ومگرى فلان بوو، خوځى
ويست.
استضاف فلاناً: پهناى برده بهر
فلانكهمس ه پان داواى لى كرد
ميوانداريى بكا.
استضاف منه الى كذا: پهناى برده بهر
نهو.

الإضافة: لهلاى نهحوييهكان بريتييه
لهبيهكهوه نانى دوو ناوو پالډانيان
بولاى يهكتر بهجوړيك ناوى يهكهم
ناسين پان تايبهمتمندى تايبهمتى بو
پهيدا ببي ه لهلاى زانايانى حيكهت
پهيوهندي نيوان دوو ناوه كهبوڼى
يهكيكيان داخوازى بوونى نهوى
تره ومكوو (الأبوة، الإخوة، البؤنة،
الصدقة).

التضاييف: بهمانا (الإضافة) دئ.
الضييف: ميوان ه بو نيرو مى و تاكو
كو بهكارددهيندرئ ه (ك: اضياف
وضيوف وضياف وضيافان).
الضييف: تهنيشو نهملاو نهولا،
نهمبمرو نهوبهر، دشگوترئ:
(ضييف الرادي وضييف الجبل) ه (ك:
اضيايف).

الضييف: كهسيك بهشيوى
مندالبازاري شوين ميوان بكهوىو
قهشمري پي بكا.
المضاف: كهسيك پال بنه مالهيكه
بدرئو لهوان نهبي (زوله زابى).
المضوفة: كاري ترسناك ه نيشيك
خهك ترسيان ليبي.
المضياف: كهسيك ميوانى زور بي.
المضيعة: شويني ميوانداريى ه (ك:
مضاييف).

المضيعة: بهمانا (المضوفة) دئ ه هروا
بهمانا غهم نارحهتى دئ.
الضييف: كهسيك بانگى خهك بكا بو
نهوى ببنه ميوانى و خزمايهيتيان
بكا ه كهسيك خزمهتى نهوانه بكا
كه بهفروكه هاتو چو دمهكن.
الضييفة: نهو كيژوله تايبهمتيانهن
كه لهناو تهياردها خزمهتى
كهشتياريهكان دمهكن.

ضاق ضيقاً وضيئاً: تهنكه بهربوو ه
ويكهاتموه جيگاي نهوشتى نهكردهوه
كهتبي گرابوو، دشگوترئ: (ضاقت
حيلته): فرتو فيلى داديان نهدا.
ضاق بالامر: بهكارمكه نارحهت بوو.
ضاق صدره به: شتهكهى بو قبول نهكرا،
پي تيكيچوو ه بهلايهوه گران و قورس
بوو.

اضاق: كهوته ناو تهنگو چه له مهوه ۵
مالو سامانی نهما، هزار بوو، وای
لئ کرد هزار بکهوئ.

ضایقه فی کذا: تهنگی پی هه لجنی و
چاو پووشی لئ نه کرد لهوکارمدا.
ضیقهُ: بهمانا (اضاقه) دئ.

ضیق علیه: نیشه که ی لئ توند کرد.

تضایق: بهمانا (ضاق) دئ.

تضایق منه: لئی پر بوو، چاو پووشی بو
لئ نه کرا، نه ی توانی لئی بی دنگ بی
یان ناراز بوونی خو ی بهرام بهر
دهر بری.

تضایق القوم: خه لکه که له گه ل په کتر
هه لیان نه کرد، له پموشتی په کتر
نارازی بوون، نه ی توانی پی که وه
بزیان هه ری که یان تهنگی به نه وی
تر هه لجنی.

الضیق: هه زاری و نارچه هتی،
هه رشتیک دل چه واشه بکاو بییته
هو ی دله راوکی و خه مو خه هت.

ضیق النفس: تهنگه نه فه سی نه زمه یه کی
جه سته ییه توشی ئاده می زاد ده بی

ومکوو نه خووشی پرمووشتی وا.

المضیق: تهنگانه و کارمساتی ناخووش ۵
رپر هو ی تهنگه بهری ئاو، تهنگل،
تهنگه، ومکوو تهنگی دمرده نیل و
تهنگی هورمز.

اضال المكان: شوینه که پروو هکی
(الضال) ی لئ روا.

الضال: درهختی نه بقی کیوی که به
باران ئاو بدری.

الضالة: تاکی (الضال) ۵ چه ک و سیلاح
یان تیر.

ضامه ضیماً: سته می لئ کرد ۵ ژیر
باری کرد.

ضام فلاناً: فلانکه سی له که دار کرد ۵
که سایه تی شکاند ۵ زمر مره ندی کرد.
استضامه: بهمانا (ضامه) دئ.

الضمیم: سته مو چه وساندنه وه ۵ (ک:
ضمیم).

طاء: پیتی شانزهمه له زنجیره ی

پیتسه کانی هیجاء، شوینی
هاتنه دمره وهی قهراخ زمان و بنکی
ددانی پیشینی سهره مون، دهنگیکی
قورسو به هیزو داگرندی زمان و
مه لاشووه، زانیانی پیشو و توپانه
دهنکه که ی (مه جهووپه) نیستا
زوربه ی ولاتانی عهره ب پیی ده لنین
(مه همووسه).

الطابور: کۆمه لیک سهر باز ژمارمیان
له ههشت سهدموه بۆ ههزار ۵ ریزو
چین ۵ له هه ندئ کتیبی قاموس دا
نوسراوه (تابور).

الطابور اخامس: له زاراوه ی سیاسی دا
بریتیه لهو هاوولاتیانه ی
په یه وندیان به دوژمنه وه هه یه دژی
ولاتی خۆیان یان نه و که سانه ی
له ولاتی کدا نیشته جین و له دژی نه و
ولاته په یه وندی به دوژمنه وه
ده بهستن.

طاطاً من الشئی: له شته که ی داشکاند.
طاطاً من فلان: له پیزی فلانکه سی
که مکرده وه.

طاطاً یده بعنان الفرس: جله وهی
نه سپه که ی شل کرد.

طاطاً الحفرة ونحوها: چاله که ی قوڵ
کرد.

طاطاً فرسه: نه سپه که ی تاوداو
به تاوژمنگی له که له که ی دا بۆنه وهی
غاریدا.

تطاطاً: نزم بوو، بچوک بووه،
دهگوتری: (طاطاً له): خوی به بچوک
دانا له ناستی دا.

طامَن: بپروانه (طمان).

طَبَّ فلان: فلان دهست ڕمگین و
کاردروست بوو، لیزان بوو.
طَبَّ به: له گه لی دا له سه ره خۆو هی دی
بوو.

طَبَّ المريض ونحوه طباً: نه خۆشه که ی
دەرمان کرد، تیمار کرد، دهگوتری:
(طَبَّ له او لدانه): بۆی تیمار کرد
یان چارمه سه ری دهرده که ی کرد ۵
جادوی لی کرد.

طَبَّ الشئی: شته که ی چاک کرد ریکی
خست.

طَبَّ خُرَزَّ السقاء ونحوه: کونی کونده و
مه شه که ی به چه رم پینه کرد.

طابَّه: دهرمانی کردو چاکی کرده وه.

طَبَّیه: بۆ زیدمه رمی له مانای (طَبَّه) دا.

طَبِّبَ الْخِطَاطُ الْكُتُبَ وَغَرِه: خه پاته که
پارچه په کی خسته سمر قوماشه که
بؤنه وهی پان و فراوانی بکا.

تَطَبَّبَ فُلَانٌ: فُلَانُ کَس دَستِی و مردایه
کاروباری پزیشکی به لام تَبَّیدَا
کارامه نه بوو.

تَطَبَّبَ لَهُ: پرسیاری بؤ له پزیشکه که
کرد.

اِسْتَطَبَّ لِدَائِهِ: پرسیاری بؤ
له پزیشکه که کرد دهر باره ی
نه خوښییه که ی نَخَو کام
دهرمانه یان بؤ چارمه سهری نه و
به که لکه.

اِسْتَطَبَّ بِالدَّوَاءِ وَغَرِه: چارمه سهری
خوی کرد دهرمانی نه خوښییه که ی
کرد.

الطَّبَّابُ: چارمه سهر.

الطَّبَّابَةُ: پیشه ی پزیشکی ۵ کونی
لاکیشیه یی له قوماش یان کونی که
له قوماش دم کړئ بؤنه وهی
بهر فراوان بی ۵ پارچه پیسته په کی
لاکیشیه یه دنوشتیندر پته وه به سمر
قهرخی پیستیکی ترداو دمدروئو
تهریب دمدروئ بؤنه وهی کونه
بچوکه کان داپوښیو پته وهی بکا ۵
پښکای دریزو باریک له زموی یان له
لبه لان.

الطَّبُّ: لیزانی و کارامای ۵ دَستِی

رَمَنگین و کاراما ۵ هاوړی له سهره
خَوو کار دروست.

الطَّبُّ: لیزانی و کارامای.

الطَّبُّ: چارمه سهری جهسته و دمر وون ۵
له سهره خوی و دَستِی سوکی و
فیلزانی ۵ جادو بازی ۵ دابو
نهریت.

الطَّبِيبُ: پزیشک؛ که سیك پیشه ی
پزیشکی بی نه و که سهری خهریکی
چارمه سهری نه خوښ و دهر دمدروبی ۵
زانو به نه زمون له بواری پزیشکی دا
۵ دَستِی رَمَنگین و کاراما و لیزان ۵
هاوړلی زمان پاراوو قسه زان ۵ (ک):
اَطِیْبَةٌ و اَطِیَاءٌ.

الطَّبِيبَةُ: که له بهری لاکیشیه یی له زموی
یان له قوماش و هورو پیست ۵
(ک: طباب).

طَبَّخَهُ طَبْخًا: کولاندى، کردی به شور باو
بؤ خواردن ناماده ی کرد ۵ برژاندى
۵ سوری کرده وه ۵ گهرمی کردو
تواندیه وه، دمگوتری: (طَبَخَ الْآجَرُ):
خشته که ی سور کرده وه،
سوتانديه وه.

طَبَخَ الْقِدْرَ وَغَرِه: نه وهی له ناو
مه نجه لکه دا بوو کولاندى،
دمگوتری: (طَبَخَ الْحُرُّ الْكَمَرُ): گهرما
میوه که ی پیگه یاندى.

طَبِخُ الطَّعَامِ وَغَيْرِهِ: زَیْدهموی کرد
لهکولاندنی خواردمهمنیهکه.

إِطْبِخْ: کَالَهک و گوندووری پهیدا کرد.

إِطْبِخِ الشَّيْءَ: شتهکهی کولاند.

إِنُطْبِخْ: کولیندرا.

تَطْبِخْ: کالَهکی خوارد.

الطَّابِخُ: لهرزوتای توند و تای بههیزو
توندو بهردهوام.

الطَّابِخَةُ: مَیینهی (الطَّابِخ) و گهرمای
پیش نیومړو و (ک: طرابخ).

الطَّابِخَةُ: گوشراوی شتی کولاو و نهو
کهفو کولَهی بهدموری لیواری
مهنجهلوهو دمی لهکاتی شت
تیدا کولاندن دا.

الطَّابِخَةُ: پیشهی ناشپهزی و خواردن
دروست کردن.

الطَّابِخُ: کیشْت لیندر که گوشت و شتی
وا دمکولینن.

الطَّابِخُ: کالَهک (بهزمانی خهلکی
مهدينه).

الطَّبِخُ: کولاو.

الطَّبِیخُ: کولاو.

المَطْبِخُ: چیشْتخانه و دمگوتری: (هر
أَبِضُ الْمَطْبَخِ بهکهسیک دمگوتری
رژدو چروک بی و (ک: مطابخ).

المَطْبِخُ: نامیری کیشْت لینان و مکوو

مهنجهل و کهوگیرو تهباخ و نهو
جوړه شتانه و (ک: مطابخ).

طَبَّرَ طَبْرًا: بازی دا و خوی شاردموه، خوی
پهنادا.

الطَّبْرُ: جوړه چهکیکی زور کونه
ومکوو پاچ وایه.

الطَّبَاشِيرُ: تهباشیر؛ مادهیهکی سپی
جیرییه لهسر تهخته پشهو شتی و
پتی دمنووسری.

طَبْطَبَ الْمَاءُ وَغَوْه: ناومکه پان لافاومکه
لهکاتی جمبوش و ههلسانی دا دمنگی
لیوه هات و ههلبهزو دابهزی کردو
شهپولی دان.

طَبْطَبَ الْمَاءُ وَغَيْرِهِ: ناومکهی شلهقاندو
وای لی کرد دمنگی لی بی و
ههلبهزو دابهز یکا.

تَطَبْطَبَ الْمَاءُ وَغَوْه: بهمانا (طَبْطَبَ) دی.
الطَّبْطَابَةُ: تهخته داریکه یاری

توېتوېینن بی دمکری.

الطَّبْطَبَةُ: لاسایی کردنهووی دمنگی ناو
و حیکایهت کردن و خرمه خرمو

تهپهتهپ و خشپه خشپی دمنگی
فاچه لهکاتی رویشتن دا.

طَبَعَ الشَّيْءَ طَبْعًا وَطَبَاعَةً: شتهکهی چاپ
کرد، کوپی کرد لهشیومیهک

لهشیومگان دا، دمگوتری: (طبع الله
الخلق): خودا بونهومری لهوشیومهدا

هیناومته دی ۵ (طَبَعَتِ الدَّولَةُ التَّقْد):

حکومت پاره‌ی چاپ کرد، سکه‌ی
لیداو بهوشیوه خستیه بازاره‌وه.

طَبَعَ الْإِنَاءُ مِنَ الطِّينِ وَغَرَهُ: گۆزمو کیتله‌ی
له‌قور دروست کرد، یان دموری و
بیانه‌ی له‌شوشه دروست کرد،
نمقش و نیگارو رسمی تیدا دروست
کردن.

طَبَعَ الْكِتَابَ: کتیه‌که‌ی له‌بیته رصاص و
مه‌عدنییه‌کانه‌وه یان له‌فلم و
له‌وحه‌کانه‌وه یان له‌دیسک و
میمورییه‌وه خسته سهر کاغزه‌و
چاپی کرد.

طَبَعَ فَلَانًا عَلَى كَذَا: فلانکه‌سی له‌سهر نه‌و
جۆره ره‌وشته راهیناو په‌رومرده‌ی
کرد.

طَبَعَ الشَّيْءُ وَعَلَيْهِ: شته‌که‌ی مؤرکرد،
نیمزای کردو خستیه کیسه‌وه‌و
ختمی کرد، مؤری لی دا ۵ قورنان
ده‌فه‌رموی: ﴿خَتَمَ اللَّهُ عَلَى
قُلُوبِهِمْ﴾: خودا دل‌ی نه‌و کاهرانه‌ی
داخستوه‌و خیره‌و فه‌ر وهرناگرن و
شتی به‌که‌تک ناچیته ناو دل‌یانه‌وه.
طَبَعَ الدَّابَّةَ: باری قورسی وای له‌ولاخه‌که
بارکرد که‌نه‌یتوانی.

طَبَعَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی چلکن کردو خراپی
کرد.

طَبَعَ طَبْعًا: پیس بوو، عه‌بیدار بوو جا چ
له‌بوارى جه‌سته‌یی دا بی یان
له‌باری ره‌وشته‌وه بی.

طَبَعَ السَّيْفُ: شم‌شیرکه‌ی ژه‌نگاوی بوو.
طَبَعَ الثَّرْبُ: قوماشه‌که زۆر پیس و چلکن
بوو.

طَبَعَ فَلَانٌ: فلانکه‌س پیاموتی له‌ده‌ست
هه‌ئنه‌هات و هیچ رۆل‌یکى نه‌بوو
له‌بوارى چاکه‌کارى دا ۵ (فه‌ر طَبَعَ
و طَبَعَ).

اطْبَعَهُ: باری قورسی لیبارکرد ۵ کو‌لی
گرانی له‌کو‌لی دا.

طَبَّعَهُ: بۆ زیدم‌ره‌وی له‌مانای
(طَبَّعَهُ) دئ.

طَبَّعَهُ عَلَى كَذَا: له‌سهر نه‌وشته‌ی رای
هینا ۵ چلکن و پیس و پۆخه‌لی کرد
۵ باری قورسی لیبارکرد.

إِنطَبَعَ: بۆ موطاومعه‌ی (طَبَّعَهُ) دئ.
تَطَبَّعَ بكذا أو بطباعه: نه‌و ره‌وشته‌ی
گرت، به‌و ره‌وشته‌و شیوازه‌وه راهات.
تَطَبَّعَ الْإِنَاءُ بِالْمَاءِ: قاپه‌که پرپوو له‌ناوو
سهر‌پیزی کرد.

الطَّابِعُ: نه‌وه‌ی شتی پی چاپ و کو‌پی
ده‌کرئ یان پیی مؤر ده‌کرئ ۵
نامیری داخکردن و نیشانه‌کردن ۵
ره‌وشتی باوو به‌ربلاو ۵ پولی به‌رید،
نه‌و پوله‌ی ده‌ولت چاپی ده‌کاو برئ

نرخى لهسمر ديارىي دهكاو بهزهرفى
 نامه و شتى واوه دهلكيندرئ.
الطَّابِعُ: به مانا (الطَّابِعُ) دئ ۵ تهبيعهت و
 رموشت ۵ دهگوتري: (له طابع
 حسن): رموشتى جوانى ههس.
الطَّبَاعَةُ: پيشهى چاپکردن و كۆپى
 كردن ۵ دهرکردن و چاپکردنى چهند
 نوسخه پهك.
الطَّبِيعُ: كاكلهى لاسكى طهلع ۵
 كر كراگهى طهلع.
الطَّبْعُ: رموشت ۵ شيؤمو شيؤوازو
 صيفهى شت ۵ لهبوارى زانيارى
 دهر و ناسى دا كۆمه لئيك دياردهو
 ناكارو رهفتارو ههست و سلوكن كه
 مروف به پيدايان دهكا، يان بؤماوهو
 ميراتين، بههؤيانهوه ئهم كهسه
 لهوكهسه جيادهبيتتهوه ۵ (ك: طباع
 و اطباع).
الطَّبْعُ: چلك و پۆخه لى زؤر ۵ ژهنگ ۵
 عهبيب و لهككه.
الطَّبْعُ: چلكن ۵ رموشت ناشيرين.
الطَّبِيعُ: به مانا (الطَّبِيعُ) دئ.
الطَّبِيعَةُ: رموشت و سروشت ۵ ميزاج و
 پيگهاتهى ئادهميراد ۵ هيژو
 توانايه كه لهجهسته دا بههؤيهوه
 جهسته دهگاته پلهى بهرزى
 سروشتى خؤى.

طبيعة النار: نهو سروشتهى كه خودا
 لهئاگر دا دروستى كردهوه
 كه سوتاندن و گهرميه.
طبيعة الدواء: نهو هيژه كاريگهرميه
 كه له دهرمانه كه دايه.
علم الطبيعة: زانياريه كه دهربارى
 سروشتى شتهكان و نهو هيژهى
 تياياندايه.
الطَّبَائِعُ الأربعة: به لاي حوكه ماو زانا
 سروشت ناسه كۆنهكانهوه بريتين
 لهگهرمى و ساردى و تهپى و وشكى.
الطبيعي: شتيك پال طهبيعهت بدرئ.
المطبعة: چاپخانه؛ شوپنى چاپکردن و
 كۆپى كردنى كتىب و شتى وا ۵
 كۆمه لئيك ئامپرو كهرسهى
 بهكارهينان بؤ چاپکردن و كۆپى
 كردن.
المطبوع: ئهوهى لهسهرى راهيندراره
 ۵ چاپكاروو بلاوگراوه ۵ فيربوو
 كارامه و ليزان ۵ دهگوتري: (فلان
 مطبوع في فن كذا): فلانكهس
 لهوفه و ئيشه دا دهست رهنگين و
 كارامه يه ۵ (فلان مطبوع على
 الكرم): فلانكهس نانبدهي و
 بياوهتى سروشت و تهبيعهت يهتى
 لهسهر نهو رموشته بهرزه خولقاوه.
اطبق القوم على كذا: خهلكهكه لهسهر

ئەو شتە كۆك و يەك پاو بىرو
بۆچون بوون.

اطبقت عليه الحمى: بەردەوام لەرزو
تای بوو شەوو رۆژ بەری ئەدا.

اطبق الليل: شەو تارىك بوو، تارىكى
داهات.

اطبق الشئى: چىنئىكى لەشتەكە
لەسەر چىنەكەى تر داناو رىكى
خست.

اطبَقَ الرَّحَى: بەرداشى سەرەوى
خستە سەر بەرداشى ژېرەو.

اطبَقَ قَمَهُ: دەمى قوچاند، لىوئىمکانى
پىكەو نوساندن.

اطبَقَ شَفِيه: لىوئى پىكەو نوساندن.

اطبَقَ الشَّيْءُ الشَّيْءَ: شتەكە شتەكەى

ترى داپۆشى، دەگوترى: (اطبق
السحاب السماء): هەور ئاسمانى
داپۆشى.

اطبَقَ الثلج الأرض: بەفر زەوى
داپۆشى.

طابق الفرس في مشيه: ئەسپەكە
لەرۆشتن دا قاجى لەجىي دەستى
دانا.

طابق المقيد: پىئومند لەپىكە رۆيى،
هەنگاوى كورتى هەلئىنا.

طابق فلاناً: هاوپاى فلانكەس بوو
يارمەتى دا.

اطبق على الأمر: لەكارمكەدا يارمەتى
داو هەمناھەنگى كرد.

طابق الشيء على الشيء: بەمانا
(أطبقه)دئ.

طابق بين الشئين: دوشتەكەى
بەرامبەر يەكتر كردن.

طابق بين قيصين: دوكراسەكەى لەسەر
يەكتر لەبەر كردن.

طَبَقَ الجازرُ: قەصابەكە جوئزگەى
كوشتىيەكەى بېرپىه.

طَبَقَ الحاكِمُ: دادرومرەكە بېپارو
فەرمانەكەى رىك و دادرومرانە بوو.

طَبَقَ الفرسُ وغره: ئەسپەكە هەردو
دەستى بەپەكەو هەروەش و

بەپەكەو داپئان لەغار كردن دا.

طَبَقَ الشَّيْءُ: بەمانا (أطبقه)دئ.

طَبَقَ الشَّيْءُ عَلَى الشَّيْءِ: شتەكەى
خستە سەر شتەكەى تر.

طَبَقَ المصلى أو الراكع كفيه أو يديه:
نوئزكەرەكە لەركووع و تەحيات

خوئەندن دا دەستى خستە ناو
رانىهەو يان نىوان ئەژنۆكانىهەو،

ئەمەش كارىكى باش نىهەو نەپى
لىكراوە دەشگوترى: (طَبَقَ السحابُ

الجو): هەورەكە بەرى ئاسمانى گرت

هە (طَبَقَ الماء وجه الأرض): ناومەكە

زورىەى زەوىيەكەى داپۆشى.

إِنطَبَقَ: شته‌كان پائیان لیكداء كهوتنه
سهریهك.

إِنطَبَقَ علیه كذا: له‌گه‌لی گونجاو
موناسیبی بوو ۵ كهوته سهری.
تطابقا: نهو دوو شته وهك یهك
هاتنهموو لیك چونو بهرامبهر
بوون.

تَطَبَّقَ: به‌مانا (إِنطَبَقَ) دئ.

الإِطْبَاقُ: نه‌وهیه له‌گوتنی پیته‌كه‌دا
همردو قهرخی زوبان بؤلای مه‌لاشو
بهرزبكه‌پته‌ومو دهنگی پیته‌كه
به‌گهوره‌یی بیته‌دور ۵ پیته‌کانی
(الأطباق) حوارن (ص.ض.ط.ظ).

التطبیق: راهینان و کردنی یاسا
نه‌ظهریه‌كان بؤ په‌پرهموگردنیان
به‌شیوه‌ی عه‌مه‌لی و زانستی.
الطَّابِقُ: بهرامبهر ۵ مه‌نجه‌ل و تاوهو
شتی و اكه‌شتی تیدا بکوئیندرئ ۵
خشتی سورهموكرای گهوره ۵
(ك: طوابق و طوابیق).

الطَّبَاقُ: به‌مانا (المطابق) دئ به‌لای
زانایانی زانستی جوانکاری (البدیع)
كو‌گردنه‌وه‌یه له‌نیوان دومانای
جیاواز و مكوو (مردن و ژیان، تاریك و
روناك ... هتد) ۵ هه‌روا وشه‌ی
(الطَّبَاق) كؤی (طبقة و طبق) ۵ ههر
له‌م مانا‌یه‌دا كه ده‌گوترئ:

(السموات الطَّبَاق) له‌م روه‌وه
كه‌ناسمانه‌كان چین له‌سهر چین
له‌سهر یه‌كن.

الطَّبَاقَاءُ: نه‌وه‌گه‌سه‌یه كه نهركه‌کانی
سواری یهك بوون و هه‌موو کاتی
ژیانی گراوه‌و هیچ کاتی بی‌نیش
نییه ۵ كه‌سیك كه قسه‌ده‌كا
لیوم‌کانی ویک دینه‌وه.

الطَّبَاقُ: گیا دوکه‌نه؛ روه‌کیکی
ته‌مه‌ندرپژه له‌پیری تیكه‌له‌ی گوته
لوله‌پیه، له‌هه‌ندئ دمفه‌ری شام‌دا
بؤ په‌رژین و پاریزکاری تری
به‌گاردئ.

الطَّبِيقُ: هاوشان و چونیه‌ك و هاوشیوه.

الطَّبِيقُ: بهرامبهر و هاوشان ۵ په‌ردهو
دابؤشمر ۵ قاپ و دموری شت تیدا
خواردن ۵ حال و وه‌زع و مه‌نزل و
پایه ۵ قورئان دمفه‌رموی: ﴿لَتَرْكَبُنَّ
طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ﴾ ۵ ده‌سگوترئ: (بات
یرعی طَبَقَ النجرام): شه‌و چاودیری
نه‌ستیره‌کانی کرد چون دمړون و
حال و وه‌زعیان چونه ۵ له‌یواری
پزیشکی دا بریتیه له غوضروغو
نه‌و پارچه لینجه‌ی ده‌گه‌وپته نیوان
هه‌موو دوو فقه‌ره‌ی موراعه‌ی
پشتی ناده‌میزادو گیانه‌به‌ری تر.
اطباق الرأس: ئیسقانی سهر.

بغات طَبَق: کیسه.

الطَّبَقَةُ: تهلهو داو.

الطَّبَقَةُ: چین دوا چین ۵ خه لکانی
هاوته مه نو هاوچه مرخ ۵ حال و
ومزع و پلهو پایه ۵ فقهه مریه ک
له فقهه مرهکانی پشت ۵ توپزیک
زموی ۵ له بواری زانستی زموی ناسی
دا بریتییه له توپزیک یه ک
شیومیی بهردی رسوبی که له پرنگو
پیکهاته دا له توپزی ژیر خویهوه
جوداوازه ۵ ومکوو چینی بهردی
رهملی، چینی بهردی جیری.

المُطَبَّق: نهوشتهی توپکلی مرواری
پیوه چهسپ دمکری تاوای لی دئ
هرده لئی خودی مروارییه که یه.
المُطَبَّق: (رجل مُطَبَّق علیه): پیاوئیکه
له هوش خوی جووه.

المُطَبَّق: بهندیخانه له ژیر زموی دا ۵
جوړیکه له شیتی هه می شهیی و
بهردموم دمگوتری (جهل او جنون
مُطَبَّق) نه زانی یان شیتی بهردموم و
هه می شهیی ۵ (حُمَى مُطَبَّقَة):

له رزوتای هه می شهیی و بهردموم.
المُطَبَّقِيَّة: نامیری که له مه تبه خ دا
چینهکانی قاپ و قاچاخ و
که مرستهکانی کیشت لینانی بی پیز
دمکری.

طَبَل طَبْلًا: تهپلی لی دا.

طَبَل: زوری تهپل لی دا.

الطَّبْلُ: له بواری پزیشکی دا

هه لاوسانی ریخۆله یه ومکوو
له ناکامی گرانه تادا دپته دئ.

الطَّبَالَة: بیهی تهپل لیدان.

الطَّبَال: خاومن تهپل ۵ تهپل لیدمر ۵
یان زاناو کاراما له تهپل لیدان دا.

الطَّبَل: تهپل ۵ نامیری که پیستیکی
پانی له سهر قایم دمکری و بهداریکی
تایبه تی لی دمدری، زوربهی
تهپلهکان دوو رون، واته له دولاه
پیستی لی شهته ک دمدری ۵
(ک: طبول و اطبال).

برود الطبل: پارچه قوماشیکه
هه رمانه پواکانی میصر کاتی خوی
له بهریان کردوه.

الطَّبْلَة: تهپل ۵ به زوری به تهپلیک
دمگوتری که یه ک روپی.

الطَّبْلِيَّة: شتیک پال تهپل بدری و
په یومندی به تهپلهوه هه بی ۵
سفرمو خوانیکه نانی له سهر
دمخوری ۵ (ک: طبال).

طَبَنَ النَّارَ طَبْنًا: ناگرمه کی ژیر گل دا
بوئمهوی پشکو ناگرمه کان
نه کوژنهوه، نه بن به خوئل.

طَبَنَ الشَّيْءَ وَلَهُ وَبَهُ طَبْنًا وَطَبَانَةً:

به شهته کی زانی و بوی رون بووه.

طَبَنَ فُلَانًا وَلَهُ: فَيَلَى لَمَفْلَانُ كَرَدُو
ناؤمیدی کرد.

طَبَنَ لَهُ وَبِهِ: بَه مانا (طَبَنَ) دئ.
طَابَنَهُ مُطَابَنَةً وَطِبَانًا: نَرخ و بهای
که مکردموه لهریزو شکومندی
شکاند.

الطَّابُونُ: نَه و جال و قولکه گهورمیهی
پشکو ناگری تیدمکری بؤنه وهی
پشکو ناگره کان نه بنه خو له میش و
نمکوژینه وه ۵ نیستا نهم وشهیه
بؤنانه وه خانه به کاردئ، هه روا بؤ
فرن به کاردئ.

الطَّبْنُ: هه ردارو په ردویه ک هه بی شتی
پرو پوج ۵ خانوی له گل و قور
دروستکراو.

الطَّبْنَةُ: دهنکی ته نبور ۵ (ک: طَبَنَ).
طَبَاهُ إِلَيْهِ طَبْرًا: به شیومیه کی جوان و
نهرمو نیان بانگی لی کرد ۵
رابه رایه تی کرد.

طَبِيتُ النَّاقَةِ وَغَيْرَهَا: گۆی گوانی
خوشره که شل بوو.

إِطْبَاهُ إِلَيْهِ: دموتری: (إِطْبَى الْقُلُوبَ):
خوی له دلی خه ک دا خو شه ویست
کرد ۵ به فیل و ته له که خوی لی
نزیک کرده وه فرسه تی لی هی ناو
کوشتی.

الطَّبِواءُ: خوشتریک گۆی گوانه کانی

شل بوو بی.

الطَّبْنِي: گۆی گوانی خوشتر نه و به شهی
بیجو له کاتی مژینی شیردا دمیخاته
دهمی خو یه وه ۵ واده بی بؤ هه موو
گوانه که به کاردئ ۵ (ک: أَطْبَاءُ) نهمه
ته نها بؤ ناژل به کاردئ.

الطبوغرافية: شیوازی روبه ری زهوی
به گشتی جا سروشتی بی یان دهست
لی دراو بی.
طَنَّهُ طَنًا: به دهست هاویشتی ۵ لی داو
پالی پیوما بؤنه وهی له شوینی خوی
لایبه ری.

الطَّرْفَةُ: برونه وشه (الطَّرْفَةُ).
طَجَنَ الشَّيْءَ طَجْنًا: شته کی له تاوه و
مه نه جل دا سور کرده وه.

مُطَجَّنُهُ: به مانا (طَجَّنَهُ) دئ.
الطَّاجِنُ: تاوه؛ قاپی شت تیدا
سور کړدنه وه، قاپی کی له قور
دروستکراوی خپرو کیته له یی
خو راکی تیدا دمپرژیندرئ له فرن دا
۵ (ک: طواجن).

المُطَجَّنُ: نه و کی و خوار دنانه ی
له کیته ته و شتی وادا له ناو فرن دا
دمپرژیندرئ، دموتری: (قَلِيَّةُ
مُطَجَّنَةٍ).

طَحَّهُ طَحًا: به پاژنه پیی شیلای.

(طَحَّهُ: به ری دایه وه، فرپی دا.

إِنطَحَّ: کرابه وه که بفخوش بوو.

طَحَلَهُ طَحْلًا: سپلی هه نگاوت.

طَحَّرَ طَحْرًا وَطَحَارًا وَطَحِيرًا: نالاندی،

طَحَّلَ طَحْلًا: سپلی گهور بوو.

هه ناسه ی سوار بوو، به هو ی بار
فورسی و تهنگه نهغه سیه وه
هانگاندی.

طَحَّرَ الشَّيْءَ طَحْرًا: شته که ی هاویشته،

دهشگوتری: (طَحَّرَتْ عَيْنَ الْمَاءِ

الطَّحَالِبِ): کانیا وه که هوزی

هه ئینا.

طَحَّرَتِ الْقِرْسُ السُّهْمَ: که وانه که

تیره که ی هاویشته.

طَحَّرَ الْحِجَامَ وَغَرَهُ الْقُلْفَةَ: خه ته نه که رمه که

پیستی وانیکی بری.

الطَّحَارُ: نهو که سه ی که و هه ناسه ی

سوار بوو تهنگه نهغه س بوو له کاتی

هه ناسه دان دا نیخه نیخ و ناله نالی

کرد.

الطَّحُورُ: که وانیکی تیره که دور بهاوی.

طَحَطَحَ: به هیواشی پیکه نی.

طَحَطَحَ الشَّيْءَ طَحْطَحَةً وَطَحْطَحًا:

شته که ی شکاندو وردو هاری کردو

فه و تاندی، دهگوتری: (طَحَطَحَ بِهِم

الدُّهْرُ): رۆژگار تیکی شکاندن و

فه و تاندنی.

تَطَحَطَحَ: بۆ موطا و معه ی

(طَحَطَحَهُ) دی.

الطَّحَالُ: سپل؛ نه ندایمیکه له نیوان

که دهو په رده ی له مپه ر له ای چه بی

سک دایه ئه رکی نه وه ی هه بیه خوین

دروست بکاو خرۆکه کۆنه کان له ناو

به ری ه (ك: طَحَّلَ وَاطْحَلَّ).

الطَّحَالُ: دهر دیکه توشی سپل ده بی.

الطَّحِلُ: رمش و لیئ ه رق هه ئساو توره.

الطَّحْلَاءُ: میینه ی (الْأَطْحَلُ) ه

(ك: طَحَّلَ).

الطَّحْلَةُ: رمنگی که له نیوان توژاوی و

سپی ه ه رمنگی تی که له سپی و

رمش ه رمنگی که له شیوه ی رمنگی

فه و زه دایه.

طَحَلَبَ الْمَاءَ: ئاوه که فه وزی سمر که ووت.

طَحَلَبَتِ الْأَرْضُ: زه وپی که به هو ی

نیروانی گز و گیاه وه رمش هه ئکه را.

الطَّحْلِبُ: سه و زاییه که سه رئاوی

را وه ستاو ده که وئ ه فه وزه؛

رومکی که به سیت و بی گول و بی

رمنگو که لایه جه ند جوړی کی

هه بیه، سه وز، زهره، بسوننی و

سروشتین له ئاوی شیرین و سویردا

دهزی هه روا له زموی شیدار و ته ردا

هه بیه ه (ك: طَحَالَبَ).

طَحَنَ الْحَبَّ وَغَيْرَهُ طَحْنًا: دانه و ئله که ی

هارې و كړدى بېمار، د مگوتري:

(طحتهم الحرب واحداث الأيام):

شېرو روداوى روژگار نهو خه لكه ي

هارې، ته فرو توناي كړن.

طَحْنَةُ: زېدمپړه وى كړد له وړد هارپني

دا.

الطاحنة: خړئ؛ نهو ددانانه ي خواردن

وړد دمكهن (۱۲) ددانن دمكهنه دوا

نهو ددانانه ي له كاتي پېكه نين دا

دمردمكهن، پېيان دمگوتري هارپر ۵

(ك: طراحين).

الطاحون: ناش ۵ نا ميړى شت هارپن

۵ دهستاپ ۵ بهر داش ۵ (ك: طراحين).

الطاحنة: هارپن ۵ پيشه ي هارپن ۵

ناشه واني.

الطحان: نهو كه سه ي له ناش دا

كار دمكات، ناشه واني.

الطحانة: ميښه ي (الطحان) ۵ هه روا

ناوه بو ناش و ناميړى شت هارپن.

الطحن: هارپراو، نهو شته ي وردكراوه ۵

نارد.

الطحنة: نهو ه ي زور وړد كرابي،

نهو كه سه ي زور شت وردبكا ۵ كورته

بالا، كوله بڼه.

الطحون: ناشه وان، نهو كه سه ي له ناش

دا كاريكا ۵ كه تيبه سه ربازي زور

كه وړه كه هه رچي بيگاتى بېپر ويني،

هه موشتيك تارو مار بكا، دمگوتري:

(حرب طحون): شهري تارو مار كهر

شهري نه سته م كه هه موو شتيك

بهارې.

الطحين: وردكراو ۵ نارد ۵ هارپو.

الطحينة: تلپه ي كونجى دواى گوشيني،

كه نه م گوشراوه له دروست كړدى

شيرينه مه نى دا به كار ده پيښدى.

المطحان: ماري پاپوكه به ستو ۵

(ك: مطاحين).

المطحن: ناميړى هارپن و شويني شت

هارپن.

المطحنة: ناميړى هارپن ۵

(ك: مطاحين).

طحا طحرا: دوور كه و ته وه ۵ له هه موو

لايه كه وه گه مارو دراو.

طحا المكائ: شوينه كه پان و فراوان بوو.

طحا الشئى: شته كه ي پان كړده وه،

رايخست ۵ بهر فراوانى كړد ۵

هاويشتى، دمگوتري: (طحا بالكرة).

طحى: كرايه وه، پان بووه، درېژ بووه ۵

رپه و پروو راكشا ۵ به زمه و پيه وه

نوساو هه لته ستا هه ردانيشت.

تطحى: به مانا (طحى) دى.

الطحا: ده ستايى و ته ختايى له زه وى.

المطحية: روه كى پانه وه بوو به سهر

زه وى دا وه كو روه كى په يكو و

کالەکو تروزی و په‌لپینه ... هتد.

تازمبی.

طَخْ طَخًا وَطَخْرَخًا: چه‌موش بوو، ره‌موشی

الطَّارِئُ: غم‌ریب و بی‌گانه ه (ك: طَرَاءُ

ناشیرین بوو.

طَخَّ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی ه‌رئ داو دوری

و طَرَاءُ) ه بو جگه له‌ناده‌میزاد

خسته‌موه.

المِطْحَةُ: نامیری شت دوور خسته‌موه

الطَّارِئَةُ: مینعی (الطَّارِئُ) ه به‌لایه‌ک

ه (ك: مطاخ).

طَخَّ اللَّيْلُ وَغَرَّ طَخْرًا: شهو تاریک بوو،

نەزان‌درئ له‌کوپوه هاتوو ه

تاریکی‌که‌ی په‌ره‌ی سه‌ندو زور

(ك: طواری).

تاریک بوو.

الطَّرَانِي: به‌لاو کاره‌ساتیک نەزان‌درئ

له‌کوپوه هاتوو، ده‌گوترئ: (کلام

طَرَانِي): که‌لامیکه له‌چوارچێوه‌ی

ئه‌ده‌ب و ره‌موش به‌رزیی دا نیه.

طَرِبَ طَرِبًا: که‌میفخو‌ش و ته‌پ‌ده‌ماخ بوو،

له‌خو‌شی و ته‌پ‌ده‌ماخی دا هه‌موو

جه‌سته‌ی پێ‌ده‌که‌نی، یان له‌غه‌م و

نا‌ره‌حه‌تی دا ده‌هه‌ژئ، ده‌گوترئ:

(طَرِبَ الْغَنَاءُ): گۆرانی بێ‌ژمه‌که

خو‌ش‌نود بوو که‌شه‌ی کرد ه هه‌موو

جه‌سته‌ی له‌خو‌شی دا هه‌ژا ه (فهر

طَرِبَ و طَرُوب و ه‌ی طَرُوب و طَرُوبَة).

اَطْرَبَهُ: وای لی کرد که‌یفخو‌ش بی.

طَرِبَ: گۆرانی گوت.

طَرِبَ فِي صَوْتِهِ: ده‌نگی له‌ران‌ده‌موو

ناسکی کرده‌وه.

طَرِبَ فُلَانًا: فلان‌که‌سی هێ‌ناپه‌ حاله‌تی

خو‌شی و شادمانییه‌وه.

اسْتَطَرِبَ: به‌مانا (طَرِبَ) دئ ه داوای

گۆرانی گوتن و خو‌ش رابواردنی کرد.

الطَّخْوَاءُ مِنَ اللَّيَالِي وَغَرَّهَا: شهوی زور

تاریک.

الطَّخْيَاءُ: به‌مانا (الطَّخْوَاءُ) دئ ه

رسته‌ی هسه که‌مانا نه‌که‌یه‌نی.

الطَّخِيَةُ: تاریکی زور ه په‌له هه‌ور.

طَرَأَ طَرَاءً وَطَرُوءًا: په‌یدا بوو، هاته

پێ‌شه‌وه، سه‌ری هه‌لدا ه له‌ناکاو

ده‌ره‌که‌وت و په‌یدا بوو.

طَرَأَ طَرَاءَةً: ناسک و ته‌پ و تازه بوو ه (فهر

طری‌ء).

طَرَأَهُ: ناسکی کرد وای لی‌کرد ته‌پ و

إِسْتَطْرَبَ فَلَانًا: داوای لهفلا نكس كرد
گۆرانی بلی و شادمانی بهرپا بكا ۵
يان فلانكەسى هینایه جونبوش و
گۆرانی گوتن.

الطَّرِبُ: له‌رمزو خوشی و
ته‌رده‌ماخییه‌که توشی دمرونی
ئاده‌میزاد ده‌بی به‌هۆی په‌یدا‌بوونی
حاله‌تی فه‌رح به‌خش، یان
له‌رزین و غم که به‌سهر ئاده‌میزادا
دی حاله‌تیکی نا‌ناسایی بۆ دیته‌ جئ
جم و جول و هم‌زانی بۆ په‌یدا ده‌بی
۵ به‌زۆری وشه‌ی (الطَّرِب) بۆ
خوش‌نودی دل و ته‌رده‌ماخی
به‌کاردی ۵ هه‌روا بۆ گۆرانی و
هه‌له‌په‌رکی به‌کاردی.

الطَّرُوبُ: که‌سیک زووبکه‌وێته‌ حاله‌تی
خوش‌نودی و جونبوشه‌وه ۵ شتی
فه‌رحه‌به‌خش زووکاری تی‌بکا و
بی‌هه‌ژین ۵ (ک: ط‌ر‌اب).

المُطَرَّبُ: گۆرانی بیژ ۵ گۆرانی بیژری
ده‌نگ خوش و شاره‌زا له‌گۆرانی
گوتن دا.

الطَّرْبِيدُ: گولله‌ تۆپیکی که‌وره‌یه
که‌شتی ده‌ریایی یان فرۆکه‌ی شه‌پ
ده‌یه‌واویژری بۆ زیان که‌یانندن
به‌که‌شتی دوژمن.

الطَّرْبُوش: ته‌پ‌بوش، کلاویکی سوره
له‌خوری و شتی وا دروست ده‌کری،

جاری واهه‌یه قوماشیکی سپی لی
ده‌هالێندری، پێش نوپ‌زو
خوتبه‌خوینی موسولمانان له‌سهری
ده‌که‌ن ۵ (ک: ط‌رایش).

طَرِبَلْ فلان: فلانكەس داوینی خو‌ی
به‌سهرزه‌وی دا راکیشاو له‌رویشتن دا
شل و شیواو بوو.

الطَّرِيَالُ: نیشانه‌و بورج و سه‌نگه‌ریکه
له‌سهر تۆپه‌لاکی کیو دروست ده‌کری
۵ هه‌ربینایه‌کی به‌رز بی وه‌کو و
مناره‌و شتی وا ۵ هه‌رلوتکه‌ شاخ و
دیواریکی به‌رز هه‌له‌چوو بۆ‌لای
ئاسمان ۵ (ک: ط‌راییل).

الطَّرِييلُ: جه‌نجه‌ر؛ نامێریکه‌ گه‌نم و
جۆی درواوه‌ی پی ورد ده‌کری،
ولاغیك یان دوو ولاخ رایده‌کیش
به‌که‌وانه‌یی به‌ناو کرشه‌که‌دا
ده‌خولێنه‌وه‌و کرشه‌که‌ ورد ده‌که‌ن
تاده‌بیته‌ کا ئه‌هوکات به‌شه‌نه‌و
له‌شوینیکی به‌رمو با خه‌رمانه‌که
ورده‌ ورده‌ به‌ریا د‌دا تادانه‌ویته‌وه
کا‌که‌ له‌یه‌که‌تر جیاده‌بنه‌وه‌، به‌ه‌کاره
ده‌گوتری خه‌رمان سوورکردن ۵
(ک: ط‌راییل).

الطَّرْثُوثُ: روه‌کیکی مشه‌خۆره
له‌پیری (السنومورية) یه‌ جو‌ریکی
تری هه‌یه‌ د‌ریژکۆته‌و باریک

لهجۆلهوانى ولاتى مىصرو كهنارى
دمرياي رۆم دمړوى.

طَرَحَ الشَّيْءُ وَه طَرَحًا: شتهكهى فېرئ دا،
هاويشتى، دهگوترى: (طرحت به
النوى كل مطرح): دورى و غهريپى
بهههموو لايهكى داداو ههليدايه
ههموو كون و قوزبينكهوه.

طَرَحَ عِدْداً مِنْ عِدَدٍ: ژمارهيهكى
لهژمارهيهكى زۆر تر دمرکرد.

طَرَحَ عَلَيْهِ شَيْئاً: شتيكى بۆ هاويشت،
شتيكي خسته سهر ۵ شتهكهى بلاو
كردهوه رايخست.

طَرَحَ عَلَيْهِ الْمَسْأَلَةَ: مهسهلهكهى خسته
بهردهمى و داواى ليكۆلينهوى لى
كرد ۵ كارمهكهى خسته بهردهستى.

طَرَحَ الشَّيْءُ عَنْهُ: شتهكهى لى فېرئ داو
لىئى دوورخستهوه.

طَرَحَ طَرَحًا: دووركهوتهوه ۵ (فهو طَرَحُ).
طَارِحَةُ الْحَدِيثِ وَنَحْوَهُ: گفت و گو
لهگهل كردو راوو بۆچونيان لهگهل
پهكر گۆرپهوه.

طَرَحَ الشَّيْءُ: بهمانا (طَرَحَهُ) دئ.
طَرَحَ الْبِنَاءُ: بالهخانهكهى زۆر
بهرزكردهوه، فراوانى كرد.
إِطْرَحَهُ: بهمانا (طَرَحَهُ) دئ.

إِطْرَحَ: بۆ موطاوهه (طَرَحَهُ) دئ.

تطارحا الحديث ونحوه: بيرو بۆچون و

قسهو گفت و گويان گۆرپهوهو
دانوسانيان كرد.

تَطَرَّحَ: به لۆزه لۆز رۆيى و لاته لاتى
بوو ۵ تهيلهسانى لهبهركرد.

الاطروحة: پيش نيازكردن و بيرو
رادمربرين بۆ ليكۆلينهوهو دانو
سان تييدا ۵ مهسهلهو باسو
خواسيك بۆ ليكۆلينهوه بخريته
بهر دانو سان ۵ (ك: أطاريح).

الطراح: شويى دور، زۆر دوور.
الطَّرْحُ فِي الْحِسَابِ: كهمكردى
ژمارهيهكه لهژمارهيهكى ترى زۆر
تر لهخوى.

طَرَحُ الْبَحْرِ فِي مِصْرٍ: بريتييه لهزمويهكه
بهريزبۆتهوه لهسهر قهراخى روبارى
نيل.

الطَّرْحُ: دمركراو؛ واته شتى كه
لهشتى زۆر چمرت كرابى.

الطَّرْحَةُ: تهيلهسان كهبريتيه
لهپوشاكىك شان و مىلى پى
دادهپوشى، وهلى ئيستا ناوه بۆ
پارچه قوماشيك سهروشان و مى
پى داپوشى وهگوو چارۆكهى
ئافرمى و تاراي بوك و نهو
چهفتهيهى لهژير عهگالهوه پياوى
عهرمب سهروشان و مىلى پى
دادهپوشى ۵ (ك: طراح).

الطَّرُوحُ: نهو هی زور شت فری دمدا یان
زور دووری دمخاتهوه ۵ کهوانیک
تیرمکهی بهتهوزم بهاوی ۵
(ك: طَرُوح).

الطَّرِیحُ: فری دراو، واز لیهنندراو
لهبهر بی نرخو هیچو پوچی
شتهکه ۵ (ك: طراحی).

المَطْرَحُ: شوینو جیگای شت ۵ بویه
بهشوینی نیشتهجیبونو شوینی
دانیشتن و یانمو نهجومه دهگوتری
(مَطْرَح) ۵ ههروا ناوه بو شوینی
دوور ۵ جاری واش دمبی و مگوو
چاوگ (مصدر میمی) بهکاردی.

المِطْرَحُ: نامیری شت فری دان ۵ رمبی
دوور هاویژراو ۵ نامیری تهون
کردن.

المِطْرَحَة: رفیده؛ نهو شتهی نانی بی
دهخړتته تهنورو فرنهوه ۵
(ك: مَطْرَح).

المَطْرُوحُ: ژماره دمرکراوهکه که
بچوکرته لهژماره لی دمرکراوهکه
کهپی دی دهگوتری (مطروح منه).

الطَّرْحُونُ: گیاتهرخون؛ روهکیکی
تهمه ن درنزه بوئی گهلاکهی
خوشمو بهتهپی لهگهڅ خواردهمهنی
دا دمخوړی، پیشی دهگوتری
(الحوذان).

الطَّرِیحُ: ماسیهکی بچوکهو خوئی

دمگری و دمبرژنندری و دمخوړی.

طَرَدَة: دمری کرد لهبهر قیزهونی یان
لهبهر هیچو پوچی یان بهمهبهستی
سزادان و توله لی ستانندن.

طَرَدَ الْغَيْرَ وَغَرَهُ: هیرش هین و پهلامار
دمرمکهی راونا، شکاندی.

طَرَدَ الدَّوَابَّ: لهملاو نهولواه و لاخهکانی
خرکردنهوه، دهگوتری: مهرمکهی
بهسهریمکه دا دایهوه.

طَرَدَ الْقَاعِدَةَ وَالْحَكَمَ: یاساو برپارمکهی
بهگشتی ناراسته کرد.

طَرَدَ بَصْرَةَ فِي أَثَرِ الْقَوْمِ: چاوی لهدوی
گهلهکهی بوو.

طَرَدَ الْمَوْلُودَ أَخَاهُ: مندالهکه لهدوا براکهی
لهدایک بوو.

طَرَدَ الْقَوْمَ: بهسهر خهڅکهکه دا تیپهپی.

طَرَدَ الصَّيْدَ طَرْدًا: ههولی نیچیرکردنی
نیچیرمکهی دا.

اَطْرَدَهُ: وای لهشتهکه کرد دمرکراو
فرپندراو بی.

اَطْرَدَ فَلَانًا مِنَ الْبَلَدِ أَوْ عَنْهُ: ههرمانی
کرد فلانکس لهولآت دمریکری و
دوور بخړیتتهوه.

اَطْرَدَ صَاحِبَهُ: گرموی لهگهڅ
هاوهلهکهی کرد له راکردن و
پیشپړکی دا یان لهقومار دا یان
لهزورانبازی دا.

طَارِدُهُ مُطَارِدَةٌ وَطَرَادًا: هه‌ل‌مه‌تی
بۆ‌بردو په‌لاماری دا، دم‌ری کرد،
دم‌ری په‌راند ۵ پیش‌پ‌ک‌ئی له‌گه‌ل دا
کرد له‌هه‌لمه‌ت بردن بۆ سه‌ردوژمن.
طَرْدُهُ: بۆ زێ‌ده‌پ‌و‌یی له‌مانای
(طرده) دئ.

طَرَدَ السَّوْطُ: شوپ‌که‌که یان گورزه‌که‌ی
دریژ کرد.

إِطْرَدَ: به‌شوی‌ن په‌ک دا هات، زنجیره‌ی
به‌ستو نه‌پ‌ر‌پ‌یه‌وه ۵ هه‌ربه‌م
بۆ‌نه‌یه‌وه له‌پ‌وانگه‌ی ئه‌م مانایه
ده‌گوت‌ری: (إِطْرَدَ الْكَلَامُ أَوْ الْحَدِيثُ):
واته قه‌سه‌کانی به‌زنجیرو
به‌شیوه‌یه‌کی رێ‌ک و پێ‌ک ئاراسته
کردن و مه‌به‌ستی گه‌یاند.

إِطْرَدَ النَّهْرُ: روبره‌که به‌ردموام
به‌شیوه‌یه‌کی نه‌پ‌ساوه ئاو‌که‌ی
پیدا‌هات و پ‌ر‌انه‌وی نه‌بوو.

إِطْرَدَ الْقِيَاسُ: حوکم و وصفه‌که
(عیله‌ت و بایسه‌که) به‌بون و
به‌نه‌بون دموه‌رانیان کرد، بۆ نمونه
سه‌رخۆش‌کردن که‌هۆ‌کارو عیله‌تی
حوکه‌مێ‌که که‌حه‌رام‌بوونه دموه‌ران
ده‌که‌ن، له‌هه‌رشوێ‌نێ‌ک و مصف‌و
عیله‌ته‌که هه‌بوون حوکمه‌که هه‌یه،
واته هه‌رشتی‌ک ئاده‌میزادی
سه‌رخۆش‌کرد هه‌رامه.

تطارد الأقران وغيرهم في الحرب:
شه‌رکه‌رمان هه‌ندی‌کیان
هه‌ندی‌کیانیان راو‌دوونا.

تطارد الشيء: شته‌که زنجیره‌ی به‌ستو
پاساگه‌ی به‌ره‌ه‌رار بوو.

إستطرد له في الحرب وغيرها: له‌شه‌ر‌دا
به‌فیل و بۆ ئه‌وه‌ی هه‌لئ ب‌خه‌له‌تی‌نئ
له‌به‌ری هه‌لات و دوا‌یی هه‌لمه‌تی بۆ
هینایه‌وه.

استطرد في الكلام: له‌قه‌سه‌کان دا
له‌بایسه‌که‌وه گواسته‌یه‌وه بۆ باسی‌کی
تر.

الطَّرَاد: (فرسان الطَّرَاد): ئه‌و
سوار‌چا‌کانه‌ی گۆ‌ره‌پانی شه‌رن
که‌هه‌لمه‌ت بۆ‌یه‌ک‌تر ده‌بن و یه‌ک‌تر
راو‌دوو ده‌نێ‌ن، یه‌ک‌تر ده‌هێ‌نن و
ده‌به‌ن.

الطَّرْدُ: ئه‌و کال‌او شت و مه‌که‌یه به‌هۆ‌ی
به‌ری‌ده‌وه له‌شوێ‌نێ‌که‌وه ده‌نێ‌ردئ
بۆ شوێ‌نێ‌کی تر ۵ ئه‌م وشه‌یه
له‌به‌ره‌پ‌ه‌تا چا‌و‌گه، دوا‌یی بۆ‌کال‌ای
نێ‌رد‌راو به‌به‌ری‌دا به‌کاره‌اتوو ۵
له‌ه‌واری زان‌ستی پ‌ز‌یش‌کی دا بۆ
ده‌ره‌ینانی من‌دال له‌س‌کی دا‌ی‌کی
به‌ش‌ی‌وه‌ی ناس‌رو‌ش‌تی
به‌کار‌ده‌هێ‌ن‌د‌رێ‌ت.

الطَّرْدُ: راو‌چ‌یه‌تی و نێ‌چ‌یره‌وانی،
ده‌گوت‌ری: (هذا يوم الطَّرْد): ئه‌مه‌ر‌ۆ

رؤزی راوکردن و راوهدونانی نیچیره
 ۵ پورههنگ ۵ (ك: طرود).

الطَّرَادُ: سهربانی ريك و روبه‌ری
 دهشت ۵ نامیریکه به‌گاسنی
 هه‌وچاره‌وه شمه‌ك دمدری بۆنه‌وه‌ی
 خه‌ته جوته‌كان گه‌وره بن ۵ كه‌شتی
 بچوك و تیزپه‌وه ۵ نیستا بۆ كه‌شتی
 جه‌نگی تیزپه‌وه به‌كارده‌هیندری.
 الطَّرَادَة: كه‌شتی جه‌نگی تیزپه‌وه.

الطَّرِيد: دمرگراو ۵ راوهدونراو و
 دهرپه‌پیندراو له‌لانه‌ی خۆی، جا
 نیچیربی یان شتی تر ۵ نه‌و منداله‌ی
 دوا مندالی پيش خۆی له‌دايك
 ده‌بی.

الطَّرِيدَة: دمرگراو راوهدونراو ۵ نه‌و
 نیچیره یان همرشتیکی تر له‌لانه‌ی
 خۆی دهرپه‌پیندری، ریکه‌و باریکه
 ری ۵ گونیك له‌قوماش گرابی
 به‌دریزی ۵ په‌رۆیه‌كه ته‌په‌درکری و
 ناوته‌ندوری پی دهم‌په‌رته‌وه.

المَطْرَدَة: شوینی جلیت بازی و
 راوهدونانی نه‌سپ سوار له‌کاتی
 شه‌رو هه‌راداو هه‌لمه‌ت بردنی
 سواره‌كان بۆ په‌گتری ۵ نیشانه‌ی
 رینگاو یان ۵ (ك: مطارد).

المَطْرَد: همرشتیک چه‌موش بی مالی
 نه‌بی.

طَرَطَرًا و طَرُورًا: جوان و روگوشادو
 په‌زاشیرین بوو.

طَرَّ الشَّغَرُ: موومگان روان، ده‌گوتری: (طَرَّ
 شاره‌): نه‌و گه‌نجه موی لی هاتن
 ریشی روا، سمیلی هاتن.

طَرَّ النَّبْتُ: رومکه‌كه رواو دمرکه‌وت.

طَرَّ الْجَرَمُ: نه‌ستیره‌كان هه‌لاتن و
 روناکییان دا.

طَرَّ الثَّوْبُ: قوماشه‌کی دراند، ده‌گوتری:
 (طَرَّه‌م بالسيف).

طَرَّ الشَّغَرُ: موومگانی کورت کردنه‌وه.

طَرَّ الْبِنَاءُ وَنَحْوَهُ: باله‌خانه‌که‌ی بۆیه‌کردو
 جوانی کرد.

طَرَّ الْمَالُ وَنَحْوَهُ: ماله‌که‌ی دزی یان رفاندی.

اَطَّرَ: شاره‌زای کرد ۵ به‌م به‌رو نه‌و

به‌ری شیومکه‌دا هاتوچۆی کرد ۵

له‌په‌ندی پیشینان دا هاتووه ده‌لی

(اَطَّرَ فَاثَنًا نَاعِلًا): نه‌وکاره قورسه

بکه تۆ بۆکاری وا گران لی‌هاتوی.

اَطَّرَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی برپه‌وه، خسته‌ی
 خوار.

طَرَّدَ: توپه‌ی دروستکرد یان توپه‌وه
 نارپی په‌یداکرد.

طَرَّدَ الثَّوْبُ: بۆ قوماشه‌که نارمی په‌یدا
 کرد ۵ توپه‌وه مۆزی له‌قوماشه‌که دا.

طَرَّت الجارية: كيزمكه بهزولفو قزى
پيشه سهرى توپهى بوخووى
دمسته بهر كرد.

الطَّرُّ: نهو توك و كولك و مووميه كه دوا
برينه وه و روتانه وه دينه وه و موزى
طوغرا و نارمى شت و (ك: طَرَّرَ
و طرار).

الطَّرُّ: لايه نو دمفهرو لايه نى شت و
پهراويز و كۆمه ن و (ك: اطرار).

الطَّرَّة: ناوه بوشتى برپدراوه و كه نارى
هه مووشت و ليوارى شيو و نهو
قزى ئافرمه له سهر ناوچه وانى
رېكى دهخاو داي دهه نى، كاكو ن و
موزى طوغرا و (ك: طَرَّرَ و طرار)،
دهگوتري: (بدت مخايل الامر و طرره):
نيشانهى كارو روداو مكه دمركه وت.

الطَّرَار: دزو گيرفانې و گيرفانى پياو
دمدري و دمبـري پـارمـكه
دمرديندري.

الطَّرُور: كاكو نى كچ و كو پ و (ك: طَرَّرَ
و طرار).

الطَّرِيرُ: كاكو نى ريك و پيك و
شانه كراو و خاو من روخسارى جوان و
رمزا شيرين و جهسته ريك و پيك و
گهنجيك سمبلى بوړكردى.

طَرَّه طَرَّاراً: پالى پيومانو پاله په ستوى دا.
طَرَّو طَرَّاراً: رهوشتى جوان بوو دواى

نهوهى له موپيش بهد خو بوو و
له پو شينى پو شاك و خواردن د شتى
باش و خاو ين به كاردى نى و خواردنى
خوش دهخواو پو شاكى جوان و
به نرخ له بهر دمكاو به پيك و پيكى
خوى دمرده خا و (فهو طَرَّرَ).

طَرَّرَ الثوب وغيره: پهراويزى نايابى بو
كراسه كهى دروست كرد، نه ته مين و
شيرازى پيوه دادرو.

تَطَرَّرَ في اللبس وغيره: شتى ناياب و
جوانى پو شى.

الطَّرَاز: شيوه و شيواز، شتى باش
له هه موو جوړيك، دهگوتري: (ليس
هذا من طرازك): نه مه له شيوه و
شيوازى تو نيه و نارمى قوماش و
شتى له و جوړه و نهو قوماش و
پو شاكى بو پاشا ناماد دمكرى و
نهو شوپنهى قوماشى باشى لى
دهجـينـدري و ليوهى بهرهم
دهجيندري و (ك: طَرَّرَ و اطررة).

الطَّرَازة: پيشهى پهراويز چنى
قوماش و پو شاك.

الطَّرَازة: پيشهى پهراويز چنى
قوماش و پو شاك.

الطَّرَاز: نهوهى پهراويز چنى دهكا و
يان به هه و داي ئاوريشم پهراويز
چنى كراسه كه دهكا.

طَرَفُ: شَانازی بهشتیک کرد
که نیه تی.

طَرَطَر بْضَانَه وَغَرهَا: بانگی مهرمکانی
کرد بؤنه وهی بیانده وشی.

الطَّرَطَرُ: شهرابی پالتیوروا، خلتهو
پلتی شهرابی پالتیوروا.

الطَّرَطُور: شتی باریکی دریز ۵ فیسی
دریز بؤسهری باریک ۵ نهقامی لاواز
۵ (ك: طَرَاطِر).

الطَّرَطُطِ: خلتهو پلتی بنکی
پیا له شهراب، دواپی به کارهیندراوه
بؤ خلتهو پلتی هه موو
شله مه نیه ك.

طَرَفَ الْبَصَرِ طَرَفًا: پیتوی جاوی
هه لته کاند، جولانسی، دمگوتری:
(مابقیت منهم عین تطرف):
هه موویان فهوتان و کهسیان نه ماوه.

طَرَفَ اليه: بؤی روانی، سهیری کرد.
طَرَفَ عینیه و بهما: پیتوی جاوی جولاندن
۵ (طَرَفَ الشَّيْءِ): سهیری شته کهی
کرد.

طَرَفَ عینِه الحزن وَطَرَفَ عینِه المال: خهمو
خهفت پان مال و سامان جاوی
کویر کردو حقو راستی نه بیینی.
طَرَفَ فَلَانًا عَنِ الشَّيْءِ: فلانکهسی له وکاره
لادا.

طَرَفَ طَرَفًا: ناسک و تهرو تازه بوو.

الطَّرِزُ: شیوازو شیوه ۵ شتی باش
له همر جۆریك بی.

الطَّرِزِي: به مانا (الطَّرَاز) دی.

المُطَرِّزُ: به مانا (الطَّرَاز) دی.

طَرَسَ الْكِتَابَ طَرَسًا: کتیبه کهی
نووسیه وه ۵ رمشی کرده وه.

طَرَسَهُ: به مانا (طَرَسَهُ) دئ ۵ سهر
له نوئ کتیبه کهی نووسیه وه، به سهر
دپرمکال و کوژاوه مکان دا چۆوه.

تَطَرَسَ فِي ملبسه و مطعمه: پۆشاک
باشی پۆشی و به شیوهی ریک و پیک
پۆشاک پۆشی ۵ خواردنی چاک
هه لیزارد و خوارد.

تَطَرَسَ عَنِ الشَّيْءِ: خوی له شته که
پاراست و خوی له وه بهرتر زانی
که خهریکی نهو چۆره شتانه بی.

الطَّرَسُ: کاغزه و په ره ۵ پهراویك
نوسراویك کوژا بیته وه دواپی توخ
کرای بیته وه پان نوسرا بیته وه ۵
(ك: طَرَسَ و اطراس).

طَرَشَ طَرَشًا وَطَرَشَةً: گوپی گران بوو ۵
که پ بوو.

تَطَارَشَ: خوی به که پرو گوئ گران
نیشان دا.

الطَّرَشُ: که پرو گوئ گران ۵ بؤ میینه
دمگوتری: (طَرَشَاء) ۵ (ك: طَرَش).

الطَّرُوشُ: به مانا (الطَّرَش) دی.

الطَّرَشُ: گوئ گران.

اَطْرَفَ: شَتِيكى سەپرو عەنتىكەى
هينايەكايەو.

اَطْرَفَ الرَجُلَ: شَتِيكى نايابو
عەنتىكەى دايەفلان.

اَطْرَفُهُ بَكْذَا: بەدىارى ئەوشتە نايابەى
دايە.

اَطْرَفَ الثَّوْرَ: قوماشەكەى
نیشانەکردو وینەو شتى وای لەسەر
رەسم کرد ە لەقەراخەکانى وینەى
کيشا.

طَرَفَ الجَنَدِي: سەربازەكە لەقەراخ
شەپگەدا شەپرى کرد.

طَرَفَ الشَّيْءِ: شتەكەى خستە كەنارەو
ە قەراخى بۆدانا ە كەنارەكەى
دىارىيى کرد ە شتەكەى بەناسكو
تازە لەقەلەم دا.

طَرَفَتِ الْمَرْأَةُ أَمْلَها وَأَطْفَارها:
ئافرمەكە قامكو نینۆكەكانى
بەخەنە پەنگ كردن، جوانى كردن.
اَطْرَفَ الشَّيْءِ: شتەكەى بەناسكو تەپرو
تازە دانا ە تازە هەلى بژارد.

تَطْرَفَ: هاتە كەنارەو، چوو قەراخ
شتەكە، دەگوترى: (تَطْرَفَتِ
الشمسُ): خۆر لەئاوابوون نزىك
بۆو.

تَطْرَفَ مِنْه: لىي دوور كەوتەو ە
لەسنوورى ئاسايى خۆى لايداو
تەپەپى کرد.

تَطْرَفَ الشَّيْءِ: قەراخى شتەكەى گرت
ە بەناسكو تەپرو تازەى لەقەلەم دا.
اِسْتَطْرَفَهُ: بەناسكو ناوازەى لەقەلەم
دا.

الاطْرُوفَةُ: نوكتەى خوۆش و قەسەى
سەپرو چىرۆكى سەپرو سەمەرە ە
دىارى و شتى عەنتىكە ە شتى تازە
داهاووى سەپرو سەمەرە.

التطريف: نینۆك كردن و جوانکردنى
دەست و پەنجە.

الطَّارِفُ: شتى ناسكو دڵخۆشكەر ە
قەسەى خوۆش.

الطَّارِفَةُ: چاو ە كۆن و كەلەبەرى
خیمەو رەشمال كەدەكەونە ئەملاو
ئەولایەو لىيانەو دەرپوانى بۆ
دەرمو ە چەند حەلقەو قولقەپەك
كە حەبلىان تەخراو ە بەسنگە
داكو تراوكانەو خیمەكە شەتەك
دراو ە (ك: طوارف).

الطَّارِف: قەسەى بەتوانچ و توپىكل
بۆئەو ە ببیتە هۆى خوۆشى و
بىكەنەن ە خانووىك لەخشت
دروستكرابى و بچوك و ئەويلكەبى
واتە قوخیلكە، خانوى عەرمبە سارا
نشینەكان ە ئەو ە لەقەراخ و
بىجاخى كشتوكاڵ دەرپو ە لى
دەكرپتەو ە (ك: طَرَف و طرافة).

الطَّرْفُ: جولانندن و ههئتهكاندننى
 بئىلوى چاو ۵ خودى چاو ۵ قورئان
 دهفهرموى: ﴿وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ
 الطُّرْفِ عَيْنٍ﴾ ۵ تيرپوانين و
 سهيركردن ۵ كۆتايى و نهوپهري
 ههموو شتيك ۵ ههروا بهمانا
 (الطَّرْف) يش هاتووه ۵ (ك: اطراف).
 الطَّرْف: پياوى پياوانه و سهخى و
 نانبد ۵ ئهسبى رهسهن ۵ قسهى
 خوش و پيىكهنين ئاومر ۵
 ههرمانايهك وشهى (الطَّارِف)
 بيجرگرتيهوه، نههميش دميگهيهئى ۵
 همر گول و بهرو بوميكى رومكى كه
 هيشتا لهخونچهكهى دابى و
 نهپشكوتوبى ۵ نهوكهسهى لهسهر
 هيچ نيش و بىرو رايهك بهردموام
 نهبى ۵ نهوكهسهى زوزو له
 لهومرگا و پاوانيكهوه دهگويزتتهوه
 بۆ لهومرگايهكى ترو لهلهومرگايهك
 دا ناميتتتهوه ۵ چاو جنۆك و
 چاوليىكهرو بهخيل، ههرشتيىك
 ببينى پيى خوشه بۆئه و بى ۵
 قسهى جوان و پرمانا ۵ (ك: ظروف
 و اطراف).

الطَّرْف: لهههمووشتيىك نهمسهر و
 نهوسهرى و كۆتاييهكهى ۵ ناوچه و
 دهفهر ۵ كۆمهليىك لهشت ۵ يهكيىك

لهكپيارو فروشيار ۵ (ك: اطراف).
 الطرفاء: درهختيىكه لههپيرى
 (الطرفاوية) ۵ درهختى (الائل) لهو
 پيرميه.
 الطَّرْفَةُ: خاليىكى سوره لهچاودا پهيدا
 دمبى لهناكامى خوڤن تيزان بههوى
 زهخت و زمبريىك كهله چاو دمكهوى.
 الطَّرْفَةُ: ههرشتيىك تازه قهلااو
 عهنتيىكهو سهرسورهيىنهر بى.
 الطَّرْفَةُ: ميئينى (الطَّرْف) ۵ (ك: طَرَف)
 ۵ شتى چاكى عهنتيىكهو ناوازه ۵
 قسهو گفتم و گووى خوش و گالتهو
 كهپ.
 المِطْرَف: چارهكهيهكه يان پوشاكيىكه
 لهئاوريشم چوار گوڤهيهو گولى
 تيدان ۵ (ك: مِطْرَف).
 المِطْرَفُ من الخيل: ئهسپيىك سهرى
 سبى بى يان كلكى سبى بى و باقى
 جهستهى رهنكى تر بى ۵ يان ئه و
 دوو شوپتهى رمش بن و باقى
 جهستهى رهنكيىكى تر بى.
 المِطْرَفَةُ: مهرپىك دهوروبهرى گوڤى
 سبى بى و باقى جهستهى رمش بى ۵
 يان بهپيىچهوانهوه دهورو بهرى
 گوڤچكهى رمش بى باقى جهستهى
 سبى بى.
 المطرُوفُ: چاو تى بىردراو، دهگوتريى:

سهرهك.

اَطْرَقَ الشَّيْءُ: هه‌ندئ له‌شته‌كه‌ی خسته
سهر هه‌ندئ‌یكى.

اَطْرَقَ الشَّيْءُ بِالْجُلْدِ وَغَوْه: چه‌رمى
له‌به‌رشته‌كه‌ كرد.

اَطْرَقَ فَلَانٌ فَحَلًا: نیریه‌ه قه‌ره‌ه یان
حوشتره‌ه نیریه‌كه‌ی دا به‌فلا‌نكه‌س
بوئه‌وه‌ی بزن یان حوشتره‌كانی به‌
كه‌ئ دا.

اَطْرَقَ الصَّيْدُ: ته‌له‌و داوی بو نیچه‌ر كه‌ه
نایه‌وه بوئه‌وه‌ی بیگرئ.

طَارَقَ الشَّيْءُ: شته‌كه‌ی هه‌ندئ‌یكى
خسته سهر هه‌ندئ‌یكى و راسته‌و
پاسته‌ی كرد.

طَارَقَ الشَّيْءُ وَبَيْنَهُمَا: دوشته‌كه‌ی
خستنه سهره‌كه‌و به‌یكى گرتن.

طَارَقَ النِّعْلُ وَغَوْهَا: نه‌عه‌له‌كانی خسته‌ه
سهره‌كه‌و قاتقات داینان.

طَرَّقَتِ الْحَامِلُ: ئا‌ه‌ره‌ته‌ه سكه‌پر كه‌ه
منداله‌كه‌ی له‌سكى دا گیربوو ه یان
هه‌ندئ‌یكى هاته‌ه دهره‌و هه‌ندئ‌یكى ماوه
نایه‌ته‌ه دهر ه ده‌گوترئ: (طَرَّقَتِ
بولدها): منداله‌كه‌ی له‌سكى دا ئاخى
بوو.

طَرَّقَتِ الدَّجَاجَةُ وَغَوْهَا: مریشه‌كه‌ه
هه‌یكه‌ی به‌ناخوشی كرد.

(فلا‌ن مطروف به‌فلا‌ن): فلا‌نكه‌س

چاوی له‌فلا‌ن به‌پوه‌و سهری كه‌سى
تر ناكا.

المَطْرُوقَةُ مِنَ النِّسَاءِ: ئا‌ه‌ره‌تیه‌كه‌ه چا‌و
داخا‌و چا‌و زه‌ق نه‌كا.

طَرَقَ النِّجْمُ طُرُوقًا: نه‌سته‌یر كه‌ه شه‌و
هه‌ته‌هات‌و جوان دهر كه‌ه‌وت.

طَرَقَ الْمَغْدَنُ طَرَقًا: مه‌عه‌ده‌نه‌كه‌ی خسته
سهر سندن‌و به‌چه‌كه‌وچ ئیى دا
درئ‌زی كرد پانی كرد.

طَرَقَ الصَّوْفُ وَغَوْه: خوریه‌كه‌ی
به‌شه‌كردو شی كرده‌وه‌ه لۆكه‌كه‌ی
شی كرده‌وه‌ه به‌هه‌لاج.

طَرَقَ الْبَابُ: له‌دهر كه‌كه‌ی دا.
طَرَقَ الْقَوْمُ: شه‌و دهره‌نگانیكه‌ه كا‌برا هاته‌ه

مالئ نه‌و خه‌ئه‌و بوو به‌میوانیان.
طَرَقَ الطَّرِيقُ: ره‌گاكه‌ی پیاده‌كردو پییدا
رؤی.

طَرَقَ الْكَلَامُ: قسه‌كه‌ی هه‌ئنا‌یه‌ه په‌شه‌وه‌و
خسته‌یه به‌ریاس‌و له‌كه‌ئه‌ینه‌وه‌ه.

طَرَقَ طَرَقًا: سهری داخست‌و به‌دینگ بوو،
قسه‌ی نه‌كرد ه له‌ترسا‌و به‌هۆی
چه‌به‌سانه‌وه‌ه به‌دینگ بوو ه چا‌وی
داخست‌و خۆی لئ به‌ ئاكا كرد.

اَطْرَقَ جَنَاحُ الطَّائِرِ: بالئ بالنده‌كه‌ه
هه‌ندئ له‌به‌ره‌م‌كانی كه‌ه‌وتنه‌ه

طَرَقَ الشَّيْءُ: زۆرى شتەكە فش
کردموه.

طَرَقَ المَرْضِعُ: شوپنەكەى كردە رېبازو
رېرمو.

طَرَقَ طَرِيقًا: رېڭاكەى تەخت و خوش
کرد.

طَرَقَ لَهُ: رېڭاى بۆكردموه.

إِنْطَرَقَ: بۆ موطاومەى (طَرَقَهُ) دى.

تَطَرَّقَ: بەدواداچونى بۆكرد.

تَطَرَّقَ إِلَيْهِ: ويستى رېڭاى بۆ بىكاتموه
لېى پاراپەوه كارمەكەى بۆبىكاو
يارمەتى بەدا، دىگوترى: (تَطَرَّقَ إِلَى
ذَهَبَ كَذَا): ئەوه بەيىرى داھاتو
ئەوه جووه دليەوه.

تَطَرَّقَ إِلَى الْمَوْضِعِ: باسەكەى وروژاندو
خستىە بەرلىكۆلینەوه.

إِسْتَطَرَّقَ إِلَى الْبَابِ: رېڭاى دۆزپەوه
بۆلای دىرگاگە پان بەو رېڭاگە دا
رؤى كەدەجووه لای دىرگاگە.

إِسْتَطَرَّقَ فَلَانًا: داواى لەفلان كرد رېڭا
چارمەكى بۆ بدۆزپەوه.

إِسْتَطَرَّقَ فَلَانًا فَحَلًّا: داواى لەفلان كرد
خوشترە نېرمەكى بداتى بۆ
كەلدانى خوشترە مېيەگانى.

الطَّارِقُ: مېوانى شەو، كەسېك شەو
بى بەمېوانى پان بۆ مەبەستى تر
بى ە ئەستېرەى روناك كە

بەروناكايى خۆى تاريكى شەو كون
بكا ە روداو ە روداويك بەشەو رويىدا
ە (ك: طَرَقَ) بۆ ئادەمىزاد... بۆ شتى
تر (طَوَارِقَ).

الطَّارِقَةُ: خىل و هۆزى پياو ە
سىستەمى بچكۆلە بۆ نوسىن ە
ئەوكەسەى بەردى پشك و گرمو
دىارى دىكاو دەستە گولى لى دەدا.
الطَّارِقُ: توپزىكى پېست كەدەكەوئپتە
سەر توپزىكى تر ە تۆوى ئەسپو
خوشترى نېرە كە بۆكەلدان
بەكارپان دېنن.

الطَّارِقُ: ديارىكردى بەردوچكەى فال
گرمو كەمەزىندى دىكاو لېى دەدا ە
داوانانەوه، تەلە نانەوه بۆ نېچىر ە
بەزو پيو ە هيزو توانا ە
(ك: أَطْرَاقَ).

الطَّرْقَةُ: يەكجار لېدانى پشك ە يەك
جار لەهەرشتىك بى، دىگوترى:
(آتِيهِ فِي الْيَوْمِ طَرَقَتَيْنِ): لەرۆزىك دا
دووجار ھاتم بۆلای پان دىگوترى:
(آتِيهِ فِي الْيَوْمِ طَرْقَةً وَاحِدَةً).

الطَّرْقَةُ: رېڭا ە رېبازو بىرو بۆجوني
ناپىنى پان سىاسى پان ھەربوارىك
ە دابو نەرىت ە رېڭاو چۆنىەتى
پىك گرتنى دوو شت پان زياترو
دانانىان لەسەر يەكتر.

الطُّرُقُ: دانانی بهرد چین لهسەر چین.
 الطَّرِيقُ: رێگا، شوێنی پێداروێستن ۵
 رێگای پان و پۆر ۵ رێبازی پێری
 صوْفی و دەرۆش ۵ (ك: طُرُق).
 طُرُقُ الطَّمَن: لهقانونی مورافهعاتدا
 بریتییە لەو هۆکاره یاسایی و بەلگه
 مادی و مەعنەوییانە کە تاوانبار و
 حوکمدراو پەنای بۆدەبا بۆنەوهی
 ئەو حوکمە ی بەسەری دا دراوه
 هەلبۆهشیتهوه، یان راسته و پاسته
 بکری.
 الطَّرِيقَةُ: رێباز ۵ ژێنامه و بەسەرھاتی
 تاکەکەس ۵ مەزھەب و بیرو بۆچون و
 پەڕموو ھەرۆگرام ۵ چین و توێژ ۵
 (ك: طرائق).
 الطَّرَائِقُ: چینهکان ھەندێکیان لەسەر
 ھەندێکیان ۵ کۆمەڵ و تاقمی بیرو
 باوەڕ جیاواز، دەرگوتری: (ئوب
 طرائق): کراسیکی زێوو کۆنە، یان
 پارچە پارچەییە.
 الْمُسْتَطَرِقَةُ: قاپ و قاچاخی مەعدەنی.
 الْمِطْرَاقُ: جەکوچ ۵ نامیری کوتان ۵
 رێگایەک زۆری رێبوار پێدا بپۆن.
 الْمِطْرَاقُ مِنَ الشَّيْءِ: شتێک بەدوا
 شتێک دا بێ یان ھاوشان و ھاوشیو
 بێ ۵ (ك: مطاريق).
 المطاريق: پێادەرپو، دەرگوتری:

(جاءت الدواب مطاريق): وڵاخەکان
 بەرپز بەشوێن یەکدا ھاتن.
 الْمِطْرَقُ: جەکوچ؛ نامیریکی ئاسنینه
 ئاسنی گەرمرکراو و مەعدەنی تری
 بێ دەرگوتری ۵ نامیریکی خوری بێ
 شی دەرگوتەوه یان لۆکە ی بێ شی
 دەرگوتەوه.
 الْمِطْرَقَةُ: بەمانا (المِطْرَقُ) دی.
 الْمِطْرُوقُ: کەسیک بێ عەقڵ و گێل
 بێ.
 الْمُنْطَرِقَاتُ: ئەو قەبارە مەعدەنیانە ی
 بەجەکوچ راست دەرگوتەوه، درێژ و
 پان دەرگوتن.
 طَرِمْتُ بِيَرْتُ النحل طَرْمًا: شانە
 ھەنگوینەکان پەڕپوون لەھەنگوین.
 اطرمت اسنانه: ددانەکانی بەئغی
 سەوزیان گرتووە.
 الطَّارِمَةُ: خانوی بچوک لەدار
 دروستکراوی و مکوو قوبیە.
 الطَّرَامَةُ: ئەو چلک و بەلقە سەوزە ی
 دەرگوتە سەرددان ۵ پاشماوێ
 خواردن لەناو ددانەکان دا.
 الطَّرْمُ: ھەنگوین ۵ رۆنەکەرە.
 الطَّرِمَةُ: زێبکەو لووہ بچکۆلەیکە
 لەناو پرستی لێوی سەرو ۵ (ك: طَرِمَ
 وَطَرَمَ).
 الطَّرْنَشُولُ: گۆلە بەرپۆزە، رومکیکە

له پېړي (الركبة) يه گۆله كهي
 همه ميشه روي له خوره.
 طري طراوة و طراة: ناسك و نهرمو شل
 بوو.
 طرو طراوة: تېرو تازمو ناسك بوو.
 اطراف: زوري په سن كړدو رهو شته
 جوانه گاني ژماردن ه زنده رموي
 كړد له پهن كړدني و باسي رهو شته
 جوانه گاني.
 طراف: واي لي كړد ناسك بې.
 طري الطيب: بونه خو شه كهي به هو ي
 راته كان و راو شانندن بلاو كړد موه.
 الإطرية: جوړه خواردمه مېه كه و مكوو
 هودا دمزو و وايه له نارد دروست
 دمكړي.
 الطري: نهرمو شلو تېرو تازه ه
 پالفته كړاو پاليوړاو.
 المطراة: جوړه بونيكي خو شه.
 الطانج: تېرو تازه.
 الطزاجة: به مانا (الطازج) دي، يان
 لؤغه تيكي له (الطازج).
 الطست: ته شت ه قاپيكي كه وانه بيه
 له مسو شتي و دروست دمكړي
 بوشت تېدا شتن و كاري تر ه (ك:
 طسوت).
 طس في الأرض واليها طساً: زور رو يشت و
 دوور كه موته وه.

طس فلاناً: فلانكه سي زامار كړد بريني
 تېكړد ه كي شه و نيزاعى له گهل دا
 كړدو بوړي دا.
 طس الشئ في الماء ونحوه: شته كهي له ناودا
 نقوم كړد ه به سهرى په نجه ي
 شته كهي گرت، يان خواردى.
 طسس: به ناوړه وي دا رو يي.
 الطاسة: برينيك قول بېو بگاته
 كلوړايي.
 الطساسة: پېشه ي ته شت دروست كړدن.
 الطس: ته شت ه (ك: طسس،
 وأطاس).
 الطساس: ته شت دروست كړ، ته شت
 فروش ه نينوك ه (ك: طساس
 وأطاس).
 الطسان: گوړه پاني شهرو جهنگ ه
 ته پو توژ كاتي بهرپا دمبي.
 الطسة: په كچار نقوم كړدن ه ته شت ه
 نينوك ه (ك: طساس وأطاس).
 الطسة: ته شت ه (ك: طساس وطسس).
 الطشت: ته شت ه (ك: طشوت).
 طشت السماء طشاً وطشياً: ناسمان
 باراني كزي باراند.
 طش الطر: بارانه كه كه مو لاواز بوو.
 طش فلان: فلانكه س ه لاهم تي هينا ه
 لوتي ناوي پيوه نه ماو هاته خوارو

زور پژمی و ئاوی لوت و دمی
پېژاند.

الطَّشَّاشُ مِنَ الْمَطَرِ: پېژانی باران،
بارانیك نه پېژننه بـو
نه پېژوشه بـو ۵ چاوگزو نابینا.

الطَّشَّاشُ: نه خۆشیه که و مکوو
هه لاهمه تو ئینفلوو منزا که کابرا
دم پژمی و ئاوی لوت و دمی
دم پېژنی.

الطَّشُّ: به مانا (الطَّشَّاش) دئ.

الطَّشَّاشُ: بارانیکی مام ناوهندی
نه پېژننه بـو نه بهورده باران بی.

طَعِمَ طَعْمًا وَطَعَامًا: خواردی ۵ چهستی.
طَعِمَ الْفَصْنَ: لقه درخته که له درختیکی
تردا مو تر به کرا.

طَعِمَ الشَّيْءَ وَمِنْهُ: شته که به ددانی
پیشینی خوارد.

اطعمتِ البُسْرَةَ: خورما که گه بی و
شیرنایی لی به دمر که وت.

اطعمت الشجرة: درخته که میوه که ی
ه بی گه بی.

اطعمت المأكول: تامی خواردمه نه که
سهر سو پهنهر بوو.

اطعم فلاناً: وای له فلان کهس کرد شت بخوا.

اطعم الله فلاناً: خودا رزق و روژی دا
به فلان کهس.

اطعم الفصن بآخر من غير شجرة: لقه

درخته که ی له درختیکی تر
موتور به کرد بۆنه و ی درختیکی

تر پان لی بیتهدی درخته که مش
لقه موتور به کرا و مه که ی قبول کرد.

طاعمة: نانی خوارد، پان نانی له گه ل
به کیکی تر خوارد.

طاعم الحمام انشاء: کۆتره که دمندوکی
خسته ناو دمندوکی می به که وه.

طعم العظم: ئیسقانه که مۆخی تیدا
بهیدا بوو.

طعم الفصن: لقه درخته که ی
له درختیکی تردا موتور به کرد.

طعم الحشَب بالصدف وغره: سه دمه و
مرواری له درخته که چه سپاند بۆ

جوانی و راز و می.

إطعمت البُسْرَةَ: خورما بهرسيله که
ئال و بۆلی تیکه وت و تامی شیرینی

لی بهیدا بوو.

إطعمت الشجرة: درخته که میوه که ی
ه بی گه بی، دهگوتری: (فلان لا يطعم):

فلان کهس رام نابو و عه قلی
مه جلیس و ئاداب فیرنایی.

تطاعما: بیکه وه نانیاں خوارد.

تطاعمت الحمامان: کۆتره نیرمه که
دمندوکی خسته نیو دمندوکی کۆتره

می به که وه.

الطَّاعِمُ: بخور ۵ خاومن خوراك ۵ لهبارى خوارندنهوه ريك و پيك.
الطَّعام: خوراك، همرشتيك بخورئ و مانهوهى جهستهى پئوه بهندبى ۵ همرشتيك بكرئ به بزئو و مكوو گهنم و جوو خورماو نهو جوړه شتانه ۵ نههلى عيراق و حيجاز بهزورئ وشهى (الطعام) بؤگهنم بهكارديئن ۵ (ك: اطعمة).

طعام البحر: نهو ماسيانهى لهناو ناوى قهراخ و بيجاخي دهر يادان و ناوهگهيان رؤدهجئ و ماسيهكان بهبئ راوگردن بهيدهست دهبين ۵ همرشتيك بهناوى دهر يا ناوبدرئ و روايي.

الطَّعامي: خوراك فروش.
الطَّعم: تام و چيز كه بهههستى جهشتن كهلهزماندايه ههستى پئ دمكرئ و مكوو شيرينى و تالئ و مزرى و ساردى و گهرمى ... هتد. نهوهى نهفسى زيندهور جهزى لئ دمكا لهخوراك ۵ دمگوتري: (تغير طعم فلان): ههستى جهزتنى فلانكهس لهحالهتى ناسايى خوئ دهرجوو گؤړا ۵ همر وا دمگوتري: (فلان ذو طعم): فلان خاومن عهقل و بيرو بؤچونى خوئيهتى ۵ (وما هو بذي

تطاعم التلائمان: نهو دوو ماچو موچكهه دهميان خسته ناو دهمى يهكترموه و مكوو دوو كوتري نيرو مئ، دمگوتري: (انه المتطاعم الخلق): نهو مروفه جهستهو ههندامى ريك و پيك.

تطعم: بؤ موطاومعهى (طعم) هاتووه.
تطعم الشيء: شتهكهى تام كرد، توزيركى لئ جهشت بؤنهوهى بزائى تامى چؤنه.
استطعم الشيء: تامى شتهكهى كرد كه ميكي لئ خسته ناو دهمى تا بزائى تامى چؤنه ۵ تامى كردو بهلايهوه خوئ بوو.

استطعم فلاناً: داواى خواردن لى فلان كرد ۵ قورئان دمفهرموى: ﴿حَتَّى إِذَا أَتَى أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطْعَمَ أَهْلُهَا﴾.
استطعم فلاناً الحديث: داواى لهفلانكهس كرد قسهى بؤ بگيريتموه بؤنهوهى گوئ لهقسهكانى بگريئ و تامى وتهكانى بچيزئ و لهزمتيان لييك.

التطعيم في النبات: نهوهيه لاسكى رومكيك بينى لهگهل لاسكى رومكيكى تر كه رىگ و ريشهى داكوتابن تيكيان با ههئدهى و يهكتر بگرن.

بەمىراتىگرمكان بەلكو دىگەرپىتەوہ
بۇ خاومەنەكەى ۋ (ك: طُعْم).

الطُّعْمَةُ: ئەو بىوارەى رىزقو رۇزى لى
دەستەبەر دەبى.

الطُّعْمِيَّةُ: جۈرە خواردىنىكە لەناردى
پاقلە (فول) كەسۈى پىۋە نەبىو
برى سەوزمە شتى وا لەگەل خوىو
تەوابلى تىكەل دىكرىو دىكرىتە
ھەنگوت ھەنگوتى بچوكو لەناو
رۇن زەپىت دا سور دىكرىتەوہ.

الطُّعْمُ: ئەو ئازەلەى لەناو ئىسقامنى دا
مۇخ ھەبى ۋ پان ھەندى بەزى
تىدەپە ۋ ئازەلەى قەلەو ۋ (ك: طُعْم).

الطُّعْمَةُ: ئەو ئازەلەى دادەبەستى
(دەبەستە).

الطُّعْمُ: بەمانا (الطُّعْمُ) دى.
المطعم: زۆر خۆر ۋ زۆر ئانىدەبى ۋ
زۆر مىۋانى ھەبى ۋ بۇ پىۋاو ژن
ئەو وشەپە بەكاردەھىندىر،
دىگوتىر: (إمراة مطعام) ۋ
(ك: مطاعم).

المطعم: خۆراك ۋ شوپنى
پىشەكەشكردىنى خواردىنى چاك ۋ
چىشتەخانە ۋ (ك: مطاعم).

المطعم: كەسەك لەراودا شتى چاكى
دەست بىكەوى ۋ دىگوتىر: (إنك
مطعم مودتى): ئەتۇ خۆشەوېستىو

طعم): فلانكەس خاومنى عەقلو
راى پەسەند نىە.

الطُّعْمُ: خواردمەنى ۋ ئەو خواردىن
شەتى كەبۇماسى فېر دىدرى
بۇئەۋەى نىچىر بىكرى ۋ ھەروا ناوہ
بۇ ھەمەو ئەۋشەتەنى دىدرى
بەبەكەى تر بۇ مەبەستىك ۋەكوو
بەرتىل ۋ بەخشىن ۋ دىارى ۋ
شەلمەنەنىكى زەردە لىخوین
ۋەردەگىر لىپىگەى دىدرى شتى
ۋاۋە دىكرىتە ناۋجەستەوہ بۇئەۋەى
چارەسەرى ھەندى نەخۆشى پى
بىكرى.

الطُّعْمُ: بەمانا (الطَّاعِم) دى.

الطُّعْمَةُ: ھەرىشتىك بىخورى ۋ رىزقو
رۇزى ۋ گومرك ۋ مەرانەو سەرانە ۋ
دەپەك ۋ خەراج ۋ دەسكەۋى جەنگ
ۋ شىۋەو بىۋارى كاسبى ۋ دىگوتىر:
(هو طيب الطعمة): كاسبىيەكەى
جەلال ۋ پوختە ۋ (هو خيىث
الطعمة): كاسبىيەكەى پىس ۋ
نامەشروعە ۋ بانگ كرىن بۇنان
خواردىن "داۋەت" ۋ مامەلەپەكە
بىرىتىپە لەۋە كابرا زەۋىپەك دەدا
بە پىۋاپىك بۇئەۋەى بەكارى بىنىو
دەپەك بىداۋ بەدرىزاىى ژپانى ئەم
گرىبەست ۋ مامەلەپە بەردەۋام بى
كە كابرا مەرد زەۋىپەكە نادىر

رِيْزَت لَهْدَلِيْ مَنْ دَا بُوْخُوْت پَهِيَا
كِرْدُووَه.

بهرۆبشتن.

المَطْعَمُ: زُوْرخُوْر.

طَعَنَ اللَّيْلَ وَغَرَه: شَهْرَمُوِي كِرْد ه يَان

هَهْمُوو شَهْمَكِه بَهْرُپُوْه بُوو.

المَطْعَمَةُ: قَوْرگ ه دَهگُوْتَرِي: (اَخَذَ

طَعَنَ فُلَانًا وَغِيْرَه بِالرَّمْحِ وَغِيْرَه طَعْنًا:

بِمَطْعَمِهِ): لَهْشَهْرِدَا دَهْسَتِي لَهْبِيْنَه

بَهْرَمَب لِيِي دَا يَان رَمْبِي تِيُوْه زَهْنِي.

قَاقَاي نَاو جَهْرَانْدِي ه نَهو

طَعِنَ: تُوْشِي تَاعُوْن وَ پَهْتَا بُوو.

كَهْمَهْنَهْدِي نِيْجِيْرِي پِي دَهگِيْرِي ه

طَعِنَ بَكْذَا: تُوْشِي نَهو نَهخُوْشِيْيه يَا نَهو

نَهو چَنگُو نِيْنُوْكَهِي بَالْتَهْدِي

بِهَلَاو چَوْرْتَمُو نَاخُوْشِيْيه بُوو.

گُوْشْت خُوْر گُوْشْتِي پِي دَهپِچِرِيو

طَعِنَ فِي بَطْنِهِ أَوْ فِي جَنَازَتِهِ: كَهْوَتَه

دَهگِيْرِي ه نِيْنُوْكَه گَهوَرَمِي بَالْتَهْدَه

گِيَاْنَه لَاوَمُووَه نَزِيْكَه گِيَاْنِي دَهْرَجِي.

كَهْدَهكَهوِيْتَه پِيْشِي قَاچِي ه هَهْمُوو

طَاعَنَه بَكْذَا مَطَاعَنَةً وَطَعْنًا: هَهْرِيَهك

بَالْتَهْدِيْمِيَهك دُوو نِيْنُوْكِي نَاوَا گَهوَرَمِي

لَهو دَوَانَه لَهپَهكْتَرِيَان دَا.

هَهْن گُوْشْتِيَان پِي دَهگِيْرِي.

إِطْعَنًا: هَهْرِيَهك لَهو دَوَانَه لَهپَهكْتَرِيَان

طَعَنَ فِيْهِ: تَانَهِي لِي دَاو عَهْبِيو لَهكَكَهِي

دَا.

تِيْدَا پَهِيْدَا كِرْدَن ه رَهخَنَهِي لِي

تَطَاعِنًا: بَهْمَانَا (إِطْعَنًا) دِي.

گِرْت ه دَهگُوْتَرِي: (طَعَنَ فِي عِرْضِهِ):

الطَاعُونُ: تَاعُوْن وَ پَهْتَا، دَهْرِدِيْكِي

تَانَهِي لَهْنَامُوْسُو شَهْرَمَفِي دَا.

گُوَاَزَارُوْمِيَه، هُوْكَارَهكَهِي مَكْرُوْبِيْكَه

طَعَنَ فِي الشَّيْءِ: چُووَه نَاو شَهْتَهكَهوَه،

تُوْشِي مَشْكُو جَرَج دَهْبِيْج مِيْشُوْلَه

دَهْسَتِي بَه نِيْشَهكَه كِرْد.

دَهپِگُوَاَزِيْتَهوَه بُوْ مَشْكِي تَرُو بُوْ

طَعْنَتِ الْمَرْأَةَ فِي الْحِيْضَةِ: نَاهَرْمَتَهكَه

نَادَهْمِيْزَاد ه (ك: طَوَاعِيْن).

چُووَه نَاو عَادَهِي مَانْگَانَهِي خُوْپَهوَه.

الطَّعْنَ: زَهْبِر وَ مَشِيْن كَهْسِيْك زُوْر

طَعَنَ غَصْنَ الشَّجَرَةِ فِي الدَّارِ: لَقَه

رَمَب وَ مَشِيْن بِي.

دَهْرَهخَتَهكَه چُووَه نَاو خَانُوْمَهكَهوَه.

الطَّعِنُ: بَهْمَانَا (الطَّعْنَ) دِي ه يَان

طَعَنَ فِي السِّنِّ: چُووَه سَالَهوَمُو پَهْر بُوو.

دَهْسَت رَاسَتُو لِيْزَان

طَعَنَ فِي الْأَرْضِ: بَهْنَاو زَمُوِي دَا رُوْيِي.

لَهزَهْبِرُوْمَشَانْدِنَا.

طَعَنَ الْفَرَسُ وَغَرَه فِي عَنَانِهِ: نَهسپَهكَه

الطَّعْنُ: لَهْمَقَانُوْنِي مَوْرَافَهَعَات دَا

خُوْي كِيْشَاهِيَهوَمُو دَهْسَتِي كِرْد

بروت بالی هوما سایه سی سولتانی دوست بهو
خمت هات و هت: من ناسیخی طوغرایس خونکارم

الطُّغْرَائِي: دروستکمری مؤری طوغرا

یان نووسمری طوغرا.

تَطْعَمَ علیه: خوئی نهزان کرد ۵ کاری

ههتیو مچانهی کرد.

الطَّعَامُ: خوپړی و ههتیو مچو بئ

عهقل و کالقام ۵ لاوازو خراب و پوچ

لههه موو شتیک.

الطَّغَامَةُ: تاکی (الطَّغَام) ۵ نهحمه قو

گیل ۵ (ك: طَغَام).

الطَّغْمُ: دمريا ۵ ناوی زور.

الطُّغُومَةُ: کاری پهست و بئ ریزی ۵

لاوازی و زمبونی ۵ گیلی و نهقامی.

الطُّغُومِيَّة: بهمانا (الطُّغُوم) دئ.

طَغَى طَغِيًا و طَغِيَانًا: لهسنور دمرجو، زیده

رؤیی کرد ۵ ناو لهسنوری خوئی

زیادبکاو تیپهری ۵ هورشان

دمهرموی: ﴿إِنَّا لَمَّا طَغَى الْمَاءُ

حَمَلْنَاكُمْ فِي الْجَارِيَةِ﴾.

طَغَتْ الْبَحْرُ: دمريا كهوته جونبوش و

شهپولدان و شهپولی دا، هه لچو ۵

دمگوتری: (طغى المرج): شهپولهكه

هه لچو.

طَغَى فلان: فلانكس لهتاوان كردن دا

رؤچوو ۵ ستهمی كردو خوئی

بهزلزانی و سهر رمقی نواندو زیده

رؤیی کرد.

بریتییه لهوه حوكمسراو

حوكمهكهی بگهیهنیته دادگای

هه لومشاندهوه داوا بكا حوكمه

بهسهراسهپاوهكهی هه لپوهشیتهوه

بهبهلگهی قانونی.

الطَّغْنَةُ: یهكجار زمبر لیدان ۵

کاریگهری و شویندهستی زمبرمه.

الطَّعِينُ: زمبر لیندراو بریندار کراو ۵

(ك: طُغْن).

المِطْعَانُ: بهمانا (الطَّعَان) دئ ۵

(ك: مطاعين).

المِطْعِنُ: بهمانا (الطَّعِن) دئ ۵ شوینی

زمبرهكه، شوینی عهیداریهكه،

برینهكه، رواوهكه.

المِطْعِنُ: بهمانا (المِطْعَان) دئ.

الطُّغْرَاءُ: مؤری بادشا ۵ تورپو نارپ ۵

ناوو نشان و عینوان كهلهلای ژووری

نامه رسمیهكهكان دمنووسری و

دهكهوپیته پشت (بسم الله) وه ۵

نازناوو شوورمتی حاكمو

فهرمانپروای تییدا تومارکراوه ۵

بنهمای نهم وشهیه (طورغای) ۵

وشهیهکی تهتهرییه رؤوم فارس

بهکاریان هیناوه، پاشان عهرهب

لییان و مرگرتون ۵ (الطُّغْرَى

و الطُّغْرَى) همر بهمانا (الطُّغْرَاء) ن ۵

نالی دمهرموی:

طَفَى به الدم: خوینی گهرم بوو، توږه
بوو، هه لڅو.

اطفاه المال والسلطان: مال و سامان و
دمسه لات وای لځ کړدوه له خوۍ
بایی بووو له سنووری خوۍ
دمرچوو.

تطاعى المرج: شه پوله که هه لڅو و
هه لښو دابه زی کرد.

الطاعوث: مله ورو دیکتاتور و
دمستدیزکرو زیده روو سنوور
به زین و هرکه سیك روچوبیته ناو
زه لکاوۍ گومراییه وو له پربازی
حق لای دایی و کاهین و
کوله و منانی و جادو باز و هرشتیک
جگه له خودا پهرستش یو بکری جا
نمو شته جندوکه بی یان مروف بی
یان بتو صهنه م بی و بتخانه و
(ک: طواغیت و طواغ).

الطاعية: سته مکاری گه وړه و زور
مله ورو دیکتاتور و هه وړه بروسکه و
گرمه و نالهۍ زنده مقبره و قورنان
دمه فرموی: ﴿فَأَمَّا ثَمُودُ فَأُهْلِكُوا
بِالطَّاعِيَةِ﴾ به مانا (الطغیان) دئ واته
دمرچوون له سنوور و (ک: طواغ).

الطغوى: به مانا (الطغیان) دئ و قورنان
دمه فرموی: ﴿كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا﴾.
الطغیان: له سنوور دمرچوون و زیده

رهوی کردن له سته مکاری دا و
له بواری زموی ناسی دا بریتییه له
دایوشینی روی زموی به ناوی دمریا
به جوریک که خلتو رهواسبی دمریا
که روبهریکی زوری زمویه که
دایوشی و چین چین بکه ویتنه
سهریه ک.

الطغیة: هر شوینیک بهرز بی و عاسی
بی و نه توانی بجیه سهری، لوتکه
شاخی لوس و بهرز.

طَفِئَتِ النارُ و غيرها طَفَأَ و طَفِئَ: ناگره که خاموش بوو، کوژایه و
دمگوتری: (طَفِئَ النورُ و السراج
و طَفِئَتِ العين و طَفِئَتِ الفتنة).

طَفِئَ فلان: فلان که س پوکایه و، کوژایه و
شکو مهندی و که سایه تی نه ماو تی
شکاو پوچایه و و مرد.

اطفأ النار أو الفتنة و غيرها: ناگره که
کوژانده و.

طَفَأَ النارَ و غيرها: به مانا (أطفأ) دئ.

إِنطَفَأَ: به مانا (طَفِئَ) دئ و بو
موظاومعهی (أطفأ).

المُطَفِئُ: (مُطَفِئُ الرُّضف): روداو یک
نومنده کاریگر بی روداوی پیش
له بیر بهریته و.

المُطَفِئَةُ: ناگر کوژینه و و شله مهنی
بی یان هه وایی.

مُطَفِّنَةُ الرُّضْف: مهری قه‌ل‌مو ه به‌لای

گه‌موره‌و کاره‌ساتی کاریگه‌ر که

روداوای پیش خوی له‌بیر به‌ریتمه‌وه.

طَفِیحَ الْإِنَاءِ أَوْ النَّهْرُ طَفْحًا وَطَفْرَحًا: قاپه‌که

یان روباره‌که پر بوو له‌م لاو لای

سهری کرد، ده‌گوتری: (طَفَحَ الْكَيْلُ):

ربه‌که پر بوو له‌سهریه‌وه پړا.

طَفَحَ السُّكْرَانُ: سهرخو‌ش و مه‌ست بوو

هول سهرخو‌ش بوو.

طَفِیحَ الْقِدْرِ وَنَحْوَهَا بَزِيدًا: مه‌نجه‌له‌که

که‌فو کوئی خوی فری دا.

طَفِحَتِ الْبَشْرَةُ أَوْ الْجِلْدُ: په‌له به‌سهر

پیست و جه‌سته‌یه‌وه په‌یدا بوو.

طَفِیحَ عَقْلُهُ: عم‌قلی کامل بوو.

طَفِحَتِ الْحَامِلُ: ژنه سک‌پرکه مندالی

زور بوون.

طَفِحَتِ بِالْوَلَدِ: منداله‌که‌ی به‌کاملی

بوو.

طَفِیحَ الْفَرَسُ وَنَحْوَهُ: نه‌سپه‌که بازی

هاو‌یشت و غاری دا.

طَفِیحَ عَنْهُ: رو‌یشت.

طَفِیحَ الْإِنَاءِ: قاپه‌که پر بوو به‌سهریه‌وه

پړا.

طَفِحَتِ الرِّيحُ وَنَحْوَهَا الشَّيْءُ فِي الْهَوَاءِ:

ر‌مه‌با شته‌که‌ی به‌رز کرده‌وه بو

حه‌وا.

اطْفَحَهُ: وای لی کرد هه‌لبچی سهر ناو

بی، به‌رز بیتمه‌وه.

مَطْفَحُهُ: به‌مانا (أَطْفَحَهُ) دئ.

إِطْفَحَ الْقِدْرَ وَنَحْوَهَا: که‌فو به‌لای

ده‌وری مه‌نجه‌له‌که‌ی کراند، لی

کرده‌وه، ده‌گوتری: (إِطْفَحَ الطَّفَاحَةُ):

که‌فو به‌لای ده‌وری مه‌نجه‌له‌که‌ی

پاک کرده‌وه.

الطَّفَاحَةُ: نه‌و که‌فو کو‌ل و به‌ل‌قه‌یه

مه‌نجه‌ل و شتی وا له کاتی کو‌لاندنی

شت تییدا به‌ملاو به‌ولای خوی دا

ده‌ری د‌مدا ه ه‌مرشتیک هه‌لبچی و

به‌قه‌راخی حه‌وزو مه‌نجه‌ل دا سهر

ریژبکا و پرژی.

الطَّفَح: له‌ه‌واری پزی‌شکی دا

نه‌خو‌شییه‌کی پیسته له‌نه‌خو‌شی

ترمه‌وه په‌یدا ده‌بی.

الطَّفَحَانُ: به‌مانا (الطَّفَاحُ) دئ ه بو

میینه ده‌گوتری: (الطَّفَحِي).

الطَّفَاحُ: (فَرَسَ طَفَاح الْقِرَادِمِ):

نه‌سپیکی باز هاویژو تیز‌ر‌مه‌وه.

الْمِطْفَحَةُ: نه‌سکو‌ی و که‌وگیرنه‌که یان

ش‌فه‌و شتیکی و مه‌ایه که‌فو به‌لای

ر‌مه‌وه‌م‌بووی ده‌ورو به‌ری مه‌نجه‌لی

بی ده‌ک‌پ‌ندری ه (ك: مَطَافِح).

طَفَّرَ اللَّبَنَ طَفْرًا: شیرکه سهر تو‌پ‌زی کرد.

طَفَّرَ فلان طَفراً وطَفُوراً: فلانكەس بازى
هاويشت.

طَفَّرَ الشَّيْءَ: لەسەر شتەكە وە بازى داو
خستىە دوا خوڤەو.

اطْفَرَّ الفرسُ ونحوه: بۆ زیندەپوڤى
لەمانای (طَفَّرَ) هاتوو.

الطَّفَرَةُ: يەكجار باز هاويشتن ە توڤز
بەستنى شىرو ماستە كە توڤزىكى
سەرمو وە يان رەق دەبى و ژێرمو وە يان
رونە.

طَفَسَ طَفُوساً: مرد، خپ بوو ە لەناو چوو
ە يان بەبى ئەو وە نەخۆشەكى
ناشكرای هەبى مرد.

طَفَسَ طَفْساً وطَفَاسَةً: چلكن بوو، پيس
بوو.

طَفَسَ: بەمانا (طَفَسَ) دى.

طَفُطَفَ: تەسليم بەناحەزمەكى بوو،
بوو وە دىلى دوژمن.

طَفُطَفَ الطائرُ: بالندەكە بالەكانى
کردنەمو ە بالى فەش كردن.

الطُّفُطُافُ: تەنیشت و بەنا ە ئەملاو
ئەولا ە كەنارى روبارو دەريا ە

روەكى ناسك و تازە ە قەراخ و
بيجاخى درەخت ە گەلاى لقەدار.

الطُّفُطُفَةُ: كەلەكە ە گۆشتە نەرمەى
ورگ ە تەنكاى قەراخى جەرگ ە

(ك: طِفْطِيف).

الطُّفُطُفَةُ: بەمانا (الطُّفُطُفَةُ) دى.

طَفَّ الشَّيْءُ طَفّاً: شتەكە سەر ئاو بوو ە
بەرز بۆو ە نزىك بۆو ە نامادە
بوو.

طَفَّتِ الشمسُ: خۆز نزىك ئاوا بوون
بۆو.

طَفَّ مِنْهُ وَلَه: دەرگەوت ە بەیدەست بوو
بەناسانى دەستى دەرگەيشتى.

طَفَّ الفرسُ ونحوه: ئەسپەكە چوست و
چالاک بوو.

طَفَّ لَهُ بِحَجَرٍ وَنحوه: داها تەو بەردىك
هەنگرى و تىي گرى.

طَفَّ الحائطُ: چوو وە سەر دیوارمە.

طَفَّ الشَّيْءُ يَبْدَهُ أَوْ بَرَجَلَهُ: شتەكەى
بەدەستى يان بەقاجى بەرز کردمو.

طَفَّ الناقةُ ونحوها: قاجى حوشترمەكى
بەست.

(أَطَفَّ): بەرز بۆو ە نزىك بۆو ە (أَطَفَّ)
عليه: بەسەرى دا روانى ە لەخۆى

گرت، داپوڤتى.

أطفت الناقة أَوْ الحاملُ: حوشترمە
سكەرپمە بەنەكاملى بيجومەكى

بوو.

أَطَفَّ لَهُ: زىرەك بوو، تىي گەبى ە
ويستى فێلى لى بكا.

أَطَفَّ عَلَيْهِ بِحَجَرٍ وَنحوه: بەمانا (طَفَّ) دى
واتە داها تەو بەردىك هەنگرى و

پنیدا دا.

اَطْفٌ لَهُ السِّيفُ وَغَرَهُ: شمشیرمکھی
دمر هیناو لیئی نزیک کردموه
همر مهشی لی کرد.

اَطْفٌ الثَّئِي: شتهکھی والی کرد بهرز
بیتهوه.

اَطْفٌ الْكِيلَ وَغَرَهُ: پیوانهکھی گه یانده
نهو بهری سنورو چاک پری کرد.

اَطْفٌ الْمِکِیالَ: نامیری پیوانهکھی
دارمال کردو زیدهکھی سمری لایبرد.

طَفَفَ: بُو زیدمرویی له مانای
(طَفَّ) دی.

طَفَفَتِ الشَّمْسُ: خور نزیک ناوابوون
بووه.

طَفَفَ الطَّائِرُ: باندکه بهالهکانی فش
کردنهوه.

طَفَفَ بِهِ الْفَرَسُ وَغَرَهُ: نهسهکه بازی
دا سوارمکش لهسهر پشتی بوو.

طَفَفَ بِهِ کَذَا: پائی پیوهنا بولای نهومو
بهرامبهری کرد یان وای لی کرد

دهستریژی بکاته سمر.

طَفَفَ عَلَى فُلانَ: کهمتری پیدا له مافی
خوی ه زیادی لی وهرگرتو کهمی
پیدا.

طَفَفَ عَلَيْهِ أَوْ عَلَى عِيَالِهِ: چروکی
لهگهل مال و مندالی دا کرد، یان

چروکی و دهست قوچاوی گرته بهر
دمر باره ی به خپوکردنی مال و

خیزانی.

طَفَفَ الْمِکِیالَ وَغَرَهُ: نامیری
پیوانهکھی بچوک کردموه ه (تهرازو
بازی کرد).

اِسْتَطَفَّ: به مانا (طَفَّ) دی.

اِسْتَطَفَّ السَّئَامُ وَغَرَهُ: دوگی
حوشترمه که بهرز بووه.

اِسْتَطَفَّ لَهُ الشَّيْءُ: شتهکھی لی
دمر کهوت.

اِسْتَطَفَّ عَلَيْهِ: بهسهری دا روانی.

الطَّافَةُ: (طافاة البستان): شوروا
بهز زینی باخ و بیستان ه (ک: طواف).

الطَّافُافُ: (طفاف الشمس):
نزیکبوونهوئی خور له ناوابوون.

الطَّافُافُ مِنَ الْمِکِیالَ وَغَرَهُ:
قه لاقوچکه ی ربه و قسناغ و پیومری

تر ه پرکردنی نامیری پیوانه دوا ی
دارمال کردنی ه تاریکایی شهو.

الطَّافُافَةُ: شتی کهم و بهرماوه له بنکی
قاپو مهنجهل و پهرداخ دا ه

همر شتیک گرنک نه بی و گرنکی بی
نه دری.

الطَّفُافُ: نهو بهرزایی و بانوهی له ولاتی
عهرمب بهسهر ساروا دهشتی عیراق

دا دمر وانی ه لایهن و دمفر ه
کهناری روبارو دمر یا ه دامینی کیو ه

حهوشهو بهربیلای خانوو ۵
(ك: طُفُوفٌ).

الطُّفَّاف: جهسته سوکی تیزرهمو ۵
جوستو چالاک.

الطُّفِيفُ: ناتهاوو ۵ کم ۵ کهمی بی
نرخ ۵ بی بههاو هیچ و هوج.
طَفِقَ يَفْعَلُ الشَّيْءَ طَفْقًا وَطَفُوقًا: دمستی
بهشته که کرد ۵ قورئان دمفهرموی:
﴿وَطَفِقًا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ
الْجَنَّةِ﴾.

طَفِقَ به: فرسه تی لی هیئا.
طَفَّلَتِ الناقةُ ونحوها طَفْلًا: حوشرمه که
بیچومه کی پهرورمه کرد.
طَفَّلَتِ الشَّمْسُ طَفْلًا وَطَفُولًا: خور
بهرمو ئاوابوون رؤی ۵ یان خور
لهناسوی ئاوابوون دا سوور هه لگهرا
۵ یان نزیکه لهخور هه لاتمهوه
دمربکموئ و گزنگی هه تاو دیاری بدا
۵ یان خورکهوته کاتی پئیش
ئاوابوون.

طفل فلان: فلانکس کهوته کاتی پئیش
خورئاوابوون.

طِفْلُ الْبَاتِ طَفْلًا: رومکه که گلی لی باری
خوئبارانی لی پهیدا بوو خراپی
کردو نهیهتشت گهشه بکا.

طُفْلٌ طفلة وطفالة: نهرمو نیان بوو،

تمنک و لاواز بوو ۵ بوو بهمندال.
(طَفَّلَتِ الْأُنثَى: مئینه که بیچوی بوو.

(طَفَّلَتِ الشَّمْسُ: خور بهرمو ئاوا بوون
رؤی، لهناسوی ئاوابوون دا سوور
هه لگهرا ۵ خمریکه لهخور
هه لاتمهوه دمربکموئ.

اطفل فلان وغيره: فلانکس کهوته
کاتی پئیش خورئاوابوونهوه.

طَفَّلَتِ الشَّمْسُ: بهمانا (طَفَّلَتِ دئ).
طَفَّلَ اللَّيْلُ: شهو داهات ۵ شهو تاریکی
خوی هیئا.

طَفَّلَتِ الناقةُ ونحوها: بهمانا (طَفَّلَتِ دئ)،
دمشگوترئ: (طَفَّلَتِ الناقةُ وَلَدَهَا).

طَفَّلَ الحِيران وغيره: گیانله بهرمه که
بههیواشی رؤیشت.

طَفَّلَ الْإِبِلَ ونحوها: لهرؤیشتن دا
بههیواشی حوشرمه کی لی خوری
بؤنهوهی بیچومه کی بتوانی لهگه لی
بروا.

طَفَّلَتِ الْمَاشِيَةُ الْعُشْبَ: نازه لهکان گل و
خوئیان خسته سمر گیاو گزه کهوه
خراپیان کرد.

طَفَّلَ الْكَلَامُ: لهقسه که ورد بؤوه.
تَطَفَّلَ: بوو بهخوئی هه لقورتینهر ۵
خوی لهشت هه لقوتانند.

الطُّفَالُ: قوری وشکهوه بوو.

الطُّفْلُ: شتى نهرمو ناسكو تهنك،
دمگوترئ: (امرأة طِفْلة الأنامل):
ناهرمتيکه دمستو په نجه نهرمو
شله ۵ فورپکی وشکموه بووی تهبار
بهستو بههوی قورسایي نهو بهردو
شتهی له سه ریتهی ۵ (ك: طُفُولٌ
وطفال).

الطُّفْلُ: مندا، زاروك كه تازہ له دايك
دهبی ۵ مندا تادمگاته تهمه نی
باق بوون ۵ (ك: أطفال) ۵ گیای
کورتہ بالا ۵ پشکو ناگرو بریشکه
ناگر ۵ دمگوترئ: (طایرت أطفال
النار): ههروا دمگوترئ: (هر یسمی
لي في أطفال الخوانج): نهو ههول
دهدا پیداو یستی بچوک و بی نمودم
بو جی به جی بکا ۵ (آیتہ واللیل
طفل): هاتم بولای که تازہ شهو
داهاتیوو.

الطُّفْلُ: نهرمو نیان، ناسكو شك ۵
هاتنی شهوو تاریکیوونی به شیک
له رویه ری زهوی ۵ تاریکایی شهو ۵
کاتی پئش خور ناو ابوون ۵ یان کاتی
دوا عهصر که خور بهرمو ناو ابوون
دمروا.

طَفْلُ البشی: کۆتایی نیواریه، که خور
ناوادمیو که ناری ناسمان زمرد
هه لدمگه ری ۵ کاتی دوا هه لاتی

خور، نهو کاتهی خور له ناسو
دمردمکه ویو هیشتا بهرز نه بوته وه.
طَفْلُ الغداة: دوا خور هه لاتن، که هیشتا
گزنگی هه تاو دمردمکه وتوووه خور
بهرز نه بوته وه.
الطُّفُولِيَّة: به مانا (الطفولة) دی.

الطُّفِيلُ: ناوی لیل که له بکی هه وزدا
دهمی نیته وه.

الطُّفِيلِي: نهو که سهی بو هه موو
داومتو کوپو کۆبوننه و میه ک ده چی
به بی نه وهی بانگ بکری، ده لئین:
پیاویکی کوفه می له خیل
عهیدوللای کوری غه تهمان هه بووه
بو هه موو داومتو کۆپو
کۆبوننه و میه ک چوو، به بی نه وهی
بانگ بکری نامادهی هه موو شایو
نانخواردنیکی ژن ماره کردن بووه
بویه پیان وتوو: (طفيل العرائس
أو الأعراس): ئیستا هه مرکه سیك
په پرموی کاری نهو بکا پال نهو
دمدرکو پیی دمگوترئ: (طفيلي) ۵
له بواری زانستی (الأحياء) دا
بونه و مرکی زیندوو به شتیو میه کی
خو هه لواسهر له سهر حیسانی
بونه و مرکی تری زیندو دمی.

المُطْفِلُ: خاوم مندا، مندا بهر ۵
خاوم بیچو ۵ دمشگوترئ: (ليلة

مطفل): شهویکی منداڻ ڪوڙه لهبر
زور ساردی.

طفا الشئ فوق الماء طفراً وطفراً: شتهکه
نقوم نهبوو، سهرناو بوو، سهرکهوت.
طفا الثور الوحشي: کهلهگا کيويهکه
چووہ سهر تهپولکهکه.

طفا الفرس: نهسپهکه سهری خوئی بهرز
کردموهوه سهری خوئی بادا.
طفا الظبي: ناسکهکه چوستو چالاک بوو
بازی دووری هاوپیشت.

طفا فلان: فلانکهس چووہ ناو نیشهکهوه
دریزهی به بیعهقلی ونهقامی
خوئی دا لهبرامبر بابای
لهسهرهخو عاقل.

طفا فلان فوق الفرس: فلانکهس خوئی
هلهدایه سهرپشتی نهسپهکه.
طفت الخوصه فوق الشجرة: چروو
تمرزه لهسهر درهختهکه دمرکهوت
(فهو طاف وهي طافية).

اطفى فلان: فلانکهس بهردموام بوو
لهسهر خواردنی نهو ماسییانهی
سهر ناو دمهکون.

الطافية من العنب: نهو بولہ ترئیهی
لهشیومو قهبارهی بولہ ترئیهکانی
تر جیا دمبیتوهه لهوحدیسهی
باسی دهجال دهکا هاتووه

دمهفرموی: (وکان عینه غنبة طافية).

الطفاوة: نهو چهوری وکمهفو کولیهه
دمکهویته سهر و قابهکه، دهگوتری:
(أصبنا طفاوة من الربيع) ه شتیکمان
لهبههار دسکهوت ه خهرمانهی
مانگو خور.

الطفيّة: کرؤک و جرؤی درهختی (دوم)
خهتی سپی یان پمش یان زمرد
لهسهر پشتی مار، ماری کلک کورتو
نهرمه لیهی پیس (کولہ هوپیاب)
کهبهسهر پشتیهوه دوو خیت ههن ه
(ك: طفی) ه نهو جوړه ماره ناویکی
تریشی همیه پیی دهگوتری: (ذات
الطفتين).

الطقس: نیظام ه تهرتیب ه لهلای
مهسیحیهکان ناوه بو خزمهتی
نایینی و ریو پهمسی بونوهو
حهفلهکانیان ه کهشو ههوا ه (ك:
طقوس).

طق طقا: تهقه تهقی هات ه دهنکی تهق
تهقی لی بیسترا.

طقطق: دهنکی لی هات ه یان دهنکی
زور بوو یان دهنکی (تهق تهقی)
دوبارهو سی باره کردموه.

طقطق الحجارة: بهردمکان ههنديکیان
کهوتنه سهر ههنديکیان و تهقه
تهقیان هات.

مَقَطَّقَتِ الدَّوَاب: ولاخهگان

بسمه‌گانیان له‌سمر زموی رِمْق تمغه
تمغیان کرد.

مَقَطَّقِ الشَّيْء: شته‌کهی والی کرد
دمنگی لی بی.

طِق: لاسایی کردنه‌وی دمنگی به‌رده‌که
به‌یه‌کتر دمکی‌شرین و دمکه‌ونه
سهریه‌ک (ته‌ق و هوپ یا خرو هوپ)
یان قره‌ قری بوق که‌له‌کمنار روبارو
شتی وا دمقرینن ۵ دمشگوتری: (هذا
لا‌یسای طِق): نه‌مه هیچ ناهینن.

الطَّقْم: کۆمه‌ئیک که‌ره‌سته‌و نامیری
جیاحیا که پیشه‌ومر به‌کاریان دینن
بۆ‌کارمه‌کی و مکوو تاقمی فیتهر
تاقمی شیش به‌ست، تاقمی تمنه‌که
جی، تاقمی کۆپو کۆمه‌ئیک که
کاریکی تاییه‌تی دمکه‌ن و
ههریه‌که‌یان لایه‌نئیک کی کارمه‌که
نه‌نجام دمد.

طَلَبَةُ طَلْباً: به‌دوی دا گه‌را ، هه‌ولی دا
دمستی بکه‌وی ۵ ویستی نه‌و شته بۆ
نه‌و بی ۵ داوی کرد بیدریتن.

طَلَبَ طَلْباً: دوور که‌وته‌وه بۆ نه‌وی
خۆشه‌ویست بی‌و هه‌ولی دیتنی
بدری.

(اطْلَبَ: به‌مانا (طَلَبَ) دئ).

(اطْلَبَ فلاناً: فربا فلانکس که‌وت و
پیدا‌ویستییه‌گانی بۆ دابین کردن و

یارمه‌تی دا ۵ دمشگوتری: (اطْلَبَ
فلاناً الشَّيْء): فلانکسه‌ی ناچارکرد
بۆ‌نه‌وی داوی نه‌وشته بکا.

طَالِبُهُ بحقه‌ مطالبة و طلباً: داوی مافی
خوی لی کرد.

طَلَبُهُ: به‌مانا (طَلَبُهُ) دئ.

اطْلَبُهُ: به‌مانا (طَلَبُهُ) دئ.

تَطْلَبُهُ الأمرُ کذا: کارمه‌که پیویستی
به‌وه بوو.

الطالب: فوتابی نه‌وکه‌سه‌ی هه‌ولی
فی‌ربوونی زانستی دمد ۵ به‌زوری بۆ
خویندکار به‌کاردئ له‌قوناغی
دواناومندی و کۆلیژو زانکۆدا ۵ (ك:
طالب و طلبه).

الطَّالِب: داواکراو.

الطَّالِبَة: داواکراو.

الطَّلِبُ: داواکراو ۵ دمگوتری: (هي
طَلِبُ فلان): نه‌و ئافرته
حه‌زلی‌کراوی فلانکسه‌و عاشقی
بووه به‌مانا هه‌ولدمردئ، دمگوتری:
(هر طَلِبُ نساء): نه‌و پیاوه به‌دوژن
دا دمگهرئ ۵ (هي طلب رجال): نه‌و
ئافرته هه‌ولی دۆزینه‌وه‌ی
پیاویه‌تی شوی بی بکا یان بی‌کاته
دۆستی خوی.

الطَّلِبُ: داواکراو ۵ له‌بوازی ئابوری دا
نه‌و چه‌ندیته‌ کالایه په‌ به‌نرخیک

کرپار دمیکړئ ۵ (ک: طلبات

الطَّلَبَات). لهفانونی (مرافعات) دا

بریتیه له پېشنیاری داواچی که

پېشکهشی دمکا بؤ دادگاو داوادمکا

بهپېی نمو پېشنیاره دادومر حوکم

بکا.

الطَّلَبَةُ: سافمری دوورو درېژ.

الطَّلَبَةُ: داواکراو ۵ (ام طَلَبَةُ): نازناوی

دالاشه (داله کهرخور).

الطَّلَبَةُ: داواکراو ۵ پټویستی.

الطَّلَابُ: کهسیک داواکاری زورین.

الطَّلُوبُ: بهمانا (الطَّلَابُ) دئ،

دمگوترئ: (بسر طَلُوبُ): بیرنکه

ناومکهی زور لهقولی دایه ۵ (ک:

طَلَبُ).

الطَّلِيبُ: بهمانا (الطَّلِيبُ) و

(الطَّلُوبُ) دئ ۵ (ک: طَلَبَاءُ) ۵ (وهي

طلب وطلبية) ۵ (ک: طالاب).

المَطْلَبُ: بهمانا (الطَّلِيبُ) دئ ۵ همروا

بهمانا مهبهست و نیاز دئ ۵ شوینی

توئزینهومو لیکنولینهوه ۵ شوینی

داواکردن ۵ (ک: مطالب).

طَلَحَ طَلْحاً وطلاحاً: ماندوو بوو

لمرؤیشتن و نهیتوانی بپروا.

طَلَحَ فلان طلاحاً: فلانکس بهد خوو بوو،

داومشا تیکچو.

طَلَحَ البعر ونحوه طَلْحاً: حوشرمهکی والی

کرد ماندوو شهکتهت بوو ووستاو

نهیتوانی بپروا.

طَلَحَ المكانُ: شوینهکه درمختی (تلمح)ی

زور بوو.

طَلَحَ الإبلُ: حوشرمهکه بههوی خواردنی

کهلای درمختی (تهلحهوه) سکی

هیشا ۵ (لهي طَلَحِي).

طَلَحَ البعيرُ: حوشرمهکه ناوسکی خالی بوو

لهخؤراك ۵ (فهر طَلَح).

اطْلَحَ: بهمانا (طَلَح) دئ.

اطْلَحَ البعيرَ ونحوه: بهمانا (طَلَحَهُ) دئ.

طَلَحَ: بهمانا (اطْلَح) دئ.

طَلَحَ البعيرُ: بهمانا (اطْلَحَهُ) دئ.

طَلَحَ عليه: زوری تین بوهیناو ماندوو

شهکتهتی کرد.

الطَّلَحُ: درمختیکی گهورمیه لهجوری

درمختی (العضاء) حوشر گهلاکهی

دمخواو حمزی لیپهتی ۵ همروا ناوه

بؤ میوهی مؤز، که قورئان

دمفهرموی: ﴿وَوَطَّلَحْ مُضَرَّدٌ﴾:

مهبهست مؤزه ۵ جاری وادهبی

لهجباتی (الطَّلَحُ) دمگوترئ: (الطَّلَحُ)،

همروا وشهی (الطَّلَحُ) ناوه بؤ ناوی

قورایو بنکی چهوزو شتی وا ۵ ورگ

خالی و برسی ۵ ریخوله ۵ (ک:

اطلاح).

الطَّلَحُ: ماندوو ۵ کزو لاواز.

طَلَسَ بَصْرَهُ طَلَسًا: چاوی کوپر بوون.

طَلَسَ بالشئِ على وجهه: شتهکەى هینا

و مکوو خۆى ە چونی بیستبوو ناوا

گیرایهوه.

طَلَسَ به في السجن وغره: فپى دایه ناو

بهندیخانهوه.

طَلَسَ الكتاب: نووسینی ناو کتێبهکەى

شیواند تێکی دا.

طَلَسَ طَلَسًا وَطَلَسَةً: کوژاندیپیهوه.

طَلَسَ الثوبُ: کراسهکە یا پۆشاکهکه رزی

کۆن بوو ە یان رهنگی بۆری مهیلهو

رەش بوو.

طَلَسَةً: بۆ زێده رۆیى لهمانای

(طَلَسَةً) دى.

إِطْلَسَ: کوژایهوه، سړایهوه، گوم بوو.

تَطْلَسَ: بهمانا (إِطْلَسَ) دى.

تَطْلَسَ بالطالسان: خاول لهملی خۆى

پێچا، خاول بهسهر شان و ملی خۆى

دا دا ە (طالسان): که جوړه

پۆشاکیکه لهبهرى کرد.

الأطلس: نهومتا رهنگی بۆری مهیلهو

رەش بى ە بۆیه به گورگی

بۆرمهنهى مهیلهو رەش دهگوترى

(الأطلس).

الأطلس: دز، سهگ ە چلكن ە كهسيك

كارتيكى ناشيريني پالديرابى ە بارچه

ناوريشم ە (ك: طَلَس).

الأطلس الجفراي: بېروانه وشهى

(الأطلس) لهپيتى (ا) دا.

الطالسان: جوړنكه لهسهرپۆش و مل

پيچ دهرنيتته سهرشان يان

لهجهستهوه دهپيچرئو نهبردراوه

نهدمدروئ، لهميصر پيى دهگوترئ:

(شال) ە بېروانه (الطالسان).

الطلس: گورگی بۆرمهنهى مهیلهو

رەش ە پۆشاکى چلكن يان

قوماشيك رهنكى بۆرمهنهى مهیلهو

رەشى تيدا بن ە نوسينييك

سېردراپيتهوهو شوپنهوارى مابى ە

پيستی رانى حوشتر نهگەر

روتاپيتهوه.

الطلساء: ميينهى (الأطلس) ە (ك:

طَلَس).

الطلسة: بۆرمهنهى تۆزاوى مهیلهو

رەش ە تهنكه ههور ە (ك: طَلَس).

الطلامسة: تهخته سې ە پهرويهك

تهختهى شت لهسهر نووسراوى پي

سېردرپيتهوهو نوسينهكهى لابيړئ.

الطليس: کوپر.

الطليس: كهسيك چاوى نوقابين و

ههتهيهن.

الطيس: لوغەتيكه له (أطلسان) ە

(ك: طاليس وطيالسة) ە عەرمب كه

جَنِيو بهيه كِيك دمدن دهلین: (یا
ابن الطَّیْلَسَان): نارپسمن، عهجه م.
طَلْسَم: سهری داخست و روی گرز کرد
ه ساحرو جادو ه جادوو ته لهسمی
نووسی.

طَلْسَم الشَّيْ: خهت و هیلکاری
جوراو جوری بوشته که کیشان و پیی
وابوو بهوخته و هیلانیهی
دمیاننوسی گیانی نهستیره
به رزمکان بهسروشته نزمهگانی
سهرزموییه و دمه سستیه ووه
دمتوانی سود راکیشو زیان دوور
بخاتهوه، نه م وشهیه له بنه رمت دا
وشهیه کی یونانییه و بههه موو نهو
شانه دمگوتری که چهواشه کاری
تیدایه و ته م و مزی نه زانی
دایپوشیوه، و مگوو لوغزو فال و قواوه
گرتنه ووه بهخت گرتنه ووه نهو
جوره شانه ه له کوردی دا به زوری
ته لیسم به کار دهیندری ه
دمگوتری: (فَكْ طَلْسَمُهُ اَوْ طَلْسِمُهُ):
ته لیسمه کی رون کـرده ووه،
چهواشه کاری به گانی شی کرده ووه.
الطَّلْسَمُ: به مانا (الطَّلْسَمُ) دی.
طَلَطَل: دهستی راوه شانده لهکاتی
رؤیشتن دا ه به پهل راوه شان
رؤیشت.
طَلَطَل الشَّيْ: شته که ی جولاند.

الطَّلَاطِلُ: دمردی بی دهرمان ه نازاری
پشت ه نه خوشییه که پشتی
گویندریز دایر دایر دهکا.
الطَّلَاطِلَةُ: به مانا (الطَّلَاطِلُ) دی ه
سهر برپینی خیرا ه گوشتیه که
لهفورگ دا یان نالو کهوتن کهتوشی
ناده میراد دمبی و ناتوانی خواردن و
خواردنه ووه قوت بدا.
الطُّطُلُ: نه خوشی بهر دموم ه (ك):
طلاطل).

طَلَعَ الشَّمْسُ اَوْ الْكَوْكَبُ طُلُوعاً: خور
له به رزاییه ووه دمکهوت ه خوره لات
ه نهستیره دمکهوت ه دمشگوتری:
(طَلَعَ مِنْهُ اَوْ فِيهِ عَلَي كَذَا): نهو
رموشانه ی تیدا بهدی کردن.
طَلَعَ التَّخْلُ: درهخته خورماکه چروکه ی
دمکهوت.
طَلَعَ عَلَيْهِ: روی تی کرد ه هیرشی کرده
سمر ه له نکاو هات.

طَلَعَ عَنْهُ: لی گوم بوو ه خوی لی
شارده ووه بونه ووه نه بیینی.
طَلَعَ السَّهْمُ وَغَرَهُ عَنِ الْمَدَفِ: تیره که
نیشانه که ی نه پیکاو نه ی ههنگاوت.
طَلَعَ الشَّيْ وَفِيهِ: چوو به سرشته که و پیتدا
سهرکهوت.
طَلَعَ الْمَكَانَ: گه بیشته شوینه که، چو بو
شوینه که.

اطْلَعَ النخلُ: به مانا (طَلَعَ) دئ.

اطْلَعَ الشجرُ: درخته که گه لای گرت.

اطْلَعَ الشجرُ: درخته که گه لای گرت.

اطْلَعَ الرامي: تهننگ هاویژمه که، تیر

هاویژمه که تیره که سهری کردو

نیشانه که نه پیکا.

اطْلَعَ عليه: به مانا (طَلَعَ) دئ.

اطْلَعَتِ النخلةُ: درخته خورما که دریز

بوو، بهرز بوو.

اطْلَعَ الشئُ: وای له شته که کرد

دمریکه وئ.

اطْلَعَ رأسه على الشئ: به سمر شته که

دا روانی بوئه ووی بیبینی.

اطْلَعَتِ النخلةُ الطلعُ: درخته خورما که

چروزمه که دمرخست.

اطْلَعَ فلاناً على كذا: فلانکه سی به سمر

شته که دا ناگادار کردو بوئ

دمرکه وئ.

اطْلَعَ فلاناً: په لهی له فلانکه سی کرد.

اطْلَعَ اليه معروفاً: چاکه که له که گرت.

طالَعَ الشئُ مُطالعةً وطلاعاً: به هوئ

تیروانین و لی ورد بونه و به سمر

شته که دا ناگادار بوو.

طالَعَ الكتابُ: کتیبه که خوینده و.

طالَعَ فلاناً: ته ماشای نه ووی کرد لای

فلان بوو.

طالَعَ فلاناً بالامر: فلانکه سی به سمر

کارمه که دا ناگادار کرد و.

طالَعَ فلاناً بكتبه: کتیبه که بو فلان

که سی نارد بوئه ووی به سهری دا

ناگادار بی.

طَلَعَ النخلُ: درخته خورما که

چروزمه که دمرکرد.

طَلَعَ الكيلُ: ربه که پیواو پری کرد.

إِطْلَعَ: به مانا (طَلَعَ) دئ.

إِطْلَعَ على الأمر: کارمه که زانی.

إِطْلَعَ علي الشئ: به سمر شته که دا

روانی به سهری دا ناگادار بوو.

إِطْلَعَ اليه: به سهری دا روانی به سهری

کرد بوئه ووی بزانی چیه.

إِطْلَعَ للأمر: به سمر کارمه که بالا دست

بوو توانی نه انجامی بدا.

إِطْلَعَ الأمرُ: کارمه که زانی به سمر

نه نییه که دا ناگادار بوو ه فوران

دمفرموی: ﴿إِطْلَعَ الغيب أم إِنْخَدَ

عند الرحمن عهداً﴾.

تَطْلَعُ: به مانا (طَلَعَ) دئ.

تَطْلَعُ الإناءُ: قابه که پر بوو.

تَطْلَعُ الماءُ ونحوه من الإناءِ: ناوکه سمر

پیزی کردو له هه موو لایه که

شته که وه لپژا.

تَطْلَعُ في مشيه: له پوشتنه که دا خوئ

باداو لارو له نجهی کرد.

تَطْلَعُ الى الشئ: سهری دیمه نی

شته‌کە‌ی کرد ە شته‌کە‌ی زانی.

تَطَّلَعَ إِلَى قَدُومِهِ: چاوی هه‌لپ‌ری سه‌یری کرد، ده‌گوتری: (عَافَى اللَّهُ رَجُلًا لَمْ يَتَطَّلَعَ فِي فِيمِكَ): په‌حمه‌تی خودا له‌وکه‌سه‌ی به‌دوا قسه‌کانی تۆدا نه‌گه‌را.

إِسْتَطَّلَعَ الشَّيْءُ: ویستی شته‌که دهریخوا بزانی چیه.
إِسْتَطَّلَعَ رَأْيَهُ: له‌راو بۆ‌چونه‌کانی ورد بۆوه تابزانی چیه.

الإِسْتِطْلَاعُ الصَّحْفِي: باسو لیکۆلینه‌وه‌ی رۆژنامه‌نووسی، که نووسهرێک یان زیاتر نه‌نجامی دمدا دهربار‌دی روداوێک به‌وه‌سفو وینه‌وه.

الطَّالِعُ: مانگی په‌کشه‌وه ە گزنگی درۆزنی به‌ره به‌یان (هه‌جری کاذب) ە تیرێک بکه‌ویته‌ نه‌و دیو مه‌به‌ستو سه‌ربکا ە له‌بواری نه‌ستیره ناسی و ناسمانشوناسی دا نه‌و هه‌واله بی بنه‌مایه‌ی نه‌ستیره ناس بلاوی دمکاته‌وه دهربار‌دی هه‌لاتنی نه‌ستیرمه‌کی تایبه‌تو په‌یدا‌بوونی روداوی سه‌پرو سه‌مه‌ره ە (ك: طَّلَعَ وَطَالَع).

الطَّالِعَةُ مِنَ الْإِبِل: په‌که‌م حوشتر که‌له‌گاره‌که‌دا دهرده‌که‌وی.

الطَّلَاعُ: به‌مانا (الإِطْلَاع) دئ ە هه‌روا

ناوه بۆ هه‌رشوینێک خۆری لئ هه‌لبی ە (طِلَاع الشَّيْءِ): پ‌ری شته‌که ە ده‌گوتری: (طِلَاع الْأَرْض وَطِلَاع الْإِنَاء) یان ده‌گوتری: (قوس طِلَاع الْكُف): قه‌وسه‌که پ‌ری به‌ده‌سته ە (قِدَاح طِلَاع): په‌رداخیکه پ‌ره ە (عَيْن طِلَاع): چاوێکه پ‌ره له‌فرمی‌سک ە (ك: طُلُع).

الطَّلُوعُ: شوینی به‌رز که‌لییه‌وه ب‌روانی بۆ شتیکی تر یا شوینێکی تر ە دمفه‌رو لایه‌نو ناوچه ە (ك: طُلُوعِ واطلاع).

الطَّلْعَةُ: نه‌وه‌ی دهربه‌که‌وی له‌شت هه‌رشتی‌ک بی ە ده‌مو چاو ە پارچه‌یه‌ک له‌چ‌روزه‌ی تازه دهرکه‌وتوی دارخورما.

الطَّلْعَةُ: نه‌وه‌ی زۆر دهربه‌که‌وی، یان چاو‌پ‌روانی شت بی ە ده‌گوتری: (إِمْرَأَةٌ طُلَعَتْ خِبَاءً): ئا‌هرمه‌تی‌که جار جار دهرده‌که‌وی و جار جاریش خۆ گوم دمکا ە (وَطُلَعَتْ قُبْعَةً): ئا‌هرمه‌ته‌که جار جار جار سه‌ر روت دمکا و جار جاریش سه‌ری دادمه‌پۆشی ە (وَنَفْسٍ طُلَعَتْ): نه‌فسێکه زۆر چاو‌پ‌روانی نه‌وشته‌یه.

الطَّلَاعُ: (طَلَا الثَّيَابُ): قه‌لبوو له‌بۆته

دراوی روداوی رۆژگارمو باش دمرانی
تەگبیر یان بکاو حەلیان بۆ
بدۆزیتەموه.

الطَّلِيعَةُ من الجیش: پیشە تای سوپا،
یەگەم وەجیبە سوپا کە دەرەمکەوئ
هەمو تاقەم و کۆمەڵە سوپا کە
دەنیردەین بزانن سوپای دوزمن
چۆنەو چەندەو چی دەکەن هە
دەشگوترئ: (هو في الطليعة او في
طليعة كذا) ه (ك: طلائع).

المَطْلِعُ: پیشەتاو دێباچە سوپا
شیعر هەگەم دێرە شیعر
چامەکە هەوێنی خۆر هەلاتن هە
قورئان دەفەرموئ: ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ
مَطْلِعَ الشَّمْسِ﴾ هەگاتی بەیانی و
خۆر هەلاتن هە قورئان دەفەرموئ:
﴿سَلَامٌ مَّيَّ حَتَّىٰ مَطْلِعِ الْفَجْرِ﴾.

مَطْلِعُ الأَمْرِ: شوێنی بۆچونی کارەکەو
چۆنیەتی دەست پێکردنی و رێبازی
چوونە ناوێوە هەمە دەو ئامێری
بەرز بوونەو هە نزمیەو هە بۆ
بەرز هەشگوترئ: (هذا مَطْلِعُ
الأكمة): نەمە پون و ئاشکرایە هە
(ك: مطالع).

مطالع الشمس: شوێنە جیا جیاکان
کە خۆر لێیانەو هەلدئ، چونکە
خۆر پۆزانە شوێنی دەرکەوتن و

ئاو بوونی دەگۆڕئ.
اَطْلَفَ فلان: فلانکەس تۆلە کردنەو هە
دوژمنە کە هە ئومەشاندەمو
پیلانە کە هە پوچ کردەو.

اَطْلَفَ دم القتل: خوێنی کوژراوە کە
بەفێرۆ دا.
اَطْلَفَ مال فلان او حق: ماف و مالی
فلانکەسی ژێر هە دا.
اَطْلَفَ فلاناً كذا: فلان شتی بەخشی
بە فلانکەس.

اَطْلَفَ عليه: لێی زیاد کردو لەسەری
زیاد کرد.

الطُّلْفُ: بەفێرۆ دان هە بەتال و پوچ.
الطُّلْفُ: بەمانا (الطُّلْفُ) دئ هە شتی
ئاسان و بەیدەست هە زیادە شت هە
بەخشش و دیاری.

الطُّلْفُ: بەمانا (الطُّلْفُ) دئ هە شتی
بەلاش هە کاری ئاسان و کەم ئەمرک و
هەرزان بەها.

طَلَّقَ طلقاً وطلاقاً: لە کۆنترۆلی ئەودا
نەما، لە ژێر دەسەلاتی چووه دەر.
طَلَّقَت المرأة من زوجها: ئافرمتە کە
لە ژێر نیکاحی مێردە کە هە چووه
دەر و لەقەیدو ئەمرکی مێردە کە هە
رزگاری بوو.

طَلَّقَ يده بالخیر: دەستی بە بەخشش و
نانبەیی بلۆ کردەو.

طَلَّقَ فلاناً الشَّيْءَ: شته‌ک‌ه‌ی به‌خشی به
فلان‌ک‌ه‌س.

طَلَّقَ طَلْقاً: دوورک‌ه‌وته‌وه.

طَلَّقَ طُلُوقَهُ وَطَلَّاقَةً: به‌مانا (طَلَّقَ) دئ.

طَلَّقَتِ الْيَدُ: دمسته‌ک‌ه به‌خشنده بوو.

طَلَّقَ الْوَجْهَ: دهمو چاوی رونو گه‌شه‌دار

بوونو ک‌ه‌یف خوشو تهرده‌ماخ

بوو.

طَلَّقَ اللِّسَانَ: زمانی ره‌وانو قسه شیرین

بوو.

طَلَّقَ فلانٌ: فلان‌ک‌ه‌س روگوشادو روخسار

جوانو قسه خوش بوو.

طَلَّقَ الْيَوْمَ: رۆژم‌ک‌ه‌ی مام ناومندی بوو

نه‌سارد بوو نه‌گهرم.

طَلَّقَتِ الْمَرْأَةُ مِنْ زَوْجِهَا: به‌مانا

(طَلَّقَتْ) دئ.

طَلَّقَتِ الْمَرْأَةُ أَوْ الْحَامِلُ فِي الْمَخاض:

نافرته‌ک‌ه نازاری ژان و ناره‌حه‌تی

من‌دالبونی توش بوو (ف‌ه‌ی

مطلو‌قه).

طَلَّقَ الْقَوْمَ: خه‌ل‌ک‌ه‌ک‌ه حوشره‌کانیان

بهره‌للا کردن بۆ نه‌وه‌ی بله‌وم‌پ‌ن،

بگه‌پ‌ن له‌وم‌پ‌ن‌کیان دمست گیر ببئ.

أَطْلَقَ الشَّيْءَ: شته‌ک‌ه‌ی بهره‌للا کرد

دمگوترئ: (أَطْلَقَ الْأَسِيرَ): دیله‌ک‌ه‌ی

بهره‌لاکرد (أَطْلَقَ الْماشية):

نازه‌له‌کانی بهره‌لای له‌وم‌پ‌گا کردن

(أَطْلَقَ خَيْلَهُ فِي الْحلبة): نه‌سپه‌ک‌ه‌ی

له‌گۆپه‌پانی جلیت بازی دا هیناو

برد (أَطْلَقَ الْمَرْأَةَ): نافرته‌ک‌ه‌ی

ته‌لاق دا (أَطْلَقَ لَهُ الْعنان): بهره‌لای

کرد بهره‌خه‌سی کرد (أَطْلَقَ لَهُ

التصرف): رینگای دا چۆن کاردم‌کا

بی‌کا.

أَطْلَقَ الدَّوَاءَ بَطْنَهُ: دهرمانه‌ک‌ه سکی

چواند (توشی گو‌ف‌پ‌ه‌و ره‌وانی کرد.

أَطْلَقَ الْكَلَامَ: قسه‌ک‌ه‌ی بهره‌های کردو

تایبه‌تمه‌ندی نه‌کرد به‌شتیک‌ه‌وه.

أَطْلَقَ يَدَهُ بِخَيْرٍ: دمستی خۆی به‌خیرو

به‌خشیش بلآو کرده‌وه.

أَطْلَقَ الْمَذْفَعُ وَغَوَّهَ: تۆپه‌ک‌ه‌ی والی کرد

گولله به‌اوی (گولله بته‌قینئ).

أَطْلَقَ كَذَا عَلَى كَذَا: نه‌وه‌ی کرده‌ ناو

بۆنه‌وه (یان نه‌و ناوه‌ی بۆ به‌کار

هینا.

طَلَّقَهُ: به‌مانا (أطلقه) دئ.

إِطْلَقَ: دلخۆش بوو.

إِطْلَقَ: بهره‌لا بوو، جولاً (له‌وه

پ‌زگاری بوو (رۆیی (دمگوترئ:

(إِطْلَقَ يَفْعَلُ كَذَا): دمستی کرد

به‌وشته، خه‌ریکه نه‌و شته‌بکا.

ان‌طلق الوجه أو اللسان: روخساری

گوشادو جوان بوو (زمانی کرایه‌ومو

قسه شیرین بوو.

تَطْلُقُ: به مانا (إِطْلُقْ) دئ.

تَطْلُقُ الظِّيَّ ونحوه: ناسکه که به خیرایی
رؤی.

تَطْلُقُ الخيلُ: نَسَبَه که له پېشېرکې دا
بهره های رؤی هیچ شتیک جلهوی
نه گرتوه.

تَطْلُقُ الفرسُ: نَسَبَه که دواى را کردن
میزی کرد.

إِسْتَطْلُقُ: به مانا (تَطْلُقْ) دئ.

إِسْتَطْلُقُ الشَّيْءَ: شته که ی به په له کرد
ه یان داواى بهر هه لدانی کرد ه
دمگوترئ: (إِسْتَطْلُقْ من صاحب الدين
كذا): داواى له خاومن قهرزمکه ی
کرد نه وى بؤ بکا.

الطالِق: ته لاقندراو ه دمگوترئ: (إمرأة
طالق): نافرته که له بندو نمرکی
میرداری رزگاری بوو ه (ناقة أو شاة
طالق): حوشریک یان مهرپکی
بهره لا کراوه بؤ نه وى به نارمزی
خوی بله وېړئ ه (ك: طُلُقْ وطوالق).

الطالِق من النساء: به مانا (الطالِق) دئ ه
همروا نه گهر بؤ حوشترو مهر و شتی
واش به کارهات همر به مانا
(الطالِق) دئ.

الطالِق من الليالي: شهوى هه وام
ناومندو نه ساردو نه گهرم و بئ

چورتهم و ناخوشی ه (ك: طوالق).

الطلاق: بهرله لا کردن و مهره خس
کردن ه له بواری شمع دا بریتیه
له هه لومشانندنه وى گریبه ستی
نیوان ژن و میرد، لابر دنی نیکاحی
نیوان ژن و میرد.

الطُّلُقُ: بهرله لاو بئ کوټو و زنجیر ه
دمگوترئ: (طُلُقُ اليَدِ أو اليدين):
پیاوړکی دمکراو و نانبدیه.

فرسٌ طُلُقُ اليَدِ: نَسَبَه که دهستی
پېومندی تیدا نییه پېومند نه کراوه
ه حاجی پهتو شتی وای تی
نه خراوه، همروا وشه ی (الطُّلُقُ) ناوه
بؤ ناسک له م پوموه که تیژرویه ه
ناوه بؤ سهگی راو چونکه به خیرایی
په لاماری نیچیر ددها، همروا ناوه بؤ
دهم و چاوی گوشادو روخساری
جوان و دم به پیکه نین ه بؤ زمانی
رېوان و قسه شیرین ه شهوو رؤزی
هه و خوش و نه ساردو نه گهرم بئ
رېشه باو شتی ناخوش و زیان به خش
ه ژانی مندالبون ه گیاه که له بواری
بؤیه و رېنگ دا به کارده یندرئ ه
بهردیکه بریسکه دارو رونه
که به ناسن پتی کیشی پریشکی لئ
دمبنه وه، دهه اړدئ و وککو بؤدره
به جهسته دمکری پېستی مرؤف نهرم
دمکا.

الطَّلُقُ: بهرەللا یان دەستکراوە ئازاد
بەجۆریک بتوانی هەموو شتێک
نەنجام بدا، روخساری گوشارو زمانی
پەوان.

الطَّلُقُ: بهرەللا کراو ە دەرگوتری: (بەیر
أو ناقة طُلُق) ە هەروا ناوێ بۆ
روخساری شیرین و زمانی پەوان.

الطَّلُقُ: نۆرە ە بەشو بار ە ریخۆلە ە
دەوران دەوری گەدە ە (ک: أطلق).

الطَّلُقُ: روخسار شیرین و زمان پەوان ە
قەسەزان.

الطَّلُقَةُ: یە کجاری ژان گرتن، یان یە کجاری
تەڵاقدان، یە ک تەڵاق یان یە کجاری
بەرەللا کردن ە شەوی نەساردو
نەگەرەم.

الطَّلُقَةُ: پیاویک زۆر ژن تەڵاق بدا.

الطَّلَاقُ: بەمانا (الطَّلَاقَةُ) دێ.

الطَّلَاقُ: روخسار شیرین و روکراوە و
زمان پەوان ە یان دیل و دەست
بەسەر کە بەرەللا دەرکێ و وازی لێ
دێندری بۆخۆی چی دیکا بیکا ە ئەو
کەسە بەزۆر موسوڵمان کراوە ە
(ک: طلقاء).

المِطْلَاقُ: پیاویک ژن تەڵاق بدا ە
خوشتی بەرەللا ە (ک: مطاليق).

المُطَلَّقُ: رەها و بێ مەرج و
تایبەتمەندی ە شتی ناداری کراو ە

حوکم و بریارێک کە چەرت و
وەلانانی تێدا نەبێ ە ئاوی بێ
قەید و مەرج، ئاوی سروشتی و
نەگۆراو پاک و بێ گەرد ە ئەسپێک
بازنە و سروشتی لەقاج دا نەبێ یان
پەت و پێوێندی لەقاج نەبێ.

المُطَلَّقُ: ئەو کەسە دیهێوی پێشپێکی
بەنەسپەکی بکا.

طَلَّ دم القتل: خوێنی کوژراوەکە بەفێرۆ
رۆیی ە تۆلە ی نەسەندرایە وەو
خوێنیشی و مرنەگیرا ە زەوی شەونەم
لێ دراو.

طَلَّ اللبن: شیرەکە کەم بوو.

طَلَّ دم فلان: خوێنی فلانی بەفێرۆ دا،
بەتالی کردووە.

طَلَّ فلاناً: فلانکەسی پاشگوێ خست و
هەولی دا مافی پێشێل بکا.

طَلَّ المَطَرُ الأرض: بارانەکە زەویەکی
ناودا، تەری کرد.

طَلَّ فلاناً حقاً: فلانکەسی مەنع کرد
لە مافی خۆی و هەولی دا مافی لێ
زەوت بکا.

طَلَّ الشيء بالدهن: شتەکی بەرپۆن
هەنوو.

طَلَّ الإبل ونحوها: بەزەخت خوشرەمکی
لێ خوێن.

طَلَّ دمه طلاً: بەمانا (طَلَّ) دێ.

طَلَّتْ الأرض: زموپیه که شهونم لیی دا
 (فهی مظلولة).

طَلَّ طَلًّا وَطَلَّالَةً: جوان و سمرنج راکیش
 بوو.

طَلَّ فلان: فلانکس که یف خوښ و
 تهردهماخ بوو.

اطَّل: بهسری دا پروانی ۵ دمشگوتری:
 (اطَّل علیه).

اطَّل: نزيك بؤوه.

اطَّل على حقه: له مافی خوی دا
 بهسری دا زال بوو.

اطَّل عليه بالأذى ونحوه: بهردهوام بوو
 له سر نه زیه تدانی.

اطَّل دم القتل: خوینی کوژراو مکه ی
 به پیر دا ۵ دمشگوتری: (اطَّل ذمه).

تطال: مؤلته تی داو چاومروانی کرد.

تَطَلَّت الأرض: زموپیه که گیاو گزی
 لی پرواو کس ناوی نه کهوت، کس
 پتی لی نه نا.

اِسْتَطَلَّ علیه: به مانا (اطَّل) دئ.

اِسْتَطَلَّ الفرسُ ونحوه ذَبَّة: نه سپه که
 کلکی بهر زکرده و.

الطَّلَالَةُ: جوانی و روخسار شیرینی ۵

که یف خوښی و تهر دماخی ۵

که سایه تی هه موو شتیک ۵ هه باره ی

خانوو هه یکه لی ۵ که لاوه ی خانوو.

الطَّل: جوان و سمرنج راکیش له هه موو

شتیک دا ۵ ورده باران ۵ تمه باران

که زور زمو ی تهر نه کا ۵ قورئان

دمه رموی: هَلْبَان لَمْ يُصْنِهَا وَابِلٌ

فَطْلٌ ۵ شهونم و تهراییه که یرمی

دره خت و روه که دهیدا بهلق و

که لاکان ۵ شیرو ماست ۵ پیرو

به سالاچوو ۵ (ک: طلال و طَلَل).

الطَّل: به تال و پوج.

الطَّل: شوپنه وارو که لاوه ۵ سه کوی

به ریلاو خانوو که شوینی دانیشتنی

خیزانه بو پشودان و هه سانه وه یان

خواردن و خواردنسه وه ی له سر

داده نری ۵ خیمه و پارچه قوماشی

که وره که که شتی و بارو بارگنه ی پی

داده پوشری ۵ (ک: اطلال و طلول).

الطَّلَاء: خوینی پژاو.

الطَّلَّة: نافرمت ۵ زموپیه که تمه بارانی

لی درایی ۵ نازو نیعمت له پوښاک و

خواردنمه نی دا ۵ شهرایی گواراو

به له زمت ۵ هرشتی: بونی خوښی

لی بی.

الطَّلَّة: قومه شیر، قومه ماست و دؤ ۵

مل ۵ (ک: طَلَل).

الطَّلِيلُ: رزاو (خوینی پژاو) ۵

حه صیری چندر او له پیر و پالی

دره ختی دؤم یان له توپکی له و

دره خته ۵ رزو و پوښاکاو ۵ (ک: اطله

وَطَلَّلَ وَطَلَّةً ۵ بُوَ مَيِّينَه (طلائل) ۵
دمگوترئ: (المَطْلُ من الأمور): شتی
بهرقمرار نه بوو ۵ دمگوترئ: (أمر
مُطْلٍ): کاریکی گۆز اوو نابهردهوامه.
المطلول: ماست تویرئیکی بهسهردهو
بیو ئاوی سهرکهوتبی و ابرزانی
ماستی چاکه، بهلام لهواقع دا
خراب بی.

طَلَمَهُ: شهپلاغهی لی دا.

طَلَمَ الْحَبْزَةَ: نانهکهی پان کردموو ریکی
خست.

طَلَمَ الْحَبْزَةَ: بهمانا (طَلَمَ) دئ ۵ واته:
نانهکهی پان کردموو ریکی خست.
طَلَمَ العِرْقَ عن جبینَه: عهرقی لهناو
چاوانی خوی سړی.

الطَلْمُ: سفره خوان کهنان و پیخوری
لهسر دادمنرئ.

الطَلْمُ: چلک و بهئقی دموو ددان
که بههوی گوی پینه دانیان پهیدا
بوو بی.

الطَلْمَةُ: نانی برزاو بهخۆله میشی زۆر
گهرم نانی پيشاو لهناو خۆله میشی
گهرم ۵ بهردی پان کهوهکوو پنه
نانی لهسر پان بکریتهوه ۵ (ک):
طَلْمَ).

المَطْلَمَةُ: تیرۆک؛ نامیریکه نانی پی
پان دمکریتهوه پیش نهوهی

بیرژئندرئ.

طَلَمَسَ: بهمانا (طَلَمَسَ) دئ واته
تهلیسمی لی کرد ۵ پان دموو چاوی
گرزو مؤن کرد.

طَلَمَسَ الكتاب: نویسی کتیبهکهی
سرپهوه، رمشی کردموه.

إِطْلَمَسَ الليلُ: شهوکه تاریک بوو پان
تاریکیهکهی زۆر کهسکون و بههیز
بوو.

الطَلَمِسَاءُ: تاریکی بههیزو زۆر تاریک
۵ زموی و سارایهک کههیج نیشانهو
باله خانمو خانوبهری تیدا نهبی ۵
تهنکه ناو.

طَلَا طَلَواً وَطَلَاوَةً: ناسکهکهی بهستهوه،
بهندی کرد.

طَلَيْتُ أَسْنَاهُ طَلًا: ددانی زمرد بوون ۵
بهئقیکی سهوز کهوته سهر ددانی ۵
بهئقی زمرد ددانی داپوشین ۵
دمگوترئ: (طَلَيْ قُمَهُ): دموو ددانی
بهئغ گرتی ۵ لهتینوان دهمی وشک
بوو.

أَطْلَتِ الظَّبْيَةُ: ناسکهکه بیچویهک پان
زیاتری بوو.

أَطْلَى فلان: فلانکهس ملی بهلایهک دا
خوار بوو ۵ دمگوترئ: (ما أَطْلَى لَبِيَّ
قَط): هیج پیغمبهریک شوین
ههواو نارمزوی خوی نهکهوتوهوه.

الطَّلَا: شتى بچوك لهههرشتيک بى ۵
 زاروڭ ۵ بيچوى نازهل كهلهدايك
 دهبى تا خو دهگرئ ۵ بيچوى ناسك
 ۵ تفى وشكهوه بووى ناو دم ۵ يان
 تفيكى لينج كه ددان دادمپوشى و
 له ناكامى تينوايهتى زور يان
 برسياهتى يان نهخوشى پهيدا دهبى
 ۵ (ك: اطاء وطاء وطلئ)يه.

الطَّلَا: مل، گهردن ۵ يان لامل ۵ (ك:
 طلئ)يه.

الطَّلَاوَة: جوانى و رمونه قو گه شه و
 نه شه ۵ تويزيكي تهنكه له سهر
 شير و ماست و خوږن پهيدا دهبى ۵
 باشماوهى خوراك له ناو دم و ددان
 دا.

الطَّلَاوَة: ههرشتيک بو چه ورگردن
 رنگ گردن به كاربى قهوز ۵ قسه و
 باسى كورت و كه م.

الطَّلَو: گورگ ۵ نيچيرموانى چوست و
 لهش سوك ۵ حبلېك سهرىكى
 له قاجى نازهل كه ده خرى و
 سهرمكهى ترى به سنگي كه وه
 دهبه سترئ ۵ (ك: اطاء وطاء).

الطَّلَوَاء: چاومروانى ۵ تهمبهلى و
 قونگرانى ۵ قهوز.

الطَّلَوَان: به نفيكى سپيه زمان
 دادمپوشى به هوى نهخوشى يان
 تينوايهتى پهيدا دهبى.

الطَّلَوَة: سپياهتى بهيان، روناكى
 ناسوى بهرمه يان ۵ (ك: طلئ).

الطَّلَوَة: بيچوه نازهل كىوى ۵
 گوريس و حبل يان پارچه حبل ۵
 شتى بى نرغ و بهها ۵ دهگوترئ:
 (مايسارى طَلَوَة): پهنكه گوريسيك
 ناهينئ.

طَلئ الماء طَلئاً و طَلَاء: ناومكه قهوزى لئ
 پهيدا بوو.

طَلئ الشئ بكذا: شتهكهى بهشتيک
 بويه كرد داپوشى.

طَلئ الليل الآفاق وغيرها: شه و بهتاريكى
 خوى دونياى داپوشى ۵ (طَلئ فلاناً):
 جنيوى به فلانكهس دا.

طَلئ الظني: ناسكهكهى به ستموه ۵ كرديه
 كوزوگهوى تا بيه تيه وه.

طَلئ فلان: فلانكهس گورانى گوت.

طَلئ الشئ بكذا: زېدمروى كرد له
 ههولدان بو دهمسته بهر كردنى
 شتهكه.

إطَلئ بكذا: بهوه چهورى كرد.

تَطَلئ: بو موطاومعهى (طَلَاه) دئ ۵
 خوى به گاتنه و كه پ و خوش
 رابواردنه وه گرت.

الطَّلئ: قومه شير و كه وچكه دويهك.

الطَّلَاء: نهو كه سهى مه عدن و شتى وا
 بويه دمكا.

الطَّلِي: بِيَجَوِي نَاسِك ۵ بَوِيه كِراو
بِهَقْمَتِران ۵ (ك: أَطْلَاء و طلاء).

الطَّلَاء: هَمَرشَتِيك شَتِي تَرِي پِي بَوِيه
بَكْرِي و مَكُوو قَهَتِران و رَوْن و قَوِرو
شَتِي و ا ۵ دَوُشاوِي تَرِي ۵ زِيوِي
خَالص و پَالفَتِه كِراو ۵ نِه و پَهَت و
حَمِيلَه ي نَاژَه لَه كِه ي پِي
بِه سَتِراو مَتِه و ه.

الطَّلِيَاء: كِرَوِي ۵ نِه و پِهَرَوِيه ي نَافَرَمَت
بِه خَوِيه و ه لَه دِه كِرِي لَه كَاتِي
كِه مَوْتِه نَاو عَادَمَتِي مَانِگَانِه يه و ه.
الطَّلِيَان: بَه نَغِي زَمَرَد كِه دِمَكِه و يَتِه سَهَر
دَدان.

الطَّلِيَّة: مَل ۵ لَامَل ۵ پارچِه
خَوِريه كِه يا لَفَكِه يه كِه جِه سَتِه ي
كِرَوِي ي پِي جِه و ر دِه كِرِي ۵
نِه خَوِشِيه يه كِه دِه شَوِبِه يَتِه نِه خَوِشِي
پِي سَت قَه لَشِين و توك رَوَتَانِه و ه
لَه لَاتِه نِي شَتِي مَرَوُف پَهيدا دِه ي.

المِطْلِي: نَامِي رِي شَت جِه و ر كِرْدن.

المِطْلَاء: يِه مَانَا (المِطْلِي) دِي.

المِطْلِي: (أَمْر مِطْلِي): كَارِي كِه
جِه و اشِه و نَامِه عِلوم و تِه م و مَزَاوِيه.

طَمِئَتِ الْمَرْأَة: نَافَرَمَتِه كِه يِه كِه مِجَار
كِه مَوْتِه عَادِه ي مَانِگَانِه و ه (ك: طُمُتْ
و طوامِث).

طَمِئَتِ الْمَرْأَة: جَووَه لَای نَافَرَمَتِه كِه، دِمَسْتِي
لِي دَا، لَه كِه لِي جَوَت بَوو ۵ قَوِرنَان
دِمَفَرَمَوِي: (لَمْ يَطْمِئْنُ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ
وَلَا جَانٌّ) ۵ دِه شَكُو تَرِي: (مَا طَمِئَتْ
هَذَا الْبَعِيرَ حَبَلٌ): كِه ل سَوَارِي نِه و
حَوِشَتِه نِه بَوِه ۵ (وَمَا طَمِئَتْ هَذَا
الْمَرْعِ أَوْ هَذِهِ الرُّوحَةُ أَحَدٌ قَبْلَنَا).

الطَّمِئَتُ: خَوِي تِي حَه يَز ۵ چَلَك و
دِزَوِي تِي.

طَمِجَ الْمَاءِ وَخَرَهُ طُمُوحاً وَطِمَاحاً: نَاوَمَكِه
بِه رَز بَوِه.

طَمِجَتِ الدَّابَّةُ: وَاخَه كِه جِه مَوِش بَوو.

طَمِجَ إِلَيْهِ بَصَرُهُ: سَهِي رِي كِرْد ۵ بَوِي رَوَانِي
۵ دِه شَكُو تَرِي: (طَمِجَ بَصَرُهُ): جَاوِي
بَوِي بِه رَز كِرْد مَوِه، جَاوِي تِي بِي رِي.

طَمِجَ بَأَنَفِهِ: خَوِي بَه زَلَزَانِي، فِيزِي كِرْد.

طَمِجَ إِلَى الْأَمْرِ: جَاو مِرَوَانِي كَارِه كِه ي كِرْد.

طَمِجَتِ الْمَرْأَة عَلَى زَوْجِهَا: نَافَرَمَتِه كِه

مِي رِدِه كِه ي بَه جِي هِي شَت و جَووَه

بَوِي مَانِي بَاوَانِي.

طَمِجَ فِي الطَّلَبِ: لَه دَاوَا كَارِيه كِه ي دَا دَووَر

رَوِي.

اَطْمَحَهُ: وَا ي لِي كِرْد هِي وَاو نَاوَانِي

بِه رَزِي هِه يَن.

- طَمَحَ اليه بصره: چاوی بۆ هه ئیری و تهماشای کرد.
- طَمَحَ الفرسُ وغره: ئهسپهکه ههردو دهستی هه ئیرین.
- طَمَحَ بالشئِ في الهواء: شتهکه ی بۆ چهوا هه ئدا.
- الطامحُ: ههر بهرزایی و تهپۆلکهیهک ۵ نافرمتیک رقی لهمێردهکه ی بۆ و بپروانیته پیاوی تر، دۆستایهتی لهگهڵ پیاوی بیگانهدا بگرتی ۵ (ك: طوامح).
- الطَمَحَة: یهكجار سهیر كردن.
- طَمَحَات الدهر: بهلاو کارهساتی رۆژگار.
- الطَمَاحُ: کهسێك هیواو ئاواتی زۆری ههبن ۵ چلێس ۵ بۆ بهرزو دوور روانین.
- الطَمَاحَة: نافرمتیک چاوه چاوی بۆ و بهراستو چهپ دا بپروانی بۆ پیاوی بیگانهو رقی له مێردهکه ی بۆ.
- الطَمُوحُ: دهگوتری: (بحر طُمُوحُ الماء): دمپیایهکه شهپۆلهکانی بهرز ۵ (بئر طموح الماء): بیرمهکه ئاوی بهرز.
- طَمَرَ طَمْرًا وطمورا: بازی بۆ ژێرموه دا ههتهاته خوار.
- طَمَرَ في الأرض وغرها: بهناو زموی دا رۆیشتو خۆی شاردموه.
- طَمَرَ الشئِ طَمْرًا: شتهکه ی شاردموه به نهیانی و کهسنانانی لهکوێی شاردموو چۆنی شاردموه.
- طَمَرَ البئر: بیرمهکه پرکردوه.
- طَمَرَ المطمورة: چالهکه ی پرکرد لهگهمنو شتی وا.
- طَمَرَ في ضربه: زانی ددانی تهنگی پێ هه لچنی.
- طَمِرَت يده: دمستی هاوسا.
- (اطمَره: به مانا (طَمَره) دی).
- طَمَره: زنده پموی گرد لهشاردنهوهی شتهکهدا ۵ پێچایهوه.
- طَمَرَ السئير: پهردهکه ی شل کردموه، دایدا یهوه ۵ کوێ کردموو خستنیه سهریهک ۵ فهوتاندنی.
- إِطَمَرَ على فربه: لهدواوه خۆی هه لدا یه سه رپشتی ئهسپهکهو سواری بوو.
- إِطَمَرَ الشئِ: به مانا (طَمَره) دی.
- الطامر بن الطامر: خۆی و باوکی نهنا سراون کهس نازانی کوپری کێنو خه لکی کوێن.
- الطامور: رۆژنامه ۵ (ك: طوامر).
- الطَمَارُ: شوێنی بهرز ۵ سه کهوێ بهربیللاو خانوو ۵ بهزوری بهی (ال بهگاردی ۵ (بنات طمار) ۵ بهلاو کارهسات.

الطَّمْرُ: پۇشاكى كۆنى پزىوى ۋ (ك):
أطمار).

الطَّمْرُ: ئەسپى رەسەنى خۇ شېۋى باز
ھاۋىزى بەھىز.

طَمْرَةُ الشَّاب: سەرمەتاي گەنجىيەتى.

الطَّومار: بەمانا (الطَّامور) دى.

المِطْمَارُ: تەناف، ئەو داۋە پەتەي
رايەل دەكرى بۇ ئەۋەي چىنە

دېۋارمكە راست دەرچى ۋ پىشى

دەگوترى ئىمام ۋ دەشگوترى: (ھەر

على مېمار أبىه): ئەۋە لەسەر شېۋە

شېۋازى باۋكى كاردەكا ۋ پياۋىك

جەلە شېمۇ جلى كۆنۈ پزىوى

لەبەردا بى ۋ (ك: مېمار).

المِطْمَرُ: تەنافى دېۋار ۋ دەگوترى:

(أَقِمِ الْمِطْمَرِ يا محدث): ئەي قەسەكەر،

ئەي جەدېت گېرپەۋە قەسەكانت رىك

بىخەۋە ئەلەكانت ھەلگرومۇ راستگۇ

بە لە قەسەكرەن دا ۋ (ك: مېمار).

المِطْمُورَةُ: چاللى ھەلگرتنى نازوخە،

چالە گەنەمۇ جۇكە زوربەي كات

ئەم جۆرە چالانە لەژېر زەمۇ

دروست دەكرىن ۋ بەندېخانە ۋ (ك):

مېمار).

طَمَسَ الشَّيْءَ طَمَاسًا: شتەكە شېۋە

شېۋازى گۆرەن ۋ دەگوترى: (طَمَسَ

القمرُ أو النجم أو البصر): واتە

مانگو ئەستېرە روناكىيان نەمايان

چاۋ بىنايى نەماۋ نابىنى.

طَمَسَ القلب: دل شېۋاۋەمۇ ھىج

ۋەرنەگرى.

طَمَسَ الشَّيْءَ وَعَلَيْهِ طَمَاسًا: شتەكەي

شېۋاند، يان شېۋەي سېرپەۋە

گۆزاندېۋە، دەگوترى: (طَمَسَ

الريح الأثر): رەشەباكە شېۋنەكەي

سېرپەۋە پېرى كەردەۋە.

طَمَسَ الغيم الكوكب: ھەۋرەكە بەرى

روناكى ئەستېرەكەي گرت.

طَمَسَ عَيْنَهُ وَعَلَيْهَا: چاۋى كۆپرەكەرد ۋ

قورئان دەفەرەمۇ: ﴿وَلَوْ لَشَاءَ

لَطَمْنَا عَلَى أَعْيُنِهِمْ﴾.

طَمَسَهُ: بۇ زىدەرەۋى لەماناي

(طَمَسَهُ) دى.

إِنطَمَسَ: بۇ موطاۋمەئەي (طَمَسَهُ) دى.

تَطَمَسَ: بۇ موطاۋمەئەي (طَمَسَهُ) دى.

الطَّماسُ: دەگوترى: (رەسم طامس):

قەبارەيەكى پوچاۋەمۇ كۆزاۋمىيە ۋ

(طريق طامس): رىگەي دۋور ۋ (نجم

طامس): ئەستېرەي بى نور،

ئەستېرەيەكە روناكى نەماۋە ۋ (ك):

طامس ۋ دەشگوترى: (رجل طامس

القلب): پياۋىكى دل داخراۋەمۇ ھىج

ۋەرنەگرى.

الطَّمِيسُ: بەمانا (الطَّمُوس) دى ۋ

كوڤرېك كه پېلوی چاوی جم و
جول نهكا.

طَمَطَمُ الْبَحْرُ: دمريا ناوی زور بوو پر
بوو.

طَمَطَمُ فُلَان: فلانكس لهدمريادا
مهلهی كرد ۵ يان چووه ناو
دمرياوومو بهدمريادا رويی.

طَمَطَمُ في كلامه: قسهكانی رون
نهكردنهوه.

الطَّمَاطِمُ: تهماته، بهكاليو بهكولاوی
دهخوری.

الطَّمَاطِمُ: بي زويان.

الطَّمَطَامُ: ناومړاستی دمريا ۵ ناگری
كهوروو زور.

الطَّمَطَمَانِي: بهمانا (الطَّمَاطِمُ) دئ.

الطَّمَطَمَانِيَّة: قسهی تهو مزاوی و بي

مانا ۵ طَمَطَمَانِيَّة حِمِر): زاراو

نهگونجاو دكاني حيميهريپهكان ۵

ومكو نهوه (ال) تهعريف دمكهنه

(ام) لهجياتي بلين (الصيام) دهلين

(امصيام).

الطَّمَطِمُ: بهمانا (الطَّمَاطِمُ) دئ.

الطَّمَطَمَةُ: قسهپهك بهغهری زمانی

عهرمبي بگوتري.

الطَّمَطَمِي: بهمانا (الطَّمَاطِمُ) دئ.

طَمِعَ فيه وبه طَمَعاً وطماعية: جهزی لی

کرد، ويستی بؤ نهو بي.

طَمَعَ طَمَعاً: تهماعی زور بوو.

اطْمَعَهُ: وای لی کرد تهماعی ههبي.

طَمَعَهُ: وای لی کرد تهماعی ههبي ۵

دمشگوتري: (طَمَعَ الْمَطَرُ): بارانهكه

دهستی کرد بهبارين بهلام كه ميک

باری ۵ دمشگوتري: (كان حديثها

تطبيع قطر): قسهكاني دهليی

رشينهی باران.

تَطْمَعُ: بؤ موطاومعهی (طَمَعَهُ) دئ ۵

جهزی لی کردو ويستی بؤ نهو بي.

الطَّمَعُ: تهماع ۵ بهتهما بوون ۵ هيواو

ئاوات ۵ بهزوری بؤ شتيك بهكار

دهيندري كه پهيداووني نزيك بي

۵ (ك: اطماع).

الطَّمَاع: كهسيك زوری تهماع ههبي.

الطَّمُوعُ: بهمانا الطَّمَاعُ) دئ.

المِطْمَاعُ: بهمانا (الطَّمَاع) دئ ۵ بؤ

نيرو مي بهپهك شيوه بهكاردئ.

المِطْمَاعُ مِنَ النِّسَاءِ: ئافرمتيك زور

تهماع بخاته بهر غهپری خوی و

خهك والي بكا تهماعی تی بکهن

بهلام خوی بهدهستهوه نهدا ۵ (ك:

مطاميع).

المِطْمَعُ: بهمانا (الطَّمَعُ) دئ ۵ شتيك

داخوازی تهماع لی کردن بي ۵

شتيك تهماعی لی بکري ۵ نهو

بائندميهی دهخريته ناو قهقهزهوه

بُوْهُمُوْی بِالنَّدْمِی تَرِی هِیْ
هَهْ لَخَه لَه تَنْیَوِ فَرْسَه تِیَان لَیْ بَیْنِی
ه (ك: مَطَامِیْع).

اَطْمَلْ الْکِتَابَ وَغَرُوْهُ: نَوْسِیْنِ
نَاوْکْتِیْبَه کَه ی سَرْپَه وَه رَه شِی
کَرْدَمُوْه.

اَلْمَطْمَعَةُ: بَه مَانَا (اَلْمَطْمَعُ) دِی.
طَمَلْ فَلَان طَمَلًا وَطَمُولًا: فَلَان کَس گُوْنِ
نَه دَاپَه جِی دَمکَاو جِی نَاکَا.
طَمَلْ اَلْجَمَلُ وَغیره: حَوْشْتَر مَکَه بَه خَیْرایی
رَفُوی.

اَطْمَلْ مَا لِی الْحَرُوضِ وَغَرُوْهُ: هَمَرْجِی نَاوِی
لَه بَنکی حَه وَز مَکَه دَا بُوو هَه مَوِی
هَه لَکَوَا ز تَو هِیجِی تَیْدَا نَه هَیْشْت.
اِنْطَمَلْ فَلَان: فَلَان کَس هَاو کَارِی
دَز مَکَانِی کَرْد.

طَمَلْ الْاِبِلَ وَغیرَهَا طَمَلًا: حَوْشْتَر مَکَه ی
بَه خَیْرایی لَیْ خَوْرِی.
طَمَلْ الشَّيْئُ: شَتَه کَه ی تَوْنَد بَه سَتَو
شَتَه کِی دَا.

اَلطَّمْلُ: هَه مَوو شَتِیْکی رَه شِ
قَوْمَا شِیْکَ بَه تَیْرِی رَه نَگ کَرَابِیْ
مَلَه وَا نَکَه، گَلَادَه ه نَاوِی لَیْلَ ه پِیَاوِ
چَه قَه چَه نَاوِی خَوِیْرِی کَه گُوْی
بَه کَرْدَمُوْ مَکَانِی خَوِیْ نَادَاو هِیجِ
گَرَنکی بَه مَوْنَادَا جِی دَه لَیْو جِی هِیْ
دَم گَوْتَرِیْ ه نَه حَمَه قَو گَیْلَ
هَه زَارِی بَیْ رَه وِشْتَو حَالِ شَیْرَیْو
گَوْرکی بُوْرَه قَنَه ه دَزُو جَه رَدَه ه
(ك: طَمُولٌ وَاطْمَالٌ).

طَمَلْ الْخَصِیرَ: حَمَصِیر مَکَه ی چَنِی وَخَیْ تَو
گُوْی وَنِیْشَانَه ی تَیْدَا دَرُوسْت کَرْدَن.
طَمَلْ الشَّيْئُ بَکَذَا: شَتَه کَه ی گُوْی
بَه تَیْه لَسُوْنِی فَلَان شَت ه دَم گَوْتَرِیْ:
(طَمَلْ الذَّمُّ السَّهْمُ): خَوِیْنَه مَکَه
لَه تَیْر مَکَه هَه لَسُو، تَیْر مَکَه ی خَوِیْنَاوِی
کَرْد.

اَلطَّمْلَةُ: نَهو نَاوَه قَوْرَاو لَیْلَه ی لَه بَنکی
حَه وَز دَا دَه مِیْنِیْتَه وَه پَان تَه نَکَه
قَوْرِی بَنکی حَه وَز.

طَمَلْ الصَّبَاغُ الثَّوْبَ وَغَرُوْهُ: بُوْیَه چِیْبَه مَکَه
قَوْمَا شَه کَه ی بَاش رَه نَگ کَرْد،
رَه نَگِیْکی تَیْرِی دَاپَه.

اَلطَّمْلَةُ: بَه مَانَا (اَلطَّمْلَةُ) دِی.
اَلطَّمْلَةُ: نَافَر مَتِی زَمَعِیْضُو لَاوَا ه (ك:
طَمَلٌ).

طَمَلْ اَلْخُبَارُ اَلْخُبَرَ بِالطَّمْلَةِ: نَانَه وَا نَانَه کَه ی
بَه تَیْرُوْک پَان کَرْدُوْتَه وَه.

اَلطَّمُولُ مِنَ الرِّجَالِ: بَه مَانَا (اَلطَّمْلُ) دِی.

طَمَلْ بَکَذَا طَمَلًا: رَه نَگِی کَرْد، بُوْیَه کَه ی
تِیْ هَه لَسُو.

الطَّمِيلُ: جهسته خویناوی شهلتاخ بوو

لهخوین دا ۵ نانی پانکراوه بهتیرۆک

۵ حصیر ۵ سهرهتیری پان.

الطَّمِيلَةُ: میننه‌ی (الطَّمِيل) ۵.

المِطْمَلَةُ: تیرۆک؛ دارێکه نانی پێ پان

دهکرتیهوه ۵ (ک: مطامیل).

طَمَّ الشَّيْءُ طَمُومًا: شتهکه زۆر بوو تا

پهره‌ی سهند ۵ دهگوتری: (طَمَّ البحرُ

أو الماء).

طَمَّ الفرسُ وغيره في سيره: ئه‌سه‌په‌که

جوستو تیزرۆ بوو.

طَمَّ الشَّيْءُ وعليه طَمًا: شته‌که‌ی داپۆشی و

نغرووی کرد.

طَمَّ الزَّابُ البُر: گله‌که بیره‌که‌ی

په‌رکردهوه.

طَمَّ الإِنَاءُ وغيره: قاپه‌که‌ی په‌رکرد تا له

هه‌موو لایه‌که‌وه سهر په‌ژێ کرد.

طَمَّ شَعْرُهُ: قژی بپه‌یه‌وه ۵ موی بپه‌یه‌وه‌و

له‌بیخ دهری هینا.

اِطَمَّ شَعْرُهُ: کاتی نه‌وه هاتوه قژی

بتاشی موومکانی بتاشی.

طَمَّ الطَّائِرُ: باندمکه له‌سهر له‌ی

دره‌خته‌که نیشته‌وه.

اِسْتَطَمَّ شعره: به‌مانا (أَطَمَّ) دئ.

الطَّامُ: شتی گه‌وره ۵ ناوی زۆر.

الطَّامَةُ: قیامت؛ روژی ره‌ستا خیز ۵

به‌لاو کارساتی وا که روداوکانی

پیش خوی له‌یاد به‌ریته‌وه.

الطَّم: دهریا.

الطَّم: ناوی زۆر ۵ ژماره‌ی زۆر ۵ شتی

سهر سوپه‌ینه‌ر ۵ نه‌سپی په‌سه‌ن و

چالاک ۵ بیجوی خوشتر ۵ دهگوتری:

(أَتَاهُم الطَّم والرَّم): شتی زۆرو که‌می

بو‌هات.

الطَّمَةُ: گومرایی و سهر لی شیوان ۵

پارچه‌یه‌که له‌لومپ، به‌زۆر بو ئالفی

وشک به‌کار ده‌هیندری ۵ شتی

قیزمون ۵ کۆمه‌لی ئاده‌میزاد پان

کۆمه‌لگای ئاده‌میزاد ۵ پان ناوه‌ندی

کۆمه‌لگا.

الطُّومُ: نه‌سپی تیز په‌و.

الطَّمِيمُ: زۆر کراو ۵ (طميم الناس):

زۆرینه‌ی ئاده‌میزاد.

طَمَّانُهُ: نارامی پێ گرت ۵ هیواشی

کردموه ۵ دلتیای کرد ۵ نزمی

کردموه، خواری کردموه.

اِطْمَأَنَّ: دلتیابوو، هیواش بووه ۵

دهگوتری: (اِطْمَأَنَّ به القَرَارُ وَاِطْمَأَنَّ

جالسًا وَاِطْمَأَنَّ القلب): هیواش بوو

دامه‌زرا، دوا‌ی چه‌واشه کاری و

رارا‌یی هیواش بووه، دلتیا بوو.

اِطْمَأَنَّ المَكَانُ: شوینه‌که نزم بوو،

که‌وته نزمایی.

اِطْمَأَنَّ بِالْمَكَانِ وفيه: له‌وشوینه

- نیشته جی بوو ۵ شوینه که ی کرده
زیندو نیشتمانی خوۍ.
- طَمَّانُ عَمَّا كَانَ يَفْعَلُهُ: وازی هینا
لهوکاره ی دهیکرد.
- طَطَّامَنُ: بُو موطاومعه ی (طَامَنَةُ) دئ ۵ وا
دهبی سهنگو سوکی لهوشه که دا
دهکری دهبیته (طَطَّامَن).
- الطَّمَّانِيَّةُ: نارام گرتن ۵ بتمانہ ۵
دلنیایی.
- طَمَا الشَّيْ طُمُرًا: بهرز بؤوه ۵ دهگوترئ:
(طما الماء): ناوه که بهرز بؤوه ۵
(طمن همت) ورمو هیمه تی بهرز
بؤوه ۵ (طَمَّتِ الْمَرْأَةُ بزوجها):
نافرته که له میړده که ی ناچیزه بوو
۵ (طما به الهم): غمو په زاره ی زورو
نه ستم بوو.
- طَمَا بِالْقَوِي نَفْسُهُ: نه فسی کابرای گومړا
سه رکش بوو ۵ گومړ ابووه که
له خوۍ بایی بوو، له سنور دهرجوو.
الطَّمِي: قورپو لیته که لافاو دهیئو
له شوینیک له سهر زمو
دهمیئنه وه چ تهرپئ چ وشک بئ ۵
پیشی دهگوترئ (الفرین).
- طَمَا طَنَّا وَطُنْرًا: شهرمی کرد ۵ بئ
رموشت بوو، داوین پیس بوو.
طَنِي فلان طَنًا: شتیکی له دلی خوۍ دا
شاردومه که نه پویست ناشکرای بکا.
- طَنِي الْحِوَانُ: نازه له که سه پئی
به لاکه له که میوه نووسا.
- طَنِي الْإِنْسَانُ: ناده میزاد تای لی هات ۵
سپئی گموره بوو به هوۍ تا
لیهاته نه وه.
- اطْنًا: گومانی بررد، روی
له بهر دپروشتی و داوین پیسی کرد ۵
حهزی کرد بگمړپته وه بؤ شوینو
مه نرلی، ههزی کرد راکش و
بخه وئ، به هوۍ ته مبه لی و
ته وه زه لیبیه وه له جیگا خزاووه
هه لئاس ۵ ههزی له حه وزمه کردو
له ناوکه ی خواردومه ۵ دهگوترئ:
(حیة لا تُطْنِي): مارکه مؤله تی
نیچیرمکه ی ناداو په کسمر دهیکوژی.
- الطِّنَةُ: شک و گومان ۵ تؤمته ۵
به دپروشتی و داوین پیسی ۵
به رماوه ی ناو که له بنکی حه وزو
شتی وادا دهمیئنه وه ۵ دوا
هه ناسه ی زیان و باقی مانده ی روح
له جه سته دا ۵ خو له می شتی
ساردمو ببوو گهرمی تیدانه ماو ۵
خانویک به بهرد بکری له سارادا بؤ
نه وه ی شهو تیدا بمیئنه وه ۵ ته له و
فاقه بؤ گرتنی درنده ۵ (ک: اطان).
- طَنِبَ طَبًا: قاجی درپز بوو ۵ پشتی

بەكۆلەكەى خىمەكموۋ ھەئاسى.
 تَطَانِبَا: ھەرىكەك لىو دوو كەسە
 كۆلەكمو سىنگىيان بۇ خىمەكانىيان
 چەقاند.
 الإطْنَاب: لەزاراۋى عىلمى مەعانى دا
 برىتتېيە لىمۋى وشەكان لەماناكان
 زىاتربىن بۇ مەبەستو سودىك
 بەيچەموانەى كورتىرى (ئىجاز) ۋە
 لەنىۋان (الأطْناب) و (الإجاز) دا
 حالەتلىك ھەيە پىسى دىگوتىرى
 (المساوات).
 الإطْنَابَة: ئاغزۈنەى قايش پىشتىن
 شتى ۋا ۋە چەترو بارانگرموۋ ۋە پرموۋ
 ئىسپ ۋە كۆمەلە بائىنە ۋە (ك):
 أطْنَاب) ۋە دىگوتىرى: (خىل أطْنَاب):
 نەسپەكان بەشۈۋىن يەك دا
 رىچكەيان بەستوۋە ۋە (حاجات
 أطْنَاب): ئىشۋ كارى زۆرۈ
 زەبەندىم نەبىراۋە (غارات أطْنَاب):
 ھىرشۋ پەلامارى يەك بەدوۋەك
 داۋ بى بىرەنەۋە.
 الطَّنْبُ: جەبلىكە خىمەم كەزاۋە
 شتى ۋاى پى شەتەك دىمىرى ۋە پىكى
 دىمەخت كە زۆر رۇچو بى ۋە
 شادىمىرى جەستە كە ماسولكەو

دریژ بوو ۋە ئەم حالەتە بۇ نەسپ
 بەمەپىو ناپرسەنى دادەنرى.
 طَنْبَ الرِّمْحُ: رىمەكە خوارو خىچ بوو ۋە
 (فەر أطنب وھى طباء) ۋە (ك: طَنْب).
 اطنب النهر: روبارمەكە رىپرموۋمەكى
 درىژە.
 اطنب الريح: رەشەباگە بەھىز بوو
 لەگەل تۆزۈ خۇل دا.
 اطنب الدواب: ولاخەكان يەك
 بەدوۋەك دا رىچكەيان بەست
 لەرۈپىشتىن دا.
 اطنب في العدر وغرە: پىش بازدانەكە
 ورد بۆۋەم خۇى كىشاپمەۋە بۆنەۋەى
 بازى باش بىدا.
 اطنب الكلام: قەسەكى درىژ كىردمەۋە ۋە
 زىدە پۇۋى كىرد لەقسەم گوفتارى دا.
 طَانِبَةٌ: كۆلەكەى پەشمالەكەى
 بەتەنىشت كۆلەكەى پەشمالى
 كابراۋە چەقاند.
 طَنْبَ الشئ: شەكە زۆر بوو تاۋاى لى
 ھات ئەمەسەرو ئەوسەرى دىار نىيە.
 طَنْبَ بالكان: لەموشۈنە مایمەۋە ۋە
 داپكوتا.
 طَنْبَ الخيمة: جەند سىنگو كۆلەمەكى
 بۇ خىمەۋ پەشمالەكە چەقاندو
 خىمەمەكى پىۋە شەتەك دا.
 طَنْبَ السقاء: كۈندە ئاۋەكەى

ئەحمەق.

طَلُّق: جەستەي بەخواردنى چەورى

قورس بوو ۋە كىشى زۆر بوو.

تَطَلَّق: بەمانا (طَلَّقَ) دى.

تَطَلُّج في الكلام: لەقسەكردن دا

كارامايى بەكار ھىناو لەزۆر

لايەنەھە دوا.

الطَّلُج: جۆر ۋە ھەنن و كارامايى ۋ

سىپارھو نامىلكە ۋ (ك: طرچ).

الطَّلَجَرَّة: مەنجهن و لەگەن لەمسو

شتى وا ۋە ترسنۆكى خوڭىرى ۋ ىان

كىنايەيە لەشارستانی چونكە

لەقايى جوانو بەنرخ دا خواردن

دەخۆن ۋ (ك: طناجیر).

طَنَج طَنَخ: قەلەوبىيەكەي زىادى گەرد.

طَنَج نَفْس: دىرونى بېس بوو.

اَطْنَح الدسم: چەورى قەلەوى گەرد.

طَنَحَة: بەمانا (اَطْنَحَة) دى.

طَنَز به: گائەي پى گەرد ۋ پىي پىكەنى.

طائِرَة: گائەيان بەيەكتر گەرد.

الطَّائِن: كەسپك زۆر گائە بەكەسانى

دېكە بكا.

المَطْنَرَة: شوڭنى گائە پىكردن ۋ

دەشگوترى: (قورم مَطْنَرَة): گەل و

ھۆزىكى بى كەلك و ھىچ لەبارا

نەبوون ۋ (ك: مطانز).

ئىسقان پىكەھە دەبەستىتەھە ۋ

رەمگىكە لە ئەستۇدا كە ئادەمىزاد

ئاوړ دەداتەھە درىزدەبى و دەكش ۋ

شاڤمگى لامل، دوشا دەمارن ۋ

دەفەرو لايەن ۋ (ك: اطناب، وطبة).

اطناب الشمس: تىشكى خۆر كە

درىزدەبىتەھە ۋ دەگوترى: (مدت

الشمس اطنابها): خۆر ھىلە

تىشكەكانى درىز كەرنەھە و گزنگى

دەركەوت ۋ (تَقَضَّتْ اطنابها) ۋ

خۆرئاو بوو.

الطَّنِب: كەسپك كۆلەكەو سنگى

خىمەكەي لەپەناكۆلەكەو سنگى

خىمەي تۆيى ۋ كەسپك پىوېست

بى دالەدى بەدى و بارىزگارى بکەي

ۋ (ك: طَبَاء) ۋ بۇ مېيىنە دەگوترى:

(ھن طئاب).

المِطْنَاب من الجيوش: سوپاي زۆر و بى

شمار ۋ (ك: مطايب).

المِطْنَب: شان ۋ (ك: مطايب).

المِطْنَب: بەمانا (المِطْنَب) دى ۋ بەمانا

جاپائوك دى و مگوو شىر پاليوك و

شتى مەصفى ۋ (ك: مطايب).

الطنبور: ئامپىرىكى مۇسقىياھە ۋ

ئامپىرىكى ئاودېرىيە ۋ (ك: طناير).

الطُّبُل: تەنبەل و تەمومزەل ۋ گىل و

طَنُطُنْ: دنه دنی کرد یان (ذَلْدَن)

مینگه منگی کرد ویزه ویزی کرد.

الطَّنْطَان: ههراو هۆریا، چهقه چهق ۵

دهگوترئ: (رَجَلْ طَنْطَان): پیاوئیکی

ههراو هۆریا کهره.

الطَّنْطَنَة: دمنگی تهنبور ۵ زۆر بلایی و

دمنگ هه لێ پین ۵ قهسای سرتیه ۵

مینگه منگ.

طَنِيفْ طَنْفَاً وَطَنَافَةً: بێکههک بوو

ئیکسپایهر بوو ۵ ناوهی داپزا ۵

خواردنی کهم بوو ۵ تۆمهتبار کرا ۵

دهگوترئ: (طَنِيفْ بکذا): بهوشته

تۆمهتبار کرا.

اطَنُفْ: لهسهریانی خانوهکهی دیکووری

باران دورخهرموهی دروست کرد ۵

(علا الطَّنْف): دیکووری خانوهکهی

بهرزکردهوه.

طَنُفْ فَلَانْ لِلْأَمْرِ: فلانکهس کارهکهی

دهست پێ کرد، لێی نزیک بووه.

طَنُفْ فَلَانَاً بکذا: فلانکهسی بهنهوشته

تۆمهتبار کرد.

طَنُفْ نَفْسَهُ اِلَى کذا: تهماعی بهرخوی

نا بو نهو شته.

طَنُفْ البستان: بهرژینی بو باخهکه

کرد.

طَنُفْ الجدار: لهسهر دیوارهکه جقل و

تهلو شتی وای دانا بو نهوهی

نهتواندرئ پێیدا سهریکهوئ.

تَطَنُفْ: بو موطاومعهی (طَنُفْ) دئ.

تَطَنُفْ نَفْسُهُ اِلَى کذا: نهفسی لهوشته

نزیک بووه حمزی لێی بوو.

تَطَنُفْ الْقَوْمُ: قهومهکهی داپووشی.

الطَّنْفُ: لوتکهو دوندی تۆقهسهیری

شاخ ۵ سهقفی سهرموهی خانوو

بوئهوهی بارانی لێ دوربخاتهوه

گوێسه بانهی خانوو ۵ ههر

دیکوورئیک لهخانوهکه دور

بکهو پتهوه.

الطَّنْفُ: بهمانا (الطَّنْف) دئ.

طَنُفْسُ الرَّجُلْ: پیاوهکه دواي رهوشت

جوانی گۆراو رهوشتی ناشیرین بوو ۵

پوشاکی زۆری لهبهر کردن.

طَنُفْسُ السَّمَاءِ: ئاسمان ههوری چرو

پېر داپووشی.

الطَّنْفُسُ: خراپو ناشیرین و بێ کههک.

الطَّنْفُسَةُ: راخهر، بهرمو قالی ۵ نهو

پارچه قوماشهی بهسهر بارو

کهژاوهدا دمدری ۵ (طنافس).

الطَّنْفُسَةُ: بهمانا (الطَّنْفُسَةُ) دئ.

طَنُفُشُ النَّظَرِ اِلَیْهِ: چاوی تی بپړی و

چاوی لێ لانهدا.

الطَّنْفُشُ: چاوکزو کهم بینا.

طَنٌ طَنًا وَطَنِيًا: منگه منگی کرد، ویزه

ویزی کرد ۵ دهگوترئ: (طَنٌ

الذبابُ): مېشه که ويزه ويزی کرد.

طَنُّ النحاسُ: مسکه زرينگاهيه وه.

طَنُّ العودُ: عودمکه له رپيه وه.

طَنَّتِ الاذنُ: گوچکه زرينگاهيه وه.

طَنُّ المَطْرُغُ: شته بړاومکه له کاتي

برپينه وهی دا دمگی لی هات.

اطَنَّهُ: وای لی کرد زرينگهی لی بڼ.

اطَنُّ ساقَه: قاجی برپيه وه.

طَنَّن: بؤ زېدمړوی له مانای (طَنُّ) دا دئ.

الطَّنُّ: به مانا (الطَّنُّ) دئ ۵ جهسته ی

نادمهيزادو شتی تر ۵ تهنډروست،

تمن داهيزاو ۵ بالاو قهډو قامهت ۵

گورزه شورپک و گورزه قهغه ژاژ ۵

فهرده لؤکه ی شپکراوه ۵ کيشی

قورس که به هه زار کیلو گرام

مه زنډه بکړئ ۵ (ک: اطنان و طنون

و طنان).

الطَّنَّان: بؤ زېدمړوی له مانای (طَنُّ) دا

دئ ۵ بؤ ميينه دمگوترئ: (طَنَّانَه) ۵

دهمگوترئ: (قصيدة طنانة): چامه

شيعرئکی به ناو بانگو مه شهوره.

الطَّنِّي: جهسته گهورمو زمبه للاح.

الطَّنَّيْن: جوړه دمگيکه ومکوو دمگی

زمنگو عود دمگوترئ: (قصيدة أو

خطبة أو مقالة لها طنين).

طَنِّي طَنِّي: کزو لاواز بوو ۵ نه خوښ بوو.

اطَنِّي: به مانا (اطَنَّا) دئ ۵ مهیلی شک و

گومانی کرد ۵ چهزی له بهر پره وشتی

کرد مهیلی داوین پیسی کرد.

اطَنِّي فلاناً: شوینی کوشنده ی

نه هه نگاوت.

اطني المرضُ فلاناً: نه خوښی فلانکس ی

گرت هوه، توشی فلانکس بوو ۵

پاشماوه ی نه خوښی له فلانکس دا

مايه وه ۵ دمگوترئ: (حیة لا تطني):

ماريکه کوشنده يه به هر که سيکه وه

بدا په کسر دمیکوژئ ۵ (ضربة

لاطني): زمبری کوشنده.

اطني الشَّجَرِ أو ثمر النخل:

درمخته که ی فروشت یان بهری

درمخته خورماکه ی فروشت.

اطَنِّي الشَّجَرِ أو ثمر النخل: بهری

درمخته که ی یان بهری

درمخته خورماکه ی کړی.

الطَّنِّي: به مانا (الطَّنَّيْن) دئ ۵ کزو

لاوازی، نه خوښی ۵ سپل هاوسان و

گه وره بوونی، نوسانی سپل و ريځو له

به لاته نيشته وه ۵ گهورمبوونی سپل

به هو ی گرانه تاو تاداريپه وه ۵ به مانا

(الطَّنُّ) دئ ۵ شوينيك تاداري بڼ ناوو

هه وای وای هه که سی تیی بجی

تووشی تاداری ببی.

الطَّيْسُ: چاگبوونهوه له پێومدانی دوو پشک.

طَهَّرَ طَهْرًا وَطَهَارَةً: له پێسو پۆخه‌لی پاکبووه، پاکبوونهوه له له‌ککه‌و عه‌یبو خه‌وش.

طَهَّرَتِ الْخَائِضُ أَوْ الْفَسَاءُ: ئافرمه‌ بپنووێزمکه له‌خوێنی هه‌یز پاکبووه، کو‌تایی به‌عاده‌ی مانگانه‌ی هات یان له‌خوێنی پاش منداڵبوون پاک بووه، یان دوا‌ی بران و کو‌تایی هاتنی دیاردە‌ی ئەو جو‌وره‌ خوێنانه‌ خو‌ی شت.

طَهَّرَ الشَّيْءَ بِالمَاءِ: شته‌که‌ی به‌ئاو پاک کرده‌وه، چلک و پێسی لێ کرده‌وه. طَهَّرَ المَوْلُودَ: زارو‌وکه‌که‌ی خه‌ته‌نه‌ کرد. طَهَّرَ القَنَاةَ: جو‌گا‌که‌ی پاکمال کرد، قو‌رو لیتە‌ی لێ لا‌برد.

طَهَّرَ الْجِسْمَ: جه‌سته‌که‌ی له‌میک‌رو‌ب پاک کرده‌وه به‌ه‌و‌ی دهرمان و عه‌قا‌قیری جیا‌جیا‌وه.

إِطَهَّرَ: به‌مانا (ئَطَهَّرَ) دێ. تَطَهَّرَ: بۆ مو‌طا‌ومعه‌ی (طَهَّرَ) دێ.

الطَّاهِرُ: پاک و خاوێن ۵ د‌م‌گو‌تری: (فلان طاهر الثوب أو طاهر الذيل أو العرض): فلان‌که‌س پۆشاکی پاک و خاوێنه ۵ داو‌نپا‌که ۵ هه‌یاو ناموس

پارێزراوه ۵ بێ عه‌یب و خه‌وشه ۵ د‌م‌س‌پا‌که ۵ شه‌ریفه ۵ ئاو‌پ‌کی پاکی و‌ما به‌که‌ل‌کی شت بێ پاک‌کردنه‌وه د‌م‌ست نو‌پ‌ز گرتن بێ ۵ ئا‌فرمه‌ت‌یک له‌عاده‌ی مانگانه‌دا نه‌بێ و خو‌ی‌نی هه‌یزو شتی وای پ‌یدا نه‌یه ۵ (ك): ط‌را‌هر).

الطَّهَارَةُ: خۆ پاک‌کردنه‌وه د‌م‌ست نو‌پ‌ز گرتن. الطَّهَارَةُ: پ‌یشه‌ی خه‌ته‌نه‌کردنی منداڵ.

الطَّهْرُ: پاک‌بوونه‌وه له‌پ‌سو و پۆخه‌لی و خو‌ی‌نی هه‌یزو شتی وا ۵ (ك): أط‌ه‌ار).

الأطهار: ئەو رو‌ژانه‌یه‌ که ئا‌فرمه‌ت بێ نو‌پ‌ز نیه‌.

الطَّهْرُ: به‌مانا (الطَّاهِر) دێ ۵ د‌م‌گو‌تری: (رجل طهر الخلق): پ‌یا‌و‌پ‌کی پ‌ه‌وش‌ت پاکه‌.

الطَّهْوَرُ: نه‌وشته‌ی بۆ خو‌ی پاک بێ و پاک‌که‌رمه‌وی شتی ت‌ر‌یش بێ ۵ و‌م‌کو‌و ئا‌وی پاک ۵ قور‌ئان د‌م‌فه‌رم‌و‌ی: ﴿وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُرًا﴾.

الطَّهْوَرِيَّةُ: پاک‌بوونه‌وه پاک‌کردنه‌وه‌ی ته‌وا‌و.

المَطْهَرُ: به‌لای مه‌سه‌ی‌جیه‌گانه‌وه

تَطَهَّم عَنْهُ وَمِنْهُ: يَهُمَانَا (طَهَّم) دئ.

الطَهَّمُ: خَهْلَك، نَادِمِيزَاد.

الطَهْمَةُ: رَمَنگِيكَه نِه وَهَنْدِه گَه نَدَم

رَمَنگ بِي بگاتِه رَمَشِي.

الْمَطْهَمُ: قَهْلَه وَو گُوشْتَنِي زِيَاد لَه حَد ۵

دَم وَو چَا وَ هَه لَو سَا وَ لَه هَم وَو

لَا يَه كَه وَو تَه وَو ۵ زُور جَوَان وَ

كَه شَخَه ۵ وَ هَا جَا زَادَه.

تَطَهَّمَلْ: بَه بِي نِه وَو هِي چِي بِي بِي

مِلِي رِي گَا ي گَر تِه بَمَر.

تَطَهَّمَلْ لِفَلَان: چَا وَ وَ رَا وَ مَاسْتَا وَ بُو

فَلَان كَرْد بُو نِه وَو شَتِي كِي لِي ي

دَمَسْت بَكَه وَو.

الطَهْمَلْ: جَه سْتَه گَه وَو رِي زَمْبَه لَاح وَ

نَاقُولَا ۵ (ك: طَهَامِلْ).

طَهَا اللَّحْمَ وَغَوْه طَهْرًا وَطَهْرًا: گُوشْتَه كَه ي

كُو لَانْد لِي ي نَا ۵ پِي ي گَه يَانْد وَ

نَامَادِي كَرْد بُو خَوَارْدَن، دَه گُوتَرِي:

(طَهَا الْحَبْنَزُ وَطَهَا الْأَمْرُ): نَانَه كَه ي

بِرَزَانْد، كَارْمَكَه ي نِه نَجَام دَا بَه بَاشِي

رِي كِي خَسْت.

اَطَهِي فَلَان: فَلَان كَه س لَه كَارِي خُو ي دَا

دَمَسْت پَرَمَنگِي ن بُو وَ.

الطَاهِي: چِي شْتَكَمَر، كِي ش لِي نَمَر ۵ (ك:

طَهَاةً وَطَهِي) ۵ بُو نَافَرَمْت دَه گُوتَرِي:

(طَاهِيَة وَهَنْ طَرَاه).

شَوِي نِي كَه دَوَا ي مَرْدَن بَه شِي وَ مِي هِي كِي

كَاتِي نَه فِسِي تِي دَا سَزَا دَه دَرِي

بُو نِه وَو لَه تَا وَن پَاك بِي تِه وَو.

الْمَطْهَرَةُ: نَامِي رِي پَاك كَرْدَن هَه ۵ هَمَر

مَه سِي نِه وَ گُوزَمُو تَه نَه كَه وَ شَتِي وَ هَا

كَه بَه وَو ي نَا وَ ي نَا وَ هَه شَت پَاك

دَم كَرِي تِه وَو ۵ (ك: مَطَاهِر).

الْمَطْهَرَةُ: بَه مَانَا (الْمَطْهَرَةُ) دئ ۵

هَمَر شَتِي ك بَه پَاك هَم وَ كَمَر بُو مِي رَدَرِي

۵ پِي غَه مَبَر فَه رَمُويَه تِي: (السَّوَاك

مَطْهَرَةُ لِلْفَم): سِي وََاك پَاك هَم وَ كَه رِي

نَا وَ دَه مَه.

الْمَطْهَرُ: مَادَه ي كَه نَاهِي لِي شَت بُو گَه ن

بَكَا يَان بَكُورِي يَان كِي وَ زُو خَا وَ بَكَا.

طَهَشَ فَلَان طَهْشًا: فَلَان كَه س نِه وَ كَارِي

دَمَسْتِي تِي وَ مَرْدَا تِي كِي دَا وَ بِي كَه لِي كِي

كَرْد.

طَهَشَ الْعَمَلْ: كَارْمَكَه ي شِي وَ نَانْد، خَرَا بِي

كَرْد.

طَهَمَ مِنْهُ: فَيَزِي لِي كَرْد، لِي ي نَه بَان بُو وَ.

طَهَمَ الشَّيْءُ: شَتَه كَه گَه وَرَمُو كَه تِه وَ

زَمْبَه لَاح بُو وَ.

طَهَمَ الشَّيْءُ: شَتَه كَه ي گَه وَرَه كَرْد.

تَطَهَّمْ: بُو مَوَاطَا وَ مَعَه ي (طَهْمَةً) دئ.

تَطَهَّمِ الطَّعَامَ وَغَيْرَهُ: خَوَارْدَن وَ شَتِي وَ ي

پِي ش چَا وَ كَه وَت نَه فِسِي لِي ي بِي زَرَا.

طَوَّحَهُ: به مانا (أطاحه) دئ.

طَوَّحَ الشَّيْءَ ربه: شته که ی له کیس دا،

فهوتانندی ناردی بۆ شوپنیک لیی

نه که پیته وه هه لی دا بۆ حه واو

به حه واوه که و ته به له قازه ه

به گۆ جان لیی دا.

تَطَاوَح: دوور که و ته وه هه فرپی دا ه

ده گوتری: (تطاوحت بهم النوى):

دوری له خۆشه و یست به هیلای

بردن.

تَطَاوَح القَوْمُ الأمرَ بينهم: خه لکه که

کی شه یان تی که و ته که و ته بهر

به ره گانی په گتری.

تَطَاوَح القَوْمُ فلاناً بالضرب وغیره:

خه لکه که فلان که سیان به لیدان

له ناو برد.

تَطَوَّح: هات و جوو به حه وادا.

المَطَّاحُ: شوینی تیدا چوون ه شوینی

به رده لان و ناخۆش.

المطاحَةُ: به مانا (المطاح) دئ.

المِطْوَأُ: نامیری شت فهوتانندن ه

نامیری شت هه لدان بۆ حه وا ه

گۆ جان و عه صا.

طَاد طَوْدًا: جیگیر بوو، چه سبا.

طَوْدٌ في البلاد تطويدًا: به ولات دا

سورایه وه.

طَوَّدَ الشَّيْءَ ربه: به مانا (طَوَّحَهُ) دئ ه

الطَّهَّاءُ: نه و توپزه ره هه ده که و ته

سه ر شیرو خوین.

الطَّهَّايَةُ: پیشه کیشت لینهر.

الطَّهْنِيُّ: کولاندن و پینگه یاندن.

الطَّهْنِيَانُ: تهخته داریکه ناوی گهرمی

له سه ر سارد ده که پیته وه.

الطَّوَابُ: خشت یان خشتی سورمه وه

کراو ه تاکه که ی (طوبه) ده گوتری:

(فلان لا أَجْرَةَ له ولا طوبه): واته

هیچی نییه.

الطَّوَابُ: خشت دروست که یان

فرۆشیاری خشت.

طُوبَةُ: مانگی پینجه می قیبتیه کانه.

طُوبَى: به روانه ماده ی (طیب).

طَاحَ طَرَحًا: فهوتا، تیدا چوو.

طَاحَ فلان: فلان که س عه قلی شیوا.

طَاحَ في الأرض: ریگای لی تی که چوو

سه ری لی شیوا.

طَاحَ السَّهْمُ: تیره که نیشانه که ی نه پیکا.

طَاحَ به فرسه: نه سه به که و کوو تیریکی

نیشانه نه پیکا و بردی.

طَاحَ الشَّيْءُ من يده: شته که ی له ده ست

که و ته خوار.

(اطاحه: له ناوی برد، بردی، لای برد.

اطاح شعره: قزی سه ری هه لومراند.

طاوَحَه: تیریان تی که گرت.

شته که ی درېز کړدموو بهرزی

کړدموه.

إنطاد: کهو ته ههواو بهر ز بؤ

عاسمان.

تطوئ: بؤ موطاومعهی (طوډه) دئ.

تطوئ في البلاد: زور بهولات دا

سوپاږهوه.

الطاد: کیش قورس، گران ۵ خوشتری

چهموش و هار.

الطود: چه سپاوو جیگر ۵ کیوی

گهورمو بهر زو سمرکesh ۵ بانوو

تهپولکه ی بهر ز که پروانیته

دمشتای ۵ بهسر نرمی دا پروانی ۵

(ک: أطراد).

ابن الطود: بهردی گهوردی گلورموه بوو

له بهر زایهوه ۵ دمنگدانهوه.

المطاد: بهمانا (المطاح) دئ ۵ دمشتای

پان و پور.

المطادة: بهمانا (المطاد) دئ ۵ (ک:

مطاوډ).

المُطاد: بهر زای، تهپولکهو کیو ۵

جوره فرۆکه په کی زمبه لاهه ۵

نامیریکه خرپه غازی هیډرو جینی

تی دمکریو له زیرهوه شوینی

سواربون و شت دانانی ههیه،

بهره لای ههوا دمکریو دمپروا.

طار الشئی وبه وحوله طورا وطورا: دهوری

دا، لی نریک بؤوه.

طوړه: پیښی خست، گورانکاری تیدا

کړد.

تطوړ: له حالیکه وه بریدیه سمر

حالیکی تر.

التطوړ: گورانکاری ته درجی که له

بونیه ی شته زیندومکان دا رو دمدا ۵

هر واکورانکاری ته درجی

که له پیښه ته کیو مهل دا پهیدا

دمبی ۵ یان گورانکاری یاساو

په یوه نډیه کیو مه لایه تیه کان.

الطوړ: نه ندازو مه زنده.

طوار الطريق: شوسته ی ریگا که هه نډی

له ریگا که بهر ز تر مو خه لک

به سهری دا دمپروا ۵ هاوشان و

یه کسان بهو.

الطوړ: جاریک، که پره تیگ ۵ سنور ۵

دمگوتری: (تعلی طوره): له سنوری

خوی دمرجوو ۵ ههروا وشه ی

(الطور) بهمانا جوړو نهوع دئ ۵

بهمانا حال و هه نه ت دئ ۵ (ک:

أطوار) ۵ قورنن دمهرموی: ﴿وَقَدْ

خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا﴾.

الطور: کیو ۵ کیویک دره ختی لی

بروی ۵ هه وشه ی خانوو.

الطوراني: شتیگ پال (طور) بیری ۵

نادمیزادی نامو ۵ بالنده ی نامو.

الطَّوَّاسُ: دمرمانیکه سکی پی دهجی ۵
 سک رهوان دمکا.
 طَوَّشَ فلان: فلانکس قهرزدارمگی
 خوی مؤلّت دا.
 طَوَّشَ فلاناً: فلانکسی خهساند، پان
 دهمبکهگی بپی.
 الطَّوَّاشِي: خهسیندراو.
 طاعَ فلان طوعاً: فلانکس گهردنکه چ
 بوو.
 طاعَ النباتُ: رومکهکه بهکهکی نهوه دئ
 بکریته لهومر.
 طاعَ الشجرُ: درختهکه بهکهکی
 نهوههات میومکهگی کوبکریتهوه.
 طاعَ لسانهُ: زمانی راهات.
 طاعَ الغلامُ أباه: کورمکه بهمقسهی باوکی
 کرد.
 طاعَ الكَلأُ الحیوان: لهومرکه بهرفراوان
 بوو بو نازدهکه دهنوانی بهکهپی
 خوی جی گورکینی لی بکا.
 اطاعَ الشجرُ اطاعة: درختهکه
 پیگهپی.
 اطاعَ الثمرُ: میومکه گاتی رنینو
 چینی هات.
 اطاعَ النباتُ: رومکهکه بهمیدستی
 بخورمکهگی بوو.
 طاعوه: بهمقسهی کرد ۵ گوی بیستی
 بوو.

الطَّوْرَةُ: (طورة الدار) سنوری خانوو.
 الطَّوْرَةُ: بهمانا (الطَّوْرَةُ) دئ.
 الطَّوْرَةُ: رمشبینی ۵ رمل و هالی خراب.
 طاس طرساً: ومکوو مانگ جوان بوو
 درموشایهوه.
 طاس الشئ: پیی لهشتهکه نا، ژیر حاجی
 دا، شکاندی.
 طوُس المصور: وینهگرمکه وینهی
 طاوسی گرت.
 طوُس الشئ: شتهکهگی ومکوو طواس
 لی کرد رازاندییوهوه.
 تطوُس: بو موطاومعهی (طوُس) دئ.
 تطوُست المرأة: نافرتهکه خوی
 رازاندیهوه.
 الطاس: قاپیکه لهمسو شتی وا ناوی
 پی دهخوریتتهوه.
 الطاووس: بالداریکی جوانو رازاومیه
 بهرو پوئی رنگاو پهنکه، خوی
 دمکاتهوه پهری کلکی ومکوو تافیکی
 کهوانهپی دموستن ۵ نادمیزادی
 جوانو شوخ ۵ زموی سهوز که
 بهجورمها گول و گولزار رازابیتتهوه ۵
 (ك: طراویس و اطواس).
 الطاموس: بهمانا (الطاوس) دئ.
 الطَّوَّاسُ: شهویك لهشهوهکانی کوتابی
 مانگ.
 الطَّوَّاسُ: مانگ ۵ (ك: أطراس).

فلاڭكەس پەشوو درېژە بۆكاری
قورسو خۇپراگرە لەبەردەم کارمەسات
دا.

الطَّبِيعُ: گوپراپہل ۵ دہشگوتری: (رجل
طَبْعُ اللسان): ہیاویکی زمانہ ہوانہ۔

المطاعُ: به قسه کراو ۵ قسه بیستراو ۵
دمگوتري: (فلان شح مطاع):

فلاںکھس دست فوجاومو نهوی
خودا لهسهری فھرزکردوه نای دا.

المطاورُ: گوڙايه لَو ته باو هاوړا.

المطواغ: نهوکه سهی زوو گهر دنگه چی
خوی دهر دمبری.

المَطْوَاةُ: بوزنه مانای (المَطْوَاغُ) دى.
المُطْوُوعُ: بهمانا (المُتَطْوِيعُ): دى،

ئەوانەى خۇيان تەرخان دىمەن بۇ
جىيەدو گىيانبازى دىمەن لەپىڭگى
خوادا.

طافَ حوله وبه وعليه وفيه طوفاً وطوفاً:
به‌دموری دا سوراویه‌وه، دهموری دا.

طافَ الخيالُ: خه یال هاته سهري.

طاف الكرى أو النوم: هه نوۆى برد.

اطاف به او علیہ: بہ مانا (طاف) دی۔

طاف الشيء بكذا أو عليه أو فيه أو حوله:
وای لی کرد به‌دموری دا

پسوریته وہ۔

طَوَفَ حَوْلَهُ وَبِهِ وَعَلَيْهِ وَحَوْلَهُ: بِهَـ مَا نَا

طَوَّعَ: بۇ موطاۋەممو زىننەت بۇيى
لەماناى (طاع) دا دىئە بۇ ھەلئانۋ
دەنەدان ۋە پالپۇمەنان دىئە قورئان
دەفەر مۇئە: ﴿فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ
أَخِيهِ فَقَتَلَهُ﴾.
إِنطام لہ: گەرنەكەچ بوو بۇي.

تطاول للأمر: زۆرى لەخۆگەرد دەست
بەکارمەگە بکا بۆ ئەومى ھىي رابى.

تَطَوُّعٌ: نەرم بوو بۆي ۋ
گەردنكە جېوني بەسەر خۆي دا
هېنا ۋ زېندە تاعەتو خودا پەرستی
کرد.

تَطَوُّعٌ لِلْجَنْدِيَّةِ: دَوای خِزْمَتِ سَربازی نِیجباری، بَهارِ مَروزی خَوی خِزْمَتِ کَرَدنی تازِ مَکَرِ مَوه.

استطاع الشيء: توانای به‌سمر
شته‌که‌دا شکا.

استطاع فلاناً: داوی لهفلانکەس کرد
گەردنکەچی بێی.

الطَّاعَةُ: به گوی کردن و گویند پرایه لی.
الطَّوَاعِيَّةُ: به مانا (الطَّاعَةُ) دی.

الطَّوْعُ: بهی دست ۵ دهگوتری: (هر
طَوْعُ يَدِكَ): نهوه له‌ژیر دهستی

خۇت دا يە بەھويستى تۇھەلسو
كەوت بكا ۋ دىگوترى: (فرس طوع

العنان): ئەسپىڭە سەر نەرم و
رېشمە خۆشە ۋ (فلان طوع المكاره):

زېږدمانای (طاف) دئ.

طَوَّفَ النَّاسُ وَالْجَرَادُ وَغَيْرَهُمَا:

نادمیزادو کولله زمویان پېرکرد.

طَوَّفَ الشَّيْءَ: بهدموری شتهکه دا

سوراپه وه.

تَطَوَّفَ بِهِ وَحَوْلَهُ وَفِيهِ وَعَلَيْهِ: بهمانا

(طاف) دئ.

إِسْتَطَافَ بِهِ وَعَلَيْهِ وَحَوْلَهُ: بهمانا

(طاف) دئ.

الطَّائِفُ: حهسحس که بهدموری مال

دا دمسورپته وه بؤ پارېزگاری

کردنی، بهتایبه تی به شه وه همر و

وشه ی (الطائف) بهمانا خه یال و

نه ندېشه یه که دئ که به شه بؤ

ناده میزاد دروست دمې ه خزمه تکار

که بهرېک و پېکی خزمه تی ناغا که ی

دهکا.

الطَّائِفَةُ: پېرو کؤمه ل و تاقم ه قورئان

دمفه رموی: ﴿وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ

الْمُؤْمِنِينَ اقْتُلُوا فَأُصْلِحُوا بَيْنَهُمَا﴾ ه

کؤمه ل و تاقمیک که مه زه مې و بیرو

بؤ چونیک کؤیان بکاته وه.

الطائفی: شتیک نیسبت بدرئ بؤ

ولاتی طائف و هکوه و تری تایه فی ه

یان نیسبت بدرئ بؤ تایه فیه و

تایه فیه گمری.

الطائفية: دمارگیری بؤ تایه فیه و

کؤمه لیک.

الطَوَّافُ: سورانه وه بهدموری کابه دا.

الطَوَّافُ: دیوار ه کوندو مهشکه فویان

تی دمکری و به پنهانیه که وه شه ته

دمدرین و شتیکی و مکوو له و حه و

ته خته داریان دهخریته سمرو

نه مجار خه لکیان سوار دمې و

که له که وهان سهو له لی دمداد بهنا و

ناودا دمروا ه حهسحس و حمرمی

شه و که بهدموری خانوو مال دا

بسورپته وه بؤ پارېزگاری.

الطَوَّافان: ههرشتیک زوربؤ له سنور

دمرحی به جؤرېک شتی تر داپوش

و مکوو توفانی سهردمی حه زرمی

(نوح) سهلامی خوی لی بی.

الطَوَّافُ: ههرشتیک زور بسورپته وه ه

خزمه تکار که خزمه تی ناغا که ی بکا

بهرېک و پېکی ه که له که وهان

نه و که سه ی بهه ی که له که وه بهنا و

ناودا شت دین و دمبا ه دابهشکاری

به مرید بهنا و دیهات و ولات دا.

المَطَّافُ: بهمانا (الطواف) دئ ه شوینی

تهواف بهدموری کابه دا.

المَطَّوَّفُ: چاوساگی حاجیان ه

نه و که سه ی لهروژانی حه ج دا

دمبیته شارمزیی کاری حاجی

نابه له د.

طَاقَه طوقاً و طاقه: دمه‌لانی به‌سهردا

شکا ۵ توانی بیکا.

(طَاقَه و علیه وله: به‌مانا (طَاقَه) دئ.

طَوَقَه الطَّوَق: توقی له‌مل کرد.

طَوَقَه الشَّيْء به: شته‌گهی بۆ کرده

توقو له‌ملی کرد ۵ دمگوتری: (طَوَق

الجيشُ العُدُو: سوپا نابلوقه‌ی

دوژمنی دا.

طَوَّقَ الله فلاناً أداء حقّه: خودا

فلانکه‌سی والی کرد توانای به‌سهر

شته‌گه‌دا بشکی.

تَطَوَّق: بۆ موطاومعه‌ی (طَوَقَه) دئ ۵

توقه‌ی له‌مل کرد.

تَطَوَّقَت الحیة: ماره‌که بوو به‌توقو

خوی تی باهه‌لدا.

الطَّائِق: به‌مانا (الطَّوَق) دئ ۵ لوتکه

شاخو هه‌لبه‌زیوه‌ی کیوو کهز ۵ تاقو

که‌وانه‌ی دیکوری خانوو.

الطَّاقَة: تواناو دمه‌للات ۵ همرشتیک

ناده‌میزاد بتوانی به‌گرانی و به

ناخووشی بیکا ۵ ده‌سکه گول و ریجانه

۵ گورزه شوپک ۵ گورزه جه‌بلو

ده‌سته گوش.

الطَّاقِيَة: کلاو ۵ کلّیته.

الطَّوَق: تواناو دمه‌للات ۵ همرشتیک

خپو که‌وانه‌یی بیو ده‌وری شتیکی

تری دابی ۵ همرشتیک بازنه‌یی

سروشتی بی و مکوو توقی گهردنی

کوتر ۵ یان دمستکردبی و مکوو

بازنه‌ی ده‌ستو خپ‌خالی قاجو

مله‌وانکه‌ی گهردن ۵ همریهم

بۆنه‌یه‌وه به‌کوتر دمگوتری (ذات

الطرق)، همروا ناوه بۆ نه‌و حابوله‌ی

که ناده‌میزاد به‌کاری ده‌یینی بۆ

چونه سهر دارخورما ۵ (ك: أطواق).

الطَّوَقَة: زموییه‌کی خهرمانه‌یی

دمکه‌ویته نیوان دوو زموی ره‌قو

پته‌و.

المُطَوَّق من الحمام: نه‌و کوتره‌ی توقی

له‌گهردن دا بی.

المُطَوَّقَة: گۆزه‌ی گه‌وره‌و ده‌سکدار که

ملی هه‌بی.

طال طولاً: به‌رز بۆوه.

طال عليه طرلاً: فه‌ضل و نازو نیعمه‌تی

به‌سهردا رشت.

طال فلاناً: به‌سهر فلان دا زال بوو له‌بالا

به‌ریزی دا یان له‌نازو نیعمه‌ت دا.

طویل البعير: حوشرمه‌که لیچی سهرمه‌ی

له‌لیچی خواروی دریز تر بوو ۵

(فهر أطول وهي طوّل).

(اطال عليه الليل: شه‌وی له‌سهر دریز

بوو.

(اطال عليه: پیاومتی به‌سهردا کرد.

اطالَ الشَّيْءُ: شته‌کە‌ی درێژ کرد.

اطال الله بقاءه: خودا ته‌مه‌نی درێژ کرد.

طاول في الشَّيْءِ: شته‌کە‌ی درێژه پێدا، درێژی کرده‌وه.

طاول فلاناً: به‌سه‌ر فلان‌کە‌س دا ژاڵ

بوو له‌باره‌ی بالا به‌ره‌زیه‌وه‌ یان

له‌بواره‌ی پیاومته‌ی و به‌خشنده‌یه‌وه.

طاول فلاناً في الدَّيْنِ: قه‌ره‌زی فلان‌کە‌سی

دواخست و له‌کاتی خۆی دا

نه‌په‌دايه‌وه.

طَوَّلَ الدَّابَّةَ: چه‌بلی و لاخه‌کە‌ی شل

کردو رێگه‌ی دا بله‌مه‌ڕێ.

طَوَّلَ الشَّيْءَ: شته‌کە‌ی درێژ کرد.

تطاول: به‌مانا (طال) دئ ە قورئان

دەفەرموو: ﴿وَلَكِنَّا أَشْنَأْنَا قُرُونًا

قَتَطَّأَوَّلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ﴾ ە

به‌راوه‌ستانه‌وه‌ خۆی هه‌له‌ڕێ

بۆ نه‌مه‌ی بۆ دوور به‌روانی.

تطاول الى الشَّيْءِ: ملی خۆی درێژ کرد

بۆ نه‌مه‌ی شته‌که‌ بپینێ ە خۆی

به‌بالا به‌ره‌ز نیشان دا، یان خۆی

به‌به‌خشنده‌ نیشان دا ە خۆی به‌مزل

زانی و هه‌یزی کرد.

تطاول عليه بكذا: پیاومته‌ی به‌سه‌ردا

کرد ە ده‌ست درێژی کرده‌ سه‌ر.

تطاول الرجلان: نه‌و دوو پیاوه

پیش‌پێ‌کێ‌یان کرد له‌درێژی و بالا

به‌ره‌زی دا له‌پیاومته‌ی و به‌خشنده‌یه‌ی

دا.

تطوَّلَ: بۆ موطاومه‌ی (طوله‌) دی.

تطوَّلَ عليه: پیاومته‌ی به‌سه‌ردا کرد.

استطال: به‌مانا (طال) دئ.

استطال عليه: ده‌ست‌درێژی کرده‌سه‌ر.

استطال الشَّيْءَ: شته‌کە‌ی وابینی که‌

درێژه.

الطَّائِلُ: زۆرو ده‌وله‌مه‌ند و سودمه‌ند ە

شکۆمه‌ندی و ده‌سه‌لات ە منه‌ت و

پیاومته‌ی ە ده‌وله‌مه‌ندی و ژيان

خۆشی ە سود و قازانج ە له‌دوای

نه‌فه‌یه‌وه‌ نه‌به‌ی وشه‌ی (الطائل) بئ

(تبی خپ) نابێ، و مکوو ده‌لێی: (هذا

أمر لا طائل تحته) ە (ك: طوائل).

الطَّائِلَةُ: یاری تاوته ە سفره‌ی نان

خواردن.

الطَّوَالُ: به‌مانا (الطَّوَل) دئ ە درێژی

رۆژگار، ده‌گوتری: (لا أكله طَوَال

الدهر): هه‌تا هه‌تایه‌ قسه‌ی له‌گه‌ڵ

ناکه‌م ە ته‌مه‌ن ە ده‌گوتری: (طال

طَوَالُك): ته‌مه‌نت درێژی.

الطَّوَالُ: درێژ.

الطَّوَالَةُ: مێش ده‌رکه‌ره‌ی و لاخ و شتی وا.

الطَّوَلُ: هه‌ضلو ده‌وله‌مه‌ندی و

به خشندهی ۵ دابین کردنی
 بیداویستی بؤ همرشتیک بی.
الطُولُ: درئز پیچهوانه‌ی کورت یان
 پیچهوانه‌ی یان.
الطُولُ: فونگه جرپو دواختنی کار
 به همرشپومیهک بی.
الطُولُ: به مانا (الطُولُ) دئ ۵ حه بل و
 گوریس که سهرنکی له قاجی
 و لآخه که ده خریو سهرمکه‌ی تری
 به سنگیکه وه دمه سترئ درئزه
 بؤ نه وه و لآخه که بتوانی بلمومری.
الطُولُ: میننه‌ی (الأطول) ۵ حال و
 ومزعی خو شو له بار ۵ (ک: طُول).
السَّيْعُ الطُّولُ: جهوت سورمتی قورنانن
 له دوا‌ی سورمتی فاتحیه به مهرجن
 (نمفال و براءة) بهیهک سورمت
 حیساب بکرین ۵ همر و (السبع
 الطول): ناوه بؤ جهوت چامه
 شیعر ی عهرمی سهردهمی پیش
 نیسلام که بییان دمگوترئ: (العلاقات
 السبعة).
الطُولُ: بالندمی که ناوییه دوو قاجی
 درئزی هه.
الطَوِيلُ: درئز، پیچهوانه‌ی کورت و
 پانی ۵ دمگوترئ: (هو طویل الباع):
 سه‌خی و نانبدمو دمست کراومه.
طویل الید: خائین و دزو جهرده ۵ یان

که سیک تورپو تهوسن بی زوو
 هه لچو په لاماری بهرامبهری بدا ۵
 وشه‌ی (طویل) ناوی به حرنکی
 عوروزیشه که له سمر ومزنی (فعولن
 مضاعیلن، فحول مضاعیلن) ۵ (ک:
 طوال).
الطَوِيلَةُ: به مانا (الطُولُ) دئ ۵ واته
 گوریسی درئز که له ناو لهومرگادا
 و لآخی بی دمه سترئ ته وه بؤ نه وه
 بلمومری ۵ دمگوترئ: (أرخی طویلة
 الدابة) ۵ (ک: طوال).
الطَّيْلُ والطَّيْلُ والطَّيْلَةُ: به مانا
 (الطُولُ) دئ.
طوی الشئی: شته که‌ی پیچایه وه هدی
 کردو لؤلؤ خستیه سهریهک ۵
 قورنان دمفهرموی: ﴿يَوْمَ تُطْرَى
 السَّمَاءُ كَظْيِ السَّجْلِ لِلْكَتُبِ﴾.
طوی الله عمره: خودا مراندی ته مه‌نی
 پیچایه وه.
طوی فلان کشحه أو نفسه عني: فلانکس
 روی لی و مرگپرام و دنگی لی
 دابیریم.
طوی الخبر: هه واته که‌ی شارده وه ۵
 دمگوترئ: (طوی فؤاده علی الأمر):
 کارمکه‌ی ناشکرا نه کرد.
طوی بطنه: خوی برسی کرد ۵ یان خوی
 به برسی نی ————— شان دا ۵

ويك بينه و مو تهرايان تيدا بميتي.
الطوي: شتي دوو لؤو قه دكراو ۵
 كيويكه له شام ۵ يان شيويكه
 له خوار كيوي تورموه ۵ چه ماوميه كه
 ومكوو گري وايه له كلكي كولله دا ۵
 (ك: اطواء).

الطوي: پيچراوه، قه دكراو ۵ كومه له
 گهم ۵ سعاتيك له شهو.

الطي: ناوموي شت ۵ رغو كيي ناو
 دل ۵ (ك: اطواء) ۵ له بواري زانستي
 عروзда لابردني پيتي چواره مه
 له كي شي (مستعلن ومفعولات)
 دمبيته (مستعلن مفعلات) ۵ له بواري
 زموي ناسي دا بريتييه له ويك
 هاتنه وهي تويكلي زموي له ناكامي
 جمو جولي زموي دا كه ده بيه هوي
 پاله په ستوكردي شاخه كان
 له يه كتر.

الطية: لاي شت، ناوچه يه كي دوور ۵
 نياز، پيوستي.

المطوي: شتيكه ريسو بهني له سر
 هله دكرئ ومكوو مهكوكي جولا.

المطواة: كي رديكي بجوكه.

طاب الشئ طيباً وطية: پاكبووه حه لال
 بوو، چاك بوو رهمن بوو، جوان
 بوو، خوش بوو.

له حه ديشدا هاتووه (كان يطوي بطنه
 عن جاره): خوي برسي ده كردو
 خوار دنه كه ي دمايه جيرانه كه ي.
طوي الارض والبلاد: بهناو زموي دا گهراو
 ولاتي زور گهرا.

طوي الله العبد: خودا خوشه ويسته
 دوورمكه ي نزيك كردموه.

طوي السير الماشي: روشتن ريبوارمكه ي
 لاواز كرد.

طوي فلان البئر: فلانكه س بيرمكه ي
 هه لچني به يبرد.

طوي السقاء: كونده ناومكه پوچايه وه
 ويك هاتموه.

طوي البطن: گه ده لمبرسان ويك هاتموه.
طوي فلان: فلانكه س برسي بوو.

اطوي: به مانا (طوي) دي.

انطوت الحية وغيرها: مارمكه
 پاڅو كه ي به ست.

الإنطواء: له بواري هه لسه قه دا نوميه
 قهرد سمرنجي خوي ناراسته ي
 شعوري خودي خوي بكا به جوريك
 وا له سمرنجي خوي دا رويچي
 بكه ويته هه له و زياده رويبيه وه.

الطاية: سمربان، روبهر ۵ خهرمان
 خورما ۵ به رديكي زور گه وره
 له شوي نيك كه به ردي تري لي نه بن.
الطوي: كوندو مه شكه كه خالي بينو

طابت الأرض: زمويه که به پیت بوو،
بهرو بومی بوو.

طابت نفسه للشيء: بهه و همسی نهو
بوو ۵ لهگه لی گونجا نهفسی و مری
گرت.

طاب عنه نفساً: وازی لی هیئنا ۵ دهگوتری:
(طابت نفسي عنه تركاً).

اطاب: شتیکی حه لال و خاوینی هیئا.
اطاب لي مكسبه: کاسبی حه لال و
خاوینی کرد.

اطاب في كلامه: قسه ی به سودو
به نرخی کردن.

اطاب للضيف وغيره: خوراکي خوش و
خاوینی خسته به ردهم میوانه که ی.
اطاب الشيء: شته که خاوین کردو وای
لی کرد پاک بی ۵ یان به پاک و
خاوینی دهستی کهوت.

طیب الشيء: شته که ی والی کرد پاک و
حه لال بی ۵ بونی خوشی تییه لسو.
طیب الصبي: مندلله که ی لاواندموه،
به قسه ی خوش هیئایه گروگان.

طیب خاطرة: دلی راگرت و خاتری
گرت ۵ سوحبهتو یاری لهگه ل کرد.

طیب لغريمه أو غيره نصف المال أو
الدين: نیوه ی مال یان نیوه ی
قهرزمکه ی بۆ قهرزدارمکه ی داگرت،
لی خوش بوو پیی به خشی.

تطايَّباً: نهو دوو که سه سوحبهتو
یاری خوشییان لهگه ل یه کتر کرد.

تطيب: بۆ موطاومعه ی (طیبه) دی.

استطاب: له چلک و پیشی پاک بۆوه
۵ شهرابی خواردموه.

استطاب الشيء: شته که ی به پاک و
خاوینی هاته به رچاو.

استطاب القوم: داوای شتی خاوینی
لی کردن یان داوای ناوی شیرین و
گوارای لی کردن.

الاطيب: (اسم تفضيل) ۵ بۆ نیرینه
(طربی) بۆ میینه ۵ واته پاکتر
خاوین تر حه لال تر.

الاطيبان: خواردن و نیکاح، یان
نوستن و نیکاح یان بهزو گهنجی.
الطاب: بونی خوش، شتی خاوین و
پاک.

الطابة: شهراب.

الطوبى: شتی باش و خاوین ۵ خیرو
چاکه ۵ نازو نیعمهت ۵ بهه هشت.

الطيب: بونی خوش، همرشتیک خوی
بی بونخوش بکری ۵ شتی حه لال ۵

شتی باش و باشت لههر جوړیک بی
۵ دهگوتری: (طیب العیش و طیب

الحياة).

الطيب من الأشياء: شتی باشترو پاکتر

۵ دمگوترئ: (مال طَيِّسَة): مال و

سامانیکی جه لال.

الطَّيِّبُ: همرشتیک ههستهکان له زمتی

لی و مریگرن یان نهفس جه زی لی

بکا ۵ همرشتیک زیان و بیسی تیدا

نهمب ۵ همرکه سییک رهوشتی

ناشیرین و خراپی تیدا نهمب ۵

دمگوترئ: (فلان طیب الإزار، طیب

القلب): فلانکس داوین پاکه دل

پاکه ۵ (زبون طیب): زهونیکی

مامه له خوشه، ههلس و کهوتی

جوان و ناغرانهیه ۵ دمگوترئ: (إمرأة

طَيِّبَة): ناغرمتیکی داوین پاک و

به حیرس و خامن جه پایه ۵ (نفس

طَيِّبَة): نهفسیکی بهه ناعه تهو

رازیه به بهشی خوی ۵ (کلمة طَيِّبَة):

وتاریکی جوان و دلگیر بوو ۵ (بلدة

طَيِّبَة): ولاتیکی پرخیرو بیره،

ناسایش و نهمن و نارامی تیدا

بهره مراره ۵ ههوا سازگار و پر

بهروبوومه ۵ (ريح طَيِّبَة): بۆنیکی

خوش و دهمار شیل و سوکه.

المطایبُ: شتی باش له همر جوژیک

بی.

المطیبة: شوینی بۆنی خوش، کارگی

عهر.

المطیبون: پینج خیلی عهرمین (بنو

عبد مناف، بن اسد، بنو تمیم، بنو

زهره، بنو الحارث).

طاح طیحا: به هیلاک جوو.

اطاحة: به هیلاکی برد، له ناوی برد.

اطاح شقرة: قزی هه لومراند.

طیحة: له ناوی برد، فهوتاندی.

تطایح: په رت و بلاو بژوه، بهحه وادا

جوو.

الطیخ: هه وچارپی جوتکردن.

الطیحة: دمگوترئ: (أصابهم طیحة):

به لالو کارمستییک توشیان بووه

هه موویانی په رته وازه کردن.

طاح طیحا: به رهوشتی ناشیرین ناسراوه،

گردموی ناشیرینی پال دمدرئ ۵

قسه نه گونجاو دمکا ۵ نهقام بوو ۵

لوتبه رزی نواند.

طاح فلانا: کاری ناشیرینی پال فلانکس

دا، تۆمهتی خراپی خسته پال.

طاح الأمر: کارمکهی خراپ کرد.

طیخ علیه: زوری پیگیری لی کردو

فهوتاندی ۵ دمگوترئ: (طیخ المم او

العذاب علیه).

طیخ الأمر: کارمکهی تیک دا.

طیخ الشئ: شته کهی بهه تران

بۆیه کرد.

طیخ السم الحیوان: فهلهوی

نازه لهكهی هاخنیوه لهگۆشتو بهز.	سهفهری کرد.
تَطْيَخْ: بهرموشتی ناشیرین بیزرا،	طار الشَّيْءِ عن الشَّيْءِ: شتهكه لهشتهكه
گوفتارو کرداری ناشیرینی پال درا.	کهوته خوار.
الطَّائِخْ: گیل و نهقام و قیزمونی بی	اطار المکان: شوینهكه بالندهی زور
خیر.	بوو.
الطَّيْحَة: بهمانا (الطَّائِخْ) دئ ه فیتنه ه	اطار الطائر و غیره: وای کرد بالندهكه
شهو و همرا.	بفری.
طار الطائر و غره طیراً و طیراناً: بالندهكه	اطار نومه: خهوی زپاند.
فری و بهرز بؤوه بؤ حهواو بالهکانی	اطار المال و غره بینهم: مالهكهی
لَيْك دان و ههوا پهرواز بوو ه	لهنیوانیان دا بهش کرد.
دهسگوتری: (طار طائره): رقی	طایره: لهفرین دا پیشبرکییان کرد ه
ههئسا.	لهفرین پیشی کهوت.
طار غرابه: پیر بوو ه (طار قلبه مطاره):	طیْره: فراندی، وای لی کرد بفری.
دلی بؤ لایه نیک چوو حهزی لی	إنطار: شهق بوو، درزی برد ه فهئسا.
کرد دلی بییهوه نووسا.	تطایر: بهمانا (طال) دئ ه پمرتو بلاو
طارت نفسه شعاعاً: نفسی چهواشه	بوو ه دهگوتری: (تطایر القوم):
بوو.	خه لکهكه پمرتهازه بوون، بلاو
طار الشَّيْءِ: شتهكه دریز بوو، بلاو بؤوه.	بوونهوه ه پهلهیان کرد.
طار له صیت أو ذکر في الناس أو الآفاق:	تَطْيِر: گهشبینی نواند بهجوره
دمنگی دایهوه ناوو شوهرتی بهناو	ههئسو کهوتیکی نهو بالندهیه ه
خه لک دا بلاو بؤوه.	لهبناغه دا رمشبینی و گهشبینی به
طار السَّمْنُ في الدواب و غوها: فهلهوی	بالنده دهکری، بهلام دواپی مادی
جهستهی نازه لهكهی داگیر کردو	(تطیر) یان بهکارهینا بؤ ههرشتیک
بهسهری دا زالی بوو.	رمشبینی و گهشبینی پی بکری ه
طار فلان الى كذا: فلان پهلهی کرد.	واش دمبج دهگوتری: (إطیر) نهصلی
طار الى بلد كذا: سهفهری بؤ فلان شار	وشهكه (تطیر) میه فهئبو نیدغامی
کردو بهرمو نهوی بهفرۆكه	

الطَّائِرُ مِنَ الْحَيَّوانِ: همر بائندمیهک
بهمدو بال به حه وادا بفری ۵ یان
گه شبینی و ره شبینی پی بکری ۵
بهش و بار له خیرو شهر ۵ قورنان
دمه فرموی: ﴿وَكُلُّ إِنْسَانٍ أَلْزَمَتَاهُ
طَائِرُهُ فِي عَقِبِهِ﴾.

طار طائره: رقی هه نسا په له ی کرد ۵ هر
ساکن الطائر: نهو کابراهه پیاویکی
له سهره خو و عاقله منده ۵ هر
میمون الطائر: پیاویکی موباره و
پیروژه ۵ دمشگوتری: (طائر الله لا
طائرك): بابرهاری خودا جی به جی
بکری نهک نهو برپاره ی تو لی ی
دمترسی ۵ هه روا دموگوتری: (کأن
على رؤوسهم الطير): بیدمنگو گوئ
کراوه دل ناماده بو بیستنی شتی
بهسود.

الطائرة: فرۆکه؛ که له سهر شیوه ی
بائنده دروستکراوه بو کالاً
گواسـتنه مو سـمه فرکردنی
ناده میزادو زورشتی تر به کاردی.

الطيرة: شه پله و په له قازمو په لامار دان
(طيرة الغضب): خراپی رق هه لسان و
ناکامه کی.

الطيرة: به مانا (الطيـر) دی ۵
ههرشتیک گه شبینی و ره شبینی لی
ره چاو بکری.

تیدا کراوه بوومته (اطير) ۵ قورنان
دمه فرموی: ﴿وَإِنْ لَّصِنَّهُمْ سَائِرٌ
يَطِيرُوا بِمُوسَى وَمَنْ مَعَهُ﴾.

استطار الشئ: به مانا (تطایر) دی ۵
ته شه نه ی کردو بلاو بووه ۵ (استطار
البرق في أفق السماء): روناکی
هه وره بروسکه که به که ناری ناسمان
دا بلاو بووه ۵ (استطار الفجر أو
الصبح): به یانی گزنگی به ولات دا
بلاو بووه ۵ (استطار البلى في الثوب):
رزینی قوماشه که پیوه چوو
ته نیه وه ۵ (استطار الشق أو الصدغ
في الحائط أو الزجاجه): درزمکه
له دیوارمکه دمرکه وت یان له شوشه که
درز دیاری داو پیوه چوو زیادی کرد
۵ (استطار الشئ): شته که ی والی
کرد بفری ۵ (استطار السيف):
شمشیرمکه ی خیرا راکیشاو روتی
کرد.

استطير: گه شبینی پی کرا ۵ تیز
تیپه ری وکوهو بائنده ۵ یان دمتگوت
بائنده هه لی گرتووه ۵ ترسیندرا ۵
دمگوتری: (استطير فؤاده): دلی
ترسیندرا ۵ (أستطير الفرس): له
رؤیشتن دا په له به نه سپه که کرا ۵
دمگوتری: (فحل مستطار): ولاخه
نیرمیه کی چه مووشه.

كەسك سەر لى شىۋاۋ بى پىي
 دىگوتى: (طاش سەمە).
 اطاشە: ۋاى لى كىرد جىم و جۆلى
 نەقامانە بىكا.
 الطائش: چەپلەر ئەو كەسە شت
 بىھاۋى نىشانە نەپىكى.
 الطيائش: سەر لى شىۋاۋ پارا
 مەبەست و ئامانچىكى تاپبەت نەبى
 ۋ پىۋاۋى ھەرزىم بى عەقلى خىرا
 ھەلچو.
 طاع طعماً: بەگۈنى كىرد، ملكەجى
 قەرمانيەت.
 طافى بە: دەۋرى دا ۋ بەدەۋرى دا
 سوپايەۋە.
 اطافە: ۋاى لى كىرد بەدەۋرى دا
 بسورپتەۋە.
 طئيف: بەمانا (طوف) دى.
 تَطْيِف: بەمانا (طاف و اطاف) دى ۋ
 بەمانا تەۋاف كىردى.
 الطياف: رىشاۋى شەۋ.
 الطييف: خەيال ۋ خەۋن و خەيال ۋ
 شىتى ۋ رىق ھەتسان ۋ شۆھە زىپىنە،
 قەموس و قەزەخ و رەنگە جۇۋا
 جۇرمەكانى ۋ (ك: اطاف).
 طان فلان طينا: بەباشى ئىشى قورمىكارى
 كىرد.
 طان الشئى: قورى لەشتەكە ھەتسو.

الطيربة: نەخۇشپىيەكى گۈزراۋە
 فابروسىيە، لەبائىدەۋە
 دىگۈزىتەۋە بۇ ئادەمىزاد
 بەتاپبەتلى لەبەبەغاۋە، تاى لەگەل
 دەبىۋ چەند دىاردەمەكى نازارى
 گەدەۋ رىخۇتەۋ سى لى
 دىگەۋىتەۋە.
 الطيار: فرۇكەۋان.
 الطيور: كەسك زوۋ زوۋ بگۈرۋى ۋ لەم
 حالەۋە بچىتە سەر حالىكى ترو
 جى گۈرۋى كارگۈرۋى بىكا.
 المطار: فرۇكەخانە.
 المطارة: شويىنىك زۆرى بالندە لى
 ھەبى ۋ بىرى دەم پان.
 طاس طيساً: زۆر بوۋ.
 الطيس: شتى زۆر لەھەر جۆرىك بى
 ۋەكۈۋ رەملى ۋ ئاۋو شتى ۋا ۋ
 ھەرشىك ۋەچەۋ زىۋىتى زۆر بى
 ۋەكۈۋ مىش ھەنگو شتى ۋا.
 طاش طيشاً و طيشاناً: كەۋتە پەلەپەل و
 جىم و جۆلى ئائىسايى.
 طاش فلان: فلانكەس گۈفتارو رەفتارى
 نەقامانە ئىنجام دا.
 طاش عقله: عەقلى كەم بوۋ، نەقام بوۋ،
 نەزان بوۋ.
 طاس السهم و نحوه عن الهدف: تىرمەكە
 نىشانەكە نەپىكا لى لا دا ۋ

طان الكتاب أو الرسالة: نامه‌ی به‌قور

دی.

مؤر کرد.

تطین: قورای بوو ۵ ده‌شگوتری:

طان الله فلاناً علی الخير أو الشر: خودا

(إطین).

سروشتی فلانکه‌سی له‌سهر خیر یان

الطین: قور.

شهر داپشتوو.

الطینة: پارچه‌یه‌ک له‌قور ۵ له‌روژگاری

طان فيه من الصفات کذا: فلان ره‌وشتی

پیشودا نامه‌و شتی وایان پی مؤر

تیدا رواند.

کردوه ومکوو مؤم ۵ سروشت ۵ (ک:

(طانه: به‌مانا (طانه)دی.

طین).

طینة: بۆ زنده رۆی له‌مانای (طانه)دا

الطیان: قورگره‌وه.

ظَارَ الْمَرْأَةَ وَالنَّاقَةَ: نافرسته‌های وانی کرد
سۆزی بۆ مندالی یه‌کیکی تر هه‌بیو
له‌خۆی بگریو به‌خۆی بکا، وای کرد
حوشترده‌که بی‌چوی حوشتریکی تر
هه‌لێگریتموه.

ظَاوُ فُلَانًا عَلٰی كَذَا: فُلَانَكُمۡسِی ههٔئنا
سۆزی بۆ فُلَان شت ببی.

ظاَوَ فَلَائِئاً عَلَى الْأَمْرِ: فَلَانَكەسى هەئنا بۆ
کارمەگە یان زۆری لێ کرد کارمەگە
نەنجام بێدا.

اظهارها علی ولد غیرها: وای لے کرد
سۆزی ههیه بۆ مندائی ئاھرمیتیکی
تر، دھسگوترئ: (اظهار فلاناً علی
کذا).

ظاہر: دایہ نی گرت.

ظَايَرَتُ الْمَرْأَةَ: نَافَرْتَهُ كَمَا نَفَرْتُكَ
لَهُ خَوْ غَرَّتْ بُوْئُهُ وَهِيَ شَرِي بِدَاتِي وَ
بِهِ خَبَوِي بِكَ.

فَإِذَا كَانَ فُلَانٌ فُلَانًا: فَلَانَكُمَسْ بُوو
به‌ناو ده‌ئز اوای فلانک‌مَس.

أشارت المرأة: نافرتهكه سۆزى بۆ
مندالى يەككى تر نواندو لەخۆى
گرت.

أَفَارَ لَوْلَدِهِ ظَنَرَأ: دایه‌نی بۆ منداڵه‌که‌ی گرت.

الطاء: پیتی حه فدهه می پته گانی
هیجایه، شوینی لی دهر خستنی
سهری زمان و قهراخی ددانی
پیشینه ی سهرود، هه موو مه لاشوو
داده گری.

ظاہر فلان ظاہراً: فلانکەس ناروکی گوتن،

شایی و بهزمی گیرا ◊ هاوسه رگیری کرد
◊ سته می نواند ◊ هاتو هاواری کرد.

خَاطَبَ فُلَانٌ فُلَانًا مَظَاهِبَةً: فُلَانُكُمُ خُوشَكِي
ژنی فُلَانِی مَار مَکَر دُو بُوو بَه
ناو د لُز اوای.

تظاهرتی الرجلان: نهو دوو پیاوه په کیان
 نافرمتی کی ماره کرد نهوی تریان
 خوشکی نافرته که ی ماره کرد ۵
 یوون به ناوه نژاوا.

الغالب: ناوہ لڑاوا، میردی خوشکی رنی
پیاو.

ظَاوَرَتِ الْمَرْأَةُ وَالنَّاقَةَ وَغَوَّهَ عَلَى وَلَدِ
غَيْرِهَا ظَاوَرًا وَظَنَارًا: نَافَرْتَهُ كَه
مِنْدَالِي يَهْكِ تَرِي هَهْ لَگَرْتَهُوَه
سَوَزِي خَوِي دَايَه ۵ حَوَشْتَرَهْ كَه
بِيَّجَوِي حَوَشْتَرِيَّ كِي تَرِي
هَهْ لَگَرْتَهُوَه.

ظافر فلان علی عدوّه: فلانکەس هیڤشی
کرده سەر دوژمنه‌که‌ی.

الْفَارُ: هاوشانو هاووینه ۵ دمگوتری:

(عدو ظَارُ): دوژمنیکه هیشتا هیزی

تهواومتی خوئی بهکار نه هیئاوه.

الْفِرُّ: ئافرمتیک شیربدا بهمندالی

یهکیکی تر ۵ دایهن ۵ میردی

ئافرمتی دایهن ۵ سوچی باله خانه ۵

(ك: اظُر وَاظَار وَاظُر).

الْفِرَّةُ: کۆلهکهیهك كه بکریته

بههیزکردنی دیوار.

ظَاغَ ظَاغًا: دمری کرد، ترۆی کرد.

الطَّبَاةُ: کهمتیاری شمل.

طَبَّطَبَ فُلَانٌ طَبَّطَبَةً وَطَبَّطَبًا: فلانکەس

هاتو هاواری کردو ههڕه‌شه‌ی کرد

به‌شه‌رو کارمسات.

الطَّبْطَابُ: نه‌خۆشی ۵ دمگوتری: (مابه

طَبَّاب) هیچ نه‌خۆشی پیومنیه ۵

همروا وشه‌ی (طَبَّاب) ناوه بو

جۆریك له کوان و تلۆق و زیبکه ۵

زیبکه‌ی سهر روخسار ۵ عه‌یبو

خه‌موش ۵ ئیش و نازار ۵ قاوو قیزو

همراو هوریا.

الطَّبْطَابَةُ: همراو هوریا ۵ (ك: طباظب).

الطَّبَّةُ: تیزایی شمشیرو رمبو خه‌نجهر

۵ (ك: طَبَّاطَا وَاظُن).

أطبت الأرض: زه‌وییه‌که ناسکی زۆر بوون.

الطَّبِيُّ: ناسک؛ جۆره ئازهلکی سم

دوفاقه شاخی کلۆره، به‌ناوبانگترین

ناسک ناسکی عمره‌بییه که‌پیی

دمگوتری (الغزال الأعفر) ۵ له‌پهنی

پیشینان دا هاتوو ده‌لی: (به داء

طبي): واته کهم نه‌خۆش ده‌که‌وی

یان نازاندیری کوئی نه‌خۆشه ۵

دمگوتری: (لأترکک ترک الطَّبِيَّ

ظله): واته جیته دێلمو نایه‌مه‌وه

بۆلات چونکه ناسک که له‌شوینیک

ته‌رمبوو نایه‌ته‌وه ئهو جیته ۵ (ك:

أطب وَطِيَّ وَطَاء).

الطَّبِيَّةُ: کونده‌ی پیسته ناسک نه‌گهر

موومکانی پیومین.

الطَّبَاةُ: (أرض مَطْبَاةُ): زه‌وییه‌که ناسکی

زۆره.

ظَرِبَ ظَرْبًا: پیوه‌ی نووسا.

الظَّرِبُ: لوتکه به‌رد، سوچی به‌رد

که‌تیز بی ۵ گئیوی پانه‌وه بوو ۵ (ك:

ظراب) ۵ له‌دوعای نوێزه بارانه‌ی

په‌غه‌مبه‌ردا هاتوو هه‌رموو په‌تی:

(اللهم على الآكام والظراب وبطن

الأودية).

الظَّيْرَانُ: ئازهلکیه له‌پیری ئازهل

گۆشتنه‌کان و سمبۆرمکانه، له‌پشيله

بچوکه‌ره گوی کورت، گوی برآوو

سهر خپه‌ لوت درێزو قاج کورته

بۆنیکی زۆر ناخۆشی لی دئ ۵

له‌پهنی پیشینان دا هاتوو

(فساینهم الظَّربان): زه‌ریبان

تَظَارَفَ: خَوَى به عاقل و ژیر نیشان داو
وايش نهبوو.

تَظَرَّفَ: به مانا (تظارف) دئ.

إِسْتَظَرَّفَهُ: بهئاغرو نه حبيب و زیرمکی
لهقه لهم دا.

الظَّرَفُ: همرشتیک شتیکی تری تی

بخری. ه له بواری نه خودا (زمرفی

زمان و زمرفی مکان) به مانا کاتی

کردنی کاریک یان روداوی روداویک

ه شوینی کردنی کاریک و رودانی

روداویک ه دمشگوترئ: (فلان نقی

الظرف): فلانکس دمست پاک و

نهمینه گندهل و خائین نیه ه

دمشگوترئ: (رایت فلانا بظرفه):

فلانکسهم بینی خودی خوی.

الظَّرْفِیَّة: جینگیر بوونی شت لهشتیکی تر

دا ه ومکو دمگوترئ: (الماء في الكوز):

ناوکه لهگوزمدابه ه نهمه زمرفی

حهقیقیه ه زمرفی مهجایش همه

ومکو دمگوترئ: (النجاة في الصدق) ه

(المظروف): شتیک که خرابیته ناو

شتیکی ترموه.

ظَعَنَ ظَعْنًا و ظَعْنًا: رؤی، رموی کرد.

أُظْعِنَ: رؤیاندی.

الظَّعَانُ: حهبلیکه کهژاومی بی شمهک

دمدرئ.

الظُّعْنَةُ: گهشتی کورت ه (ك: ظَعَنَ).

لهناویان دا تسی کهندوه پهرتهوازه

بوون ه (ك: ظَرَبِي و ظراین).

ظَرَّ الرَّجُلُ ظَرًّا و مَظَرَّةً: پیاومکه بهرده

سوچ تیزمکهی شکاند.

ظَمَّرَ النَّاقَةَ: حوشرمکهی بهبهردی تیز

سهبرپی.

أَظَرَ الرَّجُلُ: پیاومکه کهوته ناو زموی

تاشه بهرداوی.

أَظَرَ الْمَكَانَ: شوینهکه بهردی تیزی زور

بوون.

الظَّرُّ: بهردی سوچدار کهومکوو جهقو

تیز بی، لهروژگاری کون دا ومکوو

رمبو جهقو شتی وا بهکار هاتووه

ه (ك: ظَرَان و ظرار).

الظَّرُّ: بهردی سوچ تیزو دم تیز.

الظَّرِي: نهو شوینهی نادهمیزاد ههندی

نامیری بهردینی لی ودمست هیئا.

ظَرَفَ فُلَان: فلانکس عاقل و زیرهک و

نه حبيب زاده بوو ه روخساری جوان

بوو ه زیرهک بوو ه زمانپهوان بوو.

أَظَرَفَ فُلَان: فلانکس رمگو دهماری زور

بوون ه مندالی ناغرو زیرمکی بوون.

أَظَرَفَ بَفْلَان: باسی فلانکسی کرد

بهومی که عاقل و ژیره.

أَظَرَفَ الْمَتَاعَ: زمرفی بو کالاکه بهیدا

کرد.

ظَارَفَهُ: لهئاغری دا بهسهیدا زال بوو.

الطَّيْمَنَةُ: كهژاوه و لاخی سواری كه بو

سهمه گردن به كاردی ه كهژاوه ه ژن
ه (ك: طمان و طمن و اطمان).

ظَفَرُ الشَّيْءِ ظَفَرًا: نینوکی له شته كه
چه قاند.

ظَفَرُ الرَّجُلِ: پیاو كه نینوکی دریز بوو.

ظَفِرَتْ عَيْنُهُ: چاوی داپوشرا

به پیستو كهی قولینچی چاوی لای
لوتی.

ظَفِرَ فُلَانٌ عَلَى عَدُوِّهِ وَبَعْدَهُ: فلانكه س

به سمر دوزمنه كهی دا زال بوو
فرسه تی لی هیئاو شكاندی.

ظَفِرَ الشَّيْءُ: شته كهی به دمهست هیئاو پیی
كهی.

ظَفِرَ اللَّهُ فُلَانًا عَلَى فُلَانٍ: خودا فلانكه سی

به سمر فلانكه س دا بالادمهست كرد.

أَظْفَرَ الشَّيْءُ: نینوکی له شته كه
هه چه قاند.

أَظْفَرَهُ اللَّهُ بَعْدَهُ: خودا به سمر

دوزمنه كهی دا بالادمهستی كرد.

ظَفِرَ النَّبْتُ: رومه كه به نه ندازهی

نینوکیك سمری دمه هیئا.

ظَفِرَ الشَّيْءُ: نینوکی له شته كه

هه چه قاند ه شته كهی به عهتری
له ظفار بونخوش كرد.

ظَفِرَ اللَّهُ فُلَانًا بِفُلَانٍ: خودا فلانكه سی

به سمر فلان دا زال كرد.

ظَفَرَ الْجِلْدَ: پیسته كهی به نینو ك سفت و
لوس كرد.

ظَفَرَ فُلَانًا: دوعای سمر كه مونتنی بؤ فلان
كرد.

ظَفَرُوا عَلَى كَذَا: هاو كاری به كتریان
كرد له سمر فلان شت.

أَظْفَارُ الْجِلْدِ: چرچ و لؤچی پیست.

الأظفار: رومه کیکی بونخوشه، شیوهی
به منجه میه.

الأظفر: ماده میه کی (قرنیة) به قه راخی
نینو كه موهیه ه (ك: أظافر).

الظُّفَرُ: به مانا (الأظفر) دئ ه

دمه گوتری: (رجل مقلَم الظفر أو

كلیل الظفر): پیاو کی خو پیری و
هیج و پوچه.

الظُّفْرَةُ: پیستو كه میه كه چاو دادمه پو ش
له لای لوته وه.

المظفار: نیش له دمهست هاتو، دمه بؤ

همه كاریك به ری بؤی جی به جی
دمه بی.

المُظْفَرُ: به مانا (المظفار) دئ.

ظَلَّجَ ظُلْمًا: شمل بوو، له رویشتن دا
كه میك لهنگی.

ظَلَمَتِ الْأَرْضُ بِأَهْلِهَا: ولاته كه

تهنگه بهر بوو به دانیش توهانه كهی،

چیكای خه لكه كهی تیدا نابیته وه

چونكه زورن ه (لهو طالع وهي

ظَلَفَ عَلَى كَذَا: لهوہ زیادى كرد.

الظُّلْفُ: بھفپړو چوون ۵ دمگوترى: (ذهب

دمہ ظُلْفًا): خوږنى بھفپړو چوو.

الظُّلْفُ: سمى دووفاق كه بوړمشه

ولاخو مېرو بزنو ناسكو ۵ هوجوره

نازه لانه يه ۵ (ك: اظلاف وظلوف).

الظُّلْفُ: زموى رهقو پتهو ۵ زيانى زبرو

كوله مېرگى ۵ بھفپړو چوون

دمگوترى: (ذهب دمہ ظُلْفًا) ۵ هېروا

دمگوترى: (أخذه بظُلْفِهِ): هېمووى

هېلگرتو هېچى نه هېشته وه.

الظُّلْفَات: تېنگو چه له مېو چورتم.

الظِّلِف: شوږنى زبرو ناخوښ، شوږنى

بېر ده لان و ډرکاوى ۵ کارى قورسو

ناخوښ ۵ چورتمو تېنگانه ۵

ژيان تال و زمخ ناخوښ ۵ (ك: ظُلْفٌ)

۵ (ذهب به ظليفا): به خوږايى بردى

بېږنى لهوې نرخه كې بډا ۵ پان

به ناحق بردى و ستمى كرد ۵

(ذهب دمہ ظليفا): خوږنى بھفپړو

چوو ۵ (أخذ الشيء بظليفته): هېموو

شته كې بردو هېچى نه هېشته وه.

ظَلَّ الشَّيْءُ ظُلَالَةً: شته كې پايه دار بوو.

ظَلَّ فلان يفعل كذا: فلانكسى نهو شته

بېر ژر شته نجام دا ۵ پان بېر ده وامه

نه سېرى وازى لى نه هېناوه.

ظالِع، ظالمة) ۵ له پېنددا هاتووه:

(ظالِع يقرود كسراً): پياوړكى شهل

يارمه تى قاج شكاوړك دېدا،

به كېسيك دمگوترى بوځوى لاوازيو

يارمه تى لهځوى لاوازيو بډا.

الظَّالِعُ: تۆمه تبار.

الظُّلَّاعُ: دمردنكې توشى مېرو بزنو

رېشه ولاخ دېږنى پېي دېشه لن.

ظَلَّفَهُ عَنِ الْأَمْرِ: نه پېيشت كار كې بكا ۵

دمگوترى: (ظلف نفسه عما يليق به):

نه نفسى ځوى مېنې كړد له پېو شتو

هېس و كېوتنك كې شياوى نهو نه بې.

ظَلَّفَ الصَّيْدَ: سمى نيچير كې هېنگاوت.

ظَلَّفَ الْأَثَرَ: شوږنى ځوى كوږ كړد موه

بوږ نهوې شوږنى نه كېون.

ظَلَّفَ الْقَوْمَ: شوږنى پېي خه لكه كې كېوت.

ظَلِفَتِ الْأَرْضُ ظُلْفًا: زموږ بېه كې رهق بوو،

زېر بوو.

ظَلِفَتِ مَعِيشَتُهُ: زيانى زېر بوو.

ظَلِفَتِ نَفْسُهُ عَنِ الشَّيْءِ: نه نفسى ځوى

شته كې نه وېستو رمتى كړد موه ۵

دمگوترى: (هو ظَلِفَ النفس): نهو

پياوه ځوى بېر وور دېگړى له شتې

پېرو پوچ.

أُظْلِفَ الْأَثَرُ: شوږنى پېي كې كوږ

كړد موه، پېر كړد موه.

أُظْلِفَ فلاناً عَنِ كذا: فلانكسى

لهو شوږنه وور خسته وه.

أَظْلُ: سَيِّبَمَرَى دَرِزَر بُووَه ۵ بُوو
بِهَخَاوَمَن سَيِّبَمَر.

أَظْلُ فَلَانُ فَلَانًا: فَلَانَكَمَسِ فَلَانِي خَسْتَه
زَيْر بَالِي خَوِيَه مَو دَالِدَه دَا.

أَظْلُ الشَّيْءُ فَلَانًا: شَتَه كَه لَه فَلَانَكَمَسِ
نَزِيك بُووَه بَه رَمَو رَوِي هَات.

ظَلَّلَ بِالسَّوْطِ: قَه مَجِيه كَه ي بُو
رَاوَه شَانَد تَا بِيَتَر سِيَتِي.

ظَلَّلَ فَلَانًا: سَيِّبَمَرَى لَه فَلَانَكَمَسِ كَرَد،
خَسْتِيَه زَيْر بَالِي خَوِيَه مَو.

ظَلَّلَ اللهُ عَلَيْهِمُ الْغَمَامَ: خُودَا بَه هَهَوَر
سَيِّبَمَرَى لِي كَرَدَن ۵ (ظَلَّلَ مِنْ

الشمس): سَيِّبَمَرَى لَه خَوِي كَرَدُو
تِيَشْكِ خَوَرِي لَه خَوِي لَادَا.

اسْتَظَلَّ بِالظِّلِّ: چَووَه زَيْر سَيِّبَمَرَو
دَانِيَشْت.

الْأَظْلُ: بَه رَه قَامَك، دِيَوِي نَاوَمَوَه
بَه نَجَه كَان.

الظَّلَلُ: سَيِّبَمَر هَه رَشْتِيَك سَيِّبَمَرَت
لِي بَكَا.

الظَّلَالُ: (ظلال البحر): شَه پُوِي دَمَرِيَا.

الظِّلُّ: سَيِّبَمَر ۵ تِيَشْكِ خَوَر كَه
بَه مَرَدَمِيَه خَوِي لِي بَشَارِيَه مَو ۵

سَه رَمَتَاي شَت ۵ دَمَكُوَتَرِي: (ظَلَّ
الشباب): سَه رَمَتَاي گَه نَجِي ۵ (ظَلَّ

الشتاء): سَه رَمَتَاي زَسْتَان ۵ (ظَلَّ
الليل): سَه رَمَتَاي شَه وُو تَارِيَكِيَه كَه ي

۵ دَمَكُوَتَرِي: (أَتَانَا فِي ظِلِّ اللَّيْلِ):

بَه نَاو تَارِيَكِي شَه وُو دَا هَات بُولَامَان ۵
(ظَلَّ السحاب): نَه وُو پَه لَه هَه وَرِي

بَه رِي خَوَر دَمَكُوَتَرِي ۵ دَمَكُوَتَرِي: (هَر
فِي ظِلِّ فَلَان): نَه وُو پِيَاوَه لَه زَيْر بَالِي

فَلَان دَا يَه، لَه زَيْر سَيِّبَمَرَى فَلَان
دَا يَه ۵ هَه رَوَا دَمَكُوَتَرِي: (مَشِيَت عَلَيَّ

ظَلِّي، وَالتَّغَلَّتْ ظَلِّي): لَه كَاتِي
نِيَوَمَر پُوَدَا رُو بِيَشْتَم كَاتِيَك خَوَر

لَه نِيَوَمَر پَاسْتِي نَاسْمَان دَا بُوو سَيِّبَمَرَم
نَه بُوو ۵ هَه رَوَا وَشَه ي (الظَّل): نَاوَه

بُو بِالْأَنْدَمِيَه ك دَه نِدَوَكِي وَ قَاچِي
رَه شَه، سِيَنَكِي سَبِيَه پَشْتِي وَ

بَالَه كَانِي وَ كَلَكِي بَه لَه كَه، لَه مِيَصَر
پِيَتِي دَه لِيَن (صِيَاد السَّمَك) رَاوِچِي

مَاسِي لَه عِيَرَاق پِيَتِي دَمَكُوَتَرِي
(قَرَلِي).

الظَّلُّ: نَاوِيَك لَه زَيْر دَرَه خَت دَا بِي وَ
خَوَر لِيَتِي نَه دَا ۵ (ك: أَظْلَال).

الظُّلَّةُ: هَه رَشْتِيَك سَيِّبَمَرَت لِي بَكَا وَ
نَه هِيَلِي تِيَشْكِ خَوَر لِيَت بَدَا ۵

چَه تَر ۵ (ك: ظَلَّل).

الظِّلِيلُ: خَاوَمَن سَيِّبَمَر ۵ بَه رَدَمَوَام
هَه مِيَشَه ي ۵ دَمَكُوَتَرِي: (ظَلَّ ظَلِيلُ):

سَيِّبَمَرَى بَه رَدَمَوَام.
الظِّلِيَّةُ: بَاخِي گَه وَرَه وُو خَانَه خَانَه.

الْمِظْلَّةُ: چَه تَر ۵ (ك: مِظَال).

دمگوتري: (نزلسا بارض تظالم
معزاه): چوپنه شوينيك نيږه
قهرمكاني شهرمقوجيان بوو.
تظلم: شكايه‌تي ستمه ليكراويي كرد.
تظلم منه: قبولي ستمه‌ي كرد.
تظلم فلاناً حقه: ستمه‌ي له‌فلان كردو
حقه‌ي خوي نه‌دايه.
اظلم: قبولي ستمه‌ي كرد.
اظلم: به‌مانا (تظلم) دئ.
الظلام: تاريخي.
الظلام: دمگوتري: (نظر اليه ظلاماً):
به‌تيه‌ي چاوي سه‌يري كرد.
الظلامه: نه‌و مافه‌ي ستمه‌ي ليكراو
داواي دمكا ه دمگوتري: (عند فلان
ظلامتي).
الظلم: بريقمو پوهنه‌ي ددان ه به‌هر ه
(ك: ظلم).
الظلم: كه‌س ه كي‌و ه (ك: ظلم).
الظلماء: تاريخي ه دمگوتري: (ليلة
ظلماء).
الظلمة: (ليلة ظلمة): شه‌ويكي تاريخه.
الظلمة: نه‌ماني روناكي ه تاريخي ناو
دمريا.
الظليم: نوعامه نيږه ه (ك: ظلمان).
الظليمة: نه‌وي به‌ستمه‌ي لتيان ساندبي
ه (ك: ظلام).

ظلم ظلماتاً ومظلمة: ستمه‌ي كردو
له‌سنوري خوي دمرچوو ه مروف‌ي
شياوي نه‌خسته شويني شياوي خوي ه
گورگي كرده شواني مهر.
ظلم الأرض: زموي هه‌لكولي له‌شوينيك
كه‌شويني هه‌لكولين نه‌بوو.
ظلم فلاناً حقه: مافي فلانكه‌سي داگير
كرد پيشيلي كرد ه كه‌مي دايه، ليي
كه‌م كرده‌وه.
ظلم الطريق: له‌پيگا لاي دا ه دمگوتري:
(ما ظلمك عن أن تفعل كذا): چي
نه‌به‌يشت تو نه‌و كاره بكه‌ي؟
ظلم الليل ظلماً: شه‌و تاريك بوو پښ
داهاټ ه دمگوتري: (اظلم الشجر واطلم
البحر).
اظلم القوم: خه‌لكه‌كه كه‌وتنه شه‌مووه.
اظلم الشجر: پوكي بريقمه‌يان لي هات.
اظلم البيت: خانومه‌ي تاريك كرد.
اظلم فلان علينا البيت: فلانكه‌س
قسه‌يه‌كي ناخوشي به‌گوئ داداين.
ظالمه مظالمه وظلاماً: ستمه‌ي لي كرد.
ظلمة: تومه‌تي ستمكاري پال دا.
تظالم القوم: خه‌لكه‌كه هه‌نديكيان
سته‌ميان له‌هه‌نديكيان كرد.
تظالم المغزي: نيږه قهرمكان له‌بهر
ته‌رديماخې شه‌ره قوجيانه ه

الْمُظْلَمُ: زۆر تارىك (شەمە زەنگ) ۋە

دەگۈترى: (بوم مۇلام): رۇڭگارىكە

بېر لەناشوبو ئازاۋىيە مەۋۇ سەرى
لى دەرنەكا.

الْمُظْلَمُ مِنَ النَّبَاتِ: رومكىك زۆر سەۋىي

بىگاتە مەيلىۋ پەشى ۋە (بوم مۇظلم):

رۇڭىكى رەش و بېر شەپرو

نەگەبەتتە ۋە (شەق مۇظلم): قىزىكى

زۆر پەش و تارىكە.

الْمُظْلَمَةُ: ئەمە مەفەى سەمە لىكراۋ داۋاى

دەمكاتەۋە.

ظَمَى ظَمًا وَظَمَاءً وَظَمَاءَةٌ: تىنۋى بوۋ يان

زۆرى تىنۋى بوۋ.

ظَمَى إِلَيْهِ: خەزى لىي بوۋ، شەۋى بۇي

جولە ۋە (فەر ظامى و ظمى، ۋەر ظمان

ۋەي ظماى).

أُظْمَأَ: تىنۋى كرد.

ظَمًّا: خۇي بۇ تىنۋايتە گىرت،

بەسەبىر بوۋ.

الظَّمُ: پەشۋى نىۋان خواردەنەۋەى

دوۋجار ئاۋە ۋە لەپەندە ھاتوۋە: (لم

يَقِ مِنْهُ إِلَّا قَدْرَ ظَمِّ الْخِمَارِ): واتە

كەمىك لەتەمەن ماۋە، لەم پەۋەۋە

گۈندىرئىز بۇ تىنۋايتە بەسەبىر

نىۋە زوۋ تىنۋى دەبى.

الظَّنَّ: تىنۋە ۋە دەگۈترى: (ۋجە

ظمان): دەمۋ چاۋى پەقەلەۋ كەم

گۈشت بەجۈرئىك پەستى روخسارى

بەئىسقانەۋە نوۋسابى.

الظَّنَّ: تىنۋە ۋە دەگۈترى: (رىح

ظماى): ھەۋايتە گەرم، بى

شەۋنەم تەپى ۋە (عین ظماى): چاۋى

پەقەلەۋ ۋە (ساق ظماى): قاچى

پەقەلەۋ بى گۈشت.

الظَّنَّ: زۆر تىنۋى.

ظَمِيتِ الشِّفَةَ ظَمَى: لىۋەكە گەنەم

پەنگۋ چىرچ بوۋ.

ظَمِيتِ اللَّكَّةَ: پەكەكە كەم خۇيىن بوۋ.

ظَمِيتِ الْعَيْنَ: چاۋەكە پەلۋى تەنك بوۋ.

ظَمِيتِ السَّاقَ: قاچەكە پەقەلەۋ كەم

گۈشت بوۋ ۋە (فەي ظمىاء).

الْأُظْمَى: تارىك ۋە دەگۈترى: (ظىل

أُظْمَى): سىبەرىك پەش بنوئى ۋە

(رُئِخَ أُظْمَى): رەبى ئەسەرو گەنەم

پەنگ.

الظَّنَّبُ: بىكى دەرەخت.

الظَّنْبُوبُ: قەراخى لولەك لای پەشەۋەى

ۋە دەگۈترى: (قەر ظنايب الأمر):

كارەكەى ئاسان كىردو لەمپەپرو

چورتمەكانى لابرەن.

ظَنَّ الشَّيْءَ ظَنًّا: گومانى لەشتەكە كىردو

بەتەۋاۋى نەپزانى.

ظَنَّ فُلَانًا وَبِهَ: فلانكەسى تۆمەتبار كىرد.

مَظَنَّةُ الشَّيْءِ: شوین گومانی شت.

الْمَظَانُ: سهرچاوهو مهراجیعی زانیاری

كه لَيْكُوْلَمْوَهُو قوتابی زانكوو

خویندنی بالا زانیاری لی ودهست

دینن.

ظَهَرَ الشَّيْءُ ظَهْرًا: شتهكه دمركهوتوهو

دوای نهوهی دیار نه مابوو سهری

هه لدايهوه.

ظَهَرَ عَلَى الْحَائِطِ وَخَرَهُ: سهر دیوار كهوت.

ظَهَرَ عَلَى الْأَمْرِ: بهسهر ئیشهكهدا ناگدار

بوو.

ظَهَرَ عَلَى عَدُوِّهِ وَبِهِ: بهسهر دوژمنهكهی

دا زال بوو.

ظَهَرَ بِالْحَاجَةِ: كه مبايهخی دا

به پیدایستهكان.

ظَهَرَ عَنِ الْعَارِ: عارو لهكهی پیوه

نهنوساو لی تهكیهوه.

ظَهَرَ الطَّيْرُ مِنْ بَلَدٍ كَذَا إِلَى بَلَدٍ كَذَا:

بالندمهكه لهفلان ولاتهوه هاته خوار بو

فلان ولات.

ظَهَرَ بِالشَّيْءِ: نازو شانازی کرد بهوشته.

ظَهَرَ فَلَانًا ظَهْرًا: دمستی لهپشتی فلانكهس

دا ه بهپشتی كیشا.

ظَهَرَ الثَّرْبُ: ظیهارهی بوكراسهكه دروست

کرد.

ظَهَرَ الْبَيْتَ وَالْحَائِطُ: چووه سهرخانومهكه

یان سهر دیوارمهكه.

أَظَنُّ فُلَانًا الشَّيْءَ: فلانكهسی والی کرد

گومان بهری.

أَظَنُّ بِهِ النَّاسَ: فلانكهسی والی کرد

ببیته جیگای توهمتی خه لکی.

أَظَنَّهُ: توهمتباری کرد.

تَظَنُّنٌ: بهمانا (ظَنُّ) دئ و وایش دهبی

(نون) سییه دمکری به (الف)

دمگوتری: (تَظَنُّنٌ) ودهکوو چوون

(تَقْصُصٌ) دمکری به (تَقْصِيٌّ).

الظَّنَّاتُ: توهمت.

الظَّنُّ: دمرك کردنی شته بهشیومیهكه

لايهنی بون یان نهبوونی زیاتر بی

ه وایش دهبی (ظَنُّ) مانای یهقین

دمگیهنی ه (ك: ظَنُّونَ وَأُظَانِنَ).

الظَّنَّةُ: توهمت ه (ك: ظَنَّنَ).

الظَّنُّونَ: همرشتیک بتمانمت پی نهبی

ه دمگوتری: (رجل ظُنُونٍ): بیاویکه

بتمان به عهقلی ناکری ه یان

لههه والو قسهکانی دا كه

دمیانگیریتوه تانه لیدراوهو

جیگای متمان نهیه ه (دین ظُنُونٍ):

قهرزیکه بتمان بهدانهوهی ناکری ه

(بتر ظُنُونٍ): بیریکه نازاندی ناخو

ناوی تیدایه یان نا ه هروا بهبیاوی

گوماناوی و دل پیسیش دمگوتری.

الظَّنَّيْنِ: همرشتیک بتمانمت بی نهکری

ه توهمتبار ه كه خیرو بیر ه (ك:

أُظْنَاءُ).

ظَهَرَ ظَهْرًا: نازاری پشته هه‌بوو پشته
نیشا ه (فهر ظهر وظهر).

أَظْهَرَ الْقَوْمَ: خه‌لکه‌که کهوتنه نیومرؤ
نهمجار رهمیان کرد له‌کاتی نیومرؤ‌دا
دمستیان کرد به‌رؤیشتن.

أَظْهَرَ فَلَانًا عَلَى السَّرِّ: فلانکه‌سی به‌سهر
نه‌ینیه‌که‌دا ناگادار کرد.

أَظْهَرَ فَلَان الْقُرْآنَ: فلانکه‌س قورنانی
له‌بهر خویندموه.

أَظْهَرَ فَلَانًا عَلَى عَدْوَةٍ: یارمه‌تی
فلانکه‌سی دا بؤنه‌وه‌ی به‌سهر
دوژمنه‌که‌ی دا زال ببی.

أَظْهَرَ الشَّيْءَ: شته‌که‌ی خسته پاش
خویموه، خستیه پشته‌وه ه
دمشگوتری: (أَظْهَرَ حَاجَتِي وَأَظْهَرَ بِهَا):

گرنگی به پیداو‌یستیه‌که‌م نه‌داو به‌بی
نرخ سه‌یری کرد.

ظَاهِر بَيْنَ الثَّوَيْنِ مَظَاهِرَةً: دوو
کراسه‌که‌ی به‌یه‌ک گرتن و له‌سهر
یه‌ک له‌به‌ری کردن.

ظَاهَرَ فَلَانًا: یارمه‌تی فلانکه‌سی دا.

ظَاهَرَ إِمْرَأَتَهُ وَمَنْهَا: به‌ژنه‌که‌ی گوت تو
ومکوو پشته دایکم لیم حهرامی ه
ئمه شیوه ته‌لاق‌دانیک‌ی سهرده‌می
پیش نیسلام بوو، نیسلام هات
مه‌نعی کرد.

ظَهَرَ الْقَوْمَ: خه‌لکه‌که له‌کاتی نیومرؤ‌دا
رؤیشتن.

ظَهَرَ الْحَاجَةَ: پیداو‌یستیه‌که‌ی
دهرخست.

ظَهَرَ الصَّكُّ: له‌پشته چه‌که‌که واژوی
کرد، جی‌رؤی کرد، واته نه‌وه‌ی
نووسی که‌یه‌کیکی تر مه‌بله‌غه‌که
ومر‌بگری.

تَظَاهَرُوا: یارمه‌تی یه‌که‌تریان دا ه
کۆبون‌ه‌وه بؤنه‌وه‌ی خو‌پیشان‌دان
نه‌نجام بدن دژی کاریک یان
پال‌پشته بؤ کاریک.

إِسْتَظْهَرَ بِهِ: داوای یارمه‌تی کرد.

إِسْتَظْهَرَ لِلشَّيْءِ: سپیری بؤشته‌که
ناماده‌کرد، نیحتیاتی کرد.

إِسْتَظْهَرَ الشَّيْءَ: شته‌که‌ی له‌بهر
خویندموه.

الظَّاهِر: ناو‌یکه له‌ناوه جوانه‌کانی
خودا ه دمشگوتری: (قَرَأَ ظَاهِرًا):
له‌بهر خویندیییه‌وه.

الظَّاهِرَةُ مِنَ الْأَرْضِ وَغَيْرَهَا: شوینیک
به‌سهر شوینیک‌ی تردا بر‌وانی ه
به‌رزایی و ته‌پۆلکه ه نه‌گهر بؤ چاو
به‌کارهات به‌مانا چاوی دهر‌په‌ریوو
زه‌ق.

ظَاهِرَةُ الرَّجُلِ: هۆزو خیل‌ی بی‌او خزمو
که‌سو کارو عه‌شیره‌تی.

الظَّاهِرَةُ الْجَرِيَّةُ: نه‌وه‌ی کار دمکاته سهر
بینین و خه‌پال.

الظاهرة: پېړيكن له زاناو شهر عزانانی
نیسلام، سهر مه ذههېو پېشه وایان
(داودی کوړی عهلی کوړی خه لېمفی
نیصبه هانییه به داودی ظاهری
به ناویانگه).

الظهرة من الثوب: پوښاکیک کمپاسته
خو له جهسته نه کهوئ ژړکراس و
فانیله نه بی فاتی دووم سنیهم بی
ه هروا ناوه بو دیوی دهرهوی
فهرش و فاتی نهو پوهی که له سهر
زمو ناکه وئ ه نهو پارچه
قوماشی راده خری له سهر سیسمه و
فهر پوښلی نویستن، چهرچهف.

الظهر: پشت، پېچه وانهی سک ه (ک:
اظهر و ظهور و ظهران) ه ولاخی
سواری و بارمېر ه ریگای و شکانی ه
زمو پته و پوهن و ته پوښکه و
گرد ه دمگوتری: (قرأ القرآن عن
ظهر قلبه): قورئانی له بهر
خویندوموه ه (أعطاه عن ظهر يد):
به بی موکافه نه بهشی پېدا ه هیچ
پیاوړتیه کی به سهریه وه نه بو و
(خفيف الظهر): کم خیزان ه (ثقیل
الظهر): خیزان زور ه (قلبت الأمر

ظهرأ لبطن): کارمکه م باش
هه لېشکنی و لئی ورد بوموه ه (هر
یاکل عن ظهر يدي): من به خپوی
دمکه ه (أقام بين ظهريهم،
و ظهرا نهم): له ناویان مایه وه.

الظهر: نیومړو، کاتیک خور
له ناوړپاستی ناسمان لادندا.
الظهر: کالای ناومان.

الظهرة: هوزو عه شیرمت و پالېشت.
الظهری: له یاد جهوه، نیه مال کړاو ه
قورئان دمفرموی: ﴿وَالْخَلَاءُ مَرُوءٌ
وَرَاءَ كُمْ ظَهْرِي﴾.

الظهير: یارمه تیدمر ه په کیک لهو یازده
که سهی یاریکمری توپی بی.
المظاهرة: خو پېشانندانی جه ماوړی و
د مرې پېنی پړاو بوجون.

الظهر: دیمه و پړواله تی شت ه
په یومندی ه صیفه تی پوه
له مورزه جیا حیاکانی سال دا ه
دمگوتری: (المظهر الربيعي، المظهر
الصيفي، المظهر الخريفي، المظهر
الشتائي).

العین: پیتی هه زده هه مه له

حمره گانی هیجاو شوینی لی

هاتنه دمری ناو مرستی قورگه.

عَبَا الشَّيْ عَبَا: شته گهی ناماده گرد

دهگوتری: (عَبَا المتاع) کالاکانی ناماده

کردو سه ریگی نان ه (عَبَا الجيش)

سو پای ناماده گرد بۆ شهر ه له

حه دیسی (عبدالرحمن) ی کوری عه وف

دا هاتوو ده فمرموی: (عَبَا رسول الله

بدر لیل) پیغه مبهر (د.خ) له شهر ی

به دردا به شمو ناماده ی کردین و

هه ریگه مان نه رکی خوی بۆ دیاری

کرد.

عَبَا الطَّيْب: بۆنه گانی تیگه ل کردن،

دروستی کردن.

عَبَا له شرا: شهر ی بۆ نایه وه پیلانی لی

گیراو شهر ی توش کرد ه دهسگوتری:

(ما عَبَا به) گرنگی پی نه دا ه هورنان

ده فمرموی: ﴿قُلْ مَا يَغْبَا بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا

دُعَاؤُكُمْ﴾.

عَبَا المتاع: به مانا (عَبَا) دی.

عَبَا الدَّوَاءِ وَالسَّلَعةِ وَنَحْوَهُمَا:

دەرمانه که یان کالاکه ی خسته ناو

زمرفو قوتوی تایبه تی خویه وه.

إِعْتَبَا ما عنده: نه وه ی لای نه و بوو

کۆنترۆلی کرد.

إِعْتَبَا الشراب: شهرابه گهی هه تقوړاند،

خواردیه وه.

التَّعْبَةُ: ناماده گردنی داهاتی دهولته

بۆ پیداو یستی شهر و حازر گردنی

نامیره جوراو جورمه گانه بۆ

به کاره یانان له کاتی شهر دا.

العَبَا: عه با ه پۆشاک یکی پان و پۆرو

قۆل فش و په خه دادرای سهرتاپا

خواره له سهر پۆشاکه وه له بهر

ده کری.

العَبَا: هاوشان و بهرامبهر ه کۆل و

بار ه شتی قورس له ههر جوریک

بی ه (ك: أعباء).

المُعْبَا: مه زه به و بیرو بۆچوون ه

دهگوتری: (فلان لا یعرف مَعْبُوهُ)

فلان کهس نازاند ری مه زه به ی چیه و

چ بیرو باومر یکی هیه.

عَبَا الماء عَبَا: ناوه گهی خواردمه و به بی

هه ناسه دان تییدا ه هه لی قوړاند ه

دهگوتری: (الحمام یشرب الماء عَبَا کما

تُعْبُ الذَّوَاب).

عَبَا النِّبَا: پرومه که که در یز بوو.

هَبَّ الْبَحْرُ غَابًا: دهریا شه پوله کانی
تیکیانه وه هاویشته شه پوله کانی بهرز
بوونه وه ۵ دموتری: (عَبُّ غَابَهُ)
فلانکس درپژدی به قسه کانی داو
زوری گوت.

تَعَبَّ الشَّرَاب: شهرابه کی خیرا خیرا
خواردموه و زوری خواردموه و زیده
پموی گرد له خواردنوه میدا.

الْعَبَابُ: سهره تای شت ۵ دسته گوئی
شت ۵ پیزی پیشه وهی شت ۵ ناوی
زورو لافاو ۵ بهرزبوونه وهی
شه پۆلی دهریا ۵ دموتری: (جاؤوا
بُعَابِهِمْ) هه موویان هاتن، گشتیان
هاتن.

الْعَبُّ: قۆله کراس و قۆله کهواو شتی وا ۵
(ك: أعباب).

الْعُبْيَةُ: خو بهزلزانی و شانازی و
لوتبه رزی و پیاوه تی.

هَبَّتْ عِشًا: خواردنی دوو جوړه
دروستکرد که پپی دموتری: (عبيثة).
هَبَّتْ الشَّيْءَ بِالشَّيْءِ: شته کی تیکه لاوی
شته کی تر کرد

هَبَّتْ عِشًا: ماندوو بوو، کاریکی بی
سوودی نه انجام دا ۵ دموتری: (عَبَّتْ
به الدهر) پوژگار چهند گوژانکاری و
هه لیهزو دابهزی پی کرد.

الْعُبْيَةُ: خواردنمه نییه که له دوو جوړ
خواردن دروست دمکری و مکو گهنم و

ماش و ترخینه و نهو جوړه
خواردنانه یان ههنگوین و کهره،
دوشاوو ماست که بهیه کهوه
دهخورین ۵ کۆمه له خه لکیک
همیه که یان کوری یه کی بی ۵
بزن و مهری تیکه لاو ۵ دموتری:
(مررنا علی غم فلان عیثه واحده)
به لای مهری فلانکس دا راپوردین
مهر و بزن تیکه لاو بوون.

هَبَّدَ اللَّهُ عِبَادَهُ و عبودية: بهندیته
خودای کرد ملکه چی فهرمانه کانی
بوو.

هَبَّدَ عَبْدًا و عَبْدَةً: په شیمان بووه.

هَبَّدَ عَلَيْهِ: رقی لئی هه لسا.

عَبَّدَ مِنْهُ: لئی پهنجا، لئی دوور کهوته وه.
هَبَّدَ عَلَى نَفْسِهِ: تانه ی له خو ی دا، لۆمه ی
خو ی کرد.

هَبَّدَ عَلَيْهِ: سوور بوو له سهر نهو کاره.

عَبَّدَبَهُ: پیوه ی نووسا، کهوته گه لئ و
لئی جیا نه بووه.

هَبَّدَ عَبْدًا و عبودية: باوک و باپیری به
کۆیله کراو بوون، بهندمبوون.

أَعْبَدَ الْقَوْمُ بفلان: خه لکه که له سهر
فلانکس کۆیوونه وه لئیان دا.

أَعْبَدَ فلانًا: فلانکسی کرده کۆیله.

أَعْبَدَ فلانًا عبدًا: بهندمیه کی کرده
مو لکی فلان.

أَعْبَدَ بِهِ: لَهُ رِبْكَاءٌ وَلَاخَهْكَمَى تَوْبَى وَ

بِهِ هَوِيَهُوَهُ لَه كَارَوَان دواكهوت.

عَبْدُهُ: زَيْرِبَارَى كَرْد، زَمَلِيلَى كَرْد.

عَبْدٌ فَلَانًا: فَلَانَكَهْسَى كَرْدَه كُؤِيلَه.

عَبْدُ الطَّرِيقِ: رِبْكَاهَى خُوش كَرْد ۵

(عَبْدُ الْجَعْرِ) حُوشَرَمَكَهَى زَيْرِبَار

كَرْد.

عَبْدُ السَّفِينَةِ: كَهَشْتِيِيَهَكَهَى بَه قِير

سَوَاخ دَا، قِيرَى تَى هَه لَسُوو.

تَعَبَّدَ: خُوى تَمَرْخَان كَرْد بُو خُودَا

پَهْرَسْتَى.

تَعَبَّدَ فَلَانًا: فَلَانَكَهْسَى كَرْدَه بَهْنَدَى

خُوى ۵ دَاوَاى لَى كَرْد كُؤَيْرِپَايَه لَى

قَهْرْمَانَى بَى.

إِعْتَبَدَ: كَرْدَى بَه كُؤِيلَهَى خُوى.

اسْتَعْبَدَ: بَه مَانَا (إِعْتَبَدَ) دَى.

العابد: يَه كَتَا پَهْرَسْت.

الْعَبَائِدُ مِنَ الْخَيْلِ وَالنَّاسِ: نَادَهْمِيزَاد

يَان كُؤَمَه لَه نَه سَب كَه رُوى

رُؤِشْتَنِيَان بُو جِيِيَه كَى تَايَبَه تَى

نَه بَى وَ هَه رِيَه كَه يَان رُوى لَه لَايَه ك

بَى ۵ دَه كُؤَيْرَى: (تَفَرَّقُوا عِبَائِدُ)

پَهْرَتَه وَ مَازَه بُوون ۵ رِبْكَاى جُودَا

جُودَا ۵ تَه پُؤَلَكَه.

الْعِبَادُ: جَهْنْد خِيَل وَ هُؤَزِي كَى عَهْرَه ب

بُوون نَايِنَى عِيَسَايَان قَبُول كَرْدو لَه

وَلَاتَى حِيْرْمَدَا نِيَشْتَه جَى بُوون.

الْعِبَادَةُ: بَهْنَدَايَه تَى كَرْدن بُو خُودَا

لَه رُوى تَه عَظِيْمَه وَه ۵ دَابُو نَه رِيَتَى

نَهْنَجَامَدَانَى نَهْرَكَه نَايِيْنِيَه كَان.

عَبَادُ الشَّمْسِ: كُؤِيلَه بَهْرُؤَه.

الْعَبْدُ: كُؤِيلَه ۵ نَادَهْمِيزَاد بَه كَشْتَى ج

نَازَاد بِن يَان كُؤِيلَه.

الْعَبْدَةُ: هِيْزُو قَه لَه وى ۵ دَه كُؤَيْرَى:

(نَاقَةُ ذَاتِ عَبْدَةٍ) ۵ بَه مَانَا بَهْرَدَه وَام

بُوون وَ پَايَه دَار دَى ۵ دَه كُؤَيْرَى:

(مَاهُذَا الشَّرْبُ عَبْدَةً) نَهْم قُومَاشَه

زُؤُر خُؤُكُرْنِيِيَه وَ زُؤُو دَه دِرَى.

الْعَبْدِيَّةُ: حَالَه تَى بَهْنَدَايَه تَى كَرْدن

شِيْوَى بَهْنَدَايَه تَى.

الْعُبُودُ: بَه مَانَا (الْعَبْدِيَّةُ) دَى.

العبودية: پِيْجَه وَانَهَى نَازَادِيِيَه.

الْمَتَّعِبُدُ: شُؤِيْنَى خُودَا پَهْرَسْتَى ۵

خَه لُؤْمَت خَانَه.

الْمِعْبَدُ: خَاكَه نَاز ۵ (ك: مَعَابِدُ)

الْمِعْبَدُ: شُؤِيْنَى خُودَا پَهْرَسْتَى ۵ (ك:

مَعَابِدُ).

الْعِبَادِلَةُ: جُوَار صَه حَابَهى عَهْبِدُولَلَا

نَاوَن (عَبْدَاللّٰهَى) كُؤِرَى عُومَه ر

(عَبْدَاللّٰهَى) كُؤِرَى عَهْبِيَس (عَبْدَاللّٰهَى)

كُؤِرَى مَه سَعُود (عَبْدَاللّٰهَى) كُؤِرَى

زُوبَه يَد.

الْعَبْدَلُ: كُؤِيلَه.

الْعَبْدَلِيُّ: رُؤُوَه كِيِيَه لَه پِيْرَى كُؤَلَه كَه

به عه‌بده‌لاوی ناسراوه.

هَبَّرَ فلان عبراً: فلانکس فرمی‌سکی
باراندن.

هَبَّرَ القرم: خه‌لکه‌که له‌ناو چوون ۵
فهوتان.

هَبَّرَ النهر عبراً وعبوراً: له پوبارمه
په‌په‌وه له نهم بهر بۆ نه‌ویهر.

هَبَّرَ الكتاب عبراً: له کتیبه‌که ورد بۆوه
بیری له‌ماناو پسته‌کانی کرده‌وه به‌ی
نه‌وی به‌دنگ بیخوینیت‌هوه.

هَبَّرَ المشاع والدرهم: سه‌یری کالو
پاره‌کانی کرد بۆ نه‌وی مه‌زمنده‌یان
بکا بزانی چین و کیشیان چه‌نده.

هَبَّرَ الرؤيا: خه‌ونه‌که‌ی لیك دایه‌وه.
هَبَّرَ عبراً: فرمی‌سکی دابارین ۵
ده‌شگوتری: (عَبَّرَتْ عینه).

عَبَّرَ عما في نفسه: نه‌وی له‌ دلیدا بوو
درک‌اندی و ده‌ری پری.

عَبَّرَ به الأمر: کاره‌که‌ی له‌سه‌ر قورس
بوو.

عَبَّرَ فلاناً: فلانک‌ه‌سی فهوت‌اند ۵
گریاندی.

عَبَّرَ الرؤيا: خه‌ونه‌که‌ی لیك دایه‌وه
مانای کرد.

عَبَّرَ عینه: فرمی‌سکی به‌ چاودا هی‌نایه
خواروه.

إِعْتَبَرَ الشيء: شته‌که‌ی به‌تاقی

کرده‌وه و له‌سه‌نگی مه‌حه‌کی دا.

إِعْتَبَرَ منه: سه‌ری لی‌ی سوپما.

إِعْتَبَرَ به: په‌ندی ئی وهرگرت.

إِعْتَبَرَ فلاناً: متمان‌ه‌ی به‌ فلانک‌ه‌س
کرد.

إِعْتَبَرَ فلاناً عالماً: فلانک‌ه‌سی به‌ زاناو
تیگ‌پشتوو دایه‌ فه‌لهم ۵ مامه‌ل‌ه‌ی

زاناو خویند‌مواری له‌گه‌ل‌دا کرد.

استعبر فلان: فلانک‌ه‌س فرمی‌سکی
دابارین ۵ ده‌شگوتری: (استعبرت
عینه).

استعبر فلاناً الرؤيا: داوای له‌ فلانک‌ه‌س
کرد خه‌ونه‌که‌ی بۆ لیك بداته‌وه.

الاعتبار: مه‌زمنده‌ کردن ۵ ده‌شگوتری:
(هذا أمر اعتباري) نه‌مه‌ شتیگ‌ه‌

مه‌زمنده‌ کراوه و گریمانه‌ کراوه ۵
که‌رامه‌ت و پیزو که‌سایه‌تی، له‌م

پووه‌وه که‌ تۆمه‌ت‌بار دوا‌ی دادگایی
کردن که‌ تۆمه‌تی له‌سه‌ر ناچه‌سپی

داوای په‌دی نیعتی‌بار ده‌کا.

العابر: رپ‌وار.

العابرة: ده‌شگوتری: (كلمة عابرة)
قه‌سه‌یه‌ك بوو به‌یج مه‌به‌ست به‌سه‌ر

زمانی دا هات و تیپ‌پری.

بضاعة عابرة: کالایه‌که‌ به‌ ترانزیت به‌ناو
ول‌ات‌دا تی‌ده‌په‌ری بۆ ول‌اتیکی تر.

العِبارة: پستهو کهلامو دحق ۵
دمگوترئ: (هذا الكلام عبارة عن
كذا): نهم دحقه نهو مانایه
دمبه خشئ.

العَبْرُ من النهر: کهناری روبار بهرئکی
روبار.

العَبْرُ من الجالس: نهنجومه نو
مه جلیسی قهره بالغ ۵ هه وری خیرا
رؤ ۵ دالاشو بالئندی گوشت خور.
العَبْرُ: نازاو بهتوانا بؤ سه فمر ۵ نیش
له دمست هاتوو ۵ دمگوترئ: (هر
عبر لكل عمل) نهو پیاوه بؤ هه موو
کارئکی خیر گونجاوه.

العبراني: زمانی جولکه که ۵ تاکی
جولکه که.

العبرانية: زمانی جولکه که.

العبرة: فرمیسک.

العبرة: په ندو نامؤزگاری وهرگرتن به
روداوی رابووردوو ۵ سهر سورمان ۵
(ك: عِبْرَ).

العبري: به مانا (العبراني) دئ.

العبري: نهو گياو گزمیه که له سهر
لیواری روبار دهرؤئ.

العبرية: به مانا (العبرانية) دئ.

العَبْرُ من الغنم: نهو کارو بهرخهیه له
شیر برپایتهوه ۵ (الشعرى العبرور)
بهکیکه لهو دوو نهستیرهیه به

تهنیشتهستیرهیه جهوزاومیه ۵
نهستیرهکهی تریان پیی دهگوترئ:
(الشعرى القميصاء).

العَبْرُ: بؤنی خووشی تیکه لآو ۵ (قرم
عبر) قهومیکی زؤرن.

المعابر: جهند تهخته دارئکن له
دروستکردنی کهشتیدا بهکار دئ.

المعبر: همر شتیک به هویهوه له روبار
بپه پتهوه ۵ پرد بی یان کهلهک و
بهلهمو شتی وا بی ۵ (ك: معابر).

المعبر: روبرایک پییدا بپه پتهوه.

المعبرة: بهلهمو کهلهک و شتی وا: کهبه
هویهوه له روبار بپه پتهوه ۵

هَبَسَ فلان عَبساً وعبساً: فلان روی کرژ
کردو چرچو لؤجی خسته نیوان

پیستی ناوچاوانی و برؤی هیناوه پهک.

هَبَسَ اليرم: نه مرو رؤژئکی گرژو
سامناک بوو ۵ (فهو عباس ، وعباس

وعبوس).

عَبَسَ عَبساً: چلکن بوو ۵

هَبَسَ الرسخ عليه: چلکهکهی پیوه وشک

بؤوه ۵ له حه ديسدا هاتوو (انه نظر

الى نعم بنى المصطلق وقد عَيسَتْ في

ابواها وفي رواية ايعارها).

عَبَسَ: به مانا (عَبَسَ) دئ.

تَعَبَسَ: به مانا (عَبَسَ) دئ.

العَباسُ: شیرئکی نازا که شیرئ تر

عَبَطَ فلاناً: رهنه‌ی ئی گرت.

أَعْبَطَهُ الموتُ: به گمنجی و بی هه‌بوونی نه‌خو‌شیه‌کی دیار مرد.

إِعْطَبَ الذبِيحَة: نازه‌له‌که‌ی به‌ساغی و فه‌له‌وی سهربرپی.

إِعْطَبَ: به‌بی نه‌وه‌ی نه‌خو‌ش بی مرد. العاْبَطُ: دروژن.

الْعَبْطَةُ: دمگوتری: (مات عبطة) به گمنجی مرد به‌بی نه‌وه‌ی نه‌خو‌ش بی.

الْعَبِيطُ: دمگوتری: (لم عبیط)

گوشتی‌کی ته‌رو تازه ه یان گوشتی

نه‌کوئو ه (دم عبیط) خوینی تازه

ه (زعفران عبیط) زمعه‌رانی ته‌رو

تازه ه (رجل عبیط) پیای بی

عه‌قل و کالقام تی نه‌گه‌پشتوو.

الْعَبَاطَةُ: بی عه‌قل و کال قامی.

هَبَقَ به الشی عبقاً و عباقة: شته‌که‌ی

بی‌وه‌نووسا ه دمگوتری:

هَبَقَ به الطیب: بوئی خو‌شی لی‌داو

بو‌نه‌که‌ی بلاو بو‌وه.

هَبَقَ بالمكان: لهو شوئنه‌مایه‌وه.

هَبَقَ بالشی: دلی به شته‌که‌وه نووساو

حه‌زی ئی کرد.

عَبَقَ رائحة الطيب: بوئی عه‌ترمه‌که‌ی

خو‌ش کرد.

له‌مه‌ری هه‌لین و لینی بترسن.

الْعَبَسُ: جو‌ره‌رو و مه‌کی‌که‌ پی‌ی دمگوتری (برنوف).

الْعَبَسُ: نهو زبل و چلکه‌ی به کلک و لا سمتی خو‌شترموه ره‌ق ده‌بیته‌وه.

هَبَطَ الثوب غطاً: کراسه‌که هه‌لدر.

هَبَطَ الذبِيحَة: به‌ساغ و ته‌ندروستی سهری برپی هیج نه‌خو‌شی و دمردی‌کی پی‌وه نه‌بوو.

عَبَطَهُ الموتُ: به جوانه مه‌رگی و به‌بی نه‌وه‌ی نه‌خو‌ش بی مرد.

هَبَطَ الثوبُ: کراسه‌که‌ی به ساغی درپی.

هَبَطَ الأرضُ: له شوئینیک بری هه‌لکه‌ند له‌وه‌و پی‌ش هه‌لنه‌که‌ندرابوو.

عَبَطَتِ الرِّيحُ وجه الأرض: ره‌شه‌با روی

زمو‌ی وشک کردموه و قلیش قلیشی کرد.

هَبَطَ الزَّابُ: تمپ و تو‌زی به‌رپا کرد.

عَبَطَ النبات الأرض: رومه‌که‌که زه‌ویه‌که‌ی فه‌لاشت و سهری دمه‌رینا.

هَبَطَ فلان نفسه في الحرب: کابرا به ویستی خو‌ی، خو‌ی خسته ناو

شه‌رپه‌که‌وه.

عَبَطَ الفرسُ: نه‌سپه‌که‌ی هینا و برد همتا عه‌رمقی کرد.

عَبَطَ الضَّرْعُ: خو‌ینی له گوانه‌که هینا.

هَبَطَ الكذب عليه: درو‌که‌ی هه‌لته‌ت.

تَعَبُّقُ: خوی بونخوش کرد.

الْعَبَابِيَّةُ: زورزانی فیل باز ۵ دزو

چمردی نازا.

العَبْقُ: دمگوتری: (رجل عبیق) پیاویکی

زمریف و شکومه‌نده.

العَبْقَةُ: دمگوتری: (امراة عَبْقَةُ لَبَقَة)

ناهرمتیکی شوخه هه‌موو جوژه

پوشاک و بونیکی خوشی لی دئو

له‌گه‌لی دمگونجی.

العَبْقَةُ: باقی مهندهی شت ۵ پاشماوه.

عَبْرَ السَّرَابِ: تپاویلکه‌که

درموشایه‌وه.

عَبْرَ: شوینی‌که عه‌رب بییان وایه

شوینی جندوکه‌کانه ۵ همر شتیک

باش بی و جیگای سهرنج بی

نیسه‌تی دهمدن بو نهو شوینهو

ده‌لین: (عبری).

العَبْرُ: نه‌وی سهرتا له‌بنکی قه‌مه‌زاژ

دمروئ و هیشتا ته‌رو تازمو سه‌وزه

۵ هه‌روا همر شتیک که هیشتا

جروزمیه‌و سهر له زه‌وی دمردنی

پیی دمگوتری: (العبر) ۵ تاکه‌که‌ی

(عبرة) ۵ ناهرمتی ناسک و جوان و

بالا به‌رز.

العَبْرَةُ من النساء: به‌مانا (العبر) دئ.

العَبْرِيُّ: پالراوه بو (العبر) و سیفه‌تی

همر شتیکه که زیده پوی له

و مصفه‌که‌یدا بکری ۵ ده‌گوتری:

(رجل عبقری و ثوب عبقری).

الْعَبْرِيُّ: گه‌وره ۵ پیزدار ۵ دی‌باج ۵

هه‌رش و پاخمه‌ی به‌نرخ و نه‌رم و

نیان ۵ قورئان ده‌فه‌رموئ: ﴿مُتَكِينٌ

عَلَى زُرْفٍ خُضِرَ وَعَبْرِي حَسَانٌ﴾.

الْعَبْرِيَّةُ: سیفه‌تی عه‌به‌قه‌ری و حال و

وه‌زه‌یه‌تی.

عَبْلٌ به‌عِلاً: رویی.

عَبْلُ الشَّجَرِ: گه‌لای درمخته‌که‌ی

هه‌لومراند.

عَبْلُ الشَّيْ: شته‌که‌ی په‌تکرده‌وه ۵

گی‌راپه‌وه بو شوینی خوی ۵ به‌ندی

کردو گلی دایه‌وه ۵ ده‌گوتری: (ما

عَبْلُكَ عِنا) چی وای له تۆکرد له ئیمه

نادیار بی و نه‌یه‌ی بۆلامان.

عَبْلَتُهُ عِبلٌ: مردن په‌خه‌ی‌گرت.

عِبلٌ عِبالٌ: قه‌له‌وو که‌ته‌و شان و قوئل

نه‌ستوو بوو.

عِبلٌ عِبَالَةٌ: به‌مانا (عِبل) دئ.

اعِبلٌ: به‌مانا (عِبل) دئ.

اعِبلُ الشَّجَرِ: درمخته‌که‌ی گه‌لاکانی

پیزراوه و لوول بوون هیشتا پان

نه‌بوونه‌وه.

الاعِبلُ: کئوی سپی، به‌ردی سپی.

العِبالُ: کو‌ری تازه پیگه‌یشتوو

قه‌له‌وو.

الْعَبَالُ: گوئه کیوی.

عَبَا المتاع والجیش: کالای ناماده کرد،

الْعَبْلُ: کهتهو زهلامو زهبللاح له ههر

سوپای سازدا.

شَتِيك بئ ۵ دهگوترئ: (هو عَبْلُ

عَبِي المتاع والجیش ونحوهما: کالاو

الذراعين) نهو پیاوه قوْل نهستوره

کهمرسهی ناماده کرد، سوپای سازدا

۵ (عبل الشوی) قاچو قوْل نهستور

بۆ شهپر.

۵ دمشگوترئ: (إمرأة عَبْلَة)

العابِيَّة: پوخسار جوان ۵ نافرمتی

نافرمتیکی تیکسمراو و بهژن

میروو ملوانکه هۆنهرموه.

رِيك و پِيكه ۵

العباية: عهبا.

الْعَبْلُ: گهلای درمخت که هیشتا لوول

عَبْرَة الشی: پرکهمری شت نهو شتهی

بئو نهکرا بیتهوه ۵ ومکوو گهلای

دهکرتیه زمرهوهوه پری دمکا ۵

درمختی نهسلو طهرفاء ۵ (جاء

دمگوترئ: (عبوة هذه القارورة ماء

بَبْلَه) بهشپر یوی هات بهبئ نهوهی

جرام) پر نهو گۆزه کیشی سهد

جهستهو سهرو سیمای خوئی رِيك

غرامه.

بكا.

عَتَبَ عَلَيْهِ عَتْبًا وَعَتَابًا وَتَعْتَابًا: لۆمهی کردو

الْعَبْلَاءُ: بهرد، یان بهردی سپی زۆر

نازی بهسمردا کرد داوای ئی کرد که

رهق.

جاریکی تر کاریکی وانهکا دلی نهو

عَبُول: ناوی مردنه (إمرأة عَبُول)

پیی خووش نهبی.

نافرمتی کۆست کهوتوو ۵ (الْعَبْلَة)

عَتَبَ فُلَانٌ عَتْبًا وَعَتَابًا: فلانکەس قاجیکی

سهره تیری دریز ۵ (ك: معابل).

هاویشتهو قاجهکهی تری ههلبری.

الْعُبَاهِر: گهورمو زهبللاح ۵ دریزو

هَتَبَ مَقْطَرَعُ الرَّجُل: به دارشهق رۆیشته

نهرم لهههر شَتِيك بئ.

۵ دمشگوترئ:

الْعَبْهَر: گوئه یاسهمین ۵ نهگرس ۵

هَتَبَ الْبَعِيرُ ونحوه: حوشرمکه لهسهر سی

مرؤفی تیکسمراو.

قاچ رۆیی، ومکوو نهوه بیهوی بازبدا.

الْعَبْهَرَة: نافرمتی جهسته جوانو

هَتَبَ الْبَرْق: چاودئیری روناکیی ههوره

رهوشت جوان.

بروسکهکهی کرد تا تهواو بوو چاوی

هَبَا فُلَانٌ عَبْرًا: فلانکەس دهمو چاوی

بهدوودا گیرا.

عَتَبَ الْبَابَ عَتْبًا: جووه بهردمرگای مالی ۵

درموشایهوه.

دمگوترئ: (ما عتبُ باب فلان) پښم

نہخستو ته بمر دمرگای مالی فلان.

هَتَبَ من مكان الى مكان عبأ: له

شوښنيكهوه گواستيهوه بؤ شوښنيكي

تر.

اعتبهُ: دواى سمرزمنشت گردن رازى

کرد.

هَتَبَ عن الشيء: وازى له شتهكه هينا.

عاتبهُ معاتبه وعتابا: سمرزمنشتى گرد

هَتَبَ فلان: فلانكس ته مبهلى گرد ۵

دمگوترئ: (ما عتبُ ان فعل كذا)

نهمونده نه مابهوه دمستى به كارمكه

کرد.

عَتَبَ عتبه: بمرهه پوانى دروست کرد.

تَعَاتَبُوا: خه لکهكه لؤمهى په كتران

کرد ۵ هر كهسه له لای خوږهوه

سمرزمنشتى په كيكي تری کرد.

تَعَتَبَ القوم: بهمانا (تعابوا) دئ.

تَعَتَبَ عليه: تاوانى دژ نه نجام دا.

تَعَتَبَ الباب: بمر دمرگای بؤ دمرگاكه

دروستکرد ۵ دمشگوترئ: (فلان لا

يتعب بشئ) فلانكس به هيچ

عهيبك لؤمه ناكړئ، عهيبى تيدا

نييه.

إِعْتَسَبَ عن الشيء: پوى له شتهكه

ومړگړپړا.

إِعْتَسَبَ الطريق: پښگا ناسانهكهى واز لى

هيناو مى له پښگا خوارو خيچهكه

نا.

إِعْتَسَبَ فلاناً نفسه: دواى تى هكرينو

ورد بوونهوه بههلهى خوږى زانى.

إِسْتَعْتَبَ فلاناً: داواى رازى بوونى

فلانكسسى گرد ۵ رازى کرد.

الأعتوبه: نهموى سمرزمنشتى پى

دمكرئو هوكارى لؤمه گردنهكهيه ۵

(ك: أعتاب).

العتب: كهسيك زور سمرزمنشت بكا.

الْعَتَبُ: تهنگو جهلهمهو كارى

ناخوش و چورتم ۵ كه مو كورپو

گهندهلى ۵ دمشگوترئ: (مالي مرده

عتب) له خوشه ويستى نه ودا هيچ

عهيبو له ككهيهك نييه ۵ نيوان

قامكه شادمو قامكه ناومړاست ۵ يان

نيوان قامكه براتووته و قامكى

ناومړاست ۵ نيوان دوو كيو ۵ نهو

ژيانهى كه به سمر عودو كه ماندا

راده هيلنرئ.

العُتبى: رهماندى.

العَتَبَةُ: سمر دمرانى مال ۵ يان نهو

دارمى لدمرگای مالدا پيى به سمردا

هه لينييهوه ۵ ههموو پليكانهيهك

كه بهه لينييهوه سمر بكهوى ۵ (ك:

عَتَب) ۵ له بوارى نه نندازيارى دا

بريتييه له قه بارميهك دوو

کۆلتهگهی له ژێردا بێ.

العُتُوبُ: کەسیک سەرزەنشت و لۆمە

کاری تێنەکا.

هَتَّ فُلَانًا عَتًا: خێرا خێرا قەسەگهی بۆ

فلانکەس دووبارە دمجێردمەو ە

دمگوتری: (عَتَّه بِالْمَسْأَلَةِ) لـ

مەسەلەکەدا زۆری منجە منج لەگەڵ

کرد.

هَتَّ فُلَانًا بِالْكَلَامِ: بە قەسە فلانکەسی

سەرزەنشت کرد.

هَتَّ كَلَامَهُ: قەسەکانی ڕەق بوون.

عَاتَهُ مَعَاتَةً وَعَتَاتًا: دووبارەو سێ بارە

قەسەگهی بۆ گوتەووە تا باش لێی تی

بگا ە بەرپەرچی دایەووەو کێشەوی

لەگەڵدا کرد ە لەحەدیسی

(الحسن) دا هاتوووە (أَنْ رَجُلًا حَلَفَ

أَيْمَانًا فَعَمِلُوا بِعَاتُونِهِ) پیاویک

سویندیکی خوارد خەڵکەکە

بەرپەرچیان دایەووەو پێیان گوت

بەناحەق ئەو سویندەت خوارد.

تَعَتَّتَ فِي كَلَامِهِ: لە قەسەگهی دوودڵ

بوو تەواوی نەکرد.

عَتَدَ الشَّيْءَ عَتَادًا وَعَتَادَةً: شتەکە نامادەبوو

ە شتەکە گەورە بوو.

أَعْتَدَ الشَّيْءَ: شتەگهی حازرکرد ە

قورئان دەفەرمووی: ﴿وَأَعْتَدْتُ لَكُمْ

مَتَكًا﴾.

تَعَتَّتَ فِي صَنْعَتِهِ: پێشەگهی خۆی

بەجوانی و ڕێک و پێکی ئەنجام دا.

الْعَتَادُ: کەمرستەوی هەر شتێک بێ.

الْعِتْدُ: نامادەکراو ە دمگوتری: (فرس

عِتْدٌ) ئەسپێکی نامادەکراو بۆ

پێشپێکی و غاردان.

الْعَتُودُ: کارو بەرخ کە بەهێز بووبوو

سالیان بەسەردا تێپەر بووبی (ك:

اعْتَدَ).

الْعَتِيدُ: نامادەو حازر لەدەست ە

قورئان دەفەرمووی: ﴿مَا يَلْفِظُ مِنْ

قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ﴾.

الْعَتِيدَةُ: مێینهی (العتيد) ە یەغدان و

سندووقێکە ئافەرت شتە تایبەتی و

بەنرخەکانی خۆی تێدا هەڵدەگری.

عَتَرَ الرُّمْحَ عَرًا وَعَرَانًا: ڕمبەکە لەریمووە.

الْعَتَارُ: بۆ زێدە ڕۆیی لەمانای (عَتَرَ) دا

دئ ە شوینی بەردەڵان و چۆڵ.

الْعِتْرُ: ئەصل و بنەما ە لە پەندا هاتوووە

(عادت لِعِزِّهَا لِمِسْ) بە کەسیک

دمگوتری بگەرێتەووە سەر دابو

نەریتی ناشیرینی لەو پێشی ە

ڕوووەکیکی بۆنخۆشی عەتر نامیزە،

دمکریتە دەرمان.

الْعِتْرَةُ: ئەومێه پەل و پۆی ئی ببنەووە ە

ودەچەو نەوێ پیاو هۆزو بنەمانەو

خەزم و کەسو کار (عِزَّةُ الثَّغْرِ) ە

درموشاوه دهمو دانو پوك و قهراغی
دان.

الْعَتِيقَةُ: كوشتييهك بوو كاتی خوی
عمرمبهكان بۆ بتهكانیان سهریان
دمبری

الْعَتَرُ مِنَ الرِّجَالِ: پیاوی شان و مل
قهوی و قهلهو.

عَتَسَ فِي الْأَمْرِ: کارمکهی به
تووندوتیزی خسته دهست خوی.

عَتَسَ فُلَانًا: قارو ستمهی له فلان
گرت.

الْعَتِيسُ: رق ههساوی بههیزو توانا.

عَتَقَ الشَّيْءَ عِتْقًا: کۆن بوو ه گهیشته
کۆتایی و دوا سنوری خوی.

عَتَقَ الْمَالَ: مالهکه گونجاو لهبار بوو.

عَتَقَ الْيَمِينَ: سویندمکه چهسپا.

عَتَقَ الْعَبْدُ عِتْقًا: کۆیلهکه رزگاری بوو بوبه

نازاد (فهو عاتق و عتيق) ه (ك: عَتَاء) ه
(وهي عتيقة و عتيق ه ك: عتائق).

هَتَقَ الْفَرَسَ عِتْقًا: نهسپهکه رهسهن بوو له

پیشپرکیدا پیشکهوت.

هَتَقَ الْمَالَ: مالهکهی چاك كرد.

هَتَقَ فُلَانًا بِفَمِهِ: بهدمم فلانکهسی گهست ه

گازی لی گرت.

هَتَقَ عِتْقًا وَ عِتَاقَةً: کۆن بوو ه پیزو نرخه

پهیدا کرد (فهو عتيق وهي عتيق

و عتيقة).

اعْتَقَ الْعَبْدُ: کۆیلهکهی نازاد کرد.

اعْتَقَ الْمَالُ: مال و سامانهکهی رېك
خست.

عَتَقَ الْخَمْرُ: وازی له شهرايهکه هینا بۆ
نهوهی کۆن ببی و بونی خوش بی.

الْعَاتِقُ: نهستۆ ه نیوانی شان و مل ه

شهرايی کۆن ه بیچوه بالنده کاتیک

که پهکههمجار پهروپۆلی لی

دمپوتیتهوه پهروپۆلی تازهی لی

دمپوتیتهوه ه (ك: عَوَاقِقُ وَ عَتَقُ).

الْعِتَقُ: نهجیب زادمی.

الْعَتِيقُ: کۆن و له میژینه ه بهرزو

پیزدار ه (ثوب عتيق) قوماشی چاك

چندراو و پختهو سفتو لووس ه

(الْبَيْتُ الْعَتِيقُ) کابه (مالي خودا)

(الْعِتَاقُ مِنَ الطَّيْرِ) بالندهی درندهو

خاومنی دمنووک و چنگی تیزو در

ه (الْعِتَاقُ مِنَ الْخَيْلِ) نهسپی رهسهن.

هَتَكَ فِي الْقِتَالِ عِتْكَأً: له شهردا ههلمهتی

بردموهو سهرلهنوئی پهلاماری دوژمنی

دایهوه.

هَتَكَ فِي الْأَرْضِ: بهتهنیا رۆیشتو کهسی

لهگهل نهبوو.

هَتَكَ عَلَيْهِ يَضْرِبُ: ههلمهتی لهناکاو و

گورچکبری بۆ بردموه.

هَتَكَ عَلَى عَيْنِ فَاجِرَةٍ: سویندی بهدروی

خوارد.

راپيځي كرد بؤ بهنديخانه.

هَتَلْ اِلَى الشَّرِّ عَتْلَا: پهله‌ی كرد بؤ شهرو
نازاوه نانه‌وه.

إِنْعَتَلْ: بؤ موطاومعه‌ی (عَتْلَه‌دئ) ه
دمشگوترئ: (لا اَنْعَلْ معك): له
شوئنی خوم ناجولئیم و لیست
جیانابه‌وه.

تَعْتَلْ: دمگوترئ: (لا اَنْعَلْ معك) دمق
به‌مانا (لا اَنْعَلْ معك)دئ.

الْعَتَالْ: کۆلهر به‌کری ه همه‌مال.
الْعَتْلَه: عه‌مودئکی کورتی ئاسنینه
سهرئکی پانی هه‌یه دیواری ه
دمروخیندرئ درمختو به‌ردی ه
له زمو‌ی دمردمه‌یندرئ.

الْعَتْلْ: به‌هیزو توانا له‌ههر جۆرئک
بی ه دمگوترئ: (رجل عتل)
هیاوئکی وشک و تورمو ته‌وسنه ه
(جل عتل) کیوئکی شاخ و رمقه‌ن
سه‌خته.

الْعَتِیْلْ: کریکار ه خزمه‌تچی ه
دمگوترئ: (داء عتیل) دمردی
کوشنده.

الْعَتْلْ: به‌هیزو توانا بؤ راپيځ کردنو
راکیشان.

هَتَمَّ عَتْمَا: دواکه‌موت و ته‌مبه‌لی ئ
دمرکه‌موت ه دمگوترئ: (عتمت حاجته)
پیداو ————— سستیبه‌که‌ی دواکه‌موت.

عَتَكْتِ المَراةُ علی زوجها: نافرتمکه له
میردمکه‌ی ناچیزه بوو، له باوکی یا
له میردمکه‌ی یاخی بوو.

هَتَكْ علیه بخیر أو شر: به‌چاکه یان
به‌خرابه پخنه‌ی ئی گرت.
هَتَكْ القوم اِلَى موضع کذا: خه‌لکه‌که
حه‌زیان له فلان شوئین بوو.

هَتَكْ اللَّبَنُ أو النبیذ: ماسته‌که یان بیرمه‌که
زۆر ترش بوو.

هَتَكْ بفلان: به‌ فلانکه‌سه‌وه نووساو
له‌گه‌لی بوو لی‌ی جیانه‌بؤوه.
هَتَكْ الطیب به: بؤنه‌که‌ی گرت.

هَتَكْ يدُه: دمستی به‌ سنگیه‌وه گرت.

العاتك: رپژدارو به‌نرخ ه ڤه‌نگی
خالئص و باش ه شتی بیخ خه‌موش ه
دمگوترئ (أجر عاتك) سورئکی زۆر
سور ه که‌سینک زۆر گپ‌گپ‌کهر بی.
العاتكة: مینینه‌ی (العاتك) ه نافرمتیک
نه‌ومنده نارایشته بکاو بؤنی خووش
له‌ خو‌ی بداو پئستی سوور
هه‌لکه‌پئ.

العتیک من الأيام: پۆژگاری گهرم.

عَتْلَه‌ عَتْلَا: راپکیشا به‌شیوه‌ی
راته‌کانننی توندو تیزو پاله‌ به‌ستۆ
کردنی ه قورئان دمفه‌رموئ:
﴿خُذُوهُ فَاغْلُوهُ اِلَى سَوَاءِ الْجَحِيمِ﴾
ه دمشگوترئ: (عتله الى السجن)

هَمَّ عَنْ الشَّيْءِ: وازی له کارمه هینا دوی
نهومی که ماومیهک پیووی خمریک
بوو.

هَمَّ اللَّيْلُ: بهشیک له شهو تیپمپی.
هَمَّ فُلَانٌ قَرَى ضَيْفَهُ: فلانکس
نانخواردنی میوانه گانی دواخت.
اعْتَمَ اللَّيْلُ: بهمانا (عَمَّ) دئ.

اعْتَمَ الرَّجُلُ: پیاوهکه کهوته کاتی
داهاتنی شهو و تاریک بوونی
رووبمیری زموی ه پان لهو کاتهدا
نیشی کرد.

اعْتَمَ الشَّيْءُ: شتهکه دواکهوت و پیی
چوو.

اعْتَمَ عَنْهُ: وازی ئی هیناو دهستی ئی
هه لگرت.

عَمَّ: کهوته کاتی سمرمتای داهاتنی
شهو ه پان لهو دمهدها کاری کرد.
عَمَّ الشَّيْءُ: شتهکهی دواخت.
اسْتَعَمَّهُ: درمنگی هینا.

العائمُ: درمختیکه له پیپی زمیتونییه
ه له کیوی (الکام) له شیمالی شام
دمروئ ه بهرمکهی پیی دمگوترئ:
(الزَّعِجُ).

عَمَّةُ اللَّيْلِ: تاریکایی سمرمتای شهو
دوی نهمانی سوراوی قهراخی
ناسمان.

هَمَّ عَنْهَا وَعَتَاهَا وَعَتَاهُ: عمقلی کهم بوو ه

کالفام بوو.

هَمَّ عَنْهَا وَعَتَاهَا وَعَتَاهُ: بهمانا
(عَمَّ) دئ.

هَمَّ فِي الشَّيْءِ: حمزی له شتهکه کرد ه
دمگوترئ: (عَمَّ فِي الْعِلْمِ) (وَعَمَّ فُلَانٌ فِي
فُلَانٍ) فلان حمزی له حمزیه تدانی
فلان بوو ه فلان لاسایی قسه گانی
فلانی کردموه.

تَعَمَّ: بهمانا (عَمَّ) دئ.
تَعَمَّ فِي كَذَا: زنده رموی کرد له فلان
شتدا ه دمشگوترئ:

تَعَمَّ فِي الْمَأْكَلِ وَالْمَبْسِ: زیدمرویی کرد
له پوژشاک و خواردندا.

تَعَمَّ عَنْهُ: خوی ئی نهزان کرد، خوی ئی
غافل کرد.

العُتَاهُ: شهلل ه نهخوشییهکه تووشی
میشک دمبی، لهرزین و تیگچوونی
جهسته و شهبله لیدانی پیوویه،
زمانی وهگو پیویست ناجوئی و
عهقلیشی تهواو نابئ.

العُتَاءُ الْبَاكِرُ: کالفامیهکه تووشی
گهنجی تازه پیگهیشتوو دمبی.
الْعَتَاةُ: نادهمیزادی گومراو سهر ئی
شیواو.

الْعَتَاهِيَةُ: بهمانا (الْعَتَاهَةُ) دئ ه گیل و
نه حمهق.

الْعَتَاهِيَةُ: گیل و نه حمهق.

الْمُعْتَه: (رجل مُعْتَه) پیاوی کاظم ۵
 شه پله لیبراو ۵ جهسته شیواو.
 هَتَا غُتْرَا وَغُتْيَا: تمکه بپوری کردو له
 سنوور دمرچوو.
 هَتَا الرِّيح: رَمشه بابه زیاد له نه ندازه بوو.
 هَتَا الشَّيْءُ: شته که ته واو بوو.
 هَتَا الشَّيْخ: پیره میردمه که له ناو چوو
 که پشته که نه فته هی ۵ قورشان
 دمفه رموی: ﴿وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ
 عِتْيًا﴾.
 تَعْتِي: یاخی بوو ۵ فهران به ردار
 نه بوو.
 أَلْعَاتِي: خاو من هیزو تواناو به
 دمه لات (جهبار) ۵ (ك: غُتَاة) ۵ لیل
 عات (شهو ی زور تاریک).
 عَثَّتِ الْعُثَّةُ الصَّرْفَ عَثًّا: مؤرانه
 خوریه که ی خوارد.
 عَثَّتِ الْحَيَّةُ فَلَانًا: مار فلانکه سی گهست.
 عاث في الغناء معاناةً وعِثًا: له گورانی
 گوتندا دمنگی هه لیری و دهمستی کرد
 به ناروکه گوتن.
 الْعُثْيَةُ: مؤرانوکه (ته صغیری العُثَّة) به ۵
 له په نددا هاتوووه (عُثْيَةُ تَقْرُمُ جِلْدًا
 أَمْلَسَ) مؤرانوکه خه ریکی برین و
 که رتکردنی پیستی لووسه ۵
 به که سینک دهگوتری: بیهوی کار له
 شتیک بکاو بوی نه کری ۵ یان په کتیک

زهمی په کتیک بی تاوان بکا.
 عَثْرَ عَثْرًا وَعَثْرًا: گلا ۵ هه له نگوت ۵
 کهوته خوار ۵ هه لخلیسکا ۵ له په نددا
 هاتوووه: (من سلك الجدد أمن العثار)
 که سینک ریگی راست و تهخت بگریخته
 بهر له خلیسکان و هه له نگوتن نه مینه
 ۵ دهمگوتری: (عَثْرَ بِهِ فَرسه)
 نه سپه که ی گلاندی ۵ (عثر جده)
 شانسی و بهختی خرابی هیئا.
 عَثْرَ عَلَى الشَّيْءِ عَثْرًا: به سمر شته که دا
 ناگادار بوو.
 أَعَثْرَ فَلَانًا: فلانکه سی تووشی چورتم
 کرد ۵ کؤسپو ته گهری خستنه
 به ردهم.
 أَعَثَرَ عَلَى الْأَمْرِ: به سمر کارمه ناگادار
 بوو ۵ ناگادار کرا ۵ قورشان
 دمفه رموی: ﴿وَكَذَلِكَ أَعَثَرْنَا عَلَيْهِمْ﴾.
 عَثْرُهُ: وای لی کرد هه له نگوی بکه موی ۵
 تووشی کیسه بی.
 تَعَثَّرَ: بؤ موطا و همعی (عَثْرَهُ) دئ ۵
 دهمگوتری: (تَعَثَّرَ حظه): بهختی
 کهوت، شانسی نه بوو ۵ (تَعَثَّرَ لسانه)
 زمانی هه له نگوت.
 العاثِر: داوی نیچیر موان ۵ (ك: عواثر).
 العاثر: همر شتیک بگریخته کؤسپو
 ته گهره له به ردهم کاریکدا ۵ چالیک
 هه لده که مندری بؤ نه وهی شیر ی تی

بكهوئ ۵ شوئنی هه ئیڤرو به
فتاره چوون له زمویدا ۵ دهگوترئ:
(وقع في العائور) ۵ (لقت منه عائوراً)
۵ شهرو نه گبه تی و کۆسپو ته گهره
۵ (ك: عوائير).

العشار: شهرو نه گبه تی، ناخۆشی و
تمنگانه و چورتی.

العثر: نه و درهخت و پروومكه ی به ناوی
باران ناودرابن.

العثرة: هه له.

العثري: ههر درهخت و پروومكك باران

ناوی دابن ۵ كه سيك كاريك نه كا

بۆ دونیای یان بۆ قیامه تی باش بی

۵ بۆیه له چه دیسا هاتوو: (أبغض

الناس الى الله العثري) بیژراوترین

كهس لای خودا كه سيكه نه بۆ دونیا

نه بۆ قیامهت كاريكك باشی

له دهست هه لئه بی.

العشور: كه سيك زۆر شهرو نه گبه تی

پێوه بی ۵ دهگوترئ: (جُدُ عشور)

شانسی نه گبهت.

العشي: ته پوتۆز.

عَشَيْتَ يده عثلاً: دمسته شكاو مهکی

به خواری گرتوه.

عَثَلَ عثلاً: زۆر بوو ۵ قه له وو كه ته بوو.

العثول: دار خورمای وشکی كه تهو

زهبه للاح.

العثولية: (حلية عثرلية) ریشی پان و
دریژو پیر.

عَثَمَ الجرح: برینه كه وشك بۆوه به لام
چاك نه بۆته وه.

عَثَمَ العظم عَثْماً: ئیسقانه كه به خواری
یهکی گرتوه.

عَثَمَ القربة ونحوا: كونده كه ی به خرابی
دوو ریه وه.

عَثَمَ العظم عَثْماً: به مانا (عَثْمَ دئ).

أعَثَمَ القربة: كوندو مهشكه كه ی خراب
دوو ریه وه.

عَثَمَ العظم: به مانا (عَثْمَ دئ).

إعَثَمَ به: داوای كۆمه کی ئی كرد ۵ پێی
سوودمهند بوو.

إعَثَمَ يده: به دهستی شته كه ی
داهيشت.

إعَثَمَ القربة: به مانا (عَثْمَ دئ).

العثمان: بیچوه مار ۵ بیچوه حوبارا
(گیانله به ریکک بی عه قله).

العيشم: كه تهو زهبه للاح و دریژ.

العيشوم: كه متیار ۵ فیل ۵ (ك: عيائيم).

عَثَّتِ النار عَثْناً: ناگره كه دو كه ئی
هه بوو.

عَثَنَ فلان في الجبل عَثْناً: فلان كهس به
كێومه كا سه ركه وت.

عَثَنَ الثوب بالطيب: بۆنی خۆشی به
قوماشه كه كرد تابۆنه كه مۆنجاوی

دایه و هو بۆنه که ی گرت.

عَنْ الثُّرْبِ عَثَا: قوماشه که به دوکه لی

عهترمه که بۆنخۆش بوو.

عَثَّتِ النار: به مانا (عَثَّتْ) دئ.

عَثَّنْ فلان: فلانکهس جگهره ی کیشا.

عَثَّنْ الثُّرْب: قوماشه که ی به بخور

بۆندارو بۆنخۆش کرد.

عَثَّنْ الشئ: شته که ی تیکه لای کرد.

عَثَّنْ فلان عليهم بالفساد: فلانکهس

گهنده لی له ناویاندا پهیدا کرد.

الْعَثَانُ: دوکه لی، به زۆری بۆ دوکه لی

شتی بۆنخۆش و میشووله کوژو شتی

وا به کار دئ ههروا بۆ تهپو

تۆزیش به کار دئ.

العَثْنُ: بتی بچوک ه دوکه لی ه

(ك: اعشان).

العَثْنُ من الطعام: خۆراکی به سه ره چوو

خراب بوو به هو ی دوکه لی.

المُعَثْنُ: پشی پان و درێژ.

المُعَثْنُ من الطعام: خۆراکی خراپی

دوکه لی گرتوو.

الْعَثْنُونُ: ردین ه نهو موانه ی چه ناگه و

زێر چه ناگه که درێژ دمبن ه ههروا

ناوه بۆ پشی خوشترو پشی

نیرییه قهره ه زێر دهنووکی

که له شیر ه (ك: عثانين).

عَثَا عَثْرًا وَعَثْرًا وَعَثْرًا: زۆر گهنده ل بوو،

داوهشاو که لکی نهما.

عَثِي عَثْرًا وَعَثْرًا وَعَثْرًا: به مانا (عَثَا) دئ ه

له هورشان دا هاتوو: ﴿وَلَا تَعَثْرُوا فِي

الْأَرْضِ مُمْسِكِينَ﴾.

الاعشى: توکن ه پش پش، پش

کۆلوانه ه (ك: عَثْرَ وَعَثِي).

العُشْرَةُ: هرچی درێژ که له نه رمای

گوێچه که تیپه ربکه ن.

عَجِبَ منه عَجْبًا وَعَجْبًا: ئینکاری

کرد چونکه که م باری پیوه گرتبوو.

اعجَبَهُ الأمر: کارمه که وای لی کرد

سه ری سوپ بمینی.

اعجَبَ الشئُ فلاناً: شته که فلانکهسی

سه رسام کرد، پیی خوشحال بوو.

أعجِبَ به: پیی سه رسام بوو پیی

خوشحال بوو.

أعجِبَ بنفسه: به خۆی سه رسام بوو

خۆی به گهوره زانی و لووتبه رزی

نواند.

عَجِبَهُ: سه رسامی کرد.

تَعَجَّبَ: بۆ موطاوی (عَجِبَهُ) دئ.

تَعَجَّبَ منه: به مانا (عَجِبَ) دئ.

تَعَجَّبَ الشئُ فلاناً: نهو شته فلانی

مه دهۆش و مه ستو چهیرانی کرد.

اِسْتَعْجَبَ: سه رسووړمانی بی نه نلازه

بوو، زۆری به لاره سهیر بوو.

الأعجوبة: ههرشتیک سه ربکیش بۆ

سمر سوورمان ۵ (ك: أعاجيب).

التعاجيب: به مانا (الأعاجيب) دئ.

العُجَاب: ههرشتيک ببيتته هؤی

سمر سوورمان ۵ قورشان دمفرموی:

{إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجَابٌ}.

عَجَبٌ عَجَابٌ: زۆر سمر سوور هینه ره.

العَجَبُ: گه شهو جوئه یه کی می شکه

له کاتی دیتنی شتیك و

به گه ورمگرتنی.

دمگوترئ: (هذا أمر عجب) نه مه

کاریکی سمر سوور هینه ره.

العَجَبُ: دواینی هه موو شتیك ۵ بنکی

كك به لای کلیجه وه ۵ (ك: عَجْرٌ

و أعجاب).

العُجْبُ: خو به زلزانو به خو نازیزن.

العَجِيبُ: ههرشتيک سمر بکیشی بو

سمر سوورمان ۵ دمگوترئ:

عَجَبٌ عَجِيبٌ: سمر سوورمانه کی زۆرو

بی سنووره.

عَجَّ عَجًا وَعَجَّةً وَعَجِجًا: دهنکی هه ئیری و

هاواری کرد ۵ دمگوترئ: (عَجَّ الى الله

بالدعاء، وعَجَّ بالثبابة في الحج).

عَجَّتِ الرِّيحُ: رهمه باکه توند بوو

تهپ وتۆزی پامالی.

عَجَّ الطريق: رینگا به پیبواران قهرمانغ

بوو (فهو عَاجٌ وَعَجَّاج).

عَجَّ نديا الجارية: مه مکی کچه که دمرکه و تن

۵ کچه که بناغهی مه مکی دانا، مه مکی

خرکردن.

اعَجَّتِ الرِّيحُ: به مانا (عَجَّتْ) دئ.

أَعَجَّ اليومُ: رهمه باکی توند بوو.

عَجَّ الغبارُ: تهپ وتۆزی هه لساند.

عَجَّ البيتُ دخاناً: خانووه کی پرکرد له

دوکه ل.

تَعَجَّ: بو موطاو ده کی (عَجَّجَه) دئ.

العَجَّاجُ: تهپ وتۆز ۵ دوکه ل ۵

شوانکاره و بۆره پیاوو

هه تیوم چه کانی نه ته وه ۵

تاکه که کی (عجاجة).

العَجَاجَةُ: دمگوترئ: (لَفَّ عَجَاجَتَهُ

عليهم) هیرشی کرده سهریان.

العُجَّةُ: هیلکه و رۆن ۵ هیلکه به رۆن

یان به زمیت سوربکریته وه.

المعجَاجُ: ههرشتيک تهپ وتۆز به رپا

بکا.

عَجَرَ الفرس عَجْرًا: نه سپه که کلکی درئ

کرد بو لای سمتی له کاتی رۆشتندا.

عَجَرَ الفرس والرجل: نه سپه که یان

مروغه که له ترسان یان له بهر هؤی تر

تیز تهپین.

عَجَرَ عليه بالسيف: به شم شیر هه لی

کوتایه سهر.

عَجَرَ عليه: نیلحاحی ئی کرد.

عَجَرَ الرِّيقَ على أسنانه: تفه که کی خه ست

بوو به ددانیوه نووسا.

عَجَرَ فلان عَنقَه: فلانكس ملی خوی لارکرد.

عَجَرَ فلاناً بالعصا: به گۆچان لهفلانكسسی داو شوینی لیدانهکهای هاوسا.

عَجَرَ عَجراً: ئەستورو کەتەبوو، قەڵەو بوو ە گەدە ی زل بوو ە دەرگوتری: (عَجَرَ البطن) گەدە گەورە بوو (فهر أعجر وهي عجرا).

عَاجَرَ: تیژ تێپەری له ترسان یان لهبەر هۆی تر.

إِعْتَجَرَ فلان بالعمامة: فلانكس میژمزی لهسەری خۆی پێچاو لکێکی هێنایه سەر دهموچاوی ە له هەدیسا هاتوو: (ان النبي صلى الله عليه وسلم دخل مكة يوم الفتح معترجاً بعمامة سوداء).

إِعْتَجَرَتِ المرأة: ئافرتمەكە لکی پێچەكهای هێنایه سەر روخساری و دهمو چاوی خۆی داپۆشی.

إِعْتَجَرَتِ فلانة بغلام أو جارية: فلانة ئافرمت دواى ئاومیدبوونی کوری بوو یان کچی بوو.

تَعَجَّرَ بطنه: ورگی داچۆراو ە ورگی لۆج لۆج بوو.

الأعجَرُ: پشت دەرپەرپو شان دەرپەرپو.

العِجَارُ: قومانیكە ئافرمت دەيكاته سەرو پێچ (ك: عَجْر).

العجرا: ئافرمتی شان دەرپەرپو، پشت كۆم ە گۆچان و عەصای گری گری.

العُجْرَةُ: شوینی گۆشتن ە گری دارگۆچان و شتی تر ە یان گری دهماری چەستە ە (ك: عَجْر) ە دەرگوتری: (ذكر عُجْرَة وَبُجْرَة) هەموو عەیبو عەرەگانی باس کردن ە له هەدیسی عەلیدا هاتوو: (الى الله أشكر عجري وبجري) ە (جاء بالعجر والبجر): درۆیهکی گەورە

بلاوکردموه ە کاریکی گەورە هێنایه کایهوه ە له بواری پزشکیا (عُجْرَة) بریتییه له هاوسانیکی تر لهسەر جەرگ که له شیرپەنجە ی گەدەوه گواستراوتمهوه بۆ.

العِجْرَةُ: شیوهی بەستنی سەرو میژمزی دەرگوتری: (هو حسن العِجْرَة).

تَعَجَّرَ على القوم: شانازی بەسەر خەلكەكەدا كردو خۆی بەزلزانی و خۆی بەسەردا سەپاندن بەبێ ئەوهی چارەیان بۆ.

تَعَجَّرَ الأمرُ: پرکێشی کارمەکی کرد بەبێ ئەوهی لێی ورد بێتمهوه.

العَجْرَةُ: قەسە ی رەق و ناخۆش ە شیواندنی کار.

عَجَارِفُ الدَّهْرِ: رُوداوی رُؤُزگارو به لَافو
کار مساتَه کانی ۵ تاکه کسه ی:
(عَجْرُوف).

عَجَارِيف الدَّهْرِ: به مانا (عجارفه).

العَجْرَفِيَّة: به مانا (العجرفة) دئ.

عَجَزَتِ الْمَرْأَةُ: نافرته که کهوته
ساله موه و پیر بوو.

عَجَزَ عَنْ الشَّيْ عَجْزاً وَعَجْزَانَا: بی هیزو
لاواز بوو دمسه لاتی به سهر شته کهدا
نه بوو.

عَجَزَ فُلَانٌ عَنِ الشَّيْ عَجْزاً: فُلَانْکَس
له سهر کارمکه سور نه بوو.

عَجَزَ عَنِ الْعَمَلِ: له کارمکهدا عاجزو داماو
بوو بوی نه انجام نه درا.

عَجِزَ الرَّجُلُ أَوْ الْمَرْأَةُ: پیاومکه یا
نافرته که سمتی گه وره بوون ۵ (فهر
أعجز وهي عجزاء).

عَجَزَتِ الْمَرْأَةُ عَجْزاً: به مانا
(عَجَزَتْ) دئ (فهي عجوز وعجوزة) ۵
(ك: عَجَز، عجائز).

أعجز فلان: فُلَانْکَس پيشکه هوت و
کس نه یگه یشتی.

أعجز الشيء فلاناً: شته که له کیس
فُلَانْکَس چوو ۵ فُلَانْکَس ی
دمسه و مستان کرد.

أعجز فلاناً: فُلَانْکَس ی به دمسته و سانی
دی.

عاجز فلان: فُلَانْکَس پویشته و کس
پیی نه گه یی و کس دمسه لاتی
به سهردا نه شکا ۵ دمگوترئ: (طلبته
فعا جز) پيشکه هوت و کس پیی
نه گه یی.

عاجز الى فلان: مهیلی نهوی کرد ۵
دمگوترئ: (عاجز عن الحق الى باطل).

عاجز فلاناً: پيش فُلَانْکَس که هوت و
لئی برده موه.

عَجَزَتِ الْمَرْأَةُ: نافرته که بووه پیر مزن.
عَجَزَ فُلَاناً: فُلَانْکَس ی به پیر و خه رُو
له قه له دا.

عَجَزَ الشَّاعِرُ: شاعیرمکه نیوه دپری
دووه می هیئاو صه درو عیجزی
شیرمکه ی نووسین.

العِجَازَةُ: نهو نیسفنچ و پهر و و شته یه
که نافرته له سمتی خوی شته که
دمدا بو نهوی سمتی گه وره
بنویتن.

العِجَازُ: داوینی شت ۵ نیوه دپری دووه می
شیر ۵ (ك: أعجاز).

أعجاز النخل: بنکی داخورما.

أعجاز الأمور: کۆتایی کارمکان ۵
دهسگوترئ: (ركب في الطلب أعجاز
الأبل) له هه و و تی کۆشانیدا
جۆرهما چورتم و ناخوشی تووش

بوو.

العُجْرَةُ: دوايین کوری پیاو، کوری
بچکولهی.

العُجُوز: پیر، کهنهفت بۆ نیرو می
بهگاردی (لهم عُجُزٌ وهنٌ عُجُزٌ
وعجائز).

ایام العجوز: چهوت رۆزی کۆتایی
زستان، ساردو سهزمان ههر
رۆژمو ناویکی تایبهتی ههیه، چوار
رۆژیان دمکهونه کۆتایی مانگی
شوباتو سێ رۆژیان دمکهونه
سهرماتی مانگی ئازار.

العُجُوزَةُ: پیریژن.
العُجِيزَةُ: سمتی ئاهرمت.
المِجَازُ: پێگا ه (ك: معاجیز).

المُجِرَّةُ: شتی سهرناساو نااساییو
دابونههیت شکین، خودا لهسه
دهستی پێغه مبهڕێک دهری دهخا
به مهبهستی پشتگیرکردنی په یامی
پێغه مبهڕمکه، مهرجی ئهوهیه
ئاده میزاد نهتوانی نمونهی ئه
موعجیزهی بخاتهرو.

عَجَجَ عَجَجَةً: هاواری کردو دهنگی
بهرزکردوه تا هیزی تێدا بوو
قهراندی و نهپاندی.

عَجَجَ لِمَا عَضَهُ الظِّمَانُ: بهکەسیک
دمگوتری که حقو قانونی بهسهردا
دهچهسپی دست دمکا بههاتو

هاوارو نارمزی خۆی بهرامبه
حق دهردمیری.

العَجَجَ: دهنگی بهرز لهههر خاوه
دهنگیکه وه بی.

العَجَجَةُ: لهزاراوهی هۆزی قوزاعه دا

گۆڕینی پیتی (یا)یه به (جیم)ی
دوا پیتی (عین) له جیاتی ئهوهی
بلی: (هذا راعي خرج معي) دهلی:
(هذا راعج خرج معج).

عَجَفَ نَفْسَهُ عَنِ الطَّعَامِ: نەفسی خۆی
گرتهوه له خواردنیک که چهزی لێی
بوو بۆ ئهوهی هاوملهکهی ببخوا.

عَجَفَ نَفْسَهُ عَنِ الْمَقَابِحِ: خۆی له شتی
خراب گیرایهوه.

عَجَفَ نَفْسَهُ: نەفسی خۆی ههڵنا بۆ پشوو
دریژی و خوگری.

عَجَفَ نَفْسَهُ عَلَى الْمَرِيضِ: خۆی ههڵنا بۆ
ئهوهی پشوو دریژی بۆ خزمهتکردنی
نهخۆشهکه.

عَجَفَ نَفْسَهُ عَنِ فُلَانٍ: بێ ئهدهبی و قسهی
ناشیرینی فلانکەسی قبولکردو لێی
نهگرت.

عَجَفَ الدَّابَّةَ: ولاخهکە کزو لاواز کرد.

عَجِفَ عَجْفًا: کزبوو (فهر أعجف وهي

عجفاء) ه (ك: عُجْفٌ وَ عِجَافٌ) ه
قورئان دهمرموی: ﴿يَا كَلْبُؤُ سَبِّحْ
عِجَافٌ﴾.

عَجَفَ عَجْفًا: به مانا (عَجَفَ) دئ.

أَعَجَفَ بِنَفْسِهِ عَلَى الْمَرِيضِ: به مانا (عَجَفَهَا) دئ.

أَعَجَفَ الدَّابَّةَ: و لاخه گهی گزو لاواز کرد.

عَجَفَ نَفْسَهُ عَنِ الطَّعَامِ: نهفسی خوئی لادا له خواردنی خوؤراکه که بوئنه وهی په گئیکی تر بیخووا بهر ژوموندی خوئی پاشگوئی خست.

الْأَعَجَفُ: دهگوترئ: (نصل أَعَجَفَ) سهرمتیری باریک.

الْعَجَفَاءُ: میینهی (الأعجاف) دهگوترئ: (أرض عجفاء) زهوپیه کی بی بیت و بهرکه ته ده (و لثة عجفاء) لیوی تینو و وشکه وه بوو ده (شفتان عجفاران) دوو لیوی تمنک.

عَجَلَ عَجَلًا وَعَجَلَةً: پهلهی کرد ده قورئان دمفرموی: ﴿وَعَجَلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضَى﴾.

عَجَلَ فَلَانًا: پئش فلانکهس کهوت.

أَعَجَلَتِ الْبَقَرَةُ: مانگا که بوو به خاو من گوپرمکه.

أَعَجَلَتِ الْحَامِلُ: سکپرکه بیچومکهی به ناکاملی بوو.

أَعَجَلَ فَلَانًا: فلانکهسی هه ئنا بو فلان شت ده پئش فلان کهوت. عاجله: پهلهی له گه ئندا کرد.

عَاجِلٌ فَلَانًا بَكْدًا: پهلهی به فلان کرد بهو شته.

عَاجَلَهُ اللَّهُ بِذَنْبِهِ: خودا به تاوانی خوئی خیرا گرتی و مؤله تی نه دا ده

عَجِلَ لِلضَّيْفِ: خواردنی حازرو بی

نهرکی بو میوانه که دانا ده چی

هه بوو نه وهی بو داناو خواردنی

تایبه تی بو نامادمنه کرد.

عَجِلَ فَلَانًا: پئش فلانکهس کهوت ده هه ئنا بو کاری باش.

عَجِلَ لَهُ مِنَ الثَّمَنِ: نرخى کالاگهی پئشکه شکرد نه یومغراند.

عَجِلَ اللَّحْمَ: به خیرایی گوشته کهی برژاند.

تَعَجَّلَ: به مانا (عَجَلَ) دئ.

تَعَجَّلَ فَلَانًا: فلانکهسی هه ئنا.

العَاجِلُ: حازر، پئچه وانهی قهرز.

العَاجِلَةُ: میینهی (العاجل) ده کاتی حازر نهو کاتهی تییدی ده ژپانی دنیا.

العُجَالَةُ: خواردنی بی نهرک و حازر ده نهو خواردنهی دمدرئ به پئبوارو

نهرکی نییه.

العِجْلُ: گوله که ده (ك: عَجُول).

العُجْلَةُ: به مانا (العجالة) دئ.

العَجَلَةُ: پهله کردن ده له پهنندا هاتوو:

(رُبَّ عَجَلَةٍ تَهْبُ رِشًا) زورجار

پهله کردن دمبیته هوئی دواکه وتنو

عَجَمَ فلان: فلانکەس لە زمانی دا جوړه خواری و ختیځیهکی ناعمرمبی تیدا به ۵ نهگمر قسهگانی پهمان نهبوون پیی دمگوتری: (عَجَمَ الكلام).

أعجمَ الكلام: قسهکە ی مانا شیوا نهکرد، وای ئی کرد مانای کهلامهکه زور روون و ناشکرا نهبی، لایهنی عوجمه ی تیدا زال بوو.

اعجمَ الكتاب: بهمانا (عَجَمَ) دی. تعاجمَ: منگه منگی کردو زمانی باداو هینایی و بردی نهیتوانی مه بهستی خوی دهریپی.

استعجم: بی دمنگ بوو ۵ دمگوتری: (سأله فاستعجم) پرسیارم ئی کرد بی دمنگ بوو وهلامی نه دایه وه.

استعجم الكلام علیه: قسهکە ی ئی ته مو مزای کردو لیی شارده وه.

الأعجمَ: لال ۵ (موج أعجم) شهپولی بی دمنگو بی پرژاندنی ناو.

الأعجمي: زمان نارهوان ۵ لال ۵ (لسان أعجمي) زوبانی ناعمرمب (کتاب أعجمي) کتیبیکی نووسراو به زمانی عمرمبی نارهوان یان نووسراو به زمانی ناعمرمبی.

العجمُ: دمنکی ههر شتیکی له بهروبوو، میوژ بی یان ههنا یان ههرشتیکی تربی.

تاخیر بوون ۵ کهوانهیه که یان قورصیکه بو سورانه وه دهبی ۵ سوکانی سه یاره ۵ تایه ی سه یاره. العجولُ: کۆست کهوتوو ۵ (ك: عَجُلٌ وعجائل).

العجَالُ: سکپر که پییش وهخت سکهکە ی دانئ ۵ بیچومهکە ی بیی ۵ بهربهاوی ۵ مندالی لهبار بجی ۵ کورکردنه وه ی پنگا ۵ دمگوتری: (خذ معاجل الطرق فانها أقرب).

المعجلُ: پییشنه (مُعجلُ الصداق) مارمیی حازرو پییشنه.

عَجَمَ الحرف والكتاب: خالی له سههر پیتهکان دانا ۵ بههوی دانانی نوخته وه دهقی ناو کتیبیه که روون بووه.

عَجَمَ الشيءَ عَجْماً: شتهکە ی گهست، قه پالی ئی گرت بو ئه وه ی رمقی و شلی شته که لیکی جیا بکاته وه.

عَجَمَ فلاناً: فلانکەسی تافیکرده وه. عَجَمَ عوده: که سایه تی فلانکەسی تافیکرده وه.

عَجَمَتِ الأمور فلاناً: کارو پودا وهکان فلانکەسیان له یۆته دا وه و ئالیان کردوه ۵ دمشگوتری: (ما عَجَمْتَكَ عيني منذ كذا) چاوم پییت نهکه وهتوووه ۵ (جعلت عيني تعجمه) چاوم دمتبینو و وادیته یادم لهووو پییش نهمن تۆم دیوه .

الْعَجَامَةُ: نهووی به تاقیدمکه میوه و
دمیخه پته ناو بوتهوه.

الْعَجَمُ: ناعمرمب همرکه سیك له نه تهوهی
عمرمب نه بی ۵ تاکه که ی (عَجَبِي) جا
به زمانی عمرمبی قسه بکا بان نا ۵
همروا کراوه به ناو بو نه تهوهی فارس
به تاببه تی ۵ همروا به مانا (الْعَجَامُ) دی.
الْعَجْمُ: پیچه وانه ی (العرب).

العجماء: نازهل، بی زمان ۵ (صلاة
عجماء) نوپژیک به دمنگی بهرز
فاتیحه و قورناتی تیدا نه خویندری.
المعجم: قاموسی وشه گه لیك كه
به شیومیه كه له شیومكان وشه گانی
تیدا ریزکراین ۵ (ك: معجمات،
ومعاجم) ۵ (حروف المعجم):
پیته گانی هیجا.

هَجَنَ فُلان عَجَبًا: هه لسا به حهوا
به شیومیه كه دهسته گانی دادابونه سهر
زموی و مكوو هه ویر شیل له بهر پیری
بان له بهر قه لهووی و نه خویشی.
هَجَنَ الدقيق: ناردمکه ی تیکه ل به
ناوکردو هه ویری شیل.

أعجنَ: پیر بوو و کهوته سانهوه.
إعتجن الدقيق: ناردمکه ی کرده هه ویر
شیلای.

عاجنة المكان: ناو پرستی شوینه کهه.
العجان: هه ویر شیل ۵ که سیك پیشه ی

هه ویر شیلان بی ۵ گیل و نه قام.

المعجن: هه ویر (ناردی تیکه ل کراو به
ناو) ۵ ژناتی و خویری ۵ (ك: عجن).
المعجن: نامیری که هه ویری تیدا
دمشیلریت.

المعجنة: نامیری هه ویر بی شیلان.
المعجون من الأدوية: نهو دهرمانه ی
و مكوو هه ویر شیللرابی.

عجت الأم الولد عَجْرًا: دایکه که شیر
پیدانی منداله که ی له کاتی خو ی
دواخست ۵ شیری پیدا تا خو ی گرتو
توانی سهر بی بکهو ی ۵ دمشگوتری:
(عجاء اللبن) شیری پیدا بو نهوه ی
ببیته بزبو بو ی.

عَجَا فُلان فاه: فلان کهس ده می کردهوه.
عَجَا الشيء: شته که ی لار کردهوه ۵
دهگوتری: (لقی ما عجاء) توشی
چورتم و ناخویشی بوو.

عَجِي الصبي: فلان کهس شیریکی به
منداله که دا شیری دایکی خو ی نه بوو ۵
منداله که ی له شیر بریه وه و خو راک ی
تری دایه.

عاجي الشيء: خهریکی شته که بوو
رپکی خست و چاکی کرد ۵
حه ججاج به کابرایه کی عمرمبی
گوت دمتبینم له بواری کشت و کالدا
شارمزی: وتی (انی طالما عاجيته).

عَجِيْ وَجْه: دهم و جاوى خوارو خيچ
کرد.

العُجَاوَة: شيرىك كه دمگريته بزيوى
مندالى ههتيو.

العَجْوَة: جوړىكه له ههره جوړى
خورماى باشى شارى مهدينه ه
خورماى تيكهال لهجهند جوړىك و
كۆمهلكردنى.

العَجِي: مندالى بى دايك: كه بهشبرى
نافرمتيكي تر بهخيو بكرى.

هَدَّ الدَّرَاهِمَ وَغِيْرَهَا عَدًّا وَتَعْدَادًا وَعَدَّةً:
ديرهههكانى ههژمار كرد.

هَدَّ فُلَانًا صَادِقًا: گومانى وابوو فلانكهس
راستگوويه.

أَعَدَّ الشَّيْءَ: شتهكهى نامادهكرد.

عَادَهُ مَعَادَةً: شانازى بهسمردا كرد له
روى زورييهوه بهرههستى كرد له
شېرو همراډا.

عَادَ الْمَرْضُ فُلَانًا: نهخوشيهكه ماوميهك
له فلانكهس دووركهوتبووه دوايى
بووى گهراپهوه ه دمگوترى: (عاده
اللسعة) ه (عاده الحمى) له

حهديسى پيغههبهردا هاتوووه
دمفهرموئ: (ما زالت أكلة الخبير

لُعَادَنِي) تا ئيستاش كاريگهري ئه
خواردنهى خهپهر كه ژمهري
پيوهكرابوو بهيناو بهين بؤم

دمگهريتهوه.

عَادَهُمُ الشَّيْءُ: شتهكهيان بهش كردو
بهنهندازهى ئهوان بوو ه ههركهسه
بهشى خوئ درايه.

عَدَّ الشَّيْءَ: شتهكهى ههژماركرد ه
دهشگوترى: (عَدَدَتِ النَّائِحَةُ) ژنه

وايه شيرپهكرمهكه پموشتى
مردووهمكهى يهك بهيهك نهژماردن
ه شتهكهى كرد به خاومن ژماره.

إِعْتَدَّ: ژميردرا.

إِعْتَدَّتِ الْمَرْأَةُ: نافرمتكهكه كهوته عيدهى

خوييهوه ه دواى مردنى ميژميردكهى

يان ومركرتنى تهلاقي لهميژميردكهى

ه عيدهى بهسهرجوو.

إِعْتَدَّ بِالشَّيْءِ: شتهكهى داخلى حيساب

كردو گرنگى پيدا.

إِعْتَدَّ الشَّيْءَ: شتهكهى نامادهكرد.

تَعَادَ الْقُرُومُ: خهلكهكه ههنديكيان

سهرژميږى ههنديكيانيان كرد.

تَعَدَّدَ: بوو به خاومن ژمارهى زور ه

(وهم يعددون على الف) ئهوان له

ههزار تپيهپين.

اسْتَعَدَّ لَهُ: خوئ بؤ نامادهكرد.

الإِستعداد: نامادهباشى.

التَّعْدَاد: سهرژميږىكردن و ههژمار

كردن ه سهرژميږىكردنى هاوولاتيان

لهماوهى تايپههتى و ديارىكراودا.

العِدَادُ: کاتی مردن ۵ دډگوتری: (هَذَا

عِدَادُ الْحُمَى) نهمه کاتی هاتنی

لمرزو تایهگهیه ۵ (به مرض عِدَاد)

نهخوښییهکی لهگهله بهینیک لئی

دووردمگهوتیهوهو ماویهک بوی

دپتموه ۵ (فَلَانٌ فِي عِدَادِ بَنِي فُلَانٍ)

فلانکس بهیهکیک له خپلی بهنی

فلان دهمیردری ۵ (هَذَا يَوْمَ عِدَادٍ)

نهمه پوژی ههینییه ۵ یان پوژی

جهونی پهمهزان یان جهونی

هوربانه.

العِدَّةُ: ناوی پهمان که کوتایی نهیمت

ومکو ناوی جوگهو پوبار ۵ شتی

زور و بی شومار ۵ کون له میژینه

۵ دډگوتری: (حَسَبَ عِدَّةٍ)

رسمانهیمتی له میژینه ۵ هاوشان و

بهرامبر.

العِدَّةُ: زیبکهی دم وچاو ۵ زیبکهی

گهنجیهتی (حُبُّ الشَّبَابِ).

العِدَّةُ الرَّوْدِي: زیبکهی سهر پوممتو

لوت.

العِدَّةُ: ژماره، نهمدازی ژماره و

ژماردن.

العِدَّةُ: نامیریکه بهگاردی بوی

مهمندمگردنی کات ۵ یان بوی

مهمندمگردنی خیرا تیپهپوون و

سورانهوی هندی نامیر ۵ یان

نهمدازی بهکارهینانی ناو یان

غازی روونگی کارمباو نهوشتانه.

العِدَّةُ: زماني شتو سهردهمی شت.

العِدَّةُ: نهمدازی نهمی دهمیردری و

جهندییهتهکی ۵ کومهل و تاقم ۵

دډگوتری: (عِدَّةُ كَب) و (عِدَّةُ

رَجَال).

عِدَّةُ الْمَطْلَقَةِ الْمُتَوَفَّى عَنْهَا زَوْجُهَا: نهمو

ماوهی شمرع داپناوه نافرمتی تهلاق

دراو یان میرد مردوو بهبی میرد

بهسهری بهری.

العِدَّةُ: نامادمباشی ۵ خو نامادمکردن بوی

پوداویک که نریک بی پووبدا ۵

(ك: عِدَّة).

العِدَّةُ: هاوشان و بهرامبر ۵ کهسیک

لهو خپله حیساب بکری و لهوان

نهمی ۵ (ك: أَعْدَادٌ وَعْدَائِدٌ) ۵

ژماره زور ۵ دډگوتری: (وهم عِدَّةُ

الْحَصَى وَالْثَرَى) نهمان زورن وکوو

زوری بهرده وردمو گل و خوئل ۵

(هَذَا عِدَّةٌ هَذَا) نهمو بهنهمدازی

نهمو له زوریدا.

العِدَّةُ: بهشو بار (ك: عِدَائِد).

العِدَّةُ: لهواری ریاضههه بریتییه له

نامیریک بوی کاری ژماردن بهگاردی.

المعدرات: (الأيام المعدرات) پوژانی

نهمجامدانی تهواوگردنی کاروباری

(هو عدوس السرى وهو عدوس
الليل).

العديسة: له بوارى پووهك ناسيدا
بريتييه له كوني بچكولهى شيوه
نيسكى، به زورى له فهدى
پووهكه كهدا دمبى.
عَدَلْ عدلاً وعدولاً: مهلى كرد، لايدا ه
دمگوتري:

عَدَلْ عن الطريق: له پيگا لايدا.

عَدَلْ اليه: گهرايهوه بولاى.

عَدَلْ في امره: له كاروباريدا عدالتهى
نواند، دادپهرومى نه نجام دا.

عَدَلْ فلاناً عن طريقه: فلانكسى له
پيگهى خوى گيړايموه، لاي دا.

عَدَلْ فلاناً الى طريقه: فلانكسى هينايهوه
بو پيگهى خوى.

عَدَلْ الشئ عدلاً: شتهكسى به راستو
دروستى جه سپاند، دادپهرومرانه
رهمتارى كرد.

عَدَلْ الميزان: ترازومكهى راست كرد.

عَدَلْ الشئ بالشئ: شتهكسى بهو شته

راستو پاسته كردو ومكوو يهكى
ليكردن ه دمگوتري: (عَدَلْ بربه عدلاً)

هاوشانى بو خوداى خوى برپاردا ه
هورثان دمفهرموى: هَئِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا
بِرَبِّهِمْ يَغْدُلُونَ.

عَدَلْ فلاناً بفلان: يهكسانى خسته نيوان

جهجه: كه بريتيين له سى روى

دواى روى جه زنى قوربان.

عَدَسٌ في الأرض عدساً وعدوساً: رويشت ه
دمگوتري: (عدست به النية) مردن
له ناوى برد.

عَدَسٌ بالبغل: دهنكى هيسترمكهى داو تتي
راخوړى بهوتنى (عدس).

عَدَسٌ فلاناً: خزمهتى فلانى كرد.

عَدَسٌ فلان: فلانكس تووشى نه خووشى
خړويلكه بوو.

العَدَسُ: نيسك، جوړه خواردنيكه.

العَدَسَة: خړويلكه جوړه زيبكه يهكه

ومكوو په تا كم كمس هه يه

نه يگرئ ه يان سوريزميه، نهو جوړه

زيبكه يه كه له جهسته دا پهيدا

دمبى و ومكوو طاعوون وايهو

به زورى تووشى مندالى ساوا دمبى ه

يان پارچه يهكه له ماده يهكى پوونو

شماف ومكوو شوشى دوو پووبهر،

پووبهر پكيان زهق يان قول بووه ه

يان په كيان زهقو په كيان چاله.

عدسة العين: قهبارميهكى پوونو

شمافهو نهرمهو كه وانه ييه بو

به هيژكردنى بينينى چاو دادمئري.

الْعَدَسُ مِنَ النَّاسِ والدواب:

ئادميزادى ئازا بو رويشتن يان

ولاخى ئازا بو رويشتن ه دمگوتري:

فلان و فلان و مكوو يهك پښتاري
له گهل كړدن.

عَدْلُ الأمتة: كالآكهى تاتا و فمردمفهرده
كردن بؤنه وى تايهكان هاوكيش بن
بؤ باركردن به سمر پشتى ولاخه كه ووه
بارمكه خوارنه بئ.

عَدْلُ فلاناً في الحمل: له گهل فلانكهس
له كه ژاومكه دا سوار بوو.
عَدْلُ عدالة وعدولة: عادل بوو.
عادل عنه: لئى لادا.

عادل بين الشينين: هاوكيشه يى و
يهكسانى خسته نيوان نه و دوو
شته وه.

عادل الشيء بالشئ: يهكسانى خسته
نيوان نه و دوو شته وه و مكو يهكى
ئى كردن.

عادل الأمر: له كارمكه ومستاو
نمېړوياند.

عَدْلُ الشئ: شته كهى چه سپاندو پښكى
خست.

عَدْلُ المكيال والميزان: تهرازوو نامېرى
پيوانه كهى راست و درووست كردن و
كه م و كورپان تيډا نيبه.

عَدْلُ الحكم: برپاره كهى گوږى
به شيوميه كه پيى چاكتر بوو.

عَدْلُ الشاهد أو الراوي: پهرتيز پاكي
شايه ته كه يان فمرووده

گېرمو مكهى چه سپاند، تهزكييهى
كردن.

عَدْلُ المتاع: كالآكهى كرده دوو لبارى
ومكوو يهك.

إعتدل: ميان پړوى كرد له نيوان دوو
حال يان دوو چؤنيه تيډا و مكوو
دهلئ: (إعتدل الجو بين الحرارة
والبرودة ه والماء بين الحار والبارد ه
وجسم معتدل بين الطول والقصر
وبين البدانة والنحافة).

إعتدل: پښك و پښك بوو ه دمگوترئ:
(هو حسنة الاعتدال) شيوه و سهرو
سيمای پښك و پښكه.

تعادلا: ومكوو يهك بوون.

الإعتدال: نه و كاتهى شه و پوژ تيډا
يهكسان دمېن و مكوو يهكهم شه و
پوژى به هارو يهكهم شه و پوژى
پايز.

العدالة: له زاراوى فهلسفه دا يهكيكه
له و چوار پموشتو به ها
به نرخانهى له دپړ زمانه وه
فهيله سووفهكان برپوايان پيى
هه بوه و بانگه وازيان بؤ كړوون
نه و چوار ناكاره به رزمش:
(حيكمت، نازايه تى، دمست و داوئين
پاكي و دل و دمروون و زمان پاكي،
عه دالمت).

ههزارگهوت.

أَعْدَمَ الشَّيْءُ فَلَانًا: فلانكس شتهكهى

دمست نهكهوت.

أَعْدَمَ فَلَانًا: فلانكسى مهنع كرد.

أَعْدَمَ فَلَانًا الشَّيْءَ: شتهكهى لهكهيس

فلانكس دا ۵ دمگوترئ: (لا اعد

مفي الله فضلك) خودا فهزلو

بياومتى تؤم لهسمر نهفهوتئنى همر

پايهدار بئ.

أَعْدَمَ الْجَلَاذُ الْجَرَمَ: جهللامكه

تاوانبارمكهى ئيعدام كرد.

الإعدام: لهناوبردنو له فهنارمدان ۵

دمگوترئ: (قضى الحاكم باعدام

الجرم) دادومر برپيارى لهفهنارمدانى

تاوانبارمكهىدا ۵ برپيارىدا له تؤلهى

تاوانهكهى گيانى دمربچوئندري.

الْعَدَمُ: پيجهوانهى وجودو بوونه ۵

ههزارى.

الْعُمْ: ههزارى و نهبووى.

الْعَدِيمُ: ههزارئك كه هيچى نهبي ۵

(ك: عُدَاء).

الْمَعْدوم: نهبوو ۵ خاومن شانسو

بهخت، شتى واى بؤ دمستهبهر

دمبي بؤ كهسانى تر نايهته دى ۵ له

جهديسى خاتوو خهديجهدا هاتوو:

(كلا انك تكسب المعدم وتحمل

الكل).

الْعَدْلُ: ويژدان ۵ هاوشان و بهرامبهر ۵

پاداش ۵ فيديهو بهمدل ۵ قورئان

دمهفرموى: ﴿وَلَا يَقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ﴾.

الْعَدْلُ: هاوشان و بهرامبهر ۵ لاتاى بار

كه لهسمر پشتى ولاخ بئ جهوالو

هؤر كه لهمدپوو و نهو ديوى پشتى

ولاخدا بن.

الْعَدِيلُ: هاوشان و بهرامبهر (عديل

الرجل) ميژدى خوشكى خيژانى،

واته: ئاوهلزاوا ۵ (ك: أَعْدال

وَعْدَاء).

العديلتان: دوو تايينجه يان دوو شريف

كه كاو لؤكهو خورييان تئ دمكرو

له ولاخ باردمكروئ.

الْمَعَادَلَةُ: له بوارى ماتماتيكد

هاوكيشميهكه ناديارئك يان زياترى

تيديابهو دمهتوى دمري بيئى.

الْمُعْدَلَةُ: (المنطقة المعتدلة) له بوارى

جوگرافيدا دوو ناوجهيه دمكهونه

ئهم ديوو نهو ديوى ناوجهى

ناومراست (المنطقة الإستوائية).

الْمُعْدَلَات: سووجهكانى ناو خانوو.

الْمَعْدِلُ: دمگوترئ: (ماله عنه مَعْدِل)

شتيک نيه لهو شته لابدا.

هَدِمَ الْمَالُ عَدَمًا وَعُدْمًا: مالهكهى لهكهيس

چوو، مالهكهى فهوتاند.

أَعْدَمَ فَلَانٌ: فلانكس نهبوو بوو ۵

أَعَامَ الْقَوْمَ: خه لکه که حوشرمکانیان

فهوتان و شیریان ئی بپا.

أَعَامَ اللَّهُ فَلَانًا: خودا حوشری

فلانکه سی فهوتاندن و کابرا بی

شیر و ماست مایه وه.

إِعْتَامَ الرَّجُلُ: پیاومکه زور نارمزوی

ماستی کرد ۵ زوری تینوو بوو.

إِعْتَامَ الشَّيْءِ: قهصدی شته که ی کرد ۵

ههولی به ددسته یانی دا.

الْعِيَامَ: پوژ ۵ دمگوتری: (سرت العیام

کله) هه موو ماوه ی روژ له رویشتن

دا بووم.

الْعِيْمَةُ: حه زلیکردن و تاسوخی زور بو

ماست و شیر ۵ تینوایه تی زور.

الْعِيْمَةُ: له هه موو شتیک باشه که ی ۵

(ك: عِيَم).

عَانَ الْحَفَارُ عَيْنًا: بیر هه لکه نه که گه شته

کاریزاو ۵ دمگوتری: (حَفَرْتُ حَتَّى

عَيْنُ).

عَانَ الْمَاءُ أَوْ الدَّمُ: ناومکه پموان بوو ۵

فرمیسک پزا.

عَانَ الْبُئْرُ: بیرمکه ناوی زور بوو.

عَانَ عَلَى الْقَوْمِ: چاودیزر بوو به سهر

قهوممه که وه.

عَانَ فَلَانًا: چاوی هه نگاوت.

عَانَ الْحَاسِدُ فَلَانًا: چاوجنوک به چاو

فلانی هه نگاوت ۵ چاومزاری ئی دا.

عَانَ الْقَوْمَ وَلَهُمْ عِيَانَةٌ: بوو به چاودیزر

به سهر قهوممه که یه وه.

عَيْنٌ عَيْنًا وَعَيْنَةٌ: چاوی گه وره و جوان بوو

(فهر أعین وهي عیناء).

اعَانَ الْحَفَارُ: بیر هه لکه نه که گه شته

کاریزاو.

أَعَانَ الْحَاسِدُ الشَّيْءَ: چاو بیس و

حه سودمه که به دوا ی شته که دا گه پرا

بوئنه وه ی به چاو بیهه نگیوئ.

اعَيْنَ الْحَفَارُ: بیر هه لکه نه که گه شته

کاریزاو.

عَايْنَهُ مَعَايِنَةً وَعِيَانًا: به چاو بینی ۵

دمگوتری: (لقیته عیناً) توشی بووم و

به چاوی خوم بینیم ۵ گومانم

له بینینه که دا نیه.

عَيْنَ الرَّجُلُ: پیاومکه کالای داو کالای

ومرگرت به سلفه.

عَيْنُ التَّاجِرِ: بازارگانه که کالاکانی

به قهرز فروشتن و دوا یی

له کپارمه که ی کپینه وه به نه قندی و

حازر به نرخ ی که متر بوئنه وه ی

مامه لکه ی ریاو سووی تیینه که وئ

۵ (به کوردی حیله شهرعی کرد).

عَيْنُ الشَّجَرِ: دره خته که سهوز بوو

گوئی کرد.

عَيْنُ الْقَرْيَةِ: ناوی کرده گونده که وه

بوئنه وه ی له شوینی دورا وه و

بینه‌کراوی بی‌تیه دهر و کونه
ورد‌مکانی به‌هاوسانی دزومه‌که
بگیرین.

عَيْنُ الثَّوْبِ: کراسه‌که‌ی به‌راویز
نه‌خشاو کرد به‌چوار گۆشه‌ی بچوک
بچوک تا بشویه‌تیه چاوه‌گا.

عَيْنُ اللُّؤْلُؤَةِ: مرواریه‌که‌ی کونکرد.
عَيْنُ الْحَرْبِ: شهر و جه‌نگه‌که‌ی
به‌پۆمبیرد.

عَيْنُ الشَّيْءِ: شته‌که‌ی ده‌ستنیشان کرد
له‌ناو شته‌گاندا.
عَيْنُ الْمَالِ لِفُلَانٍ: ماله‌که‌ی تاپیه‌ت کرد
به‌فلان‌که‌سه‌وه.

عَيْنُ فُلَانًا: هه‌والی دا به‌فلان‌که‌س به‌و
له‌ککه‌و عه‌یبانه‌ی که‌له‌ده‌مو چاوی
دا دیارن ده‌گوتری: (عَيْنُ عَلَيْهِ)
خه‌به‌ری پاشای لیداو لای پاشا
په‌خنه‌ی ئی گرت و هه‌لۆیسته
خراپه‌کانی دزی گهل و لات بو
پاشا رونکردموه ده‌شگوتری:
(أَتَيْتُ فُلَانًا فَمَا عَيْنَ لِي بِشَيْءٍ) هاتمه
لای فلان و هیچی نه‌دامی.

عَيْنُ فُلَانًا فِي وَظِيفَتِهِ: فلان‌که‌سی ته‌عین
کرد له و مزیفه‌که‌یدا.

إِعْتَانَ الْقَوْمَ وَهْمًا: هه‌والی بو‌قه‌ومه‌که
هینا.

إِعْتَانَ الشَّيْءَ: له‌شته باشه‌که‌ی

هه‌لگرت ده‌قه‌رز شته‌که‌ی کری.
تَعَيَّنَ الرَّجُلُ: پیاومه‌که سلفه‌ی و مرگرت
ده‌چاوی هه‌لپری و له‌شته‌که ورد
بووه تا به‌چاو بیهه‌نگیوی.

تَعَيَّنَ السَّأَاءُ: کونده‌که کۆن بوو پزی
ته‌نک بوو.

تَعَيَّنَ عَلَيْهِ الشَّيْءُ: خودی شته‌که
له‌سه‌ری چه‌سپا.

تَعَيَّنَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی به‌چاوی خو‌ی
بینی.

تَعَيَّنَ الْقَوْمُ عَيْنًا: خه‌لکه‌که په‌کیکیان
دیاریکرد بو‌نه‌وه‌ی کاری سیخو‌ریان
بو‌بکا.

الْعَائِنُ: ده‌گوتری: (مَا بِالْدارِ عَائِنُ)
کس له‌خانومه‌دا نیه ده‌شرب من
ماء عائن له‌ناوی ره‌وانی خو‌اردموه.
العائنة: مینه‌ی (العائن) ده‌عائنه‌ بنی
فلان مال و دارایی خیی‌ی فلان.

العَيْنُ: چاو ده‌کار‌زاو ده‌ناویک له‌زموی
بی‌ته دهر و په‌وان بی‌ی و هورشان
ده‌قه‌رموی: ﴿فِيهِمَا عَيْنَانِ ثَجْرَانِ﴾ ده‌
خه‌لکی شار تاکی خیزان ده‌سیخو‌رو
جاسوس ده‌سه‌روکی سوپا ده‌پیشه‌تای
سوپا ده‌پیش سپی هۆزو خیل
خودی شت ده‌پاره‌ی سکه لی‌دراو ده‌
ده‌گوتری: (إِشْرَيْتَ بِالْعَيْنِ لَا بِالْدينِ):
به‌حازر کریم نه‌ک به‌قه‌رز ده‌شتی

حازرو به پدمست همرشتيك بئ ۵
 دهگوترئ: (بعثُ غَيَا بعين) فروشتم
 حازر به حازر ۵ شتى به نرخ و
 كاكله شت ۵ دهگوترئ: (هذه
 القصيدة من عيون الشعر).

هين الجمل: گويز.

عين السمكة: نهستوربوونی پيستم
 رفق بوونی ومكوو نهو خاران و
 نهستوريون و رقبونه پيستی قامكى
 فاج به هوى زهختى پيلاومه.

العينة: باشى شت ۵ له همرشتيك
 باشه كهى ۵ سلفه و پيشينه ۵
 كهرمسته شى شهر ۵ دهسگوترئ:
 (ثوب عينة) كراسيكي جوانه.

العين: چاوپيس ۵ كهسيك زور چاوى
 پيس بى و ههنگيو بئ.

العين من الرجال: پياوى گرينوك ۵
 كونده و گوزميهك ناوى له بهر برؤا.
 العينة: جوزنيك له ماده ميهك ومكوو
 نمونه بؤهه مووى.

المعان: شوين مه نزل و جبي حه وانده و
 ۵ دهسگوترئ: (هم منك بمعان) نهوان
 له تووه ديارن دمتوانى بيان بينى.

العيان: چاوپيس و به چاوههنگيو ۵
 (ك: معاين).

المعين من الماء: نهو ناوهى
 بهدمرمويه و له سهر زموى پهوان

دمبو و ده بينرئ.

المعين: به مانا (المعين) دئ.

المعين من البقر: مانگاپهكه نيوجهوانى
 رهمش بئ ۵ ههروا به قوماشيك
 دهگوترئ پهراويز چن كرابئ و
 بهوينهى جوارگوشه بى بچوك
 بچوكى وا بشوبه يته چاوه گاكئوى ۵
 له بواري نه انداز ياريشدا به
 جوارگوشه يهكه دهگوترئ لايه كانى
 چوونيهك بن و سوچه كانى راست
 نه بووبنه وه.

عاه المال والزرع: مال و سامانهكه،
 كشت وكالهكه توشى به لا بوو.

هيه المال والزرع: به مانا (عاه) دئ.

أعية القوم: خه لكهكه كشت وكالهكه بيان
 توشى به لا بوو نهخوشى تى كهوت ۵
 بيان نازمه له كانيان نهخوشيان تى
 كهوت.

عية بالرجل: بانگى پياومكهى كرد
 هاوارى لئ كرد ۵ به سهر يا نه پاندى.

العائنة: هاوار و دنگ بهرز كردنه وه.

العاهة: برپوانه مادهى (غرة).

هسي في منطقه عيا وعياء: زمانى گيرا،
 قسه بؤ نهگرا، نه پتوانى مهبهستى
 خوى دهر بپرئ ۵ دهسگوترئ: (غي بامر
 و غي في حجة).

غي الأمر وبالأمر: كارى خوى نه زانى ۵

(فهو عي) ۵ (ك: أعياء).

أعيا الرجل أو البعير في سيره: پياومكه
يان حوشرمكه له رۆشتنيدا ماندو
بوو زۆر شهكەت بوو ۵ دهمگوترئ:
(أعياء السير) رۆيشتن زۆرى ماندوو
کرد.

أعيا عليه الأمر: كارمكه دهمهوسانى
کرد نهيزانى چۆن نهنجامى بداو
لهكوپوه دهستى پى بكا ۵
دهمگوترئ: (أعيا الداء الطيب)
نهخوشىيهكه پزىشكهكهى
دهستهوهسان كرد ههرچهنده
ههولئ دا نهيزانى چۆن ههلاجوى
بكا.

عيا فلان: فلانكەس قسهيهكى هينايه
پيشهوه كهس تپى ناگا ۵ يان
كارىكى نهنجامدا نازاندري چۆنهو
چيه.

عيا صاحبه: قسهيهكى ناراسته
هاوهلهكهى كرد نازاندري پوى
لهكئيهو مهبهست چيه.

عيا الرجل: پياومكه قسهيهكى كرد يان
كارىكى نهنجامدا نازاندري
مهبهستى چيه.

عيا صاحبه: قسهيهكى ناراسته
هاوهلهكهى كرد نازاندري پوى
لهكئيهو مهبهست چيه.

تعايا الرجل: خوى وانشاندا
كهناوانئ قسهبكاه زمانى گيراوه
وايش نيه زمانى نهگيراوه.
تعايا بالأمر: نهيتوانى كارمكه باش
نهنجام بدا.

تعايا عليه الأمر: كارمكه دهمهوسانى
کرد نهيزانى چۆن دهستى پى بكاو
چۆن نهنجامى بدا ۵ دهمگوترئ:
(تعايا الأمر).

تعيا بالأمر وعليه الأمر: دهق بهمانا
(تعيا به وعليه) دئ.

إستعيا بالأمر: كارمكهى نهزانى، بوى
جىبهجى نهكرا.

الأعيئة: نهويه هاوهلهكهتى پى
ههلهخهلهتئىو جهواشهى بكهى
بهيهكى لهو ههلهو غهلهتانهى
خهك بهكاريان دئى بؤسر ئى
شيواندن و چاوبهستهكى.

العياء (الداء العياء): دهمدئى
كوشندهى ومها چاكبوونهوى
نهبئ و دهرمانى دمست نهكهوئ.

العي: زمان گيران و قسه بؤنهكران ۵
نهبوونى توانا بؤنهوهى مهبهستى
خوت دهربرى بهشيوهى پئويست ۵
نهدؤزينهوهى پنگاى مهبهست ۵
نهزانينى نهنجامدانى كار.

أَلْقَيْنُ: پیتی نۆزدەھەمە لە پیتەکانی

ههجا ۵ شوینی ئی ھاتنە دەرەوی
کۆتایی گەر ووه بەلای دەرەو،
لەخوار زمانە بچکۆلەوہیہ.

الغاز: چۆنیەتی و حالەتیکی مادەییە
لەسێ حالەتەکە ۵ بەروالەمت و
عادەت شەفافە و لەھەموو ھەپیزو
کون و کەلەبەرێک دەرخی و
دەرچیتە ناویانەو و شێوەی ئەو
دەرگی، وەک و ھەوا و ئۆکسجین و
دوانەئۆکسیدی کاربۆن لە پەلە
گەرمی ئاسایی و پەستانی ئاسایدا.

غاز الفحم: تێکەڵاویەکی غازمکانە بۆ
گەرمکردنەو و روناکی بەکار دەھێنرێ.
غاز الاستصباح: ھەر غازێک
بەکاربەھێنەرێ بۆ روناکی
بەھەلگیرساندن.

غاز الحردل: غازێکی زەھراویە لە شەپدا
بەکار دەھێنرێ.

الغازیة: شەرابێکی شیرینە و کەمێک
زەیتی ھەر ئامیزێ لەگەڵ دابە و
غازی دوانەئۆکسیدی کاربۆنی
تێکەڵە بەھۆی پالەپەستۆیەکی
بەھێزتر لە پالەپەستۆی ھەوا،
وادمبێ مادە تریشی تێکەڵ

دەرگی بۆنەوہی تامی جیا و پەنگی
جیا پەیدا بکا.

غَبَّتِ الماشیةُ فی الررد غَبًّا: نازەلەکان
رۆژێک ئاویان خواردمو و رۆژێک
نەیان خواردمو.

غَبَّتِ الحمی علی المعموم:
لەرزوتادارەکە رۆژە نارۆژێک تایی ئی
دێ.

غَبَّ الرجلُ فی الزیارة: پیاوێکە کات دوا
کات سەردانی کرد ۵ ھەر لەم پوانگەو
گوتراو: (زر غَبًّا تَرَدَّدُ حُبًّا) ناوہ ناوہ
بچۆرە دیدنی خزم و دوست و ناسیاو
زوزو مەجۆ بۆنەوہی زیاتر
خۆشەویست ببێ.

غَبَّ الأمرُ: کارەکە گەشتە کۆتایی.

غَبَّ الطعامُ غَبًّا وَغَبْرًا: خۆراکەکە
بۆگەنی کرد گوراو خراپ بوو.

غَبَّ فلان عنده غَبًّا: فلانکەس لای مایەو،
شەو لای مایەو.

غَبَّ الرأيُ: ھەلۆستەیی کرد لە دەربرینی
راو بۆچونی خۆی ۵ بە کالە و خۆ پای
خۆی دەربری.

أَغَبَّ القومُ: خەلکەکە نازەلەکانیان
رۆژێک ئاویان خواردمو و رۆژێک
نەیان خواردمو.

أَغْبَتِ الْحُلُوبَةُ: شیر دهرمکه درمگ شیری
دا زوزو گوانی شیریان تی نه هاته وه.
أَغْبُ الطَّعَامُ: خوراکه که تی کچو بۆگهن
بوو.

أَغْبُ عِنْدَهُ: شهو له لای مایه وه.

أَغْبُ الْمَاشِيَةِ: نازده لکانی ناو نه دان.

أَغْبُ الْقَوْمِ: رۆژیک هاته لای

خه لکه که و رۆژیک نه هات ه رۆزه

نارۆژیک سهردانی قه و مه که ی کرد.

أَغْبُ الشَّيْءِ فَلَانًا: شته که که و ته سهر

فلان که س ه شته که رو به پوی

فلان که س بۆوه ه دهمگوتری: (فلان

لا يُغْنِي عَطَاؤُهُ) به خشش و عه تای

فلانمان لی نابری، هه موو رۆژی

بۆمان دمنیری.

غَبَبَ الطَّعَامُ: خوراکه که خراب بوو

بۆگهنی کرد.

غَبَبَ فُلَانٌ فِي الْأَمْرِ: فلان که س زیده

رهوی له کارمکه دا نه کردو به ناسایی

ومری گرت.

غَبَبَ الشَّاءُ: رۆزه نارۆژیک مهرمکه ی

دۆشی.

التَّغْبَةُ: شایه تی به درۆ.

الْغِيبُ: له هه موو شتی کدا کۆتایی و

دوایینه که به تی ه دهق به مانا

(بَعْدَ) دئ ه دهمگوتری: (جاءَ غَيْبُ)

دوای نهو هات ه (جاءَ الْغِيبُ) له رزو

تا که رۆزه نارۆژیک بوو.

الْغُبُ: ناوی سهر کردوی شه پۆلی

ده ریایه، که به سهر که نارمکانی دا

سهر پۆز ده کا ه شیوو دۆل ه (ك):

أَغَابَ وَغُبَانَ دهمگوتری: (أَصَابَنَا

مطر سال منه الْغُبَان) بارانی کمان لی

باری شیوو دۆل که کان لافاویان لی

هه نسا.

الْغَبَبُ: ژیر چۆل ه مه، غه به به نهو

گوشت و پیسته هه لاوساوی له ژیر

که رنده وه شۆر دهمبته وه به تایی به تی

له هی ئاده میزادو که له شیریو

رمشه و لاخ ه (ك: أَغَابَ).

الْغَبَةُ: زبانی کوله مهرگی.

الْغَيْبُ: گوشتی شهو ماوه ه گوشته

کۆن ه سیلاو و جوگای ته نگه به ری

قه دپالی کیوو ناو زمو ی.

الْغَيْبَةُ: شیری به پانی که شهو شیر ی

تری بۆ دهمدۆشیری و دهمخری ته

سهری و هه وین ده کری و به پانی

ده هه ژیندیری.

الْمُغْبَةُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ: کۆتایی و

سهر منجایی شت ه دهمگوتری: (لهذا

الْأَمْرُ مُغْبَةٌ طَيِّبَةٌ) نه م نیشه

سهر منجایی کی باشی هه به.

الْمُغْبُ: (لَرَر مُغْبٌ) گایه کی چۆل ه مه

نه ستوورو که ورمیه.

غَبَبَ الشَّيْءُ غَبْبًا: شته که ی تی کلاو کرد ه

غَبَّرَ: تەپ وتۆزى ھەئساند.

غَبَّرَ فِي وَجْهه: پېشى كەوت ۋە مەكوو
بَلَّيَ لَه پېشەو ھە تەپ وتۆزى
ھەئساند.

غَبَّرَ الشَّيْءَ: شتەكەى تەپ وتۆزەى
كرد.

غَبَّرَ الضَّيْفَ: دوو دەنك خورماى تازه
پېگەشتەى پېشكەشى مېوانەكە
كرد ۋە دەر خواردى دا.

تَغَبَّرَ: تەپ وتۆزەى بوو.

تَغَبَّرَ النَّاَقَةَ: دوا چۆرە شىرى
حوشترەكەى دۆشى ۋە دەرگوتىرى:

(تَغَبَّرَ مِنَ الْمَرْأَةِ وَلِدًا) مندائىكى

لەنافرەتەكە بوو ۋە قازانجى ئەو ھى

لە ۋەنەكە كرد مندائىكى ئى بوو.

إِغْبَرَّ الشَّيْءَ: بەمانا (غَبَّرَ) دى ۋە

دەرگوتىرى: (غَبَّرَ الْيَوْمَ) رۆژەكەى

تەپ وتۆزەى و خۆل باران بوو ۋە

تەپ وتۆزەكەى زۆر چىرە پر بوو.

إِغْبَرَّتِ الْأَرْضُ: زەمى روتەن بوو ھىچى

نەپواندو بى بەرە بووم بوو.

الْأَغْبَرُ: تېپەپوو كۆن و پزى ۋە بى

بەقار بەردەوام نەپو ۋە دەرگوتىرى:

(لَا يَغْرُكَ عَزَّ الدُّنْيَا فَانْهَ أَغْبَرُ) با

جوانى و رازاومى دۇنيا وات ئى نەكا

لەخۇت بايى بى چونكە دۇنيا بى

بەقارە و بۆكەس تاسەر نىيە.

دەرگوتىرى: (غَبَّرَ الزَّيْدَ بِالْعَمَلِ) رۆنە

كەرەكەى تېكەلى ھەنگوین كرد.

فَبَثَّ اللَّونُ غَبْثًا وَغُبَّةً: رەنگى خاكى بوو

تەپ وتۆزەى بوو ۋە (فەر اغبث وھى

غُبَاء) ۋە (ك: غُبْ).

إِغْبِثْ: بەمانا (غَبْ) دى.

الْغُبَيْثَةُ: كەشك وردەمەكەى و تېكەل

بەرۆن دەرگوتىرى.

غَبِجَ الْمَاءَ غَبْجًا: قوم دوا قوم ناومەكەى

خواردەو ھى.

الْفُبَجَةُ: قوم (مەژە خواردەنەو ھى

شلەمەنى).

غَبَّرَ غَبْرًا: مایەو ۋە تېپەپرى.

غَبَّرَ الشَّيْءُ غَبْرًا وَغَبْرَةً: تەپ وتۆزەى داپپوشى

ۋە رەنگى خاكى بوو ۋە (فەر اغبر وھى

غَبْرًا) ۋە (ك: غَبْر).

غَبَّرَ الْجَرْحُ غَبْرًا: بىرەنەكە لەسەر پېسى

كۆشتەوموزوونى ھىناپەو ھى سەرەو ھى

چاك بۆو ھى ناومەو ھى داو ھى بۆپە پاش

ماومەك: زاركى بىرەنەكە داپپەو ھى

كىم و زوخاوى ئى ھاتەدەر ۋە (فەر غَبْر).

أَغْبَرَّ: تەپ وتۆزى بەرپا كرد.

أَغْبَرَّ الشَّيْءَ: رەنگى شتەكە مەكوو

رەنگى خاكى ئى ھات.

أَغْبَرَّ فِي حَاجَتِهِ: زۆر تېكۆشاو ھەولى

جىدى دا بۆ ئەنجامدانى كارەكانى و

داپپەردەنى پېداو پستىەكان.

کۆتای و باقی ماندهی شهو.

(غُبْرُ المرض) کۆتایی و ناسهواره باقی

ماندمکانی نهخۆشییهکه ۵ وای ئی

هاتوو بهزۆری بۆ باقی ماندهی

شیری ناو گوانی ئازهل بهکاربی ۵

ههروا ناوه بۆ باقی مانده خوینی

عادهی مانگانهی ئافرومت ۵

دمگوتری: (ناقة بها غُبْرٌ) حوشریکه

ههندیکی شیر لهگواندا ماوه ۵ (ك:

غُبْرَات).

الغُبْرُ: بهمانا (الغُبْرُ) دئ ۵ (ك: اغبار).

الغُبْرُ: بهمانا (الغُبْر) دئ ۵ مانهوهو

بهردهموامی ۵ دهردیکه له سمی

حوشردا پهیدا دهی پئی دمگوتری:

(تمبهقه).

الغبراء: زموی ۵ لهحه دیسا هاتوو:

(ماقلت الغبراء ولا اظلت الخضراء،

اصدق من لجة ابي ذر).

الغبراء: وشكهسالهكان ۵ نهو سالانهی

بارانیان تیذا ناباری ۵ (بنو الغبراء)

ههزاره ئاتاجهكان.

الغبرتان: دوو دهنكه خورمای تازه

پینگه یشتوو له قاپیکدا.

الغبرة: تمپوتوزاوی بوون.

الغبرة: بهمانا (الغبار) دئ.

الغُبهاء: شهراپیکی سهرخوشكه كه

لهزورات دمگیرئ ۵ جوژه رومکیکی

الغابر: باقی و ماوه ۵ هورئان

دمهفرموی: ﴿إِلَّا امْرَأَتُهُ كَانَتْ مِنْ

الغابرين﴾: جگه له ژنهکهی

حهزرمئی لوط نهو دهمینیتتهوه له

خانومهکهدا بۆنهوهی عهزابهکه

بیگریتهوه.

غابر بني فلان: باقی ماندهی خێلی

فلان ۵ ههروا وشهئ (الغابر) بهمانا

رۆژگاری رابردو دئ ۵ دمگوتری:

(كان ذلك في الزمن الغابر).

الغبار: تمپو تۆزو خۆلهپهته ۵ جوژه

خهتیکی ورده نامهی بهکۆتردا

رهمانهگراوی پی نووسراوه ۵

دمهگوتری: (طلب فلاناً فما شق

غُبَّاره) ههولئ دا بگاته فلانکەس و

بهتۆزی پاشی نهگهی ۵ نهیگه یشتی

۵ (الغبار الذري) نهو ماده تیشکانه

که لهناکامی تهقینهوهی زهرپردا

دیته جئ و رهشبا بهم لاو بهولادا

بۆش—وینی دوری دمب—او

لهسهرزمویهکه :مهکوی و زیان به

زیندهوهرانی سههرزمویهکه

دمهپهنی.

الغباریة: تیکچون و پشوی سییهکانه

لهناکامی ههلمزینی تمپو تۆز

پهیدا دهی.

الغُبْرُ: (غُبْرُ كل شيء) کۆتایی و باقی

ماندهی ههموو شتیکه ۵ (غُبْرُ الليل)

بی، بهیئ ئەوەی ئاوات بخوازی فلان
نیعمەتەکانی ئەمینن و بۆ ئەم بێن.
غَبِطَ فُلَانًا غَبْطًا: بەمانا (غَبْطَ) دى.
غَبِطَ غَبْطَةً: حال وەزعی باش بوو (فهر
مغبوط).

اغْبَطَ فُلَانُ الْغَبِيطَ عَلَى الدَّابَّةِ: بارو
بارگەنەگەى بەسەر پەشتی
ولاخەگەوه هیشتەوه لێى
نەکردەوه.

اغْبَطَ عَلَيْهِ الْحَمَى: لەرزو تاکەى پێوه
ماو لێى نەگەوتەوه.
اغْتَبَطَ: بەنازو نیعمەت کەیف خۆش
بوو.

اغْطَبَ: بەمانا (اغْطَبَ) دى.
الْقَبْطُ: سوالة گەنەم و سوالة جَوَّ (باقە)
گەنەم و جَوَّ کە درەوى دەکری سوالة
سوالة و باقە باقە دەکری ە پاشان
دەکری بە گەلیشەو شارا.

الْغَبْطَةُ: ئەومیه مەرۆفە حەز بکا ئەو
نازو نیعمەتەى بۆ فلان هەیه
بۆنەمیش دەستەبەر بى ە نەك
حەز بکا نازو نیعمەت بۆ ئەم بى و
بۆگەسانى تر نەمێنێ.

الغبيطُ: ئەوەى دەخریتە سەر پەشتی
ولاخ بۆ جى خۆشکردنى ئافرەت
لەسەرى وەکوو بارو بارگەنەو
کەژاوه ە زەمى دەرستایى و پان کە

درەختییە لە پێپى دارە
گولدارمکانە بۆ جوانى و بۆ
مەبەستى تریش دەروێندى.
غَبِسَ اللَّيْلُ غَبْسًا: شەو تاریک بوو ە (فهر
اغبس وهي غباء) ە (ك: غبس).
الغَبْسُ: تاریکایى ە رەنگى خاکی.
الغُبْسَةُ: تاریکایى.

غَبِسَ فُلَانًا: فێلى لە فلانکەس کرد.
غَبِسَ اللَّيْلُ غَبْسًا وَغُبْسَةً: باقى ماندهى
شەو تێکەل بە سپیایى بەیانی بوو.
غَبِسَ الدَّابَّةُ: ولاخەگە رەنگى خاکی بوو
(فهر اغبس وهي غباء).

اغْبَسَ اللَّيْلُ: بەمانا (غَبَسَ) دى.
الغَبْسُ: باقى ماندهى شەو تاریکی
کۆتایى شەو.

الغُبْسَةُ: تاریکایى کۆتایى شەو ە رەنگى
رەشى زۆر تاریک لە رەنگى ئازەلدا.
غَبِصَتِ الْعَيْنُ غَبْصًا: چاوى رەپووتى
کرد بەهۆى گریانى زۆرەوه ە (فهر
غَبْصاء) ە (ك: غُبص).

الغَبْصُ: چلکێكى سببیه لە قولینچکی
چاودا کۆدەبێتەوه.

غَبَطَ الْخَيْرَانُ غَبْطًا: دەستى لە ئازەلەکە دا
بۆنەوهى بزانی کرە یان قەلەوه.

غَبَطَ فُلَانًا: ئاواتە خواز بوو وەکوو
فلانکەسى لى بى ە ئەوەى ئەو پێى
گەیشتوو لەنازو نیعمەت بۆ ئەمیش

دەخواتەمە ۋ بۇ ئافرىت دەگوتىر:
(غَبَقُ).

الْقَبْرُ: ئەو شىر شەرىپەت ماستاۋى
ئىۋاران دەخورتەمە ۋ ئەو شىرە
ئىۋارە دەدۇشۇر ۋ ھەندى كەس
خوشترىك پان ئازەلىكى تر تاپىمەت
دەگا بەخۇۋى ھەر شىرى ئەو
ھەپوانە دەخواتەمە ۋ دەگوتىر:
(هذه الناقة عبرى) ئەو خوشترە
شىرەمەكى تاپىمەتە بەخۇمەۋە
ئىۋاران دەپخۇمەۋە.

الْمُتَبَقُ: خواردنەۋى شىر لە ئىۋارەدا
شۈپنى شىر خواردنەۋى ئىۋاران
پان شۈپنى شىر دۇشىنى ئىۋاران.
غَبَقُ فِي الْبَيْعِ غَبَأً: لە مامەلەكەدا
زەپانى لى دا.

غَبْنُ الثَّوبِ: جارىكى تر بەسەر دورمانى
كراسەكەدا چۆۋە ۋ كراسەكە
ھەلپىچا، ھەندىكى لە درىزى
نوشتانەۋە درۋى بۆنەۋە كورت
بېتەۋە.

غَبْنُ الشَّيْءِ: شتەكە لە شۈپنى
حەشارداندا شاردەۋە.

غَبْنُ الرَّجُلِ: بەلە پىاۋمەكەدا پۇيى
نەپىنى ۋ ھەستى پى نەكرد.

غَبْنُ رَأْيِهِ غَبَأً: پراۋ بۇچونەكە كورتى
ھىناۋ ھەلەى تىدا بوو ۋ دەگوتىر:

قەراخەكانى بەرز بن ۋ جۇگای ئاۋ
كە گردۆلكە دابىرئى ۋ شەقە جۇگا
دروست بكا ۋ ھۆپ پان تىپرە،
جەۋاللىكە دولای ھەن زاركىيان
بۆلای سەرۋەمە دەخرىتە سەر
پشتى ئازەل بۆنەۋە ناۋى تى
بكرى پان شتى تر.

غَبَقَ فُلَانٌ: فُلَانُكەس لە كپىن ۋ
فرۇشتندا خىانەتى كرد.

الْغَبَقُ: بەمانا (الْغَبُ) دى ۋ كە
برىتىيە لە ژېر چۆلەمە واتە: ئەو
گۆشت ۋ پىستە لە ژېر چەناگەۋە
شۆپ دەبېتەۋە ۋ ھەندى كەس
تاپىمەتەن كوردە بەژېر چۆلەمە
كەلەش شىرو رەشە ۋ لاخو
ئادەمىزادەۋە ۋ (ك: غابِغ).

غَبَقَ غَبَأً: شىرى خواردنەۋە
ئىۋارە پىشكەش كرد.

غَبَقَ الْمَاشِيَةَ: ئازەلەكە ئىۋارە دۇشى پان
ئاۋى دا.

غَبَقَهُ: بەمانا (غَبَقَهُ) دى.

إِغْتَبَقَ: شىرى ئىۋارە خواردەۋە،
ئىۋارە شىرى خواردەۋە.

إِغْتَبَقَ الْمَاشِيَةَ: ئازەلەكانى ئىۋارە ئاۋدا
پان دۇشى.

تَغَبَّقَ الْمَاشِيَةَ: بەمانا (إِغْتَبَقَهَا) دى.

الْغَبْقَانُ: ئەۋكەسە ئىۋاران شىر

(فهر غي) ه (ك: اغياء).

دمگوترئ: (لا يغبي علي ما فعلت)

دمزانم هيت كرده ه نهوى

كردووته لهمن ناديار نيبه.

أهبت السماء: ناسمان پئژنه بارانيكى

بمتهوزوم ليزمهى باراند ه

ههلرژاندنى ناوى زور ه تمپوتوزى

گل.

غبي الشئى: شتهكهى داپوشى ه

دمگوترئ: (غباة عن الشئى) ه له

شتهكهى نهديو كرد ه (غبي البر)

سهرى بيرمكهى داپوشى و نههمجار

گلى كرده سمر ه (غبي الشجر)

هزمكانى كورت كردنهوه.

تغابى لالن: فلانكس خوى غافل و بئ

ناگا كرد ه دمگوترئ: (تغابى الشئى

وتغابى عنه).

الاغبي: دمگوترئ: (غصن اغبي) لقه

داريكي پرر گهلايهو تيکچرژاوه ه

(ك: غبي).

الغباء: كونو كهلهبهرو پهناو پاسار ه

تمپوتوز ه نهو گلهى دمخرئته

سمر شت بؤنهوى ديار نهبي.

الغبوة: غافلى و بئ ناگابى.

الغياء: (شجرة غياء): درمختيكي

چرو پرو تيکچرژاو.

هَتَّ الطعام هَتَّأ: خواردنهكه خراب بوو

كهلكى نهما.

(غبن الرجل رايه) پياومهكه پاى خوى

بهههله زانى و وازى لى هينا.

هَبِنَ الشئى غَبْنًا: شتهكهى لهبر جووه.

إِغْتَبَنَ الشئى: شتهكهى له ههشارگهدا

حهشاردا.

تَغَابَنَ القوم: خهلكهكه ههريهكهيان

بهشى نهوى كهه كردهوه.

تَغَابَنَ له: دانىشتو نيشى نهكرد تا

زمرمر مهند بوو.

التغابن: (يوم التغابن) رۆزى بهشيمان

بوونهوه كه رۆزى قيامهته.

الغبن: نهو شوپنهى شتى تيدا ههشار

دمدرئ ه نهو پرژو پال و سهره

زيادانهى له قوماش دمپرئ و فرئ

دمدرئ.

الغبينة: فرت و فيل و چاو وراو ه

دمگوترئ: (لحقته في تجارته غبينة) له

مامهلهكهيدا توشى فيل لى كردن

بوو فيلى لى كرا.

الغبين: بن ههنگل ه رمفيچكو

موسولدان لهكانى ههلرو شكانو

نازل دوشيندا كه بيكهوه دهنوسين

ه (ك: مغابن).

هَبِيَ الشئى عن فلان وعليه ومنه:

شتهكهى لى ون بوو ه نهيناسى.

هَبِيَ فلان الشئى ومنه: فلانكس

شتهكهى نهتوانى و ههستى پئ نهكرد

غَتَّ الْكَلَامُ: قسمه که پرو پوچ و بی که نک
دمرچوو.

غَتَّ الْمِيزَابُ فِي الْحَرَضِ: پلوسکه که زوری
ناو لی هاته دمر بوناو هموزمه که و
بهردموام تیی پزا.

غَتَّ الشَّارِبُ الْمَاءَ: ناو خورمه که دمی
بهناوهمکه وه نا دمی لی نه کردم وه
همناسه ی داو خواردیه وه.

غَتَّ فُلَانًا فِي الْمَاءِ: فلانکه سی خسته ناو
ناوموه و نوقمی کرد.

غَتَّ اللَّهُ الْقَوْمَ فِي الْعَذَابِ: خودا
خه لکه که ی له عذابدا نوقم کرد.

غَتَّ فُلَانُ الضَّلْعَ: فلانکه س
بیکه نینه که ی شاردموه به داپوشینی
دهمی به دهستی یان به پارچه
به پویه ک.

غَتَّ فُلَانًا: فلانکه سی ماندو کردو توشی
ناخوشی و چورتی کرد له حه دیسدا
هاتوو: (فاخذني جبريلُ فغطني حتى بلغ
منيَّ الجهد).

غَتَّنِي بِالْكَلَامِ: به قسه ی نابجی زیانی
پی گه یاندم دلی هی شاندم.

غَتَّ الدَّابَّةُ بِالسَّوْطِ: به قامچی له
ولاخه که ی دا.

غَتَّ فُلَانٌ: فلانکه س شیت بوو ۵ غه مبار
بوو ۵ (فهر مغبوت).

غَتَّتِ الطَّعَامُ: خواردنه که ی خراب کرد،
له که لکی خست.

إِغْتَتِ الطَّعَامُ: به مانا (غته) دی.

غَتَّمَ الْحُرُّ غَتْمًا: گهرما به هیز بوو خهریک
بوو همناسه له زیندوان بیر.

غَتَّمَ غَتْمًا وَغَتْمَةً: به هو ی زالبوونی لایه نی
عو جمه یی نه ی توانی به زمانی عمرمبی
مه به سته گانی دمر بیر ۵ (فهر اغتم
وهی غتماء) ۵ (ک: غتم).

أَغْتَمَ فُلَانُ الزِّيَارَةَ: فلانکه س زور چوو
دیدمنی و خیزانه خانه خوئییه که ی
ومرز کرد.

إِغْتَمَّ الرَّجُلُ: پیاو که زوری خواردو
تووشی نینته لا بوو ۵ (الغتم) نهو

که سه ی به گهرما جهسته ی سوتاب.
غَتَّ الْجُرْحُ غَتًّا: برینه که کیتم و زوخاو و
گوشته مردی تیکه وت.

غَتَّ اللَّحْمُ وَالشَّيْءُ غَتًّا وَغَثْوَةً:
گوشته که که لکی نه ماو له که لک که وت
۵ شته که خراب بوو بوگه نی کرد.

غَتَّتِ الشَّاةُ: ممرکه لاواز بوو گوشتی
پیوه نه ما.

غَتَّ حَدِيثُ الْقَوْمِ: قسه ی خه لکه که هیج و
بووچ و بی که لک بوون.

غَتَّ الرَّجُلُ فِي الْمَنْطِقِ: پیاو که له
قسه کردندا سه رکه وتوو نه بوو قسه ی
پرو پوچی کردن و هیجی به سه ر
هیجه وه نه بوو.

أَغَتْ: به مانا (غث) دی.

غُثُّ الرَّجُلِ اللَّحْمُ: گوشتی بئ کہلک و	لئ روا.
خرابی کپی ۵ کہ کپی زانی	غُثْرُ الطَّائِرُ وَالشَّرْبُ غُثْرَةٌ: بالندمکہ
بہکہلک نایہ.	شیوہی پمنگی خاکی بوو.
غُثْثُ: وردہ وردہ قہلہو بوو ۵	غُثْرُ الرَّجُلُ: پیاموکہ نہحمہق و گیل بوو
دمگوترئ: (غُثْثُ بَعِيرِي ثُمَّ غُثْثُ)	(فہر أغثر وهي غثراء).
وشرتمکہم لاواز بوو پاشان وردہ	أغثر الشجر: درمختہکہ بنیشتی لئ
وردہ قہلہو بوو.	رؤیی جہوی دمردا.
إِسْتَعَثَّ الْجُرْحُ: برینہکہ کییم و زوخواوی	أغثار الثوب: قوماشہکہ پپڑو تووکی
لئ ہاتہ دمر و گوشتہمردہی کہوتہ	زور ہلدا.
نناو ۵ کییم و زوخواو و	تَمَغَثَرَ: بنیشتہکہی کؤکردموہ ۵
گوشتہمردمکہی لئ دمرہینا و پاکی	جہویپہہکہی کؤکردموہ.
کردموہ نمجار دمرمانی کرد.	الأغثر: نہوہی خوری و بہرگی زور بئ
الغث: کزو لاواز پیچہوانہی قہلہوی ۵	۵ موووکلی زور بئ ۵ قہوزہ ۵ (ک:
دمگوترئ: (هر لا يعرف الغث من	غثر).
السمين) ۵ فہرقی کزو قہلہو ناکا ۵	الغثر: نہو پپڑو توکہی لہ قوماش
شتی خراپ و بئ کہلک لہہمر	ہلندہدا.
شتیک بئ.	الغثراء: کؤملہئیک دمنگو و ہراو
الغُثَّةُ: شتی کہم لہ پاوان و لہومرگا ۵	ہوریای ئادمیزاد.
لہومری کہم و کوپ ۵ ژبانی	الغُثْرَةُ: ہمرزانی و فہرمحی ۵
کولہمہرگی، ژبانی زیر ۵ مہری کزو	دمگوترئ: (هم في غثرة من العيش).
لاواز.	الغُثْرَةُ: کؤملہئ تیکہل و پییکہلئ
الغُثِيثُ: شتی بئ کہلک و بئ خیر ۵	ئادمیزاد و ہراو ہوریایان ۵ زوری
کییم و زوخواو و گوشتہمردہی ناو	شت و مہک و پئداویستی ژبان ۵
برین.	دمگوترئ: (عليه غثرة من مال).
الغُثِيثَةُ: بہمانا (الغُثِيثُ) دئ ۵ شیوانی	الغُثْرَةُ: بہمانا (الغُثْرَةُ) دئ ۵ تیکرژانی
عہقل و ناومز تیکچونی عہقل.	خہلک لہ گؤرہپانی جہنگدا.
غُثُوَ الْمَكَانُ بِالنَّبَاتِ: شوینہکہ گیای زوری	المغثار: شتیکہ و مکوو بنیشت و جہوی

له برئ درهخت دټه دهر شیرینه
وهکوو ههنگوین بونیکی ناخوښی
ههیه.

المَغْشَرُ: به مانا (المَغْشَرُ) دئ.

المَغْشَرُ: به مانا (المَغْشَرُ) دئ.

غَشَّيْتُ الْقَوْمَ: خه لکه که ورده
شهرنکیان کرد بهی چه ک و
تهغه مهنی.

غَشَّيْتُ لَنَا بِالْمَكَانِ: فلانکس له و
شوینه مایه وه.

غَشَّيْتُ الشَّيْءَ: شته که ی هه نوو شیلای
دهستی پندا هیئا.

غَنَمَ لَهُ مِنَ الْمَالِ غَنَمًا: پارچه په کی باشی
له مال پندا.

غَنَمَ الشَّيْءَ: شته که ی تی که لاو کرد.

غَنِمَ الرَّجُلُ غَنَمًا وَغَنَمَةً: پیاوه که سپیایی
مووه کانی به سهر پشه کانیدا غالب
بوون، مووی سپی له مووی پرمشی
زیاتر بوون (فهر اغنم وهي غنماء) ه
(ك: غنم).

الْغَنَمَةُ: جارنک، چه لیک، دهمیک ه
غنم له من المال غنمة: جارنک
وهجبه په کی مالی باشی دایه.

غَشَمَ مَالَهُ: ماله که ی خراب کرد
نیکسپایه ری کرد.

غَشَمَ الشَّيْءَ: شته که ی تی که ل کرد.

المَغْشَرُ: که سیک مافی کهسانی دی ژیر

پې بخاو حهقیان بخوا.

المَغْشَرُ: قوماشی خراب و شاش و باش و

زیر و رایه ل نه ستور ه خواردنیک

له بیژنک نه درایی و نه پالیورایی و

پاک نه کرایي.

هَذَا الرَّادِي غَشْرًا وَغَشْرًا: شیو و دونه که

زور پوش و په لاش و چیلکه و جهوولی
تیدا کوبوه وه.

هَذَا السَّيْلِ: لافاوه که زور پوش و په لاش و
چیلکه و شتی وای له سهرخو
هه لگرتبوو.

هَذَا نَفْسُهُ غَشِيًا وَغَشِيَانًا: دلی تی که ل هات و
هی لنجی هاتنی و حهریکبوو برشیته وه.

غَشَّتِ السَّمَاءُ: ناسمان هه وریوو.

غَشَا الْكَلَامَ: قسه کانی تی که ل و پی که ل
کرد.

غَشِيَتِ النَّفْسُ غَشِيًا وَغَشِيَانًا: دلی تی که ل
هات و خهریک بوو برشیته وه.

غَشَّتِ الْأَرْضُ بِالنبَاتِ: زمویه که پر بوو
له گزوکیا.

غَشِيَ الْكَلَامَ غَشِيًا: قسه کانی تی که ل و
پی که ل کردن.

الْغُشَاءُ: نه و چیلکه و خشت و خال و پل و
پوشی لافاو له گهل خوی دهمینن ه

که فو سهر پیژی مهنجه لی کولها توو ه

(غشاء الناس) خوږی و هه تیومچه ی

کومه لی نادمی.

الغَبَرُ: خمرات کۆمهله خه ئکی
باشکوتوون به ناو هه موو جیهاندا
یلاویوونه وه و پابهندی دابونه ریتی
خۆیانن و له پێگه ی بازرگانی و
پیشه سازی یه وه زیانی خۆیان دابین
دمهکن.

قَدْ البعير غداً: حوشرمهکه غوده ی ئ
پهیدا بوو.
غداً البعير: حوشرمهکه غوده ی ئ پهیدا
بوو.

اغذت الإبل: حوشرمهکه دهمده غوده ی
توش بوو.

اغذ القوم: خه ئکهکه حوشره گانیان
توشی غوده بوون ه ده سگوتری:
(اغذ علیه) پهی هه ئساو دهماری
هاوسان و فش بوون.

الغد: پهتای حوشر.

الغد: به مانا (الغد) دئ ه ئه ندایمیکی
هه ئتوقیومو له جهند خانه یه کی
پێستی پێکهاتوو ه واده بی قه نات
هه یه واده بی بی قه نات.

الغد الجرابية: ناویکی کۆنه بۆ ههر
کیسه غوده یه که له جهسته دا
پهیدا ده بی.

الغد الغرائية: جۆره غودیه که له
کۆنه ندای زاووزی میینه ی
حه شه راتدایه مادیه کی لینج

دهمدها بۆ لکاندن هیکه به هه ندی
هیکه ی تروه.

الغد: ههر گری و لویکه له
جهسته داو بهز دهمره ی دابی.
غفر الرجل غداً وغداً: ناوی زلکاوی
خواردموه.

غفر فلاناً وبه غداً وغداً: سته می له
فلان کردو واده ی به ئینی خۆی
هه ئومشاندموه ه و مفا ی به به ئینی خۆی
نه کرد.

يا غدر: نه ی سته مکار ه (یا آل غدر)
نه ی سته مکاری نه ا.

غدرت المرأة ولذا: ئافهرمه که سته می
له مندا له که ی کردو بزوی پێک و
پێکی نه دایه.
غدر الرجل غداً: پیاوه که له ناوی زه لکاوی
خواردموه.

غدر المكان: شوپنه که به مرده لان و درزاوی
بوو؛ قوره لیته ی و شه که وه بووی
قه لشت قه لشت بوو.

غدر عن أصحابه: له هاوه له کانی دواکه وت
ه (فهو أغدر وهي غدراء).

غدر فلان: فلان کهس براکانی مردن و
بۆ خۆی زیندوو.

اغدر: خسته ی ناو زلکاومه ه
هیشته یه وه، ده سگوتری: (أعاني فلان
فأغدر له ذلك في قلبي مودة) ه

وشمى (اغذر) له رسته كه دا به مانا
هيشتنه وميه.

اغذر الشئى: دواى خوئى خست،
هيشتيه وه ۵ تپهرى ۵ دهگوترى:
(اغذر المائه) له سهد تپهرى ۵ (فهو
مغدر).

غادره مغادره: وازى لى هينا ۵
هيشتيه وه.

اغذر: پرچى هوئيه وه ۵ زولفى خوئى
هه لويزنى.

تغذر: دواكهوت ۵ روبهروى خه لى
بووه له مهيدانى شهر دا.

اغذر المكان: شوينه كه زلكاوى تيدا
مان ۵ پاش رابوونى لافاو چهند
زلكاوى تيدا پيدا بوون.

الغادره: دهگوترى: (به غادره من مرض)
پاشماوى نه خوئى تيدا ماوه.

غدار: واته: هوئى سته مكار صيفه
(فعال) يه.

الغادره: پاشماوى شت.
الغادره: تفهنگي كه بو فيشهك
هاويستن يان دهمانچه يه كه.

الغدر: همرشوينيك زمويه كه توندو
بهرده لان بى، زمويه كه قه لشت
قه لشت بى به جوريك ولاغ نه توانى
پيدا بروا ۵ قوره ليته كه وشك
بوويته وه قه لشت قه لشت بووبى ۵

(ك: اغدار) ۵ دهگوترى: (رحل)

ثبت الغدر) بياويكى به دهم و پلو
به لگه به هيزه لهكاتى دم تيك
زنين و كي شه و نيزاعدا.

الغدره: به مانا (الغداره) دئ.
الغدره: كه سيك زور سته له خه لك
بكا.

الغدره: تاكى (الغدر) ۵ پاشماوى شت.
الغدير: نهو گو ماو و زلكاوانه له دوا
لافاو دهمينه وه ۵ همروا ناوه بو
روبارى بچوك.

الغديره: پارچه روهك، كومه له گيا ۵
(ك: غدران) ۵ پرچى هوئيراوه ۵
لاجانگى هه لويزنراو، (ك: غدار).

غذف له في العطاء غذفا: به خشينه كه
زور كرد.

اغذف الليل: شهو پهردى خوئى
دادا يه وه.

اغذلت البحر: دمريا شه بوله كانى ليل
بوون.

اغذف الحاتن: كير برمهك پيستی سمرى
هينه كه لى كردم وه.

اغذت المرأة قناعها: نافرته كه
سمر بو شه كه هينا يه سمر
دوم و چاوى دم و چاوى خوئى
داپوشى.

اغذف الصياد الشبكة على الصيد:
نيچير موانه كه داو و تورم كه
به سهر نيچير مكه دا دادا يه وه.

غَدَفَ الْقَوْمُ مَغَادِفَةً وَغِدَانًا: خه‌ئکه‌که
له ژبانی خو‌ش گوزمرانیدان.
إِغْتَذَفَ مِنْهُ: شتیکی زوری ئی و مرگرت.
إِغْتَذَفَ الشَّرْبُ: قوماشه‌که‌ی بری ۵
پارچه پارچه‌ی کرد.
إِغْدَوْدَفَ اللَّيْلُ: شه‌و هاتو پهرده‌ی
خوی داداپه‌وه.

الْغُدَانُ: قه‌له‌پ‌مه‌شی گه‌وره‌و بالدریز ۵
موی دریزو پر ۵ (ك: غدفان).
الْغُدَانِي: هه‌رشتیک پهنکی ره‌ش بی ۵
نیسه‌تدراو بولای قه‌له‌پ‌مه‌شه ۵
دمشگوتری: (ليلة غدائية الأهاب)
شه‌ویکی تاریک تونه‌که.

الْغُدَقُ: نازو نیعمه‌تو گوزمران
فراوانی ۵ دمگوتری: (هم في غدف
من العيش) نه‌وان له ژبانو
گوزمرانی خو‌ش دان.

الْغُدْقَةُ: شتی‌که‌و مگوو چارۆکه
نافرمتی عه‌رب به‌خویانی دا دمدمن
پیشی دمگوتری: (غطفه).
الْغِدْقَةُ: تو‌یکلی فولو لوبیاو نه‌و
جۆره‌ شتانه.

الْغِدْقَةُ: به‌مانا (الغدقة) دئ.
غَدَقَتِ الْأَرْضُ غَدَقًا: زمویه‌که‌ ناوی
پۆجووی زور تیدا بوو، ته‌پ‌بوو.
غَدَقَتِ الْأَرْضُ غَدَقًا: زمویه‌که‌ ناوی
زوری تیدا بوو.

غَدَقَ الْمَطَرُ: بارانه‌که‌ پرۆ له‌نگیزه‌ بوو.
غَدَقَ الْعَيْنُ: چاومه‌که‌ فرمی‌سکی زور بوو
زوری ناو ئی هه‌ل‌پ‌ژا.

غَدَقَتِ الْأَرْضُ: زمویه‌که‌ به‌پیتو
بهرمه‌که‌ت بوو.
إِغْدَوْدَقَ: به‌مانا (اغدق) دئ ۵
دمگوتری: (إِغْدَوْدَقَ الْمَطَرُ)
(وَإِغْدَوْدَقَتِ الْعَيْنُ).

غَيْدَقُ: به‌مانا (إِغْدَوْدَقَ) دئ.
الْغُدُقُ: ناوی پۆجووی زور، ناویک زموی
دابۆشی‌بی و نه‌گونجی زمویه‌که‌ی
به‌کاربینی بۆ کشت‌وکالو ناوهدانی.
غَيْدَقُ الرَّجُلُ: پیاومه‌که‌ لیک‌ی زور بوو.
الْقَيْدَاقُ مِنَ الْفُلَمَانِ: کوپی تازه
پی‌گه‌یشتوی نه‌رم‌ونۆل ۵ پیاوی
سه‌خی و نانیده ۵ نه‌سپی ره‌سه‌نی
هه‌نگاو دریز ۵ ژبانی خو‌ش‌و
ناسوده.

الْقَيْدَقُ: به‌مانا (القيداق) دئ.
غَلَنَ غَدْنًا: شل‌ونه‌رم بوو.
تَغْدَنَ الْفُصْنُ: لقهدارمه‌که‌ پا‌ژاو
چۆمایه‌وه.

إِغْدَوْدَنَ الشَّيْئُ: شته‌که‌ دریز بوو لیک
هالا ۵ دمگوتری: (إِغْدَوْدَنَ الشَّعْرُ)
زولف دریز بوو لیک هالا.
إِغْدَوْدَنَ الشَّجَرُ: درمخته‌که‌ نه‌رم بوو
چۆمایه‌وه.

إِغْدُوْدُنَ النَّبْتُ: رومگه که سهوز بوو
تاوای لی هات رمش بنویئنی به هوئی
تیر ناویموه ه (فهر مُغْدُوْدِن).

الْغَدَانِي: گهنجی نهرمونوئل.
الْغَدَنُ: نووستن و منهوز.
الْغُدْنَةُ: پارچه گوشتیکی نهستووره
له لا شهويله دا.

الْغُدُوْدُنُ: گهنجی نهرمونوئل.
الْمُغْدُوْدِن: به مانا (الْمُغْدُوْدِن) دئی ه قزی
زور رمشی نهرم.
هَذَا غُدْرًا: بهیانی رویشته.

غَدِي غَدًا وَغَدَاءً: نانی بهیانی یان
نیومرؤی خوارد (فهر غَدِيَانْ وهی
غَدِيَانَّة وَغَدِيَا).

غَادَاهُ: زوو دهستی پی کرد ه دهگوترئ:
(غادیته مع صياح الديك) بهره
بهیان و که له باب خویندنان دهستم
پی کرد.

غَدَاهُ: نانی نیواری پیشکesh کرد.
إِغْدِيْ عَلَيْهِ: زوو په لاماری دا، زوو
دهستی پی کرد.

تَغْدِي: نانی بهیانی یان نیومرؤی
خوارد ه دهگوترئ: (أَدْنُ تَغْدً) نزیک
بهوه نانی بهیانی بخو.

الْغَادِيَّةُ: هور بهیانی پیک بیو
کوبیتته وهو باران ببارینئ ه بارانی

الْغَدَاءُ: خواردنی بهیانی، قاوالتی ه
قورئان دهفهرموی: ﴿أَتَيْنَا غَدَاءَنَا﴾ ه
نانخواردنی نیومرؤ ه (ك: أَغْدِيَّة).

الْغَدَاءُ: کاتی نیوان کازیوهی بهیانی و
خور هه لھاتن ه (ك: غَدَوَات).
الْغُدُوَّةُ: به مانا (الْغَدَاء) دئی ه (ك: غَدَا
وْغُدُو)

الْمَغْدِي: شوینی نانخواردنی بهیانی ه
دهگوترئ: (ما ترك من أبيه مَغْدِي وَلَا
مِرَاحًا) هیچی له بابی ناچئ.
الْمَغْدَاءُ: به مانا (الْمَغْدِي) دئی.

غَدًا الْمَرْحُ غَدًا: کیم و زوخاوی ناو
برینه که هاته دهر.
غَدَّ الْعِرْقُ: رهگه که چی خوینی تیدا بوو
هاته دهر و نه برآ.

غَدَّ الشَّيْءُ غَدًا: شته که ی کهم کردموه.
أَغَدَّ الْمَرْحُ وَالْعِرْقُ: به مانا (غَدَّ) دئی.
أَغَدَّ السَّيْرُ: به خیرایی روئی پهله ی
کرد له رویشتهندا.

الْغَادُ: رمگی که له چاودا ناوی لی دئ و
ناپرئ.

الْغَادَةُ: پیستیکی تهنکه له سهری
مندالدا دئ و دهچئ، که رهق بوو بوو
بهئیسقان ده بیته ئیسقانی پی شه
سهر.

الْغَذِيَّةُ: نهو کیم و زوخاومیه که له ناو

بریندایه.

سهر له بهیانی.

إِغْتَنَزَ: به‌ئو به‌شیری دروست کرد،

حه‌ئوای شیرى کرد.

الْغَذِيرَةُ: ئارد شیرى تی دمکری و

دمکولیندری، گهرم دمکری به ناگر

یان تیشکی خۆر.

غَنَزَمَ الْكَلَامَ: قسه‌که‌ی تیکه‌ئو پیکه‌ئو

کرد.

غَنَزَمَ الشَّيْءَ: شته‌که‌ی به‌گۆتره

فرۆشت.

تَغَنَزَمَ الرَّجُلُ مَيْنًا: بپاوه‌که سویندی

خوارد.

تَغَنَزَمَ الشَّيْءَ: شته‌که‌ی خوارد.

الْغُذَامُ: ئاوی زۆر و پیاوه‌ی گۆتره

کاری.

الْمُغَنَزَمُ مِنَ النَّبْتِ: پوه‌کی تیکه‌ئو

پیکه‌ئو خراپ.

غَذَمَهُ غَذْمًا: به‌خیرایی و حه‌زموه

خواردی و هه‌ئو لوشی.

غَذَمَ الْفَصِيلُ: بپچوه‌که هه‌موو شیرى

ناو گوانی دایکی خوارد.

أَغْذَمَ الْفَصِيلُ مَا فِي ضَرْعِ أُمِّهِ: به‌مانا

(غَذَمَهُ دئ).

إِغْتَنَزَمَ الْفَصِيلُ مَا فِي ضَرْعِ أُمِّهِ: به‌مانا

(غَذَمَهُ دئ).

إِغْتَنَزَمَ فَلَانُ الشَّيْءَ: شته‌که‌ی به‌حه‌زو

ئارمزموه خوارد و دمگوتری: (هر

یتغذم کل الشئی) و نه‌گهر زۆر خۆر

بئ.

الْغُذَامَةُ: زۆر خۆر که هه‌موو شتیک

بخوا.

الْغُذْمَةُ: شیرى زۆر و جه‌له‌به مه‌پو

بزن و پهنگی لیل و خاکی و

دمشگوتری: (أصابوا من معروفه

غَذْمًا) بئ برانه‌وه پیاوه‌ئو نه‌ویان

پئ گه‌یی هه‌ر پۆژه شتیکى بۆ

ناردن و جۆره پیاوه‌تییه‌کی له‌گه‌ئ

کردن.

الْغُذْمَةُ: (بئر غُذْمَة) بیریکی ئاوداره

ئاوی زۆره.

الْغُذْمَةُ: شیرى زۆر و جه‌له‌به ئازهل و

(ك: غُذْم).

غَذَمَ: رقی هه‌ئساو هاواری کرد و

به‌بئ ئی وردبونه‌وه ده‌ستی به

کارمه‌که کردو چوو ه‌زیر ئه‌و باره

قورسه‌وه و به‌ ویستی خۆی

هه‌رمانه‌په‌وایی گه‌له‌که‌ی کردو

هه‌رمانی رمت نه‌کرایه‌وه و که‌س

لئی پاخی نه‌بوو.

غَنَزَمَ الشَّيْءَ: شته‌که‌ی تیکه‌ئو

به‌شتیکی تر کرد و شته‌که‌ی به

گۆتره فرۆشت به‌بئ پیاوان و

کیشان و پیاوانه شته‌که‌ی فرۆشت.

تَغَنَزَمَ: هاواری کردو به‌ رقی هه‌ئسان و

نه‌په نه‌پو قسه‌ی تیکه‌ئو پیکه‌ئو

هه‌ئسو که‌وتی کرد.

الْغُذَامُ: ئاوی زۆر.

خَوْرَ اَدْمَگَرِي ۵ (ك: اَغْزِيَة).	غَذَا الْمَاءُ وَالْعَرَقُ غَنَرُوا: ناولمه يان نارهق
الغُذْوِيّ: شيره خَوْرَمِيَه ك شيري دايكي	رهمان بوو.
خَوِي نه خواو به شيري ناهرمَتِيَكِي	غَذَا الْعَرَقُ: رهمكه خويَني نِي دمرچوو.
تر بهرومرده بَكَرِي.	غَذَا الْمَرْحُ: برينهكه بهردمهوام خويَني نِي
غَرَبَتِ الشَّمْسُ غُرُوباً: خَوْر لهكه ناري	هات.
ناسمان لاي خَوْرُ نَاسَاوَا نَاسَاوَاوُو	غَذَا الْجَمَلُ بُولُهُ وَيَبُولُهُ: حوشترمهكه
ديارنه ما.	ميزمهكه ي بچر بچر كرد.
غُرَبَ فُلَانٌ: فُلَانِكِهَس ديار نه ما.	غَذَا الرَّجُلُ وَالْخِيَوَانُ غَذَرُوا وَغَذَرَانَا: پياومهكه
غُرَبَ الْقَوْمِ: خه لئكهكه رُوِشْتَن.	يان نازمهكه پهله ي كرد.
غُرَبَ عَنْهُ: لِيِي دوركهوته وه ۵ دمگوترِي:	غَذَا الطَّعَامُ الْمَوْلُودَ غِذَاءً: خواردنهكه بُو
(أَغْرَبَ عَنِّي) لِيَم دُوور بكه وه.	مندالهكه سودبهخش بوو، پِيِي كهوتو
غُرَبَ فُلَانٍ غُرِيّاً: فُلَانِكِهَس له ولَات	بهشي كرد ۵ دمگوترِي: (غَذَا الصَّبِيَّ
دووركهوته وه.	بِالْبَن) مندالهكه شير بوو به بَزِيُوِي،
غُرَبَ الشَّيْءِ غُرِيّاً: شتهكه رَمَش هه لگه پرا.	بهشير بهخيوي كرد.
غَرَبَتِ الْعَيْنُ: پِيَلَوِي چاو نه ستور بوو	غَذَا فُلَانًا الطَّعَامُ: خواردنه مهنِي دا به فُلَان.
هاوسا.	غَذَى الْعَرَقُ: رهمكهكه خويَني نِي هات.
غَرَبَتِ الشَّاةُ وَالْفَرَسُ: مهرمهكه	غَذَى الْجَمَلُ يَبُولُهُ: حوشترمهكه ميزي
نه سپهكه توشي نه خَوْشِي نَاسو له چاو	بچر بچر كرد.
هاتنو و برزنگ روتانه وه بوون.	غَذَى الْمَوْلُودُ: مندالهكه ي بهخيوكرد.
غُرَبَ عَنْ وَطَنِهِ غَرَابَةً وَغُرِيَةً: له ولَات	إِغْتَذَى: بَزِيُوِي خوارد.
دوركهوته وه.	تَغَذَّى: بَزِيُوِي خوارد.
غُرَبَ الْكَلَامِ غَرَابَةً: قسهكه جهواشه و مانا	الغَاذِي: دمگوترِي: (فُلَانُ غَاذِي مَالِ)
ناديار بوو (فهو غريب) (ك: غرباء) و	فُلَانِكِهَس زَوْر بهشه مالو ساماني
(هي غريبة) ۵ (ك: غرائب).	خَوِي دمخاته گهرو سهر و كاري
أَغْرَبَ: جِووه خَوْرُ نَاسَاوَا ۵ بوو به	دمكا.
غهرپو و بِيَكَنَه له ولَات ۵ سهغمري	الْغِذَاءُ: بَزِيُوِي ۵ خواردنو خواردنه وه
كرد ۵ شتي غهرپو نَاسَاوَهِي هِيْنَا.	كه جهسته پِيِي گهشه دمكاو

أُغْرِبَ فِي كَلَامِهِ: قسهی وای کردن
تینگه‌یشتن لییان زه‌حمهت بوو.
أُغْرِبَ فِي الْأَرْضِ: سه‌فه‌ری کردو
له‌ولات دوورکه‌وته‌وه سه‌فه‌ری
ولاتی دووری کرد.
أُغْرِبَ فِي الضَّحْكِ: زیدمه‌روی کرد له
پی‌که‌نیندا.

أُغْرِبَ الرَّجُلُ الْأَمْرَ: پیاوه گهنم
په‌نگه‌که مندالی سپی پیستی بوو.
أُغْرِبَ فُلَانٌ: فلان‌که‌س سامانی زور
بوو، ومزعو حائی خوش بوو
ده‌شگوتری: (أُغْرِبَ الْمَالُ) و (أُغْرِبَ
الْحَالُ).

أُغْرِبَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی دوورخسته‌وه.
غُرِبَ الْقَوْمُ: خه‌ل‌که‌که (قه‌ومه‌که)
چونه لای خورثاوا.

غُرِبَتِ الْمَرْأَةُ السَّمْرَاءُ: نافرته گهنم
په‌نگه‌که مندالی سپی پیستی بوو.
غُرِبَ فُلَانًا: فلان‌که‌سی دوورخسته‌وه.
غُرِبَ الدَّهْرُ فُلَانًا: رۆژگار فلان‌که‌سی
دوورخسته‌وه.

إِغْتَرِبَ: له ولات دهرچوو بوو به
غهریبو په‌ناهه‌نده چوستو
چالاک بوو.

إِغْتَرِبَ فُلَانٌ: فلان‌که‌س ژنی له خزمی
خوی نه‌هینا، له پی‌گانه
هاوسه‌رگیری کرد.

تَغَرَّبَ: له ولات دوور که‌وته‌وه.

إِسْتَفْرَبَ الرَّجُلُ فِي الضَّحْكِ: پیاوه‌که
زیدمه‌روی کرد له پی‌که‌نیندا
ده‌شگوتری: (إِسْتَفْرَبَ عَلَيْهِ الضَّحْكَ)
زور پی‌که‌نی پی‌که‌نینی، قاقای
هات.

إِسْتَفْرَبَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی به‌ناموؤ
ناوازه هاته به‌رجاو.

الْفَارِبُ: ناوشان
حوشتر
حوشتری ده‌خړیته سمر کاتی
بهره‌لای ناو له‌ومرگا ده‌کړی
بوئه‌وه‌ی به‌ئارمزی خوی بله‌ومړی
به‌ئادهمیزادیش ده‌گوتری: (جَبَلَكَ
عَلَى غَارِبِكَ) تهاوای نازادیت هه‌یه
بو کوئ ده‌جیت بجو
بو کینایه له ته‌لاق به‌کارده‌هینری
هه‌روا ناوه بو تۆپه‌لاکی هه‌موو
شتیک
الماء: سمر شه‌پۆل ناو.

الغریبان: پی‌شه‌وه‌ی دووگی حوشترو
دواوه‌وه‌ی.

الْغُرَابُ: قه‌له‌په‌شه
له پی‌ری (الجراثيم) به‌زور جوړی
بائنده ده‌گوتری: (قه‌له‌په‌شه،
قه‌له‌باچکه، واشه، قه‌له‌بالدریز)
عهرمب ئه‌م بائندمیه به‌نیشانه‌ی

شوومو نه گبه تی دادمنین ۵ همرکاتی
 قهله پرشه هراندبیه تی و کابرای
 عمره ب خمریکی سه فمهرکردن
 بووبی س سه فمهرمکی
 هله و شانده و ته وه، له وه ترساون له و
 سه فمهردا تووشی به لاو ناخوشی
 ببین ۵ بویه پییان گوتووه: (غراب
 السین) قهله پرشه یه که بۆته
 به ریه ست له نیوان خویان و
 مرازمکانیان ۵ قهله پرشه کراوته
 نمونه بۆ زۆر پۆشتن ۵ دهگوترئ:
 (بکر بکر الغراب) و مکوو قهله پرشه
 همرزوو به یانی پابوو له خمو هه لسا
 ۵ (فلان احذر من الغراب) فلانکهس
 له قهله پرشه وریاو خۆپارێزتره ۵
 (طار غرابه) هزی رهشی سپی بوو
 پیر بوو ته مهنی گهنجی به سمر
 جوو ۵ همر و وشه ی (غراب) به مانا
 سهرمتای ههموو شتی که یان تیزایی
 ههموو شتی که دئ ۵ دهگوترئ:
 (غراب الفاس و غراب السیف)
 تیزایی پاچ و شم شیر.

الغرب: خۆرئاوا ۵ لای خۆر ئاوابوون ۵
 نه و ولاتانه ی که وتونه ته به شی
 خۆرئاوا، پیچه وانه ی خۆر ه لات ۵
 سهرمتای ههموو شتی که تیزایی
 شت ۵ دهگوترئ: (غرب السیف)

والسکین والفاس ۵ چوست و چالاک
 له کاروباردا ۵ توندوتیژی ۵
 دهگوترئ: (فی لسانه غرب) (و اخاف
 علیه غرب الشباب) (وسیف غرب) ۵
 همر وشه ی (الغرب) ناوه بۆ
 دۆلجه ی گه وره که له پیستی گا
 دروست کرابه ۵ همر و ناوه بۆ
 فرمی سک ۵ پیرموی فرمی سک ۵
 قولینجکی چاو ۵ دواوه ی چاو
 پێشه وه ی چاو ۵ زۆری هه بوونی تف
 له ده مدا ۵ همر و دهگوترئ: (أصابه
 سهم غرب) تیریکی وێلی بهرکه وت
 نه زانرا کێ هاویشته ویه تی ۵ (ك:
 غروب).

الغرب: زێر ۵ زیو ۵ بهرداخ و پیا له ۵
 شهراب ۵ ئاوی چۆراوه له گونده و
 دیمکه ۵ جووره دره ختی که تیری ئ
 دروست دهکری ۵ له ولاتی شامدا
 به جووره دره ختی که دهگوترئ که له
 پیری (الصفصافیه) به و له قهراخ
 جۆگائو و دهروێندری به مه بهستی
 سوود و مرگرتن له دارمکه ی ۵ له
 ولاتی میصر جۆرێ که له
 (الصفصاف) پیتی دهگوترئ (شعر
 البت) یان (أم الشعر) ۵ دهردێ که
 توشی مهرو بزنی دهبی که ده بیه ته
 هۆی هه لومرینی موی لمبۆزی و

برزانگی جاوی ۵ دمگوتری: (بعینہ
 غَرَب) جاوی ہمیشہ ناودمگاو
 ناویان لی نابری.
 الغریبة: دوری و غمربیی ۵ سپی
 خالیص.
 الغریب: ہمر درمختیک تیشکی خور
 لہکاتی ناوابووندا لیسی بدا ۵
 ہمرشتیک پال خورثاوا بدری.
 الغریب: بیگانہ ۵ پیاولک لہہوزو
 خیلہ کہ نہیو خوی لہگہل نہوان
 حیساب بکا.
 الغریب: شوینی ناوابوونی خور ۵ کاتی
 خورثاوابوون ۵ لای ناوابوونی خور
 ۵ ولاتی مہغریب ۵ نہو ولاتانہی
 دمکہونہ باکوری نہفریقیاو
 خورثاوا میصر کہ بریتیہ لہ
 ولاتی (لیبیاو تونسو) جہزائرو
 مہراکش ولاتی مہغریبی نہمرف.
 الغریب: ہمرشتیک داتپوشیو
 بتشاریتہوہ (عقلاء مغرب)
 بالندمیہ کی گہورمیہ زور دور
 دمرو ۵ بالندمیہ کی نہفسانہمیہو
 بوونی نیہو ناوی ہمہ.
 المغرب: دور ۵ دمگوتری: (ہل من
 مغربة خبر) ناہا ہوا لیک تازہ
 ہاتو نہولاتیکی دورمہوہ ہمہ؟
 الغریب: جوره ترنیہ کہ ۵ ہرٹک

مووہ سپہکانی بہخمنہ رمش
 بکاتہوہ ۵ شتیک زور رمش بی ۵
 بہزوری وشہی (غریب) دمکریتہ
 ناوہلناو دمگوتری: (أسود غریب)
 (ك: غرابی) ۵ قورٹان دمہرموی:
 ﴿وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بَيْضٌ وَحُمْرٌ
 مُّخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا وَغَرَابِيبُ سُودٌ﴾.
 غریل فلان فی الأرض: فلانکس بہناو
 زہویدا پوی.
 غریل الحب: دانہولہکھی لہ بیژنگ دا.
 غریل القوم: خہلکہکھی گوشتو بر
 کرد.
 غریل البلد والناس: کہشفی حالو
 ومزعی خہلکہکھی کرد.
 الغریال: بیژنگ؛ نامیرکے بو
 جیاکردنہوہی سہرگوزرو ہلو ہوش
 لہدانہولہکے ۵ پیایو فیتنہو
 دووزمان ۵ (ك: غرابیل) (القطم
 الغریالی) نیسقانیکہ لہتہختی
 جومجومہدایہو دمکہوتہ نیوان
 لوتو میٹک.
 المغریل: پیایو ہہلزاردہ.
 المغریل: کہسیک ہیشہی بیژنگ
 دروستکردن بی.
 غریث غریثاً: برسی بوو (فہر غرٹان) ۵
 دمگوتری: (امراة غریثی الوشاح)
 ٹافرمٹیکہ گہدی بجوک و قہد باریکہ.

غَرَّكُه: برسی کرد.

غَرْدُ الطَّائِرِ وَالْإِنْسَانُ غَرْدًا: بالندمکه یان

ناده میزاده که دمنگی بهرز کرده و

گورانی گوت و خویندی ۵ بؤ زیدمپروی

له مانای (غَرْد) دا ده لئی: (غَرْد و غَرِید).

أَغَرَدَ الطَّائِرُ وَالْإِنْسَانُ: بالندمکه

ناده میزاده که ی خسته خوشی و

زده ماوند موه به دمنگی خوشی خوی

۵ ده گوتری: (سمت قمریاً فأغردني)

گویم لهدنکی قومری بوو

دهیخویند خستمیه حالهتی خوشی و

هه لپمپرنه وه.

غَرَدَ الطَّائِرُ وَالْإِنْسَانُ: به مانا (غَرْد) دئ.

إِسْتَفَرَدَهُ: هینایه خویندن و گورانی

گوتنه وه.

الأغردة: خویندن بولبول و کوترو

بالندمی ترو ناده میزاده ۵

ده گوتری: (طائر أو مَغْنٌ مُسْتَمْلِحٌ

الأغريد) بالندمیه کی دمنگ خوش

یان گورانی بیژیکی دمنگ و ناواز

خوش.

الفراد: جوره کارگیکه هه لهدمق ۵

(ك: غراد).

غَرَّ الرجلُ: پیاومکه نیش نهمزان و بی ناگا

بوو له کاروبار.

غَرَّ الماءُ: ناوه که رۆجوو.

غَسَّرَ فلاناً غَرّاً وَغُروراً: فلانکه سی

هه لخه له تاند ۵ فتللی ل کرد ۵ زمیری

له ناوچهوانی دا ۵ مهبهستی خوی ل

ومدهست هینا.

غَرَّ الطَّائِرُ فَرَحَهُ غَرّاً وَغِراراً: بالندمکه به

دمندووکی خواردنی دا به بیچومکانی ۵

همروا وشعی (غَرَّ) به مانا سپیهتی و

درهوشانه وه دئ ۵ ده گوتری: (غَرَّ

وجهه) روخساری سپی و جوان و

درهوشاوه بوو.

غَرَّ الفرسُ: نهمبه که ناوچهوانی خالی

سپی پیوه بوو.

غَرَّ الرجلُ: پیاومکه بهرزبۆوه بوو به

گهوره و پیش سپی ولاته که ی ۵ کرداری

جوان و رهفتاری په سهندی ل

دمرکه وتن ۵ یان پیاوه که بی ناگا و

که و دمن و تینه گه یشتوو بوو.

غار السوق: بازار شکاو مامه له کهم بوو.

غار الناقة: حوشرمه که شیری کهم بوو.

غار التحية: وهلامی سلاو مه کی کهم

کرده وه و مگوو پیویست وهلامی سلای

نه دایه وه.

غَرَّ به تغیراً و تغیراً: خستیه شوینی

خه تهرناک و فهوتانه وه ۵ ده گوتری:

(غَرَّ بنفسه وماله) خوی و مال و

سامانی خسته خه تهرمه وه.

غَرَّ الغلام: منداله که ددانی

دمرکه وتن: ددانی پییشینه ی پوان و

دمرکه وتن.

غَرَّ الطَّيْرُ: بالندمكه بالهكاني بهرز
کردنه وه خهريکبوو بفرئ.

غَرَّ القِرْبَةُ: کوندمکي پړ کرد.

اغْتَرَّ فلان: فلانکس غافل و بئ ناگا
بوو ه فيلئ لئ کرا.

اغْتَرَّ فلاناً: ههولئ دا بيخافلئئو
ناکاي له روداونهئ.

اغْتَرَّ الأمر فلاناً: روداوهکه به غافلي و
بئ ناگاي له ناگا و تووشي فلانکس
بوو.

تَقَرَّرَ الفرس: نه سپهکه ناوچه وان
به لهک بوو ه دمگوترئ:

تَقَرَّرَ الفرس وتَجَبَّل: نه سپهکه
ناوچه واني به لهک بوو همروا
قاچهکانيشي به لهک بوون.

استَقَرَّ: به مانا (اغترئ دئ).

استَقَرَّ فلاناً: به غافلگيري و له ناگا و
بؤي هات و په لاماري دا.

الأغر: مهشورو به ناوبانگ دمگوترئ:
(يوم أغرَ وليلة غراء).

الغار: غافل و بئ ناگا ه بير هه لکهن.

الغرار: تيزايي شمشير ه شيوه و شکل ه
دمگوترئ: (ضرب نصاله على غرار
واحد) تير هکاني له سهر پهک شيوه
تاشين (ضرب على غراره) پړئو
شوينئ نهوي گرته بهر ه که ميک

له خه و دمگوترئ: (ما ذقت من

النوم إلا غراراً) نه نووستم جگه
له که ميک خه و نه بئ ه (ما لبثت
عنده إلا غراراً) که ميک نه بئ لاي
نه و نه مامه وه ه دمگوترئ: (جاءنا
على غرار) له ناکاويک و گوژو
گوممته هات بؤلام ه (لبثت اليوم
غرار شهر) به نه نندازهي مانگيک
مامه وه.

الفرار من الصلاة: ناقيص بووني
روکنه کاني نويز.

الفرّة: غافلي و بئ ناگاي ه ميژمندالي
ه دمگوترئ: (كان ذلك على غراتي)
نه وه و هکيو سهر دهمي ميژمندالي
من وايه.

الفرارة: گويني و خه راريکه له جه وان
گهوره تره گهنمي تي دمکري.

الفر: تيزايي شمشير ه جوگه
شه فکردن به ناو زمويده ه هه موو
دوو لو هينانه وه و هه دکردنيک له
قوماش و شتي وا دا ه دمگوترئ:
(طوى الثوب على غره) قوماشه کهم
و هکيو خوئ پيچايه وه.

(طويت فلاناً على غره) فلانکس
جي هيشت له سهر حائي خوئ و
به بئ نه وهي ئيش و کارمکي
دمريخه م.

الفر: که سيک به ناساني هه ليخه له تي.

الْفُرُّ: باندیه کی حاج درِیژه له باندیه
ناویه کان رمنگی پشه سهری سپیه
بهناوی زلکاومکان دمزی.

الْفُرُّ: خه تهرو سامناک ۵
روبهر و بوونه وه، به هیلاک چون ۵
کالایه ک: که کپارو فروشیار جوړو
چه ندیه تی نه زانن ۵ یان دنیا نه بن
له ته سلیم کردنی کالاکه و مکوو
فروشتنی ماسی له ناودا ۵ یان
فروشتنی باندیه به ئاسمانه وه.

الْفُرُّ: له هه موو شتی کدا سهرمتاکی و
باشه که ی ۵ سپیایی ناوچه وانی
نه سب ۵ مانگی یه که شه وه ۵ یه که م
پوژی مانگ ۵ هه لاتن و دمرکه وتنی
مانگ ۵ دهم و چاوی مروقه ۵ هه
روناکایی و کازیومه که سهرمتاکی
دمرکه وئ ۵ گه و ره پیا و و پش
سپی قهوم ۵ کالای باش و به نرخ ۵
سئ شهوی سهرمتای مانگ.

الْفِرَّةُ: بن ناگایی و غافلئ له کاتی
به خه به ریدا ۵ (ک: غِرَر).

الْفِرَّةُ: هه رشتیک ئاده میزاد له خسته
به ری مال و سامان بی یان پله و پایه
بی، یان شه هومت و ئارمزوی
نه فس و شه پتان بی.

الْفِرَّةُ: گهنجی بی نه زمون ۵ جهسته و
نه ندان جوانی ۵ ژپانی نه رم و نۆل و
په نازو نیعمه ت ۵ که فیل و

بهر عوده و سهر بهر شتیار ۵
دهشگوترئ: (أنا غریک من هذا
الأمر) نه من له م بواره دا شارمزاو
خاوه نه زمونم.

الْفُرُّ: گیانه به ریکی گوشت خوژه ۵
شیوه ی له نیوان سهگو و پشیلهدایه ۵
هاج کورت و حاج پشه ۵ روخساری
سپیه ۵ له هه ردولای روخساریه وه
دوو خه تی پش هه ن ۵ هه روا ناوه
بؤ که له حوشتری په سه ن ۵
له په نددا هاتووه: (أغن من غری).

غَرَزَتُ الجُرَادَةَ غَرَزًا: کولله که کلکی
چه قانده زمو بۆنه وه ی هیلکه بکا.
غَرَزَ الشَّيْءَ فِي الشَّيْءِ: شته که ی
له شته که ی چه قاند تی کوتا.

غَرَزَ الإِبْرَةَ فِي الثَّوْبِ: دمرزیه که ی
چه قانده قوماشه که.

غَرَزَ الْعُودَ وَنَحْوَهُ فِي الْأَرْضِ: چله داره که ی
له زموی چه قاند، سکه که ی چه قاند.

غَرَزَ الرَّكْبُ رَجْلَهُ فِي الْغُرِّ: سواره که حاجی
خسته ناو ئاوزه نگییه وه بۆنه وه ی
سواری و لاخه که بی.

غَرَزَ غَرَزًا: ملکه چی پاشا بوو وازی له
یاخیبون هیئاو هه رمان به رداری پاشا
بوو.

أَغَرَزَ الرَّادِي: دۆل و شیوه که روهکی
(غَرَزِي لِي رِوَا).

اغْرَزَ الشَّيْءُ: شته‌کە‌ی چه‌قاند.

(ك: مغارِز).

غَرَزُ: به‌مانا (غَرَزَ) دئ.

غَرَسَ الشَّجَرُ وَحَرَّهْ غَرَساً: دره‌خته‌کە‌ی

غَرَزُ فُلانِ الْغَنَمِ: رۆژه نارۆژیك

چه‌قاندە زه‌وی ە دهمگوترئ: (غرس

مەرپەکە‌ی دۆشی.

فُلان عِنْدِي نَعْمَةٌ فَلَانِكِهَسْ

إِغْتَرَزَ رَجُلُهُ فِي الْغَرَزِ: قاجی خسته ناو

بیاوهمتیەکی باشی به‌سەر منه‌وه هه‌یه.

أَغْرَسَ الشَّجَرُ: دارەکە‌ی رواند،

ناوزم‌نگی‌ه‌وه.

چه‌قاندئ.

التَغْرِيزُ: ئە‌وه‌یه نه‌مامه خورما له

الْغِرَاسُ: دره‌خت و شتی وا که

شوێنێک‌ه‌وه بگوێزرێته‌وه بو

دم‌پوێند‌رئ، ده‌چه‌قێند‌رئ ە کاتی

شوێنێکی تر بۆنه‌وه‌ی به‌چه‌قێند‌رئ.

چه‌قاند‌نی دره‌خت.

الغَارُزُ: نه‌زان.

الْغِرَاسَةُ: نه‌مامه خورما.

الْغَرَزُ: ناوزم‌نگی ە له‌حه‌دیسدا هاتووه:

الْغَرَسُ: دره‌ختی چه‌قێند‌راو،

(كَانَ إِذَا وَضَعَ رَجُلُهُ فِي الْغَرَزِ يَرِيْدُ

پوێند‌راو.

السَّفَرُ يَقُولُ بِسْمِ اللَّهِ) ە دهمگوترئ:

الْغِرَسُ: هه‌رشتیك بپوێند‌رئ، ە

(إِلْزَمَ غَرَزَ فُلَانٍ) گوێپارێه‌نی هه‌رمانی

پێستێکی ته‌نکه‌ به‌سه‌ری

فُلان به ە (أَشَدُّ يَدُكَ بَغْرَزَهُ) ده‌ست

من‌دا له‌وه‌یه له‌کاتی له‌دایک بوونیدا

بگه‌ به‌ ناوزم‌نگی فُلان‌ه‌وه ە هه‌روا

ە (ك: أْغْرَس).

وشه‌ی (الْغَرُزُ) ناوه بو هه‌رشتیك

له‌زم‌وی به‌چه‌قێند‌رئ.

الْغِرَسُ: دره‌ختی پوێند‌راو.

الْغَرَزُ: روم‌کیکی سالانه‌یه به‌سه‌رزه‌وی

الْغِرِيسَةُ: نه‌مامه خورما له‌سه‌ره‌تای

دا بلاو دم‌بیته‌وه په‌ل و پۆی زۆری

روانی دا ئە‌وه دم‌نکه خورما‌یه‌ی

هه‌یه، به‌ره‌کە‌ی بوند‌وهه‌یه‌کی

ده‌خ‌رێته ژێر گله‌وه بۆنه‌وه‌ی بپوێ

سێگۆشه‌یه.

ە یان هه‌ر دانه‌وێله‌یه‌کی تر ە

الْغَرِيزَةُ: سروشت و ته‌بیات ە له‌ بوارێ

نه‌مامه دره‌خت و شه‌تله‌ پوه‌ك ئە‌وه

فه‌لسه‌فه‌دا وێنه‌یه‌که له‌ وێنه‌ی

ساته‌ی که ده‌چه‌قێند‌رئ ە (ك:

جالاک‌ی نه‌فس و جوړیکه له‌ سلوک

غرائس و غراس).

پشت ده‌به‌ستێ به‌ فیت‌ره‌و

الْغِرَسُ: شوێنی نه‌مام رواندن ە (ك:

وه‌راسه‌وه.

مغارس).

الْغَرَزُ: شوێنی گه‌رانا‌نه‌وه‌ی گولله ە

غَرَضُ فُلَانٍ غَرَضًا: بهیانی زوو چووہ سہر
ناوہکہ.

غَرَضُ السَّاءِ وَغَوِه: کوندہکہی پرکرد
مہشکہکہی ہہژاند کہ پونہکہی
کلؤکلؤ بوو کوی نہ کردموہ بہلکو
دویہکہی بہرؤنہوہ دا بہخہلکی و
خواردیانہوہ.

غَرَضُ الشَّيْءِ: شتہکہی بہتہرو تازہیی و
ناسکی چنی و لیئ کردموہ.

غَرَضَ لَهُ غَرِيضًا: شیری دہرخوارد دا.
غَرَضَ الشَّيْءِ: وازی لہشتہکہی ہینا.

غَرَضَ السَّخْلَ: کارہکہی لہ شیر برپہوہ
پیش نہوہی کاتی لہ شیر برانہوہی
بی.

غَرَضَ إِلَيْهِ غَرَضًا: بوی تامہزرؤ بوو.

غَرَضَ مِنْهُ: لیئ جاپز بوو، بی تاقہت بوو.
غَرَضَ الشَّيْءِ غَرَضًا: شتہکہی تہرو تازہ
بوو.

أَغْرَضَ الرَّجُلُ: بیاوہکہ بؤ کردموہکہی
یان بؤ قسہکہی نیازیکی مہبوو
(فہو مَغْرَضُ).

أَغْرَضَ لِلْقَوْمِ غَرِيضًا: بہیانی
ہوویریکی بؤ خہلکہکہ شیلو
ہوویری کؤنی بؤ نہکردن بہنان و
دہرخواردی نہدان.

أَغْرَضَ الرَّجُلُ: بیاوہکہی جاپز کرد.
أَغْرَضَ الْإِنَاءَ: قاپہکہی پرکرد.

غَرَضُ: گوشتی تازہی خوارد و خوشی
رابوارد و پیکہنی.

غَرَضُ الشَّيْءِ: شتہکہی بہ تہرو تازہیی
چنی و دہشگوترئ:

غَرَضُ فِي سَتَائِكَ: کوندہکہ پرمہکہ.
إِغْتَرَضَ الشَّيْءِ: بہتہرو تازہیی
شتہکہی چنی.

إِنْغَرَضَ الْفُصْنُ: لقہدارمکہ شکاپہوہ و
لیئ نہبوہوہ.

الْإِغْرِضُ: نھو دمنکہ وردہ سپیانہن کہ
درہختی پشکوتوو دہریان دمکن
دمنکہ تہرزہ و ہموو شتیکی سپی
تازہ پمیدا بوو (ك: أْغَارِضُ).

الْغَارِضُ: کہسیک بہیانی زوو بجئ بؤ
سہرکانیاو و بیری ناو بہمہبہستی
ناودانی نازہل یان ناو ہہلینجان
دہگوترئ: (آیتہ غارضا) بہیانی زوو
چوم بؤلای و ہمروا وشہی (الغارض)
ناوہ بؤ لوتی درئز (ك: غَرَضَان).

الْغَرَضُ: نھو قایش و قہیاسہیہ
کورتان و کہژاوہی پی لہ سہرپشتی
ولاخ قایم دہکری و لاشیو، بہشیک
لہ شیو ودؤل و خواربوونہوہ و
دوولاهاتنہوہ و چرج بوون و یان
جہستہی قہلہو سیس ببئ و
پیستہکہ شیو و چرجی تی بکہوئ
و لہبہندی پیشیناندا ہاتوہ:

(طوبتُ الثوبِ على غروضة)
به چرچ و لۆجهوه قوماشه کهم
پېچایهوه ۵ واته: وازم له کارمه
هینا وهک خوی هیستمهوه.

الغرض: نیشانه و هه دهف که تیرو
گولله ی ئاراسته دهکړی ۵ مه بهستو
نیاز ۵ دهگوتری: (فهمت غرضک)
مه بهستو نیازی توأم زانی ۵ (ک:
أغراض).

الغرضان: لوتیک ههردوو بوری
نه ملاو نهولای داکهون.

الغریض: تهرو تازه له گوشت و خورماو
میوه ی تر ۵ هه رشتیک سپی و ناسک
بی ۵ هه ر گۆرانیه کی تازه بی ۵
گۆرانی بیژی باش ۵ نهو ناوه ی
به یانی زوو ده چی به کاری دینی ۵
ناوی باران.

غَرْغَرُ الرَّجُلُ: پیاوه که ناوی له دهو
قورگیدا هیناو بردو قوتی نه دا
دهگوتری: (غَرْغَرُ الْمَاءِ وَالدَّوَاءِ) ناو
یان دهرمانی له قورگی خویدا هیناو
برد ۵ کاتی گیانه لاو که پوچ دهگاته
قورقوراکه ۵ گیزه ی مه نه ل و قلبه
قلبی له کاتی کولاندا ۵ ویزه ی
گوشت له کاتی برزانی دا.

تَغْرِغَرُ بِالْمَاءِ وَبِالدَّوَاءِ: به مانا
(غَرْغَرُ دَى).

غَرْغَرَتْ عَيْنَاهُ: چاوه گانی ناویان ئی
هات فرمیسکیان کرد.

الغْرِغْرِ: جۆره مریشکیکه له وشکانی
دهزی، شوینی ولاتی نه فریقایه.

الغْرِغْرَةُ: هینان و بردنی ناو له دهو
قورگدا ۵ هه رشتیک دهرمان بی
غهرغهره ی بی بکری.

غَرْفُ الْغَرْفِ وَالشَّيْءِ غَرْفًا: برپیه وه
که رتی کرد ۵ دوولای هینایه وه
دایپهرداوت.

غَرْفُ النَّاسِيَةِ: قزی کاکۆلی برپینه وه ۵
هه لی پاچین.

غَرْفُ الْجِلْدِ: پینسته که ی به گه لای درهختی
(الغرف) دهباغ کرد.

غَرْفُ الْمَاءِ وَغَرَّ بِيده أُو بِالْمُغْرَفَةِ: به لویچ
ناوی هه لئینجا ۵ فهو غارف ۵ (ک:
غَرْفٌ) (وهي غارفة) (ك: غَوَارِف).

أَغْرَفَ الْأَسَدُ: شیرمه که چوو ه ناو
درهختی چرو پرو پرگه لاو لانه ی
خویه وه، خوی خزانه ناو بی شه وه.

إِغْتَرَفَ الْمَاءَ بِيده: به لویچ ناوی
هه لئینجا ۵ قورشان دهفرموی: هُوَ إِلَّا
مَنْ أَغْرَفَ غَرْفَةً يَدِيهِ ۵
دهشگوتری: (إِغْتَرَفَ مِنْهُ).

إِنْغَرَفَ الشَّيْءُ: بو موتاوه عه ی
(غَرْفَةً دَى).

تَغْرِغَرُهُ: هه موو شتیکی له گه ل
هه لگرت.

الْغُرْفَةُ: لَوَيْجَه نَاو ۵ نَمُو تَوَزَه نَاوَمِي
بِهِدْمَسْت هَه لَدَمَكِرِي.

الْغُرْفَانُ: بَو زَنَدَه پَوِي لَه مَانَاي
(الْغَارْفُ) دِي ۵ نَمَسِي هَمَنگَاو دِرِيژ،
لَوَق پَان ۵ رَوِيَارِي زَوَر نَاو ۵ بَارَانِي
زَوَرُو بَه لِيَزْمَه.

الْغُرْفُ: دِرَه خَتِي كِي بَچَوَكِه لَه
نِيو دَووورگِي عَه رَمِي و مِيصِرُو
نَه فَرِيْقَاو هِيْنْدُو سْتَان دَمِپُوئِي،
گَه لَآكَانِي دِرِيژُو پَمَب نَاسَاي
بَه رَمَكِي زَمَرْدَه و مَكُوو پُورَتُو قَال،
سِي مَه تَرِيك بَه رَز دَمِييْتَه و.

الْغُرْفُ: جَوَزَه گِيَا يَه كِه لَه پِيْرِي
(النَجِيلِيَّة) يَه مَه تَرُونِيوِيْكَ
بَه رَز دَمِييْتَه و، لَه كَانِي چِرُو پَرَن.
الْغُرْفَةُ: لَوَيْجَه نَاو ۵ زَوَرِي نُو سْتَن و
دَانِي شْتَن.

الْغُرْفَةُ التَّجَارِيَّة: زَوَرِي بَا زَرگَانِي.
الْغُرُوفُ: بِيْرِيك كِه نَاوِي بَه دَمَسْت لِي
دَمِ بِيْهِيْنْدِرِي (دَلُو غُرُوف)
دَوَلْجَه يَه كِه نَاو زَوَر بَغَرِي.

الْغَرِيفُ: دِرَه خَتِي چِرُو پَر هَمَر
دِرَه خَتِي ك بِي. (دَلُو غَرِيف)
دَوَلْجَه يَه كِه نَاو زَوَر بَغَرِي.
الْغَرِيفَةُ: بَه مَانَا (الْغَرِيف) دِي.

الْمَغْرَفَةُ: نَه سَكُوئِي، كِه وچَك، هَه رَشْتِيك
خَوَارْدَنِي بِي هَه لَكُوِيْزِي ۵ (ك:
مَغَارِف).

غَرِقَ فِي الْمَاءِ غَرَقًا: نَاو بَه سَمَرِي دَا زَال بُوو
خَنَكَا ۵ لَه نَاو دَا خَنَكَا ۵ دَه شَكُو تَرِي:
(غَرِقَ فِي الدِّينِ أَوِ الْبَلَاءِ) لَه
قَه رَز دَارِي دَا خَنَكَا ۵ قَه رَز سَوَارِي شَانِي
بُوو ۵ بَه لَو كَار مَسَات يَه خَه ي گَرَت.
غَرِقَتِ السَّفِينَةُ: كِه شَتِي يَه كِه نَوْ قَمِي نَاو
نَاو بُوو.

غَرِقَتِ الْأَرْضُ: نَاو زَمُو يَه كِي دَا پُوْشِي ۵
(فِي غَرَقَةٍ).

أَغْرَقَ فِي الشَّيْءِ: لَه شْتَه كِه دَا زَه دَمِپُوئِي
كِرْدُو لَه سَنُور دَمِرْجُوو.

أَغْرَقَ فَلَانًا الشَّيْءَ فِي الْمَاءِ: فَلَانَكَمَسِي
وَالِي كِرْد بَخَنَكِي ۵ پَان شْتَه كِي
نَوْ قَمِي نَاو نَاو كِرْد.

أَغْرَقَ الْكَاسَ: پِيَا لَه كِي پَر كِرْد.
أَغْرَقَ أَعْمَالَهُ الصَّالِحَةَ: كِرْدَه و
بَا شَه كَانِي بَه فَرِيژ دَان بَه تَاوَان كِرْدَن
۵ تَاوَانِي وَاي كِرْد كِرْدَه و بَا شَه كَانِي
پُوچ بُوو نَه و.

غَارَقَهُ: زَنِيكِي كِرْدَه و، زَنِيكِي بُو مَه و ۵
دَمَكُو تَرِي: (غَارَقَهُ النِّبَاةُ) مِرْدَن
يَه خَه ي گَرَت، مِرْدَن لِيِي زَنِيك
بُوو.

إِغْرَقَ النَّفْسَ: هَمَنَاسَه ي قَوْلِي
هَه لَكِي شَا.

إِغْرَقَ الْبَعِيرُ الْخَزَامَ: حَو شَرْمَكِه گَه دَمِي
گَه و رَه بُوو قَه يَاسَه ي لِي نَه هَاتَه و.

إِغْتَرَقَتِ الْفَرَسُ الْخَيْلَ: نَه سَبَه كِه

تَنَكَّة لَّأَوَى مَآئِنَهُكَانَ بُوو دَوَاسِی
بِیْشِیَان كَهَوْتُ ۵ دَمَشْكَوْتَرِی: (تَجَارِیْنَا
فَاغْرَقَ فَرَسِی حَلَقَةَ فَرَسِهِ).

إِسْتَفْرَقَ فِی الضَّحَكِ: زَبَدَهُ رَهْوِی كَرْدَ لَهُ
بِیْكَهَنِیْنِدَا.

إِسْتَفْرَقَ الشَّيْئُ: شَتَهَكَهی هَمَمُوو لَهُ
خَوْ كَرْت، هَمَمُووی قُوْزَتَهَوَه.

إِسْتَفْرَقَ الْبَعِیْرُ الْغَزَامَ: حَوْشَتَرَمَكَه هَمَمُوو
قَهْیَاسَهَكَهی وَیْسَتْ هَیْنَدَه قَهْلَمُو وَ
وَرَكْن بُوو هَمَمُوو قَهْیَاسَهَكَه نَهْمَجَار
لَهْتَهَنَكَهی هَاتَهَوَه.

إِغْرِدْرَقْتَ الْعَيْنُ: چَاوَمَكَه پَرَبُوو لَهُ
فَرْمَیْسَك.

الْإِغْرَاقُ: (لَهَبَوَارِی ثَابُورِی دَا) پِلَانَو
رِیْغُوْرْمِیْكَه بُوْ بِالَادَمَسْتِی وَ زَالْبُوون
بَهَسَمَر بَازَارِی بَیْگَانَهْدَا بَهْم جَوْرَه
كَالَآی وَلَات بَهْهَاوَلَاتِیَان بَفَرُوْشَرِی
بَهَنَرُخِی كِرَانَو بَهْدَمَرْمُووی وَلَات
بَهَنَرُخِی هَمَرَزَان.

غَرَقَاتُ الدَّجَاجَةِ: مَرِیْشَكَهَكَه
هَیْلَكَهیَهَكِی كَرْدَ تَوِیْكَلَه تَهَنَكَهَكَهی
بِیْوَهْمِیَه ۵ دَمَشْكَوْتَرِی: (غَرَقَاتُ
الْبِیْضَةِ).

الْفِرْقِیُّ: تَوِیْكَلَیْكَی تَهَنَكَه بَهَسَبِیْنِی
هَیْلَكَهَكَهَوَه دَهْنُووسَن.

الْفِرْقُدُ: دَرْمَخْتُوْكَهیَهَكَه لَهُ مَهْتَرِیْكَهَوَه
بُوْ سَن مَهْتَر بَهْرَز دَهْبِیْتَهَوَه،

لَهپِیْری (أَلْبَاذَنْجَانِیَّة)یَه قَهْدُو لَقَهكَانِی
سَبِیْیَه دَمَشْوَیْهَیْتَه دَرْمَخْتِی
(الْمَوْسِج) ۵ بَهْرَمَكَهی دَهخُوْرِی.

غَرَقَلَ الرَّجُلُ: بِیَاوَهَكَه بَهْمِیَهَكَجَار
نَاوَمَكَهی بَهسَمَرِی خُوْیْدَا كَرْد.

غَرَقَلْتُ الْبِیْضَةَ وَالْبَطِیْخَةَ: هَیْلَكَهَكَه
بِیْس بُوو كَالَهَكَهَكَه گَهَنِی.

الْفِرْقَلُ: سَبِیْنِی هَیْلَكَه.

فَرْوَلُ الْعَامُ: سَالَهَكَه هَمَرَزَانِی بُوو.

فَرْوَلُ الْعَیْشِ: ژِیَانِی بَهْرَهْرَاوَان وَ خَوْش
بُوو ۵ (فَهْرَاغْرَلُ، وَهْی غَرَلَاءُ).

فَرْوَلُ الرَّجُلِ: بِیَاوَمَكَه شَلُو شِیَوَاو بُوو
(فَهْرَاغْرَلُ).

الْفَرْلَةُ: بِیْسْتِی سَمَرِی هَیْنِی نَیْرِنَه
كَهْلَهكَاتِی سَوْنَهتَكِرَنْدَا دَهْبِرْدَرِی ۵
(ك: غُرْلُ).

فَرْوَمَ غُرْمًا وَغَرَامَةً: پَارَمِیَهَكِیَان لِی سَتَانْد
كَهْلَهسَمَرِی بِیْوِیْسَتْ نَهَبُوو ۵ دَمَكُوْتَرِی:

(غَرَمَ الدِّیْنِ وَالدِّیْنَةِ) لَهجِیَاتِی كَهَسَانِی

دِیَكَه قَهْرَزَمَكَهی دَایَهَوَه: خُوْیْنَهَكَهی
دَا.

فَرْوَمَ فِی التَّجَارَةِ: لَهَبَازَرَكَانِی دَا زَمَرْمَرِی
كَرْد.

أَغْرَمَهُ: وَآی لِی كَرْد قَهْرَزْدَار بِن.

أَغْرِمَ بِالْشَّيْئِ: شَهْیْدَای شَتَهَكَه بُوو (فَهْرَاغْرَمَ)

مُغْرَمَ ۵ دَمَكُوْتَرِی: (إِنَّ فُلَانًا لِّمُغْرَمٍ بِكَذَا)

فُلَانَكَهَس شَهْیْدَای فُلَانِ شَت بُوو.

غَرَمَةُ: به مانا (اَغْرَمَهُ) دئ ۵ له سهری
پئویست کرد غه رانه بیدا.

الْغَارِمُ: نهو که سهی پابهندی بهر عوده
بونه کهی خوی بوو.

الْغَرَامُ: شهیدابون و په یوه ست بوون به
شتیکه وه که نه توانی خوئی لی
رژگار بکهی ۵ سزای بهرده وامو
نه پراوه، قورشان دمه رموی: ﴿إِنَّ
عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا﴾.

الْغَرَامَةُ: خه سارتمه ندیی ۵ (د مریاره ی
مال و دارایی) به و پاره یه دهگوتری:
که پئویست بی بدری بهمه بهستی
ته مبی کردن و بارته ها ۵ دهگوتری:
(حکم القاضي علی فلان بالغرامة).

الْغَرْمُ: نهو زیانه مالییه توووشی
ناده میزاد دهبی بهبی نه وهی هیج
تاوانیکی کردبی.

الْغَرِيمُ: خاوهن قهرز ۵ (ك: غَرَاء).

الْمَغْرَمُ: به مانا (الْغَرَامَةُ) دئ ۵ (ك):
مَغْرَم ۵ له حه دیسدا هاتووه: (أَعُوذُ
بِاللَّهِ مِنَ الْمَغْرَمِ وَالْمَأْتَمِ) خودایه
په ناد مگرم به تو له تاوان و یاخی
بوون.

الْمَغْرَمُ: قهرزداری بارگران ۵ شهیدای
شتیک که نه توانی لی جیابیته وه.

غَوْنُ الْعَجَبِ عَلَى الْأَمَاءِ: هه ویرمه
به شتمه که وه رهق بووه.

غَوْنُ الرَّجُلِ: پیاوکه زعیفو لاواز بوو.

الْغَرِينُ: که فی ناو؛ که له هه وزدا
ده مینیته وه ناتواندری بخوریته وه ۵
قوره لیته که لاهاو بیهینی ۵ وادمبی
له سهر زموی بمینیته وه به ته ری یان
و شک دمبیته وه ۵ (له یواری زموی
ناسیدا) بریتییه له به مرده
قورپنه یه کی وها که دمنکه ورده
گله کانی به یه که وه نووسابن به هوئی
ته پونیان.

الْغَرِينُ: به مانا (الْغَرِين) دئ ۵
ده شگوتری: (أَتَى بِالطَّرِينِ وَالْغَرِينِ)
توره بوو رقی هه لسا ترشو
دوشاوی تیکه لاو کرد.

غَرَّقَ: به چاو میبازی کرد، چاوی لی
هه لته کاند.

الْغَرَائِقُ: رومکی درخت ناسایه
ته من دریزه له پیپی (الجارونية) یه
له ولاته مام ناومندیه کاند دموئی،
که لاکانی پرزو پالی هه یه و مل
دریزه ۵ گول و غونچه کانی و هکوو
چادر و هابه میوکه ی وشکه ۵
گنجی سپی و جوان و نهرم و نول ۵
(ك: غَرَائِقُ وَغَرَائِقُ) ۵ دهگوتری:
(إمْرَأَةٌ غَرَائِقُ).

الْغُرْنَقُ: به مانا (الْغَرَائِقُ) دئ ۵
باندیه کی ناوی سپیه قاجدریزی

شَيَّوَه جَوَان، پهلپهلپه لَهی ږنگ
زمردی نالتون ناسای تیدان ه جوره
کورکیه که.

فَرَا الرَّجُلُ غَرَاً: پیاوکه سهرسام بوو.

غَرَّ الشَّيْءُ: به مادهی غمره شته که ی
پیکه وه نووساندن ه دمشگوتری: (غرا
السَّمْنُ قَلْبَهُ: چهوری به هه لاشی
دهمارمکانی دلیه وه نووساو دایپووشی).
غَرِي بِهِ غَرًّا وَغَرَاءً: دلی پیوهی نووساو
عاشقی بوو دمشگوت به مادهی غمره
پیوهی نووساوه.

غَرِي فُلَانٌ: فلانکس دریزه ی به رق
هه لسان و تورپ بوونی خو ی دا.
غَرِي الْغَدِيرُ: زلکاومه که ناومه که ی سارد
بوو.

أَغْرَى بَيْنَ الْقَوْمِ: ناشوب و هیتنه یی له
نیوان خه لکه که دا نایه وه.

أَغْرَى الْإِنْسَانَ وَغِيهِ بِالشَّيْءِ: مروفه که ی
هه لئا بؤ شته که وه ودمسته یینانی ه
دمگوتری: (أَغْرَى الرَّجُلَ بِالْفَضِيلَةِ)
منداله که ی هه لئا بؤ رهوشتی بهرزو
جوان ه (أَغْرَى الْكَلْبَ بِالصِّيدِ)
سه که که ی هه لئا بؤ نه وه ی نیچیرمه که
بگری ه دمگوتری: (أَغْرَى الْعِدَاوَةَ
بَيْنَهُمْ) دوژمنایه تی فریدایه
ناویانه وه ه قورشان دمفرموی:
﴿فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعِدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى
يَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾.

أَغْرَى بِهِ: عاشقی بوو.

غَرَّى الشَّيْءُ: شته که ی به مادهی غمره
چهسپ کرد ه یان رهنکی کرد.

الإِغْرَاءُ: لهزاراوه ی نه حویپیاندا
بریتیه له ناگادارگردنه وه ی که سی
بهرامبهر بؤ کردنی کاری باش و
پیویست، دمگوتری: (الصَّلَاةُ الصَّلَاةُ)
ه (أَخَاكَ أَخَاكَ).

الْغِرَاءُ: مادهیه که لینجه کاغزو دارو
شتی تری پی چهسپ دمگری
به شتی ترموه.

الْغِرَاءُ: به مانا (الْغِرَاءُ) دئ.

الْغُرُ: سهرسام بوون ه عه جایه ب مان.

الْغُرُ: به مانا (الْغُرُ) دئ.

الْغُرُيُّ: همرشتیک نیسبه ت بدری
بؤلای غمره وه که وه غمره لینچ و
چهسپینه ربی.

الْغُرَانِي: همرشتیک وه که وه غمره وایی.

الْغُرِيُّ: صمغیکی سووره ه ناوی بتيکه

کاتی خو ی خوینیان تی هه لده سوو

ه پوخسار جوان.

غَزَّرَ الشَّيْءُ غَزْرًا وَغَزْرًا: شته که زور بوو

ه دمگوتری: (ما طاب ونَزَرَ خَيْرٌ مَّا خَبَثَ

و غَزَرَ) نه وه ی که م بی و پاک بی باشتره

له وه ی پیس بی و زور بی ه (فهو غزير)

ه (ك: غِزَار).

أَغَزَرَ الْقَوْمُ: خه لکه که حوشتیان زور

بوون و شیرو ماستیان زور بوو.

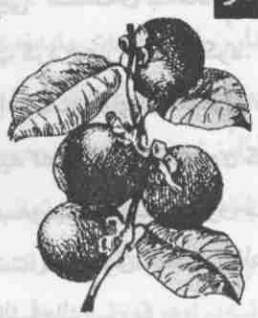
شمار

برنقال

بلخ

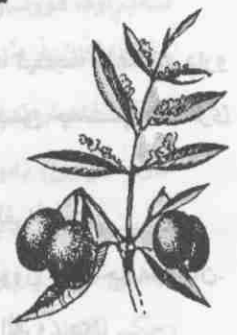
کاکام

آفرکانو

کستنا

ریشون

جوز

بنلق

فشن

آس

مانغا

جوز هندى

نَاق

مُسَمِي

مُسَمِي

عَب

فِي

اَجَاسِي

كَمَر

لَوَز

دَرَّافَن

سَفَرَجَل

اَكِيدِيَا

مَوَز

أَغْزَرَ الشَّيْئُ: شته‌ک‌هی زور کرد ۵
 ده‌گوتری: (أَغْزَرَ اللَّهُ مَالَهُ) خودا
 مال و سامانی نه‌وی زور کرد.
 غَاَزَ فُلَانٌ: فلانک‌س شتیکی به‌خشی
 بونه‌وی زیاتر و مرگرت‌ه‌وه.
 غَزَوُ: همر پوز‌ه نار‌وُزیک شیری
 ناز‌ه‌ه‌کانی دوشی.
 اسْتَغْزَرَ: به‌مانا (غَاَزَ) دی.
 اسْتَغْزَرَ الشَّيْئُ: داوای زور بوونی
 شته‌ک‌هی کرد.
 الْغَزْرُ: قهرت‌ه‌و سه‌به‌ته‌یه له لقی
 دارخورما دروست ده‌کری.
 الْمَغْزَرَةُ: همر روه‌ک‌یک که ناز‌ه‌ل بیخ‌وا
 شیری زور بی.
 هَزَّ فُلَانٌ بِنِیْلَانٍ: فلانک‌س له
 نی‌وه‌ه‌وه‌ه‌کانی دا فلانک‌سی کرده
 که‌سی تایب‌ه‌ت به‌خوی.
 هَزَّ فُلَانٌ بِالْقَرَابَةِ وَالْأَوْلَادِ وَالْجِهَانِ: فلانک‌س
 بی‌اومتی و چاک‌هی له‌گ‌ه‌ل خزم و
 من‌دال و ه‌وسی‌یه‌کانی کرد.
 غَزَّ الشَّوْبُ أَوْ الْجَسَمُ بِالْإِبْرَةِ وَغُوهَا:
 کراسه‌که یان جه‌سته‌ی به‌نوکه
 دهرزی ه‌از‌نی‌ه‌وه ۵ له‌سه‌رخ‌و دهرزی
 ه‌از‌نی کرد.
 أَغْزَتِ الشَّجَرَةُ: دره‌خته‌که چقلی زور
 بوون و رمق و گ‌ه‌لاو لقه‌کانی
 تی‌که‌الان.
 أَغْزَتِ الدَّابَّةُ: ولا‌خه‌که: سکه‌ک‌هی
 به‌نا‌خوشی دان‌ا به‌نار‌ه‌حه‌تی
 بی‌چوم‌ک‌هی لی بؤ‌وه.
 غَاَزَهُ: په‌له‌ی بؤ‌لا کرد و به‌ری‌مر‌م‌کانی
 کرد.
 اغْتَزَبَهُ: به‌مانا (غَزَبَهُ) دی.
 تَغَاَزَا الشَّيْئُ: له‌شته‌که‌دا کی‌شه‌یان
 تی‌که‌وت.
 الْغُزْ: خیل‌یکی تورک‌ومانین.
 غَزَغَزَ: پاروی پادان و ح‌ه‌زی
 له‌خوار‌دنه‌ک‌ه‌ش نه‌بوو.
 غَزَغَزَ الشَّيْئُ: به‌رم‌ده‌وام بوو له‌سه‌ر
 سوزن ه‌از‌نکردنی شته‌که.
 غَزَلَ الصَّوْفَ أَوْ الْقُطْنَ وَغُوهَا غَزْلًا:
 خوری یان لؤ‌که‌ک‌هی رست و کردی به
 گل‌وله.
 هَزَلَ غَزْلًا: ح‌ه‌زی له قسه‌کردن له‌گ‌ه‌ل
 نافرمت‌دا ه‌ه‌بوو ه‌ه‌ولی د‌م‌دا خوی لایان
 خوشه‌ویست بکا ۵ می‌بازی له‌گ‌ه‌ل
 ده‌کردن ۵ (فهو غَزَلَ).
 اغْزَلَ: ته‌شی رست ۵ ته‌شی یادا.
 اغْزَلَ الطَّيْبَةَ: ناسکه‌که کار‌ناسکی بوو ۵
 (فهی مَغْزَلَ).
 غَاَزَلَ الْمَرَأَةَ: قسه‌ی له‌گ‌ه‌ل نافرمت‌ه‌که
 کرد و خوی لا شیرین کرد ۵ می‌بازی
 له‌گ‌ه‌ل نافرمت‌ه‌که کرد.
 غَاَزَلَ فُلَانٌ الْأَرْعِينَ: فلانک‌س ته‌مه‌نی
 له جل سالی نزی‌ک بؤ‌وه.

إِغْتَزَلَ الْقَطْنَ وَغَمَهُ: لَوْكَه‌ی رِست ۵
کردی به‌دم‌زو.

تَغَزَّلَ: به‌تَوَپزی دلداری به‌سهر خُویدا
هِنَا ۵ ده‌گوتری: (تَغَزَّلَ بِالرَّاءِ)
حه‌زی له نافرته‌که‌یه دلداری
لم‌گه‌ل کرد.

الْغَزَالُ: کارناسک گیسکه‌ناسک ۵ (ك):
غِرْلَة و غِرْلَان).

الْغَزَالَةُ: بزنه‌ناسک ۵ خَوَر له‌کاتی
هه‌لَه‌اتنیدا ۵ سهرمتای کی‌شته‌نگاو ۵
(ك: غِرَالَات) ۵ ده‌گوتری: (آیت‌ه
غِرَالَة الصَّحِي) سهرمتای کی‌شته‌نگاو
هاتمه‌لای.

الْغَزْلُ: ریسی رِیسراو ۵ (ك: غَزُولُ).
الْمِغْزَلُ: شوینی رِستن (ك: مِغْزَالُ).
الْمِغْزَلُ: ته‌شی ۵ ههرشتیک خوری و
لَوْكَه‌ی هِنَ برِیسری ۵ ده‌کوو نامیری
سهردهم که له‌کارگه‌کاندا بُو رِستن
به‌کاردی.

غَزَا الْعَدُوَّ غَزَوْا وَغَزَوَانَا: هیرشی برده
سهر دوژمن و تالان و برِوی کردن (فهر
غاز).

أَغْزَاهُ: ناماده‌ی کرد بُو غه‌زاکردن.
أَغْزَى فَلَانًا: مَوَلَه‌تی داو و مرگرتنه‌وه‌ی
قهرز لیی دواخت.

غَزَاهُ: ناماده‌ی کرد بُو چوون بُو غه‌زا.
إِغْتَزَاهُ: چوو بُو‌ی.

إِغْتَزَى بِفُلَانٍ: له‌ناو هاوه‌لانیدا کردی
به‌که‌سی تایبه‌تمه‌ند به‌خوی.

الْغَزَاةُ: ناویکه له ناومکانی غه‌زا ۵ که
گوترا (غَزَاة) نه‌وه کاری سالانه‌یه و
هه‌میشه‌یه ۵ که گوترا (غَزْوَة)
نه‌وه یه‌کجار غه‌زاکردن ده‌گه‌یه‌نی.

الْغَزْوَةُ: یه‌کجار غه‌زاکردن.
الْغِرْوَةُ: نه‌وه‌ی داواکراوه، نه‌وه‌ی هه‌وولی
بو‌دراوه.

الْمَغْزَى: به‌مانا (الْفَزُو) دئ ۵ شوینی
غه‌زا ۵ سرودی غه‌زاکردن ۵
داواکاری ۵ ده‌گوتری: (مَا مَغْزَاكَ؟)
داواکاریت چییه؟ ۵ مه‌به‌ستی قسه
۵ (ك: مَغَاز).

فَسَّرَ عَلَى الْغَرِيمِ غَسْرًا: ته‌نگی
به‌قه‌رزدارمه‌که هه‌لچنی.
تَفَسَّرَ الْأَمْرُ: نیشه‌که‌ی تی‌که‌ل و پی‌که‌ل
بوو.

تَفَسَّرَ الْقَزْلُ: ریه‌سه‌که ناخی بوو
نه‌به‌توانی له کلکه ته‌شیه‌که
دایبکه‌نی.

تَفَسَّرَ الْغَدِيرُ: ره‌شه‌باکه چیلکه‌و دارو
پلو پوشی هاویشته‌ناو
زلکاومه‌که‌وه.

الْقَسِيرُ: کاروباری شی‌واو و تی‌که‌ل و
پی‌که‌ل.

الْقَسْرُ: نه‌و پلو پوشه‌ی ره‌شه‌با
دم‌بخاته ناو زلکو و شوینی وده‌اوه.

فَسَّ خُطْبَةُ الْخَطِيبِ غَسًّا: رَمَخْنَهی له
وتاری وتارخوین گرت.

فَسَّ فَلَانًا فِي الْمَاءِ: فَلَانَكَمْسِ خسته ناو
ناوموه و نوقمى کرد.

فُسَّ الْبَعِيرُ: حوشرمه که دمردى (غهماسى)
گرت ه (غهماس) دمردىکه تووشى
حوشر دهمب.

إِنْفَسَّ فِي الْمَاءِ: لَهْناودا نوقم بوو.

الْفَسَّاسُ: دمردىکه تووشى حوشر
دهمب.

الْفَسُّ: پياوى زمعیضو بهدرموشو
ههتیومچه ه (ك: اغساس و غسوس
و غساس).

فَسَّقَ اللَّيْلُ غَسَقًا وَغَسَقًا: شهو تاریك
بوو ه شهو داهات.

فَسَّقَ الْقَمْرُ: مانگ گيرا.

غَسَّتْ عَيْنُهُ: جاوى ناوى کرد.

غَسَّتْ السَّمَاءُ: ناسمان تاریك بوو رمش
ههنگمپا بارانى باراند.

فَسَّقَ اللَّبَنُ: شیرمه که به خورم له گوانى
ناژلهکهوه پژابه خوار.

فَسَّقَ الْجُرْحُ: زمرداو و زوخاو له برینهکه
دمرچوو.

أَغَسَّقَ اللَّيْلُ: بهمانا (غَسَّقَ) دى.

أَغَسَّقَ فُلَانٌ: فَلَانَكَمْسِ کهوته ناو
تاریکایى شهوموه.

أَغَسَّقَ الْمُؤَذِّنُ: بانگدمرمه که بانگى نوپزى
شیوانى دواخست بؤ کاتى تاریك
داهاتنو و پهیدابوونى شهو.

الْفَاسِقُ: شهو کاتیک که روناکایى
که ناری ناسمان نامینى ه مانگى
گيراو.

الْفَسَاقُ: شهو کیم و زوخاوى له پیستى
دۆزمخیان دپته دمر.

الْفَسَاقُ: بهمانا (الْفَسَاقُ) دى.

الْفَسَقُ: تاریکایى شهو ه ناوه بؤ
دانه و پلهیهکى رمش و مگوو مرؤرو
زیزانه که تیکهل گهنم و دانه و پله
دهمب.

غَسَّلَ الشَّيْءُ: شتهکهى شت ه بهناو

چلک و پوخه لى لى لایرد ه دهشگوترى:

(غَسَّلَ اللَّهُ حَوْبَتَهُ) خودا فلانى لهتاوان

پاك كردموه.

غَسَّلَ فَلَانًا بِالْمَرْطِ: بهقامچى له

فلانکهمسى داو نازارى پى گهپاند باشى
کوتا.

غَسَّلَ الْأَعْضَاءُ: زیدمروى کرد لهشتنى
نهدامهکانى جهستهپدا.

غَسَّلَ الْمَيْتَ: مردومهکى شت و پاکی
کردموه.

إِغْسَلَ بِالْمَاءِ: جهستهى خوى بهناو شت.

إِنْغَسَلَ الشَّيْءُ: بؤ موتاومعهى (غَسَّلَهُ)
دى.

الْمَغْسَلُ: شويىنى شتن ۋ (ك: مغسِلٌ).
 الْمَغْسَلَةُ: شويىنى گشتى بۇ شتنى جلو
 بەرگ يان پاكردنهوى ۋ تەختەى
 مردوشور، ئەو دارمى مردوى لەسەر
 دەشورئ.

الْمَغْسَلَةُ: ئامپىرى شتن وەكوو لىكەو
 شتى وا.

غَسَمَ اللَّيْلُ غَسَمًا: شەو تاريك بوو.

اغْسَمَ اللَّيْلُ: بەمانا (غَسَمَ) دئ.

اغْسَمَ الْقَوْمُ: خەلەكەكە چۈنە
 تاريكەو.

الغَسَمُ: پەشايى ۋ تاريكى ۋ پەلەھەور ۋ
 (ك: اغسام).

الغُسْمَةُ: پەلەھەور (ك: غُسَمَ).

غَسَتَهُ غَسًا: جوى، لەناو دەميدا
 ھىناى و برىدى بەددا ھەنجى.

الغُسان: لاي ژوروى دل.

الغُسانُ: بەمانا (الغُسان) دئ ۋ

دەگوترى: (لقد علمت ان ذلك من

غسان قلبك): زانيم ئەو لە قولايى

دلئەو دئ ۋ ھەرەتى لاومتى و

گەنجى ۋ دەگوترى: (كان ذلك في

غسان شبابه) ئەو لەھەرەتى لاومتى

دا بوو ۋ دەگوترى: (ما أنت من

غسانه) ئەتۇ پياوى ئەوشتە نيت.

الغُسَانِي: زۆر جوان.

الغُسْنَةُ: كۆمەلە قىزو توك لە پۆپنە

يان لەناو چاوان يان لەلاجانگ.

الغاسولُ: گياھەكى سالانەيە

لەدەشتەكانى ولاتى مىصردا دەروئ.

الْغُسَالَةُ: ئەو چاك و پيسىيەى

كەلەناكامى شتنى شتدا دېتە خوار.

الْغُسَالَةُ: ئاھرمەتيكە پۇشاك شورين

بكاتە پيشەى خوى ۋ ئامپرىكە بۇ

شتنى پۇشاك و قاپ و قاچاخ

بەھىزى كارمبا ئيش دەكا.

الغُسُولُ: ئەو صابون و شامپۇو

ئەسپۇن و شتەيە بۇ شت شتن

بەكار دەھىندرى.

الغُسُلُ: شتنى جەستە ھەمووى ۋ

بەمانا (الغُسُول) دئ.

الغُسُلُ: بەمانا (الغُسُول) دئ.

الْغُسْلَةُ: بەمانا (الغُسُل) دئ ۋ ئەو

بۇن و شامپۇو عەترو عوتورمەيە

ئاھرمەت لەكاتى قىز بەشانەكردندا

لەقزى دەدا.

الغِسْلين: ئەو چاك و پيساييەى

لەناكامى شتندا لە شتە شور او مەكە

دېتە خوار ۋ كىيم و زوخاو

كەلەجەستەى دۆزەخيان دېتەدەر.

الغُسُولُ: صابون و تايىت و شامپۇو

ئەسپۇن و شتى وا كەشتيان پى

دەشورئ.

الغُسِيلُ: شور دراو.

الْمَغْسَلُ: شويىنى شت شتن ۋ ناوى شت

پى شتن ۋ قورئان دەھەرموى: ﴿هَذَا

مَغْسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ﴾

الغيسان: همپرمتی لاوهتی ۵ دهگوتری:
(كان ذلك في غسان شابه).

فما الليل غسراً: شهو بهخوی و
تاریکییه وه هات.

فسي الليل غسي: بهمانا (غسا) دئ.

اغسي الليل: بهمانا (غسا) دئ.

اغسي الرجل: پیاومکه کهوته ناو
تاریکییه وه ۵ دهگوتری:

اغسي من الليل: سهرمتای شهو مهرؤ
رابوهسته تا ههندئ تاریکییه کهه
دمروپته وه.

اغسي الليل فلاناً: شهو تاریکی خوی
کرده بهر فلان و داپپوشی.

الغسور: تاریکی شهو لهکاتی شیوان و
دوا نهو کاتهش تا پوناکی کهناری
ناسمان (شفق الأحمر) ون دهبی.

فحش صدره: دلی کینه و حیقدی لهخؤ
گرت.

فحش صاحبه غشاً: شتی وای نیشانی
هاوه له کهه دا که بهرژموهندی تیدا
نهبی و زمرمری لی بکا ۵ شتی وای بو
دمرخست پیچه وانیه ناو دمروونی
بوو.

اغشه: خستیه ناو غهش و فرتو
فیله وه.

غششه: زوری غهش لیکرد.

اغششه: گومانی غهشی لی کرد.

استغشه: بهمانا (اغششه) دئ.

الغشاش: سهرمتای تاریکی شهو و

کوتایی شهو ۵ ناوی ناخوش و

نازولان و ناسازو لیل ۵ نوستنی

کهه و سهرهخه و شکاندن ۵

بهله کردن ۵ دهگوتری: (لقیته علی

غشاش به بهله بینیم.

الغشش: شوینی ناو خواردنه وه لیل.

المغشوش: شتی ناپالفته ۵ دهگوتری:

(لبن مغشوش) شیر ناپوخته و

ناخالص.

غشم الحاطب غشاً: دارکه ره که به شهو

داری کردن، برپنی ههرچی بهردهستی

هات بری و کوی کردنه وه به بی

تتفکرین و جودا کردنه وه.

غشم الرجل غشاً: سته میکی زوری له

پیاومکه کرد ۵ (فهر غاشم).

تغاشمرا: خه لکه که سته میان لهیه کتر

کرد.

الأغشم: پوهک و گزویای وشکه وه

بووی کؤن.

الغشوم: نه وهی دمکه ویتنه ناو

خه لکه وه چی دهست بکه وئ

دهیگری و هه لی دهگری و دهی

پیچیتنه وه ۵ دهگوتری: (حرب

غشوم) شه پیکه تاوانبارو بی تاوان

دهگریته وه.

(الموت).

غُشِيَ عَلَيْهِ غَشِيَةً: بِيْ هَوْشِ بُوو له هَوْشِ

خَوَى جَوو ۵ (فهر مَغْشِي عَلَيْهِ).

أَغْشَى اللَّيْلُ: به مانا (غَشِي) دى.

أَغْشَى اللَّهُ بَصْرَهُ: خودا پهردهى به سهر

چاويدا دا.

أَغْشَى فَلَانًا الْأَمْرَ: فلانكەسى والى كرد

داپوشى.

أَغْشَى فَلَانًا: فلانكەسى هه لئا بؤنه وهى

بجى بؤلاى.

غَشَى الشَّيْءُ وَعَلَى الشَّيْءِ: شته كهى

داپوشى.

غَشَى فَلَانًا بِالسُّوْطِ أَوِ السَّيْفِ:

به قامچى زورى له فلانكەس دا.

تَغَشَّى الشَّيْءُ: شته كهى داپوشى.

تَغَشَّى الشَّيْءُ فَلَانًا: شته كهى فلانكەسى

داپوشى ۵ هه موو كاته كهانى

داگر كردن ۵ دمگوترى: (تَغْطَى فَلَانُ

بئربه) فلانكەس به پؤشاكه كهى

خوى داپوشى.

إِسْتَفْشَى ثَوْبَهُ بَثْرِبِهِ: به پؤشاكه كهى

خوى داپوشى بؤنه وهى هيج

نه بينى و نه بيسى.

الْغَاشِيَةُ: پهرده ۵ پهردهى دل ۵ روى

قيامت ۵ روداوى گه وره خير پان

شهر ۵ كالانى شمشير ۵ سوالكهرى

زور ۵ ديدم نيكهرو برادر كه

الغشيم: نيش نه زان ۵ گيل و بئنه قل ۵

كارنادرست.

الْمِغْشَمُ: نازاو چاو نه ترس به جورىك

هيج شتىك له مه به ستو ويستى

خوى نه يگير پته وه.

غَشَمَ السَّيْلُ: لاهاو هات.

غَشَمَ فَلَانُ: فلانكەس سوارى بى

عه قلى خوى بوو ههر خوى پى

راسته، به حه قو به تال نه وه دهكا.

تَغَشَمَ لَهُ: رقى هه لساو خوى كيف

كردم وه.

تَغَشَمَ السَّيْلُ أَوِ الْمِيْشُ: لاهاو كه هات

يان سوپاكه هات.

تَغَشَمَ الشَّيْءُ: به زوره مى شته كهى لى

ستاند.

الغشمشم: پياوى نازاو چاو نه ترس كه

هيج شتىك له مه به ستى خوى

نه يگير پته وه ۵ كه سىك ستهم زور

بكا.

غَشِيَ اللَّيْلُ غَشًا: شهو تاريك بوو.

غَشِيَ الْفَرَسُ: نه سپه كه سمرى هه موو

سپى بوو باقى جهستهى رهنكى تر بوو

۵ (فهى اغشى وهى غشواء).

غَشِيَ الْأَمْرُ فَلَانًا غَشًا: شته كهى فلانكەسى

داپوشى ۵ كارمكه هه موو كاتى فلانى

داگر كرد ۵ دمگوترى: (غَشِيَةُ النَّعَاسُ

و غَشِيَةُ الْمَرْجُ ۵ و غشيه العذاب و غشيه

غَصَصَ.

لَيِّكْدَان لَيِّكْدَان سَمِرْدَانْت بَكْن ۵

غَصَنَ الْفُصْنَ غَصْنًا: لَقَهْكَهَى بَرِيَهْوَه.

دَمَرْدَى سَك ۵ سَزَاى گَهْوَرَه.

غَصَنَ الشَّيْئِ: شَتَهْكَهَى هَهْ لَغَرَت.

الْغِشَاءُ: دَاپُوشَهْرُو پَهْرَدَه.

غَصَنَ فَلَانًا عَنْ حَاجَتِه: فَلَانَكَهْسَى لَه

الْغَشِيَّةُ: لَه هُوُش جُوونَى گِيَانَه لَآو، نَهْو

نِيشَه كَه لَادَا ۵ دَهْشُكُوْتَرَى: (مَا غَصَّتْكَ

حَالَه تَانَهَى بَه سَهْر مَرْوُفْدَا دَيْن

عَنِ) جَى تَوَى لَه مَن بِي نَاگَا كَرَد.

لَه كَاتَى گِيَانَه لَآوَدَا.

اغْصَنَ الْعَنْقُودَ: هَيْشُومَكَه بُوْلَه كَانَى

غَصَبَ الشَّيْئِ: غَصَبًا: بَه زَوْر شَتَهْكَهَى

گَهْوَرَه بُوو.

سَتَانَد.

اغْصَنَ الشَّجَرَةَ: لَقَى دَرَه خَتَه كَه رَوَا.

غَصَبَ الْمَرَأَةَ: بَه زَوْر زَيْنَاى لَه گَهْل

غَصَنَ الْعَنْقُودَ: هَيْشُومَكَه بُوْلَه كَانَى

نَافَرْمَتَه كَه كَرَد.

گَهْوَرَه بُوون.

غَصَبَ الْجِلْدَةَ: كَوْلَكَ وَتَوَكَ وَمُوومَكَهَى لَه

الْفُصْنَ: لَقَى دَرَه خَتَى جَوْرَاو جَوْر

بِيَسْتَه كَه كَرْدَمُوَه بَه بِي نَهْوَى بِيخَاتَه

نَه سَتُور يَان بَارِيك ۵ (ك: غَصُون،

حَهْوَزَى دَمْبَاغَهْوَه.

وَأَغْصَانَ).

غَصَبَ فَلَانًا عَلَى الشَّيْئِ: فَلَانَكَهْسَى نَاجَار

الْفُصْنَةَ: لَقَى بِجَكُوْلَهَى لَقَى گَهْوَرَهَى

كَرَد بَه كَرْدَنِى نِيشَه كَه.

دَرَه خَت.

اغْصَصَ الشَّيْئِ: شَتَهْكَهَى دَاگِر كَرَد.

غَصَبَ عَلَيْهِ: رَقَى لِي هَه لَسَاو وَيَسْتَى تَوْلَهَى

فَعْنُ بِالْمَاءِ غَمَصًا وَغَصَصًا: بَه نَاو قَوْرَكَى

لِي بَكَاتَهْوَه ۵ (فَهْو غَضِبَ وَهَى غَضِبَةً

گِرَاو نَاوَمَكَه لَه گَه رَوَى نَه جَوَه خَوَار،

وَهْو غَضِبَان وَهَى غَضِبَتِي).

بُوَى قَوْت نَه جَوو.

غَصَبَ لَهُ: لَه سَهْر نَهْو رَقَى لَه كَه سِيَكَى تَر

فَعْنُ الْمَكَانَ بِأَهْلِهِ: شَوْنَتَه كَه بَه

هَه لَسَا.

دَانِيَشْتَوَانَه كَهَى تَه نَكَه بَهْر بُوو.

اغْصَبَ: هَه لَيْنَا بُوْنَهْوَى رَقَى هَه لَسَى.

اغْصَهُ: وَاى لِي كَرْد نَاو لَه قَوْرَكَى

غَاصَبَ فَلَانَ فَلَانًا: هَه رِيَه كَه لَهْو دَوَوَانَه

بَغِرَى.

رَقَى يَه كَتَرِيَان هَه لَسَانَد.

اغْصَ عَلَيْهِمُ الْأَرْضَ: زَمُوِيَه كَهَى

غَاصَبَ فَلَانًا: دَمَنگَى لَه فَلَانَكَهْس

بَه دَانِيَشْتَوَاكَه نَهَى تَه نَك گَرَد.

دَابِرَى و لِيى دَووْر كَه وَتَهْوَه.

اغْصَسْ: بُو مَوْتَاوَمَعَهَى (اغْصَهُ) دَى.

تَغْصَبَ عَلَيْهِ: رَقَى لِي هَه لَسَا ۵

الْفُصْنَةَ: هَه رَشْتِيَك لَه قَوْرَك بَغِرَى

لَه خَوَارْدَن وَخَوَارْدَنَهْوَه ۵ (ك:

دمگوترئ: (أَغْضَبْتُهُ فَتَغَضَّبَ).

الْغَضَائِي: پیاوی خوارووخنج له

مامه ئهو هه ئسو كه وتیدا.

الْغَضِبُ مِنَ الرِّجَالِ: كه سیک زوو رقی هه ئس.

الْغَضَبُ: رق هه ئسان.

الْغَضْرُبُ: كه سیک زور رق هه ئساو بن زور رقی هه ئس.

غَضَرَ عَلَيْهِ غَضْرًا: به زهیی پیدایا هاتهوه.

غَضَرَ عَنْهُ: پشتی تی کرد ه خوی ئ لادا.

غَضَرَ الشَّيْءُ: شته که ی برپه وه ه بوی دیاری کرد ه دمگوترئ:

غَضَرَ لَهُ مِنْ مَالِهِ: له مال و سامانی خوی شتیکی بۆ برپه وه بوی دیاری کرد.

غَضَرَ الرَّجُلُ: پیاوه که ی به ند کردو نه یه پشت کارم که ی نه نجام بدا ه دمگوترئ: (أَرَدْتُ أَنْ أَغْضِرَ نِي أَمْرًا).

غَضَرَ الْجِلْدُ: پیسته که ی زور باش دهباغ کرد.

غَضَرَ اللَّهُ فَلَانًا غَضْرًا: خودا دمرگای ره حمه تی خوی بۆ فلان کردموه نازو نیعمه تی به سهردا رشت.

غَضِرَ الرَّجُلُ بِالْمَالِ وَالسَّعَةِ وَالْأَهْلِ: پیاوه که دوا ی هه زاری دمو له مهنه بوو.

غَضِرَ عَنِ الشَّيْءِ: روی له شته که و مرگیا.

غَضِرَ غَضْرًا: له خوشتگوزمرانی و نازو نیعمه تدا بوو.

غَضَرَ النَّبَاتُ: رومکه که له گه شو نومادا بوو.

أَغْضِرَ: به گه نجی مردو دیارده ی نه خوشتی پیوه دیار نه بوو.

تَغَضَّرَ عَنْهُ: روی و مرگیا و خوی ئ لادا.

الْغَاضِرُ: قورپی لینج که بۆ دروستکردنی گوزمو دیزه به کارده یندرئ.

الْغَضَارَةُ: دمگوترئ: (إِنَّهُمْ لَفِي غَضَارَةٍ مِنَ الْعَيْشِ) نهوانه له ژیان و

گوزمرانیکی خوشتدان ه هه روا به مانا قورپی لینج دی که قاپ و

قاچاغی ئی دروست دمکری ه یان ناوه بۆ خودی قاپ و قاچاغه کان.

الْغَضْرَاءُ: زویه که قورمکه ی لینج بی ه ده شگوترئ: (هَمَّ فِي غَضْرَاءٍ مِنَ الْعَيْشِ) نهوان له ژیا نی خوشتدان.

الْغَضْرُوفُ: ئی سقانی نه رم له هه رشوینیکی جهسته دا بی.

غَضَّتِ الْمَرْأَةُ غَضَاضَةً وَغَضْرَضَةً: ئا فره ته که پیستی ته نک بوو

به جوړیک خوینه که ی دیاره.

غَضَّتِ النَّبَاتُ وَغَيْرَهُ: گزوگیا که تهرو تازمیه.

غَضَّ بَصَرُهُ وَصَوْرَتُهُ: چاوی داخست، دمنگی نزم کردموه ه قورئان

دمه رموی: (وَإِغْضَضَ مِنْ صَوْتِكَ) ه

دهگوتری: (غَضُّ الطرف) چاوی

داخست له شهرم و حهیاوه.

غَضَّ طرفه عن فلان: سه‌رپیچی له فلان

قبول کردو چاوی له ناستی

خراپییه‌کانی قوچاند.

غَضَّ الغصن: لقه درمخته‌که‌ی شکاندهوه

به‌لام لئی نه‌کردهوه.

غَضَّ فلاناً حقّه: مافی فلانکه‌سی

که‌م‌کردموه لئی داگرت ه دهگوتری: (لا

أغضُّكَ دَرهماً) دیره‌میکت لی که‌م

ناکه‌مه‌وه.

أغضَّ الشيء: شته‌که‌ی که‌م کردهوه.

غَضَّ الشيء: شته‌که ناسک بوو ته‌رو

تازه بوو.

إغضَّ منه: له پیزی که‌م کردهوه.

إنغضَّ الطرف: چاوی خوئی له

ته‌ماشاگردن نزم کردهوه.

الغضاض: پی‌شه سه‌رو ناوچه‌وان

(روخسار).

الغضاضة: زه‌لیلی و تی‌شکان ه رمخنه‌و

قورسایو و ئه‌رك.

الغض: ته‌رو تازه له‌هه‌موو شتیك.

الغضة: زه‌لیلی و تی‌شکان.

الغضيض: چ‌روو پ‌وځ له‌کاتی

دمرکه‌وتنیدا ه چاوی پ‌یلو شوپ ه

زه‌لیل و خاومن که‌م کوپ‌ی ه (ك:

أغضاء وأغضة).

المغضة: زه‌لیلی و که‌م کوپ‌ی.

غَضَّ الفرس ونحوه غَضفاً: نه‌سپه‌که

دهستی کرد به‌رویشتن.

غَضَّ العيش غَضواً: زیان و گوزمران

خوش بوو.

غَضَّ فلان: فلانکه‌س دلی نارام بوو.

غَضَّ العود والشين: شوپکه دارمکه‌ی

شکاندهوه به‌لام به ته‌واوی لئی

نه‌کردهوه.

غَضَّ الكلب أذنه: سه‌که‌که گوی‌چکه‌کانی

خوئی بو پی‌شه‌وه پ‌مپیش کردن و شوپ‌ی

کردنه‌وه.

غَضَّ الشيء غَضفاً: شته‌که شل و نه‌رم

بوو ه دهگوتری: (غَضِطَ الأذن،

و غَضِطَ الأشفار. و غَضِطَ السهم)

قه‌وسه‌که تیرمکه‌ی نه‌ستوور بوو.

غَضَّ الليل: شه‌وه‌که تاریک بوو پ‌مش

هه‌لگه‌پا.

غَضَّ العام: ساله‌که هه‌رزانی بوو.

غَضَّ العيش: گوزمران و زیان خوش بوو

ه (فهر أغضف وهي غضفاء).

أغضت الثمرة: میوه‌که شوپ‌ بووه.

أغضت النخلة: دارخورماکه لقو

پوپی زور بوو میوه‌که خراپ بوو

ه (فهي مُغضِف ومُغضِّفة).

أغضت السماء: ناسمان هه‌ور

شاردییه‌وه.

أَغْضَفَ اللَّيْلُ: شهو تاريك و ږمش
داهات.

غَضُّهُ: شهكاندېه وه خواری كرده وه
دمگوتری:

غَضَّفَ الْعُودُ: لقه داره كه ی شكانده وه.

إِنْغَضَّ الْعُودُ: لقه داره كه شكاپه وه.

إِنْغَضَّ أَذْنَهُ: گویچه کی شوږبوونه وه
به شیومیه کی دهستگرد ه نه ك
به خیلقه ت و سروشت.

إِنْغَضَّ الْقَوْمُ فِي الْغَبَارِ: خه لكه كه
كه وتنه ناو ته پ و توژم وه.

إِنْغَضَّ الْبُئْرُ: بیرمه كه تیك ږوخا.

إِنْغَضَّ الضَّبَابُ: تهم و مز جین جین
كه وته سمر په ك.

تَغَضَّفَ: بؤ موتاومعه ی (غَضَفَهُ) دئ.

تَغَضَّفَتِ الْحَيَّةُ: مارمه كه قوړتو پیچی
كرد له ږوشتندا.

تَغَضَّفَ عَلَيْهِمُ اللَّيْلُ: شهو به تاريکی
خوی داپېوښین.

تَغَضَّفَ عَلَيْهِمُ الدُّنْيَا: دنیا ږوی
تیكردن و ژيان و گوزمرانیان خوش
بوو.

تَغَضَّفَ عَلَيْهِ: مهیلی كرد بولای و سؤزی
بؤی هه بوو.

تَغَضَّفَتِ الْبُئْرُ: بیرمه كه تیك ږوخا،
نه مللو نه ولای ږوخانه ناوی.

الْغَضَبُ: درمختیكه له ولاتس
هیندوستان ده شو بهیته دارخورما له
لقو و پوپه گانی پهرده دروست
دمگرتن.

غَضَفَ الشَّيْءُ: شته كه فورس و گران
بوو.

الْغَضَائِرُ: شیر.

الْغَضْفُ: ته بیات وشکی سمر ږمق و
توپه.

الْغَضْفَرُ: شیر ه دهسگوتری: (رجل
غَضْفَرُ) پیاویکی كه ته و زمبه لاهه.

غَضِنَتِ النَّاقَةُ بَوْلَهَا غَضْنًا وَغَضَانًا:

حوشترمه بیچومه کی پېش کامل
بوون فږلدا ه هیشتا توکی ئی

نه هاتبوو نه دهمزانرا میته یان نیړه.

فَضِنَ فُلَانًا: فلا نكه سی به ند گرد ه

دمگوتری: (ما غَضَنَكَ عَنَّا) چی تووی

له نئیمه داپړی؟ نه هیشت بیسی
بؤلامان؟.

غَضِنَتِ الْعَيْنُ غَضْنًا: چاو شوږبوو
به خیلقه ت چاوی بهرمو خوار
بوون.

غَضِنَتِ الْجَبْهَةُ: ناوچه وان چرچ و لوجی
تیكه و تن.

أَغْضَنَتِ السَّمَاءُ: ناسمان بارانی
به ردهوام بوو ه دمگوتری: (أَغْضَنَ
الْمَطَرُ) باران به ردهوام بوو ه (أَغْضَنَ

عليه الليل) شهو تاريك بوو.

غَاضَنَ عَيْنَه: چاوی خوی داخست
بؤنه وهی گومانی خرابی لی نه که نو
بلین میبازی دهکا.

غَاضَتِ الْمَرَأَ: له گه ن نافرته که
میبازی کرد، چاوی لی هه لته کاندو
چاوی لی داگرت.

غَطْنَتِ السَّمَاءُ: ناسمان بارانی
بهرده وام بوو.

غَضِنَتِ النَّاقَةَ: حوشرمه که بیچومه کی
به ناکاملی فری دا، له باری چوو.

غَضِنَ الشَّيْئُ: شته که ی دوولاو سی لۆ
کرده وه چرچی کرد ۵ گرژی کرد ۵
دهگوتری: (دخلت علی فلان فغَضِنَ
لی من جبهته) چومه لای فلان و
ناوچه وان لی گرز کردم.

تَغَضَّنَ الشَّيْئُ: شته که چۆمایه وه و
شکایه وه.

الْفَضْنُ (الْفَضْنُ): ههرشتیک همر
شکانه وه و لولبوون و چه مانه وه یه
روبدا له قوماش یان زری یان
پیست یان گوئی یان ههرشتیکی تر
(ک: غضون) ۵ دهگوتری: (جاء في
غضون كلامك هذا) له ناو قسه و
وتارمه که تهم شتانه هاتن ۵ هه ندی
له قسه کانت تهمه بوون ۵ هه روا
به مانا نارهمه تی و ماندوو بوون دی
۵ دهگوتری: (لاطلن غَضْنَكَ) دریژه

دهدم به ماندوو بونت و ناهیل
نیسراحت بکه ی.

الْغَضْفَرُ: بره وانه (غضفر).
غَضَا اللَّيْلُ غَضْرًا وَغَضْرًا: شهو به تاریکی
خوی هه موو شتیکی داپوشی.
غَضَا الْبَعِيرُ: حوشرمه که له درهختی
(غضا) ی خوارد.

غَضَا فلان: فلانکس خواردن و پۆشاک و
پیدا و بیستیه کانی ژبانی بو پیدای
کرابوو ۵ بوخوی ژبانی خوی چاک
کردوو ۵ پیلوی چاوی لی نزیك
کردنه وه، خه ریک بوو چاوی
بقوچینی.

غَضَا علی الشَّيْئِ: له شته که بیدهنگ بوو.
غَضِيتِ الْأَرْضُ: زهویه که درهختی
(غضا) ی زور بوو.

غَضَا الرَّجُلُ: پیاوه که چاوی خوی
قوچاندن.

غَضَا الْبَعِيرُ: حوشرمه که به زورخواردنی
گه لای درهختی (غضا) ژانه سکی
گرت.

أَغْضَى اللَّيْلُ: شهو به تاریکی خوی
هه موو شتیکی داپوشی.

أَغْضَى فلان: فلانکس پیلوی چاوی
لیک نزیك کردنه وه.

أَغْضَى عَنْهُ طَرَفُهُ: چاوی خوی لی
قوچاند.

أَغْضَى عَلَى الشَّيْءِ: لهشتهکه بیدهنک
بوو، خووی لهسمر گرت ۵ بهنارام
بوو لهسمری ۵ دهگوترئ: (أَغْضَى
عینا علی قذی) صهبرو نارامی
هه‌بوو لهسمر ناخووشی.

تَفَاضَى عَنْهُ: چاوپووشی ئی کرد، خووی
ئێ گیل کرد.

الْفَاضِيَةُ مِنَ اللَّيْلِ: شهوی زۆر تاریک ۵
شهوی ده‌یجور.

الْفَاضِيَةُ مِنَ النَّيْرَانِ: ناگری زۆرو
گه‌وره‌و به‌بلیسه.

الْقَضَى: دره‌ختیکه له دره‌ختی (الْأَثَل)

دارمکه‌ی زۆر په‌قو پته‌هوه،

په‌شکوکانی زۆر ده‌میننه‌هوه‌و

به‌زوویی نابین به‌خۆله‌میش‌و

ناکوژینه‌هوه ۵ (أَهْلُ الْغَضَا) ناوه‌ بو

دانیشتوانی ولاتی نه‌جد چونکه نه‌و

ولاته دره‌ختی (غضا)ی زۆره.

الْفُضْيَاءُ مِنَ الْأَرْضِ: زمویه‌ك زۆری

دره‌ختی (غضا) هه‌بی.

غَطَّرَسَ عَلَى أَقْرَانِهِ: زۆری كه‌ش و فش

به‌سمر هاوه‌له‌كانیدا کرد ۵ شایی

به‌خووی بوو به‌خووی نازی.

غَطَّرَسَ فَلَانًا: رقی فلانكه‌سی هه‌لساند

۵ فلانی توپم‌کرد.

تَغَطَّرَسَ: به‌مانا (غَطَّرَسَ) دئ ۵ رقی

هه‌لسا ۵ توپه‌ بوو.

تَغَطَّرَسَ فِي مَشِيَّتِهِ: له رۆپشتندا خووی
بادا ۵ لارو له‌نجهی کرد.

الْغَطْرِيسُ: سته‌مکاری گه‌وره‌و خووی
به‌زلزانی و لوتبه‌رز ۵ (ك: غطارس).

الْغَطْرِيسُ: به‌مانا (الْغَطْرِيسُ) دئ ۵ (ك:
غطارس).

غَطَّرَشَ فُلَانٌ غَطْرَشَةً: فلانكه‌س ملی بو
حه‌ق نه‌داو خووی به‌زلزانی‌و
ته‌كه‌بوری کرد ۵ (فهو مَغَطَّرَشَ وهی
مَغَطْرَشَةً).

تَغَطَّرَشَ فُلَانٌ: لوتبه‌رزی له‌شته‌كه‌ کرد.

غَطَّرَفَ: خووی باداو خووی به‌زلزانی‌و
خرابه‌کاری کرد.

تَغَطَّرَفَ: به‌مانا خو‌بادان و خو‌به‌زلزانی
دئ ۵ له‌رۆپشتن دا لارو له‌نجهی
کرد.

الْغَطَارِفُ: بیاو ما‌قو‌ل و پێ‌زدار.

الْغَطْرِيفُ: به‌مانا (الْغَطَارِفُ) دئ ۵ (ك:
غطارفه و غطاريف).

الْفِطْرَانُ: به‌مانا (الْغَطَارِفُ) دئ.

غَطَّسَ فِي الْمَاءِ غَطْسًا: خووی له‌ناودا نو‌قم
کرد.

غَطَّسَ فِي الْبَحْرِ مِنْ أَنْعَمِهِ: له نازو
نیعمه‌تدا نو‌قم بوو.

غَطَّسَ فِي الْإِنَاءِ: ده‌می نا به‌گۆزه‌كه‌هوه‌و

ئاوی خواردموه ۵ له‌قا‌به‌كه‌دا ئاوی
خواردموه.

فَطَسَ الشَّيْءُ فِي الْمَاءِ: شته‌ک‌ه‌ی له‌ئاوم‌که‌دا
نوقم کرد.

فَطَسَهُ فِي الْمَاءِ: له‌ئاودا نوقمی کرد.

تَفَاطَسَ الْقَوْمُ: خه‌ل‌که‌که په‌ک‌تریان
له‌ئاودا نوقم کرد.

تَفَاطَسَ الرَّجُلُ: پیاوم‌که خوی گیل
کرد.

الْفَاطِسُ: دم‌گوتری: (لیل غاطس)
شه‌ویکی تاریکه ه ه‌م‌روا ناوه بو
خواروی که‌شتی که له‌ئاودا نوقم
ده‌بی.

الْفِطَاسُ: شتنی مندائه مه‌سیحیه له
ئاوی (العمودية) دا ه (عید الفطاس)
جه‌ژنیکی ئایینی قیبتیه‌کانه
تییدا یادی له ئاودا شتنی چه‌زهمتی
مه‌سیح دم‌که‌نه‌وه.

الْفُطَاسُ: که‌سیک پیشه‌ی خو ن‌قوم
کردن له‌ئاودا بی بۆنه‌وه‌ی پی‌ویستی
خوی له‌ئاو دم‌بری‌نی ه پیشی
دم‌گوتری: (الْفَوَاصِ).

الْفُطِيسُ: رمش ه زور رمش.

الْمَفِطَسُ: شوینی خوشتن له‌حه‌مام‌دا
(ک: مفاطس).

فَطَسَ اللَّيْلُ غَطْشًا: شه‌و تاریک بوو.

فَطَسَ فَلَانٌ غَطْشًا: فلان‌که‌س له‌به‌ر پیری
یان نه‌خوشی به‌هی‌واشی پ‌ویشت.

فَطَسَ غَطْشًا: چاوی گزبوو، و‌م‌کوو نه‌وه

به به‌شیکی چاوی ته‌ماشا بکا ه (فه‌ر)
اغطش و غطش و هي غطشة و غطشي
و غطشاء).

اغطش القوم: خه‌ل‌که‌که که‌وته‌نه ناو
تاریکیه‌وه.

اغطش الله الليل: خودا شه‌وی تاریک
کرد ه قورئان دم‌فه‌رموی: ﴿وَأَغْطَشَ
لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا﴾.

غَطَشَ: دم‌گوتری: (غطش لی شیناً)
ر‌ی‌گایه‌که‌م بو ب‌که‌رم‌وه، بو
قه‌سه‌کردن و دم‌بری‌نی راو و ب‌و‌چون.

تَفَاطَشَ عَنْهُ: خوی ئی گیل کرد خوی
بی ناگا کرد.

تَفَطَّشَتْ عَيْنُهُ: چاوی تاریک بوو
نه‌بی‌ینی.

إِغْطَاشُ الْبَصَرُ: بینایی تاریک بوو،
ورده ورده چاوی زم‌عیف بوو.

فَطَّ فِي نَوْمِهِ غَطًّا وَغَطِيطًا: له‌خه‌ودا
پرخه پرخ‌ی کرد ده‌نگی ئی هات ه
دم‌گوتری: (غَطُّ النَّائِمُ وَغَطُّ الْمَذْبُوحِ
و غَطُّ الْمَخْرُوقِ).

غَطَّتِ الْقِدْرُ: مه‌نجه‌له‌که (دیزه‌که)
کوئی و ده‌نگی قلبه‌ قلبی هات.

فَطَّ الشَّيْءُ فِي الْمَاءِ فَطًّا: شته‌ک‌ه‌ی له‌ئاو
هه‌ل‌ک‌یشاو ن‌قومی کرد.

فَطَّ الشَّيْءُ: شته‌ک‌ه‌ی که‌بس کردو
گوشی و دای‌چ‌و‌راند.

إِنْعَطَ فِي الْمَاءِ: نَقُومُ بُوو چووہ بن ناو.
 تَغَاطُ الْقَوْمُ فِي الْمَاءِ: لَمَّاوَدَا خەلکەکە
 ھەریەکەیان ئەوی تری نقوم کرد.
 الْغَطَاطُ: تَبَّکەلَبوونی تاریکی کۆتایی
 شەو بەسەرھتای روناکی پۆژ.
 غَطَقَتِ الْقِمْرُ: دِزەکە (مەنجەلەکە)
 کولاًو قەلپەکانی بەرزبوونەوہ.
 غَطَقَ الْبَحْرُ: دَمَرِیا شەپۆلەکانی بەرز
 بوونەوہ.
 تَغَطَّطَ الْبَحْرُ: بەمانا (غَطَطَ) دئ.
 تَغَطَّطَ: وِردو ھارپوو.
 غَطَفَ الْعِيشُ غَطْفًا: زِیان خۆش و نارام
 ھەرزانی بوو.
 غَطَفَ الرَّجُلُ: بَیاوہکە بَرزانیگ و موژوئی
 زۆرو چِرو پِرو دِرِیز بوون ە موی
 برۆی کەم بوون تەنک بوو ە (فَھِر
 أَغْطَفَ وَهِيَ غَطَفَاءُ).
 غَطَا اللَّيْلُ غَطْرًا وَغَطْرًا: شەو تاریک بوو
 تاریکییەکە ھەموو شتییکی داپۆشی.
 غَطَا الشَّيْئُ: شتەکە شاردەوہ داپۆشی.
 أَغْطَتِ الشَّجَرَةُ: دَرەختەکە لَقەکانی
 دِرِیزبوون و بەسەر زەوی دا بلأو
 بوونەوہ و دەورو بەری خۆی
 داپۆشی.
 أَغْطَ الْكُرْمُ: دَار مِیوہکە ناوی
 خواردەوہ کەوتە گەشەو نەشە.
 غَطَا الشَّيْئُ: شتەکە ھەموو داپۆشی و ونی کرد ە

دەگوترئ: (اللهم أَغْطِ عَلَى قَلْبِهِ)
 خودایە دئی داپۆشە.
 غَطَّاهُ: داپۆشی ونی کرد.
 غَطَّى اللَّيْلُ فَلَانًا: شەو تاریکی خۆی
 کردە بەرفلأن ە بەتاریکی داپۆشی.
 إِغْطَى: وِن بُوو داپۆشرا ە دەگوترئ:
 (إِغْطَى بِهِ) خۆی پئی داپۆشی.
 الْغِطَاءُ: پەردە، داپۆشەر، ھەرشتیک
 بخەرپتە سەر شت و داپۆشی.
 الْغِطَايَةُ: زَیَر کراس ە ئەو پۆشاکە
 نەرم و تەنکە ھاوێش فرمات لێ زَیَر
 پۆشاکەوہ لەبەری دەکا.
 الْغَطْرَانُ: داکۆکی کردن و بەرگری و
 زۆری ە دەگوترئ: (إِنَّهُ لَذُو غَطْرَانِ).
 الْغَطْيَانُ: (غَطْيَانُ الْبَحْرِ) ھەلچونی
 دەریا.
 الْمَغْطِيُّ: دەگوترئ: (فَلَانٌ مَغْطِيٌّ الْقَنَاعِ)
 فلانکەس نەناسراو و بئ ناوو
 نیشانە.
 غَفَرَ الْجُرْعُ أَوْ الْمَرِيضُ: بَریندارکە تئ شکا
 برینەکە ھەلومەشایەوہ.
 غَفَرَ الْعَاشِقُ: عَاشقەکە سۆزو نەندیشە
 لەوہ پێشی بۆ گەپرایەوہ.
 غَفَرَ الشَّيْئُ: شتەکە ھەموو داپۆشی.
 غَفَرَ الشَّيْبُ بِالْغَضَابِ: پیری بەخەنە
 لەخۆدان شاردموہ مووہ سپیەکانی
 بەخەنە پەنگ کردو داپۆشین.

غَفَرَ الْمَتَاعَ فِي الْإِنَاءِ: کالاکانی خسته ناو

قاپ و زمره که و داپووشی.

غَفَرَ اللَّهُ لَهُ ذَنْبَهُ غَفَرًا: خودا تاوانه کانی

داپوشین و له گونا هه کانی خوش بوو.

غَفَرَ الْجَلْبُ السُّرْقَ: هاورده (کالاهینه)

بازاری شکاندو ههرزانی خسته

ولاته وه.

غَفَرَ الثُّوبُ: قوماشه که توکی هه لدا.

غَفَرَ الْجَرْحَ أَوْ الْمَرِيضَ: نه خوشه که حالی

تیکیجو، برینه که تیکیچوه وه، خراب

بووه.

أَغْفَرَ الرَّكْتُ وَالْعَرْفُطُ: روهکی رهفس

یان (عورفوت) جهوی و لینجایی ناو

خویان دهردا.

أَغْفَرَ النَّخْلُ: خورماکه توکیکی

تهنکی له سهر پهیدا بوو.

أَغْفَرَتِ الْأَرْضُ: زمویه که رومکی غهفری

تیدا روا.

أَغْفَرَتِ أَنْثَى تَيْسِ الْجَبَلِ: بزنه کیوی

بیجوی نیری بوو.

أَغْفَرَ الْمَتَاعَ فِي الرِّعَاءِ: کالاکه خسته

زمرفی خویه وه و پیچایه وه

شاردیه وه.

أَغْفَرَ الشَّيْبَ بِالْحَضَابِ: پیری به خه نه و

بویه شاردیه وه ؛ مووه سپیه کانی

ریش سهر و سمیلی بویه کرد.

إِغْفَرَ لَهُ ذَنْبَهُ: له گونا هه کانی خوش

بوو.

تَغَاثَرَ الْقَوْمُ: خه لکه که داوی

لیخوشبوونیان بویه کتری کرد.

تَغَفَّرَ: جهوی و بهره میغفارمکانی له

روهک و دره خته کان چنی.

إِسْتَفْغَرَ اللَّهُ ذَنْبَهُ: داوی له خودا کرد

له تاوانه کانی خوش بی.

إِغْفَارُ الثُّوبِ: قوماشه که توکی هه لدا.

الْغَفَارُ: توکیکی ورده (گهنده موو)

له سهر رومهت و پشته مل و

ناوجه وانی نافرمت دهرده که ون.

الْغِفَارُ: نیشانه په که له سهر رومهت.

الْغِفَارَةُ: پارچه قوماشیکی بچوکه

نافرمت به سهری خویدا دهدا له

هه موو لایه که وه سهری دده پووشی

تا سهرشانی یان که متر ۵ چاروکه،

په چه ۵ هه ور له سهر هه ور ۵

کلاویکه له مادهی زری دهرچندری و

له زیر میزموو کلیته له سهر دهکری

۵ (ک: غفائر).

الْغَفَرُ: سک ۵ گهنده موو ۵ توکه وردهی

سهر قوماش ۵ مه نزلکی مانگه له

بورجی سونبوله دا که به مه نزل

یانزه هه می مانگ حسیب دهکری.

الْغَفَرُ: گۆک (بیجوی مانگا).

الْغَفَرُ: گیسکه نیری حه یوانه کیوی

(بیجوی نیری حه یوانه کیوی).

الْغَفَرُ: روهکیکه له دهشتایی و

ته پۆلکه دا دهری، یان له وهری ورد

کراو و گیره کراو.

الْغَفِيرُ: دِگوتری: (رجلٌ غَفِرُ الْقِصَا)

پیاوئیکه پشته ملی تووکه وردهی
پیومه.

الْغُفْرَةُ: مینیهی حیوانه کیوی ۵ همر

پهردهو داپوشهریک شتی پی

داپوشی ۵ شتی گونجاو بوشتی تر ۵

دِگوتری: (اغفروا هذا بغفرته) نهوه

بهشتیکی گونجاو چاک بکهنهوه.

الْغَفِيرُ: گهندهموو ۵ زورو زمبهنده ۵

دِگوتری: (جاء القومُ جمًّا غَفِيرًا)

خهئککه بهزوری هاتن بولام.

الْغَفِيرَةُ: دِگوتری: (ما عندهم غَفِيرَةٌ)

لیخوش بوونیان نییه لهکس

خوش نابن ۵ سهرپوشو چاروکه ۵

زورو زمبهنده.

الْمِغْفَارُ: جهویهکه صمغیکه له درهختی

عورفوت دپته دمر دهخوری، یان

دهکریته ناو تورمهکه قوماشهوه

لهگهل ناو دههژیندرئو

دهخورپتهوه.

الْمِغْفَرُ: کلاوئیکه لهزری دروست دهکری

بو پاراستنی سهر له زیر

قهلنسوهوه لهسهر دهکری.

الْمِغْفَرَةُ: بهمانا (المغفار) دئ.

غَافِسَةٌ: لهناکاو گرتی، لهکاتیکیدا

گرتی که خهریکی نهجماندانی

تاوانهکهی بوو.

الْغَافِسَةُ: بهلاو کارمساتی رۆژگار (ک:

غرافص).

إِغْتَفَتِ الدَّابَّةُ: ولاخهکه بهسهر

بپییهکهوه لهومری کهم کهمی

خوارد.

إِغْتَفَ فُلَانًا: شتیکی کهمی دا

بمفلانکس.

تَغَفَّتِ الدَّابَّةُ: بهمانا (إِغْتَفَتِ) دئ.

تَغَفَّ الْإِنَاءُ وَالضَّرْعُ: نهوه کهمایهتییه

له قاپهکهدا بوو یان له گوانهکهدا

بوو دایدوشی و دمری هیئا.

الْغَفُّ: پوشو گهلا وشکه.

الْغِفَانُ: کاتو و مرز ۵ دِگوتری: (جاء

على غِفانه) لهکاتی خویدا هات.

الْغَفَّةُ: زبانی کولله مهرگی، زبانی

مامناوهندی ۵ نهوه قهپالو پاروه

لهومرانهی حوشتر بهسهر پیوه

دهمخوا (لالهومر) شتی کهم

لهبههاردا ۵ پاشماوهی شیر ی ناو

گوان و پاشماوهی ناو قاپو قاجاخ.

فَقَّقَ فُلَانٌ غَفَقًا: فلانکس کتوپر لهناکاو

هیرشی کرده سهر شتهکه.

فَقَّقَ فُلَانٌ: فلانکس دوا و ونبونی لهناکاو

سهری ههئیناپهوه.

فَقَّقَ الرَّجُلُ: پیاوهکه جار دواجار

خواردنهوهی زورتر بوو.

فَقَّقَ فُلَانٌ غَفَقَةً: فلانکس نوشتو بهدم

خەومەكەمەهوه گوئی لەقسەى خەلكەكه
بوو.

غَفَقَ: نوستو بەدەم خەومەكەمەهوه
گوئی لەدەنگى خەلكەكه بوو.

إِغْتَفَقَ به: دەورى دا.

تَغَفَّقَ الشَّرَابَ: جار دواجار شەرابەكهى
زۆر خواردەوه.

الغَفَقُ: بارانى كەم، وردمباران.

غَفَلَ عَنِ الشَّيْئِ: لە شتەكه غافل بوو
لەبەر كەم بەناگایى و نازپرەمى.

غَفَلَ الشَّيْئِ: وازى لەشتەكه هێنا لەبەر
كەم بايەخ پێدانى ۵ شتەكهى داپۆشى
۵ (فهو غافل) ۵ (ك: غُفُولَ وَغُفَلَ).

أَغْفَلَ الشَّيْئِ: لەشتەكه بێ ناگا بوو.

أَغْفَلَ الذَّابَّةَ: وڵاخەكهى نیشانه نەكرد
ناژەلمەكهى داغ نەكرد.

أَغْفَلَ فَلَاناً عَنِ الشَّيْئِ: فلانكەس
شتەكهى غافل كرد ۵ فلانكەسى
بەغافل و بێ ناگا بىنى ۵ لەكاتى
نیشكردن و مەشغولیدا پرسىارى ئى
كرد پانەومستا تا لە نیشەكه تەواو
دەبێ.

أَغْفَلَ فَلَاناً عَنِ الشَّيْئِ: فلانكەسى
لەشتەكه غافل كرد.

غَفَلَ فَلَاناً: فلانكەسى غافل كرد وازى
ئى هێنا لەكاتىكدا بەخۆى نەزانى.

تَغَفَّلَ: بەئەنقەست خۆى بێ ناگا كرد ۵
خۆى بەبێ ناگا خستە بەرچاو.

تَغَفَّلَ فَلَاناً: لەكاتى بێ ناگایى هاتە لای
۵ چاو پرۆانى ئەوى كرد بێ ناگا بێ.

تَغَفَّلَ عَنِ كَذَا: لەكاتى بێ ناگابوون دا
هێلى ئى كرد.

إِسْتَفْغَلَهُ: داواى غافل بوونى ئى كرد
چاو پرۆانى غافل بوونى ئەوى كرد.

الْغُفْلُ: كەسێكه خێرو شەپى ئى
چاو پرۆان نەكړى، هێچى لەدەست

نەهه ۵ پیاویك وەجاغزاده نەبێ ۵
قوداحى قومار كه بێ نیشانه بێ ۵

شَتِيك نەقازانجى هەبێ نەزىانى ئى
چاو پرۆان بكړى ۵ دەگوترى: (قدح

غُفْلَ) هەروا وشەى (غُفْلَ) ناوه بۆ
زەویەك نیشانهى ئاومدانى تێدا

نەبێ ۵ پێگایەك ئاومدان نەبێ
كەسى پێدا نەپړا ۵ هەروا ناوه بۆ

پیاویك پۆژگار قالى نەكردبێ و
دوئیا دیدە نەبێ ۵ زەویەك بارانى

ئى نەباریبێ ۵ مەوادى خام كەهیشتا
شتى ئى دروست نەكراى ۵ شیعریك

شاعیرمەكهى نەناسراو بێ ۵ كتیبێك
نوسەرمەكهى ناوى نەهاتبێ.

الْغُفْلُ: گوزمەران خۆشى ۵ دەگوترى:
(فلان في غفل من عيشه) فلانكەس

لەگوزمەرانى خۆشدايه.

الْمُغْفَلُ: گێل و نەقام.

غَفَا غُفْرًا: كەمێك نووست ۵
سەر خەویكى شكاند.

هَذَا الشَّيْءُ عَلَى الْمَاءِ: شتهكه سهرناو
كهوت.

أَغْفَى فَلَان: فلانكهس كه ميک نووست،
سهرخهويکي شکاند ۵ لهسهر
خهرمانی کا نووست.
أَغْفَتِ الشَّجَرَةُ: درهختهكه لههکانی
شور بوونهوه.

الْإِغْفَاءُ: نووستنيکي كهه سهرخه
شکاندن.

الْغَنَاءُ: کا لهسهر خهرمان: سوي گهنم
(تويکلي گهنم).

الْغَسْرَةُ: کوختهه و چالي نيچيرهوان
كهخوي تيذا هشار دهه.
غَفَسَ الْبُرُّ وَغَرَهُ غَفِيًّا: گهنمهكهی له
کوزهله و بنزيل پاك كرد.
غَفِيَ غَفِيًّا: ههنوزي برد.

أَغْفَى الطَّعَامُ: خوراکهكه تويکل و
رهگو دهنک و شتي واي زور بوو.
أَغْفَى الْبُرُّ وَغَرَهُ: گهنمهكهی پاك كرد.
غَفِيَ الطَّعَامُ: خواردنهكهی له تويکل و
شتي وا پاك كردموه.

إِنْغَفَى الشَّيْءُ: شتهكه شكا.
الْغَفَى: کاو کوټ لهسهر خهرمان ۵

خشت و خوټ و زيزانه و مرورو شتي
وا كه تيکهل گهنم دهبي ۵ شتي
خراپ و نايهغ لهههر شتيك بي ۵
دهرديکه تووشي دارخورما دهبي ؛

جوره تهپ و توټيکه دهكهويټه
سهر خورماكه و ناهيلي بگا و پي بگا
تامی ناهيلي بهكوردی پي
دهگوتري: دهوکه ۵ تويکليکه
دهكهويټه سهر دهنكه خورماي
بهرسيله و نهگهيشتوو ۵ خوټري و
ههتيو مچه.

الْغَفَاءُ: کا و کوټ کرشه و پلو پوشي
گهنم ۵ دهرديکه تووشي دارخورما
دهبي وهکوو تهپ و توټ وايه
دهكهويټه سهر خورما بهرسيله و
ناهيلى پي بگا و شيرين بي.

الْغَفَاءُ: سپيني چاو كه گلينهی چاو
داپوش ۵ زيزانه و مرورو ههلداسو
شتي وا كه تيکهل گهنم دهبي.

غِقَ غِقًا: لاسايي كردنهوهی دهنگی
مهنجهله لهکاتی کولينيده ۵ ههروا
ناوه بو دهنگی بالنده و خوټري ناو
لهههندي حالاتدا.

غَقَّ الْقَارُ وَالْقِدْرُ وَغَرَمَا غَفًّا: مهنجهل و
دیزمه لهکاتی کولانيده دهنگی قلبه
قلبي پهيدا کرد.

غَقَّ الطَّائِرُ غَفِيًّا: بالندهكه دهنگی
ليوههات.

غَقَّ الْمَاءُ غَفًّا: ناومكه دهنگی ليوههات
کاتيک له فراوانهوه بچيته تهنگه
بهراييهوه.

غَفَقَ الصَّغْرُ: باز مکه قهراندی ۵ دهنگی
خوی باریک کردموه.

غَلَبَهُ غَلَباً وَغَلَباً: ژیرباری کرد
پرواندی به سهریدا زال بوو.
غَلَبَ فَلَاناً عَلَى الشَّيْءِ: شته که ی به زور
له فلان ستاند.

غَلَبَ عَلَى فَلَانِ الْكُرْمُ: فلان کس زور به ی
رموشته گانی سه خاوت و بیاموتی تیدا
بوو.

غَلَبَتْ عَلَيْهِ الْهَمْرَةُ أَوِ الصَّفْرَةُ: رهنگی
سوری تیدا زور بوو یان رهنگی زهر
به سهریدا زال بوو.

غَلَبَ غَلَباً: ملی نه ستور بوو.

غَلَبَتْ الْحَدِيقَةُ: باخه که دره خته گانی
تیک چرزابوون و لیک هالابوون ۵
قورن دمفرموی: ﴿وَخَذَاقُ غَلَبًا﴾.
غَلِبَ عَلَى الشَّيْءِ: به زور شته که ی ئی
ستاند.

غَالِبُهُ مُغَالِبَةٌ وَغَلَاباً: همیره گئی لهو
دوانه ویستی به سهر نهوی تردا زال
بیئ.

غَلَبَهُ عَلَيْهِ: وای ئی کرد به سهری دا زال
بیئ.

غَلَبَ عَلَى صَاحِبِهِ: بریار درا بوی که
زال بووه به سهر هاوه له که ی دا.

تغالبها علی البلد: هه ندئ له وانه زال
بوون به سهر هه ندیکی تریاندا له
گرتنی ولاته که دا.

تَغَلَّبَ عَلَى بَلَدٍ كَذَا: به زور فلان ولاتی
کونترۆل کرد.

إِسْتَفْلَبَ عَلَيْهِ الضَّحْكَ: بیکه نینی زور
هات ؛ له پرمه ی بیکه نینی دا.
إِغْلَوَلَبَ الْعُشْبُ: گیاه گزمکه تیک
هالاه گه شه ی کرد.

إِغْلَوَلَبَتِ الْحَدِيقَةُ: باخه که دره خته گانی
چرو پر بوون لهه گانیان تیک
چرزان.

إِغْلَوَلَبَ الْقَوْمُ: خه لکه که زور بوون.
الْأَغْلَبُ: مل نه ستور ۵ زور، دهگوتری:
(على الأغلب وفي الأغلب) زور جار،
به زوری ۵ شیر.

الْأَغْلَبِيَّةُ: زورینه ۵ (الأغلبية المطلقة)
نهمویه له هه لباردندا زیاد له
نیومی دهنه گان بیئ ۵ (الأغلبية
النسبية) نهمویه پائیروایک له چاو
پائیروایکی تردا دهنگی زیاتر
بیئ.

التَّغْلِيبُ: له بواری زمانه وانیدا
هه لباردن و شهیه که به سهر
و شهیه کی تردا به مهرجئ
له نیوانیاندا په پوهنیه که هه بیئ
وهگوو (الأبوين، العمرين، المشرقين،
الوالدين).

الْغَلَبَةُ: ناوانی شت به ناویک به هوئی
زور به کار هیئانه وه ۵ وهگوو چوون
له زاروه ی شهر عزاناندا و شه ی

إِغْتَلَّتْ الزُّنْدُ: بهمانا (غَلَّتْ) دی.
 إِغْتَلَّتْ لِلْقَوْمِ غُلَّتَةً: درویشی بو
 خه لکه که کردو پیی پژگار بوو.
 تَغَلَّتْ به: حمزی ئی بوو.

الْغُلْتُ: (غَلْتُ الحِلْم) خه ونی پروپوچ و
 بی بنه ما.
 الْغُلْتُ: قوپی رهق بوو و دانه ویله
 ره شه (مرور) که تی که ل گهنم
 ده بی.

الْغُلْتُ: نانی گهنم و جو و
 خوارده منی غه ش تیدا کراو، و مکوو
 گهنم که کلوگی تیدا بن، مروری
 له گهل تی که لاو بوو بی.

الْمُغْلُتُ: حاله تیک له نازارو نیش
 خاومنه که ی نه خاته سهرچی و
 نه سزاندری هوکارم که ی چیه و
 خواردنیکی شتی بی که لکی تی که ل
 بوو بی و خواردنه که ی ناخوش
 کرد بی و مکوو گهنم که مرورو کلو
 گل و شتی وای تی که ل بوو بی.

غَلَجَ الفرس غُلجاً و غُلجاً: نه سپه که
 رویشته به رویشتنیکی تی که ل له
 گورگه لوقه و نهرمه غارو رویشتنی
 هیواش.

غَلَجَ الحِمَارُ: گویند ریزمه ناوی خواردموه و
 به زمانی لچه کانی خوئی لیستنه وه.
 تَغَلَجَ: سهرپیچی کردو یاخی بوو و
 دمگوتری: (تَغَلَجَ علیه).

(الکتاب) کراوه به ناو بو قورشان و
 که چی له لای نه حوییه کان ناوه بو
 کیتابی سیبویه.
 غَلَّتْ غُلَّتاً: سه ودا که ی هه لومشاندوه.
 غَلَّتْ غُلَّتاً: هه لای کرد.
 إِغْتَلَّتْ: له نا کاو گرتی.
 تَغَلَّتْ: بهمانا (إِغْتَلَّتْ) دی.
 الغلته: سهرمتای شهو.

غَلَّتْ الشَّيْنُ بالشَّيْنِ غُلَّتاً: شته کانی
 تی که لاو کردن و دهگوتری: (غَلَّتْ
 الحنطة بالشعر) گهنمه که ی تی که لاوی
 جو یه که کرد و (غَلَّتْ اللبن بالماء)
 ماسته که یان شیرم که ی تی که ل به ناو
 کرد.

غَلَّتْ فِي الْحَرْبِ غُلَّتاً: نازابوو له شه پردا،
 گالهی کرد.

غَلَّتْ الذُّبُّ بِالْفَنَمِ: گورگه که ههر دهمی
 که یشته مهرمه که یه کسمر که له پارچه ی
 دمکا.

غَلَّتْ الطَّائِرُ: بالنده که نه وه ی خواردبووی
 دهریدایه وه؛ رشایه وه.

غَلَّتْ الزُّنْدُ: چهرخه که ناگری هه لئه کرد.
 غَلَّتْ فلان: فلان که س گه شه و نه شه یه کی
 تیدا بوو به هوئی خواردن و
 خواردنه وه و به هوئی خه وه اتن و
 وه نه وزم وه لهرمه لری بوو (فهر غَلَّتْ).
 أَغَلَّتْ الزُّنْدُ: بهمانا (غَلَّتْ) دی.

الأغْلُجُ: لقه درمختی شلک و نهرم ۵
(ک: اغلیج).

أَغْلَسَ الْقَوْمُ: خه لکه که کهوتنه ناو
تاریکی کۆتایی شهو.
أَغْلَسَ الْقَوْمُ: خه لکه که له کۆتایی شهو و
به ره به یاندا ره و یانکرد.

أَغْلَسَ فُلَانٌ بِالصَّلَاةِ: فلان کهس نویژی
له به ره به یان و کۆتایی شهو دا کرد.
أَغْلَسَ الْقَوْمُ الْمَاءَ: خه لکه که که
له به ره به یاندا چوونه سهر کاریزو
بیر مناو که.

الْغُلْسُ: تاریکی کۆتایی شهو کاتی
دمر کهوتنی روناکی کازیوه ۵
له چه دیسدا هاتوو: (أَنْ النِّي (ص)
کان یصلی الصبح بغُلْسٍ).
غُلْسَمَهُ: زمانه بچکۆله ی بری.

غُلْسَمَ فُلَانًا: قورگی فلان کهسی گرت،
دهستی له یینی فلان نا ۵ دهگوتری:
(هَنْ مُغْلَصَمَاتٍ) نهوانه نهستو
بهسترون.

الْغُلْسَمَةُ: له بواری پزیشکیدا
صه فچه به کی غوضروفیه له لای
بنکی زمانه وهیه، بوودواوه
شۆر ده بیتوه بو نه وهی له کاتی
قوتدانی شتدا بۆری هه ناسه قه پات
بکاو نه هیلی خواردنی تی بجی ۵
(ک: غلاصم).

غَلِطَ غَلَطًا: هه لای کرد، راستیه که ی
نه دۆزیوه.

غَلِطَ فِي الْأَمْرِ أَوْ فِي الْحِسَابِ: له ئیشه که دا
هه لای کرد له ژمیریاری و تاو وتوی
کردنی شت دا هه لای کرد ۵ (غَلِطَ فِي
المنطق) له قسه کردندا هه لای کرد.
أَغْلَطَ: خستیه هه لایوه.

غَالَطَهُ مُغَالَطَةً وَغَلَاطًا: خستیه
هه لایوه.

غَلَطَ: خستیه ناو هه لایوه.
الأغلوطه: نه وهی هه لای تیدا ده که ی
یان نه وهی هه لای پی ده که ی ۵
له قسه ی مانا نامه علوم ۵ (ک:
اغلیط).
الغَلَطَةُ: یه کجار هه لای کردن ۵ (ک:
غلطات).

الغَلَاطُ: کهسیک زۆر هه لای بکات.
الغُلُوطُ: دهگوتری: (مسألة غلوط)
مهسه له یه که مروق هه لای تیدا
دهکا.

الغِلَاطُ: کهسیک هه لای بکا.
الغِلْطَانِي: کهسیک له حیساب و
مامه لای خۆیدا خه لک بخته
هه لایوه.

الْمَغْلَطَةُ: به مانا (الأغلوطه) دی.
غَلَطَ الشَّيْءُ غِلَاطًا وَغَلَطَةً: نهستووور بوو
بیچه وانای ته نک.

غَلَطَ الشَّيْءُ غِلَاطًا وَغِلَاطَةً: به مانا (غَلَطَ) دئ.

غَلَطَ الزَّرْعُ: کشت و کالعه که پیگهی و دانه ویله که ی دمرکه وت.

غَلَطَ الرَّجُلُ: پیاو که سهر رهق بوو (غَلَطَتِ الْأَرْضُ) زموپیه که نهرم نه بوو پته و بوو.

غَلَطَ الْخَلْقُ وَالطَّبْعُ وَالْقَوْلُ وَالْفِعْلُ وَالْعِيشُ: توندو تیز بوو توندرو بوو ۵ ته بیات وشک بوو ۵ قورشان دمهرموی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ﴾.

أَغْلَطَ الشَّيْءُ: شته که ی به پته وو توند هاته پئش چاو ۵ به شیوه ی پته وو نه ستور کری.

أَغْلَطَ الْيَمِينُ وَالْقَوْلُ: سویند خواردنه که ی جهخت کردمو و زیدمرو ی تیدا کرد ۵ دمگوتری: (أَغْلَطَ لَهُ فِي الْقَوْلِ) زیدمرو ی کرد له هسه که ی داو جهختی له سهر کرده و.

غَالِطُهُ: دژیه تی کرد ۵ دمگوتری: (بَيْنَهُمَا مَغَالِطَةٌ) دژیه تی له نیوانیاندا هه یه.

غَلِطُهُ: توندو پته و ی کرد، جهختی له سهر کرده و.

غَلَطَ الْيَمِينُ: سوینده که ی به هیز کردو

إِسْتَفْلَطَ النَّبَاتُ وَالشَّجَرُ: روه که که، درمخته که پته و بوو ۵ قورشان دمهرموی: ﴿كَزَرَ عَ أَخْرَجَ شَطَاةً فَآزَرَهُ فَاسْتَغْلِظَ﴾.

إِسْتَفْلَطَ الزَّرْعُ: کشت و کالعه که پیگهی و دانه ویله که ی دمرکه وت.

إِسْتَفْلَطَ الشَّيْءُ: شته که نه ستوورو پته و بوو.

إِسْتَفْلَطَ الشَّيْءُ: به نه ستوورو پته و هاته بهرچاو ی وازی له کرینی هینا له بهرنه وه ی رهق و خراب و بی که دک بوو.

الْغِلَاطَةُ: توندو تیزی و سهر رهقی و مل نه دان ۵ دمگوتری: (رَجُلٌ فِيهِ غِلَاطَةٌ) پیاو ی که توندو تیزی له رهوشتی دا هه یه.

الْقَلِطُ مِنَ الْأَرْضِ: زموی رهقنه و بهرده لان.

الْغِلَاطَةُ: به مانا (الْغِلَاطَةُ) دئ.

الْقَلِيطُ: نه ستوورو پته و پیچه وانه ی ته نکه.

أَمْرٌ غَلِيطٌ: کار ی کی قورسو گرانه (وعذاب غليظ) سزای توندو به ئیش ۵ (ماء غليظ) ناوی تال ۵ (طعام غليظ) خواردنی رهق و زیرو بی پیخور ۵ (عهد غليظ) پهیمانی جهخت له سهر گراو (رجل غليظ) بهرچاو ی دله رهق و توند ته بیات.

الْمُسْتَغْلَطُ: دمگوتری: (طعنه في مُسْتَغْلَطٍ

ذراعاً) برینه که له نهستورایی
قولیدایه.

الْمُغْلَطَةُ: (الدِّيةُ الْمُغْلَطَةُ) نهو بارتهمقای
خوینهمیه که له کوشتنی شیوه
نهمقهستدا و مردمگیری.

غَلَّغَلَ: پهلهی کرد له رُویشتندا.

غَلَّغَلَ الشَّيْءُ فِي الشَّيْءِ: شتهکهی
خسته ناو شتهکهی ترموهو
گونجاندی تاپیکهوه وایان لیتهات
بوونه پهک.

تَغَلَّلَ: پهلهی کرد له رُویشتندا.

تَغَلَّلَ فِي الشَّيْءِ: چووه ناو شتهکهوه.

تَغَلَّلَ الْمَاءُ فِي الشَّجَرِ: ناوکه بهناو
جهستهی درهخته کهدا بلاو بژوه.

تَغَلَّلَ لَدُنْ بِالْغَالِيَةِ: فلانکهس خوی
به عهتری گران بونخوش کرد.

الْغَلَّغُلُ: رهمگی درمخت که بهناخی زموی
دا برپواته خوار ه (ك: غلاغل).

الْغُلْفَةُ: قهرمو نهرهی دمنگ.

الْمُغْلَطَةُ: نامهی نیردراو و هه لگراو
بمناو شارو ولاتاندا لهم شار بژ نهو

شارو لهم ولات بژ نهو ولات.

غَلَّفَ الشَّيْءَ غُلْفًا: شتهکهی خسته ناو
پهردمو توورمه کهوه بهرگی بژ دروست
کرد.

غَلَّفَ غُلْفًا: له پهردمیه کی سروشتی خویدا
بوو.

غَلَّفَ الصَّبِيَّ: منداله که خهته نه نهکراوه
ه دمشگوتری:

غَلَّفَ قَلْبَهُ: دلی کویر بۆتهوه خراوته ناو

کیسه وه هیج و مرناگری دهلیی
له پهردموه پیچراوه (فهو اغلف وهي
غلفاء) ه (ك: غُلْفٌ) ه قورئان
دمهفرموی: (وقالوا قلوبنا غُلْفٌ).

غَلَّفَ الشَّيْءَ: به مانا (غُلْفَةٌ) دی.

تَغَلَّفَ: توپکلی بژ پهیدا بوو.

الأغلف: سائی همرزانی و فهرمهی
(عیش أغلف) ژپانی خووش و
گوزمرانی باش.

الغِلَافُ: پهرده ه کالان، توپکل و مکوو

توپکلی هیلکه و توپکلی گول و

غونچه ه زمرفی نامه و شتی وا ه
(ك: غُلْفٌ).

الْغُلْفَةُ: نهو پیستوکه که له وانیککی کوپ

دمبردی له کاتی خهته نه کردنیدا ه
(غُلْفٌ).

غَلَقَ الْبَابَ غُلْقًا: دمرگاههی داخست.

غَلَقَ الْبَابَ غُلْقًا: دمرگاهه داخراو

نهکرایه وه، زحمهت بوو کردنه وهی.

غَلَقَ الرَّهْنُ غُلْقًا: رهنکه رهمکه نهیتوانی

رهنه که وهریگریته وه و ماله

رهنکهراوه که دهریگریته وه و بوو

بهملکی رهن له لاکراومه.

غَلَقَ الْجَانِي وَالْأَسِيرُ: تاوانبارمه که یان

غَلَّقَ الْأَبْرَابَ: دەرگاگانى به توندو
 پته‌وى داخستن و قفل‌ى باش و
 پاشکول‌ى باشى تیدا به کارهینان.
 انْغَلَقَ الْبَابُ: دەرگاگه داخرا ه
 به ناخوشى گرايه‌وه، پان کردنه‌وى
 ناسته‌نگ بوو.
 اسْتَغْلَقَ الْبَابُ: کردنه‌وى دەرگاگه
 زه‌حمت بوو.
 اسْتَغْلَقَ الرَّجُلُ: پیاوه‌که زمانى گيراو
 قسه‌ى بۆ نه‌کرا.
 اسْتَغْلَقَ فَلَانٌ فِي بَيْعَتِهِ: دمه‌لاتى ژيان
 بونه‌وى له مامه‌له‌که‌دا بۆ فلانکسه
 برپارنده‌دا.
 الإِغْلَاقُ: (له‌بواری نابورى دا) بریتیه
 له‌وه خاومن کارگه کارگه‌کى له
 نیش بومستینى و دای بخا.
 الإِغْلَاقُ: کلیل (ك: أغالِق).
 الغَلْقُ: قسه‌ى ومها که تیگه‌یشتن لئى
 زه‌حمت بی.
 الإِغْلَاقُ: شه‌و شته‌ى دەرگای پی
 دابخری و به‌کلیل بکریته‌وه ه (ك:
 مغالِق).
 المِغْلَقُ: به‌مانا (المغلاق) دئ.
 غُلِّ الْمَاءُ بَيْنَ الْأَشْجَارِ: ناومکه به‌ناو
 دارمکاندا بلاو بؤوه و پؤی.
 غُلٌّ بِبَصْرَ فَلَانٍ: دیدى فلان له پټبازى
 راست دورکه‌وته‌وه، لای دا.
 غُلٌّ فِي الشَّيْءِ: چووه ناو شته‌که‌وه.

دیه‌که فیدی‌ه بۆ نه‌دراو له‌بهندا
 مایه‌وه.
 غَلَّقَ فَلَانٌ: فلانکسه ته‌نگه تیزه بوو
 صه‌یرو نارامى نه‌ما ه ده‌گوترى: (إِيَّاكَ
 وَالغَلْقَ وَالضَّجَرَ وَالْقَلْقَ).
 غَلَّقَ الشَّيْءُ فِي الشَّيْءِ: شته‌که چووه ناو
 شته‌که‌وه له‌گه‌ل گونجاو بوونه په‌ک
 شت.
 أَغْلَقَ عَلَيْهِ الْأَمْرَ: کارمه‌کى بۆ
 په‌کالانه‌کرايه‌وه لئى عاسى بوو.
 أَغْلَقَ الْبَابُ: دەرگاگى به‌قفل و کیلون
 داخست.
 أَغْلَقَ فَلَانٌ عَلَى الشَّيْءِ: فلانکسه‌ى
 ناچارکرد بۆ فلان شت.
 أَغْلَقَ الْقَاتِلُ: بکوژمه‌کى رادمستی
 خوینگرانى کوژراو کرد بۆنه‌وى
 چونیان بوی ناوای له‌گه‌ل‌دا بکه‌ن.
 أَغْلَقَ الْأَمْرُ فَلَاناً: کارو روداو‌مه‌که
 فلانکسه‌ى زۆر توپه‌ کرد.
 أَغْلَقَ ظَهْرَ الْبَعِيرِ: پشتى حوشترمه‌کى
 به‌بارى قورس والى کرد بریندار
 ببی.
 أَغْلَقَ ظَهْرَهُ بِالذَّنُوبِ: به‌تاوان پشتى
 فلانکسه‌ى گران کرد.
 أَغْلَقَ الرَّهْنُ: ماله‌ ره‌ن گراومه‌کى
 کرده مالى ره‌ن له‌لا دانراومه‌که.
 غَالَقَ عَلَى الشَّيْءِ: گره‌وى له‌سمر
 شته‌که کرد.

فَلْ الشَّيْءُ فِي غَيْرِهِ: شته‌ک‌هی خسته ناو
شتیکی ترموه.

فَلْ فُلَانُ الْمَفَاوِزَ: فُلَانُ جَووَه ناو ساراوه و
پییدا پوی.

فَلْ الدَّهْنُ أَوْ الطَّيِّبُ فِي رَأْسِهِ: پَوْن یان
بهونی خووشی برده نیو موی سه‌ری و
بنکی مووه‌کانی پی چه‌ور کرد.

فَلْ فُلَانًا: فُلَانِک‌ه‌سی زنجیرو که‌له‌بچه
کرد ه قورئان دم‌فه‌رموی: ﴿خُذُوهُ
فَعْلُوهُ﴾.

الْفَلَاةُ: فانیله و ژیر کراس.

فَلْ فُلَانٌ غُلُولًا: فُلَانِک‌ه‌س خیانه‌ت و
غ‌ه‌شی کرد.

فَلْ صَدْرُهُ: سنگی پر بوو له غ‌ه‌ل و
غ‌ه‌ش و رقو کینه.

فُلْ: زوری تینوو بوو ه دمشگوتری:
(غَلَّتْ يَدُهُ إِلَى عُنُقِهِ) پ‌ه‌زیل و چ‌روکه

هیج ناب‌ه‌خش.

فَلْ الْبَعِيرُ: حوشرمه‌که له‌سه‌ر ناوه‌که
که‌رایه‌وه تی‌ری نه‌خواردبووه.

أَغْلَ الرَّجُلُ: پیاوه‌که خیانه‌تی کرد له
دم‌سته‌که‌وت‌دا.

أَغْلَتِ الظُّيْعَةُ: زموی و زارمه‌که
به‌روبوومی باشی دا.

أَغْلَ عَلَى عِيَالِهِ: دم‌غل و دانی بو مال و
منداله‌که‌هی هی‌نا.

أَغْلَ الْجَازِرُ: قه‌سابه‌که له‌کاتی گرونی
کوشتیبه‌که‌دا هندی پ‌ارچه به‌زو

گوشتی به پی‌سته‌که‌وه به‌جی
هی‌شت.

أَغْلَ فُلَانًا: خیانه‌تی له فُلَان کرد.

غَلَّلَهُ بِالْغَالِيَةِ: به‌بونی خووش و‌ه‌کو و
میس‌کو و‌ه‌ن‌به‌ر بو‌ن‌خووشی کرد.

غَلَّلَ فُلَانٌ الْفَلَاةَ: فُلَانِک‌ه‌س
ژیرکراس و فانیله‌ی له‌به‌ر کرد.

إِغْتَلَّ فُلَانٌ بِالْغَالِيَةِ: فُلَانِک‌ه‌س به‌بونی
خووشی و‌ه‌کو و‌ه‌ن‌به‌ر خووشی
بو‌ن‌خووش کرد.

إِغْتَلَّ الثَّوْبُ: کراسه‌که‌ی له‌ژیر
بو‌شاکه‌وه له‌به‌ر کرد ه دمشگوتری:

(هُوَ مُغْتَلٌّ إِلَيْهِ) نه‌و نارم‌زوی لای
نه‌وی ه‌ه‌یه.

إِنْغَلَّ فِي الشَّيْءِ: جووه ناو شته‌که‌وه.

تَغَلَّلَ فِي الشَّيْءِ: به‌مانا (إِنْغَلَّ فِيهِ) دئ.

تَغَلَّلَ بِالْغَالِيَةِ: به‌بونی خووشی و‌ه‌کو و
میس‌کو و‌ه‌ن‌به‌ر خووشی نارایش دا.

إِسْتَغْلَ الظُّيْعَةُ: به‌روبوومی زموی و
زارمه‌کی و‌مرگرت و لی‌ی سوند‌مه‌ند

بوو.

إِسْتَغْلَ فُلَانًا: داوای دانه‌وئله‌ی له فُلَان
کرد.

إِسْتَغْلَ فُلَانًا: فُلَانِک‌ه‌سی به‌کار هی‌نا بو
به‌رژموه‌ندی خووشی و به‌شی‌یوه‌ی

نارپ‌وا.

الْقَالُ: شیوی نه‌رمه‌لان و پر دارو
درمخت ه (ك: غلان).

الغَالَةُ: نەو ناو و شتەیه لەمەناری
 دەریا لە نزمایی و چال دا
 کۆدەبێتەووە لەدەریا دادەبێت.
 الْغَالَةُ: کراسیکی تەنکە (فانیلەپەمە)
 لەژێر پۆشاکەووە لەبەر دەمکری.
 الْغِلُّ: حێقدو کینە ی ناو دڵ و
 دەروون.

الْغُلُّ: کە لەبەجەو پێوەندیکە لەناسن
 دروستکراوە یان لە پێست دەمکریتە
 دەستی تاوانبار یان دەمکریتە ملی
 (ک: اغلال) تینوایەتی زۆرو
 ئازاری ئەو تینوایەتی.

الْغُلُّ: تینوایەتی زۆرو ئازاری ئەو
 تینوایەتیە ە ناوی ڕەوان کە بەبەن
 دارو درمختدا بۆو بێتەووە
 دەرنەچێ، دەمیک لەسەر زەویەکە
 دیار دەبێ و دەمیکیش ڕۆدەچێ
 بەزەویدا ە ئەو گۆشت و بەزە
 بەپێستی گورواوە دەمینیتەووە.

الْغَلَّة: داھات و بەروبوومی کرێی خانو
 و کرێی دوکان و کرێی بەکارھێنانی
 زەوی بۆ زۆر شتی تر ە (ک: غلات
 و غلال).

الْغَلَّة: تینوایەتی زۆرو ئازاری ئەو
 تینوایەتیە ە ژێر کراس ە
 پەرپۆیەک بەسەر دەمی مەسینەو
 گۆزەو شتی وا دەبەستێ ە ھەر

شَتِيك جەستە ی ئادەمیزاد داپۆشی
 ە (ک: غل).

الْغُلُولُ: خواردن و خۆراک و خواردنەووە
 کە دەچێتە ناو گەدەووە ە دەگوترێ:
 (نعم الْغُلُولُ شراب شربتە او طعام
 طعمتە).

الْغِيلُ: تینوایەتی زۆرو ئازاری تینوایەتی
 ە رقیو قین ە دەگوترێ: (شفی فلان
 غلبه) فلانکەس قین و قاری خۆی
 دامرکانەووە ڕقی خۆی ڕشت ە
 خیانتەو خراپەکاری ە (ک: غلال).

الْغُلُّ: دەگوترێ: (رجل مغل) پیاویکە
 بێشی خۆی خواردۆتەووە قین و
 قاری لەدڵ دا پەنھان داوە.

عَلَّمَ الْإِنْسَانَ عِلْمًا: ئادەمیزادەکی داپۆشی
 بۆ ئەوێ ئارەق بکا.

عَلَّمَ الْأَدِيمَ: پێستەکی لەناو شتی گەرمدا
 داپۆشی بۆ ئەوێ مووێ گەرمی
 بپۆتێتەووە.

عَلَّمَ الْإِنْسَانَ وَغَيْرَهُ عِلْمًا وَعِلْمَةً:
 ئادەمیزادەکی ھەزێ لەکاری سێکی
 بوو ە (لھەر عِلْمٌ وَمَغْلِيمٌ وَهِيَ عِلْمَةٌ
 وَمَغْلِيمٌ).

أَعْلَمَهُ الشَّيْءُ: شتەکی شەھووتەکی
 وروژاند.

إِعْلَمَ الْإِنْسَانُ وَغَيْرَهُ: ئادەمیزادەکی
 ئارەزوێ کاری سێکی پەرمی
 سەند.

إِغْتَلَمَ الْغُلَامُ: گهنبه که گهشته کاتی
 نهوهی ههزی کاری سیکیسی
 بوروژی.

إِغْتَلَمَ الْبَحْرُ: دهریا خرۆشاو
 شهپۆلهکانی کهوتنه جمبوش و
 تیکهوه هاویشن.

الغلام: گهنج لهو کاتهوه سمیل بۆر
 دمکا ه ههروا ناوه بۆ مندال لهکاتی
 له دایکبوونیوه تا دمکاته تهمهنی
 لاویهتی ه بهشیوه مهجاز بۆ بیاو و
 نوکهر بهکار دههیندری.

الغلامية: حالهتی گهنجی ه دمگوتری:
 (جاوَزَ حَدَ الْغَلَامِيَةِ) ه کچۆله پۆشاک
 کوپی گهنج ببۆشی و سهرو قزی
 خۆی وکوو سهرو قزی کوپ ئ بکا.
 الْغُلْمَةُ: وروژانی کوئهندامی سیکیسی.
 الْغُلْمَةُ: حالهتی گهنجی ه سهرو
 سیمای گهنج ه دمگوتری: (هو غلام
 بين الغلومة).

الْغُلُمِيَّة: بهمانا (الغلامية) دئ.
 الْغَيْلَمُ: کیسهلی نیر ه گهنجی
 ناوچهوان پان ه ئادهمیزادی توکن ه
 سهرجاوهی ئاو لهناو بیردا ه
 دمشگوتری: (ما بالدار غَيْلَم) کهس
 لهخانهکهدا نیه.

غلا السَّعْرُ وعمره غُلُورًا وغلَاءًا: نرخ زیاد
 بوو، بازار بهرز بۆوه ه لهسنوور
 دهرچوو.

غَلَا النَّبْتُ: رومکه که بهرز بۆوه و گهوره
 بوو و تیک چرزا.

غلا فلان في الأمر والدين: فلانکهس
 زیدمهروی کرد لهکارمکهدا، یان
 لهئایینداو لهسنوور دهرچوو ه قورئان
 دمهرموی: ﴿لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ﴾.

غلا الدابة في سمرها: ولاخه که له
 رۆیشتنهکهیدا لهناستی رۆیشتنی
 ناسایی دهرچوو کهوته ههلبهزو دابهز.
 غلا السهم: تیرمکه له رپهرهوی خۆی بهرز
 بۆوه و سهری کرد، نیشانهکهی
 نهههنگاوت ه (غلا بالسهم) بههوی
 تیرمکهوه ویستی بهرز بیتهوه و دمستی
 بگاته شوپنهکه.

أغلى الكرم: میوه که لاکانی تیک
 هالان و توله و تهرزهی زۆرو چر
 بوون و درێژ بوون.

أغلى الكرم: دار میوه کهی
 ههلبهرداوت و تولهکانی کهم
 کردنهوه بۆ نهوهی بههیز بن و
 بهری باش بگرن.

أغلى الشيء: شته کهی بهگران زانی.
 أغلى السعر: نرخه کهی بهرز کردموه.
 غالى في الأمر غلاءً ومغالاتاً: زیدمهروی
 کرد.

غالى الشيء وبه: بهنرخ زۆر
 شته کهی کری.

غالی فلاناً: قهصدی فلانی کرد ۵
بویه کتر چوون.

غالی بالسهم: ویستی بههوی تیره که وه
دهستی بگاته بهرزی.

غلی السعەر: نرخه که ی بهرز کرده وه.
إغتلی الشئین: شته که زور بوو.

إغتلی السبعیر: حوشره که له شیوه
رؤیشتنی ناسایی خووی دمرچوو
که وته گورگه لوفه.

تغالی فی الامر تغالیا: زیده رویی کرد
له کارمه که دا.

تغالی فی البیع: بهنرخه گران شتی
فروشت ۵ دمگوتری: (بعته بالتغالی)
بهنرخه زور فروشتم.

تغالی القوم بالسهم: خه لکه که تیریان
بهیه کتره وه نا ۵ شهره تیریان کرد.

إستغلی الشئین: شته که ی به گران
دهست که وت ۵ به گران زانی.

الغالی: گران پیچه وانه ی همرزان ۵
دهگوتری: (بعته بالغالی) ۵ گوشتی
قهله و.

الغلاء: گران ۵ بهرزبونه وه ی نرخه
کالا.

الغلواء: زنده رویی ۵ (غلواء الشباب)
سهرمتای گهنجی و ههرمتی لاومتی.

الغلوة: پمب هاویژنک، تیر هاویژنک،
به نه اندازه ی سی سهد تا جوار سهد

معتربك دهبی ۵ (ك: غلاء
وغلوات).

غَلَّت القدر ونحوها غلیاً و غلیاناً:
مه نه که که کوئی و هه لچوو.

غلي الرجل: پیاوه که رِق و هینی زیادی
کرد.

أغلی الماء: ناوه که ی وا لی کرد بکوئی ۵
دهگوتری: (أغلی القدر)
مه نه که که کوئلاند.

غلی فلان: فلان که س له دوورمه
دهستی بهرز کرده وه و سلاوی کرد.

غلی الماء: ناوه که ی کوئلاند.

غلی فلاناً: به عه ترو بونی خوشت و
بهنرخه خوی بونخوشت کرد.

تغلی بالغالية: به عه ترو بونی خوشت و
بهنرخه خوی بونخوشت کرد.

الغالية: چهند بونیکی تیکه لاهو کراون
ومگوو میسک و عه نبهر.

الغلاية: جوړه مه نه که که شله مه نی
تیدا دمگوئیندری.

عَمَتَ الطعامَ فلاناً عَمَتاً: خواردنه که ی
به چه وری خوارد و له سهر گه ده ی

فورس بوو گه ده ی ترشا.

عَمَتَ الشئین: شته که ی داپوشتی.

عَمَتَ الرجلَ عَمَتاً: خواردنه که له سهر
گه ده ی فورس بوو گه ده ی ترشا.

عَمَدَ السیفَ عَمَداً: شمشیره که ی خسته

کالانه که په موه.

أَعْمَدُ السَّيْفِ: شمشیرمه‌کی خسته

کالانه که په موه.

أَعْمَدُ الْأَشْيَاءِ: شته‌کانی خسته ناو

په کتره موه.

عَمَدٌ فَلَانًا: عه‌پېو عاری فلانکه‌سی

داپېوښی.

عَمَدٌ فَلَانٌ فَلَانًا كَذَا: فلانکه‌سی بهو شته

فلانکه‌سی داپېوښی.

إِغْتَمَدَ فَلَانٌ اللَّيْلَ: فلانکه‌سی که‌وته ناو

شه‌وموه.

تَغَمَّدَ فَلَانًا: فلانکه‌سی داپېوښی ۵

دم‌گوتړی: (تَغَمَّدَ اللَّهُ فَلَانًا بِرَحْمَةٍ)

خودا فلانکه‌سی بخاته ژیر ره‌حمه‌تی

خوږپه‌وه ۵ به‌سوز و په‌حمه‌تی خوږ

داپېوښی.

تَغَمَّدَ الْإِنَاءَ: زم‌رفه‌که‌ی پرې‌کرد ۵

دم‌گوتړی: (تَغَمَّدَ الْمَكِيلَ)

پی‌وم‌رمه‌کی پرې‌کرد.

الْغَامِدُ: که‌شتی پرې ۵ بیری پرې‌کړاوه.

الْغَمْدُ: کالانی شمشیر ۵ (ك: غمرد

و‌اغ‌ماد)

الْغَمْدِيَّةُ: (غَمْدِيَّةُ الْأَجْنَحَةِ) ۵ له‌بواړی

(زینده‌وم‌ر زانیدا) پټ‌په‌حه‌شهره‌و

چ‌رو جانده‌وم‌ر ۵ که‌ه‌باله‌کانی

پټ‌شه‌وه‌ی ره‌قو پته‌ون.

غَمَرَهُ غَمْرًا: که‌وته سهری داپېوښی ۵

دم‌گوتړی: (غَمَرِ فَلَانٌ فَلَانًا)

فلانکه‌سی به‌مه‌زل و پیا‌ومتی و

به‌خششی خوږی فلانی داپېوښی.

غَمِرَتِ الْيَدُ: دم‌ستی بون گوشتی لی‌هات

پان بون چه‌وری لی‌هات ۵

دم‌شگوتړی: (غَمِرَ عِرْضُهُ) ناموسی

له‌که‌که‌دار بوو.

غَمِرَ صَدْرُهُ عَلَى فَلَانٍ: دل و دم‌روونی

(سنگی) پرې‌بوو له‌رقو کینه له‌فلان.

غَمِرَ الرَّجُلُ: پیا‌وه‌که کارو روداو‌مکانی تاو

وتوی نه‌کردن تی‌یان دا قال نه‌بوو

نه‌زم‌وونی نه‌بوو.

أَغْمَرُهُ: داپېوښی و په‌رده پوښی‌کرد.

غَامَرَ فَلَانٌ: فلانکه‌سی خوږی خسته ناو

کټ‌شو شهر و نا‌زا‌وموه.

غَامَرَ فَلَانًا: هه‌لمه‌تی بو‌فلان بر‌دو

شهری له‌گه‌ل‌دا‌کردو له‌م‌ردن

نه‌ترسا ۵ (فهر مغایر).

غَمَّرَ الرَّجُلُ: پیا‌وه‌که خوږی خسته ناو

چ‌ورت‌م و ته‌نگ و چه‌له‌مه‌وه.

غَمَّرَتِ الْمَرْأَةُ وَجْهَهَا: نا‌فرمه‌که

به‌زم‌ع‌ف‌ه‌ران دم و چ‌اوی خوږی

سفت و لووس‌کردن.

إِغْتَمَّرَتِ الْمَرْأَةُ وَجْهَهَا بِالْغُمْرَةِ:

نا‌فرمه‌که به‌زم‌ع‌ف‌ه‌ران دم و چ‌اوی

نا‌رای‌شدا بو‌ئه‌وه‌ی پی‌ستی دم و

چ‌اوی ساف و سفت بنوی‌نن.

إِغْتَمَّرَ الرَّجُلُ فِي الْمَاءِ: پیا‌وه‌که

له‌ئا‌وه‌که‌دا خوږی نو‌قم‌کرد.

إِغْتَمَرَ الْمَاءُ الشَّيْئَ: ناوهكه شتهكهى
داپوشى ۵ دىگوترى: (جيش يغممر
كل الشئ) سوبايكه هه موو شتيك
دادهپوشى.

إِغْتَمَرَ السَّكْرُ فَلَانَسًا: ماده
سمرخوشكه كه عهقل و هووشى
فلانكهسى داپوشى.

إِنْغَمَرَ فِي الْمَاءِ: له ناوهكه دا نوقم بوو.
تَغَمَّرَتِ الْمَرْأَةُ: ناهرتهكه به زمعهفران
دهم و چاوى خوى ناراشدا بؤنمهوى
سفت و لوس بنوينن.
تَغَمَّرَ الرَّجُلُ: پياوهكه ناوى به پيالئى
پچوك خواردمهوه.

تَغَمَّرَتِ الْمَاشِيَةُ: نازهلهكه وجهه
جروزهى تازه رسكاوى خوارد.
الْغَامِرُ مِنَ الْأَرْضِ: زموى ويرانه و
ئاوهدان نهكراوه، زهويهك ناو
داپوشى بئى يان لبو گل و خوئل
داپوشيبئى و بهكهلكى كشتوكان
نهيه.

الْغُمَارُ: (غمار الناس) كۆمهلى
ئادهميزادى قهرمربالغ و
پالنهپهستوكار ۵ (غمار القدم)
لهبوارى پزىشكيدا نهخوشيهكه
توشى قاچ دهبئى بههوى مانهوهى
زورى لهناو ناوى كه مييك گهرمدا.

الْغَمْرُ مِنَ الْمَاءِ: ئاويكه كه سيك بچيئه
ناوى تيديدا نوقم ببئى ؛ ئاويك شت

داپوشى به پيچهوانئى (الضحل من
الماء) كهكه م بئى هيچ دانهپوشى.
غَمَرَ الْبَحْرُ: قولايى دمرياو زورى نهى
دمريا.

غَمَرُ الثِّيَابِ: پۇشاكى پان و پۇرو فراوان ۵
شتييك بؤنى چهورى و شتهكانى تر
نههيليئى و دايان پۇشى.

غَمَرُ النَّاسِ: بهمانا (غمار الناس) دئى ۵
دهشگوترى: (رجل غمر الرداء)
پياويكه بهخشنده و سهخى سروشته ۵
(رجل غمر الخلق) پياويكه رموشت
جوان و لهسر خوييه ۵ (رجل غمر)
پياويكى بئى ئهزمون و دونيا نهديديه
۵ ئهگهر وشئى (غمر) بؤ نهسپ
بهكارهات، بهمانا نهسپى رهسه و
خوشرو و ههنگاو دريژدئى ۵ ههروا
وشئى (غمر) بهمانا رغو كينهى
شاردراوه دئى ۵ دهشگوترى: (ليل غمر)
شهويكى تاريكى زور تاريك.

الْغَمْرُ: رغو كينه ۵ تينوايهتى ۵ (ك:
أغمار).

الْغُمْرُ: زمعهفران ۵ بويهيهكه له
زمعهفران و كوركوم دروست دمكرئ
۵ (ك: أغمار).

الْغَمْرُ: كينه و رغو دل پيسى ۵ (غمر
الناس) كۆمهلى و قهرمربالغى
ئادهميزاد ۵ دهشگوترى: (رجل غمر)

پیاوئیکی بئ ئەزمونە ۵ روداو

قالیان نەکردوو ۵ (ك: أغمار).

الْغَمْرُ: پیاڵەى بچوك كەلەكاتى

بەشكردى ئاوى كەمدا ئاوى پئ

بەش بكرى لەسەفەر و شوئى بئ

ئاودا ۵ بەو جۆرە دئەنن

بەردۆچكەيەك دەخەنە بنكى

پیاڵەكەو ۵ ئاوى تئەدەكەن تا

بەردۆچكەكە دادەپۆشى و دەمیدەنە

پەكیان بیخواتەو ۵ ئەمجار بۆیەكە

پەكەیان بەو جۆرە ۵ دەشگوترى:

(بَلَّتِ الْإِبِلُ أَغْمَارَهَا) حوشرەكە

كەمى ئاو خواردموه.

الْغَمْرَةُ: توندو تیزى ۵ ناپەحەتى ۵

زۆرى و جەنگەى شت ۵ (ك: غَمْرُ

و غَمَار و غَمَرَات) ۵ (غَمَرَات الموت)

تەنگانەو ناپەحەتى مردن.

الْغَمْرَةُ: بەمانا (الْغَمْرُ) دى.

الْغَمِيرُ: ئاوى زۆر ۵ دەگوترى: (هذا

كثير غمير) ھەروا ناو ۵ پوھكىكى

تر كە لەسەر قەدى پوھكەكە

برۆى و مكوو و مەجەى توتن و شتى وا

۵ جەروزە ۵ (ك: أغمراء).

الْغَمِيرَةُ: تەر ۵ شتى تەر و تازە ۵ گىاى

و شك و دورواو ۵ بۆ لەومرې ئازەل ۵

جۆ كە دەكرى بەئالیک بۆ نەسپ

لەكاتى ئەومدا كە دمیانهوئ قەد

باريك بئ.

الْمُغْتَمَرُ مِنَ الْقَمَحِ: گەمەيك كە لەكاو

كۆتەكەى جیا نەكرابئەو ۵ ھىشتا

شەن نەكرابئ.

الْمُغْمَرُ مِنَ الشَّيَابِ: قوماشى پەنگ كراو

بەزەمفەرەن.

الْمُغْمَرُ مِنَ الرِّجَالِ: پیاوئىك پۆزگار قالى

نەكردبئ و ئەزمونى نەبئ ۵

كەسەيك لە پیاڵەى بچوكدا ئاو

بىخواتەو لە كاتى كەم ئاويدا كە ئاو

بەپیاڵەى بچوك دابەش دەكەن.

الْمُغْمَرُ مِنَ الرِّجَالِ: پیاوئىك كەس

نەپناسئ و بئ ناو و نیشان بئ ۵ ژێر

دەستەو جەوساوە بئ.

غَمَزَتِ الدَّابَّةُ غَمَزًا: ولاخەكە لەكاتى

پۆششتندا قاچى خوار دانا، جۆرە

شەلیيەكە.

غَمَزَ بَفْلَانٍ: ھەولیدا زيان بەفلا نكەس

بگەيەنئ.

غَمَزَ عَلَى فُلَانٍ: تانەى لەفلا ن دا ۵ (فهر

غامز و غَمَاز).

غَمَزَ الْكَبْشَ وَغَيْرَهُ: دەستى لە بەرانەكە

داو ھەلى پشكنى بۆئەو ۵ بزانئ ئاخۆ

قەلەو ۵ يان كزە.

غَمَزَ السَّيْفَ: دەستى لە ھەنجەرەكە دا

بۆئەو ۵ بزانئ ئاخۆ گەپپو ۵ يان كالە.

غَمَزَ بِالْعَيْنِ أَوْ بِالْحَاجِبِ: بەچاو يان بە برۆ

نامازەى بۆكرد ۵ چاوى ئى داگرت برۆى

ئى ھەلئەكاند.

هَمَزُ زُ الْجَرَسِ وَغَرَهُ: دهمستی به دوگمهی
جهرمه کهدا نا.

أَغْمَزَ الرَّجُلُ: پیاومکه نهرمو نیاو بوو.
أَغْمَزَ فَلَاناً رَفِيه: فلانکهسی به زه بوون
زانی و عهیبی لئ گرتو له شانی کهم
کردموه.

إِغْمَزَ الرَّجُلُ مَا فَعَلَهُ غَيْرُهُ: پیاومکه
تانهی له بکهری ئیشه کهداو بیانوی
تانهدانی بؤ پهیدا بوو.

تَغَامَزَ الْقَوْمُ: خه لکه که به چاو یان
به دهستیان نامازه یان بؤ یه کتر
کردو یه کتر یان له مهبهستی خو یان
حالی کرد.

الْقَمَزُ: پیاوی بی دمسه لاتو زه بوون
که سیك کالو نازه لی خراپ بی.
الْقَمَازُ: که سیك زور به چاو و برو
نامازه بؤ شت بکا
زور برو هه لته کینی
سوکه له یه به دواوی ماسی گرموه
دبه سترئ و سمر ناوه، که نقوم بوو
نیشانهی نه وه یه قولابه که ماسی
پیوه بووه
له بواری مؤسیقادا به
کلیلیک دهگوترئ له حیاتی سهره
پهنجه کونه که دگرئ.

الْقَمَازَةُ: کیزی جوان.

الْقَمِيزُ: عهیبو عار
دهگوترئ: (ما فيه
غميز) عهیبی تییدا نییه
دهسه و هسان له کارو کردموه داو کالفام.

الْقَمِيزَةُ: به مانا (القَمِيزُ) دئ.

الْقَمِيزُ: عهیبو عار
شوینی تانه و
ته شهر
دهگوترئ: (ما فيه مغمز
لغامز).

الْقَمُوزُ: تۆمه تبار به عهیبو له ککه
دهگوترئ: (هو مغموز في نسبه أو
دينه).

غَمَسَ النَجْمُ غُمُوساً: ئه سترمه که ناوا بوو.
غَمَسَتِ الطَّمَنَةُ: زمبرمه که گۆشتی بری،
چوو ده ناوه ده.

غَمَسَ الشَّيْءُ فِي الْمَاءِ وَغَرَهُ: شته که ی به ناو
داپوشی
لب ناوی کرد
نقومی کرد
دهگوترئ: (غَمَسَ اللَّقْمَةُ فِي الْإِدَامِ)
پارومکه ی له کیشه شله که هه لکیشا.
غَمَسَ الْيَمِينُ الْكَاذِبَةَ صَاحِبَهَا فِي الْإِثْمِ:
سوینده به درو که خاومنه که ی تاوانبار
کرد
خسته ناو گونا هه وه.

غَامَسَ: خوی خسته ناو شهر و
نازاومکه وه.

غَامَسَ فَلَاناً: فلانکه سی نقوم کرد
له ناودا.

غَامَسَ الْقَوْمَ: خه لکه که ی خسته ناو
شهر و نازاومه وه.

غَامَسَ الْأَمْرَ: چوو ناو کارمه که وه.

غَمَسَ شَرِيه: ناو خواردنه وه ی کهم
کردموه.

إِغْمَسَ فِي الْمَاءِ: خوی له ناودا نقوم کرد.

إِنْفَمَسَ فِي الْمَاءِ: بَهَامَانَا (إِغْتَمَسَ فِيهِ)
دئ.

تَفَامَسَ الْقَوْمُ: خَهْلَكَهْ كَه يَهْ كَتْرِيَان
لهئاودا نقوم كرد.

الْقَمَاسَةُ: زَمْبَرِيَكْ بَرِيْنِي قَوْلُو فَرَاوَان
له جهستهدا بكاو بهتخواوي بجيسته
ناو گوشتهوه.

الْقَمُوسُ: سَوِيْنْدِي بَهْدِرُو، سَوِيْنْدِيَكْ
خاوهنهكهى بخاته ناو تاوانهوه ه له
حهديسدا هاتووه: (الْيَمِينُ الْقَمُوسُ
تَدَّرُ الدِّيَارُ بِلَاقِح) سَوِيْنْدِي بَهْدِرُو
دمبيته مايهى مالتويرانى و ولات
خاپوور بوون.

الْقَمُوسُ مِنَ الْأَمْرِ: كَارُو كَرْدَمُو مِيَهْ ك
ببيته هوى چورتمو كيشفو بهلاو
كارمسات.

الْقَمِيْسُ مِنَ النَّبَاتِ: سَهْوَزَايِيَهْ ك
پوشو بهلاشى كوَن دايپوشيبى ه
بيشهلانى قهفهزاو شتى وا كهخوى
تيَدا حهشار بدرئ ه همروا ناوه بو
جوگاي بجوك كه بهناو
درهختهكاندا رهوان دمبي.

الْقَمِيْسَةُ: بِيْشَهْلَانِي قَهْفَهزَاو كَهْخَوِي
تيَدا حهشار بدرئ.

غَمَصَهُ غَمَصًا: سَوُوْكَايَهْتِي پَيَكْرَدُو
بههيچو پوچي زانى.

غَمَصَ النِّعْمَةَ: سَبْلَهِي نَوَانْد بَهْرَامِبَهْر

نِيعْمَت، نَاشْكُورِي كَرْد.

غَمَصَ عَلَيْهِ قَوْلًا قَالَ: رَمَخْنَهِي لَهو قَسَه

گرت كه گوتى ه دهشگوترئ: (لَا تَغْمِصْ
عَلَيَّ) دِرُوَم لَهْگَمَلْ مَهْكه ه قَسَهِي دِرُوَم
بهدهمهوه ههَلْ مَهْبهسته.

غَمِصَتِ الْعَيْنُ: چَاو رِيْپُوْقى كَرْد ه
رِيْپُوْقى پِيْوه بُوو ه دهشگوترئ:
(غَمِصَ فَلَان) فَلَانْكهَس چَاو
رِيْپُوْقاوييه ه (فَهْرُ أَغْمَصَ وَهِي
غَمِصَاءَ) ه (ك: غَمِصَ).

إِغْتَمَصَهُ: بَهَامَانَا (غَمَصَهُ) دئ.

الْمُتَغَمِّصُ: دَهْگُوتَرئ: (فَلَان مَتَغَمِّصٌ مِنْ
هَذَا الْخَيْرِ) فَلَانْكهَس تَرَسِي نَهْوَهِي
هَهِيَه نَهْم هَهْوَالَه رَاسْت نَهْبِي،
نَهْگِيْنَا زُوْري پِيْ خُوْشه.

الْقَمِيصَاءُ: يَهْكِيْكه لَه دُوو نَهْسْتِيْرَهِي
(شِيْعِرَاو عَهْبُور) كه دُوو نَهْسْتِيْرَهِي
كهوَرَهو پَرَشَنگِدَارَن بَه تَهْنِيْشْت
نَهْسْتِيْرَهِي (الْجُوزَا) وه.

غَمَضَ الشَّيْءَ وَالْكَلَامَ: شَهْكه يَان قَسَهْكه
پُون و نَاشْكِرَا نَهْبُوو.

غَمَضَتِ الدَّارُ: خَانُوَهْكه لَه شَهْقَامَه
رِيْوه دُوور بُوو.

غَمَضَتِ عَيْنَهُ: چَاوِي نَوَقَانْد، چَاوِي
سَهْرِيَهْكَانَو نُوْسْت ه دَهْگُوتَرئ: (مَا
غَمَضْتُ) نَهْنُوْسْتَم.

غَمَضَ الْغُلْغُلَ فِي السَّاقِ: خِرْخَالَهْكه

أَغْمَضَ الرَّجُلُ: پیاوهکه پرکیشی تاوانی
کردو دهسیرانی گهتاوانه.

أَغْمَضَ عَيْنِي: ههردوو چاوی لیکنان ه
قوچاندنی ه دهسگوتری: (ما
أَغْمَضْتُ) چاوم لیک نهناوه،
نهنوستوم.

أَغْمَضَ عَنْهُ طَرَفَهُ: چاوی داخست بوی
نهروانی.

أَغْمَضْتُ الْعَيْنُ فُلَانًا: چاوهکه
بهشیویهکی سووکایهتی تهماشای
فلانی کرد.

أَغْمَضَ فُلَانُ النَّظَرَ: فلانکس پاو
بؤجوونیکی راستو دروستی
هیئایه پییشهوه.

أَغْمَضَ الْمَيْتَ: چاوی مردوومکهی لیک
نان.

غَمَضَ فُلَانٌ: فلانکس پرکیشی تاوانی
کردو بهنهقهست تاوانی نهنجام دا.
غَمَضَ عَلَى هَذَا الْأَمْرِ: بهسمر کارمکهدا
تیپهپی و گوپی پینهدا.

غَمَضَ عَنِ الشَّيْءِ: چاوی لهشتهکه
داخستو خوی لی بی ناگا کرد.

غَمَضَ فِي الْبَيْعِ: له مامهلهی کرپن و
فروشتندا کارناسانی کرد.

غَمَضَ عَيْنِي: ههردوو چاوی لیک نان.
غَمَضَ الْمَيْتَ: چاوی مردوومکهی لیک
نان.

لهماچی دا هون بوو لهبهر قهلهوی و
گوشتنی قاجی.

غَمَضَ الْكَعْبُ: قاپهرقههی لهگوشتندا
ونبوو.

غَمَضَ فُلَانٌ فِي الْأَرْضِ غَمَضًا وَغَمْرَضًا:
فلانکس بهناو ولاتدا پوی و ونبوو
سهری ههلههیئایهوه.

غَمَضَ عَنْهُ فِي الْبَيْعِ أَوْ الشَّرَاءِ غَمَضًا:
ناسانکاری کرد دمبرارهی له فروشتن و
کرپندا.

غَمَضَ الْمَكَانَ غَمَاضَةً وَغَمْرَاضَةً: بهمانا
(غَمَضَ) دی.

غَمَضَ الشَّيْءُ وَالْكَلَامُ: بهمانا (غَمَضَ) دی.
أَغْمَضْتُ الْفُلَاةَ عَلَى الشَّخْصِ:
دهشتهکه نیشانه دانراوهکانی ریگای
تیدا دیار نهبوون.

أَغْمَضَ فُلَانٌ فِي السَّلْعَةِ: فلانکس
نرخه کالاکهی نرم کردهوه لهبهر
خراپی خودی کالاکه ه قورنان
دهمهرموی: ﴿وَلَسْتُمْ بِآخِذِيهِ إِلَّا أَنْ
تُغْمِضُوا فِيهِ﴾.

أَغْمَضَ فُلَانٌ عَنْ فُلَانٍ: فلانکس
لهبوازی کرپن و فروشتندا
چاوپووشی لهفلان کردو سهنگو
سوکی لهگهلهدا کرد.

أَغْمَضَ عَنِ الشَّيْءِ: چاوی لهشتهکه
پووشی.

غَمَضَ الْكَلَامَ: قسه‌کهی جه‌واشه کرد.

إِغْتَمَضَ الْحَقُّ: هه‌وره بروسکه‌که
روناکاییه‌کهی کوژایه‌وه.

إِغْتَمَضَ عَيْنَاهُ: جاوی خهو دایگرتن
لَیْلًا وَ یَیْلًا بَیْوَن ۵ دم‌گوتری: (ما
إِغْتَمَضْتُ) نه‌نوستم ۵ (وَأَتَانِي فَلَان
عَلَى إِغْتِمَاضٍ) فلان‌کس
به‌شیویمه‌کی ناسانو ناسایی هات
بۆلام.

إِغْتَمَضَ عَنِ الْمَسَادَةِ: جاوی له‌خرابه‌که
پۆشی و خۆی لی بی‌دمنگ کرد.
إِنْغَمَضَ طَرَفُهُ: جاوی نوقاند.

تغامض: پیلوی جاوی وِیک هاتنه‌وه ۵
نوست.

الغامِضُ: شتی جه‌واشه‌و بی سهر و
بهر، نادیار و نه‌زانراو ۵ دم‌گوتری:
(حسب غامِضٍ) بیه‌چه و نژادیکی
نادیاره، نازاندری چۆنه و چۆن نیه
۵ (کلام غامِضٍ) قسه‌یه‌کی
جه‌واشه‌یه نازاندری مه‌به‌ست لی
چیه.

الغماضُ: نوستن، خهو ۵ دم‌گوتری: (ما
إِكْتَحَلْتُ غَمَاضاً) خهو له‌جاوم
نمه‌کوتوه.

الْقَمَضُ مِنَ الْأَرْضِ: جالایی زموی
به‌جۆریک نه‌ومنده جال بی شه‌وی
تییدایه له دوورمه‌ نه‌بیندري ۵

نادیار و نا‌ناشکرا ۵ (ك) أغماض
و غموض).

الْقَمَضُ: نوستن ۵ دم‌گوتری: (ما
إِكْتَحَلْتُ عَيْنَهُ غَمَاضاً) ۵ (الْغَمِضَاتُ
وَالْغَمِضَاتُ مِنَ الذُّنُوبِ) تاوانی
گه‌وره که مرؤف به‌نه‌نقه‌ست
نه‌نجامی بدا ۵ نه‌گهر به‌مانا شه‌و
بوو مه‌به‌ست جه‌نگه‌ی تاریکی و
نوته‌که‌یه‌تی.

غَمَطَ فَلَانٌ فَلَانًا غَمَطًا: فلان‌کس فلانی به
سوک و هیج و پوج له‌قه‌له‌م دا.
غَمَطَ النِّعْمَةُ: سه‌له‌یی به‌رام‌بهر به
نیعمه‌ته‌کان کرد.

غَمَطَ الْمَاءُ: ناومه‌کی خیرا خواردمه‌وه.
غَمَطَ فَلَانٌ فَلَانًا غَمَطًا: به‌مانا (غَمَطُهُ) دئ.
غَمِطَ الْعَافِيَةِ وَالنِّعْمَةِ: سوپاسی خودای
نه‌کرد له‌سهر ساغی و ته‌ندروستی و
نازو نیعمه‌ت به‌لکوو سه‌له‌یی نواند.
غَمِطَ الْحَقُّ: ملی بۆ حق نه‌داو به‌ناحەق
به‌پرہوی کرد.

أَغْمَطَ عَلَيْهِ الشَّيْءُ: شته‌که به‌ردموام
بوو نه‌پراییه‌وه ۵ دم‌گوتری: (أَغْمَطْتُ
عَلَيْهِ الْحُمَى) له‌رزو تاکه‌ی به‌ردموام
بوو.

أَغْمَطَ الْمَطَرُ: بارانه‌که به‌ردموام بوو ۵
همروا دم‌گوتری: (أَغْمَطَتِ السَّمَاءُ
بِالْمَطَرِ).

غَامَطٌ فِي الشَّرْبِ: قَوْمٌ قَوْمٌ نَائِمَةٌ هِيَ
خواردهو.

إِغْتَمَطَ الشَّيْءُ: شَتَكَهُ هَاتَهُ دَمَرُ هِيَ
لِي نَهَبِينْدَرَا هِ كَهَس نَهَبْزَانِي جِي لِي
هَات.

إِغْتَمَطَ فُلَانٌ بِالْكَلَامِ: فَلَانُكَسَ بِهِ قَسَهُ
بِهَسَهَرِيدَا زَالٌ بُوو بُوْرِي دَا هِ كَهَوْتَه
دَانِوَسَان لَهْگَه لِيْدَا دَوَاي نَهَوَه
لَهْوَمِيْش بُوْرْدِرَابُوو قَسَهِي خَوِي
سَهْرخَسْتَهَوَه.

تَغَمَطَ عَلَيْهِ التَّرَابُ: زِيْر كَلِي دَاو كَلِي
كِرْدَه سَهْر تَا گِيَانِي دَمَرْجُوو.
الْقَمَطُ: جَالِيِي زَمُو.

غَمَمَ الشَّوْرُ: كَهْلَهْگَاكَه لَهْكَاتِي تَرْسَدَا
بُوْرَانْدِي.

غَمَمَ الْأَبْطَالُ: پَالَهْوَانَه شَهْرِكَه رَمَكَا
لَهْمَهِيْدَانِي شَهْرِدَا دَهْسْتِيَان كِرْد
بَهْقِرَهَو هَمَرَوَا دَهْنَكَه دَهْنَك.

غَمَمَ الصَّبِيُّ: مَنْدَالَهْكَه لَهْكَاتِي مَزِيْنِي
گُوِي مَهْمَكِي دَايَكِي دَا گَرِيَا جَوْنَكَه
شِيْرِي تِيْدَا نَهَبُوو هِ دَهْمِي پِيُوَه
دَهْنَاو دَهْمِي لِي دَهْكَرْدَهْوَه دَهْگَرِيَا.

تَغَمَمَ الْغَرِيْقُ تَحْتَ الْمَاءِ: خَنَكَاوَمَكَه
لَهْزِيْر نَاوَدَا بَلَقَه بَلَقِي لَهْنَاوَمَكَه
هِيْنَا.

الْقَمَمَةُ: گَاو بُوْعَلْ دَهْنَكُو
نَاخَاوْتَنِيْكَ لِيِي حَالِي نَهَبِي.

التَّغَمُّمُ: بَهْمَانَا (الْقَمَمَةُ) دِي.

غَمَقَتِ الْأَرْضُ غَمَقًا: زَمُوِيَهْكَه شَهْوَنَمِي

لِي بَارِي، شَهْوَنَمِي كَهَوْتَه سَهْر هِ

زَمُوِيَهْكَه لَه نَاو و زُوْنْگَاو نَزِيْكَ بُوو.

غَمَقَ النَّبَاتُ: گِيَاو گَزَمَكَه لَهْبَهْر زُوْرِي

تَهْرُو تَوُوْشِي زَهْنَكِي هِيْنَاو بُوْنِي كِرْد

بُوْكَهْرُوِي لِي بَهِيْدَا بُوو.

غَمَقَتِ الْأَرْضُ أَوِ النَّبَاتُ غَمَقًا: بَهْمَانَا

(غَمَقَت) دِي.

غَمِقَ الْبَلَدُ: وِلَاتَهْكَه نَاوَدَارُو شِيْدَار بُوو،

هَهْوَاكَهِي تَهْرُو نَمَاوِي بُوو هِ (فَهْر

غَمِقَ).

غَمَقَتِ الْأَرْضُ غَمَقًا: بَهْمَانَا (غَمَقَت)

دِي.

الْفَامِقُ مِنَ الْأَلْوَانِ: رَهْنَكِي مَهِيْلَهَو

رَهَش.

الْفَمَقُ: شَهْوَنَم.

فَعَلَ النَّبَاتُ غَمَلًا: گِيَاو گَزَمَكَه سَوَارِيَهْكَ

بُوو بَهْسَهْرِيَهْكَدَا تَرْشَاو كَهْرُوِي هِيْنَاو

بُوْگَهْن بُوو.

فَعَلَ الْأَمْرَ: كَارَمَكَهِي شَارْدَهْوَهَو پَهْرْدَه

پُوْشِي كِرْد.

فَعَلَ فَلَانًا: بَه پُوْشَاك فَلَانِي دَاپُوْشِي

بُوْنَهْوَهِي عَهْرَهْق بَكَا.

فَعَلَ الْبُسْرَ: خَوْرَمَا كَالَهْكَهِي دَاپُوْشِي

بُوْنَهْوَهِي پِي بَكَا.

فَعَلَ الْأَدِيمَ: پِيْسْتَهْكَهِي پِيْجَاپَهْوَهَو زِيْر

لمی دا بۆنه وهی بگهنی و نهرم بیو
بهناسانی تووکه کهی لی هه لیکهنری.
عَمَلُ الْعَنْبِ فِي الزَّيْبِيلِ: ترپیه کهی لهناو
بهرچنه کهدا خسته سهریه که و هه لی
چنی.

عَمَلُ النَّبْتِ غَمَلًا: گزوگیاکه تیک چرژاو
لیک هالاو بهسهر په کهدا ترشاو که پروی
هیناو بۆگهنی کرد.

عَمَلُ الْجَرْحِ: برینه که پوا ۵ پیچان و
بهستنی توند برینه کهی تیکدا و
خراپی کرد.

أَعْمَلَ إِهَابَهُ: وازی له چه رمه که هینا تا
بۆگهن بوو که لکی نه ما.

إِنْعَمَلَ الْأَدِيمُ: بۆ موتا و دهی (عَمَلَهُ)
دی.

تَعْمَلُ النَّبَاتُ: گیاو گزمه که وته سه ر
په که و به سهریه کهدا ترشاو که پروی
هینا.

الْغَمَالِجُ: جۆره روه کی که له به هاردا
دمروئ ۵ دهشگوتری: (شجر غمالج)
درهختیکه چروو لقو پۆبه کانی
زوو بیگه بی و دریز بوو.

الْغَمَالِجُ مِنَ الرِّجَالِ: پیاو ی پاراو
دانه مه زراو، هه رده مه له سه ر
هه وایه که و پاو بۆچونیکی جیاوازی
ههیه.

الْغَمَالِجُ مِنَ الْقَصَبِ: قهفه ژازی تیر
ناو.

الْقَمَلِجُ وَالْقَمَلِجُ: که سی که له سه ر
رهوشتی که به رده موام نه بی، گو له
به رۆژه ناسا هه رده مه روی له
شویتی که بی.

الْقَمَلِجُ: رهوشته ناشرین به د رهفتار
به زۆری ده کری به ناو ده ناو بو
گورگ.

غَمَّ الْيَوْمَ غَمًّا وَغُمًّا: رۆژه که گه رما بوو
گه رمیه کهی زۆر توند بوو نزیک بوو
هه ناسه له به ر زینده موهران بری.

غَمَّ الشَّيْنُ غَمًّا: شته کهی داپۆشی ۵
ده گوتری: (غَمَّ الْقَمَرُ النُّجُومَ) مانگ
روناکی نه ستیره کانی داپۆشی.

غَمَّ الثَّرَى: به رده ی خسته سه ر چاوی
که له که له کاتی سوپانه وهی دا بو
هه ئینجانی ناو به نا عورو شتی وا.

غَمَّ فُلَانًا: فلان که سی غه مناک و خهفه تبار
کرد.

غَمَّ عَلَيْهِ الْهَلَالُ: به هو ی هه ورو هه لا یان
ته مو غاره وه مانگی نه بی نی.

غَمَّ عَلَيْهِ الْغَبَرُ: هه وانه کهی لی چه واشه
بوو.

غَمَّ غَمًّا: قزی سه ری په ری سه ند تا
ناوچاوان و پشته ملی دا گیر کرد.

غَمَّ السَّعَابُ: هه ورمه که پر بوو به ری
ناسمانی گرت ۵ (فهر أغم وهي غمَاء).

أَغَمَّتِ السَّمَاءُ: ناسمان هه وری هینا.

أَغْمُ الْيَوْمُ: رۆژمەکی هه‌ورو هه‌لا بوو.
أَغْمَتِ الْأَرْضُ: زه‌وی گزۆ گیای زۆر
بوو.

غَامَةٌ: هه‌ریه‌ک له‌و دوانه‌ نه‌وی تری
دایبۆشی ۵ یان خه‌مه‌تباری کرد.
إِغْتَمَّ: دایبۆشی ۵ خه‌مه‌تبار بوو ۵
گۆشه‌ گیر بوو خۆی له‌خه‌تک نه‌بان
کردو لێیان ته‌ره‌ بوو، خه‌له‌وی
کیشا.

إِغْتَمَّ النَّبْتُ: رۆمه‌که‌که‌ درێژ بوو تێک
هه‌لاو تێک چرژا.

إِنْغَمَّ: دایبۆشی ۵ خه‌مه‌تبار بوو.
الْغَامُ: دمه‌گوتری: (یوم غام) رۆژیکی
خه‌م و خه‌مه‌تاویه ۵ رۆژیکی گه‌رم و
ناخۆش بوو.

الْغَامَةُ: هه‌ورو هه‌لا ۵ (ك: غمائم) ۵
(حب الغمام) ته‌رزه‌.

الْغَامَةُ: دمه‌بینی ئازهل بۆنه‌وه‌ی
نه‌هێلدری له‌وهر بخوا ۵ یان نه‌و
به‌رده‌یه‌ی چاوی که‌نه‌گای پی
دادمه‌پۆشری له‌کاتی ئیش هێکردنی
بۆ هه‌لێنجانی ئاو به‌ ناعورو شتی
وا ۵ بۆنه‌وه‌ی له‌کاتی زۆر
سوڕانه‌وه‌ی دا گێژ نه‌بی ۵ (ك:
غمائم).

الْغَمُ: خه‌مه‌ت و ناره‌حه‌تی که‌ تووشی
دل ده‌بی به‌هۆی شتی که‌وه ۵ (ك:
غُموم).

الْغَمَاءُ: به‌لاو کاره‌ساتی رۆژگار ۵
چورته‌م و ته‌نگانه‌ی زه‌مانه‌.

الْغَمَاءُ مِنَ اللَّيْلِ: دوا شه‌وی مانگ ۵
شه‌وی کۆتایی مانگ ۵ دمه‌گوتری:
(صمنا للغماء) چونکه‌ ئاسمان هه‌ورو
هه‌لا بوو ناچار بووین رۆژی سیه‌می
مانگ به‌رۆژو بین ۵ چونکه
نه‌مانتوانی رۆژی بیسته‌ و نۆی مانگ
مانگی یه‌ک شه‌وه‌ به‌دی بکه‌ین.

الْغَمَةُ: خه‌مه‌ت و غه‌م و ناره‌حه‌تی ۵
بنکی دیزه‌ پۆن ۵ دمه‌گوتری: (أمر
غُمَّ) کاریکی جه‌واشه‌یه‌ (ساروا فی
الأرض غُمَّة) به‌زموییه‌کی
ته‌نگه‌به‌ردا رۆیشتن ۵ (صمنا للغمة)
به‌هۆی هه‌ورو هه‌لاوه‌ رۆژی
سیه‌می مانگ به‌رۆژو بوین.

الْغَمْنُ: کاره‌ساتێک له‌ کاره‌ساته‌کانی
رۆژگار، چورته‌م و به‌لا‌ی هه‌ژنه‌ر ۵
ده‌شگوتری: (إنهم لفي غَمْن من
أمرهم) ئه‌وانه‌ که‌وتونه‌ ناو گێژاوی
زه‌مانه‌وه‌و سه‌ریان لێ تێک چوووه‌و
بۆخۆشیان نازانن چی ده‌کهن.

الْغَمُّ مِنَ الْغَيْومِ وَالْبَحَارِ: هه‌موری
باراناوی که‌زۆری باران پی بی ۵
ده‌ریای گه‌وره‌ که‌ ئاوی زۆر بی.

الْغَمُومُ: (رطب مغموم) خورمایه‌که‌
خراوته‌ به‌ر گه‌رماو دایبۆشراوه‌
بۆنه‌وه‌ی باش بگا.

فَمَنْ الْجَلَدُ غَمًّا: پیسته‌گی له لمبه لاند
 زَیْر خَاك كَرْد بۆنه‌وی به‌ناسانی
 كۆلك و موومگی ئی هه‌لبكه‌ندری.
 فَمَنْ فَلَانًا: فلانكه‌سی داپۆشی بۆنه‌وی
 ئارمق بكاو جه‌سته‌ی نهرم بی و
 رمقیته‌ی نه‌میئی.

غَمَّن فِي الْأَرْضِ: زَیْر خَاك كَرَا.

الْغُمَّةُ: مادیه‌كه ئافرمت دهم و چاوی
 خۆی پی ئارایش دمدا بو
 رازاندنه‌وه.
 غَمِي الْبَيْتَ غَمْرًا وَغَمِيًا: سه‌قفی بو
 خانومه‌كه كرد.

غَمِي عَلَيْهِ: بی هۆش بوو، له‌هۆش خۆی
 چوو، حاله‌تیکی به‌سه‌ردا هات
 هه‌ست و جوئه‌ی ئی برا ە (له‌ر مغمی
 علیه).

غَمَا الْيَوْمَ وَاللَّيْلُ: شه‌و و پۆژ هه‌ورو هه‌لا
 بوو نه‌خۆر دمرکه‌وت نه‌مانگ.
 أَغَمِي عَلَيْهِ: به‌مانا (غَمِي عَلَيْهِ) دئ ە
 (له‌ر مغمی علیه).

أَغَمِي الْيَوْمَ وَاللَّيْلُ: رۆژو شه‌و هه‌ورو
 هه‌لا بوو نه‌خۆر نه‌مانگ هه‌چیان
 دمرنه‌که‌وتن.

أَغَمِي عَلَيْهِ الْخَبْرُ: هه‌واله‌که‌ی ئی ئاشکرا
 نه‌بوو نه‌یزانی چۆنه‌.

غَمِي الْبَيْتَ: سه‌قفی بو خانومه‌كه كرد.

غَمِي الشَّيْءُ: شته‌که‌ی زَیْر خَاك كَرْد ە
 شارديه‌وه داپۆشی.

الْإِغْمَاءُ: نه‌مانی هه‌ست و جوئه‌ له
 هۆش خۆچوون.

الْغِمَاءُ: هه‌لاشی خانوو، سه‌قفی خانوو
 ە (ك: أَغْمِي).

الْغَمَى: له‌ هه‌موو شتی‌کدا لای

سه‌روه‌تی ە ئه‌و پارچه‌ لبادو

چاومه‌ که ئه‌سپی پی داده‌پۆشری

بۆنه‌وه‌ی ئارمق بکا ە ئه‌و پارچه‌

قوماشو لبادیه‌ که چاوی و لاغی

گیره‌و ئاو هه‌لینجانی ناعوری پی

داده‌پۆشری بۆ ئه‌وه‌ی گیر نه‌بی ە

دمگوتری: (رجل غَمِي، ورجال غَمِي،

وامرأة غَمِي): پیاومه‌که له‌

گیانه‌لادیه‌و خه‌ریکه‌ به‌ری...

الْغَمِي: دمگوتری: (كان على السماء

غَمِي) ئاسمان هه‌ورو هه‌لا بوو مانگ

دمرنه‌که‌وت نه‌بیندرا.

الْغُمِيَّةُ: شه‌وێکی هه‌ورو هه‌لا

که‌به‌هۆی هه‌وره‌که‌وه‌ مانگ

نه‌بیندري.

الْغَنْبُ: دمسته‌هوتی زۆر.

الْغَنْبَةُ: که‌وانه‌یه‌که له‌لا شه‌ویله‌ی

مندالی جوان یان له‌ چه‌ناکه‌ی دا

دمرمه‌که‌وی.

غَنِبَتِ الْمَرْأَةُ غَنْجًا: زنه که نازو نوزی
به سمر میزد که دا کرد، وای خو
نیشان دا که سمر پیچی ده کاو دزی
دهوستی ه (فهی غَنْجَةٌ ومغناج).

تَغَنَّبَتِ الْمَرْأَةُ: به مانا (غَنَّبَتْ) دئ.
الأغْنُوجَةُ: نهو ههئس و کهوت و گفت و
لفتهیه که نافرمت دهیانکاته نازو
نوز به سمر میزد که داو خوئی لا
خوشه ویست دهکا ه (ك: أغناج).

الغُنَّاجُ: نازو نوز ه مهستی چاو.
الغُنْدُبَةُ: په کی که لهو بهردانهی
لهوزمتین لهخو دهمگری.

الغُنُورُ: ناسک و جوان و گهنج.
الغُنْدُرُ: به مانا (الغندر) دئ.

الغُنُوصِيَّةُ: جوړه فیکرو بیرو
بو چونیکه هه لسه هه و ئایین
تیکه لاو دهکاو به کو مہ ئیک خاومن
هزر دهگوترئ که له سدهی په که م و
دووه می زایینی دا زیاون.

غَنَظَ غَنْظًا: خمریک بوو تیدا بچی و
رزگاری بوو.

غَنَظَ الْأَمْرَ فَلَانًا: کار که له سمر فلانکس
زور قورس و ناخوش بوو ماندوی
کرد.

الغِنَاطُ: خه م و خه هه تی زورو
نارچه تی.

غَنِمَ الشَّيْءُ غَنَمًا: شته که ی دست کهوت
پیی گه پشست.

غَنِمَ الْغَازِي فِي الْحَرْبِ: تیکو شهرو
پیشمه رگه که له شهردا که ل و په ی
دوژمنی دست کهوت ه قورن
دهمه رموی: ﴿فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا
طَيِّبًا﴾.

أَغْنَسَهُ الشَّيْءُ: شته که ی بو کرد
به ده دست کهوت.

غَنَمَةٌ: دسکه وتی دایه یان به خششی
پیدا.

إِغْنَمَ الشَّيْءُ: شته که ی به ده دست کهوت
زانی ه به هه لی زانی.

تَغْنَمَ الشَّيْءُ: شته که ی به ده دست کهوت
زانی ه به هه لی زانی ه دهگوترئ:

(فَلَانٌ يَتَغْنَمُ الْأَمْرَ) فلانکس سوره
له سمر کار که و به ده دست کهوتی زانی.

الْغَنَمُ: دسکه وتی باش به یی ماندو و
بوون ه دست کهوت ه دهگوترئ:

(الْغَنَمُ بِالْفَرْمِ) دست کهوت و

ماندو و بوون بهرام بهری په کن ه
چهند کو شش بکه ی نه و مندمت

ده دست کهوت ده بی ه چهند نمرک
نه نجام بدهی نه و مندمت ماف

دهم ری تی ه (ك: غنوم).

الْغَنَمُ: جه له به مهرو بز ن ه (ك: أغنام
وغنوم).

الْغَنَامُ: مهردار، خاومن مهرو بز ن ه
شوانی مهرو بز ن.

الفنمية: نهو مالو داراييه له شهردا
له شهردن گيزان دمه ندری به زور ۵
(ك: غنام).

المغْنَمُ: دمستكه وتو تالانی ۵ (ك: مغام.
غَنَ غَنَاءً وَغُنَّةً: دمنگی گن بوو ۵
دمگوتری: (غَنُ الرجلُ، وَغَنُ الظبيِ
ونحو ذلك).

غَنَتِ الروضةُ أو الوادي: باخه که یان
شیوه که درختی زور بوو
درخته کانی تیك چرزان می شوله
زور بوون و ویزه ویزان نی هات.
دمگوتری: (أَغْنَتِ الروضةُ والوادي)
باغه که یان شیوه که ویزه
می شوله و دمنگی بالندمکانی هات
هازمو هوزی له رینه وهی لقو پوی
درخته کانی هات.

غَنَتِ الأرضُ: زموی گیاو گزه که ی زور
بهرز بووه.

غُنَّتْهُ: وای لیکرد دمنگی لی بی.
الفُنَّةُ: دمنگی که له لوته وه دپته دمر،
دمنگی گن.

غَنِيَ فلان غِنَى وَغِنَاءً: مالو سامانی زور
بوو (فهو غان وَغِي).

غَنِيَ عَنِ الشَّيْءِ: پیویستی به شته که
نه بوو.

غَنِيَ بِالْمَكَانِ: له شوینه که مایه وه.

غَنِيَ الْقَوْمُ فِي ديارهم: خه که که زور
له دمه ری خویندا مانه وه.

غَنِيَتِ المرأةُ بزوجها غِنَى: نافرمته که
به میردم که ی داگه وتو هه وئی
داوین پیسی نه دا.

أَغْنَى الشَّيْءُ: شته که بهس بوو.

أَغْنَى الرجلُ عَنكَ: پیاو ه که ت بهسه ۵
دمگوتری: (ما يغني عنك هذا) نه مه
بهشت ناکا پیویستیاتی تو دابین
ناکا.

أَغْنَى الله فلاناً: خودا فلانکه سی
دوه له مه ند کرد.

غَنَّى: گورانی گوت، هه لبهستی
به دمنگی بهرز گوتن.

غَنَّى الحِمَامُ: کوتره که خویندی،
گمه گمی کرد.

غَنَّى فلان بفلان: فلانکه س مه دخی
فلانی کرد یان زه می کرد.

غَنَّى بالمرأة: به نافرمته که پیدا هه لگوت.
غَنَّى الله فلاناً: خودا فلانکه سی
دوه له مه ند کرد.

غَنَّى فلان الرُّكْبَ بفلان: فلانکه س باسی
فلانی بو کاروانه که کرد.

غَنَّى فلاناً الشعرَ: شیعری بو فلانکه س
گوت.

إِغْنَى: دوه له مه ند بوو.

تغاني: به مانا (إِغْنَى) دی.

تغاني القوم: خه که که هه ندیکیان
پیویستیان به هه ندیکیان نه بوو.

تَفَنُّی: به مانا (اغتسی) دی ۵ کیفایه‌تی
بوو.

غَنُّی بالشعر: به گۆرانی شیعرى گوت.

اِسْتَفَنُّی: دموئه‌مه‌ند بوو.

اِسْتَفَنُّی الله: داواى له‌خودا كرد مال و

سامانى بداتى.

الأغْنِیة: گۆرانی.

الأغْنِیة: به مانا (الأغْنِیة) دئ ۵ (ك):

اغانى).

الغاني: خاومنى مالى زۆر ۵ دموگوترئ:

(رجل غان عن كذا) پیاویكه بئ

ئاتاجه له‌و شته.

الغانيّة: ئافرمتيك به‌جوانى سروشتى

خوى بئ ئاتاج بئ له ئارايشكردن ۵

ئافرمتيك به‌ ميژدى خوى قهينات

بكاهو چاه له‌دمرموه نه‌بئ ۵ (ك):

غوان).

الغناء: پيچه‌وانه‌ى هه‌ژارى ۵ سوودو

هازانج ۵ دموگوترئ: (هذا الشيء لا

غناء فيه) نه‌م شته لئى بئ ئاتاج

نابى.

الغناء: گۆرانی گوتن له‌گه‌ل ژاندى

مؤسيفان بئ مؤسيف.

الغنائية: جوژه شانۆپه‌كه.

الغنى: دموگوترئ: (ماله عنه غنى) له‌وه

بئ ئاتاج نابى.

الغنيان: دموگوترئ: (ماله عنه غيان)

له‌نه‌وه بئ ئاتاج نابى.

الغني: ناویكه له‌ناوه جوانه‌كانى خودا

۵ واته نه‌و ئاتاجى كه‌س نه‌ه،

هه‌موو كه‌س ئاتاجى نه‌وه.

المغنى: نه‌و مه‌نزله‌و خانوه‌ى

خاومنه‌كه‌ى پيى بئ ئاتاج بئ.

المغني: ناویكه له‌ ناوه جوانه‌كانى

خودا ۵ واته خودايه‌كى وده‌ايه

هه‌ركه‌سيك بيه‌وى دموئه‌مه‌ندى

دمكا.

المغني: گۆرانی بيژ، نه‌و كه‌سه‌ى

پيشه‌ى شاهه‌رى بئ.

غُيِبَ عنه غُيْباً: لئى بئ ئاگا بوو

له‌يادى چوو.

أُغْهِبَ عنه: لئى بئ ئاگا بوو، له‌يادى چوو.

اِغْتَهَبَ: به‌ناو تاريكى شه‌ودا رۆي.

اَلْقَهَبُ: نه‌وه‌يه به‌يخ مه‌به‌ست شتيك

به‌هنگيوى.

الغيهَبُ: تاريكايى ۵ شه‌وى زۆر تاريكو

ره‌ش ۵ پياوى ته‌مه‌له‌و كاله‌ فام ۵

زه‌معيضو بئ ئاگا.

الغيهَبَةُ: هه‌له‌مه‌تو په‌لاماردانى شه‌رو

جهنگ.

غائهُ الله غَوّاً: خودا يارمه‌تى داو

سه‌رى خست.

أغائهُ: به‌مانا (غائهُ) دئ.

أغائهُمُ الله برحمته: خودا به‌سه‌وزو

ره‌حمى خوى نارچه‌ه‌تى له‌سه‌ر نه‌و

خه‌لكه‌ لاهرد.

أُعَاتِمُ بِالْمَطَرِ: خودا فریایان کهوتو
بارانی بۆ باراندن.

غَوَتْ الرَّجُلُ: پیاهه کهوتی: (واغوثاه)
ئای بۆ په کیل فریام بکهوئ.

إِسْتَفَاتَ فَلَانًا: داوای یارمهتی له فلان
کردو هاواری ئی کرد فریای بکهوئ.

الإِسْتِفَاتَةُ: داوای یارمهتی دان بههاناوه
هاتن.

الْقَرْوُ: یارمهتی و به پیروه چونو
فریاکهوتن.

الْقَرِيْثُ: نهو شتهی ئی قهوماو
پیویستی پییهتی و تو بۆی دابین
دهکی.

الْقِيَاثُ: نهو شتهی فریای لیقهوماوی
دهخه.

الْمُفَاثُ: پوه کیکی دمهتهکی و کیویه له

کیومکانی زاگروس دمروئ ۵ پهگی
نهستوری هه و وشک دهکری و

دهکوترئ، ناو و شهکرو پونی
تیکه ن دهکری، بهزوری دهکری

به دهرمان بۆ نافرتهی زهیسان.

الْمُقَوَّاةُ: یارمهتی و کۆمهکی ۵ (ک):
مغاوث).

غَاَجَ فِي مَشِيْتِهِ غَوَجًا: لارو لهنجهی کرد
له پوشتندا.

تَغَوَّجَ فِي مَشِيْتِهِ: بهمانا (غاج) دی.

الْفَوْجُ مِنَ الرِّجَالِ: بیاویک نهوهنده
خه و بی و هه نوزی بیئ شل بووبی
۵ (ک: غوج).

غَارَ الْمَاءُ غَرًّا وَغَرًّا: ناوکه رهوچو
بهزمویدا.

غَارَتْ عَيْنُهُ: چاوی بهقولدا چوو.

غَارَ الشَّيْءُ فِي الشَّيْءِ: شتهکه چوو له ناو
شتهکهوه.

غَارَتِ الشَّمْسُ: خورئاوا بوو.

غَارَ فِي الْأَمْرِ: له کارمه که ورد بوونهوه ۵
وردبینی تیدا کرد.

غَارَ اللَّهُ الْقَوْمَ بَغْرًا: خودا ههرزانی

بهسهر خه لکه کهدا رشت و بارانی بۆ

باراندن ۵ له دوعا کردندا دهگوترئ:

(اللَّهُمَّ غَرْنَا مِنْكَ بَغِيْثًا أَوْ بِخَيْرِ أَغْنَا بِهِ).

أَغَارَ فَلَانٌ: فلانکهس هاته نرمایی ۵

پهلهی کرد له پوشتندا ۵ بازی

هاوېشت و گورج خوی هه لدا.

أَغَارَ فِي الْأَرْضِ: بهناو زموی دا پوشت.

أَغَارَ الْقَوْمَ وَبِهِمْ وَالْيَهُم: هاته لهای

خه لکه که بوئهمدی یارمهتییان بدا

۵ بهنهسپ سواری هیرشنی کرده

سهر قهومه که.

غَاوَزَ الْقَوْمَ مَغَاوَرَةً وَغَوَارًا: خه لکه که

هیرشیان کرده سهر په کترو

پهلاماری په کتریان دا.

غَاوَرَ الْعَدُوَّ الْقَوْمَ: دوزمن بهلاماری
خه لکه که می دا.

غَوْرُ الْمَاءِ: ناومکه به ناخی زهوی دا
رؤ جووه خوار.

غَوْرُ فُلَانٍ: فلانکهس هاته نرمایی و
جالایی ناو زهوی که.

غَوْرَت عَيْنُهُ: چاوی به قولدا چوو.

غَوْرَت الشَّمْسُ: خورناوا بوو.

غَوْرَت عَيْنُهُ: چاوی به قولدا چوو.

غَوْرَت الشَّمْسُ: خورمه که ناوا بوو
(غورت النهار) خور له ناو مرآستی
ناسمان لایدا.

تَغَاوَرَ الْقَوْمُ: خه لکه که هیرشیان کرده
سمر یه کتر.

إِسْتَفَارَ فُلَانٌ: فلانکهس قه لهو بوو، بهز
ناو جهسته ی هاخنی.

إِسْتَفَارَتِ الْقُرْحَةُ: برینه که هاوساو پواو
داو دشا.

إِسْتَفَارَ عَلَيْهِمُ: هیرشی کرده سهریان.
الغائرة: نیوهرؤ.

الْفَارُ: ههر نرماییه که له زهوی ه ههر
نه شکوهت و کونه شاخ که سروشتی
بن یان به قولینگو شتی وا دروست
کرا بن ه چالایی نیوان دوو شه ویله
ه کومه لو تا قمی زوری ئاده میزاد
له سوپا ه دموگوتری: (التقى الغاران)

دووسو یاکه به یه که گه یشتن و

لَيْكِيَانِدَا ه درمختی که له
که نارمه گانی دمریا له شام و له غه ورو
کیوه گانی که نار دمریا دهرؤ و
همیشه سهوزه بو رازاندنه و می
ولات به کاردی.

الْفَارَان: نهو دوو نی سقانه
نه شکوهتی ه چاو ه گهمه و شهرمگا
ه دموگوتری: (المرأ يسعى لغاربه)
مرؤف بو تیرکردنی گهمه و
شهرمگای کاردمگا.

الغارة: هیرش بردن بؤسر دوزمن ه
نهو کومه له نه سه پی
به کاردمه یندرین بو هیرش.

الغور: چالایی زهوی و نه شکوهت و کاوه
شاخ ه له ههر شتیک قولای و
بنکه که می ه دموگوتری:

سَبَرُ غَوْرَةٍ: چۆنیه تی و حقیقه تی
دمرکه وت ه ههروا ناوه بو
نه شکوهت و خانووی بچکوله ی
له شاخ هه لکه نندراو، دموگوتری:
(فلان بعيد الغور) فلانکهس زورزان و
لئها تووه ه (ماء غور) ناویکی
رؤ جووه به ناو رؤخی زهوی دا ه
قورنان دمفه موی: ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ
أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ
مُعِينٍ﴾.

الْمَغَارُ: نه شکوهت و کاو له شاخدا.

الْمَغَارُ: شوینى هیرش بردن.

الْمَغَارَةُ: بهمانا (الْمَغَارُ) دى.

الْمَغَوْرُ: پیاوی نازاو جهنگاومرو هیرش

بهر بؤسمر دوژمن، کهسیک زور

هیرش بؤسمر دوژمن بهرى.

الْمَغْرِیَّةُ: پیر تاقمیکی سهبهنین،

شوینکهوتهی موغیرهی کوپری

سهعیدی (العجلی)ن.

غَاظُهُ غَوْرًا: نیازی نهوی کرد.

غَوْرُ الْمَادَّةِ: مادهکهی گوپری بؤ غاز،

کردی بهغاز.

الْأَغْوَرُ: کهسیک لهگهل مندالو

کهس وکاریدا باش بن.

غَاصَ فِي الْمَاءِ غَوًّا: چووه ژیر ناو.

غَاصَ فِي الْبَحْرِ عَلَى اللَّوْزِ: چووه ژیر

دمریا بؤ دمرهینانی مرواری ۵

دمگوتری: (ما غاص عوصة إلا أخرج

درة).

غَاصَ عَلَى الْمَعَانِي: له دمرهینانی مانای

وردو سهرنج راکیشدا گهیشته نهو

پهری ۵ دمشگوتری: (فلان يغوص على

حقائق العلم) فلانکهس قولبؤوه

بهناخی دمریای زانستی دا تاگهیشته

حهقیقهتی زانیاری ۵ (ك: غَوَّاص،

غاصه) ۵ (وهي غائصة وهو غَوَّاص).

غَوَّصَهُ فِي الْمَاءِ: وای ئی کرد بجیته ژیر

ناو ۵ نقومی کرد.

الْغَوَّاصُ: زیدمرو له چوونه ژیر دمریا،

کهسیک زور بجیته ناو دمریاوهو

رؤبجیته قولابی دمریا بؤ

دمرهینانی مرواری و ودمستهینانی

زانیاری.

الْغَوَّاصَةُ: کهشتی تابهتی شهرو

نامامکراو بؤ چونه ژیر ناو و

مانهوه له ژیر ناوداو قهزکردنی

کهشتی دوژمن به توپبید.

الْغِيَاصَةُ: پیشهی چونه ژیر ناو.

الْمُتَغَوِّصَةُ: ناهرمتیك له عادهی

مانگانهی خویدا نهبی و بهدرو بلئ

به میردهکهی لهو حالتهدام.

الْمَقَاصُ: شوینى چوونه ژیر ناو.

مَقَاصِ اللَّوْزِ: شوینى دمرهینانی

مرواری.

الْمُغَوِّصَةُ: بهمانا (الْمَغَوِّصَةُ) دى.

غَاطَ فِي الشَّيْءِ غَوًّا: چووه ناو

شتهکهوه ۵ دمگوتری: (غاط في

الرادى وغاط في الماء) ههروا

دمگوتری: (هذا رمل تغوط فيه

الأقدام) نهمه لمبهلانیکه قاچی

تیدهجهفن.

غَاطَ الشَّيْءُ: شتهکه بهناو زهویدا

پؤچوو.

أَغَاطَ بَثْرَةً: بیرمکهی قول کرد.

دیمه شقیش په کیسه له شوینه
خوشه کانی شام).

الغریط من الأشياء: شتی قول زور قول
د مگوتری: (بشر غریطه) بیرپکی
زور قوله د (إناء غریط) قاپپکی
قوله.

الغیط: نزمایی بهر فراوان له زموه
بیستان و د پهر.

الغائة: رومکیکی ته من دریژو
بونخوشه نیو مهتر بهر ز دمیته وه
له ولاتانی سهر دریاو ناو مر است
دمروئ د له دم جوگه و جو بار
دمروئ.

الغوغاء: ههراو هوړیا د خه کی
هه تیومچه و خو پری و جهقه چه ناو
د کولله له کاتی خو ناماده کردندا بو
هه لفرین.

غائه غولاً: هه وتانندی له ناوی برد
له ناگو گرتی و له ناوی برد
د مگوتری: (غائته الخمر)
هه رمقه خوار دنه وه دایوه شانند توشی
زور نه خوشی کرد د (غائه الأرض)
له زمویه که دا له ناو چوو مرد
(غائه الغول) رپکای لی تیک چوو
سهری لی شیوا.

غارل: دهستی کرد به رویشتن.

غوط البئر: بیرمگی هه لکه ندو زوری
قول کرد.

تغارطاً في الماء: یمکتریان له ناودا نقوم
کرد.
تغوطاً: پیسایی کرد.

الغائط: چالی پانو پوری ناو زموه
د مگوتری: (ذهب الى الغائط وجاء
منه) چوم بو نزمایی د بوسهر پیشاو
له سهر پیشاو وه هاته وه د قورشان
د مغه موی: ﴿أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِّنْكُمْ مِنَ
الْغَائِطِ﴾ د کینایه په له پیسایی
کردن د همروا وشه (الغائط) به
خودی پیساییه کهش د مگوتری
(ك: غوط و غیاط).

الغاط: تاهم و پیر د مگوتری: (ما في
الغاط مثله) له ناو کو مه لو تاقمدا
و پنه ی نیه د نزمایی و چالایی
بهر فراوان له زموه د (ك: أغراط
و غیطان).

الغوط: چالایی بهر فراوانی ناو زموه
که زور چال تربیع له (الغائط)
(ك: أغراط و غیاط و غیطان).

الغرطة: زموه نزمایی و چال.
القطعة: شوینی ناودارو گول و گولزار
(شوینی رازوه به ناوی جوان و

صافو گول و گولزار) د (غوطه ی

غاول الأعداء: لهناكاو بی نهوهی
دوژمنهکان بهخویان بزائن هیرشی
کرده سهریان.

إِغْتَالَهُ: بهخوی نهزانی تیروری کرد،
گرتی و تیکی شکاند.

إِغْتَالَتَهُ الْعَمْرُ: عهرهق خواردنهوه
جهستهی داومشانندو مالی ویران
کرد.

تَقَوَّلَ الْأَمْرُ: کارهکان چهواشه بوون و
تیک گیران.

تَفَوَّلَتِ الْمَرْأَةُ: نافرتهکه وهکوو خینو
وابوو له فرتو فیل و چاو و پاوو
گۆراند.

تَفَوَّلَتْ الْأَرْضُ بِلَانٍ: فلانکس له
ولآتهکهدا ون بوو بههیلک چوو.

تَقَوَّلَ الْغِيلَانُ الْقَوْمَ: غولی بیابان پنگای
لهو خه لکه چهواشه کرد.

الْغَائِلُ: (غائل الحروض) درزو کونی
حهوزی ناو که ناویان ئی دیته دهر.

الْغَائِلَةُ: داومشان و شهرو نهگبهتی
بهلاو کارمسات (ک: غوائل).

الْقَوْلُ: نهو پشیتوی و سهرئیشان و
سهرخوشبوونهی توشی مروژ دهبی

له ناگامی خواردنهوهی عهرهق
قورئان دمهمرموی: ﴿لَا فِيهَا غَوْلٌ

وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْزَفُونَ﴾ ههروا ناوه
بۆ چۆلهوانی دورو دریژو سامناک

دهگوتری: (مغازه ذات غول بعيدة)
سارایهکی دورو دریژو
چۆلهوانیهکی ترسناکه.

الْقَوْلُ: ههرشتیک لهناکاو ئادهمیزاد
بگری و تیکی بشکینئ (ک: اغوال

و غیلان) عهرمب پییان وایه (غول)
جۆریکه له جندۆکهو شهیاتینی له

چۆلهوانیدا خویان نیشانی
ئادهمیزاد دهمدن به جۆرهها شکل و

شیوه خویان دمگۆرن و ئادهمیزادهکه
له خشته دهبن و پهبازی راستی ئی

ون دمکهن و لهناوی دمبهن به
کوردی پیی دهگوتری خینو دینو

درنج.

الْغَيْلَةُ: تیرۆر کردن ه دهگوتری: (قتله
غيلة) ناگای له خو نهبوو گوشتی.

الْمَغَالَةُ: رپق و کینهی شیر دراوه ه شهرو
شهرپنگیزی ه دهگوتری: (فلان قليل

المغالة) فلانکس لاشهرو بی ترسه.
الْمَغُولُ: قامچیهکه یان عهصایهکه له

ناومهوی بزماری ورده ورده ههه هه
(ک: مغاول).

غَوَى غِيًّا وَغَوَايَةً: له گومرپیدا پۆجوو.
غَوَى الرَضِيعُ: شیره خۆرمکه زۆری شیر

خوارد ههتا گهدهی ترشاو تهبیاتی
تیک چوو.

غَوَاهُ: گومرپای کرد.

غَابَ غَيْبًا وَ غَيْبَةً: ون بوو، ديار نهما ه
 دهگوترئ: (غاب فلان) فلانكس
 دووركهوتوه ه (غاب فلان عن بلاده)
 فلانكس سلفهري كرد ه (غاب
 الشمس) خور ناو ابوو، له پيش جاو
 ديارنهما ه (غاب الشئ في الشئ)
 شتهكه چوو ه ناو شتهكهوهو تييدا ون
 بوو ه (غاب عنه الأمر) كارمكهى ئى ون
 بوو ه (غاب وعي فلان أو حسه غيبه)
 فلانكس هوشى نهما، له هوش خوى
 چوو.

غَابَ فَلَانًا غَيْبَةً: پاشهمله عهيبو عارى
 فلانى باس كردن ه قسهى واى دهر باره
 كرد كه پئى ناخوش بئ ه (فهو غائب)
 ه (ك: غَيْبٌ وَ غَيْابٌ).

أَغَابَ الْقَوْمُ: خهلكهكه چوونه
 نهديوى، چوونه ناو تاريكى.

أَغَابَ الْمَرَأَةُ: ناهرمتهكه ميردمكهى لئى
 دووركهوتوه ه (فهي مغيب ومغيبة).
 أَغْيَبَتِ الْمَرَأَةُ: ناهرمتهكه ميردمكهى
 لئى دووركهوتوه، ميردمكهى لئى
 ديارنهما.

غَائِبَةٌ مَغَائِبَةٌ وَ غِيَابٌ: پيچموانهى
 (خاطبة) دئ ه دهگوترئ: (أنا معكم
 لا أغايكم) من لهگه لئانم و لئتان ون
 نابم.

غَوَى اللَّبَنُ: شيرمكهى مهيانده، شيرمكهى
 كرده ماستو فرو.

تَغَارَى الْقَوْمُ: خهلكهكه كؤبونوهو
 لهسر شهرو شهرينگيزى و بؤ نهو
 كار ه يارمهتى يهكتر ياندا.

تَغَارَى عَلَى فُلَانٍ: خهلكهكه يهكيان
 گرت لهسر فلان و كوشتيان يان
 ههولئى كوشتيان داو بؤيان
 نهكوژرا.

تَغَارَى الطَّيْرُ عَلَى الشَّيْءِ: باندمكان
 لهسر شتهكه گردبوونهوه.

إِسْتَفْوَاهَ بِالْأَمَانِي الْكَاذِبَةِ: به
 پروباگهندهو درؤو دهلهسه گومراى
 كردو له خشتهى برد.

الْأَغْوَاءُ: (أغواء الظلام) ههرشتيك
 بهر شاهيى خوى نادميزاد داپوشى.

الْأَغْوِيَّةُ: چالئكه هه لدمكه ندرئ
 بؤنهوهى درندهو گورگى تئ بكهوئ.

الْغِيَّةُ: دهگوترئ: (هو ولد الغيَّة) نهوه
 مندالئى زينايه، زادهى داوئىن پيسييه
 ه له پيچموانه دا دهگوترئ: (هو ولد
 رشة).

الْمَغْوَاةُ مِنَ الْأَرْضِ: زموييهك ريگاي ئى
 دمرنهكهى سمرت تييدا ئى بشيؤئ ه
 (ك: مغاير).

الْمَغْوَاةُ مِنَ الْأَرْضِ: بهمانا (المغواة) دئ ه
 چالئيك هه لدمكه ندرئ بؤنهوهى
 گورگو درندهى تنيكهوئ.

غَيْبُهُ وَعَنْهُ: دووری خسته ووه
شاردیه ووه.

دمگوتری: (غَيْبُهُ غِیْبَةُ) له گۆری خویدا
نیژرا.

إِغْتَابُهُ: له پاشمله عهیبو عارهکانی
باس کردن.

تَغْيِيبُ: ون بوو، سەفەری کرد
دمگوتری: (تَغْيِيبُ فَلَان) فلانکەس

سەفەری کرد
(تَغْيِيبُ عَنْهُ الْأَمْر) نیشهکە ی ئی

شاردراومبوو، لای پون نه بوو.

الْغَائِبَةُ: بيشه لانی چرو پر درخت.

الْغِيَابُ: گۆر، نارامگا
رەگی درخت.

الْغِيَابَةُ: (غِيَابَةُ كُلِّ شَيْءٍ) قولایی هه موو
شتیک، وەگۆ قولایی بیر

دمه رموی: ﴿وَأَلْفُوهُ فِي غِيَابَةِ
الْجُبِّ﴾.

غِيَابَةُ الشَّجَرِ: رەگی درخت
وشە (الْغِيَابَةُ) ناوہ بۆ هه رشتیک

شتیک داپوش
في غِيَابَةِ مَنْ الْأَرْض) که وته

چالاییهکی زهویییه ووه.

الْغَيْبُ: ون و نادیار و بیجه وانهی
(الشَّهَادَةُ) دیار و بهرجاو

هه رشتیک له مروفت نادیار بی، جا
له مروندا بوونی هه بی یان بوونی

نهی ۵ دهگوتری: (تَكَلَّمَ عَنْ ظَهْرِ
الْغَيْبِ وَسَمِعَتْ صَوْتًا مِنْ وَرَاءِ الْغَيْبِ)
۵ (ك: غیوب).

الْغَيْبَةُ: دوری و نادیار ۵ دهگوتری:
(أَوْحَشَنِي غِيَابَةَ فَلَان) دورکه وته ووه

نادیاری فلان منی خهفه تبار کرد.

الْغَيْبَةُ: باس کردن ی برای شاده میزادی
خوته به شیوهیه ک پی ناخوش بی

۵ عهیب و لهکه یهکی دهریخا که
شاردبونییه ووه.

الْغِيَابُ: هه رشتیک خووری ئی نه دا له
روهک و درخت.

الْغَيْبُ: شوینی نه دیو بوون
نه دیو بوون ۵ وهگۆ (مغیب

الشمس).

هَاتَ اللَّهُ الْبَلَاءَ غِيَابًا وَغِيَابًا: خودا بارانی
له و لاته دا باراند.

أَغَاثُ اللَّهِ عِبَادَهُ: خودا دوعاو
پارانه و ی به ندمکانی خو ی و مرگرت

۵ (أَغَاثُ الدَّاعِي) وهلامی بانگ
که ره که ی دایه ووه.

الْغِيَاثُ: برپاوه ماده ی (غَوَاثُ).

الْقِيَاثُ: باران ۵ بارانی خیر و
به ره که و کاتی زور پتویست

به شیوه ی مه جاز ده گرتنه ناو بۆ
ناسمان و هه ورو له وەر ۵ (ك: غیوث،

و اغیاث).

غَيْدَ غَيْدًا: لار و له نهجی کرد، خو ی بادا،

له شو لار نه رمی خوئی نیشان دا ه
(فهو اغید وهي غیداء) ه (ك: غید).

تغاید: به مانا (غید) دی.

الاغید من النبات: پوهکی شلک و ناسک
که له بهر شلکی خوار دمبیته وه و
دمچومبیته وه ه ههروا وشه ی
(الاغید) به ئاده میزادی خه والوو مل
خوار دهگوتری.

الغادة من الفتيات: نافرمتی گهنجی
نهروم نوؤ و شلک ه ههروا وشه ی
(الغادة) به درهختی تازه نه مامو
تیراو دهگوتری.

الغيدان: سهرمتای گهنجی.

غيدق: بپروانه مادهی (غَدَق).

الغيداق: بپروانه مادهی (غَدَق).

غارُه غيًّا وغيارًا: سوودی پی گه یاند ه
دهگوتری: (غار الله القوم بالخير
والرزق، و غارهم بالمطر).

غار الرجل على المرأة (وهي عليه) غيرة:

پیاوهمکه رقی له ژنه که هه لساو تووړه
بوو بهووی که ژنه که ی جوانی خوئی
بو بیگانه دمرخست، یان به هوئی
نهووی نافرته که حمز له پیاوی تر
دهکا ه یان نافرته که رقی له
میرده که ی هه لساو لئی توړه بوو له بهر
هه مان هو ه (فهو غيران وهي غیری) ه
(ك: غیاری).

أغار الرجل زوجته: پیاوهمکه وای کرد
ژنه که ی رقی هه لسی.

غایرة مغایرة وغيارًا: ئالو گوړی
بازرگانی کرد ه دهگوتری: (غایره
بالسعة) به کالائو گوړی بازرگانی
کرد ه پیچیه وانه ی جولایه وه ه دزی
نهو کاری کرد.

غیر فلان عن بعید: بارو بارگه نه که ی
له حوشرمه که داگرتو وای کرد
پشتی حوشرمه که بهه سیته وه ه
دهگوتری: (نزل القوم یغیرون)
خه لکه که له ریگادا لایانداو باریان
له ولاخه کانیان خستو کورتان و
شتو مه کیان له سهر ولاخه کانیان
داگرت بوئنه ووی بهه سیننه وه.

غیر الشئ: شته که ی گوړی به شتیکی
تر ه دهگوتری: (غیرت دایق و غیرت
نیایی) ولاغی سواریم گوړی،
پوشاکه که م گوړپن ه (غیرت داری)
خانوو مکه م گوړی به شیوه یه کی تر
دروستم کرد.

إغتار: سودمه ند بوو ه خوړاگی هیئا،
خواردمه نی دابین کرد ه دهگوتری:
(فلان یغار لأهله) فلانکس کاسبی
بو مال و مندالی خوئی دهکا و
خواردنیان بو دابین دهکا.

تغایرت الأشياء: شته کان لیک جیاواز

تَغْيِرُ الشَّيْءُ: بۆ موتاومعهی (غیره) دئ.
الغيار: به لهد و شوپنگرموهی شتیکی
تر ه خوراکي هاورده له شوپنی
ترموه ه نیشانه و نارمی نه هلی زیمه
له ناو ولاتی ئیسلامدا، و هکوو
پشتینی تایبهتی ناگر بهرست و
فهله و جوله که.

غیر: نه داتی جهرتکردن و (ئیتسنا) به
به مانا (إلا) دئ ه دمگوتری: (جاء القوم
غیر محمل).

الغیر: گۆپین ه له باری قانوندا که سی
سییه مه له کیشه و داوا که دا.

الغیر: (غیر الدهر) روداو و کارساتی
پۆزگار ه دمگوتری: (لا أراني الله بك
غیراً) خودا کۆست که وتوی تۆم
نیشان نه دا.

الغیرة: جودا وازی همرشتیک
له شتیکی تر ه پیچه وانهی
خۆ بهرستی و چاو جهنۆکی دئ.

المتغایر من المواد: نه و مهوادانه بری
شتیان لهوی تر جودا وازه.

غیس غیساً: نهرم و نیان بوو ه دمگوتری:
(غیست المرأة و غیس الشعر) ناهرمته که
نهرم و نۆل بوو، قزمکه نهرم و
ناوریشمی بوو ه (لهو اغیس وهی
غیساء).

القیسان: سهرمتای گهنجی و نازو
نیعمهت ه دمگوتری: (هو یقلب لی
غسان شبا به).

القیسانی: جوان و شوخ و شهنگ ه تهر و
تازمو ناسک.

غاض الماء غیظاً: ناوکه پۆجوو
به زمویدا.

غاضت الذرة: گوانه که شیري تیدا ماو
نه دؤشرا ه شیري که می تیدا بوو.

غاض ثمن السلعة: نرخي کالای که می کرد.

غاض الکرام: پیاوی باش و پیزدار
پۆشتن و کهم بوون ه دمگوتری: (غاض
الکرام غیظاً و فاض اللنام فیضاً) پیاوی
باش و به که نک نه مان خو پیری و
هه تیومچه زۆرو زه بهنده ببی ه شیخ
رزا ده لئ:

سأخ له دنیادا نه مایه که نه تۆ سافت دهوین
بن ه هزرت پییشاندهم که قهرمسافت دهوین
غاض الله الثمن والماء: خودا نرخ و ناوی
کهم کردموه بهرمکه تی نه هیشت.

أغاض الماء والثمن: ناو و نرخي
به ناخی زمویدا برد.

غیض الأسد: شیرمه که مگری لانه و
بی شه لانه که بوو لی دهرنه جوو
(غیض فلان الماء والثمن) فلانکهس
ناو و خیر و بییری به ناخی زمویدا
برده خوار.

غَيْضٌ دَمْعُهُ: فَرَمِيْسُكِي خَوِي حَبَس
كرد، نه گريا خوی راگرت.

إِنْفَاضُ الْمَاءِ: نَاقِمَكِه رَوُجُوو.

الْفَيْضُ: كَوْرِبَه لَهِي لَه بار چوو
كه هِي شَتَا نَه نَدَامِي لِيَك
جِيَانَه بَوْبِنَه وَه ۵ دَارَسْتَانِي چِرُو
بِرِي درمختی تهرفاو نه سلو
هاوشيوه يان ۵ نمونه و شتي كه م له
زور ۵ دهگوتري: (هَذَا غَيْضٌ مِنْ
فَيْضٍ).

الغَيْضُ: پُوخ، چِرُو.

الْغَيْظَةُ: بِيْشَه لَان و لَانَه ۵ شَوِيْنِيْكَ
دَارَسْتَانِي چِرُو پِرِي ۵ (كَ: غِيَاضٌ
وَأَغْيَاضٌ).

الْمَغِيْضُ: شَوِيْنِي نَاو لِي رَوُجُوو.

غَاظٌ فِي الرَّادِي غَيْطاً: چووو نَاو شِيوو
دَوَلَه كِه وَه.

غَاظٌ فِي الْأَرْضِ: لَه زهويه كه دا ون بوو.

غَايِطٌ: دَهگوتري: (بَيْنَهُمَا مُغَايِطَةٌ) لَه
نِيَوَانِيَانِدَا قَسَهِي جوداواز هه يه.

الْغَيْطُ: بَرَوَانَه مَادَهِي (غَوَطَ).

غَاظُهُ غَيْطاً: رَفِي زور هه لَسَانِد ۵ چَاك
تورهي كرد.

غَايِظُهُ: بَه مَانَا (غَاظَهُ) دِي.

إِغْتَاظٌ: بُو مَوْتَاوَمَعَهِي (غَاظَهُ) دِي ۵

دهگوتري: (إِغْتَاطٌ عَلَى صَاحِبِهِ) زوري
رَق له هاووله كه ي هه لَسَا.

تَغْيِظُ: بُو مَوْتَاوَمَعَهِي (غَيْظُهُ) دِي ۵
دهگوتري: (غَيْظُهُ تَغْيِظُ).

الْغَيْظُ: رَق هه لَسَان و تورِه بُوو،
له نَاكَامِي دِيْتَنِي شَتِيْكَ يَا بِيْسْتَنِي
شَتِيْكَ كه لَات نَاخُوْش بِي.

غَاثَتِ الشَّجَرَةُ غِيْفَاناً: درمخته كه لقو
پُوْپَه كَانِي رَاْزَان و به رَاسْتَو چه پِدا
كه وتنه جم و جَوَل.

غَيْفَ الشَّجَرَةِ غِيْفاً: بَه مَانَا (غَاف) دِي.

غَيْفُ الْإِنْسَانِ: نَادَمِيْزَادَمَكِه دَمَسْت و پَه لِي
شَل بُوو و له پَه ل و پُو كه وت، به بِي
نَه وَهِي خَه وَهِي بِي و هه نُوْز دَاي بَغْرِي
جَه سْتَهِي تِيْكَ شَكَاو مَلِي لَار بُوْوه ۵
(فَهو أَغِيْفٌ وَهِي غِيْفَاءً).

أَغَافَ الشَّجَرَةُ: درمخته كه ي هه زَانِد،
رَايو مَشَانِد.

غَيْفٌ: تَرَسَاو هه لَات و له گُورِه پَانِدَا
خَوِي رَانَه گِرَت ۵ دهگوتري: (حَمَلُ
فُلَانٍ فِي الْحَرْبِ فُغَيْفٌ): فُلَان لَه
شَهْرِدَا هه لَمَه تِي بَرْد و تَرَسَا.

غَيْفٌ عَنِ الْأَمْرِ: وَاْزِي لَه كَارَمَكِه هِيْنَا.

تَغْيِيفَ الشَّجَرُ: درمخته كه هه زَا لقو
پُوْپَه كَانِي رَاوَه شَان ۵ دَهشگوتري:
(تَغْيِيفَ الرَّجُلُ وَتَغْيِيفَ الْفَرَسُ).

تَغْيِيفٌ عَنِ الْأَمْرِ: وَاْزِي لَه كَارَمَكِه هِيْنَا.

الْغَافُ: رَوَمَكِيْكي تَه مَهَن دَرِيْزَه لَه
بِيْرِي (الْقَرْنِيَّة) يَه لَه و لَاتَانِي

عهرمبی و نهفغانستان و ئیران و
هیندوستان دمروئ لقو پوپی زورو
چققی زوره، گهلاکهای وردو
گولهکانی مل کورت و میومکهای
لوس و شیرینه.

فَیْقَ فِلَانٍ فِی رَأْیِهِ: فلانکس پاو بوجونی
غهتهت و بی سهر و بهری خوی
دمرخستن و هردمه بیرو بوجونیکی
همبوو.

فَیْقَ مَالُهُ: مالکهای خوی خراب کرد.
فَیْقَ الشَّيْئِ بُصْرُهُ: شتهکه چاوی لیل و
پیل کردن دهگوترئ:

فَیْقَ بُصْرُهُ: چاوی تاریک بوو، تاریکی
بهسمرچاوی دهاات.
فَاقَ: لاسایی کردنهوهی دهنگی
قهلهپشه.

الفاق: بالندهیهکی رمشه له بالنده
ناوییهکان، ماسی دمگرو و زوو قوتی
ددا له میصرو سودان پیی
دمگوترئ: (العَقَقُ).

الفاقة: بهمانا (الفاق) دی.
غالت المرأة ولدها غیلاً: نافرتهکه
شیری پیس بووی دا بهمندالهکهای
مهیهست به شیری پیس بوو نهو
شیریه نافرتهکه حامیله بیو شیر
بدا به مندالهکهای.

غَالَ الشَّيْئُ غِیَالًا وَغِیَالَةً: شتهکهای دزی.

غَالَ فُلَانًا كَذَا: شهر و نهگبهتی بهفلان
گهپاند.

أَغْلَتِ الْمَرْأَةُ وَلَدَهَا: نافرتهکه شیری
پیس بوی دا بهمندالهکهای.
أَغَالَتِ الْغَنَمُ: مهرکه سالی دووچار
بیچوی بوو.

أَغَالِ الشَّجَرُ: درهختهکه گهوره بوو
لقهکانی چرو پر بوون و سیبهری
بهرفراوان بوو.

أَغَالِ الرَّجُلُ: پیامکه چوو له
زنهکهای لهکاتیکیدا شیری ددا
بهمندالهکهای.

أَغْيَلَتِ الْمَرْأَةُ وَلَدَهَا: بهمانا (غالته) دی.
غَيْلٌ: چوو ناو شیومکهوه.
إِغْتَالَ الْغَلَامُ: کورمه قهلهو و خهپله
بوو.

إِغْتَالَ السَّاعِدُ: قوئل و باسکی نهستور
بوون.

إِغْتَالَ الرَّجُلُ وَلَدَهُ: پیامکه سواری
دایکی مندالهکهای بوو لهکاتیکیدا
شیری ددا به مندالهکهای.

تَغْيَلُ الْقَرْمُ: خهککه مال و سامانیان
زور بوو ده یان بوجویان زاو و زیان
کردو زور بوون.

تَغْيَلُ الشَّجَرُ: درهختهکه گهوره بوو
لقهکانی چرو پر بوون و سیبهری
فراوان بوو.

تَقِيلُ الْأَسَدُ الشَّجَرَ: شيرمهکه ناو
درمخته که ی کرد به لانه و مه کو و
خوی تیدا حه شار دا.

الْأَغِيلُ: قه لئه و تیکسمر او گه وره و
زبه لاج.
الغِيلُ: نه و شیرمه که دایک حامیله یه و
دهیدا به مندا لئه که ی.

هه روا ناوه بۆ ناو که به سهر زهوی دا
بروا ۵ گه نجی قه لئه و و خوباب ۵
پارچه زهویه که کیو یکه که به چاو
نزیک بی وه لئ لهرستی دا دوور بی
۵ درمختی چرو پرو تیک چرژاو ۵
(ک: اغیال و غیول).

الغِيلُ: شیو یکه ناوی تیدا بی ۵ مه کو ی
شیر ۵ درمختی تیک چرژاو و چرو
پر که شیرو شتی تر خوی تیدا
حه شار دمدن.

غِيلَان: (ام غیلان) درمختی سه مور،
جۆریکه له رمه گزی (السُّنْط) له
پیری (القرنية) یه پیشی دمگوتری:
(الطَّلَح).

الغَيْلَةُ: دمگوتری: (أضرت الغيلة بولد
فلان) شیر لئی پیس بوون زیانی به
مندالی فلان گه یاند، نه مه کاتی که
دمگوتری: که ناهرمته که سکی
هه بی و شیر بدا به مندا لئه که ۵ یان
ناهرمته که شیر بدا به مندا ل و
پیامه که بچینه لای.

الغَيْلُمُ: بروانه ماده ی (عَلَم).

غَامَتُ السَّمَاءُ: ناسمان هه ور دایپووشی ۵
دمگوتری:

غَامُ الْيَوْمِ: رۆژمه که هه وره هه لا بوو.
غَامُ فُلَانٍ إِلَى الْمَاءِ غَيْمًا وَغَيْمَانًا: فلانکس
زۆری تینوو بوو تینوایه تیه که ی
پهری سهند.

أَغَامَتِ السَّمَاءُ: به مانا (غامت) دئ.
أَغَامَ الْقَوْمُ: خه لکه که که و تنه ناو
هه وره هه لاوه.

أَغِيَمَتِ السَّمَاءُ: ناسمان هه ور دایپووشی.
أَغِيَمَتِ الْقَوْمُ: خه لکه که زۆریان تینوو
بوو ۵ که و تنه ناو هه وره هه لاوه.

غِيَمَتِ السَّمَاءُ: به مانا (غامت) دئ.
تَغِيَمَتِ السَّمَاءُ: به مانا (غامت) دئ.

الغَيْمُ: هه ور (ک: غيوم و غيام) ۵
دمگوتری: (شجر غيم) درمختی کی

چرو پره رینگا نیه بجیه ناوی.
الغَيْمَةُ: پارچه هه ور، به لئه هه ور ۵
تینوایه تی زۆر.

الغِيَوْمُ: دمگوتری: (يوم غيوم) پۆژنکی
هه وره هه لاواوییه.

الْمَغِيَوْمُ: دمگوتری: (يوم مغيوم) پۆژنکی
زۆر هه رواوییه.

غَانَتِ السَّمَاءُ غَيْمًا: به مانا (غامت) دئ
۵ واته ناسمان هه ور دایپووشی ۵

بارانی باراند.

غانت النفس: نهفسهكهى پيس و
بهديكار بوو.

هين على الرجل: ههلهو بئ ناگايى دلى
پياومهكهى داگرت.

هين بفلان: فلانكهس لههوش خوى چوو
ه لهخو بؤوه.

هين بفلان: قهرز سوارى شانى فلانكهس
بوو.

الفائة: نهلقهه سمرى ژبى كهمان.

الفين: لؤغهتيكه له (الغيم) واته ههور
ه درمختى چرو پرو تيك چرزاو
كهخوى تندا حهشار بلرئ.

الفينة: دارستانى كي و كهز كه چرو
پرپئو لهشوينى بيرون روابن
ناويان ئى نزيك نهبي.

الغيب: برپوانه (غهب).

اغيا الرجل: پياومهكه گهيشته نهو
پهرى ريزو شكومهندى ه
دمشگوترئ: (اغيا الامر، واغيا الفرس
في سباقه) كارمهكه گهيشته تۆبهلاك ه
نهمسپهكه له پيشبركدا گهيشته نهو
پهرى گورج و گولئ.

اغيا عليه السحاب: ههور سيپهرى ئى
كرد.

اغيا فلان فلاناً: له نيازو مهبهستدا

فلان هاوهلى فلانى كرد.

اغيا الغاية: كۆتايى ماوهكهى دانا ه

سينگى كۆتايى سنورى چهقانند.

هئى الشئى: كۆتايى بؤ شتهكه دانا.

تغايروا: دمگوترئ: (تغايروا عليه حتى

قتلوه) كهلهكۆمهكيان ئى كرد تا

كوشتيان و لهناويان برد.

الغاية: كۆتايى و نيازو مهبهست ه

دمگوترئ: (غابتك ان تفعل كذا) نهو

پهرى دمسهلاتى تۆ نهوميه نهوه

بكهى.

غاية الامر: مهبهستى ئيشهكه ه

دمشگوترئ: (فلان بعيد الغاية)

فلانكهس را دروست و بير پهسهنده.

الغيابة: همرشتيك سيپهر له مروف

بكاو له پشت سمرپيهوه بئ وكموو

ههورو تهمو غارو سهقضى خانوو

شتى وا.

الفاء: فَي؛ بیتی بیستمه له پیته کانی

هیجا ۵ شوینی لَ دهره اتنی

دمنگه که ی نیوان لیوی سهر و

که ناری ددانی پیشه وه به شی

سهر مومیه ۵ (فَی) بیتیکی موهمه له

واته: له حروفی عامیله نیه ۵

په کیکه له حهره کانی عه تف.

الفالوذ: پروانه مادهی (فَلَذَ).

إِفْتَاتَ برآیه وبأمره إِفْتَاتًا: سور بوو

له سهر پای خووی و ههر پای خووی

بئ په سهند بوو.

إِفْتَاتَ علیه القول: قسه ی بو

هه لبه ست و بوختانی به دهمه وه

هه لبه ست ۵ جاری واده بی وشه که

سهنگو سووکی تیدا دهکری و

دهگوتری: (إِفْتَاتَ إِفْتَاتًا).

فَادَهُ فادأ: نه خووشی توشی دلی بوو.

فُتِدَ: دهلی ههنگیورا.

إِفْتَادَ القومُ: خه لکه که ناگریان کردمه وه

بوئنه وهی شتی بئ برژینن.

إِفْتَادَ اللحمَ والحَبْزَ: گوشت و نان که ی

برژاند.

تَفَادَتِ النارُ: ناگر که هه لگیر ساو

بلایسه ی سهند.

كَذَبَ الفؤادُ ما رأی ۵ دهسگوتری:

(هو فارغ الفؤاد) دلی خالیه له خه م

هیج خه م و خه فیه تیکی له دل دا نیه

۵ دل نارامه.

الفئیدُ: همر شتیک له سهر ناگر سور

کرایته وه یان کرابی به نان و

برژایی ۵ ناگر ۵ ترسنوک.

المِفَادُ والمِفَادَةُ: نامیری که گوشتی بئ

دهبرژیندری ۵ کوله و مز؛ نامیری که

ناگری ته ندوری بئ تیکه ل دمدری.

فَاوَ نَلانَ نَارًا: فلانکس کونه مشکی

هه لکه ند.

فَاوَ الشَّيْءِ: شته که ی ژیر خاک کردو

شاردیپه وه.

فَقِرَ المكانُ فَاوًا: شوینه که مشکی زور بوو.

فَقِرَ الطعامُ: خواردنه که مشکی تیکه وت.

الفَارُ: مشک و جرج گه ورمو بجوک.

الفَارَةُ: به تاقه مشکیک دهگوتری، یان

بو مشکی میینه به کاردی.

فار الظهر: گوشتی پشت.

فار المسك: شوشه ی میسک ۵ نه و زمره ی

میسکی تی دهکری ۵ همروا (فَار) ناوه

بو نامیری که داری بئ دهقلیشینری.

الفُؤَارَةُ: شهرابی که له شیرمه منی و

خورما دروست دهکری و

دمکولیندری و دمکریته دهرمان بو
نافرمتی زهستان.

الْفَارَةُ: شوینیک مشکی زور لی بی.

فَاسَ الْحَشْبَةَ فَاسًا: دارمگی بهپاچ یان به
بیور دولت کرد.

فَاسَ فَلَاتًا: پاچی له فلانکس دا، بهپاچ
لیی دا ۵ تهشویی لی دا.

الْفَاسُ: نامیری که کلکی لوسی
تیدهخری سهرمگی ناسنه و زهوی
بی هه لدمکندری.

فَاسِ اللِّجَامِ: نهو ناسنه به دمکریته دهمی
نازه نهوه بوئه وهی هیچی بو نه خوری،
یان بوئه وهی سهر نهرم بی و ژیربار
بکری و مکوو لغاوی نه سپ و بارگیر ۵
(فَاسِ الْفَمِ) ناودهم نهو لایه ی ددانی
تیدان ۵ (فَاسِ الرَّاسِ) پاشه سهر که
دروانیتنه پشته مل ۵ (ك: أَفْرُس
وفروس).

فَأَا: له قسه کردندا زور پیتی (هی) ی
دوو باره کردموه ۵ (فَهُوَ فَأَا وَفَأَا).

فَأَقَ فُوقًا: توشی نه خووشی پرخه پرخ
بوو.

فَقِقَ فَأَا: شوینی بهیه که گهیشتی
فهقه ره ی به که می عه موودی فهقه ره
به نیسقانی دواوه ی نازاری بوو.

الْفَاقُ: نه خووشیه که تووشی فهقه ره ی
نادهمیزاد دهی.

الْفُوقُ: لوغه تیکه له (الْفُوقُ).

فَاءَلَهُ: یاری فیئالی له گه ل کرد ۵

(تَوَزَّيْکَ تر مانای (فیئال) دی).

فَأَلَهُ بِالْشَيْ: وای لی کرد گمش بین بی
بهشته که.

إِنْتَالَ بِالْشَيْ: گمش بین بوو بهرام بهر
بهشته که.

تَفَاعَلَ به: به مانا (إِفْتَالَ) دی.

تَفَاعَلَ به: بو موتا و عه ی (فَأَلَهُ) دی.

الْفَالُ: قسه به یان کردموه به هیوای

خووشی لی دهکری ۵ واده بی سهنگو

سوکی له وشه که دا دهکری و دهگوتری:

(الْفَالُ) وایش ده بی وشه ی (الْفَالُ) بو

شتی خراب به کار دهیندری ۵

دهگوتری: (لَا فَالَ عَلَيْكَ) هیج

ناخووشی و زیانت توش نه بی.

الْفِنَالُ: یاری به کی مندالانه، تاقمیکیان

شتیک له ژیر گندا دشارنه وه، دوا ی

دمبه دوو بهش، به شیکیان پرسیار

له به شه که ی تریان دمکا ناخو

شته که لای کامیانه.

الْفَائِلُ: یاریزانی فیئال که ره؛ نهو

که سه ی یاری فیئال دمکا.

فَامَ مِنَ الْمَاءِ فَامًا: تیری له ناو که

خواردموه تیرو بوو.

فَامَ فِي الْمَاءِ: دهمی له ناو که ناو

خواردیه وه.

فَأَمَّ الْخِيَوَانُ: نازده که دمی خوی پر کرد

له له و پرو پوشو په لاش.

أَفَامَ السَّرْجِ أَوْ الدَّلْوِ وَفَوْهَمَا: دؤلجه کی

فراوان کرد ۵ یان زینه کی گه وړه

کرد، لئی زیاد کرد.

فَأَمَّ الرَّحْلُ: له که زاوم کی زیاد کرد ۵ (فَأَمَّ

السَّرْجِ أَوْ الدَّلْوِ) به مانا (أَفَامَهُ) دی.

الْفَنَامُ: پارچه قوماشیکه، لبادیکه

له ناو که زاومدا رادمخړی ۵ همروا

ناوه بؤ کومه لیک شادمیزاد ۵ (ك):

فُؤْم).

الْفُؤْمَةُ: پارچه قوماش، پارچه لباد ۵

دمگوتری: (قَطَعُوهَا فُؤْمًا).

فَاقِي رَأْسَهُ فَأَوَّأَ وَفَاقِيَا: سمری فاش کرد.

إِنْفَاقِي: شفق بوو، هه واره ی تیکه وت.

الْفَأْرُ: هه لشتو دمری بندي نیوان دوو

کیو.

الْفَيْتَةُ: تاقم و پیپر ۵ (ك): فَيَاتُ وَفَيُون).

فَعَيَّ فَتْنًا: دمگوتری: (مَا فَعَيَّ يَفْعَلُ كَذَا)

بهردموام تا نیستا نهو نیشه دمکاو

خهریکی نهو کارمیه.

فَتْنُهُ فَتْنًا: وردو هاری کرد ۵ دمگوتری:

(فَتْنٌ فِي غَضَبِهِ) هیزو توانای کهم

کردموه ۵ لاوازی کرد.

فَتْنَتِ الشَّيْئُ: شته کی زور وردو

هارکرد.

تَفَتَّتِ الشَّيْئُ: شته که وردوخاش بوو.

الْفَتَاتُ مِنَ الشَّيْئِ: وردمو خورده ی

لهشت دمکه و پته خوار.

الْفَتَّ: درزی بهرد ۵ ورده نان که

له گؤشتاو گوشرابی ۵ تیگوشراو ۵

(ك: فَتَّت).

الْفَتِيْتُ: تیگوشاو، تربت ۵ شتیک له

بهرزییه وه بهرییته وه وردوهار

بیی.

الْفَتِيْتُ: پارچه ی شته وردو هارپووم که

۵ (ك: فَنَات).

فَتَحَ بَيْنَ الْحَصِينِ: برپارو دادومری له نیوان

کیشه کارمکاندا نه انجام دا.

فَتَحَ عَلَيْهِ: شارمزی کرد، ری نیشان دا ۵

دمگوتری:

فَتَحَ عَلَى الْقَارِي: نهومی خوینهرمه که

له بیری جوووموه نه م پیی گوته وه،

بیری هیئایه وه ۵ پنگای خیرو خویشی

بؤ کردموه ۵ (فَتَحَ الْمَغْلَقَ) دمرگا

داخراوم که ی کردموه.

دمگوتری: (فَتَحَ الْبَابَ وَالْمِصْنَوقَ

وَالْقِفْلَ).

فَتَحَ الْكِتَابَ: کتیبه لیک نراوم که ی لیک

کردموه.

فَتَحَ الطَّرِيقَ: پنگا که ی کردموه و پنگای دا

پویشتنی پیدا بکری.

فَتَحَ الْجَلْسَةَ: لیزنه کؤبوو که،

نه نجومه نه که دهستی به کارمکانی کرد.

فَتَحَ فِي الْمِيزَانِيَةِ إِعْتِمَاداً: بَرِيكِي پاره
 تهرخان کرد بؤ ئي خهرچکردن بؤ
 بری مهساریفی پیویست و گرنگ.
 فَتَحَ لِفُلَانٍ قَلْبَهُ: دلی بؤ فلانکس
 کردموه و نهینیهکانی بؤ باس کردن.
 فَتَحَ الْبَلَدَ: ولاتهکهی کؤنترؤن کردو
 دمستی بهسهردا گرت.
 فَتَحَ اللهُ قَلْبَهُ لِلْأَمْرِ: خودا دلی فلانی
 کردموه بؤ کارمکه دلی نورانی بوو بؤ
 حیبهجیکردنی نیشهکه.
 فَاتَحَهُ فِي الْأَمْرِ: دمربارهی کارمکه
 سهرمتا قسهی لهگهل کرد.
 فَاتَحَهُ: قهرزمکهی دایهوه.
 فَاتَحَ فُلَاناً: مامهتهی لهگهل فلان کردو
 هیچی نه دایه.
 فَتَحَ الْأَبْرَابَ: به مانا (فَتَحَ) دئ
 دمرگاکانی کردنهوه
 کردنهوه.
 اِنْفَتَحَ الْبَابَ وَغَوَّه: دمرگاکی کردموه.
 اِنْفَتَحَ الْعَمَلُ: دمستی بهکارمکه کرد
 دهگوترئ: (اِنْفَتَحَ دَوْرَةُ الْجَمْعِ أَوْ
 الْجُلُوسِ) دمورهی کؤپ یان نهنجومه
 کؤبومهوه دمستی بهکارمکانی خوی
 کرد
 دهگوترئ:
 اِنْفَتَحَ الْكَلَامُ بِالْبِسْمَلَةِ: قسهو
 ناخاوتنهکهی به (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ
 الرَّحِيمِ) دمست پی کرد.

اِنْفَتَحَ الْبَابُ: دمرگاکی کرایهوه
 موتاومهی (فَتَحَ).
 اِنْفَتَحَ عَنِ الشَّيْءِ: شتهکه دمرکهوت و
 ناشکرا بوو، پهردهی لهسهر
 ههلندرایهوه.
 فَاتَحَا كِلَاماً بَيْنَهُمَا: به سرتهمه لهناو
 خویان دا دووبه دوو قسهیان کرد.
 تَفَتَّحَ: بؤ موتاومهی (فَتَحَ) دئ.
 تَفَتَّحَ الْأَكْمَامُ عَنِ النُّورِ أَوْ اللَّوْزَةِ عَنِ
 الْقَطَنِ: غونچهکه کرایهوه و گولهکه
 دمرکهوت
 یان په مؤکه دمهی
 کردموه و لؤکهکه دمرکهوت.
 تَفَتَّحَ فِي الْكَلَامِ: دریزهی به قسهکان دا
 زؤری شانازی کرد.
 اِسْتَفْتَحَ الْبَابَ: دمرگاکی کردموه
 ههولیدا بیگاتهوه، داوای کردنهوهی
 دمرگاکی کرد.
 اِسْتَفْتَحَ فُلَاناً: داوای یارمهتی له فلان
 کرد
 قورئان دمفهرموئ:
 ﴿وَأَسْتَفْتَحُوا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ﴾.
 الْفَاتِحَةُ: سورتهی فاتحیه
 سهرمتای
 هه مووشتیک و پی شهتاو دمه گولی
 (ك: فَوَاتِح).
 الْفِتْحُ: کؤتایی پی هینانی کیشهو
 نیزاع.
 الْفَتَاةُ: یارمهتیدان.
 الْفَتَّاحُ: ناویکه له ناوه جوانهکانی

خودا ۵ همرؤا ناوه بؤ بالندهیهکی
 رهنګ رمش زور کلکی هه لدهته کینئ
 ۵ پئی دهگوترئ: رهشیشه.
 الفَتَّاحَةُ: کللی هه لپچرینی قوتو
 زهرفی دروستکراو لهته نه که و
 شوشه و شتی وا.
 الفَتَّحُ: جوړه بزوینیکه ده که ویته
 کو تایی وشه و نازناوی بینایه، دلئ:
 فیعلی ماضی مه بنییه له سهر
 همتحه نه گهر.....
 الفُتْحُ: شتی کراوه، دم فراوان ۵
 دهگوترئ: (باب فُتْحُ) دمرگایه که
 هه میشه کراو میه ۵ (قارورة فتح)
 گوزمیه که زارکی فراوان و پانه و
 توپه وانه ی نیه.
 الفَتْحَةُ: نیشانه ی بزوینی تاییه تییه ۵
 لهواری ثیعراب دا.
 الفُتْحَةُ: ده لاقه و په نجهرمو کون و درز.
 المِفْتَاحُ: کللی قفل کردنه و ۵ (ك)
 مفاتیح).
 المِفْتَحُ: به مانا (المِفْتَاح) دئ ۵ لوله ی
 ناوکیش ۵ (ك: مفاتیح).
 فَتَحَهُ فَتْحًا: نهرمی کردو چه ماندیه و
 ۵ دهگوترئ: (فَتَحَ أَصَابِعَ رِجْلِهِ فِي
 جُلُوسِهِ) په نجه ی قاجی بلاو
 کردنه ووهو بولای پی شه و
 چه ماندیه ووه.

فَتَحَ فَتْحًا: نهرم بوو چه مایه ووه.
 فَتَحَتِ الْكَفَّ وَالْقَدَمَ: بهره دمستی پان
 قاجی پان و دریز بوون ۵
 دهگوترئ: (فَتَحَ الرَّجْلُ) پیاوکه
 بهره دمستی و قاجی دریزو پان
 بوون.
 فَتَحَتِ الرِّجْلَانِ: نیسقانی قاجه کانی
 دریز بوون و گوشتیان کهم بوو ۵
 دهگوترئ: (فَهْرَ أَفْتَحَ وَهِيَ فَتْحَاءُ).
 أَفْتَحَ: شل بوو، ماندو بوو، سهرسام
 بوو.
 فَتَحَ أَصَابِعَهُ: په نجه کانی لیک بلاو
 کردنه ووهو چه ماندنیوه.
 تَفْتَحُ: نه لقه ی له په نجه کرد.
 الفَتْحُ: دیوی ناووه ی نیوان قول و
 باسکه.
 الْفَتْحَاءُ: حوشریکه گوانه کانی بولای
 گه ده ی بهرز بوو بیته ووه ۵ هه لوی
 بال نهرم ۵ کورسیه دارینه یه که له
 شوپکه دره ختی نهرم دروست
 دهکری.
 الْفَتْحَةُ: نه لقه یه که له زیر پان له زیو
 نقیم ی نه بی و مکوو نه نگوستیله
 له په نجه ی په نا په نجه بچکوله
 دهکری.
 فَتَرَ فَتْرًا: دوی توپه بوون نارام بووه
 دوی پمقی و توندی نهرم بووه ۵ بی

هَيَزُو بِيَّ حَهْوَاسْ بُوو ۵ دهگوترئ:
 (فَتَرَتِ الْمَفَاصِلَ ۵ وَفَتَرَ الْمَاءُ السَّاحِنَ ۵
 وَفَتَرَ الْبَرْدَ ۵ وَفَتَرَ الطَّرْفَ) چاوی شکا
 نهیتوانی سهیر بکا (فَتَرَ عَنْ عَمَلِهِ)
 کهمتهرخه می له نیشه که پیدا کرد ۵
 (فَتَرَ إِلَى الشَّيْءِ) بهشته که دنیایا بوو
 نارامی گرت.

له حه دیسدا هاتوو: (مَنْ فَتَرَ إِلَى سَنِي
 فَقَدْ نَجَا) که سیک خوو به ری بازی
 منه وه بگری رزگاری دهی.
 فَتَرَ الشَّيْءِ: شته که می به قولانج مه زمنده
 کرد ۵ به قولانج پیوای.

أَفْتَر: پیلوی چاوی زعیف بوون و
 چاوی بی هیز بوو.
 أَفْتَرُ الدَّاءُ وَعَمْرُو فَلَانًا: دمرمانه که
 فلانکه سی لاواز کرد.

فَتَّرَ: به مانا (فَتَّرَ دَى).
 فَتَّرَ السَّحَابُ: هه وره که مت بوو نزم
 بووه، ناماده به بو باران بارین.

الْفَاتِرُ: نه ساردو نه گهرم ۵ دهگوترئ:
 (طَرَفَ فَاتِرٍ) پیلوی چاو که می یک
 تهنک و به ره و خوار بی، به جوریک
 چاو که مهست بنوین.

الْفَتَارَةُ: سه رمتای سه رخوش بوون.
 الْفِتْرُ: قولانج، نیوان سه ری په نجه می
 قامکه گه وره و قامکه شاده
 به کراوه می ۵ (ك: أَفْتَار).

الْفَتْرُ: سه له: که له پرزی دره ختی
 خورما یان له شورگی دره ختی بی
 دروست دهگوترئ ۵ نانی له سه ر
 داده نرئ یان برنج و شتی وای
 له سه ر ده شوردریته وه.

الْفَتْرَةُ: چاو نه رمی و چاو کراوه می که
 ده پیته هو ی چاو مهستی ۵ ماوه ی
 نیوان دوو کات یان زهمانی هاتنی
 دوو پیغه مبه ر.

فَتْرَةُ الْحُمَى: ماوه ی کشانه وه و سرینه وه ی
 له رزو تا: واته: ماوه ی نیوان دوو
 نوبه تا ۵ (فَتْرَةُ الرِّخَاءِ) فه تری
 هه رزانی: که پیشه سازی پیش
 ده که وای و نرخ گران دهی.

فَتَشَّ عَنْ الشَّيْءِ فَتَشًا: له شته که می
 کوئیه وه به دوودا چوونی بو کرد ۵
 دهگوترئ: (فَتَشَ الشَّيْءِ).

فَتَشَّ الشَّيْءِ وَعَنهُ: له شته که می
 کوئیه وه به دوودا چوونی بو کرد.

فَتَشَّ الْأُمُورَ وَالْأَعْمَالُ: نیش و کاره کانی
 به سه ر کردنه وه بوئه وه ی بزانی
 ناخو تاجه ند به گویره ی یاساو
 ری ساکان کراون.

الْفَتَّاشُ: نه و که سه ی زور له شت
 بکوئیه وه و وردبینی تیدا بکات.

الْمَفْتَشُ: کارمه ندیکه لی کوئیه وه و
 به دوودا چوون بو کاروباری ده ولت

پان کارگهو هه‌رمانگه‌کان ده‌کا.

فَتَقَ الشَّيْءُ فَتَقًا: شته‌که‌ی هه‌لێرێ، شه‌قی

کرد، کونی کرد ە دهمگوتری: (فتق الثوب) قوماشه‌که‌ی دپری (فتق المسك)

شتی‌کی تی‌که‌لێ می‌سه‌که‌که‌ کرد

بۆنه‌وه‌ی بۆنه‌که‌ی بلاو ببیته‌وه ە

(فَتَقَ القُطْن) لۆکه‌که‌ی شی کرد‌وه‌و

به‌شه‌ی کرد ە (فتق الكلام) قسه‌و

ناخواتنه‌که‌ی پشت راست کرد‌وه‌و

ه‌راوانتری کرد.

فَتَقَ فَتَقًا: جه‌سته‌ی هه‌له‌و و ه‌راوان بوو

ە (فهو فتق) ە توشی قوڤری بوو (فهو

افتق وهي فتقاء).

أَفْتَقَ السَّعَابُ: هه‌ورمه‌که‌ نه‌ماو ناسمان

ساف بوو.

أَفْتَقَتِ الشَّمْسُ: خۆر که‌وته‌ نیوان

دوپه‌له‌ هه‌ورمه‌وه‌ دهرکه‌وت.

أَفْتَقَ لَلانَ: فلانکه‌س که‌وته‌ پارچه

زموپیه‌که‌ که‌ بارانی که‌م ئی باری بو

بی پوه‌ک و دره‌خت بوو دهوروبه‌ری

بارانی زۆر ئی باری بوو ە فلانکه‌س

به‌لاو کارمسات و روداوی ناخۆش

که‌له‌کۆمه‌کیان لی کردو ژیا‌نی

ناخۆش بوو.

فَتَقَ: بۆ زید‌ه‌پووی له‌مانای (فَتَقَ) دی.

إِنْفَتَقَ: شه‌ق بوو.

تَفَتَّقَ: شه‌ق بوو، شه‌قار شه‌قار بوو.

تَفَتَّقَتِ الماشةُ: ئازمه‌که‌ هه‌له‌و بوو

جه‌سته‌ی گه‌شه‌ی کرد.

تَفَتَّقَ بالكلام: زمانی پەرژاو که‌وته

هسه‌کردن و ناخواتنه‌که‌ی درپژه‌ی

کیشا.

الفتاق: ناوه‌روکی لی‌فی سپی ە (الليف

الأبيض): روخساری جوانی پی

ده‌شوبه‌ی‌ندری له‌پاکی و جوانی دا ە

ماده‌ی خومره‌ که‌ دهرکێته‌

هه‌وهرمه‌و بۆنه‌وه‌ی باش هه‌لبی و

ناسکی بکا و فشی هه‌لبی‌نی ە خۆر

که‌ هه‌ور دا‌یپۆشی‌بی و له‌ناکاوی‌ک

بکه‌وێته‌ ئاقاری هه‌ساومه‌وه‌و

دهریکه‌وئ.

الْفَتَقُ: هه‌لشت و هه‌واره ە کیشه‌و

نیزاعی نیوان کۆمه‌ل و لی‌کترازی

مه‌به‌ست و رازیان ە شوپینی‌کی سوته

مه‌رو که‌ دهوروبه‌ری بارانی ئی

باری‌بی، کازیوه‌ی به‌یان ە ته‌نگ و

چه‌له‌مه‌ی ژیان ە قوڤر بوون ە (ك:

فُتِق).

الْفَتَقَةُ: زموپیه‌که‌ له‌ دهوروبه‌ری باران

بیاری و له‌خوی نه‌بارئ.

الْفَتِيقُ: زمان په‌وان و قسه‌ زان ە

به‌یانی روناک.

الْمَفْتَقُ: شوپینی هه‌لشت و دراو.

الْمَفْتَقَةُ: تی‌که‌له‌یه‌که‌ له‌ کۆمه‌لی‌ک داو و

دهرمان به‌زه‌یت و هه‌نگوین تی‌که‌ل

ده‌کرین بۆ هه‌له‌و بوون ده‌خوری.

فَتَكَ فَتَكَ: به بی ل ورد بوونهوه دهستی
بهئیشهکه کردو بیرى لهوه نه کردهوه
ناکامى چون دهبى.

فَتَكَ به: فرسه تى ل هیناو تیرۆرى کرد ۵
بهناشکرا کوشتى.

فَتَكَ فِى الْحَبْثِ: له خرابه کاریدا زنده روى
کرد.

فَتَكَ فِى سَلُوكِهِ: رموشتى بهد بوو ۵
سمرگه رمى خرابه بوو.

أَفْتَكَ بِهِ: به مانا (فَتَكَ) دى.

فَاتَكَ فَلَانًا: به سهر فلانكه سدا زال بوو
۵ فلانى پام کرد.

فَاتَكَ الْأَمْرَ: به گهرمى و به حه ماسه وه
پرى دایه کارمه وه دهستى پى کرد.

فَتَكَ الْقَطْنَ: به مۆكهى شى کردهوه
به شهى کرد.

تَفَتَكَ بِأَمْرِهِ: خوى مى له کارى خوى
ناو سهر به خو نهو کارهى کرد.

الْفَتَاكُ: نه خو شى کوشنده، زمبرى
کوشنده.

فَتَلَ الْحَبْلَ وَغَيْرَهُ فَتَلًا: حه به كهى وهنى و
بای دا ۵ ده شكوترى:

فَتَلَ فَلَانًا عَنْ رَأْيِهِ: فلانكه سى له پاي
خوى ژيان کردهوه.

فَتَلَ وَجْهَهُ: روى لى و مرگيرا.

فَتَلَ فَتَلًا: ماسولكه به هیز بوون و گرى
گرى وهستان ۵ ده شكوترى:

فَتَلَتْ ذِرَاعَهُ: رهگو دهمارمکانى توندو
پته و بوون و باسكو قوئى گرى گرى
وهستا ۵ (فهو أفل وهي فتلاء).

أَفْتَلَ السُّلْمَ وَالسُّمْرَ: درهختى (سهلم و
سه مور) توئى کلیان فرىدا ۵ توئى کلی
تهنكى خوى فرىدا.

فَتَّلَ الشَّيْءَ: شته كهى بادا.

إِنْفَتَلَ: خوارو خيچ بوو هه لويزنرا ۵
روى و مرگيرا ۵ وازى هینا ۵ باشگهز

بووه ۵ ده شكوترى: (إِنْفَتَلَ عَنْ رَأْيِهِ
وَعَنْ حَاجَتِهِ وَإِنْفَتَلَ وَجْهَهُ عَنْهُمْ).

تَفَتَّلَ: بۆ موتا و موعى (فَتَّلَهُ) دى.

الْفَتْلُ: شتى تىك باهه لدراو ۵ چروو
غونچهى نه پشكوتو.

الْفَتْلَةُ: توئى کلی غونچهى درهختى
(سهلم و سه مور) پيش نه وهى

بپشكوى ۵ گه لای نه پشكوتوى
درهختى (طهرفاء و نه سهل)

كه هيشتا ههز لوله و پان نه بوته وه ۵
پارچه هه وداى لۆكه و ناو ريشم

توندو پته وى رهگى دهست و بازو ۵
میه وى درهختى عور فوط ۵

پیمه رهو خاكه ناز.

الْفَتِيلُ: شتى نه كراوه ۵ نه وهى مروف
له نيوان په نجه كانى دهالينى له

هه وداو كوك پان نهو چلك و
شته به له ناو په نجه كانى خرى

هه لده داو گرمۆل گرمۆل دوهوستی

ه نهو داوه دمزولهیه دهکوهیته سهر

قه لشتی ناوکه خورما ه قورئان

دهفهرموی: ﴿بَلِ اللّٰهُ یُرِکِّیْ مِنْ یَّشَاءَ

وَلَا یُظْلَمُونَ فِیْهَا﴾ ه خیتو داویکی

دریژه به ته قه مهنیه وه دهیه سترئو

ناگری پیوه دهنرئ بوئه وهی

ناگرکه به په ته کهدا برپا تا دهکاته

سهر ته قه مهنیه کهو به ته قیته وه.

الْفِتْلَةُ: پلتهی جراه (ک: فتل).

فَتَنَ الْمَعْدَنَ فِتْنًا وَفْتَرْنَا: مادهی

مه عدمه کهی کرده ناو ناگرکه وه

بوئه وهی به تاقی بکاته وه ه دهگوترئ:

(فَتَنَهُ النَّارُ) ناگر سوری کرده وه ه (فَتَنَ

فلاناً) فلانکه سی سزا دا بوئه وهی له

هه لئس وکه وتو رای خوئی په شیما

بییته وه ه دهگوترئ: (فَتَنَهُ بِهِ وَفِيهِ)

حه زی لی کرد عاشقی بوو ه (فَتَنَهُ

المرأة) ناهرته که شیتو شهیدای کرد.

فَتَنَ فُلَانًا عَنِ الشَّيْءِ: فلانکه سی له شته که

لادا باشکه زی کرده وه ه قورئان

دهفهرموی: ﴿وَاحْذَرْهُمْ اَنْ یَفْتَرُوْكَ عَنْ

بَعْضِ مَا اَنْزَلَ اللّٰهُ اِلَیْكَ﴾.

فَتَنَهُ: بو زیدم پرویی له مانای (فَتَنَهُ) دی.

إِفْتَنَّ بِالْأَمْرِ: شهیدای کارکه بوو پیی

موعجه ب بوو.

إِفْتَنَّ بِالْمَرَأَةِ: شهیداو عاشقی

ناهرته که بوو.

إِفْتَنَّ فُلَانًا: فلانکه سی خسته ناو

فیته و ناشوبه وه.

تفتن رجال: پیاوه کان شهریان بوو

که وتنه نیوان شهر و ناشوبه وه.

الْفَتَانُ: شهیتان ه دزو خائین که دپته

سهر ریگای کاروان بوئه وهی روتیان

بکاته وه ه نالتونچی له م پوه وه که

نالتون و زیو له بوئه ددهاو به تاقیان

دهکاته وه.

الفتان: زیرو زیو (دینارو دیره م).

فَتَانَا الْقَبْرَ: دوو فریشتهی مونکه رو

نهگیر

الْفِتْنَةُ: به تاقی کردنه وه به ناگر، له

بوئه دان ه سزادان و ئال و گوړکردن

له تاقی کردنه وه دا ه سهر سوپمان

به شتو سوکایه تی پی کردنی ه

گومرای و پی لی تیکچون ه قورئان

دهفهرموی: ﴿وَمَنْ یُرِدِ اللّٰهُ فِتْنَهُ فَلَنْ

تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللّٰهِ شَيْئًا﴾.

فِتْنَةُ الصِّدْرِ: دهغدهغو و موهه سی ناو

دله.

الْفِتْنَةُ: جوړیکه له درهختی (السُّطْر)

گوله کهی زمرودو بوئه خو شه.

الْفَتْنُ: زهوی پشه خاک به ردهکانی

دهلی سوتاو.

الفتون: شیت ه ههروا به مانا (الْفِتْنَةُ)

دئ ۵ قورئان دمفرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الْمَفْتُونُ﴾.

فتاه فتروا: له نازیهتی و مهردایهتیدا بهسمری دا بالآدهست بوو.

فَتَوَ فِتَاءً وَفَتَوُا وَفُتُوهُ: بوو بهگهنج.

فَتِي فِتَى وَفِتَاءً: بهمانا (فِتَى) دئ.

أَفْتَى فِي الْمَسْأَلَةِ: دمربارهی مهسهلهکه حوکمی شهرعی رون کردموه.

فَاتَاهُ: له پیاوهتی و مهردایتی دا بهسمریا بالآدهست بوو ۵ دادگایی کرد.

فُتِيَتِ الْبِنْتُ: منداله میینهکه برپاری نهوهی بو درا که لهتمهمنی مندالی تیپهپری و بوو به کچی گهنج.

تَفَاتَى الْمَرَأُ: پیاوهکه ریبازی پیاوهتی گرتبههر.

تَفَاتَى الْقَوْمُ إِلَى الْفَتَى: خه لکهکه چون بؤلای موفتی و رابهرهکه بیان بؤنهوهی فتوایان بؤ بداو کیشهکه بیان بهکالا بکاتهوه.

تَفَتَّى: بوو بهگهنج ۵ ریبازی پیاوهتی گرتبههر.

تَفَتَّتِ الْبِنْتُ: منداله میینهکه بوو به گهوره کچ، لهتمهمنی مندالی تیپهپری.

تَفَتَّتِ الصَّغِيرَةُ: منداله میینهکه: ههئسو کهوتی گهوره کچی پهپرو

کرد.

إِسْتَفْتَاهُ: داوای راو بؤچونی ئی کرد ۵ ویستی فتوای بؤیدا له بارهی مهسهلهکهوه.

الْفَتَى: گهنج ۵ سهرمتای گهنجی،

تهمهمنی نیوان موراههقهو پیاوهتی ۵ دمستو دل گراوهو سهخی

سروشست ۵ بههانا هاتووی

لِيقَه وَمَاوَان ۵ خزمهتکار ۵ قورئان

دمفرموی: ﴿قَالَ لِفَتَاهُ إِنَّا غَدَاءُ﴾.

الْفُتُوهُ: تهمهمنی گهنجی نیوان

موراههقهو پیاوهتی ۵ نامادباش بؤ

بههاناوه چوونی ليقَه وَمَاوَان ۵

مهدرسهو ریساو یاسایهکه رهوشتی

پیاوهتی و نازیهتی له مروفتدا

پهرومرده دمکا.

الْفَتَوَى: وهلامی شهرعی یان قانونی

دمربارهی مهسهلهو تهنگهزمیهک ۵

(ك: فِتَاو، فِتَاوَى) (دار الفتوی)

شوینی فتوادان.

الْفُتَا: بهمانا (الفتوی) دئ.

الْفَتَى: گهنج نادهمی بی یان

گیانله بهری تر ۵ (ك: فِتَاء وَافِتَاء).

الْمَفْتَى: کهسیک خوی تهرخان بکا یان

بهقهرمی نههرکی فتوادانی بخریته

ئهستو، مهسهله شهرعی و

قانونیهکان بؤ خه لکی رون

بکاتهوه.

فَتَا اللَّيْلُ فَنُتَا: شیرمه کوئی ۵ گور او
بزرگا ۵ گهرماییه که ی شکایه وه.
ساردیو وه.

فَتَا الْقِدْر: کولانی مهنجه له که ی شکانده وه
به ناوی سارد یان به هو ی سارد
کردنه وه ی به شتی تر.

فَتَا غَضْبُهُ: رقه که ی نیشته وه توندو تیزی
پیوه دیار نه ما.

فَتَا الْبَارِد: ساردی شته که ی به گهرم کردن
شکاند.

فَتَا فُلَاً عَنْ رَأْيِهِ: فلانکه سی له پاو
بوجوونه که ی لادا ژیوانی کرده وه.

فَتَى الرَّجُلُ فُتْنًا: پیاو که رقی نیشته وه.
دمگوتری:

فَتَى الْقَضَبُ فُتْرًا: رقه که ی نیشته وه.

أَنْشَأَ الْخُرُّ: گهرما دامرکایه وه، رهوییه وه.
أَنْشَأَ الرَّجُلُ: پیاو که ماندوو بوو،
ومرزو جارس بوو.

أَنْشَأَتِ السَّاءُ: ناسمان ساو بوو.
أَنْشَأَ بِالْمَكَانِ: له شوینه که مایه وه.

أَنْشَأَ الْقَوْمُ لِلْمَرِيضِ: خه که که بهردیان
گهرم کردو ناویان لی پرژاند
خستیانه سهری بوئه وه ی نارهق بکا.

فَتَّ الْحَارَّ بِالْبَارِد: به ساردییه که
گهرمییه که ی شکانده وه ۵
دایمرکانده وه.

فَتَّ وَعَاءَ التَّمْرِ: سه به ته خورما که ی
کردمه وه ۵ خورما که ی

إِفْتَتَه: ژیرباری کرد، ملکه چی کرد.

إِنْفَتَّ: بؤ موتاومه ی (فَتَّه) دی.

فَتَّحَ الشَّيْءُ فَتْحًا: شته که ی کهم کرده وه.

فَتَّحَ الْبَنَر: بیرمه که ی دمردا ۵ دمگوتری:
(فلان بحر لا یَفْتَحُ) فلانکه س دمربایه و
زانیاری لی نابری.

فَتَّحَ الْحَارَّ بِالْبَارِد: به ساردییه که هه لاوی
گهرمییه که ی شکانده وه.

أَفْتَحَ الرَّجُلُ: پیاو که ماندوو بوو
هه ناسه ی لی برآ.

فَتَّحَ دَرْعَهُ: زرییه که ی به ناوری شم
ناواخن کرد.

الْفَتَائِدُ: ناواخی پوژاک و شتی تر ۵
هه وری گه وال گه وال و چین له سهر
چین.

الْفَائِزُ: یاسا و جاسوس ۵ تهشت و
سوینه.

فَتَّحَ رَأْسَهُ فُتْنًا: سهری شکاند.

فَجَأَ الْأَمْرَ فَجْأً وَفَجْأً: کاره که
له ناگا و یه خه ی گرت.

فَجَأَهُ مَفْجَأً: له ناگا و یه خه ی گرت و
په لاماری دا.

الْفَجَاءُ: همرشتیک له ناگا و توشی مروؤ
بن ۵ (موت الفجاء) مردنی له ناگا و،
مه رگی موفاجات.

فَجَّ فَجًّا: نیوان فاجی بانکردن.

فَجَّ الْأَرْضَ: کهندی قولی له زهوییه که کرد.

(ك: فِجَاحٌ وَافِجَةٌ).

الفِجُّ: كهل و دهر بهند رینگای تهنه گه بهر.
فَجَرَ أَمْرُ الْقَوْمِ: کاری خه لکه که گهنده ل
بوو، گهنده لی تی که هوت.

فَجَرَ فِي عَيْنِهِ: له سویندکه پیدا دروی کرد.
فَجَرَ الرَّاكِبُ عَنْ سَرَجِهِ: سوار که له سهر
زین که خوار بوو، لار بوو.

فَجَرَ عَنِ الْحَقِّ: له حه ق و راستی لایدا.
فَجَرَ مِنْ مَرَضِهِ: له نه خوشی به که چاک
بووه.

فَجَرَ الْإِنَاءَ: جۆ که که ی شق کرد، جۆ که ی
راکیشا ۵ دمشگوتری:

فَجَرَ الْمَاءَ: رینگای بؤ ناو که کردموه.
فَجَرَ اللَّهُ الْفَجَرَ: خودا به یانی دهر خست،
کازیوه ی به یانی ناشکرا کرد.

أَفْجَرَ: کهوته ناو کازیوه ی به یانی به یوه ۵
تاوانی کرد ۵ له حه ق و راستی لای
دا.

أَفْجَرَ فَلَانًا: فلان که سی به گونا هبار هاته
به رچاو.

أَفْجَرَ الْيَنْبُوعَ: رینگای بؤ ناوی کاریزو
سهر چاوه که کردموه.

فَاجَرَ مَفَاجِرَةً وَفِجَارًا: هاویه شی کرد له
نه نجامدانی تاوان دا.

فَجَرَ: بؤ زیدمروی له مانای (فَجَرَ) دئ
۵ قورن دمه رموی: ﴿وَلَفَجَرْنَا
الْأَرْضَ عُيُونًا﴾.

فَجَّ الرَّجُلُ وَالِدَابَةَ فُجْبًا وَفُجْبِيًّا: بیاو که
پان و لاخه که نیوان قاجی پان کردموه،
قاجی پان کردنه وه.

فَجَّ الْقَرْسُ: زئی که وانه که له پشتی
که وانه که دوور که وته وه.

أَفَجَّ: به جۆ له وانی و کون و که له به ردا
پؤی و سهری خؤی هه لگرت ۵
په له ی کردو خیرا پؤی ۵ نیوان
قاجه گانی پان کرد.

أَفَجَّ الْأَرْضَ بِالْمَعْرَاثِ: به هه و چارو
گاسن زهوی به که ی در ی.

فَاجٌ مَفَاجَةٌ وَفُجَاجٌ: نیوان قاجه گانی
پان کرد ۵ دمشگوتری: (فَاجٌ رَجْلِيه
و مابین رجليه) نیوان قاجه گانی پان
کردن.

إِفْجَجَ: به جۆ له وانی و کون و که له به رو
سارای کاک ی به کاک ی دا پؤی ۵
رینگای دووری بر ی.

إِنْفَجَّتِ الْقَرْسُ: زئی که وانه که له پشتی
که وانه که دوور که وته وه.

تَفَاجَ: زیدمروی کرد له بلا و کردنه وه ی
قاجه گانی ۵ دمشگوتری: (تَفَاجَتِ
النَّاقَةُ لِلْحَلَبِ).

الْأَفْجِيجُ: دۆل و شیوی فراوان.

الْفُجَاجُ: رینگای پان و پؤر.

الْفُجَاجَةُ: (فُجَاجَةُ كُلِّ شَيْءٍ) کال و
نه که بیو نه کول و ۵ میوه ی نه که بیو.

الْفُجَّ: رینگای پان و پؤر و دوور و دریز ۵

فَجَرَ الرَّجُلُ الْقَذِيفَةَ وَغَمَهَا: بیاو که
تۆپه که می تهماند.

فَجَرَ فَلَانًا: تاوان و خرابه کاری پال فلان
دا

إِنْفَجَرَ الْكَلَامُ: له خۆیه وه قسه کانی
هه لیه ست و له که سی نه بیستبوو
که سی ش نه و قسانه ی پی
پانه که یاندبوو.

إِنْفَجَرَ: بۆ موتاوه عه ی (فَجَرَ) دئ.
إِنْفَجَرَ الْمَاءُ وَغَمَهُ: ئاوه که هه لقولا،
نه و ته که هه لقولی.
إِنْفَجَرَ فَلَانٌ بَاكِيًا: فلان که س له قلبی
گریانی دا.

إِنْفَجَرَ الصُّبْحُ: شه و راپورد و نه ما،
تاریکی په ویه وه.

إِنْفَجَرَ عَلَيْهِمُ الْعَدُوُّ: له نا کا و دوژمن
په لاماری دان و به سو پای زۆره وه
هیرشیان کردنه سه ر ه ده شگوترئ:
(إِنْفَجَرَتْ عَلَيْهِمُ الدَّوَاهِي) به لاو
کارمات داباریه سه ریان و له هه موو
لایه که وه ته نگ ی پی هه ئچنین.

تَفَجَّرَ: بۆ موتاوه عه ی (فَجَرَ) دئ.
تَفَجَّرَ الْمَاءُ وَغَمَهُ: به مانا (إِنْفَجَرَ) دئ.
تَفَجَّرَ الصُّبْحُ: به مانا (إِنْفَجَرَ) دئ.

الْفَاجِرُ: گونا هه کار و به د په وشت
به جوژیک گوئ به هیج یاسا و
رێسایه که نه دا ه ده شگوترئ: (عین

فَاجِرَةٌ) سویندی به درؤ (ك: فَجَارُ
وَفَجْرَةٌ) ه قورئان ده هه رموی:
(أَوَّلُكَ هُمُ الْكَفَرَةُ الْفَجْرَةُ).

فَجَارٍ: به و شیوه بینایه دئ و ناوه بۆ
گونا هه و تاوان و ده شکریتته ئاوه ئنا و
بۆ ئاوه رمت و نیدای ئی ده کری ه
ده گوئری: (یا فَجَارٍ).

الْفِجَارُ: شه ری فیجار؛ شه ری که له
نیوان قورمیش و هاو سویند مه کانیان و
له نیوان هۆزی هه وا زیندا روی دا،
پیغه مبه ر (د.خ) که نه و کاته
ته مه نی بیست سا ئ بو و هاو به شی
نه و شه ری کرد.

الْفَجَرُ: کازیوه و روناکی به یانی ه نه و
کازیوه و روناکییه دوو جوژن
فه جری کازیبو و فه جری صادق.
فَجَرًا: بۆ زیدمه ریوی له مانای (فاجر) دا
به کار ده یئندری ه ته نها له کاتی بانگ
کردندا به کار ده یئندری.

فَجْرَةٌ: ده گوئری: (رَكِبَ فَلَانٌ فَجْرَةً)
فلان که س درۆیه کی گه وه ی کرد.

الْفَجْرَةُ: شوینی ئاو ئی هه لقولان ه
(فَجْرَةُ الرَّادِي) ده راوی شی و دۆل.

المتفجرات: ته هه مه نی؛ مه وادی
کیمیاوییه، قومبوله و مینی ئی
دروست ده کری و ئاماده باشی
ته هینه وه ی تیدایه.

فجائع).

المَفْجَعُ: به مانا (الفاجع) دى ۵ دهگوتري:

(ميت فاجع و مُفْجَع).

فَجَفَّ: شانازی کرد به شتیک گه نیه تی،

لافو گه زافی شتیکی لی دا: که هی

نه و نه بوو ۵ (فهو فجفاج وفجافج).

فَجَلَ الشَّيْءُ فَبَلًا: شته که شلو گه و ره

بوو داجوړا.

فَجَلَ الشَّيْءُ: شته که ی پان کرد.

إِنْفَجَلَ أَمْرًا: کاره که ی دروست کرد،

دایه ی نا.

الْأَفْجَلُ: گهل پان، که سیك نیوان

دوقاجی پان بی.

الْفَجَالُ: تور هروش.

الْفَجْلُ: تور.

فَجِمَ فَجْمًا: شه ویله ی گه و ره بوو (فهو

أفجم وهي فجماء).

إِنْفَجَمَ الْوَادِي: شیوه که، دۆله که پان و

هراوان بوو.

تَفَجَّمَ الْوَادِي: به مانا (إِنْفَجَمَ) دئ.

الْفُجْمَةُ (فَجْمَةُ الْوَادِي): دهراوی شیو و

دۆل.

فَجَا الْبَابَ فَجْرًا: دمرگاکه ی کردموه.

فَجَا الْقَرْسَ: نیوان ژبو و پشت

که وانه که ی پان کرد.

فَجِي فَجًا: نیوان دوو نه ژنوی هراوان کرد

۵ (فهو أفجى وهي فجواء).

فَجَسَ فَجَسًا: خو ی به زلزانى و لوتبه رزی

نواندو تاوانی کرد.

تَفَجَسَ: به مانا (فَجَسَ) دئ.

فَجَعَهُ فَجْعًا: نازاری زوری پی گه یاند ۵

دهگوتري: (أمر فاجع) روداو یکی

ناخو ش و جهرگپه ۵ به لایه کی

گه و ره و ترسناکه.

فَجَعَهُ: زور نازاری دا.

تَفَجَّعَ: به هو ی به لآو کاره ساته که وه

نازاری پی گه یی ۵ دهسگوتري:

(تَفَجَّعَ لِفُلَانٍ) زور خمه ته تبارو

ناره حه ت بوو بؤ فلان.

الْفَاجِعُ: قه له پرشی شوم و نه گبه تی ۵

دهگوتري: (رجل فاجع) پیاویکی دل

به نازارو خمه ته تبار ۵ (إمرأة فاجعة)

ناهره تیکی کو ست که و توه،

کارمساتی گه و ره و جهرگپری لی

رودراوه.

الْفَاجِعَةُ: به لآو کارمساتیک زور

جهرگپ بی و نازار به مرو ف بگه یه نی

۵ جا کارمساته که له دهستدانی

خو شه ویست بی یان مال و سامان بی

۵ (ك: فراجع).

الْفَجْرُ: به مانا (الفاجع) دئ ۵

دهگوتري: (موت فاجع) ۵ مردن یکی

جهرگپه.

الْفَجِيَّةُ: به مانا (الفاجمة) دئ ۵ (ك:

أَفْجَى الرَّجُلُ: پیاوکه بژیوی مال و مندالی خوی زیاد کرد.

فَجَّاهُ: دمری خست.

فَجَّاهُ عَنْهُ: دوری خسته و ه پالی پیومنا.

تفاجی: که لینی تیکهوت.

الْفَجْرَةُ: که له بهری نیوان دوش ه (فَجْرَةُ الدار) جهوشه ی مال ه

بهردمرگای مال.

الْفَجْرَاءُ: که له بهرو نیوان پانتایی نیوان دوش.

فَحَّتْ عَنْهُ فَحْشًا: لئی کۆلیه وه دمگوتری:

(فَحَّتْ عَنْ الْخَبْرِ) (وَفَحَّتْ فِي الْأَرْضِ).

إِفْتَحَتْ عَنْهُ: لئی کۆلیه وه

تویژینه وه ی تیدا کرد ه دمشگوتری:

(إِفْتَحَتْ مَا عِنْدَ فُلَانٍ).

الْفَحِشُ (فَحِشُ الْكَرْشِ): شتیکی بۆش و

قاتقاته بهورگه وه په یومهسته.

فَحِجَّ فَحْجًا: پێشی قاجه کانی لیک نزیك

بوونه وه دواوه قاجه کانیشی لیک

دووهرکه وتونه وه ه (فَهْرُ أَفْجَحٍ وَهِيَ

فَجْجَاءٌ) ه (ك: فُجِجَ).

أَفْجَحَ عَنِ الْأَمْرِ: له کارمه که

هه له سه میه وه هاشه و پاش

کشایه وه.

أَفْجَحَ حَلْوِيَّتَهُ: قاجی نازه له

شیردمرکه ی لیک بلاو کردن بۆ

نهموی بتوانی شیرمه که ی بدوشی.

فَجَّجَ: بۆ زیدمرپی له مانای (فَجَّجَ) دی.

فَجَّجَ رَجُلِيهِ: نیوان قاجه کانی فراوان

کرد قاجه کانی لیک دوور

خسته وه.

إِفْتَحَجَّتْ سَاقَاهُ: قاجه کانی لیک بلاو بوون.

فَحَّتِ الْأَفْعَى فَحًا وَفَحِيحًا: مارمه که فیشکه ی کرد.

فَحَّ النَّائِمُ: نوستومه که پرخه پرخی کرد.

فَحَشَ الْقَوْلَ وَالْفِعْلَ فَحْشًا: قسمو

کردممه که زور ناشیرین بوو.

فَحَشَ الْأَمْرُ: کارمه که له سنوری خوی

دمرچوو ه (فَاحِشٌ، وَفَحَاشٌ).

فَحَشَ فَحْشًا وَفَحَاشَةً: به مانا (فَحَشٌ) دی

ه دمشگوتری: (فَحَشٌ عَلَى مَنْ مَعَهُ).

أَفَحَشَ: کاری خراب و نابرو بهری

هینایه پیشه وه.

أَفَحَشَ عَلَيْهِ فِي الْمَنْطِقِ: قسه ی ناشیرین و

بی نابروانه ی له گه ل یدا کرد.

فَحَشَ بِالشَّيْءِ: عه یبو عاری لی گرت.

تَفَاحَشَ: تاوان و خرابه کاری به ناشکرا

نه نجام دا شهرمی نه کرد.

تَفَاحَشَ الْقَوْمُ: خه لکه که به نه نجامدانی

قاجیشه یه کتریان تاوانبار کرد.

تَفَاحَشَ الْأَمْرُ: کارمه که خرابیه که ی زور

پهری سه ند.

تَفَحَّشَ: به مانا (تفاحش) دئ ۵ عمېبو
عاری پالدا.

الْفَاحِشَةُ: مېینهی (الفاحش) ۵ قسهو
کردموی ناشیرین و خراب و نه‌شیاو
۵ (ك: فواحش).

الْفُحْشُ: ناشیرین و نه‌شیاو له گفتارو
کردار.

فَحَصَتِ الْقَطَاةُ فَحْصاً: قه‌تییه‌که
لانیه‌کی بوخوی دروست کرد
هیلکه‌ی تیدا بکا.

فَحَصَ عَنِ الْأَمْرِ: به دواډا جوونی بو
کاره‌که کردو لئی کوټیه‌وه.

فَحَصَ فِي الْأَرْضِ: زهویه‌که‌ی هه‌لکولی.

فَحَصَ الشَّيْءُ: که‌شفی شته‌که‌ی کرد.

فَحَصَ الطَّبِيبُ الْمَرِيضَ: پزیشکه‌که
نه‌خۆشه‌که‌ی پشکنی بوټه‌وه‌ی بزانی
نه‌خۆشیه‌که‌ی چیه.

فَحَصَ الْكِتَابَ وَفَرَّهَ: له کتیبه‌که ورد
بووه تابزانی چیهو باسی چی ده‌کا.

إِفْتَحَصَ عَنْهُ: به مانا (فحص عنه) دئ.

تَفَحَّصَ: زنده ره‌وی کرد له پشکنیندا ۵
زوری پشکنی.

الْأَنْحَرُوسُ: چالیک‌ی بچکوله‌یه قه‌تن

پان مریشک هه‌لی ده‌که‌نئ بو

نموی هیلکه‌ی تیدا بکاو له‌سه‌ریان

کړ بکه‌وئ ۵ (ك: أفاحيص).

الفحصه: چالایی چه‌ناکه پان پوممت.

الْمَفْحَصُ: به مانا (الأفحوص) دئ ۵ (ك:
مفاحص).

فَحَفَّحَ: له‌خه‌ودا پرخه پرخی کرد ۵
گړیه‌که له‌ده‌نگی دا په‌یدا بوو ۵
قسه‌ی زور کرد.

فَحَلَ الْإِبِلَ وَ نَحَمَهَا فَحْلاً: نیره حوشتی

کرده ناو رموه حوشرمه‌کانه‌وه بو
که‌ندانیان ۵ ده‌سگوتری: (فَحَلَّهَا فَحْلاً).

أَفَحَلَ فُلَانٌ: فلانکس که‌له‌حوشتی
په‌یدا کرد.

أَفَحَلَ فُلَاناً فَحْلاً: فلانکس که‌له
حوشتی دا به‌فلانکس.

إِفْهَلَ فُلَاناً بَعِيراً: که‌له حوشتی دا
به‌فلانکس.

تَفَحَّلَ: خوی شوبه‌اند به که‌له‌حوشتی.

تَفَحَّلَ الشَّجَرُ: دره‌خته‌که بی بهر بوو
به‌ری نه‌گرت.

إِسْتَفَحَلَ الْأَمْرُ: ئیشه‌که قورس بوو
له‌وزه‌ی مروءه‌ی دمرجوو.

إِسْتَفَحَلَتِ النَّخْلَةُ: دره‌خته خورماکه
نه‌زوک بوو به‌ری نه‌گرت.

الْفَحَالَةُ: نیرینه‌یی.

الْفُحَالُ: دره‌خته خورمای نیر ۵ (ك:
فحاحيل).

الْفَحْلُ: نیره‌ی به‌هیزو توانا له‌هه‌ر
زینده‌وه‌رێک بی.

فحول الشعر وفحول العلم: نه‌و که‌سانه‌ن

که زور سهرکه وتوون لهو بوارانه دا.
 الْفَحْلَةُ مِنَ النِّسَاءِ: نافرمتی
 چهغه چه ناو، زمان در یز.
 الْفَحْلَةُ: به مانا (الفحالة) دی.
 الْفَحْلَةُ: به مانا (الفحالة) دی.
 الْفَحِيلُ: که لی چاک و په سمن که
 به ناشکرا که لیه ته که ی پیوه دیار
 بی.
 فَحَمَ الصَّبِيَّ فَحْمًا وَفَحْرَمًا: منداله که
 به هو ی زور گریانوه هه ناسه ی لی برا،
 دمنگی نووسا.
 فَحَمَ فُلَانٌ: فلان بی دمنگ بوو، بو ی
 خواردو نه ی توانی وه لام بداته وه.
 فَحَمَ الشَّيْءُ فَحْرَمًا وَفَحْرَمَةً: شته که په ش
 بوو په ش هه لگه را.
 أَفَحَمَ الْقَوْمَ: خه لکه که که وتنه ناو
 تاریکی کاتی خه وتنه وه له شه ودا.
 أَفَحَمَ الْبَكَاءُ الصَّبِيَّ: گریان هه ناسه ی
 له منداله که بر ی و دمنگی نووسا.
 أَفَحَمَ الْحَصَمَ: کابرای پکا بهری بی دمنگ
 کرد بو ی دا.
 أَفَحَمَ الْهَمُّ وَغَمُهُ فُلَانًا: خه و خه فته
 نیشات و وزی له فلان بر ی.
 فَحَمَ الْخَشَبَ: دارم که ی کرده خه لوز.
 فَحَمَ الشَّيْءُ: شته که ی به خه لوز په ش
 کرد.
 الْفَاحِمُ: شتی زور په ش و ده گوتری:

(أسود فاحِم).
 الْفِحَامَةُ: پېشه ی خه لوز چیه تی و
 په ژوکاری.
 الْفَحَامُ: خه لوز فروش و که سیك
 خه ریکی خه لوز بی.
 الْفَحْمُ وَالْفَحْمُ: خه لوز.
 الفحم النباتي: نه و پاشه پوکه ی دوی
 سوتانی پوش و په لاش دهمینیته وه.
 الْفَحْمُ الْحَجْرِي: مه عدم نیکی په ش و
 بریسکه داره یان مه یله و په شه له
 ماده نه باتیه کانی ناو سکی زهوی و
 تی بهر بوونی ساله های سال و ملیونه
 سال به سهری دا پیک هاتو وه.
 الْفَحْمَةُ: (فَحْمَةُ اللَّيْلِ) په شایی شه و
 تاریکی و یان زور په ش.
 الْفَحِيمُ: شتی زور په ش.
 الْمَفْحَمُ: ده سه وه سان و بو ی خواردو
 له بهرام بهر به لگه ی بهرام بهر و
 زمان گریان و قسه بی نه مان.
 الْمَفْحَمَةُ: ده سه و ولاتیك خه لوزی
 به ردینی لی بی.
 فَحَا بِكَلَامِهِ اِلَى كَذَا فَحْرًا: قسه که ی
 ناراسته ی فلان شت کرد.
 فَحَى بِكَلَامِهِ اِلَى كَذَا: بو زید په پوی
 له مانای (فحا) دی.
 فَحَى الطَّعَامَ: زور زه لاته و موقه بیلاتی
 هیئانه پېشه وه.

فَأَحَا: قسهی له گهَل فلان کرد ه نه وهی
نیگای بۆ کرد تی گه یاند.

فَعَتِ الْأَفْعَى فَعَاً وَفَخِيخاً: مارمکه
فیشکاندی.

الْفَحَا: نهو زه لاتهو موقه بیلاتو
که مومو و زمرده چه موهو داوو
دەرمانه یه به خواردنه وه دهری ه
(ك: أَفَحَاء).

فَحَّجَّ النَّائِمُ: نوستوو هکه پرخه پرخی هات
(فهو افخ وهي فحَاء).

الفحوى: (فحوى القول) ناو مپووک و
مه بهستی قسه که.

الْفَحْ: داوو ته له بۆ گرتنی دپندمو
بالتدو شتی وا ه (ك: فِخَاخ
وفخوخ).

الْفَحْوَةُ: شانه ههنگوین که
ههنگوینه که له شانه که دا
مابیته وه نه پالتیوراب.

فَعَدَّ: له پانی دا، پانی ههنگاوت.
فَعَدَّ بَيْنَ الْقَوْمِ: خه که که ی لیک دپدوم
کردن و په رته وازهی کردن، کردنی
به دزی یه که.

فَعَتِ الطَّبَاخُ: چپشت لیته ره که به ده ست
پارچه گوشتی له مه نجه ته که دهره یناو
که وگیری به کار نه هیئا.

فَعَدَّ الرَّجُلُ عَشِيرَتَهُ: پیاو که بنه ماله
دوا بنه ماله بانگی هۆزمکه ی کردو
قسهی له گهَل کردن.

فَعَتِ الشَّيْئُ: شته که ی برپه وه ه
ده گوتری: (فخت رأسه بالسيف) سه ری
به شمشیرمکه په راند.

تَفَعَّدَ عَنِ الْأَمْرِ: له کارمکه پیدا دوا که وت.
الْفَعْدُ وَالْفَعْدُ: ران له نه ژنوو تا کلۆتی
سمت ه به رمبابیک له هۆزو خیل ه
(ك: أَفَحَاذ).

فَعَتِ السُّفْتُ: سه قفه که ی کون کرد.

فَخَرَّ الرَّجُلُ: پیاو که شانازی کرد
به سه ره ورمیه کانی خو ی یان هی
بنه ماله و که سو گاری ه لوتبه رزی
نواند ه خو ی به زل زانی.

فَعَتَتِ الْفَاخَتَةُ: کوترمه که زوری خویند.
فَعَتَتِ الْفَاخَتَةُ: بۆ زید مپووی له مانای
(فخت) دی.

فَخَرَّ الرَّجُلُ: له شانازی کردن دا به سه ر
مرۆفه که دا زال بوو.

الْفَاخَتَةُ: جوړه کوتری که له رویشتن دا
خیرا دمپواو که مپیک باله کانی
دمکاته وه و خو بادده داو لارو له نجه
دمکا ه (ك: فَوَاخَت).

فَخَرَّ فَرَاً: بیزی ئی کرده وه.
أَفَخَرَّ فَلَاناً عَلَى فَلَانٍ: فلان که سی به سه ر
فلاندا پاساو دایه وه فلان که سی له

فَخَجَّ الرَّجُلُ: پیاو که لوتبه رزی نواندو
خو ی به زل زانی.

هَلَانْ به‌باشتر زانی.

فَاخَرُهُ مُفَاخَرَةٌ: به‌شانازی کردن

به‌مرنگاری بۆوه.

فَخَرُهُ عَلَيْهِ: به‌سهر نه‌ودا پاساوی

دایه‌وه.

تفاخر: شانازی کردو خۆی پانواندو

خۆی هه‌لثایه‌وه.

تفاخر القوم: خه‌لکه‌که هه‌ندیکیان

شانازیان کرد به‌سهر هه‌ندیکیاندا.

إِسْتَفْخَرَ الطَّيْنُ: قورپه‌که بوو به‌سوالهت.

إِسْتَفْخَرَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی به‌جیگای

شانازی زانی و په‌سه‌ندی کرد.

الْفَاخِرُ: شتی به‌نرخ و به‌ها ده‌گوتری:

(نبات فاخر) روه‌کیکی باشه ده‌ (توب

فاخر) پۆشاکیکی به‌نرخه.

الْفَاخِرُ: سِوَالَهَت دروستکمر

(گۆزه‌که‌ر).

الْفَاخِرَةُ: کارگه‌ی سوالهت دروست

کردن.

الْفَخَارَةُ: پیشه‌ی سوالهت دروست کردن

(کیتته‌له‌و گۆزه‌که‌ر).

الْفَخَّارُ: قاپ و قاجاغی له‌ قوچ دروست

کراو و مکوو گۆزه‌و سوینه‌و کیتته‌له‌و

کوئینه‌و شتی و ا.

الْفَخَّارِي: دیزه‌و گۆزه‌ دروستکمر.

سِوَالَهَت دروستکمر ده‌ فرۆشیاری

سِوَالَهَت.

الْمُفْخَرُ وَالْمُفْخَرَةُ: جیگای شانازی و خۆ

هه‌لثانه‌وه ده‌ (ك: مفاخر).

الْمُفْخَعَةُ: فه‌خر کردن به‌بی نه‌وه‌ی

حه‌قی فه‌خر کردنی هه‌بی ده‌نگی

خشان‌ی کاغز یان قوماشی تازه.

فَخْمَ فَخَامَةً: گه‌وره‌ بوو، پێزو

شکۆمه‌ندی زیادی کرد.

فَخْمَ النَّمْلُ: ناخوتنی خۆش بوو.

فَخْمَةُ: گه‌وره‌ی کرد پێزی ئی گرت،

به‌رزی کرده‌وه.

تَفَخَّمَ: به‌مانا (فَخْمَةُ) دی.

الْفَيْخَمَانُ: پیاوماقوول و قسه‌ ره‌وا: که

به‌بی نه‌و کاره‌کان په‌کالا

نه‌کرینه‌وه.

فَذَحَ الْجَمْلُ فَذْحًا: باره‌که ماندوی کرد،

کۆله‌که‌ برستی ئی بپی.

فَذَحَ الدِّينُ: قه‌رزو قۆله‌ کۆله‌ی کوتاوه

له‌زیر قه‌رزدا ده‌نالینی.

إِسْتَفْذَحَ الْأَمْرَ: کاره‌که‌ی به‌قورسو

گران زانی و ته‌واو ماندوی کرد.

الْفَذْحَةُ: به‌لاو کاره‌سات ده‌ (ك: فوادح).

فَذَخَ الشَّيْءُ فَذْخًا: شته‌که‌ی شکاند ده‌

به‌زۆری بۆ شکاندنی شتی بۆشو ناو

کلۆرو ته‌م به‌کارده‌هیندری ده‌

ده‌گوتری: (فَذَخَ الرَّاسُ وَفَذَخَ الْبَسْرُ).

فَذَّ فَذًّا وَفَذِيدًا: ده‌نگی به‌هیز بوو، ده‌نگی

تیژ بوو.

فَدَّ الطَّائِرُ: بالئندمهکه بالئهکانی لیک دانو
کردنیهوه دمنگو ورشه ی بالئهکانی
هات.

فَدَّ الرَّجُلُ: پیاومکه بازی هاویشته وهلات
ه نهوهنده کهیف خوشو تهر دوماخ
بوو تهپهتهپی قاجی که بهزموی
دهکیشا بهناسانی دهبیسترا.

فَدَّ الرَّجُلُ: پیاومکه بهخوبادان و لوت
بهزری پوی ه کاسبی بو مالو
مندالی کرد.

الْفَدَّادُ: دمنگ گهورمو ناخوش و قسه
قمب.

الْفَدَّادَةُ: بوق.

الْفَدِيدُ: دمنگه دمنگو ههراو هوریا.

فَدَّرَ فَدْرًا وَفَدْرًا: شل بووه، هیواش بووه،
نیشتهوه.

فَدَّرَ الرَّعْلُ: نیربیه کیویهکه له کیودا
ناخی بوو ه قهلهوو خوباب بوو ه
بهسالاجوو.

فَدَّرَ اللَّحْمُ: گوشته کولامکه سارد بووه.
فَدَّرَ فَدْرًا: گیل و نهحمق بوو.

أَفَدَّرَ: بهمانا (فَدَّرَ) دی.

فَدَّرَ: بهمانا (فَدَّرَ) دی.

فَدَّرَ الْحَجَّارَةَ: بهردهکهی شکاند.

تَفَدَّرَ الْحَجَرُ: بهردهکه شکا.

الْقَادِرُ: بزنه کیوی پیر.

الْقَادِرَةُ: بهردی پتهوی سهر کیو ه

لوتکه شاخی سهرکیو.

الْقَدْرُ: حهیوانه کیوی ه بزنه کیوی.

الْقَدِرُ مِنَ الْعِيدَانِ: دارو شوپگی خوش
شکاو خیرا شکاو.

الْقِدْرَةُ: پارچهی شت ه دهگوتری: (قِدْرَةُ
مِنَ اللَّحْمِ) (وَقِدْرَةُ مِنَ التَّمْرِ) ه
(وَقِدْرَةُ مِنَ اللَّيْلِ).

الْقَدُورُ: بزنه کیوی پیر.

الْمَقْدَرَةُ: شوپنیک بزنه کیوی زوری بی.
قَدَعَ قَدْعًا: دمست و قاج خوارو خییج

جومزگه سوپاو ه دهگوتری: (قَدَعْتَ
يَدَهُ أَوْ قَدَمَهُ) (فَهُوَ أَقْدَعُ وَهِيَ قَدْعَاءُ).

قَدَّعَهُ: دمست و قاجی خوارو خییج
کردن.

الْقَدْعُ: خوارو خییجی له جومزگه دا.

قَدَّعَ الشَّيْئَ: شتهکهی شکاند، بهزوری بو
شتی بوش و تهر بهکاردههیندری.

قَدَّعَ الطَّعَامَ: پۆن و چهوری
بهخواردنهکه دا کرد.

إِنْقَدَعَ الشَّيْئُ: شتهکه بههوی وشک
بوونهوهی نهرم بوو ه شکا.

قَدَّعَدَ: دهنگی بهرز بووه ه دهنگی
تهپهتهپی ههنگاو ههئینانی هات،

نهوهنده کهیف خوشو تهرتهماخ
بوو خیرا خیرا قاجی بهزهویدا داو

ههلهپری.

الْقَدْدُ: زموی پانو پۆرو سارای کاکای

به کاکي که هيجي تيدا نه بي (ك):
فدا (فد).

الفَدْفَدَةُ: دمنگيکه ومکوو هيشکه ي مار.
قَدَمَ فاه: (قدم على فيه) پهړوي خسته
سهر دهمي، توپه وانه ي لهدهمي هاخني
ه دهگوتري: (قَدَمَ الإبريق و قدم الدابة).
قَدَمَ المجوسي فَمَه: کابراي ناگر پهرست
پهړوي خسته سهر دهمي خو ي ومکوو
به جيهيتاني نمرکيکي ناييني تايبه تي
خويان.

قَدَمَ قَدَمَةً وفدامة: تيگه پيشني لاواز
بوو، بوړي خواردو به لگي
به دهسته وه نه ما ه نه حمه قو گيل بوو،
قه له و خه په بوو ه (فهو قَدَم) ه (ك):
فدام).

أَفْدَمَهُ: به مانا (قَدَمَهُ) دي.

قَدَمَ: بو زيد پهړوي له ماناي (قَدَمَ) دي ه
دهگوتري: (قَدَمَ الإبريق) زارکي
مه سينه که ي توند به ست.

قَدَمَ فاه: دهمي توند به ست.

قَدَمَ البعير: لغاوي خوشترمه کي زور
توند کرد دهمي يني خوشترمه کي
توند کرد.

قَدَمَ الشوب: پرنګي سوري زوري له
قوماشه که دا ه (فهو أقدام).

الفِدَامُ: نه و پهړوي ده خريته
سهر دهمي شت يونه وه ي شتي

تيديايه نه پرزي واته: توپه وانه ه
هه روا نه و پهړوي له دهمي قاپو
گوژمو سوراحي دمه سر ي بو
پالاوتني شلمه مني ناوي ه يان نه و
شته ي تيي دهگري ومکوو شير
پالتيوک.

الفِدَامَةُ: به مانا (الفدام) دي.

الفَدَمُ: (رجل فَدَم) پياويکي که وودن و
نازيرمه که به ناخوشي تيده گا ه
قوماشي پرنګ کراو به پرنګي
سوري که سکون.

المَقْدَمَاتُ: نه و گوژمو سوراحيانه ي
پهړويان له زارکي دمه سر ي.

قَدَمَ الإبل: خوشترمه کي قه له و کرد.

الفَدَانُ: ناميري کيلان ه نيري جوت که
ده خريته سهر ملي دووگا يان دوو
هيستر هه وچارو مزانو ناميري
جوت کردني لي شته تکه دهر ي ه
پارچه يه که له زموي له ولا تي
ميصر به (۲۰۰ متر چوارگو شه)
مه زمنده دهگري.

الفَدَنُ: باله خانه ه (ك: أقدان).

فداه فَدَى وفدى وفداء: به مال و سامان
پزگاري کرد، به ده لي دا، دهگوتري:
(فداه بعال) ه (وفداه بنفسه).

أفدى: جهسته ي گه وره بوو.

أفدى صَفِيَه: مندا له که ي خو ي

أَفْدَى فَلَاناً أَسْرَهُ: به دهلی
له به نندیه که ی و مرگرت.

فَدَاهُ مَفَادَةً وَفْدَاءً: فیدی به ی بُودا ه
فیدی به ی لَ قبول کرد.

فَادَى الْأَسْرَى عِنْدَهُ: به نندیه که ی لای
خوی نازاد کردن له به رامبر نه و مدا
دوژمن نه و منده به ندی نه و ان نازاد
بکا.

فَدَّاهُ بِنَفْسِهِ: فیدی به ی بُودا و به مال
رِزگاری کرد ه یان وتی: کردم
به قوریانی تو.

إِفْتَدَى: له جیاتی خوی فیدی به دا.

إِفْتَدَى الْأَسْرَى: به مال و سامان
به نندیه که ی کر به ووه.

تَفَادَى الْقَوْمُ: خه لکه که هه نندیکیان
فیدی به یان بو هه نندیکیان دا.

الْفِدَاءُ: نه و مال و سامانه ی ددرئ بو
نازاد کردن ی گرا و ه یان نه و دی له

رِیگای خودا دا دبه خشرئ له پاسا و
و بارته قای که مته رخه مییه که له

خودا به رستی دا و مکو و که فارمتی
رؤزو و تاشینی مو و له کاتی

نیجرامدا، له به مرگرتی پو شاک
دورا و له کاتی نیجرامدا ه قوریانی.

الْفِدَائِي: پيشمرگه له رِیبازی خودا دا
یان له پیناو زید و نیشتمان دا

گیانی خوی دبه خشی.

الْفِدْيَةُ: به مانا (الْفِدَاء) دئ ه (ك:
فیدی).

فَدَّ عَنْ أَصْحَابِهِ فِدَاءً: له ها و نه گانی جیا
بو ووه و ته نیا که و ته دشتئ ه

دهگوتری: (فَدَّ عَنْ نَظَائِهِ) له
ها و نه گانی جودا بو ووه.

فَدَّ فَلَاناً: فلان که سی دمر کرد به توندو
تیژی و دمر یی نا.

أَفْدَتِ الشَّاةُ: مهر که بیچویه کی بو و،
دولانه ی نه بو و نه مه کاتییک

دهگوتری که مهر که هه مو و سائی
دولانه ی بو و بی.

أَفْدَتِ الْقَوْمُ: خه لکه که یه که یه که
به شوین یه کتر دا هاتن.

تَفَدَّ بِالْأَمْرِ أَوْ بِرَأْيِهِ: تاکر هوی و
دیکتاتور ی نواند له کار که دا یان

سوور بو و له سهر رای خوی و گوینی
به مقسه ی که س نه دا.

الْأَفْدُ مِنَ السَّهَامِ: تیری بیچ به رو بال.

الْفَاءَةُ: دهگوتری: (كَلِمَةُ فَاءَةٍ)
وشه یه کی ساز و نیا ساییه.

الْفِذَاذِي: دهگوتری: (جاء القوم فذاذی)
خه لکه که تاکتاک هاتن و یه که

له دوا ی یه که هاتن.

الْفِذَاذ: تاکتاک و یه که له دوا ی یه که ه
دهگوتری: (جاء القوم فذاذاً)

خه لکه که یه که یه که هاتن.

الْفَذُّ: تَاكَ ۵ تهنیا له شوینی خوئی و

دابینکردنی بیویستیاتی خوئی ۵

یه کهم قوماحی قوماری مهیسیر ۵

خورما وشکه ل نهو جوړه

خورمایه ی که پیکه وه نانوسین ۵

(ک: أفذاذ وفذوذ) ۵ دمگوتری: (جاء

القوم أفذاذاً) یه ک یه ک خه لکه که

هاتن.

الْفَذُّ: شازو ناوازه و دمچوو له

قاعیده.

الْفَذُّ: به مانا (الفذاذ) دی.

الفذاذ: نهو مهړه ی عاده تی وایه تاک

بیچوی دمبی و همرگیز دولانه ی

نه بووه.

فَذْلِكَ الْحِسَابُ: حیسابه که ی کوټایی پی

هیڼاو لی بیووه.

الْفَذْلُ: کورته ی باسو خواصه که.

الْفَرُّ: که رمکیوی.

الْفَرَّاءُ: به مانا (الفرأ) دی.

الْفَرِيءُ: هه لبه ستر او ۵ دمگوتری: (أمر

فَرِيءً) روداو یکی هه لبه ستر او وه بی

بنه مایه ۵ (أمر فَرِيءً) کاریکی

که ورمیه.

فَرَّتْ فَرْتًا: تاوانی کردو بی دین بوو.

فَرَّتِ الرَّجُلُ فَرْتًا: پیاوکه که عه قلی لاواز

بوو دوا ی نه وه ی عه قلی ته و او کامل

بوو عه قلی لاواز بوو

فَرَّتَ الْمَاءُ فَرْتَةً: ناومکه زور شیرین و گوارا

بوو (فهر فرات).

الفرات: ناویک زور شیرین و گوارا بی ۵

دمگوتری: (ماء فرات ونهر فرات).

فَرَّتَكَ: به هه نگاهی کورت کورت

رؤیشت.

فَرَّتَكَ الشَّيْءُ: شته که ی وردو هار کرد.

فَرَّتَكَ النَّسِيجَ وَغَمْرَهُ: چنراومکه ی

هه لوم شانده وه و خرابی کرد.

فَرَّتَنَ: به هه نگاهی کورت کورت رموی

کرد.

فَرَّتَنَ فِي كَلَامِهِ: زوری قسه کردو قسه ی

له قسه دمر هیڼا.

فَرَّتَنِي: ئافرمی داوین پیس ۵

چه تیوه و کارمکه ر.

الْفَرْتَنِي: بیچوی که متیار ۵ ئافرمی

داوین پیس و چه تیوه.

فَرَّتَتِ الْمُبْلَى فَرْتًا: ئافرمته دوو گیانه که

ته نگه نه فیس بوو به هوی قورسای

سکه که ی.

فَرَّتَ الْكَرْشُ: که ده ی هه لدری و پاشماوه ی

خواردنه که ی ئی دمر هیڼا.

فَرَّتَ وَعَاءَ التَّمْرِ: سه به ته خورما که ی

شق کرد هه رچی خورمای تیدا بوو

بلاو بونه وه ۵ دمگوتری: (فَرَّتَ الْحَبُّ

كَبْدَةً) عیشق و نه وین دل و جه رگی

فلانی له تلت کردوه.

السَّمَاءُ فَرَجَتْ ﴿١﴾: كَاتِيكَ نَاسِمَانِ شَهَقِ
بوو، درزی برد.

فَرَجَ الْقَوْمُ لَهُ: خه لکه که پښکه یان بو
درېا، شوپښیان بو فراوان گرد.

فَرَجَ اللَّهُ الْغَمُّ: خودا غم مو ناخوښه که ی
لا برد.

فَرَجَ فَرَجًا: شهرمگای دمرکه وت ۵ ترساو
تاسا ۵ سمتی گه وړه بوون.

فَرَجَتْ ثَنِيَاءُ: ددانی پښه وهی شاش
بوون ۵ بو شایي که وته نیوانیانه وه ۵
(فهر أفرج وهي فرجاء).

فَرَجَ فَرَجًا: نه پنی نه پاراست.

أَفْرَجَ الْفُجَارُ: ته پو توژه که ی لاجوو
نه ما.

أَفْرَجَ الْقَوْمُ عَنِ الْمَكَانِ: خه لکه که له و
شوپښه دمرچوون.

أَفْرَجَ عَنِ الْغَبِيسِ: به نندیه که ی
مهره خهس گرد ۵ دهگوتری: (أَفْرَجَ
عَنِ الْأَسِيرِ أَفْرَجَ عَنِ الْمَالِ).

أَفْرَجَتْ الدَّجَاجَةُ: مریشکه که جوجکی
هه لپیان.

فَرَجَ الشَّيْءُ: شته که ی فراوان گرد.
فَرَجَ اللَّهُ الْغَمُّ: خودا خه م و
خه فته ته که ی لا بردو ۵ مواندیه وه.

إِنْفَرَجَ الشَّيْءُ: شته که فراوان بوو ۵
دهگوتری: (إِنْفَرَجَ مَا بَيْنَ الشَّيْئَيْنِ)
درزی نیوان دوو شته که فراوان بوو.

فَرِثَ الرَّجُلُ فَرِثًا: پیاو مکه تیږ بوو ۵
دهگوتری: (شَرِبَ عَلَى فَرِثٍ) له سهر
تیږی خوار دپه وه.

فَرِثَ الْقَوْمُ: خه لکه که پهرته وازه بوون.
أَفْرِثَ الْكَرْثُ: به مانا (فَرِثَهَا) دی.

أَفْرِثَ الرَّجُلُ: تانه و ته شهری له
پیاو مکه دا، زهبری لی وه شانده.

أَفْرِثَ أَصْحَابُهُ: به هیتننه یی و
دوو زمانی هاو ده کانی خوی خستنه
ناو گیزاو و چور تمه وه ۵ وای لی
کردن بکه ونه بهر تانه و ته شهری
خه لک.

إِنْفَرِثَ الْحَبْلُ: به مانا (فَرِثَ) دی.

تَفَرِثَ الْقَوْمُ: خه لکه که پهرته وازه بوون
۵ (تَفَرِثَ الْحَبْلُ) نا فرمته
دوو گیانه که به هو ی قورسی
سکه که پیه وه ته نگه نه فهس بوو.

الْفَرَاثَةُ: باقی مانده ی خوراک له گه ددها.
الْفَرِثُ: به مانا (الْفَرَاثَةُ) دی ۵ قورنان
د مفرموی: ﴿تَسْتَفِیْکُمْ مِمَّا فِی بُطُونِهِ
مِنْ بَيْنِ فَرِثٍ وَدَمٍ لَبْنَا خَالِصًا سَائِغًا
لِّلشَّارِبِ﴾.

الْفَرِثُ: تیږو ته سهل ۵ (المكان الْفَرِثُ)
شوپښیک نه کیو و که ژ بی نه
دهشتای بی.

فَرَجَ بَيْنَ الشَّيْئَيْنِ فَرَجًا: درزو قه لشتی
خسته نیوان دوو شت ۵ یان شته که ی
شهق گرد ۵ قورنان د مفرموی: ﴿وَإِذَا

۵ لاجونی غەم و ناخۆشى ۵ بينينى
 شتى غەم رەوین.
 الْفَرْجِيَّةُ: جبەى پیاوی نایینی
 پۆشاکلىكى پان و قۆل دریزه پیاوی
 نایینی لەبەرى دەکا.
 الْفَرْجُ: کراسى بچوک ۵ جوجک؛
 بىچوى مريشک.
 الْفَرْجُ: کەوانىک زىيەگەى ئى ترازابى
 ۵ ميينەيهک زۆرى منداڵ بووبى ۵
 شتى بەدمرەوه و ناشکرا بۆ نىرو
 مى.
 الْمَرْجُ: کوژراویک نەزاندرى کى
 کوشتويهتى ۵ مروڤى بى کەسو بى
 دەر نە نەوهى هەبى نە هۆزو خيىل
 نەمال و سامان.
 الْمَرْجُ: شانە ۵ کەسيک بن هەنگلى
 پان و پۆر بى.
 الزاوية المنفرجة: زاويەى کراوه: کە لە
 نەومد دەرەجە زياتر بى.
 الْفَرْجَارُ: پەرگاڵ؛ پەرگار ناميرىکە
 دووفاچى هەيه کەوانە و شتى وای
 پى رەسم دەکرى.
 فَرْجَنَ الدَّابَّةَ: ولاخەگەى پەنە کرد ۵
 بە پەنە پىستى ولاخەگەى پاک
 کردموه.
 فَرْجَنَ الشَّوْبَ: بە فلەجە کراسەگەى
 خاوين کردموه.
 الْفَرْجُونُ: ناميرىکە لە ناسن وەکوو

إِنْفَرَجَ الْقَمُ وَالْكَرْبُ: غەم و
 نارەحتيەکان رەوانەوه و نەمان.
 تَفَرَّجَ الرَّجُلُ بِكَذَا وَعَلَيْهِ: پیاوگە
 تەسەللای هات و خەم و پەژارەى
 رەوينەوه، بەو گەران و تەماشای
 کردنە غەمەکانى بەبادا.
 التَّفَارِجُ: (تفارج الأصابع) بۆشایی و
 درزى نىوان پەنجەکان.
 الْفَرْجُ: درزو قەوارەى نىوان دووشت ۵
 قورئان دەفەرموى: ﴿وَمَا لَهَا مِنْ
 فَرْجٍ﴾: ناسمان هىچ درزو
 قەوارەى تیدا نیە ۵ هەروا بە
 کینایە و درگە بەشەرمگای
 نادەمیزاد دەگوترى و بەزۆرى بۆ
 ئەو وانىک و هینەى پیاو و ئافەرت
 بەگاردى ۵ قورئان دەفەرموى:
 ﴿وَالَّذِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا﴾ ۵ یان
 دەفەرموى: ﴿وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ
 حَافِظُونَ﴾ ۵ هەروا ناوہ بۆ سەنگەر و
 بەندەنى ترسناک ۵ (فروج الأرض)
 نەملای نەولای زەوى و کون و
 کەلەبەرى.
 الْفَرْجُ: لاجوونى خەم و خەفەت و
 چورتەم و ناخۆشى.
 الْفَرْجُ مِنَ الرِّجَالِ: پیاویک نەینى لا
 نەمىنیتەوه.
 الْفَرْجَةُ: درزو کەلەبەرى نىوان دووشت

شانه ددانی بۆ کراون و لاخی پی
پنهك دمكرئ ۵ به كوردی پیی
دمگوترئ: پنهك.

فَرِحَ فَرَحًا: كهیف خوښ بوو، رازی بوو
لهحه دیس دا هاتوو: (الله اشد فَرَحًا
بترتبه عبده) ۵ دهشگوترئ: (فَرِحَ بكذا)
بهو شته كهیف خوښ بوو.

أَفْرَحُهُ: كهیف خوښی كرد.
فَرَحُهُ: كهیف خوښی كرد.

المفراح: بۆ زنده پوی له مانای (فَرِحَ)
دی.

المفرح: كهسیك قهرزدار بی قهرز شانی
گرتی و نه توانی بیداتهوه.

أَفْرَحَ الطائر: باندكه بیجوی بوون.
أَفْرَحَتِ البيضة: هیلکه که شکاو جوچی
لی هاته دمر.

أَفْرَحَ الزرع: گشتو کاله که پهل و پوی
کردن.

أَفْرَحَ فؤاده: دلی نارام بوو خه مو
خهفته تی تیدا نه مان.

أَفْرَحَ روعه: دلی بی خه مو بوو.

أَفْرَحَ الأمر: کارمه دوی چهواشه بی
معلوم بوو دمرکهوت چۆنهو چۆن
نیه.

أَفْرَحَ الله روع فلان: خودا خه مو
خهفته تی له دلی فلان لابرد.

أَفْرَحَ القوم بیضتهم: خه لکه که نهینی

خویان ناشکرا کرد.

فَرَحَ الطائر والبيضة والزرع: باندکه
بیجوی هه لئان ۵ هیلکه که جوچی
لی هاته دمر کیلکه که جوچی تیدا
پهیدا بوو.

فَرَحَ القوم: خه لکه که ترسان و زهلیل
بوون.

فَرَحَ الأمر: کارمه دوی چهواشه
بوونی ناشکرا بوو و اهیه که ی پروون
بۆوه.

دمگوترئ: (باض الشيطان في رأسه
وَفَرَحَ) شهیتان گه رای له سه ری
دانایه وه و گو مپرای کرد.

إِسْتَفْرَحَ الطائر: باندکه ی پراگرت
بۆ نه وه ی هیلکه ی بۆ بکا ۵
جوچی که ی بۆ بهرهم بیئ.

الفَرَح: له بنه مرهتا ناوه بۆ بیجوی
باندند، جوچی په له و مر بیجوی
هه موو هیلکه که مریک ۵ هه روا ناوه

بۆ هه موو بیجوی بچکۆله ی
گیانداران ۵ بۆ نه مامی درخت ۵ بۆ
پیای زهلیل و ژیر دهسته ۵

بهروبوومی گشتو کال که زاری
کرد بیته وه و دمنکه که ی دمرکهوت بی
۵ پیشه وه ی دماغ.

فَرَاخَ الشجرة: نه و خه لئو چرۆیه یه
که له سه ر بنکی درختی برپاودا
هه لدمداته وه.

الْفَرْخَةُ: نوکه پمبی پان.

الْفَرْخُ مِنَ السَّنْبِلِ: نهو دانه و پله په له

گوله که پیدا دمرکه و تپې رډق بووې.

الْمَقَارِخُ: شوپنی جوچک هه لټیان،

کيلگه په لاهومر هه لټیان ۵

تاکه که ی: (مَفْرَخٌ وَمَفْرَخَةٌ).

فَرْدٌ بِالرَّأْيِ: سوور بوو له سمر پای خوی و

تاکړو بوو.

أفردت أنشئ الحيوان: حه یوانه میینه که

یهک بیچوی بوو نه مه کاتیک

دمگوتری: که حه یوانه که عادمی

وابی زیاد له بیچویه کی بی.

أفرد بالامر: تاکړو بوو له کارمکه پدا.

أفرد الشيء: شته که ی تاک کرد وای لی

کرد تاکه شت بی ۵ جیای کردمده ۵

دووری خسته وه.

أفرد إليه رسلاً: پیاوړکی بو نارد

به ته داره ک و پیاوړستیا ته وه.

فَرْدُ الرَّجُلِ: پیاوړکه تیگه پيشت ۵

له خه لک گوښه گیر بوو چووه

خه لوموه بو خودا پهرستی ۵

له حه دیسدا هاتووه: (طَرَبِي

للمفردین).

فَرْدٌ بِرَأْيِهِ: سوور بوو له سمر پای خوی و

تاک پوهی ره چاو کرد.

فَرْدُ الذَّهَبِ: دمنکه نالتونه کانی له

ملوانه که که دا به میروی زیوو شتی

وا جیا کردمده، واته: هه موو میروه

نالتونه کانی نه خسته په نا

یه کترمه به لکوو به دمنکه

مرواری و به مردی گرانبه هاو دمنکه

زیو ناوانی کردن.

فَرْدُ الشَّيْءِ: شته که ی کرده چمند

تاکیک.

فَرْدُ الْأَشْيَاءِ: شته کانی لیک دوور

خسته وه؛ ناوانی کردن به شتی تر.

إفرد بالامر: به ته نیا کارمکه ی خسته

نه ستوی خوی دیکتاتور یی نواندو

تاکړموی تیدا کردو نه پيشت که س

هاوبه شی بکا.

أنفرد بنفسه: گوښه گیر بوو خوی

له خه لک جیا کردمده.

تَفَرَّدَ بِالْأَمْرِ: به مانا (إفرد) دی.

إستفرد بالامر أو الرأي: تاک پوهی کرد

له کارمکه ی دا نه پيشت که سی تر

هاوبه شی بکه ۵ سوور بوو له سمر

پای خوی رای تری قبول نه بوو.

إستفرد فلاناً: به ته نها له گه ل فلاندا

کوږبووه ۵ فلانکسی به ته نیا بیني.

إستفرد الفواص هذه المرة: مه له وانه که

نهو که وه هر می به ته نیا ده ست

کهوت هیچی تری له گه ل نه بوو.

إستفرد الشيء: شته که ی به ته نیا

هه لگرتو هیچی تری له گه ل

نه بوو.

الإفْرَادُ فِي النَحْوِ: له زاروهى نه حودا
 ئيفراد نهوميه تهئنيهو كؤنه بئ
 له بوارى شهرعدا ئيفراد نهوميه
 حاجى ئيحرام به حج و عه مره
 بهمه كهوه نه بهستى و واته به جياو
 بهك له داوى بهك ئيحراميان بؤ
 بهبهستى.

الفَارْدُ: تمنيا، تافهوه بوو و تهره بوو و
 دمگوترئ: (نور فارد) كه له گاكه له
 گا رانهكه جيا بؤتهوه، تاكهوه بووه
 و (شجرة فاردة) درمختيكه له
 درمختهكانى تر جيا بؤتهوه، دوور
 له بهله درمختهكان پرواه و (ناقة
 فاردة) حوشرمكه له له و پرگا و
 دويللادا شوئنى جيا به و (شاة
 فاردة) مهرنكه به جيا له مالهوه
 دم دوشري و همروا وشى (الفارِد)
 ناوه بؤ شهكرى زؤر سبى و همروا
 ناوه بؤ حوشره نيهرى زؤر كهتهو
 بههئيز.

فُرَادٌ: دمگوترئ: (جاء القومُ فُرَادَ وفَرَاداً
 وفردى) خهئكهكه بهكهكه هاتن و
 قورئان دهمرموى: ﴿وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا
 فُرَادَى كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾.

الفرد: تاك و تاكهوه بوو بؤ ميئنه
 دمگوترئ: (الفَرْدَةُ) و قورئان
 دهمرموى: ﴿رَبِّ لَّا تُدْزِنِي فَرْدًا

وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ﴾ و همروا ناوه بؤ
 كهسانيك گؤشهگر دمبن لهكؤمه
 جيا دمبنهوه.

الفَرْدَانُ: تاك، تهنها، بؤ ميئنه
 دمگوترئ: (فردى).

الفَرْدَةُ: ته بؤئكه و (ك: فُرَدَات).

الفَرْدَةُ: كهسيك زؤر گؤشهگر بى زؤر
 خؤ تاق بكا تهوه.

الفَرْدِيَّةُ: تاكرموى، ديكتاتورى و
 رېئازىكى رامياريه دمهلات
 دمدا ته دمست تاكو بپرواى به
 رېئخراوى جه ماومرى نيه.

الفُرَادُ: فروشياري كهوههري بهنرخ و
 بهها، مروارى و نهو كهسهى
 ملوانكهى كهوههر دروست دمكا.

الفُرُودُ مِنَ الْأَشْيَاءِ: تاك و تاقانه.

الفُرُودُ: نهو نهستيرانه كه بهدمورى
 نهستيرى (سورميا) سيوميلهوهيه و
 (فُرُودُ النجوم) تاكه نهستيرمگان.

الفَرِيدُ: تاكو تهنها و تاقانه و دمنكه
 مروارى زيو و شتى ترى تى بكهوى
 و تاكهكهى پيى دمگوترئ: (فريدة) و
 كهوههري بهنرخ و بهها.

المِفْرَادُ مِنَ النُّوقِ: حوشرى تافهوهبوو،
 تهره بوو.

المُفْرَدُ: كهلهگا كيوى و له بوارى وشهدا
 (مفرد) وشهيهكه بهشيك له وشهكه

بەشېك لەماناكەى ناگەيەنە ۋ
بەلەكو هەموو وشەكە دەلالەت دەكا
لەسەر ماناكەى.

الْمُفْرَدُ: دەگوترى: (راكب مُفْرَدٌ)
سوارىكە خۆى و حوشرمكەيەتى
كەسى ترى لەگەلدا نىە.

فَرَسَ الْكَرَمِ: پەل و پۆى مێومكەى لَيْك
بلاو كردنەو و كەپرى بۆ كرد.
فَرَسَ قِرْنَهُ: هاوشانەكەى خۆى بەزويدا
دا بۆرى دا.

فَرَسَ وَعَاءَ التَّمْرِ: بەچنەو پۆشى
خورماكەى ناواخن كردو زۆرى تى
پەستاو.

الْفَرَادِسُ: دەگوترى: (رجل فَرَادِس)
پياوێكى ئىسقان ئەستورە.
الْفَرْدَسَةُ: پان و پۆر.

الْفَرْدُوسُ: زێدەزۆرى گەنم و شتى وا.
الْفَرْدُوسُ: باغىك كە هەموو جۆرە
ميوهمەكى تێدا بى ۋ شوپىك زۆرى
درەختى مێو لى بى ۋ ناوى باغىكە
لە باغەكانى بەهەشت ۋ (ك):
فراڤىس).

فَرَّ فَرَارًا: هەلات.
فَرَّ إِلَيْهِ: پەناى بۆ برد ۋ قورئان
دەفەر موى: ﴿فَفَرُّوا إِلَى اللَّهِ﴾.

فَرَّ: پەلەى كرد خێرا پۆى ۋ دەگوترى:
(فَرَّ الْفَارِسُ) سوارچاكەكە مەوداى

پۆيشتنەكەى فراوان كرد بۆنەو
بەئاسانى گەوانەپى بگەرپتەو.

فَرَّ فُلَانٌ: فلانكەس تاقى كراو و قالبوو.
فَرَّ الدَّابَّةُ: ددانى و لاخەكەى سەپىر كردن
بزانى ئاخۆ شىلەى ماون، پىرە يان
گەنجە، تەمەنى چەند سالە.

فَرَّ الْأَمْرُ: لىكۆلینەو و لەكارمەكا
بۆنەو و بزانى چۆنەو چۆن نىە ۋ
دەگوترى: (فَرَّ فُلَانٌ عَمَّا فِي نَفْسِهِ)
پرسىار لە فلانكەس گرا بۆنەو و چى
لە دلى داىە دەرى بخا.

أَفَرَّتِ الدَّوَابُّ: و لاخەكە ددانى كەوتن
بۆنەو و لە شوپىيان ددانى تر
پروپنەو.
أَفَرَّ فُلَانًا وَغَرَهُ: واى لى كرد فلانكەس
هەلپى.

أَفَرَّ رَأْسَهُ بِالسَّيْفِ: سەرى بە شمشىر
لەت كرد.

فَارَزْتُ: نەو لەو مزعو حالى منى
كۆلێهە منىش لەو مزعو حالى ئەوم
كۆلێهە.

إِنْفَرَّ الْبَرَقُ: هەورە بروسكەكە
مەشخەلى دا.

إِنْفَرَّ فُلَانٌ: فلانكەس پىكەنى و ددانى
دەركەوتن ۋ دەشگوترى:

إِنْفَرَّ عَنْ أَسْنَانِهِ ضَاحِكًا: لەحالهتى
پىكەنينا ددانى دەرخستن.

إِفْتَرَّ الشَّيْئُ: بۆنى شتهكهى كرد ههئى
مژى.

تَفَارَّ الْقَوْمُ: خهئكهكه له بهر پهكتر
ههلاتن.

الْفَرَارُ مِنَ الشَّاءِ: نهو بهرخهيه لهشیر
بردرابیتهوهو قهلهو بووبى و توانای
لهومر خواردنى پهيدا کردى.

الْفُرُّ: باشترین شت ە دەگوترى: (هذا فُرٌّ
مالى) نهمه چاكترین مال و سامانمه.
الْفُرُّ مِنَ النَّاسِ: پیاو ماقول و
كهسایهتى خێل ە گوتراوه: (هو فُرٌّ
قومه).

الْفَرَاءُ مِنَ النِّسَاءِ: ئافهرمتى دهم و ددان
جوان و رێك و پێك.
الْفُرَّةُ: بهمانا (الْفُرُّ) دئ.

الْفِرَّةُ: دهگوترى: (هو حسنة الفِرَّة)
پێكهئینی جوانه ە زهردهخهنهى
جوانه.

الْفُرِّي: دهسته سهربازى شكاو و
ههلاتوو له بهرى جهنگ.

الْفَرِيرُ: بهمانا (الْفَرَارُ) دئ.

الْفَرُّ: ههلاتن ە پهناو شوینی دالده دان.
فَرَوَّ الشَّيْئُ وَالنَّصِيبُ: شتهكانى
جياكردهوه، بهشهكانى جياكردهوه،
لێكى دوور خستنهوه.

فَرَوَّ مَسَامَ الْجَسَدِ الْعَرَقُ: كونكونۆكهى
پێستى لهش عمرهقیان دهردا.

فَوَّزَ الْغُدَّةُ الْعُلابَ: غوده تفى دهردا.

فَوَّزَ الْقَطَنُ وَغَوَّ: لۆكه خرابهكهى له لۆكه
چاكهكه جياكردهوه.

أَفَرَزَهُ: بهمانا (فَرَزَهُ) دئ.

أَفَرَزَ فَلَانًا بِشَيْئٍ: فلانكهسى بهو شته
تایبهت كردو بۆ نهوى دانا.

أَفَرَزَ الصَّائِدُ الصَّيْدَ: نیچیرهوان و
راوکههرهكه فرسهتى له نیچیرهكه
هیناو له نزیكهوه تهقهى ئى كرد.

فَارَزَ شَرِيكُهُ: له هاوبهشهكهى جیا
بۆوه.

فَرَزَ عَلَيْهِ بِرَأْيِهِ تَفَرِيزًا: رای خۆى بهسهردا
سهپاند ە بپیارى خۆى بۆدا.

إِفْتَرَزَ الْأَمْرَ: رای سهربهخۆى
لهكارهكهدا راگهياند.

تَفَارَزَا الشَّرَكَةُ: كۆمپانیایهکیان واز ئى
هینا ههئیان وهشاندهوه.

الْإِفْرِيزُ: نهو كۆپلهو دیکۆره زیاده

دهرچـوانهى بهـ دیـوارى
بـالهـخانهـگانهوه دهر دهكهون وهكوو
سوپیان و ئاو دوورخهرمهوه.

الْفَارِزُ: دهگوترى: (كلام فارز)
قسهیهكى ناشكراو پهكالا كهروهیه.
الْفَرَزُ: شوینی نزمایی نیوان دوو
تهپۆلكه.

الْفِرْزُ: بهشو بارى جیاکراوه ە (ك:
أفراز و فروز).

الْفِرْزَةُ: درزی شتی نهستور.

الْفِرْزَةُ: بهمانا (الْفِرْز) دئ.

المفروز: جیاکراوه له شتی تر ه قوماشی
پهراوئز چندراو.

الْفِرْزْدَقُ: ههنگوتکه ههویر ه تاکهکهی
(فرزدقه) به ه نازناوی شاعیری

بهنابانگی عمره به که ناوی (هَمَام) ه
ه (ك: فَرَاذِق، فَرَاذِقَة).

فَرَسَ الْأَسَدُ فَرِيسَةً فَرَساً: شیرمه
نیچیرمهکی گرتو کوشتی.

فَرَسَ الذَّيْبَةَ: ملی کوشتییه کهی شکاند پئیش
نهوهی گیانی دهرجئ ه لهناپینی ئیسلامدا

ئهو جوړه سهربرپنه نهی ئی کراوه.
فَرَسَ الْأَمْرَ فَرَاةً: به تیروانینی تیژو

وردی خوئی چوووه ناو ئیشه کهوه.
فَرَسَ فَرَاةً وَفَرُوسَةً وَفَرُوسِيَّةً: چاک فیوری

سوار چاکی و بهخیوگردنی نهسپ بوو.
فَرَسَ فُلَانٌ: فلانکس بوو به خاومن پاو

بؤچوونی باشو لیزان له کاروباردا ه
دهگوترئ: (فهو فارس بالمر) زاناو

ناگاداره به راهپاندنی کاروبار.
أَفْرَسَ الرَّاعِي: شوانه مهرکه بی ناگاو

که متهرخه م بوو، گورگ فرسه تی ئی
هیناو هه نندیک له مهر و بز نهکانی

خنکاندن.
أَفْرَسَ فُلَانُ الْأَسَدَ: فلانکس و لاخه کهی

بهجئ هیشت بؤ شیرمه بؤنهوهی
خوئی رزگار بکا.

فَارَسُهُ مَفَارَسَةٌ وَفِرَاسٌ: له سوارچاکی دا
بهسمر فلانکسدا بالادست بوو.

فَرَسَ الْأَسَدُ الْقَتْمَ: شیرمه زوړی له
مهر و بز نهکان که له پارچه کرد.

فَرَسَ الْأَسَدَ الشَّيْئَ: شته کهی رانواند بؤ
شیرمه تابیکاته نیچیری خوئی.

إِفْرَسَ فَرِيسَةً: نیچیرمهکی خوئی
کوشت.

تَفَرَسَ فُلَانٌ: فلانکس خوئی و نیشاندنا
سوارچاکی له نهسپ سواریدا

پیشکه و تووه ه دهگوترئ: (فلان لیس
بفارس ولکنه یفَرَس).

تَفَرَسَ فِي الشَّيْئِ: زوړی له شته که
کؤلیه وه و وردهکاری تییدا کرد ه

دهگوترئ: (تَفَرَسَ فِيهِ الْخَيْرُ) خیر و
خوئی ئی چاو مروان کرد، دیاردهی

پیاوهتی و مهرداپه تییدا بینی.
الْفَرَسُ: دهگوترئ: (هو أفرس بالأمور)

زاناو لیزان له کاروباردا، زیره ک و
لیهاتووه بؤ نهنجامدانی کارهکان.

الْفَارِسُ: سوارچاکی و لیزان له
سواربوونی نهسپ دا ه (ك: فرارس،

و فرسان).
الْفُرْسَانُ فِي الْجِيْشِ: سوارهی سوپا ه نهو

جهنگاو مرانهی به سوارهی نهسپ
دهجهنگن ه شیر ه لیزان له

هه لئوراندنی کاروباردا.
www.iqra.ahlamontada.com

فارس: نهموهمیهکی ناری نژادن ه (بلاد فارس) ولاتی نیران.

الفارسی: تاکی فارس نژاد. الفارسیة: زمانی فارسی.

الفِرَاسَة: پیش بینی و لیزانی له ناواخنی کارمکاندا ه لهحمدیسدا هاتوو: (اتقوا فراسة المؤمن فانه ينظر بنور الله) ه راو بۆچون دهربارهی چۆنییهتی فلان ه دمگوتری: (فراسي في فلان الصلاح).

الفراس: درندیهکه زۆر نیچیری کهلهپارچه بکا.

الفرس: نهمسپ (ناوه بۆ پمگهزمکه) ناوی تاکهکانی (الحیل) بۆ نیرو می ه (ك: افراس وفروس) ه لهپهندا هاتوو: (هما كفري رهان) ه بهدوو کهمس دمگوتری: که پیشپکێیانیه بۆ مهبهستیك و پێکموه پیتی دمگهن.

فَرسُ البحر: جۆره ماسیهکی دهربایین سهریان ومکوو سهری نهمسپ وابه.

فَرسُ النهر: گیانداریکی شیردهره ناو دایدهپوشی ناوه زانستییهکی (هیپوبوتاسه).

الفرسة: نهخۆشییهکه تووشی بهشت دهبی و کۆمی دمکا ه برینیکه له نهستۆ دئو دایدهموهشینی ه نهگهر پهکێک فهمهرمیهکی بهشتی نهمیئن

دمگوتری: (أصابته فرسة) تووشی پشت کوپی بووه.

الفريس: کوژراو بۆ نیرو می پهک شیومهیه، دمگوتری: (بقرة فريس وثور فريس) ز ههروا وشه ی (الفريس) ناوه بۆ داریکی کهوانهیی دمگرتیه نهلقه ی قه یاسه و گوريس بۆ شهتهك دانی شت.

الفريسة: نهو ئازده و حه یوانه ی درنده دمیکاته نیچیری خۆی و تیکی دمشکینی ه (ك: فرانس).

فرسخ: لهکۆلی بۆوه ه دمگوتری: (فرسخت عنه الحمی والمرض) لهرزو تاو نهخۆشیهکه ی لهکۆل بۆوه.

الفرسخ: کهله بهرو کون و قه لیشت ه زهمانیکی زۆر لهشه و پوژ ه پیومریکی کۆنه له پیومرهکانی پیوانه ی دریزی به سئ میل مهزمنده دمگری ه همرشتیک زۆرو نهبرپاوه بی ه (ك: فراسخ).

المُفرسخ: دمگوتری: (سراويل مفرسخة) دهرپیتی پان.

الفريس: سمی حوشت، لای خواروی قاج، هی نهمسپ پیتی دمگوتری: (حافر) ه هی مروفا (قدم).

المُفرسن من الرجال: بیاوێك دهمو چاوی گۆشتن بن.

فَرَشَ النَّبَاتُ فَرَشًا: گیاه و گزده که به سهر
زهویدا بلاو بؤوه.

فَرَشَ الشَّيْءُ فَرَشًا وَفَرَشًا: شته که ی بلاو
کرده و ده دگوتری:

فَرَشَ الطَّائِرُ جَنَاحَيْهِ: بالنده که بالهکانی
بلاو کرده و ده له شته که ی بالیداو فری ه
(و فَرَشَ لِفَلَانٍ بِسَاطًا) بهرمیان بؤ
فلانکهس راخست مافوریان بؤ بلاو
کرده و ده (فَرَشَ الدَّارَ وَنَحْوَهَا بِالْحِجَارَةِ)
بهردی له تهختی خانوه که دا بلاو
کرده و ده رمصیفی کرد.

فَرَشَ الْأَمْرَ: روداو که ی بلاو کرده و ده
به خه لکی راگه یاند.

فَرَشَ فُلَانًا أَمْرَهُ: کار که ی خو ی بؤ
فلانکهس باس کردو باشباش تی ی
گه یاند.

أَفْرَشَ الرَّجُلُ: پیاو که بوو به خاوون
فهرش.

أَفْرَشَ الشَّجَرُ: دره خته که لقو پؤپی
کردن، لقو پؤپی بلاو کرده و ده
ده گوتری: (مَا أَفْرَشَ عَنْهُ) چی بوو
وازی بی له و ده هینا.

أَفْرَشَتِ الشَّجْبَةُ الرَّأْسَ: برینه که ی
له سهریدا پهیدا بوو گوشتی بری و
نیسقانی نهشکا.

أَفْرَشَ فُلَانًا: پاشمله به خراپه باسی
فلانی کرد.

أَفْرَشَ السَّيْفَ: شمشیر که ی مشت و مال
کرد.

أَفْرَشَ فُلَانًا بِسَاطًا: بؤ فلانکهس بهرمی
راخست و میوانداری کرد.

فَرَشَ الطَّائِرُ: بالنده که بالهکانی
کرده و ده فری.

فَرَشَ الزَّرْعَ: گشت و کاله که به سهر
زهویدا بلاو بؤوه و گه شعی کرد.

فَرَشَ فُلَانُ الدَّارَ: فلانکهس تهختی
خانوه که ی کونکریت و کاشی کرد
تهبلیتی کرد.

فَرَشَ فُلَانًا بِسَاطًا: بهرمیه کی بؤ
فلانکهس راخست.

إِنْفَرَشَ الشَّيْءُ: شته که راخرا، بلاو
بؤوه.

إِنْفَرَشَ الثَّوبَ وَغَيْرَهُ: قوماشه که ی
راخست و کردی بهراخهر.

إِنْفَرَشَ السَّمَاءَ الْقَوْمَ: ناسمان بارانی
به سهر خه لکه که دا باراند.

إِنْفَرَشَ فُلَانًا: فلانکهسی به زهویدا داو
چووو سهری سواری بوو.

إِنْفَرَشَ لِسَانَهُ: زمانی کرده و ده
به نارم زوی خو ی قسه ی کرد.

إِنْفَرَشَ أَثَرَهُ: شوین پی ی هه لگرت;
شوینی کهوت.

إِنْفَرَشَ الشَّيْءُ: شته که بلاو بؤوه.
تَفَرَشَ الطَّائِرُ: بالنده که بالهکانی

بلاو کرده و ده فری.

الْفَرَّاشُ: په پوله ۵ رمگهزی په پوله هر
بالتدیهک له پیړی په پوله بی
نوهانهای بهدموری چراو گلۆپو
شتی وادا کوډمبنهوه خوږیان
بهسوتاندن دمدن ۵ نهو بلقه
بچکولانهی دمکونه سهر ناو و
شله مهنی تر.

فَرَّاش اللسان: گوشتی بنی زمان.

فَرَّاش الظهر: شوینی لی پروانی سهری
پهراسومکان له پشت دا.

الفَرَّاش: راخهری ناو مال ههرشتیک
مروځ پای بخاو بوله سهر دانیشنو
پشوو دان ۵ خانو و مال ۵ لانهی
بالتده ۵ بنکی زمان له قولایي دم دا
۵ (ک: فَرُّش وَاْفْرِشَة).

الفَرَّاشَة: تاکی په پوله ۵ پیاوی سهر
بچکوله ۵ هر ئیسقان و ئاسنیک
باریک و بچوک بی ۵ که میک ناوی
ماوه له بنکی هموزدا ۵ ئیسقانیکی
بچکوله لهو ههشت ئیسقانهی
قاوغی میشکیان پیک هیناوه ۵
(ک: فَرَّاش).

الفَرَّاشَة: پېشه ی فمپاشی و جی
راخستن و پاککردنه و دی راخهرو
شتی وا.

الفَرَّاشُ: نهو کهسه ی کاری جی
راخستن و پاککردنه و دی ناو مال و
فهرمانگه لههستو دمگرئ ۵ نهو

کهسه ی کورسی و راخهرو شتی وا
بهگری دمدا به کهسانی دیکه به
بوڼه ی داومت و شایی و شینه وه.

الفَرَّشُ: فمپش و راخهری ناو مال (فرش
المسائل) شی کردنه وه و لی کوئینه وه
له مه سه له گان و حوکم و
ناکامه گانیا ۵ دهشت و سارای
بهربلاو ۵ شوینیک زور گزو گیای
تیدا پروای ۵ کشت و کال که به سهر
زهویدا بلاو بیته وه ۵ بیچوه
حوشتر و گولک و شتی وا که بچوک
بن و بهکاری نه وه نه یمن باریان لی
بندری ۵ قورئان دمفهرموی: ﴿وَمِنْ
الْأَنْعَامِ حَمَلَةٌ وَفَرَّشًا﴾.

الفَرِّيشُ: راخهر ۵ له گیای گژدا بریتیه
لهو گیای گزه ی له سهر لاسکی خو ی
ناو هستی و به سهر زهوی دا بلاو
ده بیته وه ۵ (ک: فرائش).
المَفَرَّشُ من الجمال: نهو حوشترانه ی
دوگیان نیه.

المَفَرَّشُ: قوماشی نه ستور که دمگرئ به
خیمه و پشمال ۵ په ردمیه که به سهر
سفره و خواندا ددرئ.

المَفَرَّشَة: فمپشکی بچکوله ۵ پارچه
خیمه یه که جاجم و جابخکه له سهر
کورتان و زین و بارو بارگنه دا بلاو
دمگرئنه وه ۵ سوار له ژیر خو یه وه
به سهر کورتان و زینی دا دمدا.

للمفروشة: دمگوترئ: (ناقة مفروشة
الرجل) حوشرئكى حاج خوارو
خېچە.

فَرْشَحَ فَرْشَعَةً: حاجى لىك
دوورخستنهوه ۵ نيوان قاجهكانى
پان كرد.

فرشعت الدابة: نازلهكه قاجهكانى پان
كردنهوه بۆنهومى بيدوشن.

تَفَرَّشَحَ: بهمانا (فرش) دئ.
الفرشاح من الحوافر: ولاخى هيدى و
لهسر خۇ ۵ نهگەر بۇ ههور
بهكارهات مهبست ههورى بئ
بارانه ۵ نهگەر بۆزموى گوترا:

مهبست زموى پان و پۆره.

فَرَسَ الثَّوْبَ ونحوه فَرَصاً: لهبارى درئزى
قوماشهكهى دادرى ۵ كونى كرد ۵
ههوارى تىكرد ۵ دمگوترئ:

فَرَسَ الحذاء النعل: پينهچيهكه
نهعلهكهى كون كرد بۆنهومى شىپاكى
تيههكيش.

فَرَسَ الحيوان: بىندمستى نازلهكهى
ههنگاوت، گوللهو تيرمهكهى لهبىندمستى
دا.

فَرَسَ الفرسه: ههلهكهى قۆستهوهو
نهپهيشت لهكىسى بچى ۵ بهناواتى
خۇى گهپى.

فَرَسَ فَرَصاً: ماسولكهى نيوان شانى و

سنگى نازارى بوو.

أَفْرَسَتِ الفرسه فلاناً: ههله بۆ فلان
پهخسا، ههله و مهرجهكه وای كرد
فلان بهناواتى خۇى بگا ۵ دمگوترئ:
أَفْرَسَهُ الأمر: كارمهكه خۇى بۆ گونجاند.
فَارَسَهُ في الشيء: نۆرمى لهگهلهدا كرد
دمبارى شتهكه.

إفْرَسَ الفرسه: ههلهكهى قۆزتهوه.

إفْرَسَ فلاناً فلماً: بهناحق ئابروى
فلانكهسى برد، دهستى گهيشته
ناموس و شهرمى، تانهو تهشهرى لى
دا.

تفارس القوم برهم: خهلكهكه بهنۆره
چوونه سهر بىرمكهو ئاوى
پيويستيان لى دمهينا.

تَفَرَّسَ الفرسه: ههلهكهى قۆزتهوه.

الفراس: بههيزو توانا.

الفرس: (نرى المقل) بهرى درمختى
(الدوم) ۵.

الفرساء من النوق: حوشرئكه خۇ
كهناز دمگري و پالهپهستۆ ناكا:
كهسهر دوپلاومهكه چۆل بوو ئهمجار
دپته سهر دوپلاومهكهو ئاوى
دمخواتهوه.

الفرسه: دمردپكه توشى ههقههرى پشت
دهبئ و كورى دمكا، كۆمى دمكا.

الفرسه: نۆره: نۆره ئاودانى نازمه و
نۆره ئاودانى كشتوكال ۵ ياساو

- پيسايه كه خه لكه كه له ناو خوياندا به پيرموي دمه كن بؤ دابه شكر دني ناو بؤ خواردنه وهو بؤ ناو ديږي ۵ دهگوترئ: (جاءت فرصتك من البئر) (وجاءت فرصتك من السقي) ۵ دهگوترئ: (انتهز فلان الفرصة) فلانكهس هه له كه ي فوژته وهو به ناواتي خوي گه يي.
- الفريص: خاوه ن به شه ناو. الفريصة: نوره ناو ۵ ياساو پيسايه كه خه لكه كه له ناو خوياندا به پيرموي دمه كن بؤ دابه شكر دني ناوي خواردنه وهو ناو ديږي كشت و كال ۵ پارچه ماسولكه يه كه له نيوان شان و سنگ دا له كاتي ترساندا دهكه ويته له رزين ۵ ماسولكه كانى سنگ ۵ (ك: فريص و فرائص) ۵ دهگوترئ: (فلان ضخم الفريصة) فلانكهس نازاو به جه رگه.
- المفراص: ناسنيكي رهق و تيزه مه عه دني تري پئ ده پيرئ ۵ كيږديكي دريژو تيزه پينه جي چهرمي پيلاوي پئ ده پيرئ.
- المفراص: به مانا (المفراص) دئ. الفريصاد: توت ۵ پنگيكي سوره ۵ دمنكي بؤله تري.
- فروض الشئني: فروضا: شته كه فراوان بوو. فروض الشئني: وفيه فريضا: شته كه ي تئ
- كوئا، تيي پوكرد ۵ دهگوترئ: (فرض العود وفرض فيه العود).
- فروض الامر: نه ركه كه ي واجب كرد به پيويستي دانا.
- فرضه عليه: له سهري فهرز كرد.
- فروض له في العطاء: له به خشش دا به شي بو دياري كرد.
- فروض القاضي فريضة: دادومر شته پيويسته كه ي مه زنده كردو برياري له سه ر دا.
- فروض الحيوان فريضة: نازده كه كهوته سائه وهو پير بوو (فهو فارض وهي فارض) فورئان دمه رموي: ﴿قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِضَ وَلَا بُكْرَ عَوَانٌ بَيْنَ ذَلِكَ﴾.
- افرض لفلان: بؤ فلانكهس به شي دانا.
- افرض المال: ماله كه گه يشته نه ندازه زمكات ئي دمر كردن و زمكاتي تيئا واجب بوو.
- افرض فلان: به شي مه زنده كراو و پيويست كراوي دا به فلانكهس.
- فروض: بؤ زنده پويي له ماناي (فروض) دئ.
- فروض الباحث: ليكو لهرموكه هه وليدا مه سه له ميراثيه كه حهل بكا.
- افترض الجند: سه ربازمگان به شي دياريكراوي خويان و مرگرت.

إِفْرَاضٌ فَلَاتَأْ: بهشی دیاریکراوی دا بهفلا نکهس.

الْفَارِضُ: نهو کهسهیه شارمزایه لهدابیهشکردنی میرات دا.

الْفَرَاِضُ: جۆره زانیاریه که بههۆیهوه دهزاندیری چۆن میرات دابهش دمکری.

الْفِرَاضُ: سهرجاوهی چۆم و نهو شوینهی ناوکهی ئی ههلهدمقوتی ه نهو بلیسه ناگرمی له شقارتهو چهرخ و نهستی و شتی وا بهرز دمبیتهوه لهکاتی لیدانی دا.

الفراضُ: بهمانا (الفارض) دی.

الْفَرَضُ: نهو نهركهی خودا لهسهر بهندهگانی پیویست کردوو ه نهو شتهی ئادهمیزاد بوخوی لهسهر خوی پیویست دهکا ه فیکرمو بیرو بۆچونی که لهبوار بهلگه هیئانهوه و گفتوگو بۆ حهلی مهسهلهیهك کاری پی دهکهی ه بهخششی دیاری کراو، موجهی دیاری کراو ه مهتال ه تیر پیش نهوهی بال و سهره تیزهکهی ئی بیهستری ه (ك: فَرُوض).

الْفُرْضَةُ مِنَ النهر: شوینی ناو ئی خواردنهوهی چۆم.

الْفُرْضَةُ مِنَ البحر: شوینی

لهنگهرگرتنی کهشتی ه ههروا وشهی (الْفُرْضَةُ) ناوه بۆ شوینی قهلهم لهناو نامیری نوسین دا ه ناوه بۆ کونی دیواری دهراندهر ه داگوتانی بزمارو شتی وا له دارو شتی وا ه گریزه نهی دهرگا ه چال و چوینی ناو قهدی کیو و نهملاو نهولای.

الْفَرَضِي: فهرائیز زان، لیزان لهدابیهش کردنی میرات دا.

الْفَرِیضُ: فهرائیز زان شارمزا لهبواری فهرائیزدا ه حوشتی بهسال چوو.

الْفَرِیضَةُ: نهو نهركهی خودا لهسهر بهندهگانی پیویست کردی بهکردن یان بهنهکردن ه نهو نهندازمیهی دیاری کراوه ئادهمیزاد بیکا، بیدا له عیبادمت و زمکاتدان و شتی تر ه ههروا وشهی (الفریضة) ناوه بۆ نازهل و ولاخی بهسال چوو.

المِفْرَاضُ: نهو ناسنهی شتی پی دمبیهوه.

الْمُفْرَضَةُ: دهگوتری: (ثاباه مُفْرَضَةً) کهل بهگانی تیزو برهرن.

المِفْرَاضُ: بهمانا (المِفْرَاضُ) دی ه (ك: مفارض).

فَرَطٌ فَرُوطاً: پهلهی کرد زۆر خیرا بوو له

نهنجامدانی کاریک دا.

فَرَطٌ مِنْه کلام: بهبی لیوردبوونهوه قسهی

لهدم دمرچوو، ناگای لهخوی نهبوو
 قسهی لهدم دمرچوو ۵ دموگوترئ:
 (فَرَطَ منه خير أو شر) بهبی تیغیکرین
 خیرا نهو کاره باشه یان خراپه
 لهدمست هات.

فَرَطَ الی سیفه: پهلاماری شمشیرهکهی داو
 روتی کرد ۵ له کهلان دمری هیئا.
 فَرَطَ علیه فی القول: زنده پوی کرد
 لهقسهکردندا.

فَرَطَ فی الأمر: لهکارمهکهدا کهمترخهمی
 کرد ۵ بهزوری وشه (فَرَطَ) لهئاو
 نامادکردنو خو سازدان بو چونه
 سهر ئاوو شتی وا بهکار دمهینرئ.
 افرَطَ الیه رسولا: بهپهله نیردراوی
 بولا نارد.

اَفَرَطَ فلان ولداً: فلانکس مندالهکهی
 به بچوک لهقهلهم دا ۵ دموگوترئ:
 (فَرَطَ له ولد) مندالیکي بچوکی
 پیش خوی بو بههشت چوو.

اَفَرَطَ العتد والعنقود ونحوهما:
 ملوانکهکهی پچراندو دهنکه
 موروهکانی بلاو بوونهوه، هیئشو
 ترئو میوهکهی پهرتو بلاو
 کردموه بول بولی کردو بولهکانی
 بلاو کردنهوه.

اَفَرَطَ: زنده رموی کردو لهسنوری
 خوی دمرچوو چ لهبوازی گفتوگودا
 بی یان لهبوازی ههئسو کهوتدا ۵

پیاویکی نارد بولای بۆئهوهی
 پیداوپیستیهکانی جبههجی بکا.
 اَفَرَطَ بیده الی سیفه لیستله: پهلاماری
 شمشیرهکهی داو لهکالان دمری
 کیشا.

اَفَرَطَ علیه: باریکي خسته سهر که
 نه توانی ههئو بگری.
 اَفَرَطَ فلاناً: پهلهی بهفلان کرد.
 اَفَرَطَ الشئین: شتهکهی پیش خست;

خیرا هیئانی ۵ لهیری چۆوه.
 اَفَرَطَ امره وفي امره: بهپهله کارهکهی
 نهنجام دا پهلهی کرد لهئهنجامدانی
 کارمهکهیدا ۵ (اَفَرَطَوه الی الماء)
 پیشیان خست بو ئاو خواردنهوه.
 اَفَرَطَ الحوض: ههوزمهکهی پر کرد لهئاو
 تابهسهرپهوه پڑا.

اَفَرَطَ فلان ولداً: فلانکس تهمهنی
 مندالهکهی مهزنده کرد پیش بانغ
 بوونی.

اَفَرَطَ فلاناً في الحصرمة: فلانکس
 ههئا بۆئهوهی کیشو نیزاع بهربا
 بکا.

فارط فلاناً مفارطاً وفراطاً: پیش فلان
 کهوت ۵ پیشپرکیی لهگهئ کرد.

فَرَطَ الشئین وفيه: کهمترخهمی تیدا
 کردو گرنگی پی نهدا تا فهوتا ۵
 وازی ئی هیئاو لهبیر خوی بردموه.

فَرَطَ الْبُسْرَ: وازی له بیرمهکه هیئا تا
ناوی تئ هاتهووه پربووه لهئاو.

فَرَطَ فَلَائاً: فلانکهسی پیش خست.

فَرَطَ فِي الْخَصْرَةِ: هه لئنا بو کیشهو
نیزاع، وای ئی کرد کیشه دروست
بکا.

فَرَطَ إِلَيْهِ رَسُولاً: نیردراویکی بو ناردو
پیشی خست.

إِفْطَرَطَ إِلَيْهِ فِي هَذَا الْأَمْرِ: لهم کارمدا
پیشی کهوتو و پیش کهوت ه
دمگوترئ: (فلان مفرط السجال الى
العلاج) فلانکهس دمست پیشخهری
ههیه بو پیاوهتی و شکومهندی.

إِفْطَرَطَ فُلَانٌ وَلِذَا: فلانکهس چهند
مندالئیکی به بجوکی مردن و پیش
خوی کهوتوون بو بهههشت.

إِنْفَرَطَ الشَّيْءُ: شتهکه پهرتو بلاو بوو
لئک هه لوهشا.

تَفَارَطَ الْقَوْمُ: خه لکهکه پیشپرکییان
کرد.

تَفَارَطَ الشَّيْءُ: شتهکه کاتی بهسهر
جوو، ههوتا.

تَفَارَطَ الرَّجُلُ: پیاومهکه پیش کهوتو
پهلهی کرد.

تَفَارَطَ الِهُمُومُ فَلَائاً: خه مو خهههت
پهلهیان کرد بولای فلان و شان و
ملیان گرت.

تَفَارَطَ الْقَطَا الْمَاءَ: قه تیکه پهلهی کرد
بوسهر ناومهکهو بههههینی خیرا
خوی گهیانده سهر ناومهکه.

تَفَرَطَ الشَّيْءُ: شتهکه کاتی بهسهرچوو
ههوتا، دمگوترئ:

تَفَرَطَتِ الْعِشَاءُ: کاتی نوپزی عیشا
بهسهر چوو.

تَفَرَطَ الشَّيْءُ: شتهکه پیش کهوت ه
دمگوترئ: (تَفَرَطَ الْفَرَسُ الْخَيْلَ)
نهسپهکه پیش رهومهکه کهوت.

الْفَارِطُ: پیش کهوتو و پیشهنگ ه
کهسیک پیش خه لکهکه بکهوئ
ناویان بو ناماده بکا ه (ك: فَرَاط).

الْفِرَاطَةُ: ناوی بههلاش لهنیوان
کومه لئیک هوبهو گهرهک دا ه
ههرهکهسیک پیشتر بگاته سهری
دمتوانی پیداوپستی خوی ئی دابین
بکاو کهس مههعی نهکا ه دمگوترئ:
(الماء بينهم فراطه).

الْفَرَاطَةُ: نامیریکه دهنکه زوهراتی پی
دمگوترئ.

الْفَرَطُ: سنوو بهزاندن ه ئیشیک زنده
رهوی تیدا بکری ه (ك: أَفْرَط
و افراط).

الْفَرَطُ: پیدههستی کیو ه (ك: أَفْرَط) ه
دمگوترئ: (أفراط الصباح) دیاردمو
نیشانهی بهرمبهیان ه گزنگی
بهرمبهیان.

الْفَرَطُ: بهمانا (الفارط) دئ ۵ واته
 پيشكهوتوو ۵ ناويك پيش ههموو
 ناومكان بگا ۵ پيشهكي و سلفه كه
 دمدري به كړي شت و حهقي كار ۵
 له دوعا كردندا بؤ مندالي مردو
 دمگوتري: (اللهم اجعله لنا فَرَطاً)
 خودايه نهم مندالهمان بؤ بكه به
 تيشوو دستپيكي كردموهمان بؤ
 قيامهتمان.

الْفُرْطُ: كاريك خاومنهكه ي زيندمروي
 بگا لهكه متهرخه مي تيدا كردني دا
 تا لهكيس دهجي و دمهوتئ ۵
 لهفورناندا هاتوو: ﴿وَأَتَّبَعَ هَوَاهُ
 وَكَانَ أَمْرُهُ فُرْطًا﴾.

الْفَرَطِيُّ: مروفي سمر پهق ۵ حوشتری
 سمر پهق و چه موش.
 الْفَارِطُ: (مفارط البلد) دمورو بهري
 شار.

فَرَطَحَ الشَّيْئُ: شتهكه ي بان و پوپر كردو
 بلاوي كردموه ۵ (رغيف مفرطح)
 نانبيكي پانكراوميه ۵ (رأس مُفَرَّطَح)
 سمري مهيله و پان.

فَرَطَسَ الْخَنَزِيرُ: بهرازكه لوتي دريژ
 كردموه.

الْفِرْطَاسُ: لوتي پانهوه بوو ۵
 دمگوتري: (أنف فِرْطَاس).

الْفُرْطُوسَةُ مِنَ الْخَنَزِيرِ: لوتي بهراز ۵

(ك: فراطيس).

فَرَعَ الشَّيْئُ فِرَاعَةً: شتهكه دريژ بوو بهرز
 بؤوه ۵ (فهو فارِع).

فَرَعَ الشَّيْئُ فِرْعاً وَفِرْعاً: سمر شتهكه
 كهوت و بهسهريدا بالا بوو ۵ دمگوتري:
 (فَرَعَ قَوْمَهُ) بهسمر گهلهكهيدا
 بالادست بوو، بوو به پيش سپي و
 بياو مافوليان.

فَرَعَ الْأَرْضَ: هاتوجوي بهناو زمويدا كرد.
 فَرَعَ فِرْسَهُ: جلهوي نهسپهكه ي گرتهموه،
 توندي كرد.

فَرَعَ بَيْنَ الْمُتَخَاصِمِينَ: ناواني دوو كيشه
 كارو دژمكاني كرد، ناشتهوايي خسته
 ناويا نهوه.

فَرَعَ الْبَكَرَ: كچيني درپاند ۵ بهرده ي
 كچيني لابرډ.

فَرَعَ فِرْعاً: قزي زورو پرو دريژ بوو (فهو
 افرع وهي فرعاء).

أَفْرَعَ الشَّيْئُ: شتهكه دريژ بوو، بهرز
 بؤوه، بالا ي كرد.

أَفْرَعَ فُلَانٌ فِي قَوْمِهِ: فلانكس لهناو
 گهلهكهيدا بهرز بؤوه و پيژو
 شكومهندي بهدمست هينا.

أَفْرَعَ فِي الْجَبَلِ: بهكيومهكه هه لگهرا ۵
 پييدا سمركهوت.

أَفْرَعَ بَنُو فُلَانٍ: خيلى فلان پيش
 ههموو كهس ههولي دابينكردني

لهومرو ئاوى نازدهلەكانيان داوه ۵
خيلى فلان نازدهلەكانيان كهوتنه زاو
زئو وهبهرهينان ۵ خيلى فلان
بيجوى نازدهلەكانيان سهربرى.

أَفْرَعَتِ النَّعَمُ: نازدهلەكان زاو زيان
كردو بيجويان بوو.

أَفْرَعَتِ الْمَرَأُ: ناهرمتهكه پيش
مندالبوون خوينى بينى.

أَفْرَعُ الْقَوْمُ مِنْ سَفَرِهِمْ: خهلكهكه پيش
وادهى مهزمنده كراو له
سهمهركهكان گهرانهوه.

أَفْرَعُ الْحَدِيثِ وَالْأَمْرِ: دهستى
بهفقهكردن كرد دهستى بهكارهكه
كرد ۵ دهگوترى: (نعم ما أفرعت)
شتىكى باش بوو نهوهى دهست پى
كرد.

أَفْرَعُ اللَّجَامُ الْفَرَسِ: لغاوهكه دهى
نەسپهكهى خويناوى كرد.

أَفْرَعُ الْأَرْضِ: بهناو زهويدها هاتوجوى
كرد.

أَفْرَعُ بَسِيدِ فُلَانٍ: گهورهى خيلى فلان
دهستگير كراو كوژرا.

فَارَعَ الرَّجُلُ: نهركى بياوهكهى خسته
نەستوى خوى.

فَرَعَ فُلَانٌ: فلانكهس بيجوى نازدهلەكهى
سهربرى.

فَرَعَ بَيْنَ الْمُتَخَاصِمِينَ: دوو مروفه
بهكيشه هاتووهمكانى ليك كردهوهو

صواحي زيانى كردن

فَرَعَ فِي قَوْمِهِ: بهسهر قهومكهيدا بالا
بوو.

فَرَعَ مِنَ الْأَصْلِ الْمَسَائِلَ: مهسهلهكانى له
نەسلهكه دمهينان ۵ دهگوترى:
(فلان حَسَنَ التَّفْرِيعِ لِلْمَسَائِلِ)

فلانكهس شارمزاو ليزان بوو بؤ شى
كردنهوهى مهسهلهكان.

فَرَعَ الْجَبَلَ فِي الْجَبَلِ: بهكيوهكهدا
سهركهوت.

فَرَعَ الْأَرْضَ: بهناو زهويهكهدا هاتوجوى
كرد.

إِنْفَرَعَ الْبِكْرُ: كچينى لاپرد، پهردى
كچينى دى.

إِنْفَرَعَ الْأَمْرُ: دهستى بهكارهكه كرد.

تَفَرَعَ الشَّيْئُ: شتهكه لقو بؤبى لى
بوونهوه.

تَفَرَعَ الْأَغْصَانُ: لقو بؤپهكانى زور
بوون ۵ دهگوترى:

تَفَرَعَتِ الْمَسَائِلُ: مهسهلهكان جوژ جوژ
بوون و پى پى بوون.

تَفَرَعَ الشَّيْئُ: كهوتهسهر شتهكه،
بهسهرى دا بالاوو.

تَفَرَعَ قَوْمُهُ: بهسهر گهلهكهيدا بالا بوو،
پنزو شكومهندى بهدهست هينا.

الأنزع: كهسيك قزى پرو چرو دريژ
بن ۵ بؤ ناهرمته دهگوترى: (فرعاء).

الفارُع: بهرزو بلند ۵ دهگوترى: (هر

فَارِع الطول) تَابِلِيّ بِالْأَيِّ بهرزو
بَلَنده (ك: فَرَعَة) ۵ بُوْ مِيْنِه
دمگوترئ: (هن فوارع).

الْفَرْعُ مِنْ كُلِّ الشَّيْءِ: وشهى فمرع
لههه موو شتیکدا ناوه بُو سهره
تهرزمو سهره تُوْبه لاکى شت ۵
دمگوترئ: (نزلوا فرع الرادي) لهلاى
زوروى دُوْله کهوه دابه زيون ۵ (فلان
فرع قومه) هَلَانْکَس ريش سبو
گهوره گهله که يه تى ۵ توك و قزى
سهر ۵ همر شتِيک له شتِيکى تر
جيا بووبيتته وه وه پيدا بووبى ۵
(ك: فروع) ۵ (فروع الشجرة) واته:
لقو پُوْپى درهخت ۵ (فروع الرجل)
مندال و نه وهى پياو ۵ (فروع
المسألة) نهو باسو جورتمو شتانهى
له مهسه له کهوه سهره لدمدن.

الْفَرْعُ: يَهْکَم بمرى سکو زای خوشترو
مهرو بزنه ۵ له سهردهمى نه زانى دا
نهو نُوْبه رميان سهر دمپرئ بُو
بته کانيان.
الْفَرْعَاءُ: نهو زمويهى بهروبومه کهى
ناگاته نمدازهى نهو مهسرمفهى
تييدا کراوه.

فَرَعْنُ فَرَعْنَةً: خَوّى به زلزانى و
لوتبهرزى نواندا.
فَرَعْنُ فَلَاحاً: رِيْگای به فلان دا ببيتته
ديکتاتورو هه لس و کهوتى
فيرعه ونى بنونين

تَفَرَعَنَ النَّبَاتُ: رومه که گه شهى کردو
بهرز بُوْوه.

تَفَرَعَنَ فُلَانٌ: فَلَانْکَس لوت بهرزى
نواندو خَوّى به زلزانى ۵ بهرپهوشتى
فيرعه ونه کان رهمفتارى کرد.
فِرْعَوْنُ: نازناوى پاشا کونه کانى
ميصره.

فَوْحُ الشَّيْءِ فَرَاغاً وَفَرُغاً: شته که خالى
بوو ۵ دمگوترئ: (فَرَعُ الْإِنَاءِ وَفَرَعُ
الْفُؤَادِ).

فَرَعَّ مِنْ الشَّيْءِ: شته کهى ته واو کرد
له شته که بوووه.

فَرَعَّ إِلَى الشَّيْءِ وَلَهُ: قهصدى شته کهى
کرد بُوْى چوو ۵ دمگوترئ: (لَا فَرْعُنْ
لَكَ) له عُوْدمت ديم بادستم به تال بى
۵ قورنان دمفهرموى: ﴿سَتَفْرُغُ لَكُمْ أَيُّهَا
الْثَّقَلَانِ﴾.

فَرُغَ الْفَرَسُ فَرَاغَةً: نه سپه که له
رُوْيشتنى و خيراييدا باش بووه
پيشکه وتنى به دمست هي ناوه.

فَرُغَتِ الطَّعْنَةُ: برينه که فراوان بوو.
أَفْرَغَ الْمَاءَ: ناومه کهى رشت.

أَفْرَغَ الدَّمَاءَ: خوينه کهى رشت.

أَفْرَغَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَغَوْهَما: زير و زيو
و نهو جوْره مه عدمنانهى له قالب
دا، کردنى به قالب.

أَفْرِغَ اللَّهُ الصَّبْرَ عَلَى الْقُلُوبِ: خودا
صهبرو ئارامی خسته ناو دله کانه وه
ه قورئان دمغه رموی: ﴿رَبَّنَا أَفْرِغْ
عَلَيْنَا صَبْرًا﴾.

فَرَّغَ الشَّيْءُ: شته که ی خالی کرد ه
دهگوتری: (فَرَّغَ الْإِنَاءَ وَفَرَّغَ الْمَكَانَ).
فَرَّغَ مَا فِي الْوِعَاءِ: نهو ی له قاپه که دا
بوو پستی.

إِفْتَرَّغَ الْمَاءَ: ناوی به سمر خوی دا کرد.
تَفَرَّغَ مِنَ الشَّغْلِ: وازی له نیشه که هینا.
تَفَرَّغَ لَهُ: خوی بو ته رخاں کرد.
إِسْتَفَرَّغَ فُلَانٌ: فلان کهس پشایه وه.

إِسْتَفَرَّغَ جَهْدَهُ فِي كَذَا: هه موو هیزو
توانای خوی لهو نیشه دا سهرف
کرد.

الْفَارِغُ: خالی ه دهگوتری: (إِنَاءٌ فَارِغٌ
وَقَوْلٌ فَارِغٌ وَفُرَادٌ فَارِغٌ).

الْفَرَاغُ: بۆشایی ه شوینی چۆن.
الْفَرَاغُ مِنَ الدَّلْوِ: نهو لا که چاپیه ی
دۆلچه که ناوی لیوه پۆده کری ه
حهوزه ناویک له پیستی پشه
ولاغ و شتی وا دروست بکری ه
ممنجه لی گه وره، قازان که هه ل
نهگری ه (ك: افرغة) ه دهگوتری:
(رَجُلٌ فَرَاغٌ) بیاویکی خۆشپرویه ه
(نَاقَةُ فَرَاغٍ) حوشتی نیشانه نه کراو.

الْفَرَاغَةُ: دله پاوکی و ناره حه تی
دمروونی.

الْفَرُّغُ: به فیر و چوون ه دهگوتری:
(ذَهَبَ دُمُهُ فَرُّغًا) خوینی به فیر و
چوو.

الْفَرِیغُ: بان و پۆر ه جه قو و کیردی
زور تیز ه دهگوتری: (رَجُلٌ فَرِیغٌ)
بیاویکی زمان تیزو قسه زانه (طعنة
فَرِیغَة) برینیکی قهواره بییه و
خوینی لی دمتکی.

الْمُفَرَّغُ: دهگوتری: (دِرْهَمٌ
مُفَرَّغٌ) دیره هه و زیویکی له قالب
دراوه.

الْمُفَرَّغَةُ: دهگوتری: (حَلَقَةٌ مَفْرَغَةٌ)
نه لقه یه که نازاندی سهر و بنی
کامه یه هیچ شوینی بی که وه لکانی
پیوه دیار نیه.

فَرَفَّرَ: به له ی کرد له پویشتن داو
هه نگاوه کانی کورت کورت و خیرا
خیرا هاویشتن ه خوی ته کاند ه
خوی پاوه شانده.

فَرَفَّرَ فُلَانٌ: فلان کهس کالقام بوو
بی عهقل بوو ه که زاوه ی بو ئافره ت
دروست کرد ه ملی نایه نه حه قی و
خویره تی.

فَرَفَّرَ فِي كَلَامِهِ: قسه ی تی که له و
بی که لی کردن.

فَرَقَرَ الشَّيْئُ: شته‌کە‌ی ڕاوه‌شاندو
دمنگی ئی هینا، کردی به‌شەشەمه‌.

فَرَقَرَ الذَّنْبُ الشَّاءَ: گورگه‌که‌ مه‌رمکه‌ی
ونج‌ر ونج‌ر کرد ە که‌له‌پارچه‌ی
کرد.

فَرَقَرَ الشَّيْئُ: شته‌کە‌ی هه‌ته‌کاند،
ته‌کاندی.

فَرَقَرَ فُلَانًا: ناموس و حه‌یای له‌که‌دار
کرد ە بوختانی بۆ هه‌له‌به‌ست.

الْفُرَارِيُّ: وێڵ و گێڵ و بێ مه‌به‌ست ە
بیجوی مه‌رو بزن و مانگا کێوی ە

شیر: که‌ هاوشانی خۆی که‌له‌پارچه
بکا ە دمگوتری: (اسد فُرَارِيٌّ و فرافرة)

ە مندالی تیگه‌به‌شتو و پیگه‌به‌شتو ە
ئه‌سپێک لغومکه‌ی بجوئینی و

هه‌ولیدا له‌سه‌ری خۆی دامالی.

الْفَرَارُ: داریکی زۆر ڕه‌ق و به‌مه‌وه‌ زۆر
دره‌نگ دمسه‌وتی و دمبه‌یتیه

خۆله‌میش: کاسه‌و که‌وچک و شتی
وای ئی دروست دمکری ە جوړیکه

له‌که‌زاوه‌ی ئافه‌رت.

الْفُرْفُرُ: جۆله‌که‌ی بجوک.

الْفُرْفُورُ: گه‌نجی پیگه‌به‌شتو ە جۆله‌که‌ی
بجوک.

الْفِرْفِرِيُّ: جوړیکه‌ له‌په‌نگ، په‌نگیک
سوری مه‌یله‌و ڕه‌ش ە دمگوتری:

(جوهر فِرْفِرِيٌّ).

الْفِرْفِرِيْن: له‌بوا‌ری په‌زیشکیدا په‌نگیکه
ماده‌یه‌که‌ بۆ هیموگلوبین په‌یدا
ده‌یی.

الْفِرْفِرِيْنِي: (بول فِرْفِرِي) میزیکه
به‌سروشت ماده‌ی فِرْفِرِيْنی تێدا به‌
به‌زۆری.

فَرَقَ بَيْنَ الشَّيْئَيْنِ فَرَقًا وَفَرَقَانًا: دوو شته‌که‌ی
لێک جیاکردنه‌وه‌.

فَرَقَ بَيْنَ الْحَصَمِ: بپه‌یاری دا له‌نیوان دوو
دزو په‌که‌به‌رمکان و کێشه‌که‌ی بۆ په‌کا لا

کردنه‌وه‌ ە قورئان دمفه‌رموی: ﴿فَاَفْرُقْ
بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْفُرْقَيْنِ﴾.

فَرَقَ بَيْنَ الْمُتَشَابِهَيْنِ: لایه‌نی جوداوازی
نیوانی دوشته‌ لێکچوو‌مکانی دیاری
کردو رونی کردمه‌وه‌.

فَرَقَ لَهُ عَنِ الْأَمْرِ: کاره‌که‌ی ئاشکرا کرد.

فَرَقَ لَهُ الطَّرِيقُ أَوِ الرَّأْيُ: ره‌گه‌که‌ ئاشکرا
بوو، رونی بووه‌.

فَرَقَ الشَّيْئُ: شته‌که‌ی دابه‌ش کرد.

فَرَقَ اللَّهُ الْكِتَابَ: خودا قورئانی
به‌ئاشرکایی و رونی مانا و مه‌به‌ست

نازل کردوه ە قورئان دمفه‌رموی:

﴿وَقَرَأْنَا فَرَقَانًا لِّتَفَرَّأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى
مُكِّنٍ﴾.

فَرَقَ الصَّبِيَّ: منداله‌که‌ی ترساند.

فَرَقَ فَرَقًا: زۆر ترساو هه‌له‌ره‌زی ە قورئان
دمفه‌رموی: ﴿وَلَكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَفْرَقُونَ﴾.

فَرِقَ مِنْهُ: لِي تَرَسَا.

فَرِقَ عَلَيْهِ: به زهیی پیا هاتهوه بوئی به
به رۆش بوو.

فَرِقَ فُلَانٌ: هَلَا نَكَمَسَ چوهوه ناو

هه هه به و بانوه که و پێیدا رۆیی ه به
سروشت و زکماک دانی شاش بوون ه
دمگوترئ:

فَرِقَتِ الْأَسْنَانُ: ددانهکان شاش و کهل
بوون.

فَرِقَتِ الدَّابَّةُ: ولاحه که کلۆتییکی بهرزو
کلۆتییکی نزم بوو.

فَرِقَ التَّيْسُ: نِیریه که نیوان دوو
شاخهکانی پان بوو ه یان نیوان دوو
گونهکانی پان بوو.

فَرِقَ الدِّيكُ: که نه شیرمه که دوو پۆپنه ی
هه بهوو، چونکه نیوانیان هه بهوو ه
دمگوترئ: (فَرِقَ عَرَفَ الدِّيكِ) پۆپنه ی
که نه شیرمه که دوو لا بوو دوو کهمرت بوو
به زکماک (فهو افرق وهي فراق).

أَفَرَقَ الْعَلِيلُ: نه خۆشه که چاک بووه.

أَفَرَقَ النَّاقَةُ: حوشرمه که بیچومه که ی
دووور کهوتهوه ه یان دوو سال و سی
سالی به سمردا تیپه ری ئاوس نه بوو.

أَفَرَقَ فُلَانًا: هَلَا نَكَمَسَ وانی کرد
به ترسی و هاوار بکا.

أَفَرَقَ الرَّجُلُ غَنَمَهُ: پیاوه که مهرو
بزنهکانی و نکرده و ههوتاندنی.

أَفَرَقَ إِبِلُهُ: حوشرمهکانی له پیاوانه که دا
به ره لالا کردن بو ئه وه ی بوخویان
بله و مپین ه حوشرمهکانی به کهل
نه دان و ئاوس نه بوون.

فَارَقَهُ مَفَارَقَةً: لِي دُوور کهوتهوه.

فَرَّقَ بَيْنَ الْقَوْمِ: تهمفره وه جو دازایی
خسته نیوان دوو شته لیک چوومه که
دهشگوترئ: (فَرَّقَ الْقَاضِي بَيْنَ
الزَّوْجَيْنِ) دادومرکه به ریاری لیک
جیا بوونه وه ی ژن و میرده که ی دا.

فَرَّقَ الشَّيْءُ: شته که ی پارچه پارچه
کرد.

فَرَّقَ اللَّهُ الْقُرْآنَ: خودا قورئانی پارچه
پارچه و نایهت نایهت و سورمت
سورمت نازل کردووه.

فَرَّقَ الْأَشْيَاءَ: شتهکانی بهش کردن.

فَرَّقَ الْعَصِيَّ: منداله که ی ترساند.

إِنْفَرَقَ الْقَوْمُ: خه لکه که بلا و مپان ی
کردو هه ریبه که بیان به لایه که دا رۆیی.

إِنْفَرَقَ الشَّيْءُ: شته که ی بلا و کردووه ه
دوولمت بوو ه دمگوترئ:

إِنْفَرَقَ الصَّبْحُ: به یانی گزنگی دا
تاریکایی در ی پچ درا.

تَفَارَقَ الْقَوْمُ: هه و مه که ههندیکیان له
ههندیکیان جیا بوونه وه.

تَفَرَّقَ الشَّيْءُ تَفَرُّقًا وَتَفَرُّقًا: شته که
کهمرت و بهرت بوو.

تَفَرَّقَ الرَّجُلَانِ: دوو پیاوهمکه لیک
جیابوونهموهو همریهکههیان
به لایه کدا پوی.

التَفَارِقُ: پارچه و بهش (تفاریق
الشئی) پارچه بلاو بوومکانی شت
دمگوتری: (أَخَذَ حَقَّهُ بِالتَّفَارِقِ)
وهمجیه وهمجیه و بهشبهش مافی
خوی و مرگرت.

الْفَارِقُ: نهوهی شتی که له شتی که
جیادمکاتهوه (ک: فراق).

الفارِق: نهوهی حقه و بهتال لیک
جیابکاتهوه (نازناوی عومهری
کوپری خهتتابه (زور ترسان.

الفارقة: ترسانی زور.

الفراق: لیک جیابوونهموه بهزوری بۆ
لیک جیابوونهموهی جهسته
بهگاردی.

الْفَرْقُ بَيْنَ الْأَمْرَيْنِ: جیاکردنهوهی نیوان
دووکارو روداو (نیوان دوو کومه له
هزی سهر (توقه سهر.

الفِرْقُ: بهمانا شهقامه ری نیوان دوو
کبو (قهواری گهوره (درزو شبههقی
گهوره (بانوو دهشتایی بهرز
شهپولی بهرزمووبوی دهریا (کهرتو
لهتی همر شتی که قهباری هبی.

الْفَرْقُ وَالْفَرْقُ: پیاویک به سروشت زور
بترسی.

الْفَرْقَانُ: قورثانی پیروز (به لیکه
پاساو (همرشتیک حقه و بهتال
لیک جیابکاتهوه.

الْفِرْقَةُ: کومه لیک مروقه (دمگوتری:
(فرقة التمثيل) (فرقة الألعاب)
کومه لیک قوتابی هاوته مهو
هاوجهشن لهخویندندا (چهند
هیزو لیوایه که لهسوبا.

الفِرْقَةُ: لیک جیابوونهموه.

الفَرْقُ: زور ترسان.

الفريق: تاقمیک زوری ئادهمیزاد
جیابووهو دوورکهوته (نهسپی
پیشکهوتوو له کیپرکی دا (پلهیه که
لهپلهی سهربازی (ک: فُرْقَاء
وافرقة).

الْفَرْقُ مِنَ الرَّأْسِ: توقهسهر و خهتی
لیک جیابوونهموهی قزی سهر له
ناوجهوانهموه تا پشته مل (نهو
شوینهی پینگاکان لیک جیادهمنهوه،
چارو پنیان و جیابوونهموهی
پینگاکان.

مَفَارِقُ الْحَدِيثِ: لایه نه ناشکراو
پوونهمکانی ناخاوتن.

الْفَرْقَةُ: نهستیرمیه که لهنزیک قوتبی
شیمالیهوه دهیندری، شوپنه کهی
دیارهو تا نهندازمیه که سابیته (پیی
دمگوتری: نهستیرمی قوطبی (له

نزيكیه وه نه ستيړمیه کی ترو
 هاوشیوهی نهو به لام بجوکت لهو
 پیکهون بویه شاعر دهلی:
 وکل اخ مفارق اخاء
 لعمر ابيک حتی الفرقدان
 گۆلکه له ه (ک: فرقد).

الْفُرْقُدُ: به مانا (الْفَرْقُدُ) دئ ه (ک):
 فراقید).
 فَرَقَ الشَّيْءُ: شته که دهنگی ئی هات،
 ناله ی کرد.
 فَرَقَ الشَّيْءُ: شته که ی تمقاندوموه
 گرمه ی هات.

فَرَقَ أَصَابِعَهُ: په نجه ی تمقاندن.
 فَرَقَ فَلَائاً: ملی فلانکه سی بادا،
 به جوریک دهنگی مل تمقاندنه که ی
 هات.
 إِفْرَنْقَعَ: بازکی توندی هاویشته و
 بهشتی هه لکرد.

إِفْرَنْقَعَتِ الْأَصَابِعُ: جومزگی
 په نجه کانی تیک گیران و دهنکیان ئی
 هات ه دمشگوترئ: (إِفْرَنْقَعَ الْقَوْمُ عَنْ
 الشَّيْءِ) خه لکه که بلاومیان له شته که
 کرد و لی دوور که و تنه وه.

تَفَرَّقَتِ الْأَصَابِعُ: په نجه کانی دهنکیان
 لیوم هات و تمقین.
 الْفَرَقَةُ: دهنگی لیکنانی دوو شته ه
 تمقینه وه ی به هیزو دهنگی گموره.

الْمُفْرَعَاتُ: مهوادی تمقینه وه، نهو
 مهوادی نه ی هیزی تمقینه و میان زور
 به هیز بی.
 فَرَكَ الشَّيْءُ فَرَكاً: شته که ی کړاند،
 خوراندی ه دمشگوترئ:

فَرَكَ الْحِمَصَ وَ فَرَكَ الْجُوزَ: تویکلی نۆکه که
 یان گوپزمکه ی هه لقیقاند بۆنه وه ی
 تویکله که یان لی دامالی ه دمشگوترئ:
 (فَرَكَ الثَّوبَ) هوماشه که ی کړاند،
 خوراندی بۆنه وه ی نهو شته ی پیوه ی
 نووساوه لی بیته وه ه (فهو فارك
 والثوب مفروك).

فَرَكَ فَرَكاً: ناخوشی وېست په ی ئی بوو،
 به زوری بۆرق لیبونی نیوان ژنو
 میړد به کاردی ه (فهو وهي فارك).
 أَفْرَكَ السُّبُلُ: گوله گهنمه که ی بووبه
 فهريك به کاری نهو مدئ هه لی
 پروژینئ و بی پروینئ و پاک بکری و
 بخوری.

إِنْفَرَكَ الشَّيْءُ: شته که تمفرو تونا بوو
 هه لومری و کهوته خوار.

إِنْفَرَكَ الْمَنْكِبُ: شانی داجوړاو شانی
 داکموت.

تَفَرَّكَ الْمُحْنُثُ: نیرموکه که له قسه و
 رپیشته و هه لس و کهوتدا ژنانه
 پهفتاری کرد و خوی و کهوو ناهرمته
 نیشان دا.

إِسْتَفْرَكَ الْحُبَّ فِي السُّنْبَةِ: دانه و ناله كه له

گوته كهيدا بېنگه يې و رډق بوو.

الْفِرْلُ مِنَ الْأَشْيَاءِ: نه و شتميه تويكلى ئى

بوويېته وه ۵ تويكلى ئى دامالدرابى.

الْفَرِيك: تويكلى ئى كراوه پاككراو ۵

گه منمو (زوپات) گه منمه شامى

سهرمتاي بېنگه يې شستنجان ۵

قهرمخهرمان ۵ ئېسفانيكى

بچكوله يه له بنى زماندا.

المفروكة: خواردن يكي گونلن نشينه

ميصريه كان دروستى دمكه ن له

گه منمه شامى و پړون و شير.

قَوْمَ اللَّحْمِ: گوشته كه ي هه منجنى.

أَفْرَمَ الْإِنَاءِ: قاپه كه ي پر كرد.

الْفَرَامَةُ: ناميزى هه منجين.

الْفَرَّانُ: نان هوا، نانكهر.

الْفُرْنُ: تهن دورى نان هوا خانه.

الْفَرِيَّةُ: نان يكه شير و پړون و شه كرى

تيكه ن دمكړى.

الْفَرِيْدُ: شمشير ۵ نه و تيشكه ي

له ناكامى شه پولى پوناكى له پانايى

شمشير كه بهرچاو دمكه وئى ۵ دمكه

هه نار ۵ گولى سور.

الْفَرَايِقُ: شير ۵ شارمزاو چاو ساغى

پيش سوپا، يان پيشهنگى نامه بهر.

فَرْهَ فَرَاهًا: تهرده ماخو له خو بايى و

به درموشت بوو.

فَرْهَ فَرَاهَةً وَفَرْهَةً: جوان و قوز بوو ۵

چوست و چالاك و شارمزاو ليزان و

دهست پرهنگين بوو.

أَفْرَة: شتيكى جوان و سهرمنچ پراكىشى

به دى هينا ۵ شتيكى جوانى دروست

كرد خانويكى نايابى بنيات نا.

أَفْرَهَتِ الْمَرْأَةُ: ناهرته كه منداليكى

جوانى بوو، كوز يكي قوزو شوخ و

شهنگى به وه له د هينا.

فَرْهَ: به مانا (أَفْرَة) دى.

إِسْتَفْرَة: شتى باشى هه لېزارد.

أَفْرَة: جوانتر، قوزتر ۵ دمكوترى: (فلان

أَفْرَة مِنْ فُلَان) فُلَان لَه فُلَان قُوزْتَرَه،

جوانتره.

فَرْهَدَ الْفَلَامُ: منداله كه (كه نه كه)

خوى دارشت و بېنگه يى.

فَرْهَدَ نَفْسَهُ: هه ناسه ي تهنگ بوو.

تَفَرَّهَدَ الْفَلَامُ: كورمه كه فه له و جوان

بوو.

الْفَرْهَدُ: گه نجى جوانخاس و تازه

بېنگه يشتو ۵ بيچوه شير.

الْفَرْهَوْدُ: به مانا (الْفَرْهَدُ) دى ۵ (ك:

فرا هيد).

فَرَى الثِّيَابِ: قوماشه كه ي كرده فهروه

۵ فهروه ي له سهر پوښاك هوه پوښى ۵

قوماشه كه ي توكن كرد پرزى تى

كرد.

أَفَرَجَ الْأَوْدَاجَ: شا پر مه گه کانی لاملی

بَرِین و خوینه گه یان دهر هات،

خوینه گه یانی دهر هینا.

فَرَأَهُ: بۆ زید دهر پوی له مانای (فَرَأَهُ) دئ.

إِلْتَمَى الْقَوْلُ: قسه که ی هه لبه ست.

إِنْفَرَى الشَّيْءُ: شته که شهق بوو لیک

بۆوه.

تَفَرَّى الشَّيْءُ: شته که شهقی برد، درپا

دادرا ه دگوترئ: (تَفَرَّى عَنْهُ ثَوْبُهُ)

کراسه که ی له بهردا درپا ه (تَفَرَّى

اللیلُ عَنْ صَبْحِهِ) شهوگار شهق بوو

به یانی دا.

تَفَرَّتِ الْعَيْنُ: کاریزمکه هه لقولی و ناوی

لی هات.

تَفَرَّتِ الْأَرْضُ بِالْعَيْنِ: زهویه که شهق بوو

ناوی لی هه لقولا.

الْفَرِيَّةُ: بوختان و درؤ ه (ك: فَرِي).

الْفَرِيُّ مِنَ الْأُمُورِ: قسه ی هه لبه سراو،

شتی به درؤو بی بناغه ه قورئان

دهمه رموی: ﴿قَالُوا يَا مَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتَ

شَيْنًا فَرِيًّا﴾ ه دگوترئ: (فلان یفری

الْفَرِي) نه گهر ئیشی چاک

نه نجامداو شتی سه یرو سه مه ره بکا

ه هه روا ناوه بۆ بیایو بوختانکه ر.

فَزَرَ الشَّرْبَ فَزَرًا: قوما شه که ی دادری ه

پر زاندی.

فَزَرَ الشَّيْءُ: شته که ی شهق کردو ئیکی

جیاکی دهوه.

إِفْتَرَى فَرُوءًا: فهروه ی پۆشی.

الْفَرَا: که ره مکیوی.

الْفَرَاءُ: فهروه دروست که ره ه فهروه

فرؤش.

الْفَرُوءُ: پیستی برئ گیانله به ره و مکوو

ورچ و ریوی، پیسته که دهباغ

دهکری و دهکریته پۆشاک بۆ

خوپاراستن له سه ره ما یان بۆ جوانی و

زینهت له به ره دهکری.

الْفَرُوءَةُ: پیستی که توکی پیومه بی ه

دهگوترئ: (فروة الرأس) (فروة

الدب، فروة الثعلب، فروة الغنم).

فَرَى الشَّيْءُ فَرِيًّا: شته که ی هه لاشت، درپی

و وردی کرد.

فَرَى الْقَرِيبَةَ: دیمکه ناوه که ی نه ندازه

گرت و دروستی کرد ه (قَرِيبَةً)

پارچه یه که پیستی خاراو و دهباغکراوه

لایه که دمه در پیته وه و دهکریته

دیمکه ی ناو یان هی دؤو ماست.

فَرَى الْكَذِبَ: درؤ که ی هه لبه ست ه

بوختانی کرد.

فَرَى الْأَرْضَ: به زهویه که دا ریوی و بری.

فَرِي فَرِي: سه رسامو حیرت زده بوو.

أَفَرَى الشَّيْءُ: شته که ی شهق کرد،

درپاندی.

أَفَرَى فَلَانًا: زؤر به توندی دابه زیه سه ر

فلان و سه ره زه نشتی کرد.

فَزَرَ الشَّيْءُ مِنَ الشَّيْءِ: شته‌ک‌هی له شته‌که
جیا کردموه.

فَزِرَ فَزْرًا: له پشتی یان له سنگی گریه‌که
دمرچوو ۵ (فهو أفرز وهي فزراء).

أَفَزَرَ الشَّيْءُ: به‌مانا (فَزَرَةُ) دئی.

فَزَرَ الشَّيْءُ: به‌مانا (فَزَرَةُ) دئی.

إِنْفَزَرَ الثُّوبُ: کراسه‌که شه‌ق بوو، پزی.
تَفَزَّرَ: قه‌لش قه‌لش بوو.

الْفَازِرَةُ: رینگایه‌که به‌ناو لبه‌لانی ته‌باره
به‌ستوودا، همر ده‌لئی درزو
به‌سروشت له زمویه‌که بووه.

الْفَزَارَةُ: پلنگی میینه.

الْفِزْرُ: بیجوه نی‌ره‌ی پلنگ ۵ بیجوه
نی‌ره‌ی به‌ور ۵ کاره کیوی.

الْفَزْرَاءُ: کچوله‌ی گه‌نجو گوشتن و
تی‌کسم‌پاو و خۆدارپژ.

الْفَزْرَةُ: لوهه گوشت و نی‌سفانی‌که له
سنگ یان له پشت په‌یدا ده‌ی.

الْفِزْرَةُ: پلنگی می ۵ دیله پلنگ ۵
که‌ندپو درزی گه‌وره.

فَزْرَفَرًا: ترسا ۵ (فَزٌّ عَنِ الْأَمْرِ) له‌کاره‌که
دووور که‌وته‌وه، لای دا.

فَزَّرَ الرَّجُلُ فَزَارَةً وَفَزْرَةً: بیاوه‌که چوست و
جالاک بوو گورچو گۆل بوو (فَزٌّ الْجَرَحِ

فَزْرًا) برینه‌که هه‌وی کردو کی‌مو
زوخواوی لی په‌وان بوو.

فَزَّرَ فَلَانًا فَزْرًا: ترساندی و نی‌زعاجی کرد.

أَفَزَرَهُ: به‌مانا (فَزَرَةُ) دئی.

تَفَزَّرَا: هه‌ریه‌که له دوو به‌رامبه‌رمه‌که

و‌یستی به‌سهر شه‌وی تریان دا زالی
بی.

إِسْتَفَزَّهُ الْخَوْفُ: ترسو و بیم جاپزی کرد.

إِسْتَفَزَّ فُلَانًا: فلان‌که‌سی تو‌په‌ کردو
ته‌نگی بی هه‌لچنی.

الْفَرُّ مِنَ الرِّجَالِ: بیایوی چوست و قالب
سوک ۵ بیچوی مانگا کیوی.

الْفَزَّةُ: بازدانی به‌زۆر ته‌نگه‌تاو کردن.

فَزَعَ فَلَانًا فَزْعًا: فلان‌که‌س گرزو
ناره‌حه‌ت بوو، هه‌لسه‌می‌ه‌وه له‌شتیکی
سامناک.

فَزَعَ الْقَوْمَ: به‌هانا‌ی قه‌ومه‌که‌وه هات و
یارمه‌تی دان.

فَزَعَ فَزْعًا: ترساو دلی داخو‌رپا.

فَزَعَ إِلَيْهِ: په‌نا‌ی بۆ بردو داوای به‌هانا
هاتنی لی کرد ۵ گوتراوه: (أَفَزَعَهُ لَأَا

فَزِعَ) که‌ترسا به‌هانا‌یه‌وه هات.

فَزِعَ مِنْ نَوْمِهِ: له‌خه‌و راستی کردموه،
به‌ناکای هی‌نا.

فَزَعُهُ: به‌مانا (أَفَزَعُهُ) دئی.

فَزَعَ عَنْهُ: ترسو و بیمی لی په‌واندموه.

الْفَزَاعَةُ: زۆر ترسناک ۵ شه‌وی

ده‌یترسینی ۵ شه‌وی به‌هانا‌یه‌وه دئی.

الْفَزْعُ: ترسو و بیم ۵ په‌نا‌بردن ۵
به‌هانا‌وه هاتن.

نقش

مفتاح أو مفتاح

مضخة

غطاء

قلم

خاتم

فتاة

فأس

فأس

فأس

فأس

فأس

فأس

فأس

فأس

فأس

فأس

فأس

فأس

فأس

فأس

فأس

فأس

فأس

فأس

فأس

فأس

فأس

فأس

فأس

فأس

فأس

فأس

فأس

فأس

فأس

الْفَرْعُ: به هاناوه هاتوو ه هاوار بهرو پهناهر.

الْفَرْعَةُ مِنَ الرِّجَالِ: نهو کهسهی خه لک زور لیی دهرس.

الْفَرْعَةُ مِنَ الرِّجَالِ: پیاویکه زور له خه لک بترس.

الْمَفَارِغُ مِنَ الرِّجَالِ: کهسیکه هانا بو کهسانی دیکه بهری یان به

پیچه وانه به هانای خه لکه وه بجی.

الْمَفْرَغُ: نهو کهسهی ترسو بیمی له کول کرابیته وه ترسنوک.

الْمَفْرَغُ: کهسیک له کاتی تهنگانه دا په نای بو دهری.

الْمَفْرَغَةُ: بهمانا (الْمَفْرَغُ) دی ه هر شتیک ترسی لی بکری.

فَرْغُهُ: جاززی کردو دهری کرد.

فَسًا الثَّوبُ: قوماشه کهی راکیشا تا دپاو هه لیلیشا.

فَسًا فَلَانًا عَنِ الْأَمْرِ: فلانکه سی له کاره کهه منع کرد.

فَسِي فَسًا: سنگی دهرپه ری و پشتی چال بوو ه (فهو أفسأ وهي فَسَاءُ).

فَسًا الثَّوبُ تَفْسِيَةً: قوماشه کهی زور راکیشا تا هه لیلیشاو دپا.

تَفْسًا الثَّوبُ: قوماشه کهه له دپاو رزی.

الْفُسْتَانُ: پو شاکیکی ناهرم تانه جوړه ها

رمنگو شیوهی هه یه.

الْفُسْتُقُ: درختیکی بهرداره له پیری درخته هه زوانیه کانه، قاوغه کهی

دوو فلیقه هو ناوکه کهی مه یله و سه وزمو تامی خوشه له ولاتی شامو

له نیران و زور ولاتی تر دهرپویندري و ومیهر دهریندري.

الْفُسْتُقِي: رمنگی فسته قی مه یله و سه وز.

فَسَحَ لَهُ فِي الْمَجْلِسِ فَسْحًا: له مه جلیسه که دا ریگای بو کردموه تا

دابنیش.

فَسَحَ لَهُ الْأَمِيرُ: پاشا ریگای پيدا سه مهر بکا.

فَسَحَ الْحُرَّتَيْنِ: کونی موروه کهی فراوان کرد.

فَسَحَ الشَّيْءُ: شته کهی بلاو کردموه، پانی کردموه.

فَسَحَ الْمَكَانُ فَسَاحَةً: شوینه کهه فراوان بوو.

أَفْسَحَ الْمَكَانُ: شوینه کهی فراوان کرد.

فَسَحَ الْمَكَانُ: شوینه کهی فراوان کرد.

إِنْفَسَحَ الْمَكَانُ: شوینه کهه فراوان بوو.

إِنْفَسَحَ صَدْرُهُ: سنگی فراوان بوو.

إِنْفَسَحَ طَرْفُهُ: روانینی دریز بووه و دووری بینی.

تَفَاسَحَ الْقَوْمُ: خه لکه کهه مه جلیسه که یان فراوان کرد بوئه وهی جیگای کهسانی

تریش بیته وه.

فَسَخَّ الثَّوْبَ عَنْ نَفْسِهِ: کراسه‌که‌ی خوی
داکه‌ندو فرپی دا.

فَسَخَّ الرَّأْيَ وَغَرَهُ فَسَخًا: رایه‌که پوچه‌ن
بوو، خراپ بوو.

أَفْسَخَ الْقُرْآنَ: قورنانی له‌بیر چووو.

فَاسَخَهُ الْبَيْعُ: داوای لی کرد مامه‌له‌که
پوچه‌ن بکاته‌وه ۵ یان هاوړای بی بؤ
پوچه‌ن کردنه‌وه.

إِنْفَسَخَ الشَّيْءُ: شته‌که هه‌لومشاپه‌وه،
پوچه‌ن بؤوه.

تَفَاسَخَ الْبَيْعَانِ الْبَيْعُ: کرپارو فروشیار
هم‌دوکیان پرپاریاندا مامه‌له‌که
هه‌لومشپینه‌وه.

تَفَاسَخَ الْأَقَارِیْلُ: قسه‌و باسه‌کان دژ
به‌یه‌ک بوون.

تَفَسَّخَ الشَّيْءُ: شته‌که داومشاو فاسید بوو.

تَفَسَّخَتِ الْمَادَةُ الْعَضْوِيَّةُ: ماده
عضوویه‌که به‌هوی کاریکه‌ری
به‌کتریاکانه‌وه داومشاو رزی.

تَفَسَّخَ الشَّعْرُ عَنْ الْجِلْدِ: توکی پیسته‌که
پوتایه‌وه هه‌لومری ۵ دمشگوتری:
(تَفَسَّخَ اللَّحْمُ عَنِ الْعَظْمِ) گوشته‌که
له‌نئیسقان دامالئرا هه‌لومری.

تَفَسَّخَتِ الْفَارَةُ فِي الْمَاءِ: مشکه تۆپاوه‌که
له‌ناوه‌که دا رزی و پارچه پارچه بوو.

تَفَسَّخَ الْفَصِيلُ تَحْتَ الْحِمْلِ الثَّقِيلِ: بیچوه
حوشتره‌که نه‌یتوانی باره قورسه‌که

تَفَسَّخَ الْمَكَانَ: شوپنه‌که فراوان بوو.

تَفَسَّخَ فُلَانٌ: فلانکه‌س داوای جیگه
کردنه‌وه‌ی کرد ۵ داوای پشودانی
کرد له‌کارکردندا بؤنه‌وه‌ی
بجه‌سپته‌وه.

تَفَسَّخَ لَهُ فِي الْمَجْلِسِ: مه‌جلیسه‌که‌ی
فراوان کرد ۵ جیگای بؤ کرده‌وه.

الْفَسَخُ: جه‌وازی سه‌فه‌ر.

الْفَسَخُ: ده‌گوتری: (منزل فُسَخَ)
مه‌نزلئیکی پان و پوړ ۵ ((رجل فُسَخَ)

پیاویکی سنگ فراوانه.

الْفُسَخَةُ: پان و پوړ، فراوان ۵ ده‌گوتری:

(في هذا الأمر فسحة) له‌م کاردا

فوسحه‌و مه‌جال هه‌یه ۵ پشودان
له‌نیوان دوو وه‌جبه‌ی کار.

الْفُسَحَتَانِ: دوو لاجه‌ناکه‌ی خوار لیوی
زهره‌وه موی لی نه‌پروایی.

فَسَخَ الرَّجُلُ فَسَخًا: پیاوه‌که زه‌عیضو لاواز
بوو نه‌زان بوو.

فَسَخَ الرَّأْيُ: رایه‌که‌ی فه‌سادو شیواند.

فَسَخَ الْأَشْيَاءُ: شته‌کانی لی‌ک
جیا‌کردنه‌وه.

فَسَخَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی هه‌لومشاندوه.

فَسَخَ الْبَيْعُ أَوْ الْعَقْدُ: مامه‌له‌که‌ی
هه‌لومشاندوه، گرپه‌سته‌که‌ی پوچه‌ن
کرده‌وه.

فَسَخَ الْفِصْلُ: جومزگه‌که‌ی له‌شوینی

خوی لابرد به‌ی نه‌وه‌ی بیشک‌نیز

الْفَسْخُ: كەسكى لاواز كە نەتوانى
بەرمەنگارى چورتەم تەنگانە
بېيتەوۈ كارى خۇي نەنجام بىدا.
الْفَيْسُخُ: پزىو، ھەلۈمشاۋە، پوچەل
كراۋە، داۋمشاۋ ۋ جۆرە ماسىيەكە.
فَسَدَ اللَّحْمِ أَوْ اللَّبَنُ: گۆشتەكە پان
شېركە بۆگەنى كىردو كەلكى نەما.
فَسَدَ الْعَقْدُ: گرېبەستەكە پوچەل بۆۈە.
فَسَدَ الرَّجُلُ: پىاۋەكە پېبازى راستىۋ
حېكمەتى ھەلەكردو سەرى ئى شىۋا.
فَسَدَ الْأُمُورُ: كارو ئىشەكان گەندەل
بىوون و پىشۋىۋى و نارېك و پېكى
تىپاندا زۆر بوو.
أَفْسَدَ الرَّجُلُ: پىاۋەكە گەندەل بوو.
أَفْسَدَ الشَّيْءُ: شتەكەى داۋمشاندو
پزاندى خراپى كىرد.
فَاسَدَ الرَّجُلُ رَهْطَةً: پىاۋەكە خراپەى
بەرامبەر تاقەم پېپرەكەى خۇي نەنجام
دا خىانەتى ئى كىردن و نەۋانىش دۇى
ۋەستان ئاشوبىيان نايەۋە.
تَفَاسَدَ الْقَوْمُ: خەلگەكە پىشتىان لەيەك
كىردو قەتەى سىلەى پەحمىيان كىرد،
لَيْك دابىران.
إِسْتَفْسَدَ الشَّيْءُ: كارى بۆ نەۋە كىرد
شتەكە فاسىد بى ۋ دىگوتىرئ:
(إِسْفَسَدَ الزَّرْعَ) كىشت ۋ كالىكەى وا
ئى كىرد كەلكى نەبى.

إِسْتَفْسَدَ الرَّجُلُ رَهْطَةً: پىاۋەكە خراپەۋ
خىانەتى بەرامبەر خىزم و خىلى
خۇي نەنجام دا.
الْفَسَادُ: پزىن و داۋمشان و بى كەللك
بىوون ۋ پىشۋىۋى و ئازاۋە، گرانى و
قات و قىرى ۋ زىان گەيانەلدىن
بەخەللك.
الْمَفْسَدَةُ: زىمرو زىان ۋ دىگوتىرئ: (هَذَا
الْأَمْرُ مَفْسَدَةٌ لِكَذَا) نەم كارە زىانى
بۆ نەۋ شتە ھەيە ۋ ھەرشتىك
سەرىكىشى بۆ فەسادو گەندەلى و
خراپەكارى ۋ (ك: مفايد).
فَسَّرَ الشَّيْءَ فِسْرًا: شتەكەى پون كىردمەۋە.
فَسَّرَ الطَّبِيبُ: پزىشكەكە سەبرى مىزى
نەخۇشەكەى كىرد بۆنەۋەى بزانى
نەخۇشەكەى جىيە.
فَسَّرَ الشَّيْءَ: شتەكەى پون كىردمەۋە.
فَسَّرَ آيَاتَ الْقُرْآنِ الْكَرِيمِ: نايەتەكانى
قورئانى تەفسىر كىردن و ماناۋ
مەبەستەكانى پون كىردنەۋە،
نەيىنى و حېكمەت و نەحكامەكانى
خىستەنە پوۋ.
إِسْتَفْسَرَهُ عَنْ كَذَا: داۋاى ئى كىرد نەۋە
شتەى بۆ پون بكاۋەۋە ۋ
دىگوتىرئ: (إِسْتَفْسَرَهُ كَذَا).
التَّفْسِيرُ: شىكىردنەۋەۋ پون كىردنەۋە.
تفسير القرآن: لەبۋارى زانستە

الْفُسْفُوسُ: ورده پارچه‌ی رهنګاو
رهنګ له بهردی مهرمه‌رو مورو
شتی وا، پیکه‌وه ده‌لکیندرین و
وینهو دیکوریان ئی دروست ده‌کری
بۆ دیوارو هه‌لاشی خانو.

فَسَقٌ کُلُّ ذِي قِشْرٍ فِسْقًا وَفِسْقًا:
فیسته‌هه‌که له توپکله‌که‌ی خو‌ی هاته
دەر، گوپزمکه، بادامه‌که له قاوغه‌که
یان هاتنه دەر ه ده‌گوتری: (فَسَقَتْ
الرُّطْبَةُ عَنْ قِشْرِهَا) میوه ته‌رو
شیرینه‌که له توپکله‌که‌ی هاته دەر ه
(فَسَقَتْ الْفَاةُ عَنْ جَحْرِهَا) مشکه‌که له
کونه‌که‌ی هاته دەر.

فَسَقٌ فَلَانٌ: فلانکه‌س له خودا پاخی بوو،
سنووری به‌زاندو فه‌رمان و نه‌هیه‌کانی
شهرعی پاشگوئ خست.
فَسَقَةٌ: به‌فاسقی له‌قه‌له‌م دا.
إِنْفَسَقَتِ الرُّطْبَةُ: میوه ته‌رو شیرینه‌که
له توپکله‌که‌ی هاته‌دەر.
فَسَاقٍ: به‌م صیغه به‌کارده‌هیندرئ بۆ
بانگکردنی ئافه‌رت ه ده‌گوتری:
(يَا فَسَاقٍ) ئه‌ی ئافه‌رتی سنوور
به‌زین!

الْفِسْقِيُّ: زۆر فاسق و سنوور به‌زین.
الْفِسْقُ: به‌مانا (الْفِسْقِيُّ) دئ.
الْفُسُوقُ: به‌مانا (الْفِسْقُ) دئ.
الْفَسْقِيَّةُ: هه‌وزیکه له پوخام
که‌مانه‌ی به‌ ناهه‌ری تی‌دایه

ئیسلا‌می‌ه‌کاندا مه‌به‌ست
رپونکردنه‌وه‌و شیرکردنه‌وه‌ی ماناو
مه‌به‌سته‌کانی نه‌و کتیبه‌ پیرۆزه‌یه،
دەر‌خستنی نه‌و عه‌قیده‌و نه‌ینی و
حوکه‌م و حیکمه‌تانه‌ن که له
دوو‌توپی ئابه‌ته‌کانی دا هه‌ن.

الْفُسْطَاطُ: خیمه‌و ر‌ه‌شمال که له
کولک و مو دروست بکری ه شارپکی
میزووپی له ولاتی میصر عه‌مری
کوری عاص له‌و شوینه‌ی خیمه‌که‌ی
خو‌ی ئی بوو دروستی گردووه ه
هه‌روا وشه‌ی (فسطاط) ناوه بۆ
کۆمه‌لێک ئاده‌میزاد.

الْفَسِيطُ: نینۆک که‌ر ه ر‌ه‌حه‌تی و
پا‌ئێ‌ومری شله‌مه‌نی.

فَسْفَسَ فَلَانٌ: فلان زۆر گیل و نه‌حه‌مه‌ق
بوو.

فَسَافِسٌ: می‌شیک زیا‌نبه‌خش و بۆگه‌نه
به‌عه‌رمی ناو‌یک‌ی تری‌شی هه‌یه
پیی ده‌گوتری: (البقة).

الْفَسَافِسُ: که‌سی‌ک زۆر نه‌حه‌مه‌ق و گیل
بی ه شمشیری کول و نه‌ه‌ر ه
روه‌کی‌کی سه‌ه‌وزی بۆگه‌نه‌ گو‌ئیک‌ی
سپی هه‌یه له‌ده‌م جۆگه‌و ر‌وبار
دەرپوئ.

الْفِسْفِسُ: خانوی ر‌ازاوه به‌پارچه
شوشه‌و به‌ردی مهرمه‌رو له‌ته‌ م‌یرو
نه‌و شتانه.

به زوری له بانه خانده و حه ديقه و
شتی وادا دروست دمکری.

فَسَكَلَ الْفَرَسُ: نه سپه که له
پیشپر کی که دا دواکه ووت له پیزی
ناخیره ووه بوو.

الْفُسْكُولُ: نه سپیک له غاردانه که دا
پاشه تا بی ۵ پیاویک له پیزی
پیشواران دا له دواوه بی ۵ (ک):
فَسَاكِل).

فَسَلَ الْفَسِيلُ: نه مامه که ی چه قاند،
روان دی.

فَسَلَ الرَّجُلُ نَسَاةً وَفَسْلَةً: پیاوکه
ترستۆک بوو په زیل و هیج و پوج بوو.
أَفَسَلَ الْفَسِيلَةَ: نه مامه که ی له
درمخته که کردموه ۵ یان له
زمویه که هئی کیشاو له شوینیکی
تر روان دی.

فَسَلَ الشَّيْءُ: شته که ی په زیل و ته زویر
کرد.

فَسَلَ الرَّجُلُ: پیاوکه ی بی هیز کردو
وره ی پوخاند و نیشاتی شکاندوه.
إِفْسَلَ النَّبَاتُ: رومه که ی هه ئکیشا
بوئه ووه ی له شوینیکی تر بیر وئنی.

الْفَسَاةُ: لاوازی و بیرو رای ناپه سه ند ۵
نه خوشیه که توشی درمختی میو
دمیج گه شه و نه شه ی دموه ستینن.

الْفَسَاةُ مِنَ الْحَدِيدِ وَغَوْرَهُ: ورده ناسن
که له کاتی کوتان و لیداندا
هه ئه ووه ی.

الْفَسْلُ: نه مامه میو که ناماده دمکری
بو چه قاندن ۵ هه رشتیک خراب و
بی که ئک بی ۵ دمگوتری: (رجل
فَسَلَ) پیاویکی بی رموشت و بی
مرونه ته ۵ (درهم فَسَلَ) پارمیه کی
ته زویر و مه غشوشه.

الْفُسْلَةُ: رای ناپه سه ند و بی مرونه تی ۵
نه خوشیه که له نه خوشیه کانی
گه شه کردنی جهسته به ووه ی
به دخوراکیه ووه تووشی مروقه دمیج.
الْفَسِيلَةُ: نه مامه خورما له بنکه
سه رمکیه که یه ووه دمپرری یان
له زمو ی هه ئه که ندرئ و له شوینیکی
تر ده چه قیندرئ ۵ پارچه رومکیک
له بنکه سه رمکیه که ی دمکری ته ووه
دمپریندرئ.

فَسَاً فُسَاً وَفَسَاءً: تسی که ند ۵ بایه کی ئی
بووه دمنگی نه بوو بوئی هه بوو.

الْفَسِي: شوینی با ئی بوونه ووه، کونی
پاشه ووه.

الْفَاسِيَةُ: خونفوسایه، له م رومه که
ئه ویش بوئی ئی دی.

فَشَجَ فَشَجًا: قاجی بلاو کردموه بو
میزکردن یان بو شتی تر.

فَشَجَ: بو زیدمرو ی له مانای (فَشَجَ) دی.

تَفَشَّجَ: به مانا (فَشَجَ) دئ.

فَشَّحَ فَلَانًا فَشْحًا: شەبلاغەى لە فلان دا.

فَشَّحَ الصَّبِيانُ فِي لَعِبِهِمْ: منالەكان لە

يارىمەكەياندا درۆيان كردو لىكيان

دا.

فَشَّحَ الرَّجُلُ: بياومەكە جوومزگەكانى شل

كردنەوه ۵ ماندوو بوو.

تَفَشَّحَ: جوومزگەكانى شل بوونەوه.

فَشَّيَ نَشًّا: كەمىك هەواى تى كرد ۵ يەقى

هاتەوه.

فَشَّيَ الرِّمُّ: هەوکردنەكەى نىشتەوه،

دابەزى.

فَشَّيَ الْقِرْبَةَ وَغَرَهَا: ئەوهى لە كوندەكەدا

هەبوو لەناو و هەوا دەرى كرد خالى

كردەوه.

فَشَّيَ غَلِيلَةً: رەقى خۆى رشت، دەراوى بۆ

رەقى خۆى بەرهەلا كرد بۆئەوهى

كەمىك هێواش بێتەوه.

فَشَّيَ الضَّرْعَ: گوانەكەى دۆشى، شیری تێدا

نەهێشت.

فَشَّيَ الْقَنْلَ: بەبێ كلیل قفلەكەى كردەوه.

أَفَشَّ الْقَوْمُ: خەلكەكە بە پالەپەستۆو

هەتسەمینەوه رۆشتن.

إِنْفَشَّتِ الْقِرْبَةُ وَغَرَهَا: كوندەكە ئەو

هەوايەى تێدا بوو هاتە دەرو

هیچی تێدا نەما.

إِنْفَشَّ اللَّيْنُ: ماستەكە لەمەشكەكە

هاتە دەرو

إِنْفَشَّتِ الرِّيحُ: هەواكە لە كوندەو

میزەلەدان و تۆپەكە هاتەدەر.

إِنْفَشَّ الْجُرْحُ: برینە هاوساوەكە نىشتەوه

۵ دەشگوترئ:

إِنْفَشَّتْ عِلَّةُ فَلَانٍ: نەخۆشى فلان لاجوو

نەما.

إِنْفَشَّ فَلَانٌ عَنِ الْأَمْرِ: فلانكەس

لەكارەكەدا تەمبەلى كرد.

إِنْفَشَّ الْأَنْفُ: لوتەكە لای سەروى بەرزو

نەرمایببەكەى بەرز بۆوه.

الْفَشَّ: كێل و ئەحمەق ۵ قوماش و

پۆشاكى باش و نەچندراو، پايەل

كەمو تێوەدانى شاش و پاش ۵

زەلكاوى ناو.

الْفَشَّاشُ: ئەو كەسەى بەبێ كلیل

دەزانئ قوفل و شتى وا بكاتەوه.

الْفِشَّةُ: سى گيانلەبەر كە هەوا

دەرمەداتەوه و هیچی تێدا نامێنى.

الْفَشْرُشُ مِنَ الْأَشْيَاءِ: شتى بى سوود

حوشترێك بەبێ دۆشین شیر

لەگوانى بێك ۵ مەشكەپەك دۆى ئى

بەرژئ.

الْفَشِيشُ: دەنگى هەوا: كەلەشت دێتە

دەر دىگوترئ: تايەى ئۆتۆمبیلەكە

قشەفشی دئ ۵ واتە هەواى ئى

دەردەجئ.

فَشِيشُ الْأَعْمَى: فیشكە فیشكى مار ۵

خشەى مار كەبەسەر شتى وشكدا

بروا.

فَشَعُ الشَّيْءُ نَشْأًا: شتهكه بلأو بؤوه.

فَشَعُ غَيْرُهُ: كهوته سهر شتهكهى ترو داپېوشى.

فَشَعُ بالسوټ: كهوته سهرى و بهقامچى لىى دا.

فَشَعَتِ الثَّيْبَةُ فَشْأًا: ددانهكه رپاوو له رېزى ددانهكانى پېشهوه دمرچوو.

فَشَعُ الرجلُ: پياوړمكه ددانهكانى پېشهوهى شاش و پاش بوون ۵ (فهر افشع و هي فشهاع).

فَاشَعُ فُلَانًا بِالْأَمْرِ: پهلهى له فلان كرد بؤ كارمكه، همر له گهل پېى گهپى خپرا دمنه دمنهى دا.

فَشَعُ: بؤ زېدمرپوى له ماناى (فَشَعُ) دئ. فَشَعُ النَوْمُ فُلَانًا: خهو فلانى داگرت.

إِنْفَشَعَ الشَّيْءُ: شتهكه زور بوو بلأو بؤوه. تَفَشَعَ: بلأو بؤوه ۵ دمگوتري: (تَفَشَعَ الشَّيْبُ فُلَانًا وَتَفَشَعَ الشَّيْبُ فِيهِ) پيرى، موى سېى بهجستهى فلان

دا بهسهر و رېشى فلان دا بلأو بؤوه. تَفَشَعَ الرَّلدُ: مندال و نهوه زور بوون و بلأو بوونهوه.

تَفَشَعَ فلان ييوت الحى: فلانكس چووه ناو خانووى گهرمكه موه و نېوو نمېنرپهوه.

تَفَشَعَ الدين فُلَانًا: قهرز سوارى شانى فلان بوو.

الْأَشْعُ: بهرانىك شاخى نه مابن ههر دوو شاخى شكابن.

الْفُشَاغُ: پارچه چهرم كه كوندهى پى پينه بكرى ۵ درهختيكه جهوت مهتر زياتر بهرز نابيتهوه، له پېرى (زمنبهقييه) ومكوو (تېرپره) به درهختى تر هه لده گهرى و تىى دههالى و برستى لى دمېرى.

الفِشَاغُ: ژن بهژنى، كچ بهكچى ۵ دوو پياوړىك بكهون ههرپهكهيان كچى نهوى تريان يان خوشكى نهوى تريان مارمكا ۵ يان همر پهكئ لهم دوو نافرته بكرينه مارمى نهوى تريان ۵ هم جوړه ژن بهژن و كچ بهكچيه له كؤمه لگهى دواكه وتودا باوه ۵ ته مېه لى و ته ومزلى.

الْفُشَاغُ: به مانا (الفُشَاغُ) دى كه به مانا درهختيكه به درهختى تر هه لده گهرى و خوى تى با هه لدها. الْفَشَقَةُ: جوړه مادميكه ومكوو لوكه وايه له ناو كرؤكى ههغه ژاوو هه ندى درهختى تردا ههپه.

فَشَشَ: راي لاوازى هه بوو.

فَشَشَ فِي قَوْلِهِ: درؤى كردو خوى بهشتى وا هه ثنايهوه كه لهودا

نەبون و گردارو رەفتاری کەسانی
دیکە بوون.

فَشَشَ الماءُ: ئاومکەى ھەلینجا.

الفشاش: پۆشاکیکە باش نەچندراوە،
تەنک و شاش و پاشە، راپەل و
تییومدانى باش نەپسراوە ە
دەگوترى: (سیف فشاش):
شمشیریکە خراپ دروستکراوە ە
کەسێک فشەش بەشتیکەو بەکا
ھى ئەو نیە ە گياپەگە وەکوو
بەسباس دەچى.

فَشَقَّ الشَّيْءُ: شتەکەى شکاند.

فَشَقَّ فَشَقًّا: بازى دا ە رارا بوو لەنیاوان
ھەلئازدانى ئەم یان ئەو تا ھەردووکی
لەکیس چوون.

فَشَقَّ الطَّبِيّ وغره: ئاسکەکە نیاوان
شاخەکانى فراوان بوو ە (فەر افش)
وھى فشاء ە (ک: فُشِق).

فَاشَقَهُ: لەناکاو پەلامارى دا، گۆزو
گومەت ڕووبەروى بۆوە.

تَفَشَّقَ الرجلُ: پیاوێکە کراسەکەى بن
ھەنگلى راستى داو لاگەى تری
بەسەر شانى چەپی دادابەخوار.

فَشَلَ لِحِيته فَشَلًا: ریشى بزو ژاكاو کرد.

فَشَلَ فَشَلًا: شل و شیواو بوو ترسنۆك بوو
ە تیشکا، نەیتوانى کارمە ئەنجام بدا ە
دەگوترى: (دەعى الى القتال فَفَشِلَ)

بانگکرا بۆ شەپو نەچوو نەیتوانى
بچى.

فَشَلَ عن الأمر: لە کارمەدا سەرکەوتوو
نەبوو تى شکا.

تَفَشَلَ الماءُ: ئاومکە جارى بوو.

تَفَشَلَ الرجلُ: پیاوێکە ژنى لە بێگانه
خواست بۆئەوھى منداڵى ناکامل و
نەخۆشى نەبى.

الفشَلُ: پەردەو خیمەى کەژاوە ە شتیکە
وەکوو بەرە لەکەژاوەدا رادەخرى بۆ
لەسەر دانیشتن ە (ک: فشول).

الفِشَلَةُ: ھینى پیاو ە سەرى
ھەرشتیک خړو لوس بى ە (ک:
فياشل).

فشا فَشْرًا وفُشْرًا: دمرکەوت و بلاو بۆوە.

فشا عليه أمره: کارمەکانى بەسەرا دان
ھێندە زۆر بوون نەپزانى کامەیان
نەنجام بدا.

فشا أنعامهم: ئاژەلەکانیان زۆر بوون.

أنشأه: قەسەکەى بلاو کردموه ە
نەپتییەکەى ئاشکرا کرد ە دەگوترى:
(أفشى سِرّه وخبرّه ومعروفه).

أفشى الله رزق فلان: خودا پزق و پۆزى
فلانکەسى زۆر کرد تاواى ئى ھات
قیامەتى لەبیر چۆوە.

تفشى الشئىء: شتەکە بلاو بۆوە فراوان
بوو ە دەگوترى: (تفشيت القرحة)

برينه که له گه دمیدا تهنیه وه، فراوان بوو	فَصَحَّ الصُّبْحُ فَصَحًا: بهیانی ئی هاتو به ته وای دنیای ئی پوناك بوو.
تَفَشَى المرضُ القومَ وبهم: نه خوشیبه که په تاو تاعونه که له ناو خه ئکه که دا بلاو بؤوه وه مووی گرته وه.	فَصَحَّ اللبنُ فَصَحًا وَفَصَاحَةً: شیرمه پالفته بوو، خشتو خۆل و موو پوشکه وه به لاشی ئی جیاکرایه وه.
التَّفَشَى: له زانستی ته جویندا بلاو بوونه وه ی هه وایه له ناو دم دا له کاتی گوته پیته سین، بهم جوړه کلایی بخریه نیوان مه لاشوو پشتی زوبان.	فَصَحَّ الرجلُ: زمانی کرایه وه به قسه ی په مان و ناشکرا ه دمگوتری: (فَصَحَّ الأعجمي) کابرای ناعمره ب به زمانی عمره بی قسه ی کردو هیج خواری خیجی تیدا نه بوو.
الفاشية: نوستنی سهر له ئیواره بؤته وه ی پاش ماومیه که به خه بهر بییو نه خه ویه وه کارئک نه انجام بدی.	أَفْصَحَ الصُّبْحُ: بهیانی دمرکه وتو ناسو پوون بؤوه.
الفاشيُّ: نهو که سه ی شوین پنبازی فاشیست دمکه وئ.	أَفْصَحَ الأمرُ: کارمه ناشکرا بوو.
الفاشيَّة: پنبازو مه زه بیکی پامیاری و نابوریه له ولاتی ئیتالیا له سه ده ی بیستهم دا سهری هه لدا، له سهر پاسای نیقابات دامه زراوه، پنگه دمدات دموله ت دمست بخاته ناو هه موو دباردمو کاروباریکی جم و جوئی نابوری.	أَفْصَحَ النهارُ: پوژمه تاوسان و بی هه ورو ته م و مز بوو.
الفاشيَّة: زاو زیکردنی مال و سامانه و زور بوونیته ی.	أَفْصَحَ عن مراده: مه بهستی خو ی دمربری و به بوختی رای گه یاند.
الفشوة: سندوفیکه یان جانتایه که ئافرمه ئه و شتانه ی تیدا هه لدمگري: که بؤ ئارایش و خو بؤنخوش کردن به کاریان ده مین.	أَفْصَحَ النصارى: مه سیحیه کان که وتنه جهنمی فی صحیانه وه ه (ك): لفصائح).
	فَصَحَّ: بؤ موباله وه و زیدمهره ی له مانای (فَصَحَّ) دئ.
	تفصح في كلامه: خو ی به زمان په مان هینایه بهرچاو و وای قسه کرد گوایه فه صیح و په مان بیژه.
	تَفَصَّحَ الرجلُ: پیامه که زمان په مان بوو، زمانی راهات بهر په مان بیژی بدوئ.

تَفَصَّحَ فِي كَلَامِهِ: خَوَىٰ بِهِ زَمَانَ رَهَوَانَ
لَهَقَهُ لَهْمٌ دَا، زَمَانِرْ رَهَوَانِي بِهِ سَمَرُ
خَوَىٰ دَا هَيِّنَا.

الْفَصَاحَةُ: مَهَبَسَتْ گَه یَانْدَنُو تَوَانَا
شَت رُونِکِرْدَنَهو ه خَاوِیْنِ وَشَه کَانَ
لَه تَهْمُو مَزُو نَارِیْکِی لَیْکَدَانِ
وَشَه کَانَ.

الْفِصْحُ مِنَ الْإِيَامِ: تَهو رُوْزَانَه یَه نَه
ه هَوُورُو هَه لَایَه نَه سَارْدُو سَمَر مَایَه ه
لَه لَای جَوَلَه کَه یَا دَمُورِی جَه زُنِی
تَهو رُوْز مَیَه کَه لَه مِیَصِر دَمِرْ جَوُون
لَه سَه رَدَمِی فِیر عَه وَنَدَا ه لَه لَای
مَه سَمَیْجِیَه کَانَ جَه زُنِی
زِیْنْدُو بُوونَهو ی حَه زَرَه تِی عِیَاسِیَه،
بَه جَه زُنِی گَه وِرِی نَاوَد مَیَه ن.

الْفَصِيح: دَمِگُوتَرِی: (رَجُلٌ فَصِيحٌ):
بِیَاوِیْکِی قَسَه رَهَوَانَه، بَه جَوَانِی
مَهَبَسَتْ ه کَانِی دَمِرْدَمِیْرِی قَسَه ی
بَه نَرُخ وَ بِنِ نَرُخ لَیْک جِیَا دَه کَاتَهو ه
(کَلَامٌ فَصِيحٌ) کَه لَامِیْکِی رَهَوَانَو
نَاشْکِرَا یَه، گُوْیْچَکَه بَیَسْتَنِی پِی
خَوُشَهو وِیْرِی دَمِگُوتَرِی، عَه قَلْ هَه سَت
بَه وِرِی وِی جَوَانِی قَسَه کَانَ دَمِکَا ه
(لِسَانٌ فَصِيحٌ) زَمَانِیْکِی رَهَوَانَهو
جَوَان مَهَبَسَتْ ه کَانَ دَمِرْدَمِیْرِی وِی
وَشَه کَانَ تَیْک نَاگِیْرِیْن.

فَصَدَّ الْعِرْقُ فَصْدًا: دَه مَار مَه کِی قَه لَاشْت بُوْ
کَه لَه شَاخ گِرْتَن ه دَمِگُوتَرِی: (فَصَدَّ

المریض) کَه مِیْکِ خَوِیْنِ لَه نَه خَوُشَه کَه
گِرْت بَه مَهَبَسْتِی چَار مَسَمَر کِرْدَن.

فَصَدَّ النَّاقَةُ: دَه مَارِی حَوِشْتَر مَه کِی شَه قِ
کِرْد بُوْشَهو ی خَوِیْنِ لَی دَمِرْبَیْنِی وِی
بِیَخَوَاتَهو ه (تَه مَه لَه کَاتِی گِرَانِی وِی قَاتو
قِرِیْدَا رُو دَمِدا).

أَفْصَدَتِ الشَّجَرَةُ: دَرَه خَتَه کَه چِرُوْکَانِی
بِشْکُوتَنُو گَه لَکَانِی دَمِرْکَهو تَن.
فَصَدَّ: بُوْ مَوْبَالَه غَه لَه مَانَا ی (فَصَدَّ) دِی
ه دَمِگُوتَرِی:

فَصَدَّ السَّيْلُ الْأَرْضَ: لَافَاو مَه کَه زَمَوِیَه کَه ی
هَه لَئِرِی.

فَصَدَّ الشَّيْءُ: شَتَه کَه ی لَه نَاوِی کَه م
هَه لَکِیْشَا ه لَه نَاوِی کَه مِی وِیْرِدا.
إِفْتَصَدَ: بَه مَانَا (فَصَدَّ) دِی.

إِنْفَصَدَ الدَّمُ وَغَوَا: خَوِیْنَه کَه جَارِی بُوو.
تَفَصَّدَ الدَّمُ: خَوِیْنَه کَه جَارِی بُوو ه
دَمِشْگُوتَرِی: (جَاءَ يَفْصُدُ جَبِيْنَه عِرْقًا)
هَات نَار مَقِی لَه نَاوْچَاوَان
دَمِچُوْ رَا یَهو ه نَاوْچَاوَانِی نَار مَقِی لَی
دَمِتْکَا.

الْفَاصِدَانِ: رَیْپَرَهو ی هَاتَنَه خَوَار مَهو ی
فَرَمِیْکِ لَه سَمَر رُو مَه ت.

أَبُو فَصَادَةَ: بَالْتَنَد مَیَه کَه لَه پِیْپِرِی
(فَوْتَاحِیَه) وِی جَوْرَه جَوَلَه کَه یَه کَه
دَمِنْدُوک هَه لَئِرِپَاوَه خَوَار دِنِی
حَه شَه رَهو کِرْمُو شَتِی وَا یَه.

الْمَفْصَدُ: گويزان و کيردى پزىشك كه بؤ
كه نه شاخ گرتن به كارى دمهينى.
فَصُّ الْمَجْرَحِ قَصِيصاً: برينه كه ههन्दى
كيم و زوخاوى لى هات.
فَصُّ الْعَرَقِ: ئارمه كه تكا.
فَصُّ الْمُنْدَبِ: صهر صيرمه كه (سيسر كه كه)
دمنى لى هات.
فَصُّ الشَّيْئِ: شته كهى جياكرده وه
له شته كهى ترى دامالى.
أَفْصُ إِلَيْهِ حَقُّهُ شَيْئاً: به شيكى
له مافه كهى خوى پيدا يه وه.
فَصَصَهُ: بۆز يدمر وهى له ماناى (فَصَّهُ)
دى.
أَفْصُ الْحَاقِمِ: نقيمي بؤ نه نگوستيله كه
دروست كرد.
إِفْصَ الشَّيْئِ: شته كهى جياكرده وه
لهوى ترى دارنى.
إِنْفَصَ مِنْهُ: لىي جيا بؤ وه.
إِسْتَفْصَ: دمگوترى: (ما إستفص منه
شيئاً) هيچى لى دمر نه هينا.
الْفُصُّ: به يه ككه يشتنى همر دوه
ئىسقانىك ه همر نقيم و بهردى
به نرخ و گهوهر كه دمگريته
نه نگوستيله وه ه قه لشتى ليمؤو
سهل كه سىرو شتى وا ه گليتهى چاو
ه حه قيقه مت و كرؤكى شت ه
بأقوكهى شله مهنى ه دمگوترى:

(فَلان خَزَّازُ الْفُصُوصِ) فلانكهس راي
به سه هندو وه لامى به جيبه.
الْفَصَّاصُ: دروستكه رى نقيم و
نه نگوستيله.
الْفَصِيصُ: دمنكه موروى لوس نه وه منده
لوس بى و ابزانى چه و ره.
فَصَّعَ الرُّطْبَةَ: دمنكه خورما تهره كهى
به به نجه پليشانده وه بؤنه وهى دهم
بكات وه وه نهوى ناوه وهى دمر بكه وئ.
فَصَّعَ الصَّبِيَّ قَلْفَتَهُ: كورمه كه پيستی سهرى
بچوكى خوى گرو و دايمالى ه سهرى
بچوكى خوى به دمر خست.
فَصَّعَ الْعِمَامَةَ عَنْ رَأْسِهِ: ميژمى له سهرى
خوى دامالى سهرى خوى روت كرد.
فَصَّعَ الشَّيْئَ عَنِ الشَّيْئِ: شته كهى له
شته كه دمر هينا.
فَصَّعَ الرَّجُلُ: پياومكه باى لى بؤ وه.
فَصَّعَ لَهُ مَالٌ: مال و سامانى پيدا.
فَصَّعَ الشَّيْئَ مِنْ غَيْرِهِ: شته كهى لهوى
تر دمر هينا.
إِنْفَصَعَ الْغُلَامُ: كوره منداله كه پيستی
سهرى هينى خوى گرو و لايداو
دايمالى، سهرى بچوكى خوى
دمر خست.
إِنْفَصَعَ حَقُّهُ: به زوره ملئ مافى خوى
ستاند.
إِنْفَصَعَ الشَّيْئُ: شته كه روت بوو
پهردهى پيوه نه ما.

إِنْفَصَحَ مِنْ غِيَمَةٍ: لهشته که هاته دمر.

تَفَصَّعَ: بُو موتاومعهی (فَصَع) دئ.

الانْصَحُ: کوپی چوک هه لماندراو،

سهری چوکی هه لماندراپی.

الْفَصَاعُنُ: که سَنَک سهری خوئی پوت

بکا له بهر نالووش و خرؤ، یان گهرما.

الْفَصْعَةُ: سهری چوکی کوپ: که

پنسته کهی فراوان بی و گوپکه کهی

دمربکهوی پپش خه ته نه کردنی.

فَصَصَ لَنان: فلانکه س هه والی راستی

هیئا.

فَصَصَ دَابْتَه: گیای فیصفیصی دا به

ولاخه کهی.

تَفَصَّصُوا عَنْهُ: لئی ته کینه وه ددوریان

چۆل کرد.

الْفَصَافِصُ: پباوی نازاو وره بهرز.

الْفِصْفِصُ: رودکیکی نالشییه و تدمه ن

دریژ، له بپیری (القرنية) ه له ولاتی

شام پیی دهگوترئ: (الفصة) له

ولاتی حیجازیش پیی دهگوترئ:

(البرسيم الحجازي).

الْفِصْفِصَةُ: به مانا (الفِصْفِصُ) دئ.

فَصَلَ الْكُرْمُ فَصْلًا: میوه که دهنکه

ترییه کانی ورد بوون.

فَصَلَ الْقَوْمُ عَنْ الْبَلَدِ: خه لکه که له

شارمکه جوئه دمر

فَصَلَ بَيْنَ الشَّيْئَيْنِ: ناوانی دوو شته کهی

کرد، لئکی جیا کردنه وه.

فَصَلَ الْحَاكُمُ بَيْنَ الْحَصَيْنِ: دادومر حوکمو

برپساری خوئی له نیوان دوو کپشه

کارمکه دا راگه یاند.

فَصَلَ الشَّيْءَ عَنْ غَيْرِهِ فَصْلًا: شته کهی

لهوی تر دوور خسته وه.

فَصَلَ الشَّيْءَ: شته کهی بری.

فَصَلَ الْخَطِيبُ وَغَرَهُ الْقَوْلَ: وتار بیژمکه

قهی جوانی کردن، وتارمکهی به پیژو

رێک و پێک بوو.

فَصَلَ الْفَصِيلَ عَنْ أُمِّهِ: بیچوه کهی

له دایکی دابری دووری خسته وه ه

له شیر بریه وه.

فَصَلَ شَرِيكَهُ: حه قو حیسابی له گهل

هاویه شه کهیدا کردو لئی جیا بووه.

فَصَلَ الشَّيْءَ: شته کهی پارچه پارچه

کردو کردی بدچهند به شیکی لیک

جیاو سهریه خو.

فَعَلَ الْأَمْرَ: کارمکهی رونکردوود.

فَصَلَ الْقَمَاطُ الشَّاةَ: قه سابه که

مهردکهی سهربری و گوشته کهی

پارچه پارچه کرد ه دهگوترئ:

(فَصَلَ الْخِطَاطُ الشَّوْبَ) خه پاته که

قوماشه کهی پارچه پارچه کردو

نه ندازی گرت بوئه وهی بو

خاومنه کهی بیدورئ.

فَصِّلِ الْعِدَّةَ: له ملوانكه كهدا مېړۍ ترو
پهنگۍ تری خسته نیوان
دمنكه گانيه وه.

إِنْفَصَلَتِ الْمَرْأَةُ رَضِيعَهَا: ثاڤرته كه
مندالهمكه ۱ له شیر برپه وه.

فَصِّلِ النَخْلَةَ: دارخورماكه ۱ له شوینۍ
خوۍ گواسته وه بۍ شوینۍ کی تر.

إِنْفَصَلَ الشَّيْءُ: شته كه داپړا.
إِنْفَصَلَ الْقَرْمُ عَنْ مَكَانٍ كَذَا: خه لكه كه
نمو شوینه یان جۍ هیشت.

الْفَاصِلُ: حیاكه رموه، په كالا كهرموه.

الْفَاصِلَةُ: موروپه کی تایبمته په له

ملوانكه د مخرۍ ته نیوان دوو

موروی ترموه ۱ نیشانه په كه له

حیاسب دا دمخرۍ ته نیوان خانۍ

د میان و سدان و همزاران... هتد ۱ له

پواری زانستی عروژدا بریتیه

له سۍ پیتی خاوهن بزوین كه

به شویناندا پیتۍ کی ساكن بۍ

ومكوو (كَتَبَتْ) یان حواری بیت و به

شویناندا پیتۍ کی ساكن همبۍ

ومكوو (سَمِعَهُمْ).

الْفَاصِلِيَا: فاسولیا به تهرۍ و بهوشکی

دمكوۍ ندرۍ و دمخوړۍ ۱ فاسولیا

چند جوړۍ کی همپه.

الْفِصَالُ: لۍ برپنه و مۍ زاروكه له

شیر خواردنۍ دایکی.

الفَصْلُ: ماوۍ نیوان دووشت ۱

پهردهۍ نیوان دووشت ۱ شوینۍ

به پهك گه پشتنۍ دوو نیسكان ۱

بنكو و مچم و لقی شت ۱ دمگوترۍ:

(للسبب أصول وفصول).

فصول السنة: و مرز مگانی سال (به هارو

هاوین و پایزو زستان) ۱ ههروا

وشهۍ (الفصل) ناوه بۍ به شیک

له کتیب: كه به چهند فمصلۍ ك

دمبڼه پهك (باب) و چهند بابۍ كیش

كتیبه كه پۍ ك دینن ۱ ههروا ناوه

بۍ به شیک له شانوكهرۍ ۱ قسهۍ

په كالا كهرموه.

يوم الفصل: پوړۍ قیامت ۱ (فصل

الخطاب) نهمپه حوكمۍ ك بۍ كس

رته نه كاته وه.

الفصلة: درمختی خورمۍ گوازاروه له

شوینۍ كه وه بۍ شوینۍ کی تر ۱

به حس و مه قالۍ ك كه له گوفاریك

جیاكرا بیت وه ۱ نیشانه په كه له

نیشانه گانی خال به ندۍ به م شیوه (۱)

دادمنرۍ پۍ دمگوترۍ فاریزه

واته: ومكوو و اوۍ کی سهرمو ژیر

به پچوکی دمنوسرۍ و دمخرۍ ته

نیوان جوملهۍ به سهر په كدا

هاتوموه ۱ ههروا دمخرۍ ته نیوان

جوړو به شۍ شته وه، ههروا

الْمَفْصَلَةُ: نُهْجَامَهی دهرگا ۵ نهرمادهی دهرگا.

الْمَفْصِلُ: شوپنی بهیهك گهپشتنی دوو نیسقان لهجهستهدا ۵ شوپنی گرد بوونهوهی بهمدی رهقو پتهمو (كهلهكه بهرد) ۵ لبو جهوی نیوان دوو گردو کیو كه ناوی ئی بیتنه دهر ۵ (داء المفاصل) دهرده جومزگه.

المفصليات: پپرېكن له گیانلهبهیری (اللافقریات) ی ومکوو دوپشكو میروو جالجالۆكهو شتی وا.

الْمَفْصَلُ: زوبان.

فَصَمَ الشَّيْءَ فَصْماً: شتهكهی قهلاشت ۵ شهقی کرد بهیئ نهوهی دوولمتی بكا.

فَصَمَ الْعُقْدَةَ: گرپیهكهی شل کردموه.

فَصَمَ الشَّيْءَ: شتهكهی چهماندموه.

أَفْصَمَ الشَّيْءَ: شتهكهی رپوی بهسهرحوو ۵ دهگوتری: (أَفْصَمَ الْحَرَّ وَأَفْصَمَ الْمَطَرَّ وَأَفْصَمَ عَنْ الْحُمَى).

فَصَّعَهُ: بههیزو تپیزی زور شتهكهی قهلاشت.

إِنْفَصَمَ الشَّيْءُ: شتهكهی شكا بهیئ نهوهی لیك جیابیتهوه.

إِنْفَصَمَتِ الْعُقْدَةُ: گرپیهكهی شل بووه.

إِنْفَصَمَتِ الْعُرْوَةُ: قلقهكهی (دهسكهكه) ئی بووه.

إِنْفَصَمَ ظَهْرُهُ: پشتی شكا.

دهخړپته دوا وشه ی بانگ

لیکراوهوه ۵ هاریزه ی نوخته داریش

همیه له دوو شوپن داهنری:

(۱) له نیوان جومله ی درپژدا،

(۲) له نیوان دوو جومله دا كه

دووه میان هۆكاری په كه میان بی،

(نه مشه و نه نوستم؛ بۆ نه وه ی بری

له نیشه كه م نه نجام بدهم).

الفَصِيلُ: بیچوه حوشر ۵ گۆلكه له ۵ دوا ی له شیر برپنه ومیان و دوورخسته نه ومیان له دایکیان ۵ دیوارپکی نرم.

الفَصِيلَةُ: پارچه یهك له جهسته ۵ پارچه یهك له گۆشتی ران ۵ هوزو خیل ی پیاو ۵ خرمی پیاو ۵ له بواری رومكناسی دا كۆمه له رهگهزه گیایه كن صیفات ی هاویهشیان هه ن ۵ (فَصِيلَةُ الْجَيْشِ) بهشپكه له سوپا.

الفَيْصَلُ: په كالا كهرموه دادومر كه كیشمو نیزاعی نیوان دووكهس یان زیاتر په كالا بكانته وه ۵ جودا كهرموه نیوان حهقو بهتال ۵ دهگوتری: (حَكُومَةُ فَيْصَلٍ، وَقَضَاءُ فَيْصَلٍ، وَقَوْلُ فَيْصَلٍ، وَطَعْنَةُ فَيْصَلٍ).

الْمَفْصَلُ: پهك له سهر جهوت بهشی كۆتای قورئان لهم روموه نیشه نه وه

ناوبرهكانی سهرتهكان زۆری

إِنْفَصَمَتِ السُّرَّةُ: گهوه هر که لایه کی

درزی برد.

إِنْفَصَمَ الْمَطَرُ: باران که و مستایه وه

(برو که ی دایه).

تَفَصَّمَ الشَّيْءُ: شته که شکا به بی نه وه ی

لَيْكَ جِیَابِیْتِه وه.

الْفَصَّةُ: درزو قه لشت.

الْفِصَّةُ: نه و ورمو پرزو پالهی

له سیواک و شانوه شتی وا

هه لدمو مرئ.

الفصیم: دمگوترئ: (فأس فصیم)

ته شوئ و پاچئ کی گهورمیه.

فَصَى الشَّيْءَ مِنَ الشَّيْءِ وَعَنهُ فَصِيًّا:

شته که ی له شته که جیا کردموه لئی

کردموه ه دمگوترئ: (فَصَى اللَّحْمَ عَنْ

العظم) گوشته که ی له نیسقانه که

جیا کردموه.

أَفَصَى مِنَ الْأَمْرِ: له کارمه که رزگاری بوو

جا خیر بی یان شهر.

أَفَصَى الْمَطَرُ: باران که و مستایه وه.

أَفَصَى عَنْهُ الْبَرْدُ أَوْ الْحَرُّ: سه رماکه پؤی

یان گهرماکه نه ما.

أَفَصَى الصَّائِدُ: نیچیر هوانه که

فولابه که ی یان ته له و داوم که ی

هیچی پیوه نه بوو.

فَصَّاهُ مِنْهُ وَعَنهُ: رزگاری کرد ه لئی

کردموه ه دمگوترئ: (فَصَّى اللَّحْمَ

عَنِ الْعَظْمِ) گوشته که ی له

نیسقانه که کردموه.

إِنْفَصَى اللَّاسِقُ مِنْ غَيْرِهِ: له زگمه که

له شته که بؤوه ه دمگوترئ:

إِنْفَصَى اللَّحْمُ مِنَ الْعَظْمِ: گوشته که له

نیسقانه که بؤوه.

تَفَصَّى مِنَ الشَّيْءِ وَعَنهُ: له شته که

رزگاری بوو.

تَفَصَّى مِنَ الدِّينِ: له قهرزرداری رزگاری

بوو ه دمگوترئ: (مَا كَدَتْ أَتَفَصَّى

مِنْهُ).

تَفَضَّحَ الْجَسْمُ: جهسته که قه له و

گوشتن بوو.

تَفَضَّحَ الشَّيْءُ: شته که فراوان بوو.

تَفَضَّحَ الرَّأْسُ عِرْقًا: سه ر نارمقی ئی تکا.

فَضَحَهُ فَضْحًا: عه بیبو عارمه گانی

دمرخستن، عه بیبه گانی خستنه پروو

ه رونی کردموه و ناشکرای کرد.

فَضَحَهُ النَّهَارُ: روناکی پؤژ عه بیبه گانی

دمرخستن.

فَضَحَ الْقَمَرُ النُّجُومَ: مانگ روناکی

نه ستیرمه گانی مه خو کردموه و دیار

نه که وتن.

إِنْفَضَّحَ الرَّجُلُ: پیاوم که عه بیبه گانی

دمرکه وتن.

تَفَاضَحَ الرَّجُلَانِ: هه ریه ک له و دوو

که سه عه بیبو عاری په کترین

خسته پرو.

الفاضح (الفعل الفاضح): کردموی

حهیا بهره ۵ کردموی هکی مادیه و
شهره فو که سایه تی لهنگ دهکا.

الفضيحة: بلاو بوونه ووی ناو و ناتووری
عهیب و عار نامیز.

الفضح: شتی کلور.

فضح فضحاً: شکندی شهقی کرد ۵

دهگوتری: (ضرب الرأس ففضحه)

لهسمری داو شکندی برینی ئی کرد ۵
(و ضرب البطيخة ففضحها) کاله که کهی

قاش کرد.

فضح العين: چاو کهی کویر کرد ۵
هه لیکوئی.

فضح البسر: خوشاوی له خورما
نه که یوم که دروست کرد.

أفضح العنقود: هی شوه میوه که کاتی
نه ووی هات بگوشری و شرابی ئی
دروست بکری.

إفتح الشيء الأجوف: شته کلور کهی
شکاند.

إفضح البسر: له خورما نه که یوم که
شرابی خوشاوی دروست کرد.

إنفضح: بۆ موتا و دهی (فضح) دی.

إنفضح الشيء: شته که پان و فراوان بوو.

إنفضح السقاء وهو ملآن: کونده ناو که
(تهنکیه ناو که) درزی بردو ناوی

له بهر رۆیی.

إنفضح فلان: فلان کهس گریا و
فرمی سکی زوری رشتن.

إنفضح الدلو: دۆلچه که چی ناوی تیدا
بوو هیچقهی کردو هاته دهر.

إنفضحت العين: چاو که کویر بوو.

إنفضح القارورة: گۆز که شکاو هیچی
تیدا نه ما.

الفضوح: شرابی که بخورم و دهی
سهر خوش بکا.

الفضيخ: گوشراوی تری ۵ دوشاو ۵
شرابی که له خورمای ئال و بۆل

تی که وتوو (خورمای تازه گهپیو)
دروست دگرئی به بی نه ووی ناگری

تیدا به کار بهیندری ۵ ماستاوی زور
پون.

المنفضحة: کو به و گۆزی شراب تیدا
دروست کردن ۵ دۆلچهی زور گهوره
۵ (ك: مفاضح).

فض الشيء فطحاً: شته کهی لیک
جیا کردم و ۵ دهگوتری: (فض القوم)

خه لکه کهی په رته وازه کرد (فض المال
القوم) مال و سامانه کهی به سهر

خه لکه که دا دابهش کرد.

فض خاتم الكتاب: نامه داخرا و دهی

هه لچهی، مۆزکرا و دهی لیک کردم و
۵ دهگوتری: (فض الكتاب و فض الخاتم

عن الكتاب).

فَضُّ الْمَاءِ: ناوه‌کە‌ی پ‌شت.

فَضُّ اللَّوْلُؤَةِ وَغَوَاهَا: مرواریه‌کە‌ی گونکرد

ه د‌ه‌ش‌گوت‌ری:

فَضُّ عُنْدَةِ الْمَرَأَةِ: ک‌چ‌ینی نا‌فر‌مه‌کە‌ی

لا‌برد.

فَضُّ مَا بَيْنَهُمَا: نیوانی گردن.

فَضُّ الْأَمْرِ: کار‌م‌کە‌ی پ‌ریار دا (پ‌ریاری

له‌سه‌ر کار‌م‌کە‌ دا).

فَضُّ اللَّهِ نَاه: خودا د‌ه‌م و دان‌ی وردو ها‌پ

ب‌کا.

فَضُّنَ الشَّيْءِ: ش‌ته‌کە‌ی زیو‌گ‌ه‌فت کرد

ه به‌زیو ش‌ته‌کە‌ی پ‌و‌گ‌ه‌ش کرد.

إِفْضُنْ: به‌مانا (فَضُّ) د‌ئ.

إِنْفَضُ الشَّيْءِ: ش‌ته‌کە‌ ش‌کا.

إِنْفَضُ الْجَمْعِ: کۆ‌مه‌له‌کە‌ پ‌ه‌رت‌ه‌وا‌زه بوو.

الْفَضَاضُ: نه‌وه‌ی له‌کاتی ش‌کان‌دا

پ‌ه‌رت‌ه‌وا‌زه د‌م‌بی ه د‌ه‌گوت‌ری: (طارت

ع‌ظ‌ام‌ه ف‌ض‌اضاً) ن‌ی‌س‌ق‌انه‌کان‌ی له‌کاتی

ل‌یدان دا ک‌ه‌رت و پ‌ه‌رت بوون.

الْفَضَاضَةُ: به‌مانا (الْفِضَاض) د‌ئ.

الْفَضُّ مِنَ النَّاسِ: ق‌ه‌وم و خ‌ی‌لی

پ‌ه‌رت‌ه‌وا‌زه ه د‌ه‌گوت‌ری: (خ‌رز فَضُّ):

م‌وروی پ‌ه‌رت‌ه‌وا‌زه و ب‌لا‌وه بوو.

الْفَضُّ مِنَ الشَّيْءِ: نه‌وه‌ی له‌ ش‌ته‌کە‌

ج‌یا‌بۆ‌ته‌وه‌ و ب‌لا‌و بۆ‌ته‌وه ه

د‌ه‌ش‌گوت‌ری: (أصابه فِضُّ مِنَ الْمَاءِ)

پ‌ر‌یش‌کی نا‌وی پ‌ن‌ک‌ه‌وت.

الْفِضَّةُ: به‌رد‌ی که‌له‌کە‌ بوو ب‌لا‌وه بو‌وی

کۆ‌مه‌ل له‌سه‌ر کۆ‌مه‌ل ه زه‌وی

به‌رده‌لانی پ‌ه‌ش و س‌وته‌مه‌رۆ.

الْفِضَّةُ: زیو ه ع‌ون‌س‌ور‌ن‌کی س‌ه‌ب‌یه،

له‌ه‌ه‌موو ماد‌یه‌ک‌ زیات‌ر ئاماده

باش‌ی گ‌ه‌یان‌دن‌ی گ‌ه‌رم‌ی و ته‌زوی

کار‌م‌باب‌ی ت‌ی‌د‌ایه ه له‌د‌وا‌ی ز‌ق‌ر له

ج‌ه‌وه‌ه‌ره به‌ن‌رخ‌ه‌کانه که به‌کار‌د‌ئ

بۆ س‌که‌ل‌یدن‌ی باره.

الْفِضِيزُ: نه‌و پ‌ر‌زو ورده د‌لۆ‌به‌ ناو و

نارد‌ه‌لۆ‌که‌و به‌ف‌ره ورد‌یه‌ که

له‌کاتی پ‌ر‌زانی ناودا یان له‌کاتی

ه‌ه‌ل‌کرد‌نی پ‌ه‌شه‌باو رادان‌ی

نارد‌ه‌لۆ‌که‌ی به‌ف‌را د‌ه‌بین‌د‌رئ ه ناو

که‌له‌سه‌ر‌چ‌ا‌وه ه‌ه‌ل‌د‌م‌ق‌ولئ ه یان

که‌له‌ناس‌مان‌ه‌وه د‌م‌بارئ ه شو‌ین‌ی

ناودار ه نه‌و د‌هن‌که خ‌ور‌مای‌ه‌ی

که‌له‌ده‌م ف‌ری د‌ه‌در‌ی‌ته‌ده‌ر.

الْمِضَاضُ: نام‌یری ها‌پ‌ین و ورد‌کرد‌نی

به‌ردو گ‌ل‌ی زه‌وی.

الْمِضُّ وَالْمِضَّةُ: به‌مانا (الْمِضَاض) د‌ئ.

فَضُّنَ الشَّيْءِ: ش‌ته‌کە‌ به‌ره‌را‌وان بوو.

فَضُّنَ الثَّرْبِ: ک‌راس‌ه‌کە‌ ه‌ان و بۆ‌پ‌ بوو

(فَضُّنَ الدِّرْعِ) ز‌ر‌ن‌یه‌کە‌ ه‌ان و

فراوان بوو (فَضْفَضَ العيش) ژيان
 فراوان بوو ه (فهو فضفاض).
 تَفَضُّضَ بول الناقة: میزی حوشرمه که
 به سهرپانی دا بلاو بووه.
 الفَضافِضة من الدروع ومن الثياب:
 زری فراوان پوښاکي فراوان و پانو
 پوږ.
 الفَضاض من المياه: ناوی زور ه پیاوی
 به خشنده ه کراسی پانو پوږ ه
 زهوی که به هوی بارانی زورمهوه
 ناوی له سهر راووستابی.
 الفَضافِضة: (سحابة فضاضة) ههوری
 باراناوی، هه ور که زوری باران تیدا بی.
 فَضِّلَ الشَّيْءُ فضلاً: شته که زیاد له
 پیویست بوو ه دمگوتری:
 أَنْفَقَ مِنْ مَالِكَ مَافِضِلَ: نهوهی له
 پیویستی خوت زیاده له سامانه که ت
 لی بیه خشه.
 فَضِّلَ الشَّيْءُ فضلاً: شته که به خاومن
 ریزو باش و مصفدار دمگرتی.
 أَفْضَلَ عَلَيْهِ: چاکه ی له گهل کرد.
 أَفْضَلَ مِنَ الشَّيْءِ: له شته که ههندیکی
 هیشته وه.
 أَفْضَلَ عَلَيْهِ فِي الْحَسَبِ: له بنه چه وه
 نژاددا لهو خانه دان تره.
 فَاضَلَهُ مَافِاضَةً وَفَضَالاً: له فمزل و ریزدا
 به سهریدا بالادست بوو.

فاضل بین الشیئین: بهرامبری و هاوکیشمی
 له نیوان دوو شته که دا کرد.
 فَضَّلَهُ عَلَى غَيْرِهِ: به گه ورمترو
 ریزدارتری لهقه لهم دا.
 تَفَاضَلَ الْقَوْمُ: خه لکه که کیپرکییان
 هه بوو له وه جاغزاده می دا
 هه ریه که یان لافی نه و میان لیله دا
 که ریزدارتره لهوی تر.
 تَفَضَّلَ: پوښاکي پوشودان و ناومالی
 له بهر کرد.
 تَفَضَّلَ عَلَيْهِ: چاکه ی له گهل کرد ه لافی
 نهوهی لیدا که پیاو متی به سهریه وه
 ههیه.
 تَفَضَّلَ عَلَى غَيْرِهِ: پیاو متی و ریزداری و
 وه جاغزاده می بو چه سپا به سهر
 کهسانی دیکه دا.
 إِسْتَفْضَلَ مِنَ الشَّيْءِ: لهو ریزدارتر بوو.
 إِسْتَفْضَلَ الشَّيْءِ: شته که ی به زیاده
 له مافی خوی و مرگرت ه دمگوتری:
 (أَخَذَ حَقَّهُ وَاسْتَفْضَلَ أَلْفًا).
 الْفَاضِلُ: زیاد له پیویست ه پیاوی
 ریزدارو شکومند.
 الْفَاضِلَةُ: نازو نیعمه تی گه وره ه (ك):
 فواضل).
 فَوَاضِلُ الْمَالِ: بهروبوومی زهوی ه
 شیرمه نی نازل ه قازانجی
 بازارگانی.

الْفَضَالُ: جزاشه ۵ بیجامه، پۆشاکى
ناو مال که ئافرم تو پیاو له مالدا
دمیپۆشن بۆ نۆستو و پشودان.
الْفَضَالَةُ: پاشماوهى شت، بهرماوهى
شت.

الْفَضْلُ: چاکه و نيعمهت بهی پاساو ۵
زیادهى بودجه له بواری ئابوریدا ۵
بهرماوهى شت و زیاده.

فَضْل الزمَام: لایهکی ریشمه و ههوسار.
الْفَضْلُ: ئافرم که پۆشاکى نیش
له بهربکا ۵ دهسگوتری: (إمرأة فَضْل)
ئافرمهتیکه داوێنى لهزموى دمخشو
لهنجوه لار دمکا

الْفَضْلَةُ: بهرماوه و پاشماوهى شت ۵
ئهووى له جهسته دێته دهر له
پیشهوه و لهپاشهوه (ك: فضلات
و فضال).

الْفَضْلُ: شتى بى سود و قازانج، شتى
پرو پوچ ۵ دهسگوتری: (هذا من فضول
القول) ئههه قسهى پرو پووچه ۵ خو
تى ههلقورتاندى مرووف لهكارىك كه
پهيوهندى به ئهوهوه نهی ۵
(جلف الفضول) بهئیننامهو
سویندخواردنیکی قورمیشهکان بوو
لهناوخۆیاندا بریاریان دا لهناو
مهککهدا ستهم نههیلین و قهلاچوى
زۆردارى بکه ۵ پیغه مبهرى ئیسلام

پیش ئهووى بیته پیغه مبهر نامادهى
ئهم هاوپهیمانیه ستراتیجیه بووه،
که له مالى عهبدوڵلای کوپى جهدعان
دا مۆرکراو ههموو تیرو هۆزهکانی
قورمیش پابهند بوونی خۆیان بهم
پهیمانه راگهیاند.

الْفَضْلِيّ من الرجال: كه سَيِّك بهكاری
لاومكیهوه خوێ خهريك بكا ۵
لهشهرعو پاسادا بهكهسیك
دهسگوتری: سهربهرشتیارو وهل
ئهمر نهی و مکیل و نهصیلیش
نهی.

الْفَضِيلَةُ: پلهی بهرز له رهوشتی
جواندا ۵ (فضيلة الشئ)
تایبهتمهندی شت و وهزیقهى شت ۵
(ك: فضائل).

(أمهات الفضائل) كان و سهرحاوهى
رهوشتی بهرز عههالهتو،
حیکمهت و لیزانیو، داوین پاکىو،
مهردایهتییه.

فضا المكان فضاء وفضواً: شوینهکه فراوان
بوو.

فضا الشجر بالمكان: درهخت له شوینهکه
زۆر بوو.

فضا فلان دراهمه: فلانکەس پارەکانی
نهکردنه کیسه باخهلهوه.

أفضى المكان: شوینهکه فراوان بوو.

أَفْضَى فُلَانًا: فَلَانُكَسْ چوو بۆ دهشت و سارا.

أَفْضَى إِلَى فُلَانٍ: گه یشته فُلَان.

أَفْضَى الْأَمْرَ بِهِ إِلَى كَذَا: کارمه که فُلَانُكَه سِی به وه گه یاند دهسگوتری:

هَذَا الْكَلَامُ يَفْضَى إِلَى كَذَا: نهم قسه سهر به وه دهگیشی و نهمه دهگه یهنی و نهم ناکامه به دی دینی. أَفْضَى السَّاجِدُ بِيَدِهِ الْأَرْضَ: سوژدهمهرمه کهاتی سوژدهدا دهستی به زموییه کهدا هیئا.

أَفْضَى إِلَى فُلَانٍ بِالسَّرِّ: نهینیه کهی به فُلَان گوت.

أَفْضَى إِلَى الْمَرْأَةِ: چوووه خه لوه له گهل نافرته که.

أَفْضَى الْمَكَانَ: شوینه کهی فراوان کردو خالی کرد لهشت.

الْفَضَا: تهنها دهگوتری: (سَهْمُ فَضَا) تافه تیریک (و بقیة فَضَا) به تهنیا مامه وه (تَرَكَتِ الْأَمْرَ فَضَا): کارمه کهم به دانه مه زراوی و ناپیکخرای جی هیشت و یان دهگوتری: (أَمْرُهُمْ فَضَاً بَيْنَهُمْ) ههرمانپرماوی و کار راپهراندن له ناویاندا یه کسانه و کس ههرمانپرماوی و کوپخایان نیه.

الْفَضَاءُ: زموی و دهشتایی بهر فراوان و زموی خالی و چوله وانی و خانویک بهر دهمی چول بی و بوشایی نیوان شاره نهستیرمگان: که ههر خودا دهمزانی نهم مه سافانه چهنندن.

فَطَا بِهِ عَنْ رَأْيِهِ فُطْنَا: لهراو بۆ چونه کهی خوی لاید.

فَطَا الشَّيْءُ: شته کهی درز پی برد، روشاندی.

فَطَا الرَّجُلُ: له پشتی پیامکهی دا پانه و پان.

فَطَا بِهِ الْأَرْضَ: به زموی دا دا، خستی.

فَطَا الْقَوْمَ: خه لکه کهی والی کرد کاریک بکهن پپیان ناخوش بی.

فَطَا ظَهَرَ بَعِيرٌ: باری گرانی خسته سهر پشتی حوشرمه کهی و پشتی چه ماند.

فَطَعِيَ الرَّجُلُ فُطْنَا: پیامکه پشتی چال و سنگی دهر پهری و لوتی پان بۆوه، لوتی پلش ابوموه.

فَطَعِيَ الْبَعِيرُ: حوشرمه که پشتی نهوی بوو و چومایه وه (فَهُوَ أَطَا وَهِيَ فَطَاءٌ).

أَطَا الرَّجُلُ: پیامکه دموله مهند بوو و رموشتی ناشیرین بوو، دوی نهموی

له وه پیش رموشتی جوان بوو.

أَطَا فُلَانًا: خواردنی دا به فُلَان.

تَفَاطًا: پشتی زور به قولدا چوو سنگی زور دهر پهری.

تَفَاطًا عَنْهُ: تهمبەلێ کرد له نیشهکهدا.

تَفَاطًا عَنِ الْقَوْمِ: له هه‌لمەت بردن
بۆسەر قەومەکه وازی هێناو کشایه
دواوه.

فَاطًا بِه الْأَرْضِ: به‌زموی دا دا، خستی.

الْفُطَاءُ: پشت به‌قولدا چونو و سنگ
دەربەرپینه.

فَطَّحَتِ الْمَرْأَةُ بِالرَّوْلِدِ فُطْحًا: ناهەرتەکه
منداڵەکهی فری دا.

فَطَحَ الشَّيْءُ: شتەکهی پان کرد ە
دەگوتری: (فَطَحَ الْقَلَمُ) قەلمەکهی
دادا وای ئێ کرد پان بنوسی.

فَطَحَ فَلَانًا بِالْعَصَا: به‌گۆچان له
فلانکەسی دا ە دەشگوتری: (فَطَحَ
ظَهْرَهُ) له‌پشتی دا.

فَطَحَ فُطْحًا: پان بوو ە دەگوتری: (فَطَحَ
الرَّاسَ) سەری پان بوو (فَطَّحَتِ الْقَدَمَ)
قاچی پان بوو.

فَطَحَ: بۆ موبالغە له‌مانای (فَطَحَ) دئ
ە دەگوتری:

فَطَحَ الْحَدِيدَةَ: ئاسنەکهی پان کردەوه.
الْأَفْطَحُ: پان و پانه‌ومبوو.

الْفِطْحَلُ: لافاوی گه‌وره ە شتی که‌ته‌و

قەبارە زل ە زۆرزان و عەالم ە

که‌سێک زۆر عەالم بێ، بۆیه ئیستا

به‌کۆی زانا گه‌وره‌مان دەگوتری:

(فَطَاحِل) ە هەروا وشە (الْفِطْحَل)

ناوه بۆ پۆزگارێک که‌هێشتا

ئاده‌میزاد دروست نه‌کراوه.

فَطَرَ نَابِ السَّبْعِ: که‌تبه‌ی حوشرەکه

گۆشته‌کهی شەق کردو دەرکه‌وت.

فَطَرَ النَّبَاتُ: پوه‌که‌که زه‌وی قە‌لاشته‌وه‌و

سەری دەره‌یناو پوا.

فَطَرَ الشَّيْءُ: شتەکهی شەق کرد.

فَطَرَ الْأَمْرَ: شتەکهی دەست پێ کرد
هێنایه گۆڕی.

فَطَرَ الْعَالَمَ: خودا له‌ نه‌بوونه‌وه
بوونه‌ومری هێنایه کایه‌وه.

فَطَرَ الْعَجَبَ: هه‌ویره‌کهی کرد به‌نان و

نه‌یه‌شت هه‌لبێ ە هەر شیلایی و خیرا

کردی به‌نان رانه‌ومستا هه‌ویره‌که

بگورێ و هه‌لبێ ە دەشگوتری: (فَطَرَ

الْأَجِيرَ الطِّينَ) کریکارەکه قورەکهی

به‌کاره‌ینا بۆ سواغ پێش نه‌وه‌ی

قورەکه ماوه‌یه‌کی به‌سەردا بپروا

بگورێ و بترشی.

فَطَرَ النَّاثَةَ: به‌قامەکه گه‌وره‌و قامەکه

شاده‌ی گوانی حوشرەکهی دۆشی.

أَفْطَرَ الصَّائِمَ: پۆزوه‌وانەکه پۆزوه‌کهی

شکاند.

أَفْطَرَ فَلَانٌ: فلانکەس که‌وته کاتی پۆزو

شکاندنه‌وه ە ژەمی به‌یانی خوارد ە

قاوه‌لتی کرد.

أَفْطَرَ عَلَى الرُّطْبِ وَغَوَّهَ: به‌خورمای

تەپرو شیرین پۆزوی شکاند ە

خورمای تهر و شیرینی کرده ژمی
به یانی.

أَفْطَرَ الشَّيْئُ الصَّوْمَ: شته که پۆژومکه ی
به تال کرده و دهگوتری: (هذا
العمل يُفطر الصائم).

فَطَرَ الشَّيْئُ: بۆ موبالغه له مانای
(فَطَرَ) دئ.

فَطَرَ الصَّائِمَ: وای کرد پۆژوموانه که
پۆژومکه ی بشکینی.

فَطَرَ الرَّجُلَ: شتیکی خسته پیش ده می
پیاوکه بۆنهموی پۆژومکه ی پی
بشکینی.

إِنْفَطَرَ الْأَمْرَ: کاره که له سهرتاوه
دهست پی کردو دای هینا.

إِنْفَطَرَ الشَّيْئُ: شته که شەق بوو.

إِنْفَطَرَ الْفَصْنُ: لقه درهخته که گه لای
کرد، گه لاکه ی دمرکه وت.

تَفَطَّرَ الشَّيْئُ: شته که شەق بوو درزی
برد، قه لشا و دهگوتری: (تَفَطَّرَتْ
اليدُ) دهسته که قه لشا.

تَفَطَّرَ الثَّرْبُ: قوماشه که درپا و دادپ دادپ
بوو.

تَفَطَّرَتِ الْأَرْضُ بِالنَّبَاتِ: زهوییه که
قه لش قه لش بوو به هوی پوان و
سهر دمرهینانی گپاو گزمه و.

التفاطيرُ: گپاو گز که دوا په کم بارانی
به هار دمری و زیبکه که

له دهم و چاوی کوپو کچی تازه
پینگه یشتو و دا په پندا ده بن.

الْفُطَارُ: دهگوتری: (سيفُ فُطَارَ)
شمشیرکه مشت و مال نه کراو
به کارهیندرا بۆیه برنده نه بوو.

الْفُطَارِيُّ مِنَ الرِّجَالِ: پیاویک هیچی
له دهست هه لئه وهری نه خپرو
نه شهر هیچی له دهست نهیه.

الْفُطْرُ: درزو قه واره و قه لشت و (ك:
فطور)

الْفُطْرُ: پۆژو شکاندن و دهنگی تری
له کاتی دمرکه وتنی دا و دهسگوتری:

(رجل فِطْرٍ و قوم فِطْرٍ) پیاویکه
به پۆژو نیه، قهومیکن به پۆژوونین.
عيد الفطر: جهژنی په مهزان، جهژنی
پۆژو شکاندن.

زكساة الفطر: سهر فیره و جهوره
زهکاتی که موسولمانان پیش هاتنی
جهژنی په مهزان یان له کاتی
جهژندا دهیدن به ههزارو ئاتاجان.

الْفُطْرُ: بۆله تری له سهرهتای
دمرکه وتنی دا و کارگو قاجک و
تهقیله چهند جهژنیکن، ههیه
دهخوری و ههیه ژمهراوییه و سیوه
بن عهرزه و شیری کهم که
به په نهجی شایهتمان و قامکه گه وهره
دهدوئری.

الفِطْرَةُ: زمکاتی سمر فیره ۵ سروشت و
فیره متی دروستکراوان سروشتی
ساغو بی خهوش ۵ قورئان
دمه رموی: ﴿فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَّا
تُبْدِلُ لِخَلْقِ اللَّهِ﴾.

الفِطْرَةُ السَّليمة: له زاراوئی
فهله سوفه کاندانا ماد مباحشی مرقفه
بؤ زانین و دمست له سهر دانانی
حوکه و جیا کردنه و می حه قو
راستی و بهتال و پوچه.

الفِطْرِيَّة: بیرو بؤ چونیکه گوايه فیکرمو
مه بدمنه کان سروشتی و خورسکن
له نه فس دا به بی نه زمون و پی
گوتن و خویندن بونیان هه یه.
الفِطُور: نه و خواردن و خواردنه و میه
پؤژوموان له دواي خورئا و ابوون
پؤژویان پی دمشکیئی ۵ قاوه ئی.

الفِطِير: همر شتیک پئیش پیگه یشتنی
به کار بهیندرئ ۵ دهگوترئ: (خبز
فطیر) نانیکه هه ویره که ی
هه ئنه هاتبوو کرا به نان هیشتا
هه ویره که ی نه گورابوو، خووش
نه بوو بوو نانی ئی دروست کرا ۵
(رای فطیر) رایه که به بی ئی
وردیونه و ده برپاو گوترا.

الفِطِيَّة: نانیکه له گهال پؤنه که ره
ده خوری، پؤنه که ره و شتی و
ده کړیته پیخوری.

فَطَسَ فَطْساً وفطرساً: به بی هه بوونی
نه خووشیه کی دیار تئیدا مرد هوئی
مردنه که ی نه زاندر.

فَطَسَ الحَديدَ: به هوئی گهرم کردن و
کوتانه و نه ئاسنه که ی پان کردمه و.

فَطَسَ فَلَاناً بالكلمة: به قسه بهرمنگاری
فلان بؤوه.

فَطَسَ فَطْساً: بؤری لوتی دابهزی، نزم
بؤوه ۵ (فهو أفضى وهي فطساء).

فَطَسَ: بؤ موبالهغه له مانای (فَطَسَ) دا
دی

الفَطْسَةُ: دهنکی ناس.

الفَطْسَةُ: پان بوون و دابهزینی بؤری
لوته ۵ لوتی بهراز.

الفَطِيسُ: چه کوچی ناسنگر چه کوچی
گهوره که ناسنی سور کراوه ی پی
ده کوتئ ۵ پان پیک و کوین که بهردی
پی دمشکیندرئ.

الفَطْسَةُ: لوتی بهراز و دهووبه یری.

فَطَمَ العودَ أو الحبلَ فَطْماً: دارمه یان
حه بله که ی بریه و دهووله تی کرد ۵
دهگوترئ: (فَطَمَ فَلَاناً عن عادته)
فلانکه سی له خوورپه وشته که ی لادا.

فَطَمَتِ المِرضعُ الرضيعَ: شیر دهرمه
شیرمخۆرمه که ی له شیر بریه و ده.

أَفْطَمَ الرضيعُ: شیرمخۆرمه کاتی
نه و می هاتوو له شیر بریدریته و ده.

انْفَطَمَ: له شیر خواردن بریدرایه و ده.

إِنْفَطَمَ عَنِ الشَّيْئِ: وازی لهشته که هیئا.

الْفَاطِمِيَّةُ: (الدولة الفاطمية) دموئه تیک

بوو له ولاتی مه غریب و میصر

سالی ۳۵۹ی کۆچی دامه زراو سالی

۵۶۷ی کۆچی له سههر دهستی

سه لاهوالدینی نه یوبی پوخینرا.

الْفِطَامُ: له شیر برینه وهی مندا له له شیر

خواردنی دایکی.

الْفِطِيمُ: له شیر بپاوه.

الْفِرَاطِمُ: خهلیفه کانی دموئه تی

هاتیمیهن.

فَطِنَ الْأَمْرَ فِطْنَةً: کارمه کی زانی ئاشکرای

کرد رونی کردموه.

فَطِنَ فِطْنًا وَفِطْنَةً: بوو به خاوهن

تیگه یشتن و زیرمکی.

فَطِنَ لِلْأَمْرِ رِبَةً: له کارمه که به ناگا هاتو

مه به سه ته که کی زانی جیه.

فاطنه فی الکلام: دمر باره ی سه سه که بو ی

که پاپه وه، جووه لای.

فَطْنُهُ: رۆشنیری کرد بوئه وهی

زیرمکی و زیری به دهست بیتی.

فَطْنُهُ لِلْأَمْرِ: وای ئی کرد له کارمه که

ناگادار بئ و پی بزانئ.

تَفَطَّنَ: به مانا (فَطِنَ) دئ.

الْفِطَانَةُ: هیزو توانای زیه نه بو زانی و

ههست پئ کردنی نهو شتانه ی دینه

سه ری.

الْفِطْنَةُ: به مانا (الْفِطَانَةُ) دئ ۵ زیرمکی و

وریایی له به ریو مبردی کاروباردا.

فَطَّ فِطْطًا وَفِطَاطَةً: دلپه قو بئ به زنی

بوو ۵ خراپه کار بوو.

إِنْفَطَّ الْبَعِي: ورگی حوشرمه کی در ی و

ئاومکه ی دمر هیئا بو خواردنه وه ۵

ئه وه بووه له لای عمر به کان له کاتی

رۆیشتن به چۆله وانی و دهستی

بیرون دا به کاروان دمرۆیشتن

له پێش دا حوشرمه کانیان ئاو دمه داو

پاشان دهمیان دمه به ستن بوئه وهی

کاویژ نه کهن، جا که تینویان دمه بوو

ئاوبه نه ندی حوشرمه که بیان

هه لدمه دری و ئاومکه بیان دمر دینا.

الْفَطُّ: ته بیات وشک و خراپه کار ۵ (ک:

أَفْطَظَ) ۵ ئاوی ناو ئاوبه ندی حوشر

که له شوینی بیروندا تینویان دمه بوو

به کاریان دمه دینا.

فَطَّعَ بِالْأَمْرِ فِطْمًا وَفِطَاعَةً: کارمه کی

به که و ره زانی و توشی سه رسامی کرد.

فَطَّعَ الْأَمْرَ فِطَاعَةً: خراپه کارمه که چر

بووه و که یشته ئاستیکی ترسناک.

أَفْطَعَ الْأَمْرَ: به مانا (فَطَّعَ) دئ.

أَفْطَعَ فَلَانًا: فلانکه سی خسته ناو کاری

ترسناکه وه.

أَفْطَعَ الْأَمْرَ: کارمه کی به قورس و گران

هاته به رجاو.

أَنْطَحَ الْأَمْرُ فَلَانًا: کارمه فلانکهسی

خسته حالهتی سمرسامی و

تاسانهوه.

فَطَحَ الْأَمْرُ: کارمه‌ی وا ئی کرد ترسناک

بی.

إِسْتَفْطَحَ الْأَمْرُ: کارمه‌ی به‌ترسناک

له‌مه‌لهم دا.

فَعَفَّ فِي أَمْرِهِ: له‌کارمه‌ییدا په‌له‌ی کرد.

الْفَعْفَاعُ: ترسنوک.

فَعَلَ الشَّيْءَ: شته‌مه‌ی کرد، نه‌نجامی دا.

إِنْفَعَلَ الشَّيْءَ: شته‌مه‌ی هه‌لته‌ست،

ته‌زویری کرد ه‌دمگوترئ: (إِنْفَعَلَ

الْحَدِيثَ) قسه‌مه‌ی هه‌لته‌ست ه‌

(إِنْفَعَلَ عَلَيْهِ الْكِذْبَ) درؤی به‌دممه‌وه

هه‌لته‌ست.

إِنْفَعَلَ: بؤ موتاومعه‌ی (فَعَلَهُ) دئ.

إِنْفَعَلَ بَكْنَا: به‌و شته‌کار ئی گراو بوو

(موتمه‌سیر) بوو گرایه‌وه یان گرز بوو.

تفاعلا: نه‌و دوو شته‌همریه‌که‌یان

کاریگه‌ری له‌سمر نه‌وی تریان

هه‌بوو.

الأفعولة: کرداری ناشیرینی چاوم‌پروان

نه‌کراو و سمرسام که‌ر ه‌ (ك):

أفاعیل).

التفاعل: کارلیکی کیمیای.

التفاعیل: له‌ زانستی عمروзда چه‌ند

وشه‌یه‌مکن دانراون و وشه‌گه‌ل

شيعريان هي دمكيشري هـ ومكوو

(فعلون، مفاعلتن، مستفعلن).

الفاعل: بکەر هـ به‌توانا هـ دارتاش هـ

كهيئك به‌كري دمگيري بؤ

ئيشكردي بيناكردي خانوو

هه‌لكه‌ندني بناغه‌و زياربو بپرو

شتي وا هـ له‌زاراوه‌ی نه‌حوپيان دا

ئيسيئك كه‌ر دهمويه‌كي بؤلا ئيسناد

دراپي و کرداره‌که له‌پيش

ئيسمه‌که‌وه بي.

الفاعلية: بوون به‌ بکەر، هه‌رشتيک

و‌ه‌صفی (فاعيل)ی تیدا بي.

الفعال: کردموه چاک بي يان خراپ بي

به‌مه‌رجي بکەر په‌کيک بي هـ

کردموه‌ی چاک هـ به‌خشنده‌یی.

الفعال: کردموه نه‌گەر دووکه‌س

نه‌نجامی بدن.

الفعل: کردموه هـ له‌زاراوه‌ی نه‌حوپيان

دا وشه‌یه‌که ده‌لالت ده‌کا له‌سەر

پودانی پوداوتك و زه‌مانی

پوداوه‌که‌ش.

الفعلة: کردنی کردموه‌یه‌ک په‌که‌جارو

مه‌به‌ستيش پئي کردموه‌ی ناشیرینه هـ

هورنان ده‌فه‌رموي: ﴿وَفَعَلْتَ فَعَلْتِكَ

الَّتِي فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾.

الفعلية: شتی هه‌بوو، په‌یچه‌وانه‌ی شتی

مومکین.

الْفَعْمُ: شَتِيك پريئ و له سهرمه وه
بريئ.

الْفَعْمُ: دگوتري: (وجه فَعْم) دهم و
چاويكي پر، گۆشتن و بي چرج و
لؤجه ه (جاريه فَعْمَة) كچيكي
تيك سمر او و خؤدار پزده، گۆشتن و
جهسته تهواوه.

حَيُّ فَعْمٌ: گهرمكيكي ئاوه دانه به
دانيشتووانه كه ي.

أَفْعَى فُلَانٌ: فُلَانْ كَس بُوو به
شهرنگيز.

فَعَى الشَّيْءُ: شته كه ي به داخيك
نيشانه كرد له وئنه ي مار بوو.

تَفَعَّى فُلَانٌ: فُلَانْ كَس وازی له چاكه
خوازي هينا و روی كرده
شهرنگيزي.

الْأَفْعَى: ماری ژمهراوی كوشنده؛ خال
خاله و مل باريك و سهر پانه،
ژمهركه ي زور كوشندميه.

الْأَفْعَى: چهند رېگو دمهاريكن له
حاليومه بلا و دمبته وه.

الْأَفْعَانُ: نيره مار.
لَفْعَاءُ: (أَرْضُ مَفْعَاءَ) زمويه كه زوري
مار تيدان.

لَفْعَاءُ: داخيكه له شيوه ي ماردا
حوشتر ي نيشانه دمكري يان
دهكريته نيشانه و ئارمي شتي تر.

لَفْعَالُ النَّزْي: جيهازو ئاميريكه
ماده ي تيدا دگوزدرئ به وزه
به هوي تهقينموي گهرديله
نه و موييه يورانيؤمه كانه وه.

الْمُفْتَعِل: همرشتيك ريك بخري و له وه
پيش نمونه ي نه بي ه دگوتري:
(جاء بالْمُفْتَعِل) كاريكي گه و ره و سهر
سورهيتمه ي هينا به كايه وه ه كارو
هه لئس و كهوتيك ته صه ننوع و
تهكه للوي تيدا بي.

فَعِمَ الْإِنَاءُ فَعْمًا: قاپه كه ي پر كرد و
زيتمروي كرد له پر كردنيدا.
فَعِمَهُ الطَّيْبُ فَعْمًا: بؤنه كه لوتي
پر كرد.

فَعِمَ الْإِنَاءُ فَعْمَةً وَفَعْرَةً: قاپه كه پر بوو.
فَعِمَ السَّاعِدُ: قولي پته و و گۆشتن بوو.
فَعِمَتِ الْمِرْأَةُ: ئافرته كه خوي دارشت و
جهسته ي ريك و پيك و هستا ه (فهي
فَعْمَةً)

أَفْعَمَ الْإِنَاءُ: قاپه كه ي پر كرد
پر كردنه كه ي ته و او كرده
دگوتري: (أَفْعَمَهُ الْخَبِرُ مَسْرَةً مَسَاءً)
هه واته كه دمروني پر كرد له باره ي
خوشييه وه يان ناخوشييه وه.

أَفْعَمَ الْمِسْكُ الْبَيْتَ: بؤني ميسك
ماله كه ي پر كرد ه (فهو مُفَعَّم).

فَعِمَ الْإِنَاءُ: به مانا (فَعْمَةً) دي.

فَقَرَّ فَمَهُ فَعْرَأُ: دهمی کردموه.

أَفْعَرُ فَأُ: بهمانا (فَعْرَهُ) دئ.

إِنْفَعَرَ الْفَمُ: دهمکه گرایهوه.

إِنْفَعَرَ النُّورُ: غونچهکه بشکوت.

فَعَارُ: دمگوترئ: (طعنة فَعَارٍ) برینیکی

نه مدیواو دیوه.

الْفُعْرَةُ: دماوی دۆل و شیو.

الْمَفْعَرَةُ: زهوی فراوان ۵ دمر بهندی کیو

و تهنگلی کیو.

فَعِمَ النُّورُ فَعْمًا وَفَعْرَمًا: غونچهکه دهمی

کردموه بشکوت.

فَعِمَتِ الرَّائِحَةُ أَنْفَهُ: بۆنهکه لوتی

پرکرد.

فَعِمَتِ الرَّائِحَةُ زَكَامَ الْمَزْكُومِ: بۆنهکه

گیرانی لوتی هه لاهمت تووشبومهکی

کردموه.

فَعِمَ بِالشَّيْنِ فَعْمًا: ومگری شتهکه بوو

لهخوی گرت و دمستی لی بهرنه‌دا.

فَعِمَ بِالْمَكَانِ: له شوپنهکه مایه‌وهو تییدا

جینگیر بوو.

أَفْعَمَ الْبَيْتُ: خانومهکی پرکرد له‌بۆن.

أَفْعَمَ فَلَانًا: فلانکه‌سی هه‌لنا بۆ کردنی

۵ دمگوترئ: (هو مفعم به) نهو

ومگری بووهو دلی لیی نابیته‌وه

سووره له‌سه‌ری.

فَعَمَهُ: بۆنی خووشی تییدا بلاو کردموه،

پری کرد له‌بۆنی خووش.

إِنْفَعَمَ الزَّكَامُ: هه‌لامه‌ته‌که‌ی چاک بوو،

به‌ری دا.

إِنْفَعَمَ الزَّكَامُ: بهمانا (إِنْفَعَم) دئ.

تَفَعَّمَ النُّورُ: غونچهکه دهمی کردموه.

الْفَعْمُ: نهو ورده خواردن و پيشاله

خواراگانه‌یه که له‌نیوان ددان دا

ده‌می‌یتته‌وه.

الْفَعْمُ: چه‌ناکه به‌هه‌ردوو لاشه‌ویله‌وه ۵

دهم.

الْفَعْمُ: لوت چونکه بۆنی خووش

ده‌یکاته‌وه

الْفَعْمَةُ مِنَ الطَّيِّبِ: بۆنی خووش.

الْمَفْعُومُ: شتی بۆنخووشکراو به‌بۆنی

خووش ۵ که‌سیک نه‌خووشی

هه‌لامه‌تی گرتبئ.

فَعَا الشَّجَرُ فَعْرًا: دره‌خته‌که چروکه‌ی بشکوت.

فَعَا الشَّيْئُ: شته‌که دمرکه‌وتو بۆنی بلاو

بۆوه.

فَعَا جِسْمَهُ: جه‌سته‌ی خوی به‌بۆنی خووش

بۆندار کرد.

فَعِي التَّمْرُ فَعِي: توپکه‌که‌ی نه‌ستور بوو

به‌هوی نه‌خووشی کشت و کالیی که

تووشی بووه.

أَفْعَى الشَّجَرُ: دره‌خته‌که چروکه‌ی

بشکوت و غونچه‌که‌ی گرایه‌وه.

أَفْعَى التَّمْرُ أَوِ الْبُسْرُ: خورماکه خورما

نال و بۆل تیکه‌وتووکه توپکه‌که‌ی

به‌هوی نه‌خووشیه‌و نه‌ستور بوو.

أَفْتَتِ النَّخْلَةَ: خورما تازه

پینگه یشتوومکانی دارخورماکه
تویکله که میان نهستوور بوو.

أَفْسَى لَإِلَانَ: فلانکس دوی جوانی
ناشیرین بوو ۵ دوی فهرانبهرداری
له خودا پاخی بسوو ۵ دوی
دموله مهنندی هزار گهوت.

أَفْسَى الطَّعَامِ: خواردنه که ی لهشتی
پوچ و پلو پوش پاککردهوه.
الْفَاغِيَةُ: غونچه ی درهختی خمنه ۵
غونچه ی ههموو روهک و درهختی
بؤنخوش ۵ بؤنی خوش.

الْفَغَى: خورمای نال و بؤل تیکه وتووی
خراب و پوچ ۵ شتی خراب له ههر
جۆرێک بئ.

الْفَغْوُ: به مانا (الفاغیه) دئ.
الْفَغْوَةُ: گول ۵ بؤنی خوش.
الْمَفْغُوْ مِنْ الْأَشْيَاءِ: شتی بؤنخوش کراو
به بؤنی خوش.

فَقًّا الْعَيْنُ أَوْ الْبَشْرَةَ وَغَرَمَهَا فَقًّا: چاومکه ی
هه لدری دمری هیئا ۵ دومه له که ی
گوشی دمری کرد.

فَقًّا الْحَبَّ الرُّمَانَ: دمنکه هه نارمکه ی
گوشی و ناومکه ی لی دمر هیئا.

أَفْقًا لَإِلَانَ: فلانکس بههوی
نه خوشیه وه سنگی به قولدا جوو.
فَقًّا: بؤ زیدمروبی له مانای (فَقًّا) دئ.

إِنْفَقًا: شهمی برد، درزی برد.

تَفَقًّا: بؤ موتاومعه ی (فَقًّا) دئ.

تَفَقًّا النَّبَاتُ: رومه که غونچه که ی
پشکوت ۵ بهرمکه ی دمرکه وت.
تَفَقَّتْ السَّعَابَةُ عَنْ مَائِهَا: هه ورمه
بارانی باراند.

تَفَقًّا فَلَانٌ شَحْمًا: فلانکس جهسته ی
پر بوو له بهزو پیستی شهقار
شهقار بوو.

الْفَاقِيَاءُ: نهو ناوی له گه ل له دایک
بئوونی مندا ل دیته دمر ۵ نهو
پهرده ی منداله که ی تیدایه له
مندالدانی دایکی.

الْفَقُّ: چالێکی به چکۆله یه له مالدا
دمکری ناوی تیدا کۆدمبیته وه.

الْفَقَاءُ: هه ور بئ گرمه و بئ بروسکه و
بارانی زۆر بئ.

الْمُفَقَّةُ: شیو و دۆلی ناو زمو ی.

فَقَّحَ النَّبَاتُ فَقْحًا: رومه که غونچه کانی
کرانه وه و گولی کرد.

فَقَّحَ الْجَرَّ وَغَرَمَهُ: بیچه و شیرمه که توتکه
سه که که بیچه و گورگه که به که مهجار
چاوی هه لئینان.

فَقَّحَ: بؤ موباله غه له مانای (فَقَّحَ) دئ ۵
دمکوترئ: (فَقَّحْنَا وَغَصَّامًا) ئیمه
حه قو و راستیمان بینی ئیوه نه تان
دی.

تَفَاتَحَ الْعَوْمُ: خه‌لکه‌که پشتیان له‌یه‌ک کرد.

تَفْتَحَ الشَّيْنُ: شته‌که دهمی کرده‌وه، کرایه‌وه ه دموترئ: (تَفَتَحَ الرِّوْد وَتَفَتَّحَ التَّوْرُ).

الْفُتَاةُ: گوولی روه‌ک کاتی‌ک له غونچه‌که‌ی دیته دهر همر رهنگی‌کی هه‌بی

الْفُتَاةُ: دموترئ: (خُلَّةٌ فَتَاةٌ) پۆشاک و خشل‌یکه رهنگی و مکوو رهنگی گوولی تازه به‌شکوت‌وووه ووه‌هایه.

فَقَدَ الشَّيْنُ فَقْدًا وَقُدَانًا: شته‌که فهوتا تیدا جوو.

فَقَدَ الْكِتَابَ وَقَدَّ الْمَالَ: کتیبه‌که فهوتا مال و سامانه‌که بوو به زمرمر ه (فقدت المرأة زوجها) نافرته‌که می‌رده‌که‌ی ونبوو سه‌ری تیدا جوو.

أَفْقَدَهُ الشَّيْنُ: وای ئی کرد شته‌که‌ی ئی ون بی له‌کیسی بجی.

إِفْتَقَدَ الشَّيْنُ: شته‌که‌ی ئی ونبوو، له‌کیسی جوو ه بۆی گه‌را بۆنه‌وه‌ی ودمه‌ستی بی‌نی

تَفَادَ الْقَوْمُ: خه‌لکه‌که هه‌ریه‌که‌یان نه‌وه‌ی تری ئی ون بوو، بۆ به‌کتر گه‌ران به‌کدی بدۆزنه‌وه.

تَفَقَّدَ الشَّيْنُ: له‌کاتی دیارنه‌بوونی شته‌که‌ی دا بۆی گه‌را، حاوی بۆ گێ‌راو

نه‌یه‌یی ه فورشان دمه‌فه‌موئ: ﴿وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى الْهَنْدُكُ﴾.

تَفَقَّدَ أحوال القوم: له‌حال و مزعی خه‌لکه‌که ورد بۆوه بزانی واهیعی حالیان چۆنه‌و چۆن نیه.

الفاقد من النساء: نافرته‌ی می‌رد مردوو یان منداڵ مردوو یان نافرته‌تیک خزمی می‌رده‌که‌ی مردبی، برای می‌ردی مردبی.

دمه‌گوترئ: (طیبة فاقد أو بقرة فاقد) ئاسکی‌ک درنده بی‌چومه‌که‌ی خواردبی، مانگایه‌ک درنده بی‌چومه‌که‌ی خواردبی.

الفقيد: مردوی شوین خالی، که‌سی‌ک

مردنه‌که‌ی که‌سه‌ری گه‌وره‌ی

هه‌بی و خه‌لکی بۆی به په‌رۆش بن

ه دموترئ: (مات فلان غیر فقید)

فلان‌کس مرد که‌س بۆی به‌په‌رۆش نیه.

فقر الأرض فقراً: زمویه‌که‌ی هه‌ل‌کوئی ه دموترئ:

فقر البشر: بیرمه‌که‌ی هه‌ل‌کهند ئاوی دهره‌ینا.

فقر الحرز: مورومه‌که‌ی کون کرد بۆ ملوانکه‌که.

فقر الشَّيْنُ: شته‌که‌ی شکاند.

فقر الرجل: فه‌فه‌ری پیاوه‌که‌ی شکاند.

فَقَرَّتْهُ الدَّاهِيَةُ: به لائو کارمسات پشتی
شکاند.

فَقِرَ فَقَرًا: فهقمړی پشتی نازاری بوو
به هوئی شکان یان سوان یان لیک
ترازان یان نه خوښی تر.
افقر الظهر: فهقمړی پشتی به هیږ
بوو.

افقر الصيد فلاناً: نیچرمکه له
ړاوچیه که نزیك یوه نیچرمکه وای
کرد ړاوچیه که فرسه تی لی بیڼی.
افقر فلاناً دابته: ولاخه که ی به نه مانت
دا به فلان.

افقر فلاناً أرضاً: زموییه که ی
به نه مانت دا به فلان بؤ گشت وکال.
افقر الله فلاناً: خودا فلانکه سی هه څار
کرد.

فَقَرَّ الشَّيْءُ: شته که ی زور شکاند، وردو
هاری کرد.

فَقَرَّ لِلْفَسِيلَةِ: بؤ نه مامه که چالیک ی
هه لکه ند بؤ نه وهی تییدا پروڼی.
افقر: هه څار که وت.

افقر الى الأمر: پیوړستی به کارمکه
بوو.

تَفَاقَر: خوئی به هه څار دانا، خوئی
به هه څار له هه لدم دا.

تَفَقَّرَتِ الْأَرْضُ: زموییه که زوری چال و
چویل تییدا بوو.

الفَقِيرَةُ: کارمسات ه (ك: لواقر).

الفقارة: په کیسه که له زینجیره
نیسقانیه کانی پشت که له کلیجه وه
تا پاشه سهر ریزیان به ستووه ه
کوی فهقمړمکان سی و سی فهقمړمن
ه جهوتیان له ملدان دوانزه یان له
پشت دان پینجیان له سکدان،
پینجیان له ړان دان، چورایان له
کلیجه ده ه (ك: فقار).

الفقر: ناتاجی و پیداوړستی، فه لشت و
درز ه غه م و گرنگی دان بهشت،
سوور بوون له سهر شت.

فَقِرَ الدَّمُ: که م خوینی ه ناپیک و پیکی له
پیکه ته ی خوینه که دا.

الفقرَةُ: به مانا (الفقارة) دی ه نیشانه ی
شت جا کیو بی یان شتی تر ه
رسته یه له ناخاوتن ه به شیک
له سهر یاس و لایه که له شاعر ه نیوه
شاعر ه ده گوثری: (زدت في كلامه
أو من شعره فقرَة).

الفقرَةُ: چال، قولکه که هه لدمه کندری
بؤ نه مامو شه تل.

فَقَرَةُ الْقَمِيصِ: په خه ی کراس.

الفقير: فهقمړه شکاو ه دم لوله ی
بوری و جؤگا: که ناوی لی هه لدمرزی
ه هه څارو نه بوو که که مترین برزیوی
بؤ دابین بکری ه دمویش و
که ریده ی بی نه وا.

المفارقة: جوړمکانی هه ژاری ه دموگوتری:

(سَدَ اللّٰه مفاقره) خودا لایه نه کانی

هه ژاری له سهر لابر دو

دو له مهندي کرد.

فَقَسَ فَقَسًا: کتو پر مرد ه بازی دا.

فَقَسَ فَلَانًا عَنِ الْأَمْرِ فَقَسًا: به ناشیرین

ترین شیوه رمدي فلانی دایه وه.

فَقَسَ الطَّائِرُ بِيضَتَهُ: بالنده که هیلکه که ی

شکاند بونه وهی جوچکه که بیته دهر.

فَقَسَ الْخَيْرَانُ: حه یوانه که ی گوشت.

فَقَسَ الشَّيْءُ: شته که ی به زور ستاندو

داگیری کرد.

فَقَسَ الْفَخُّ الطَّيْرُ: ته له که بالنده که ی گرت

ه دوفاقی ته له که بالنده که ی گرت.

إِنْفَقَسَ الشَّيْءُ: شته که قلب بوه.

تفاقسا: هه ربه که لهو دوانه قری

به که تریان پاکیشا.

الفقوس: له ولاتی شام جوړه کاله کیکه

ه له ولاتی مبصر جوړه خه یاریکه.

المفاس: داریکی خوارکراوه په له ته له دا

که بالنده که خوی ئی دمدا داره که

هه لدمه که پته وه و دهیگری.

فَقَسَ الْبَيْضَةُ وَغَرَهَا فَقَسًا: هیلکه که ی

پلیشانده وه به دهمست شکاندی بونه وهی

نوهی تییدایه بیته دهر.

الفقوس: تروزی زموی دیم.

فَقَطَ الْحَسَابُ: نویسی بره حیسابه که ی

به وشه ی (فقط) کوتایی پی هیئا ه

واته هیچی تر.

فَقَعَ اللَّزْنُ فَعْمًا وَفَعْرًا: رهنکه که سافو

بی گهرد بوو ه به زوری بو رهنگی زهرد

به کاردمه ییندری.

فَقَعَ الشَّيْءُ: شته که ی شهق کرد ه

دمگوتری: (فَعَمَتِ الْفَرَاغُ) به لاو

کارمسات تیکیان شکاند.

فَقَعَ فُلَانٌ: فلانکهس قسه ی پر وپوچی

کردن هیچیان به سهر هیچه وه

نه بوو.

فَقَعَ الْأَدِيمُ: چهرمه که ی به رهنگی زهرد

رهنک کرد.

فَقَعَ الْخُفُّ: لوتی بو خوفه که دروست

کرد

فَقَعَ الْمَافِصِلُ: جومزگه کانی تیک

ترنجاندن و تمقانندی ه پهنجه و

شان و ملو پهنجه ی خوی تمقانندن.

فَقَعَ الشَّيْءُ الْمَنْفُوخُ: شته فودراوه که ی

به زهختی دهست و پی بیانان

تمقاندو دهنگی ئی هیئا.

إِنْفَقَعَ الشَّيْءُ: شته که شهق بوو، درزی

دا.

تفاقمت عَيْنُهُ: چاوی سپی بوو.

تَفَقَّعَتِ الْوَرَقَةُ: ورمه که ونجر ونجر

بوو دراو دهنگی ئی هات ه تورمه که

کاغزه فوتیکراوکه به پیکیشانی
 به بهری دمست دمنگی نی هات.
 تَفَقَّتِ الْأَصَابِعُ: په‌نجه‌کانی ته‌قه‌یان
 هات له‌کاتی ته‌فاندنیان دا.
 تَفَقَّعَ النَّبَاتُ: روه‌که‌که وشک بوو په‌ق
 بوو قرمه‌ی نی هات.
 الْأَنْفَعُ: په‌نجه ته‌فین، نه‌و که‌سه‌ی
 شان و ملو په‌نجه‌ی خوی به‌ته‌فینن.
 الْفَاتِحُ: رمنگی سافو روون، به‌تایبه‌تی
 رمنگی زهره.
 الْفَاقِعَةُ: کارمساتو به‌لای سامناک.
 الْفَقْعُ: قاجکی خراب.
 الْفَقَاعُ: پیسو خراب.
 الْفُقَاعُ: شه‌راییکه له‌ئاوی جو دروست
 دمرئی و دمرئی و بلقوکه‌ی
 ده‌که‌ونه سمر
 الْفُقَاعَةُ: بلقوکه ئاون له‌سمر ئاو و
 شتی و دروست دمنو و زنگوژ
 زنگوژ دموستت و زووزوو
 دمبوچینه‌وه.
 فَفَقَّ الْمَاءُ: ناوه‌که له‌کاتی هاتنه
 دمره‌وی دا بلقه بلقی لی‌هات.
 فَفَقَّ فُلَانٌ فِي كَلَامِهِ: فلان‌که‌س گزافی
 هه‌لکیشاو دمنگی هه‌لپری و قسه‌ی
 نابه‌جی کرد.
 الْفَقَّاقُ مِنَ الرِّجَالِ: پیاوی زور بلئی و
 قیزه‌که‌رو هاوارکه‌ری بی سود.

فَقُّ الشَّيْءُ نَقًّا: شته‌که دمرکه‌وت و ناشکرا
 بوو.
 فَقُّ الشَّيْءُ نَقًّا: شته‌که‌ی کردموه هه‌لی
 پچری و دمرکه‌وتی.
 فَقُّ الْبَابِ وَغَوَّ: دمرکه‌که‌ی کردموه.
 فَقُّ النَّخْلَةُ: بوشایی خسته نیوان لقو
 پپژو پالی دارخورماکه بونه‌وه‌ی
 بتوانی موتوربه‌ی بکا.
 إِنْفَقَّ الشَّيْءُ: شته‌که به‌ریبوو، کرایه‌وه.
 الْفَقَّاقُ: زور بلئی بی سود.
 فَقِمَ فُلَانٌ قَقْمًا: دووشه‌ویله‌ی فلان‌که‌سی
 گرت دهمی به‌ست.
 قِمِمَ الرَّجُلُ قَقْمًا وَقَقْمًا: دهمو لیوی
 پیاوکه پیک نه‌بوون و لای خواری
 یان لای سمری شه‌ویله‌ی دریزتر بوو
 بویه که دهم دمقوچینن لای خواری
 دهمی و سمری تیک دمپه‌رن و (فهر
 أَلْقِمَ رَهِي قَقْمَاءَ).
 قِمِمَ الْإِنَاءُ وَغَوَّ قَقْمًا: قاپه‌که پریبوو و
 ده‌سگوتری: (أَصَابَ مِنَ الطَّعَامِ حَتَّى
 قِمِمَ) نه‌وه‌ندی خوارد تا نینته‌لای
 کرد.
 قِمِمَ الْأَمْرُ: کارکه‌ه‌ورس بوو کی‌شه‌که
 توند بوو و به‌رپیک و پیک نه‌پوشت.
 قِمِمَ الْأَمْرُ قَقْمًا: شه‌رو خرابی کارکه‌ه
 له‌سنوور دمرجوو.

تفاسم الأمر: شهرو نه گبه تی کارمه که
له سنوور تی بهری ه (الافقم من
الأمر) کاری خواریو خنیج.
الفقم: دوولای شه ویله سهرو خواری
دهم ه دوولای دهمی گازو چه کوچو
شتی ومها ه لایهک له لبوژی سهگ.
الفقمه: گیانداریکی ناوییه (ماسییه کی
که ورهیه).

فقه الأمر فقهاً وفقهاً: باش له شته که حالی
بوو.

فقه فحاهه: بوو به شه رعزان.

أفقه الأمر: کارمه کی تی گه یاند.

فاقه: له شه رعزانی دا بالادهست بوو
به سهری دا.

فقته: کردی به شه رعزان.

تفقه الأمر: کارمه کی زانی و لیی حالی
بوو ه دمشگوتری: (تفقه فيه).

الفحاهه: تیگه یشتن و زیرمکی ه
زانیاری ه به زوری بو زانیاری شهرع
به گاردی.

الفتیه: زاناو تیگه یشتوو و زیرهک
له بواری شهرع دا ه (ک: فقهاء).

فکر فی الأمر فکراً: عهقل و هوشی
له کارمه که دا به کارهینا ه نه دی
له زانیاری خووی خسته گهر
بوئه وهی نه زانراویک بزانی و په
پی بیا.

افکر فی الأمر: له کارمه که دا بیری
کردموه، له پروا و مه که وردبووه ه
(فهو مَفَكْر).

فَكَرَ فِي الْمَشْكِلة: له کیشو موشکیله که دا
عهقلی خووی خسته گهر بوئه وهی
حالی بکا بگاته بنجو و بناوانی
چورتمه که.

فَكَرَ فَلَانًا: فلانکه سی به خه یالدا هات.
إفْتَكَّرَ: یادی کردموه بیری هاته وه.

تَفَكَّرَ فِي الْأَمْرِ: به مانا (إفْتَكَّرَ) دی.

التفكير: بیر لی کردنه وه ه به کارهینانی
عهقل و وردبوونه وه له
موشکیله بهک بوئه وهی پیگا چاره ی
بو بدوژییه وه.

الفکر: به کارهینانی عهقله له شتی
زانراودا بوئه وهی شتی نه زانراو
بزانی ه دمشگوتری: (لي في الأمر فکر
ونظر وروية).

الفكر: دمشگوتری: (ليس لي في هذا الأمر
فكر) من لهم کاره ج لی
وردبوونه و مه که نیه و گرنگی پی
نادهم.

الفكرة: به مانا (الفكر) دی ه وینه
زهینیه کان بو شتیک، زمین به کار
هینان بو شتیک.

الفكری: به مانا (الفكر) دی.

الفكر: که سیک زور بیر بکاته وه.

الْمُفَكَّرَةُ: دمهتره یکی بچکوله یه هه ندی
 زانیاری پیویستی تیدا دمنووسری.
 فَكَّ الشَّيْءِ فُكًّا: شته که ی کردموه،
 پارچه کانی لیک کردنه وه ه دهگوتری:
 (فَكَّ الْآلَةَ وَغَوَّاهَا) مهکینه که ی کردموه.
 فَكَّ النُّقُودَ: پارمه که ی وردکردموه ه
 (بیست و پینج دیناریه که ی کرده تاک
 دیناری و شتی وا).
 فَكَّ الْعُقْدَةَ: گریه که ی کردموه.
 فَكَّ الْقَيْدَ: زنجیره که ی کردموه.
 فَكَّ الْأَسِيرَ: نهسیره که ی بهره لاکرد.

فَكَّ الرَّهْنَ: رهنه که ی پژگار کرد،
 لهدهستی رهمن له لاکراوی دمهینا.
 فَكَّ الصَّبِيَّ: دهمی منداله که ی کردموه
 بوئه وهی خواردنی بداتی ه دهرمانی
 بداتی.
 فَكَّ إِدْغَامَ الْحَرْفَيْنِ: دووپیتته گوشراو
 وتیکخراومه که ی لیک کردموه.
 فَكَّ الْمِفْصَلَ: جومزگه که شل بوو، لاواز
 بوو هیزی تیدا نه ما.

فَكَّ الرَّجُلُ فُكَّةً: پیاوکه بی هیز بوو
 هه ئومشاو که سایه تی پوخا ه (فُهِرَ أَفْكَ
 وَهِيَ فُكَاءٌ).
 أَفَكَ الطَّبِيءُ مِنَ الْجِبَالَةِ: ناسکه که له
 داومه که پژگاری بوو.
 فَكَّكَ: بۆ زنده پوی له مانای (فَكُّ)
 دی.

إِنْفَكَ الرَّهْنُ: رهنه که ی دابه وه،
 پژگاری کرد.
 إِنْفَكَ الشَّيْءُ: شته که جیا بۆوه.
 إِنْفَكَتِ الْعُقْدَةُ: گریه که شل بوو،
 کرایه وه.
 إِنْفَكَ عَظْمُ الْمِفْصَلِ: ئیسقانی جومزگه که
 لهجی چوو ه دهسگوتری: (ما إِنْفَكَ
 يَفْعَلُ كَذَا) وازی نه هیناوه
 ههرخهریکی کارمه یه.

تَفَكُّكَ: به مانا (إِنْفَكَ) دی ه
 دهسگوتری: (تَفَكَّكَتْ شَخْصِيَّةً فَلَانَ)
 که سایه تی فلانکهس زعیضو لاواز
 بوو، که سایه تیه که ی هه ئومشایه وه ه
 (فَلَانَ يَتَفَكَّكَ فِي مَشِيهِ) فلانکهس له
 پویشتنی دا ناپۆتک و پیکه ه شل و
 شیواوه.

إِسْتَفَكَ الْعُقْدَةَ: هه ولی کردنه وهی
 گریه که ی دا ویستی چورتمه که
 یه کالاً بکاته وه.
 الْأَفْكَ: شهویه شکاو ه بۆ میینه
 دهگوتری: (فُكَّاءٌ) ه به یه که
 که یشتنی ههردوو شهویه ه (ك:
 فُكَّ).

الْفَاكُ مِنَ الرِّجَالِ: پیاوی زۆر گیل و
 نه حمه ق ه پۆلکاو، پیر.

الْفِكَالُ: (فِكَالُ الرَّهْنِ وَالْأَسِيرِ) رهمن
 دابه وه پژگارکردنی مالی رهمن

فَكِهَ مِنْهُ: سَهْرَى لَى سَوْرَمَا، (فَهْر فَكِه وَفَاكِه).

أَفَكَهَتِ النَّاقَةُ وَفَعُمَا: حَوْشَرَمَكِه شِيرَى

بَاشَى دَا بَيْشْ نَمُوهِ بِيَجَوَى بَبِي ۵
(فَهِي مُفَكِهَ وَمَفَكِهَ).

فَكَّة الْقَوْمِ: مِيوَهُ بُو فَمَمَكِه هِيْنَا ۵

قَسَمَى خَوْشَى بُو خَهْلَكِهَكِه كَرْدَو
هَمَمُوَى هِيْنَا نَه بِيَكِهَنِين.

تَفَاكِه الْقَوْمِ: خَهْلَكِهَكِه پَارَى وَ قَسَمَى

خَوْشِيَان بُو يَه كَتَر كَرْد.

تَفَكَّة: مِيوَهُ خَوَارِد.

تَفَكَّة الرَّجُلِ: بِيَاوَكِه پَهشِيْمَان بُووَه.

تَفَكَّة مِنْهُ: سَهْرَى لَى سَوْرَمَا.

تَفَكَّة بِالشَّيْءِ: لَه زَمَتَى لَه شَتَهَكِه بِيْنَى ۵

دَمَكُوْتَرَى: (تَرَكْتَ الْقَوْمَ يَتَفَكَّهُونَ

بِفُلَان) خَهْلَكِهَكِهَم جَى هِي شَت

خَمَرِيكى غَه بِيَهَت كَرْدَنَى فُلَان

بِيوَو بَهو پَاشْمَلَه بَاس كَرْدَنَه

لَه زَمَتَو خَوْشِيِيَان دَه بِيْنَى.

الْأَفَكْرَةُ: سَهِيْرَو سَهْمَهْرَه.

الْفَاكَةُ مِنَ الرِّجَالِ: بِيَاوَى تَه نَه پَه رَو مَرَو

بَه نَاز پَه رَو مَرْدَه.

الْفَاكِهَانِي: مِيوَه فَرُوش.

الْفَاكَةُ: مِيوَهُ بَه لَه زَمَتَو خَوْش تَام ۵

حَه لَوَا.

الْفَاكِهِي: بَه مَانَا (الْفَاكِهَانِي) دَى.

كَرَاو، بَه رَه لَآ كَرْدَنَى نَه سِير ۵ يَان

نَهو مَالَو پَارَمِيَهَى رَه مَهْنَه كِهَى پَى
دَمَدَمِيَهَوَه.

الْفَكَّ: شَهْوِيلَه ۵ پَوَك، نَهو شَوِيْنَهَى

دَدَانَى لَى دَمَرُوى ۵ نَاوَه بُو هَم رَدَوَو

شَهْوِيلَه (خَوَارَو سَه رَو) ۵ دَمَكُوْتَرَى:

(مَقْتَل الرَّجُل بَيْنَ فَكِيَه) هَوَى بَه

فَتَارَه چَوْنَى نَادَه مِيَزَاد نَهْوِيلَه

لَه نِيَوَان دَوو شَهْوِيلَه دَا يَه (وَآتَه:

زَوْبَان).

الْمِفَكُّ: نَامِيْرِيَكِه بَزْمَارَى پَى

هَه لَه مَكِي شَرَى، گَازَو پَلَا يَس ۵

تَه رَه مَفِيْز.

الْأَفْكَلُ: لَه رَزِيْن، شَهْمَه تَوْلَه ۵

دَمَكُوْتَرَى: (أَخَذَهُ أَفْكَلُ) تَوَشَى

لَه رَزِيْن وَ شَهْمَه تَوْلَهو شَهْلَه بِيوَه

لَه تَرَسَان يَان لَه سَهْرَمَان.

فَكَّنَ: چَووَه نَاوَهَوَه.

تَفَكَّنَ: سَهْرَى سَوْرَمَا، سَهْرَسَام بُوو.

تَفَكَّنَ عَلَى الشَّيْءِ: خَهْمَو خَهْمَهْتَى

خَوَارِد بُو فَهْوَتَانَى شَتَهَكِه.

تَفَكَّنَ فِي الْأَمْرِ: بِيْرَى لَه شَتَهَكِه

كَرْدَمَهَوَه.

الْفَكْنَةُ: پَهشِيْمَان بِيوَوَهَوَه لَه سَهْر شَتَى

لَه دَه سَت چَوو.

فَكِهَ فَكِهًا وَفَاكَهَةً: قَسَمَ خَوْش بُوو، قَسَمَى

بِيَكِهَنِين نَاوَه رَى كَرْدَن.

الْفُكَاهَةُ: گالتهو گهپ ۵ قسهی خوښ و
پیکه‌نین ناوهر.

الْفَكْهَةُ: بهمانا (الفکاهه) دئ ۵ دلپاک و
نهفس بهرزو قسه‌خوښ ۵
دمگوترئ: (فلان فکيه باعراض الناس)
فلانکس لهزمت دمبینئ له
غهمبیت کردنی خه‌لکانئ تر.
الْفَكِيهَةُ: بهمانا (الفکاهه) دئ.
الْفِيكْهَان: مروفي پیکه‌نیناوی و قسه
خوښ.

فَلَّتَ الشَّيْءُ فَلْتًا: شتهکه پژگاری بوو.
أَفْلَتَ مِنْهُ: لئی پژگار بوو ۵
دمسگوترئ: (أَفْلَتَنِي الشَّيْءُ) شتهکه‌م
لهکيس چوو.
فَالَتْهُ مِغَالَتَةٌ وَفِلَاتًا: کتوپر بهرمنگاری
بوو.
فَلَّتَهُ: بهمانا (أَفْلَتَهُ) دئ.

إِفْلَتَ الْأَمْرُ: کارمکهی لهکيس چوو،
په‌لهی کرد له‌دمست بؤ بردن و
کیش کردنیدا.
إِفْلَتَتِ الْكَلَامُ: خیرا هاته قسهو به
ئیرتیجالی وتاری دا.

إِفْلَتَ الشَّيْءُ: شتهکهی چه‌پاو کرد.
إِفْلَتَتِ الْمَوْتُ: مردن تیکه‌موه‌پنجا.
إِنْفَلَتَ: پژگاری بوو ۵ به‌خیرایی
پژگاری بوو.

تَفَلَّتَ عَلَيْهِ: هی‌رشئ کرده سهر.

إِسْتَفَلَّتَ الشَّيْءُ مِنْ يَدِهِ: شتهکهی
له‌دمست فراند.

الْفَلْتُ: نه‌سبی خوښ پؤو ته‌رده‌ماخ.
الْفَلْتَانُ: بهمانا (الْفَلْتُ) دی ۵ هه‌روا
ناوه بؤ پی‌اوی نازاو وره بهرز ۵ بؤ
ناهرمت (فلتانه) دمگوترئ ۵ گوشتن و
تیکس‌مپراو.

الْفَلْتَةُ: کاریک پرووبدا به‌بی
وردبوون‌هوه و پلان بؤدانان ۵
دمگوترئ: (حدث هذا فلتة) ۵ قسه
له‌دم دم‌رجوون به‌بی مه‌به‌ست ۵
شت له‌دمست قه‌ومان به‌بی نیاز ۵
دمگوترئ: (هذا من فلتات اللسان).
الْفُلُوتُ مِنَ الثِّيَابِ: نهو پؤشاکه‌یه
له‌بهر ته‌سکی و بجوکی نه‌ملاو
نه‌ولای نه‌گه‌نه‌وه به‌یه‌ک ۵ یان
له‌بهر نه‌رمی له‌سهر جه‌سته
نه‌وه‌ستی.

فَلَجَ فَلَجًا: به‌نامانج گه‌یشت، زمفه‌ری لئ
بینی.
فَلَجَ بِحَاجَتِهِ: به‌مه‌به‌ستی خو‌ی گه‌یی ۵
به‌لگه‌ی خو‌ی هی‌نایه‌وه و به‌رامبه‌ری
بؤ‌ردا.

فَلَجَ الشَّيْءُ: شتهکهی کرد به دووبه‌ش.
فَلَجَ الْحَرَاثُ الْأَرْضَ لِلزَّرَاعَةِ: کشتیارمکه
زمویه‌که‌ی هه‌لگیراپه‌وه بؤ زمراعت و
شت تیدا رواندن.

فَلَجَ الطَّعَامُ وَغَرَهُ بَيْنَهُمْ: خواردنه‌ک‌ه‌ی له نیوانیاندا دابه‌ش کرد.

فَلَجَ الْوَالِي الْجَزِيَّةَ عَلَى الْقَوْمِ: فهرمان‌پر‌ه‌وا سهرانه‌ی خسته سهر خه‌لکه‌که.

فَلَجَ الرَّجُلُ وَغَرَهُ فَلَجاً وَفَلَجَةً: پیاوه‌که نیوان قاجه‌کانی به‌زگماک پان بوو، پان نیوان ددانه‌کانی که‌لینیان هه‌بوو ددانی شاش بوون ه‌ ده‌گوترئ: (فَلَجَ ثَغْرَهُ) ه‌ (وَفَلَجَتْ أَسْنَانُهُ) (فهو أفلح وهي فلحاء).

فَلَجَ الرَّجُلُ: پیاوه‌که نه‌خو‌شی شه‌له‌لی نصفی توش بوو (فهو مفلوج).

أَفْلَحَ فُلاناً عَلَى خَصْمِهِ: فلانکه‌سی به‌سهر رکه‌به‌ره‌که‌پیدا زال کرد.

أَفْلَحَ اللَّهُ حُجَّتُهُ: خودا به‌لکه‌و ده‌لیلی فلانی چه‌سپاندن و ناشکرای کردن. فَالَجَهُ: له‌دمست پیش‌خه‌ری و زه‌فه‌ر پی بردندا پیشی که‌وت.

فَلَجَ الطَّعَامُ بَيْنَهُمْ: به‌رپک و پپکی خواردنه‌ک‌ه‌ی به‌سهردا دابه‌ش کردن.

فَلَجَ الْأَمْرَ: له‌کارمه‌که ورد بو‌وه و تپیی هکری.

فَلَجَتِ الْمَرْأَةُ أَسْنَانَهَا: ناهرمته‌که ددانی خو‌ی شاش کردن بو‌ جوانی.

أَفْلَحَ: شه‌قارشه‌قار بوو. تَفَلَجَتِ الْأَسْنَانُ: ددانه‌کانی شاش بوون.

الْفَالِجُ: نه‌خو‌شیه‌که توشی لایه‌کی جه‌سته ده‌بی (نیوه شه‌له‌ل) ه‌ خوشتری که‌وره‌ی دوو دوگ ه‌ (ك: فوالج).

الْفَلَجُ: جۆمی پچکۆله ه‌ (ك: فلوج).

الْفِلَجُ: نیوه‌ی شت ه‌ جینه مرو‌فیک.

الْفَلَجُ: جۆگایه‌که هه‌موو باخه‌که ناو بدا.

الْفَلَجَاتُ: زموی کشت و کالی.

الْفُلَجَةُ: که‌پشتن به‌ناوات.

الْفُلْرَجَةُ: زموی گونجاو بو‌ کشت و کال.

المَفْلَجُ: ده‌گوترئ: (رجل مَفْلَج الثَّيَابِ)

پیاو‌پکه ددانی شاشن ه‌ (أَمْرٍ

مَفْلَجَةٍ) کاری شی‌او و نارپک.

فَلَجَ فُلاناً: به‌ناواتی خو‌ی که‌یی، رزگاری بوو، سهر‌فراز بوو.

فَلَجَ بِالْقَوْمِ فُلاناً: فرو‌شتن و کرپنی بو‌ فرو‌شیارو کرپار جوان کرد، هه‌لینان بو‌ دامه‌زراندنی مامه‌له‌که.

فَلَجَ فِي الْبَيْعِ: له‌ نرخ‌ی کالاکه‌ی زیاد کرد بو‌ئوه‌وی کرپار هه‌لخه‌له‌تپینی.

فَلَجَ الشَّيْءُ فُلاناً: شته‌که‌ی هه‌لدپی ه‌ ده‌گوترئ: (فَلَجَ الْأَرْضَ لِلزَّرَاعَةِ)

زمویبه‌که‌ی کی‌لا بو‌ کشت و کال.

فَلَجَ فُلاناً: لی‌وی هه‌لشا ه‌ ده‌گوترئ: (فَلَجَتْ شَفْتُهُ) ه‌ (فهو أفلح وهي فلحاء).

أَفْلَحَ: زهفمري برد بهوهی مه بهستی

بوو ۵ نازو نیعمهتی پوژی دواپی
دهست کهوتو بهمراس گهپی.

إِنْفَلَحَتِ الْيَدُ أَوْ الشَّفَةُ: دهستی یا لیوی
قه لسا ۵ شهقار شهقار بوو.

فَلَحَ بِهِ: گالتهی پی کرد بهچاوی سوک
سهیری کرد.

تَفْلَحَ: بهمانا (إِنْفَلَحَ) دی ۵ دمگوتری:
(تفلحت اليد و تفلحت الشفة) لهسهرمان
دهستی قه لشتن یان لیوی قه لشت.

إِسْتَفْلَحَ بِأَمْرِهِ: بهمراسی خوی گهپی ۵
ههولی پژاربوونی دا.

الْأَفْلَاحُ: دمگوتری: (قوم الأفلاح)
گه لیکی به مراس گه یشتوون.

الْفَلَاحُ: بهمراس گه یشتن ۵ بهردموامو
مانهوه، دمگوتری: (لا أفعل ذلك
فلاح الدهر).

الْفِلَاحَةُ: سهروکاری کردنی زموی
کشت وکالی و خه ریکبوون بهکاری
کشت وکالیهوه.

الْفَلَحُ: شهق کردن و هه لپینی زموی ۵
(ك: فلوح).

الْفَلَاحُ: کشتیار ۵ که شتیهمان ۵ (ك:
فلاحون).

الْفَلْعَةُ: قه لسانی لیوی خوارموه.

تَفْلَحَسَ الرَّجُلُ: پیاوه که کاری
مندالانهی کورد ۵ زور داواو

پارانهوهی کرد، زور کپوزایموه.

الْفَلَّاحُ مِنَ الرِّجَالِ: ناشیرین و
قه خوش

الْفَلَّاحُ: سوور بوو لهسهرشت،
بهخه موه بوو بو شت ۵ زور
داواکهر ۵ زور گپ مگپ کهر.

فَلَذَ الشَّيْءَ فَلَذًا: شته کهی برپهوه ۵
دمگوتری: (فَلَذَ مِنْ مَالِهِ) لهمالی خوی
هه نپکی جیا کردموه و پی دا.

فَالَذَهُ: قسهی له گه لدا کردموه.
فَلَذَ الشَّيْءَ: بو زیدمپویی لهمانای
(فَلَذَ) دا دی.

إِفْلَذَ الشَّيْءَ: شته کهی داپری ۵ لی
ستاند.

دمگوتری: (إِفْلَذْتُ مِنْهُ حَقِّي) مافی
خوم لی ستاند.

الْفَالُودُ وَالْفَالُودُجُ: هه لپیه که له ناردو
ناو و ههنگوین دروست دمکری ۵
ههروا له نهشاو ناو و شهکر دروست
دمکری.

الْفِلْدُ: جهرگی حوشر ۵ (ك: أفلاذ).

الْفِلْدَةُ: پارچه جهرگ، پارچه گوشت ۵
پارچه زپرو زپو.

أَفْلَازُ الْأَكْبَادِ: مندال و نهوه.

أَفْلَازُ الْأَرْضِ: کان و گهنجینهی ناو
زموی.

الْفُلَاذُ: پولا.

الْمَفْلُودُ: (سيف مفلود) شمشیر که له

پولا دروست کراوه.

الفَلَسُ: عونسوریکي کیمیاوییه، ورشه‌یه‌کی معملنی همیه، بؤ گه‌باندنی ته‌زوی کارمبا گونجاوه ۵ پیاوی توندپرو و که‌له رهمق ۵ پیاوی چروکی دمست هوجاو هیچ لهدمست هه‌لنه‌ومریو.

فَلِسْ مِنْ الشَّيْنِ فَلَسًا: خالی بوو له‌مشته‌کو لیی دوور بوو ۵ دمگوتری: (هو فليس من الخير) نهو بی خیرو بی‌ره پیاومتی لهدمست هه‌لناومری. اَفَلَسَ فلان: فلا‌نکس هه‌زار که‌وتو هیچی بده‌مسته‌وه نه‌ما دواي نه‌وه که ساماندار بوو ۵ (فهو مُفْلِسٌ). اَفَلَسَ فلاناً: ویستی بجی بؤ‌لای فلا‌نکس و شوپنه‌کی هه‌له‌کرد. فَلَسَ القاضي فلاناً: دادومر برپاری نه‌وه‌ی دا که فلا‌ن هه‌زارو هیچ نه‌بووه.

الإفلاس: حاله‌تیکه بؤ بازارگان په‌یدا ده‌بی که ناتوانی قهرزی که‌له‌که بووی سهرشانی بداته‌وه.

الفَلَسُ: توپکلی جه‌سته‌ی ماسی پیستی پلپله‌ی ماسی ۵ پارمیه‌کی سکه لی‌دراوه له غه‌یری ماده‌ی زپرو زیو ۵ جاران فلس بریتی بوو له شه‌شیه‌کی دیره‌مه‌میک ۵ له‌م رۆژگاردا به‌شیکه له‌هه‌زار به‌شی دینار له عیراقو هه‌ندی ولای تر ۵

مۆریکه له‌ملی نه‌وانه دهری که سهرانه‌یان ده‌خړیته سهر.

الفَلَسُ: په‌ی پی‌نه‌بردن، فرسه‌ت لی نه‌هینان.

المُفْلَسُ: دمگوتری: (شَيْءٌ مُفْلَسٌ اللرن) شتیکه به‌سهر پیسته‌که‌یه‌وه پلپله هه‌ن و مگوو فلوس وان.

فَلَسَفَ الشَّيْنُ: شته‌که‌ی به‌شیکاری فه‌لسه‌فه‌یی شی کرده‌وه.

تَفَلَسَفَ: رپ‌گای فه‌یله‌سوفه‌کانی گرته‌بهر بؤ باسو لی‌کۆلینه‌ومکانی ۵ به‌بی نه‌وه‌ی زانیاری فه‌لسه‌فه‌ی هه‌بی لافی فه‌یله‌سوفه‌کانی لی‌دا.

الفَلَسَفَةُ: دیراسه‌و لی‌کۆلینه‌ومیه‌که گرنگی دمدا به‌شیکردنه‌وه‌ی زانیاری به‌شیکردنه‌ومیه‌کی عمقی، له رۆژگاری کۆندا زانیاری فه‌لسه‌فه هه‌موو زانیاریه‌کی دمگرتنه‌وه، به‌لام له‌م رۆژگاردا فه‌لسه‌فه‌ کورت هه‌لیندراوه له‌سهر زانیاری مه‌نتیقو نه‌و دیو جیهانی ماده.

الفيلسوف: زاناو لی‌کۆلهرمه‌وه له‌بواری فه‌لسه‌فه‌دا.

اَفَلَسَ الجبلُ من يده: حه‌بله‌که‌ی له‌دمست به‌ربوو.

فَلَسَهُ من يده: له‌دمستی نه‌و رزگاری کرد.

تَفَلَّحَ حَبْلٌ مِنْ يَدِهِ: حبله‌کەى
له‌دهست به‌ره‌لا بوو.

فَلَطَحَ الشَّيْئُ: شته‌کەى بلاو کرده‌وه،
پانى کرد ۵ ده‌گوتري:

فَلَطَحَ الْخَبْرَ وَالْقُرْصَ: نانه‌کەى پان
کرده‌وه، هه‌نگوتکه هه‌ویره‌کەى پان
کرده‌وه.

فَلَعَّ الشَّيْئُ: شته‌کەى هه‌لاشت ۵
ده‌گوتري: (فَلَعَّ رَأْسَهُ بِالسِّيفِ) به‌شمير
سه‌رى هه‌لاشت.

فَلَعَّ: به‌مانا (فَلَعَّه) دئ.

إِنْفَلَحَ الشَّيْئُ: شته‌کە شەق بوو ۵
ده‌گوتري: (إِنْفَلَحَتِ الْبَيْضَةُ عَنِ
الْفَرْخِ) هيلکه‌که شەق بوو
جوچه‌که‌که سه‌رى دهره‌ينا.

تَفَلَّحَ الشَّيْئُ: شته‌کە شەق بوو، هه‌لاشا.

تَفَلَّحَتِ الْقَدَمُ: هاجى هه‌لاشتن.

فَلَّغَ رَأْسَهُ: سه‌رى به‌ريندار کرد.

تَفَلَّحَ الشَّيْئُ: شته‌کە وردو خاش بوو.

فَلَّغُمُونُ: هاوسانيکه له‌ژېر پيشت دا.

فَلَّلَ الطَّعَامَ: فللى خسته ناو
خواردنه‌که، فللى تئ کرد.

فَلَّلَ نَاهُ: دهمو ددانى به‌سيواک پاک
کرده‌وه.

فَلَّلَ الْأَرْزَ: برنجه‌کەى لينا به‌بئ
کوتان، به‌بئ نه‌وهى برنجه‌که پاک
بکا کردى به‌چيشت.

تَفَلَّلَ الشَّعْرُ: قه‌مه‌که گشت و گرژ بوون.
تَفَلَّلَتِ حِلْمَاتُ الضَّرْعِ: گۆى گوانه‌کان
په‌ش بوون.

تَفَلَّلَ فِي سِرِّهِ: له‌ پويشتنه‌که‌يدا لارو
له‌نجه‌ى کرد.

الْفُلُّ: رومکيکه له‌ پيڤرى (الفلفلية) له
ولاى گهرمه‌سيڤ دهرۆى ۵ به‌ره‌کەى
وشک دمکري و ده‌هاڤدرۆى ده‌کريته
ناو چيشت و خواردمه‌نى ترموه.

الْمُفَلِّلُ: هه‌م خواردننيک فللى تى
بکري ۵ قزى ئالۆزکا و گرژو گشت
۵ پيشتيک زيپه‌کەى ومکوو فللى لى
په‌يدا بن.

الْفُلَيْلَةُ: رومکيکه له‌پيڤرى (فولفول)
به‌ره‌کەى ومکوو فلل وايه ۵ جوړه
به‌ريکيشى هه‌به تيزايى تيدا نيه
ومکوو باينجان وايه.

فَلَّحَتِ النِّخْلَةُ فَلَّحًا: طه‌لعى دار خورماکه
شەق بوو دهنکه‌کانى دهرکه‌وتن.

فَلَّقَ الشَّيْئُ: شته‌کەى شەق کرد ۵
ده‌گوتري: (فَلَّقَ اللَّهُ الْحَبَّ عَنِ النَّبَاتِ)
خودا دهنکه دانه‌ويژه‌کەى له‌ پوه‌که‌که
دهره‌ينا ۵ (فَلَّقَ اللَّهُ الصَّبْحَ) خودا
پوناكى به‌پانى له‌ناو تاريكى شه‌ودا
دهرخست و ئاشکراى کرد.

أَفْلَقَ الشَّاعِرُ: شاعيره‌که شيعرى
عه‌جابه‌ب و سه‌پرو سه‌مه‌ره‌ى
دانان (فه‌و مُفْلِقٌ).

أَفَلَيْتَ فِي الْأَمْرِ: له کارمکه دا شارماو
لِيزان بوو.

فَلَيْتَ الشَّيْءُ: بۆ زهډمړوی له مانای
(فَلَقَهُ) دئ.

إِنْفَلَقَ الْجَسْمُ: جهسته که گشاو گوره بوو.
إِنْفَلَقَ فِي صَدْرِهِ: بازه که توند کردو
زیاد له ناسایی تیپه پراند.

إِنْفَلَقَ الشَّيْءُ: شته که شق بوو.

تَفَلَّقَ: شق بوو کمرت بوو، درزی برد.
تَفَلَّقَ الْجَسْمُ: جهسته که گه ورمو
ز مبه لاج بوو.

تَفَلَّقَ فِي عَدْوِهِ: له باز دانه که ی زوری
برې و له نه اندازه ی ناسایی
تیپه پراند.

تَفَلَّقَ اللَّبَنُ: ماسته که به هوی زور
ترشانه وه کلؤ کلؤ بوو.

تَفَلَّقَ الْفَلَامُ: کوپمه که هسته ی گه وره
بوو زل بوو ۵ له باز دانا تینی دایه
خوی زور بېړئ.

الْفَالِقُ: پښکای نزم و حال: که بکه وېته
نیوان دوو ته پوښکمه ۵ (والله فائق
الحب والنوى) خودا دمره ښه
دانه وېله و دهنکه میوه به له پوه و
درخت (فائق الأصباح) دمره ښه
پوناکیه له ناو تاریکایی شه ودا.

الْفَلَّاقُ مِنَ اللَّبَنِ: شېرو ماستی بزپکاو
به جوړېک کلؤ کلؤ بېئ.

الْفُلَّاقَةُ: پارچه ۵ (ك: فلاق).

الْفَلَقُ: درزو شق ۵ لقه دارخورماو

شتی وا که دمری به دوو پارچه
همر پارچه به کی پیی دمگوترئ:

(فَلَقَ) ۵ شوینی جودا بوونه وهی قز
له توهه سهر دا که همریه که یان پو
له لایه که دمه کن ۵ (ك: فلوق).

الْفِلَقُ: کاری سهر سوپه ښه ۵ لقه
دارخورمای شکاوه که دمری به
دوو بهش همریه کی پیی دمگوترئ:
(فَلَقَ).

الْفَلَقُ: به یانی که له تاریکایی شه و
دمر که وئ و تاریکایی درده دا ۵
پښکایه که نزم بئ و بکه وېته نیوان
دوو ته پوښکمه ۵ داری که کونی
تیدان به نه اندازه ی حاجی مروف دزو
جهرده ی پی هه لاقه و پیوه ند
دمرئ.

الْفُلَّاقُ: دروی ناشکرا.

الْفِلَقَةُ: پارچه ۵ دیزمو گوزه که له
ناو مر است دا بمری به دوو بهش،
هر بهشی کی پیی دمگوترئ:
(فلقة).

الْفَلَقَةُ: داری هه لاقه کردن.

الْفَلَقِي: کاری سهر سوپه ښه.

الْفَلَيْقُ: قوڅ و هه بسی که دمنکیان
دمرئ.

الْقَلْبُ: كاری سه پرو سمر سوپهینەر ۵
قولایی ژپر گهردنی ملی حوشر.
الْقَلْبُ: كاری سه پرو سمر سوپهینەر.
الْقَلْبُ: كۆمهلیکی زور له سوپا ۵ كاری
سمر سوپهینەر.

المِثْلُ: مَرْوُفِيكَ كَارِي خَرَابِ نُهْجَام
بدا ۵ (ك: مِثَالِي) ۵ قهیسو شتی
وا كه دمنکی تیدا نه مایی و وشك
كرایی.

فَلْكَ ثَدِي الْفَتَاةُ فَلْكَ: مه مکی كچه كه
خر بوون ۵ دهسكوتری: (فلكت الفتاة).
فَلْكَ فَلْكَ: جومزگهی وشك بوون و
سمتی نهستوو گهوره بوون.

أَنْفَكَ الرَّجُلُ فِي الْأَمْرِ: پیاو كه چوو
ناو نیشه كهوه.

أَفْلَكْتَ الْفَتَاةُ: كچه كه مه مکی خر
کردن ۵ (فهي مفلك).

فَلْكَ ثَدِي الْفَتَاةُ: بۆ زیده پرویی له مانای
(فَلْكَ) دئ.

فَلْكَ فَلان الْأَمْرِ: به مانا (أفلك) دئ.
فَلْكَ الْفَيْصَلُ: زوبانی بیچوه كهی بهست
بۆنه وهی نهتوانی شیري دایکی
بمزی.

تَفْلَكَ ثَدِي الْفَتَاةُ: به مانا (فَلْكَ) دئ.
إِسْتَفْلَكَ ثَدِي الْفَتَاةُ: به مانا (فَلْكَ) دئ.
الفلاكة: ههزاری.

الفلك: كهشتی.

الْفَلَكُ: گردی لمبه لانی خر كه دهوران
دهوری چۆل بی ۵ شه پۆلی ده ریای
جونبو شای ۵ پیرموی نهستیرمو
قه باره ناسمانییه كان.

(علم الفلك) زانیاری ناسمانشوناسی
قه باره ناسمانییه كان.

الْفَلَكَةُ: فولكه؛ پارچه یه كه له زموی
كه وانه بییه و له دهوران دهوری خوی
به رزتر ۵ شوینی به یه كه گه بیشتنی
دوو هه قهری پشت ۵ كۆمه له
مویه كه به زوبانی بیچوه وه
دمبه سترئ بۆنه وهی نهتوانی شیري
دایکی بمزی ۵ سهره تهشی.

الْفَلَكِي: كه سیك خه ریکی زانیاری
ناسمانشوناسی بی.

الْفَلَكَةُ: كهشتی بجوك.

المفلوك: ههزار ۵ (ك: مِثَالِي).
فلكلور: فۆلكلور.

قُلْ عَنْ فُلان عَقْلُهُ فَلَا: فلانكس عهقی
پۆیی و بۆی هاته وه.

قُلْ السِّيفُ: شمشیڕمه كه كهل بوو كه ئکی
تیكهوت.

قُلْ السِّيفُ: كه ئکی له شمشیڕمه كه كرد
تیژیای نه هیشت.

أَنْفَلَتِ الْأَرْضُ: زهوییه كه بوو به
سوته مهرو سهوزایی تیدا نه ما.

أَنْفَلُ الْقَرْمُ: خه لکه كه چوونه شوینیکی
بی له وهرو سهوزایی.

أَقْلُ فُلَانٍ: فَلَانِكْهَس مَالٌ وَ سَامَانِي هَمُوتَا.

قَلَّ السَّيْفُ: بُو زَيْدَمْوَرِي لَه مَانَاي (قُلَّة) دِي.

قَلَّ الشُّفْرُ: دَدَانِي تِيژ كُردنِه موه و پاكي كُردنِه موه و دهم و دداني شتن.

إِقْلُ السَّيْفُ: شَمَشِيرْمَكِه تِيژِي نَه مَا كُول بُوو.

إِنْقَلُ السَّيْفُ: شَمَشِيرْمَكِه تِيژَايِي كَهَلِي تِيكَه وَت.

إِنْقَلُ الْقَوْمُ: خَه لَكَه كَه هَه لَاتَن تِي شَكَان.

تَقَلَّ السَّيْفُ: شَمَشِيرْمَكِه تِيژَايِي نَه مَا و كُول بُوو و هَمُورَا بُو مَوْتَا وَ مَعَاي (قُلَّة) دِي و دَمْوَتَرِي:

تَقَلَّلْتُ مَضَارِيهُ: شَوِيْنِي لِيْدَانِي شَمَشِيرْمَكِه وَ تِيژَايِييَه كَه ي شَكَو كَهَل بُوو.

تَقَلَّ الْقَوْمُ: خَه لَكَه كَه هَه لَاتَن وَ لَه شَمُورَا شَكَان.

إِسْتَقْلُ السَّيْفُ: شَمَشِيرْمَكِه ي كَهَل كَهَل كُرد كَه لَكِي تِيخَسْتَن.

إِسْتَقْلُ الشَّيْءِ الصَّلْبِ: لَه شَتَه پَتَه وَ رَه قَه كَه كَه مِيَكِي لِي كُرد موه.

الْأَقْلُ مِنَ السَّيْفِ: شَمَشِيرْمَكِه كَهَل بُووِي كُول بِي.

الْقُلُ: كَه لِيوُونِي تِيژَايِي شَمَشِيرْمَه و هَمُورَا نَاوَه بُو وَرْدَه پَارَجَه ي

كَه لَه شَت هَه لَه دَمْوَرِي و مَكْجُو وَرْدَه ي زِيو وَ ثَالَتُون وَ وَرْدَه نَاسَن وَ

پَرِيَشَكِي نَاكِر و (ك: فُلُول) هَمُورَا نَاوَه بُو كَه سِيَك لَه جَهَنگ دَا

تِيَشَكَايِي و زَمْوِييَه ك سَوْتَه مَمُورُو بِيُو وَ بَارَانِي لِي نَه بَارِييِي و

دَمْشَكُوَتَرِي: (فُلَان فُل من الخير) فَلَانِكْهَس خَالِييَه لَه خِيَرُو پِيَاوَه تِي (ك: فُلُول).

الْقُلُ: زَمْوِييَه ك گِيَاو كُزِي تِيْدَا نَه بِي و قُزُو مَوِي تَهَنَك وَ كَه م.

الْقِلَّةُ: تَوْبَه وَانَه ي كُزُو مَو سَوْرَا حِي وَ شَتِي وَ لَه مَادَه ي فِيلِيْن (تَهَبَه دُور).

الْقُلُ: نَاوَه بُو يَاسَه مِيْن. الْقِلِي: كُزُمَه لَه سَمَرِيَا زِي شَكَو وَ هَه لَاتُو وَ لَه جَهَنگ دَا.

الْقِلِيَّةُ: زَمْوِييَه ك سَالِيَك بَارَانِي لِي بِيَا زِي وَ سَالِي دَوَاتَر بَارَان لِي نَه دَا و (ك: فُلَايِي).

إِقْتَلَمُ أَنْفُهُ: لَوْتِي بَرِي، لَوْتِي عَه بِيْدَارِي كُرد.

تَقِيلَمُ الْفُلَامُ: كُورْمَكِه قَه لَه وَ بُوو. الْقِيلَمُ مِنَ الرِّجَالِ: پِيَاوِي كَه تَه وَ

زَمْبَه لَاح و هَمُورَا وَ شَه ي (الْقِيلَمُ) نَاوَه بُو كَارِي كُرنَك وَ كَه وَرْدَه و بُو شَانَه ي

گهواره ۵ بۆ بیری دهم فراوان ۵ (ك: فيالم).

الفيلم: شريتي دمنگ تيدا كوكراوه يان
كاسيتي وئنهو دمنگ تيدا تومار
كراو ۵ (ك: افلام)

الفلين: مادميكه مصلطاييه بۆ
هاخنين گونجاوه، قمت بۆن ناكا له
تويكلى دار بهرو و شتى وا بهرهم
دهميندرى و دمكرتته تۆپهوانه و دهم
هاخنى زمرنى شوشمو شتى وا،
بهزورى دمى شوشه عهرهق و
شوشه دمرمانى بى دمگيرى.

فلان: بۆ مرقۇق بهكار دهميندرى بۆ
ناهرمت دمگوترى (فلانة).

الفلهد: كورى گمنج و قهلهو لهتهمهنى
نزىك پياومتى.

الفلهود: بهمانا (الفلهد) دى.

فلاه بالسيف فلوا وفلاه: بهشمشير
لهسهرى دا.

فلا الصبي: مندالهكهى پهرومرده كردو
تەربيهى دادا.

فلا الرضيع: شيرهخۆرمكهى لهشير برپهوه
فلى راسه فلياً: سهري دۆزى بۆنهوهى
ئهسپى لى بكوزى ۵ زمبرى لهسهرى
داو برى.

فلى القوم: به وردى و تيرپامانهوه
سهرنجى خهلكهكهى دا.

فلى الامر: له نيشهكه ورد بۆوه ۵
دمگوترى: (فلى الخبر، وفلى الرجل) له
هموالهكه ورد بۆوه پياوهكهى بهتاقى
كردموه ۵ (فلى الشعر) وشه بيگانهو
تەمو مزاوى ناو شيعرمكهى هينانه
دەر ۵ (فلى القضية) له پروداوهكه ورد
بۆوهو سهرنجى دابهو زورى تى پاما.

فلى فلا: دابرا.

افلى القوم: خهلكهكه چوونه دمرهوه
بۆ دهمشتو سارا.

افلى الفرس: ماينهكه جوانوى بوو ۵
بيچومكهى كاتى ئهوهى هات

لهدايكى دابريو رام بكرى بۆ نيش.
افلى الصبي والرضيع: مندالهكهى
لهشير خواردن برپهوه.

افلى القوم: چووه ناو خهلكهكه.

فلى الشعر أو الثوب وغهما: هزهكهى
دۆزى كراسهكهى دۆزى بهمهبهستى
پاككردنهوميان لهئەسپى و شتى وا.

افتلى القوم: زۆر به وردى سهرنجى
خهلكهكهى دا.

افتلى الصبي أو الرضيع: مندالهكهى
پهرومرده كرد يان شيره خۆرمكهى
لهشير برپهوه.

افتلى المكان: چاودىرى شوپنهكهى كرد.

تفالى النساء: ناهرتهكان سهري
پهكترىان دۆزى قزى پهكترىان

پشکنی بۆ کوشتنی ئەسپۆ و شتی وا.
 تفالی فلان: فلانکەس هەزی ئی بوو
 سەری بدۆزن.
 تَفْلَى فلان: فلانکەس هەزی خۆی
 دۆزی و لەنەسپۆ و شتی وا پاکى
 کردەوه.
 إستغلى فلان: فلانکەس خۆی دۆزی.
 الفَلَاة: دەشتی چۆل و بى ئاومدانى
 (ك: فَلَا وفلات).
 الفَلَايَةُ: شانەى دەنگ ورد كە هەزى پى
 دابىنى ئەسپۆ و شتی وا لەهەز
 بىننیتە دەر.
 الفِلُوْ وَالْفُلُوْ: جاشە كەر یان جوانوی
 شیرە خۆرە یان تازە لە شیر
 بێردرابیتەوه.
 الفَلْيَةُ: رۆهکی عۆشبیە لە
 چۆلەوانی و کێو دەرۆی خۆرسکە
 گوئیکی بۆنخۆشی هەیه دەگوشریو
 دەرمانی دەرەى پى دەگرێ.
 الفَمُّ: دەم، دەمی ئادەمیزاد بى یان
 دەمی گیانلەبەری تر
 واهیه بۆ زارکی شتو دەرۆی شت
 بەکاردی
 دەمگوتری: (فَم القربة)
 دەمی کوندەو مەشکە
 (فَم الرعه)
 پێرەمۆی ئاو دەرۆی ئاو
 (فَم الرادي) سەرەتای شیو و دۆل.

فَنَجَلْ: بە هیواشی و لەرزە لەرز پۆیی
 وەکوو پۆشتنی پیاوی پێرو لاواز
 پۆشت بەشیوەیهك قاجی پان
 هاویشتن.
 الفَنجَالُ: فنجان، پیالەیهكە لە
 سوالاتو گەج و شتی وا دروست
 دەگرێ قاوو و شتی وا تیدا
 دەخوریتەوه.
 الفَنجَانُ: بەمانا (الفنجال) دى (ك:
 فناجين).
 الفَنجَانَةُ: بەمانا (الفنجان) دى.
 فَنَحَّ العَظْمَ فَنَحًا: ئیسقانهكەى كوتا بەبى
 ئەوهى گۆشتى لەسەر ئیسقانهكەى
 شەق کردبى
 دەگوتری: (فَنَحَ رأسه).
 فَنَحَّ فُلَانًا: فلانکەسى ملکهج و ژیر بار
 کرد.
 فَنَحَّ العَظْمَ والعَظْمَ: وادەو بەلین و
 پەیمانەكەى بەرپۆه نەبرد لیى
 بەشیمان بۆوه.
 فَنَحَّه: بۆزیدە پۆیی لەمانای (فَنَحَّ) دى.
 الفَنِخ من الرجال: پیاوی شل و شیوا و
 تەمبەل
 دەگوتری: (شيخ فنيخ).
 المَفْنَح من الرجال: كەسێك زۆر توندو
 تیز بى لەژێربارکردنی دوژمنەکانى
 دا، زۆر رەق و بى رەحم بى
 بەرامبەر بە دوژمنەکانى.

فَنَدَّ فَنَدًا: له بمر پیری پای لاوازو
 نهگونجاوی هه بوو ۵ دروی کرد ۵ شتی
 پرو بوجی هینا.
 أَفَنَدَ: به مانا (فَنَدَ) دئ ۵ دهگوترئ:
 (أَفَنَدَ الْكَبِيرُ) پیری عهقل و هوشی
 بردموه ۵ فکرو هوشی نه ماوه.
 أَفَنَدَ فَلَانًا: فلانکهسی به درو خسته وه.
 فَنَدَ فِي الشَّرَابِ: خوئی به سهه
 سهه رابه کهدا کوشمه له کرد.
 فَنَدَ فَلَانًا: فلانکهسی به درو خسته وه ۵
 دههگوترئ: (فَنَدَ رَأْيَ فَلَانٍ): پای
 فلانی به لاواز داناو به دروی
 خسته وه.
 فَنَدَ الْفَرَسَ: نه سهه کهی لاواز کرد.
 إِفَنَدَ: له بمر پیری پۆلکاوه و پای
 نادرست دمرده پری.
 تَنَدَ فَلَانٌ: فلانکهس له پابهکی
 په شیمان بووه چونکه هه لهی
 کردوه.
 أَفَنَدِي: برپاوه وشه (أَفَنَدِي) له پیتی
 هه مزدا.
 الْفَنَدُ: لوتکهی شاخ له تۆپه لاکي کيو
 ۵ هه روا ناوه بو به مروفی کهته و
 زه به لاح و ته به له و قونگران ۵
 دهگوترئ: ده لئی (فَنَدَ) ۵ هه روا
 وشه (فَنَدَ) ناوه بو زه و به به
 بارانی لی نه باری ۵ لقی درمخت.

الْفَنَدُ: کهسیک هه میسه پاو بوچونی
 لاواز بی.
 الْفَنَدُ: ئوتیل ۵ (ك: فَنَدُ).
 الْفَنَارُ: چراپهکی به شوقه (بروچکتهر)
 له سهه بهرزایی بورج و شتی و
 داده گیر سیندرئ بو شارمزیی کردنی
 که شتی و گه میکان له ناو دهریادا بو
 رپبازی خویمان و خو پاراستنیان له
 رپبازی خه ته رناک ۵ وشه (فَنَار)
 هه له و گپرو گۆراوی وشه (منار) ه.
 فَنَسَ: بلاو بووه.
 الْفَانُوسُ: گیا سهه ته ریان پنگ ۵
 فانوس جوړه چراپه که له هه موو
 لایه که وه به شوشه دموره دراوه
 بوئه وهی هه و کاری تی نه کا ۵ (ك):
 فواریس).
 الْفَنَسُ: تویکی پشته ماسی.
 فَنَسَ فِي الْأَمْرِ: له کارمه کهدا سهه رکه و توو
 نه بوو.
 فَنَسَ عَنْهُ: تی شکاو لئی گه راپه وه.
 الْفَنَطَاسُ: چهوزی ناوی شیرین
 زمر فیکی گه ورمیه ناوی شیرینی
 تیدا خه زن دمرئ به زوری بوئاو
 که شتی به کار دمه ندرئ ۵ هه روا
 ناوه بو به رمیلک شله مهنی تیدا
 هه له دمرئ ۵ (ك: فَنَاطِيسَ).
 قَنَعَ الرَّجُلُ قَنَعًا: پیاوکه مال و سامانی
 زور بوو ۵ سهه بوو مالی به خشی.

فَنَجَّ الْمَسْكُ: ميسكهكه بۇنى بلأو بۆۈه.

فَنَجَّ الرَّجُلُ: پياومكه باسى پياومتى كرا.

الفرغراف: قئاوان ۋ تەسجىل.

فَتَقَّ لِقَاءً: خۆشگوزمران بوو.

أَفْتَقَ فُلَانٌ: فلانكەس دواى دەست

كورتى ۋ ھەزارىى ژيانى خۆش بوو

گوزمرانى فراوان ۋ پەر نازو نىعمەت

بوو.

فَتَقَّه: نازو نىعمەتى پېدا.

تَفَقَّقَ: بەمانا (فَقَقَ) دى.

تَفَقَّقَ فِي أَمْرٍ كَذَا: لە فلان شتدا

ھەلۋىستو كردارى جوان بوو.

الْفَيْتَقُ مِنَ الْإِبِلِ: حوشترە نىرە بۇ

كەلدانى حوشترە مېينەكان.

الْفَيْتَقَةُ مِنَ النِّسَاءِ: ئافەرتى بەناز

پەرورمەدە ۋ تىپرو ھۇرى بچوك.

فَتَكَ فِي الْأَمْرِ فُتُوكًا: چوۋە ناو كارمكەۋە.

فَتَكَ بِالْمَكَانِ: لە شوپنەكه مايەۋەۋ

جىگىر بوو.

أَفَتَكَ فِي الْأَمْرِ: بەمانا (فَتَكَ) دى.

فَتَكَ: بۇ زىدەرۋىي لەماناى (فَتَكَ) دى.

الْفَتَكَ: جۆرىكە لە پىۋى، پىستەكهى

زۆر بەنرخە، پىستەكەشى ھەر پىتى

دەگوترى: (فَتَكَ).

الْفَيْتَكُ مِنَ الْإِنْسَانِ: ناۋقەدى چەناگە

ئەۋ شوپنەكى كە دوو شەۋىلە بەمەك

دەگەن ۋ خوار سىبەندە، كلىچە ۋ

ئەۋ شوپنەكى ھەردوو پان بەمەك

دەگەن ۋ شوپنى ئى پروانى كلك ۋ

مادەمەكى ژەھرى پاگەۋمكەۋە.

أَفَتَتِ الشَّجَرَةُ: درەختەكه لقو بۇپى

كردن.

فَتَّتِ الثَّرْبُ: قوماشەكه ھەندىكى شاش

چەراۋە ھەندىكى پەر ۋ قوماشەكه

پەزى ھەندىكى تەنك بوو ھەندىكى

ئەستور.

فَتَّتِ الشَّيْءُ: شتەكهى كەردە جۇراۋ جۇر

ۋ دەگوترى:

فَتَّتِ الْكَلَامَ: بە جۆرەھا شىۋە قسەكهى

ھىناۋ بىردو گۇپانكارى لە

دەربىرپەنەكەدا كەرد.

فَتَّتِ الرَّأْيَ: پايمەكى گۇپى.

إِفَتَّتْ فِي الْقَوْلِ: لە قسەكەرنەكەپدا

چەندىن گۇپانكارى كەرد.

إِفَتَّتْ فِي الْحَصْمَةِ: كىشەكهى گەۋرە

كەرد.

تَفَتَّتِ الشَّيْءُ: شتەكه جۆرمەكانى زۆر

بوون

تَفَتَّتْ فِي الْقَوْلِ: بەجۆرەھا شىۋە

قسەكهى گۇپى.

تَفَتَّتْ فِي الْأَمْرِ: لەكارمەكەدا شارما بوو.

تَفَتَّتْ فِي السَّيْرِ: لە رۇشتەكەپدا قۇرتو

پىنجى كەردن.

إِسْتَفْنُ فَرْسَهُ: نەسپەكەى فېرى جۆرمە
پۆيشتن كرد ە بەجۆرمە شېۋە
نەسپەكەى ئازوت.

الْأَفْنُونُ: لقو پۇپى چىرو پىرى درەخت
ە جۆرە ئاخاوتن و شىۋازى قەسە.

الْفَنُّ: فەن، كارىكى ئاناسايى ە
كۆمە ئىك ھۆكارن مەۋقە بەكارىان
دەھىنى بۇ وروژاندىنى ھەستو
سۆزى بېنەر يان بېسەر يان
ھەردووكيان، بەتايىبەتى عاتىفەى
جەمال وەككو وئىنەو موسىقاو
شىعر ە دەست رەنگىنىيەكە زەوقو
مەۋھىيە دەستى بالايان تىيدا ھەيە
ە (ك: فنون).

الْفَنُّ: دەگوتىرى: (فنان فىن العلوم)
فنانكەس مېملى زانىيارىەكانە باش
دەزانى بەدەستيان بېنى و سوديان ئى
ومەرىگىرى.

الْفَنُّ: لقى راست ھەلچو ەدەرەخت ە
(ك: أفنان) ە قورئان دەفەرەموى:
﴿ذَوَاتَا أَفْنَانٍ﴾.

الْفَنَاءُ: (شجرة فناء) درەختى لقو
پۇيدار.

الْفَنَانُ: فەن زان ە خاۋەنى ھەستو
سۆزىكى حىياو مەۋھىيەكەى فەن
ئامىز وەككو شاعىرو نووسەرو
مۇسىقارو گۇرانى بېزو ئەكتەرى

شانۆ و ئەۋ شتانه ە كەرەكپوى لەم
پوموۋە كە بە جۆرمە شېۋە
غاردمداو بازدمدا.

الْفَنِّيُّ: لېزانو كارامە لە پېشەكەيدا.
الْفَيْنَانُ: درەختى لقو پۇپ دار ە
دەگوتىرى: (شجرة فينان) ە (شعر
فينان) ەزى درېز.

الْمَفْنُ: شۇيىنىك فەنى تىدا ئەنجام
بىرى.

الْمَفْنُ: فەنان.

فَنَى الشَّيْئِ: شتەكەى فەۋتاو تىدا چوو.
فَنَى فلان: فلانكەس پىر بوۋە قاجى
لەسەر لىۋى گۇرۇن.

فَنَى في الشَّيْئِ: لە شتەكەدا تۋاۋمەۋەو
بەتەۋاۋى تىكەلى بوۋە ە دەگوتىرى:
(فلان يفسى في عمله) فلانكەس لە
پېشەكەيدا دەتۋىتەۋە بەتەۋاۋى
ئاۋىتەى دەبى.

أَفْنَى الشَّيْئِ: شتەكەى فەۋتاند لەناۋى
بىرد.

فاناه: لەگەلى دا مەدارى كرد.

تفانى القوم: خەلكەكە يەكتىيان
بىرەۋە يەكتىيان كۈشتو بىر كرد
لەشەرۋ پىكدادان دا.

تفانى في العمل: ھىزو تۋاناي خۋى
لەشتەكەدا خەرج كردو تىكۇشا تا
نەزىك بوو تىدا بچى.

الافنى: دهگوترى: (شعر افنى) قزى
جوان و پرو تىك باهه لئراو ۵ (رجل
افنى) پياوئىكى قز درىزو قز پره
(امراة فساء) ۵ نافره تىكى قز پرو
درىزه.

الافناء من الناس: كهسانىك كه
نه زاندرى له چ هوزو خيلىكن.

الفناء: گوږه پان و ساحه له خانودا پان
له بهردهم خانوودا ۵ (ك: افنية).

الفناء: ترى پيويكه ۵ جوړه تريه كه.
فهد لفلان فهدا: پياومتى باشى له گهڼ
فلان كرد به غايبانه.

فهد الرجل فهدا: پياومكه خهوى زور بوو
و هكوو فهد ۵ كه مته رخه مى گرد
له نه نجامدانى نهركى سهرشانى.

فهد عن الامر: له كارمكه غافل بوو.
الافهود: گهنجى تازه پيگه يشتوى
قه لئموو جهسته تمواو.

الفهد: درنده په كه له پيږى (السنورية)
جهسته له لئنيوان سهگو پلنگ دايه
له پلنگ بچوكتزه، زور رق
نه ستووره، زور حمزى له خه وهو
زور دمنووى ۵ بمنموننه
دهيندريته وه دهگوتري: (انوم من
فهد) فلان له درنده فهد خه
خوشتزه.

الفهد: ميينه (الفهد) ۵ دوو پارچه
گوشتن له سنگى ولاخه بهر زمو

له لاي راستو لاي جهه پي.
نيسقانيكه بهرز بوته وه له
پاشگوئى حوشر له راستو له جهه پ
پتيان دهگوتري: (فهدتان).

الفهد: كه سيك درنده فهد رابگري،
يان كه سيك فهد فيره راو بكا واى
رابينى نيچير بگري و نه يخوا.

الفهد: دق به مانا (الافهود) دئ.

افهر فلان: فلانكس قه لئموو بوو
گوشته كه ي گري گري و مستا نه م
جوړه ناشيرينترين شيوه قه لئوييه
۵ (افهرت الدابة) ولاخه كه به هوى
بارى گرانه وه ماندو شته كه بوو.

فهرت الدابة: به مانا (افهرت) دئ.

تفهر في الكلام: له قسه كردن دا درىزه
پيداو نه ي بريه وه ۵ دهسگوتري:
(تفهر في المال).

الفهر: بهرد، بهرديكى نهرمه ورد
دهكري و دهكري بهدرومان ۵ (ك:
افهار وفهور).

الفهر: جهزنى جوله كه كانه دهكه ويته
پوژى چواردهو پانزه ي مانگى
نازارموه.

الفهر: پارچه بهرديك.

المفاهر: گوشتى سينگ.

فهر من كتابه: پيپرستى بو كتيبه كه
گرد.

الفهرس: کتیبیکه ناوی کتیبی جؤراو

جؤری تیدا تۆمار دمکری به گویره

پاسایه کی تایبه تی ناوی کتیب و

دانمرمکانیان ریزبه ند دمکری

ناوه بؤ باشکویه ک له سهرمتای

کتیبه که وه یان له کؤتایی دا

سهرمباسی ناو کتیبه که ی تیدا

تۆمار دمکری، هه ندئ جار بۆتاقه

کتیبیک چه ند فه هر سه یه ک

دمکری و مکوو پیستی سهرمباس و

پیستی ناوی جؤراو جؤری ناو

کتیبه که پیستی ناوی شوین و

شارو هؤزو نهو شتانه.

الفهرست: به مانا (الفهرس) دئ ه ناوی

کتیبه به ناویانگه که ی نیبو

نهدیمیشه.

فَهْمَةُ الرَّجُلُ فَهْمَةٌ: ماندوو بوو زمانی

گیرا، هه ندئ پیتی ناو قسه کانی

چه ند جار دووباره کردنه وه ه له

شوینیکی به رزمه که وته خوار.

أَفْهَقَ الْإِنَاءَ وَغِيْرَهُ: قاپه که ی پر کرد.

تَفْهَقَ الشَّيْءُ: شته که فراوان بوو.

تَفْهَقَ فُلَانٌ فِي الْكَلَامِ: فلانکه س

قسه که ی دریژ کرده وه وشه کانی

گوشین و خوی هه لکیشاو لاف و

که زافی لی دا.

تَفْهَقَ فِي كَلَامِهِ: قسه کانی دریژ

کردنه وه زیدمده ی کرد له وشه

گوشین و زمان بادن و قسه ی قه به

قهب ه له چه دیسا هاتوو: (إن

أَبْغَضَكُمْ إِلَيَّ الثَّرَاوُنُ الْمُتَفَيِّهُونَ).

تَفَيِّهُتُ فِي مَشْيِهِ: له پۆیشت دا لار و

له نهجی کرد ه دهگوتری: (هُوَ يَتَفَيَّهُقُ

عَلَيْنَا بِمَالٍ غَيْرِهِ): نهو فیزمان

به سهرمه ییده دا به مال و سامانی

خه لک پۆز لی دمداو خوی بهزل

دهزانی.

الْفَهْمَةُ: په که م فه قهری مل به لای

سهرمه.

الْفَيِّقُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ: فراوان و گه وه ه

دهگوتری: (مَفَازَةُ فَيِّقٍ) سارایه کی

فراوانه.

فَهْمُهُ فُهْمًا: جوان له شته که حالی بوو

ه نامادباشی ته وای هه یه بؤ

دمره یانی حوکه و ناکام.

أَفْهَمَ الْأَمْرَ: جوان وینه ی کاره که ی بؤ

کیشا.

فَهْمُهُ الْأَمْرَ: ریگی بؤ خوش کرد که

تی بگا و فیر بیی.

تَفَاهَمَ: ورده ورده په به په له شته که

حالی بوو.

تَفَاهَمَ الْقَوْمُ: خه لکه که هه ندیکیان

هه ندیکیان فیر کرد.

تَفَهَّمَ الْكَلَامَ: په به په له قسه که حالی

بوو.

- إِسْتَفْهَمَهُ: داوای ئی کرد فِیْرِی بکا ه
دمگوترئ: (إِسْتَفْهَمَ مِنْ فُلَانٍ عَنْ
الْأَمْرِ) داوای ئی کرد شتهکهای بو
رون بکاتهوه.
- الْفَهْمُ: تیگهیشتنو حائی بوون لهشت.
الْفَهَامَةُ: بهمانا (الفهم) دئ.
الْفَهَامَةُ: بو زیدمرویی و موبالغه
لهمانای (فهم) دا دئ.
المفهوم: کۆمهئیک صیفات و تایبتمه‌ند
که مانایهکی کوللی و عام دمگه‌یه‌نن
بو شتیک ه واته: مانای شت.
فَهْ فَهَا وَفَهَاةٌ: زمانی گیرا، ماندو بوو ه
بههوی ماندو بوون و شتی واوه هه‌له‌ی
کرد.
فَهْ الشَّيْءُ وَعَنهُ: شتهکهای له‌بیر چوو
له‌شتهکه بی ناگا بوو.
أَفْهَهُ اللهُ: خودا ماندوی کرد.
أَفْهَ فُلَانٌ فُلَانًا عَنْ حَاجَتِهِ: فلانکس
فلانکسسی وا ئی کرد پیداوپیستی
خوی له‌بیر بیجیتهوه.
فَهَّهَهُ اللهُ: بهمانا (أَفْهَهُ) دئ.
الْفَاهَةُ: زمان گیرانو و مستان له‌قسه ه
هه‌له.
الْفَهَّةُ: بهمانا (الفهامة) دئ.
فَهَا فُلَانٌ فَهَا: دوا‌ی زمان لاری و نارپه‌وانی،
زمانی په‌وان بوو.
- فَهَا فَوَادُ فُلَانٍ فَهَا: دلی فلان کهوته
لیدانی به‌په‌له‌ه پته پت ه دلی
به‌شتهکه‌وه نووساو ههر خه‌پائی له‌وه.
فَهَا عَنِ الشَّيْءِ: هه‌له‌ی له شتهکه‌دا کرد.
أَفْهَى فُلَانٌ: فلانکس رایه‌کهای لاواز
بوو ه یان رای خوی دم‌رپری.
الْأَفْهَاءُ: مروئی گیل و بی عمقل.
فَاتِ الْأَمْرِ فَوْتًا وَفَوَاتًا: کاتی شتهکه
به‌سمر چوو نه‌نجام نه‌درا.
فَاتِ فُلَانٌ: فلانکس روپی.
فَاتِ الْأَمْرِ فُلَانًا: کارمکه فلانکسسی
نه‌گرت‌وه، یان فلان فریای ئیشه‌که
نه‌که‌وت و له‌کیسی چوو.
فَاتِ فُلَانًا فِي كَذَا: لهو شته‌دا پیش فلان
که‌وت.
أَفَاتَهُ الْأَمْرُ: وایکرد کاره‌کهای له‌کیس
بجی.
فَوْتُهُ: بهمانا (أَفَاتَهُ) دئ.
اِفْتَاتِ فِي الْأَمْرِ: له‌کارمکه‌دا تاک‌رووی
کردو لهو بیوار‌دا به‌قسه‌ی که‌سی
شارم‌زای نه‌کرد ه دمگوترئ: (اِفْتَاتِ
عَلَيْهِ فِيهِ) گویی به‌راو‌ئزو رای نه‌و
نه‌دا له‌ئیشه‌که‌دا و خو‌به‌سهری
کارمکه‌ی کرد ه (فلان لا یفَاتِ عَلَيْهِ)
فلانکس بی‌او‌پکی وه‌هایه، به‌بی
پرسو را به‌و کارمکه سمر نا‌گری.

إفئات الكلام: قسهكهی هه ئبهست ۵

دمگوترئ: (إفئات علیه القول):

به درؤ قسهی بهدم ئه ووه

هه ئبهست.

تفاوت الشينان: ئه و دوو شته

له مزمنده كردندا جياوازن.

تفاوت الرجلان: دوو بياومكه له پئزو

شكۆمهنديدا جياوازن ومكوو يهك

نين.

تفاوت الخلق: خه ئكهكه هه مويان

چوون يهك نين و ليك ناچن.

تَقَوْتُ الشَّيْءُ: شتهكه جوداواز بوو،

شيوا، تيكجو.

تَقَوْتُ عَلَيْهِ فِي الرَّأْيِ: به بئ پاوئز كردن

به و خۆبه سه مری و تاكړه وانه

كارهكهی كرد.

تَقَوْتُ عَلَيْهِ فِي مَالِهِ: تاكړه وانه هه ئس و

كهوتی كرد.

الْفَوَاتُ: (موت الفوات) مردنی ناكاو.

الْفَوْتُ: بۆشایی نیوان په نجه گانی

دمست و حاج ۵ دمگوترئ: (جعل الله

رِزْقَهُ فَوْتُ فَمَه) خودا پزق و پوزی

ئه و منده ئی نزیک کردوته وه تۆزیک

لهدمی دووره کهجی پئی ناگا، بۆی

نابی ۵ دمستی نایگاتی.

أَفَاجُ الْقَوْمُ: خه ئكهكه كۆمه ل كۆمه ل

پویشن.

الفائجُ: فهوج و تاقم و كۆمه ل.

الفاتجة: شيو و دادپك له نیوان دوو

ته پوئكه ی لمبه لآن و شتی وادا بی ۵

فهوج و كۆمه ل.

الْفَوْجُ: كۆمه ئيك نادمه ميزاد ۵ تاقميك

مروؤفی خیرا پؤ ۵ (ك: فزوج

و افواج).

فاح الشيء: بۆنی شتهكه بلآ و بۆوه، جا

بۆنهكه خوؤش بی یان ناخوؤش بی.

فاحت رائحة الأمر: ناو و ناوبانگی

خرابی شتهكه بلآ و بۆوه.

فاحت الثَّجَّةُ: برینهكه خوینی ئی پڑا

خوینی ئی هات.

أَفَاحُ الدَّمِّ: خوینی پڑاند.

تفاح الزهر: بۆنی خوؤشی گولهكه بلآ و

بۆوه.

الْفَوْحُ: بلآ و بوونه و هی بۆن ۵ (فَوْحُ الْحَرِّ)

جهنگهی گهرما.

فاخت ریح المسك: بۆنی میسكهكه بلآ و

بۆوه به جوړپك خه ريكه هه ناسه

بگری.

فاخت الريح: رېشه بایهكه هه ئی كردو

هازه ی دی.

فَادُ الْمَالُ قَوْدًا: مالهكه بۆ خاومنهكه ی

چه سپا.

أَفَادُ فُلَانُ الْمَالَ: فلانكهس مال و سامانی

كو كړدموه ۵ (أَفَادُ فُلَانًا الْمَالَ):

مالهكه ی دا به فلانكهس.

تَفَوَّدَ الرَّعِيلُ نَوقَ الْجَبَلِ: گا کیویه که

چووه سهر لوتکه‌ی شاخه که.

الفائدة: قازانچ ۵ مائی چه سباو بو

خاومنی ۵ ههر سودو قازانجیک

مادی بی یان مه عنه‌وی له

زانباریه وه یان له کردارو

تیکۆشانه وه یان به هۆی مائی که وه

دهسته بهربیی ۵ قازانجی پهیدا بوو

له مال و سامان له ماوه یه کی

دیاریکراو به نرخیکی دیاری کراو ۵

(ک: فوائد).

الفرد: لاسهر، پشت گویچه ۵ نهو

موانه‌ی له پشت گویچه که وه له

لاسهر پواون ۵ لاجانگ ۵ دمگوتری:

(حَلَّ الشَّيْبُ بفردیه) موی سپی

له لاجانگی پهیدا بوون ۵ (لفلان

فردان) فلان کهس زولفی بهرداونه وه

۵ لاشیو ۵ دمگوتری: (نَزَلَ القوم بين

فودي الوادي) خه که که له نیوان

نه مبه رهو بهری شیوم که دا جیگیر

بوون ۵ ههروا به مانا لایار، تای باری

ولاخ هاتوه ۵ دمگوتری: (قَعَدَ بين

الفردین) له نیوان دوو تای باردا

دانیشت (جعل الصحيفة فردین) په ره

کاغه زه که‌ی نوشتانده وه کردی

به دوولا.

الفرد: به سوودو قازانچ ۵ خاومن

سوود.

فار الماءُ فُوراً وفُوراً: ناو که به ته وژم

هه لقوی له زموی ۵ فیچقه‌ی کرد.

فار القدر: مه نجه که کوئی و شله مه‌نی

ناوی که وته جمبوش و قلیه قلیب.

فارت النار: ناگر مکی بلایسه‌ی ساندو

کلبه‌ی کرد.

فار غضبه: رقی هه ئسا.

فار العرق: ره که که هاوسا ۵ فش بوو.

فار المسك: بوئی میسکه که بلاو بووه.

أفار القدر: وای کرد مه نجه که

بکولی و بکه و ته قلیب قلیب.

فُور: هینایه کوآن و قلیب قلیب.

الفار: ماسولکه‌ی ناده میزاد.

الفارة: (فارة المسك) بوئی میسک ۵

قوتوی میسک.

الفور: سهرمتای کات ۵ دمگوتری: (أتيت

من فوري) (وفعلت ذلك من فوري،

وفوراً وفور وصولي) واته دهست له

عاست و خیرا په کسه رو بی

پاوهستان.

الفور من الحر: جهنگه‌ی گهرما.

الفور من الشفق: باقی مانده‌ی سورایی

له ئاسۆی ئاسمان دوا‌ی ئاوابوونی

خۆر.

الفُورُ: ناسك ه دهكوترى: (ما أفعل ذلك
مالالات الفورُ) نهوه ناكهم همتا
ناسك كوى نهلهقينى واته: همت
نايكهم.

الفورة: جهنگوی گهرما ۵ کۆمه لگای
ئاددهمیزاد ۵ سهرمتای پؤؤ ۵
دمگوتری: (أتیتهم من فورة النهار)
ههروا ناوه بؤ سمرانسهری کیۆ.

الفَرَاكُ: شَتِيك زُور هه لقولئ.
 الفَرَاكَةُ مِنَ الْمَاءِ: سَهْرَجَاوِي نَاو ٥ لَهو
 كَه فَو بَه لَخِي كَه مَه نَجَه لَ لَه كَاتِي
 كَو لَيْن و قَلْبَه قَلْب دَا دَمَرِي دَهَاوِي ٥
 حَمَوَزو قَرَوِيلَكِي كُوتَايِي پَان.
 الْفِيَارُ: يَه كَيْكَه لَهو نَاسَنَانَهِي دَمَوَرِي
 زَوْبَانِي لَا تَهْمَرَا زَوو دَمْدَا.

الفیه: خورماو روڻ ڪه دروست دمکری
 بی نافرمتی زمیستان.
 الفیور من الرجال: نادمیزادی توند
 تمبیاتو زوو هه ٽچوو.

فاز فلان بالحید فوزاً ومغازاً ومغازةً: فلانکس
 زمفهری به خیرو هازانج برد.
 فاز من الشر: لهشپرو نه گبهتی پژگاری
 بوو.

فاز قِدَح المیسر: خود اِحقِ قومارِ مَکَهِ
برده‌وه.
اُفازَه الله بَکذا: خودا بهو خَیرو بیهری
گه‌یاند.

قَوِّدَ الرَّجُلُ: پياوڙهه چووہ ساراو
چوڙهه وانينبيوہ ۵ ڪهوتہ پري ۵
بہ هيلڪ چووہ.

تَفَوُّزٌ: کہوتہری، سہفہری گرد۔

الفائزة: دمگوترى: (فاز بفائزة) شتيكى
دمسكهوت كه بووه هوئى دلخوش و
مراز حاصل بوونى، خه لاتى
ومرگرت.

الفازة: چتر که له سمر عه مودیك یان دوو عه مود بێ.

المفاز: ساراو چۆله وانی ۵ پرگار بوون
له ناروخته تی.

المفازة: به مرز گه‌یشتن و خه‌لات
 و مرگرتن ◊ رزگار بوون له
 ناخوشی و چورتم ◊ ساراو چۆله‌وانی
 ◊ شوینی خه‌ته‌رناک و ترسناک ◊
 (ک: مفاوز).

فارضه في الأمر مفارضة: دانوسانی
له گه لدا کرد بؤنه وهی بگه نه
پئیکه وتن و ناسایی کردنه وهی
بارودوخ.

فاضه في المال: هاوبه‌شی کرد له
وده‌ره‌تانی مائه‌که‌دا.

قَوْضِ الْأَمْرَ إِلَيْهِ: کارمکه‌ی دایه دمست
ئەو چۆنی بەرپۆه دەبا بەرپۆه
بەری.

قَوَّضْتُ الْمَرْأَةَ زَوْجَهَا: نافرمتکه به بی
مارهیی شوی کرد، مارهیی له
میردمکهی داوانه کرد.

تَفَارُضًا: هه ریه ک لهو دووانه
دان و سانی له گه ل بهرام بهرمکهی
کرد.

الْفَوْضَى: (قوم فرضی) گه ل بی سهرۆک و
رابه ر ۵ شاعیری عهره ب ده ئی:

لَا يَصْلَحُ النَّاسَ فَوْضَى لَا سُرَاةَ لَهُمْ
وَلَا سُرَاةَ إِذَا جَهَّالَهُمْ سَادُوا

دهشگوتری: (ماله م و متاعه م فرضی
بینهم) مال و کالایان هاویه شه
هه ریه گه یان بوخۆی دهستی
تیومرده دا.

الْفَوْضَةُ: لوعه تیکه له (المفاوضة).

الْفَوْضِيَّة: تاقمیکن داوی نهوه دهکن
حوکمهت نه بی و هه رکه سه بوخۆی
نازاد بی چون کار ده کاو له گه ل ک
عه لاقه و په یوه ندی ده به ستی.

الْمُفَاوَضَةُ: دان و سان و بیرو را
گۆرینه هومیه له گه ل قسه رۆیشتوو
کار به دهستان بوئه وهی بگه نه ریک
که وتن و دامه زران دنی ژیا نی
ناشته وایی.

(شركة المفاوضة) له بواری فیه قه و قانون

دا هاویه ششی نیوان دوو که سه و

زیاتره که لایه نه گان په گسان بن
له بهاری سامان و کار کردن تییدا.

الْمُقَوِّضُ: (الوزير المقوِّض) موومظه فیکی

سیاسیه ته مسیلی و لات هکه ی دهکا

له پای ته ختی و لات یکی بیگانه دا ۵

پله ی له خوار پله ی سه فیر مومیه و له

ژوو ر پله ی جی به جیکار مومیه.

الْمُقَوِّضَةُ: شوین و باره گای و مزیری شت

بی سپێرد را و له ولاتی بیگانه دا.

قَوَّطَهُ: قوئه ی کرده بهری.

القوطة: دمر پییه کی کورت و پمخته و

نه ستوو ره له پی دمکری، نیوان

ناوک و نه ژنۆی دامپۆشی کاتی خۆی

له ولاتی سنده موه ده یی ندرا ۵

دمر پییه که له سه ر پۆشاکه وه له پی

دمکری بوئه وهی له کاتی نیشکردن

دا جله گانی پیس نه بی ۵ خاولیه ک

ده ست و ده م و چاوی پی

ده سپر دیت هوه ۵ یان له سه ر سنگ و

نه ژنۆ داده نری له کاتی نان خواردن

دا وه کوو به ره له بێنه وایه بوئه وهی

پۆشاکه گانی چه ورو شتی وا نه بن.

الْفُوطِي: له بواری پمگ دا نه وهیه

شین و ته ئخ بی.

الْفُوطِي: نه و که سه ی فوط ده فروشی

یان دروستی دهکا.

الْفَرَاطُ: كەسپىك قوماشى فوط دەجنى
يان فوط دەفروشى.

فَاهِلَتْ نَفْسُهُ: مرد ە دەگوترئ: (فاظ
الرجل) پياومكە مرد.

فَاعَ الطَّيِّبُ: بۇنە خۇشەكە بلاو بۆۋە.

الْفَرْعَةُ: بۇنى خۇش ە كوشندى زەھر
ە سەرمەتاي گەنجى ە سەرمەتاي پۇز ە
سەرمەتاي شەو.

فَافٍ بِهِ فَرْنًا: قەراخى نىنۇكى قامكە
گەورە نووساند بە پېشمەۋى نىنۇكى
قامكە شادەو گوتى ئەومەندۇكەشت
نادەمى بەتەماي ھىج مەبە.

الْفَرْفُ: ئەو دەنكە سېيىھى لەناو
دەنكە خورمادايە كە لەومەۋە
نەمامە خورما شىن دەمىۋ دەپروئ ە
ئەو تۈيكلە تەنكەي بەسەر دەنكە
خورماگەۋەيە ە پۇشاكىكى تەنكى
خەتخەتە ە پارچە لۆكە.

الْمُفْرَفُ: (بُرْدُ مُفْرَفٍ) غەبایەكى تەنكى
خەتخەتە.

فَاقِ النَّاتَةَ وَغَرَهَا: حوشترمكە شىر لە
گوانىدا كۆ بۆۋە دۋاى دۆشىنى.

فَاقِ فِلَانٌ بِنَفْسِهِ عِنْدَ الْمَوْتِ: فلانكەس
ھەناسەى ئى بىراۋ مرد ە (فاقِ الشَّيْئِ
فَرَقًا) چوۋە سەر شتەكە.

فَاقِ أَصْحَابَهُ: بەسەر ھاۋەلەكانىدا بالادەست
بوو لەوان چاكترو پىزدار تر بوو.

فَاقِ السَّهْمَ: تىرمكەى لەكەۋانەكەدا
پەپىش كىرد بۆ ھاۋىشتن ە شوپنى ئى
شەتەكدانى زىى كەۋانەكەۋ دابىراۋى
شوپن تىرمكە شكا.

فُوقِ السَّهْمِ فُوقًا: شوپنى دابىرانى تىرمكە
كەمىك خوارى تىكەۋت.

أَفَاقِ فِلَانٍ: فلانكەس ۋەھۇش خۇ
ھاتەۋە ە دەگوترئ (أَفَاقِ السَّكْرَانِ
من سكره) ە (والجنون من جنونه).

أَفَاقِ الزَّمَانِ: پۇزگار دۋاى گرانى
ھەرزانى بەخۇيەۋە بىنى.
أَفَاقِ عَنِ فِلَانِ النَّعَاسُ: فلانكەس
ھەنۇزمكەى لە كۆل بۆۋە.

نُوقِ السَّهْمَ: پەپەۋى بۆ تىرمكە لە
پشتى كەۋانەكە دروست كىرد.

نُوقِ الرُّضِيعَ: قوم قوم شىرى دا
بەشىرەخۇزمكە.

نُوقِ فِلَانًا عَلَى غَيْرِهِ: فلانكەسى بەسەر
كەسانى دىكەدا پاساۋدا.

إِفْتَاقِ الرَّجُلَ: پياومكە ھەزار كەۋت.

إِفْتَاقِ السَّهْمَ: تىرمكە شوپن دابەستىۋ
پەپىش كىردنەكەى شكا.

إِفْتَاقَاتِ الدَّابَةِ: ولاخەكە كزو لاۋاز بوو ە
فەۋتا تىداجوۋ.

تَفَرَّقِ عَلَى قَوْمِهِ: بەسەر گەلەكەى دا
بالادەست بوو، پەلەۋ پاىھى لەۋان

بەرزتر بوو.

فُوقُ: زمرى مەكانەو بەرزى دىگەيەن ۋە

دىگوتىرى: (السَّمَاءُ فَوْقَ الْأَرْضِ) ئاسمان

لە ژوور زەمىيەۋەيە.

الْفُوقُ: كەپەتو چار ۋە لىزانى و فەن لە

كەلام دا ۋە بۇشايى دەم و كۈنى دەم ۋە

لە كەوان دا ئەو شۇيەنى تىرەكەي

لِى قايىم دىگىرى ۋە پەيىش دىگىرى بۇ

ھاۋىشتىن ۋە شانسو بەخت ۋە

دىگوتىرى: (هُوَ أَعْلَاهُمْ فَوْقًا).

الفُوقَةُ: (فِرْقَةُ السَّهْمِ) بەمانا شۇيى

چەسپاندىن ۋە پەيىش كىرىنى تىر لە

كەوان دا دى.

الْفَيْقَةُ: ئەو شىرەي لەگوان دا

كۆدەمبىتەۋە لە نىۋان دوۋكاتى

دۇشىن دا ۋە (ك: أفريق).

فَيْقَةُ الضَّحَى: سەرەتاي چىشتەنگاۋ.

الْأَفَارِيقُ: گەۋالە ھەور كەسات دۋاسات

بارانى لى بىبارى ۋە زۆربەي شەۋ ۋە

دىگوتىرى: (خَرَجُوا بَعْدَ الْفَارِيقِ اللَّيْلِ)

دۋاي تىپەپىۋونى زۆربەي شەۋ

چۈۋنە دەر.

الْمَفُوقُ: خۋاردىن ۋە خۋاردنەۋەي كەم: كە

مىرۇف ھەندى كات بۇخۋى

دەستەبەر دىكا.

الْفَوْلُ: رومكىكى عوشبىيە گۈلەكانى

سېپىن بۇنى خۇشى ھەيە، پايز

تَفُوقُ شَرَابُهُ: شەرابەكەي قوم قوم

خۋاردەۋە.

تَفُوقُ الْأَمْرِ: كارەكەي بەجەند ۋەجىبەۋ

لەكاتى جىياچىدا ئەنجام دا.

إِسْتَفَاقُ: بەمانا (أَفَاق) دى.

الْفَاقُ: باش و ناياب لە ھەرشىك بى ۋە

شۇيىنى بەيەك گەيشتىنى فەقەرەي

سەر بەجەمۋدى فەقەرەي ۋە ئىسقىنى

سەر ۋە مىرۇقى جىياۋاز لە خەلك.

الْفَاقَةُ: ھەژارى و ئاتاجى.

الْفَرَّاقُ: كاتى نىۋان دوۋجار دۇشىنى

ئازەلى شىردەر ۋە ئەو كاتەي ئازەل

دۋشەكە گۈنەكە دىگىرى ۋە شىرەكە

دادەچۇرپىنى ۋە شىرى تىر دىتەۋە ناۋ

گۈنەكە ۋە مۇلتەدىن ۋە پشۋدان ۋە

قورنان دەفەرمۋى: ﴿وَمَا يَنْظُرُ هَؤُلَاءِ

إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً مَّا لَهَا مِنْ فَرَاقٍ﴾.

الْفَرَّاقُ: بەمانا (الْفَرَّاقُ) دى ۋە

ۋىكەتەنەۋەيەكى كۋتو پىپىيە

تۋشى پەردەي نىۋان دىمىۋ ۋە پىرخەۋ

لرخەيەك دىخۋلۇقىنى ۋە دۋاي

كەمىك دىمىۋ ۋە ئەو ھالەتەي

تۋشى ئەو كەسە دەيى كە لە

گىيەنەلادايە ۋە ئەو ھەۋايەي دىتە

دەر لەكاتى ھەناسەدان ۋە

پىرخەكىرىنى يەك لەدۋاي يەك.

دهچيندريئو به هار پي دما ۵
 دمگريته بزيوي مروڤو نازهل.
 الفَوَالُ: فولفروش.
 الفَرْمَةُ: گولهگه نيمو جو ۵ سه لکه سير ۵
 شتيکی گهمو بچوک به دووپه نجه
 ههلي دمگري.
 فَاهَ بِالْقَوْلِ فَوْهًا: دانی نا به قسه که داو
 گوتي ۵ دمگوتري: (هذا امر ما فُهِتْ به)
 نه مه قسه يه کهو شتيکه به دهمي مندا
 نه هاتوووه و نه م گوتوووه.
 فَوَهَ فَوْهًا: دهمي گه و ره بوو ۵ لتيوي ليک
 بلاو بوو و دهم کراوه بوو، زار قز بوو
 ۵ (فهو أفوه وهي فوهاء).
 فاهاء: قسه ي له گه ل دا کردو شانازی
 به سمر دا کرد.
 فَوَهَ الطَّعَامَ أَوْ الشَّرَابَ: خواردنو
 خواردنه و مکه ي به داو و دمرمان
 رازانده ووه و خوشي کرد.
 فَوَهَ الثَّوبَ: قوماشه که ي به رنگي
 و مرگير او له رنگي (الفَوَهَ) رنگ
 کرد.
 فَوَهَ الشَّيْءَ: دهمي شته که ي گه و ره کرد.
 تَفَاوَةَ الْقَوْمِ: خه لکه که قسه يان کرد.
 تَفَوُّهُ بِالْكَلَامِ: دهمي کرايه ووه به قسه و
 ناخاوتن ۵ دهليئي: (ما تَفَوَّهْتَ بِهَذَا
 الْأَمْرِ) من له م نيشه قسه يه کم
 نه کردوووه.

تَفَوُّهُ الْمَكَانَ: له دمرگا و زارکی
 شوينه که ووه چوووه ناوي.
 الْفَاءُ: مروڤي زار به هاوار، هه رجي
 له دليدا بي دميئي ۵ هيچي تي
 ناوهستي.
 الْفَوَهُ: دهم ۵ (ك: أفواه) ۵ بوني خوش ۵
 داو و دمرمان که خواردني پي
 دمران زيندريته ووه.
 الْفَوَهَاءُ: دهم زلو پان ۵ دهگوتري:
 (فرس فوهاء) (وبئر فوهاء) (وطعنة
 فوهاء).
 الْفَوَهُ: روميکی ته مه ن دريژه له
 که نارمگاني دمر ياي ناو مپراست
 دمر وي، لاسکه که ي سووره بهرو
 تووه که ي سووره، ماديه که ي ئي
 دهمرده يندري به گارده يندري بو
 بويه کردني ناو ريشم و خوري.
 الْفَوَهَةُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ: دهم و زارکی شت ۵
 سهرمتاي شت ۵ (ك: فَوَهَات)
 دمگوتري: (قَعَدَ عَلَى فَوَهَةِ الطَّرِيقِ)
 له سهرمتاي ريگاکه دانيشت ۵ همروا
 وشه ي (الفَوَهَةُ) به مانا قسه و
 قسه لؤکی خه لک دي، دمگوتري:
 (هو يخاف فَوَهَةَ النَّاسِ).
 الْفَوَهُ: زور بلي و جه قه جه ناو.
 فَاءَ قَيْثًا: گه راپه ووه ۵ دمگوتري: (فاء عن
 غَضْبِهِ) له رقي هه لساويه که ي وازی

هَيَّاو گهراپهوه سمر حالتهنى ناساپى
خوى.

فَاءَ الظِّلِّ: سيپهرمهكه لهلاى خورثاواوه
گهراپهوه بولاى خورههلات.

فَاءَتِ الشَّجَرَةِ: درهختهكه سيپهرمهكه
بلاو بؤوه.

فَاءَ عَلَى ذِي الرِّحْمِ: سۆزى بؤ خزمهكانى
جولا.

فَاءَ الرَّجُلِ إِلَى إِمْرَأَتِهِ: بياومهكه كهفارمتى
سوئندمهكه داو چووه لای ژنهكهى.

أَفَاءَ الظِّلِّ: سيپهرمهكه بلاو بؤوه ه نهم
حالته لهكاتى لادانى خور له هئلى
ناومراستو ئيستيوادا دمبج.

أَفَاءَ الْأَمْرِ: كارمهكه گپراپهوه.

أَفَاءَ عَلَيْهِ الْحَيَّةُ: خيرو بيړى بؤ هئنا.
أَفَاءَ عَلَيْهِ الْمَالُ: مالو سامانهكه بؤ
كرد به فهينو و بهخشش.

أَفَاءَ فَلَانًا عَلَى الْأَمْرِ: كابرا كارىكى
ويست نهو برديهسمر كارىكى تر.

أَفَاءَتِ الرِّيحُ الرِّيحَ: رېشهباكه
كشتوكالهكهى هئنايه كهروپشكه
كردن و همزان ه دمشگوترى:

فَيَّاتِ الْمَرْأَةُ شَعْرَهَا: نافرتهكه قزمهكانى
پاژانندن بؤ نازو فيزو بهخو نازين.

تَفَيَّاتِ الشَّجَرَةُ: بهمانا (فَيَّاتِ) دئ.

تَفَيَّأَ فَلَانٌ عَلَى الشَّجَرَةِ وَبِالشَّجَرَةِ:
فلانكس چووه ژير سيپهرى
درهختهكه.

تَفَيَّأَ الظِّلُّ: سيپهرمهكان جى گوركينيان
كرد، لهخورثاواوه بهرمو خورههلات
هاتن ه قورثان دمفهرموى: ﴿تَفَيَّأَ
ظِلَالُهُ عَنِ الْيَمِينِ وَالْشَّمَائِلِ سُجَّدًا
لِلَّهِ﴾.

تَفَيَّأَ الظِّلُّ: سيپهرمهكه دواى نيومرؤ
لهلاى خورثاواوه بهرمو خورههلات
هاتهوه.

تَفَيَّاتِ الْمَرْأَةُ لِرَجُلِهَا: نافرتهكه نازى
بهسمر ميږدمكهيدا كرد.

تَفَيَّأَ فَلَانٌ الْأَخْبَارَ: فلانكس همولى
زانينى ههوالى دا ويستى بزاني
ههوالهكان چين و چى نين.

إِسْتَفَاءَ: گهراپهوه.

إِسْتَفَاءَ الْمَالَ: مالهكهى بهشيومهى عهطاو
بهخشش وهرگرت.

إِسْتَفَاءَ الْأَخْبَارَ: ههولى بهدمست
هئنانى ههوالهكانى دا.

الْفَيْئُ: سيپهرى دوا لادانى خور
لهناومراستى ناسمان ه باجو خهراج
ه دمستهوتى بئ شهرو جهنگ.

الْفَيْئَةُ: گهراپهوهكه؛ دمگوترى: (فاء
الى الله فينة حسنة) توبهى كردو
بهشيومهكهى باش گهراپهوه
بهتمهواوى وازى له تاوان و سهرپنجى
هئنا ه كاتو ماوه ه دمگوترى: (جاء
بعد فينة) باش ماوميهكه هات ه

كۆمەلە ئاللىدە كە پەو دىمكەن بۇ
ولاتى ترو لەومرزى تايىبەتى دا
دېنەوھ زىدى خۇيان.

الْمَاءُ: ھەرمان و سامانىك بەشپوھى
فەپنو بەخشش وەرىگىرى.
الْمَيْسُ: نەو كەسەى مالى بەشپوھى
فەپنو بەخشش وەرىگىرى.

الْفَيْتَامِين: مادىيەكى عوضوى
جۇراوجۇرە بەكەمى لى
خۇراكەكاندا دىست دىكەوى، زۇر
پىويستە بۇ تەواويوونى بىزىو
دىستەبەر بوونى نىشاشاتى
زىندىويەتى.

الْفَيْتو: مافى مەنەى كىردن و نەھىشتن
ئىستا بەو مافە رەسمىيە دىگوتىرى
كە نەتەوھ پەككوتوۋەكان داويەتى
بە پىنج ولاتى زەپىز (ئەمەرىكا -
روسىا - بەرىتانىا - جىن -
فەرمەنسا) كە دىتوانن بىرپارى
مەجلىسى ئەمەن پابگىرن و نەھىتن
تەنقىز بىرى.

فاج فېجاً: بلاو بۆۋە.

فاجت الدابة برجليها: ولاخەكە جووتى
وھشانە.

الفائج: زەوى تەختى نىوان دوو
بەرزاقى ە (ك: فرائج).

الْفَيْج: كۆمەلى ئادەمىزاد ە ھەور (ك:
فېرج).

فاج المسك فېجاً وفېجاناً: مىسكەكە بۆنى
بلاو بۆۋە ە دىگوتىرى: (فاجت رائحة
المسك).

فاجت الشجبة: بىرنەكە خويىنى لى ھات،
خويىنى فېرى دا.

فاج الحُر: كەرمە پەرى سىتانە بەھىز بوو
فاج القدر: مەنچەئەكە كولى.

فاج الربيع: بەھار ھاتو پىر گىزۇگىاو
دانەويئە بوو.

فاجت البلاد: ولات ھەرزاقى تىكەوت.

فاج فېجاً: بلاو بۆۋە ە دىگوتىرى: (فاج
المكان وفاج البحر، وفاجت المفاضة،
وفاجت الدار، وفاجت الروضة) ە (فەر
افىج ھەي فېجاء) ە (ك: فېج).

أفاح الدم: خويىنەكەى پۇزاند.

أفاح القدر: مەنچەئەكەى والى كىرد
بىكولى.

أفاح فلان: فلانكەس خويى فېنك
كىردمە ە دىگوتىرى:

أفح عنك من حر الظهيرة: بىمىنەوھ
تۆزىك ھالوى كەرمەى نىومرۇ لى
خوت دىمكەو خوت فېنك بىكەرمەو.

فَيْحُ الشَّيْئِ: شتەكەى بلاو كىردمەو
بەزۇرى و بەھراوانى.

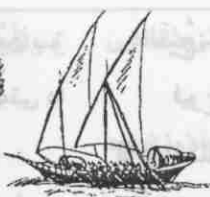
فانوس

أنف أفطس

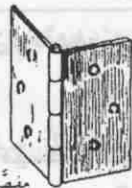
الإنفكيان

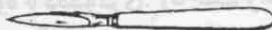
فلك

الهم

مفصلة

مفصل

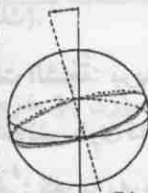
فتجان

فلقة

فتار

فلك البروج

فقع الذئب

فصلة

فول

فوقل

فطر

فطر زراعي

فاصوليا

فربي اسود

فوة

فكثوريا ملكية

فليلة

فلقل

فوشيا

فاروانيا

فطر

فقمة

فلوس السمك

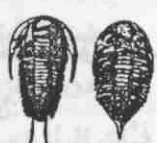
فيلجة

أنقى

فلكرة

مئللات الفلوق

فهد

فيل

فطيسة الخنزير

فك

الفيحاء: حه لَو او خوار دنيكه داو و
 دهرمانی تیدا بی ۵ نازناوی شاری
 بهصره میه ۵ دهگوتری: (بصرة فيحاء)
 ههروا نازناوی دیمه شق و تمر ابلوسی
 شامیشه.

الفيّاح: (رجل فيّاح) پیاوکی
 بهخشنده و سه خیه، مال و سامانی
 خوی به زوری ده به خشی.
 الفيّاحة: دهگوتری: (ناقة فيّاحة)
 حوشریکی گوان گه وره و شیر زوره.
 فادت لفلان فائدة فیدأ: مال و سامانه که
 بو فلانکس چه سپا.

فاد فلان: فلانکس لارو لهنجی کرد.
 فاد فلان الشيء: فلانکس ترسی له
 شته که بوو لی لادا.
 فادت المرأة الطيبة: نافرته که بوئه که ی
 له ناو ناو که دا هینا و برد بوئه وهی
 بتویته وه.

فاد الزعفران: زعفرانه که ی ورد کردو
 به ناو ته ری کرد.

افاد فلان علماً أو مالاً: فلانکس
 قازانجی زانیاری یان مال و سامانی
 کرد.

افاد فلاناً علماً أو مالاً: سودی زانیاری
 یان سامانی به فلانکس گه یاند.

افاد الملة عن العجز: سووتومه که یان
 تمپوتوزمه که ی له نانه که کرده وه ۵
 ته کاندی.

تفايدا بالمال أو بالعلم: ههريه که لهو
 دووانه سودو قازانجی مالی و زانیاری
 بهوی تریان گه یاند.

تقيّد: خوی باداو لارو لهنجی کرد ۵
 لهشتیک ترساو خوی لی لادا.

إستفاد مالاً: مال و سامانی پهیدا کرد.
 الفائدة: پروانه (فردة).

القيّد: گه لای زعفران ۵ تواوهی
 زعفران ۵ نهو موانه ی به سمر
 لچی ولاخه وهن.

القياد: لارو لهنجی کمر ۵ که سیك
 ههرچی به ردهستی بکه وی لولی
 دهاو هه لی دهگری.

الفيروز: به ردهی گران به هایه و شه فاف
 نیه، به ردهی شین و پیروزمی شیوه
 ردهنگ ناسمانی یان مه یله و سهوز
 ده ناسری و دهگری به خشی و خوی
 پی ده پازیندری ته وه (لون فیروزی)
 ردهنگی شینی پیروزمی شینی
 مه یله و سهوز.

الفيروس: فایروس، کانینیکی زور
 به جوکه و به میکروسکوپ و نامیری
 زور وردبین نه بی نابیندری و
 هه ندی نه خوشی بلاو ده کاته وه.

فاش الرجل فيشاً: پیاوکه شانازی کردو
 خوی هه نایه وه و هیچی نه بوو.

فایش فلان فیشرشۀ: فلانکس لاواز بوو
نهندامه کانی جهسته ی شلو و بئ هیز
بوون.

فایش فلان: فلانکس زوری هه پرشمو
گو پرشمه کرد له شمردا به لام راستی
نه کرد.

فایش فلان: شانازی کرد به سهر فلان
داو به ناحق خوی هه لکیشا.
فیش عن الأمر: له کارمه گه پرایه وه و
ترسنوک بوو.

تفایش القوم: خه لکه که شانازی بیان
کردو خویان هه لکیشاو لافی
زوریان ئی دا.

تفیش عنه: له شته که هه لکه پرایه وه و
نهیتوانی نه نجامی بدا.
تفیش الشئ: لافی شتیکی ئی دا که
نه یبوو.

الفیوش من الرجال: بیاویک لافی
شتیک ئی بدو وایش نه بی.

الفیاش: خوهه لکیش و لاف لیدمر
به شتیکی که نهی ه دموگوترئ:
(رجل فیاش) بیاویک شمشانی
فشه بازی ئی دمدو به ناحق خوی
هه لدمکیش.

فاص من الأمر فیصاً: له کارمه لایدا ه
دموگوترئ: (ما استطعت أن ألیص منه)
نه متوانی خومی ئی لایدهم.

أفاص الصيد من يده: نیچیرمه که
لهدمستی پژگاری بوو لهدمستی
بهره لایبوو.

فاض الماء فیضاً وفیوضاً وفیضاناً: ناوکه
زور بوو بووبه لافاو و هه لسا ه
دموگوترئ: (فاض النهر وفاض السيل)
پوبارمه که هه لسا ه لافاوکه هه لسا.

فاض الإناء: قاپه که پر بوو هه تا له
هه رجوار لاه سهر پژی کرد.
فاضت عینه: چاوکه ی فرمیسی
پرشت.

فاض الشئ: شته که زور بوو ه دموگوترئ:
(فاض الخیر) خیر و بیژ زور بوو.
فاض الحبر: هه واله که بلاو بووه.

فاض صدره بالسر فیضاً: سنگی پر بوو له
نهینی و نهیتوانی چیدی بیانشارته وه.
فاض علیه البرع: زرینه که بوی گه وه
بوو فراوان بوو.

أفاض القوم فی الحديث: خه لکه که
دریژمیان به قسه کان دا.

أفاض بالشئ: شته که ی هه لدا ه فرنی دا.
أفاض الله الخیر: خودا خیر و بیژ زور
کرد.

أفاض الإناء: قاپه که ی پر کرد تا
لههر جوار لاه سهر پژی کرد.
أفاض الماء علی جسده: ناوی به خوی دا
کرد.

افاض دَمْعُهُ: هرمیسکی پشتن ۵
دمشگوترئ:

افاضت العين الدَّمْع: چاو هرمیسکی
پژاند.

إستفاض الحَبْرُ: ههوالهکه بلاو بؤوه.

إستفاض القومُ في الحديث: خهئکهکه
دریژمیان به قسهکانیان دا.

إستفاض الرادي شجراً: دۆلهکهکه پرپوو
لهدرمخت.

الإفاضة: ههئژانی حاجیانه لهکنوی
عمرمفاتهوه بؤ دهمستی مینا ۵

(طواف الإفاضة) تهوافکردنی پوژی

جهزنی قوربانیه که حاجی پوژی
جهژن دواى دابهزینی لهعمرمفاتهوه
تهوافی کهعبه دمکا.

الفائض: زیده سود که سودخور و مری
دمگري بههوی سهرمایهکهیهوه
کهلای کابرای پاره و مرگره.

الفيض: زۆرو زمبهنده ۵ دمگوترئ:
(أعطانا غيضاً من فيض) بهشیکی
کهمی لهزۆر پیداین.

رَجُلٌ فَيضٌ: پیاویکی خاوهر خیرو
بیروم پیاومتی زۆره.

الفيضان: ههئسانی روبارو کهوتنه
جونبوشی بههوی هاتنهوه سهری
چهئد جۆگاو روباریک.

الْفَيْضُ: پان و پۆر ۵ دمگوترئ: (دِرْع
فیوض) زیریهکی فراوانه.

الْفَيْضُ: بؤ زیدمپووی لهمانای
(الفائض) دئ ۵ دمگوترئ: (نهر

فَيَاض) روباریکه ناوی زۆره ۵ (رجل
فياض) پیاویکه خیرو بیرو
بهخششی زۆره.

المُفَاضُ: بلاوکراره، بلاو بؤوه ۵
دمگوترئ: (حديث مُفَاض) قسهیهکی

بلاوه بؤوه ۵ (و دِرْع مُفَاض)
زیریهکی پان و پۆر نهرمه.

فاظ فلان فَيَظاً وفيرطاً: فلانکهس مرد ۵
دمگوترئ: (فاظت نفسه و روحه) گیانی
دمرجوو.

أَفَاطَهُ اللهُ: خودا مراندی.
الْفَيْظُ: مردن ۵ دمگوترئ: (حان فَيْظُهُ)
کاتی مردنی هات.

الْفَيْفُ: سارای پان و پۆر تهخت ۵
پلگای نیوان دوو کیو ۵ شوینیک
ههوا تیددا ههر دهمه لهلایهکهوه
بیو گۆرانی تیدا پهیدا بی.

الْفَيْفَاءُ: سارا ۵ (ك: الفياي)یه.
فَاقَ فَيْتاً: گیانی لهدمست دا خوئی بهخت
کرد.

أَفَيْقَ الشاعِر: شاعیرهکه شیعیری
سهرسوپهئهری گوتن.

فَال رَايَهُ فَيَلًا وَفِيْلًا: راپهكهی لاوازو بی
بنهما بوو ۵ دهمگوترئ: (فال الرأي) و
(فال الرجل في رايه).

فَايْلُهُ مَفَايِلَةٌ وَفِيْلًا: یاری فییالی لهگهل
کرد (جوړه یاریهکی منداآنهیه
پهکيکیان شتيك لهناو گلدا
دمشاريتهوه دوايي گلهکه دمکا به
دووبهش نهمجار پرسيار دمکا ناخو
شاردراومکه لهناو کام دوو کومهله
گلهدایه؟).

فَيْل رَايَهُ: راپهكهی بهلاواز داناو،
بهههلهی حسيب کرد.

تَفَيْل رَايَهُ: راپو بوجوونهكهی زمعیضو
لاواز بوو ۵ نهمونده ههلهوو گهوره
بوو تا ومکوو فیلی ن هات.

إِسْتَفَيْلُ الْجَمَل: حوشرمکه له گهورمیو
زبهلاحیدا ومکوو فیلی ن هات.

الْفَائِل: گوشتی سمتو خپایی ران ۵
پهکيکه لهپان دا.

الْفَالْتَان: دوو پارچه گوشتو گوئمه

گوشتن لهمبهروبهري کلیجهومنو
کلیجهپان لهناو خوگرتووهو بهملاو
نهولای همدوو ران دا شوپوونهوه.

الْقَالَ: بپروانه مادهی (القال).

الْفِيَال: بپروانه مادهی (الفینال).

الفيل: چهپوانیکی ههباره گهورمیه،
خورتومیکی درېزی ههیه شتی پی
بوخوی دهمستهبهر دمکا ۵ ومکوو

چون مرقه بهدمسته شتی بوخوی

دهمستهبهر دمکا ۵ دوو کهلبهی
گهورمو بهدمرموهی ههن مادهی
عاجی ن دروست دهمگري. (ك: أفيال
وفيلة) ۵ (داء الفيل) هاوسانیكه له
پیست دا پهیدا دمبیو سهر دمکیش
بوگیرانی (أوعية) ی لمفاوی ۵
(أصحاب الفيل): سهربازو دارو
دهمتهی نهپرمههی چهبهشی بوون،
پیش هاتنی نیسلام نهبرمهه
بهخویو سوپاو فیلیهکانیهوه هاته
سهر مهککهو دمپویست کهعبه
بروخینی، بهلام خودای مهزن
بهشیومیهکی موعجیزه نهبرمههو
سوپاکهی تارومار کردن.

الْفِيَال: فیلهوانی بهخپوکهری فیلو

رامکردنی فیلهکان.

تَفَيْلُ: بپروانه مادهی (فَلَق).

الْفَيْلُ: بپروانه مادهی (فَلَق).

الْفَيْلُم: بپروانه مادهی (فَلَم).

فان الرجل فينا: پیاومکه هات.

الفينة: ساتو کات ۵ دمگوترئ: (أزوره

الفينة بعد الفينة وفينة بعد فينة)

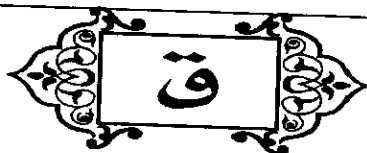
دمچه دیدمنی ناو بهناو و کات دوا
کات.

الفينان: هز درېزو جوان ۵ (وهي فَيَانَة)

۵ دمگوترئ: (شعر فينان) هزی درېز.

تَفَيْهَق: بپروانه (فَهَق).

الْفَهَق: بپروانه (فَهَق).

القاف: پیتی بیست و یه که می پسته کانی
هیجایه.

قَابَ الطَّعَامَ أَوْ الشَّرَابَ قَابًا: همرچی
له مقابله که دا بوو خواردی.

قُتِبَ مِنَ الشَّرَابِ قَابًا: پرپیو له شله مهنی.
القَوُوبُ: که سیك زور ناو و شله مهنی
بخواته وه.

المِقَابُ: به مانا (القَوُوبُ) دی.

التَّنْقِي: توی کلی ته نکى هیلکه نهو
توی کله لى له زير توی کله
ر مته که وه یه.

قَبَّ النَّبَاتُ أَوْ اللَّحْمُ أَوْ غَرْمًا: روه که که
یان گوشته که وشک بوو و دهگوتری:
(قَبَّ الْجُرْحُ) برینه که وشک بووه.

قَبَّ الْقَوْمُ: خه لکه که دهنکیان بهر زیووه و
کهوتنه غه لیه غه لپو مشتو مپ.

قَبَّ ذُو النَّابِ: دپندمه که ددانه کانی لیک
خشانندن و جیره جیری ددانه کانی هات.
قَبَّ جوف الفرس: که دهی نه سپه که قورپی
لی هات.

قَبَّ الْقُبَّة: قوبیهی بنیات نا.

قَبَّ الشَّيْءُ: شته که ی برپه وه و نه ملو
نه ولای شته که ی خر کرده وه، و مگوو
قوبیه و گومبه زی لی کرد.

قَبَّ بَطْنَهُ: سکی خوئی گوشى و له دوو لاه
که دهی خوئی گوشى و خرپ کرده وه.

قَبَّ قَبِيًّا: که له که ی خوئی باریک و ورگی
بجوك کرده وه (فهو اقب و هي قباء).

اَقْبَ السَّفَرُ الْفَرَسَ: سه فهر نه سپه که ی
کزو لاواز کرد.

قَبَّبَ: بؤ زیدم پوی له مانای (قَبَّ) دی.

قَبَّبَ الْبَيْتَ: کومبه زی بؤ خانومه که
دروست کرد.

قَبَّبَ الشَّيْءَ: شته که ی و مگوو گومبه زی لی
کرد.

تَقَبَّبَ الْقُبَّة: چووه ناو گومبه زمکه.

القَابَةُ: دلۆپه باران.

القُبَابُ: شمشیری برپنده و لوتی زل و
لوتی و مگوو که شک و مگوو که شکول.

القَبُّ: نییری به هیزو توانا ج

له ناده میزاد بی یان له حوشتر و

شتی و ابی و راپهرو سه روکی

نه ته وه و گمل و نه و دابراویه ی

له ناوقه دی به کرده هه یه و

دمزه که ی له سمر هه لده کری و

گیرفانی ناو ده و ی پو شاک و لغاوی

ره قو که وره.

القَبُّ: نيسقانی بهر زومبووی خوار
سيته ندمو ژوور کَلَوَت.

القَبَّة: يه خه ی کراس.
القُبَّة: گومبزه؛ بينايه کی خړی
که وانه یی ناوېو شه، به زوری نه م
بينايه به خشت دروست دمکړی ه
همروا ناوه بو خيمه يه کی بچکوله
لای سهروی که وانه یی بی ه (ک):
قِباب (قَب).

القَبَّة من الشاة: نهو شوپنه ی جهسته ی
مهر که ريخو قشپلی دمکاتې ه (ک):
قِباب).

القُبِّي: نهو که سه يه درېزه به
به رېوژووبوون دمدا تا کز دمبی و
ورگی بچوک دمبيته وه.
القَبَّة: به مانا (القَبَّة) دئ.

القبيب: روه کی وشکه ومبوو ه قوړه ی
ورگی نه سپ ه جيره ی ددانی
خوشره نيرو نه سپی نيرو دمنگ
خواردنه وميه تي ه که شکی تهر و
وشک که تیکه ل به يه ک بکړن.

المَقَبُّ: ههر شتيک ومکوو گومبزه وايي
ه ده سگوتری: (حافر مَقَبُّ) سمی کی
خړو که وانه یی.

المَقَبَّة: دمگوتری: (سُرَّة مَقَبَّة) ناوک و
ورگی کزو لاواز.

المَقْبُوَّة: به مانا (المَقَبَّة) دئ.

القَبْح: که و ه يان همر بالندمي ه که نهو
بپړه بی.

قَبَحَ الله فلاناً قَبْحاً وقبحاً: بهر و مردگار
فلانکه سی له هه موو خيرو بيړيک
دوور خسته وه.

قَبَحَ وجهه له: پي گوت: خودا رو خسارت
ناشیرين بکا.

قَبَحَ الشيء قَبْحاً: شته که ی شکاند
بوئنه وه ی بزانی چی تيدايه يان نه وه ی
تيدايه بيته دمر ه دمگوتری: (قَبَحَ
البثرة) دومه له که ی درې ه (قَبَحَ البيضة)
هيکه که ی شکاند.

قَبَحَ الشيء قُبْحاً وقبحة: شته که ناشیرين
بوو.

أَقْبَحَ فلان: فلانکه س کار يکی ناشیرينی
نه نجام دا.

قابحه: جوینی پی دا.
قَبْحَه: له هه موو خيرو بيړيک دووری
خسته وه ه ناشیرينی کرد.

قَبَحَ وجهه: پي گوت ناشیرين ه وتی
نهو ناشیرينه.

قَبَحَ له وجهه: نارېزایی دهر بړی
بهرام بهر کار يکی ناشیرينی نهو
که نه نجامی دا.

قَبَحَ عليه فعله: لايه نی ناشیرينی
کرده ومکانی ناشکرا کرد.

قَبَحَ البثرة: دومه له که ی گوشي پيش

ئەۋەى بگاۋ كاتى دىمىردىنى بى.

إِسْتَقْبَحَهُ: بەناشىرىن و خرابى لەقەلەم دا.

الْقَبَاحُ: قەراخى ئىسقانى قۇلە بەلای ئانىشكەۋە.

الْقُبْحُ: پىچەۋانەى جوانى ۋ واتە ناشىرىن ۋ جا ناشىرىنىيەكە لە كىردەۋە دابى يان لە گىفتاردا يان لە وپنەۋە روخساردا بى ۋ ھەر شتىك زەۋقى ساغ و سەلىم قىۋولنى نەكا.

الْقَبِيحُ: پىچەۋانەى (الْحَسَن) ۋ ناۋە بۇ شتىك زەۋقى ساغ لىى ھەئسەلەمىتەۋە ۋ ھەر شتىك شەرع بەناپەسەندى بزانى ۋ ھەر شتىك عورفى گشتى ۋ ھەر شتىك بىكەتەۋە ۋ (ك: قَبَاحٌ وَقَبَاحِيٌّ وَقُبْحِيٌّ).

الْقَبِيحَةُ: ناپەسەند، ناشىرىن، ناپەۋە.

الْمَقَابِحُ: ھەر رەۋشتىك ناشىرىن بى ھەر رەۋشتىك بە ناپەسەند دابىرى.

قَبْرَ الْمَيِّتِ قَبْرًا: مردوۋەكەى شارەۋە ۋ ئىر گلى دا.

أَقْبَرَ فَلَانًا: قەبرى بۇ فلان دىارى كىرد. أَقْبَرَ الْقَوْمَ: كۆزۈرۈمەكەى داپەۋە بە خەلەكەكە بۇئەۋەى بىنىزىن ۋ دىمىگۈترى: (أَقْبَرَهُمْ قَبِيلَهُمْ).

الْقُبَارُ: چىراى راپۈكەر لەشەۋەدا ۋ ئەۋ

مىرۋەنەى كۆدەمبەۋە بۇ راپكىشانى ئەۋ شەبەكەپەى خراۋمە ناۋە دىمىراۋە ۋ زۆر نىچىرى پىۋە بوون.

الْقَبْرُ: جۆرە باندىمەكە لەپىرى (القبريات) ۋ دىمىگىكى مەخروطى ھەپە ۋ سىگى پەئەى رەشى پىۋەن. الْقَبْرُ: كۆر كە مىردى تىدا دىمىزى ۋ (ك: قَبْرٌ وَأَقْبَرُ).

الْقَبْرُ: تىرىيەكى سىپە بۇلەكانى دىزىن، مىۋى باشى لى دىمىكى ۋ ھەروا بەمانا (الْقَبْرُ) دى.

الْقَبْرُورُ: خورماپەك زوۋ بەر بىرى ۋ يان بەرمەكى بەلقەكانىيەۋە بىۋ لى نەكرابىتەۋە.

الْمَقْبَرَةُ: كۆرستان.

قَبَسَ النَّارَ قَبْسًا: ئاگرەكەى ھەلگىرساند ۋ داۋاى ئاگرى كىرد ۋ ئاگرى بىرد.

قَبَسَ الْعِلْمَ: قىرى زانىارى بوۋ ئىستىفادى زانىارى كىرد.

قَبَسَ الرَّجُلَ عِلْمًا أَوْ نَوْرًا: زانىارى يان روناكىۋ نورى دا بەپىۋەكە ۋ لەۋ شتەنە سوۋدى پى گەپاند.

أَقْبَسَهُ: دىستە چىلە ئاگرىكى پىدا ۋ يان روناكىى كارەبى پى بەخشى يان قىرى زانىارى كىرد.

إِقْبَسَ نَارًا: ئاگرىكى ھەلگىرساند.

إِقْبَسَ فَلَانًا: داۋاى ئاگرى لە فلان كىرد

ه دهمگوتري: (اقتبس منه علماً)

سودی زانیاری ئی کورد ه

دهمگوتري: (جنت لاقتبس من نورك)

هاتم كه ميك له نوري تو و مريگرم.

القابس: سويجي كارمبا ه پلاكي كارمبا.

القابوس: پياوي پوخسار جوان و پەنگ

جوان.

القبس: ناگر ه يان تروسكه بهك له ناگر

ه قورنان دهمرموي: ﴿لَعَلِّي آتِيكُمْ

مِنْهَا يَقِيْسُ﴾.

القبسة: تروسكه ناگرئكه، دهسته

چيلكه ناگرئكه له ناگري زور

ومرددگري ه به مانا كاتي كورتو

به پهله دي ه دهمگوتري: (ما زُرْتُكَ

إِلَّا كَقَبْصَةِ الْعَجَلَانِ) بو ماوميهكي

كورتو زور به پهله ديدەنيم كردي.

القوابس: نهو كه سانهي كه زانياري و

زانست دمه خسته كه ساني دي.

المقباس: دهسته چيله ناگر ه

ميينه بهك زو و ناوس بي.

المقبس: نهو شوينه پلاكي كارمباي

پيوه دمكري بو نهوهي هي زي

كارمباي ئي و مريگري.

المقبس: نهو دارو بنه و مندو سه ره

بزوته ناگري بي دهمگوتري ته وه.

المقبس: پشكو ناگر.

قبص قبصاً: بازئكي خيرا دا.

قبص الغلام: كورمه بووبه گەنج.

قبص الشيء: شته كه ي به سه ره به نهجه

هه لگرت.

قبص الرجل وغيره: نه بهيشت پياومه

كارمكه ته و او بكا پئي بري، دهستي

بي له كارمكه هه لگرت ه دهمگوتري:

قبص الشارب: نه بهيشت ناو خورمومكه

ناومكه به ته و او ي بخواته وه، ناو

خوار دنه مومكه بي بري.

قبص قبصاً: چوست و چالاك بوو ه توشي

نه خو شي جگرم بوو.

قبص الرجل: پياومه سه ري گه وه بوو

(فهو أقبص وهي قبصاء) ه دهمگوتري:

(هو أقبص الرأس) سه ري گه ورمو سه ري

خره ه (هامة قبصاء) ناو چه وان پان و

گه ورمو.

قبص الشيء: شته كه ي به سه ره به نهجه

هه لگرت.

إقتبس: شتيكي له شوين دهستي نهو

ومرگرت ه شتيكي ئي فير بوو.

إنقبص: ويكهاته وه.

تقبص الجراد على الشجر: كوله كه

له سه ري دره خته كه گرد بوونه وه.

تقبص الحبل: حه بله كه نه كشاو دريژ

نه بوو.

القابصة: كومه و تاهم ه (ك: قوابص).

القبص: نازاريكه له جهر گدا پهيدا

دهبي.

الْقَبْصُ: کۆمهلئکی زۆر له ئادهمیزاد ۵
 دهگوترئ: (هم في قبص الحصى)
 نهوان بهنه ندادهی بهرده ورده
 زۆرن، نهژمار ناکرین ۵ کۆمهله لمبی
 زۆر ۵ شاره میرووی قهرمبالغ ۵
 ههروا وشه (القبص) بهمانا
 نهصل و وهجاغزاده دئ ۵ دهگوترئ:
 (فلان کریم القبص) فلانکەس نژاد
 پاک و وهجاغزادهیه.

الْقَبْصُ: دهگوترئ: (جبل قبص)
 چهبلێکه ناکشێ درێژ نابێ.
 الْقَبْصُ: بهمانا (القبص) دئ.

الْقَبْصَةُ: نهو شتهی بهسهر په نهجه ههلی
 دهگری لهخوړاک و دانەوێڵه ۵ چنگه
 شت ۵ کوللهی گهوره.

الْقَبْصُ: کۆمهله گل ۵ نهسپێک
 لهکاتی پاکردن دا سههری سمی
 لهزمووی بدا.

الْمَقْبَسُ: چهبلێک که پادمهیلدئ
 لهبهر دهم نهسپهکان دا له
 گۆرهبانی پێشبرگی دا بو نهوهی له
 سنووری چهلهبهکه تینهپهڕن ۵
 (ک: مقابص).

قَبْصُ الشَّيْءِ عَلَيْهِ قَبْصًا: شتهکهی گرت ۵
 بهچنگ گرتی ۵ دهگوترئ: (قبض الدار
 أو الأرض) خانووکه پهان زهویهکهی
 خسته ژێر دهستی خۆپهوه.
 قَبْصُ اللِّصِّ: دزهکهی دهستگیر کرد.

قَبْصٌ عَلَيْهِ الرِّزْقُ: رزق و پوژی لهسهر کهم
 کردوه ۵ گوزمرانی تهنگ بوو.

قَبْصُ الْمَالِ: مالهکهی وهرگرت.

قَبْصُ الْعَامِلِ أَجْرَهُ: کرێکارهکه کرێی
 خۆی وهرگرت.

قَبْصَ اللَّهِ فَلَانًا وَقَبْصَ رُوحَهُ: خودا
 فلانکەسی مراندو گیانی کێشا.

قَبْصٌ يَدُهُ عَنِ الشَّيْءِ: دهستی لهشتهکه
 گرتوه وهری نهگرت.

قَبْصٌ يَدِهِ عَنِ النِّفَقَةِ: دهستی خۆی
 لهنهفهقهو بهخشین گرتوه ۵ قورنان
 دهفه موئ: ﴿وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ
 وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ﴾.

قَبْصُ الشَّيْءِ: شتهکهی پێچاپهوه.

قَبْصُ الظِّلِّ: سیبهرهکهی کوێر کردوه،
 لای برد.

قَبْصُ الطَّائِرِ جَنَاحَيْهِ: باندکهک بهالهکانی
 کوکردنهوه بۆنهوهی بفری ۵ قورنان
 دهفه موئ: ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ
 صَفَاتٍ وَيَقْبِضْنَ﴾.

قَبْصُ فُلَانٍ: فلانکەس مرد پهان خهريک
 بوو بهمرئ.

أَقْبَضَ السَّيْفُ: شوین دهستی بو
 شمشیرهکه دروست کرد.

أَقْبَضَ فُلَانًا الْمَتَاعَ: فلانکەسی والی کرد
 کالاکه وهریگرئ.

قَابِضَةٌ: ههریهکه لهو دووانه دهستی

به سهر مافی نهوی تردا گرت.

قَبْضُ الشَّيْءِ: شته که ی له جنگی خویدا

کۆکردموه ۵ خستیه ژیر جنگی

خویده وه ۵ کۆی کردموه و بپچایه وه

۵ دهگوتری:

قَبْضُ وَجْهٍ: دهم و چاوی خوئی

و پکهنایه وه خوئی گرژ کرد.

قَبْضُ فُلًا أَلَا: ماله که ی خسته

دهستی فلانکه سه وه.

اِقْتَبَضَ الشَّيْءُ: به مانا (قَبْضُهُ) دئ.

اِقْتَبَضَ الْمَتَاعَ لِنَفْسِهِ: کالاکه ی و مرگرت

بوخوئی.

اِنْتَبَضَ الشَّيْءُ: شته که و پکهنایه وه

کۆبۆوه.

اِنْتَبَضَ الْمَالُ: ماله که و مرگرا.

اِنْتَبَضَ الرَّجُلُ عَلَى نَفْسِهِ: بیا و مه که

بارودوخه که ی پئ ناخوش بوو به و

ژیانه رازی نه بوو خوئی گۆشه گیر

کرد.

اِنْتَبَضَ عَنِ الشَّيْءِ: بیژی له شته که

هه لسا.

اِنْتَبَضَ عَنِ الْقَوْمِ: وازی له خه لکه که

هینا و جیی هیشتن.

اِنْتَبَضَ فِي حَاجَتِهِ: به له ی کرد، چاک

داوینی ئی هه لمالی.

تَقَابُضُ التَّبَايعِ: کرپار و فروشیار

هه ره که بیان مافی خوئی و مرگرت؛

فروشیار پارمو کرپار کالا.

تَقَبُّضُ الشَّيْءِ: شته که و پکهنایه وه

کۆبۆوه.

تَقَبُّضُ الْأَسَدِ: شیرمه که خوئی کۆکردموه

بو هه لمهت بردن و باز هاویشتن.

تَقَبُّضُ الْجِلْدِ: پسته که گرژ بوو

و پکهنایه وه.

تَقَبُّضُ عَنهُ: دهم و چاوی خوئی ئی گرژ

کردن و پیناخوشبوونی خوئی

به رامبه ر دهربری.

الْقَابِضُ: ناویکه له ناوه جوانه گانی خوا

۵ له بواری دهرماندا ناوه بو

دهرمانیک که سکچون بگریته وه

فهزه لاتئ ناو ریخۆله گان توند

بکاته وه.

الْقَبْضُ: دهگوتری: (صار الشئ في

قبضه) شته که بوو به ملکی نهو.

الْقَبْضَةُ مِنَ الشَّيْءِ: چنگیک لهشت

چنگ داگرتن ۵ دهگوتری: (أعطاه

قبضة من تمر) چنگه خورمایه کی دا

به فلان ۵ قورئان دمفه موئ:

﴿فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِّنْ أَثَرِ الرَّسُولِ﴾.

الْقَبْضَةُ: نهوی چنگی ئی دادمگری و

دمکه و پته ژیر چنگته وه.

الْقَبْضَةُ: که سیك توند چنگ بهشت دا

بگری و هه رشتیکی له دهستا بوو

به ری نه دا ۵ دهگوتری: (رَجُلٌ قَبْضَةٌ

رَفَضَۃً) پیاوێکه کهشتیکی کهوته
دهست لهدهستی نابیتهموه ۵ همروا
وشه‌ی (قُبْطَۃً) ناوه بۆ شوانی
حوشتر که گۆیان دهکاتهوه لییان
دهخوړئ بۆ ئهو شوێنه‌ی
مه‌به‌ستییه‌تی.

القَبِيضُ مِنَ الدَّرَابِ: وَلَاخِيكَ
له‌غارداندا خیرا خیرا قاچه‌کانی
به‌هوائ ۵ ده‌گوترئ: (فِرْسَ قَبِيضٍ
الشَّدِ) ۵ همروا وشه‌ی (القَبِيضِ) ناوه
بۆ پیاوی عاقل و کاراو به‌رده‌موام
له‌سهر نیشی خۆی.
القَبِيضُ: شوێنی مال ده‌سته‌که‌وتن ۵
ده‌سکی شمشیر که به‌ده‌ست
ده‌گیرئ و پر به‌مشته.
القَبِيضَةُ وَالْقَبْضُ: به‌مانا (القَبْضُ) دئ.
القَبْضُ: که‌سیک چه‌موش و دل ته‌نگ
بی و نه‌گیرت‌هموه ۵ پیاوێکی
کۆمه‌لایه‌تی نه‌بی و چه‌زی له
گۆشه‌گیری بی.

قَبَطَ الشَّيْءُ قَبْطاً: به‌ده‌ست شته‌کانی
کۆکردموه ۵ یان شته‌که‌ی تیکه‌لاو
به‌شتی تر کرد.

القَبْطُ: وشه‌یه‌کی یۆنانیه‌و ناوه بۆ
دانیشتوانی ولاتی میصر ۵ وه‌ل
ئه‌مرۆ مه‌به‌ست به‌و وشه‌یه
مه‌سیحیه‌کانی ولاتی میصره ۵ (ك:
أقباط).

القُبْطِيَّةُ: قوماشیکی سپی که‌تانی
ته‌نکه ۵ کاتی خۆی له ولاتی میصر
چندراوه.

قَبَعَ الْقَنْدُ قُبْعاً: ژیشکه‌که سه‌ری خۆی
خسته ناو پیسته‌که‌یه‌وه و خۆی
خرپکردموه.

قَبَعَ الرَّجُلُ: پیاوه‌که سه‌ری خسته ژێر
کراسه‌که‌یه‌وه.

قَبَعَ النِّجْمُ: نه‌ستیره‌که ده‌رکه‌وت دوا‌یی
ون بۆوه.

قَبَعَ الرَّايِعُ: پیاوه‌که له‌کاتی پرکوع بردندا
سه‌ری زۆر شوپ‌کردموه.

قَبَعَ فُلَانٌ: فلان‌کەس ماندوو بوو هه‌ناسه
برکیتی بی که‌وت.

قَبَعَ فِي الشَّيْءِ: چوووه ناو شته‌که‌وه.

قَبَعَ فِي الْأَرْضِ: به‌ناو زه‌ویدا گه‌را، پۆی.

قَبَعَ عَنْ أَصْحَابِهِ: له‌هاوه‌له‌کانی دواکه‌وت.

قَبَعَ الْجَوَالِقُ: لی‌واری جه‌واله‌که‌ی

هه‌ل‌گیرپه‌وه، لی‌واره‌کانی بۆ دیوی

ناوموه داداپه‌وه و بۆشه‌وه‌ی به‌ناسانی

شتی ناوموه‌ی ده‌ربه‌ینی.

إِقْبَعَ السَّاءُ: سه‌ری خسته ناو کوبه

ناومکه‌وه و ناوی ئی خواردموه.

إِنْقَبَعَ فُلَانٌ: فلان‌کەس سه‌ری خۆی

خسته ناو کراسه‌که‌یه‌وه.

إِنْقَبَعَ الطَّائِرُ: بالنده‌که چوووه ناو

هی‌لانه‌که‌یه‌وه.

الْقَابِغَةُ من خيول السبق: نهو نهسپهيه
له پيشپر كيدا له دواى نهسپى
په كه مهويه واته به دواى نهسپى
پيشكه و توومه.

الْقُبَاعُ: زيشك ۵ ئاميرى پيوانه
كهوره و مكوو ته غارو عهر به.

الْقُبْعَةُ: كوچكه منډال ۵ جوړه
كلاويكه سهر و دم و چاو د هپاريزي
له باران و تيشكى خوړ ۵ ستاره و
بيړى.

الْقُبْعَةُ: لوتى بهراز.

الْقُبْعُ: زيشك.

الْقُبْعَةُ: د مگوتري: (امراة قُبْعَةٌ طُلْعَةٌ)
نافرمتيكه جار جاره سهرى خو
ون دمكاو جار جارم ش سهر دمردني
چاو شاركي و سهره تانكه دمكا.

الْقُبَيْعَةُ من السيف: نهو شمشيرى
به قهراخى شويى دهست پي
گرتنيه وه پارچه زيو يان ناسن
ههبي.

الْقُبَيْعُ: دسكى شمشير كه به قهراخى
جي دهسته كه وه پارچه زيو يان
ناسن ههبي ۵ بالنده يه كى قاج
سووره له پيړى (الدعريات) ۵
دمندوكى قه نشاوه.

قَبَقَبَ الْفَحْلُ أَوِ الْأَسَدُ وَحَوْما: كه كه
يان شيرمه دنگى خو
له

كه پيړى دا گران پيړى ده و د ناسن

چير كړنه وه و دنگى لى هات.

قَبَقَبَ الرَّجُلُ: پياو كه قسه تيكه و
پي كه لى كړدن و بزركاندى ۵ (فهر
قَبَقَابُ).

تَقَبَقَبَ الْفَحْلُ أَوِ الْأَسَدُ: كه كه يان
شيرمه دنگى خو
له قور كيدا
گيرپاوه وه خوارديه وه.

الْقَبَابُ: زور بلو و چه قه چناو.
الْقَبَابُ: نه عمل ۵ قاپقاپ بنكه كه
له دارم و پشت پي لى چهرم و شتى
وايه.

قَبْلَ قَبْلًا: هات ۵ د مگوتري: (قبل الليل أو
العام أو الربيع).

قَبَلَتِ الرِّيحُ: بايه كه هه لى كړد.

قَبْلَ عَلَى الْعَمَلِ: په لى له نيشه كه ده
كرد.

قَبْلَ الْمَكَانِ: شوي نه كه خسته به رده مى ۵
د مگوتري: (قَبَلْتُ الْجَبَلَ مَرَّةً وَدَبَرْتُهُ مَرَّةً
أُخْرَى) جار يك كي وه كم ده خسته

به رده م و دهميكش دم خسته
دواخو مه وه ۵ د مگوتري: (قَبَلْتُ الْمَاشِيَةَ
الرَّوَادِي) نازه كان هاتن بو شيوه كه ۵
(قَبْلَ النَّعْلِ) پشته پي بو نه عله كه
دروست كړد ۵ (قَبْلَ الثَّرْبِ) كراسه كه
پينه كړد.

قَبْلَ بَفْلَانٍ: بوو به بهر عوده ي فلان و
كه فيلي كړد.

قَبِلْتُ الْقَابِلَةَ الْوَلَدَ: مامانه که له کاتی
له دایکبوونی مندا له که دا پیشوازی لئ
کرد په کهم کهس بوو له کوشی گرت.
قَبِلَ الشَّيْءَ قَبُولًا: به پیخو شحالیه وه
دیار په کهی و مرگرت: دمشگورتی: (قَبِلَ
الله دعاء فلان) خودا نرای فلانی قبیول
کرد.

قَبِلَ الْعَمَلُ: به نیشه که پازی بوو: (قَبِلَ
الْخَبَرَ) هه واله کهی به لاهه راست بوو
بهر پاستی زانی.

قَبِلَ فلان قَبْلًا: فلان کهس له چا ویدا جوړه
خیلیه کی تیدا بوو: (فهو أقبِل) :
دمشگورتی: (قَبِلْتُ عَيْنَهُ) : (فهو قَبْلًا).
قَبِلَ الرَّجُلُ قَبْلًا: پیاوکه بوو به کهم فیل و
بهر عوده.

أَقْبَلَ: هات، گه پشت: دمشگورتی: (أَقْبَلَ
الركب) کاروانه که گه پشت: (وَأَقْبَلَ
العام) سال تازه بووه سالی نوئ هات.
أَقْبَلَ بالشَّيْءِ: شته کهی چاک نه منجم دا
دمشگورتی:

أَقْبَلْتُ الْأَرْضَ بِالنَّبَاتِ: زهویه که گیاو
گزی باشی پرواند.

أَقْبَلَ بفلان: فلان کهسی هه لپشکنی و
چه ندو چونی له گه ل دا کرد
بوئ هوی کارمکه قبیول بکا.

أَقْبَلَ عَلَى الْعَمَلِ وَغَرَهُ: دهستی
به کارمکه کرد: دمشگورتی: (أَقْبَلْتُ

الدنيا عليه): دنیا پوی تی کردو
خیرو بیرو به سهردا پڑا.

أَقْبَلَ عَيْنَ فلان: چاوی فلانی خیل کرد.
أَقْبَلَ فلاناً الشَّيْءَ: شته کهی خسته
بهرده می فلان: دمشگورتی: (أَقْبَلْتُ
الماشية الوادي) نازده له کانی بهرمو
دوله که ناراسته کردن.

أَقْبَلْنَا الرِّمَاحَ غَرَّ الْقَوْمِ: ږمبه کانمان
ناراسته ی خه لکه که کرد.
أَقْبَلَ فلاناً الطَّرِيقَ: فلان کهسی شارمزی
ږنگاکه کرد.

قَابَلَهُ: بهرمو پوی بووه پوی تی کرد.
قابل الشَّيْءِ بالشَّيْءِ: شته کهی بهرام بهر
شته که کرد.

قابل الكتاب بالكتاب: کتیبه کهی
له گه ل کتیبه کهی تردا بهراورد
کرد.

قَبَّلَهُ: ماچی کرد.

قَبَّلَ الْعَامِلَ الْعَمَلُ: کریکاره کهی والئ
کرد به شیوهی گریبه ست پابهندی
کارمکه بی.

إِقْبَلَ الرَّجُلُ: پیاوکه دواي گیلی و
نه فامی عاقل بوو.

إِقْبَلَ أَمْرُهُ: دهستی به کارمکه ی
کرده وه.

إِقْبَلَ الْمُحْطَبَةُ: به شیوهی سهردهسته کی و
نیرتیجالی وتاره کهی خوینده وه،

لەوێ پێش نامادەباشی بۆنەکردبوو.
تَقَابَلَا: بەرمووی پێگرت بۆوونەوێ
ڕوویان لەپێگرت کرد.

تَقَبَّلَ بِهِ: بوو بەگەفیلى و بەرعودەى بوو.
تَقَبَّلَ الشَّيْءَ: شتەكەى قبوڵ كرد،
بەشتەكە رازی بوو ۵ دەشگوتری:
(تَقَبَّلَ اللَّهُ الْأَعْمَالَ) خودا
كردمەكانت ئی وەرگیرێ و پاداشتت
بداتەوێ.

إِسْتَقْبَلَهُ: پێشوازی ئی كرد ۵ بە
پێخۆشبوون و سۆزمە بەرمووی پیری
هات.
إِسْتَقْبَلَ الْأَمْرَ: كارەكەى دەست
پێكردمەوێ.

الِاسْتِقْبَالَ: ژوری پێشوازی كردن لە
میوان ۵ بەربێلا.

الْقَابِلَةُ: مامان ۵ (ك: قوابل).
قَوَابِلُ الْأَمْرِ: سەرمەتاكانی شت ۵
سەرمەتاكانی كار.

القابلية: نامادەباشی بۆ قبوڵ كردنی
شتێك.

القابل: هەڵاشێك لەنیوان دوو خانوو
یان دوو دیواردا كە بەژێر پێ خەلك
بڕوا واتە: دالان ۵ (ك: قوابل).

الْقِبَالُ: ئەومێه دوو قاچی مەزەك
پێشەوهیان لێك نزیك بێو
پاژنەكانیان لێك دوورگەونەوێ.

الْقِبَالُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ: سەرمەتای هەموو
شتێك ۵ پێگەم دیمەن كە دەبیبینی
لەهەر شتێك.

قِبَالُ الدَّابَّةِ: ناوچەوانی و لاخو
پالەكانی.

الْقِبَالَةُ: كۆمپێاله ۵ دەشگوتری: (خەن
لە قِبَالَةِ فُلَانٍ) ئێمە لە ژێر عۆهەمو
پەیمانی فُلَانٍ داین.

الْقِبَالَةُ: كەفالهت و بەرعودە بوون ۵
پێشەى مامانی ۵ كردمەوێهەك كە
مەزە لە ئەستۆی دەگرت.

الْقِبَالَةُ مِنَ الطَّرِيقِ: ئەومێ دێتە بەرمە
پێگا ۵ دەگوتری: (جەلس فُلَانٌ قِبَالَةَ
فُلَانٍ) فُلَانَكەس لەبەرامبەر فُلَاندا
دانیش.

قَبْلُ: زەمەنى زەمانی رابردووە ۵ یان زەمەنى
مەكانی پێشەوهیە.

الْقَبْلُ: مەبەست ۵ دەگوتری: (إِذَا أَقْبَلُ
قَبْلَكَ) كەوابێ من مەبەستى تۆ
دەكەمە مەبەستى خۆم.

الْقَبْلُ: پێشەوهى شت ۵ قورئان
دەفەرموئ: (إِنْ كَانَ قَبِيضُهُ قَدْ مِنْ
قَبْلِ فَصَدَّقْتَ) ۵ هەروا وشەى (قَبْلُ)
ناوە بۆ بناری كێو ۵ بۆ سەرمەتای
زەمان و پۆزگار ۵ دەگوتری: (كان
هذا في قَبْلِ الصَّيْفِ): ئەمە لەپێش
هاتنى هاوین دا بوو ۵ هەروا ناوە بۆ

شهرمگای پیشه‌روی پیاو و ناهرمت
 ۵ دهسگوترئ: (رایته قُبلًا) به ناشکرا
 نهوم بینی.

الْقَبْلُ: هیزو توانا ۵ دهسگوترئ: (مالي به
 قَبْلَ) نهمن توانای نهوم نیه ۵ (لي
 قَبْلَ فلان دين) من لای فلان قهرزم
 ههیه.

الْقَبْلُ: دهسگوترئ: (رایته قُبلًا) به ناشکرا
 نهوم بینی.

الْقَبْلُ: جۆره خیلاییه که له جاودا ۵
 به لگه‌ی ناشکرا. کێو و گردو
 ته‌پۆنکه ۵ بناری کێو ۵ دهسگوترئ:
 (انزل بقبل هذا الجبل) دابه‌زه بۆ
 بناری نهو کێوه.

الْقَبْلَةُ: ماچ ۵ نیشانه‌یه که به گوێچکه‌ی
 مهرهوه.

قُبْلَةُ الْحُمَى: زبیکه‌یه که له سهر لیوی
 لهرزوتادار په‌یدا ده‌بێ.

الْقَبْلَةُ: پۆگه ۵ که‌عه که موسولمانان
 له نوێژدا روی تێده‌که‌ن ۵ لایه‌ن و
 پو ۵ دهسگوترئ: (ما لکلامه قَبْلَةَ)
 قسه‌که‌ی هه‌یج پویه‌کی نیه.

الْقَبْلَةُ: میرویه‌که له‌ناو کۆمه‌لگای
 پاشکه‌وتوودا هه‌لی ده‌گرن، به‌خۆیدا
 ده‌که‌ن بۆ ده‌فعی جاوه‌زار یان بۆ
 ده‌سته‌به‌ر کردنی خۆشه‌ویستی
 په‌کێکی تر بۆخۆی، به‌تایبه‌تی

هه‌ندی ئافهرتی کائام به‌کاری
 ده‌هینن بۆ نه‌وه‌ی می‌رده‌که‌ی خۆشی
 بوئ ۵ ئیستاکه ده‌بینی هه‌ندی
 که‌س می‌روی شین به‌ پی‌شی
 ئۆتۆمبیله‌کان یانه‌وه ده‌که‌ن نه‌وه
 پاشماوه‌ی نه‌و دابو نه‌ریته
 دواکه‌وتوو هیه.

الْقَبُولُ: پهمانه‌ندی و مه‌یلی دڵ بۆ لای
 جوانی و خال و نیشانه ۵ بای صه‌با.
 الْقَبِيلُ: جهین و کۆمه‌ل و شوێنکه‌وته‌و
 دار و ده‌سته ۵ هاوشیوه ۵ که‌فیل و
 به‌رعووده ۵ عه‌ریض.

القبيلة: هۆزو خیل و تاپه‌فه ۵ سیرمه‌ی
 لغاو ۵ کونه قۆبچه ۵ ئیسقانیکی
 سهره ۵ (ك: قبائل).

قبائل الشجرة: لقو پۆپی دره‌خت ۵
 دهسگوترئ: (لرب قبائل) قوماشی
 پزێو.

المقابل من الرجال: پیاوی وه‌جاخزاده
 له‌لایه‌ن دایکو باوکه‌وه.

المقابلة من الشاء والنوق: مه‌رو
 خوشتری گوێ هه‌لدراو له‌لای
 پی‌شه‌وه‌ی گوێیان دراپه‌که
 دیار نه‌بێ.

المقابلة: له‌ زاراوه‌ی زانستی به‌دیع دا
 بریتیه له‌وه‌ی دوو مانا یان زیاتر
 به‌یانی، ئه‌مجار دژی نه‌و مانایانه

بِئِنِّى وَهَكُوو (فليضحكوا قليلا
وليكرها كثيرا).

الْمَقْبَلَةُ: (أرض مقبلة) زمويهكه باران
ناوبهناو لیى بارپوه ههمووی
نهمگرتوتهوه.

قَبْنٌ قَبْرُنَا: بهناو زمویدا گهرا بؤ
بهدهستهینانی سودو قازانج.

أَقْبَنَ فُلَانٌ: فلانکهس تی شکا ههلات ه
خیرا بازی هاویشته.

قَبْنُ الشَّيْءِ: به قهپان شتهکهی کیشا.
القِبَانَةُ: قهپانچیه تی.

الْقَبَانُ: قهپان نامیریکه بؤ پیوانی
شت ه چاودیرو نهمیندار ه
دمگوتری: (فلان قبان علی فلان)
فلانکهس چاودیرو فلانه
بهئیشهگانی دا دهچیتهوه ورد
بینیان تیدا دمکا.

الْقَبِيْنُ: کهسیک کارهگانی بهجوانی بؤ
رپها نهگرین و همرخهریک بیو
بهرههمی باشی نه بی.

قَبَاهُ قَبْرًا: بهسمری پهنجهی شتهکهی
کوگردوه ه دمشگوتری: (قبا
الزعفران ونخوه) زمعفهراکهی
چنی.

قبا الشَّيْءِ: شتهکهی کهوانه کردهوه.

قبا البناء: بالهخانهکهی بهرز کردهوه.

قَبْنَى الثَّوْبِ: قوماشهکهی وا درو

بهکهئکی نهوه بی لهسمر پؤشاکهوه
لهبهر بکری.

قَبْنَى الْمَتَاعِ: کالاکهی پیچاپهوهو نامادهی
کرد بؤ ناردن بؤ شوینیک تی.
إِنْقَبَى: خوی شاردهوه.

تَقَبَّى الشَّيْءُ: شتهکه وککوو گومبهزی
لی هات.

تَقَبَّى فُلَانٌ: فلانکهس پالتوی لهبهر
کرد ه رپوی زانکوی لهبهر کرد ه
دهگوتری: (تَقَبَّى قِبَاءَهُ) پالتوکهی
خوی لهبهر کرد.

الْقَائِيَاءُ: پیای خرابو خویپی ه (نبر
قاییاء): کوومهئیک مروف کوپینهوه
بؤ مهی خواردنهوه.

القَائِيَّةُ: نافرمئیکه روهکی عوصفور
بجنی و کوی بکاتهوه.

القَبَا: (قَبَا القُرس) نیوهی کهوان، واته:
نیوهی داره کهوانهپیهکه.

القَبَاءُ: پؤشاکیکه لهسمر پؤشاک تی
لهبهر دمکری وککوو پالتوو رپبو
سهدریه ه یان کراسیک تی دریزوه
پشتینی لهسمر دهپهستری.

القَبْوُ: تاقمیک کهوانهپیه ه سهردابو
ژیر زمهینیکه لههاویندا هئینک و
گونجاوه بؤ تیدا هه لگرتنی
شیرمههنی و میوه.

القَبْرَةُ: کورخانه ه دوکه ل کیشی
تهندور.

قَتَبَهُ قَتَبًا: پيخوئەى سورگراوهى
دەرخوارد دا.

اَقْتَبَ الْبَعِيرُ: کورتانه بچکۆلهى له پشتهى
حوشترمه که شهتهك دا.

اَقْتَبَ الْيَمِينُ: سویندهکەى جهخت
کردموه و گهورهى کرد ه (اَقْتَبَ فَلَانًا
يَمِينًا): سویند خواردنهکەى له سهمر
فلانکهس گران کرد.

اَقْتَبَ الدِّينَ فَلَانًا: قهرزکه فلانکهسى
له گل و گۆ خست.
قَتَبَهُ تَقْتِيبًا: کهوانهى کردموه
چهمانديهوه.

الْقَتَبُ: زین و کورتانیکی بچوکه
بهمنه ندهى دوگی حوشتره.
الْقَتَبُ: پیاوی کهم چلیدانه و تورپه
تهوسن ه کهسێک زوو تورپه بێ.
الْقَتَبُ: بهمانا (الْقَتَبُ) دئ ه پيخوئە ه
نامیری ناعورو ناو هه لکێشان
بههه موو جوړه گانیه وه و بههه موو
پارچه گانیه وه.

الْقَتَبَةُ: پيخوئە ه (ك: قَتَب).
الْقَتَبَةُ مِنَ الْإِبِلِ: حوشتریکه که زین و
کورتانی بچوکی لئ شهتهك درابى ه
له همدیسدا هاتوو: (لا صدقة في
الإبل القترية) زمکات له حوشتری
تهرخانکراو بۆ ناو هه لکێشان و
نیش کردنی لهو جوړه نیه.

قَتَّ فُلَانٌ قَتًّا: فلانکهس درۆى کرد.

قَتَّ فُلَانٌ بَيْنَ النَّاسِ: فلانکهس گوپی
هه لخست بۆنه وهى قسهى خه لک
بیبیس و نهوان پێى نه زانن.

قَتَّ فُلَانًا: شوین فلانکهس کهوت به نهینى
بۆنه وهى بزانی چى دهکاو بۆ کوئ
دهچى.

قَتَّ الْحَدِيثُ: قسهکەى بهشیوه هه له هوگێرو
تهزویر گێراپه وه ه دهگوترئ: (هو يفت
الحديث) قسهکه تهزویر دهکاو درۆو
دهلهسهى پێوه دهنئ و وایشى نیشان
دمدا که حق و راسته.

قَتَّ أَمْرَ الشَّيْءِ: بهدوادا چوونى بۆ شتهکه
کرد و وېستى بزانی چۆنه و چیه.
قَتَّ الشَّيْءُ: شتهکەى ناماده کرد ه کهمى
کردموه ه کهم کهم گردى کردموه ه
(فهر قَتَات وَقُوت).

قَتَّتِ الْأَحَادِيثُ: قسهکانى بهشیوهى
نالهبار و گهندهلئ گه یاند.

قَتَّتِ الْأَفَارِيه: داو و دهرمانهکانى خسته
ناو مهنجه له کهوه بۆ کولاندن.

قَتَّتِ الزَّيْتُ: له ناو زهپته کهدا بۆنى
خۆشى تئ کرد و قهرچاندی ه یان
زهپته کهى تیکه لئ رۆنى بۆنخۆش
کرد (فهر مَقَّت).

الْقَتُّ: درۆى نامادمکراو ه هه موو
روهک و گزو گیایهک که خۆرپسک بئ

يان بچيندرئ له باخچهو بهردرگادا.
 الْقَتَاتُ: نهو كهسهى خو له خهك
 دمگريو گوى بو وتو ويژمكانيان
 هه لده خاو نهوان ناگايان لى نيه.
 قَتَدَتِ الْإِبِلَ قَتْدًا: حوشرمهك توشى سك
 ئيشه بوو به هوئى خواردنى رومكى
 (قه تاد) گوينى.

الْقَتَاد: رومكىكى پتهوه حهلاويه له
 بپري (القرنية) به له ولاتى سودان
 بپي دهگوتري: (الخشاب) باشتري
 صه مغى لى بهرهم دهيندرئ، نه
 رومكه له ولاتى كوردستان بپي
 دهگوتري گوينى و له كوستانهكان
 خوړسكهو كهتيره لى بهرهم
 دهيندرئ، نه رومكه حهلهكانى
 دهپروزيئري و ورد دمگري باشتري
 لهومرو ئالفه بو رهمه ولاخ.

الْقَتْدُ: نهو دارو تهخته به به بو رحلو
 شه بهكهى دهورى دووگى حوشر
 بپكهوه شهتهك ددرئ وهكوو
 جوژه كورتانيك ه (ك) اَقْتَاد و
 قترد).

قتر فلان قَتْرًا: فلانكهس ژيانى تهنگو
 گوزمرانى ناخوش بوو.

قتر فلان على عياله: فلانكهس كهو
 كوپى رهچاو كرد له بهخيوكردنى
 مال و مندالى دا.

قَتَرِ اللَّحْمُ: گوشتهكه بوون بهرامى بلاو
 بووه.

قَتَرِ لِلْأَسَدِ: له نزيك داو و تهلهوه گوشتى
 بو شيرمهك دانا به جوړيك شيرمه
 بوئى گوشتهكه بكا بوئهوهى بكهوتنه
 داوهكهوه.

قَتَرِ الشَّيْءَ وَالْأَمْرَ: شتهكهى به پيوست
 زانى، كارمهكى به پيوست لهقه لهم دا
 ه شتهكهى فرئ دايه لاوه ه ههئى له
 شتهكهى خسته پهنا ههئيكى.

قَتَرِ الْبِرْعَ: سهره بزمارى تيزى بو زريكه
 دروست كرد.

قَتَرِ الْبُخْمُرُ وَاللَّحْمُ وَغَيْرُهُ قَتْرًا: بوخورمه
 يان گوشتهكه بوون بهرامى بلاو بووه.
 أَقْتَرِ الرَّجُلُ: بپاوكه گوزمرانى تهنگ
 بوو ه قورشان دمه موئ: ﴿وَعَلَى
 الْمُفْتِرِ قَذْرٌ﴾.

أَقْتَرَتِ الْمَرْأَةُ: ئافهرتهكه دار عودو
 بوخورى سوتاند.

أَقْتَرَتِ الصَّائِدُ أَوْ الصَّيْدُ: نيچيرموانهكه
 يان نيچيرمهك جووه كوختهكهوه.

أَقْتَرِ اللَّهُ رِزْقَ فُلَانٍ: خودا پرزى فلانى
 كهو كردهوه گوزمرانى ناخوش كرد.
 أَقْتَرِ النَّارَ: ئاگرمكهى والى كرد دووكه
 بكا.

قَتَّرَ عَلَى عِيَالِهِ: له پوى بهخيوكردنى
 مال و منداليهوه رزودو چروك بوو

باش به خوی نه کردن.

قَتَرَ الشَّوَاءُ: بۆنی برز او مکه بلاو

بۆته وه دهسگوترئ:

قَتَرَ الرَّجُلُ الشَّوَاءَ: پیاو مکه بۆنی

برز او مکه ی وروژاند.

قَتَرَ الصَّيَادُ لِلْأَسَدِ: نیچیر موانه مکه

گۆشتی بۆ شیر مکه له نزیك داو و

ته له مکه دا دانا بۆته وه ی بۆنی بکاو

بکه و پته داو مکه وه.

قَتَرَ الْأَشْيَاءَ وَبَيْنَهَا: شته گانی لیک

نزیك کردنه وه و ناماده ی کردن بۆ

به کاره ینان، له حه دیسدا هاتوو:

(أَن أَبَا طَلْحَةَ كَانَ يَرْمِي وَالنَّبِيَّ صَلَّى

اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقْتَرِبُ بَيْنَ يَدَيْهِ) واته:

ئهبو ته لحه تیربارانی کافر مکه گانی

دمکرد پیغه مبهـ (د.خ)

سهر مته مکه گانی بۆ ریک دهخستن.

قَتَرَ فَلَانًا عَلَى قَتَرِهِ: فلان مکه سی به سه ر

لادا خست.

أَقْتَرِ الصَّائِدُ فِي قَتَرِهِ: نیچیر موانه مکه

جووه ناو هوخته مکه یه وه، خوی تیدا

حه شار دا.

تَقَاتَرَ الْقَوْمُ: خه لکه مکه فیل و همره جیان

له یه مکه تر کرد.

تَقَتَّرَ فَلَانٌ: فلان مکه سه رقی هه لساو خوی

ناماده کرد بۆ کیشه و دمه دمه.

تَقَتَّرَ فَلَانٌ لِلصَّيْدِ: فلان مکه سه له

هوخته مکه یدا خوی حه شاردا

بۆته وه ی فیل له نیچیر مکه بکاو

بیگرئ یان بیکوژی.

تَقَتَّرَ عَنْهُ: لیلی لاکه وت، لیلی دوور

که و ته وه.

تَقَتَّرَ فَلَانًا: هه ولیدا فیل له فلان مکه سه

بکاو غافل گیری بکا.

الْقَاتِرُ: زمعیفو لاواز.

الْقَتَارُ: دوکه لیک بۆنیکی تایبه تی

هه بی که به هوی برژاندن و کولاندن،

یان سوتاندنی نیسقی یان بوخور.

الْقَتَرُ: ئه ملو ئه ولای شت ه (ك: أقتار).

الْقَتْرَةُ: قه صه ب که ئاراسته ی نامانج

دمکرئ ه (ك: قَتْر) ه (إِسْنِ قَتْرَة)

مار یکی پیسه به هه ر که سی که وه

بدا دمیکوژی.

الْقَتْرَةُ: گوزمرانی ناخوش و ته نگ ه

کون و درز له جۆگا ئاو یان حه وزی

ئاو یان بۆری ئاو که ئاوی لی بجی بۆ

ناو باغچه ه کونی سورگی و زمانه ی

کیلۆن که له کاتی داخستن دا ئه و

زمانه یه تیدا دموهستی ه ئه لقه ی

قه لغان و زری ه کونی ته ندور، چاوی

ته ندور ه کونیک که دهران دهر بی

ه گۆخته و سه نگه ری نیچیر موان که

خوی تیدا حه شار دما له کاتی

هه ولدانی دا بۆ گرتنی.

الْقَتْرَةُ: شیوه دوکهل و تهپو تۆزیکه
لهکاتی کارهساتی ناخۆشدا دهم و چاو
دادمگری ۵ قورئان دمفهرموی:
﴿وَوَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ تَرْهَقُهَا
قَتَرَةٌ﴾.

الْقَتَرُ مِنَ الرِّجَالِ: پیاوی پژدو چروک و
بهخیل.

الْقَتَرُ: سهری بزمار لهئهلقهه زری دا
۵ سهرمتهای دمرکهوتنی موی سپی و
نیشانهی پیری.

قَتَعَ قَتْعًا: چهوسایهوه و ژێردهستهو
زهلیل بوو.

قَاتَعَهُ: سهری لهگهل کرد، کوشتی.

الْقِتْعُ: شانهای ههنگ له کونه شاخیکی
کهمیگ قول.

الْقِتْعُ: کرم بهگشتی ۵ کرمیکی سوره
ومکوو مؤرانه وایه دار دهخوا.

الْقَتْعَةُ: زهلیل و ژێردهستهو چهوساوه.

قَتَلَهُ قَتْلًا: کوشتی ۵ دهمگوتری: (قَتَعَ

الله فلاناً) خودا شهرو نهگبهتی

فلانکهسی لایرد ۵ برسیایهتی یان

تینوایهتیهکهی نههیشته ۵ (قتل

غلیله) شیفای دا ۵ (قتل الخمر) ناوی

تیگهل به شرابهکه کرد بۆنهوهی

که سکونی و کاریگهریهکهی کهم

بیتهوه.

قَتَلَ فلاناً: فلانکهسی زهلیل کرد.

قَتَلَ الشَّيْءَ علماً: چوووه ناو شتهکهوهو
لیی کۆلیهوهو چوووه بنجو و بناوانی
باسهکهو بهتهواوی تییدا کارامه بوو.
أَقْتَلَهُ: راپیواند بۆ کوشتن.

قاتله مقاتلة و قتالاً: سهری لهگهل کرد

۵ مهنعی کردو لهمپهری خسته

بهردهم ۵ له چه دیسدا هاتوو که

پنغه مبهمر (د.خ) دهربارهی کهسیک

که به بهردهم نوێزکهردا برپا

فهرمویهتی: (قاتله فانه شیطان)

مهپهیلهو رهدی بکهروه نهوه نوێز

بره.

قَاتَلَ الله فلاناً: خودا نهفرینی له

فلانکهس کرد ۵ قورئان دمفهرموی:

﴿قَاتَلَهُمُ اللَّهُ أَلَمَ يُؤْفِكُون﴾.

قَتَلَ فلاناً: فلانکهسی کوشت و نهتی

جهستهی کرد ۵ زهلیل و ژێرباری کرد

۵ دهمگوتری: (قلب مَقْتُل) سۆزو عیشق

کاری تی کردوووه.

قَتَلَ القَوْمَ: ژمارهیهکی زۆری له

قهومهکه کوشت.

إِقْتَتَلَ القَوْمَ: خهلهکهکه پهکتریان

کوشت و بر کرد.

إِقْتَتَلَتِ النساءُ فلاناً: ناهرمتهکان

فلانکهسیان توشی داوی عیشق

کردو وازیان ئی نههینا تا لهناویان

برد.

إِقْتَتَلَهُ الْجُنُ: جندوکه شیتیان کردووه.
أَقْتَتَلَ الرَّجُلُ: پیاوکه عهشوق دلداری
شیتی کردووه ۵ عهقل و هوشی
لهدست داوه.

تَقَاتَلَ الْقَوْمُ: خه لکه که په کتریان
کوشت و بر کرد.

تَقَتَّلَ الْقَوْمُ: خه لکه که شه پریان بوو.
تَقَتَّلَ الرَّجُلُ لِحَاجَتِهِ: پیاوکه به پیر
پیداو یستی هکانی خو په وه چوو
هه ولی دابینکردنی دا.

تَقَتَّلَ لِلْمَرْأَةِ: خو ی بو نافرته که
گهر دنکه چ کردو ملکه چی بوو.
تَقَتَّلَتِ الْمَرْأَةُ فِي مَشِيَّتِهَا: نافرته که له
رؤیشتنی دا خو ی باداو لارو له نجهی
کرد.

تَقَتَّلَتِ الْمَرْأَةُ لِلرَّجُلِ: نافرته که خو ی
نارایش داو خو ی پازانده وه بو
پیاوکه تاوای لی کرد عاشقی بی.
إِسْتَقَتَّلَ: ملکه چی کوشتن بوو.
إِسْتَقَتَّلَ فِي الْأَمْرِ: له کارمکه دا ملکه چی
بوو.

الْقَتَالُ: نهفس ۵ یان باقی مهندهی
نهفس ۵ دهگوتری: (أَصَابَ قَتَالُهُ) ۵
(دابة ذات قتال) ناژه لیکه گوشت و
بهزی زوره.

الْقَتْلُ: هاوشان و بهرام بهر ۵ دهگوتری:
(هما قتلان) نهو دووه هاوشانی

یه کترن ۵ زاناو ناگادارو لیزان
به کاروبار، دهگوتری: (إِنَّهُ لَقَتْلٌ شَرٌّ)
نهو لیزانه له شهرو جهنگ دا.
الْقَتْلُ: که سیک زور بکوژ بی زوری
خه لک کوشتی.

الْمُقَاتِلُ: جه نگاومر، ناماد مکر او
پامکراو بو شهر.

الْمُقْتَلُ: ماندو و شپرز به کاری
گهر دنکه چی و زه لیلی ۵ پیاوی
قالبوو و له بوته دراو و خاوم
نهمون.

الْمُقْتَلُ: شوینی شهرو جهنگ یان کاتی
شهرو جهنگ ۵ شوینی کوشندهی
ناده میزاد یان گیانه بهری تر که
پی کراو زمبری لی درا گیانی
لهدست بدا ۵ دهگوتری: (مقتل
الرجل بین فکیه) کوشنده ترین
شوینی ناده میزاد له نیوان
دووشه ویله یه تی واته: زوبانیه تی ۵
دهسگوتری: (وَلَنِي مَقَاتِلُكَ) روم
تی که دم و چاوت بخهره بهرام بهرم.

الْمُقْتَلَةُ: گوز په پانی شهرو جهنگ، شهری
کوشنده و تارومار کهر ۵ دهگوتری:
(كانت بالروم مقتلة عظمة).

قَتَمَ قَتْمًا: تمپ و توژاوی مه یله و رمش یان
مه یله و سوور ۵ دهگوتری: (قَتَمَ الْغَبَارُ،
وَقَتَمَ الرَّجُلَ).

قَتَمَ النَّهَارُ: رۆژمکه تەپ وتۆزی زۆری تیدا بوو.

قَتَمَ قَتْمًا وَقُتُومًا: بەمانا (قَتَمَ) دئ ە (فهر) اقم وهي قتما.

اَقْتَمَ الشَّيْءُ: بەمانا (قَتَمَ) دئ.

اَقْتَمَ الْيَوْمَ: رۆژمکه تەپ وتۆزی زۆر بوو.

الْاَقْتَمُ: شتێك كه تەپ وتۆزاوی و مەیلەو رەش یان مەیلەو سوورە ە (أَحْمَر قَاتِمَ) رەنگی زۆر سوور.

الْقَتَامُ: تەپ وتۆزی مەیلەو رەش ە دەرگوتری: (ارْتَفَعَ الْقَتَامُ حَتَّى خَفِيتَ الْأَعْلَامُ) تەپ وتۆزی هیندە بەرز بوو نیشانه و دیاردەکان تارماپیان نەما.

الْقَتْمُ: تەپ وتۆز ە بایەكە تەپ وتۆزی زۆر بهین.

الْقَتْمَةُ: رەنگێكە تەپ وتۆزی مەیلەو سوورە ە یان مەیلەو رەشه.

قَتَنَ الْمِسْكُ أَوْ الدَّمُ قَتْنًا: ميسكه وشك بوو تەراپی نەماو رەش هەلگەرا.

قَتَنَ الرَّجُلُ وَغَيْرَ قَتْنَةً: پیاوێكە خواردنی كەم بوو كز و لاواز بوو (فهر) وهي قَتِن.

أَقْتَنَ: بەمانا (قَتَنَ) دئ.

الْقَتِنُ: هەزار پە ە كز و لاواز ە سەرە پمبی تیز.

قَتَا فُلَانًا قَتَاً: خزمەتی فلانكەسی كرد ە دەرگوتری: (فلان يقتو الملوك) فلانكەس

خزمەتکاری پاشایان دەكا.

اِقْتَوَى فُلَانٌ: فلانكەس بوو بە خزمەتچی.

المقتوى: خزمەتكار ە (ك: مقتاية ومقتون).

المقتوين من الناس: كەسانێك بەنانهسکی خزمەتی خەلك دەكەن ە بۆنیرو می و تاك و كۆ و دوانی) بەیهك شیۆه دەرگوتری: (رجل مقتون) و (امراة مقتون) (ورجلان مقتون وامرأتان مقتون ورجال مقتون و نساء مقتون).

أَقْتَأَ الْمَكَانَ: شوینەكە خەیار و شتی وای زۆره ە دەرگوتری: (أَقْتَأَ الْقَوْمَ) خەلكەكە خەیاریان زۆر بوو.

الْقِئَاءُ: جۆره كالهێكە لەخەیار دەجێ و لەو درێژتر دەبێ وەكوو ترۆزی و كالیار ە لە ولاتی میصر بەهەموو جۆرهكانی دەرگوتری خەیار.

الْقِئَاءُ: شوینێك خەیارێ لێ بێ، خەیارێ لێ بچێندری و لێی بپروێ ە (الأرض المقناة) زوێهك خەیارێ زۆر بێ.

قَتَّ الشَّيْءُ قَتًّا: شتەكەى كۆكردەوه زۆرى

گردکردموه ۵ دهگوترئ: (قَتَّ فلانُ
مالاً) فلانكەس مال و سامانیکی زۆری
كۆكردموه ۵ دهگوترئ: (وجاء یَقْتُ معه
دینا عریضة) ۵ ههروا وشهئ (قَتَّ)
به مانا لابردن و پادان دئ، دهگوترئ:
(قَتَّ السَّيْلُ هَشِيمَ النَّبَاتِ) لافاوکه
پوش و په لاشهکهی پاداو پیئ خۆی
دا.

إقْتَتَّ الشَّيْئُ: شتهکهی له پرگ دمرکیشا،
له بیخ هه ئی کهند.
إقْتَتَّ الْقَوْمُ عَنْ أَصْلِهِمْ: خه لکهکهی
له شوین خۆی هه لکهکند.

القَتَاثُ: کال ۵ دهگوترئ: (جاء القوم
بِقَتَائِهِمْ) خه لکهکه به خویان و
کالاکانیان هه هاتن.

القَتَاثَةُ: کۆمه ئیک ناده میزاد.
القَتِيثُ: نه و توپکل و پرزو پالهیه
لهقه دی دارمیو یان دارخورما
دمکوهیته خوار ۵ نه مامه خورما
له و کاته دا که له بنکهکهی خۆی
هه لکهکند.

القَتِيثَةُ: به مانا (القَتَاثَةُ) دئ.
الْمَقْتَةُ: تهخته داریکی پانه منداڵ
یاربی هئ دمهکن.

قَتَّمَ فلان في مشيه: فلانكەس له رۆشتندا
ته مبه ئی کرد.

قَتَّمَ فلان من ماله: له مال و سامانی خۆی

بهشی فلانكەسی دا.

قَتَّمَ الشَّيْئُ: شتهکهی هه موو یان زۆربهی
كۆكردموه.

إقْتَمَّ الشَّيْئُ: به مانا (قَتَّمَهُ) دئ ۵
شتهکهی له بیخ دمره ئناو
شوینه واری ئی نه هئ شتهوه.

قَتَّامٌ: ئیسمی فعیلی ئه مره به مانا
(أَقْتَمْتُ) دئ ۵ ههروا ناوه بو
که متیاری می له م روهوه که متیاری
می ته مبه ئه و له رۆشتندا زۆر
له سهر خۆ دهرپوا.

القَتْمُ: که سیک کۆکه رموه ی خیر و بیر
بی

قَتَّما فلان: فلانكەس شتیکی خوارد
خرمه ی هات و مکوو خه یار و ترۆزی.

قَتَّما المال: مال و سامانی كۆكردموه.
قَحَبَ الجملُ أو الفرسُ قَحْباً وقُحْباً:
حوشترکه یان ئه سپه که کۆکه ی هاتی
کۆکی.

قَحَبَتِ المرأةُ: ئافهرته که داوین بیس
بوو.

قَحَبَ: بو زید دهرپۆی له مانای (قَحَبَ) دئ.
تَقَحَّبَتِ المرأةُ: ئافهرته که بوو بهقه حبه.
القُعَابُ: تیکچوونی ناوه وه ی جهسته
به هو ی کۆکه.

القُعْبُ: به ته مهن و کۆنه سال که
کۆکه ی بی.

الْقَحْبَةُ: پیره زنی پیره سال که

کۆکه کۆکی بی ۵ که سیک ناو ده وی

جهستهی داوه شابی بههوی

د مرده وه.

قَحَّ قَحْرَةً: پالفته و بوخته بوو.

القَحاح: بوخته و خالی له کوپزو

خشت و خال ۵ ده سگوتری: (أعرابي

قحاح): عمره بیکی ره سن و لادی

نشین و سارانشینه، تیکه له به شارو

شارستانیته نه بوو ۵ ده سگوتری:

(صار الى قحاح الأمر) چووو ناو

کروک و جهوه هری شته که.

القَح: (القحاح) پالفته و ره سن ۵

وه جاخزادمو نه حیب.

قَحَرَ الرجلُ أو البعيرُ قَحوراً: پیاوه که یان

حوشتره که چووو ساله وه و گوری

گهنجی تیدا ماوه.

القحارية من الجمال والرجال: حوشتری

قهباره گه وره مروفی زمه للاح و

جهسته زل.

القَحْر: پیر، به سال چوو که که میک

هیزو گوری گهنجی تیدا مابی ۵

(ك: أقهر وقحور).

قَحَرَ الرجلُ قَحْراً: به تورمیی بازی دا.

قَحَرَ عن ظهر دابته: له سه ره پستی

ولاخه که که وه خوار.

قَحَرَ به: خستی، به زهویدا دا ۵ ده سگوتری:

(ضربه فحزة).

قَحَزَ الرامي السهم: تهنه گ هاویزه که

نه یزانی تهنه گ بهائی گوله که که وه

به رده می نیشانه و نه پیکا.

قَحَزَ فلاناً وغیره عن الماء: فلانکه سی

له ناوه که گیرایمه وه (فهو قاحز).

قَحْزَةُ: وای لی کرد باز بدا، هه لمت

به ری.

القَحْزُ: نه خوشییه که توشی نازه ل

دمبی ۵ کۆکه ی حوشتر.

القَحْزَةُ: نامیرو داویکه بالنده ی بی

ده گری.

قَحَطَ المطر قحطاً: بارانه که وه ستایه وه،

باران نه باری.

قَحَطَ العامُ: ساله که ی بی بارانی بوو

وشکه سالی بوو.

قَحَطَ البلدُ: ولات توشی قات و قری بوو.

أَقْطَطَ: توشی قات و قری بوو ۵

ده سگوتری: (أقحط القوم) و (أقحط

البلد) (أقحط الله الأرض) خودا

زهویه که ی تووشی قات و قری کرد.

القَحْطُ: نه بارینی باران و وشکبوونه وی

زهوی ۵ که می به روبوم.

القَحِطُ: نه و ولات و قهومه ی توشی

قات و قری بی.

القَحِطُ من الأفراس: نه و نه سپانه ی له

خاردان ماندوو نابن.

المقحطة: گرانی و قات و قری ۵ دمگوتری:

(هم في مقحطة) نهو گهل و نهتهوانه

له قات و قریدان.

قَحَفَ المطرُ قَحْفًا: بارانهکه لهناکاو بوو

بهلیزمه و لهنگیزه و لافاوی ههئساندو

ههرچی بهر لافاوکه کهوت راپیدا.

قَحَفَ الإنسانُ: زمبری له نیسقانی سهری

مروغهکه دا، کاسهی سهری زامدار

کرد.

قَحَفَ الإناءُ: ههرچی لهقابهکه دا بوو

بهخواردمههنی و شلهمههیهوه ههمووی

خوارد.

قَحَفَ الرُمَّةُ: ههناکهه قاش کرد؛

تویکلهکهی ئی کردهوه.

قَحَفَهُ: بهکاسه و شتی و

شلهمههیهکهی خوارددهوه ۵

پیشبرکیی لهگهئدا کرد لهومدا ناخو

کامهیان تۆلهی کوژراوهکه له بکوژ

دمکاتهوه و رقی خووی بهدوژمن

دمپیزی ۵ بهخوینی کاسهی سهری

تینواپهتی خووی دمشکینی ۵ ههندی

عهههیی سهردهمی نهزانی دابو

نههریتیان وابوو که براکوشتهو

بابهگوشتهی خویمان دمکوشتهوه تا

بهکاسهی سهری ناوی نهخواردایهوه

بیروشی نهدههات!!

إتتحف ما في الإناء: ههرچی

لهقابهکه دا بوو لوشی دا.

إتتحف السيلُ النبات: لافاوکه

پروهکهکهی ههئکههه و بردی.

إتتحف قحفاً من رأس فلان:

پارچهیهکی له نیسقانی سهری فلان

دمرخست، سهری شکاندو نیسقانی

دمرخست.

القحاف: رادمر ۵ دمگوتری: (سَيلُ

قُحاف) لافاوکی رادمره ههرچی

بیته بهر راپیده مائی.

القحافة: ههرچی لهقاپو لهگهن دا

هههیی له تیگوشاو و شتی وا.

القحف: بهکیکه لهو ههشت پارچه

نیسقانهی که کاسهی سهریان ئی

بیک هاتوو ۵ نهوهی له جومجمومه

شهق دهیی و نیسقانهکه دهمردهکهوی

۵ قاپیکه له دار دروست دمکری

پیی دمگوتری: کاسه دارینه بهزوری

بو دۆ ماست بهگاردی ۵ تویکلی

ههنا.

القحفاء: دمگوتری: (عَجَاجَة قحفاء)

رهبهباو عهجاجیکی رادمره،

ههموو شتیک راده مائی.

القُحُوفُ: نهسکوی، نامیری ههئگواژتن.

المقحفة: داریکه گهنم و شتی وای پی

شهه دمری، سیک یان شهه

نامیریکه دانهوئله و کاو کوئی

به هوى بای شه ماله وه پئی لیک
جیاد مکریته وه ه مهولهوى دهئى.

خهرمانى خهمان هاومبهرباوه

شه نكهر په كيكه دووشه ن وه لاوه.

فَجَلَّ الشَّيْئُ قَحْلًا وَقَحْلًا: شته كه وشك

بؤوه ه دمگوترئ: (فَجَلَّ العودُ) و (فَجَلَّ

الجلدُ) (فَجَلَّ الشَّيْخُ) پهره ميردمكه

پيسته كهى وشك بؤوه.

قَحَلَّتْ الْأَرْضُ: زمويه كه وشك بؤوه،

بوو به سوته مهرؤ.

أَفْجَلَ الشَّيْئُ: شته كهى وشك كردم وه.

أَحْلَه الصَّوْمُ: پؤووو گرتن كزو لاوازی

كردو وشكى كردم وه.

أَفْجَلَ الْقَحْطُ الْمَاشِيَةَ: گرانى و قات و قري

ناژه له كانى لهرو لاواز كردن.

قَاحَلُهُ: كهوته كهئى و لئى جيا نه بؤوه.

تَقَحَّلَ: به مانا (قَحَلَّ) دئى.

تَقَحَّلَ فُلَانٌ: فلانكس دمستگرتنه وهى

له خواردن و پؤشاك گرتنه بهر

برپارى دا تهقه ششوف بكا.

القَاحِلُ: وشك، وشكه وه بوو ه دمگوترئ:

(عود قَاحِل) و (جلد قَاحِل) و (مكان

قَاحِل).

القَحَالُ: دمرديكه تووشى ناژه له دمبئى و

پيستی وشك دهبيتته وه و مندار

دهبيتته وه

قَحَمَ الْمَنَازِلَ وَالْمَغَارَ: په كه په كه مه نزه له كان

گهراو به ناويان سوراپه وه له هيجيان دا
نيشته جئ نه بوو.

أَقَحَمَ أَهْلُ الْبَادِيَةِ: لادى نشين و پهمال

نشينه كان له شوئى خوئيان

هه لانتن و پمويان كرد له ترسى

گرانى و قات و قري بهرمو ولايتك

كه نان و ناويان بوخوئيان و له ورمو

ناو بؤ ناژه له كانيان دمست بكهوئى.

أَقَحَمَ فُلَانًا الْمَكَانَ: فلانكسى خسته ناو

نهو شوئنه وه بهئى تيفكرين و لئى

وردبوو نه وه.

قَحَمَهُ فِي الْأَمْرِ: خستيه ناو كارمكه وه ه

دمگوترئ: (قَحَمَ نَفْسَهُ فِي الشَّيْئِ):

خوى خسته ناو شته كه وه.

قَحَمَ الْفَرَسُ فَارِسَهُ: نه سپه كه سوارمكهى

برده ناو شوئى ترسانكه وه.

إِقْتَحَمَ النَّجْمُ: نه ستيره كه ناوا بوو.

إِقْتَحَمَ الْمَكَانَ: به زؤرى چوو وه ناو

شوئنه كه وه.

إِقْتَحَمَ الْأَمْرَ الْعَظِيمَ: خوى فرئدايه ناو

كارو كيشميه كى گه ورمو سامناكه وه

هيج بيرى له سهرمنجامى نه كردم وه.

إِقْتَحَمَ فُلَانٌ عَقْبَةً أَوْ وَهْدَةً: فلانكس

خوى فرئدايه ناو چورتم و

كؤسپه وه دهيه وئى لييان تيپه رئى و

سهركه و تووئى.

إِقْتَحَمَ الشَّيْئُ: خوى فرئدايه ناو

شته که وه ۵ شته که ی به هیج و پوج
زانی.

إِنْقَحَ فِي الْأَمْرِ: به بی تی فکرین خوی
هه لدا به ناو کاریکی گه وره وه.

تَقَحَّتِ الدَّابَّةُ بِرَاكِبِهَا: و لاخه که
سوارم که ی هه لگرت و به ره و چال و

هه لدر هه لی تیزاند و له وانه یه
هه لی دابیته ناو که ندر پیکه وه.

تَقَحَّمُ الْأَمْرُ: خوی فری دایه ناو کاریکی
نه سته مه وه.

الْقَحَامَةُ: به سالاجوون و گه یشتنه
به ته مه نیك که دمگاته ناستی
په زیل بوون.

الْقَحْمُ: که سیك بگاته ته مه نی

ناناسایی و زور پیر بی ۵ حه یوان و
ولاخی کزو لاواز و پیر ۵ (ك: قحام).

الْقَحْمَةُ مِنَ النِّخْلِ: دارخورمای
به ته مه نه و قه د باریك بوو، پرزو
پال که م و پوتا وه.

الْقَحْمَةُ: کاری قورس و گران که که س
نه و پیری خوی تیوه بگلینی ۵ قات و
فری و گرانی ۵ تاوان کردن.

قَحْمُ الطَّرِيقِ: پنگای ناخوش و پر
مه ترسی.

الْقَحْمُ مِنَ الشَّهْرِ: سی شهوی کوتایی
مانگ.

الْقَحْمُ: که سیك بکه و پته ساله وه و زور

پیر بی ۵ یان حه یوان و ناژه ل که
زور پیر بویی و له و لاواز بی.

الْمُقَحَّمَةُ: ده گوتری: (لفظة مُقَحَّمَة)

وشه یه کی زید و نه گونجاوه له گه ل
رسته و عیبارده ته که ده ۵ (ك:
مقححات).

قَحَا الْمَالُ قَحْرًا: هه موو مال و سامانه که ی
برد.

قَحَا الدُّوَاءُ: گوته نوقحوانه که ی کرده ناو
ددرمانه که وه.

أَقَحَّتِ الْأَرْضُ: زمویه که گوته
نوقحوانی رواند.

إِقْحَى الْمَالُ: مال و سامانه که ی برد
هیجی نه هیشته وه.

الْأَقْحَوَانُ: ناوه بو چهنه جوړه
پو مکیك له پیړی (أَتَامِيس)
و (کرزیتیموم) ۵ په کی که له و
پو و مگانه ی پی ده گوتری (البابونج
الأبيض) ۵ (ك: أقاحي).

أَقَاحِي الْأَمْرِ: سهرمتای کارو نیش.

الْقَحْوَانُ: لؤغه متیکه له (الأقحوان).

الْمُتَقَحَّاءُ: نامیری شت رادان و شت

راملین ۵ و مکوو که رتو و بیل و شتی
وا ۵ یان نامیری پیکه و توو که

نیستا بو نه و جوړه کارانه به کار
ده پندرین و مکوو گریده و شتی وا.

قَدْحَ السُّدُودِ فِي الشَّجَرِ أَوْ الْأَسْنَانِ:

خمخۆركه له دارمهكهی داو كرمۆلی كرد.

قَدْحَ بِالزَّنْدِ: بَه نِهسْتییهكه لهبهرد

نِهستیكهی دا بۆنهوهی ناگری ئی

دمرپیئێ ۵ دهمگوتری: (قَدْحُ النَّارِ مِنْ

الزَّنْدِ) ناگری لهبهرد نِهستیكه

دمرهینا.

قَدْحَ الزَّنْدِ: بهردهكهی لهنِهستیكه دا

بۆنهوهی ناگری ئی بیته دمر.

قَدْحَ الشَّيْءِ فِي صَدْرِهِ: شَتْمَكَه كَارِی لَه دَلْ و

دمرونی كرد.

قَدْحَ فِي عَرْضِ أَخِيهِ: تَانَهی لَه ناموسی

براكهی دا عهیبو عاری لَه ناموسی

برادرمكهی گرت.

قَدْحَ الطَّبِيبِ الْعَيْنِ: پَزِشكهكه ناوی سپی

له چاوهكه دمرهینا.

قَدْحَ الْقَدَرِ: مَهْنَجَه لَهكهی بهتال كرد چی

تیئا بوو دمری هیئا.

قَدْحَ خَتَامُ الْإِنَاءِ: مَوْرِی زمرهكهی كردموه

دوروای کیسهو تورهكهكهی كردموه.

قَادَحَهُ: رَهخههیا ن لهیهك گرتو

ههریهكههیا ن بهرامبهرمكههی

بهتاوانبارو كهه تهرخهه ناوبرد.

قَدْحَ الْفَرَسِ: نِهسپهكهی كزو لاواز كرد.

إِقْتَدَحَ بِالزَّنْدِ: بَه نِهستیكه لهبهرد

نِهستیكهی دا.

إِقْتَدَحَ الْأَمْرَ: لَه كارهكه ورد بۆوهو تیئ

فكری

تَقَادَحَا: دَان و سَانِیَان كَرْد، كِهوتنه

دهمه دهمی و بهلگه هیئانهوه بۆ

بۆردانی لایهنی بهرامبهری.

إِسْتَدَحَ زَنْدَهُ: نَاگری لهبهردو نِهستیكه

دمرهینا.

الْقَادَحُ: رَرْزِی دَار، قَه لَشْتِی دَار ۵

رَهشاییهكه له ددان دا پهیدا دمی

۵ خۆركه و مۆرانهیهكه توشی دارو

ددان دمی ۵ (ك: قَوَادِح).

الْقِدَاحَةُ: جِهْرَخ دُرُوسْت كَرْدِن.

الْقِدْحُ: پَارْجَه دَارِيْكَ كِه كِهْمِيْكَ

خمخۆركه و مۆرانه لیی بدا ۵ دَارِيْكَ

خهت و نهخشی ئی دمكرین و همر

قهدههك لهو قهدههخانه نهندازهی

یهك خهت و خیشكهی تیئا دمی و

بۆ قومارو مهیسیر بهكار

دههیندرین.

الْقِدْحُ الْمُعْلَى: شَانَس و بهختی باش.

الْقَدْحُ: پِهرداخ و گلاسێكه ئاو و مهی و

شههمهنی تری تیئا دهخوریتهوه ۵

پیومریكه ههشتیهکی کیلهیهكه.

الْقَدَاحُ: جِهْرَخ دُرُوسْتَكِهَر ۵ نِهسْتِی

بهبهرده نِهسْتِی دَمَكِیشِی و نَاگری

دیئێ ۵ بهردی بهردهههسْتِی ۵

غونچهی روهك پِیش ئهوهی

بكریتهوه ۵ پَزِشكی دمرهینانی

ناوی سپی لهچاو.

الْقَدَّاحَةُ: چهرخ، نهستی؛ نهو ناسنه‌ی

به به‌رده‌که دمکیشری و ناگر
دروست دمکا ه چهرخی ناگر
کردنه‌وه که به‌شیومی‌ه‌کی سهردهم
دروستکراوه غازی تی دمکری و
به‌ردو ناسنه‌که‌ی تیدایه و بوو‌ته
نامیری ناگر کردنه‌وه.

الْقَدُوحُ: میښ ه بیریک ناوی به‌دهست
لی دمر بهیندری پیویست به‌دولچه‌و
به‌تو شتی وا نه‌کا ه دمگوتری: (بتر
قَدُوح) بیریکه به لویج لویج ناوی
لی دمرده‌هیندری.

الْقَدْرُوحُ: (قَدُوح الرّحل) نهو دارو
شه‌بکانه‌ی به‌کاردین بو رحله‌که‌و
رحله‌که‌یان لی پیک هاتووه.

القَدِیْحُ: بنکر، نهو چیشت و خواردنه‌ی
به بنکی مهنجه‌له‌وه دهنووسن و
به‌زه‌حمه‌ت لیی دهبیته‌وه ه
دمگوتری: (في أسفل القدر قديح)
بنکر به‌بنی مهنجه‌له‌که‌وه ماوه ه
باقی مهنده‌ی شورباو.

الْمَقْدَاحُ (شجرة مقادح): داریکه لقو
پوپه‌کانی نهرمن، که‌په‌شه‌با
هه‌لدمین له‌که‌ان لیك دمدری‌ن و
ناگریان لی دهبیته‌وه.

الْمَقْدَاحُ: نهو پارچه ناسنه‌ی له‌به‌رده
چهرخه‌که دمداو ناگری لی

دهبیته‌وه.

الْمَقْدَحُ: نهو که‌لین و دابراویه‌ی له تیرو
که‌وانه‌که‌دا بنکی تیرمه‌کی لی
دهبه‌ستری.

الْمَقْدَحُ وَالْمِقْدَحَةُ: به‌مانا (المِقْدَاحُ) دی.
قَدْ الْقَلَمُ أَوْ الشَّرِبَ وَغَوَّاهَا قَدْ:
قه‌له‌مه‌که‌ی قه‌لاشت ه قوماشه‌که‌ی
دادری ه قورئان ده‌فرموی: ﴿وَأَسْتَبَقَا
الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ مِنْ دُبُرٍ﴾.

قَدْ فُلَانٌ: فلان‌که‌س تووشی سک نیشه
بوو.

قَدَّ الشَّيْءُ: بو زیدم‌پوی له‌مانای (قَدْ)
دی.

قَدَّ اللَّحْمُ: گوشته‌که‌ی له‌باری
دریزی‌ه‌وه توئی توئی کردو خویی
کردو به‌هه‌واو خور وشکی کرده‌وه.
إِنْقَدَّ الشَّرِبُ أَوْ الْجِلْدُ: قوماشه‌که‌یان
پیسته‌که دادرا قه‌لشا.

تَقَدَّ الشَّيْءُ: شته‌که شه‌قار شه‌قار بوو،
وشک بووه.

تَقَدَّ الْقَوْمُ: خه‌لکه‌که په‌رته‌وازه بوون
بونه پارچه پارچه.

الْقَدَادُ: قالونچه ه دعبایه‌که وه‌کوو
جرج وایه که‌میک له‌و که‌ورم‌تره‌و
کلکیکی دریزی هه‌به.

الْقَدَادُ: سک نیشه.

قَدْ: حهرفی ته‌حقیقه نه‌گهر چوووه سهر

فیعلی ماضی بۆ جهخت و تهئکیده ۵
نهگمر جووه سهر فیعلی موزاریع بۆ
تهقليله یان بۆ تهکثیره.

القَدَّ: نهندازه ۵ دهگوترئ: (هذا علی قَدَّ
ذاك) نهوه بهئه‌ندازمی نهوهیه ۵
قه‌دو بالا ۵ تورمه‌که‌یه‌که له پیست ۵
که‌هولی به‌رخۆله له‌هاتی
له‌دایکبوونی دا.

القَدَّ: شتی توئ توئ کراو، سیرمه‌ی
پیست بۆ چنینه و درونی پیتلاو ۵
هه‌مبانه‌و تورمه‌که له پیست دروست
ده‌کړئ ۵ قه‌مچی.

القَدَّ: ماسیه‌که زه‌به‌للاح له پیری
(الطوت) گوشتی ده‌خوړئ،
له‌جه‌رگی نه‌و ماسیه‌که زه‌پیتیک
ده‌رده‌پیندرئ و ده‌کړته ده‌رمان.

القَدَّ: پارچه‌یه‌که له‌شتی براوو توئ
توئ کراو ۵ گو‌مه‌لێک مروؤ
که‌تا‌که‌کانی پای جیا‌جیا‌یان هه‌یه ۵
پاسته‌یه‌کی گه‌وره‌یه‌ له‌دار
دروست‌کراو یان له نه‌له‌منیۆم پیتی
ده‌گوترئ چفته‌که‌جکاری و له‌یغو
کۆن‌کړتی پین پاست ده‌کړئ.

القَدید من اللحم: نه‌و گوشتیه‌که به
دریژی توئ توئ کرابی و خوئ
کرابی و له‌بهر هه‌تا‌و هه‌ل‌بخړئ
بۆ نه‌وه‌ی وشک بۆ ۵ تورمه‌که‌یه‌که له

مووی پیتراو دروست ده‌کړئ و ده‌کړئ

خو‌پیدانی ماله مه‌پرداری بلباس ۵
قوماشی پزیو.

المَقْدَّ: شوینی ته‌خت ۵ پێگه‌و پێ‌باز ۵
ده‌گوترئ: (هو مستقیم المقد).

المَقْدَّ والمَقْدَّ: ئاسنیکه، کیردیکه شتی
پین توئ توئ ده‌کړئ، شتی پین
داد‌مه‌پیندرئ.

المَقْدود: (جاریه‌ی مقدوده) کچۆلێکی قه‌د
جوان و بالا سنه‌و به‌م‌ریه‌.

قَدَّرَ علیه قَدَّارَ: دمه‌لاتی به‌سه‌ردا شکا.
قَدَّرَ الشَّيْءَ قَدْرًا: نه‌ندازه‌ی شته‌که‌ی
دپاری کرد.

قَدَّرَ فُلَانًا: پێ‌زی فُلانی گرت و به‌گه‌وره‌ی
زانی ۵ به‌ئه‌ندازه‌و سنوورو نه‌خشه
شته‌که‌ی بنیات نا.

قَدَّرَ الْأَمْرَ: کارمه‌کی مه‌زمنده‌ی کرد و لێی
ورد بۆوه‌و هه‌ولی پێ‌خستنی دا.

قَدَّرَ الشَّيْءَ بِالشَّيْءِ: شته‌که‌ی به‌شته‌که‌ی
گرت و به‌ئه‌ندازه‌ی نه‌و هینایه‌ کاراوه.

قَدَّرَ اللَّهُ الْأَمْرَ عَلَى فُلَانٍ: خودای
به‌رو‌م‌رد‌گار کارمه‌کی بۆ نه‌و دانا،
بپاری به‌وه‌ بۆدا.

قَدَّرَ اللَّحْمَ: گوشته‌که‌ی له‌مه‌نجه‌لدا
کولاند.

قَدَّرَ الشَّيْءَ قَدْرًا: شته‌که‌ی کورتی هینا ۵
کورت بوو ۵ ده‌گوترئ: (قَدَّرَ الرَّجُلُ
وَقَدَّرَ الْعَقْدَ).

قَدِرَ الفرسُ: نه‌سپه‌که له ږاگردندا پاشوی
خسته شوینی دمسته‌کانی (فهو اقدر
وهي قدراء).

اَقْدَرَهُ اللهُ عَلَى الامر: خودا توانای یی
بهمخی لمارمکه‌ی دا سرکه‌وتوو بوو.
قادره: همولیدا نیشی ومکوو نهو بکا
دمگوتری: (فلان یقادرني) فلانکس
له همولی نه‌ومدایه وا نیشان بدا
توانای ومکوو منی هه‌یه.

قَدَرَ فلان: فلانکس ورد بؤوهو بیری
له جی‌به‌جی کردنی کارمکه
کرده‌وه.

قَدَرَ الشَّيْءُ: نه‌ندازي شته‌که‌ی پون
کرده‌وه.

قَدَرَ الشَّيْءُ به: شته‌که‌ی به نهو
مه‌زمنده کاردو پی‌وانی
بهنه‌ندازي نه‌وی نی کرد

قَدَرَ اللهُ الامرَ عليه وله: به‌رومردگار
کارمکه‌ی بؤ دهمست نیشان کرد
برپاری بؤ نهو دا.

قَدَرَ فلاناً عَلَى الشَّيْءِ: فلانکس‌ی
به‌سمر نیشه‌که‌دا بالادهمست کرد.
قَدَرَ امرٌ كذا: نیه‌تی فلان کاری هیناو
برپاری دا نه‌نجامی بدا.

اِثْنَرَهُ عَلَى الشَّيْءِ: به‌مانا (قَدَرَ) دی.
اِثْنَرَهُ القَوْمُ: خه‌لکه‌که گوشتیان
له‌منه‌نجه‌لدا کولاند.

اِثْنَرَهُ: به‌نه‌ندازي نه‌و بوو
دمگوتری: (قدرت الثوب فانقدر).

تَقَادِرُ الرجال: نه‌و دوو پیاوه
همریه‌که‌یان داوای نه‌وه‌ی کرد
بهنه‌ندازي نه‌و بی.

تَقَدَّرَ عَلَيْهِ الامر: کارمکه بؤ نهو بوو
برپار بؤ نهو درا.
تَقَدَّرَ عَلَيْهِ الشُّربُ: قوماشه‌که
بهنه‌ندازي نه‌و بوو.

تَقَدَّرَ لَهُ الامرُ: کارمکه بؤ نهو سزا.
اِسْتَقَدَّرَ اللهُ خيراً: داوای له‌په‌رومردگار
کرد توانای بداتی خیرو بی‌ر
ومده‌ست بی‌تی.

القادر: ناویکه له ناوه‌جوانه‌کانی
به‌رومردگار.

القادرةُ: دمگوتری: (بینا ليلة قادرة)
شهو‌ی خو‌شمان برده‌سمر ر‌ویشتن
ت‌بیدا ناسان و خو‌ش بوو.

القَدَرُ: نه‌ندازه، دمگوتری: (هم قَدَرُ
مائة) نه‌وان نه‌ندازي سه‌د که‌سیک

دم‌بن هه‌روا دمگوتری: (جاء الشَّيْءُ
على قَدَرِ الشَّيْءِ) شته‌که به‌نه‌ندازي
فلان شت بوو ه‌دمشگوتری: (عندي
قَدَرٍ) من پ‌یزو جورمه‌تم هه‌یه

(سورة القدر) سورمه‌تیکی قورنانی
پ‌یروزه ه‌ (ليلة القدر) شه‌ویکی
پ‌یروزی مانگی ر‌همه‌زانه‌و ده‌که‌ویته

شهوڼك له ده شەوى كۆتايى مانگى
رېمەزان.

القَدْرُ: مەنجهن: خواردن و شتى ترى
تيدا دەكولتېندى.

القَدْرُ الكاتمة: مەنجهلى بوخار كە
بەكورتىن ماوۋە شتى تيدا
دەكولتېندى.

القَدْرُ: ئەندازى شتو ھالەتو
چۆنىيەتى شتو مەزەندەكردى،
قورئان دىھەرموى: ﴿إِنَّا كُلُّ شَيْءٍ
خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ﴾ ۵ ھەروا وشەى (قَدْر)
ناوۋە بۇ كاتى شت، بۇ شوپنى
دىيارىكراوى شت ۵ قەزاو قەدمى
خودا لەبونەومردا ۵ (ك: أَقْدَار).

القَدْرَاءُ: گۆچكەيەك نەبچوك نە
گەورە بى.

القَدْرَاءُ: دەسلەتو توانا ۵ ھىزو توانا
بەسەر شت دا ۵ دەولەمەندى
ساماندارى ۵ دەگوتى: (رجل ذو
قَدْرَةٍ) پياوۋىكى ساماندارو ھەبوو.

القَدْرَاءُ: نىوانى دىيارىكراوى ھەردوو
درەختە خورمايەك ۵ يان ھەر
درەختىكى تر ۵ دەگوتى: (غَرَسَ
على القَدْرَةِ) درەختەكەى لە شوپنى
گونجىاو و دوورى دىيارىكراودا
چەقاند.

القَدْرَةِ: پىرپىكن ئىنكارى قەزاو قەدمر

دەكەن و دەلەين مەرۇف خالىقى
كردەموى خۆيەتى.

القَدِيرُ: خاومەن دەسلەت ۵ ناوۋىكە لە
ناوۋە جوانەكانى پەرورەدگار لەم
رېمە ۵ كە ھەرچى بىەوى دىيكا
بەگويەرى داخوازى ھىكەمەتى
خۆى ۵ ھەروا ناوۋە بۇ شتى كولاو
لەناو مەنجهلدا.

المقتدر: ناوى خودايە يان نازناويەتى.
المقتدر: (مقدار الشئ) ئەندازى شت
لەژماردا يان لە پياوۋە كىش و
بەرھەراوانى دا ۵ ئامپىرەكە ساتو
كاتى شەو و رۆزى پى ديارى دەكرى
ئىستاپى دەگوتى سەمات.

المقتدر: ھىزو دەسلەت.
قُدْسٌ قُدْسًا: پاك بوو، پاك بۆو.

قُدْسٌ الرجل: پياوۋەكە دىدەنى
بەپىتولەقدىسى كرد.

قُدْسٌ لله تقديساً: خۆى بۇ خوداى خۆى
پاك كردەموى نوپىزى بۇ كرد ۵
بەگەورەو شكوۋەمەندى زانى ۵
قورئان دىھەرموى: ﴿وَلَنَحْنُ لَسَبِّحُ
بِحَمْدِكَ وَقُدْسٌ لَكَ﴾.

قُدْسٌ فلان الله: فلانكەس بىرواى وابوو
خودا پاك و دوورە لەھەر شتىك
شاپەنى خودايەتى و ئەو نەبى.

قُدْسٌ الله فلاناً: خودا فلانى پاك

الْمَقْدِسُ: به پتوله قدیس ۵ حرمی
مزگه وتی قودس.

قَدَحَ الْفَرَسَ قَدْعًا: نه سپه که بازی دا.

قَدَحَ الْفَحْلَ: به شتیک له لوتی
فه حله که ی دا بؤنه وهی بگه پښته وهو
سوارى مڼه که نه بڼ ۵ دمگوترئ:
(قَدَحَ أَنْفَهُ) همروا دمگوترئ: (فحل لا
يُقَدِّحُ أَنْفَهُ) که لیکه نه ومنده په سینه
که س شوپک له لوتی ناداو له
مڼه که یان ناپگړنه وه.

قَدَحَ الْفَرَسَ: لغاوی نه سپه که ی ږاکیښا
بؤنه وهی ږاوستی.

قَدَحَ السَّفِينَةَ: پالی به به له مه که وه نا بؤ
ناو ناو.

قَدَحَ الرَّجُلُ وَغَيْرَهُ قَدْعًا: بپاوه که وازی
هڼا ۵ مهنی کرد ۵ چاوی سور
هه لگه ږا به هو ی گریانى زورم وه ۵
دمگوترئ: (قَدَحَتْ عَيْنُهُ).

قَدَحَتِ الْعَيْنُ: چاوه که کم بین و لاواز
بوو به هو ی زور ته ماشا کړنه وه.

أَقْدَعَهُ: مهنی کرد، وازی پې لې هڼا.

إِنْقَدَحَ: وازی هڼا و مهنی بوو.

إِنْقَدَحَ عَنِ الشَّيْءِ: شهرمی له شته که
کرد.

تَقَادَعَ الْقَوْمُ: خه لکه که هندیکيان
هندیکيانان له پښتن مهنی
کرد.

تَقَادَعَ الْفَرَّاشُ فِي النَّارِ: په پوله کان په ک
له دواى په ک که وتنه ناو ناگره که ۵
دمشگوترئ: (تَقَادَعَ الْقَوْمُ):
خه لکه که په ک له دواى په ک مردن.
تَقَدَّحَ لَهُ بِالْشَّرِّ: خو ی بؤ شهر ناماده
کرد.

الْقَدْحُ مِنَ الرِّجَالِ وَالْخَيْلِ: بپاویک یان
نه سپیک ته پوتوز به ږا بکا ۵
(الْقَدْحُ مِنَ الْمَاءِ) ناویک نه ومنده
سوړ بڼ به که لکی خوار د نه وه
نه په.

الْقَدْعَةُ مِنَ الثِّيَابِ: پښیکى کورت یان
که وایه کی کورت که نه گاته خوار
نه ژنؤ.

الْقَدِيعَةُ: کم قسه و شهرمن، کم دو و
زور شهرمن.

الْقَدْرُ مِنَ النِّسَاءِ: به مانا (الْقَدِيعَةُ) دئ
۵ همروا ثا فرم تیک به هیج ږازی
نه بڼ ۵ نه سپه نیرمه که پښو یستی
به وه بڼ شوپکی له لوتی بدرئ
جله وى توند بکړئ بؤنه وهی
له خیرا پښتن مهنی بکړئ.

الْمِقْدَعَةُ: گۆچان و عمصایه که مرو ف
باریزگاری پې له خو ی دمکا.

قَدَحَ الْمَاءَ قَدْنًا: ناوی هه لگوازتن.

الْقُدَافُ: لویچه ناو له حموز هه لگوازتن
۵ گۆلینه و مهرکانه ۵ جهری ناو

لهسوالهت ؛ گۆزه.

راوهستان.

قَدَمَ فُلان قَدَمًا: فلانكەس پيش كهوت.

قَدَمُه: خستيه پيشهوه.

قَدَمَ فُلان قَدَمًا: فلانكەس نازاو بهجهرك

قَدَمَ الشَّيْءِ الى غيره: شتهكهى نزىك

بوو ۵ (فهو قدوم ومقدام).

كردهوه لهفلان ۵ دهسگوترى: (قَدَمَ

قَدَمَ الْقَرَمَ قَدَمًا وَقَدُومًا: پيش خهلكهكه

رجلك الى هذا الامر) نهو كاره

كهوتو بوو به پيشهنگيان ۵ قورشان

نهنجام بده.

دهمهوى: ﴿يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾.

تقادم الشئى: شتهكه رۆزگارى دوورو

قَدِمَ عَلَى الامر قُدُومًا: روى لهكارهكه كرد

دریژی بهسهردا تپهپرى و دریژهى

۵ دهگوترى: (قَدِمَ عَلَى الْعَيْب):

كيشا.

بهعهپهكه پازى بوو.

تَقَدَّمَ فُلان: فلانكەس پيش كهوت،

قَدِمَ مِنْ سَفَرِهِ: لهسەفەرکهى گهراپهوه.

بووبه پيشهنگ.

قَدِمَ الْبَلَدَ: چووو ناو شوراپهكه ۵ (فهو

تَقَدَّمَ اليه: لى نزىك بۆوه.

قادم) ۵ (ك: قدوم).

تَقَدَّمَ الى فلان بكذا: همرمانى به

قَدِمَ الشَّيْءِ قَدَمًا وَقَدَامَةً: زهمانىكى زۆر

فلانكەس كرد بهفلان شت ۵ يان

بهسهر بوونهكهيدا تپهپرى ۵ (فهو

داواى ئى كرد فلان كار بكا.

قديم) ۵ (ك: قُدَماء وقُدَامى) ۵ بۆ مپينه

تَقَدَّمَ الْقَوْمَ: له شهرهفو پياوتيدا پيش

دهگوترى: (هي قَدِيعة) ۵ (ك: قدايم).

فهومهكه كهوتو بوو

أقدم فلان: فلانكەس چووو پيش.

بهپيشهنگيان و راپهراپهتى كردن.

أقَدَمَ عَلَى الْعَمَلِ: پهلهى كرد له

إستقدم الْقَوْمَ: پيش گهلهكهى كهوتو

نهنجامدانى كارمكهدا بهيئ

بوو به راپهريان.

راوهستان ملى ئى ناو تهواوى كرد.

إستقدم فلاناً: داواى هاتن و نامادمبوونى

أقدم فلان على العيب: فلانكەس

فلانى كرد ۵ دهگوترى: (إستقدمه

بهعهپهكه پازى بوو.

الأمير) نه مير داواى كرد فلان ناماده

أقدم فلاناً: فلانكەسى پيش خست.

بى لهلاى بۆكارى پيوهست ۵

أقدم فلاناً على الامر وعلى قرنه:

دهسگوترى: (فلان مُستقدم الی)

فلانكەسى والى كرد پهله بكا بۆ

فلانكەس روى دوزمناپهتى لهمنهوه

هپرش بردن بۆسهر فلان بهيئ

بهچاوى دوستاپهتى ناپوانيته من.

(التقادم في القانون): ماوميهكى
دياريكراوه به تيپمريووني، مافي
داواكردنى ماف يان جي به جى
كردنى بريارو حوكم پوجهل
دميپتهوه.

القادم من الإنسان: له مروف دا
مه بهست سهرپه تي ۵ له كاروان
قافلدا پيشه و او سهرم تاپه تي.

القادمة من الجيش: كومه ليك سهر بازن
پيش سويا دمرونه پيشه و ده بيه
پيشه نكي سويا.

القادمة من الرجل: پيشه تاي كاروان و
گه پراوه ۵ هه روا ناوه بو يه كيك له
په مگه و ره كاني بالي بالنده يان
يه كيك له چوار په ري پيشه و ي بال
۵ (ك: قراوم).

القُدَامُ: زمرفى مه كانه به مانا پيشه و ده
به ردهم دي.

القُدَمُ: ناويكه له ناوهمكاني زه مان ۵
دمگوتري: (كان كذا قَدَمًا).

القُدُمُ: رويشتن به رهو پيش ۵ پياوي
نازاو چاو نه ترس.

قُدَمُ: زمرفى مه كانه، واته به رهو پيش ۵
دمگوتري: (هو عشي القُدَم) ۵ هه روا
دمگوتري: (عشي في الحروب قُدَمًا).

القُدَمُ: قاج، نهو به شهى ده خريته سهر
زهوى، له وى به رهو ژورور پي

دمگوتري: (السَّاق) ۵ جومزگه
نيوانيان پي دمگوتري: (الرُّسْغ) ۵
هه روا وشه (القَدَم) به مانا
پيشكه و تن له خير يان له شه ردا
دي ۵ دمگوتري: (لفلان قَدَم في العلم
أو الكرم ونحوهما) فلانكهس
له زاناياري و به خشنديي دا
پيشكه و تني باشي به دهست هيناوه ۵
دهشگوتري: (قدم صدق وقَدَم كرم).

القَدَمُ من الرجال: كه سيك زور دهست
پيشخه ري هه بي و چاو نه ترس بي.
القُدَمَةُ: كه سيك زور خو بخاته
پيشه و ده بو روبه رو بوونه و ده
دوژمن و چاو نه ترس بي ۵ دهست
پيشخه ره له كارو هه لويست دا.

القَدَمَةُ: نافره تيك پله و پايه ي له كاري
خيردا هه بي ۵ نازايه تي ۵ له بواري
مه رو مالاتيش نهو مه رو بز نه يه
كه له له و مران دا له پيشه و ده بي.

القَدَمِيَّة: خو بادان و لارو له نهجه،
دمگوتري: (مشي القديمة).

القَدَمُ: نازاو به جه رگ و پيشمه رگه و
سل له دوژمن نه كه ره و ده ناميريكي
دارتاشي و نه حت و هه لكوئينه.

القَدِيمُ: نه و ده به سهر هه بووني دا
رؤزگار يكي زور تيپه ري بوويي ۵
به لاي زاناياني عيلمى كه لامه و ده

وشه‌ی (قَدیم) به‌هه‌بوویه‌ک
دم‌گوترئ سهرمتای بوونی نه‌بی
واته همر هه‌بووی و کاتیک نه‌بی
نه‌بووی و ناویکه یان نازناویکه
له‌ناوه جوانه‌کانی خودا.

القَدَام: پيشه‌وه و دم‌گوترئ: (جلستُ
قیدامه) له پيشه‌وه دانیشتم و
هه‌روا وشه‌ی (قَدَام) له‌هه‌موو
شتیک دا پيشه‌وه‌یه‌تی.

المَقْدَامُ والمَقْدَامَة: که‌سیک زور بچیته
ناو کاری سامناکه‌وه و سل له دوژمن
نه‌کاته‌وه و همر به‌رو پيش برپا و
(ک: مقادیم).

المَقْدَم: ناویکه له‌ناوه جوانه‌کانی خودا
و واته: نه‌وه‌ی شت پيش ده‌خا و شت
له‌شوینی شیاوی خو‌ی داده‌نی و
باریکایی لوت و کوتایی لوت به‌لای
چاودا و له‌هه‌موو شتیک
سهرمتاکه‌ی و پله‌یه‌که له پله‌کانی
سو‌پا و بۆلیس له‌نیوان پله‌ی (الراند)
و پله‌ی (العقید)ه.

المَقْدَمَة: دیباچه و له‌هه‌موو شتیک دا
سهرمتاکه‌یه‌تی و له‌بوارى سو‌پادا
کۆمه‌ئیکه له‌سو‌پا له پيشه‌وه‌ی
سو‌پاوه دهرپا و رو‌خسارو ناوچه‌وان.
قَدَا قَنَرًا: نزیک بۆوه.

قَدَا الفَرَسُ وغیره: نه‌سه‌یه‌که په‌له‌ی کرد.

قَدَا الطَّعَامُ: خواردنه‌که تامو بۆنى خو‌ش
بوو.

أَقْدَى فُلَان: فلان‌کەس لەسه‌فه‌ر
گه‌رپا‌یه‌وه و له‌بوارى خێرو چاکه‌دا
به‌رده‌وام بوو و ته‌مه‌نى درێژ بوو
په‌ریوو نزیک مردن بۆوه.

أَقْدَى الْمَسْك: میسه‌که‌که بۆنى بلاو بۆوه.
قَادَا: دم‌گوترئ: (فلان لایقادیه‌ أحد)
فلان‌کەس کەس نیه‌ چه‌نه‌به‌رى
بی و شان له‌شانى بدا.

تَقْدَى الرَّاكِبُ عَلَى الدَّابَّة: سوارمه‌که
له‌پشتی و لاخه‌که مایه‌وه تا رینگاکه
ناشکراو دیار بوو و دم‌گوترئ:
(تَقْدَتِ الدَّابَّةُ بِفُلَانٍ كَذَلِكَ) و هه‌روا
وشه‌ی (تَقْدَى) به‌مانا خو‌بادان و لارو
له‌نجه‌ کردن دئ.

إِقْتَدَى به: چاوی له‌و کردو لاسایی
نه‌وى کرده‌وه و خو‌ی به‌نه‌و
شوبه‌اند و قورئان دمه‌رموئ:
(فَقَبِلُوا لَهُمُ اقْتَدَاً).

القَادِيَة: کۆمه‌ئیکى که‌م له ئاده‌میزاد و
دم‌گوترئ: (أَتَتْنَا قَادِيَة مِنْ النَّاسِ).

القَادِيَانِيَة: پێڕێکن، جو‌ره‌ به‌رو
بۆ‌چونێکی نایینیان هه‌یه‌ پال
میرزا نه‌حه‌مدی قادیانی دمه‌رێن
میرزا نه‌حه‌مد سالی ۱۹۰۸ز مردووه‌.

القَدَا: بۆن و به‌رام و دم‌گوترئ: (ما

أَطِيبَ قَدَاً اللَّحْمَ) بُوْن و بهرامی
گوشت چهند خوشه.

القِدَى: نه‌ندازه ۵ ده‌گوتری: (هو مني
قِدَى رِمَج) نهو کابرایه لیم نریکه،
نه‌ندازه‌ی رِمَبِيك لیم دووره.

القَدَاةُ: به‌مانا (القَدَا) دئ.
القَدَاوةُ: به‌مانا (القَدَا) دئ.

القِدْوَةُ: میسال و نمونه: که‌دمکری جاوی
لئ بکری و لاسایی هه‌لویست و
کاره‌کانی بکریته‌وه.

القِدْرُ: بنک و بنه‌ما که‌لق و پۆی لئ
ده‌بنه‌وه.

القَدْوَى: راومستای، به‌ردموام بوون.
القَدْوَةُ: نمونه و رابه‌رو میسال ۵
ده‌گوتری: (فلان قدوة).

القَدِي والقَدِيُّ مِنَ الْأَطْعَمَةِ: نهو
خواردنه‌یه بُوْن و به‌رامی زۆر بی ۵
به‌زۆری نه‌مه بو خواردنی برزاو
یان کولاو به‌کارده‌هیندرئ ۵
ده‌گوتری: (طعام قَدٍ وَقَدِي).

قَدَّهُ قَدَاً: برپییه‌وه، ریکی خست ۵
ده‌گوتری:

قَدَّ الرِّيشَةَ: به‌ره‌کانی تیره‌که‌ی لابردو
ریکی کرده‌وه.

قَدَّ فُلَانًا: له‌پشته‌ملی فلانکه‌سی دا.

أَقَدَّ السَّهْمَ: به‌ری تیره‌که‌ی لابردن.
قَدَّ الشَّيْئَ: شته‌که‌ی ریک‌خست و

جوانی کرد.

قَدَّ شَعْرَهُ: مووه‌کانی هه‌لپاچین کورتی
کردنه‌وه.

تَقَدَّدَ الْقَوْمُ: خه‌لکه‌که‌هه‌رتنه‌وازه
بوون.

الْقَدُّ مِنَ السَّهَامِ: تیریکه به‌ری هه‌بن ۵
شتیک برپینه‌وه‌که‌ی راست بی هیج
خوارو خییجیه‌کی تیدا نه‌بی ۵ (ك:
قَدَّ وَقْدًا).

القَادُّ، الْقَادَّةُ: ده‌گوتری: (فلان في قتاله
مايدع شاداً ولا قَاداً) فلانکه‌س
له‌شه‌ردا هه‌رجی بیته‌به‌ری ده‌ی
ه‌روینی.

القَدَاةُ مِنَ كُلِّ شَيْءٍ: هه‌ر شتیک
هه‌لومری و له‌شتیکی تر بکه‌ویته
خوار و ه‌کوو به‌رو پۆی بالنده‌و
شتی وا.

القُدَانُ: موی سپی لاجانگ ۵ سپیایی
بالی بالنده‌و.

القُدَّةُ: به‌ری بالی بالنده‌ی و ه‌کوو بازو
هه‌لۆو دوی تاشین و ریک‌خستنی
وه‌کوو سه‌ره تیرو به‌کاره‌ینانی
له‌که‌هوان دا ۵ گوینچه‌که‌ی ناده‌میزادو
ئه‌سپ ۵ (ك: قَدَّ وَقْدًا).

المَقْدُ: کۆتایی روانی موو له‌پشته‌مل
(پشته‌سهر) ۵ بناغه‌ی گوینچه‌که‌.

المِقْدُ والمِقْدَةُ: نامیریکه به‌ری بالنده‌ی پی
رینک ده‌خوین بۆنه‌وه‌ی بکری به‌تیر.

الْمُقَدَّرُ مِنَ الرِّجَالِ: پیاوی چوستو
چالاک ۵ دمشگوترئ:

رَجُلٌ مُقَدَّرٌ: پیاویکه گرنگی دهدا
به خورپکخستن و پوښاکی.

قَدَّرَ الشَّيْءَ قَدْرًا: شتهکهی قیزمون کرد.

قَدَّرَ قَدْرًا: شتهکه چلکن و پیس بوو.

قَدَّرَ الشَّيْءَ: به پیس و چلکنی هاته
به رچاو ۵ بیزی ئی کردهوه له بهر

چلکنی و قیزمونی خوئی ئی پاراست.

قَدَّرَ قَدْرًا: به مانا (قَدَّرَ) دئ.

قَدَّرَهُ: وای ئی کرد قیزمون بی.

أَقْدَرَهُ: به قیزمون هاته به رچاو.

أَقْدَرُ فَلَانًا: فلانکهسی چارز کرد.

تَقْدَرَهُ: به مانا (قَدَّرَهُ) دئ.

إِسْتَقْدَرَ الشَّيْءَ: بیزی له شتهکه هه لسا.

الْقَادِرَةُ: چلک و پیسای ۵ کردهوهی

ناشیرین وتهی نابه جئ و ناشیرین.

(القادره من الرجال): پیاوی

رهوشت ناشیرین و بهمدخو

که به که لکی تی که ل بوون و

هاورپیه تهی نهیه ۵ که سیک گوئی

نه داته نه وهی چ دمکاو چ ناکاو چ

دهلئ و چ نالئ ۵ گو و میزو پیسای

۵ (ک: أقدار).

الْقُدْرَةُ: (رجل قُدْرَةٌ) پیاویکه خو لهو

شاته ده پارپزی که جی گای

سهرزمنشکردن.

الْقُدْرُ: (رجل قُدْر) پیاویکه له بهر
به درهوشتی تی که لاوی خه لک نابئ و

له که لیان هه لئاکا ۵ نافرمتیک خو

زور لسه پیاوان دوور بگـرئ و

تی که لاویان نه بی ۵ نافرمتیک خو

بپارپزی له شوینی گومان ئی کراو،

توخن شتیک نه که وهی گومانی

خرابی ئی بکـرئ.

الْمُقَدَّرُ: دمشگوترئ: (رجل مُقَدَّر) پیاویکه

خه لک خوئی ئی ده پارپزی و توخنی

ناکهون.

قَدَعَهُ قَدْعًا: جوینی ناشیرینی پی دا.

قَدَعَهُ بِالْعَصَا: به گوجان لی دا.

قَدَعَهُ عَنِ الْأَمْرِ: له کارمه که مهنی کردو

گیرپایه وه.

أَقْدَعَهُ وَلَهُ: جوینی ناشیرینی پی دا.

أَقْدَعَهُ بِلِسَانِهِ: به قسه بوئی دا.

أَقْدَعَ الْقَوْلَ: قسهی ناشیرین و بیجای

نارپسته کرد.

أَقْدَعَ الشَّيْءَ: شتهکهی به خراب و پیس

هاته به رچاو.

قَادَعَهُ: جوینی ناشیرینی نارپسته کرد.

تَقَدَّعَ: بیزی ئی کرد، ناخوشتی و یست.

تَقَدَّ لَه بِالْشَّرِّ: خوئی بو ناماده کرد

به شهرو زیان.

الْأَقْدَعُ مِنَ الْكَلَامِ: قسهی ناشیرین و

بیجا ۵ دمشگوترئ: (منطق أقدع)

قسهی قوړو نابہجی.

بہدروزی حساب کرد دروژی پال دا
 ۵ (وقذہ بالمکروه) شتی ناشیرینی پال
 دا.

التذیع من الکلام: قسهی ناشیرین و
 قوړ.

قذی فلاناً فی البحر: فلانکەسی ھەلدايە
 ناو دمرپاوه.

القذیعة: جوینی ناشیرین و خراپ.
 المقتعات: چلک و پیسای ۵ دمگوتری:
 (رماء بالمقتعات).

قذی المحصنة: بوختانی بو نافرمتە
 داوینپاکەگە ھەلبەست، زیناکردنی
 پال دا.

المقتزع: هیجاو زەمکردن بگاتە ناستی
 جوین.

تقاذفوا بالحجارة: شەرمبەردیان کرد
 بەردیان بەیەکترا دا ۵ جنیو و
 قسهی ناشیرینیان بەیەکتەر گوت ۵
 دهمگوتری:

المقتعات: جوینی زور زهق و ناشیرین.
 القذعة من الأشياء: شتی پرو پوچ ۵
 نافرمتی کورتەبالو هیچ و پوچ ۵
 دهمگوتری: (ما في السماء قذعة) عمله
 توێسکە ھەوریك بەناسمانەوہ نیە.

تقاذفت بهم الفلوات: ھەریەگەیان
 کەوتنە ولات و چۆلەوانییەك.
 تقاذف الفرس في جريه: ئەسپەكە لە
 رۆیشتنی دا پەلە ی کرد.

قذی بالبحر: بەردی پێدا دا، بەردی تی
 گرت.

الاقذاف (أقذاف القصر): سوێبان و
 بارکونی بالەخانە.

قذی البحر بما فيه: دمریا بەھوی شەپۆلی
 بەھیزمەوی ماسی و شتی وای ھەلدانە
 دمرمەو.

قاذفة القنابل: فرۆکە ی بۆمب ھاوێز.

قذی فلان بقوله: فلانکەس بەبێ ئی ورد
 بوونەوہ قسهی دمرپەراند.

القذاف: شتیك پەر بەچنگ بی ھەلی
 بگری و بیھاوێزی ۵ رۆیشتنی خیراو
 بەپەلە ۵ دهمگوتری: (مفازة قذاف)
 سارایەکی دوورو درێژە ۵ ناڤە
 قذاف) حوشرێکە لە رۆیشتن دا
 خۆدەخاتە پێش حوشرەکانی
 ترەوہ.

قذی بالشیئ علی فلان: شتەکە ی بەفلان
 دادا، بەوی کیشا ۵ فورئان دهمفرموی:
 ﴿بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ﴾:
 ھەق و راستی بە بەتال دا دهمدین و
 لەناوی دمیاب.

القذاف والقذافة: نامیری شت فرێدان و

قذی فلاناً بالشيئ: بەشتەکە فلانکەسی
 ھەنگاوت ۵ دهمگوتری (قذف بالكذب)

شت هاويشتنه ومکوو قوچهقانی و
تفهنگو کهوانو شتی وا.

الْقَذِيْفِي: دمگوتری: (بينهم قَذِيْفِي)
بهقوچهقانی بهرد بؤ يهکتر
دههاويژن ۵ جنيوی کاریگهرو
جهرگې.

القَذَف: لایهنی شت ۵ شوینی لادان و
کهوتننه خواریموه ۵ دوور ۵
دمگوتری: (مَفَاذَة قَذَف) و (منزل
قَذَف) و (فلاة قَذَف).

القَذَفُ: بهمانا (القَذَفُ) دئ.
القَذْفَةُ: بهمانا (القَذَفُ) دئ ۵ (ك: قَذَف
وَقِذَاف وَقَذَفَات).

قَذْفَةُ الجبل: گردو باسک که له کیو
بهرزتر بی یان لوتکهو دوندی کیو
۵ بارکونی بالهخانه.

القَذُوف: دوور ۵ تریک بهری
پیومنهبن.

القذيفة: هاومن و هاویژمر ۵ گوله توبو
قومبوله کهبههوی توب و فروکهوه
دههاویژری ۵ جنيوی ناشیرین ۵
(ك: قَذَائِف).

المَقَادِف: خو شرو و بازهاویژری خیرا ۵
دمگوتری:

فَرَسٌ مَقَادِفٌ: نهسیکی خیرا رویه.

المَقَادِفُ: شوینی بهفهاره چوون ۵
دمگوتری: (فلان يقذف بنفسه
المقاديف).

المَقْدَاف: سهوله؛ داریکه سهرمکهی
تهختهیهکی پانی پیومیه بهلهمو
کهلهکی بی پال پیوه دمتری.

المَقْدَفُ: گوشتن و قهلهو.

المَقْدَفُ: نامیری شت هلدان و شت
هاويشتن سهولهی بهلهمهوان و
کهلهکهوان ۵ (ك: مقاذف).

المَقْدَفَةُ: بهمانا (المَقْدَفُ) دئ ۵ (ك:
مقاذف).

قَذَلُ فلان قَذَلًا: فلانکس لهحق لای داو
ستمی کرد.

قَذَلُ في الأمر: گرنگی دا بهکارهکهو زوری
هولدا نهجام بیری.

قَذَلُ فلانًا: زمیری لهپشته سمری فلان دا
۵ شوینی کهوت ۵ پمخنهی لی گرت.

القاذلُ: کهلهشاخ گر.

القَذَالُ: شوینی بهیهکگهپشتنی
نیسقانهکانی پشته سهری
نادهمیزاد و ولاحه بهرزه.

القَذَلان: نهملو نهولای پشته سهر.

قَذَالُ الفرس: نهو شویینهی قایشی
ههوسارمکه لهدوا ناوچهوانیهوه
گری دمتری ۵ (ك: قَذَل واقذلة).

قَدَمٌ له من العطاء قَدَمًا: بهخششی بؤ
زور کرد.

قَدِمَ من الماء قُدْمَةً وقَدَمًا: قومه ناویکی
خواردموه.

الْقَدَامُ: بهر هراوان ۵ دهگوترئ: (بسر
قَدَام) بیریکی ئاو زۆره.

الْقُدْمُ: بهخشندهو سهخی سروشت
کهسیک زۆر بهخشنده بی.
الْقُدْمُ: بهخشندهکان، ئهو مروفانهی
بهخشندهن.

الْقُدْمَةُ مِنَ الْمَاءِ: قومه ئاو.

الْقَدَمُ مِنَ الْآبَارِ: بیریک ناوی زۆری
ههیی.

قَذَى الشَّيْءِ قَذِيًّا وَقَذِيٌّ: شتهکه چقلو
شتی وای تیدا بوو.

قَذَتِ الْعَيْنُ: چاوکه پوشکهکهی دمردایه
دمروه ۵ پیپۆقی دمرکرد ۵ پیپۆقی
دمردا.

أَقَذَتِ عَيْنَهُ: چاوی پیپۆقی دمردا
پوشکهی دمرکرده دمرموه.

قَاذَاهُ: پاداشی دایهوه.

قَذَى عَيْنُهُ: پوشکهی ناوچاوی دمرهینا
۵ (فهی مقذیه).

إِقْتَذَى الطَّائِرُ: باندمکه پیپۆقی لهچاو
دمرکرد.

الْأَقْذَاءُ مِنَ النَّاسِ: ههتیومچهو
خوێری.

الْقَذَى: کۆی (القذاة) ئهو پیپۆقو
زمرداوییهیه که لهچاودا پهیدا
دهبی ۵ دهگوترئ: (هر یغضی علی
القذی) ئهو لهسهر پیپۆق چاو لیک

دەمنی ۵ بهگهسیک دهگوترئ
زهلیلی و ژێردمستهیی قبوڵ بکاو
ههولی خوێرگارکردن نهدا.

القَذَى: پیپۆقو گله ورده کهلهچاودا
کۆدهبیتهوهو ڤهنگیکی مهیلهو
زمرد و مرمهگرئ.

القَذَاةُ: ئهو ئاو و خوێنهیه که حوشترو
مهرو بزنی پێش بیجو بوون و دوا
بیجو بوونیان لیان دپته دمر ۵ ئهو
گله وردمیه یان ههرشتیکی تر که
دهکهوێته ئاو چاووه یان دهکهوێته
ناو ئاو و شهراپو دۆو شتی
شلهمهنیهوه ۵ دهگوترئ: (فلان قذاة
في عين فلان) فلانکس چقلی چاوی
فلانکسه زۆری ڤی لیه.

القَذِيٌّ: دهگوترئ: (رجل قَذِي العين)
بیاوێکه چاوی شتی نامۆی تی
چوو.

قَرَأَ الْكِتَابَ قِرَاءَةً وَقَرَأْنَا: کتێبهکهی

خوێندمووه وشه بهوشه و دێر بهدێر
سهیری ناومرۆکی کتێبهکهی کردو
خوێندیهوه تی ڤوانی و لێی وردبووه.

قَرَأَ الْآيَةَ مِنَ الْقُرْآنِ: بهدمنگ ئایهتهکهی

خوێندمووه وشهکانی بهدمم گوتن، چا
لهناو قورئانهکهدا یان لهبهر ۵ (فهو
قارئ).

قَرَأَ عَلَيْهِ السَّلَامَ: سلاوهکهی پێ گهپاند.

قَرَأَ الشَّيْءَ قَرَأَ وَقَرَأَ: شتهگهی کۆکردموه و خسته پهناپهک.

أَقْرَأَتِ الْمَرْأَةُ: نافرتهکه کهوته حالهتی عادمته مانگانهی خۆیهوه ۵ پان لهحهیز پاک بۆوه ۵ (فهي مُقْرِئ).

أَقْرَأَ الرَّجُلُ: پیاوهکه دهستی کرد بهخودا په‌رستی و تاعهت.

أَقْرَأَتِ النُّجُومُ: نه‌ستیره‌کان نزیکه هه‌لهاتن پان ناوابوون بوون.

أَقْرَأَتِ الرِّيحُ: باپهکه هه‌لی کرد.

أَقْرَأَ فُلَانًا: فلانکه‌سی والی کرد بخوینێ ۵ (فهو مُقْرِئ) ۵ ده‌شگوتری: (أَقْرَأَ

الْقُرْآنَ) قورئانه‌گهی پیگه‌یانند (أَقْرَأَ السَّلَامَ) سلّوکه‌ی پیگه‌یانند.

قَارَأَهُ مُقَارَأَةً وَقَرَأَ: هاوبه‌شی کرد له قورئان خویندن دا.

قَرَأَ الْمَرْأَةُ: نافرتهکه‌ی به‌ند کرد به‌مه‌به‌ستی چاوه‌پروانی

پاکبوونه‌وه‌ی له‌عادمته مانگانه‌ی ۵ (فهي مُقْرَأَةٌ).

إِقْرَأَ الْقُرْآنَ وَالْكِتَابَ: قورئان پان کتیبه‌گهی خویندوه.

تَقْرَأُ: کهوته حالهتی خودا په‌رستی و نوسوک کردنه‌وه.

إِسْتَقْرَأَ: داواى ئی کرد که قورئانی بۆ بخوینێ.

الإِسْتِقْرَاءُ: لیکۆلینه‌وه‌و به‌دوداچوونی

جوزئیات و تاکه بۆ گه‌یشتن به‌ناکامی کوللی و په‌ها.

أَقْرَأَ: (إِسْم تَفْضِيل) واته: باشر خوین.

الْقَارِئُ: خودا په‌رست ۵ موته‌نه‌سیک.

الْقُرْآنُ: نامه‌ی په‌روه‌ردگاره: که به

ه‌ریشه‌ی تابه‌ت دا ناردوو په‌تی

بۆ سه‌ر پیغه‌مه‌بری خۆی چه‌رزمتی

موحه‌مه‌د (د.خ) که ئیستا له‌ناو

دوو به‌رگی جیا جیا دا نوسراوته‌وه‌و

ده‌خویندیریته‌وه‌و ۵ جووری

خویندنه‌وه‌ی قورئان ۵ قورئان

ده‌مه‌رموی: ﴿فَإِذَا قَرَأْتَهُ فَاعْبُدْهُ﴾

قُرْآنَهُ: که قورئانمان به‌سه‌ردا

خویندیه‌وه‌و تۆیش به‌و جووره

بیخوینته‌وه.

الْقُرْأُ: چه‌یز ۵ پاکبوونه‌وه‌ له‌ چه‌یز ۵

سه‌رموای شیعر ۵ (ك: أَقْرَأَ وَقُرِئَ

وَأَقْرُؤَ).

أَقْرَأَ الشَّعْرَ: سه‌رموای شیعر و به‌حری

شیعر و جوهره‌کانی.

الْقُرْأُ: که‌سیک باش قورئان بخوینێ،

قورئان خوینێ باش بی.

الْمُقْرَأُ: شوینیکه له‌مزگه‌وت دا پان

نارامگاهیه‌که قورئانخویننه‌کان تییدا

کۆدینه‌وه‌و بۆ قورئان خویندن.

قُرْبَ السَّيْفِ قُرْبًا: کیزی بۆ شمشیره‌که

دروست کرد ۵ شمشیره‌که‌ی خسته‌ ناو

کالانه‌وه.

قَرَبَ الْإِبِلَ: به‌شمو حوشره‌کانی لیخوپین
بۆئوه‌ی به‌یانی زوو بیانباته سمر ناو
و ناو بخۆنه‌وه.

قَرَبَ الشَّيْءُ قُرْبًا وقرباناً: له‌شته‌که نزیک
بۆوه ۵ دهستی بۆ بردو خه‌ریکی بوو ۵
بۆ ته‌شیدو زیدمه‌پۆیی له‌نه‌هی کردن
له‌شته‌یک دمگوتری: (لاتقرب ذلك) ۵
هورنان دمهمرموی: ﴿وَلَا تَقْرَبُوا الزَّكَاةَ﴾
۵ (ولاتقربا هذه الشجرة).

قَرَبَ الشَّيْءُ قَرَابَةً وقرباً: شته‌که نزیک
بۆوه، (فهو قریب) ۵ ده‌شگوتری: (قَرَبَ
منه، وقَرَبَ الیه).

أقربت الحامل: ئافه‌مه‌ته سک پرمه‌که
نزیک کاتی مندالبوون بۆوه.
أقرب الدَّمْلُ: دومه‌له‌که خه‌ریکه بگاو
به‌ته‌قی.

أقرب المستقى الإناء: ئاوگێرپه‌که
گۆزمه‌کی نزیک پرپوون کردموه.
أقرب فلاناً قِراباً: کالانه شمشیری بۆ
فلان دروست کرد.

أقرب السيف والسكين: کیفی بۆ
شمشیرمه‌که و کێردمه‌که دروست کرد،
یان خسته‌یه ناو کیف و کالانه‌وه.

قارَبَ الإناءُ: کونده ئاو مه‌که نزیکه پرپ
له‌ئاو ۵ دمگوتری: (إناء قربان) ۵
(وقِصْفَةً قِربى).

قارَب فلان في أمورهِ: فلانکه‌س

له‌کارمه‌کانیدا میانه‌پمو بوو.
قارَبَ الخطو: هه‌نگاو مه‌کانی نزیک
کردنه‌وه.

قارَب فلان فلاناً: فلانکه‌س گه‌فت و گۆی
جوانی له‌گه‌ل فلاندا کرد ۵
فلانکه‌س پاو بۆ جوونی له‌گه‌ل
فلاندا کرد.

قَرَبَ فلانٌ: فلانکه‌س که له‌که‌ی ئازاری
بوو ۵ دهستی خسته سمر که له‌که‌ی.
قَرَبَ الفرسُ: نه‌سه‌مه‌که بازیکى هه‌یواشی
هاویشته ۵ یان به‌هه‌یواشی هه‌نگاو
دمه‌ی ۵ دمگوتری: (جاء فلان يقربُ
به فرسه).

قَرَبَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی نزیک کردموه ۵
دمگوتری: (قَرَبَهُ منه) و (قَرَبَهُ الیه) و
(قَرَبَهُ عنده).

قَرَبَ القربانُ: قوربانیه‌یه‌که‌ی پێشکه‌ش
کرد.

قَرَبَ قِراباً: کونده‌ئاوی دروست کرد.
إقرب القومُ: خه‌لکه‌که هه‌ندیکیان له
هه‌ندیکیان نزیک بوونه‌وه.

إقرب الوعدُ: واده‌که نزیک بۆوه ۵
دمگوتری: (إقرب منه) لێی نزیک بۆوه.
تقارَبَا: هه‌ریه‌که له‌و دووانه نزیک
بوونه‌وه.

تقارب الزرعُ: کشته‌وگا له‌که‌ی نزیکه پێ
بگا.

تقارب الوجد: کاتهکه نزيك بؤوه.

ذوو قرايقي).

تقرب اليه: ههولئ دا ليئ نزيك بيتهوه

القرباءة: ئهوهي بهشهو حوشتر بهري

ه دمشگوتري: (تَقَرَّبَ الى الله

بؤئهوهي بهياني زوو بيانبا بؤسه

بالأعمال الصالحة) ههولئ دا

ناو.

بهگرمهوهي چاك لهخودا نزيك

القرباءة: بهمانا (القرباء) دي.

بيتهوه.

القرب: نزيكي ه خزمایهتي

استقريبه: بهنزيكي دانا ه هيواي

دهگوتري: (بيني وينه قُرب)

خواست نزيك بي.

خاليگهوه كهلهكه.

التقريبات: دهگوتري: (ظهرت تقربات

القرب: بهمانا (القرباء) دي ه بيري ناو

الماء) نيشانهي ههيووني ناو

نزيك ه ئهوه شهوهي لهسهه ناو

دمرگهوت ه بيرههلهكن و كاريزكهه

دهميينهوه تابهياني.

كهدهمگاته بهرده وردهو جوړه

القربى: خزمایهتي.

زيخيك بؤي دمردهكهوي كهنزيكه

القربان: ههرشتيک خوي بي لهخودا

بگاته ناو.

نزيك بكرتيتهوه ه جا قوربانيو

القارب: بهلهم ه بهلهمي كيشت

شتي وابي يان كرمهوهي چاكه بي ه

بهلهميكه لهدرنژومويه لهسهه

بياوي هاوونشين و نزيك لهپاشا ه

شيوهي بهلهمي ناو ناو.

(ك: قراين).

القرب: كيفو كالاني شمشيرو كيبدو

القرباءة: خزمایهتي، ليك نزيكي

شتي وا ه تورمهوه جوړه جانتاو

لهخزمایهتي دا ه دهگوتري: (بيني

ههميانهيهكه موسافير ههاندئ

وينه قُرباءة) ههرشتيک خوي بي

بيداويستي خوي تيذا ههلهمگري.

لهخودا نزيك بكهپتهوه لهقوربانيو

القرباء: نزيك ه دهگوتري: (ماهو بعالم

خيرو چاكه.

ولا قراي عالم) نهزاناياه نه

القرباءة: كوندمو ديمكه ه زمرفيكه له

لهزانايش نزيكه ه يان دهگوتري:

پيست دروست دهگري بهم جوړه

(آيته قراي العشي) و (قراي الليل).

لايهكي دمدوريو ناوي تيدمگري.

القرباءة: خزمایهتي نزيك ليك نزيكي

الغريب: نزيك لهروي مهكان و شوينهوه

له خزمایهتي دا ه دهگوتري: (هم

يان لهروي ميژووهوه يان لهروي

قَرَتَ الدَّمُ قُرُوتًا: خوښه که وشک بږوه ۵
دمگوترئ:

قَرَتَ الظَّنُّ: خوښ له ژیر نینوکه کان
کږبږوهو وشک بوو.

قَرَتَ الرجلُ: بپاوه که بیدمگ بوو.

قَرَتَ الرجلُ قَرًا: بپاوه که دم و جاوی گؤړا
له خفه تان پان به هوۍ رقه وه ۵
دمگوترئ: (قَرَتَ وَجْهَهُ).

الْقَرَتُ: شتی به ستوی سپی.

قَرَّعَهُ الامرُ أو الغمُّ قَرًّا: کاره که
ناړه حتی کردو و مزعی تیک دا.

قَرِثَ قَرًّا: ماندووی کرد.

قَرَحَهُ قَرَحًا: برینداری کرد.

قَرَحَ فلاناً بالحق: به حق و عداله تخوازی
پیشوازی له فلانکس کرد.

قَرِحَ قَرَحًا: چمند برین و پوشاوکی پتوه
دمرکهوت ۵ دمگوترئ: (قَرِحَ جِلْدُهُ)،
(وَقَرِحَ قَلْبُهُ مِنْ حُزْنٍ).

قَرِحَ الخیران: گیانله بهرمرکه په لای سپی
بچکوله به ناوچاونییه وه دمرکهوت.

قَرِحَ للشئین: خه می بؤ خوارد.

أَقْرَحَ فلان: فلانکس دم و جاوی
زیبکه و ناو لاوی بوو.

قَارَحَهُ: بهرمنگاری بږوه ۵ پوبه پوی
وهستا.

قَرِحَ الشجرُ: درمخته که پوخ و چرؤکانی
دمرکهوتن.

بنهجه و نژادموه ۵ ههروا ناوه بؤ
به حرّیک له شیعری فارسی
کیشمه کهی (مفاعیلن مفاعیلن
فاعلاتن).

القَرِيبَةُ: خاوهنی خزمايه تی پان نزیکي
له شتی تردا.

القَرِيبُ: ناویک نه و منده زور بی بهری
نه گیرئ.

المتقارب من الرجال: پیاوی کورته بالا ۵
به حرّیکه له به حرّی شیعری
کیشمه کهی ههشت جار (مفعولن).

المُقَارِبُ: مامناو مندی له نیوان باشو
خراپ.

المُقَرَّبُ: پښگای کورت ۵ شه وړه ۵
پوښتنی شهو.

المُقَرَّبَةُ: به مانا (القَرَابَةُ) دی ۵ پښگای
کورت ۵ پان پښگای کورت
که دمتکه به نی به پښگای درېز ۵
خانو ئوتیل بږنه وهی پښوار پشوی
تیدا بدن.

المُقَرَّبَةُ: نه سپ پان حوشترو و لاخی تر
که کاتی نه و میان هاتبی بؤ سواری
به کار بهیندرین ۵ و لاخه بهرزه
خوښه و پست بی ناخوړو له و مړو
نالیکي لی نزیک بکړیته وه.

المُقَرَّبَات: به مانا (التَقَرُّبَات) دئ.
القَرِيسُ: قه پوچکی زین، قه پوچکی
پشه موه دواوه ۵ (ك: قرايس).

قَرَحَ سَنَ الصَّغِيرِ: ددانی مندالەکه
خەریکه دمرکهون.

قَرَحَ الْجِسْمَ: جەستەکه‌ی بریندار کرد.

قَرَحَ الْوَشْمَ: شوینی کوتانی خالەکانی

جەستە‌ی بەدمرزی ھازنیەو.

إِقْرَحْ بِنْرًا: بێرەکه‌ی ھەڵکەند

لەشوینیڤێک بـیری لـ

ھەڵنەکەندرابوو.

إِقْرَحِ الْأَمْرَ: کارمە‌ی داھینا، ھینایە

گۆڕی.

إِقْرَحِ الْكَلَامَ: بە ئیرتیجال و سەرپێیی

قەسەکانی کرد.

إِقْرَحِ الشَّيْئَ: شتەکه‌ی ھەڵبژارد

دمگوتری:

إِقْرَحْ عَلَيْهِ صَوْتَ كَذَا وَكَذَا: لەجیاتی

ئەو دەنگی فلان و فلانی ھەڵبژارد.

إِقْرَحِ الرَّأْيَ: ڤاو بۆجونیکی خۆی

نامادەکرد بۆنەو‌ی بیخاتە بەر

باس و لیکۆلینەو.

تَقَرَّحَ الْجِسْدُ: جەستەکه‌ی زیبکەو

دومەل و ئاولە‌ی تیدا دمرکەوتن.

تَقَرَّحَ فُلَانٌ لِلْأَمْرِ: فلانکەس ڤوبە‌ڤوی

کارمە‌ی بۆو.

الإِقْرَاحُ: فیکرم و بێرۆکە نامادە

دمکری و شیدمکریتەو و دەخړیتە

سەر مێزی باس و لیکۆلینەو و

بێڤار لەسەردان.

القَارْحُ مِنْ ذِي الْغَاظِرِ: ئەو‌هێ و لاخ و

نازەلەکه‌ی پینج سāl تەواو بکاو

ددانی پەنا ددانی چوارینە‌ی

کەوتبێ و لەشوینی ئەو کەلە‌ی تر

ڤوابێ ە بە‌گوردی پێیان دمگوتری:

(شیلە) ە ھەرکەسیک گوڤدرێژێک

یان ھێسترو شتی وا مامەلە بکا

دممی و لاخە‌کە ھەڵدە‌چڕی

دم‌ڤوانی ناخۆ شیلە‌ی کەوتوون یان

نا.

القَرَا حُ مِنْ كُلِّ الشَّيْئِ: پالفتە ە

دمگوتری: (ماء قراح) ئاوی صاف ە

زەویە‌ک نامادە‌بێ بۆ کشت و‌کال و

ھیج بیناو بالە‌خانە‌یە‌کی تیدا

نە‌بێ.

القَرْحُ: برین ە گرو‌ی‌پێکە‌ توشی

بێچو و نازەل دە‌بێ.

القَرْحَةُ: زیبکەو دومەل کاتێ دمگە‌نە

ئەو‌ی بگە‌ن و ناو‌مە‌یان بێیتە

کێم و زوخوا ە (ذو القرح) نازناوی

(امراً القیس) بوو.

القَرْحَةُ: بە‌مانا (القَرْحَةُ) دئ ە

سە‌پای‌پێکە‌ بە‌ئە‌ندازم

دێرە‌مێک یان بچو‌کتر

بە‌ناو‌جاوانی ئە‌سپە‌و دە‌بێ.

القَرِيحُ: بریندار ە ئاوی صاف و

بێ‌گە‌رد.

قَرِيعَ السَّحَابَةِ: ناوی باران لهکاتی هاتنه خواردموهی دا.

الْقَرِيعَةُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ: سهرمتاو نۆبه‌ره‌ی شت ۵ دمگوتری: (شربت قریحه البئر): نۆبه‌ره‌ی ناوی بیرمه‌م خواردموه په‌که‌مه‌جار که‌ناوی بیرمه‌کیان دهره‌ینا من لیم خواردموه.

الْقَرِيعَةُ مِنَ الْإِنْسَانِ: سروشتو ته‌بیعه‌تی مروف نه‌و سروشتو فیه‌رته‌ی له‌سه‌ری دروستکراوه ۵ مه‌له‌که‌و خودا دادیکه ئاده‌میزاد به‌هوی نه‌و مه‌وه‌یه‌یه‌وه دمتوانی پای په‌سه‌ند دهره‌پئی و هسه‌ی جوان و ناوازه بلی و شتی نایاب دهره‌پئی.

قَرَدَ الْمَالِ قَرْدًا: ماله‌که‌ی که‌سب کردو کۆی کردموه ۵ دمگوتری: (قَرَدَ لِعِيَالِهِ) مال و سامانی بۆ خیزانی کۆکردموه.

قَرَدَ الْبَعِيرُ قَرْدًا: حوشرمه‌که نه‌سه‌پئی زۆر بوون.

قَرَدَ الشَّعْرُ وَالصُّوفُ: مو و خوریه‌که گرژ بوو گرئ‌گرئ و هستاو که‌میلی به‌قه‌راخه‌کانیه‌وه زۆر بوو.

قَرَدَ الْأَدِيمُ: پیسته‌که داو‌ه‌شاو دا‌رزی.

قَرَدَ فُلَانٌ: فلان‌که‌س به‌هوی زمانگیران و ماندوبوونه‌وه بئ دنگ بوو.

قَرَدَ لِسَانُ فُلَانٍ: زمانی فلان ره‌وان نه‌بوو توری و پرته‌پرتی پیوه دیار بوو.

قَرِدَتْ أَسْنَانُهُ: ددانه‌کانی بچوک بوونه‌وه‌و که‌میک له پوکه‌کان جیابوونه‌وه ۵ ده‌شگوتری: (قَرِدَ فَمُهُ).

أَقْرَدَ الْبَعِيرُ وَغَرَهُ: حوشرمه‌که نه‌سه‌پ حوشری زۆر بوون.

أَقْرَدَ فُلَانٌ: فلان‌که‌س بیدنگ بوو خۆی به‌مردوو نیشان دا ۵ زمانی گیراو بیدنگ بوو.

أَقْرَدَ إِلَى فُلَانٍ: زه‌لیل و ملکه‌چی فلان‌که‌س بوو.

قَرَدَ فُلَانٌ: فلان‌که‌س زه‌لیل و ملکه‌ج بوو ۵ ده‌شگوتری: (قَرَدَ إِلَى فُلَانٍ).

قَرَدَ الْبَعِيرُ: نه‌سه‌پئی ناو جه‌سته‌ی حوشرمه‌کی دهره‌ینا.

قَرَدَ فُلَانًا: به‌نهرمو نیانی هیللی له فلان‌که‌س کرد.

تَقَرَّدَ الشَّعْرُ وَغَرَهُ: مووی گرژبوون و تیک هالا.

تَقَرَّدَ الدَّقِيقُ وَغَرَهُ: نارده‌که له‌ناو ناوه‌که کلۆ کلۆ بوو ۵ همر له‌م مانایه‌دایه که عومهری کوپی خه‌تتاب دمه‌رموی:

(ذَرِي الدَّقِيقِ وَأَنَا أَحْرَكَ لَنَا بِتَقَرُّدٍ) تۆ واز له‌ناردمه‌که بی‌نه له‌ناو ناوه‌که‌دا مَن تِیکِ هه‌له‌ده‌دم

بۆنەمەۋى كۆكۈڭۈ نەۋەستى.

الْقُرْدُوحُ: مەيمونى گەۋرەمۇ زەلام.

الْقَرَادُ: جۈرە نەسپىيەكە ھاجى زۆرى

الْقَرْدَةُ: زەۋىيەكى تەخت و پتە و و

ھەن لەناو كۆلك و موى ئازەل و

بەرزە.

پەروپۇلى ئالندەمدا دەۋى ۋ گۆى

الْقَرْدُودُ: بەمانا (الْقَرْدُودُ) دى.

مەمەك.

الْقَرْدُودَةُ: ھەقەرە ۋ سەرانسەرى كىۋ ۋ

الْقَرْدُ: مەيمون ۋ نەزىكتەن گىيانلەبەر

(ك: قراديد).

كە دەشوبەيتە مەۋ ۋ (ك: أقراد

الْقَرْدِيَّةُ مِنَ الرِّجَالِ: پىاۋى قەسە توندو

وقرود و قَرْدَة).

قەسە پەرماناۋ بەپىز ۋ شىۋەلى

الْقَرْدُ: نەۋ كەمىل و خەشت و خۆل و

ناۋەدى پەشت ۋ (ك: قراديد).

گەندە مەۋمىيە كە لەكۆلك و خورى

الْقَرْدُوحُ: جۈرە نەسپىيەكە لە جەستەى

ھەلدەمەۋى ۋ لەقە دارخورما كە

حوشتر و مەرىشك دا پەيدا دەپى ۋ

تويكىلى ئى داپنەراپى.

تاكەكەى (قَرْدَة).

الْقَرَادُ: نەسپى و مۇرانە كەلەناردو

الْقَرْدُوحُ: مېرولەى بېكۆلە.

چەند جۈرە خواردنىك و داردا

قَرُ قَرِيْرًا: ئالندەكە قىرانى، كەۋەكە

بەدى دىمكىر و ھەروا لە خورى و

قاسپاندى.

شىۋى واپىش دا دەپى.

قَرَّتِ الْحَيَّةُ: مارەكە فېشكاندى.

الْقَرْدُودُ: بېدەنگ و ژېردەستە.

قَرُ عَلَيْهِ الْمَاءُ قَرِيْرًا: ئاۋى بەسەردا

قَرْدَةُ فُلَانٍ: ھالەنكەس زەلىل و مەكەچ بوو

ھەلپەشت.

ۋ خۆى بېكوك كەردەمە.

قَرُّ الْيَوْمِ قَرًا: نەمپۇ سارد بوو.

إقَرْنِدِ الرِّجْلُ: پىاۋەكە خۆى ئامادە كەرد

قَرُّ بِالْمَكَانِ قَرًا وَقَرَارًا وَقَرِيْرًا: لەشۋىنەكە

بۇ شەپ.

نېشەجى بوو، دامەزرا ۋ دەگوتىر:

إقَرْنِدِ لِفُلَانٍ: دەستىزى كەردە سەر

(قَرَّرْتُ فِي هَذَا الْمَكَانِ طَرِيْلًا) زۆر لەم

ھالان.

شۋىنەدا مامەۋە.

الْقَرْدُوحَةُ: نەۋ پارچە سىگۆشەيەيە

قَرُّ الْيَوْمِ قَرًا: نەمپۇ زۆر سارد بوو.

كەلە غوزىروفي قورگ دا

قَرَّتْ عَيْنُهُ: چاۋى فېتىكاى ھات ۋ (فەر

دەردەمەۋى پىۋى دەگوتىر سىۋى

قېر العىن).

ئادەم.

أَقَرُّ: كەۋتە ناۋ سەرماۋ سۆلەۋە ۋ

اصابتهم قِرَّةً: سهرما لیئی داوون ۵
 ههرجۆره لهرزو سهرمایهك تووشی
 نادهمیزاد بی.
 القُرَّة: ههرشتیک چاو پیی خوش بی و
 فینکایی چاوبی ۵ دهگوتری: (هر
 قُرَّة العین) نهو هوی فینکایی چاوه ۵
 یان دهگوتری: (هر فی قُرَّة من العیش)
 نهو له گوزمرانی خوش دایه و ژیاانی
 نهروم نۆله ۵ بنکری بنکی مهنجهل.
 قُرَّة العین: روهکیکی ناوییه و
 ته مهندریزه لهدم جۇگا و شوینی
 ئاودراودا دهرۆی گهلاکهی سهوزمو
 دهخوری و هکوو نهسپیناخ و
 که رهوزو شتی وا.

القُرور: ناوی سارد که بۆ خوشۆردن
 بهکاربی ۵ فرمیسی سارد که لهکاتی
 خوشی دا دهرژیندرین ۵ ئافرهتیک
 که پیویست نهکا کل لهچاو بی.
 المُسْتَقَر: چهسپانندن بهردهوام بوون ۵
 دهگوتری: (لکل نَبَأ مُسْتَقَر) بۆ
 ههموو ههوائیک ناکام و
 سهرمنجامیک ههیه ۵ (صار الأمر الی
 مستقره) کاره که گهیشه ناکام و
 جیگیر بوو.

المَقَر: شوینی نارامگرتن و جیگیربوون
 ۵ (ك: مَقَار) ۵ دهگوتری: (أذكرني في
 المقَار المقدسة) له شوینه پیرۆزهکان دا

یادم بکهو بیرت نهجم ۵ شوینیک
 نادهمیزاد بیکاته شوینی نیشتهجی
 بوونی خۆی.
 المَقَر: نهندامی لیزنهیه که که لیزنه که
 رونهکردهوی رای لیزنه که بهو
 دهسپین.
 المَقَر: (امر مَقَر) کاریکی چهسپاو و
 برپا پی کراو ۵ ههرمانیک واژو
 کرابی له لایهن که سی که وه
 رخصهتی نهو واژوکردهی هه بی
 ۵ لهبوازی قوتابخانه و خویندکارموه
 کۆمهله سهرمباس و زانیاریهکن
 پیویسته قوتابی له ماوهیهکی
 دیاریکراودا بیانخوینی و فیریان
 بی.

المَقَرَّة: ههوزی بچوک که ناوی تیدا
 کۆبیته وه.

المقرور: دهگوتری: (یوم مقرور) رۆژیکی
 سارد و سهرمایه ۵ (رجل مقرور)
 پیاویکه سهرما لیی داوه.
 قَرَسَ البَرْدُ قَرَساً: سهرما تینی بۆ هیئا
 ۵ دهست و قاچی چواندون.

قَرَسَ الماءُ: ئاومهکی زۆر سارد کرد.
 قَرَسَ البَرْدُ قَرَساً: سهرما توندبوو تینی
 هیئا.

قَرَسَ الإنسانُ: نادهمیزاد که سهرما لیی
 دا دهست و قاچی چوون و لهجم و جۆل

کهوتن و نهیتوانی کاربکا ۵ دمگوترئ:
(قَرِسَتْ أَصَابَعُهُ) دمست و پهنجهی
چون و کاریان پی ناکرئ.

أَقْرَسَ الْعَوْدُ: دارو شوړک و نه مامه کان
وشک بوون و بههوی سهرماوه
تهراپیان تیدا نه مامه.

أَقْرَسَ الْبَرْدُ أَصَابِعَهُ: سهرما دمست و پلى
چواندن و جم و جوتیان پی ناکرئ ۵
دمگوترئ: (أَقْرَسَهُ الْبَرْدُ) سهرما
دمست و پهنجهی چواندن و هیچی
پی ناکرئ.

أَقْرَسَ الْمَاءُ: ناومکهی زور سارد کرد.

قَرَسَ الشَّيْءُ: زیندمپړهوی کرد
له سارد کردن شتهکه ۵ دمگوترئ:
(قَرَسَ الْمَاءُ فِي الْإِنَاءِ) ناومکهی
له قاپه که دا زور سارد کردو
که پانديپه ناستی بهستن.

الْقَارِسُ: سهرمای کوشندو زور سارد ۵
دمگوترئ: (أَصْبَحَ الْمَاءُ قَارِسًا) ناومکه
زیاد له نهنده سارد بوو.

الْقَرَسُ: سهرمای زور به شیدمت ۵
دمگوترئ: (لَيْلَةُ ذَاتِ قَرَسٍ) شهویکی
زور سارد ۵ سهرماو سوؤلو
سههول به ندان.

الْقَرَسُ: شتی بهستو و بوو به سههول ۵
سهرمای توندو کوشنده.
القریس: دمگوترئ: (أَصْبَحَ الْمَاءُ قَرِيسًا)

ناومکه بهستی بوو به سههول ۵
خواردنی به سههول بوو به سهرما
بهستو ۵ دمگوترئ: (سَمَكٌ قَرِيسٌ)
ماسییهکی کولاو یان برزاو یان
بههوی سهرماوه پهق کراوه بووه
به سههول بهستو.

قَرَشَ الشَّيْءُ قَرَشًا: شتهکهی لیروم لهوی
کوکردموه و خستیه سهر یهک ۵
دمشگوترئ: (قَرَشَ لَعْيَالُهُ) کاسبی بو
مال و مندالی خوی کرد.
قَرَشَ مِنَ الطَّعَامِ: که میکی له خواردنه که
دمستهکوت.

قَرَشَ فِي مَعِيشَتِهِ: ژبانی تهنگو
گوزمرانی ناخوش بوو.
قَرَشَ قَرَشًا وَقَرَشَةً: پوخساری دامالندرا
له پهر زور سورمغلی.

أَقْرَشَتِ الشَّجَّةُ: نیسقانه کهی درز
پی برد و هل و رد و خاشی نه کرد.
أَقْرَشَ فُلَانٌ فُلَانًا: فلانکهس فیتنه پی
کردو چرنوکی له فلانکهس گرت ۵
عهیب و عارمکانی پی گوتن.

قَرَشَ بَيْنَ الْقَوْمِ: نیوانی خه لکه کهی
وروژاندو فیتنه پی له ناویان بهرپا
کرد.

قَرَشَ لَعْيَالَهُ: کاسبی بو مال و مندالی
خوی کرد.

قَرَشَ فُلَانًا: فلانکهسی به قورمیشی
لهقه لهم دا.

إِقْرَشْ لَاهِلَه: مال و سامانی بۆ مال و
مندالی خوی کۆکردموه.

إِقْرَشْ الرِمَاحُ: رېمبهکانی لیک
خساندن و دمنگیان ئی هات.
إِقْرَشْ فُلان بفلان: فلانکەس فیتنەیی
بۆ فلان کردو ویستی زیانی پی
بگهیهنی.

تِقَارَشْ القوم: خەلکەکە گەوتنە و یزە
پەکتی و لیکیان دا.
تِقَارَشْت الرِمَاحُ: رېمبهکان لیک خشان
دمنگیان ئی هات.

تَقْرَشْ القوم: خەلکەکە کۆبوونەوه.
تَقْرَشْ فُلان في معيشته: فلانکەس
گوزمرانی تەنگ بوو.

تَقْرَشْ لَاهِلَه و عياله: مال و سامانی بۆ
خیزان و مندالی کۆکردموه.

تَقْرَشْ الرجلُ: بیاوگە خوی
بەقورپەشی حیساب کرد و خوی
شوبهاند بەقورپەشی شیبەکانەوه و
خوی لەکارو پێشە پەست و نزم
بەدوور گرت.

تَقْرَشْ الرِمَاحُ: رېمبهکان لیک خشان و
دمنگیان هات.

تَقْرَشْ المال والمتاع: مال و کالای
کۆکردموه.

تَقْرَشْ الشَّيْئُ: شتەکە یەکە یەکە
و مرگرت.

القَرَشُ: ئەوهی لیرو لەهوی
کۆدمکریتهوه.

القَرَشُ: جۆره ماسییهکی غوزروفیه
ترسانک و زمێنەخرۆیه و جۆره
پارمیهکە لەههەندی و لاتدا مامەلە
پی دمکری، ئەندازە ی ئەم جۆره
پارمیه بەگۆهری پۆژگارو کاتو
شوین گۆرپەراوه و دەگۆرپی، نیستا
بەشیکە لەسەد بەشی جۆنەیهی
میسری یان لیرە (ک: قروش).

قَرِيش: خێلێکی عەرەب و دەرەوه
سەر موزمو لەمەکە و دەورویەری
نیشتەجی بوون حەزەرتی
موحەممەد (پێغەمبەرەری
نیسلام (د.خ)) لەو هۆزە عەرەبە
رەسەنەیه.

القَرَشَةُ: خرەخرمی سمی ئەسپە کە
بەکۆمەل دەرپۆن بەتایبەتی
کەبەشەو دەرپۆن دمنگە کە باش
دەبیستری و خرە گۆیز کە
بیانجولینی.

القَرِش من الرجال: پیاوی خۆ
تیەهتقورتینەر لەکارو باریک کە
پەپومندی بەئەومووە نیە و پیاوی

سەر زل.
القَرِش: بەهێز و جۆره پەنیریکە
چەوری کەمەو و شکە.

الْمَرْشَةُ: سالی گرانی و قات و قری.

الْعِرْشُ مِنَ الرِّجَالِ: بیاوی زور خور ۵
(ك: قراشب).

قَرَصَهُ قَرَصًا: نه فورجکی لی گرت.

قَرَصَهُ الْبَرْغُوثُ: میثوله گهستی.

قَرَصَتْهُ الْحَيَّةُ: مار پیوهی دا، گهستی.

قَرَصَ الْعَجَبِيُّ: هه ویره که هی ههنگوتک
ههنگوتک کرد.

قَرَصَ الرِّجْلُ: بیاومکه بهردموام بوو
له سمر نهفرین کردن و باسکردنی
پاشمله به خراپه.

قَارَصَهُ: ههریه که لهوانه نهزیهتی
نهوی تری دا بهزوبان و تانهو
تهشمر لکیدان ۵ دهگوتری: (کان
بینهما مقارصات).

قَرَصَ: بۆزیدمپویی له مانای (قَرَصَ)
دی.

قَرَصَ الْعَجَبِيُّ: هه ویره که هی کرده
ههنگوتک ههنگوتک.

قَرَصَ الْمَاءُ: ناومکه هی نهوهنده ساردکرد
زوبان بتهزینی.

تَقَارَصَا: نهو دووانه ههریه که بیان
به قسهی ناخوش پیک گوتن
نهزیهتی نهوی تری دا

الْقَارِصُ: دۆی ترش و ماستی ترش
که زوبان بگهزی ۵ دهمبایه که و مگوو
میثوله دهگهزی.

القَارِصَةُ: جنیو و قسهی ناشیرین که
دمروونی بهرامبهر نازار بدا ۵ (ك:
قوارص).

القراصيا: درهختیکی بهرداره له پیپی
(الوردية) یه له ولاتی میصر پیپی
دهگوتری بهرقوقی وشك بوو ۵
له ولاتی شام پیپی دهگوتری قووخه
وشكه.

القَرَاصُ: دهگوتری: (لجام قَرَاصُ)
لغاویکه نازاری و لاخه که دما.

القَرَاصُ: رومکیکه دهمبیهته رومکی

جیرجیر، درێژدەبی و گولتیکی
زمردی ههیه تفتی و تیژیکی
تیدایه و مگوو تفتی جیرجیر، بهره
دهنکیکی وردو سووری ههیه
حهیوانات حهزی له خواردنیهتی ۵
همروا ناوه بۆ رومکیکی گیایی له
پیپی (القراصية) چقلیکی زور
باریکی ههیه نهگهر مروفه دهستی
بگاتئ تیپی رادهچئ و زمرداویکی
تیزو سوتینهری لی دیتهدمرو نازار
لهدهستی دا پهیدا دهکا ۵ ههروا ناوه
بۆ رومکی (الورس) که رومکیکی
(الفراشية) یهو له ولاتی عهرهبو
حهبهشهو هیندوستان دمپوئی،
مادمیهکی سور رهنگی پاتینجی
تیدایه ۵ همروا ناوه بۆ (البابونج)

که گوئەسپی (الأقحوان) ە بەوشکی ە
دمشگوترئ: (أحمر قَرَصٌ) سوری
زۆرسور.

القُرْصُ: پارچەى پانە و مېووى كەوانەى
و مكوو سینی و دیرەم و دینار و
شتى و ايان شیوى نان ە هەروا
ناوہ بۆ دیمەنى كەوانەى خۆر ە
دەگوترئ: (غاب قرص الشمس) ە
هەروا ناوہ بۆ پارچە ئاستىكى
كەوانەى و مكوو مەتال كە منداڵ
لەجۆرە یارییەك دا هەلى دەمدن
بۆنەوہى بزانن كامیان دەتوانئ
دوووترر بیاوئۆئ ە (ك: أقراص
و قرص).

القُرْصَةُ: نانێكى بچوكى پانە و مكرأوى
كەوانەىیە ە (ك: قُرْصٌ).

القُرْصُ: لغاویك ئەزىەتى ئەسپ بدا.
المِقْرَاصُ: كێردى سەر كەوانەى و مكوو
جزوى دوپشك.

المُقْرَصُ: (حليّ مقْرَص) خشل
كەوانەى و خپ.
المِقْرَصُ: زەرەفێكە شتى تێدا قارص
دەكړئ.

قَرَصَ فلان: فلانكەس بەتەنیا نانى
خوارد.

قَرَصَتِ المرأةُ: ئافرەتەكە بەشیوەمەكى
ناشیرین پۆشت.

قَرَصَ الكتابُ: پیتی كتیبه‌كەى
بەوردی لێك نزیكى دێرەكانى
نوسییه‌وہ.

تَقَرَّصَتِ المرأةُ: ئافرەتەكە كشایەوہ و
خۆى حەشار دا.

القُرْصان: دزو جەردەى ناو دەریا ە
(ك: قَرَاصنة).

القَرَصَنَةُ: هەلكوئانە سەر كەشتى و
گەمى لەناو دەریادا.

قَرَضَ الشَّيْءُ قَرْضاً: شتەكەى بەمقەست و
گاز و شتى وا هەلپى ە دهمگوترئ:
(قَرَضَ بنابه) يان (قرضه الفارة).

قَرَضَ المكانُ: لەشویئەكەى لادا.

قَرَضَ فلاناً: پاداشى فلانكەسى داپەوہ.

قَرَضَ الشعرُ: شیعرى دانا، شیعرى گوت.

أَقْرَضَهُ: قەرزی داپە ە دهمگوترئ:
(أقرضه المال وغيره).

قَارَضَهُ مَقَارَضَةً وَقِرَاضاً: قەرزی داپە ە
مالى داپە، پارەى داپە بۆنەوہى

بازرگانی پێوہ بکاو قازانج و

زەرەریان بەپێزمەك بچ كەلەسەرى
پێك دێن ە پاداشى چاكەى داپەوہ

يان تۆلەى خراپەكارى لى ستاند.

إقترض من فلان: قەرزی لەفلان
وەرگرت.

إقترض عِرْضَهُ: غەیبەتى كردو
بەخراپى لێى دوا.

إنقرض الشيء: شتهکه برپایه وه.

إنقرض القوم: خه لکه کهه پویشتن و کهسیان لی نه ما.

تقارضا الشيء أو الأمر: بهنوبه و نوره

شتهکه و مردمگرن، هه رجاره بو

یه گیان دهبی ه دگوتری: (هما

یتقارضان الشاء): هه ریه که لهو

دووانه ستایشی یه کتر دمکه و

به یه کتر دا هه لده لئین ه (الخصمان

یتعارضان النظر) نهو دوو دژه

یه رقه وه بو یه کتر دمروانن ه (القوم

یتعارضون الشیعر) خه لکه کهه

شیعریان بو یه کتر خویندموه.

إستقرض منه: داوای قهرزی

له فلانکس کرد.

القراضة: نهو پرزو پالو سهره

مقهست و وردمو پرده یه به هو

برین و راسته و پاسته کردنی شته وه

هه لدمومری ه دگوتری: (قراضة

الذهب وقراضة الثوب).

قراضة الفأرة: نهو پهتک و پالهی

له نا کامی جهوال برین و خواردنی

مشک هه لدمومری.

قراضة المال: مالی خراب و بی که لک.

القراضة: کهسیک غه یبه تی خه لک بکا

ه خمخور کهه مؤرانه که له دارو

کاغه زو خوری و ریس و شتی وا

دمدا.

القرض: نهو مالی دهیدی به یه کیکی

تر به قهرز ه هه رکاریک ئاده میزاد

بیکا بهو هیوایه ی پاداشی له سهر

و مربرگرت ه وه.

القرض الحسن: قهرزیکه بدری به بی

سودو قازانجی بازارگانی ه (ك:

قروض).

القرض: به مانا (القرض) دی.

القرض: شیعر.

المقراض: مقهست، هه رشتی قوماش و

شتی وای پیج بری ه دمشگوتری:

(لسان فلان مقراض الأعراض)

زوبانی فلانکس مقهستی برین و

درینی ناموسی خه لکه.

المقرض: (ابن مقرض) گیانله به ریکه

دمشوبه یته جهقه ل (ابن عرس)

به لام نه م توژی جهسته ی لهو

که وره ترمو زور و ه کوو جهقه ل

کیوی نیه، له پیچی (السمورية) و

گوشت خوره.

قرض فلان: فلانکس به چایسیه وه

شته کهه ی خوارد ه شتی و شکی

خوارد.

قرض الشيء: شته کهه ی به توندو

زهخت بری.

قرض اللحم: هه موو گوشته کهه ی

خوارد.

قَرَضَبُ الذَّنْبُ الشَّاءُ: گورگه که همه موو
مه رهمه کی خوارد.

القِرْضَابُ: چلیس و نهوسن له خواردن
دا ۵ دزو جهرده ۵ شیر ۵ شمشیری
برنده که ویرای گوشت نیسقانیش
دمبرئ ۵ (ك: قراضية).

قَرِطُ المَعزَى قَرِطاً: بزنه که دوو
گواریلای گوشتینی همه بوون به لای
گوچکه کانی هه لواسرابوون ۵ (وهو
أقرط وهي قرطاء).

قَرِطُ الجَارِيَةِ: گوارهی له گوچکه کی
کچه که کرد.

قَرِطُ السَّرَاجِ: سوتاوییه که له پلّیه کی
چراکه هه لومراند بۆنه وهی باش
بسوتئ و پوناکی بدا.

قَرِطُ الكِرَاثِ وَغَرِهِ فِي الْقَدْرِ: له ناو
هاپه که دا گیاو شته که له هه نجنی
بۆنه وهی بیکوئینی و بیکاته پیخۆر.
قَرِطُ فَرَسَهُ: لغاوی نه سپه که له خسته
دوا گوپییه کانی هه وه له هکاتی
غار پیکردنی دا ۵ دهشگوترئ: (قَرِطُ
الفرس عِيَانَهُ).

قَرِطُ الْحَيْلِ: نه سپه که له هه لئا بو
بازدانی خیراو بهشیدمت.

قَرِطُ عَلَى فُلَانٍ: کهم کهم شتی دا به
فلانکهس.

قَرِطُ عَلَيْهِ فِي الطَّلَبِ: زۆر نیلجافی کرد

له داواکردن لئی.

قَرِطُ إِلَيْهِ رَسُولاً: خیرا بپاویکی نارد
بۆلای.

تَقَرَّطَتِ الْجَارِيَةُ: گوارهی له گوچی
کچۆله که کرد.

القَارِيطُ: دهنکه خورمای هیندییه.

القِرَاطُ: چرا ۵ بلّیسه کی چرا ۵ ناگر.

القِرَاطَةُ: نهو سوتاوییه کی پلّیه کی چرایه
که دمک پندرئ بۆنه وهی شوقه که له
خوش بی و پوناکی زیاد بکا.

القِرْطُ: گواره که دهکریته نهرمه کی
گوچکه ۵ سورده یا ۵ بلّیسه کی ناگر ۵
روه کیکی گیایی له مورپییه و مکوو
وینجه وایه.

القِرْطُ: جۆره سهوزمو میومییه کی سهر
سفرمیه.

القِرَاطُ: پیومریکی کیشان و پیوانه یه
نه نندازه که له به گویره کی پۆژگار
گوژرانی به سهردا هاتوو ۵ نه مپۆ
کی شه که له جوار دهنکه گهنمه،
له کیشانی زیردا سی دهنکه گهنمه ۵
له بواری پیومری دا به شیکه له
بیست و جوار بهش ۵ له بواری فیدان
دا برهتییه له سه دو حهفتا و پینج
مهتر.

قَرِطَبُ فُلَانٍ: فلانکهس رقی هه لسا ۵
دهگوترئ: (قَرِطَبُ عَلَيْهِ) رقی ئی

ههئساو لایی تورپه بوو ۵ بازیکي
توندو بههیزی هاویشته.

قرطب فلاناً: بهپشتا فلانکهسی خسته
سمر زموی ۵ بهسمر پشته ملی دا
خستی ۵ دمگوتری: (طعنه فُقرطَبه).
قَرطَبَ الجَزَر: گوشتو نیسقانی
کوشتییه که ی بپری.

قَرطَس: نیشانه که ی ههنگاوت.

تَقَرطَس: بههیاك چوو، فهوتا.

القِرطاس: لاپه ره کاغه ز که له سمری
دهنوسری ۵ همر شتیک دمنریتهوهو
دمگریت بهنیشانه ۵ دمگوتری:
(زَمی فُقرطَس) تفهنگه که ی

هاویشته و نیشانه که ی پیکا ۵ جوړه
بوردمیه کی میصریه ۵ حوشتری
گهنج و تازه پیگه یشتوو ۵ نافرمتی
تازه پیگه یشتوووی سپی پیستو
بالا بهرز ۵ ولاخیک رهنگی سپی
تهواو بی و پهله ی رهشی تیدا نه بن
۵ پمړه کاغه زیک لول دمدری لای
سهروی پان و بنهوهی تهسك
گوله بهرپوژو شتی وای تی دمگری
بو خواردن ۵ (ك: قراطیس).

قَرطَم الشيء: شته که ی برپیهوه.

قَرطَم الخفاف الخف: خوف دروست
که رمکه لوتی بو خوفه که ی دروست
کرد.

القُرطُم: رومکی کی کشت وکالییه،
گونه که ی بهکار دمهیندری بو
ته وایل و بو گوپینی رهنگی
خواردنه که، رهنگی کی سوریشی لی
بهرهم دمهیندری.

القُرطوم من الخف: لوتی خوفه
نهوش وینه ی سمرمپه نجه ی
تیدمگری.

قُرط القُرط قرطاً: گزگلك و شتی وای
کوکردمدهو.

قُرط الجلد: پیسته که ی دباغ کرد بهتالی
گزگلك ۵ دمگوتری: (قُرط السقاء)
کوندمو مهشکه که ی دباغ کرد
خاراندی ۵ پندری کرد.

قُرط فلان قرطاً: فلانکهس دوی هیچ و
پوچی و بی پیزی بو بهرپزارو
گه وره و قسه رویشتهو.
قُرط فلاناً: مه دخی فلانکهسی کردو
په سنی نهوی یاس کرد.

قُرط الكتاب: یاسی لایه نی باشی
کتیبه که ی کردو پتیدا ههنگوت.

تقارطاً المدخ: همریه که لهو دووانه
مه دخی په کترین کرد ۵ دمگوتری:
(هما يتقارطان) نهو دوو کهسه
په سنی په کترین درپزه پيدا.

القارط: نهو کهسه ی گزگلك
کودمکاتهوه.

الْقَرَأْتُ: گزگك فروش.

الْقَرَطُ: درهختیکی گهورهیه، قهدیکی
نهستوری ههیه ومکوو داری گوژز،
جوژه درهختیکه لهجوژی
(السنط)ی عهرهبی صهغیکی
مهشهووری لی دمردمهیندری.

الْقَرَطَةُ: گزگك ه یان بهریکی ومکوو
گزگل وایه.

الْقَرَطِيُّ: دهگوتری: (ادیم قرطی)
بیستیکی دهباغ کراو بهتالی
جهوتو گزگكه.

قَرَعَ الشَّيْءُ قَرَعًا: لهشتهكهی دا، شتهكهی
کوتا ه دهگوتری: (قَرَعَ الباب)
لهدمرگاكهی دا تهقولبابی کرد ه (قرع
راحِلَتُهُ بالسُّوطِ وَقَرَعَ الْمَسِيَّ بِالْقِرَاعِ).
قَرَعَ الذُّهْرُ بِقِرَاعِهِ: رۆژگار به بهلاو
کارهساتی خوئی فلانكهسی کوتا.

قَرَعَ فَلَانًا الْأَمْرَ: کوتوپر کاریك بۆ فلان
پهیدا بوو.

قَرَعَ فَلَانًا بِالرَّمَحِ: بهرمب لهفلانكهسی
دا.

قَرَعَ الدَّابَّةَ بِلِجَامِهَا: ولاخهكهی بهلغاو
کیشایهوهو نهیهیشت برهوا.

قَرَعَ فَلَانًا بِالْحَقِّ: فلانكهسی بهحهقو
بهئگه دهمکوت کرد ه کیشی کرد
بوکارمهكه ه ههول و تیكۆشانی
لهکارمهكا بۆ فلان چپرکردهوه.

قَرَعَ لَهُ الْعَصَا: گۆجانی نیشان درا ه
بهعهصا تهقهی بۆ گرا ه واته ناگادار
کرایهوه كه نهو نیشه ناوایهه وهوهی
پئویسته.

قَرَعَ عَلَيْهِ سَنَةً: لهپهشیمانی خوئی ددانی
بهیهك کیشان.

قَرَعَ الشَّيْءُ: بهشیوهی قورعهو پشك
شتهكهی ههلیژارد.

قَرَعَ الْفِنَاءَ قَرَعًا: خانومهكه، حهوشهكه
لهدانیشتوان و میوان جوژ بوو.

قَرَعَ مَاءَ الْبَنَرِ: ناوی بیرمهكه وشکی کرد ه
کوژایی هات.

قَرَعَ فُلَانٌ: فلانكهس سهری توشی
كهجهلی بوو ه (فهو أقرع وهي قرعاء)
ه (ك: قُرْعٌ، وقرعان).

قَرَعَ النِّعَامَةُ: نهعامهكه بهروپوژلی سهری
لهبهر پیری ههئومرین و پوتایهوه.

قَرَعَ الْفَصِيلُ: بیچوه نازهلهكه (کاوپرمكه)
لهمل و قاجی دا بهلهپهلهو زیبكهو
دومهل پهیداوون خوری و بهرگنی
دهست و ملی پوتایهوه ه (فهو قَرِعٌ
وقریع).

أقرع الغائص: کابرای مهلهوان گهیشه
بنکی ناومهكه.

أقرع المسافرين: موسافیرهكه نزیک
مهنزلی خوئی بووه.

أقرع الى الحق: گهپایهوه بۆ حهقو
راستی.

أقرع عن الشيء: لهشته که گهرايموه.

أقرع بين القوم: قورعهو پشکی خسته
ناو خه لکه که و له ناو پاندا قورعهی
کرد.

أقرع الدابة: ولاخه که ی به لغاو و
پیشمه که گرته وه پشمو لغاو که ی
توند کردو ولاخه که ی سهری
بهرز کرده وه له رویشتن و خیرا
رویشتن گرتیه وه.

أقرع الفحل: هه حله که ی به سته وه
بوئه وه ی نه توانی بگاته حوشترمه که
ه (فهو مقرع).

أقرع فلاناً: باشترین مالی خوی دا
به فلان.

أقرع فلاناً فعلاً: که له نیتریکی ره سنی
دا به فلان.

قارَعَ الأبطال: پالنه وانه کان له شهرو
روبه رو بوونه ودا به شمشیر لیکیان
دا.

قارَعَ القوم: خه لکه که له ناو خویان دا
پشکو قورعه یان کرد ه دهمگوتری:
(قارَعَهُ قَرَعَهُ): قورعه ی له گه لدا
کردو قورعه که ی تی برده وه.

قارَعَ فلاناً بالرمح وغیره: به پمب
که وخته ویزه ی به کتر.

قَرَعُ فلاناً: به لومه سهرز نهشت
فلانکه سی کوتا.

قَرَعُ الأقرع: چاره سهری که چه لیه که ی
کرد.

إقترعوا على شيء: له سهر شتیک
قورعه یان کرد ه دهگوتری: (إقترعوا
فيما بينهم): خه لکه که له ناو خویان
دا قورعه یان کرد.

إقترَعَ الشيء: شته که ی هه لیزارد.
تقارَعَ القوم: خه لکه که قورعه یان کرد.
تقارع القوم بالرمح: خه لکه که به
پمب که وخته ویزه ی به کتر و لیکیان
دا.

تَقَرَّعُ الجلدُ: پیسته که له که چه لی پاک
بووه.

تَقَرَّعُ الرجلُ: پیاومکه خهوی زپاو ههر
جنگلی دان و نه مدیو و نه ویدیوی
کردو خهوی تی نه که موت.

الأقرع: که سیك که چه ل بووی ه
داریک تو یکلی پیوه نه مابن و سپی
کرا بی ه زور ره قو پته وه ه
دهگوتری: (ترس أقرع) مه تالیکی
زور قایم و پته وه ه (سیف أقرع)
شمشیریک ناسنه که ی پته و بی و بو
شهره شمشیر زور باش بی و
شمشیری تر که ل بکا.

القارعة: قیامهت ه به لاه کاره سات.
قَرَعَتْهُمْ قوارع الدهر: به لاه کاره ساتی
پوژگار نه وه قه ومه ی کوتا و برستی

تی برین.

- القُرَاعُ: که چه لی.
- القُرَاعُ: دار کوتکه، بالندمی که له پی پی
- (النقاریة) جهسته مامناو منجیه،
- دمندو کیکی به هیزی پیو دیه له دارو
- درمختی دمکوتی و کونی دمکا نه گمر
- دارمه که کمری تیدا بی دهری دینی و
- دهیخوا.
- القُرَاعَة: چه رخی ناگر کردنه وه.
- القُرْع: کوله که به زوری عمره ب پی
- دهلین: (الدُّبَاءُ).
- القُرْع: که چه لی، نه خوشی پیست
- شوتنی که گیای لی نه پوی و گروی
- حوشتر و کوزو ناغه لی خالی
- له حوشتر.
- القُرْع: که سی که خوی لی نه که وی
- نینوک گهندهل و قه لشت بردو
- دمگوتری: (رجل قرع وظفر قرع).
- القرعاء: میینه (الأقرع) و باغیک
- که نازهل هه موو گیای گزه که
- خواردی و هیجیان تیدا نه هیشتی
- و دمگوتری: (جاء فلان بالسوءة)
- القرعان) فلانکس خراپی
- ناشکرای کرد و به لاو موصیبه تی
- هه موو مال و سامان به ری.
- القُرْعَة: بهش و بار.
- القُرْعَة: شوینی که چه لی له سردا
- شوینی خه تهر و دمگوتری: (ضربه
- علی قرعة رأسه) له شوینی خه تهری
- سهری دا و ممتال و دیو جامه.
- القُرْعَة من الأرض: پارچه زهوییه که
- گیای لی نه پوایی.
- القُرْع: مهریک له سهری بکهونه شهرو
- لیکدان.
- القُرْع: که لی هه لیزردراو بو به پین و
- که لاند و بیچوو و نهو که سهری
- له شهردا به دار یان به شمشیر و
- خه نچرو شتی و لیست دمدا و
- گهورمو پیزدار و دمگوتری: (فلان
- قریع دهره) فلانکس گهورمو پیای
- ماقولی رۆزگاری خویته و (فلان
- قریع الکئیة) فلانکس سهرۆک و
- سهرپهل و سهرتپی پیشمه رگه گانه.
- المُقرع: ناسنیکه سهریکی پانی نه خش
- جیا جیای پیو دیه به ناگر سور
- دمگوتیه و شوینیکی نازهل پی داخ
- دمگوتی و شوینی داخردنه که توکی
- لی نایه ته وه نهو شوین سوتاوی و
- داخردنه دمبیته نیشانه بو
- نازه له که، ههرخاومن نازه لیک داخی
- تایبه تی خوی هیه و نامیری که
- و مگوو پاچ و بیک وایه بو شکاندنی
- بهرد.
- المُقرعة: کارساتیکی سامانکی رۆزگار.
- المُقرعة: زهوییه که کوله که لی روایی و

دمگوترئ: (أَرْضٌ مَفْرَعَةٌ).

المِزْعَةُ: گۆچان، دارئیکه پیی
لهئادهمیزاد دمدري، دارئیکه
سهرگۆچان بهزۆری له فوتابخانهی
مندالان دا بۆ لیسانی فوتابی
نازیرهک و هارو هاج بهکار هاتوو ه
(ک: مَقَارِع).

قَرَفَ قَرَفًا: درۆی کرد، شتی بیج بنه‌مای
هه‌ئیه‌ست.

قَرَفَ لَعِيَاله: لیئرمو له‌وی کاسبی کردو
شتی بۆ مال و مندالی خۆی کۆکردموه.
قَرَفَ الشَّيْئ: شته‌که‌ی تیکه‌ل به‌شتیک
کرد له‌و که‌متر بیج.

قَرَفَ فَلَانًا: عه‌یبی له‌فلان گرت ه
دمگوترئ: (قَرَفَهُ بَكَدًا) فلان شتی پال
نه‌و دا.

قَرَفَ الْجِلْد: پێسته‌که‌ی سپی کرد، دایمالی
ه‌ دمگوترئ: (قَرَفَ الشَّجَرَةَ وَقَرَفَ
الْقَرَحَ) دوا‌ی وشکبوونی دارمکه‌ی سپی
کرد، دوا‌ی وشکبوونی برینه‌که‌ توئو
ته‌باری لابردن.

قَرَفَ الذَّنْب: تاوانی نه‌نجام دا.

قَرِفَ قَرَفًا: نه‌خۆشییه‌که‌ی گرت.

أَقْرَفَ الرَّجُلُ: پیاومه‌که‌ یه‌کیک له‌دایک و
باوکی عه‌رمب بوو نه‌وی تریان
ناعه‌رمب

أَقْرَفَ وَجَهَ فَلَان: روخساری فلان

سوراییه‌که‌ی تیدا بوو ومکوو توئکل
وایه.

أَقْرَفَ الشَّيْئ: شته‌که‌ی گرت تیکه‌لاوی
بوو
أَقْرَفَ فَلَانًا: باسی فلانی به‌خرابه‌ کرد.
أَقْرَفَ الْمَرَضُ الرَّجُلُ: نه‌خۆشییه‌که‌
له‌پیاومه‌که‌وه‌ ته‌نیه‌وه‌ بۆ که‌سانی
دیکه.

قَارَفَ الشَّيْئ: له‌ شته‌که‌ نزیک بووه
تیکه‌لی بوو ه‌ دمگوترئ:

قَارَفَ فَلَانُ الذَّنْبَ وَالْخَطِيئَة: فلانکه‌س
تاوانه‌که‌ی نه‌نجام دا.

قَارَفَ الْجَرْبَ السَّعِي: گروئیه‌که‌
له‌خوشرمه‌که‌وه‌ ته‌نیه‌وه‌.

إِقْتَرَفَ: کردی نه‌نجامی دا، کاسبی کرد
ه‌ دمگوترئ:

إِقْتَرَفَ لَعِيَاله: کاسبی بۆ مال و مندالی
خۆی کرد.

إِقْتَرَفَ الذَّنْب: تاوانه‌که‌ی نه‌نجام دا.

إِقْتَرَفَ فَلَانُ مِنْ مَرَضِ فَلَان: فلانکه‌س
له‌فلانه‌وه‌ تووشی نه‌خۆشی بوو ه‌

نه‌خۆشی نه‌وی گرتوه‌وه‌.

تَقَرَّفَتِ الْقَرَحَةُ: برینه‌که‌ توئکلی هه‌ئدا.

الْقَرَاةُ: گۆرستان ه‌ نه‌م وشه‌یه‌ له
بنه‌رمت دا ناوی هۆزێکی یه‌مه‌نییه‌
له‌نزیک گۆرستانه‌وه‌ نیشته‌جی
بوون، دوا‌یی نه‌م ناوه‌ کرا به‌

عهلهم و ناو بؤ ههموو گۆرستانیک.

الْقِرَافَةُ: توپکلی درخت.

الْقَرْفُ: پیستی سوور ۵ دهگوتری:

(أَحْمَرُ قَرْفٍ) سوری زؤر سور.

الْقَرْفُ من کل شیئ: توپکلی ههموو

شتیک.

قِرْفُ الشجرة: توپکلی درخت.

قرف الرمانه: توپکلی ههنار.

قِرْفُ الطَّب: چلک و بهلغی ماستو دؤ: که

بهمهشکهوه دمنووسی ۵ چلمه رهمه

که بهناو لوتهموه دمنووسی.

الْقَرْفُ: تیکهلبوونی شتی قیزهونو

نهخوازراو ۵ تهنینهوهی نهخوشی و

پهتا ۵ تۆمهت ۵ (ك: قِراف).

القِرْفَةُ: توپکلی درخت: کهلهپیری

درمختی غازی بی ۵ بهناو بانگترینی

ئهم جوره درمخته قیرفهی

سهیلانی و قیرفهی چینی په عهترو

بؤنی خوشی ئی دردمهیندری ۵

همهروا وشهی (القِرْفَة) ناوه بؤ

توپکلی ههنار که پیست و شتی وای

پچ دماغ دهگری ۵ کاسبی ۵ تۆمهت

۵ کهسیک تۆمهتی شتی ئی بکهی.

الْقَرْفُ: کهسیک زؤر سهریچی کارو

یاخی بووبی.

الْمُقْرِفُ: شوینی توپکل ههئدانی برین و

پیست.

الْمُقْرِفُ: پیاوی خویری ۵ روخساری

ناشرین و نهکلهومت.

قَرْفَعُ: ههردوو دمستی لهژیر قاجیهوه

بهستن.

الْقَرْفَاءُ: ئهومیه مروؤ: لهسهر دوو

کلۆتی دانیش و ههردوو ئهژنۆی به

ورگییهوه بنوسیئ، ههردوو دمستی

بیئنیتهوه بؤ پیشهوهو لهسهر خوار

ئهژنۆیهوه دایان نی ۵ یان لهسهر

ئهژنۆکانی دانیش و ورگی

بهپانهکانیهوه بنووسیئ ههردوو

دمستی بخاته بن ههنگلیهوه.

قَرْفَلُ الطَّعَامُ: تهوابیلی بؤ خواردنهکه

له قهرمنقول دروست کرد.

قَرْقَ قَرْقًا: بزپکاندی، ورپنهی کرد.

قَرْقُ: گالتهی کرد، لهقسهکانی دا

پیکهنی.

الْقَرْقُ: دنگی مریشک که جوجیلهکانی

کۆدمکاتهوه.

الْقَرْقُ: دهستی تهخت و بی کهندو لهند

۵ کۆمهئیک لهکهسانی بچکۆله.

الْقَرْقُ: شوینی تهختایی که بهردو

داری تیدا نهبی.

قَرْقَرُ فِي ضَحْكِهِ: لهپیکهنین دا قاقای

کرد ۵ دنگی لهقورگی دا گیرپاههوه.

قَرْقَرُ الشَّرَابِ فِي حَلْقِهِ: ناومکهی

لهقورگیدا هیئایه قهرمقر ۵

غمر غمره‌ی کرد.

قَرَقَر بَطْنُهُ: ورگی قۇرۇق قۇرۇق کرد جا

یان بەھۆی برسسیه تیه وه یان

بەھۆی خواردنی که وه که قۇرۇق قۇرۇق

له گەدما پەیدا دهکا.

قَرَقَرَت الدَّجَاجَةُ: مریشکه که دهنگی وای

له خۆ هینا و مکوو نه وه ناو بکه به

ناو شوشه وه.

القَرَارِ مِنْ الْمَدَاةِ: دالاشی دهنگ خوش.

القَرَارَةُ: حیلکه وه حنه حنه نیی

که ل که دهنگی خۆی ده خواته وه.

القَرَارِيُّ مِنَ الرِّجَالِ: پیاوی دهنگ

گه وه ده گوتری: (حَادٍ قَرَارِي).

القَرَارُ، والقَرَارَةُ: سوراخی شوشه،

قاپیکی شوشه به ملی دریزه ده

ههروا ناوه بۆ مرقه مرقی خوشتر.

القَرَقَرُ مِنَ الْأَرْضِ: زموی نزمو

چالایی و نه رمه لان ده و ل و شیوی

رۆته و بۆ درهخت و بهرد ده

دهور و بهری شارو شارو چکه.

القَرَقَرَةُ: دهنگ خواردنه وهی خوشتر

له قورگی دا ده قۇرۇق قۇرۇق ورگ

پیکه نینی به قاقاو دهنگی بهرز ده

پێستی دهمو چاو ده (ك: قَرَار).

القَرَقَرُ: کهشتی گه وه زم به لاج و

دریز ده (ك: قَرَار).

القَرَقَرُ: سوراچی به شوشه ملی

دریزه.

القَرَقَرُ: می شولهی بچوک ده

حه شه رمیه که دهق دهمو بهیته

ته پۆ.

القَرَقَرُ: دهنستی زموی پته و که پوهی

تییدا نه بی هه ندی جاریش له م

جۆره شوینانه ناوی بۆگه و جۆره

نه و تیک هه ن.

قَرَقَفَ الْمَجْرَدُ: سهرما بر دوو مکه

له سهرما هه ل له رزی ده دهم گوتری:

(قَرَقَفْتُ ثَنِيَاةً): ددانه کانی له سهرمان

کهوتنه لیکدان و شهقه شهق.

قَرَقَفَ الْفَعْلُ وَالْحَمَامُ فِي الْهَدِيرِ: که له که

یان کۆتر مکه له دهنگ خواردنه وهی

خۆی دا زید مرموی کرد.

قَرَقَفَ الرَّجُلُ فِي الضُّحْكَ: پیاوه که

به دهنگی بهرزو قاقا پیکه نی.

قَرَقَفَ الْبُرْدُ فَلَانًا: سهرما فلانکه سی

خسته له رزه له رز.

تَقَرَّقَفَ: سهرما ی بوو، سهرما تینی بۆ

هینا تاوای ئی کرد ددانی بکهونه

شهقه تۆله و به بهک بیکشیرن.

القَرَقَفُ: مهی و شهراب ده ناوی ساردو

پون.

القَرَقِيُّ: باندمیه کی جهسته بچوکه،

چاوی تیژن، زوو شت دهم پینی، زۆر

به پارێزو حه زهره، یاری له گه ل

سیبهری خوی دما.

قَرَمَ الصَّغِيرَ قَرَمًا: مندالهکه خواردنی

که می خوارد چونکه تازه له شیر

براوته وهو باش فیری خواردن

نه بووه.

قَرَمَ الطَّعَامَ قَرَمًا: خواردنه کهی خوارد.

قَرَمَ الشَّيْئِ: شته کهی سبی کرد

تویکله کهی ئی دامالی.

قَرَمَ فُلَانًا: جویی به فلان داو عه بیی ئی

گرت.

قَرِمَ الْفَعْلُ: که له که وازی له پهرین و

سوار بوون و که لدان هینا.

قَرِمَ اللَّحْمَ وَالِيه: زوری حمز له گوشته که

بوو.

أَقْرَمَ الْفَعْلُ: پیزی که له کهی گرت و دلی

نه هات ببهر پینی.

قَرَّمَهُ: فیری خواردنی کرد له کاتی

له شیر برپینه وهی دا.

تَقَرَّمَ الصَّغِيرُ: منداله که تازه له شیر

بردراوته وهو خواردنی که مه.

إِسْتَقَرَّمَ الْفَعْلُ: که له که وازی له پهرین

هینا.

الْقَرَامُ: جوره پهردهیه که، نه خش و

نیگاری تیدایه، قوماشیکی

نه ستووره له خوری پنگاو پنگ

دروست دهگری بۆ راخستن و

به خؤدا دان له ناو که ژاوه دا

به کارده هیندری وه کوو جاجم و

خورج و شتی وا.

الْقَرَامَةُ مِنَ الْحَبْزِ: همر پارچه و گوینچه

نانیک که به تهن دوور وه بنوسی.

الْقَرَمُ مِنَ الْفَعُولِ: نهو که لهیه که هیچ

نیشیکی بی نهگری، باری ئی نه نری

تهرخان بگری بۆ که لدان و پهرین و

ههروا ناوه بۆ پیای و پش سپی و

گه وری هۆزو خیل.

الْقَرَمُ: درهختیکه له ناو ناودا دپروی،

دهق ده شو بهیته درهختی دولب

له قهده نه ستوری و سپی تویکلی دا،

که لاکه ی وه کوو که لای بادام و ثیراک

وایه، میومکه ی وه کوو خورمای

صه و مهر و مهاییه.

الْقَرَمُ: حوشتی بچوک و بیجو، گیسک.

الْقَرَمَةُ: نیشانهیه که به سهره تیری

که ده هاویژی له قوماردا.

الْقَرَمُ: پهردهیه که نه قش و نیگاری

تیدایه.

الْمِثْرَمَةُ: به مانا (المِثْرَمُ) دی.

قَرَمَدَ الشَّيْئِ: شته کهی به قیرو شتی وا

سواخ دا.

قَرَمَدَ الْحَاظَ بِالْجُصْ: دیوارمه که به گه ج

سواخ دا.

قَرَمَدَ الشَّرْبَ بِالزَّعْفَرَانِ: قوماشه کهی

به زعفران پنگ کرد.

قَرَمَدَ الثَّوْبَ بِالطَّيِّبِ: بُوْنی خُوْشی
له قوماشه که دا.

قَرَمَدَ الْبِنَاءَ: بَالِه خانه که ی به خشت و
بهرد دروست کرد.

قَرَمَدَ الشَّيْئِ: شته که ی بهرز کرده و
هه لی چنی ۵ تهسکی کرده و.

الْقَرَمَدُ: همرشْتِيْک به مبهستی
جوانی و نارایش دان شتی پی سواخ
بدری یان رَمَنگ بکری و مکوو گه چو
زده قهران.

الْقَرَمُود: کاریله ی حیوانه کیوی
بیچوی حیوانه کیوی.

الْقَرْمِيْدُ: به مانا (الْقَرْمَدُ) دئ ۵ نهومی
خانوو ۵ (ک: قرامید).

الْقَرْمِزُ: رَمَنگی سوری مهبله و رَمَش ۵
دهشگوتری: (لـون قَرْمَزِي).

قَرَمَشَ الشَّيْئِ: شته که ی کۆ کرده و ۵
خراپی کرد دایومشانده گنده لی
کرد.

الْقَرْمَشُ: خه لکی تیکه و پیکه ل.

قَرَمَصَ الْقِرْمَاصَ: چالْتیکی سهر تهسکی
ناو فراوانی دروست کرد بۆئه و ی
له کاتی سهرمادا خوی تییدا
بهموینیتیه و ۵ چوو ناو چالْتی سهر
تهسکی ناو فراوان و خوی تییدا
کۆشه له کرد.

تَقَرَمَصَ: چوو ناو چالْتی سهر تهسکی

ناو فراوان.

الْقِرْمَاصُ: چالْتیکه پان و پۆره

سهرمه که ی تهسکه له ترسی سهرما
ده چنه ناوی ۵ هیلانه ی کۆتر ۵
شوینی دروستکردنی نانی برزاو
له سهر بهردو زیخی سورمه و بوو یان
نانی پیشاو له ناو گلی گهرم کراودا ۵
(ک: قرامیص).

قَرَامِیصُ ضَرَعُ النَّاقَةِ: دیوی ناومه و ی
رانی حوشر (لارِفیسک).

الْقِرْمِصُ: به مانا (الْقِرْمَاصُ) دئ.

الْقَرْمُوصُ: به مانا (الْقِرْمِصُ) دئ ۵
ههروا ناوه بو چالْتیک که
ههله که ندری بو نیچیر گرتن ۵
کۆخته ی پاوکه ر.

قَرَمَطَ فِيْ خَطْوِهِ: له رۆیشتن دا قاجی
لِیْک نَزیک کردنه و.

قَرَمَطَتِ الدَّابَّةُ: ولاحه که ههنگاوه کانی
لِیْک خستنه و.

قَرَمَطَ الْكَاتِبُ فِي الْكِتَابَةِ: نووسه رمه که

دیپری نووسینی کتیبه که ی وردو
باریک و لِیْک نَزیک نووسینه و.

تَقَرَمَطَ: چوو سهر مه زههب و بیرو
رای هه رامیته کان.

الْقَرْمُوطُ: میوه ی رَمَنگ سوری درمختی

غهضا ۵ جوړه هه ناریکه مه مکی
خری ئافرمتی پی دهبه یندرئ ۵

جۆره ماسییه کی پیست نهسمهرو
نینج و گوشت سورمه تامی خوشی
نیه.

الْقَرَامِطَةُ: پیپر یکن له شیعهی
توندرمه سهرما له عیراق سهریان
هه لداو له ولاتی حیزازدا به هیز
بوون و داوای یه کسانیی تاکه کانی
کۆمه لیان دمکرد.

قَرْمَلَةُ: به عمرزی دادا، خستی.
الْقِرْمِلُ: بیچه حوشر ۵ حوشری دوو
دوگ ۵ قَز: که ئافرمت به قزی
خویه وه دنوو سین و دهیخته سهر
قزمکانی.

الْقَرْمَلَةُ: رومه کی سالانهیه، قهدهی
کورتو گولیکی بچوکی زور زهردی
ههیه.

قَرْنُ الْفَرَسِ قَرْنًا: نه سه به که له غاردان و
پویشن دا قاجی دواوی ده خاته
شوین قاجی پیشه وهی.

قَرْنُ الْبُسْرِ: خورمای گه پشته و
نه گه پشتهی تیکه ل بهیه کردن.

قَرْنُ الشَّيْءِ بِالشَّيْءِ: ورن بینهما قَرْنًا
و قرانا: شته کانی کۆکردنه وه، خستنیه
به نایه که وه ۵ دهگوتری:

قَرْنُ بَيْنِ الْحَجِّ وَالْعُمْرَةِ: نیهتی هه جو
عومره ییکه وه هینا، ئیجرامی
به نیهتی هه جو عومره هینا ۵ هه روا

دهگوتری: (قرن بین ثورین) ههردوو
گاجوته کانی خسته ژیر یه ک نیره وه ۵
(قرن بین عملین) ههردوو کارمه کی
بهیه که وه نه نجام دا.

قَرْنُ الشَّيْءِ إِلَى الشَّيْءِ: شته که ی به توندی
به شته که ی تره وه شته که دا.

قَرْنٌ فَلَانًا: زمبری له ته پئی سهری
فلانکس دا.

قَرْنٌ فَلَانٌ قَرْنًا: فلانکس برۆی تیکه لاو
بوونه وه (فهو اقرن وهی قرناء
الحاجین).

قَرْنٌ كُلُّ ذِي قَرْنٍ: شاخدارمه شاخی دریز
بوون (فهو اقرن وهی قرناء) ۵ (ك:
قَرْن).

اقرن فلان: فلانکس دوو شتی
بهیه که وه شته که دا یان دوو کاری
پیکه وه نه نجام دان ۵ فلانکس
سهری ربه که ی بهرز کردنه وه
بوئنه وهی زیان بهوانه ی پیشیه وه
نه گه یه منی.

اقرن أفاطير وجه الغلام: شوینی پش ل
پوانی روخساری کورمه ناو له ی ل
هات.

اقرن الثریا: نه ستیری سیومیل
(سورمه یا) بهرز بووه و خهریکه
بگاته ناوهرستی ئاسمان.

اقرن الدم في العرق: خوین

پيوندو دست بهست دا کۆکردهوه.
 اقن الشئى بغير: شتهکى بهشتىكى
 تروه په پيوست کرد.
 تقارن الشئان: دوو شتهکه په پيوستى
 په کتر بوون.
 استقرن للأمر: تاقهتى به کارهکه شکاو
 توانى بیکا.
 استقرن فلان لفلان: فلانکەس به لای
 خۆپهوه هاوشانى فلانکەسه.
 استقرن الدم في العرق: خوينهکه
 له دهماردا زۆر بوو.
 استقرن الدمل: کوانو دومه له که نهرم
 بوو گه يى.
 القران: نىحرام بهستن به حج و عمره
 ۵ کۆکردنه وهى ژنو ميړد به وهى
 گرڼه ستي مارمگردنه وه ۵ ههروا
 ناوه بو حەبلىک شتى پى
 رادمکيشرى.
 القرانيا: پيړى درهختيکه دمړيندرى
 بو جوانى و بو سود و مرگرتن
 له بهر هکەشى.
 القرن: شاخ ماده يهکى رقه
 به په ناگو يى ره شه ولاخ و مهر و بز و
 نازه لى ترى له و جوړه دمړوى ۵
 به زورى نه و نازه لانه دوو شاخيان
 دهين.
 القرن من القوم: پيش سپى و پياو

له دهماره که دا زۆر بوو.
 اقن الدمل: دومه له که، کوانه که
 خهريکه بگا و کاتى هه لږينى بى.
 اقن للشئى: دهسه لاتی به سهر
 شته که دا شکاو به سهر يا بالادهست
 بوو.
 اقن على غريمه: تهنگى
 به هه رزداره کهى هه لږينى.
 اقن بين الحج والعمرة: نىحرامى حج و
 عومرى به په که وه بهست.
 اقن فلاناً: بوو به هاوشانى فلان.
 اقن القرن: به سهر هاوشانه که پيدا زال
 بوو.
 قارنه مقارنه و قرناً: هاوړپيه تى کرد.
 قارن بين القوم: خه لکه کهى ريك
 خسته وه.
 قارن بين الزوجين قرناً: ژنو ميړد کهى
 په که خسته وه.
 قارن الشئى بالشئى: شته کهى
 به شته که مه زنده کرد.
 قارن بين الشئين أو الأشياء: دوشته کهى
 به رامهر کردن مه زنده دى کردن ۵
 (فهو مقارن) ۵ دمگوترى (الأدب
 المقارن أو التشريع المقارن).
 قرن الأسارى: دپلهکانى به حه بل دست
 بهس کردن ۵ دهسگوترى: (قرن
 الجرمين في القران) تاوانبارانى له ناو

ماقولئ قه ووم نه ته وه ۵ قَرْن
 (السيف) تيزايئ شمشير ۵ (قرن
 الجبل) لوتكهئ سهرانسهرئ كيئو ۵
 (قَرْن الجرادة) نهو دوو تائه مووهئ
 به سهرئ كولله وومن ۵ (قرن الباقلاء
 واللوبياء) نهو توپككئ
 دانموئلكهئ تيدايه ۵ ههروا وشهئ
 (القرن) ناوه بؤ بهرئ لوسو خاوئن
 ۵ يان شه ووطو هه ل غار كردن ۵
 دهگوترئ: (عدا الفرس قَرْنًا أو قرنين
 فمَرَق) نه سبه كه دوو شه ووط
 دوونؤره غارئ دا نارمقي كرد.

الْقَرْنُ مِنَ الزَّمان: ماوهئ سه د سائه
 (سه دمهك) ۵ دهگوترئ: (امراة
 قَرْن) نافرمتي كه هاوشانه
 له نازايه تي و چاونه ترسي دا ۵ (ك:
 قرون).

وحيد القرن: كهركه دمه نه چونكه يهك
 شاخئ ههيه له پيشه سهرئ.

الْقَرْن لِلْإنسان: هاوشان له نازايه تي دا
 له زانياري دا له هيزو تواناو
 خؤراگريئ له شهردا ۵ (ك: أقران).

الْقَرْنُ: حميلك: كه دوو خوشترئ تي
 بهرين ۵ (ك: أقران).

الْقَرْناء: ماريك دوو پارچه گوشت
 له سهرئ بهربينه وه وكموو شاخ
 ومهابين.

الْقَرْنان: گهوادو خوپري ۵ كه سيك
 مال و مندالي داوين پيس بن
 نه وپش لييان بيدنگ بي.

الْقَرْنَوَة: گياهه كي سهوزئ تۆزاي يهك
 قهد گه لاکهئ مهيله و سوره،
 بهرئكي وكموو سونبوول ههيه
 تاميكي تفتو تالي ههيه كوندمو
 مهشكهئ پي دماغ دهكرئ ۵ ههروا
 ناوه بؤ روميك دشوبه يته رومي
 لؤبيا دمنكي ههيه له نوک
 گهورمتره، كه به كپرگراو هاپدرا
 زمرد دمبي وكموو ههريسه و
 كه شهك دهكولئ ندرئ دهخورئ
 په زمه ندمش دهكرئ بؤ زستان.

الْقَرْنِيَة: بهشي پيشه وهئ گلينهئ چاو.

الْقَرُونُ: نهفس ۵ دهگوترئ: (اسمحت
 قَرُونُهُ) نهفسئ خؤئ زهليل كردو

پابه ندي فهرمانه كه بوو ۵ ههروا
 ناوه بؤ ولاخيك به رويشتن زوو
 عهره ق بكاو زور عهره ق بكا ۵
 نه سبو خوشترئك له رويشتن و
 غاردان دا قاجئ دواوهئ بخاته شوين
 جبي قاجئ پيشه وهئ ۵ خوشترئكي
 شيردمر كه جاري دوو سه تل شيري لئ
 بدؤشري ۵ بيداويسي ۵ دهگوترئ:
 (أخذت قُرُوني من الأمر) بيداويسي
 خؤم له كارمكه ههنگرت.

القُرُونَةُ: نەفس ۋە دىگوتىرى: (أَسْمَحَتْ

قرونتە) نەفسى خۇي زەلىل كىردو

لەكارمگەدا شوپىنى گەموت ۋە

پومكىكە دىشوبەيتە پومكى

(اللوباء) دانەوئەلەيەكى ھەيە

لەنۇك گەمورەترە كە كېرە كرا

بەزمردى دېتەخوار وەككوو پومكى

(الـررس) شەوچەرەدى

سارانىشەنەكانەو بەزۇرى دەست

دەكەوئ.

القرين: ھاوتاو ھاوشان ۋە ھاوسەر ۋە

خوشترى ھاوتا بۇ خوشترىكى تر ۋە

دىل ۋە (ك: قُرْنا).

القريناء: لۇبىيا.

القرينة: نەفس ۋە ھاوسەرو خىزان.

المِقرُن: نىر؛ دارىكە دەخىرئە سەر مىلى

دووكا يان دوو ئىسترو بارگىر

بۇئەھەدى ھەوجارو مزانەكە

لەناومراستى نىرەكە بەھۇى

بىنەھەندىكەمە شەتەك بىرى.

المقرونه: جۆرە خواردنىكە لەھەوېرو

رۇن و بادام دروست دىگىرى.

قرنسى الديك: كەلەشېرمەكە لە كەلەشېرى

بەرامبەرى ترساو ھەلات.

قرنس السقف والبيت: ھەلەشەكە يان

خانومكەى بەشتى جۇراو پازاندىمەو

دىكۇراتى جۇراو جۇرى تىدا دروست

كىرد.

القرناس: كىردو تەپۇلكەى پېش كېو ۋە

سەرە تەشى.

القرناس: نەو پارچە دارو شتەى كە

پېسى لەسەر ھەلدەكرى بۇ رېستن ۋە

(ك: قرانىس).

القرانىس: پېشەتاي لافاۋ كە خشتو

خالو پىل وپوش لەگەن خۇى

ھەلدەگىرى.

القرنفل: جىنىسى جۆرە گولئىكە كە

بەناوبانگەو پېى دىگوتىرى

(المشري و لەپېرى (القرنفلية) يەو

لە ولاتانى گەرەمسىر دەچىندىرى

بۇئەھەدى لە گولە وشكەومبووكانى

تەواپىل دروست بىرى.

قِرْه الجلد قِرْها: پېستەكە روتايەو

مىوۋەكانى ھەلومىرىن چۈنكە توشى

دەردە (قوبا) بوو كە نەخۇشى پېست

گىرۇى بوونو روتانەومىيە ۋە تۇپزى

ھەلدە ۋە پىش ھەلگەرە بەھۇى زۇر

لەيدانەمە ۋە (فەر اقەرە ھى قىرھە).

القره: پېستى وشك ھەلاتوو.

قِرْجوز: دومىيەكى بچوكە لە كاغەزو

مقەبا يا تەختەدارى تەنك دروست

دىگىرى لەشوپنىكى نادىارمەو

مروفيك دەپجولئىنى ۋە ھەندى

قىسەى لى دىمىسرىن وادىبىنىرى

خَوَى دَمَجُولِيَّو خَوَى فَسَه دَمَكَا.

قُرَا فَلَانًا قُرُوا: قَهْصَدِي فَلَانَكَهْسِي كَرْد،
نِيَازِي لَای نَهْوِي بُوو ۵ بَهْدَوَادَاچُوونی
کَرْدُو لَهْکَارَمَکَانِي وَرْد بُوُوَه.

قُرَا الْأَمْرَ: بَهْدَوَادَاچُوونی بُو کَارَمَکَه
نَهْجَام دَا ۵ دَمَگُوْتَرِي: (قُرَا الْبِلَادَ): بَه
وَلَاتَهْکَهْدَا بَسْت بَهْبَسْت گَهْرَاو سَهْیَرِي
کَرْدُو لَهْبَارُوْدُوْخُو دِيْمَهْنُو نَاو وَهَهْوَاي
وَرْد بُوُوَه.

قُرَا الْأَرْضَ: بَهْدَوَادَاچُوونی وَرْدِي بُو نَهْو
کَهْسَانَه کَرْد کَه لَهْزَمُوْبِيَهْکَهْدَا
نِيْشْتَهْجِي بُوُون.

قُرَا بَنِي فَلَان: يَمَکَهْيَمَکَه چُووَه لَای خِيْلِي
فَلَانُو لِيْیَ پَرَسِيْن.

قُرِي فَلَان قُرِيَا وَقُرِي: لَاشَهْوِيلَهِي
فَلَانَكَهْسِي هَاوَسَان بَهْهَوِي دَدَان
هِيْشَانَهْوَه.

قُرِي كُلُّ مُجْتَر قُرِيَا: نَاْزَهْلَه کَاوِيْزْکَرْمَکَه
هَهْمُوو خَوَارْدَنَهْکَهِي هِيْنَايَهْوَه نَاو
دَهْمِيْيَهْوَه کَاوِيْزِي کَرْدَمُوَه ۵
دَمَشْگُوْتَرِي: (قُرِي فَلَان فِي شَدَقَه جَرَزَه)
فَلَانَكَهْس گُوِيْزَهْکَهِي لَه گُوْبِي دَا
شَارْدَمُوَه.

قُرِي الشَّيْئِ: شَتَهْکَهِي کُوْکَرْدَمُوَه ۵
دَمَگُوْتَرِي: (قُرِي الْمَاء فِي الْحَرَضِ)
نَاوْمَکَهِي لَهْحَهْوَزَمَکَهْدَا کُوْکَرْدَمُوَه.

قُرِي الطَّيْفَ قُرِي: رِيْزِي مِيوَانَهْکَهِي

کَرْتُو خَوَارْدَنِي بَاشِي بُو نَامَادَه کَرْد.

قَرِيَتْ النَّاقَةُ قُرَا: حَوْشَرَمَکَه پَشْتِي قَايَم
بُوو دُوْگِي دَرِيْز بُوو ۵ (فَهِي قُرَوَاء) ۵
دَمَگُوْتَرِي: (جَلْ أَقْرِي).

أَقْرِي فَلَان: فَلَانَكَهْس پَشْتِي نَازَارِي
هَهْمُوو ۵ وَهْگَرِي شَتَهْکَه بُوو زُوْرِي
ثِيْلِحَاح کَرْد ۵ گُوْنَدَنَشِيْن بُوو ۵
دَاوَاي زِيَاْفَهْتُو دَمَعُوْمَتِي کَرْد.

أَقْرَتْ النَّاقَةُ: حَوْشَرَمَکَه نَاو لَه
بِيْچُوْمَدَانِي دَا کُوْبُوُوَه.

إَقْرِي فَلَان: فَلَانَكَهْس دَاوَاي دَمَعُوْمَتُو
نَان بُو نَامَادَهْکَرْدَنِي کَرْد.

إَقْرِي الْأَمْرَ: بَهْدَوَادَاچُوونی بُو کَارَمَکَه
نَهْجَام دَا.

إَقْرِي الْبِلَادَ: بَه وَلَاتَهْکَهْدَا بَسْت
بَهْبَسْت گَهْرَاو لَهْبَارُوْدُوْخُو نَاو و
هَهْوَاي وَرْد بُوُوَه.

إَقْرِي بَنِي فَلَان: لَای يَمَکَه يَمَکَهِي خِيْلِي
فَلَان دَا تِيْپَهْرِي وَپَرَسِيَارِي لِي
کَرْدَن.

إَقْرِي الضَّيْفَ: خَوَارْدَنُو پِيْزِي بُو
مِيوَانَهْکَه دَابِيْن کَرْد.

إَقْرِي فَلَانًا: دَاوَاي دَمَعُوْمَتُو زِيَاْفَهْتِي
لَهْفَلَان کَرْد.

تَقْرِي الْبِلَادَ: بَسْت بَهْبَسْت بَهْنَاو
وَلَاتَهْکَهْدَا گَهْرَاو سَهْیَرِي
بَارُوْدُوْخَهْکَهِي کَرْد.

تَقَرَّى المِاءَ: به‌شوين ناوهمکان دا گه‌راو
لَيَكُونَنَّ هُوَ دهر بارميان نه‌نجام دا.
إِسْتَقَرى الدَّمْلُ: کوانه‌که (دوومه‌له‌که)
کيم و زوخاوى تيډا کؤيؤوه.

إِسْتَقَرى فلان: فلانکس داواى زيافته‌و
خواردنى کرد.
إِسْتَقَرى فلاناً: داواى له‌فلان کرد
ده‌عومتى بکا.

إِقْرَرى فلان: فلانکس پشتى دريژ
بوو.
القارى: گوندنشين.

القَارَاةُ: کؤمه‌لگاو کؤمه‌له‌ خانو و
شاره‌ستان.

القَارِيَةُ: به‌مانا (القارة) دئ
سمرانسهرى دوگ يان لاي خواروى
دوگ و تيزايى شمشيرو سهره پمبو
نوکه خه‌نجر و بالندميه‌كى قاج
کورتي دمندوک دريژه، پشتى
سه‌وزه، عهرمب خوشيان دمويى و
به‌لايانه‌وه پيروزه، پياوى سه‌خى
به‌و ده‌شوبه‌ينن و کارى قورسو
گورچکې.

القرا: پشت و ناوهراستى پشت و
تؤپه‌لاکى گردو ته‌پؤلکه و (ک:
قروان و اقراء).

القَرْدُ: چه‌وزيکى بچکؤله‌يه به‌ته‌نيشت
چه‌وزى گه‌ورموه ناوى تى دمکرى

بؤنه‌وه‌ى نازل و ولاخ ناوى ئى
بخونه‌وه و پيانه‌و جاميلکه‌يه‌ک له
دار دروست کرابى؛ کاسه دارينه و
جؤره قؤرپيه‌که توشى پياو دهبى و
يه‌ک پيمازى و يه‌ک هه‌لويسى؛
ده‌گوترى: (رأيت القوم على قَرَرٍ
واحد) خه‌لکه‌که‌م وابينى يه‌ک
پيمازيان گرتووه و (ک: اقراء).

(أقراء الشعر) جؤرمه‌کانى شيعرو
پيمازماکانى و ده‌شگوترى: (أصبحت
الأرض قَرَواً واحداً) زموى هه‌مووى
ناو داپيؤشيوه و بؤته يه‌ک دهرما و
هه‌روا ناوه بؤ جؤره دارىک زؤر
ره‌ق و پته‌وه که‌ره‌سته‌ى ناومالى ئى
دروست دمکرى و برپوانه وشه‌ى
(بلوط).

القَرَوَى: دابونه‌ريت و سروشت و
پيگای يه‌که‌م و ده‌گوترى: (عاد
فلان الى قرواه) فلانکس گه‌رايه‌وه
بؤ پيگای يه‌که‌مجارى.

القَرْدَانِي مِنَ الرِّجَالِ: نه‌ويه به‌هوى
نه‌خوشيه‌وه کيسى هيلکه‌گونى
گه‌وره بووبى.

القَرَوِي: نه‌و خواردن و پيژو هه‌لسو
که‌وته‌يه که پيشکesh به‌ميوان
دمکرى و (ک: اقراء).

القَرِيُّ: هه‌رشتيک يه‌ک پيمازى هه‌بى.

القراء: ميواندارى و زيافته.

(قزحت الاسعار).

القرية: گهورهشار ۵ همرشوينيك

قَزَحَتْ نَفَاخَاتِ الْمَاءِ: بَلَقَهُ نَافِثَانِ بَهْرَز

بوونهوه.

خانوهكانى پيکهو نووساين و

قَزَحَ الْقِدْرُ قَزْحًا وَقَزْحَانًا: مَهْنَجَه لَمَكَه كَاتِي

کرايپته نشينگهو شوينى تيدا

نَهْوَي هَاتُووه نَهْوَي تَيْدَايَه

نيشتهجى بوون.

داچوريندرى.

قرية النمل: شاره ميرو.

قَزَحَ الْقَنْزُ: دَاو و دَمْرَمَانِي كَرْدَه نَاو

القريتان: شارى مهككهو شارى طائيف.

مهنجه لَمَكَه.

القرى: نَهو كَه سَهِي ميواندارى خَه لَك

قَزَحَتِ الشَّجَرَةُ: دَرْدَخْتَه كَه پَهْل پَهْل

دهكا ۵ شوپنى هه لِرْزَانِي نَاو لَه

بوو.

پلوسكو بهرزايپيهوه بوناو باغچه

قَزَحَ الْحَدِيثُ: قَسَه كَهِي پازاندهوهو

۵ (ك: اِقْرَاء، وَقُرْآن) ۵ يَه ك رَپْزَاو ۵

تهواوى كرد بهبه نَهْوَي دروى تيدا

دهگوترى: (مازال على قَرْيٍ وَاحِد).

بكاو زيادهى پيوه بنى.

القرية: گوزجان و عمصا ۵ شاره ميرو ۵

تَقَزَحَ النَّبَاتُ: رَومَكَه كَه پَهْل پَهْل بوو

نَهو دارى له سَمَر كَه زَاوَه

پيوه رويى و تهنيهوه.

پادمنگيودرى.

الْقَاذِحَةُ: بَلَقَى سَمَر نَاو.

القرى: حَمُوزِيك نَاوِي تيدا كُوبِيْتَهوه ۵

قُزَحَ: شَوْقَه زَپْرِيْنَه.

سمران سمرى ته پُوتَلَكَه ۵ (ك:

الْقَزْحُ: نَهو زمردهجهوهو كه مونَهو

المقاري).

كوزبرپيه كه دهكريته نَاو مَهْنَجَه لِي

القرى: نَهو كَه سَهِي ميواندارى خَه لَك

چيشتهوه.

بكا ۵ دهگوترى: (إِنَّهُ لَمَقْرِي لِلضَّيْف)

القَرْحِيَّة: پهرديمه كه كه وانه يى و رمنكاو

۵ نَهو دمورى و به له مو سينيپيهى

رمنگ له دوا گلپينهى چاوموه،

خواردنى تيدا پيشكش دهكرى بو

لهناو مَراستى دا كُونِيك هه يه پيى

ميوان ۵ شوپنى چال كه له هه موو

دهگوترى: (إِنْسَان الْعَيْن).

لايهوه نَاوِي تيدا كُوبِيْتَهوه.

الْقَرْحَةُ: نَهو حاجهت و شوشهى داو و

القراء: نَهو كَه سَهِي زُور ميواندارى

دمرمانى تيدا هه لدمگري.

خَه لَك بكا.

قُزَحَ الرَّجُلُ: پياومكه دانىشت به شيويهكه و

قَزَحَ قَزْحًا: بَهْرَز بُووه ۵ دهگوترى:

دوايي بازی دا.

قَزْ نَفْسُهُ الشَّيْئُ: نهفسي لهو شته
هه نسله ميه وه و تفي دايه وه ۵ پرمتي
کردم وه.

تَقَزُّ عَنْ الْمَعَاصِي: له تاوان
دووړكه و ته وه و خوی پاراست.

تَقَزُّ مِنَ الشَّيْئِ: بیزي له شته كه
کردم وه ۵ دمگوتری: (تَقَزُّ مِنْ أَكْلِ
الضَّبِّ): بیزي له خواردنی سوسه مار
کرد.

الْقَازِيَةُ: کي ته له، پیا له يه كه بچوك
و مگو و په رداخ و سوراخي بچوك ۵
کاسه و جامي كه ۵ هنجان ناو و
شهرابي تي دا دمخوړي ته وه، جوړه
خوردنه و ميه كي غازي به له ناوی
غازاوی و شهر دروست دمکړی.

القَزُّ مِنَ الرِّجَالِ: پياوړي كه له تاوان
هه نسله ميه ته وه و قیزی ئی بی و
به سروشت خو له تاوان بپاریزی ۵
كه سيك بیز له جوړه خواردنیك
بکاته وه.

القَزُّ: ناوړشم لهو حاله دا كه له
صولجه و پهمردهی خووی
دمرده یندرئ، (دود القَز) گرمی
ناوړشم.

القَزَّاز: ناوړشم فروش ۵ جوړلای
ناوړشم.

القَزَّازُ مِنَ الرِّجَالِ: كه سيك به سروشت
بیزي له تاوان کردن بی.

القَزَّةُ: بازدان، پاپه رین.

القَزِيَّةُ: چهند جوړه حه شهره و

چروچانه و مریکن صولجات و کیسه و
پهمردهی ناوړشمی ده چنن ۵

جوړي کيان بژو مکه ی گه لای
درمختی (التوت) پیی دمگوتری:

(دودة القَز) هه یه بژیوی گه لای

درمختی به لوطه نه م جوړه له

ولای هیندوستان ناوړشمی چاکی

ئی بهرهم ده یندرئ ۵ هه ندئ

کرم و حه شهره ی تر هه یه زیان

دمگمهن به درمخت.

القوازیر: به مانا (القواریر).

قَزَعَ الْفَرَسُ وَالْبَعِيرَ وَالظَّبْيَ: نه سپه كه

په له ی کرد بازی توندی هاویش.

قَزَعَ الْكَبْشُ وَغَوَ قَزَعًا: بهرانه كه هه ندئ

خوړپه كه ی بهر داوه و پوتاوه ته وه

هه ندی كي په له په له پیوه ماوه.

قَزَعَ الصَّبْيُ: منداله كه سهریان تاشی و

هه ندئ کومه له توکی په له په له

به سهریه وه ماونه وه (فهو اقزع وهي

قزعاء).

اقزع الرجل وغیره: پیاوړه كه خووی

تهر خان کرد بؤ کاریك و به هیچی

ترومه مه شغوئی نه بوو.

قَزَعٌ: بُو زَيْدٍ مَرْوِي لَهْمَانَاي (قَزَع) دئ.

تَقَزَعُ الْفَرَسُ: نَهْسِبَهْ كَه نَامَادِمَبُوو بُو غَارْدَان.

تَقَزَعُ الْقَوْمُ: خَه لَكَهْ كَه بِلَاوَهْ يَان لِي كَرْدُو بِلَاو بُوونَهْوَه.

تَقَزَعُ السَّحَابُ: هَهْوَرْمَكَه پَهْوِيَهْوَهو نَهْمَا.

تَقَزَعُ الرَّجُلُ: پِيَاوَهْ كَه هَهْنَدِي كُؤْمَهْ لَه مَوِي جِيَا جِيَا بَهْ سَهْرِيَهْوَه مَانَهْوَه.

قَوَزَعُ الدِّيكُ: كَه لَهْ شِيْرَهْ كَه پَهْ رُو بُوْئِي دَهْوَرَان دَهْوَرِي مَلِي خُوْئِي فَش كَرْدَنَهْوَه.

الْقَزْعَةُ: كُؤْمَهْ لَه مَوُو كَه لَهْ سَهْرِي مَنْدَالْدَا دَهْ هِيْلْدِرِيْنَهْوَه وَهْ كَوُو كَاكُوْلُو گُوْدَلَه ۵ مَوِي كَهْم بَهْ تَوْقَهْ سَهْرَهْوَه.

الْقَزْعُ: هَهْ رَشْتِيْكَ پَارْجَهْ پَارْجَهْ ي جِيَا جِيَا بِيْن ۵ پَهْ لَهْ هَهْوَرِي جِيَا جِيَا بَهْ نَاسْمَانَهْوَه ۵ پَارْجَهْ پَارْجَهْ قَزِي سَهْر ۵ خَوْرِي مَهْپ كَه لَهْ هَوَمَرَزِي بَهْ هَارْدَا هَهْنَدِيْ كِي بَهْ رَدْمَدَاو دَمَكَهْ وِيْتَهْ خَوَار ۵ بَارِيْ كَايِي پَهْ رِي تِيْر ۵ پَهْ رِي بَجُوْ كِي تِيْر ۵ هَهْوَرِي زُوْر بَهْ رَز ۵ هَهْوَرِي بَجُوْ ك كَه بَهْ نَاسْمَانَهْوَه خِيْرَا بَرُوَا.

الْقَزْعَةُ: بَهْمَانَا (الْقَزْعَةُ) دئ.

قَزَلٌ قَزَلًا وَقَزَلَانًا: بَا زِي دَا ۵

بَهْ هَهْ نَگَلَهْ شَهْ لَه پَرُوِي.

قَزَلٌ: زُوْر شَهْ لِي بَهْ خَرَابَتَرِيْن شِيُوَهْ

شَهْلِيْن پَرُوِي ۵ قَا جِي بَارِيْ ك بُوون

بَهْ هُوْئِي نَهْوَه گُوْشْتِيَان پِيُوَه نَهْمَا ۵ (فَهْو أَقْزَل وَهِي قَزَلَاء) ۵ (ك: قَزَل).

الْأَقْزَلُ: گُوْر ك.

الْأَقْزَلَانُ: دُوو پَهْ رِيْن لَهْ نَاوَمَرِاسْتِي كَلَكِي

دَالَا شُو دَالَهْ كَه رَخُوْرَه دَان.

قَزَمَةُ قَزْمًا: رَهْمَخَنَهْ لِي گَرْت.

قَزِمٌ قَزْمًا: خُوِيْ رِي بُوُو، نَا كَه سَبَهْ جَهْو نَپِيَاو بُوُو.

تَقَزَمٌ: بَهْ تَوْنَدُو تِيْزِي لَهْ گَز كَارْمَكَه پَاجُوُو.

الْقَزَامُ: پِيْ رُو تُوِيْزِيْ كِي نَادَهْ مِيْزَادِن

كُوْرْتَهْ بَالَاو كُوْلَه بِنَهْن ۵ لَهْ هَهْ رِيْمَه

دَارِسْتَانَه نِيَسْتِيَوَانِيِيَهْ كَانِي

نَهْ فَرِيْقَاو دَهْوَرُو بَهْ رِي بَاشَوْرِي

كِيْشَوْمَرِي نَاسِيَادَا دَمَزِيْن.

الْقَزَامُ: بَهْ دَخُو وَ خُوِيْ رِي ۵ دَهْ گُوْتَرِي:

(قِرْم قَزَام) گَهْلُو نَهْ تَهْ مَوِيَهْ كِي

خُوِيْ رِي وَ هِيْجُو بُوْجِن.

الْقَزَمُ: (رَجُلٌ قَزَمٌ) پِيَاوِيْ كِي كُوْرْتَهْ بَالَاپَه

۵ خُوِيْ رِي پِيَه.

الْقَزَمُ: جَهْ سَهْ تَه بَجُوْ كُو كُوْرْتَهْ بَالَا ۵ (ك:

أَقْزَام).

الْقَزِمُ: بَهْمَانَا (الْقَزِمُ) دئ ۵ پَزْدُو

جَهْ رُوْ كُو وَ هَهْ تِيُوْمَجَه: كَه هِيْج خِيْ رُو

بیریکی لهلا چاومپروان نه کړئ ۵
(ك: أقرام).

شته که.
إِقْتَسَرَهُ: زال بوو به سهری داو ملکه چی
بوو.

الْقَرْمَةُ: کورته بالا چ زن بی چ پیاو ۵
ههروا ناوه بو مه پری بچوک و له پرو
بی بهروبوم.

قَسَرَ الرجلُ: پیاوکه کهوته ساله وه.
قَسَرَ النبتُ: گیاو گزه که زور بوو
تیکچرزا.

القِران: مه نجه لی گه وره، قازان ۵ که
له مس و شتی وا دروست کرابی.
قَزَا قَزَاً: بیزی کردم وه هه نسله میه وه.
قَزَا بعصاه: به گوجانه که ی زهوی
ها زنیه وه.

القَسْرُ: شیر ۵ کوری گهنجی شان و مل
قهوی و به هیز ۵ پراوکه ری تیر هاویز
۵ (ك: قسارورة).

أقزى: به عه یبو خراپه له که دار بوو.
القَزْو: که سیك غافل و بی ناگا نه بی ۵
همه میسه وشیار.

القَسْرَةُ: شیر ۵ مروقی شکو مهن دی
سه رکه وتوو ۵ هه رشتیک خاومن
هیرو توانا بی.

القُرَّة: ماری کوله هو یاب.

قَسَّ نلان قسوسة: فلانکس بوو به
که شیش.

قَسَبَ الماءُ قَسْباً: ناوکه به خو پری پوی و
خو پری هات.

قَسَّ قَساً: فیتنه بی کرد.

قَسَبَ قَسْباً: پته و رهق بوو ۵ (فهر
قسب و قسیب).

قَسَّ الحديث: قسه که ی بلاو کردم وه.
قَسَّ الثَّيْنُ: شته که ی داوا کردو
به دوا داجوونی بو کرد.

الْقَيْسَبَةُ: دره ختو که یه که بنکی یه که و
پهل پهل دهبی ۵ به نه اندازه ی
حه فتاو پی نتج سانتیمه تر به رز
دمی پته وه، گوله که ی و مکوو گولی
ومنه وشه و هایه به مپری ناگر
دمگړی و مکوو حاله تی وشکی ۵ (ك:
قَسِيب).

قَسَّ الرجلُ ما على العظم من اللحم:
هه رچی گوشتی سهر نیسقانه که بوو
دایمالی، لی کرد وه.

قَسَّ الإبلُ: باش شوانی حوشر مکانی کرد.
تَقَسَّ الثَّيْنُ: داوای شته که ی کرد،
به دوا داجوونی بو کرد.

تَقَسَّ الناس بالليل: به شهو گوی
له قسه ی خه لک راگرت.

قَسَرَ فلاناً: زوری له فلان کرد.

القَسُّ: که شیش پیاوی نایینی مه سیحی

قَسَرَ على الأمر: ناچار ی کرد له سهر

ه نَيْسْتَا پله يه كه له نِيَوَان نوسقوفو
 شه ماس دا ه لِيَزَان و كارامه ه
 دمگوترئ: (فَلَان قَسَّ اِبِل) فلانكس
 زاناو لِيَزانه له به خيوكردنى
 حوشتردا ه (ك: قسوس) له سهر
 ومزنى (فلوس).

القَسَّاسُ: فیتنه گيرو فیتنه جو.
 القَسِي: قوماشيكه له كهتان و ناو ريشم
 كاتى خوى له ولاتى ميصرو شام دا
 دروست گراوه هه ندئ گوئى له
 شيوهى نارنجى و شتى وا تيدا
 نه خش دمكران.
 القَسِيسُ: كه شيش ه (ك: قساوسة
 وقساوسة وقسيون).

قَسَطَ فُلَان قِسْطًا: فلانكس دادوهر بوو.
 قَسَطَ قِسْطًا وَقُسْرًا: سته مى كردو
 له حق لای دا.
 قَسَطَتِ الْعُنُقُ قِسْطًا وَقُسْرًا: ملئ وشك
 بوو.
 قَسَطَتِ الْعِظَامُ: له بمر له رپى و لاوازى
 نيسقانى وشك بوو.
 قَسَطَتِ الرُّكْبَةُ: نه ژنوى رهق بوو
 ناتوانى بيان نوشتنيته وه.
 قَسَطَ الْفَرَسُ: نه سپه كه پانى كورت و
 بارىكاى قاچه كانى كورت ه قاچه كانى
 باش بو هه نه هاتنه وه ه (فهو اقسط
 وهى قسطاء).

اَقْسَطَ: عه داله تى ره چاو كرد ه
 دمگوترئ: (اَقْسَطَ فِي حَكْمِهِ وَاَقْسَطَ
 بَيْنَهُم وَالْيَهُم).
 قَسَطَ الشَّيْءُ: شته كهى به شبهش كرد.
 قَسَطَ الدِّينَ: قهرزمكهى كرده چهند
 وه جبه يه كه وه چه ندماو هى حيا جيا دا
 ومرى بگريته وه.
 قَسَطَ النِّفَقَةَ عَلَى عِيَالِهِ: بزئوى مال و
 مندالى خوى كه م كرده وه.
 تَقَسَّطُوا الْمَالَ بَيْنَهُمْ: مال و سامانه كه بيان
 له ناو خويان دا دابهش كرد.
 الْقِسْطُ: عه داله تكارى ه نه ندازمه كه
 له ناو و شتى تر ه تهرازوو ه
 بهش و بار ه دمگوترئ: (وَقَاهُ قِسْطُهُ)
 بهشى خوى پيدا.
 الْقُسْطُ: جوړه عودو چله داريكه له
 هيندوستانه وه دهيندرئ دمكريته
 ناو بخورو دمرمانه وه.
 الْقِسْطَاءُ: (رجل قسطاء) پياوړيكه
 خوارى له قاچى دا هه يه به جوړيك
 قاچه كانى ليك دوور دمكه ونه وه و
 نه ژنو و خوار نه ژنو كانى خهريكه
 پيكه وه بنوسين.
 الْقِسْطُ: ناو پيكه له ناوه جوانه كانى
 خودا.
 الْقِسْطَانُ: راسترين تهرازوو باشترينى.
 قَسَطَرُ الْإِرَاهِمِ: دهره مه كانى نه خدينه

چۆن كاری تېدا بكا.

بیدروئ.

قَسَمَ الوجه قساماً وقساماً: روخساری

جوان بوو ۵ دهگوتری: (قسم الرجل

فهو قسم وقسيم وقسيم الوجه).

اَقْسَمَ اقساماً: سویندی خوارد ۵

دهگوتری:

اَقسم بالله: سویندی بهخودا خوارد.

قاسم فلان فلاناً: همرهك لهو دوووانه

بهشی خوی هه لگرت ۵ دهگوتری:

(قاسمه المال) مالهكهی لهگهل دابهش

کرد.

قاسم فلاناً: سویندی بو فلانكهس

خوارد.

قَسَمَ الشَّيْءُ: شتهكهی پارچه پارچه

کرد ۵ دهگوتری: (قسموا المال

بينهم).

قَسَمَ القومَ: خه لکهكهی په رته وازه کرد

به شیکى برده فلان شوین و

به شهكهی تری برده فلان ۵

دهگوتری: (قسمهم الدهر) پۆزگار

په رته وازهی کردن.

قَسَمَ الهمومَ فلاناً: خه م و خه فته

فلانكهسى به شبهش كرده

هه رده مه دلی له شوینیک و

هه له وگیری شتيكه.

قَسَمَ الشَّيْءُ: شتهكهی جوان کرد.

قَسَمَ الشربَ: قوماشهكهی بری بۆنه وهی

اِقْتَسَمَ فلان: فلانكهس بیرى كرده وه

له نیوان كاره گانی دا تیفكرینی

نه نجام داو پړۆقهی كرده ۵

دهگوتری: (ترك فلاناً يقتسم)

فلانكهسم جی هیشت خه ریکی

بیر كرده وه تیفكرین بوو له نیوان

نهم كارو نه وگار.

اِقْتَسَمَ القومَ: خه لکهكهیان گرت و

سویند خۆری په كتری بوون بۆكاری

داهاتوو یان.

اِقْتَسَمَ الشَّيْءَ بينهم: ههریهكه

له خه لکهكه بهشی خوی برد.

اِنْقَسَمَ الشَّيْءُ: شتهكه پارچه پارچه

بوو.

تَقاسم القومَ: خه لکهكه سویندیان بو

په كتر خوارد به لئین و وادهیان

به په كتر دا ۵ دهگوتری:

تَقاسموا بالله: سویندیان خوارد بهخودا.

تَقاسَمَ الشَّيْءَ بينهم: شتهكهیان له ناو

خویان دا بهش کرد.

اِسْتَقْسَمَ فلان: فلانكهس داواى نهو

به شهی خوی کرد كه بوی

دیاریكراوه ۵ داواى دابهشكرنی

شتهكهی کرد به هوئی تیروپشكى

شیوه قومار وه.

اِسْتَقْسَمَ فلان: فلانكهس بیرى كرده وه

مەزمۇندە پېك گرتنى لەنىوان
دووکارمەدا ئەنجام دا.

إِسْتَقْسَمَ فَلْتَأْ بِالله: داوی لەفلانكەس
کرد سویندی بۆ بخوا بەخودا.

الإِسْتِقْسَامُ: جۆرە تیروپشکیکە بۆ
دابەشکردنی شتیك بەهوی
ئەزلامەو ە ئەزلام بریتی بوو لەو
عەرەبەکان لەسەردەمی پیش
ئیسلام دا کۆمەللیک تیریان دەهینا
لەسەر هەندیکیان دەنووسی (إِفْعَلْ)
لەسەر بریکیان دەنووسی (لَا تَفْعَلْ)
بریکیشیان هیچیان لەسەر
نەدەنووسین جائەگەر بیانویستابە
کاریك بکەن ە بەم تیرانە
تیروپشک و قورعیان دەکرد.

الْأَقْسَمَة: بەش و یار ە (ك: أَقْسِم).

الْقَسَامُ: جوانی و جوانخاسی ە کاتی
هەلاتنی خۆر لەناسۆو کەلەو
کاتەدا خۆر جوانترین دیمەنی
هەیه.

الْقَسَامَةُ: جوانی و جوانپروخساری ە
راگرتنی شەرو هەولی ناشتەواپی ە
کۆمەللیک سویند لەسەر مافی
خۆیان دەخۆن و مری دەرگرن ە
سویندی قەسامە؛ ئەومێه پەنجا
کەس لەخزم و خۆنگری کوژراو
سویندەخۆن کە ئەوان مافی خۆیانە
خوینی کوژراو کەیان لە خێلی فلان

و مەرگرن ئەمە کاتیک کوژراو کە
بەمردویی بدۆزنەو لەدەفەری ئەو
خێلەو نەشرانن خودی بکۆزە
کییه، ئەگەر لەئەوان پەنجا کەس
سویندی خوارد ئەو خوینی
بکۆزە کەیان و مەرگرن، ئەگەر
لەتۆمەتبارمکان پەنجا کەس
سویندی خوارد کە ئەو کوژراو
دەستی ئەوانی تیدا نیه
خوینە کەیان لەسەر لادەجی.

الْقَسَامَةُ: ئەو بەشە کە دابەش کەر
وەلای دەنی و مکوو کرئ بۆخوی.

الْقَسَامَةُ: پیشە شت بەش کردن.

الْقَسَامِي: ئەو کەسە پۆشاک
کۆدەکاتەو و قەدی دما بۆ ئەو
قەد بگرئ ە پوخسار جوان.

الْقَسَمُ: بەش ە بەشیک لەشتە

بەشکراو کە ە عەطاو بەخشش ە

پاو بۆچوون ە دەرگوتی: (فلان جید

الْقَسَم) ە شک و گومان ە باران ە ناو

ە پەشت ە داب و نەریت ە (حصاة

القسم) بەردیکە دەخوینتە ناو

جامیکەو ئەمجار ناو دەرگوتە

جامە کەو تا بەردەمکە دادەپۆشی،

یەکیک ئەو بەشە ناو دەخواتەو

ئەمجار بۆ یەکیکی تر ناوی تی

دەرگوتی تا بەردەمکە دادەپۆشی و

یەکیکی تر دمیخواتەو، بەو جۆرە

ناومکه بهش دمکهن و ههرکهسه
بهشی خوئی دمخواتهوه نهمه
کاتیئک دمبی کومهئیک خهئک
لهشویئیک بن ناوی خواردنهومیان
کهه پیپی بهو شیومیه ناومکه
دابهش دهکهن.

القِسْمُ: بهشو بار ۵ (ک: أقسام).

القِسْمُ: سویند ۵ (ک: أقسام).

القِسْمَةُ: دابهشکردن ۵ بهشو بار.

القِسْمَةُ: تورمهکی عهتر فروش ۵ نهو
شتهی عهتر فروش شوشه
عهترمهکانی تیدا ههئدگرئ.

القِسْمَةُ: جوانی پوخسارو دیمهه ۵

خودی پوخسار ۵ دیمههنی دهمو چاو
۵ تورمهکهیهکی پهنگاو پهنگه عهتر
باشی شوشه عهترمهکانی تیدا
ههئدگرئ ۵ (ک: قِسِمَات).

القِسْمُ: دهگوترئ: (نوی قسوم) دهنکی
بلاومبوو ۵ ناوکه خورمای
پهرتهوازه بوو.

القِسِم: کهسیک شت لهگهئ یهکیکی
تر بهش بکا ۵ بهشو بار ۵ بهشیک
لهشت ۵ (ک: أقسام).

القِسِیْمَة: بهئگهنامهو دیکومینتیکه
زیاد له نوسخهیهکی ههیه بو
مامهله پی کردن.

القِسْمُ: جوان و پیک و پیک ۵

دهگوترئ: (فلان قِسْمُ الوجه)
فلانکهس پوخسار جوان و شوخه.
القِسْمُ: بهشو بار.

القِسْمُ: شوینی دابهشکردن ۵ خودی
دابهشکردن.

القِسْمُ: سویند ۵ شوینی سویند
خواردن.

اَتَسَنَ الرَّجُلُ: پیاومکه دمستی رهق
ههلاتن و پیستی بهری دمستی بهتو
بوون بههوی نیش کردنهوه ۵
دهگوترئ: (أقست یده).

قِسا الجِسْمُ قِسْراً وقِسْراً: جهستهی توندو
بهتو بوو.

قِسا القلبُ وقلبه: دلی رهق بوو بی بهزی
بوو ۵ سوزو پهمهتی تیدا نهما ۵
خوشوع و ترسی خودای تیدا نهبوو ۵
(فهو قاس، وقاسی وهي قاسیه وقسیّة).

قَسَتِ الأرضُ: زمویییهکه پوتهن بوو
هیچی لی نهپوا.

قِسا اليوم أو العامُ: پۆزمکه یان سالهکه
توش و پر تهنگو چهئمه بوو.

اَنَسَى قَلْبُهُ: دلی خوئی رهق و بی
بهزهیی کرد ۵ دهمگوترئ: (أفست
السیئات قَلْبُهُ) تاوان و خراپهکاری
دلی رهق کردوه.

قاسي الامر الشديد: تالو و نارهمهتی کاره
ناخوشهکانی جهشت، لهگهئیان زیبا.

الْأَقْسَى: دھگوترئ: (هو أقصى من

الحجر) نهو له بهرد پمقتره.

الْقَسْوَةُ: رھقو پتمو له هه موو شتيك
دا، بئ رحمو به زهیی و دلر مقي.

الْقَسِيُّ: توندو تيز.

الْمَقْسَاةُ: دھگوترئ: (الذنب مقساة

للقلب) تاوان و خراپه کاريی دل رھق

دھکاو رھمو به زهیی تیدا ناهيئل.

قَسْرَ: برپوانه مادهی (قَسَرَ).

قَشَبَ الشَّيْءُ بِالشَّيْءِ قَشْبًا: شته که ی

تيكه شته که ی تر کرد ه (قشَب

الطعام) خواردنه که ی تیکه ش به زهر

کرد.

قَشَبَ فُلَانًا: فلانکه سی زهر خوارد کرد.

قَشَبَ فُلَانًا بَعِيْبَ نَفْسِهِ: فلانکه سی

به عه به کانی خوی له که دار کرد ه

(قشَب بسوء) خراپه ی پیوه لکاند

(قشَب فلاناً رِبْحُ كَذَا) بۆگه نی فلان

شت فلانکه سی جاپز کرد، زبانی پی

گه یاند ه (قشَب السيف) شمشیر که ی

مشت و مال کرد.

قَشَبَ الثَّرْبُ وَغَرَهُ قَشَابَةً: کراسه که

(قوماشه که) زور پاک و خاوین بوو.

الْقَشْبُ: زهنگ ه نهو توپکل و پارچه

بی که لکانه که لهشت پیک دئو

هه ندئ میکروبو به کتریا دمری

دهمدن ه (ك: أقشاب).

الْقَشْبُ: زهر ه (ك: أقشاب).

القشيب: تازمو پاک و خاوین ه

دھگوترئ: (ثوب قشيب) و (ربطة

قشيب) و (سيف قشيب) ه

شمشیر که تازه مشت و مال کراوه ه

هه موو شتيکی تازه قهشيبه ه (ك:

قُشِبَ).

قَشَدَ قَشْدًا: پیسته که ی ئی کرده وه،

سپی کرد.

إِقْشَدَ السِّمَنُ: رۆن و چه وری به که ی

کۆ کرده وه.

الْقَشَادَةُ: خشت و خۆل و بندوک که

دھکوه پیته بنکی منهجه له رۆنی

قالکراوه وه.

القَشْدَةُ: رۆنه که ره ه زوبده می که

چه وری کهم بئ ه گیایه که که نازه ل

بیخوا شیری زور دمی.

قَشَرَ الشَّيْءُ قَشْرًا: توپکل له شته که

کرده وه.

قَشَرَ الرَّجُلُ قَشْرًا: بیاوه که زور سوور بوو،

ومکوو نه وه بلتی پیسته که ی ئی

دامالکراوه و خوینه که ی دمر که و تووه ه

(فهو أقشر وهي قشراء).

إِنْقَشَرَ أَنْفُهُ: لوتی سوور بۆته وه به هو ی

تینی خۆر وه سوتا و ته وه.

إِنْقَشَرَ التَّمْرُ: دهنکه خورماکان

پیسته که بیان نه ستور بوو.

قَشْرُ الشَّيْءِ: تویکلی شتهکه‌ی دامالی.

إِنتَشَرَ الرَّجُلُ: بپاوه‌که پۆشاک‌ی خۆی

دامالی خۆی روت کردوه.

إِنْقَشَرَ الشَّيْءُ: شتهکه تویکله‌که‌ی

دامالدر.

تَقَشَّرَ الشَّيْءُ: به‌مانا (إنقشر) دئ.

القَشَّارُ: تویزی مار.

القُشَّارَةُ: نه‌وی هه‌لده‌ومرئ له

تویکله‌کان له‌کاتی تویکل ئی

کردنه‌وی شتهکه.

القِشْرُ: تویکل داپۆشهری سروشتی شت

ه‌ و مکوو تویکلی پرته‌قال و پیستی

کوان و دومه‌ل ه‌ همروا ناوه‌ بۆ ههر

پۆشاک‌یک که جه‌سته‌یه‌ک داپۆش.

قِشْرُ البیاض: ماسیه‌که رهنگ نیلی

جه‌سته‌پان دریزی زیاد له‌ بستیکه،

گۆشته‌که‌ی باشرین گۆشتی ناسکه.

القَشْرُ: ههرشتیک تویکلی زۆر بچ.

القَشْرَاءُ: مار که تویز (کازی) فیرئ

دمدا.

القِشْرَةُ: تاکی (القِشْر) قوماشی زۆر

ته‌نک (کوتالی زۆر ته‌نک که جه‌سته

داپۆش).

القُشْرَةُ: بارانی به‌لیمه: که‌پوی زه‌وی

بشواته‌وه.

القُشُورُ: دهرمانیکه له‌ده‌م و چاو دهرئ

بۆنه‌وی رهنگی روخسار صاف و

بیگه‌رد بنوینئ.

القَشْرُ مِنَ النِّسَاءِ: ئافره‌تیکه

نه‌که ویتته عاده‌ی مانگانه‌یه‌وه.

القَشِيرُ: تویکل زۆر.

المُقَشَّرَةُ: ئامیریکه تویکلی میوه‌و شتی

وای پی داهمه‌الدرئ ه‌ میوه‌ی پی

سپی دمکری ه‌ وه‌کوو په‌تاته‌و

خه‌یارو کاله‌ک.

المُقَشَّرَةُ مِنَ النِّسَاءِ: ئافره‌تیکه

جوانکاری بۆ روخساری کرابی

بۆنه‌وی صاف بنوینئ.

قَشَّ النَّبَاتُ قَشًّا: روه‌که‌که وشک بوو.

قَشَّ الْإِنْسَانُ: مروقه‌که لیرو له‌وئ کۆی

کرده‌وه ه‌ چی له‌سهر سفره‌و خوان

هه‌بوو کۆی کرده‌وه ه‌ نه‌و به‌رماره‌و

خۆراک و شته‌ی که‌سانی تیرو ته‌سه‌ل

فرپی دمه‌دن نه‌م کۆیان ده‌کاته‌وه‌و

دمیانخوا.

قَشَّ الْحَيَوانُ: نازه‌له‌که دوا‌ی کزو

لاوازی قه‌له‌و بوو.

قَشَّ الْقَوْمُ: خه‌لکه نازه‌له‌کانیان

له‌نه‌خۆشی و برسیایه‌تی رزگاریان بوو.

قَشَّ الرَّجُلُ مِنَ مَرَضِهِ: بپاوه‌که

له‌نه‌خۆشییه‌که رزگار بوو، هه‌ل‌سایه‌وه.

قَشَّ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی لیرو له‌وئ

کۆکرده‌وه ه‌ شته‌که‌ی به‌نینۆک

نه‌ومنده‌ کراند تا وردو ونجر ونجر

بوو.

قُشْنُ الْمَكَانِ: جی لهسمر پړوی شوینه که
هه بوو له گل و شتی وای بردو پاکي
کرده وه.
اَتَشَبْتُ الْبِلَادَ: ولاته که وشکانی زور
بوو.

قَشَشَ: هه ولی دا خواردن لیرمو لهوئ
کوڅکاته وه ه جی بهردهستی کهوت
لهسمر سفره و خوان کوئی کرده وه
لولی دا.

تَقَشَّشَ: به مانا (قَشَشَ) دئ.
تَقَشَّشَ الرَّجُلُ مِنْ مَرَضِهِ: کابرا
لهنه خوښیبه که ی چاک بڅوه.
تَقَشَّشَ الْجَرْحُ: برینه که بهرمو
چاکیبونه وه ده چی.
القَشَّاشُ: نه وه ی که لیرمو لهوئ
کوڅه کرښته وه.

القَشَّاشُ: که سیک شتی خراب و بی
که لک کوڅه کاته وه و دمیخوا ه
کوڅه مروه ی پاشه پړوک و شتی
خراب و کوڅ و بی که لک.
القَشُّ: خورمای خراب ه خشت و خوئل و
خاشاکي مالدراو له ناو مال و
فهرمانگه و شوینی و ه بن
خهرمانی دانه و پلله ه (ک: قشوش).
القَشَّةُ: تاکی (القَشُّ).

القَشَّةُ: که سک.
قَشَطَ الشَّيْءَ عَنْ الشَّيْءِ قَشْطًا: شته که ی

دهرخست و په رده و توپکله که ی لئ
دامالی ه (قَشَطَ الْحَشْبَةَ) روی دارم که ی
تاشی و زیریه که ی پامالی و لوسی کرد.
قَشَطَ فَلَانًا بِالْعَصَا: به عه صاو گوچان له
فلانکه سی دا.

قَشَطَهُ: سپی کرد، لای برد نه پویست.
اِنْقَشَطَتِ السَّمَاءُ: ناسمان هه وری پیوه
نه ماو بوو به سامال.

اِنْقَشَطَتِ السَّمَاءُ: به مانا (اِنْقَشَطَ) دئ.
القُشَاطُ: به ردی یاری تاو له نه وانه ی
په شن یان سپین.

المَقْشَطُ: نامیری که ول کردن و تاشین و
توپکل لابردن ه (ک: مَقَاشَط).
قَشَطَتِ الرِّيحُ الْغَيْمَ: په شه باکه
هه وره که ی راداو توپسکه هه ور
به ناسمانه وه نه ما.

قَشَعَ النُّورُ الظَّلَامَ: پوناکی تاریکی رادا.
قَشَعَ الْقَوْمُ: خه لکه که ی په رته وازه کردو
له شوینی خوین لایان بردن.
اَقْشَعَ السَّحَابُ: هه وره که که لینی
تیکه و تو نه ما.

اَقْشَعَ الْقَوْمُ: خه لکه که بلا و میان لئ
کردو په رته وازه بوون.
اَقْشَعَ عَنِ الْمَاءِ: له دمور و بهری ناو که
پویشتن.

اَقْشَعَ الرِّيحُ الْغَيْمَ: په شه باکه هه وره که ی
راداو ناسمانی هه ساو کرد.

إِنْقَشَعَ عَنْهُ الشَّيْئُ: شته که دمرکهوت و

دړی به داپوشـــــراوییه کهی دا ۵

دمگوتری: (إِنْقَشَعَ الظَّلَامُ عَنْ

الصُّبْحِ) تاریکایی دړی پی دراو

گزنگی به یانی دمرکهوت.

إِنْقَشَعَ الْهَمُّ عَنْ الْقَلْبِ: غم و نارحمه تی

له سمر دل و دمروونی فلان لاجوو ۵

(إِنْقَشَعَ السَّحَابُ عَنِ الْجَوِّ) هه ورو

هه لا له حموا دا نه ما.

إِنْقَشَعَ الْقَوْمُ: خه لکه که بهرته وازه

بوون و بلاو میان لی کرد.

إِنْقَشَعَ عَنِ الْمَاءِ: له لای ناوکه رویشتن و

شوینه که یان جی هیشت.

إِنْقَشَعَ اللَّيْلُ: شه و رابردو پړوی.

إِنْقَشَعَ الْبَلَاءُ عَنِ الْبَلَاءِ: به لاو

کارمساته که له ولات نه ماو کوتایی

پی هات.

تَقَشَّعَ عَنْهُ الشَّيْئُ: به مانا (إِنْقَشَعَ) دی.

الْقَشْعُ: ناویکی که مو ته نکاو که ببیته

سه هو ل ۵ شوینی داکه نندنی جل

له ناو حمام دا.

الْقَشْعُ مِنَ الرِّجَالِ: پیاویک له سمر کاری

خوی بهر دموا نه بی و همر پړوه مل

بداته کاریک ۵ وشک ۵ پارچه میه ک

له پیستی وشکه و مېووی پزیو ۵ (ک:

قِشَاع) ۵ پارچه میه ک: له خوړی

وشکه و مېوو ۵ توپزیک له زموی

که لای بدهی و فرپی بدهی ۵ پارچه

هه وړیک دواي پمونه ووی هه ورو

له ناسودا بمینن ۵ بای شه مال له م

پوموه که هه ورو رادمدا ۵ پیریک

که له بهر پیری گوشتی پیوه نه مایی.

إِقْشَعْرُ جِلْدُهُ: پیستی جهسته ی له رزی.

إِقْشَعْرُ جِلْدُهُ مِنَ الْجَرَبِ: به هو ی

گروپییه ووه پیستی جهسته ی وشکل

بوو.

إِقْشَعْرَتِ الْأَرْضُ: زموییه که وشک و

سووته مېرپو بوو بارانی لی نه باری.

إِقْشَعْرُ النَّبَاتِ: رومکه که تیراو بوو.

إِقْشَعْرَتِ السَّنَةُ: ساله که کم باران بوو،

وشکه سال بوو.

الْقِشَاعِرُ: زیر.

القشعريرة: هه ل له رزین و وشه فته تو له

که و تن.

الْقِشْعَامُ مِنَ الرِّجَالِ وَالنَّسْرِ وَالرُّعْمِ:

پیاوی پیر، هه لئو داله کمر خوړی

به سالاجوو ۵ نیړه هه لئوی

جهسته گه ووره.

الْقِشْعَامَةُ: ته لئو داو.

الْقِشْعَمُ: به مانا (الْقِشْعَامُ) دی.

الْقِشْعَمُ: به مانا (الْقِشْعَمُ) دی.

قَشَفَ فُلَانٌ: فلان که س شیوه جلکن و پلکن

بوو ۵ گوزمران ته نگو کوله مېرگی بوو

به هو ی خوړم تاوموه پمنگی پیستی

إِقْتَشَمَهُ: لَيَّرَهُ لَهُوًى شَتَّى كَوَّكَّرَ دَمُوهُ
خواردی.

الْقَشَامُ: نَهْسُ سَبِي خُورَى (گه‌نه)
حه‌شمرمه‌ی‌کی فره‌ قاجه‌ له‌ناو
خوری کولک و موی نازهل دا دمزی.
الْقَشَامُ: خواردنی خراب و بی‌کهلک
که‌فری دمدری.

الْقَشَامَةُ: به‌مانا (القشام) دی.
القَشَمُ: خورمای سبی پیش نه‌وه‌ی بگا
و گوشتی زور سوور به‌هوی زور
پینگه‌یشتنه‌وه.

القَشِيمُ: گزوگیای وشکه‌و مبوو.
قشا العودَ وغیره قشراً: داره‌کی سبی کرد
توینکله‌کی ئی کرده‌وه.

قشا الحَبَّةَ: توینکی له‌ دانه‌وینله‌که کرده‌وه.
أَقَشَى فُلَانٌ: فُلَانُکْهَس دواى
دموله‌مه‌ندیی هزار که‌وت.

قَشَى العودَ وغیره: داره‌کی سبی کرد،
توینکی ئی کرده‌وه.

قَشَى الحَبَّةَ: توینکی له‌ دانه‌وینله‌که
کرده‌وه، چه‌لئوکه‌کی کره‌ کرد و
سبی کرد.

القُشَاءُ: تَف. (القشاة: المستطيلة في الأرض).

القشوان من الرجال: پیاوی لاوازو بی
گوشت و دانگوشت.

القشرة: بوخچه‌و سوندوقی‌که نافرمت

گۆراوه و چلکن و بیسو پۆخهل بوو و
گرنگی به‌پاک و خاوینی نه‌دا.
قَشَفَ فُلَانٌ قَشَافَةً: به‌مانا (قَشَفَ) دی.
قَشَفَ اللّٰهُ عَيْشَهُ: خودا گوزهرانی ته‌نگ
کرده‌وه.

تَقَشَفَ: وازی له‌خوش رابواردن هیئا.
عام أَقَشَفَ: سالیکی توندو تیزو
گرانی و ناخوشه‌.

القَشَفُ: چلک و بیسی که به‌جه‌سته‌وه
بنووسئ و به‌تایبه‌تی له‌وه‌رزى
زستان دا.

قَشَقَشَ اللَّحْمُ عَلَى الْمَقْلَى أَوْ فِي الْقِدْرِ:
جزه‌ی گوشته‌که له‌سهر مه‌قه‌لی یان
له‌ناو مه‌نجه‌لدا بیسترا.

قَشَقَشَ الْقَطْرَانُ الْجُرْبَ: فه‌ترانه‌که
گرونییه‌که‌ی چاک کرده‌وه.

تَقَشَقَشَ: ناماده‌باشی په‌یدا کرد بو
چاکبوونه‌وه و ده‌گوترئ:

تَقَشَقَشَ الْجُرْحُ: برینه‌که گوشته وه‌زونی
هیئاپه‌وه و خهریکه چاک بیته‌وه.

قَشَمَ فُلَانٌ قَشَمًا: فُلَانُکْهَس خواردنی زور
بوو.

قَشَمَ الطَّعَامَ: خراب و سوتاو و پزیوی
له‌خواردنه‌که جیا کرده‌وه و جوړه
باشه‌که‌ی خواردنه‌که‌ی خوارد.

قَشَمَ الْحَرَمَ: لقه دارخورماکانی شیتهل
شیتهل کرد بۆنه‌وه‌ی بیانته‌نی.

بۇنى خۆش و صابون و كل و كلتورو

پیداویستی خوی تیدا هه‌نده‌گرئ ۵

(ك: قشوات و قشاء) ۵ جوړه

گیراومیه‌که بۆ ناهرمتی زمیستان.

قصب الشئی قصباً: شته‌که‌ی برپه‌وه.

قصب الجزار الشاة: قه‌صاب و حه‌یوان

سه‌ربرمه‌که مه‌ره کوژراوه‌که‌ی پارچه

پارچه کرد.

قصب فلاناً: جنیوی به فلان داو

عه‌یبداری کرد.

اقتصب الزرع: کشتو‌کاله‌که قه‌دو لاسکی

کردو بالای به‌رزبووه.

اقتصب المكان: شوینه‌که قه‌فه‌ژا‌و شتی

وای زۆر بوو ۵ پوه‌کی شیوه

قه‌فه‌ژا‌زی زۆر بوو.

اقتصب فلاناً عرصة: وای له فلان‌که‌س

کرد بتوانی جنیو به ناموسی بلی.

قصب: به‌مانا (اقتصب) دئ.

قصب شعرة: هرچی و ه‌نینه‌وه وای

دان و گشتی کردن ۵ ده‌سگوترئ:

(اخذ الرجل الرجل فقصه).

اقتصب الزرع: کشتو‌کاله‌که قه‌دو

لاسکی کرد.

اقتصب الشئی: شته‌که‌ی برپه‌وه.

التقصية: گۆته‌مو ۵ (ك: تقاصیب).

القاصب: نه‌و که‌سه‌ی فو به قه‌فه‌ژا‌دا

ده‌کا ۵ هه‌وریک بگۆلنن.

القصابة: پیشه‌ی قه‌صابی.

القصب: پشت ۵ ریخۆله ۵ خالی‌گه‌و

که‌له‌که ۵ ژپی که‌وان و شتی وا که

له‌ریخۆله دروست بکړئ ۵ (ك:

اقتصاب).

القصب: هه‌ر رومکیک لاسکه‌که‌ی کلۆر

بی و گړئ گړئ بی ۵ هه‌روا ناوه بۆ

قه‌صه‌بی شه‌کر ۵ رومکیکی ئاوییه

له پیري نه‌جیلییه و قه‌دیک

دریژی هه‌یه له‌دهم جو‌گا و پوباردا

دمروئ ۵ وایش ده‌بی دمروئیندرئ ۵

له‌ولاتی میصر پیی ده‌گوترئ:

(الغاب البلدي) یان (قصب النيل) ۵

هه‌روا ناوه بۆ پیرموی ناوی

سه‌رچاوه ۵ نیسقانی ده‌ست و قاچ و

په‌نجه ۵ گه‌وه‌ری پوه‌ش کراو

به‌یاقوت ۵ هه‌رپارچه زیرو زیویک

له دریژموه‌بی و ناوه‌که‌ی بۆش بی

هه‌روا هه‌ر شتیک و ده‌کو و بۆری ناو

و شتی وا ناوه‌که‌ی کلۆر بی ۵

به‌شه‌کانی ریخۆله ۵ قوماشیکه له

که‌تانی ته‌نک و نه‌رم ۵ جه‌ند

شریت و جوړه پارچه‌ی باریکی

دریژن قوماشیان پی

ده‌نه‌خشیندرئ.

القصاب: کۆمه‌لیک قه‌فه‌ژا‌زی رواوی

چروپ ۵ شوینی روانی قه‌فه‌ژا‌ز.

القَصَبَةُ: همر لاسکیکی پوهک کلور بئو

نهمسمر وسمری گری هیبن ۵

وهکوو لاسکی قهغهژاوو گندورو گیا

گهنهمه وهلداسو شتی وا ۵ همر

نیسقانیك خربئو مؤخی تیدا بئ

۵ نیسقانی پهنجه ۵ نیسقانی لوت ۵

شارو شاروچکهی ولات ۵ بالهخانه ۵

ناوهودی قهلا ۵ پارچه قهصه بیکه

له ولاتی میصر دریزه کهی سئ

مهترو حهفتاو پینج سانتیمه تره

زهوی بئ دهپئوری.

القَصَابَةُ: مالما؛ نامیریکه به ولاخ

پادهکی شری بؤ تهختکردن و

پیکخستنی زهوی ۵ یان هیزیکی

نالییه، مهکینه به که بهوزی

به نزین و گازو شتی وا کاردهکا.

القَصَابَةُ: گلۆله مووی هه لکراو ۵ بوری

۵ زورناو بلویر ۵ ژئی دروستکراو له

ریخۆله ۵ (ک: قَصَابُ).

القَصِيْبَةُ: گلۆله موو ۵ بوری ۵ (ک:

قصاب).

المَقْصَبَةُ: شوینی لی روانی قهغهژاوو

قهصه ب ۵ دهشگوترئ:

أَرْضُ مَقْصَبَةٍ: زهوی به که قهصه بی

زۆره.

المَقْصَبُ: نهو کهسهی زۆرجار له

پیشپ کره بئ دهشگوترئ و دهشگوترئ

۵ ماستو شیر که توژیان زۆر بئ.

قَصَدَ الطَّرِيقُ قَصْدًا: پینگاکه راست و رهوان

بوو.

قَصَدَ الشَّاعِرُ: شاعیر که شیعری وهنینه وه

قصد له والیه: چو بؤ لای و بهمه بهسته وه

بهرمو لای نهو رۆیشت ۵ دهشگوترئ:

(قَصَدَهُ) بؤ ههمان مانا.

قَصَدَ فِي الْأَمْرِ: لهکاره که دا مام ناوهند بوو.

قصد في الحكم: له برپاره که دا عادل بوو

به حهق جولایه وه.

قَصَدَ فِي النَفَقَةِ: له مهسرهف کردندا

مامناوهندی به پیره و کرد.

قَصَدَ فِي مَشْيِهِ: له رۆیشتن دا نه خیرا

رۆی نه زۆر هیواش مامناوهندی گرته

به رجاو.

قَصَدَ الشَّيْءُ: شته کهی برپیه وه.

أَقْصَدَ السُّهُمُ: تیر که نیشانه کهی پیکا.

أَقْصَدَ الشَّاعِرُ: شاعیر که دریزه

به شیعیر دانان داو چامه شیعری

هونینه وه.

أَقْصَدَ فَلَانًا: زهبری له فلان کهس داو

شوینی کوشندهی گرت ۵

دهشگوترئ: (عَصَتِ الحية فأقصدته).

قَصَدَ الشَّاعِرُ الشَّعْرَ: شاعیر که

شیعیر کهی پالفته کردو کردی

به چامه شیعریکی نایاب.

قَصَدَ العَرْدُ: دارمگهی شکاندو کردی
به دو و لهت.

إِقْتَصَدَ فلان: فلانکهس مامناومندی
بوو نه کزبوو نه قه لهو.

إِقْتَصَدَ الشاعرُ: شاعیرمکه بهر دموام
بوو له شاعر گوتن دا.

إِنْقَصَدَ العَرْدُ: دارمکه شکا.

تَقَصَّدَ العَرْدُ: دارمکه شکا ۵ دمگوترئ:
(تقصدت الرماح) ۵ رمبهکان شکان و
پارچه پارچه بوون.

الإقتصاد: زانیارییه که باس له دیارده
تایبه تییه گانی بهر ه مهینان و
دابیه شکردن دمکا.

القاصِدُ من الأسفار: سەفەری ناسان ۵
دمگوترئ: (بینا وبين الماء ليلة

قاصدة) شهو پوشتنیکی

مامناومندیمان مابوو بگهینه
ناومکه، نه گهر شهویک به هیواشی

تا بهیانی پوشتینایه دمگه یشتینه
ناومکه ۵ همروا وشه (القاصد) ناوه

بو تر که راسته وخو ناراسته
نیشانه دمکری.

القَصْدُ: دمگوترئ: (هو على القصد)

واته: له سەر راسته رتیه ۵ پهبازی

راست ۵ پیاویک نه قه لهو بیو

نه کزو لاواز ۵ بهرام بهر دمگوترئ:

(هو قصدك) نهو بهرام بهرته ۵ کهم

۵ دمگوترئ: (اعطاه قَصْدًا) کهمی
پیدا ۵ گوشتی وشکه و مبوو.

القَصْدُ من الرماح ونحوها: رمبی شکاو.

القَصْدَةُ: پارچه ی شتی شکاو ۵
که رتیکی شته شکاو که نه گهر

کراووو به دوو لهت.

القَصيدة والقصيد: جهوت دپ شاعر

یان زیاتر ۵ به کوردی جامه شاعر ۵

(ك: قصائد) ۵ ئیسقانی مؤخی

هه بی ۵ رمی شکاو.

القَصْدُ: مه بهست ۵ شوینی مه بهست.

القَصْدُ: دمگوترئ: (اليه مقصدي)

نامانجی سهفهرو رهبازم بهرمو لای

فلانه.

القَصْدُ: نهو کهسه ی نه خووش دهکوهی و

زوو دهمری.

القَصْدُ: کهسیک مام ناومند بی نه زور

قه لهو بی نه زور کز بی.

القَصْدِيرُ: عونصوریکی فلزییه رنگ

زیوییه ۵ نهوپهری ناماد مباحی

تیادییه بو بلاو بوونه وهو

پانبوونه وهو تهنک بوون، بو

ته غلیف کردنی زوریک له مهوادی

بژیو بهکار دهیندرئ، له گهل

پمصاص دا دمتویندریته وه بوئه وهی

بو شاییه گانی پهبکاته وه له م

پوژگاردا زوریه ی زوری بهروبو می

قَصَرَ الدَّارَ: خانومکهای به دیوار پته و کرد.
 قَصَرَ الشَّوْبَ قَصْرًا: قوماشهکهای له سهر
 جلسور به کوتکی دار کوتاو پاکی
 کردهوه.

قَصَرَ اللِّينَ: رهنکهکهای لایبرد یان پاکی
 کردهوه.

قَصِرَ قَصْرًا: نازار لهملی پهیدا بوو ملی
 خوار کرد ه (فهر قَصِرَ وَأَقْصَرَ، وهي
 قَصْرَةٌ وقصراء).

قَصَرَ الشَّيْئُ: شتهکه کورت بوو ه (فهر
 قصير).

أَقْصَرَ عَنِ الشَّيْئِ: وازی لهشتهکه هیئاو
 دهمهلاتی همبوو به سهری دا.

أَقْصَرَ الشَّيْئِ: شتهکه کورت کردهوه.
 قَصَرَ عَنِ الشَّيْئِ: وازی لهشتهکه هیئاو
 دهمهلاتی به سهردا نه بوو.

قَصَرَ فِي الْأَمْرِ: که متهرخه می
 له کارهکه دا کرد.

قَصَرَ فِي الْعَطِيَّةِ: به خششهکهای ئی کهم
 کردهوه ه (فهر مُقَصِّر).

قَصَرَ الشَّيْئِ: شتهکه کورت کردهوه.
 قَصَرَ الصَّلَاةَ: له نویژی چوار پکاتی دا
 دوو پکاتی گردن واته نویژهکهای
 کورت کردهوه.

قَصَرَ شَعْرُهُ: قزی کورت کردهوه،
 هندیکی ئی گرت.

قَصَرَ الشَّوْبَ: به داری جل شتن

قیصدیر له پیشه سازی صهفیج و
 تهنهکهو شتی وادا به کاردههیندرئو
 قاپو قاجاغی ناسنو مسی پی
 روکش دهکری.

قَصَرَ عَنِ الْأَمْرِ قَصْرًا: له ناست کارهکه دا
 دهستهوسان بوو وازی ئی هیئاو بوئی
 نه نجام نه درا.

قَصَرَ السَّهْمُ عَنِ الْهَدَفِ: تیرمه کورتی
 هیئاو نهگه پشته نیشانه که.

قَصَرَ الطَّعَامُ: خواردنه که کهم بوو ه گران
 بوو نرخه بهرز بووه.

قَصَرَتِ التَّفَقُّةُ بِالْقَوْمِ: بزئومه که بهشی
 خه لکهکهای نه کردو مه بهستیانی
 جی به جی نه کرد.

قَصَرَ الشَّيْئِ: شتهکه کورت کردهوه.
 قَصَرَ الْقَيْدَ: زنجیرهکهای تهسک کردهوه ه
 دهگوترئ:

قَصَرَ لَهُ مِنْ قَيْدِهِ: زنجیرهکهای بو تهسک
 کردهوه.

قَصَرَ الصَّلَاةَ: نویژی چوار پکاتی کهم
 کردهوه کردی به دوو پکات.

قَصَرَ الشَّعْرَ: قزمکانی کورت کردنه وه
 هندیکی ئی گرتو له بنه وهرپا
 نه پتاشی.

قَصَرَ الشَّيْئُ عَلَى الْأَمْرِ: شتهکه کورت
 هه ئینا له سهر نهو کاره تایبهتی کرد
 به نهو.

قوماشه‌که‌ی له‌سه‌ر جلشۆر کوتاو
پاک‌ی کردموه، سپی کردموه.
إقتصر علی الشئین: به‌شته‌که‌ قنیاتی
کردو ته‌جاومزی لی نه‌کرد.
إقتصر الشئین: له‌ درێژی شته‌که‌ی که‌م
کردموه.

إقتصر أثر الشئین: به‌دواداچوونی بو
شته‌که‌ کرد.
تقاصر عن الأمر: وازی له‌ کارمه‌که‌ هی‌ناو
نه‌یتوانی بی‌کا ۵ به‌ نه‌نقه‌ستو
ته‌مه‌ننوع خۆی به‌کورت نیشان دا.
تقاصر نفس فلان: نه‌فسی فلان‌که‌س
بچوک بووه‌ توایه‌وه.

تَقَصَّرَ الرَّجُلُ: پیاوه‌که‌ ویکهاته‌وه،
چوووه‌ په‌که‌وه‌ وه‌کوو ژیشک خۆی
خرپ کردموه.

إستقصه: به‌کورتی له‌قه‌له‌م دا ۵
به‌که‌مه‌ترخه‌می حسیب کرد.
القاصر من الورثة: میراتگریک منداڵ
بی نه‌گه‌یشته‌بیته‌ ته‌مه‌نی روشدو
به‌خۆچاران.

القاصِرَة: دمگوتری: (إمرأة قاصِرة
الطرف) ناهرم‌تیکی به‌حه‌یاو
به‌شهرمو چاو نه‌رمو دل زیندوووه ۵
کچۆلێک ته‌مه‌نی نه‌گه‌یشته‌بیته
ته‌مه‌نی روشدو به‌خۆچاران.

القَصَارُ: نه‌و په‌ری کارو پیشه ۵

دمگوتری: (قصارك أن تفعل كذا)
نه‌و په‌ری کارت نه‌وه‌یه نه‌وه‌ بکه‌ی
۵ نه‌و کارت به‌سه‌و کیفایه‌ت دمکا.
القَصَارَة: پیشه‌ی جلشۆری و جل کوتان
به‌داری جل شتن.

القَصَارَة: نه‌و سه‌ر کوپێزو سوو شته‌ی
له‌ هی‌له‌ک و بیژینگ دا ده‌مینێته‌وه
دوای له‌ بیژینگ دان و له‌
هی‌له‌کدانی شت ۵ نه‌و دانه‌وی‌له‌ی له‌
گوله‌که‌ی دا ده‌مینێته‌وه‌و به‌
گیره‌کردن ده‌رنایه ۵ توپ‌کلی
سه‌رموه‌ی دانه‌وی‌له‌ ۵ شوینی
تایبه‌تی ناو مال: که‌هه‌ر خاومن
مال بو‌ی هه‌یه‌ بچێته‌ ناوی: وه‌کوو
ژوری نوستن.

القَصْرُ: پیچه‌وانه‌ی مانای (المدّ) ۵
که‌مه‌ترخه‌می ۵ کۆتایی شتو نه‌و
په‌ری غایه‌تی ۵ دمگوتری: (قَصْرُك
أن تفعل كذا) نه‌و په‌ری کاری تو
نه‌وه‌یه نه‌و کاره‌ بکه‌ی ۵ یان نه‌گه‌ر
نه‌وه‌یه‌که‌ی به‌سته‌و هیچی ترت ناوی
۵ باله‌خانه‌و ته‌لار ۵ (ك: قصور) ۵
هه‌روا ناوه‌ بو‌ کاتی ئیواره‌و
سه‌رم‌تای شه‌و ۵ دمگوتری: (أقِته
قَصْرًا): کاتی عی‌شا هاتم بو‌لای ۵ یان
ده‌مه‌و ئیواره‌ هاتم بو‌لای.

هه‌روا وشه‌ی (القَصْرُ) ناوه‌ بو‌ لابردنی

رهنګ یان کال کردنه ووی له
 نه لیاښی شتی چنډراو.
 الْقَصْرَةُ: کورت هه لهنان و تایبمت
 کردن ۵ دموگوتري: (أبلغ هذا الكلام
 بني فلان قصرة) نهم قسه به هوژی
 فلان بگه یه نه و به کسهی تری مه لی.
 الْقَصْرَةُ: بنکی درخت ۵ لای خواروی مل
 به لای شانوه ۵ نه ستورایی مل ۵ لای
 خواروی درختی خورما ۵ پارچه دار
 ۵ ورده ناسن ۵ نه و سمرگوژرو
 پوش و سوو شته بیکه لک و پوچ و
 خرابانه ده که ویته سمر بیژینگو
 گلگیر ۵ کاو کوئی گهنم و جو: که
 وشک بؤوه، توپکلی بهروبوم و ده کوو
 توپکلی گوژرو توپکله بادامو شتی وا
 ۵ تمبه لی و فونگرانی.
 الْقَصَارُ: نه و کسهی جل ده شوو
 پاکیان ده کاته و به هوئی کوتانی
 جل هکان له سمر به ردو به شه پکه
 داری جل شتن.
 الْقُصُورُ الذَاتِي: کورت هیانی جهسته و
 نه بوونی ناماده باشی تییدا بو
 نه نجامدانی کاره کانی به شیومیه کی
 ناسایی، واته نه توانی به ناسایی برپوا
 یان به ناسایی دابنیشی یان هر
 جم و جولیکی تر.

القصر من السيل: لافاوپکه له جهند

شیو و دؤلیک کؤبیته ووه ۵
 ده شگوتري: (فلان قصر النسب)
 واته بهس ناوی باوکی بیانی
 ده ناسری ۵ هرگوترا: فلان کوپی
 مه لامسته های بارزانییه نیر
 ناسراومو پیوپیست به ناوه یانی
 باپیرو باپیرو گه ووهی ناگا.
 القصيرة: نافرمیک هر له ماله و بیو
 پیگای نهدری له مال بجیته دهر ۵
 ده شگوتري: (هو ابن عمي قصيرة)
 نه ووه کوپی مامه و نه زامان لیك
 نزیکه.
 الْقَصِيرِي: بنکی مل به لای شانوه ۵
 لای سهروی پهراسوو لای خواروی
 پهراسوو (کورت به پهراسوو) ۵
 ده شگوتري: (قَصِيرَاك أَنْ تَفْعَلَ كَذَا)
 نه و پهری توانای تو نه و میه نه ووه
 بکهی هیچی ترت بو ناکری.
 الْقُصْرَةُ: قهرتالو سه به ته که
 له قه صهب دروست دموگري و
 خورمای تیدموگري.
 الْقَصْرَةُ مِنَ الظَّلام: تیکه لاو بوونی
 تاریکی، داهاتی تاریکی کاتی نیواره
 ۵ لاری.
 الْقَصْرَةُ: کوتک و شه پکه داری جل شور
 که پؤشاکه کانی پی ده کوئی
 به مه بهستی پاکبوونه و میان.

الْمَقْصُورَةُ مِنَ النِّسَاءِ: ئافەرمەتی بەنازو
 نەعمەت پەرورەردەبوو خانەم
 خاتوونی مائ ە لەناو مائ و خانوو
 شانوودا بریتییە لە ھۆدەییەکی
 جیاکراوە و تایبەتە لەسەر نھۆمی
 ئەرزی ە ھەروا ناوە بۆ جامە
 شیعریک کۆتاییبەگەیی بەئەلفی
 مەقصورە بئ ە خرخاڵ ە ھەر
 سوچ و قوزینیک لەناو خانووی
 گەرەمە فراوان دا ە شوینی خوتبە
 خویندەنەمە و تارخوین و جئ
 نوێزی پێش نوێز ە دەشگوترئ:
 (أبلغ هذا الكلام بني فلان مقصورة)
 ئەم قەسەبە بگەینە بە خێلی
 فلان و بەس، بەکەسی تری مەئئ ە
 ھەروا دەگوترئ: (هو ابن عمي
 مقصورة) ئەو کۆپی مامەمەو
 خزمایەتیمان لێک نزیکە.
 قصت الفرس قصاً: ماینەکە ئاوسبوونی
 دەرکەوت.
 قص الثوب وغيره: بەمقەست قوماشەگەیی
 بڕی.
 قص بينهما: لێکی دابڕین و ناوانی تێک
 دان.
 قص الشئین: شوین پێی شتەگەیی
 ھەلگرت و دوا کەوت.
 قص القصة: چیرۆکەگەیی گێڕایەو ە

دەگوترئ: (قص عليه الرؤيا)
 خەونەگەیی بۆ گێڕایەو ە (قص عليه
 خبره) ھەوالەگەیی بەراستی بۆ
 گێڕایەو ە رۆداوەکە چۆن بوو ئاوا بۆی
 گێڕایەو ە.
 أقص فلان من نفسه: کابرا وای کرد
 دۆزمنەگەیی زەھەری ئی بێنئ و
 تۆلەیی ئی بکاتەو ە (أقص فلان من
 غريمه) فلانکەس فرسەتی لە
 دۆزمنەگەیی ھێناو تۆلەیی ئی
 کردەو ە.
 أقص فلان فلاناً: فلانکەس ھەل بۆ
 فلانکەس رەخساند کە تۆلە لە
 دۆزمنەگەیی بێنئ.
 قاصه مقاصه: قەرزدارەکە قەرز
 لەسەر ھاوئەگەیی بوو، قەرزەگەیان
 بەیەک گرتن، قەرزەگەیان خستە
 بڕی قەرز یەکتر.
 قص الشعر والصوت والظفر: قەزمەگەیی
 قەرتاند، دەنگی پێ بڕی ە نینۆکی
 قەرتاند.
 قص دارة: خانومەگەیی گەچکاری کرد.
 إقص فلان: فلانکەس تۆلەیی ستاند ە
 بەدواداچوونی بۆکرد.
 إقص الخبر عليه: ھەوالەگەیی بئ زیادو
 کەم بۆ گێڕایەو ە.
 تناص القوم: ھەریەکە لە قەومەکە

تۆلەي له هاوئەكەي ستاند.

تَقْصَصْ أَثْرُهُ: بەدواداچوونی بۆ شوین

پیتی فلان ئەنجام دا ۵ دەرگوتری:

(تَقْصَصْ أَثْرَ الْقُرْمِ وَتَقْصَصْ الْخَبَرَ)

بەدواداچوونی بۆ شوینەواری

خەلکەگە ئەنجام دا بەدواداچوونی

بۆ هەوئەكە کرد.

تَقْصَصْ الْكَلَامَ: قسەكەي لەبەر کرد.

إِسْتَقْصَهُ: داوای کرد ئەوێ دەست

دریزی کردۆتە سەر تۆلەي ئی

بسیڤن.

الأَقْصُوصَةُ: چیرۆکی کورت، کورتە

چیرۆک ۵ (ك: أَقْصِصْ).

التَّقْصِصُ: لەبەواری برین دا واتە:

برینێك وەكوو هەمان برین بێ.

القاصُّ: ئەو كەسەي چیرۆكەكە لەسەر

شیوەي خۆي بیگێرێتەو ۵ ئەو

كەسەي چیرۆك دادەنێ ۵ وتار بیژ

كە لە خوتبەكەي دا پشت بەچیرۆك

بەستێ.

القصاصُ من الوركين: كلیچە، شوینی

بەیهك گەشتنی هەردوو پان.

القصاصُ: ئەوێ تەواوەتێ سزای تاوانی

هاوچەشنی ئی بسیڤندری.

القصاصَةُ: ئەوێ لە قزو بزرانگو

کاغەز دەرگوتیندەن واتە: وردە

موو سەرە مەقسەت.

القَصُّ: ئیسقانی سینگ: كەلەهەردوو

لاوێ سەری پەراسوێكە تێچەقیون

۵ ئەوێ لەخوری و شتی وا

دەبێری ۵ گەج.

القَصَصُ: چیرۆكەكان ۵ هەوایی

گێرێراو ۵ شوینكە.

القصاصُ: بەمانا (القاصُّ) دێ.

القصاصَةُ: نامێرێكە پێژو پالو

سەرەكاغەزو شتی وای پێ

دەبێری.

القِصَّةُ: چیرۆکی نوسراو ۵ رستەو كەلام

۵ حەدیس ۵ كار ۵ هەوال ۵ حالو

ومزع ۵ چیرۆكێكی پەخشان نامێزو

درێژە زۆرێهێ وێنەكان لەخەیاڵ

یان لەواقیع وەردەگێری، لەنووسینی

دا چەند یاساو رێسایەك لەبەواری

نووسینی ئەدەبی دا بەرجاوا

دەگێری.

القِصَّةُ: گۆلۆئەموو پارچەموو كۆلۆئەموو ۵

كاكۆل و قزی پێشە سەر.

القصاصُ: بەمانا (المقصود) دێ.

القصة: بەمانا (القصة) دێ.

المَقْصَدُ: مەقسەت.

المقصودة: كەوگێر ۵ یان شتیکی لەو

جۆرمیە: كە گۆشتی پێ لەمەنجەر

دەردەهێندری.

القَطْلُ: بڕوانە (القسط).

فَصَعَ الرَّجُلُ قَصْفًا: پیاوکه ناوکه‌ی

قومقوم خواردموه.

فَصَعَتِ الدَّابَّةُ الْمُبْتَةَ: نازده‌له

کاوئزگارمکه خواردنه‌ک‌ه‌ی هینایه‌وه

ناو دهمی و کاوئزی کرده‌وه بۆئه‌وه‌ی

سهرله‌نوئ قوتی بداته‌وه.

فَصَعَ فَلَانًا: فلانکه‌سی رپشه‌کیش کرد ه

بچوکی کرده‌وه سوکاپه‌تی پی کرد.

فَصَعَ الْفُلَامَ: به‌به‌ری دهستی له‌سه‌ری

کورمکه‌ی دا.

فَصَعَ اللَّهُ شَبَابَةً: خودا گهنجی لی شیواندو

نه‌یه‌یشت تهمهنی گهنجی به‌خو‌شی

به‌سهر به‌ری.

فَصَعَتِ الرَّحَى الْحَبَّ: ناشه‌که

دان‌ه‌وئله‌ک‌ه‌ی هاری.

فَصَعَ الْقَمَلَةَ: نه‌سپ‌که‌ی به‌نینوکی

فلیقاند.

فَصَعَ الْيَرْبُوعُ جُعْرَةً: یه‌ربوعه‌که زارکی

کونه‌ک‌ه‌ی گرتو خو‌ی له‌کونه‌که‌دا

حه‌شار دا.

فَصَعَ الرَّجُلُ يَتْنَهُ: پیاوکه له‌مال

دمرنه‌چوو.

الْقَاصِمَاءَ: کونیکه یه‌ربوع هه‌لی

دمکۆئی ه جا که‌چوو ناوی دهمی

کونه‌که به‌گل دمگرت بۆئه‌وه‌ی مارو

جرو جانهموری تر نه‌چنه‌ ناو

کونه‌که‌یه‌وه.

الْقَصْعُ: خوراندن به‌نینوکی ه لکاندنی

دووشت به‌یه‌که‌وه.

الْقَصْعَةُ: له‌گه‌ن قاپیکی گه‌وره‌یه

تیگوشاوی تیدا دمگرتی و دمخوری ه

به‌زۆری له‌داری گوئزو شتی وا

دروست دمگرتی پی‌شی دمگوتری

کاسه ه (ك: قِصَاعٌ وَقِصْعٌ).

فَصَفَ الرَّعْدُ قَصْفًا وَقَصِيفًا: هه‌وره‌که

دمنگی گه‌وره بوو.

فَصَفَ الرَّجُلُ: پیاوکه له‌ناو ته‌عامو

شه‌راب دا مایه‌وه ه دمگوتری: (قصف

باللهو واللعب).

قَصَفَ الْعُرْدَ وَغَرَهُ قَصْفًا: داره‌ک‌ه‌ی شکاند.

قَصِفَ الثُّبْتُ: روه‌که‌که درئز بوو به‌رز

بو‌وه تا به‌هوی زیاد به‌رز بوونه‌وه

خوار بو‌وه سهرمکه‌ی داهات.

أَقَصَفَ الشَّجَرُ: دره‌خته‌که باریک و

ته‌نک بوو.

إِنْقَصَفَ الشَّيْءُ: شته‌که شکاو دوولت

بوو.

إِنْقَصَفَ الْقَوْمُ عَنِ الشَّيْءِ: خه‌لکه‌که

وازیان له‌شته‌که هیناو نه‌بیانتوانی

ته‌واوی بکه‌ن و به‌رده‌وام بن تییدا.

إِنْقَصَفَ الْقَوْمُ: خه‌لکه‌که کۆبون‌ه‌وه‌و

پاله‌به‌ستۆی یه‌که‌تریان کرد

ده‌شگوتری: (انقصوا على الشيء)

خه‌لکه‌که به‌شوین یه‌که‌تردا هاتن و

لهسمر شتهكه گردبوونهوه.

تَقَاصَفَ الْقَوْمُ عَلَى الشَّيْئِ: خه لکه که

لهسمر شتهكه کۆبوونهوهوه

پالپهستۆی په کتریان کرد.

تَقَصَّفَ الشَّيْئُ: شتهكه شكا.

تَقَصَّفَ الْقَوْمُ عَلَى الشَّيْئِ: خه لکه که

لهسمر شتهكه کۆبوونهوهوه کردیانه

پالپهستۆ.

تَقَصَّفَ الْقَوْمُ: خه لکه که وتنه کیشوهو

هه پشه کردن.

تَقَصَّفَ فُلَانٌ عَلَى الطَّعَامِ: فلان که س

لهسمر خواردنه که گالتسهو

پیکه نینی هینایه کایهوه.

الْقَصْفُ: گالتسهو گه پو زیدم پو چون له

خواردن و خواردنه ودا دهست

پیکردنی یاری و هه لپه پکی و ناشکرا

کردن.

الْقَصْفُ: هه رشتیک قبولی شان بکا

شتیک خیرا بشکی (رجل قصف)

پیاویکی بی عهزم و جهزمه.

القصفة: قهه ربانقی کردن و پالپهستۆ

کردنی خه لک هه لینگدانی نه سب

له کاتی گه یشتن به دوزمن.

الْقَصِيفُ: پزوپال و چیلکه و چهوئل،

وشکه لی درهخت.

الْمَقْصِفُ: که وهنته رو دۆلاب و شتی وایه

له ژوری نان خواردن دا

قَابُ وَقَاجَاغِي نَانْخَوَارْدَنِي تِيْدَا

هه لدم گری ۵ یان ناوه بو سفرمو

میژی نانو خواردن ۵ شوینی حه فلهو

خۆشوی و شایبی و خواردن و

خواردنهوه.

قَصَصَ الشَّيْئُ: شتهكه ی شكاند

شتهكه ی كهمرت کرد برپهوه.

الْقَصَاقِصُ: شیر ی جهسته گهورمو

به هیژو توانا ۵ پیاوی کو له بنه و

جوارشانه و به هیژ.

الْقَصَصُ: شوینی روانی موی سینگ.

فَصَلَ الشَّيْئُ قَصْلًا: به توندی و پرتهوو

خیرایی شتهكه ی برپهوه ۵ (فهو

مقصول و قصل).

فَصَلَ الْحِنَظَةَ: گهنمهكه ی گیره کرد.

فَصَلَ الدَّابَّةَ: وینجهو شیخوارو گیا دوراوی

تهری دا به و لاهه که.

أَفْصَلَ الزَّرْعُ: کشت و کاله که کاتی نهومی

هاتوو دروینه بکری.

إِقْصَلَ الشَّيْئُ: شتهكه برپا، کۆتایی

هات.

إِقْصَلَ الشَّيْئُ: شتهكه ی دابری لینی

کردموه.

إِنْقَصَلَ: شتهكه برپا، کۆتایی هات.

تَقَصَّلَ: كهمرت بوو، دابرا.

الْقُصَالَةُ: سمر گوژرو بنزیل که به

بیژینگ و گلگیر جیادمگریتهوه ۵

دهگوترئ: (ما هو إلا قصالة وحالة).

القِصْلُ: بهمانا (الفضالة) دئ ۵
درهختی شلک.

القَصِيلُ: وینجهو گیا دوراوی سهوز بو
شیخواری ولاخ.

المِقْصَلُ: شمشیری برندهو تیزو رمبی
تیز.

المِقْصَلَةُ: نامیریکه بو سهزبرین ۵
نامیریکه تیز بووه کاتی خوی ملی

حوکمدر او به نیعدامیان پی قت
کردوو ۵ له شوپشی فهرنسی دا
نهم نامیره باو بووه.

قَصَمَ فلان قَصْماً: فلانکس له کوپوه هات
به پریگای خویدا گهراوه تهوو
نهگه پشتوته مهبستی خوی.

قَصَمَ الشَّيْءَ: شتهکهی شکاند به شکاندنی
تهواو و لیک جیاکردنهوه.

(قَصَمَ اللهُ عَمْرَ الظَّالِمِ وَقَصَمَ اللهُ ظَهْرَ
الظَّالِمِ) خودا به لاو کارمساتی

گورچکیری به سهر ستهکاردا دا.

قَصِمَتْ ثَنِيَّتُهُ قَصْماً: ددانی له
ناومراستییهوه شکا ۵ (فهو أقصم
وهي قَصْمَاءُ).

قَصِمَ الرجلُ: پیاوهکه زوو وره پوخاو
تیک شکا.

قَصِمَ الرُّمْحُ: رمبهکه شکا.

إِنْقَصَمَ: شکا، تیک شکا.

تَقَصَّمَ: شکا، تیک شکا، لیک بووه.

القاصمة: دهگوترئ: (نزلت بهم قاصمة
الظهر) به لاو کارمساتی پشت شکین
دابهزیبه سهر نهو گهله.

القَصْمُ: نهوهی ههرچی بیته بهرهمستی
تیکی دهشکینئ.

القَصْمَاءُ من المعز: بزنیکه ههردوو
شاخی له بنهوهرا شکابن.

القَصْمَةُ: پلیکانهوه پهیزه ۵ نهو پرژه
شکاوهی سیواک که لهناو دهمی

سیواکهردا دهمینتیتهوهو تقی
دهداتهوه.

القِصْصُومُ: جوره روهکیکه له ساراو
چولهوانیهکانی ولاتی عهرهب دا

دمروئ، نهگهر بمانهوی بهکسیک
بلیین لادییهکی رمسهنه دهلیین:
(فلان يَمْضِعُ الشَّيْخَ وَالْقِصُومَ).

قَصَلَ الرجلُ: پیاوهکه له رویشتنی دا
ههنگاوی کورتی هاویشتن.

قَصَلَ الطَّعَامُ: خواردنهکهی ههموو
خوارد.

قَصَلَ الشَّيْءَ: شتهکهی شکاند.

قَصَلَ فلاناً: فلانکسی بهزهویدا دا ۵
فلانکسی بهتوندی گهست.

القَصْمَلَةُ: نهخوشیهکه توشی ددان
دمبیو دایدموهوشینئ.

قَصَا عنه قَصراً وقُصراً: لئی دوور کهوتهوه
۵ (فهو قاص).

قَصِي عَنْهُ قَصَا وَقَصَاءٌ: لَيْسَ دَوور

دوور.

كهوتهوه.

أَقْصَى الشَّيْءُ: شَتَهْكَى دَوور خستتهوه،

گهيشته نهوپهري شتهكه ه

دمگوترئ: (نزلنا منزلاً لا تقصيه

الإبل) له شوينيك دابهزين حوشر

چهنديك بپروا ناگاته نهو پهري.

قاصاء مقاصاة: دَوورى خستتهوه.

تَقْصَى الْمَكَانَ: كهوته نهو پهري

شوينهكهوه.

تَقْصَى الْأَمْرَ: نهو پهري ليكولينهوهو

بهوداواچوونى بؤ كاركه نهنجام دا.

تَقْصَى الْمَسْأَلَةَ: له مهسهلهكهدا گهيشته

نهو پهري.

تَقْصَى الْأَمْرَ الْمُجْتَوَدَ: نهمير يهكه يهكه

سهربازمكاني بانگهيشت كردن

لهدوور تا نزكيانى بهسهركردنهوه.

إِسْتَقْصَى الْأَمْرَ: له كارمكهدا گهيشته

نهو پهري و باش ليكولينهوهى تيدا

كرد.

الْأَقْصَى: دَوورتر، زَوْر دَوور ه (ك:

أَقْصَى).

دمگوترئ: (فلان بالمكان الأقصى) ه

همروا وشهى (الأقصى) ناوه بؤ

حوشترئك يان مهرئك كه كهميك

له قهراخى گويچكهى بپراي.

القاصى: دَوور ه مروفي دَوور، شويني

القاصية من الناس والبقاع: دَوور،

ثافرمتى دَوور ه شويني دَوور ه

همروا وشهى (القاصية) ناوه بؤ

مهرى تاكهوهوبوو تهرمبوو له

ميگهل.

القصا: بهربيلاي خانوو.

الْقَصَاءُ: بهمانا (القصا) دئ.

الْقَصْرَاءُ: ميينهى (الأقصى) يه له

حوشترى مهر.

الْقُصْرَى: ميينهى (الأقصى) يه ه

دمگوترئ: (فلان في الناحية القصوى)

ه لايهكى شيو و دؤن ه مهبهستى

دَوور.

الْقَصِيُّ: دَوور ه دمگوترئ: (رمىت

الرمى القصي) بيرو بؤچونيكي دَوور

له واهيغت دهربارى پوداوهكه

پاگهياند ه گومانث دَوور رويشت.

قَضَى السَّقَاءُ قَضاً: ديمكه ناومكه بؤگهن

بوو، كهلكى نهما.

قَضَبُهُ قَضْباً: برپيهوه.

قَضَبُ الدَّابَّةِ: سوارى جوانوه نهسپهكه يان

چاشه كهرمكه بوو پيش نهوهى رام

بكرئ.

قَضَبُ فَلَانٍ: بهشوپكه دار له فلانكهسى

دا، بهقامچى ليتى دا.

أَقْضَيْتِ الْأَرْضَ: زمويهكه درمختى

زۆرى ئى پړا.

قَضَبَتِ الشَّمْسُ: تيشكى خۆر وەكوو
كۆلەكە عەموود درېز بوونەو
بۆسەر زەوى.

اِقْطَبَ الشَّيْءُ: شتەكەى بېريەو ە
قسەكەى پېرى ە دەگوترى: (كان
محمد يحدثنا فجاء فلان فاقطب
حديثه).

اِقْطَبَ الكلامُ: بەبى خۆ نامادەکردن و
بېرکردنەو قسەى کردو وتارى دا.
اِقْطَبَ الدَّابَّةُ: سواری و لاخەكە بوو
پیش نەوێ پام بکړئ و کاتى
سواربوونى بى.

اِقْطَبَ فلاناً: داواى ئەنجامدانى
کارىكى لە فلانکەس کرد پیش
نەوێ فێرى کارەكە ببى و بتوانى
بەجوانى ئەنجامى بىدا.

اِنْقَطَبَ: داپرا ە لەشوينى خۆى نەبوو،
دەگوترى: (اِنْقَطَبَ الكوكب من
مكانه) نەستېرەكە لە شوينى خۆى
نەماو كشا.

تَقَضَّبَ الشَّيْءُ: شتەكە كەرت كەرت
بوو، كوت كوت بوو.

تَقَضَّبَتِ الشَّمْسُ: تيشكى خۆر وەكوو
كۆلەكەو عەموود شوپربوونەو
بۆسەر زەوى.

القُضَابَةُ: نەوێ بېراو لەشت ە

پېرژوپال و سەرە مقەست.

القُضَابَةُ مِنَ الشَّجَرِ: مېولاك و پېرژو
پال و وشكەلى درەخت.

القَضْبُ: هەر درەختىك بەرز
بېتەو و لق و پۆپى بلأو بکاتەو ە
درەختى تەپ كە ناو ناو و بېردى و
هەلبەداتەو ە درەختىكە وەكوو
درەختى كۆمەثرى، گەلاکەى وەكوو
گەلاى ئەو وایە هەندى لەگەلاى ئەو
وردترو نەرمترە، حوشت زۆر حەزى
لە گەلاکەپەتەى كەلىنى تېر خوارد
ماوەپەك وازى ئى دەهینى چونکە
ددانى پێى ئال دەبنەو و توشى
كۆكەى دەکا.

القِضْبَةُ: مێگەلە بزن و مەپ، گارانە
حوشترو پەشە و لاخ ە پیاو
زەعیفو چوست و چالاک.

القَضَابُ والقُضَابَةُ: شمشیری بېرنە ە
پیاو ئیش لەدەست هاتو و بەتوانا
بۆ ئەنجامدانى کار.

القَضِيبُ: لقەدرەخت ە لقەدرەختى

بېراو ە شریتیكى درېزە لەمادەپەكى
زۆر پەق و پتەو دروست دەكړئ و
پادەخرئ بۆنەوێ بېتە سەكەى
شەمەندەفەر ە شمشیری بېرنە.

قَضَى النُّسْعَ والْوَتْرَ قَضِيضاً: جومزگەكە
پان ژپەكە دەنگى ئى هات وەكوو

بېردى.

قَضُّ الْجِدَارِ قَضًا: دیوارمکهی بهزمخت و
فشار روخاند.

قَضُّ الشَّيْءِ: شتهمکهی وردو هار کرد.

قَضُّ الرِّتْدِ: سنگهکهی دمرهینا.

قَضُّ الْحَيْلِ عَلَيْهِم: بهئهسپ سوار کهوته
سهریان و هیرشی کرد.

قَضُّ الطَّعَامِ: خواردنهکه گلی کهوته ناو.

قَضُّ الْفِرَاشِ وَالشُّرْبِ: نوینهکه یان
قوماشهکه گل و ورده بهمدی کهوته
سهر.

قَضُّ الْبِرْعِ: زربیهکه بههوی زور
تازهمیهوه زبر بوو.

قَضُّ الْمَضْجَعِ: نوینهکه، شوینی پالکهوتن و
نوستنهکهی زبر بوو ناخوش بوو
نووستنی لهسهر ناخوش بوو.

أَقَضَ الْمَكَانُ وَغِيْرَهُ: شوینهکه گل و خوئی
زور بوو ورده چهو و زیخی زور
بوو.

أَقَضَ الرَّجُلُ: پیاومکه خهوی لئ
نهمکهوت.

أَقَضَ فُلَانُ الشَّيْءَ: فلانکهمس شتهکهی
وردوهار کرد کردی بهورده بهمدو
چهو و زیخ.

إِنْقَضَ الشَّيْءُ: شتهکه پارچه پارچه
بوو تیک شکا، پچرا ه دهمگوترئ:
(إِنْقَضَتْ أَوْصَالُهُ) پهگو دهمارمکانی
پچران و پارچه پارچه بوون و لیک

ترازان.

إِنْقَضَ الْجِدَارُ: دیوارمکه روخا.

إِنْقَضَ الطَّائِرُ: بالندهکه لهحهوارا زور
بهخیرایی خوئی داههنگاوته سهر
نیچیرمکه.

إِنْقَضَ الْحَيْلُ عَلَى الْأَعْدَاءِ: نهسپهکان
بهرمو دوزمن راجمین ه دهمگوترئ:
(قَضَضْنَا عَلَيْهِمُ الْحَيْلَ) فَاِنْقَضَتْ
(عليهم).

تَقَضَّضَ الطَّائِرُ: بالندهکه لهبهرزاییهوه
بهگورجی خوئی داهیشته بوئنهوهی
خوبهسهر نیچیرمکهدا بدا ه
دهشگوترئ: (تَقَضَّضَ تَقْضِيًّا) ضادی
سیهم بکهی به (ي) بو سوککردنی
وشهکه.

إِنْقَاضُ الْجِدَارِ: دیوارمکه درزی گهورهی
بردوه بهلام هیشتا نهروخواوه.
الْقِضَاضُ: بهمدی سهر بهمد، درکهشاخ
لهسهر درکهشاخ.

الْقَضُ: دهمگوترئ: (طَعَامٌ قَضٌ)
خواردنیکه کهوتبیتنه ناو چهو و
گلنهوه بوئی نهوانی گرتبی ه
دهگوترئ: (مَكَانٌ قَضٌ) شوینیکه
چهو وردهو گل و خوئی تیدا بی ه
دهشگوترئ: (جَاءَ الْقَوْمُ قَضَظَهُمْ
وَقَضِيضُهُمْ) خهلهکهکه به ورد و
درشتیانهمه هاتن ه همروا وشهی

(الْقَضُ) ناوله بو بهرده لانیك
بهردمکانی گه وره بن ۵ (القضیض)
چهو و بهرده وردکه.

الْقَضُ: گل و خول گه بکه ویتنه سهر
نوین و جیگای نووستن ۵ بهرده
وردمو بهردی هاراو.

الْقَضَةُ: به کجار ۵ بهردی وردگراو ۵
سهرته شی، باقی مانده ی شت ۵
ههروا دهگوتری: (أَرْضُ قِطَّةً)
زموپیه کی بهرده لان و چهواوی بی،
گل و چهوی زور بی.

الْقِطَّةُ: زموپیه که چال و نرم:
که گله که ی لمبه لان بی.

القضیض: دمنگی جومزگی دهست ۵
دمنگی ژبی کاتی ویکهینانه ووهو
هاویشتنی ۵ بهرده وردمو چهو.

الْقَضُ: کوین و پیک که بهردی پی ورد
دهگری.

قَضَعَهُ قَضْعاً: ملکه چی کرد.

إِنْقَضَعَ الْقَوْمُ: خه لکه که بهرته وازه
بوون.

تَقَضَّعَ الْقَوْمُ: خه لکه که بهرته وازه
بوون.

تَقَضَّعَ الرَّجُلُ عَنْ قَرْمِهِ: پیاوکه له
خزم و هومه که ی دوور که وته موه.

التَّقْضِيعُ: پیچی ناوسک و پیخولته
نازاری سک نیشه ۵ ژانه سک.

القضاع والقضاعة: توژی ئارد ۵
ئارده لوك ۵ نهو ته پوتوزو خشتو
خولته ی له دیوار موه ده که ویتنه
خوار.

قَضَفَ قِضَافَةً وَقِضْفًا: بهسروشت باریک و
لهرو لاواز بوو.

القَضْعَةُ: ته نکه بهرد، تاشه بهردی
تهنک ۵ گردولکه که دیمه نی له تاکه
بهردیک بی.

قَضَعَتِ الْعِظَامُ: نیسقانه کان له کاتی
شکندنیان دا دمنگیان لیوه هات ۵
خره بیان هات.

قَضَعَتِ الشَّيْءُ: شته که ی شکاندو وردی
کرد.

تَقَضَّضَ الشَّيْءُ: شته که تیک شکا ۵
بهرته وازه بوو ۵ دهگوتری:
(تَقَضَّضَ الْقَوْمُ) خه لکه که
بهرته وازه بوون.

القَضَائِضُ: دهگوتری: (أَسَدٌ قَضَائِضٌ)
شیرلیکی به هیزو تیک شکینه ره،
ههرچی بیتنه بهری تیکی
دهشکینی.

القَضَائِضُ: نه سپونی ولاتی شام.

قَضِمَ الشَّيْءُ: شته که ی بهد دان شکاند.

قَضِمَتِ السِّنُّ قِضْمًا: قهراخی ددانی
شکان.

قَضِمَ الرَّجُلُ: پیاوکه قهراخی ددانه گانی

شكان ۵ (فهر أقضم وهي قضااء).

قَضِمَ السيف: شمشیرمکه تیزاپیه‌کهی شکا،

کول بوو ۵ (فهر قَضِم وقَضِم).

أَقْضَمَ القومُ: خه‌لکه‌کهی که‌میان بژیو

په‌یدا کرد بؤکاتی قاتو هږی.

أَقْضَمَ الدابةُ: هه‌رزنی کرد به‌نالیکی

ولاخه‌کهی.

قَاضِمَ فلان مقاضمةً: فلانکه‌س که‌م

که‌م شتی کړی، که‌میکی کړی و

پاره‌کهی دا، ئه‌مجار که‌میکی تری

کړی هه‌روا به‌و جوړه واته:

به‌جومله‌و کو شتی نه‌کړی.

اِسْتَقْضَمَ القومُ: خه‌لکه‌کهی بژیوی که‌م و

خراپیان بؤ کاتی گرانی په‌یدا کرد.

القَضَامُ: هه‌ر شتیک که‌رت بکړئ و

به‌پاردئ وه‌کوو جو و هه‌رزو و

نو‌ک و شتی وا ۵ ده‌گوترئ: (ماذقت

قَضَاماً) من دمنکه هه‌رزنی‌کم

چه‌شت نه‌کردوو.

القَضَامُ: دره‌ختی خورما درئز بیئ و

به‌رمکه‌ی خورما وشکه‌ل بی‌ان

که‌م به‌ر بگړئ.

القَضْمَةُ: به‌مانا (القَضَام) دئ ۵

ده‌گوترئ: (ماذقت قَضْمَةً).

القَضِيمُ: به‌مانا (القَضَام) دئ ۵

ده‌گوترئ: (ما ذقت قَضِيماً) ۵ که‌ولی

پاخستن ۵ پیستی سپی که‌له‌سه‌ری

بنووسړئ ۵ شمشیری کؤن که‌تیزایی

نه‌مابئ و که‌لکی تی‌سکه‌وتین ۵

په‌ره‌ی سپی.

قَضَى قَضِياً وقَضَاءً وقَضِيَّةً: بپه‌یاری دا،

حوکه‌ی کرد، کی‌شه‌کهی به‌کالا کردموه

۵ ده‌گوترئ: (قضى بين الخصمين وقضى

عليه وقضى له وقضى بكذا ۵ فهو قاض).

قضى الله: خودا هه‌رمانی کرد.

قضى اليه: هه‌رمانی که‌پاننده ئه‌و ۵

قورنن ده‌فه‌رموئ: ﴿وَقَضَيْنَا إِلَىٰ بَنِي

إِسْرَآئِيلَ فِي الْكِتَابِ﴾: هه‌رمانمان

ئاراسته‌ی نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیل کرد.

قضى الصلاة: نو‌یزئ کرد ۵ پان دواى

تی‌په‌رپوونی کات، نو‌یزه‌کهی گیراپه‌وه.

قضى الدين: قه‌رزه‌کهی داپه‌وه.

قضى عِبْرَتُهُ: هه‌رمی‌سکی خوی هه‌ل‌پشتن و

هه‌رمی‌سکی له‌چاواندا نه‌مان.

قضى الشيء: شته‌کهی مه‌زمنده کردو

دروستی کرد.

قضى حاجته: نی‌شی خوی جی‌به‌جی کرد.

قضى أجله: که‌پشته ماوه‌ی بؤ دیاری

کراوی خوی.

قضى نَحْبَهُ: مرد ۵ ده‌شگوترئ: (قضى

فلان) فلان مرد (ضربه فقضى عليه)

لیئ داو کوشتی.

قضاء مقاضاة: دادگایی کرد.

قضاء على مال: له‌سه‌ر مال صولجی

لهگه لدا کردو رېښک کهوت.

قضى حاجته تقضى: نیشی خوۍ نه انجام دا.

قضى الامر فلاناً: پاشا فلانکەسى کرد به قاضی:

قضى امره: کارى خوۍ پړواند.

اقتضى الدين: داواى قهرزمکەى خوۍ کردهوه.

اقتضى امراً: کارمکەى پېوېست کرد.

قضى الامر الوجوب: قهرمانکە مانای واجب بوون دمکەپهنی.

انقضى الشئ: شتەکه تهواو بوو بهسمر چوو ۵ دهسگوتړی:

انقضى أجله: تهمەنى تهواو بوو زيانى بهسمرچوو.

تقاضاه الدين: داواى قهرزمکەى لى کردهوه ۵ قهرزمکەى لى و مرگړتهوه.

تقضى الشئ: شتەکه تهواو بوو بهسمرچوو ۵ دهسگوتړی:

تقضى عمره: تهمەنى تهواو بوو.

استقضى السلطان فلاناً: پاشا فلانکەسى کرد به قاضی.

استقضى فلان فلاناً: فلانکەس داواى برپارو حوکمى فلانى کرد يان فلانکەس داواى کرد فلان په لکېشى دادگا بکهن.

استقضى فلان الدين: فلانکەس داواى

کرد قهرزمکەى بدرېتهوه.

القاضى: دادوهر ۵ په کاله کمروهى شت برپاردمر دبربارەى کيشه ۵ کهسيک بهگوپړهى شمريعهتى خوا برپار بداو حوکم و برپار دبربکا ۵ کهسيک قهرمانپړهوا دايمه زرينى بهدادوهر بونهوهى پروانېته کيشه و نيزاعى نيوان خه لک و بهگوپړهى قانون و ياسا کيشه کان په کالابکاتهوه ۵ دهسگوتړی: (سم قاضى): زه هری کوشنده.

القاضية: مردن ۵ (ضربة قاضية) زمبرى کوشنده.

القضاء: برپار ۵ به جيه پنان ۵ کارى دادوهر ۵ پياوانى ياسا ۵ ليژنهى ياسايى: که په کالاً کردنهوهى کيشهى هاو ولايتيانيانى دهخريته نهستو ۵ دهسگوتړی: (وقع هذا الحادث قضاء وقدراً) نه مړوداوه به قهزاو قه دمر پړوى داو بلمنه نقهست نه بوو.

القضاء: پيستيکى تهنکه لهسمر دهمو چاوى مندا لى دې لى لهکاتى لهدايکبوونى دا.

القضية: حوکم و برپار ۵ مهسه لهپه که کيشهى تيدايه دهخريته بهردهم دادوهر يان ليژنهى ياسايى بونهوهى په کالای بکهنهوه ۵ لهزاراوهى

باشور ۵ همروا وشى (الْقَطْبُ) ناوه
 بؤ سهره تىرو تىزايبهكهى ۵ جۆره
 روهكئكه بهسهر زهوى دا درئز
 دمبئتهوه ۵ گوئىكى زهردى ههيهو
 چقئىكى ههيه كه دروايهوهو وشك
 بوو زۆر زهحههتهه بـتـوانـئ
 پؤيشتنى بهسهر باكرئ.

الْقَطْبُ مِنَ الْقَوْمِ: پيش سبىو پياو
 ماقولئ نهتهوه ۵ دهگوترئ: (فلان
 قطب بنى فلان).

الْقُطْبَةُ: بستهى ناشو بناغهى ناش.
 القُطُوبُ: كه سئك ناوچهوانى لئك
 بنئو گرژ بئ ۵ شير.
 الْقَطِيبُ مِنَ الشَّرَابِ: شهراى تئكهئ
 كراو.

المقطوب: بهمانا (القطيب) دئ.
 قَطَرُ الْمَاءِ وَالْدَّمْعِ وَغَيْرِهَا قَطْرًا وَقَطْرَانًا
 وقطورا: ناومهك پان فرمئسكهكه دلۆپ
 دلۆپ جۆرايه خوار.
 قَطَرُ الْمَاءِ وَالْدَّمْعِ وَغَيْرِهَا مِنَ السَّوَانِلِ:
 ناومهكى دلۆپ دلۆپ داچۆراند پان
 فرمئسكى پژاند.

قَطَرُ الْقَطْرِ فِي الْعَيْنِ: دلۆپه قهتره كرده
 ناو چاومهوه ۵ دهگوترئ: (قطر الله
 الصمغ من الشجر) خودا قهتره قهتره
 صهغى له درهختهكه داچۆراند.

قَطَرٌ فَلَانًا: فلانكهس بهتوندى قاچى
 بهزهوى دا دا.

مهنتيق دا (قُطَيْبَةً) برئتيه له
 رستههك پئك هاتبئ له (موضوع)
 و (محمول) كه نهو رستهو ههواله
 لهخودى خوى دا نهگمري راستى
 پان دروى تئدا چاومروان بكرئ.
 قُطِبَ فُلَانٌ قَطْرِيًّا: فلانكهس بروى
 هئنانهوه يهكو روى خوى گرژ كرد ۵
 دهگوترئ: (رايته غُضْبَان قَاطِيًّا).
 قُطِبَ فُلَانًا: فلانكهسى پمنجاند، پقى
 ههئساند.

قُطِبَ الشَّيْءُ قُطْبًا: شتهكهى كۆكردهوه.
 قطب الشراب: شهرايهكهى تئكهئ كرد.
 أَقْطَبَ الْقَوْمُ: خهكهكه كۆبوونهوه.
 أَقْطَبَ الشَّرَابُ: شهرايهكهى تئكهئ
 بهشتى كه كرد.

قُطِبَ الرَّجُلُ: بهمانا (قُطِبَ) دئ ۵
 دهگوترئ: (قُطِبَ بَيْنَ عَيْنَيْهِ)
 ناوچهوانى وئكهئناو روى گرژ كرد
 ۵ (قُطِبَ وَجْهَهُ) روى گرژ كرد.
 قُطِبَ الشَّرَابُ: شهرايهكهى تئكهئ كرد.
 الإِسْقَاطُ: حالهتى كۆبوونهوهى دوو
 قوتبى دژ بهيهك.

قَاطِبَةٌ: دهگوترئ: (جاء القوم قَاطِبَةً)
 خهكهكه ههموويان هاتن.
 الْقُطْبُ: بهرداشى ژئرمهوى ئاش ۵
 (قوتبى ئاش).

قُطْبَا الْأَرْضِ: قوتبى باكورو قوتبى

قَطَرُهُ فَرَسُهُ: نه‌سپه‌که‌ی به‌لایه‌کی دا
سوارمه‌کی هه‌لدايه خوار ه (ماق‌طرک
علینا) کێ تۆی بۆ ئێمه باراند بۆ
ئێمه‌ی هینای.

قَطَرَ الْإِبِلُ: حوشرمه‌کانی لێک نزیک
خستنه‌وه و پێزی کردن ه هه‌روا
ده‌گوتری: (قَطَرَ الْبَعِيرُ اِلَى غَيْرِهِ)
حوشرمه‌کی خسته په‌نا په‌کیکی
ترمه به جوتنه لێی خورپین.

قَطَرَ الْبَعِيرُ: حوشرمه‌کی به‌قه‌تران
هه‌نووی و ڕه‌نگی کرد.

قَطَرَ الثَّوْبُ: قوماشه‌کی درو.
أَقَطَرَ النَّبْتُ: ڕوکه به‌سه‌ر چوو و ورده
ورده خه‌ریکه وشک بێ.

أَقَطَرَ الْمَاءُ وَغَيْرُهُ: ناوه‌که کاتی نه‌وه‌ی
هاتوو هه‌تره هه‌تره داچۆڕی ه
ده‌گوتری: (أَقَطَرَتِ السَّمَاءُ) ئاسمان
که‌م که‌م بارانی باراند.

أَقَطَرَ الْمَاءُ وَالْدَّمْعُ وَغَوَاهُمَا: دڵۆپ دڵۆپ
ناو یان فرمێسکی ڕژانده خوار ه
ده‌گوتری: (أَقَطَرَ الْمَاءُ فِي الْحَلْقِ) و
(أَقَطَرَ الدَّوَاءُ فِي الْعَيْنِ).

قَطَرَ الْمَاءُ وَالْدَّمْعُ وَغَوَاهُمَا مِنَ السَّرَائِلِ:
به‌مانا (قَطَرَةٌ) دێ.

قَطَرَ السَّائِلُ: شله‌مه‌نیه‌که‌ی کولاندو
بوو به‌مه‌ل و نه‌مجار دڵۆپ دڵۆپ
داچۆڕایه‌وه خوار.

قَطَرَ اللَّصُورُ فِي الْمَقْطُورَةِ: دزو
جه‌رده‌مان هه‌موویان به‌پێز
په‌که‌یه‌که خرا نه ناو پێوه‌ندو
ده‌سبه‌نده‌وه به شوێن په‌ک دا
راپێچی به‌ندیخانه کران.

تَقَاطَرَتِ الْقَوْمُ: خه‌لکه‌که پێز پێز
به‌شوێن په‌ک دا هاتن.

تَقَاطَرَتِ الْمَاءُ وَالْدَّمْعُ وَغَوَاهُمَا مِنَ السَّرَائِلِ:
ناوه‌که یان فرمێسک زم‌نگۆل
زم‌نگۆل داچۆرا.

تَقَاطَرَتِ كَتَبُ فُلَانٍ: نامه و نووسراوه‌کانی
فلان په‌ک به‌دوايه‌ک دا هاتن.

تَقَطَّرَ فُلَانٌ: فلان‌که‌س له‌بهرزاییه‌وه
خۆی فری‌دايه خواره‌وه.

تَقَطَّرَ بِفُلَانٍ فَرَسُهُ: نه‌سپه‌که فلان‌که‌سی
هه‌لدايه خوار، گلاندی.

تَقَطَّرَ الرَّجُلُ عَنْ كَذَا: پیاوه‌که له‌نه‌وه
شته دواکه‌وت.

تَقَطَّرَ الرَّجُلُ: پیاوه‌که خۆی ناماده‌کرد
بۆ شه‌رو به‌حه‌ماسه‌ته‌وه چاوه‌ڕوانی

ده‌ست پێکردنی کرد.
إِسْتَقَطَّرَ الشَّيْءُ: هه‌وێی دا شته‌که دڵۆپ

دڵۆپ بچۆڕپه‌ته‌وه.
إِسْتَقَطَّرَ فُلَانٌ الْحَيَّ: فلان‌که‌س ورده ورده

خێرو بێری بۆ هات.
الْإِسْتَقْطَارُ: پالاوتنی عه‌ن‌صوره

سه‌رمه‌کیه‌کانی شله‌مه‌نی که له‌گول و

شتى وا دمگيرئ بههوى بهكارهينانى
جيهازىكى تاييهتى.

الْقَطْرِ: بهمانا (الإستقطار) دئ ۵
پالوتنى ناو و پاكرندنهوميتهى
لههر مادمييهكى بئىگانهو
زيانبهخش ۵ گوراندى شلهمهنى و
كردنى بهههلم پاشان سارد
كردنهومى و بئنهوى ببئتهوه
بهشلهمهنى، ئهميش بههوى
جيهازى (تهقير).

الْقَطْرَةُ: شهمندهمهر ۵ هر
عمرميهكه هئزى بوخار يان وزه
كارهبا بيجولئنى.

الْقَطَار: قافلئى حوشر كهيهك لهدوا
يهك رچكه بهستن ۵ دهگوتري:
(جاءت الإبل قَطَاراً) كاروانه
حوشرمهكه رچكهيان بهستو بهپز
هاتن ۵ كؤمهله عارمبانهيهك يهك
لهدو يهك كه قاطرميكه رايانكيش
۵ شهمندهمهر.

الْقَطَارَةُ: كؤمهله حوشرىك يهك لهدو
يهك بئكهوه بهستري.

الْقَطَارَةُ مِنَ الشَّيْءِ: ئهموى له شتهكه
داچوپاره ۵ ناوى كهه ۵ دهگوتري:
(في الإناء قُطَارَةٌ مِنْ مَاءٍ).

الْقَطْرُ: باران ۵ دلؤبه باران ۵ هرميسك.
الْقَطْرُ: مىس تياوه ۵ ناسنى تياوه.

الْقَطْرُ: ئهمويه كابرا سهبهته

خورمايهك كيئشانه بكا يان فهرده
شئيك بكيئشئو باقى ماندى
شتهكه بهو مهزمنده بكاو نهيكيشئ.
الْقَطْرُ: دمفهر و ئيقليم.

قَطْرُ الْإِنْسَانِ: لاي ئادهميزاد؛ تهنيشتى ۵
بهشيئى جهستهى.

قَطْرُ الدَّائِرَةِ: هئلىكى راستهوه كهوانه
دهكاته دووبهشى ومگوو يهك.

الْقَطْرَةُ: يهكجار ۵ دلؤبه ناو ۵ خالو
نوقتئ ۵ ههتره دهرمانى چاو ۵
دهشگوتري: (رماه الله بِقَطْرَةٍ) خودا
بهلايهكى بؤ ناردن.

الْقَطَارَةُ: ناميرئكه دهرمانى پئ
دهگريئه دلؤپ دلؤپو
دهچورئندريئه ناو شتى تر
بهمهبهستى چارمهرو شتى تر.

الْقَطَارَةُ: بهمانا (الْقَطْرُ) دئ ۵
دهشگوتري: (أَكْرَاهُ مُقَاطَرَةً) بهكريئ
گرت بؤچون و هاتنهوه.

الْمُقَاطَرَةُ: تهختهدارو چهپهرئكه
كونكونه، حاجى بهندكراوانى
تيدمكري، ئهم جوره بهندكردنه
ئىستا نهماوه.

الْمُقَاطَرَةُ: عهرمبهيهكه قاتيره
رادمكيشئ.

تَقَطَّرَبَ الرَّجُلُ: بياوهكه زور بهخيرايى
سهري خوى بادا.

الْقُطْرُبُ: دزى كاراما له دزى كردن دا ۵

به پتارمه که سمی و لآخه که ی تاشی ریکی
خست.

قَطُّ السَّعَرِ: نرخه که ی بهرز کردموه.

قَطُّ الشَّعْرِ قَطَطًا وَقَطَاطَةً: قزمه که کورت و

گشت و گرز بوو ۵ دهگوتری: (رجل
قَطُّ الشعر وقططه).

قَطَطُ الخراطِ الحَقَّةُ: دارتاشه که، و مستاکه

قوتوو ده که یان سندوقه بچوکه که ی
دروست کردو نه ملاو نه ولای پنین و
ریکی خستن.

اِقْطَطُ الشَّيْئِ: شته که ی برپه وه
قرتانندی ۵ دهگوتری: (قَطُّ فَأَقْطَطُ).

اَقْطَطُ الشَّيْئِ: پانه و پان شته که ی
برپیه وه.

الْأَقْطَطُ: نه وه ی ددانی تیک شکابن بنکی
ددانه گانی دمرکه وتبن.

قَطَاطٍ: واته به سمه ۵ به شم ده کاو لیم
زیاده.

الْقَطَاطُ: قهراخی کیو ۵ قهراخی به رد

۵ که ره سه ی پینه چی و پیللو

دروست که ر ۵ قزی زور گشت ۵

قهراخی سمی و لآخ ۵ دهوران دموری.

الْقَطَاطُ: دهگوتری: (جاءت الخيلُ

قَطَاطٌ) حوشره گان جه له پ جه له پ

هاتن.

قَطُّ: نهم و شهیه به سی جور به کاردی:

(۱) زمرهی زهمان ۵ دهگوتری: (ما فعلتُ

رومگیکی چقلاوییه دنکه تومی

ومکوو گمنی هه یه، ههرکه سی

به لای دا برپا پنه وه دنوو سی ۵

می شیکه جه جمینی نیه به کوردی

پی دهگوتری: بزیزوکه، به شه و

دهدرو شپته وه و مکوو گوته نه ستیره

۵ نه خو شیه که توشی می شک دمی و

ماخولان ده خاته ناو جه سته ی

نه خو شه که وه جه جمینی لی دمی ری

ومکوو بزیزوکه هه می شه له جم و

جولایه.

قَطَرَنَ البعيرَ: حوشره که ی به قه تران

هه نوو رهنگی کرد.

القَطِرَانُ: گوشراوی دره ختی نه رمزو

نه به له ده کو لی ندرین و پاشان

حوشر و شتی وایان پی دهه نوون ۵

قورثان دهه رموی: ﴿سَرَّابِلُهُمْ مِّنْ

قَطِرَانٍ﴾ ۵ مادمه کی ره شو لینج و

شله مهنیه له دره خت و خه لوزو

شتی و ا دمرده ی ندری به شی وه ی

ته قطری وشکو به کار ده ی ندری بو

پاراستنی دار له مؤرانه و ناسن

له زمگ.

قَطُّ السَّعَرِ قَطًّا وَقَطُوطًا: نرخ بهرز بووه.

قَطُّ الشَّيْئِ قَطًّا: شته که ی له پانیدا بری ۵

دهگوتری: (قَطُّ الْقَلَمِ) قه له مه که ی

دادا ۵ (قَطُّ البيطار حافر الدابة)

هذا قَطُّ) ۵ بهمانا (حَسْبُ) بئ،
 به زوری نهو کاته پیتی (ف)
 دهخړتیه پېشهوهی ۵ دهگوتری:
 (أخذت درهماً فقط) ۵ (۳) نيسم
 فيعل بئ، نهو کاته (نون الوقاية) ی
 پيوه دمنری ۵ دهگوتری: (قَطْنِي)
 بهسمه ۵ دهگوتری: (قَطْكُ).

القَطُّ من الشعر: هزى كورتو گرزو
 گشت ۵ دهگوتری: (رجل قَطِّ الشعر)
 پياوړی قز كورتو گرزو گشته.
 القِطُّ: پشيله ۵ بهش و بار ۵ چهكى پاره
 ۵ كتيبى موحاسبه ۵ كتيب به
 گشتی.

القَطَطُ: دهگوتری: (شعر قَطَطُ) هزى
 گرزو گشتو كورت ۵ (رجل قَطَطُ)
 يان (هو جعد قَطَطُ) پياوړى رږدو
 چروكه.

القَطَاطُ: بهردتاش، دارتاش واته دمق
 بهمانا (الخراط) دئ.

القِطَّةُ: قاشه شت، كهرتى شت ۵
 دهگوتری: (هات قِطَّة من البطيخ)
 قاشه كالهكيكم بؤ بيينه.

القِطَّةُ: پشيله ميينه.
 القِطِيَّةُ: بهرزايى قهراخى نهشكهوت.
 القَطُّ من الفرس: نيوان لای خواروی
 بهراسو و ورگ له جهستهی نهسپ.
 القِطُّ: قهلم دادمر ۵ همرشتيک

نوسمر قهلمی پئ دابدا.
 القِطَّةُ: بهمانا (القَطُّ) دئ.
 قَطَعَتِ الطيرُ قُطْرَعاً: باندمکان له
 ولاتیکهوه پړویان کرد بؤ ولاتیکى
 تر.

قَطَعَ الرجلُ بجل قُطْعاً: پياوړه
 بهحه بليک خوی خنکاند.

قَطَعَ برأيه: برپاری خوی داو باشگهز
 بوونهوهی نيه.

قَطَعَ الشئُ قُطْعاً: شتهکى پرپيهوه،
 هه ندئ پهل و پوی ئی کردنهوه.

قَطَعَ النُخْلَةُ: بهری دارخورماکى چنى.
 قَطَعَ الثمرَ: میوهمکى ئی کردهوه، پنى.

قَطَعَ النخالَةَ من الدقيق: سؤ و شتهکى
 جيا کردهوه.

قَطَعَ الصديق: وازی له برادرمکى هیناو
 دمنگی ئی دابری.

قَطَعَ رَجَمَهُ: وازی له خزمایهتی نهو هیناو
 هاموشوی نه کردن.

قَطَعَ الصلاةَ: نوپزمکى بهتال کردهوه،
 بهمقسهی بیگانهو کرداری جودا له
 کرداری نوپز.

قَطَعَ النهرَ: له روبرامکه پهرپيهوه له مبهر
 بؤ نهو بمر يان به پېچه وانهوه.

قَطَعَ فلاناً: بهبهنگى بههيز فلانکسى
 بیدهنگ کرد.

قَطَعَ الطريقَ: رېښاکهکى گرت، بوو

به چهره تر، خه لکی ترساند یان خه لکی
رپوت کردموه.

قَطَعَ فَلَانًا عَنْ حَقِّ فَلَانٍ: فلانکسی مه منع
کرد له مافی فلان.

قَطِعتْ يَدَهُ: دمستی بر او ئی بؤوه
به تیغ برآ یان به هوی دمردیکه وه
برپاهوه.

قَطَعَ: الرجلُ قِطَاعَةً: بیاومکه نهیتوانی
قسه بکا.

قَطِعَ بفلان: فلانکس نهیتوانی سمفهر
بکا، له سمفهره کی دابرا ۵ دمگوتری:
(قَطِعَ به) له سمفهر کردن ناومید بوو
کاتی له مپهرو شتی وا هاتنه سهر پیی.
أَقْطَعَ الثَّغْلُ: خورماکه وهختی رنینی
هات، کاتی برپینی هیشوکانی هات.
أَقْطَعَتِ الدُّجَاجَةُ: مریشکه که له هیلکه
جووه.

أقطع السماء بموضع كذا: ناسمان
له فلان شوین بارانی نه باراند
دمگوتری: (أمطرت السماء ببلد كذا
واقطعت ببلد كذا).

أَقْطَعَ القومُ: خه لکه که بارانیان ئی
نهباری.

أقطع ماء البئر: ناوی بیرمه که رؤجوو.
أَقْطَعَ فلان: فلانکس به لکه کی پی
نه ماو بؤری خوارد.

أَقْطَعَ عَمَنَهُ بالعَجَّة: به به لکه

بهره نستکارمه کی بی دنگ کرد.

أقطع فلاناً: فلانکسی له رپوبارمه وه
به پرانده وه ۵ دمشگوتری: (أَقْطَعَهُ
النهر): په پرانده وه بؤ نهوبه ری
رپوبار.

أَقْطَعَ فلاناً أرضاً: زموییه کی دابری بؤ
فلان و کردی به ملکی نه وه
دمشگوتری: (أَقْطَعَهُ أَغْصَاناً) رپگای
داجه ند لقیکی دره خته که بیرئ.

قَاطِعَ فلاناً: دنگی له فلانکس دابری
په یومندی خوئی له گه ل بچراند.

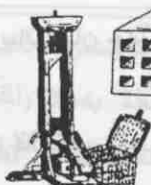
قَاطِعَ القومِ: ناماده نه بوو هاریکاری
له گه ل خه لکه که بکا ۵ یاساگی کرد
په یومندی ئابوری یان
کومه لایه تی و شتی وایان له گه ل دا
بیه سرئ ۵ دمشگوتری: (قَاطِع
بضائعهم ومنتجاتهم) نه یه یشت کالوو
به رو بوو میان ئی بکردری.

قاطع الرجلان بسيفهما: دووپیاومکه
شمشیرمه کانیان به تافی کرده وه
بزانن کامیان برنهدمه تره ۵
دمشگوتری: (قاطع فلان فلاناً
بسيفهما).

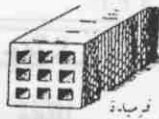
قاطع فلاناً على كذا وكذا من الأجر
والعمل ونحوهما: فلانکسی کرده
سهر پره شتیاری فلان شوین به
کریه کی دیاریکرو.

قوس قزح

مقاصة

قربادة

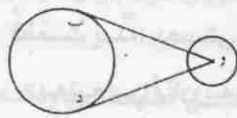
قاعدة المشعل

قربان

مقشنة

قطر الشمس الطاهر

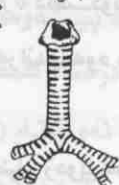
القمب الشمالي

القنوعان

قنفة

قنصة الرنة

مقشنة

قطر المثلث

القنط الجنوبي

قطر الدائرة

مقش

مقشنة

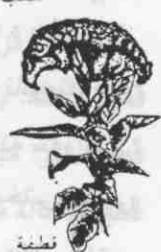
قنعة

قربانيا

قنص السكر

قنطيفة

قن الغزال

قنقش

قنصاص

قنم

قنط

قنطيل

قنطان

قنم

قنم

قنطان

قنينة

قنم

قنم

قنم

قنم

قنم

قنم

قنم

قَطَعَهُ: بۇ زېدىمپۇيى لەماناى (قَطَع) دى.

درېژمدان بەگەشتەكەى ئى گىراو كەوتەو.

قَطَعَ الحَمْرَ بالماء: شەرابەكەى تىكەل بەناو كىرد.

تَقَاعَ الشَّيْءُ: شتەكە ھەندىكى لەھەندىكى جىبابۆو.

قَطَعَ الفرسُ الجري: ئەسپەكە بەھۆى تەردەماخو نىشاتىو بەھەند جۆرە رۇيشتنىك رۇيشت، دىگوتى: (فرس يَقْطَعُ الجري).

تَقَاعَ القومُ: خەلگەكە ھەندىكىيان دىنگىيان لە ھەندىكىيان دابىرى، دىگوتى: (تَقَاعَتِ أرحامهم) قەتەى سىلەى رەھمىيان كىرد لەناو خۇيان داو دىنگىيان لىك دابىرى.

قَطَعَ الجوادُ الخيل: ئەسپە رەسەنەكە لە بىشپىكىدا پىش ئەسپەكانى تر كەوت.

تَقَطَعَ الشَّيْءُ: شتەكە لىك تىرازو پارچە پارچە بوو.

إِنْقَطَعَ مِنَ الشَّيْءِ قِطْعَةٌ: پارچەيەكى لەشتەكە كىردەو.

تَقَطَعَ أمرهم بينهم: لەناو خۇياندا لىك تىرازو پارچە پارچە بوون.

إِنْقَطَعَ مِنَ المال: بەشىكى لەمالەكە بۇخۇى دابىرى وەلاى نا.

تَقَطَعَ بهم الأسباب: دامو بوون و كاريان بۇ ئەنجام نەدراو ھۆكارەكانيان لەدەست چوون ۋ قورئان دەفەرمۇ: ﴿وَقَطَّعْتَ بِهِمُ الْأَسْبَابَ﴾.

إِنْقَطَعَ الشَّيْءُ: شتەكە كاتى بەسەر چوو ۋ دىگوتى:

إِسْتَقَطَعَ: داواى ئى كىرد پارچەيەكى بۇ دابىرى.

إِنْقَطَعَ الحَرُّ والبردُ: گەرما كاتى بەسەرچوو يان سەرما ئەما.

الانقطاع: دىگوتى: (ثرب أقطاع) قوماشىكە پارچە پارچە كراو، لىككراو.

إِنْقَطَعَ النهرُ: رۇبارەكە وشك بوو.

إِنْقَطَعَ الكلامُ: قەسەكە تەواو بوو قەسەكەر وەستاو درېژەى پى ئەدا.

الإقطاع: ياساى دىمەبەگايەتى كە دابونەرىتى ئاغايەتى و مىكىنى

إِنْقَطَعَ الى فلان: كەوتە گەل فلان و بوو بەدۇست و ھاوونىشىنى ئەو

يان ئاغايەتى و سەپانى ۋ بەو ئەغاو بەگ چىن لەدواى چىن

أَنقَطِعَ بفلان: فلانكەس بەناچارى لەسەفەر كىردن كەوت و رېگەى

خاوندارىەتى زەوييان بەدەستەو

بئو بئو ماندوو بوون بهشیکی زوری
رمنجی شانی مسکین و هزار بؤ
خویان قورغ بکهن.

الإقطاعي: ساماندارو دمر بهگ که
به یاسای دمر به گایه تی بییته
خاومنی زهوی.

الاقطع: دمست برپا و که پرو بئ گوی.
الاقطعة: و مرقه ی لیك جودا
بوون هوه بؤ نمونه و مرقه ی
ته لافنامه که له میردموه
دمنیردریٹ بؤ ژن.

التقطيع: ژانه سک و سک ئیشه و پیچی
نازاری سک.

القاطع: نهو نمونه یه که له سمر
شیوه ی نهو قوماش یان پیست
دمبردی و دموتری: (قطع الأديم)
علی القاطع و دموتری:

سيف قاطع: شمشیریکی برنده یه و
(کلام قاطع) قسه یه کی پهنه کراوه و
(لبن قاطع) ماستیکی ترش و (فلان
قاطع الطريق) فلانکهس پیگرو
چته یه و خه لک پروت دمکاته وه.

القطاع من الليل: بهشیک له شهو
له سمر متاوه تا سینه کی شهو و
بهشیکی تابه تی و دابراو له همر
شتیک بئ و دموتری: (القطاع
الصناعي) یان (القطاع الزراعي) و

نهو نمونه یه ی که قوماش و شتی
وای له سمر شیوه ی دمبردی و (زمان
قطاع التخل): کاتی گه یشتی
خورما و وهختی چینی.

القطاع: کومه له شتیک له شتیک
دمکرینه وه و نهو پرژو پال و شته ی
له کاتی برینه وه و لیگردنه وه ی شت
دا هه لدمو ری.

القطاع من الرجال: بیاویک گوی
نه داتی دوست و ناشانی خوی تورپه
بکاو دمنگیان لی دابری و لایه نی
دوستایه تی و خزما یه تی بهرچاو
نه گری و قهتعی سیله ی رحم بکا و
دمشگوتری: (سيف قاطع)
شمشیریکی برنده ی تیزه.

القطاع: پیچی سک هیشان، ژانه سک و
هه ناسه سواری به هو ی ماندوو
بوون هوه یان به هو ی قه له و یه وه و
یان به هو ی شتی ترموه، تهنگه
نهقه سی.

القطاع من الشجرة: لقو پۆی برپدراوی
درهخت و همروا وشه ی (القطاع) ناوه
بؤ بهشیک له شهو و قورئان
دمفرموی: ﴿فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِّنَ
الَّيْلِ﴾.

القطعة: بهشیک لهشت.
القطعة: شوینی برپاوی لهشته برپاوه که.

الْقَطْعَةُ مِنَ الشَّجَرِ: خه لئو نه مام كه
 له شوپنی برپاوی درخت سمر
 هه لئو دمه نه وه.
 الْقَطْرُ: كه سينك دؤستايه تی و
 برادرایه تی به مردموام نه بی ۵
 بهردمو له مبهری نیوان دوو شت.
 الْقَطِيعُ: بر دراو ۵ لقه درختی بر دراو
 (میولاك) نهو جوړه داره سمره
 تیری ئی دروست دمكړئ ۵ قامچی كه
 له تيلمه چهرم دروست دمكړئ بهم
 جوړه تيلمه گان تيك باهه لئو درین و
 نه مجار وازیان ئی دینن تا وشك
 د مینه وه و مكوو عه صا رهق د مین ۵
 جه لئبه مپرو بز و پشه ولاخ و
 ناسكو حه یوانه کیوی و شتی وا ۵
 هه روا وشه ی (القطیع) به مانا
 هاوشان و هاو وینه هاتوو ۵
 دمگوترئ: (فلان قطیع فلان) فلان
 هاوشانی فلان نه یان و مكوو نهو
 ده چی له سمر و سیمادا ۵ یان
 دمگوترئ: (هذا الثوب قطیع هذا)
 نه م قوماشه لهو قوماشه ده چی ۵
 هه ناسه سوار، تهنگه نه مفس ۵
 پیاویك نه توانی به ناسانی و ناسای
 هه نس ۵ مرو فیک له قسه گردندا
 ناوبه ناو زمانی بگری ۵ یان زمان
 رموان و قسه لوس نه بی.
 الْقَطِيعَاءُ: دمگوترئ: (اَقْطِرُوا الْقَطِيعَاءَ)

خو له وه به یارین له شهر دا
 بهرته وازه بین و لیک دایرین.
 الْقَطِيعَةُ: واز لیکتر هینانی دؤست و
 ناسیاو و دمنگ لیک دایرین ۵
 وازهینان له چاكه كردن له گه ل خرم و
 كهسو گاردا ۵ پارچه زموییهك،
 دمهرو ناوچه یهك فهرمانرپوا به بی
 بهرام بهر دمیه خش بهیه کیك
 له كار به دمه ستمگانی یان بهیه کیك
 له هه وادارانئ ۵ (ك: قواطع).

الْقَوَاطِعُ مِنَ الطَّيْرِ: نهو پوله
 بالندنانه كه به سروشت و مرزانه له
 دمفهرین كه وه پوه دكه من بو
 دمفهرینکی تر، گهرمین و کوستان
 دكه من ۵ هه شت ددانی پیشه وهی
 دم (چواری سهرموه چواری
 خوارموه) كه پینان ده لین كه لبه ۵
 برپر برنده.

الْمُقَاطَعَةُ: خو دایرین له مامه له كردن
 له گه ل كه سانی ديكه و لاتى ديكه
 له پوی نابوری و كومه لایه تی
 به گویره یاسایه کی هه رموه زی
 سهرانسه ری.

الْمُقَطَّعُ مِنَ الْحَدِيدِ: نهو ناسنه ی چه کی ئی
 دروست دمكړئ ۵ هه روا وشه ی
 (الْمُقَطَّعُ) ناوه بو پیاوی قالدوو و
 خاومن نه زمون ۵ نالتون كه بكرئ

به خشل ۵ قوماشی برپدراو و لیک
دراو و دورواو و کراو به پؤشاک،
ومکوو کراسو و درپی و شتی و ۵
پؤشاک کورت.

الْمُقَطَّعَاتُ: جوړه قوماشیکه گول و
خه تخه تی دابر دابری تیدا بن.

مُقَطَّعَاتُ الْكَلَامِ وَمُقَطَّعَاتُ الشَّعْرِ:

پارچه و برگه ی که لام و شیعر.

الْمُقَاتِعُ: ههرشتیک دواپینی نمو شوینه

بی که کؤتایی دی، ومکوو پارچه

لمبه لان و پارچه شیو و دؤل و پارچه

زمو ی کشتو کال ۵ له روبرو شتی

وادا بهو شوینه دمگوتری که لئی

دمه پریه وه بؤ نمو بهر (بور).

مُقَطَّعُ الْحَقِّ: نمو قسه حه ق و راسته ی

قسه ی به تالی پی دپوچیندریته وه

۵ برگه ی شیعر و برگه ی که لام ۵

برگه بریتیه له پیتیکی خاوه ن

بزوفنی (فهتجه) یان پیتی داخراو،

وشه ی (کُتِبَ) پیک هاتووه له سی

برگه ی خاوه ن فهتجه ۵ (قَالَ) پیک

هاتووه له دوو برگه ۵ برگه ی

داخراو پیک هاتووه له پیتیکی

فهتجه دارو پیتیکی ساکن ومکوو

(قَدْ) (بَل).

الْمُقَطَّعُ: سهره تیری باریک له دار بی یان

له شتیکی تر کاغه زی پی دپردی

۵ نمونیه که کاغه زو چه رم شتی

وای له سهر شیوه ی دپردی ۵

پیاویک فهتعی سیله ی رحم بکا ۵

شمشیری برنده.

الْمُقَطَّعُ مِنَ الرِّجَالِ: پیاوی بی کارو

کاسی ۵ پیاویک له زیدو نیستانی

خوی و مال و خیزانی دابرابی ۵

بوری روبر که له بهر بؤ نه و بهر

لئی دمه پریه وه.

الْمُقَطَّعَةُ: دمگوتری: (الاجر مقطعة للرد)

هاتوچو نه کردن دمیته هؤکار بؤ

نه مانی خوشه ویستی.

الْمُنْقَطِعُ: دمگوتری: (فلان منقطع القرین

في السخاء ونحوه) فلانکس له

به خشنده یو شتی وادا بی وینه یه ۵

ههروا دمگوتری: (فلان منقطع العقال

في الشر واخبت) فلانکس هیج

شتیک له شهرو خراپه کاری

نایگیرپته وه.

قَطَفَتِ الدَّابَّةُ قَطَافًا: ولاحه که به سستی و

تمبه لئی پوی له بهند دا هاتووه

ده لئی: (اقطف من ارنب).

قَطَفَ الشَّيْءُ قَطْنًا: شته که ی بریه وه.

قَطَفَ الثَّمَرُ: میومکه ی جنی ۵ ده گوتری:

(قَطَفَ رَأْسَهُ).

قَطَفَ رَأْسَ الْجَرَادِ: سهری کولله کانی لی

کردنه وه.

قَطَفَ وَجْهَهُ: روخساری پوشاند.

أَقْطَفَ الْكَرْمُ: میوه که وختی برینی هاتووہ.

أَقْطَفَ الْقَوْمُ: خه لکه که میوه که یان کاتی برینی هاتووہ.

قَطَفَهُ: بۆ زیدمرویی له مانای (قَطَفَ) دئ.

قَطَفَ الْمَاءَ فِي الْحَمْرِ: ناوه که ی تکانده ناو شمرابه که وه.

إِقْطَفَ: به مانا (قَطَفَ) دئ.

الْقَطَائِفُ: ماریله پارچه ههویری بچکوله لول دهرین و به که وانیه ی

سور دهرینه وه و ناواخن دهرین به کاکله گوپزو شتی وا ۵ برمه و

شیرینی له و جوړه که به زوری له مانگی رهمه زان دا نه نجام دهرئ.

الْقِطَاف: به مانا (القطف) دئ ۵ کاتو وهرزی چینی میوه.

القطافة من الشجر: ههرچی له درهخت بچندرئ ۵ میوه مه که له کاتی پنین و

چینی دا بکه ویته خوار.

الْقِطْفُ: ههرشتیک له درهخت بچندرئ ۵ هیشوه ترئ و هیشوه خورما

له کاتی لیکردنه وی دا ۵ له حه دپس دا هاتووہ دهمه رموی: (يجتمع النفر

على القِطْفِ فَيَشْبَهُهُمْ). (ك: قِطَاف وقطوف).

الْقِطْفُ: نه سهرو شوین دهمست ۵

روه کی که له خاکی خو پواوی (شوره خاک) دا دهرئ و نازه ل حه زی

لییه تی و به باشی دهیخوا گه لای برئ جوړی دمو لئیندرئ و ده خورئ

و مگوو سپناخ.

الْقِطْفَةُ: روه کی که به هارییه، چقه که ی

و مگوو چقی گیاحه سه که وایه، گه لایه کی ته پوتوزاوی ههیه.

الْقُطُوفُ مِنَ الدُّوَابِ: و لاخیکه خراب

بروا رهموتی ناشیرین بی ۵ دهمگوترئ: (غلام قِطُوف) کورنکی

ناریک و بی که له پوشتن دا.

الْقُطِيفُ: میوه ی پندراو و چندراو.

الْقُطِيفَةُ: قوماشی قه دیقه ۵ قوماشیکی پرژدارو نهرمه.

الْقُطْفُ: پوش و بهر چنه یه کی بچکوله یه له پرژی دارخورما دروست دهرئ و

میوه ی تیدا دهرئ، یان ناوه بۆ نه و گلینه و بنکه کوپانه ی گل و

سه مادیان تیده دهرئ و درهخت و روه کیان تیدا دهرئ پندرنئ.

الْقُطْفُ: داس و چه قو و کیردی میوه لیکردنه وه ۵ لاسکی هیشوه ترئ و

هیشوه خورما.

قَطَطَتِ السَّمَاءُ: ناسمان بارانی بهر دموای باراند.

قَطَطَتِ الْقَطَاةُ وَالْجَمَلَةُ: قه تی که، یان

که‌مکه خویندی قرته قرتی کرد ۵
(فهي مُقَطِّعَة).

تَقَطَّطَ الرَّجُلُ: پیامه که سواری سهری
خوی بوو هر به‌فسه و پاو و
بوجوونی خوی کرد.

تَقَطَّطَ فُلَانٌ فِي الْبِلَادِ: فلانکه‌س
بمولات دا پوی.

تَقَطَّطَ الدُّلُو إِلَى الْبُئْرِ: دۆلجه به
بیره‌که‌دا شوپ بؤوه.

الْقَطَّاطُ: رۆیشتنی خیرا.

الْقَطِيطُ: بارانی به‌ردموام ۵ ورده
تهرزه.

الْمُقَطِّطُ: سهری بچوکی درپزکوله.

قَطْلُهُ: بری ۵ لئی کردموه ۵ (فهو
مقطر).

تَقَطَّلَ الْجَنْحُ: لقهدارمه که له بن‌را
برایه‌وه، لی بؤوه.

الْقَطِيلَةُ: پارچه به‌رؤو پارچه
نیسفنجه‌که دلۆپه ناوی سفره‌و
کاشی و میزی پی وشک دمکریته‌وه.

الْمَقْطَلَةُ: ناسنیکه یان ساتول‌و
کیردوکیکه شتی پی دم‌بردی.

قَطَّمَهُ قَطْمًا: گه‌ستی ۵ بری ۵ کرتاندی ۵

دمگوتری: (قَطَّم الشَّيْءَ بِأَطْرَافِ
أَسْنَانِهِ): (قَطَمَ الْفَصِيلُ الثَّبْتَ) به
بیجوه کارزیه‌که، یان به‌رخوله‌که

جله‌گیایه‌که‌ی به‌ده‌می کرتاند.

قَطِمَ قَطْمًا: حمزی له گوشت کرد ۵
دمگوتری: (قَطِمَ الصَّقْرُ إِلَى اللَّحْمِ)
هه‌لۆکه حمزی له گوشت کرد.

الْقَطَامُ: هه‌لۆ، باز.

الْقَطَامِي: بازو هه‌لۆ ۵ که‌سیک
خودبه‌سهری کاریکاو پرس و‌را
به‌که‌س نه‌کا ۵ شه‌راییک زور تیزو
ناخوش بی.

الْقُطَامَةُ: نه‌وه‌ی له‌شت دم‌بردی و‌فری
دم‌دی و‌که‌لکی نیه.

الْقَطِيمَةُ: گوپجه نان و‌شتی و‌ا ۵ لویجه
گه‌میگ ۵ شیرو ماستی بزپکاو.

الْمَقْطَمُ: چنگ و‌نینوکی بازو هه‌لۆ ۵
دمگوتری: (أَنْشَبَ فِيهِ الْبَازِي
مَقْطَمَةً).

الْمَقْطَمُ: کیوئیکه له‌خوره‌لاتی شاری
قاهره‌ی ولاتی میصره.

الْقِطْمُ: نه‌و توپکله ته‌نکه‌ی به‌سهر
ناوکه خورماو‌یه‌و تیوه‌ی پیچراوه
۵ شتی زور بی‌نرخ و‌بی که‌لک ۵
دمگوتری: (مَا أَصْبَتْ مِنْهُ قِطْمِيرًا).

قَطِنَ فِي الْمَكَانِ وَبِهِ قَطْرَانًا: له شوینه‌که
مایه‌وه.

قَطِنَ الرَّجُلُ: فیتی له پیامه‌که کرد.

قَطِنَ ظَهْرُهُ قَطْنًا: پشتی چۆمایه‌وه ۵ (فهو
أَقْن).

قَطِنَ الْكُرْمُ: دارمیومه‌که پۆخی کرد،

خەيار ۵ بەزۆرى بۇ كۈلەكە

بەكاردى.

قَطَا قَطْرًا: بەتەمبەلى پۇيشت، ھەنگاۋى

ھىدى ھىدى ھەلئىنان.

قَطَتِ القَطَا: قەتتىيەكە خويىندى.

تَقَطَّى: تەمبەلى كرد.

تَقَطَّى لِأَصْحَابِهِ: قىلى لە ھاۋەلەكانى

كرد.

تَقَطَّى بِوَجْهِهِ عَنْهُ: پرى وىرگىپرا.

تَقَطَّى الْفَرَسُ: سۈرى كەفەلى ئەسپەكە

بوو.

الْقَطَى: نەخۇشپىيەكە تۈشى مەرو بىزى

دەبى.

القَطَا: كۈركى، قەتى ۵ جۆرە كۈتۈرۈكە

جەزى لە ژيانى جۆلەۋانىيە ھىلانە

لە زەۋىدا دروست دىكا ۵ كۆمەل

كۆمەل دىفېرن و مەسافاتى زۇر

دوورو دىرېز دىبېرن ۵ ھىلكەكانى

بەلەپەلەۋ بەلەكە ۵ (ك: قَطَا:

وقطرات، وقطيات) ۵ ھەروا ناۋە بۇ

شۈننى سۈاربوونى پاشكۆى سۈار،

ۋاتە سەركەفەلى ۋلاخ.

القَطْرَان: ھەركەسىك ۋ ھەرشىك

بەھىۋاشى ھەنگاۋ ھەلېئىنى ۋ

ھەنگاۋى نىزىك نىزىك بەۋى.

القَطْرُطَى: پىۋى كۈرتە بالا: كە

ھەنگاۋى كۈرت كۈرت بەۋى.

پۇخەكانى دەرگەۋتن.

القَطَانُ: كەسىك بازىرگانى لۈكە بىكا.

القَطْنُ: پۈمكى پەمۇ ۵ لۈكە.

القَطْنُ: بىناغەى كلكى پالئىدە ۵ لى

خۈارۋى پىشت بەلى سىمەۋە.

قَطْنُ النار: نەۋى بەرپرسىۋارى ئاگرى

ئاتەشكەدە ئاگرپەرسىتاتى ۋ

ھەلگىرسىنەرى ئاگرگەمە.

القِطْنَةُ: شىكە ۋ مەكو ۋ ھەنار ۋاىە

بەسەر گەدە ئازەلى سىمدارەۋىيە.

القُطْنِيَّةُ: بەرەگىشت، نەۋى لە مالىدا

ھەلەگىرى بۇ چىشت لىئان ۋ مەكو

نىسك ۋ نۇك ۋ شى ۋا.

القَطِينُ: (قَطِين الدار) دانىشتۈۋى ناۋ

خانۋ ۵ (قَطِين الله) دانىشتۈۋى

جەرمە مەككە ۵ دەست ۋ پىۋەندۈ

خىزمەتكار.

القِطَانُ: قەمىتان، چىندراۋىكە لەمادەى

ناۋرىشم ۋ شى ۋا قۇندەرم ۋ شى

ۋا پى شەتەك دەدرى.

القِيطُومُ: ژوۋرى بچۈك لەمالدا بۇ تىدا

جەۋانەۋى نافرەت ۋ مىندال لەكاتى

ھاتنى مىۋانى بىگانەدا.

الْقَطْنَةُ: كىشتۈكالى پەمۇ ۵ زەۋى

كىشتۈكالى پەمۇ.

القِطِينُ: ھەر پۈمكىك قەدى نەبى

ۋ مەكو پۈمكى كۈلەكە ۋ تىرۈزى ۋ

الْقَعْبُ: قاپیکی گهوره په له گهنو
سعه مند ه (ك: قِباب وأقعب).

الْقَعْبَةُ: كونه بهر دو چالو له شاخو
بهر دا.

الْقَعِيبُ: ژماره ی زور.

قَعْبَلٌ: وا رږیشت ومکوو نه وه به قاجی
زمو هی لیکولی واته: بهر رږیشتن
پیکولی کرد.

الْقَعْبَلُ: له گهنو سعه مندو سعتل که
شیری تیدا بدو شری.

الْقَعْبَلُ: به مانا (الْقَعْبَلُ) دئ.

الْمُقْعَبِلُ: ده گوتری: (رجل مُقْعَبِلُ
القدمین) پیاوړیک پی شهوه ی قاجی
لیک نریک بوونه وه و پاژنه که یان
لیک دور که وتنه وه.

قَعَثَ لَهُ مِنَ الشَّيْءِ قَعْثًا وَقَعْثَةً: شتیکی
که می پیدا.

قَعَثَ الشَّيْءُ قَعْثًا: شته که ی له بیخ
دهر هینا ه کون تر ولی کرد.

أَقْعَثَ لَهُ فِي مَالِهِ: له مال خمرج کردندا
زید دهر وی کرد.

أَقْعَثَ فِي الْعَطِيَةِ: یان (أَقْعَثَ لَهُ فِي
العطية) به خششی باشی پیدا.

إِنْقَعَثَ الشَّجَرُ وَغَوَ: دره خته که له بن
را هه لکه ندرا.

إِنْقَعَثَ الْبِنَاءُ: باله خانه که له
بناغه که به وه روخا.

الْقَعَاثُ: نه خوشییه که توشی لوتی
مهرو بز دمی.

الْقَعِيثُ: لافاو، یان بارانی به خورهمو
قه تره گهوره.

قَعَدَ قُعُودًا: دانیش (له حاله تی
راوستانم وه دانیش).

قَعَدَتِ الْفَسِيلَةُ: نه مامه که ږمگی کردو
خوی گرت.

قَعَدَ بِلَانٍ: هاوکوفی فلان کهس بوو.

تَلَعَدَ عَنِ الْأَمْرِ: له کارم که دواکه وت،
وازی له کارم که هینا.

قَعَدَتِ الْمَرْأَةُ عَنِ الْخِيْضِ وَالْوَلَدِ:
نافرته که له عاده ی مانگان وه
مندالوون وستانم وه

قَعَدَتِ النُّخْلَةُ: دارخوما که ساله
ناسالیک بهری گرت.

قَعَدَ الْبَعِيرُ وَغَوَ: حوشرم که شلییه ک
به زمنگی وه بوو باریکایی دمست و
قاجی نیوان سم و باریکایی قاجی شل
بوو.

أَقْعَدَ بِالْمَكَانِ: له شوینه که جیگر بوو.

أَقْعَدَ فُلَانٌ: فلان کهس جهسته ی تووشی
نه خوشییه که بووه له جیگای خست.

أَقْعَدَ الْهَرَمُ فُلَانًا: پیری فلان کهسی له
رږیشتن خست.

أَقْعَدَ فُلَانًا أَبَاؤَهُ: باوک و باپری
فلان کهس خو پری و هیچ و پوج

بوون و نه‌بوونه جی‌گای شانازی بۆ
نەو.

اتعد فلاناً أباهُ: فلانکەس کیفایەتی
باوکی دا بۆ پێداویستی بژێو.

قاعِدَةُ: لەگەڵ فلانکەس دانیششتو
هاونشین بوو.

قَعْدُهُ عن كذا: لەو شتە مەنعی کرد.

قَعْدُ أباهُ: باوک و باپیری خۆی
شەرمەزار کردن.

إِقْتَعَدَ الدَّابَّةَ ونحوها: وڵاخەکە
نامادەکرد بۆ سواری.

إِقْتَعَدَ فلاناً عن كذا: فلانکەسی لەو
شتە مەنع کرد.

تقاعد عن الأمر: گرنگی بەکارەکە
نەدا.

تقاعد الموظف: مووچەخۆرەکە
خانەنشین کرا.

تَقَعَّدَهُ: لەکارەکە مەنعی کردو
کۆسپ و لەمپەری بۆ دانا.

تَقَعَّدَ عن الأمر: گرنگی بەکارەکە نەدا.

الإقعاد: دەردێکە تووشی هەرکەسێک
بێ گۆج و ئیفلجی دەکا.

القاعدُ عن الأمر: کەسێک گرنگی بە
شت نەدا یا ن تەمبەڵی بکا لە

جێبەجێ کردنی کاردا ە ناھەتیک
لە منداڵبوون وەستایبێتەو یان
لەعادی مانگانە یان لەتەمەنی

شوگردن تێپەری کردبێ ە قورئان
دەفەر موی: ﴿وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ﴾

ە ھەروا وشە (القاعد) بەجەواڵ و
ھۆرو خەرار دەگوترێ: کە پەربێ

لەدانەوێڵە.

القاعدة من البناء: بناغەو کانگە ی

خانو ە قاعیدەو یاساو دیاردەبەکی
گشتی کە ھەموو فەردەکانی خۆی
بگریتەو ە دەگوترێ: (کل أذن و
لورد).

القَعَادُ: دەردێکە ئادەمیزاد لە
جەم و جۆل دەخا ە نەخۆشییەکە
توشی کلۆتی حوشر دەبێ.

القَعْدُ والقَعْدَةُ: ئەو کەسانە ی خۆیان
لەشەر دەدزێنەو بەشداری شەری

بەرگری لە وڵات ناکەن ە پێپرێگ لە
خەوارێج ئەم ناوەیان ئی نراو.

القَعْدَةُ: ئەو شوپنە ی ئادەمیزاد لەکاتی
دانیشتن دا جەستە ی پێی دەکەوێ ە

شپۆ دەنیشتن ە دەشگوترێ:

بسر قَعْدَةً: بێرێکە قوڵیەکە ی
بەئەندازە ی بەرز ی مەوفاکی

دانیشتو بێ ە

(ذو القعدة) مانگی یانزەھەمی مانگی
قەمەرییە.

القَعْدَةُ: ئەو شتە ی زۆر دانیشتنی
لەسەر دەکری، وەکوو سەرزین و

کورسی و شتی وا ۵ یان مینه کی
شوان واته: ئەو گویدریژدی شوان
کەل و پەلی خۆی لێ دەپێچێ و
سواریشی دەبێ ۵ یان ئەو و لاغە ی
دەکرێتە مینه ک و قەتارچی بەکاری
دەهێنێ بۆ سواربوونی خۆی.

الْقُعْدَةُ: کەسیک زۆر دابنیشی.

الْقُعْدِيُّ: کەسیک زۆر دابنیشی ۵
کەسیک پەککەوتە بێ نەتوانی
جەم و جۆل بکا.

الْقُعْدِيُّ: کەسیک برۆی بە بیرو بۆچونی
(قەمەدییە خەوارچەکان) بێ.

الْقُعْدُ: منداڵ تا تەمەنی شەش
سالانە ی.

الْقُعْدُ: ھاوئشین ۵ چاودێر ۵ قورئان
دەفەرموی: ﴿عَنِ الْمِيمِنِ وَعَنِ
الشَّمَالِ قُعْدٌ﴾ ۵ باوک ۵ کوللە کە
هێشتا بالی نەگرتبێ.

قعيد النسب: کەسیکە باوک و باپیری
لە باپیرە گەورەیان نزیک بن زۆر
دووور نەکەوتبەنەو.

القعيدة: ئافەرت ۵ پارچە عەبایە ک،
دۆشەکە ئەیه ک لەسەری دابنیشی ۵
خەرارو گوێنی کە کەشکە و شکە
شتی وای تێدا بێ ۵ (ک: قەاند).

الْقُعْدُ: دانیشتن ۵ قورئان دەفەرموی:
﴿فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خِلَافَ

رَسُولِ اللَّهِ﴾ ۵ دۆشەکە ئەو شتی وا
کە لەسەری دابنیشی ۵ شتیک زۆر
لێت نزیک بێ ۵ دەگوترێ: (هو مني
مقعد القابلة ومقعد الخائن) ئەو
ئەو مەندە لەمەن نزیک بوو
بەئەندازە ی مامان لەژێک کە
خەریکی منداڵبوون بێ یان
بەئەندازە ی کێر بێ لەو منداڵە ی کە
خەتەنە ی دەکا.

الْقُعْدُ: لەپەل و پۆ کەوتوو جەم و جۆل

لێ برۆ ۵ ئیفلێج و پەککەوتە ۵
شەل و سەقەت ۵ مەمک قیت: کە
شۆڕ نەبنەو ۵ هەلۆ داوی بۆ
بەندریتەو ۵ بۆئەو ی بگێرێ و پەرۆ
بالی لێ بکێرنەو ۵ شیعریک
زێحافی عروزی تێدا بێ ۵ (مُقْعَد
الحسب) کەسیک بەنەمالە ی خانەدان
نەبێ

الْمُقْعَدَةُ: خوێری و پرۆپوچ بێچو ۵ قەتی
بێش ئەو ی بتوانی هەلفرێ ۵ بۆق.
الْقُعْدُ: ترسنۆک ۵ بیاویک هەولی
بیاویتی نەدا.

قَعَرَتِ الشَّاةُ: مەرکە بەری ھاویشت.

قَعَرَ الْبَيْرَ: گەیشتە قوڵای بیرکە.

قَعَرَ الشَّجَرَةَ وَغَرَهَا: درەختەکی
هەلکەند لەبێخ.

قَعَرَ الْإِنَاءَ: هەرچی لە قاپە کەدا بوو
خواردیەو ۵ قاپە شەلمەنییە کە ی

هه لقوراند تا چۆرى ئى بېرى.

قَعَرَتِ الْبُئْرُ: بىرمكە قول بوو بىنكى

بىرمكە دوور بوو.

قَعَرُ: لىكۆلئىنەۋە بەدوۋادىچوۋنى كارە

نەيىنى ۋە نەزاندراۋەكانى كرد تا

رۈنى كردنەۋە ۋە لە قولايى

قورگىيەۋە قسەى كرد.

قَعَرُ الشَّيْءِ: شتەكەى قول كرد.

إِنْقَعَرَ: لە پىشەۋە ھەلەكەندرا،

پىشەكەش كرا.

إِنْقَعَرَ الرَّجُلُ عَنْ مَالٍ لَهُ: پىاۋمكە مرد.

تَقَعَرُ: ھەلگەپايەۋە، ۋەرگەپرا.

تَقَعَرُ فِي كَلَامِهِ: لە قولايى قورگىيەۋە

قسەى كرد ۋە زۆر قولبۆۋە.

الْقَعْرُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ أَجْرَفُ: كۆتايى

قولايى شتە بۆشەكە ۋە دەشگوترى:

(جَلَسَ فِي قَعْرِ بَيْتِهِ) لەناۋ مالى خۆى

دانىشتو نەچۈە دەر.

قَعْرُ الْفَمِ: ناۋ دەم.

الْقَعْرَانُ: (إِنَاءٌ قَعْرَانٌ) قاپ ۋە سوراخى

قول

الْقَعْرَةُ: (قِصْعَةٌ قَعْرَةٌ) لەگەنىكە

نەۋەندى شت تىدايە بىنكەكەى

شاردۆتەۋە.

الْقَعْرَةُ: نەۋە شتەى بىنكى لەگەنەكەى

داپۆشيبى.

الْقَعْرَةُ: چالايى ۋە چال ۋە چوئل.

الْقَعْرُ: شتەىك زۆر قول بى، بىنكى قول
بى.

الْقَعْرُ: بەمانا (الْقَعْرُ) دى.

الْمِقْعَارُ: نەۋە كەسەى دەنگى لەبىنكى

قورگىيەۋە بىنئىتە دەر (قَدَحٌ مِقْعَارٌ)

پىاللەيەكى قولە.

قَعَسَ الشَّيْءُ قَعَسًا: شتەكە دواكەۋت ۋە

گەپايەۋە بۆ دواۋە.

قَعَسَ الشَّيْءُ: شتەكەى نوشتانندەۋە.

قَعَسَ قَعَسًا: سنگى دەرپەرىۋى پىشتى

قول بوو.

قَعَسَ الْفَرَسُ: نەسپەكە شوپىنى

سواربوۋنى ۋە سەرپىشتى نزم ۋە ئارامە.

قَعَسَ فُلَانٌ: فُلَانُكەس داکۆكى كرد مانىع

بوو ۋە (فُهِرَ أَفْعَسُ وَهِيَ قَعَسًا).

تَقَاعَسَ: سنگى دەرپەپرا.

تَقَاعَسَ عَنْ الْأَمْرِ: لەكارمكە دواكەۋت.

تَقَاعَسَ الْفَرَسُ: نەسپەكە ژىربار نەبوو،

بە ويىستى سوارمكە ھەۋسارو

پىشمەى خۆش نەبوو.

تَقَعَسَتِ الدَّابَّةُ: ۋلاخەكە لە شوپىنى

خۆى ۋەستاو نەپۇيى.

إِقْعَنَسَ: بەسروشت سنگ دەرپەرىۋو

پىشتى قول بوو ۋە دواكەۋت ۋە

گەپايەۋە بۆ دواۋە.

إِقْعَنَسَ الْفَرَسُ: بەمانا (تَقَاعَسَ) دى.

الْقَعَسُ: خوارى ۋە گرپىيەكە لە مل دا

- بهره دواوهی دمسورینتی.
 الْقَسُ: گلی گوراوی بۆگهن.
 الْقَسَاءُ: دهگوتری: (عزّة قعساء)
 عیزمت و شکۆمهندیکی سابت و
 بهردمهوامه.
 قَسَرَ: رهق بوو، توند بوو.
 قَسَرَ عَلَيْهِ: بهسمریدا بههیزو
 بالادست بوو.
 قَسَرَ الشَّيْءُ: شتهکهی بهتونندی گرت.
 الْقَسْرُ: کالهک لهسهرتای دمرکهوتن و
 خرپهلدانی دا ۵ خوشتری گهوره.
 الْقَسْرِي: خوشتری گهوره بههیز ۵
 شتی کۆن ۵ دهگوتری: (عَزْرُ
 قَسْرِي).
 قَعَشَ الْبِنَاءَ وَغَيْرَهُ قَعْشًا: بیناکهی
 روخاند.
 قَعَشَ الشَّيْءُ: شتهکهی کۆکردموه.
 قَعَشَ الْعُمْدَةَ: شوپکهکهی چهماندموه.
 الْقَعْشُ: شتی که وهکوو کهژاوهی
 نافرمت.
 قَعَصَهُ قَعْصًا: خیرا بهپمب زمبری لی دا
 ۵ له شوینی کوژراومکه کوشتیبهوه.
 قُعِصَتِ الدَّابَّةُ: ولاخهکه تووشی
 نهخۆشی سینگ بوو ۵ دهگوتری:
 (قُعِصَ الرَّجُلُ) پیاومکه تووشی
 سینگ نیشه بوو.
 قُعِصَتِ الشَّاءُ قَعْصًا: نازهکهکه لهقهی
- له مەردۆشه که داو نهیهیشت
 بیدۆش ۵ (فهي قعوص).
 قَاعَصَهُ: بهزۆر خستیه ژیر دهستی
 خۆپهوه.
 الْقُعَاصُ: دمردیکه توشی سینگ دهبی.
 قَعُصَبُهُ: لهبیخ دمری هینا.
 الْقُعْصُ: کهتهو بهتواناو نازا.
 الْقُعْصُمُ: لاوازو زمعیف ۵ پیری قۆر.
 قَعَطَ الشَّيْءُ قَعْطًا: شتهکه وشک بوو.
 قَعَطَ فُلَانٌ: فلانکەس ترسا ۵ به توندی
 قهراندی و هاواری کرد.
 قَعَطَ عَلَى غَرِبَةٍ: تهنگی به قهرزدارمکه
 ههلقنی و بهسهریدا نهپاندو داوای لی
 کرد قهرزمکهی بداتهوه.
 قَعَطَ الشَّيْءُ: شتهکهی کهشف کرد ۵ زمبیتی
 کرد ۵ شتهکی دا ۵ توند بهستی.
 قَعَطَ فُلَانًا: فلانکەسی ترپۆکرد.
 قَعَطَ الدَّابَّةَ: ولاخهکهی بهتونندی
 پمτανند، لیی خوپی.
 قَعَطَ قَعِطًا: زهلیل و پيسوا بوو.
 أَقْعَطَ فُلَانٌ: فلانکەس بههموو هیزی
 نهپاندی هاواری کرد.
 أَقْعَطَ الْقَوْمُ عَنْهُ: خهکهکه دمرکهوتن،
 لهو شوینه نهمان.
 أَقْعَطَ فِي الْقَوْلِ: هسهی ناشیرین و بیجای کرد.
 أَقْعَطَ فِي أَثَرِهِ: له دواوهی توندو تیزی
 کرد.

أَقْعَطَ فَلَانًا: فلانکه سی زهلیل و پيسوا
کرد.

قَعَطَ فِي الْقَوْلِ: دم پيس و هسه ترن
بوو.

قَعَطَ عَلَى غَرِيمِهِ: تهنگی
به قهرزدارمکه ی هه لجنی و زوری
نیلحاح لی کرد قهرزمکه ی بداته وه.

قَعَطَ الدَّابَّةَ: به گورو توندو تیژی
ولاخه که ی لی خوپی.

تَقَعَطَ: لوتبه رزی نواندو توندو تیژی
نه نجام دا.

الْقَعَطُ: نهو پارچه قوماشه ی سهری
بی دهبهستی.

قَعَهُ قَعًا: به هسه سه رگونه ی گردو
بوژی دا.

أَقْعَ الْقَوْمُ: خه لکه که زهویان
هه لکولی و به دو ناودا گه پان و
گه یشتنه ناویکی زور سویر.

الْقَعَاعُ: ناویکه زور سویر: که له وه
سویرتر نه بی و ناوسکی حوشر
ده سوتینی.

الْقُعُ: به مانا (الْقَعَاغُ) دئ.
قَعَفَهُ قَعْفًا: له بیخ دمری هینا ه پشه
کیشی کرد.

قَعَفَ الْمَطَرُ الْحِجَارَةَ: بارانه به لیزمه که
به رده گانی پادان.

قَعَفَ مَانِي الْإِنَاءِ: همرچی له هابه که دا بوو

هه لی لووشی.

قَعَفَ الدَّابَّةَ التَّرَابَ: ولاخه که به هو ی

پی کولی و توند رابه پینی گلی ژیر پینی
پادا.

قَعَفَ قَعْفًا: که وته خوار.

اِقْتَعَفَ الشَّيْئُ: شته که له بیخ
هه لکه ندر او پوخا ه دموتری:
(اِقْتَعَفَ الْبِنَاءُ) خانومه که له بناغه وه
پوخا هاره ی کرد ه (اِقْتَعَفَ الْجُرْفُ)
که نده لانه که پوخا.

اِقْتَعَفَ الْمَطَرُ الْحِجَارَةَ: بارانه به لیزمه و
خوره مه که به رده گانی پادان.

اِقْتَعَفَ الشَّيْئُ: شته که ی به تاسوخ و
حه ماسه وه هه لگرت.

الْقَعَانُ: (سِل قَعاف) لاهاو یکی پادمر و
پامالره هه موو شتیک راپیچ دهکا.
قَعَفَزَ فِي الْمَشْيِ: له رویشتن دا هه نکاوی
کورتی هه لیان.

قَعَفَزَ لِهَ الْكَلَامِ: ویستی به هه پشه
هسه که له سهر خوی لابه ری.

تَقَعَفَزَ: نسکوی برد، سهرمنگری بوو.

اِقْتَعَفَزَ: به شیوه دانیشتنیک دانیش
که ناماده ی بازدان و رابه پین بی.

قَعَمَعَ الشَّيْئُ: شته که له کاتی تیک
ومردان و جم و جولدا دهنگی لی هات
ه دموتری: (قَعَمَعَ السِّلَاحُ)

چه که که خرپم وورپان هات ه

دمگوتري: (قَعَقَعْتَ عُمُدَ الْقَوْمِ)
 كۆلەكە پەشمالى خېلەكە كەوتنە
 تەقو ھوپو بارکردنى خېل دەستى
 بى کرد.

قَعَقَعَ فِي الْأَرْضِ: بىزموى دا پۇيشت.
 قَعَقَعَ الشَّيْءُ الْيَاسَ وَقَعَقَعَ بِهِ: شتە
 وشكەكەى تىك ومرداو خپو ھوپو
 لى ھىنا.

قَعَقَعَ الْقِدَاحُ: بىالە شەرابەكانى لىك
 دان و خپو ھوپان ھات.
 تَقَعَقَعَ الشَّيْءُ: بەمانا (قَعَقَعَ) دى ە
 شتەكە كەوتە جەو جۆل و خپو
 ھوپو ھاتوچۆ.

تَقَعَقَعَ بِهِمُ الزَّمَانُ: پۇزگارمكەيان بى
 خپرو بىر بوو.
 الْقُعَاقُ: دىنگە دىنگى زۆر گرم و ھوپو
 تەقەو پەقەى زۆر.

الْقُعَاقُ: كەسپك لە پۇيشتن دا
 جومزگەو مەقاصىلى قاچى دىنگيان
 لى بى ە خرم و ھوپى چەك ە
 لەرزوتايەك نەخۆشەكە بختە
 حالەتى چۆقەچۆقەو ەو شەقەشەقى
 ددانى بى ە خورماى وشك ە پىگای
 ناخۆش و ھەلدىر.

الْقُعَاقُ: بەمانا (الْقُعَاقُ) دى كە
 باندىمەكى كلك درىزو دىنو
 درىزە، ەرمب بە نىشانەى
 نەگبەتى دىزانن ە (جۆرىكە لە

قەلەپەشكە).

الْقُعَاقُ: خرم و ھوپى چەكە ە قە
 قىرى قەلەپەشكە ە گرم و ھوپى
 ھور بەتوندى لىكدان لىكدان.

قَعَمَ السِّنَرُ قَعْمًا: پەيلەكە ميواندى.
 قَعِمَ قَعْمًا: تاعون و پەتاي توش بوو
 يەكسەر مرد.

قَعِمَ الْأَنْفُ: لوتى خوار بوو ە دىشگوتري:
 (قَعِمَ فَمُهُ) دىمى خوار بوو (فەر أَعِمَ
 ھى قەم).

الْقَعْمَةُ: (قَعْمَةُ الْمَالِ) مالى چاك و
 ناوازەو بىنرخ و پەسەن.

قَعِنَ الْأَنْفُ قَعْنًا: لوتى زۆر كورت بوو ە
 (فەر أَعِنَ).

الْقَعْنُ: تەشتى ھوپىر شىلان (قابپىكى
 گەورمە ھوپىرى تىدا دىشلىرى).

قَعْنَبَ الْأَنْفُ: لوتەكە خوار بوو.

إِقْعَنَى الرَّجُلُ: پياوھەكە ھەردوو دەستى
 لەسەر زموى دانان و سمتى بەرز
 كىرنەو ەو وىستى ھەلبىستىتە ھەو.
 الْقَعْنَبُ: لوتى خوارو خىج.

قَعِي قَعًا: نەرمەى لوتى بەرز بۆتەو ەو
 سوپاوە بۆلاى ئىسقانەكەى ە (فەر أَعِي
 ھى قەو).

أَقْعَى فِي جُلُوسِهِ: لە دانيشتن دا سمتى
 لەسەر زموى دانان و پان و قاچى
 بەرز كىرنەو ە.

أَقْمَى الْكَلْبُ: سَهْكَه ههٔژوشكا،

سمتی خسته سهر زهوی و ههردوو
دمستی راست کردنهوه.

أَقْمَى الْأَنْفُ: نهرمه لوتی بهرز
بوٚتهوهو نههمجار سورپاوه بوٚلای
نیٚسقانی.

أَقْمَى فَرَسَهُ: نهسپهکهی پاشهو پاش
گیرپیهوه.
الْقَمَرُ: بهکری دار.

الْقَمْرَانُ: دوو پارچه ناسن یان دوو
پارچه دارن میحومرٚکیان له
نیواندایهو بهکرمیهکیان لهنیوان
دیوو دهچی.

الْقَمْرَاءُ: سمت پوج یان حاج باریک.
قَمْرَوْلَ: وارپوشت ومکوو نهوه
بهفاحهکانی گل ههٔبگری ههرکه
فاجی ههٔلٚینٚتهوه بهسنگی پیٚ
گل ههٔلدها.

قَفَّتِ الْأَرْضُ قَفْنًا: زموییهکه گیاو گزو
پومکی داومشاو تیٚکچو، باران و گل و
خوٚلبارین گیاو گزمکهی داومشانند.
قَفَحَ عَنِ الشَّيْءِ قَفْحًا: بیٚزی لهشتهکه
بوٚوه.

قَفَفَ الشَّيْءُ: بهقیزو پیٚزمه شتهکهی
قوت دا و ومکوو چوٚن دمرمان
بهنابهٔلی دهخوری.
قَفَدَ لِفْلَانٍ قَفْدًا: نیشی بوٚ فلانکس کرد.

قَفَدَ فُلَانًا: شهٔپلاخهی له پشتهملی
فلانکس دا.

قَفَدَ كُلُّ ذِي عُنُقٍ قَفْدًا: ملی شل بوو یان
ملی نهستووو بوو.

قَفَدَ الرَّجُلُ: پیاومکه زمعیف بوو
جومزگهکانی شل بوون و لهسهر
سهرمهٔنهجهکانی رپوٚشت و پاژنه
پیٚیهکانی لهزهوی نهکهوتن و (فهو آقند
وهی قفداء).

قَفَرِ الْأَكْثَرُ قَفْرًا: شوٚینی نهسهر و دیاردهکه
کهوت.

قَفَرِ الْمَالُ قَفْرًا: مال و سامانهکه کهم بوو.
قَفَرَتِ الْمَرْأَةُ: نافرمتکه گوشتی کهم
بوو.

قَفَرِ الرَّأْسُ: سهر قزی کهم بوو، توکی کهم
پیٚوه بوو.

قَفَرِ الطَّعَامُ: خواردنهکه بیٚ پیٚخوٚر بوو.

أَقْفَرِ الرَّجُلُ: پیاومکه کهوته چوٚلهوانی
و نانی بیٚ پیٚخوٚری خوارد و برسی
بوو و له خزم و کس و کاری دابرا.

أَقْفَرِ الطَّعَامُ: خواردنهکه بیٚ پیٚخوٚر بوو.

أَقْفَرِ الْمَكَانُ: شوٚینهکه کهسی تیٚدا نهما
چوٚل بوو.

أَقْفَرِ الرَّأْسُ: سهر توکی پیٚوه نهما بیٚقز
بوو.

أَقْفَرِ فُلَانٍ الْبَلَدَ: فلانکس ولاتهکهی
بهچوٚلی بیٚنی.

اِقْتَفَرَ الْاَكْثَرُ: به مانا (قَفَرَهُ) دى.

تَقَفَّرَ الْاَكْثَرُ: به مانا (قَفَرَهُ) دى.

الْقَفَّارُ: به مانا (الْقَفَرُ) دى ۵ نانى بى پيخوړ.

الْقَفْرُ: زهوى بى ناو و لهومړو درمختو

پوهكو چولهوانى، خالى له مړوډو

حيهوانات ۵ دمگوترى: (نزلنا ببني

فلان فبتا القفر) چوپنه لای خيلى

فلان، ميوانداريان نهكردين لهساراو

چول شهومان بهروژ كردهوه ۵

همروا وشهى (القفر) ناوه بو

جوانهگا كه لهدايكي دابپرديو

ځيرى جوت پيكردى بكن.

الْقَفْرَةُ: به مانا (القفر) دى ۵ واته: زهوى

چول و سوتهمپرو.

الْمِقْفَارُ: چولهوانى و سارای سوتهمپرو.

قَفَرُ الطَّبِي: ناسكهكه بازى دا.

قَفَرُ فلان: فلانكهس مرد.

قَفَرُ الفرس قَفَرًا: نهسپهكه همدوو دمستى

تا نهژنوى سپى بوو بهلام پاشوى

وانهبوو ۵ (فهو أقر).

تَقَفَّرُوا: بازيان دا.

تَقَفَّرَتِ الْمَرْأَةُ بِالْحَنَاءِ: څاږمتهكه بهخهنه

دمست و څاچى خوى پمگ كردن.

الْقَافِرَةُ: نهسپى تيزرو ۵ بوځ.

الْقَفَّازُ: دمستكيش ۵ بههمردوو

دمستكيشهكان دمگوترى: (قَفَّازان).

الْقَفِيزُ: ياريهكى منداالانه، بريتيه

لهوه داريك دهجهقيندريو بازى

بهسمردا دمدمن.

القفيز: پيوميكي دانهويله پيوانه

ومكوو قسناغ له ولاتيكهوه بو

ولاتيكى تر نهندازمكهى دهگوړي،

له ولاتى ميصر هغيز، نزيكهى

شانزه كيلوگرامه.

الْقَفِيزُ مِنَ الْأَرْضِ: لهبواړى پيوانهى

زهوى دا سهدو چلوچوار زيراعه ۵

ناسنوكيكه زمانوكهى قفل دهچيټه

ناويهوه.

قَفَسَ الرَّجُلُ: پياومهكه مرد.

قَفَسَ الشَّيْءُ: شتهكهى بهزور ستاند.

قَفَسَ فلاناً: هزى فلانكهسى گرتن و بهرمو

خوار راپتهكاندن.

قَفَسَ الطَّبِي: دمستى ناسكهكهى بهستن.

قَفَسَ قَفْساً: لايهكى نهرمهى لوتى گهوره

بوو ۵ (فهو أْقَسَ وهي قفساء).

تَقَفَّسَ الرِّجْلَانِ: دوو پياومهكه عهميزى

يهكترى بوون و كاكوړ و هزى

يهكترىان گرت.

الْأَقْسُ: ههرشتيك دريژ بووبيتتهوهو

جهمابيتتهوه ۵ كهسيك دايكى

عهرمب بى و باوكى ناعهرمب بى ۵

دمشگوترى: (عبد أفس) كويلهپهكى

بهدرپوشتو سمرپيچيكره ۵ نهگمر

ميينه بوو دهليى: (أمة قفساء).

فَقَشَ الرَّجُلُ قَفْشًا: بېاوهكه له خواردن دا

كارا بوو، زور خور بوو.

فَقَشَ الشَّيْءُ: شتهكهى ههنگرت.

فَقَشَ فَلَانًا بِالْعَصَا أَوْ بِالسَّيْفِ: بهعهصا

يان بهشمشیر له فلانكهسى دا.

فَقَشَ النَّاقَةُ: زوو حوشرمكهى دوشى.

إِنْتَفَشَ الْعَنْكَبُوتُ وَغَرَهُ: جالجالوكهكه

چوووه كونهكهى خويوهوهو دهستو

قاچى خوى ويك نان و خوى خپر

كردموه.

إِنْتَفَشَ الْعَنْكَبُوتُ: بهمانا (إِنْتَفَشَ) دى.

الْقَفْشُ: جوړيكه له زور خورى خيرا

خورى.

الْقَفْشُ: دزو جهردهى فيلبازو بى

ويژدان.

فَقَصَ قَفْصًا: چوستو چالاك بوو بازى دا

ه سمرگهوتو بهرز بووه.

فَقَصَ الْأَشْيَاءَ: شتهكانى ليك نزيك

كردنهوهو كوى كردنهوه.

فَقَصَ الطَّبْشِي: قاچى ناسكهكهى

كوكردنهوهو بهستى.

فَقَصَ الْيَعْسُوبُ: شاژنه ههنگهكهى له

ههنگه لانهكهدا بهداوه دمزو جهبس

كرد بوئوهوى نهرواته دهر.

فَقَصَ الْمَرَضُ أَوْ الْبَدُ فَلَانًا: نهخوشييهكه

يان سهرماكه نازارى فلانكهسى دا.

فَقَصَ الْفَرَسُ قَفْصًا: نهسپهكه له بازدان دا

خوى كرتنهوهو بهتهواوى خوى
ههنگهدا.

فَقَصَ فَلَانٌ: فلانكهس قورگى جوزايهوهو

گهدهى ترشا.

فَقَصَ أَصَابِعُ فَلَانٍ مِنَ الْبِدْ: پهنجهى

فلانكهس لهسهرمان چونو گرموله

بوون.

قَتَصَ الطَّبْشِي: بهمانا (قَفَصَهُ) دى.

قَتَصَ الثُّرْبُ: قوماشهكهى خهتخت

كرد.

تَتَانَصَ الثُّرْبُ: قوماشهكه گولهكانى

تيك چرژان و چوونه ناو يهكهوه.

تَقَنَّصَ: كويووه، چووه ناو يهك ه

ويكهاتهوه.

الْقَانِصَةُ: لوتكهى بهرز، ههرشتيك

لهزموى بهرز بيتهوهو بهحهواوا

بچى.

الْقَنَاصُ: نهخوشييهكه توشى ولاخو

مهرو بزن دمبى قاچيان وشك دمبن.

الْقَنَاصَةُ: قهغهزچنى، كهسيك پيشهى

قهغهز چنين بى.

الْقَنَصُ: قهغهزى بالنده تيډا بهند

كردن ه له شوپكه دارى باريك

بهشاشى دمچندرى.

الْقَنَاصُ: قهغهز دروستكهر.

الْقَيْصُ وَ الْقَيْصَةُ: گاسن؛ ناسنيكه بؤ

زموى كيلاڼ بهجوتو گاو هيستر

بهكاردى.

قَفَعَهُ: چاکه‌ی دایه‌م‌وه، پاداشی چاکه‌ی دایه‌م‌وه.

القُطَّانُ: پالتو، ساهو، پُشاکِیکِ پان و ناو دامانه لای پِیش‌م‌وه‌ی له‌سهر‌م‌و‌پ‌را بۆ خوار‌م‌وه‌ی کراوم‌یه به‌جۆره پِشتِیَنِیک ه‌م‌ردو و لای لَیْک د‌ه‌درِین، له‌س‌هر ه‌م‌وو پُشاکه‌کانه‌وه له‌بهر دم‌ک‌ری.

قَفَعَهُ بِالْقَفْعَةِ قَفْعًا: به‌دار له پ‌هن‌جه‌کانی دا بۆ ت‌م‌ب‌ی کردن.

قَفَعَ فَلَانًا عَنْ كَذَا: فلان‌ک‌ه‌سی له‌و ش‌ته م‌ه‌ن‌ع کرد.

قَفَعَ فَلَانًا قَفْعًا: فلان‌ک‌ه‌س ه‌م‌م‌یشه س‌م‌ر شۆږ بوو.

قَفَعَتِ الْأَذُنُ: گۆڤ‌چ‌ک‌ه‌ی خ‌ر‌پ‌و‌ن‌ه‌وه‌و د‌م‌وران د‌ه‌ور‌پ‌ان وِیک‌ه‌اته‌وه.

قَفَعَتِ الرَّجُلُ: ق‌ا‌چ‌ک‌ه‌ پ‌ه‌ن‌جه‌کانی به‌رم‌و د‌وا‌وه ه‌ه‌ل‌گ‌ه‌ر‌انه‌وه.

قَفَعَ الْكَبْشُ أَوْ الشَّاءُ: به‌ر‌انه‌ک‌ه‌ پ‌ان م‌ه‌ر‌ک‌ه‌ د‌وو‌گی ک‌ورت بوو ه (ف‌ه‌ر آ‌ق‌ع و‌ه‌ی ق‌ف‌ع‌ا‌ء).

قَفَعَ الْبَرْدُ أَوْ الدَّاءُ أَصَابَهُ: س‌ه‌ر‌ما پ‌ان ن‌ه‌خ‌وش‌ی پ‌ه‌ن‌جه‌کانی گ‌رم‌ۆ‌له کردن و ج‌وان‌د‌و‌نی.

قَفَعَ الشَّيْئُ: ش‌ته‌ک‌ه‌ی خ‌س‌ته ناو س‌ه‌وی د‌ه‌م ت‌ه‌س‌کی ب‌ن ب‌لا‌و.

إِنْقَعَ النَّبَاتُ: ر‌و‌م‌ک‌ه‌ک‌ه‌ و‌ش‌ک و‌ر‌ه‌ق

بوو.

إِنْقَعَ عَنِ الشَّيْئِ: خ‌و‌ی له ش‌ته‌ک‌ه گ‌رت‌ه‌وه

تَقَفَّعَ فُلَانٌ: ف‌ل‌ان‌ک‌ه‌س ه‌م‌م‌یشه س‌م‌ر شۆږ بوو ه وِیک‌ه‌اته‌وه.

القَفَاعُ: ن‌ه‌خ‌وش‌یه‌ک‌ه‌ د‌ه‌ست و پ‌ل گ‌رم‌ۆ‌له د‌م‌کا.

القَفْعُ: م‌ه‌ت‌ا‌لِیک‌ه‌ له‌دار در‌وست د‌م‌ک‌ری و م‌ک‌وو د‌م‌باب‌ه و‌اب‌وو‌ه ج‌ه‌ن‌گ‌او‌م‌ر‌م‌کان ج‌و‌و‌نه ناو‌یه‌وه له ژَی‌ر‌یه‌وه ج‌و‌و‌نه پِیش به‌رم‌و ق‌ه‌لا‌و شور‌ه ب‌ۆ‌ن‌ه‌وی ک‌و‌نی ب‌ک‌ه‌ن و ب‌ج‌نه ناو‌یه‌وه.

القَفْعَاءُ: ر‌و‌م‌کِیک‌ه‌ ئ‌ه‌ل‌ق‌ه ئ‌ه‌ل‌ق‌ه د‌ه‌و‌ه‌س‌تی.

القَفْعَةُ: (ق‌ف‌ة واسعة الأسفل ضيقة الأعلى) س‌م‌و‌یه‌ک‌ه‌ ب‌ن‌کی پ‌ان و پ‌ۆ‌رو د‌ه‌م‌ه‌ک‌ه‌ی ت‌ه‌س‌ک‌ه.

المِقْفَعَةُ: دارِیک‌ه‌ د‌ه‌س‌کی ه‌یه‌یه پِی‌ی له پ‌ه‌ن‌جه د‌ه‌درِی.

قَفَّ الشَّيْئُ قَفًّا: ش‌ته‌ک‌ه‌ وِیک‌ه‌اته‌وه.

قَفَّ الثَّرْبُ: ق‌و‌ما‌ش‌ک‌ه‌ د‌و‌ای ش‌تنی و‌ش‌ک ب‌ۆ‌وه.

قَفَّ الشَّعْرُ: له‌ت‌ر‌سان م‌و‌و‌ه‌کانی گ‌ر‌ژ بوون.

قَفَّ الصَّبْرُ: ک‌اب‌رای پ‌اره گ‌ۆ‌ر‌م‌وه له‌ناو پ‌ه‌ن‌جه‌کانی دا د‌یر‌ه‌م‌ی د‌ز‌ین.

قَفَّتِ الْأَرْضُ: ز‌م‌و‌یه‌ک‌ه‌ ر‌و‌م‌ک‌ه‌کانی و‌ش‌ک ب‌و‌و‌ن‌ه‌وه.

قَفْ فُلَانٌ: فلانكەس كەوتە لەرزەو

شەقەتۆلە و گەزبوو.

أَقَفَتِ الْعَيْنُ: چاوەكە فرمیسکی پێزانندو

رەشپەنەكەى بەرز بوونەوه.

قَفَّتِ السَّائِمَةُ: حەمیانە بەرەڵاكرائەكە

بۆ لەمەوان لەمەوانەكەى بە وشكى

دەست كەوت.

قَفَّتِ الدَّجَاجَةُ: مەشكەكە لەهەڵاكە

چوووه.

الْقَفُّ: پەشتى شت.

الْقَفُّ: كورت ە تەپۆلكەو گەردى رەقو

پتەو ە هەورى رەشى گەوره ە كونی

پاچ ئەومى كلكەكەى تێدەخەى ە

پیاوى خۆپىرى و هەتیومەچە.

الْقَفَّاف: پارەگۆرەومەك زۆر بتوانى

دیرەم لەنیوان پەنجەكانى دابەزى

ە زەمبیل دروستكەرو بەجەنە

دروستكەر، بەجەنە چن.

الْقَفَّاتُ: جەماعەت و كۆمەل (قَفَّان

الشئى) بەدواداچوون و هەولندان بۆ

زانینی شت ە كات و وەرزى شت ە

دەشگوتەى: (أَتَيْتُهُ عَلَى قَفَّان ذَلِكَ)

بەشوین ئەمەدا هاتم بۆلای.

الْقَفَّةُ: پیاوى جەستە بچوك ە لەرزىنى

جەستە بەهۆى لەرزو تاوه.

الْقَفَّةُ: پالتوى گەوره ە زەنبیل ە

بەلەمى بچكۆلە كەلەناو روبراو

دەریاچەى بچوك دا بەكار

دەهیندرى.

الْقَفَّةُ: لەرزىنو چۆقە چۆقەكە

لەناكامى لەرزوتاوه توشى جەستە

دەبى ە ئەو پيسايبەى يەكەمجار

لەكەدەى منداڵ دیتە دەر.

الْقَفِيفُ: رومكی وشكەومبوو

قانعەلاشك.

قَفَقَفَ: بەهۆى سەرمای زۆرمو

جەستەى وەچۆقەچۆق كەوت ە

ددانى وەشەقشەقە كەوتن.

قَفَقَفَ النَّبْتُ: رومكەكە وشك بوو.

تَقَفَقَفَ: بەمانا (قَفَقَفَ) دى.

الْقَفَقَافُ: رومكی وشكەوه بوو،

قانعەلاشك

الْقَفَقَفُ: شەویله ە (قَفَقَفَان) هەردوو

شەویله.

قَفَقَفَا الطَّائِرَ: هەردوو باڵى پالندە.

قَفَلَ الْفَرَسُ قَفْلًا: ئەسپەكە لاواز بوو.

قَفَلَ الْجِلْدُ أَوِ الشَّجَرُ: پێستەكە پان

دەخەتەكە وشك بوو.

قَفَلَ مِنَ السَّفَرِ: لەسەفەر گەراپەوه.

قَفَلَ فِي الْجَبَلِ: بەكۆمەكەدا هەلگەرا.

قَفَلَ الطَّعَامُ قَفْلًا: خواردنەكەى كۆكرەوه.

قَفَلَ الشَّيْءُ: شتەكەى مەزەندە كرد.

قَفَلَ الْقَوْمَ بَعِينَهُ: چاوى بەدوا خەلكەكەدا

گێرا.

أَقْلَلَ الْحَيْشُ: سوباکه گهرايهوه.

أَقْلَلَ الْبَابَ: دهرگاهي داخست.

أَقْلَلَ الْقَوْمَ مِنْ مَبْعَثِهِمْ: خه لکه که ي گيرايهوه.

أَقْلَلَ عَلَى كَذَا: کۆي کردنهوه.

أَقْلَلَ فِي الطَّرِيقِ: له رڼگادا چاوي به دوودا گيران.

أَقْلَلَ الشَّيْءَ: شته که ي وشک کردهوه.

أَقْلَلَ الْعَشْشُ أَوْ الصَّوْمُ فَلَانًا: تينوايه تي يان پوژو فلانکه سي لاواز و وشک کردهوه.

أَقْلَلَ الْمَالَ: مائه که ي به کۆ و به يه کجار دايه.

تَقَفَّلَ فِي الْجَبَلِ: به کيئوکه دا سهرکهوت.

إِسْتَقَفَّلَتْ يَدَا فُلَانٍ: فلانکه س چروک و پژد بوو.

الْقَائِلَةُ: کارواني بهرئ که وتوو بو سهرمر يان له سه همر گهراوه و

(به مهرجي کاروانه که همره بائع بي و ولاخ و کهل و پهلي زوريان پي بي).

الْقَفَالُ: قفل دروستکر يان قفل فروش.

الْقَفْلُ: درهختي وشک.

الْقَفْلُ: قفل: که دهرگاي مال و سندوق و شتي واي پي داده خري و به سويچ و

کليل دمکريته وه (ك: أَقْفَالٌ وَقْفُولٌ).

الْقَفْلَةُ: پيداني شتي زور به کۆ و به يه کجار.

الْقَفْلَةُ: که سيک همرجي بيبيسي له بهري بکاو له زميني خويدا ههلي

بگري و که سيک گوماني بو شتيک بيچي و گومانه که شي راست دهرجي.

الْقَفِيلُ: درهختي وشکه و موبوو، پيستي وشکه و موبوو و قامجي و شيو و دولي

تهنگ که نه تواني به ناويدا باز بلدي.

الْقَيْفَالُ: ره گي که له قولدا له ديوي دهره وه.

الْمُتَقَفِّلُ: (رجل مُتَقَفِّلٌ) پياويکي پژدو دهست قوجاوه.

قَفْنُ الرَّجُلِ: پياوه که مرد.

قَفْنُ الْكَلْبِ: سه که که ده مي تي خست.

قَفْنُ الشَّيْءِ قَفْنًا: به هه مچي يان عهصا ليي دا.

قَفْنُ الشَّاءِ وَغَرَهَا: له پشته مله وه مهره که ي سهربري.

قَفْنُ رَأْسِهِ: بو زيدهرپوي له ماناي (قَفْنٌ دئ).

الْقَفِيئَةُ: مهر يان حوشتر: که له پشته مله وه سهر بيردي.

قَفَاءُ قَفْرًا: له پشته ملي دا.

قَفَى الشَّاءَ وَغَرَهَا: مهره که ي له پشته مله وه سهربري.

قَفَى الشَّيْءُ أَوْ الْأَثَرُ: شَوَيْن شتهكه كهوت،
به‌دو شوینه‌واره‌كه دا گه‌پا.

قَفَا اللَّهُ أَثَرَهُ: خُودَا شَوَيْنه‌واری هه‌وتاندو
ناسه‌واری برپیه‌وه.

قَفَا فَلَاناً بِأَمْرٍ: فَلَانكه‌سى تاييه‌ت كرد
به‌كارىكه‌وه.

قَفَا فَلَاناً: كَارِىكى ناشيرىنى پال
فَلَانكه‌س دا.

قَفَا السَّيْلُ الْعُشْبَ: لافاوكه‌گن و خشت و
خالى خسته سهر گياو گزمكه‌واى ئى
كرد به‌كه‌لكى خواردنى نازهل نه‌يه.
قَفَى قَفِيّاً: به‌مانا (قفا) دئ.

أَقَى الرَّجُلُ: پياومه‌كه خۇراكى ناوازمو
هه‌لبزاردى خوارد.

أَقَى به: پِزى ئى گرت.
أَقَى فَلَاناً بِأَمْرٍ: فَلَانكه‌سى هه‌لبزارد
بۇ كَارِىك.

أَقَى فَلَاناً عَلَى غَيْرِهِ: فَلَانكه‌سى پاساو
دايه‌وه به‌سهر كه‌سانى ديكه‌دا.

قَفَى عَلَى الشَّيْءِ: شتهكه‌ى داپۆشى،
هه‌وتاندى لای برد.

قَفَى الشَّعْرَ: سه‌رواى بۇ شيعره‌كه
رِىكخست.

قَفَى فَلَاناً: فَلَانكه‌سى شَوَيْن فَلَانكه‌سى
خست.

قَفَى عَلَى أَثَرِهِ بِفُلَانٍ: به‌شَوَيْن نه‌ودا
فَلَانكه‌سى هَيْنَا ه هورئان

دهمه‌رموى: ﴿وَقَفَيْنَا عَلَى أَسَارِهِمْ
بِعَيْسَى ابْنِ مَرْيَمَ﴾.

أَقْتَفَاهُ: شَوَيْنى كهوت.
إِقْتَفَى الشَّيْءُ: شتهكه‌ى هه‌لبزارد.

إِقْتَفَى فَلَاناً بِأَمْرٍ: فَلَانكه‌سى بۇ كَارِىك
هه‌لبزارد ه ده‌گوتري:

إِقْتَفَى بِفُلَانٍ: خوى تاييه‌ت كرد
به‌فَلَانه‌وه.

تَقَانَى النَّاقَةُ: سواری پشتی حوشرمه‌كه
بوو.

تَقَانَى الْأَكْمَةُ: جووه سهر گرده‌كه.
تَقَانَى فَلَاناً: بوختانى بۇ فَلَانكه‌س

كرد.
تَقَفَّى به: پيشوازی ئى كردو پيى
خوشحال بوو.

تَقَفَّى الدَّابَّةُ بِالْعَصَا: به‌گوچان له
پشته‌ملى ولاخه‌كه‌ى دا.

تَقَفَّى فَلَاناً: شَوَيْن فَلَانكه‌س كهوت.
تَقَفَّى الشَّيْءُ: شتهكه‌ى هه‌لبزارد.

إِسْتَقْفَاهُ: به‌شَوَيْنى دا رۆى بۇ نه‌وه‌ى
شَوَيْن پيى بسپرته‌وه.

الْقَافِيَةُ: پشته‌مل ه كۆتايى ههرشتيك
ه له‌بواری شيعردا به‌و پيتانه

ده‌گوتري: كه به‌بزوين ده‌ست پيى
ده‌كاو به‌شوينيدا پيتى بى‌بزوين

دين له‌كۆتايى ديڤه‌ شيعره‌كه.
الْقَفَا: پشته‌مل ه (وقفا كل شىء)

الْقَفَاةُ: نَمُو خواردن و خوارندنه وانهن
كه بۇ رېزلىنان له ميوان پيشكەش
دمكړئ.

الْقَفُو: گر و تېپو تۆزىكه له سهرمتاي
باران بارين دا هه لدمستى ۵ گه نين و
خراپوونى گزوكيا به هوى نه وهى
زېر لافاو كه وتون.

الْقِفْرَةُ: همرشتيك هه لېزېرى ۵
هه لېزارده ۵ همرشتيك بكريته
هوكار بۇ رېزلىنان له ميوان.

الْقُفْيَةُ: چالتيكه: راوكهر خوى تيدا
حه شار دمدا بۆنه وهى فرسمت له
نيچير بينى.

الْقُفْيَةُ: زېده و پاساو دانه وه ۵ دمفهرو
ناحيه ۵ مه: كه له پشته مله وه
سه برابى ۵ ههروا ناوه بۇ كه سيك
شوين دابونه ريتى باوك و باپيرانى
خوى كه وتبى ۵ دمگوترى: (هر قفية
آبانه).

قَلْبَ الشَّيْءِ قَلْبًا: شته كهى هه له وگير كرد
۵ لای سهروى هينايه خوارو لای
خواره وهى برده سهروى، يان چه بى
كرده راست و راستى كرده چهپ ۵
دهمگوترى: (قَلْبَ الأمر ظهراً لبطن).

قَلْبَ فلاناً عما يريد: فلانكهسى لادا لهو
شتهى مه به ستى بوو.
قَلْبَ الله فلاناً اليه: خودا فلانكهسى

مراند.

قَلْبَ للقرم قَلْبِيًا: چالى بۇ خه لكه كه
هه لكه نند.

قَلْبَ الداء فلاناً: نه خو شيبه كه توشى دلى
فلانكهس بوو ۵ له دلى دا.

قَلْبَ قَلْبًا: ليوى هه لگه پراو بوو ۵
دمگوترى: (قَلْبِ الشُّقَّة) (فهو أقلب
وهي قلباء).

قَلْبَ فلان: فلانكهس دلى نازارى پيگه بى
۵ (فهو مقلوب).

قَلْبَتِ الدَّابَّةُ: ولاخه كه دمرده دلى توش
بوو تۆپى.

أَقْلَبَ الحُبْرُ: نانكه كاتى نه وهى هات
هه له و گير بكړئ.

أَقْلَبَ القرم: خه لكه كه ولاخه كانيان
تووشى دمرده دل هاتن.

أَقْلَبَ العنبُ: تريه كه ناوه كهى وشك
بوو بووبه ميوز.

أَقْلَبَ الحُبْرُ: نانكه كهى هه لگه پرايه وه
بۆنه وهى ديوى ناوه وهى بيرزئ.

قَلْبَ الشَّيْءِ: بۇ موباله غه له ماناى
(قَلْبَ) دئ ۵ دمگوترى:

قَلْبَ الأمر: له ناكام و دواړوژى كارمکان
ورد بۆوه.

إِنْقَلَبَ: بۇ موتاومعهى (قَلْبَ) دئ ۵
گه پرايه وه بۇ دواوه پۆبى پشتى
هه لكرد.

تَقَلَّبَ فِي الْأُمُورِ: به ويستی خوځی

دمستی ومردايه کاروبار موهو ئال

وگورې تيدا کردن ۵ دمگوترئ:

(فلان يتقلب في أعمال السلطان) ۵

فلانکس دمست له کاروباری پاشاوه

دمدا.

تَقَلَّبَ فِي الْبِلَادِ: به ناو ولات دا گهړا ۵

هاتوځوی کرد.

الْإِنْتِغَالِب: کودمدا ۵ هه لگيرپانه وې شت

له باريکمه وې بړ باريکی تر ۵

گورپانکاری له دمسه لات دا؛ لابردي

کومه لتيك له فهرمانرې وواو

دمسه لاتدارو دانانی کومه لتيکی تر،

يان هر نه وانه ی که فهرمانرې وواکان

لادمبهن خويان دمسه پيئن ۵ له

زاراوی جوگرافي دا (الانقلاب)

بريتيه له گهړپانه وې خور لهو

پهړې مه وداي خويوه بهرامبر

زموي نه م حالتهش سالي دووچار

رودمدا جاريکیان له سهرمتای

ومرزي زستان دا جاريکی تريشيان

له سهرمتای ومرزي هاوين دا.

الْقَائِبُ: قايب؛ جا قايبي خشتو بلوک

بي يان قايبي نالتونو شتي تر بي.

الْقَائِبُ: به مانا (القائِب) دی ۵ خورمای

گه پشتمی سوره لگهړاو.

الْقُلَابُ: دمرديکه تووشي دل دمبي.

الْقَلْبُ: دل.

قَلْبُ كُلِّ شَيْءٍ: ناومړاستی شتو کاکله ی

شت.

قَلْبُ النخلة: کرؤکی دارخورما.

قَلْبُ الشجر: کرؤکی درختو نه وې که

نهرمه و مگوو پشو و وایه ۵ دمگوترئ:

(رَجُلٌ قَلْبٌ): پياوړکی ومجاخزادمو

رسمه نه.

الْقَلْبُ: که بړ درختو دارخورما

به کارهات به مانا (الْقَلْب) دي واته:

کرؤکی درختو دارخورما ۵

بازنه ی په ک نه خشو شيوه.

الْقَلْبَةُ: هه نگواتن به قولاب.

الْقَلْبُ: که سيك زور نه مېهرو نه وېهرو

ئال وگور بکا ۵ دمگوترئ: (رجل

خَرُلٌ قَلْبٌ) پياوړکه ليزان و

شارمزيه به گورپانی کاروبارمگان.

الْقَلْبُ: به مانا (الْقَلْب) دي.

الْقَلْبُ: بير.

الْقَلْبُ: پاچيکه زموي کشت وکالي پي

هه له وگير دمکري.

الْقَلْبُ: فرت و فيل.

الْقَلْبُ: که سيك تووشي نه خوشي دل

بووي ۵ دمگوترئ: (كَلَامٌ مَقْلُوبٌ)

فسه يمه که له پيرموي خوي لادراوه.

قَلَّتْ قَلْتًا: رويه روی له ناوبردن بؤوه ۵

داومشا.

قَلَّتْ فُلَانٌ: فلانکس لاواز بوو، گوشتی کم بوو.

أَقْلَتْهُ: روبه‌روی له‌ناوچونی کردموه ۵ ده‌گوتری:

أَقْلَتْهُ السَّفَرُ البَعِيدُ: سه‌فهری دوور خستیه حاله‌تی هیلاکه‌ته‌وه ۵ دایوم‌شان‌دو تی‌کی دا، پزانندی گه‌ناندی.

الْقَلْتُ: چال و قولکه له‌به‌ردا ۵ به‌رداو ۵ ده‌گوتری:

قَلْتُ السَّيْلَ: چال و به‌رداو.

قَلْتُ الْحَاصِرَةَ: قولایی که‌له‌که.

قَلْتُ الْعَيْنَ: قولکه‌ی چاو.

قَلَّتِ الرِّكْبَةُ: رمفیسک ۵ (رجل قَلَّتْ) بیایوئکی گزو کوئه‌وار.

الْقَلْتَةُ: نیوان دوولای سمیل.

الْمَقْلَاتُ: ناهرم‌تی‌که مندالی بو

رانه‌ومستی ۵ یان ناهرم‌تیک یه‌کجار

مندالی بیی و ئیتر له‌سک

بومستی‌ته‌وه.

الْمَقْلَةُ: شوینی تی‌دا هه‌وتان و خه‌ته‌رناک ۵ شوینی ترسناک.

قَلِحَتِ السَّنُ قَلْحًا: ددانی په‌نگیان گورا

به‌وه‌ی که‌وا به‌لخی زمرد یان سه‌وز

دایپو‌شین ۵ (فهو اقلح وهي قلحاء).

قَلَحَ الرَّجُلُ: چارمه‌ری زمردبوونی

ددانی فلانی کرد.

الْأَقْلَحُ: قالونچه.

الْقُلَاحُ: به‌لخی زمرد یان سه‌وز که ددان

داده‌پو‌شی.

الْقِلْعُ: پو‌شاک‌ی چلکن.

قَلَدَ الشَّيْءُ قَلْدًا: شته‌که‌ی چه‌ماندموه ۵

ده‌گوتری:

قَلَدَ الْحَدِيدَةُ: ئاسنه‌که‌ی چه‌ماندموه

به‌سمر شته‌که‌دا.

قَلَدَ الْحَبْلُ: حه‌بله‌که‌ی بادا.

قَلَدَ الْمَاءُ فِي الْحَوْضِ: ئاومه‌که‌ی له‌حه‌وزمکه‌دا

کو‌کردموه.

قَلَدَ الْحُمَى فُلَانًا: فلانکس هه‌موو رو‌ژی

تای ئی دئ.

قَلَدَ الزَّرْعُ: کشت و‌کاله‌که‌ی ئاو دا.

أَقْلَدَ الْبَحْرُ عَلَيْهِمُ: ئاوی دهریا‌که

دایپو‌شین و غه‌رقی کردن.

قَلَدَ الْقِلَادَةُ: ملوانکه‌که‌ی کرده‌ ملی.

قَلَدَ الْبَدْنَةُ: شتی‌کی له‌ملی حوشره‌که

کرد بوئه‌وه‌ی بزاندري که حوشری

دیاری و قوربانیه.

قَلَدَ فُلَانًا السَّيْفَ: حه‌مایه‌لی

شمشیره‌که‌ی له‌مل کرد.

قَلَدَ فُلَانًا نِعْمَةً: نازو نیعمه‌تی به‌خشی

به‌فلان ۵ بیایو‌متی له‌گه‌ل فلانکس

کرد.

قَلَدَ قِلَادَةً سَوْءً: هه‌جوی فلانی کرد

جوینی پی‌دا.

قَلْدٌ فَلَانًا الْأَمْرَ أَوْ الْعَمَلَ: کارمه‌ی
خسته نه‌ستوی فلان.

قَلْدُ الشَّيْخِ حَبْلُهُ: پیرمه‌یردمکه به‌هوی
پیری خه‌رمه‌فاوییه‌وه گوی‌ی لی
پاناکیرئ و هیچی به‌مقسه ناکرئ.
قَلْدٌ فَلَانًا: شوین پنبازی فلانکه‌س
که‌وت له گو‌فتارو کرداردا به‌بج
لی کوئینه‌وه وردبوونه‌وه
ده‌شگوترئ: (قَلْدُ الْقِرْدِ الْإِنْسَان)
مه‌یمونه‌که لاسایی مرفوی کردموه.

تَقَلَّدَ الْقِلَادَةَ: ملوانکه‌ی له‌مل کرد.
تَقَلَّدَ السَّيْفَ: شمشیری له‌شان کرد.
تَقَلَّدَ الْأَمْرَ: کارمه‌ی له‌نه‌ستو گرت.
إِقْلَوْدُهُ النَّعَاسُ: هه‌منوزو خه‌وه‌منوچکه
به‌سه‌ریدا زال بوو.

الإِقْلِيدُ: نه‌لقه‌یه‌که ده‌کریت‌ه لوتی
حوشتر ۵ کلیل ۵ مل ۵ (ك: أَقْلَاد).
التَّقَالِيدُ: داب‌ونه‌ریت که چیناوجین
پاشینه له پیشینه وهری ده‌گرئ.
الْقِلَادَةُ: ملوانکه له زپرو زیو مت‌ومیرو
و شتی به‌نرخ ۵ ویسامی پیز لینانه
حوکه‌مه‌ت و هه‌رمان‌په‌وا ده‌به‌خشئ
به‌که‌سانیک‌ی لی‌هاتوو له‌بوارئک دا ۵
(ك: قِلَاد).

قِلَادُ الشَّعْرِ: شیعری نه‌مر شیعریک
که به‌درئ‌زایی پوژگار له‌بیر
نه‌چیت‌ه‌وه له‌دلی خه‌ئک دا بی.

الْقَلْدُ: بازنه‌ی بادراوو له‌زیو
دروستکراو.

القَلْدُ: به‌شه ناو بو ناودیری کشت‌وکال
۵ ده‌گوترئ: (سَقَيْنَا أَرْضَنَا قِلْدَهَا)
زموییه‌که‌مان به به‌شه‌ناوی خوی
ناودیر کرد ۵ (وَسَقْنَا السَّمَاءَ قِلْدًا
كُلَّ أَسْبُوعٍ) هه‌موو هه‌فته‌یه‌ک
ناسمان بره ناویکی بو باراندوین ۵
ده‌شگوترئ: (أَعْطَيْتَهُ قِلْدَ أَمْرِي)
کاروباری خوم پی سپاردوو.

الْقِلْدَاءُ: (نَاقَةُ قِلْدَاءٍ) حوشتریکی مل
دریژه.

الْقَلْوْدُ: بیرئک ناوی زور بی.
القِلِيدُ: گه‌نجینه ۵ مه‌خزن.

القِلِيدُ: شریت ۵ ده‌شگوترئ: (حَبْلُ
قِلِيدٍ) حه‌بلی بادراو.

الْقِلَادُ: گه‌نجینه ۵ عه‌مبار ۵ کلیل ۵
(ك: مَقَالِيدُ) ۵ قورشان ده‌مه‌رموی:
﴿لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَاوَاتِ﴾ ۵
ده‌شگوترئ: (أَلْقَيْتَ إِلَيْهِ مَقَالِيدَ
الْأُمُورِ) کاروبارمکان و نه‌منج‌ام دانیان
خراونه‌ته نه‌ستوی نه‌وه.

الْمَقْلَدُ: بیژنگ: نامیری پیوانه ۵ داس ۵
کلیل.

رَجُلٌ مَقْلَدٌ: بیایوکه گه‌یشتوته ته‌مه‌نی
کاملی.

الْمَقْلَدُ: شوینی ملوانکه ۵ شوینی قاپشی

شمشیر و شتی و ا لهناو شان دا ۵
نهسپی پيشكهوتوو له گۆره پانی
پيشپرکی دا .

مَقْلَدَاتُ الشَّعْرِ: شيعری نهمر.
الْمَقْلُودُ: حه بلی بادر او و گشت کراو ۵
(سوار مَقْلُود) باز نهی باهه لدر او.
قَلَزَ الجِرَادُ قَلَزًا: کولله که کلکی له زموی
چه قاند.

قَلَزَ فلان: فلانکس شهل بوو.
قَلَزَ العصفور ونحوه: چۆله که که بازی دا.
قَلَزَ فلان: فلانکس به هه لمزین ناوی
خواردموه.

قَلَزَ بالشين: شته که ی هری دا.
قَلَزَ فلاناً: له فلانکسی دا.
قَلَزَ فلاناً اقتداحاً: چه ند پیا له یه کی
شله مهنی به فلانکس خواردموه.
قَلَزَ الجراد: بۆ زیدمروپی له مانای (قَلَزَ)
دی.

اِقْتَلَزَ الكأس: پیا له که ی هه لقرپاند.
تَقَلَزَ: چوست و چالاک بوو.
تَقَلَزَ الوعل: که نه کی و یه که بازی دا.
الْقَلَزُ: (رجل قَلَزَ) پیا و یه که زمعیفو
لاوازه.

القِلَزُ: پیاوی به هیزو توانا ۵ مس که
ناسن کاری لی نه کا.
قَلَزَمَ فلان: فلانکس هات و هاواری کرد

قَلَزَمَ الشَّيْئُ: شته که ی قوت دا
هه لیلوش.

تَقَلَزَمَ فلان: به هو ی به خیلی و
چاو چنۆکی مرد.

تَقَلَزَمَ الشَّيْئُ: به مانا (قَلَزَمَهُ) دی.
القِلَزَمُ: به درموشت و له نیم.

القِلَزُمُ: شاریکی گۆنه، نیستا شاری
سو یس له میصر له شوینی نه و
شاره بنیات نراوه ۵ (بحر القِلَزُم)
دمریای سور.

قَلَسَتْ نَفْسُهُ قَلَسًا: نه فسی خراپ بوو.
قَلَسَ الرجلُ قَلَسًا وقَلَسَانًا: پیا و هه
پر په دهمی خواردن و خواردنه و ه ی
هی نایه وه، هر قینه ی هاته وه.

قَلَسَ الإناءُ ونحوه: قاپه که، به رمیله که،
مه نجه نه که سه رپژی کرد ۵ دمگوتری:
(قَلَسَ البحرُ بالزبد) دمریا که فی هری
دا.

قَلَسَتْ الطَّعْنَةُ بالدم: زمبره که خوینی
دمر هینا.

قَلَسَ فلان قَلَسًا: فلانکس زوری بیره
خواردموه ۵ پمقص و سه مای کرد له
خوشیا ۵ گۆرانی چاکی گوت.

قَلَسَتْ السحابة الندى: هه و ره که
شه ونمی هاویشت.

قَلَسَ النحلُ العسلَ: هه نگه که
هه نگونه که ی خواردموه.

قَلَسَ لَفْلَان: دهستی بؤ فلان خسته

سمر سنگی و ملکه چی بؤ نواند.

قَلَسَ فِلَان: فلانکس دمفی لیداو

گورانی گوت ۵ یاری غهمرپوینی

نمنجام دا بؤنهوی بینهران که یفو

شادیی پویان تی بکا.

قَلَسَ فِلَانًا: قهله نسووه و فیسی له سمری

فلانکس کرد.

تَقَلَسَ: قهله نسووه له سمر نا.

الْإِنْقِلَاسُ: ماسیه که و مکوو مار ده چی

پیی دمگوتری: (لعان السمک).

الْقَلَسُ: رشانوه، رشو ۵ حبلیکی

نهمستووره بؤ که شتی به کار

دمهیندری ۵ (ک: أقلاس).

الْقَلَّاسُ: قهله نسووه دروستکهر،

و مستای قهله نسووه ۵ دمشگوتری:

(بحر قلاس) دمرپایه که کهف فری

دهدا.

الْقَلْنَسُوءُ: فیسیکه، کلاویکه

هممه جورده، پو شاکی سمره ۵ (ک:

قلانس و قلانیس).

الْقَلِيسُ: ههنگوین.

لِلْقَلَسُ: نهو که سهی یاری غهمرپوین

نمنجام دما ۵ یاری وادما غهمو

خهفتهی بینهران برپه وینئ.

قَلَسَ الشَّيْءُ قُلُوسًا: شته که نزیک بؤوه و

هاته مهالی ۵ ویکهاته وه.

قَلَسَ الثَّرْبُ بَعْدَ الْغَسْلِ: قوماشه که دوی

شتن تیچوو ویکهاته وه و کورت و تهسک

بؤوه.

قَلَسَ الظِّلُّ عَنِي: سیبهرمه که هه لکشاپه وه و

که م بؤوه.

قَلَصَتِ الشَّفَةُ: لیومه که هه لگه پاپه وه.

قَلَسَ الْبَشْرُ أَوْ الْغَدِيرُ: بیرمه که یان

زه لکاومه که زوریبه ناومه کی رچوو.

قَلَسَ الْقَوْمُ: خه لکه که خرپوونه وه و

رپویان کرد.

قَلَسَ الرَّجُلُ: پیاومه که رپوشت.

أَقْلَصَتِ النَّاقَةُ: حوشرمه که شیر ی تیدا

نهما ووشکی کرد.

قَلَسَ الشَّيْءُ: بهمانا (قَلَصَ) دی.

قَلَسَ الْبَرْعُ: زریبه که ویکهاته وه.

قَلَصَتِ الدَّرَابُ: ولاخه کان پهله یان کرد

له رپوشتن داو بهردموام بوون.

قَلَسَ بَيْنَ الرَّجُلَيْنِ: دوو پیاومه کی لیک

جیا کرد نه وه له شهر و جنی و

به په کدان.

قَلَسَ ثَوْبُهُ: کراسه که هه لکرد.

تَقَلَسَ الشَّيْءُ: بهمانا (قَلَصَ) دی.

الْقَلَصَةُ: (قَلَصَةُ الْبَشْرِ) هه لقولانی ناو

له ناو بیردا.

الْقَلَّاسُ: حوشر دوش ۵ (ماء قلاص)

ناوی هه لقولا و بهرزموه بوو.

الْقَلْرُصُ مِنَ الْإِبِلِ: جوانوه حوشری

تی که سمرپا و تا دهگاته ته مهنی

نۆسالى ۋ لەو تەمەنە بەو لاوہ پىيى
دمگوترى: (التافة) ۋ بيجوہ نوعامہ ۋ
بيجوہ حوبارا.

الْقَلْبُ: (فرس مُقْلَص) ئەسپىكى ھاج
درىزو گەدە بچوگە.

الْقَلِيْطُ: قۇرى.
الْقَلِيْطُ: گونھاساۋ، گون قۇرو گون زل.
الْقَلِيْطَةُ: بەمانا (القَلِيْطُ) دى.

قلاروز: (مسمار قلاروز) بزمارى
بورغى، كە بە بادان رۇدەچى نەك
بە داکوتان.

قَلَعَهُ قَلْعًا: دمرى ھىنا، ھەلى كەند.
قَلِعَ الرَّاكِبُ: سوارمكە نەيتوانى لەسەر
زىنەكە خۇى بگرى.

قَلِعَ الْمَصَارِعُ: زۇرانبازمكە لەكاتى
زۇرانبازى و بەربەرەمگانى قاچى
چەسپاۋ نەبوون و خۇى نەگرت.
أَقْلَعَ الشَّيْئُ: شتەكە دمرگەوت و
پەردەى لەسەر لاجوۋ ۋ دىگوترى:
(أَقْلَعَ السُّحَابُ) و (أَقْلَعَتِ الْغَمَةُ).

أَقْلَعَتِ السَّمَاءُ: ئاسمان لە باران باراندن
و مستاپەوہ ۋ قورئان دىفەرموى:
(وَيَا سَمَاءُ أَقْلِعِي).

أَقْلَعَ عَنِ الْأَمْرِ: وازى لە كارمكە ھىنا
دەستى لە ئىشەكە ھەنگرت.
أَقْلَعْتَ عَنْهُ الْحُمَى: لەرزوتاكە وازى ئى
ھىنا تووشى نەبوۋە.

أَقْلَعَ الْمَلَأَحُ السَّفِينَةَ: كەشتىوانەكە ئالاي
كەشتىيەكەى بەرز كردموہ و ئامادە
بوو بۇ رۇپشتن.

أَقْلَعَ الْمَدِينَةَ: شارمكەى وا دروستكرد
ومكوو ھەلاۋ شورا ھايىم و پتەو بى.
قَلَعَهُ: بۇ موبالەغە لەماناى (قَلَعَهُ) دى.
إِقْلَعَهُ: بەمانا (قَلَعَهُ) دى.

إِقْلَعَ الشَّيْئُ: شتەكەى پھاند.
إِقْلَعَهُ: بۇ موتاومەى (قَلَعَهُ) دى.
إِقْلَعَ الْبَعِيرُ: حوشترمكە ساغ و سەلىم
بوو كەوت و مردار بۆۋە.

تَقْلَعُ فِي مِشِيْتِه: لە رۇپشتن دا
مامناومەندىى بوو ۋ رۇپشتەكەى
بەجۇرئىك بو وەكوو ئەوہ
لەبەرزايىبەوہ داپەرئتە خوار.

الْقِلَاعُ: شىراعى كەشتى.
الْقِلَاعُ: نەخۇشەكە توشى ئازەل
دەبىئ و لەناكاۋىك دىكەوئ و مردار
دەبىتەوہ ۋ قورگ كەناۋى تىدا
نامىنىئ و وشك دەبىتەوہ و شەقار
شەقار دەبىئ ۋ نەخۇشەكە تووشى
مەندالى بچوك دەبىئ، دياردەكەشى
ئەوہىە خالى سېى لەدەم و قورگىدا
پەيدا دەبن، ئەم نەخۇشەكە
دەتەنئەوہ.

الْقِلَاعَةُ: بەردىكى گەورە، دركە
شاخىكە لەناۋ سارادا ۋ بەردىك يان

که مسکه گل که له زموی
هه لدمکه ندری و دهاویژری و
دمگوتری: (رماه بقلاعة) که مسکه
گل یان بهردیکی پندا دا و یان به
به لکه بهکی بههیز بیدنگی کرد.

القَلْعُ: تیشوی شوان و پنداویستی و
چه کوچ و ته شوینی و مستای دیوار.
القَلْعُ: شیرای که شتی و (ك: قَلْعُ
و قِلَاع و قِلْعَة).

القَلْعُ: پیاوی به توانا بو پویشتن و
خوشرو.

القَلْعُ: نه و کاتهی لهرزوتا دهرپوخته وه و
نه و کرپزو پرزو شتانهی لهرمر
پیستی گروئ دمرده که ون.

القَلْعُ: (شیخ قَلْع) پهره میردیکه
به هیواشی راست دمبیته وه.

القَلْعَةُ: هه لا، دزوعاصی له کیودا و
نهام و توله درمخت که له دارمکه
دمکریته وه بو رواندن و شتی وا و
نه و دارخورمایه ی له رمکه وه
هه لدمکه ندری.

القَلْعَةُ: درز.
القَلْعَةُ: پیاوی زمعیض و لاواز و پیاویک
خو به سمر زینه وه نه گری و
درمختیک له پیشه وه هه لکه ندرایی
و مال و سامانی ته مه ن کورت،
کالایه ک زور نه مینیتیه وه و مالی

به نامانهت و هرگریاو و دهگوتری:
(الدنيا دار قلعه) دونیا شوینی
گورانکارییه و (هو علی قلعة) نه و
له سمر سه فهره و (هو مجلس قلعة)
خانومه که مان شوینی کاتییه و ملکی
خومان نیه.

القَلْعِي: رمصاصی باش: که زور سپی
بی.

القَلْعُ: پوولیس و نه و که سه ی لای پاشا
به خرابه یاسی خه لک دمکاو دژیان
دمدوئ و گور هه لدمرهمو و کفن دز و
دروزن.

القَلْعُ: (قوس قلوع) که وانیکه زووزوو
له جه مسمری خوئی دمرده چی و
هه لدمکه مریته وه.

القَلْعُ: هوجمه قانی نه و نامیری بهردی
بی دهاویژری.

القَلْعُ: نه و که سه ی نه خوشی
(القَلْعُ ی توش دمبی).

قَلَفَ الشَّجَرَةَ وَغَيْرَهَا قَلْفًا: توپکله که ی له
درمخته که دامالی.

قَلَفَ الظَّفَر: نینوکه که ی له بن را دهرهینا.

قَلَفَ الْحَاتِنِ الْقَلْفَةَ: خه ته نه که ره که پیستی
سهره وانیکه مندالمه که ی لی کردموه.

قَلَفَ الدُّنْ وَغَو: پهرده ی لهرمر کولینه که
هه لدایه وه.

قَلَفَ السَّفِينَةَ: که شتییه که ی ناماده کردو

کون و کهله بهر مگانی به لیف و توپکله
دار گرتن و به قیر روکشی کرد ۵ (فهر
مقلوف و قلیف).

قَلَفَ قَلْفًا: خهته نه نهکراوه، پان پیستی
سهری وانیکی گه وره بوو ۵ (فهر
أقلف).

قَلَفَ السَّيْفُ: کهشتیه کهی ناماده
کردو به توپکله دار درزو کونه کانی
گرتن و به قیر روکشی کرد.
إِثْقَالَ الظَّفَرِ: نینوکه کهی له بن را
دمرهینا.

إِنْثَقَلَتْ سُرَّتُهُ: ناوکی هاوسا ۵ گه وره
بوو.

القِلَافَةُ: کهسیک پیشه ی نه وه بی
کون و کهله بهری کهشتی بهاخنی و
به قیر کهشتی روکشی بکا.

القِلَافَةُ: توپکل ۵ کومه نه بهر میه کن
له بنکی گوئی همدی رومکا ههیه.

القُلْفُ: شوینی بهرده لان و زبر.

القُلْفَةُ: نهو پیستی خهته نه کمر
دمپرئ له وانیکی کوپ.

القُلْفَةُ: به مانا (القُلْفَةُ) دی.

القَلِيفُ: میوه ی وشکه و بوو، وشکه وه
کراو.

القَلِيعُ: نهو پرژو پرشکانه ی له ناسنی
سورمه و کراو بلاو دمی نه وه له کاتی
کوتانی به چه کوچ له سهر سندان ۵

قَوِرُو لیته: که ناوکه ی روجوو
وشکه وه بوو شمه قار شمه قار بی.

قَلَقَ الشَّيْءُ قَلَقًا: شته که ی جولاند.

قَلَقَ الهمُ وغیره نلاا: خه مو خه همت
فلانکه سی خسته دله راوکی.

قَلَقَ قَلَقًا: حه راسانی ئی هه لگیراو
حه جمنی نه بوو، له هیج شوینیک
جگیر نه بوو.

أَقْلَعَتِ النَّاقَةُ: حوشرمه که ته که ته کی

به باره که ی کرد ۵ پان نهو
شتمه که ی له سهر پشتی حوشرمه که
بوو له فقه له می کرد.

القَلَقُ: دلهر اوکی (حاله تیکی

ئینفیعالییه تایبه ته به هه بوونی
ترس له رودانی شتیک له داهاتوو).

المِثْلَاقُ: کهسیک زور راپا بی و
دلهر اوکی زور بی ۵ ده گوتری:

(رجل مِثْلَاق) و (امراه مِثْلَاق).

القُلُقَاسُ: رومکیکی کشت و کالیه له

بپری (القُلُقَاسِيَّة) به لاسکه که ی
ده کوئیندری و ده خوری.

قَلَقَلْ فِي الْأَرْضِ: به ناوی زهوی دا
رؤیشت.

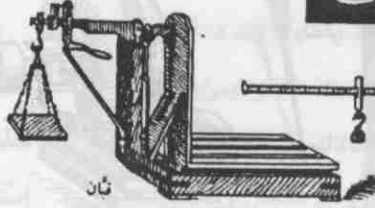
قَلَقَلْ الشَّيْءُ: شته که ی جولاند،
شته که ی خسته ته که ته ک.

قَلَقَلْ الحَزْنَ دَمْعَةً: خه همت فرمیسی
پی رزاندن.

صناعات

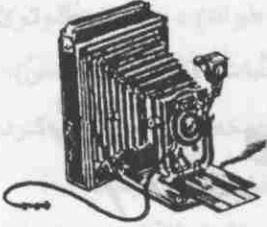
میزان او ت

فیان

فیان

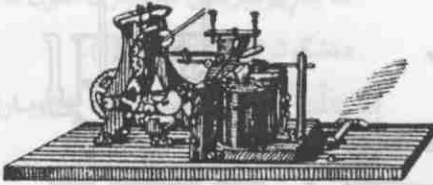
آلة تصوير

هاتف اوتوماتيكي

هاتف او تلفون

مذبذب البرقيات

مذبذب

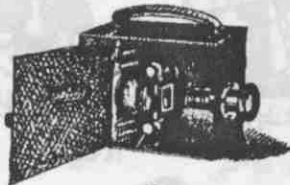
بون مكبر للصوت

حك او بوصلة

مجهز

باعة الاشباح او آلة سينما

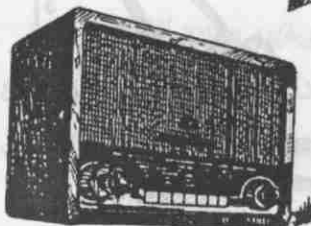
مكبر الصوت

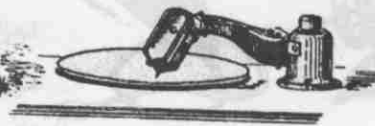
أسطوانة

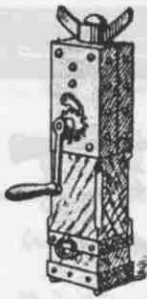
میزان الحرارة

موجات اوراديو

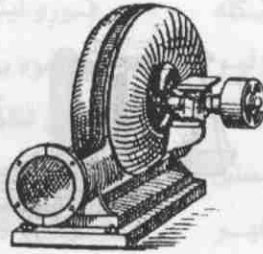
حاك او فونوغراف

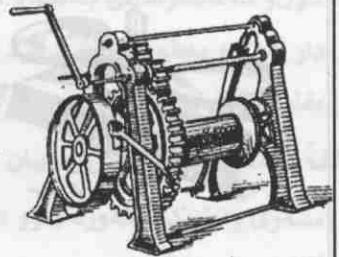
رافعة الانتقال (ونش)

مِفْكَ البراعي

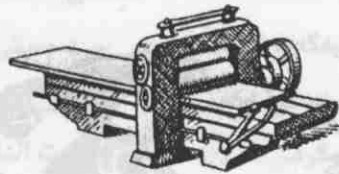
مِرْوَحَة

خَبْرِيَّة

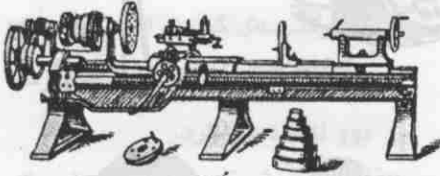
مِطْرَقَة

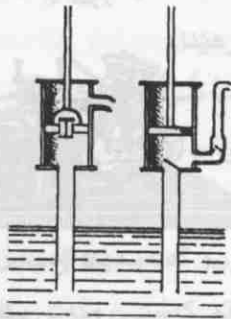
مُصَفِّحَة المادَن

كَمَّاشَة

مِخْرَقَة

مِصْفَحَة دَائِمَة مِصْفَحَة جَائِدَة

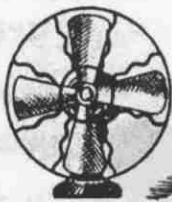
أَوْعِيَة مُتَعَلِّقَة

مَكْرَاة عَلَى الكَهْرَبَاء

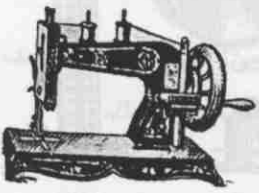
مِصْفَحَة

مِرْوَحَة

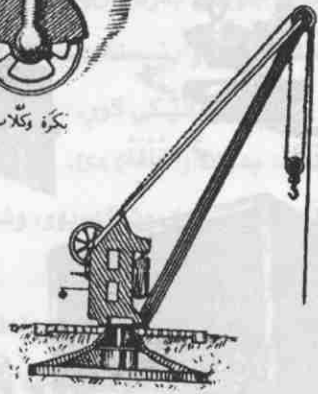
بَكْرَة وَكَلَال

مَكْنَة خِيَاة

مِخْلَق عَلَى الكَهْرَبَاء

مِرْفَاع أَوْ مُخْمَس

تَقْلَقَلْ: جم و جَوَلَى کرد.

تَقْلَقَلْ فِي الْبِلَادِ: به ناو و لَات دا گهړا.

الْقَلَقِلْ: كه سِيَك خِيَرَا بِي و بجي،

چوست و چالاک بِي له مسه مړ دا ۵

دمگوتری: (فِرْس قَلَا قِل) نه سپي کی

ر مسه نو گورجو گوڼه.

الْقَلَقَلَّةُ: لمزانستی ته جوید دا گوتنی

پيتي کی ساکينه به شي نو ی

بزويني کی سوک نه م حالته ته له

پيته کانی (قطبجد) دا دپته دی.

قُلَّ الشَّيْءُ قَلَّةً: شته که که م کوړو ناوازه

بوو، واش دهبی پيتی (ما)

به کو تايي به موه دملکين لدری و

دمگوتری: (قُلَّما).

أَقْلَ فلان: فلانکس همزار بوو ۵ که می

هینا.

أَقْلَ الشَّيْءِ رَمْنَه: شته که که م کرده و

۵ دمشگوتری: (أَقْلَ فَعْلَ کذا) نه و

کاره نه کرده (همر له بناغهموه

نه مکرده و).

أَقْلَ الشَّيْءِ: شته که که م لگرتو به مزی

کرده و ۵ هورنان دهمرموی: ﴿حَتَّى

إِذَا أَقْلْتُ سَحَابًا يُقَالُ سُقْنَاهُ لِبَلَدٍ

مِيَّتٍ﴾.

قَالَتْ لَهُ الْعِطَاءُ: به خششه که می

که مکرده و.

قَلَّ الشَّيْءُ: شته که که م کرده و.

قَلَّ الشَّيْءُ فِي عَيْنِهِ: شته که که به که م

خسته به رچاوی نه و ۵ هورنان

دمهمرموی: ﴿وَيُقَلِّلُكُمْ فِي أَعْيُنِهِمْ﴾.

تَقَلَّلَ الشَّيْءُ: شته که که به که م بیني.

إِسْتَقَلَّ: به مزی بوه ۵ دمگوتری: (إِسْتَقَلَّ

الطائرُ فِي طَيْرَانِه) ۵ همروا دمگوتری:

(إِسْتَقَلَّ الثَّباتُ، وَإِسْتَقَلَّتِ الشَّمْسُ).

إِسْتَقَلَّ القومُ: خه لکه که په مویان کردو

شوينی خو یان جی هیشت.

إِسْتَقَلَّ فلان: فلانکس سه ربه خو بوو

له به رپو مبردنی کاروباری خو ی دا ۵

دمشگوتری: (إِسْتَقَلَّ بأمره).

إِسْتَقَلَّتِ النُّوْلَةُ: دمو لته که کاروباری

سه ربه خو یی خو ی ته و او کرد

دمسه لاتی یاسای خو ی به سه ر

ولاتی دا په پړه و کردو نازادانه و

سه ربه ستانه به رپو ی برد.

إِسْتَقَلَّ الشَّيْءُ: شته که که به که م بیني ۵

شته که که م لگرتو به مزی کرده و.

إِسْتَقَلَّتِ الرُّعْدَةُ فلاناً: لم مزی و شه پله

تووشی فلان هاتووه.

الْأَقْلِيَّةُ: که مینه ۵ پی چه وانه ی

(الأكثريه) به ۵ (ك: أقليات).

الْقِلَالُ: نه و دارانه ی توله میوی پی

له مزی به مزی دمگوتری موه ۵ که پری

میو.

الْقِلَالُ: که م ۵ (ك: قُلِّلَ).

قِلَالَةُ الْجَبَلِ: تۆپه لاکى كۆو ۋ

سمرانسهرى كۆو.

القِلُّ: لمرزمو شه پله ۋ دهنكه تۆم كه

تاكتاك و لاواز برؤى.

القُلُّ: كه ۋ دمگوترى: (شئى قُلُّ)

شتىكى تاكه، كه مه ۋ پياوى

كورتبه بالا ۋ كولمبنه ۋ دمشگوترى:

(هو قُلُّ بن قُلُّ) نازاندريى باوك و

باپىرى كئيه.

القُلَّةُ: پاپه پين ۋ پزگار بوون

له هه زارى، لهنه خوشى.

القِلَّةُ: كه مينه: پئجه وانهى (الكثرة) ۋ

يه كه به مانا زۆرينه يه ۋ (ك: قِلَلٌ).

القِلَّةُ: قاپئكه له سواالت دروست

دمكرى بۆ ئاو تيدا خواردنه وه ۋ

كوپهو كوئينه ۋ (قِلَّة كل شئى)

تۆپه لاکى شت ۋ (ك: قُلُّ وقِلال).

القِلِيَّةُ: زورئكه وكموو خه لومخانهى

رپه نه كان واپه.

القِلِيلُ: كه ۋ پئجه وانهى (الكثير) ۋ

ناوازمو نادر ۋ كورتبه لالو كولمبنه ۋ

جهستبچوك ۋ (ك: اقلاء) ۋ واپش

دمبى وشهى (قيليل) به مانا نه بوون

دئى دمگوترى: (رجل قليل الخير)

پياوئكه بئى خيرو بئره ۋ خيىرى

له دست نايه ۋ (ما أخذت منه قليلة

ولا كثيرة) هيجم ئى ورنه گرت

نه كه م نه زور.

قَلَمَ العودِ قَلَمًا: چله درمخته كهى بىرى،

دايدا كردى به قه لهم.

قَلَمَ القَلَمِ: قه لهمه كهى دادا.

قَلَمَ الظُّفْرِ: نينۆكى كرد نه بهيشت درئز

بن ۋ به مروفى بئى دمه سلات دمگوترى:

(مقلم الظفر).

قَلَمَ: بۆ موباله غهى ماناى (قَلَم) دئى ۋ

دمگوترى: (قَلَم ظُفْرَة) زمعيفو

لاوازى كرد، دمه سلاتى ئى سهندموه،

زه ليلى كرد.

قَلَمَ الشجرة: وشكه ل و لقو پۆبى بئى

كه لكى درمخته كهى ئى كردموه

بۆ نه وهى درمخته كه به يئز بئى.

الإقليم: دمه رو همرئم ۋ له جوگرافى

كۆن دا زموى دابه شكراوه بۆ حموت

ئيقيم.

القائم: پياوئك ژنى نه هينايى يان

نافرمتئيك ميژدى نه كردبئى.

القَلَمُ: پينوس ۋ قه لهميك پئى

بنووسرى ۋ (ك: اقلام وقلام).

القَلَمُ المَقصُ: پئشى دمگوترى: (القلمان)

نه و سمره تيرميه كه له قومارو

قورعه و پشك دا به كار دمه يئندريى ۋ

(جَفَّ القَلَمُ) كار براوتموه و برپار

تمواو بووه.

قه لهم چهند جۆرئكى هه يه: (قه لهم

رمصاص، قه لهم جاف قه لهم
مهره کعب، قه لهم ماجیک، قه لهم
تصحیح).

القَلَامَةُ: نهو پارچه یه ی له نینۆك یان
له سم یان له دار دا دهرئو
دمتاشری.

(قَلَامَةُ الظَّفَر) نمونه یه که
دههیندریته وه له که می و شتی بی
نرخ دا.

القَلَامُ: نامیری قرتاندن و تاشین،
نینۆك که مر.

القَلَمُ من القصب ونحوه: گری نیوان
دوو بۆری قهغه ژاژه که ه (ك):
مَقَالِم).

القَلَمَةُ: قه لمدان، نهو زمره ی قه لهمی
تیده مخری.

قَلَّتِ الدَّابَّةُ قَلْرًا: و لاخه که سوار که ی
رهاند.

قَلَى الدَّابَّةُ: به خیرایی و لاخه که ی ئی
خوری.

قَلَى الصَّبِي الْقَلَّةُ أَوِ الْكُرَّةُ: منداله که
به دار که (به شه بکه که) له تۆپه که ی
دا.

قَلَى الشَّيْءُ: شته که ی پیگه یاند،
کولاندی، سوری کرده وه.

قَلَى الْمَبِّ وَاللَّحْمِ: گوله به پرۆزه یان
بریشکه که یان گۆشته که ی برژاند،
سوری کرده وه.

قَلَى فَلَانًا: قَلَى: فلان که سی بوغزانند،
وازی ئی هینا ه باشگوینی خست.

قَالِيَا: دوو مروغه که به کتریان
ناخۆش ویست.

تَقَلَّى الشَّيْءُ إِلَى نَفْسِي: شته که م لا
ناخۆش بوو.

تَقَلَّى فَلَان: فلان که س جه جیمینی ئی برا
و مکوو نه وه له سهر ناگر بی.

إِقْلَوْنِي الطَّائِرُ: باندمکه له ه پینه که پدا
به رز بۆوه.

إِقْلَوْنِي فَلَان فِي الْجَبَلِ وَنَحْوِهِ: فلان که س
جووه سهر کیوه که.

إِقْلَوْنِي الدَّابَّةُ: و لاخه که سوار که ی
رهاند.

إِقْلَوْنِي فَلَان: فلان که س سه مهری کرد
هه لبه زو دابه زی کرد جه جیمینی ئی

برا و مکوو نه وه له سهر ناگر بی ه
له شوینی خۆی دوور که وته وه.

إِقْلَوْنِي فِي أَمْرِهِ: له کار که پدا باشه که ی
کرد.

الْقَلَّةُ: هه لوك؛ داریکه نزیکه ی بیست
سانتیمه تره نه مسه رو نهو سه ری

باریک دمکری و ناو پرستی نه ستوره
به دار دمسست لیی دهرئو و

دهاو پزری و به یاری هه لوكین
ناسراوو مندال دمیکن.

الْقَلَاءُ: که سیك داره لوك و هه لوك

دروست بکا ۵ یان پیشه‌ی شت
 سورکردنه‌وه بی.
 الْقَلَاءُ: شوینیکه تاوهو نامیری شت
 سورکردنه‌وه‌ی ئی بی.
 الْقِلْوُ: شتی سوکو بچوک له‌هەر
 شتیك بی ۵ ولاحیک توانای
 رۆشتنی زۆر بی و باش بپروا.
 قَلَوِي: تایبتمه‌ندی همرشتیک
 نامادمبازی سورکردنه‌وهو برزانندی
 تیدا بی.
 قَلِي: ماده‌ی توانه‌وه ۵ کاوی توانه‌وه.
 الْقَلِيَّةُ: هەر خواردنیک سور بکریته‌وه
 ۵ شۆربابه‌که له گوشت و جگمر و
 شتی وادروست ده‌کری ۵
 خه‌له‌وه‌خانه‌و په‌رستگای پیاوه
 په‌نه‌کان.
 الْقَلِي: شوینی برزان‌دن و
 سورکردنه‌وه‌ی نۆک و فول.
 الْقَلِي: تاوه، یان همرشتیک
 خواردمه‌نی و شتی وای تیدا سوور
 بکریته‌وه.
 قَمَات الماشية قُمَاء: نازه‌که قه‌له‌و
 بوو.
 قَمَّ الرجلُ بالمكان قَمْنَا: پیاوه‌که له‌و
 شوینه مایه‌وه ۵ جیگیر بوو.
 قَمَّ الرجلُ وغيره قَمَاءً وقَمَاءً: پیاوه‌که
 بچوک بوو له‌پیش چاو هیج و وپوچ و

خویری دیار بوو.
 أَقَمَّا الْقَوْمُ: خه‌که‌که نازه‌که‌کانیان
 قه‌له‌و بوون.
 أَقَمَّا المرعى الماشية: له‌ومرگا‌که
 نازه‌که‌کانی قه‌له‌و کردن ۵ له‌ومری
 له‌ومرگا‌که‌یان پیکه‌وت و پیی
 قه‌له‌و بوون.
 أَقَمَّا الشَّيْءُ فَلَانًا: شته‌که فلانکه‌سی
 سه‌رسام کرد.
 أَقَمَّا فلان الشَّيْءُ: فلانکه‌س شته‌که‌ی
 بچوک کردمه‌وهو زه‌لیل و ژیرباری
 کرد.
 أَقَمَّا الشَّيْءُ: شته‌که‌ی کۆکردمه‌وه.
 تَقَمَّا الشَّيْءُ: شته‌که‌ی په‌ک دوی په‌ک
 کۆکردمه‌وه ۵ باشه‌که‌ی هه‌لگرت و
 خراپه‌که‌ی وه‌لانا.
 قَامَاءُ المكانُ: شوینه‌که‌ی بۆ گونجاو بوو
 پیی که‌وت.
 الْقَمَّ: شوینیک نازه‌لی تیدا بله‌ومری
 تا قه‌له‌و دمبن.
 الْقَمَاءُ: همرزانی و خۆشی.
 الْقَمِي: زه‌لیل، بچوک، هیج و پوچ.
 قَمَحَ عن الماء قَمَحًا: سه‌ری له‌ ناوه‌که
 به‌رز کردمه‌وه به‌هۆی تیرخواردنه‌وه
 یان حه‌زنه‌کردنی له‌ ناوه‌که.
 قَمَحَ الشرابُ: ده‌می له‌ شه‌له‌مه‌نییه‌که
 گیرایه‌وه چونکه تیراو بوو یان تال و

تفت و سوپر بوو ته بیهه تی نهی برد.

أَقْمَحَ السُّنْبُلُ: گوته گمنمه که
دانه و پله که ی دمر که وت.

أَقْمَحَ الْقَمَحُ: گمنمه که پیگه بی.

أَقْمَحَ الرَّجُلُ: پیاو که سهری هه لپری
بهره و ناسمان و چاوی نوقاندن و
زه لیلی و بیچارمی خوی نیشاندان و
پاراپه وه.

أَقْمَحَ بَأْنَفِه: لوتی خوی بهرز کرد و
فیزی نواند.

أَقْمَحَ الرَّاکِبُ الدَّابَّةَ: سوار که لغاوی
ولاخه که ی بؤ دواوه کیش کرد.

أَقْمَحَ الْغُلَّ الْأَسِيْرَ: زنجیر که تینی بؤ
دیله که هیئا ناچاری کرد سهر بؤ
حهوا بکا ه فورئان دهفه رموی:
﴿فَهِيَ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ﴾.

إِقْتَمَحَ الْبَرُّ: گمنمه که کامل بوو بوو
به گمنمی تهواو.

إِقْتَمَحَ الْحَبُّ وَغَرِه: گمنمه که ی کرده
مشتیه وه بؤنه وهی بیکاته ناو
دممیه وه

إِقْتَمَحَ الشَّرَابُ: دمی له خواردنه وه که
گیراپه وه چونکه تینوی نه بوو یان
تامه که ی بهدل نه بوو.

تَقْمَحَ الْحَبُّ وَغَرِه: دانه و پله که ی بهلاوه
به سه ند بوو.

تَقْمَحَ الشَّرَابُ: به نابه دلی شهرا به که ی

خواردمه وه.

القَمَاحُ: که سیک له بهر هو یه که
نه خو شیه که ناو له ده می ناخوش
بی.

القُمَاحُ: نه خو شیه که توشی نازهل
دمبی و ناهیلئ ناو بخواته وه.

القِمَاحُ: حوشریکه ده چیته سهر ناو و
سهر بهرز دمکاته وه و ناوه که
ناخواته وه.

القَمَحُ: رومکی گیایی به دانه و پله که ی
مه یله و دریزه چالایی به کی
له ناو مرپاست دایه ده هاردری و ده کری
به نارد و جوړه ها خواردنی لی
دروست ده کری دانه و پله که پیشی
ده گوتری: (الْحِنْطَةُ، الْبُرُّ) به کوردی
گمنم.

القُمَحَةُ: نه ندازه ی نه وهی دم پرپکا
له قاوت یان له ناو.

القَمِيخَةُ: ههرشتیک پمنگی گمنمی بی
ه گمنم پمنگ بی.

القَمَاحُ: گمنم فروش.

القَمَحُودَةُ: نیسقانیکی بهرز وهه بووی
پشتی سهره نیسقانی پاشه سهر ه
(ك: قَمَاحِدُ).

قَمَسَدَ قَمَسَدًا وَقَسَدًا: سهر پیچی کرد ه
به رگری کرد، نه پیهشت.

قَمِدَ قَمَدًا: جهسته ی دریز بوو، یان ملی

نَهَسْتور بُوو ه (هو اَقَمِد وهي قَمْداء).

قَمَرٌ فَلَانًا: له یاری قوماردا به سهری دا زال

بُوو لَبَّی بردموه.

قَمَرَتُ فَلَانَةً قَلْبَهُ: فلان نافرمت دلی

کابرای بردموه.

قَمَرُ الطَّيْرِ: تیشکی گرتنه چاوی بالندهکه

بُوئنهوی بیگری.

قَمَرَتُ اللَّيْلَةَ: شهوکه مانگه شهو بُوو

به پرونای مانگ، شهو پُوشن بُوو.

قَمَرٌ فَلَانٌ: فلانکس به هوای پرونای

مانگه شهو خهوی ئ زپاو نوستنی بُوو

نهکرا.

قَمَرٌ بَهْرُ نَوْرِ الْقَمَرِ عَيْنِيهِ: شوعلهی مانگ

چاوی تاساندن و هیچی نه بینی.

قَمَرُ الرَّجُلِ وَغَيْرِهِ: پیاوهکه جهستهی

سپی و درموشاوه بُوو یان شتهکه سپی

بُوو.

قَمَرُ الْكَلَا: لهومرکه زوربوو ه (قَمَرُ الْمَاءِ)

ناومهکه زوربوو.

قَمَرُ الْإِبِلِ: حوشرکه تیراو بُوو.

أَقَمَرُ الْهَلَالِ: مانگ خشت بُوو، بووبه

مانگی شهوی جوارده.

أَقَمَرَتُ اللَّيْلَةَ: شهوکه به نورای مانگ

پُوشن بُووه.

أَقَمَرُ الْقَوْمِ: خه لکهکه مانگیان ئ

ههلات، مانگ لییان دمرکهوت.

أَقَمَرُ الْقَمَرِ: خورماکه سهرما لَبَّی دا

پیش نهووی پی بگا بُویه شیرین

نه بوو.

أَقَمَرُ الْإِبِلِ وَغَرُهَا: حوشرکه کهوتنه

ناو لهومرپی زورموه.

قَامَرُهُ مَقَامَرَةً وَقَمَارًا: یاری قوماری

لهگل کرد.

قَمَرُ الْقَمَرِ: مانگکه خشت بُوو،

خهریکه بییته مانگی شهوی

جوارده.

قَمَرُ الطَّيْرِ: تیشکی پرونای له چاوی

بالندهکه گرت بُوئنهوی شهو کوپری

بکاو بیگری.

تَقَامَرُوا: یاری قوماریان کرد.

تَقَمَّرَ: له شهوی مانگه شهو دا کهوته ری.

تَقَمَّرَ فَلَانًا: له شهوی مانگه شهو دا چو

بُوَای فلان.

تَقَمَّرَ الصَّيْدَ: فیلی له نیچیرکه کرد ه

دمگوتری:

تَقَمَّرَ عَدُوَّهُ: چاومرپی ههلاتنی مانگ

بُوو بُوئنهوی فرسهت له

دوژمنهکه بیئی.

الْأَقَمَرُ: (وجه أَمَر) دم و چاوی

نورانی و روخسار و مکوو مانگ.

الْقَمَارُ: همر یاربیهک گرو و

بردنهوی تیدایی.

الْقَمَرُ: قه بارهیهکی ناسمانییه بهدموری

نهستیریهکی لهخوی گهورمتردا

دەسورپتەھەو لە پېرى ئەھەو
شوپنكەوتەى ئەھە ۵ يەكئ لەوانە
مانگە كەسەر بەزمەويەو تابيعى
ئەھە ۵ ھەروا ئەھ ئەستېرانەى
بەدەمورى مەريخو زوھەل و
موشەرى دا دەسورپنەھە.

القمر الصناعي: مانگى دەستكرد،
قەبارمەكە بەرھەو ناسمان
ھەلەمدى بۆتەھەى بەدەمورى زەوى
دا بخوليتەھە، بەھەوى صاروخىكى
پائەھرى قۇناغ ديارى كراو ئەھ
مانگە دەستكردە لەھ صاروخە
پائەھرە خېرايى پېويست و مردەگىرئ
۵ چەند نامېرىكى حەساسى تېدان
بۆ و مرگرتنى زانىيارى و
كۆكردنە و ميان و ناردنەھەى بۆ
سەنتەرى زانىيارىيەكانيان لەسەر
زەوى لەھەماھەى سوپانەھەى دا
لەبۆشايى ناسمان ۵ ھەرومكوو چۆن
ئەھ مانگە دەستكردانە بەھكار
دەھىندىرېن بۆ پەيوەندى پادېۋى و
تەلەھزىۋنى بەدەمگ و پەنگەھە،
ھەرومكوو بەھاردەھىندىرېن بۆ
جاودېرى ناسمانشوناسى و شتى تر،
يەكەم مانگى دەستكرد كە
ئادەمىزاد پوومو ناسمان ھەئى دا
(۴) مانگى ئۆكتۆبەرى سالى

(۱۹۵۷م) بۆ.

قمر الدين: حەئوايەكە لە كشمىشو
شەكراو دروست دەكرئ لەسەر شېۋەى
پارچەى تەنك تەنك ۵ دەشگوتىرئ:
(استدعى ماله القمر) مەرو مالاتەكەى
داونە دەست مانگ جاودېرييان بكا ۵
ئەھ قسە بە تەوسەھە ئاراستەى
كەسېك دەكرئ كە بەخەم مالى و
سامانى خۆيەھە نەبى و بەدلسۆزى
سەرپەرشتياريى نەكا.

القمران: مانگو خور ۵ (الشهر
القمرية) ئەھ مانگانەى ماوميان
بەگوپەرى سوپانەھەى مانگ
بەدەمورى زەوى دا ديارى دەكرئ.
(السنة القمرية) برىتپيە لە دوانزە
مانگى و مەھ كە ماوميان بەگوپەرى
سوپانەھەى مانگ بەدەمورى زەوى دا
ديارى دەكرئ ۵ يەكەم مانگى سالى
قەمەرى مانگى موحەرەمە و
دوامانگىشى مانگى (ذوالحجة) يە.

القمر: روناك، پوناككەرمەھ، پان
مانگەشەھ ۵ دەگوتىرئ: (ليل قمر
وليلة قمر).

القمرأ: روناكى مانگ ۵ (الليلة القمرأ)
شەھى مانگەشەھ.

القمرأ: زور سې، پان سې مەيلە و
سەوز.

القمرى: جۆرە كۆتريكە خالتىكى

دموران دموری ملی هه یه و دهنکی
خۆشه ە (ك: قُمْر).

القُمْرِيَّةُ: كۆتره مینه له جووری
قومری.

القُمْرِي: بجو ککراوهی (القَمَر) ە دهنکری
بهناو بۆ سه مهتاو کۆتایی مانگ.

القَمِر: نهو کهسهی یاری قومارت
له گهه بکا.

قَمَزُ الشَّيْءِ قَمَزًا: شته کهی به سه ره
به نهجهی هه لگرت.

القُمْرَةُ: کۆمه له گل که دهنکریته
نیشانهی رینگا ە توینکی دانه وێله.

قَمَسَ الْجَلَّ وَغِيهَ فِي الْمَاءِ قَمَسًا: بیاومه که له
ئاومه کهدا نقوم بوو دوایی سه ری
ده رهینایه وه ە دهنکوتری:

قَمَسَتِ الْأَكَامُ وَالْقِنَانُ فِي السَّرَابِ: گرد و
ته بۆل کهکان له ناو تراویل که وه
سه رابه کهدا له پیش چاو دهمیک
گوم دهبون و دهمیک
ده رده که و ته وه.

قَمَسَ الشَّيْءُ: شته کهی فیری دایه ناو
ئاومه وه نقوم بوو ە دهنکوتری: (قَمَسَ
به في الماء).

قَامَسَ فَلَانًا قَمَسَةً: له نقوم کردندا
به سه ره فلاندا زال بوو.

قَامَسَ غِيهَ: به رام به ره کهی نقوم کرد
له نقوم کردن به سه ره

به رام به ره کهی دا زال بوو ە یان
شانازی به سه ره دا کرد و تی من
باشترم له تو له نقوم کردن دا ە
دهنکوتری: (فَلَانٌ يُقَامِسُ الْحَوْتَ):

فلان کهس له مه له وانی و خو نقوم
کردن دا لاسایی ماسی ده کهاته وه ە
نه مه بهنده بۆ که سیک دهنکوتری:
که به به ره ره کهانی که سیک له خو ی
به هیزتر و شارمه زاتر بکا.

قَامَسَ فَلَانٌ فِي الْمَكَانِ: فلان کهس له و
شوینه دهمیک دمه ده که وه و
کاتیکیش دیار نامینی.

إِنْقَمَسَ الْكُوكِبُ: نه ستی ره که ناو ابوو.
إِنْقَمَسَ فِي الْمَاءِ: له ناو ناودا بازی دا.

تَقَامَسَ الصَّيَّانُ فِي الْمَاءِ: مندالهکان
له ناو ناودا یه کتریان نقوم کرد.

القَامِسُ: مه له وان، ژیر دهریا، نه و
کهسهی به هو ی نامیری تای به تی به وه
دهتوانی به جیته ژیر دهریا.

القَامِسَةُ: شتی سه رنج پاکیش، پیای
لی هاتوو ە به لاو کارمه سات ە (ك:
قوامس).

القَامِرِس: دهریای گهورمو پان و پۆر ە
ناوی کتیبیکی فهیروز نابادی به
له بواری زمانه وانی و رافه ی وشه ی
عه ره بی به شی و ریز به ندیی هکی
تای به تی ە دوایی کراو به ناو بۆ ههر

كُتِبِيْكَ وَشِه شَى بَكَاتِهوه مانايان
بكا.

الْقَمَّاسُ: به مانا (القَامِيسُ) دئ.

الْقَمَّاسُ: پیاوی گهورمو و هجاخزادمو
پژدار له ناو گهل و نه ته و هدا ۵ له ناو
مه سیحیه کان پلهو پاییه کی ناو
که نیسه یه، له پلهو پاییه (قَسْ)
گهورمتره ۵ (ك: قَمَامِيس و قَمَامِيسَة).

الْقَمَّاسُ: بیر که نه وه ندهی ناو تیدا بئ
دۆلجهی تیدا ون بئ.

الْقَمَّاسُ: پيش سبى و گهوره پیاوی
نه ته وه و گهل ۵ پاشاو فه رمانه و ا.

قَمَّشَ الشَّيْءُ قَمَّشاً: شته که ی لیرمو لهوی
کۆکردموه.

قَمَّشَت الرِّيحُ مَا عَلَى رَجِه الْأَرْضِ:
رهمه با خشت و خالی سهرزموی
کۆکردموه.

قَمَّشَهُ: بۆ موباله غه و زیده پرویی
له مانای (قَمَّشَ) دئ.

إِقْتَمَّشَهُ: لیرمو لهوی شته که ی
کۆکردموه.

إِقْتَمَّشَ الطَّعَامُ: ههرچی له خواردنه که
هاته بهردمستی خواردی گوئی
نه دایه چاک و خراب.

تَقَمَّشَ: ههرچی دهستی کهوت خواردی
با خراب و بی که لکیش بئ ۵ پۆشاکى

الْقَمَّاشُ: ههرچی شتی خراب و بئ
که لک بئ له سهر پوی زموی ۵

مروفی خویری و هه تیو مچه.

قَمَّاش الْبَيْتِ: کالای ناوماال ۵
شت و مه کی پیداو یستی مروف ۵
ههرچی بچندری له ناو ریشمو
لۆکه و شتی وا بکری به پۆشاک و
پیخه فو بهردمو جه رچه ف....

الْقَمَّاشَةُ: به مانا (القَمَّاش) دئ ۵
پارچه یه که له قوماش.

الْقَمَّاشُ: شتی خراب و بئ که لک لههر
جۆریک بئ.

الْقَمَّاشُ: فروشیاری کالای بئ نرخ و
خراب ۵ کوتال فروش.

قَمَّصَت الدَّابَّةُ قَمَّصاً وَقِمَاصاً: ولاخه که
چه موش بوو لوشکی هاویشته،
جوتهی هاویشته ۵ بههوی
تهرده ماخی و نیشاته وه بازی دا.

قَمَّصَ فُلَانٌ: فلانکس دله راوکیی توش
بوو چه موش و سهرپیچی کرد.

قَمَّصَ الْبَحْرُ السَّفِينَةَ: شه پولهکانی دهریا
که شتی که ی هینایه جم و جۆل و
هه ئیه زو دایه ز.

قَامَصَ الصَّبِيُّ غَيْرَهُ: منداله که
له بازدان و راگردن دا پیش کهوت.

قَمَّصَ: بۆ موباله غه له مانای (قَمَّصَ)

قَمَصَ الشَّرْبَ: له قوماشه که کراسی

دروست کرد ۵ بهشی کراسیکی له قوماشه که دادری.

قَمَصَ فَلَانًا: کراسی له بهر فلان کرد.

تَقَامَصَ الصَّبِيَانُ: مندا له کان له پاکردن دا پیشر کییان کرد.

تَقَمَصَ فِي الْمَاءِ: له ناو ناودا خوی نه مدیو و نه و دیو کردو خوی نقوم کرد.

تَقَمَصَ الْقَمِصَ: کراسی له بهر کرد.

تَقَمَصَ شَخْصِيَةً غَيْرَ: لاسایی که سیکی تری کرده و خوی و مگوو نه و نیشان دا له شیوه و رهوش دا.

الْقَمَصَةُ: می شولهی بچوک که به سهر ناو موه دهن ۵ (ك: قَمَصَ).

الْقَمَصُ: له لای مەسیحیه کان به مانا (الْقَمَصُ) دئ.

الْقَمِصُ: کراس ۵ جیل باب ۵ په ردهی دل ۵ مه شیمه ۵ ژیر کراس و فانیله ۵ (ك: أَقْمَصْتُ قَمَصَانِ).

قَمَطَ الشَّيْئَ قَمَطًا: شته که ی شته که دا پیچایه وه، قوماتی کرد ۵ دهگوتری: (قَمَطَ الْمَوْلُودَ) مندا له که ی پیچایه وه و جهسته ی ریک کردو به پهروی قومات شته کی دا.

قَمَطَ الْأَسِيرَ: مروفه دیله که ی دهست و حاج به ستر او کرد، دهست و حاجی به جه بلیک پی که و به ست.

قَمَطَ الْحَيَوَانَ: دهست و حاجی نازده که ی له کاتی سهر برین دا به ست.

قَمَطَ الْإِبِلَ: گارانه خوشتره که ی پیز

کردو کردنی به زنجیره به ستوی يهك له دوا يهك

قَمَطَ الشَّرْبَ: ناوهرستی پو شاکه که ی

تهسک کرده و بۆنه و ی به جهسته به وه بنوسی.

قَمَطَ الْأَسِيرَ وَالْحَيَوَانَ: به مانا (قَمَطُهُ) دئ.

الْقَامِطَةُ: نامیرێ که بو به یه که و به ستنی شته کان.

الْقِمَاطُ: جهبل یان پارچه قوماشیکی

تایبه تیبه بو شت پیچانه و و و شت شه ته که دان ۵ پارچه په روی که مندالی ساوای پی قومات ده کری.

الْقِمَاطُ: جهبل و گو شیکه له لیف یان له خوب دروست ده کری و گورزه

پهروی لقی دارخورماو شتی وای پی ده به ستری ۵ جه بلی که دهست و حاجی مهرو بزنی پی ده به ستری له کاتی سهر برینی دا ۵ (ك: أَقِمَاطُ).

الْقِمَاطُ: قومات دروست کمر، نه و که سه ی پیشه ی سهرمی قومات دروست کردن بی به هه موو جوړه کانیه وه ۵ دزو جه رده.

الْقِمِيطُ: ته و او و کامل ۵ دهگوتری: (مَرَّ بِنَا عَامَ قِمِيطَ).

قَمَطَ الشَّيْئَ: شته که کۆبۆوه.

قَمَطَرَ العَدُوَّ: دوزمن هه لآت.

قَمَطَرَ الشَّيْئَ: شته که ی کۆکردموه.

قَمَطَرَ القِرْبَةَ: کونده که ی پەر کردو به بهمن دمی کونده که ی بهست.

إِقْمَطَرُ: کۆبۆوه و ویکهاتهوه.

إِقْمَطَرُ اليَوْمَ أَوِ الحَرْبُ: رۆژه که زۆر توندو تیز بوو ه یان شهڕه که زۆر توندو سامناک بوو.

إِقْمَطَرُ للْمَرْءِ: خۆی بۆ شهڕو پیکدادان ناماده کرد.

إِقْمَطَرُ الْأَشْيَاءَ: شته کان کۆبۆونهوهوه کهوتنه سهر یهک.

القَمَاطِرُ: شتی کۆبۆوهوه و ویکهاتهوهوه.

القَمَطَرُ: سندوق و دۆلابی تابهت به بهاراستنی کتیب ه (ك: قَمَطَر).

القِمَطَرِي: جوړه رۆیشتنیکه ماسولکه ی جهسته ی تیدا گشت دمکری و توند دمکری نهوه ه دمگوتری: (مَشِي القِمَطَرِي).

القَمَطِير: گرزو ترشو تال ه قورشان دمهمرموی: ﴿إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبَّنَا يَوْمًا غَيْرًا قَمَطِيرًا﴾.

قَمَعَ الشَّرَابُ قَمْعًا: شهرا به که به بی قوم لیدان به قورگ دا رۆیشته خوار.

قَمَعَ فِي الْبَيْتِ رَغْرًا: به هه لاتوو ی جووه ناو خانومه که.

قَمَعَ فَلَانًا: بهناسنیک ی سهر جهماوه یان

دارنکی ومکوو گۆچان لهفلانکه سی دا

ه لهته پل ی سهری دا ه نه یه یشت بگاته

ویستی خۆی ه ژیر بارو زه لیلی کرد.

قَمَعَ الْبِرْدُ النَّبَاتَ: سهرما گزو گیاو رومه کهانی هه لپرو زاند.

قَمَعَ الْإِنَاءَ: رهمه ته ی خسته ناو قاپه که وه ناو بهرمیل و ته نکیه که وه بۆنه وه ی شله مه نی تی بکا.

قَمَعَ الْقِرْبَةَ: زارکی کونده که ی هه لگپرپه وه بهرو ی دمرومه داو نوشتان دیه وه.

قَمَعَ سَمْعُهُ لِفُلَانٍ: گو ی بۆ فلان کلۆر کردو جوان گو ی بۆ ږاگرت.

قَمَعَ مَا فِي الْإِنَاءِ: چی له قاپه که دا بوو یان له ناو زهره که دا بوو هه مووی خوارد، هه مووی هه لگرت.

قَمَعَ الْبُسْرَةَ: چروزه تازه شینبوو مه که ی هه لکه ند.

قَمِعَتْ عَيْنُهُ قَمْعًا: چاوی که م بینا بوو، چاوی کویره موشه و چاو کز بوو.

قَمِعَتْ الطَّبِيبَةُ رَغْرًا: ناسکه که به هوی پیومدانی می شه سه وزه، یان جوونی

بۆ ناو لوتیه وه سهری راوه شانند.

قَمَعَ الْفَرَسُ: نه سه په که هه لسه میه وه وه راهه ری ه یان نه ژنۆیه کی نه ستوور

بوو.

قَمَعَ الْفَصِيلُ: بیجوه که گه وره بوو بهرز

بؤوه بهزی زور بوو ۵ دموگوتری: (سام قَمْع).

قَمَعَتِ البُسْرَةُ ونحوها: چروزه شین بوومکان هه لکه ندران.

قَمَعَتِ المرأةُ بنائها بالحضاب: نافرته که سهره په نجه گانی به خه نه په رنگ کرد.

إِقْتَمَعَ السَّعَاءُ: کونی کونده که ی خسته ناو دهمیه ووه ناوی ئی خواردموه.

إِقْتَمَعَ مَا فِي الْإِنَاءِ: نه ووی له ناو قاپه که دا بوو هه مووی خوارد، هه مووی هه لگرت.

إِقْتَمَعَ الشَّيْءُ: هه لیزاردی شته که ی بؤ خوی برد.

إِنْتَمَعَ: ونبوو ۵ جووه په نا بهردموه خوی شاردموه.

إِنْتَمَعَ فِي الْبَيْتِ: به شله ژاوی و به هه لاتووی جووه ناو خانوم که وه ۵ به تنیا له ماله وه دانیش.

تَقَمَّعَتِ الطَّبِيبَةُ ونحوها: به مانا (قَمِعَت) دئ.

تَقَمَّعَتِ فِي الْبَيْتِ: به مانا (إِنْتَمَعَ) دئ ۵ سهرسام و سهرگهردان بوو ۵ ژیردستمه و زلیل بوو.

تَقَمَّعَ الشَّيْءُ: هه لیزاردی شته که ی هه لگرت.

تَقَمَّعَ الْحَمَارُ: گویند ژمه که سهری پاوشاند بؤنه ووی می شه سهوزه له خوی دمرکا ۵ دموگوتری: (ترکت فلاناً يَتَقَمَّعُ) فلان که سم جی هیشت له بهر بی نیسی می شی دمرده کردن.

الْأَقْمَعُ: مروقی که نیسقانی گهروی گه ورمیه.

القِمْعُ: په حه تی؛ نامیری کی سهر بلاوی بن ته سکی لوله یی، بؤنه ووی شله مهنی و شتی وای پی بکه یه ناو ته نکو و بهرمیله وه ۵ دموگوتری: (وَيْلٌ لِّأَقْمَاعِ الْقُرْمِ) هاوار بؤ نه و خه لکانه ی دمیستن و په ندی ئی و مرناگرن.

القِمْعُ مِنَ الرِّمَانِ: نه و پرزو پاله ی به هه نارموه.

القِمْعُ مِنَ الرِّدِّ: نه و بنکه سهوزه گوئ که له سهر لقه وه دمی نیته وه دوا ی و مری نی په لکه گوئه کان.

القِمْعُ: به مانا (القِمْعُ) دئ ۵ دموگوتری: (فَلَانٌ قِمْعٌ أَخْبَارٌ) فلان کهس شوین هه واته کان دم که وئ و لییان دم کو نیته وه و باسیان ئی دمکا.

القِمْعُ: نه ستورایی و په قیه که له په کی که له نه ژنوی نه سپ دا ۵ نیسقانی کی بچو که له گه رودا له دیوی دمرمه بهرز دمی نیته وه ۵

بۆرى ھەناسە لەسەرمىتاي قورگەھە
بۆسەر سىيەكان.

الْقَمْعَةُ مِنَ الشَّيْءِ: ھەئىزار دەى شت ە
شىواو ىيەكە لە قلىنچكى چاودا
سوور ھەنگەرانىيەتى.

الْقَمْعَةُ: سەر ە تۆپە لاكى دووگى حوشت
ە زىپكە يەكە لە دىوى ناوموھى لىو
پەيدا دەبن ە خراپ بوون
تىكچووونى قلىنچكى چاو.

قَمْعَةُ الذَّنْبِ: لایەكى كلك ە ھەروا
وشەى (القمعة) ناوھ بۆ مېشىكى
شىنى گەھرە دەچىتە ناو لوتى
ولاخ و ئازە لەوھ ە ھەروا لەكاتى
گەرمادا بەحوشترو ھەيواناتى
ترموھ دەنشىو دىگەزى.

الْقَمِيعَةُ: ئەو بەرزايىيەى نىوان دوو
گووى ئازەل ە لایەكى كلك ە (ك:
قمانع).

الْقَمْعَةُ: دارىكە يان ئاستىكە سەرىكى
چەماومتەوھ پىيى لەسەرى فىل
دەدرى بۆئەوھى ژىر بار بى ە (ك:
قمانع).

قَمْعَمَ الشَّيْءِ: شتەكەى كۆكردموھ.
تَقَمْعَمَ: چووھ ناو ناوموھ و نھوم بوو
تاخكانا.

تَقَمْعَمَ الشَّيْءِ: چووھ سەر تۆپە لاكى
شتەكە.

الْقَمْعَامُ: دەريا ە كىشەو نىزاع ە
دەگوترى: (وقع في قَمْعَام من الأمر) ە
كەوتە ناوكىشەو نىزاعەوھ گەورمو
رېزدارو شكۆمەند.

الْقَمْعَمُ: گولاودانىكە لە شوشە يان زىو
يان مس ناوى گووى تىدەمكرى و پىيى
دەپزىندى ە ھەوجۆش و شتى وا
كەناوى تىدا گەرم دەكرى ئەم جۆرە
ئامپىرە لای خواروى پان و لای
سەروى تەسكە ە ھەروا زەرفىكى
خورافى و ئەفسانەيىيە گوايە
بەقسەى كوئەومنانى و پىاوھ
دەستىرەكان شەياتىنىيە
سەرىچىكەرمكانيان تىدا بەند
كردون ە (ك: قماقم).

الْقَمْعَمَةُ: قومقوھەو ھەوجۆش و
مەسىنە لەمس و شتى وا كەدوو
ھەنگلى ھەبن ە (ك: قماقم).

فَعَلَ الشَّوْبُ أَوْ الرَّاسُ قَمْلًا: جانەومرى
ئەسپى لە پۆشاكەكەدا يان لەناو ھزى
سەردا زۆر بوون.

فَعَلَ الرَّجُلُ: پىاوھەكە زۆر كورتەبالا بوو ە
(فەر قىل).

الْقَمْلَةُ: ئەسپى، گيانەومرئەكە
لەجەستەدا پەيدا دەيى كە چلكن و
پلكن بى ە (ك: القمل).

الْقَمْلُ: جانەومرئەكە لەپىرى گەنەو

لهگنه بچوگتره حمزی لهومیه
لهناو جهستهو توکی خوشتری لهپدا
بژی ههروا ناوه بۆ جانهموری سن
کهله دمغل و دان دمداو مؤخهکهی
دهخوا، بهعهرمبی ناویکی تریشی
ههیه پپی دمگوتری: (التطاط) ه
هورئان دمغهرموی: ﴿فَارْسَلْنَا عَلَيْهِمُ
الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ﴾.

قَمَتِ الشَّاةُ: مهرکه بهدوو لیوی
لهومری کهم و کوپی خسته دهمیهوه
بۆئهوهی بیخوا.

قَمَتِ الْبَيْتَ: مالهکهی مالی.
قَمَّ مَاعِلَى الْخِرَانِ: چی لهسر سفرکه
ههبوو ههمووی خواردو هیچی لی
نههیشتهوه.

قَمَّ النِّجْمُ: نهستیره هاته ناومرستی
ناسمان لهناستی سهزمان بوو.

قَمَّتِ الشَّاةُ: مهرکه لهخشت و خالی
مالندراو و شتی هریندراو دا لهومرا.
إِقْتَمَتِ الشَّاةُ الْحَبَّ: مهرکه لهدانهویله
گهرا بۆئهوهی بیخوا.

إِقْتَمَ فَلَانٌ مَاعِلَى الْخِرَانِ: فلانکس چی
لهسر سفرکهههبوو خواردی.

إِقْتَمَ الشَّيْءُ: چووو سهر تۆپهلاکی
شتهکه.

تَقَمَّ: بهشوین قومامهو شتی وادا گهرا.
تَقَمَّ الْجَبَلُ: بهکیوهکهدا سهرکهوت تا

گههشته تۆپهلاک و سهرانسهری
کیوهکه.

تَقَمَّ النِّخْلَةُ: چووو تۆپهلاکی
دارخورماکه.

الْقَمَامَةُ: خشت و خالی مالندراوی ناو
مال و سهرشهقام و کۆلان و کۆکراوه
بۆ هریندان.

الْقَيْةُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ: تۆپهلاک و

سهرانسهری شت ه جهستهو قهباره
ه دمگوتری: (القی علیه القیمة) ه
ههروا بهمانا (ههموو) دی ه
دمگوتری: (جاء القوم قیمة)
خهتهکهکه ههموویان هاتن.

الْقِيمُ: روهک و باقله و شتی وای
وشکه و مهبوو.

الْمِقَمُ: نهو کهسهی ههرچی دهست
بکهوئ لهسر سفره دمیخوا.

الْمَقْمَةُ: حاویه و شریف و شتی واکه
قومامهی تی دمکری.

الْمَقْمَةُ: کهسک ه دوولتیوی نازهلی دووسم
ه وکوو مهرو بزن.

قَمِنَ كَذَا قَمْنًا: شیاوی نهوه بوو.

قَمِنَ بِكَذَا: بهمانا (قَمِنَ) دی.

تَقَمَّنَ الشَّيْءُ: بهسر شتهکهی دا روانی
بۆئهوهی ههلی بگری.

تَقَمَّنَ مِرَافَقَتَهُ: ههولی بهدهستهینانی
همزاهندی نهوی دا.

الْقَمْنُ: لایه‌ق و شیاو.

الْقَمْنُ: نَزِيك ۵ دَمْگوترئ: (داری قَمْنُ

مَن داره) ۵ خَیْراو گورج و گۆل ۵

لایه‌ق و شیاو و گونجاو.

الْقَمْنَةُ: بۆگهن ۵ دَمْگوترئ: (رائحة

قَمْنَةٍ) بۆنیککی ناخۆش و بۆگهن.

الْقَمْنُ: لایه‌ق و شیاو ۵ نَزِيك ۵ خَیْراو

گورج و گۆل ۵ تونی همهام ۵ شوینی

خشت سوورگردنه‌وه (کرره خشت).

الْقَمْنَةُ: دَمْگوترئ: (هذا الأمر مقمنة

لذلك) ئەم کاره لایه‌ق و شیاو

بۆنه‌وه.

قَمَّةُ البعيرِ قَمَها: حوشرمکه سه‌ری

به‌رز کردمه‌وه ئاوی نه‌خواردمه‌وه.

قَمَّةُ الشَّيْءِ فِي الْمَاءِ: شته‌که له‌ئاومکه‌دا

جار هه‌بوو نقوم دهبوو جاریش

هه‌بوو دهردمکه‌وته‌وه ۵ دَمْگوترئ:

(قَمَّةُ الشَّيْءِ فِي الْمَاءِ).

قَمَّة: به‌سهرگه‌ردانی به‌ناو ولاتدا رۆی و

نه‌یزانی بۆ کوئ دمجی.

قَمَّةُ قَمَها: نیشتیهای خواردنی که‌م بوو.

تَقَمَّةُ فِي الْأَرْضِ: سه‌ری خۆی هه‌لگرت و

رۆی.

قَمَتِ الْإِبِلُ قَمَواً وَقَمِيأً: حوشرمکه

قه‌له‌و بوو.

قَمَى فُلَانٌ إِلَى الْبَيْتِ: فلانکه‌س جووه ناو

خانوو.

قَمَى فُلَانٌ الدَّارَ قَمِيأً: فلانکه‌س

خانومکه‌ی مائی و پاکی کردمه‌وه.

أَقْمَى الرَّجُلُ: پیاومکه دوی کزو لاوازی

قه‌له‌و بوو ۵ له‌ماله‌وه گۆشه‌گیر بوو

بۆ خۆپاراستن له‌فیتنه‌یی.

أَقْمَى عَدُوَّهُ: دوژمنه‌که‌ی ژێربار کرد.

قَامَانِي الرَّجُلُ وَغِيْرُهُ: پیاومکه هاوړا بوو

له‌گه‌لم دا.

الْقَامِيَّةُ: ئافهرتی تی شکاو له‌ناخی

خۆیدا.

الْقَمَاءُ: ئەو شوینه‌ی خۆر لێی نادا.

قَمْنَا الشَّيْءَ قَمَواً: شته‌که زۆر سوور بوو

(فهر قانی).

قَنَاتِ اللَّحِيَّةِ مِنَ الْغَضَبِ: موی ریش

به‌هۆی بۆیه‌کردن به‌ وسمه‌ ریش

بوو ۵ (قَنَّا أَطْرَافَ الْجَارِيَةِ بِالْحَنَاءِ)

ده‌ست و هاچی که‌هه‌که به‌خه‌نه

سوور بوو.

قَنَّا الْجِلْدُ: پێسته‌که خراپه ناو ده‌باغ.

قَنَّا لِحْيَتَهُ: ریشی به‌و سمه‌ ریش کرد.

قَنَّا اللَّبَنَ: شیرمکه‌ی تێکه‌ل به‌ئاو کرد.

قَنِيَ الْأَدِيمُ قَمَواً: پێسته‌که گه‌نی، خراب

بوو.

قَنِيَ فُلَانٌ: فلانکه‌س مرد.

أَقْنَا الْأَدِيمَ: پێسته‌که‌ی خراب کرد،

پزانندی.

أَقْنَا الشَّيْءَ فُلَاناً: شته‌که له‌فلانکه‌س

نَزِيك بۆوه.

أَفْتَأَ فُلَانًا: فَلَانَكەسى گوشت، يان هەلى
نا بۆ کوشتن.

قَتَأَ: بۆ زېدىمپۇيى لەمانا (قَتَأَ) دى.
الْمَقْتَأُ: شوپىنىك خۇرى ئى ھەئەيى،
خۇر لىي نەدا.
الْمَقْتُوءَةُ: بەمانا (الْمَقْتَأَةُ) دى.

قَتَبَ الزَّهْرُ قَتَبًا وَقَتْرِيًا: گۈلەكە پەردەى
خۇى درى و پشكوت.

قَتَبَتِ الشَّمْسُ: خۇر بەتەواوى ئاوايوو
ئاسەوارى ديار نەما.

قَتَبَ الرَّجُلُ فِي بَيْتِهِ: پياوگە چووە ناو
مالەكەى.

قَتَبَ الْعِنَبَ: ھەرچى زيان بەترييەكە
بگەيەنئ لىي كىردموە.

أَقْتَبَ: خۇى لەفەرمانرپەوا يان
لەخاوەن قەرز شاردموە ە لە
رۇيشتن دا ھەنگاوى فراوانى
ھاويشتن.

أَقْتَبَ الْغَيْلُ نَحْوَ الْعَدُوِّ: ئەسپ سوارەكان
كۆيوونموە بۆئەوئ ھىرش بەرن
بۆسەر دوژمن.

قَتَبَ الزَّرْعُ: كشت وگالەكە گولى كىرد.
قَتَبَ الزَّهْرُ: گۈلەكە پشكوت، لەپەردە
ھاتەدەر.

قَتَبَ الْغَيْلُ نَحْوَ الْعَدُوِّ: بەمانا (أَقْتَبَ) دى.
قَتَبَ شَجَرَ الْعِنَبِ: تولى زيادو بى
كەلكەكانى دارمپومەكەى بىرپەن ھەلى

پەرداوتن.

تَقَنَّبَ فِي بَيْتِهِ: چووە ناو
خانوومەكەيەموە.

تَقَنَّبَ الْغَيْلُ نَحْوَ الْعَدُوِّ: بەمانا (أَقْتَبَ) دى.
الْقَائِبُ: تەتەر، مرقۇفى خۆشپۇكە لە
شوپىنىكەوە نامەو شتى وا بەرى بۆ
شوپىنىكى تر.

القَائِبُ: غونچە (ئەو پەلكە گەلايانەى
گۈلەكەيان لەخۆگرتووە).

القَائِبُ: بەمانا (القَائِبُ) دى ە چنگى
شیر ە ئەو پەردەيەى كە
نپۆكەكانى شیر دشارنەموە.

قَتَابَ الْقَوْسُ: زبى قەوس و كەوان.
القَتَبُ: كوندەو گويىنى يان پەردەيەك

كە شت لەخۆ دىگىرى ە وەكوو
پەردەى داپۆشەرى چنگو نپۆكى
شیر ە پەردەى داپۆشەرى گولى
نەپشكوتوو ە ھەروا ناوہ بۆ نپۆكى
شیر ە شىراعى گەورەى كەشتى.

القَتَابَةُ: بەمانا (القَائِبُ) دى.
القَتَبُ: رومكىكى سالانەى كشت وگالى

ليفييە لە پىپرى (القَتَيْيَةُ)
تويكەكەى بادەرى و ھەبلى گوشى
ئى دروست دىگىرى.

القَتَبُ الْهِنْدِي: جۆرە رومكىكى
(قىنەبىيە) مادەى سىرپەرو
بپۆشكەرى ئى بەرھەم دەھىندىرى

پيئي دمگوترئ: حەشيشە.

القَنْبُ: كۆمەلانى خەلك ە ھەورى پرو
گەوال گەوال.

القَيْنَابُ: پېپوارو ھاتوچۆكەرى
بەپەلە.

القَنْبُ: شىۋە قەمەزو بېزىنگىكە
راوكەر نىچىرەكانى تىدەخا ە ھەروا
ناوھ بۇ كۆمەلە ئەسپ سوارىك
ژمارەيان لەخوار سەدەموھنو خۇيان
ئامادە دەكەن بۇ ھىرش بىردن
بۆسەر دوژمن ە (ك: مَقَاب).

القَنْبَرَةُ: بېروانە مادەى (القَبْرَةُ).

القَنْبِيطُ: قەرنىبىط، قەرابىط
رەھەككە دەكولتندىرئ دەخورى.

قَنْبَعٌ فِي بَيْتِهِ: لەمالى خۇيدا ونىبوو،
خۇى شارەدوھ.

قَنْبَعَتِ الشَّجَرَةُ أَوْ الْبَلْقَةُ: درەختەكە
ھىشتا گولەكەى نەپشكوتوۋەو
غونچەن.

قَنْبَعٌ فَلَانٌ: فلانكەس رقى ھەلساۋ
رەمكى لاملى فش بوون.

القَنْبُعُ: پەردەى گول ئەو پەرانەى
دەورى غونچەى گول دەمدەن پىش
پشكوتنى ە پەردەى گولە رەھەك ە
پەردەى گولە گەنەو جۇ ە پىاۋى
كورتە بالاي ھىچ و پوچ.

القَنْبَعَةُ: وەرەھەى لای خواروى گول،

بەرگى خونچە ە پەرۋىھەكە تەنك
دەدورىۋ لەبەر مندال دەكرئ.

قَنْبَلٌ فَلَانٌ: فلانكەس لەناو ھۆزو
خىلدا ژىاۋ وازى لە گۆشەگىرى
ھىنا.

القَنْبَالُ: پىاۋى رقى ئەستوورو بەھىزو
بەتوانا ە سەرزل.

القَنْبَلُ: كۆمەلە خەلك و ئەسپ سوار
كە ژمارەيان لەنىۋان سى تا چل.

القَنْبَلُ: پىاۋى رقى ئەستوورو بەھىز ە
كورى گەنجى سەرزل رۇح سوک.

القَنْبَلَةُ: بەمانا (القَنْبَلُ) دئ ە (ك:
قنابل)

القَنْبَلَةُ: تەلەو داۋىكە (ابو براقش)ى
پىۋ راۋدەكرئ ە قەبارەيەكى

مەعدەنىيە كلۆرە ناواخن دەكرئ
بە مەۋادى تەقەنەۋەو دەھاۋىژرى

بەھۋى تۆپەۋە يان بەدەست بە
كوردى پىي دەلئىن: بۇمبا بۇمب.

القَنْبَلَايَةُ مِنَ الْقُدُورِ: ئەو مەنجهلانى
خواردنى سى چل كەسى تىدا ئامادە

دەكرئ.

قُنْتُ قُنْتُ: ملکہچى قەرمانى خودا بوو،
بەندايەتى خۇى بۇ خودا راگەيەند ە

دریژەى بەنوئىزو پارانەۋە دا.

قُنْتُ اللَّهَ: پابەندى بەندايەتى كردنو

خوداپەرستى بوو.

قَتَتِ الْمَرْأَةُ لَزُوجَهَا: نافرته که گوئی
بیستی فهرمانی میردمکهی بوو ۵
(فهی قنوت).

قُنْتُ قَنَاتَةً: که مخور بوو ۵ (فهر وهي
قیت).

أَقْنَتُ: له نویژدا زور پاووستا دریژهی
به پیوه پاووستان دا ۵ دریژهی به
غهاکردن دا ۵ هموو سالی جهجی
کرد، ملکهچو پابهندی فهرمانی
خودا بوو ۵ دوعای شهری له
دوژمنی کرد.

قَتَتِ الْمَرْأَةُ لَزُوجَهَا: بۆ زمیدهرپویی
له مانای (قَتَت) دا دئی.
إِقْتَنَت: ملکهچ بوو.

القُنُوتُ: تاعهتو ملکهچی، دوعا کردن.
فَنَحَ الشَّارِبُ قَنَحًا: شله منی خورمومکه
دوای تیر خواردنهوه له ناوو شتی وا
زوری له خوی کرد بۆ زیاتر
خواردنهوه.

فَنَحَ مِنَ الشَّرَابِ: ناومکهی هه ئمیلیست.
فَنَحَ الْعَمَدَ وَالْفَصْنَ: لایهکی دارمکه یان
لقهکهی چه ماندموه ومکوو گۆجانی نی
کرد.

فَنَحَ الْبَابَ: داریکی تاشی و دمرگاههی پی
بهرز کردهوه.

أَفْنَحَ الْبَابَ: به مانا (قحه) دئی.
فَنَحَ الْبَابَ: گریژمنه، یان کلیلی

دمرگاههی چاک کردهوه.

تَلَنَحَ مِنَ الشَّرَابِ: شهرابهکهی
به نابسه دلی و له سهر تیروای
خواردنهوه.

القَنَاحُ: مهتال و پهردهی دمرگا.
القَنَاحَةُ: کلیلیکی دریژو خواره بۆ
کردنهوهی شت ۵ همرپارچه داریک
بیخه یسه ژنر داریکی ترموه
بۆ نهوهی جم و جۆلی پی بکا ومکوو
گریژمنه.

قَنَدَ السُّرِيقَ قَنَدًا: ههنگوین و پوختهی
شیرینی کرده ناو قاوته کهوه.

أَقْنَدَ السُّرِيقَ: به مانا (قنده) دئی.
قَنَدَ السُّرِيقَ: به مانا (قَنَدَه) دئی.

القَنَدُ: ههنگوین و پوخته و پالفتی
قهصه بی شهر که رهق بی.
القِنْدَارُ: مروفی گورج و گۆل ۵ حوشتی
خوشپۆ.

القَنَدَةُ: کلۆشه کر پارچه یه که له شهر.
القِنْدِيدُ: گوشراوی قهصه بی شهر که
تونودو رهق بوو ۵ شراب ۵ کافور ۵
عهنبر ۵ میسک.

قَنَسَ: دوای تاوان کردن تۆبهی کرد.
قَنَسَ فِي الْأَرْضِ: ملی خوی له پینگاناو
پویی و ناوپی نه دایهوه.

القُنْدُسُ: گیانه بمریسه رهفتارو شیوه
جرجه، له پیری (القندسية) توکنو

كلك بههيزه لهولاتی نهوړوپاو

نهمريکای باکوردا ههيه.

قَنْدَلُ فُلان: فلانکس سهری گهورميه ۵

بههيواشی و لهسهرهخو پوښت.

القَنْدَالُ: سهرزل.

القَنْدَلُ: بهمانا (القنادل) دئ.

القَنْدِيلُ: چراپهکه ومکوو نهستیره

وايه، لهناومرپاستيدا پلټتهيهکه

ههيه، ناو و زميتی تی دهکړئ و

ههلهدگير سيندري.

القَنْزَعُ: تووکی دموران دموری سهر ۵

نهو پهرو پوښی کوږوتهوه بهسهر

سهری کهلهشپرو قوببهپرمويه.

القَنْزَعَةُ: مووی دموران دموری سهر ۵

پارچهموو (گودله) کهبهسهری

مندالهوه دمهيلدرپتهوهو ناتاشري ۵

(ک: قنزع).

القَنْزَعَةُ: بهمانا (القَنْزَعَةُ) دئ ۵

نافرمتی زور کورتهبالا ۵ پهرو پوښی

کوږووه بهسهر سهری کهلهشپرموه.

اُقَنْسَ فُلان: فلانکس لافى

وهجاخزادهمی لی داو بوخویشی

خوپړی و ههتيو مچپه.

القَنْسُ: نهصل و بنهچه ۵ توفهسهر ۵

(ک: قنوس).

القَنْسُ: پشانهوهی کهم.

القنوس: پيشهسهر ۵ توفهسهری کلاو

خوزه ۵ نیسقانیکه لهنيوان دوو

گونجکى لههې پلورن دود جوړه ۵

ناومرپاستی پښگا.

قَنْسَرَتُهُ السَّنُ أَر الشدائد: سالانی تهمهن

يان بهلاو چورتم پريان کرد.

تَقَنْسَرُ: پير بوو جهستهی وپکهاتهوه.

القُنَاسِرُ: بهلاو ناخوشی.

القَنْسَرُ: پيرو بهسالاجوو ۵ کون.

قَنْصَ الصَّيْدِ قَنْصًا: نيچيرهکى پړاو کرد ۵

(فهو قانص).

اِقْتَنْصَ الصَّيْدُ: نيچيرهکى پړاوکرد.

تَقَنْصَ الصَّيْدُ: نيچيرهکى پړاوکرد.

القَانِصَةُ مِنَ الطَّيْرِ: چلیدانه، بهشيکه

له موعيدمو تييدا خواردن وردوهاړ

دهکړئ ۵ نههم چلیدانه بوښه و

بالندانهيه بزپويان دانهوښه و شتی

وايه وهکوو مريشکو کوټرو نهو

جوړه بالندانه ۵ ههروا لهههندي

گیانلهبهري تریش دا ههيه که

خوړاکیان شتی قورس بی.

القَنْصُ: شبههکهوداو.

القَنْيَصُ: پړاوچی، شبههکهو داو.

القَنْصُلُ: ومکيل و نوښهري دهولهتيک

له دهولهتيکی تردا پلهو پایهی

لهخوار سهفیرمويه، کاروباری

سیاسی و بازرگانی و پوښنبري و

پهرومردهمی لهو ولاته دا سهروکاری

دهکا ۵ (بنت القنصل) جوړه

پوهکيکی (السرسبیه) له ولاتی

میريس ههيه.

الْقُنْصُلِيَّةُ: سهفارمخانه، شوپنی رسمی
فونصول.

قَنْطَ قَنْطَرًا: نانومید بوو به ته وای لی
نانومید بوو.

قَنْطَ قَنْطَرًا وَقَنَاةً: نانومید بوو.

أَقْنَطُ: نانومیدی کرد.

قَنْطُ: به مانا (أَقْنَطُ) دی.

قَنْطَرٌ: لادی به جی هیشت بوو به

شارنشین ۵ دموه له مهنسبوو بوو

به خاوهن پارمو پولی زور.

قَنْطَرٌ عَلَيْنَا: زور مایه ووه له شوپنی

خوی نه جول.

قَنْطَرُ الْبِنَاءِ: خانومگی له شیوهی

که وانه بی درست کرد.

الْقِنْطَارُ: نامیرکی پیوانه بییه

به گوپری ولات پیوانه که دی دگوپری

له ولاتی میصر دمگاته ریطل ۵

واته: (۴۴,۹۲۸ کغم) ۵ مال و سامانی

زور ۵ (ك: قناطير).

القنطرة: پردی که وانه بی که به سهر

روبارموه درست دگرئ بو

په پینه ووه به سهری دا.

الْمُقَنْطَرُ: (بِنَاءُ مُقَنْطَرٍ) باله خانه یه کی

که وانه بییه په نجرمو دمرگاو

دیگوراتی که وانه بی درست کراوه.

القناطير المقنطرة: مال و سامانی زورو

سهریه ک نراوه.

قَنْعَتِ الْإِبِلُ وَالْغَنَمُ قَنْعًا: حوشترو مهر

بزنه کان گه پانه ووه بو ناغل و

ته ویله خویان.

قَنْعَتِ الشَّاةُ: مهرکه گوانی بهرز

بوونه ووه

قَنْعَ فُلَانٌ قَنْعًا: قمناعه تی بهشتی که م

کرد ۵ به بهشی خوی پازی بوو ۵ (فهر

قانع وقیع).

قَنْعَ إِلَى فُلَانٍ: بوی ملکه چ بوو که وته ژیر

رکیفی فلانکه سه ووه.

قَنْعَ قَنْعًا وَقَنَاةً: پازی بوو به ووهی پی

درا ۵ (فهر قانع).

أَقْنَعَتِ الشَّاةُ: به مانا (قَنْعَت) دی.

أَقْنَعُ الْبَعِيرُ: حوشرکه سهری راکیشا

بو لای هموزمکه بوئه ووهی ناو

بخواته ووه.

أَقْنَعُ فُلَانٌ بِيَدِهِ فِي الصَّلَاةِ: فلانکه م

همردو دست خوی بهرز کردنه ووه

بو لای ناسمان و داوی په حمو

بهزمی له خودا کرد.

أَقْنَعُ فُلَانًا الشَّيْئُ: شته که فلانکه سی

پازی کرد.

أَقْنَعُ الْإِبِلَ وَالْغَنَمَ: حوشترو مهر

بزنه کان پومو له مورگا نازوتن ۵

یان بهرمو ناغل و ته ویله خویان

ناپاسته ی کردن.

أَقْنَعُ رَأْسَهُ وَعُنُقَهُ: سهری بو ناسمان

بهرز کرده و دواوی له ناسمان بری و

زه لیلی و داماوی خوئی رانواند.

أَتَنَعَ خَلْقَهُ وَفَمَهُ: دهمی و خوږگی بهرز

کردنه ووه بۆنه ووهی شتیکی

له شله مه نیه که دهست بکهوئ

بیخواته ووه.

أَتَنَعَ الْإِنْسَانَ: هاپه کهی خوار کرده و

بۆنه ووهی نه ووهی تیدایه روئی بکا.

قَتَّعَهُ: رازی کرد.

قَتَعَ الْمَرْأَةُ: چارشیهی له بهر نافرته که

کرد.

قَتَعَ رَأْسَ الْجَبَلِ: جووه سهر تۆپه لاک

کیومه که.

قَتَعَ فَلَانًا بِالسَّيْفِ أَوْ السَّرَاطِ أَوْ الْعَصَا:

به شمشیر یا به قامچی یا

به عصا فلان که سی داپووسی.

تَقَنَّعَ: به ناچارایی قه ناعه تی به سهر

خوئی دا هیئا و خوئی به چارشیه و

شتی و داپووسی.

تَقَنَّعَتِ الْمَرْأَةُ: نافرته که چارشیهی

پووسی.

تَقَنَّعَ فِي السَّلاحِ: چهکی له خو بهست.

إِثْتَنَعَ: به مانا (قَتَعَ) دی.

إِثْتَنَعَ بِالْفِكْرَةِ أَوْ الرَّأْيِ: قه ناعه تی

به فیکرمه راو بۆچوونه که کرد.

الْقَانِيعُ: خزمه تکاری گهل و

شوینکه و تهی گهل و نه ته ووه

به گریگیراوی نه وان.

الْقِنَاعُ: سهرپوش و چارشیه و

ههرشتیک نافرته سهری خوئی پی

داپووسی و په ردهی دل و پیری و

موسیقی بوون و ههرشتیک

پوخساری پی داپوشری.

الْقِنْعُ: چهک و سیلاح و سه به ته و

سه له و شتی واکه له پرزی دره ختی

خورما دروست بکری و نانی له سهر

ده خوری یا میوهی تی ده کری و

پیده شت و زمویه کی ده شته

ده که و پته نیوان لمبه لانی و دره ختی

تیدا دپروئی و لمبه لانی ته باره

به ستوو رهق بوو و بنه چه و بنه ما و

(ك: أَقْنَعُ وَقْنَعُ).

الْقَنْعُ: زوپنا و ههرشتیک قوی پیدا

بکهی و دهنگی ئی بی.

الْقُنْعَانُ: (رجل قُنْعَان) بیاویکه گوئی ئی

پادمگیری و برپا به قهضا و حوکی

ده کری و کهسیک به کهم رازی بی و

قه ناعه تی بکا.

الْمُقَنَّعُ: عادل و راستایک شایه تی دانی

رمت نه کری ته ووه و راو بۆچوونیک

جیگای رمزه هندی خه لک بی.

الْمُقَنَّعُ: کهسیک چهک و سیلاحی له خو

به ستبی و زری پو شیبی، کهسیک

جهستهی خوئی به زری داپو شیبی و

قیناعی له سمر کرد بی ۵ که سیک

کلاو خودی له سمر نابی ۵ دهمو

چاو داپوشراو

قِنَتِ الْأَذُنُ قَنَفًا: گوئی گهورمو ږمپو

بهرمو پیش هاتوون (فالرجلُ أقنف)

و (المرأة والأذن قنفاء).

أَقْنَفَ: بوو به خاوهن سوپای زور ۵

گوئی شوړ بوون.

القِنَاف: لوت زل لوت که شکول ۵

سهرزل، پیش پان، پیش زل.

القَنِيفُ: کومه لیک ناده میزاد ۵ هه وری

باراناوی، هه وړیک بارانی زور بی

بی ۵ پیاوړیک که مخور بی ۵ (ک:

قَنَفَ).

تَقَنَفَ الْقُنْفُذُ: ژپشکه که خوی

ویکهنایه وه.

القُنْفُذُ: ژپشک؛ دمعبايه کی شیردمره،

جهسته ی چقلی تیزی پیوه هه ن

خوی خر دمکاته وه وکوو توب ۵

بهم چقلانه خوی له دوژمنه کانی

دهپاریزی ۵ شوپنیک ږومگی تیدا

باهه لیرای لی بروی ۵ دهسگوتری:

(هو قنفذ الليل) نه وه ژپشکی شه وه

چونکه ژپشک به شه و له هه و لی

بهمدهسته یانی بژیوی خوی دایه.

قَمِ الْفَرَسَ وَغَرَّهَ قَنَمًا: نه سپه که شه ونم

لیی دا دواپی ته پوتوژی به سهردا

باری و چلکن بوو.

قَمِ الطَّعَامَ وَاللَّحْمَ وَغَيْرَهُمَا: خواردن و

گوشته که بؤگه ن بوو که لکی نه ما

تیکجوو ۵ (فهو قَمِ وَأَقَم).

الاقنوم: نه صل و بنه ما ۵ (ک: أقانيم).

الاقانيم الثلاثة عند النصاري: بریتین

له: (باوک و کوږ و جویرائیل).

القَنَمَةُ: خلتو پلته ی زمیت و ږون.

قَنَّ الشَّيْءَ قَنًا: چاوی به دواوا گیراو لیی

وردبؤوه.

قَنَنَ: یاسای دانان.

إِثْنُ قَنًا: کویله ی بؤخوی په یدا کرد ۵

سهری داخست و بیدهنگ بوو.

إِثْنُ الرُّحُلُ: که ژاومکه له سمر پستی

حوشترکه مایه وه.

إِسْتَقَنَّ بِالْأَمْرِ: تایبته بوو به کارمکه ۵

له گه ن مهر و بزنه کانی خوی

دامایه وه بؤنه وه ی سود له

شیرمکه یان بکا.

القانون: پیومری هه موو شتی و

ږپرازو که ناله کانی؛ قانون و یاسا ۵

هه روا ناوه بؤ نامیریک ی موسیقا.

القُنَانُ: هولی کراس ۵ بونی بن هه نکل.

القِنُّ: کویله، نه وه که سه ی باوکیشی

کویله بوو بی.

القُنَّةُ: (قُنَّةُ كُلِّ شَيْءٍ) سهرانسرو

توبه لکی هه موو شتی و.

دمگوترئ: (قَيَّ بالشئ) بهشته که پازی
بوو.

قَنِيَّ الْأَنْفُ قَنَأُ: لوت ناومرپاستی بهرز
بوؤده، کونه گانی بچوک و تهسک
بوونهوه.

قَنَتِ الشَّجَرَةُ: درهخته که دریزبوو ه
(فهر أقتى وهي قنواء).

قَنَى الْحَيَاءَ قَنَؤاً: پابهندی شهرمو حهیا
بوو.

القواهر: کیوی بهرز.

القَهْرَةُ: دمگوترئ: (أخذت فلاناً قَهْرَةً)
بهناچارایی فلانکهسم گرت ه (هو
قَهْرَةَ النَّاسِ): نهو دمتوانئ ستم و
زولمی کهسانی دی هه لگرت.

القَهْرَةُ مِنَ النَّسَاءِ: نافرمتی شهرانی و
چهقاودهسوو.

القَهَّارُ: ناویکه لهناوه جوانه گانی خودا
ه بالأدهست و زال که کهس دهستی
بهسهردا نهروا.

القَهْرُمُ: پیایو کورتهبالا.

القَهْرَمَانُ: نهمینداری تایبهتی پاشاو
وهکیل و کلیل دارو بهرپتومبهری
کاروبارمگانی و مال و سامانی و
خمرچی و داهاتی.

القَهْرَمَانَةُ: نافرمتی خان ومان و کابانی
دهست رهنگین و بهرپتومبهری
کاروباری ناومال.

القِنَّةُ: پتهوی حهبل یان پتهوی
حهبلی لیف (گوش).

القَيْنِيَّةُ: سوراچی و گوژه کهلهشوشه
بی و شهرابی تیدا بی.

القِنَقِنُ: نهاندازیاری شارمزا له بواری
ناوی ژیرزموی و هه لکه ندنی بیرو
شتی وا.

قَنَا لَوْنُ الشَّيْءِ قَنُؤاً: شته که زور سوور
بوو.

قَنَا فَلَاناً: بؤ فلانکهس سهرچاوه ژیانیکی
بؤ دیاری کرد بؤنهوهی قنیاتی پی بکا.
قَنَا فَلَاناً قِنَاؤَةً: پاداشی فلانکهسی دایهوه
قَنَا اللَّهَ الشَّيْءُ قَنُؤاً: خودا شته کهی ومدی
هیئا.

قَنَى الشَّيْءُ قَنِيّاً: شته کهی کهسب کردو
کوی کردموه.

قَنَى الْقَسَمَ وَغَيْرَهَا: مهرو بزنه گانی
وهرگرتن بؤنهوهی بهختیویان بکاو
سوود له بهرو بوومیان وهریگری نهک
بؤ بازرگانی و جه له بجهیتهی.

قَنَى فَلَاناً: فلانکهسی پازی کرد.

قَنَى الْحَيَاءَ فَلَاناً: شهرمو حهیا وای له
فلانکهس کرد کهخوی له زور شت
گیرپایهوه.

قَنَى فَلَانَ الْحَيَاءَ: فلانکهس شهرمی
بهخوی بوو، پابهندی حهیا بوو.

قَنَى فَلَانٌ قَنَأً: فلانکهس پازی بوو ه

تَقَهَّرَ: به مانا (قهقر) دئ ۵ به تیشکاوایی
پاشه و پاش کشایه وه.

القَهْقَار: بهردی زور رهقو لووس که
بهردی تری پئ دمهکیندرئ.

القَهْقَرَى: گهرانه وه بو دواوه ۵
دمگوترئ: (فلان یمشی القهقری)
فلانکس پاشه و پاش دمهگپرته
دواوه.

القَهْقَرَةُ: (حِنطَةُ قَهْقَرَةٍ): گهمیکه دوا
سه و زیوون ریش هه لگه را.

قَهْقَه قَهْقَهة: پیکه نی و له قاهای
پیکه نینی داو قاهای بیسترا.

قَهْلَ جَلْدُه: پیستی وشک هه لاتو و ته رای
تیدا نه ما.

قَهْلَ فلان: فلانکس جهسته ی به ناو
رانه هاتوو و جهسته ی خوی پاک
نه کردو ته وه ۵ به خششه که ی به که م
زانی و کوفرانی نیعمه ته گانی کرد.

تَقَهَّلَ: پیستی وشک بووه و ته ندروستی
تیک چوو.

تَقَهَّلَ فلان: فلانکس جهسته ی به ناو
ناشنا نه بووه خوی پاک و خاوین

رانه گرتوو ۵ به هیواشی رویی ۵
شه کوای حال و وزعی خوی کرد.

تَقَهَّلَ صوته: دهنکی نزم نه رم بوو.

قَهْمَ قَهْمًا: نیشتیای خواردنی که م بوو
به هوئی نه خوشی بان هوکاری تر

نارمزوی خواردنی لاواز بوو ۵ (قهر
قَهْم).

أَقَهَمَ عن الشَّيْءِ: بیزی له شته که هه لسا
ناخووشی ویست.

أَقَهَمَ عن الطعام والشراب: نارمزوی
خواردن و خواردنه و مکه ی نه بوو.

أَقَهَمَ السماء: ناسمان ساو بوو هه وری
پیومنه مان.

أَقَهَمَ في الشَّيْءِ: بی موبالاتی
له شته که دا کرد.

قَه قَهًا: پیکه نی.

أَقهى فلان: به رد موام بوو له سمر
خواردنه و ی قاوه.

أَقهى عن الطعام: خوی له خواردنه که
گرتوه و هه زی ئی نه بوو نارمزوی
خواردنه که ی نه کرد.

القَهْرَةُ: شراب ۵ شیری ساغو و بی غه لو
غش ۵ قاوه و چا ۵ بۆن به رام ۵
شوینی قاوه خواردنه وه، قاوه خانه و
چایخانه.

القهی: شوینیکی گشتیه و تیدا چا و
قاوه و ناو پیشکش دمکری.

قَهِي قَهِيًا: نارمزوی خواردنی نه بوو ۵
دمگوترئ: (قَهِي عن الطعام والشراب).

قَهِي الشَّيْءُ فُلانًا عن الطعام: شته که
فلانکس ی له خواردنه وه گیرایه وه.

قَاب الأرض قریبًا: له زمویه که دا چائیکی

کهوانهیی هه لکه‌کهند.

قَاب الطائر يَنْحُتُهُ: بالندمکه هیلکه‌که‌ی

شکاند بۆنه‌وه‌ی بی‌چومکه‌ی سم‌ری

له‌هیلکه‌ی بجر وکی.

تَرُبُ الشَّيْءِ: شته‌که‌ی له‌ پێشه‌وه

هه‌لکه‌ند

قَرُبُ الأرض: له‌ زمویه‌که‌دا چالێکی

کهوانه‌یی هه‌لکه‌ند.

قَرُبُ الجَرْبُ جِلْدُ البعير: گروپیه‌که‌ وای

له‌ پێستی حوشرمه‌که‌ کرد په‌له‌په‌له

توکی هه‌لوم‌رئ و بروتیته‌وه.

إنْقَابُ المكان: شوینه‌که‌ په‌له‌په‌له‌ی

پوته‌نو و بی‌دارو درمخت و گز و گیا

بوو.

إنْقَابَتِ الأرض: له‌ زموپیه‌که‌دا چه‌ند

چالێکی خ‌پ‌و کهوانه‌یی

هه‌لکه‌ندرا.

إنْقَابَتِ البَيْضَةُ: هیلکه‌که‌ شه‌ق بوو

شکا.

تَقَرَّبَتِ الأرضُ أَوِ البَيْضَةُ: به‌مانا

(إنْقَابَتِ) دئ.

تَقَرَّبَتِ مِنْ رَأْسِهِ مَوَاضِعُ: چه‌ند

په‌له‌یه‌که‌ له‌سم‌ری توکی هه‌لوم‌ری

که‌چه‌ل بوو.

تَقَرَّبَ الْأَسْوَدُ مِنَ الْحَيَاتِ: پ‌ه‌س‌ماره‌که‌

تویژی ه‌ر‌ئ دا.

القَائِبَةُ: بی‌چو.

القَابُ: نه‌ندازه‌ ه‌ له‌قه‌وس دا نیوانی

شوین دست و کۆتایی لایه‌کی

کهوانه‌که‌ ه‌ دم‌گوترئ: (بینهما قَاب

قَرَسٍ) واته‌: نیوانیان زۆرکه‌مه‌و

دووشته‌که‌ زۆر لێک ن‌زیک‌ن ه‌

قورثان دم‌فرم‌م‌وئ: ﴿فَكَانَ قَابَ

قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى﴾.

القُرْبُ: هیلکه‌ ه‌ جو‌ج‌ک‌ ه‌ (ك: أقواب).

القُرْبَاءُ والقُرَبَاءُ: نه‌خۆش‌یی‌ه‌که‌ توشی

جه‌سته‌ ده‌بی پ‌ی‌ست‌ وای دم‌کا

مه‌یله‌و گ‌پ‌وئ بی‌و توکی ئی

هه‌لوم‌رئ و ب‌ر‌وت‌یته‌وه.

القُرْبَةُ: به‌مانا (القُرَبَاءُ) دئ ه‌ توپ‌ک‌لی

هیلکه‌.

القُرْبَةُ: به‌مانا (القُرَبَاءُ) دئ ه‌ که‌س‌یک‌

نیشته‌ج‌ئ بی‌و له‌شوینێک‌و

نه‌ج‌وئ.

القُرْبِيُّ: که‌س‌یک‌ گۆشتی ه‌ر‌وج‌و بخ‌وا،

زۆر جه‌زی له‌خ‌واردنی گۆشت

ه‌ر‌وج‌و بی‌.

قَاتِ الرَّجُلِ: نه‌وه‌نده‌ی خ‌واردن دا

به‌بی‌اوم‌که‌ له‌بر‌سا نه‌مرئ ه‌ به‌خ‌یوی

کرد.

أَقَاتُهُ: ب‌ز‌ی‌وی پ‌یدا.

أَقَاتِ الشَّيْءِ: توانای به‌س‌مر شته‌که‌دا

شکاو پ‌ی‌ و‌یرا.

أَقَاتِ الشَّيْءِ: شته‌که‌ی کرده‌ ب‌ز‌ی‌و.

إِقَاتِ النَّارِ: داری تری خ‌سته‌ س‌م‌ر

گرت و راپکیشا.

قَادَ الْقَاتِلُ إِلَى مَوْضِعِ الْقَتْلِ: بکوزمهکی
برده شوینی کوشتنهکه.

قَادَ الْجَيْشُ: سهر و کاری سوپای کرد.

قَوْدَ الْفَرَسُ وَغَيْرُهُ قَرْدًا: نهسپهکه پشت و

ملی در یزبو و (فهر اقود و هی قوداء).

اَقَادَهُ خَيْلًا: نهسپیکی دایه،

ههوسارمهکی راپکیش.

اَقَادَ الْقَاتِلُ بِالْقَتِيلِ: بکوزمهکی

کوشتهوه لهتولهی کوزراوهکه دا.

اِقْتَادَ الدَّابَّةُ: ریشمه و لاخهکی

راکیشا.

اِقْتَادَ الثَّبْتُ الثَّرْوَةَ: که لهگا کیویهکه

بوینی پوهکهکه کاری تیکردو بو

جوو بیخوا.

اِنْقَادَ: بؤ موتاومعهی (قاد) هاتووه

ملکهجو زهلیل و ژبربار بوو

ملکهچی نیشهکه بوو.

اِنْقَادَ الطَّرِيقِ: رینگاکه ناسان و راست

بوو.

تَعَارَدَ الرِّجْلَانِ: دووپیاوهکه زوربه

خیرایلی پویشتن، هر یهکه یان

دمیه و یست پیش نهوی تریان

بکهوی.

تَعَارَدَ الْإِبِلُ: حوشرهگان پزیران

بهست و بهشوین یهگا پویشتن.

تَعَارَدَ الْمَكَانُ: شوینهکه تهخت و ریک

بوو.

ناگرمهکو بلنیهی ناگرمهکی خوش

کرد و به هیواشی فوی له ناگرمه

کرد.

تَقَوَّتْ بِالشَّيْءِ: شتهکی خوارد.

اِسْتَقَاتَهُ: داوی بزوی لی کرد.

الْقَاتُ: پومکیکه له پیری (السلسریه)

بؤ سود و هرگرتن له که لاکه

دمرویندری، که لاکه به سهوزی

دهجوری که میکی بیدار که ره و دیه

به لام زوره که سرکهرو موخه دیره

و شوینی سهرمکی ولاتی حبه شهیه

و به زوری له ولاتی یه مهن

دمرویندری و پیی دهلین: (شای

العرب) و جای عمرمب.

الْقَائِتُ مِنَ الْعَيْشِ: ژیانی نه مرو نهزی

و ژیانی کیفایهت.

الْقَوْتُ: بزوی نهو به شه خواردن و

خواردنه و دی جهستهی ناده میزاد

خوی پیی دهگری و پیداویستی

جهستهی پیی دابین دهگری.

اَلْقَيْتُ وَالْقَيْتَةُ: به مانا (القوت) دی.

اَلْقَيْتُ: ناویکه له ناوه جوانه گانی

خودا، واته: بزوی دمری هه موو

گیانله به ریک و به دهسه لات به سهر

هه موو شتیک دا.

قَادَ الدَّابَّةُ قَرْدًا وَقِيَادًا: له پیش

ولاخه کهوه پویشتن و ههوسارمهکی

كاروان دا ئى دەخوردېرىن كەس
سواريان نابى بۇ ئىحتيات و سېئرو
كاتى پېويست ھەلەمگىرىن.

القَوْدُ: تۆلەستاندىن لەتتاوانكار.

القَوْدُ: گەواد؛ ئەو كەسە دەلالى
نىوان ئافرىتو و پياودمكا بۇ داوئىن
پېسى و بەدپەشتى.

الْقِيَادُ: ئەو پەت و ھەبلە و لاخى پى
پادەمكىشىرى ۋە دىمىگوتىرى: (فىلان
سلس القِيَاد) فلانكەس بارخۇشەو
بەئارمىزى تۇ ھەلەس و كەوت دىمكا ۋە
(أعطى فلان القِيَاد) فلانكەس ملكەج
بوو.

الْقَيْدُ: (فارس قید) ئەسپىكى سەر
نەرم و ھەوسار خۇشە.

الْقَيْدُ من الإبل: ئەو حوشترە دىمىرى
بۇ ئەو ۋە پراوى نىچىرى پى بىرى ۋە
حوشترىك نىچىرى پى
ھەلەلەتېندىرى، ھەروا دىمىگوتىرى:
(بىر قید) حوشترىكى پامىرا و
بارخۇشە.

الْمَقَادُ: دىمىگوتىرى: (أعطاه مقادته) بۆى
ملكەج بوو.

المَقَادُ: گورپس و ھەبل كە و لاخى پى
كىش بىرى.

المَقَادُ: كىوى دىمىگوتىرى.

قار قورۇ: ئەسەر سەرپەنجە پۇشت

إستقادت الدابة: ولاخەكە بەدوو
قەتارچىكە دا پۇشت.

إستقاد فلان: فلانكەس زەلىل و ملكەج
بوو ۋە دىمىگوتىرى: (إستقاد له).

إستقاد الأسير: داواى كىرد دىلەكە
لەجىياتى كوزراومەكى بىگوزرەتەو.

إستقاد فلان من آذاه: فلانكەس تۆلەى
لەو كەسە ستاندىمەو كەزىانى
پىگەپاندبوو.

الأقود من الناس: كەسپكە كىروى
كىردە شتىك ھەرگىز پىشى تى ناكە
ۋە ئەسپى پامىرا و ژىربارىراو ۋە
ئەسپى پىشتو مل دىمى ۋە پىاوى مل
ئەستور ۋە كىوى بەرزو سەرگەش.

القائد: كەسپك پابەراپەتى سوبا بكا ۋە
كەسپك سەروكارى تىمىكى
مۇسپاقازەن بكا ۋە (ك: قادة و قواد) ۋە
ھەر زەمبىكە پان كىوئىك
دىمىگوتىرى.

القائِدُ: تەپۆلكە لەسەر زەمى دىمىز
بوو پىتەو.

القَوْدُ: (فارس قزود) ئەسپىكى سەر
نەرم و بارخۇشە.

القادُ: ئەندازە ۋە دىمىگوتىرى: (هو مني قاد
رمىح) ئەو لەمەنەو ئەندازەى

پىمىك دوورە.

القَوْدُ: كۆمەلە ئەسپىك لەگەن ھافلەو

بۆنەۋەدى تەپەي قاچى نەپەۋ پىيى
نەزاندەرى.

قار الصید: فیللى له نیچیرەكە كرد.

قار الشئی: كونیكى كەوانەمى
لەناومراستی شتەكە كرد.

قار الصیبة: كچۆلەكەي خەتەنە كرد.

قور قوراً: كویر بوو ۋ (فەر اقور وھي
قوراء).

قورت الدار: خانووەكە فراوان بوو
(فهي قوراء والبيت اقور).

قور الشئی: كونیكى كەوانەمى
لەناومراستی شتەكە كرد.

تقور: بۆ موتاومەي (قور) دئ.

تقور السحاب: ھەورەكە
پەلەپەلەبوون و ليك بلاو بوون.

تقورت الحية: مارەكە پاپۆكەي بەستو
خۆي كۆكرەمەۋە.

اقور فلان: ھلانكەس پىستى گرۇبوو
پشتى جۇماپەۋە.

اقور الجلد: پىستەكە گرۇبوو
ويككەتەۋە.

اقورت الارض: زمويپەكە رومكى تىدا
نەماو بوو بەسوتەمەرۆ.

الاقور: دىگوتىرئ: (لقت منه الاقورين)
لەۋە توشى بەللى سامناك بووم.

القار: قىر، زەفت ۋ بېروانە مادەي (زفت)
ۋ (يوم ذي قار) پۇژىكە خىللى بەنو

شەپيان لەباشورى شارى كوفەي
ئىستا توشى شەر ھاتن و
سەرگەۋتن.

القارة: كىۋى پچكۆلەي رەشى كەوانەمى
كەبەرەمو ئاسمان منارە ئاسا

ھەلجوبى ۋ گردۆلكە ۋ زمويپەك
بەردى رەشى تىدايى ۋ ھۆزىكى

عەرب بوون لەسەردەمى نەزاندە
بەتير ئەندازى چاك بەناوبانگ

بوون ۋ لە پەند دا ھاتوۋە دەلئ:
(قد أنصف القارة من رماها).

القواراة: نەۋەي لەپۇشاك
دەنوشتىننەرتەۋە لەسەرە پېرۇ

شتى ۋا ۋ نەۋەي لەئەملاو ئەۋلاي
شت دىمېردى ۋ نەۋەي لەكاتى

ھەلکۆلىنى دارو كۆلەكەۋ باينجان
دا دىمەدەپىندى.

المقورة: ئامىرى ھەلکۆلىنى باينجان و
شتى ۋا.

قور الثب: رومەكە زور بوو.

تقور البيت: خانووەكە پوخا.

القور: تەبارە لمى بەرز ۋ (ك: اقواز و
قىزان).

قورع: بېروانە مادەي (قزع).

قاس الشئی: على غير قوساً وقياساً:

شتەكەي بەشتىكى تر مەزەندە كرد ۋ
شتەكەي بەنەندازمى شتىكى تر دىاري

كرد.

قَوَسٌ قَوْسًا: پشتی کۆم بوو ۵ (فهر أقرس وهي قوساء).

قَوَسٌ الشَّيْءُ: شتهکه کهوانهیی بوو، چهمايهوه ۵ دهگوترئ:

قَوَسٌ الشَّيْخُ: پیرهمیردهکه پشتی کۆم بوو

قَوَسٌ السَّحَابَةُ: هورهکه دایکرده ریژنه ی باران.

قَوَسٌ الشَّيْءُ: شتهکه ی ومکوو کهوانهیی لیکرد.

تَقَوَسَ الشَّيْءُ: بهمانا (قَوَسَ) دئ.

تَقَوَسَ قَوْسُهُ: کهوانهکه ی لهشان کرد.

تَقَوَسَ الشَّيْبُ فَلَتَأَ: نیشانه ی پیری و موی سپی بهناو سهرو پشی فلانکس دا بلاو بووه، یان موی سپی و رمشی پهکسان بوو سهرو پشی ماش و برنج بوون.

الْقَوْسُ: تهپۆلکه لب و تهباره لب ۵ رۆژگاری قورس و پر لهچورتم و نارهمهتی ۵ (لیل أقوس) شهوی زۆر تاریک.

القَوْسُ: کهوان؛ نامیرکه نیو کهوانهیی لهسه ر شیوهی نیوه هیلال تیری پی دههاویژرئ ۵ (ك: أقواس وقسی) ناوی بورجیکیشه لهئاسمان، کهبریتیه له نۆیه م بورج. قوس قزح: کهوانهیهکه لهبه رزایی دا

دروست دهبی پاله نزیك زموی باران لیسراو و هه لپژانی باران و ئاو له ئاوهرپژموه، لای ئاسویشی بهرامبهر تیشکی خۆر دهبی بهشیومهکی کهوانهیی و بهچهند رهنگی جیاجیا کهئاکامی رهنگدانموی تیشکی خۆر کهله پپژو ورده بارانی هه لپژاو دهدا پهیدا دهبی.

قوس النصر: بریتیه له کهوانهیهکی گهوره لهسه ر پێگای گشتی و بهشیوهی کهوانهیی و بهگلۆپ و ئالای ولات دهرپژنیرتیهوه بهیۆنه نیشتمانی و نهتهواپهتیهکانهوه، یان بههوی هاتنی پیاویکی گهورموه بۆ نهو دهفهره، زۆربهی کاتیش ئاماژه بهو بۆنانهوه دهکری لهپێگای نوینی لافیته و شتی واوه.

القَوْسُ: خهلووتخانهی رهبه ن و پیاوه ئایینییه مهسیحیهکان ۵ گوختهی راوکه ر.

القَوْسِيُّ مِنَ الْأَيَّامِ: رۆژگاری دریز ۵ رۆژگاری پرتهنگ و چه لمه ۵ ولاتی دوور.

القَوَاسُ، والقِيَّاسُ: ومستای کهوان دروستکه ر کهوانساز ۵ کهوان لهشان، کهوانچی.

القَوَاسُ: ئهوکهسه ی نهسپ دهنیرئ بۆ بێشپرکی.

المِقْوَسُ: تیردان ۵ حەبلیکە لە شوینی
پیشپیکێ دا ئەسپەکانی پێ ریز
دەکرێن ۵ ئەو شوینی ئەسپەکان
لێیەو دەست دەکەن بە غاردان
لەگۆرمپانی پیشپیکێ دا.

تَقْوَصَرَّ: بڕوانە مادی (قصر).

القَوَصَرَّةُ: بڕوانە مادی (قصر).

قَاضٍ البناءِ قَرَضاً: خانووەکی هەلومشاند،
دەشگوتری:

قَاضٍ الحِیمَةِ: چادرمەکی هەلومشاند.

قَرَضَ البناءُ: بەلەخانەکی پوختە ۵
دەشگوتری:

قَرَضَ الصَّفوفَ والمَجَالِسَ: ریزو
پەکیەتی و ئەنجومەنەکانی لێک
هەلومشاندن.

بنی فلان ثم قرض: فلانکەس کاری
باشی کردو دواوی خرابی کرد.

إنقاض البناء: بەلەخانەکە پوختە ۵
دەشگوتری: (تقوضت الصفوف
والمجالس) پۆل و کۆمەڵە و
ئەنجومەنەکان لێک هەلومشان.

إنقاض فلان: فلانکەس هات و پۆیی و
جیگەر نەبوو.

القَوَطُ: جەلەبە مەرو بزن ۵ (ك)
أقراط.

الطَّطَّةُ: زەمبیلە و بەرچەنی گەورە،
قەرتالە، سەبەتە.

القُوْطَةُ: تەماتە.

القَوَاطُ: شوانی جەلەبە مەرو بزن.

قاع فلان قَرَعاً: فلانکەس پاشەوپاش
کشایەو، چوو و دواو.

تَقَوَّعَ فلان: فلانکەس لە پوشتن دا
لەرەلەری کرد و مگوو ئەو
بەشوینیکی چقلا دی بڕوا.

تَقَوَّعَ الحِرْبَاءُ الشَّجَرَةَ: حیرباکە چوو
سەر درەختەکە.

القَاعُ: دەشتایی و زەوی نەرمان و
دەوران دەوردارو بە کێ و گردۆلکە
۵ کەلەهەموو لایەکەو ناوی بۆدێ و
تێیدا کۆدەمبیتەو دواوی گیاو گزی
باشی تێدا دەپوێ.

القاعة: (قاعة الدار) بەربێلاو حەوشە
خانوو ۵ هۆلێک جیگای خەلکیکی
زۆری تێدا بیتەو و مگوو هۆلی
موحازەرە ۵ هۆلی کۆنگرە ۵ (ك)
قاعات).

القَوَاعُ: کەروپشکی نێر.

قاف أثر: شوین پێی ئەوی هەلگرت بەدو
ئەودا پۆیی ۵ (فهو قائف) ۵ (ك: قافة).

إقتاف أثر: شوین پێی ئەوی هەلگرت.
تَقَوَّفَ أثر: شوین پێی هەلگرت ۵
بەدوی دا پۆیی.

تَقَوَّفَ فلاناً: قەسی فێری فلانکەس کرد
دەرزى دادا، وتى ناوا و ناوا بلى.

تَقَوْتُ عَلَيْهِ مَالَهُ: مامه له کردنی مال و

(أَمْ قَوْلُكَ).

سامانی خوی ئی قه دمهغه کرد.

الْمَقْوُوتُ: كه سِيَّكَ زۆربهی سمری توکی

پتوه نه بێ.

القوف: دمگوتری: (هو أقوف للأثر) نهو

زۆر زاناو کارامایه به دۆزینهوهی

قَوَاتِ الدَّجَاةِ: مریشکه که قافای کرد

کاره گاری کرد.

شوین هه لگرتن.

القاف: بیتی که له پیتهکانی هیجا،

قَوَّتِ الدَّجَاةَ قِيَاءً وَقَوَّاءً:

همه روا ناوه بو موی زور هۆلکهی

مریشکه که قافاو کاره گاری کرد بو

گهردن.

القائِفُ: كه سِيَّكَ باش بزانی شوینکه

الْمَقْوِسُ: نازناوی پاشاکانی میصرو

هه لگرتی بنیچه و هه چی خه ئك

ئه سه که ندمریه بوو ه بالنده میه که

بباته وه سمریه که ه (ك: قافه).

رهنگی سپی و رهشی که وانهیی

القوف: لای ژوو روی گوینچه ه ژوو روی

القَوَّعُ: گیانله بهری (لافه قهریه)،

هۆلکهی گهردن ه دهشگوتری: (أخذ

جهسته نهرمو نیانه ه له وشکانی و

بقوف رقبته) بینه قافای گرت.

له ناو دهریاو ناوی شیرین دا دهزی.

القيافة: پیشهی قیافه زانی و بردنه وهی

القَوَّعِيَّاتُ: پیرپکن له گیانله بهری

نه وه بو سمر بنیچه و باوان ه

بهنیشانه و لیكچوون.

قانت الدجاجة قوفاً: مریشکه که

قَوَّلَ: چووه سمر کیوه که و پیندا

کاره گاری کرد.

سمر که وت.

القاق: بالنده میه کی ناوی ملدریزه ه

القاقلة: رهگهزی رومه که عه تریه کان

دریز یان زۆر دریز.

له پیری (الزنجارية) ه له ولاتی

القاروق: ته په له میه کی دریزه فارس

هیندو چین و نه فریقا دهری و

له سمری دمهکن.

دهری و ندری ه بهر که ی به کفاهه،

القوَّةُ: که جهه لی ه که جهه ل

له عیراق پیی دمگوتری: (حَبُّ

بالنده میه که جهه لی له شوینی

الهال).

ویرانه و چۆله وانییه ه کونده به بو

القاقلي: رومه کیکی سالانه میه و کیویه

ه ناویکی تری ه میه پیی دمگوتری:

به زۆری له لمبه لانی قهراخ دهریاو

- روباردا دهرؤی ۵ پیی دمگوتري: القَالَةُ: قسهی هه‌ئبه‌ستراو و بلاو مېوو
(رشاد البحر).
قال قولاً ومقالاً: قسهی کرد.
قال عليه: بوختانی بؤ هه‌ئبه‌ست.
قال عنه: قسهی لیوم کرد.
قال فيه: کوششی تیدا کرد.
أقولهُ ما لم یقل: داوای له‌سهر کرد،
شتیکی پالدا نه‌یگوتبوو.
أقول فلاناً: فلانکه‌سی فیری قسه کرد.
قاولهُ في الأمر: دهرباره‌ی ئیشه‌که
وتووپیژی له‌گه‌ن دا کردو دانوسانی
نه‌نجام دا ۵ کاره‌که‌ی به
به‌ئیندهرایه‌تی پیداو هه‌باله‌ی ئی
ستاند به‌بیری پاره‌ی دیاریکراو
له‌ماومه‌کی دیاریکراو دا بؤی
جی‌به‌جی بکا.
قوله: قسه‌یه‌کی پال دا نه‌یگوتبوو.
تقاولوا في الأمر: دهرباره‌ی کاره‌که
وتووپیژیان کرد.
تقول عليه قولاً: درؤی به‌دمه‌وه
هه‌ئبه‌ست ۵ قورئان دمقهرمؤی:
﴿وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضَ الْأَقَاوِيلِ﴾.
التَّقَاوُلُ: زۆربئی و چه‌قه‌چه‌ناو.
الْقَالَ: ناویکه له (الْقَوْل) ۵ (القال
والقیل) قسه‌ی پوچ و بی مایه یان
وته‌یه‌ک دوژمنایه‌تی له‌نیوان
خه‌ئک دا په‌یدا بکا.

همرکه سیځ گيرؤدهی بېسئ
به ناخوښی پېسایى بؤدمکړئو باو و
بژى بؤ ناکه ندرئو ورگى بؤ خالى
ناکړئتموه.

القولون: پېخوڼه نه ستوره.

قام قَرَمًا وقيامًا: راست بؤوه، هه لساپه
سمر هئ.

قام الأمر: کارمکه پټکبوو ه دمشکوترئ:
(قام ميزان النهار) پوژ بوو به نيوه ه
خوړ گه پشته ناوړاستى ناسمان.

قام قائم الظهيرة: کاتى نه وه هات خوړ له
ناوړاستى ناسمان لاېدا.

قام الماء: ناوکه ومستاو دمرای رموان
بوونى نيه.

قام الحق: حه قو راستى جيگير بوونو
جه سپان.

قام على الأمر: له سمر کارمکه بهر دموام
بوو.

قام للأمر: سمر و کارى نيشه کهى کرد.

قام على أهله: مال و خيزانى خوځى
به خپوکردو سمر و کارى کردن.

قام المتاع بكذا: کالاکه نرخى له سمر
نه ومنده ومستا ه دمشکوترئ:

قام يفعل كذا: دمستى به کارمکه کرد.

اقام بالمكان: له شوېنه که دا جيگير بوو
کردپه نيشتمانى خوځى.

اقام فلاناً من مكانه: فلانکه سى

له شوېنى خوځى لاېرد.

اقام الشيء: بهر دموامى به شته که دا ه
دمستى کرد به وه شته که نه انجام دا
ه دمشکوترئ: (اقام الصلاة).

اقام للصلاة: بانگه وازى کرد بؤ
نه انجامدانى نوېژ.

اقام العود والبناء: دارمکهى راست
کردموه، ديوارمکهى راست کردموه و
خواري تېدا نه هېشت.

اقام الشرع: شريعتهى ناشکرا کردو
کارى هئ کرد.

قارمته في المصارعة وغيرها: راپسکوت بؤ
زورانبازى.

قومت الشاة: مهرمکه توشى نه خوځى
قاچ نيغليجى بوو.

قومت المغسوج: خواريه کهى راست
کردموه و خواري تېدا نه هېشت.

قومت السلعة: کالاکه نرخ دارکرد ه
نرخى بؤ دپارى کرد.

تقوّموا في الحرب: له شمرپدا هه نلئ
له خه لکه که بؤ هه نديکيان

راپسکوتن.

تقاوموا الشيء فيما بينهم: له ناو خوځيان
دا نرخيان بؤ شته که دانا.

تقومت الشيء: شته که راست بؤوه ه
نرخى دمرکهوت.

استقام الشيء: شته که راست بؤوه.

التقويم: حيسابگمري زمينه به سان و به مانگو بهرؤز و به ساعات.

تقويم البلدان: ديارى كړدى شوېنى شارهكان و دياردمكانيان.

القائم: (قائم السيف) دمسكى شمشيرو نهو شوېنهي دهمتى به دگيرئ ه (دينار قائم) دينارىكى په كسانه كېشهكهى كه مو زياى تيدانيه.

قائم الماء: تهنكى ناو كه له شوېنى بهرز دابندرئ بؤنه وهى ناوى ليوه دابمش بكړئ.

القائمة من السيف: دمسكى شمشير ه ليستو پرېبند كړدى چهند ناوېك.

القائمة من الإنسان: بالاي مړؤ ه ناميرئكى پيوانه په نه نذازهى درئزى شمش پييه بؤ ديارى كړدى قولى دهرپاكان به كاردئ ه (ك: قامات).

القوام: نه خو شيبه كه توشى قاجى ولاخ دمبئ و نيفليجى دهكا، ولاخه كه دميه وئ برپاو هاجه كانى له دوى ناپمن.

القوام: عمدل و داد خوازي ه (رمح قوام) پمبيكى پاست.

قوام الإنسان: بالاي مړؤ و جوانى ه دى بال.

القوام: (قوام كل شئ) كؤله كه و پاگرى شت و پاساو پئساي بژيوى مړؤ؛ نه وهى دهبيتته قوت و جهستهى به هيز دهكا.

قوام الأمر: پاگرى كارو سهرجه مسهرى شت ه دمگوترئ: (هو قوام اهل بيته) نهو سهرپهر شت يارو پاگرو بهرپوه بهرى كارو بارى مال و مندالى خو به تى.

القوامَة: سهرپهر شت يارى، كار به دهمسته وه گرتن.

القوم: نه ته وه ه كؤمه لئيك نادمه ميزاد تايه مته منديپه ك كؤيان بكاته وه واپش دمبئ به مانا كؤمه لئيك پياو دئ و مكوو له شيعرمكهى زوهه يردا هاتوه دهلئ:

(وما أدري وسوف إخال أدري)
أقوم آل حصن أم نساء).

قوم الرجل: خزم و كه سو كارى پياو. القومة: راپه رپن ه دمگوترئ: (قاموا قومة واحدة) ه بالاي مړؤ ه رپوه ستانى نيوان پكاتى نوئز.

القومي: نژادپهرست ه نه ته وه بهرست و شو فينى و دهمارگر كه سيك برپواى به وه هه به سوود بؤ نه ته و همكهى بيئ و زيانپان لى دوور بخاته وه و له م بواره دا هه و ل و

کۆششی خۆی بخته گه ۵
نیشتمانی ۵ ومکوو دهگوترئ: (العید
القرمي).

القومية: په یوه نندیه کی کۆمه لایه تی و
سۆزداریه له ناکامی هاو به شی
له بواری نیشتمان و نژاد و زمان و
سود و بهر ژدهندی د یته کاپه وه و
ناکامه که ی هه مناهه نگی و
هاریکاریه بۆ دروستبوونی گیانی
په کیه تی و ته بایی ۵ ومکوو (القومية
العربية ، القومية الكردية).

القَوْمُ: بالا شوخ و شهنگ، که سیک
به جوانی و لیهاتویی کاره کانی
نه نجام بدا.

الْقِيم: میانر ۵ بالا جوان.
الْقِيَام: (قیام الامر) راگری کار و برپر ۵
شت.

الْقِيَامَة: سهروکاری کردنی نیشو کار ۵
رۆزی رهستاخیزو زیندو بوونه و ۵
مه خلوقات بۆ حیساب و پاداش و
سزا.

القيمة: (قيمة الشيء) نه اندازه ی شت ۵
به هاو نرخ کالاً.

قيمة الإنسان: در یزی مروف ۵
دهشگوترئ: (ما لفان قيمة)
فلانکس به رده و می له سه
کاره کان نیه و پراپه.

الْقِيَم: چاودێرو بالادست و پارێزگار
به سه ره موو شتیک دا ۵ ناویکه
له ناوه جوانه کانی خودا.

الْقِيَمُ: گه وره و پیاو ماقول ۵
به رپوه به ره و هه لسه رپنه ری کار ۵
که سیک سه ره رشتیاری دهستگیراو و
حیجر له سه ره دانراو بکا.

قِيم القوم: رابه ری گه ل و نه ته وه.
أمر قِيم: کاری راست و رپک و پپک.
كتاب قِيم: کتبی به نرخ.
الْقِيَمَةُ: (الامة القِيَمَةُ) گه ل و نه ته وه ی
عه داله تکارو کار دروست.

الْمَقَامُ: شوینی ئی پاره مستان شوینی
وهستانی قاج ۵ یانه و مه جلیس ۵
کۆمه ئیک ناده میزاد.

الْمَقَامَةُ: کۆمه ئیک ناده میزاد ۵ یانه و
مه جلیس ۵ خوتبه و نامۆزگاری ۵
چیرۆکی کورت و سه جعدار که
نامۆزگاری یان نوکته یه کی خوشی
تیبایی ۵ له رۆزگاری
عهباسیه کان و له وه دواش نوو سه ره
ئه دی به کان کارامایی خویان تیدا
به تاه ی کردۆته وه.

الْمَقَامُ: نیشته جی بوون، مانه وه ۵
شوینی مانه وه.
الْمَقَامَةُ: به مانا (المقام) دی.
المَقَوْمُ: دهسته دوو؛ نه و داره ی جوتیار

لەكاتی جوتکردن دا دەستی پێوە
دەگرێ.

القَوْتُ: پارچەپەك لەناسن یان لەزەرد
كە پێنە یان پەو مەنجهڵ و شتی وای
بێ دەگرێ.

القارون: پەوکیکی سالانەپە لەپێری
پەگەزی کولەكە، بەرەكە ی زەردو
شیرین و تام خووش و بۆنخۆشە،
بەگوردی پێی دەگوترێ شەمامە
یان کالەكە زەردە.

قَوَّةٌ بصاحبه: بانگی هاوێكە ی کرد.
قَوَّةٌ بالصید: هەرای لەنیچەرەكە کرد
بۆنەوێ لەلەكە ی خوێ
راپەرپێنێ و فرسەتی ئی بێنێ.

تقارہ الرجالن: دوو پیاوێكە لیکیان
پاخوێ بەشیوێكە كەتەنەها
خوێان دەیانزانێ مەبەستیان لەو
هەرایە چیه.

القاه: شانص و بەخت و حورمەت و پێز
ە ژیانی نەرم و نۆل ە دەگوترێ: (انە
لفی عیش قاه).

القاهي: پیاوێك نەزۆك نەبێ و
بەزرویت بێ.

القوة: ماستیك كەمیك گۆرابی و
هیشتا شیرینی شیرەتیەكە ی تێدا
مایە.

القوهي: جۆرە پۆشاکێکی سپییه.

قَوِيَّ عَلَى الامر: توانای بەسەر کارەكەدا
شکا.

قَوِيَّ قَوِيَّ: زۆری برسی بوو.

قَوِيَّ الْمَطَرُ: باران نەباری و مستایەو.

قَوِيَّ الْخَبْلُ وَالْوَتْرُ: حەبلەكە یان ژێپەكە
هەندێکی لەهەندێکی ئەستوورتەر بوو
ە (فهر قَب).

قوت الدار قوي وقواية: خانومە خالی
بوو.

أقوى الرجل: پیاوێكە هەزار كەوت ە
چوو و چۆلەوانی و لەوێدا نیشتهجێ
بوو ە خواردنی نەماو تیشوی
براپەو ە برسی بوو هیچی لانهبوو
بیخوا.

أقوت الدار: خانومە خالی بوو.

أقوى في الشعر: بزوینی پەوی
(ژێروبووری) پەهای لەشیردا
بەپێچەوانە بەکارهێنا.

أقوى الخبل أو الوتر: هەندێکی
لەحەبلەكە یان لە ژێپەكە
ئەستووتر کرد لەوی تری.

قَارِيَتْ فُلاناً: لەهێزو توانادا بەسەر
فلانكەس دا زال بووم.

قَوِيَّ الرجل أو الشيء: لەشوینی بیهیزی
هێزو توانای بەخشی بەپیاوێكە یان
بەشتەكە.

إقتوى: بووبە خاوێن هێزو توانا ە یان

هیزو توانای باش بوو.

إقتوی علی فلان: سهرزمنشتی فلانی کرد.

إقتوی الشئین: شته‌ک‌ه‌ی تایب‌ه‌ت کرد به‌خو‌یه‌وه.

إقتوی شیئاً بشئین: شته‌ک‌ه‌ی گو‌ری به‌شتی‌کی تر.

إقتوی الشرکاء المتاع بینهم:

هاوبه‌شه‌کان کالاک‌ه‌یان خسته
پرؤسه‌ی جاردان و زیادکردن و
مه‌زادموه نرخه‌که‌یان به‌رز کرده‌وه
تاگه‌یانندیانه نرخ‌ی به‌رز نه‌مجار
یه‌کی‌کیان هه‌ئی گرت بو‌ خو‌ی.

تقوی فلان: فلانک‌ه‌س به‌ برسیایه‌تی شه‌وی به‌رؤژ کرده‌وه.

تقوی القوم الذکو: خه‌لکه‌که‌ لی‌وی
دۆلچه‌که‌یان کۆکرده‌وه و ناویان لی
خواردموه.

تقوی الشرکاء المتاع بینهم: به‌مانا
(اقتوه) دی.

تَقَوَى: بوو به‌خاومن هی‌زو توانا.

التقوی: تۆوی لۆکه، تۆوی گه‌نم و
فول و شتی وا که بۆکشت و کال
ده‌چیندرئ.

القاری: برسی ۵ شت و مرگر.

القاریه: هی‌لکه ۵ سالی بی باران و قات و
ق‌ری.

القواء: زه‌وی چۆله‌وانی ۵ ده‌گوترئ:

(أرض قواء) زه‌وییه‌که‌ که‌سی تیدا
نیه ۵ (مَنْزِل قواء) مه‌نزلی و
خانوی‌کی چۆل و بی نه‌نیسه ۵
زه‌وییه‌که‌ وشک و بی بارانه‌ که‌وتۆته
نی‌وان دوو پارچه زه‌وی باران لی
باریو‌موه.

القَوَايَةُ: زه‌وی سوته‌مه‌رپۆ و چۆل.

القوة: هی‌زو توانا ۵ تاله‌ه‌بل ۵
توانینی گیانله‌به‌ر بۆ نه‌نجامدانی
کاری قورس ۵ نه‌و شته‌ی ده‌بیته
کاریگه‌ر له‌ جولاندن و لادان یان
ماتکردن و چه‌سپاندن و
له‌جووله‌خستنی قه‌بارمه‌ک واته
هه‌ر هی‌زیک حاله‌تی قه‌باره‌ بگو‌ری
له‌ جم و جووله‌وه بی‌وه‌ستین یان له
حالته‌ی وه‌ستانه‌وه بی‌جو‌لین ۵
(رَجُل شَدِيد الْقُوَى) پیاوی‌کی
جه‌سته دامه‌زراو و تی‌کسم‌راو و
خاومن هی‌زو توانایه.

القوات المسلحة: فه‌یله‌ق و هی‌زه
سه‌ربازییه‌کانی ده‌ولته‌تن له‌ناو
ده‌ریا و وشکانی و هه‌وا.

القوي: ناوی‌که‌ له‌ناوه‌ جوانه‌کانی
به‌روم‌ردگار ۵ بیته‌کانی هی‌جا جگه
له‌ جو‌رم‌کانی لین ۵ خاومن هی‌زو
توانا.

القوي: جو‌جک که‌ یه‌که‌مجار سه‌ر له
هی‌لکه‌ ده‌ردینئ.

الْقِيَّ: زموى دمشتى كاكى بهكاكى هيچ
تيدا نهرپواو.

الْمُقَرَّى (بلد مُقَرَّى): ولاتيكه بارانى نى
نمبرايوه.

قَاء ما اَكَل قَيْنَا: نهوى خواردبوى
هينايهوه.

قَاءت الطَّعْنَةُ الدَّم: زمبركه خوښنى
هينايه دمر.

قَاءتِ الْأَرْضُ ما حوت: زموى چى تيدا
بوو خستيه سهر پشتى و دمرى
خست ۵ دهمگوترى: (قَاءتِ الْأَرْضُ
الْكَمَاة) زموى قاجكى دمر داو خستيه
سهر پشتى.

ثَرِب يَقِيئُ الصَّبْغ: قوماشيكه رهنكى
تيرمو چاك رهنكه كهى هلمزيوه.

اقَاء: واى نى كرد برشيتيهوه.
قِيَاءُ هُوَ أَوِ الدَّوَاءُ: نهو يان دمرمانهكه
رشاندييهوه.

تَقِيَّأ: بهنه نهقهست خوى رشاندموه.
إِسْتَقَاءَ وَاسْتَقِيَّأ: بهمانا (تَقِيَّأ) دى.

الْقَيْئَى: نهوى مهعیده دمرى دمدا ته
دمرموه لهدمهوه.

الْقَيْئُوه: كهسيك زور برشيتيهوه ۵
دمرمانيك كه دخورپتهوه رشاندهوه
دروست دهكا ۵ دهمگوترى: (شربت
القيوء فما قَيَّاني).

الْمُقَيَّئُ: دمرمانيكه دمبيتته هوى

رشاندهوه.

الْقِيَاءُ: زور رشاندهوه بههوى نهخوشى و
شتى وا.

الْقِيَارُ وَالْقِيَارَةُ: كهمان، ناميريكى
مؤسيقايه شهش زنى نى بهستراوه.

أَقَاَحُ الْجَرْحُ قِيْعًا: بهمانا (قَاَح) دى.
أَقَاَحُ الرَّجُلُ: پياومكه سوور بوو لهسهر

نهوه كه هيچ نهدا بهسوالكه ر پاش
نهوى داواى بهخشينى نى كرا.

قَيْحُ الْجَرْحُ: بهمانا (قَاَح) دى.
الْقَيْحُ: كيم و زوخاو.

قَادَه قَيْدًا: زنجيرى كرد ۵ پيوندى
لهقاج كرد.

قَيْدُهُ: بهمانا (قَادَهُ) دى ۵ دهمگوترى:
(قَيْدَهُ بِالْإِحْسَان) بهچاكه كردن و

پياومتى لهگهل دا كردن كووت و
زنجيرى كردموه.

قَيْدُ التَّعَبُ فُلَانًا: ماندوبوون و
شهكهتى: بووه لهمپهر له بهردهم

فلان دا. دهمگوترى: (نَاقَةُ مَقِيْدَةٍ)
حوشترپكى ماندو وشهكهته ناتوانى

ههستى.
قَيْدُ الْعِلْمِ بِالْكِتَابِ: زانيارپيهكهى

چهمپاندو زمبتي كرد.
قَيْدُ الْحَطِّ: خمت و نووسينهكهى خالدار

كرد، خالى خستنه سهر پيتهكان.
قَيْدُ الشَّيْنِ فِي دَفْتَرِهِ: شتهكهى له

دمقته رمكهيدا تۆمار كرد.

تَقِيدُ: بۆ موتاومعهى (قِيد) هاتووه.

القَادُ: ئەندازە ۋە دىگوتىرى: (بينهما قاد

رُوح) نىوانيان ئەندازەى پىمبىكه.

الْقِيَادُ: حەبلى ھەوسار، پىشمە.

الْقِيدُ: حەبلىكه يان شتىكى لەو جۆرە

دىگوتىتە پىئەند بۆ قاچى و لاخ و

شتى وا بۆئەوھى نەتوانى زۆر

بجولى ۋە دىگوتىرى: (فرس قيد

الأرابد) ئەسپىكه خۆشپۇيە

پىئەندى حەيوانە وەحشىيانە ھىچ

جانەومرئىكى كىئوى لەبەرى

دىمرناچى ۋە ئەندازە ۋە دىگوتىرى:

(بينهما قيد ربح) نىوانيان ئەندازەى

پىمبىكه.

قيود الأسنان: پوك.

الْقِيدُ: ئەندازە ۋە دىگوتىرى: (بينهما قيد

ربح).

الْمُقِيدُ: بارىكايى قاچ، زوور قابەرقە،

شويىنى تىكردنى خرخال و پاوانە ۋە

شويىنى ئى بەستنى پىئەندى قاچى

ولاخ كەدەكەويىتە زوور سمىيەوھ.

شيعرئىك لە چوار چىئەى كىشى

عوروزى دا ھۆنراپىتەوھ لايەنى

ووزن و سەراوای تىدا بەرچاوكىرابى

ۋە ھەروا ناوھ بۆ شيعرئىك پىتى

رەويپەكەى ساكن بى و حەرفى مەد

نەبى وەكوو شيعرمكهى رۇبە كە

دەلى: (وقاتم الأعماق خاوى

المخزق).

قَيَّرَ السفينة وغيرها: كەشتىيەكە يان

شتى تىرى بەقىر سواخ دا.

القار: قىر ۋە زفت.

القير: بەمانا (القار) دى.

القيران: زۆربەى كەتتەى سوپا ۋە

كاروان ۋە كۆمەلىك ئەسپ ۋە شارىكە

لەولاتى مەغرىب لە كىشومرى

ئەفريقا.

القيار: خاومەن قىر ۋە قىر فروش ۋە

قىرچى.

قاس الشيء بغير وعلى غير قياساً وقياساً:

شتەكەى لەسەر ئەندازەى ئەو

بەئەندازەى ئەو مەزەندە كرد.

قاس الطبيب الشجة قياساً: پزىشك قولى

برىنەكەى مەزەندە كرد.

قايَسَ الشيء قياساً ومقياساً: شتەكەى

مەزەندە كرد.

قايَسَ الشيء بكذا: شتەكەى بەئەو

شتە مەزەندە كرد.

قايَسَ فلاناً الى كذا: پىش فلانكەس

كەوت بۆ ئەو شويىنە.

قَيَسَ الشيء بغير: شتەكەى بەشتىكى

تر مەزەندە كرد.

إقتاس الشيء بغير وعليه: شتەكەى

قاصت السن قَيْصاً: ددانهکه کهرت بوو
لهقی، لهبن را جولاً.

قاص البطن: ورکهکه جولاً.

إنقاصت السن: ددانهکه شکا.

إنقاص البناء والبئر والرمل:

بالهخانهکه، بیرکهکه تهباره لمبهکه
پروخا.

القَيْصَرُ: نازناوی پاشاکانی پړومو
پوسیاپه ه (ك: قیاصرة).

قاض الشئ قَيْضاً: شتهکه شق بوو.

قاض الجدار: دیوارکه پروخا.

قاضت السن: ددانهکه لهقی، جولاً.

قاض الفرخ البيضة: جوجکهکه هیلکهکهی
شکاندو سمری لې دمرهینا.

قاض فلاناً بالشئ: لهجباتی شتهکه
قهرموی بؤ کردموه.

قايض فلاناً قياضاً ومقايضة: لهگه ل
فلانکس دا کالای به کالای گورپیه وه.

قَيْضَ الله له كذا: پهر و مردگار نهو
شتهی بؤ نامادهگرد.

قَيْضَ الله فلاناً لفلان: خودا فلانکسی
بؤ فلانکس پرخساند.

إقتاض الشئ: شتهکهی له بیخ
دمرهینا.

إنقاض الجدار أو الكيب: دیوارکه پان
تهباره لمبهکه پروخا، پان درزی برد،
شقی برد.

بهئندازهی نهو پان لهسهر
نهندازهی نهو مهزمنده گرد.

قاس باییه: رېبازی باوکی گرتهبهر.

إنقاس: بؤ موتاومعهی (قاس) دئ.

تقاس القوم: خه لکه که
داخوازیپهکانیان خستنه پړو.

القاس: نهندازه ه دمگوتری: (بینهما
قاس رمح.

القياس: پیک گرتن ه گهراندنهو هی

شت بؤ هاوشیو هی خو ی ه لهزاراو هی

شهرع دا هیئانی حوکمی نهصلتیک

که عیلمهتو بایسی خو ی هه بی،

سهپاندنی نهو حوکمه بؤ شتیکی

تر که فهرعه لهبهر هه بوونی

هاوبهشی نیوان نهصلو فهرعهکه

لهعیلمهتو بایس دا وهکوو

حوکمدان بهیاساگی بیرمو شتی وا

بهیاسای قیاسکردنی بؤسهر خهمر

لهم پوموه بیرهگهش وهکوو خهمر

سهرخوش کهره.

القيس: تهنگانه ه ههروا وشه ی (قیس)

ناوه بؤ هوزیکی عمره بی موزمری ه

(أم القيس) دالاش، هه لؤ.

القياس: کهسیک پیشه ی نهو بی

زموی و شتی وا بیئوی، پوپپو.

المقياس: نهندازه، نامیری پیوانه و
مهزمندهگردن.

إِنْقَاضَتِ الرِّكِيَّةُ أَوْ السُّنُّ: بیرهکه داپروخا
ه ددانهکه داخورا.

إِنْقَاضَتِ الْبَيْضَةُ: هیلکهکه درزی بردو
نهشکا، تیک نهقبا.

الْقَيْضُ: توئکلی سهرموی هیلکه
(توئکله وشکهکه) ه بهرامبهرو
بهکسان ه دمگوترئ: (هذا قَيْضٌ لِهَذَا)
نهمه هاوشان و بهکسانه بؤ نهو شته ه
(هما قَيْضَان) نهو دووانه چونیهکن.

الْقَيْضَةُ: پارچه ئیسقانی بجوک ه (ك:
قَيْضُ).

الْقَيْضُ: بهکیك لهو دووکهسهی کالاً
بهیهك دمگورنهوه ه بهردیکی
بجوکی خره گهرم دمکریو خوشترو
مهرو بزنی پی داخ دمکرین
بهمه بهستی چارمه کردنی
نهخوشی.

قَاطَ يَوْمُنَا قَيْظًا: رۆژگارمان زۆر گهرم
بوو

قَاطَ الْقَوْمَ بِالْمَكَانِ: خه لکهکه لهو شوینه
لهرۆژانی گهرم دا نیشتهجی بوون.
قَائِظُهُ مُقَائِظَةٌ وَقِيَاظُ: لهگه لیا
نیشتهجی بوو.

قَيْظٌ مَوْضِعٌ كَذَا: لهفلان شوین
نیشتهجی بوون.

قَيْظٌ فَلَانًا الطَّعَامُ أَوْ الثَّوبُ:
خواردمه نهیهکه یان پۆشاکهکه

بۆکاتی گهرما کیفایهتی بوو.

إِقْتِاطٌ مَوْضِعٌ كَذَا: لهو شوینهدا
نیشتهجی بوو.

الْقَيْظُ: جهنگهی گهرمای هاوین.

الْقَيْظِيُّ: بهروبوومی هاوین.

الْمَيْظُ وَالْقَيْظُ: هاوینههموار.

قَاتَتِ الدُّجَابَةُ قَيْظًا: مریشکهکه
گارمکاری کرد.

الْقَيْقُ: نهحمهق و گیل و سهرکهش.

الْقِيَاءُ: زهوی توندو رمق و بهتو.

الْقِيَاءَةُ: توئکلیکی تمکه لهزیر
توئکلی سهرموی هیلکهیه.

قَالَ قَيْلًا: لهکاتی نیومرۆدا نوست،
گورگه خهوی کرد.

يَبْيُوسُهُ لِبَعْذِ شَيْخٍ بَعِيَانِيَانِ كَهْرَكْنَه

تابلین: شیخ عابیده نانوم بهشه

خواردنهوهی شیره لهکاتی نیومرۆدا.

قَالَ فَلَانًا الْبَيْعُ: مامه لهی فلانکهسی
ههلهوشاندموه.

أَقَالَ الْبَيْعُ أَوْ الْعَهْدُ: مامه لکه یان
بهیمانکهی ههلهوشاندموه.

أَقَالَ اللَّهُ عَثْرَتُهُ: خودا لهتاوانهکانی
خۆش بوو.

أَقَالَ فَلَانًا مِنْ عَمَلِهِ: فلانکهسی لهسهر
کارمکه لابررد پۆستهکهی لی
ومرگرتموه.

أَقَالَ الشَّيْءُ: شتهکهی والی کرد

تانیومرؤز دریزه بکیش لهحه دیس
دا هاتوو: (کان لایقیل المال) واته:
مال و سامانیك كهله بهیانی دا
دمستی دمکوت نهمده هیشت بگاته
نیومرؤ ههمووی دمبه خشی.

قائله: کالای له گهل گۆرپه وه.

قائله: له کاتی نیومرؤدا ناوی دایه
بیخواته وه.

إقتال فلان: فلانکس له کاتی نیومرؤدا
ناوی خواردموه.

إقتال شیناً بشین: شته کهی بهشتیکی
تر گۆرپه وه.

تقایل البیمان: کرپارو فروشیارمه
مامه له کهیان هه لومشانده وه.

تقیل: له کاتی نیومرؤدا نوست ه
شله مهنی له نیومرؤدا خواردموه.

تقیل الماء في المنخفض: ئاوکه له
نزمایی دا کۆبۆوه.

تقیل الناقة: له کاتی نیومرؤدا
حوشترمه کی دۆشی.

تقیل أباه: له باوکی چوو له شیوه و
کردموه دا.

تقیل من كان قبله من الملوك: ومکوو
باشاکانی پێش خۆی وابوو
له هه لئسو کهوتو پهرتاردا.

إستقال: داوی پۆست ئی و مرگرتنه موی
کرد، داوی ئه موی گرد له

پۆسته کهی دهری بکه ن.

إستقاله عشرته: داوی کرد له تاوانه کانی
خۆش بن.

إستقاله البیع: داوی کرد مامه له که
هه لومشینیته وه.

القائلة: نیومرؤ ه نوستنی دهمی
نیومرؤ، گورگه خه و.

القیلوله: نوستنی کاتی نیومرؤ،
گورگه خه و ه یان راگشان و

پالئانه موه پشوی نیومرؤ به بیخه و
ئێ کهوتن.

المقال: قهیلوله و گورگه خه و.

المقیال: (دوچه مقیال) درمختی گه و ره
که له ژێریا جینگای زۆرکس

بیته وه بۆ نووستن و پشودانی دهمی
نیومرؤ و گورگه خه و.

القیل: به مانا (المقال) دی ه دمگوترئ:
(طعنة في مقيل حقه) زمبریکه له

سنگی دراوه سنگی هه لئریوه.

قییم الشئین تقییمأ: نرخێ شته کهی
مه زنده کرد.

قان قینأ: بووبه ئاسنگه ر، پێشهی
ئاسنگه ری ره چاو کرد.

قان الحدیده: ئاسنه کهی کرده ئامیری
ومکوو پاچ و ته شوئ و پیمه ره و شتی وا.

قان الشئین: شته کهی لیکدا و کۆی
کردموه.

القَيْنَانُ: زمندى دەست و قاچى ولاخ و
 حوشت باريكايى ژوور سم؛ نهو
 شوپنهى پيوندو شتى وای
 تیدمگري.

القَيْنَةُ: ئەمەتەو جاريە جا وەستايى
 بزاني يان نا ۋ بەلام بەزورى
 بەجەتوہ کۆيلەو جاريەك
 دەگوتري گۆراني بزاني و گۆراني
 بلئ ۋ ئافرمتى ئاراشدەر.

المُيْنَةُ: ئافرمتى ئاراشكار پازىنەر موہ،
 نهو ئافرمتهى پيشەى پازاندنە موہى
 ئافرمتى ترە.

قانت المرأة المرأة: ئافرمته
 ئارايشتكەر مەكە ئافرمته گەى
 پازاندموہ.

قَيْنَةُ: جوانى كرد پازانديپە موہ ۋ
 دەگوتري:

قَيْنَت الماشطة العروس: ئارايشتكەر مەكە
 بووگەكەى پازاندموہ.

إقتان: جوان بوو، خوى ئارايش دا ۋ
 دەگوتري: (إقتان الرجل، والنبت،
 والروضة).

تَقَيْنَ: خوى ئارايش دا خوى جوان كرد
 ۋ دەگوتري: (تَقَيْنَت العروس، وتَقَيْنَ
 النبت).

القَيْنُ: ئاسنگەر بەتايپەتى ۋ دوايى
 كراوہ بەناو بۆھەموو پيشە سازيک
 ۋ ھەروا ناوہ بۆ کۆيلە.

به یارمہ تی خوا بہرگی سیّہم تہ واو بوو
بہرگی سیّہم بہ پیتی (ك) دہست پیّدہ کات

هَقَنَ بِالْمَكَانِ عَدْنًا وَعَدُونًا: لهو شوینه

مايه وه ه (جنات عدن) باخه گانی

به ههشت که شوینی تیندا مانه وهن بو

ههتا ههتا به.

هَقَنَ الْبَلَدَ: لهو شارمدا نیشته جی بوو.

هَقَنَ الْأَرْضَ: سه مادی به زمویه کهدا کرد

تا کشت و کاله که ی باش بی.

عَدَنَ الْحَجَرُ: بهرمکه ی هه لکه کند.

عَدَنَ الْأَرْضَ: سه مادی به زمویه کهدا

کرد.

عَدَنَ بِه الْأَرْضَ: بهو شته له زمویه که ی

دا

الْعَدِين: زانیاری دهر باره ی دهر هینانی

ماده خامه مه عدنه یه کان.

الْعَدَان: کهناری دهر یا ه کهناری روبر ه

له رۆزگاردا ماوه ی حموت ساله.

الْعَدَانَة: کۆمه ل و تاقم.

الْمَعْدِن: کانی شت ه شوینی دهر هینانی

ناتون و زیو و شتی وا ه

دهشگوتری: (فلان مَعْدِن الْخِر و

الکرم) فلانکس کانی خیر و

بهرمه که تو ریزو شکۆمه ندیه،

خیر و کهرم بو لهو شتیکی

سرووشتییه.

هَذَا عَدُوٌّ وَعَدُوٌّ وَتَعْدَاءُ وَعَدُونًا: رۆپی ه

رهمان بوو.

هَذَا عَلَيْهِ عَدُوٌّ وَعَدُوٌّ: دهستریزی کرده

سمر، سته می ئی کرد، له سنوور

دهر جوو.

عَدَا اللّصُّ عَلَى الشَّيْءِ: دز شته که ی دزی.

هَذَا عَلَيْهِ: بازی دایه سهری ه عه مباری

بوو.

هَذَا فَلَانًا عَلَى الْأَمْرِ عَدُوًّا وَعَدُوًّا:

فلانکسی له نیشه که لاداو به شتیکی

ترموه مهشغوئی کرد.

هَذَا الْأَمْرُ وَعَنْهُ: له کارمه وازی هینا.

هَذَا: جهرفی (الإستثناء) ه نیسمی دوا ی

خوی مه منصوب دمکا نه گهر به فیعلی

حیساب بکه یین، دوا ی خوی مه جرور

دمکا نه گهر به جهرفی جهری دابنئین

ه نه گهر (عدا) له دواوه ی (ما) مصدریه

هه بوو نیسمه که واجبه مه منصوب بی

دمگوتری: (جاء القوم ماعدا محمداً).

أَعْدَاءُ: وای ئی کرد باز بدا.

أَعْدَى فَلَانًا مِنْ مَرَضِهِ أَوْ خَلْقِهِ:

دهرمه که ی یان رهموشته که ی

گواسته وه بو فلان ه دمگوتری:

(أَعْدَاءُ بِالْإِثْمِ وَأَعْدَاءُ الدَّاءِ) دهرمه که ی

پپوهنا، وای ئی کرد دهردی نهوی

توش بی.

عَادَاهُ مَعَادَاةٌ وَعَدَاءٌ: کیشی له گهل

پهیدا کرد، دوژمنایه تی له گهل

نایه وه.

عَادَى الشَّيْءَ: شته که ی دوور خسته وه.

عادی الوسادة: سهرینه که ی دوولا
هیئنایه وه.

عادی بین اثنین: نهو دووهی خستنه
بهنایه که ۵ بهدوا بهکدا هیئانی ۵
دمگوتری: (عَدَّ عما تری) واز له وه
بیئه که دمیبینی.

عَدَّی الشَّيْءُ: له شته که لایداو چوووه
سهر شتیکی تر.

عَدَّی الشَّيْءُ الیه: شته که ی رای ی کردو
نه نجامی دا ۵ دمگوتری:

عَدَّی الرَّجُلَ أَوِ الشَّيْءَ الی الشَّاطِئِ الْآخِرِ
من النهر: بیاو که یان شته که ی

له مبهری پرووباره وه رای ی کرد بو
نهو بهری پرووباره که.

عَدَّی فلاناً عن الأمر: فلانکه سی
له کاره که لادا ۵ دهستی پی ئی
هه لگرت.

اعتدی علیه: سته می ئی کرد.

اعتدی الحق: له حه ق و راستی لایدا ۵
دهشگوتری: (اعتدی عن الحق، و فوق
الحق).

تعادوا: پیشر کئیان کرد له بازدان و
پاگردنیدا ۵ هه ند پکیان
دووژمنایه تی هه ند یکی تریان کرد.
تعادی النوائب: به لاو کاره سات به ک
به دوا ی به کدا هاتن.

تعادی الشَّيْءُ: شته که یه کسان نه بوو ۵

دمگوتری:

تعادی الرسا و تعادی المکان: سهرینه که
رِیْک و رِیْک نه بوو ۵ شوپنه که
تهخت و رِیْک نه بوو.

تعادی عنه: لی ی دوور که وته وه ۵
دمگوتری: (تعادی ما بینهم) نیوانیان
بو ششی تی که وت و لی ی ک
دووور که وته وه ناوانیان گه نده ل و
خراب بوو.

تَعَدَّی علیه: سته می ئی کرد.

تَعَدَّی الشَّيْءُ: له شته که تی بهری ۵ جیی
هیشت.

استعداد: داوا ی کۆمه کی ئی کرد ۵
دمگوتری: (استعدیت الأمير علی
فلان) داوا ی یارمه تیم له پاشا کرد
بو نه وه ی به سهر فلاندا زالی بیه.

العادی: دوژمن ۵ (ك: عداة) ۵ (عادی
الروح) دولا ی له وحه که.

العادیة: مئینه ی (العادی) به ۵ کۆمه له
ئه سب سواری هیرش بهر ۵ قورئان
دهفرموی: ﴿وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحًا﴾
سویند بهو کۆمه له ئه سپانه ی
هیرش دمبهن ۵ کۆمه لی مرو ف که
ناماده دمکرین بو شهر ۵ نیش و
کار ی ک مه شغولت بکا له شتی تر ۵
دمگوتری: (دفعت عنك عادية فلان)
شهر و به لای فلانکه سم له سهر

لابردى ۵ (ك: عواد).

عوادى الدهر: به لَو كارمساتى رۆزگار.

عوادى الكرم: ئەومى دىمپوئىندى لای

بنكى درمختى گه وره.

العِدَى: كەنارى روبرو شيوو دۆل ۵

غەرىبو بىگانه ۵ لىك دوورو

پەرتەوازە ۵ كۆمەللىك مەرفى دز

بەپەك.

العَدَاءُ: ئىش و كارىك لە شتى تر لات

بدا ۵ قۇناغى يەكەم لە بازدان و

پاكردن.

عَدَاءُ الخندق: ناومەوى چال.

العِدَاءُ: نۆرەى يەكەم لە بازدان و

پاكردن ۵ بەردىك دابىرى لەسەر

شتىك و شتەكە دابپوشى.

العَدَاوَةُ: دۆزمنایەتى.

العَدَاءُ: باز ھاویزى بەھیز چ ئادەمى

بىچ يان ئەسپ.

العِدَى: گواستەنەوى نەخوشى لە

نەخوشەوى بۆ يەككى ساغ ۵ بە

ھۆپەك لەھۆپەكان.

العُدَاءُ: زەمى پرووخەك و بى ھىز ۵

ولاخى سوارى كە لاواز و كورتان

شرو پەرىپووت بى.

عُدَاءُ الشغل: كۆسپ و لەمپەر

لەبەردەم ئىش و كاردا.

العَنَانُ: باز ھاویزى بەھىزو توانا.

العُدوان: دىگوتىرى: (لا عُدوان على

فلان) دىسەلات نىيە بەسەر فلاندا

۵ ھۆكار نىيە بۆ سزادانى فلان.

العُدوة: تەپۆلکەو بەرزايى ۵

كەنارى شيوو دۆل، پەنا شيو.

العُدُو: دۆزمن ۵ (ك: أعداء).

العُدَى: كۆمەلە خەللىك خۇ نامادە

دەكەن بۆ شەر.

المتعدى: (الفعل المتعدي) فاعليتك

بۆخوى (مفعول به) مەنصوب بكا.

المتعدي: دىگوتىرى: (مالي عنه معدى) من

لەو لانادەم و ناچمە سەر رېئازىكى

تر.

المتعديّة: كەلەك و بەلەم و شتى وا كە

لەكەنارىكى روبرو پەلەم و پى

بەپەپەو بۆ كەنارەكە تىرى.

العَدُولِيَّة: ئەو كەشتى و گەمپانەى

نىسبەت دەدىن بۆلای (عَدُولِي)

لەولاتى بەحرەين.

عَدَبْ عَدْبًا: وازى لە خواردن ھىنا لەبەر

تىنواپەتى زۆر ۵ دىگوتىرى: (عَدَبْ

الأكل).

عَدَبْ عنه: وازى ئى ھىنا.

عَدَبْ فلاناً عن الشيء: فلانكەسى لەو شتە

مەنەع كردو نەپەشت دەستى بۆ بەرى.

عَدَبْ الطعام والشراب: خۆراك و

شەرابەكە نەوشى گيانى بوو ۵

به خوشی و بی گری گونجاو بوون بؤ
قوتدان.

أَعَذَّبَ عَنْهُ: وازی ئی هیناو جیی هیشت
ه دمگوتری: (اعذب نفسك عن كذا)
نهمسی خؤت لهو شته بگرموه.

أَعَذَّبَ الْمَاءَ: ناومکهی شیرین کرد ه
دمگوتری: (أعذب ماءك وحوضك)
ناومکات پاك بگرموه، هموزمکات
له قهوزمو قورپو قال پاك بگرموه.
عَذَّبَهُ: نهشکه نهجی داو تۆلهی ئی سهند.
عَذَّبَ فَلَانًا عَنِ الشَّيْءِ: فلانکەسی له
شتهکه مهنع کرد.

أَعَذَّبَ فَلَانٌ: فلانکەس بؤ میزمرهکی
دوولفکهی کردن ه له دواوه له دوو
لاوه لفکهی میزمرهکی بهردایهوه.
إِسْتَعَذَّبَ فَلَانٌ: فلانکەس داواى ناوی
شیرین و گوارای کرد.

إِسْتَعَذَّبَ عَنِ الشَّيْءِ: سه ره پیچی له
نهجامدانی شتهکه کرد.

إِسْتَعَذَّبَ الطَّعَامَ وَالشَّرَابَ: خۆراک و
شمرابهکی به لاوه گواراو خوش بوو
به ئاسانی بؤی قووت دمچوون.

إِعْتَذَرَ الْمَاءَ وَغَيْرَهُ: ناومکهی به لاوه
گواراو خوش بوو.

الْعَذَابُ: سزاو تۆله ه همر شتیك
له سهر دل و دموون قورس و
ناخوش بی ه له حه دیسا هاتوو

(السُّفْرُ قِطْعَةٌ مِنَ الْعَذَابِ) سه مفر
به شتیكه له عذاب.

الْعَذَابُ: خواردن و خواردنهموی گواراو
خوش قوت جوو ه دمگوتری: (هر
عذب اللسان وعذب الكلام) نهو
مرۆفه زمان شیرین و قسه خۆشه.

الْعَذْبَةُ: نهم سهرو نهو سهری شت ه
دمگوتری: (عذبة السوط وعذبة
اللسان، وعذبة العمامة) ه نهو بهتهی
له ناومرستی ستوونی تهرازودایهوه
تهرازومهکی بی ه نه دمکی شری.

هَقَرَ فَلَانٌ عَذْرًا: فلان تاوانی زۆر بوون،
عهیبو عاری زۆری ههن.

هَقَرَ فَلَانًا فِيمَا صَنَعَ: پاساوی له فلان
قبوول کردو له سهر کردومهکی سزای
نهدا.

هَقَرَ الْعِلَامَ وَالْجَارِيَةَ: کورپو کچهکه بیان
خهتهنه کردن.

هَقَرَ الْعَاذِرَ فَلَانًا: نهخۆشی بینه خه
تووشی فلانکەس بوو.

هَقَرَ الْفَرَسَ عَذْرًا: نهسپهکی لغاو کرد.
أَعْتَرَى: عوزری هینایهوه.

أَعْتَرَى فِي الشَّيْءِ: له شتهکه دا کهم
تهرخه می کردو زۆر بهوردی و
سوور بوون کارمهکی نه انجام نهدا.

أَعْتَرَى: زیده پۆیی کردو به دلسۆزی
پوبه پوی کارمهکه بۆوه ه تاوان و

عهیبهکانی زور بوون.

اعتر للقوم: خواردنی خهتهنه سورانی
بو خهتهکه ناماده کرد.

اعتر فلاناً فیما صنع: عوزری لهفلان
لهسر کردموهکی قبول کرد.
اعتر فلاناً من فلان: تولهی فلانی له
فلان ستاند.

اعتر الغلام والجارية: کوپو کچهکهی
خهتهنه کردن.

اعتر الفرس: نهسپهکهی لغاو کرد.

اعتر فلاناً في ظهري: زمبری له پشتی
فلانکس داو نازاری پی گه یاند
دمشگوتری: (ضربه فاعتره) زمبری
لیداو نازاری پی گه یاند
فاعتر لي دروا خمریک بوو بمری.
عتر الغلام: کوپمه مووی لاجانگی
پوان.

عتر الرجل: پیاوکه به
زورله خوگردن و بی بنهما عوزری
هینایهوه پاساوی نهبوو.

عتر فلان: فلانکس نان و سفرهی
خهتهنه سورانی ناماده کرد.

عتر القوم: خهتهکهی بانگ کرد بو
نان خواردنی خهتهنه سوران.

عتر الفرس: نهسپهکهی لغاو کرد.

اعتر فلان: فلانکس بووبه
عوزرخوا، عوزری ههبوو.

اعتذر اليه: داواي ليکرد عوزری لي

ومرگري ۵ دمشگوتری: (اعتذر من
ذنبه) و (اعتذر من فعله) بهلگهی
هینایهوهو عوزرو پاساوی خووی
خستنه روو بو نهوهی تاوانبار
نهبی.

اعتذر من فلان: شکاتی له فلان کرد.

اعتذر العمامة: دوولکی بو میزمرهکهی
له دواوه بهردایهوه.

تعتذر عن الامر: له کارمه دواکهوت.

تعتذر من الذنب: خووی له تاوانهکه
رژگار کردو پاساوی بو کارمهکی
هینایهوه.

تعتذر عليه الامر: کارمهکی لهسر گران
بوو توووشی جورتمو نارپههتی بوو.
تعتذر القوم على فلان: خهتهکه
پشتگیری فلانکسیان نهکردو
دمورو بهریان چوئکردو پیسوايان
کرد.

استعتذر اليه: عوزرو پاساوی بو
هینایهوه.

استعتذر من فلان: وتی گئی یارمهتیم
دهدا بو رژگار بوونم لهدمستی فلان
۵ داواي له خهته کرد پاساوی بو
بهیننهوه نهگمر سزای دا.

العاذر: رمگیکه خوینی ههیزی لی
رموان دمی.

الْعَاذِرُ: دهرديکه تووشی قورگ دهبی،
 پیی دموترئ بینه خپه ۵
 دهمگوترئ: (لَقِيتَ مِنْهُ عَاذِرًا)
 له مووه تووشی شهر و نهگهتی بووم
 ۵ له بواری پزیشکیدا وشه
 (العاذِر) ناوه بو نیلتیهایی
 له زمتهین.

باخه ترنیه که ی واند.
 الْعُذْرُ: نهو به لگه ی دمریته پاساو بو
 کارمه.

الْعُذْرَاءُ: کچ ۵ (ك: عذاری و عذار)
 دموترئ: (درة عذراء) گهوهریکی
 کون نهکراوه ۵ (رَمَلَة عذراء)
 لبه لانیکه کهس پیی لی نه ناوه.

الْعُذْرَةُ: کچینی ۵ بینه خپه،
 هه وکردنی له زمتهین ۵ ناوچه وان ۵
 پالی نه سب ۵ گو مه له قز ۵ گودله ی
 قزی سهر.

الْعُذْرَةُ: گو و پیسایی ۵ (غُذِرَة الدار)
 بهر بیلای خانوو.

الْعُذْرِيُّ: (هوى العذري) عیشقی خاوین
 ۵ که نه م جوړه سوژو عیشقه
 نیسبت دمرئ بو خیل عه زره که
 بهم عیشقه به ناویانگ بوون.

الْعَذِيرُ: پاساو هی نه ره وه ۵ یارمه تیمر و
 کاریک که نه نجامت دا پاساوی بو
 بهینی مه ۵ دموترئ: (عَذِيرُكَ مِنْ
 فُلَانٍ) که سیک پهیدا بکه پاساوت بو
 بی نیته مه لای فلان ۵ (من عذيري من
 فُلَانٍ؟) کی پاساوم بو دینیته مه ۵
 دهرباری فلان کهس نه گهر له سهر
 کرده مه که ی بهوئ سزای بدهم؟
 الْعُذْرُ: به لگه و پاساو ۵ (ك: معاذر
 و معاذير).

الْعِذَارُ: لاجانگ ۵ لایه کی پش ۵ نهو
 په ته ی به سهر پروومه تی نه سپدا
 رایهل دهبی له کاتی لغاو کردنیدا ۵
 دهمگوترئ: (خَلَعَ فُلَانٌ عِذَارَهُ)
 فلان کهس پشهمی له سهری خوی
 دامالی و روی کردو ته گومرایی و
 خرابه کاری و حهای تکاوه ۵ (لَوَى
 عَنْ عِذَارِهِ) لئی پاخی بوو ۵ سفر و
 خوانی داو متی خه ته نه سوران ۵
 جوت شفری تیر ۵ دهمگوترئ:
 (فُلَانٌ شَدِيدُ الْعِذَارِ) فلان کهس
 ور به رزو خاوم عه زیمه یه.

عِذَارُ الْحَائِطِ: نه م دیو و نهو دیوی
 دیوار.

عِذَارُ الطَّرِيقِ: نه ملا و نه ولای پیکا.
 عِذَارُ الْوَادِي: نه مبهرو نهو بهری شیو
 و دؤل.

عِذَارُ مِنَ النَّخْلِ وَالشَّجَرِ وَالرَّمْلِ: پیزه
 دارخورما و درخت و ته باره لم ۵
 دموترئ: (غَرَسَ فِي كَرْمِهِ عِذَارًا مِنْ
 الشَّجَرِ) پیزه درختی کی له ناو

عَذَقَ مِنَ الطَّعَامِ وَالشَّرَابِ عَذْفًا: شَتَّى كَى
له خواردن و خواردنه و مکه دستک هوت
ه (فهو عاذف).

العَنُوف: خواردنی کهم ه دمگوتری: (ما
ذقت عذوفاً) هیچم نه چه شتووه.

عَذَقَ النِّخْلَةَ عَذْفًا: پَرِژُو پَالِی
دارخورما کهی بری.

عَذَقَ فُلَانًا إِلَى كَذَا: فَلَانَكَه سِی نِی سبه تدا

بُو فُلَانَه شت ه دمگوتری: (عَذَقَهُ بِشَرِّ

أَوْ قَبِيحٍ) نِی سبه تی دا بُو شهرو

خرابه کاری تا پیی ناسرا.

عَذَقَ النِّخْلَةَ: بَه مانا (عَذَقَهَا) دئ.

العَنَقُ: لقه دار خورما به خورما کهیه وه

ه (ك: عِنَاقٍ وَأَعَدَقَ).

العِنَقُ: هَم مَو لقه دره خَتِیْ ك که

به لوبوی ه مبن ه هیشوه ترئ نه گمر

بُوْلَه تَرْیِیه کانی لْی کرابنه وه وه

خورابن ه (ك: أَعْدَاقٌ وَعَذُوقٌ) ه

هَم رَوَا وَشَهَى (العِنَقُ) بَه مانا

شَكْوَمَه ندی و پِیَاومتی دئ،

دمگوتری: (فِي بَنِي فُلَانٍ عِذْقٌ كَهْلٌ)

خِیْلِی فُلَانٍ شَكْوَمَه ندی و پِیَاومتیان

دِیْرین و رِسه ن و رِشه داگوتراوه وه

له و به هایانه دا گهیشتونه همره

پلهی بمرز.

العَنَقُ: زَمَان رَه مَان و قِسَه خُوش،

قِسَه زَان ه (طِيبَ عَذِقٍ) بُوْنِیْ كِی

خُوش.

العِدْقَةُ: نِی شانه یه، رَه نِگِیْ که له مه پ

دمدرئ بُو نِی شانه کردنی جِیا له

رَه نِگِیْ خورِیْیه کهی.

عَدَلَه عَدْلًا وَعَدْلًا: لَوْمَه ی کرد ه له

په ندی پِی شیناندا هاتووه: (سَبَقُ

السِّيفِ الْعَدْلُ) شَمِشِیر پِی ش

سهر زمَنشت کردن کهوت ه بُو شَتِیْ ك

دمگوتری له کیس جوبی و جاری

نه کرئ.

عَدَّلَهُ: زَبَدَه رَه مَو ی کرد له

سهر زمَنشت کردن دا.

إِعْتَدَلَ: سَمَر زَمَنشت کردن کهی قَبُولُ

کرد.

إِعْتَدَلَ الْيَوْمَ: نُه مَرِژُ زُور گهرم بوو.

إِعْتَدَلَ عَلَى الشَّيْءِ: بَرِیاری دا له سَمَر

نُه نجامدانی شته که.

تَمَازَلُوا: هَه نَدِیْ ك له خَه لَكَه که

سهر زمَنشتی هَه نَدِیْ كِی تَرِیَان کرد.

تَعَدَّلَ: قَبُولِی لَوْمَه کردن کهی کرد.

العَاذِلُ: دَه مَارِیْ كَه خَوِیْ نِی

(نِی سْتِیْحَاضَه) ی لِیْوه دئ.

العُدْلَةُ: كَه سِیْ ك زُور لَوْمَه ی خَه لَك

بِكا.

هَذَا الْبَلَدُ عَدْوًا: وَلا تَهْ كَه نَاو و هَم وای

خَاوِیْن بوو.

إِسْتَعَذَى الْمَكَانَ: شَوِیْ نه که ی پِی خُوش

بوو ناو و هه‌وای له‌گه‌ل سروشتی
نه‌ودا گونجاو بوو.

العَذَاة: زه‌وی خاوی‌ن و به‌بیت و گونجاو
بۆرپه‌ک و درمخت تیدا پواندن ۵
دوو له‌ناوو هه‌وای میکروباوی و
به‌تا نامیز ۵ (ک: عذوات).

العَذِي: کشت و کاتیک که به‌باران
ناوبدری و به‌س ۵ هه‌رشوینیک
شۆره‌خاک نه‌بی و رووکی حومضی
تیدا نه‌بی.

المَعَذِيَّة: زه‌وی پاک و خاوی‌ن و گونجاو بۆ
کشت و کال و ناو و هه‌وا سازگار.
عَرَبٌ عَرَبًا: زوبانی بۆ عهرمبی راست بووه
خواری و له‌نگی تیدا نه‌ما.

عَرَبَتِ المَعْدَة: گه‌ده‌ی داوه‌شا ۵
له‌حمدیس دا هاتوو ده‌لێ کابرایه‌ک
هاته‌ لای پیغه‌مبەر (د.خ) عهرزی
کرد (إِنْ أَخِي غَرِبَ بَطْئُهُ)
برازاگه‌م گه‌ده‌ی تیگ‌چوو،
پیغه‌مبەر (د.خ) فهرمووی: (إِسْقَهُ
عَسَلًا) هه‌نگوینی دهرخوارد بده.

عَرَبَ فلان: فلانکه‌س گه‌ده‌ی ترشا.
عَرِبَ الجرح: برینه‌که کیم و زوخاوی ئی
به‌یدا بوو هاوسا ۵ دوا‌ی چاکبوونه‌وی
برینه‌که شوینه‌واری مایه‌وه.
عَرَبَتِ المرأة: ئافهرمه‌که خۆی لای
مێرده‌که‌ی خۆشه‌ویست کرد.

عَرِبَ الماء: ئاومه‌که صاف بوو.
عَرِبَ النهرُ ونحوه: روبرمه‌که ناوی زۆر
بوو.

عَرِبَ غَرَبًا وعروبة وعروبية: زوبانی ره‌وان
بوو له‌نگی تیدا نییه ۵ ده‌شگوتری:
(عَرِبَ لسانه).

أعرب فلان: فلانکه‌س زمانی فه‌صیح و
ره‌وان بوو له‌زمانی عهرمبی داو
خۆشی عهرمب نه‌بوو.

أعرب الكلام: قسه‌که‌ی رونکردموه ۵
به‌شیومه‌که قسه‌ی کرد که یاسای
نه‌حوی تیدا ره‌چاو کردبوو.

أعرب بمراذه: مه‌به‌ستی خۆی به‌شیوه‌ی
پێک و پێک دهربری.

أعرب عن حاجته: پێداویستییه‌کانی
خۆی به‌باشی درکاندن.

أعرب الأسم الأعجمي: ناوه
بیگانه‌که‌ی به‌شیوه‌ی عهرمبی گوت
۵ یاسای زمانی عهرمبی به‌سه‌ردا
چه‌سپاند.

أعرب في البيع: له‌ مامه‌له‌که‌دا
عهرمبون و پێشه‌کی دا.

عَرِبَ الشَّيْءُ: کپارمه‌که پێشه‌کی
شته‌کپراوه‌که‌ی دا.

عَرِبَ عن صاحبه: له‌جباتی هاوه‌له‌که‌ی
قسه‌ی کردو به‌لگه‌ی هینایه‌وه.

عَرِبَ لسانه: زوبانی ره‌وان بوو به‌باشی

مه بهستی خوی گه یاند.

عَرَبُ الکلام: قسه که ی رونکردم وه.

عَرَبُ فلاناً: فلانکه سی فیری زمانی

عهرمبی کرد.

عَرَبُ الأسم الأعجمي: ناوه بیگانه و

عه جه مییه که به شیوه ی زمانی

عهرمبی گوت.

عَرَبُ منطقه: شیوه نوتق و قسه کردنی

خوی له خواری و خییچی پاککردم وه.

عَرَبُ فلاناً: قسه کانی فلانکه سی به لاوه

ناشیرین بوو بهر پهرچی دایه وه ۵

دهشگوترئ:

عَرَبُ علیه: قسه کانی ئهوی به لاوه

ناشیرین بوو.

تَعَرَّبُ: خوی به عهرمب شو بهاند ۵ له

ساراو هویه لادییه کاندان نیشه جی

بوو، خوی کرد به عهرمبی

سارانشین.

تَعَرَّبَت المرأة: ئافهرته که خوی لای

میرده که ی خوشه ویست کرد.

إِسْتَعَرَّبُ: خوی کرده عهرمب و خوی

ئهوانی گرت و خوی به عهرمب

لهقه ئه دا.

الأعراب: عهرمبی و دهشته کی، ئه و

عهرمبه خیله کیانه ی که بهدوا

لهومرو ئاو بو ئازده لکه کانیان

دهگهران.

الإعراب: گۆرپانکارییه که ده که ویته

سهر کۆتایی وشه عهرمبییه کان

جاریک مهر فوع و ده میک

مه منصوب و جه لیك مه جرور ده بن.

التعريب: راسته و پاسته کردنی وشه نا

عهرمبییه کان به شیوه ی وشه

عهرمبییه کان کاتیك له شیوه

ئه جه نبیه که یه وه دهگوازریته وه

بوئاو زمانی عهرمبی.

العاریة: عهرمبی ره سه ن و خالیص که

په چه له کی به ساغی مابیته وه و

بیگانه ی تیکه ل نه بووی ۵ چه ند

هوزو خیلئیکن دوابراو بوون و

له ناو چوون، وه کوو گه لی عادو

ئه مود طه سم و جه دیس ۵ به مانه

دهگوترئ عهرمبی بانیده

العِرابُ: ئه سه ی عیراب پیچه وانیه ی

ئه سه به به رازینه یه.

العَرَبُ: گه لی عهرمب سامی نژادن ۵

زید و مه ئیه ندی کۆن و ئه صلیان

نیوه دورگه ی عهرمبییه له وێوه

په لیان هاویشته و بو ولاتی تر ۵

زۆریه ی ولاته عهرمبییه کانی ئه مپرو

له بناغه دا ناعه ره بن و له دوا

فتوحاتی ئیسلامی ورده ورده

نه ژادو زمانی خوێان له بیر

چۆته وه بوونه عهرمب.

العُربُ: بهمانا (العرب) دئ.

کەس لە خانوو مەگەدا نیە.

العرباء: عەرەبی ڕەسەن و سامی نژاد.

الْمُتَعَرِّبَةُ مِنَ الْعَرَبِ: خێڵی بەنو

العرباني: کەسیک بەزمانی عەرەبی

قەحتانن ە ئەو عەرەبانەن کە لە

وڵاتی عەرەبە ڕەسەنەکاندا

ئاخاوتن بکاو عەرەبیش نەبێ.

نیشتەجێ بوون بە زاراوەی ئەوان

العَرَبَةُ: چۆمی تیزڕۆ ە نەفس و

ئاخاوتنیاں کردوو.

دمروون ە چەند گەمی و کەشتیەک

الْمُسْتَعْرِبَةُ مِنَ الْعَرَبِ: وەجەو نەوێ

بوون لەناو روبرای دیجلە بەکاریان

حەزەرتی ئیسماعیلن ە کەوا بوو

دەهینان ە گالیسکە کە دوتایە

قورەیشییەکان عەرەبی ئەمەلی نین

لەژێردایێ یان جوارتایە یەک و لاخ

و کراو بە عەرەبن.

رەیکیشی و شتی پێ بگوازییەتەو.

عَرَبٌ: ڕەوشتی ناشرین بوو.

العُربون: عەرەبون و پێشەکی کە لە دوا

عَرَبٌ السَّكْران على الناس:

رێککەوتن و براندنەوێ مامە ئەکە

سەرخۆشەکە خەڵکەکە ی ئەزەیت

بەخێرایێ دەدرێتە فرۆشیار وەکوو

دا.

بتمانە یەک بۆ فرۆشیار و کێپار.

العربيد: کەسیک زۆر خەڵک نێزەج

العربين: مادە یەکە لە صمغی عەرەبی

بکاو شەڕانی بێ ە کەسیک بە

دەردەهێنرێ.

سەرخۆشی خەڵک ناپەرەجت بکا.

العُروبُ: نافرەتیێک خووی لای

عَرَبَتِه: عەرەبوونی دا بە فرۆشیار.

مێردەکە ی خۆشەویست دەکا ە (ك:

عَرَجَ الشَّيْ عَرُوجاً: شتەکە بەرز بۆو

عُرب) ە قورئان دەفەرموێ:

سەرکەوت ە (فهر عريج)

﴿فَجَعَلْنَاهُمْ أَكْبَارًا، عُرْبًا أَكْرَبًا﴾.

عَرَجَ فلان: فلانکەس ئازاریک لە ھاجیدا

العُروبَةُ: بەمانا (العروب) دئ ە (يوم

پەیدا بوو وەکوو شەلی ئی ھاتو

العُروبَةُ) ڕۆژی ھەینی سەرەدەمی

شەلیەکە ی سروشتی نەبوو.

نەزانی بوو.

عَرَجَ في السلم: بە پەژمەدا سەرکەوت.

التايبةتمەندی ڕەگەزی عەرەبییە.

عَرَجَ بالشَّيْ: شتەکە ی لەگەڵ خۆیدا بە

العُربِيَّةُ: بەمانا (العُروبَةُ) دئ.

پەژمەگەدا سەرخست.

العَرَبِ: دەگوێرێ: (ما بالدار عريب)

عَرَجَ بالروح والعمل: گیان و کردەوێ

www.iqra.ahlamontada.com

بهرز گردننهوه ۵ قورشان دمفهرموی:

﴿نَعْرِجُ الْمَلَائِكَةَ وَالرُّوحَ إِلَيْهِ﴾.

عَرَجَ عَرَجًا وَعَرَجَانًا: له قاجیدا لهنگیهک

ههبوو وای ئی هات به پوالت دمهشلی ۵

بههوی نازاریکی پهیداوو توشی شهل

بوو ۵ (فهو أعرج وهي عرجاء).

عَرَجَتِ الشَّمْسُ عَرَجًا: خۆر بهرمو

ناوابوون کشا.

أَعْرَجَ فَلَانًا: فلانکهسی شهل کرد.

عَرَجَ عَلَيْهِ: مهیلی کرده سهری و جهزی

لیی بوو.

عَرَجَ بِالْمَكَانِ: لهو شوینه دابهزی و

نیشتهجی بوو.

عَرَجَ الشَّيْءُ: شتهکهی خوارگردموه ۵

دمگوتری: (عَرَجَ الْبِنَاءُ وَالنَّهْرُ وَالْخَطُّ)

چینی دیوارکه پان جوگاکه پان

هیلکهی خوارکرد.

عَرَجَ الثَّوْبُ: قوماشهکهی خیت خیت

کرد ۵ هیلکهانی خوارکردن.

إِنْعَرَجَ الشَّيْءُ: شتهکه خوار بووه، لار

بووه به پاستو چهپدا مهیلانی

کرد ۵ دمگوتری: (إِنْعَرَجَ النَّهْرُ):

روبارکه پیچاوی پیچ بوو ۵ (إِنْعَرَجَ

الطَّرِيقُ): پښگاکه قوړتو پیچ بوو ۵

(إِنْعَرَجَتِ الشَّمْسُ): خۆر بهرمو

ناوابوون پووی و له ناسوی ناوابوون

نزیک بووه.

إِنْعَرَجَ الْقَوْمُ عَنِ الطَّرِيقِ: خه لکهکه له

پاسته پښ لایاندا.

تَعَارَجَ: لاسایی شهلیکی کردموه.

تَعَرَّجَ: لاریووه ۵ دمگوتری: (تَعَرَّجَ

الْبِنَاءُ) دیوارکه خوار بوو ۵ (و تَعَرَّجَ

النهر) پښرموی جوگاکه پیچاوی پیچ

بوو.

الْأَعْرَجُ: قهله رمش.

التَّعَارِيجُ: (تعاريج النهر) پیچاوی پیچی

پووبار.

الْعُرْجَةُ: سهرکهوتن و بهرزیوونهوه ۵

شوینی سهرکهوتن.

الْعَرِيجُ: بهرزیی ۵ کاریک پهکالا نهبو

بیتهوه.

المِعرَج: نامیری بهرزیوونهوه ۵ پهیزه

۵ نهو شتهی پیغهمبهر پیی بهرز

بووه بو ناسمانهکان له شهوی

میعراجدا.

مُنْعَرَجُ الطَّرِيقِ وَالرَّادِي وَالنَّهْرِ: پیچاوی

پیچی پښگاوی شیوو دۆل و پووبار.

عَرَجَنَ الثَّوْبَ وَنَحْوَهُ: وپنهی لاسکه

خورمای له سهر قوماشهکه

درووستکرد.

الْعُرْجُونُ: نهو لاسکهی خورمای

پیومه، هیشوه خورما.

عَرَدَ عَرْدًا: دمرکهوت و پیگهیی و بههیز

بوو ۵ دمگوتری: (عَرَدَ النَّابُ) ددانهکه

د مرکه وتو پتهو بوو ۵ (عَرَدَ الشجر)

دره ختمه که پرواو به هیز بوو.

عَرَدَ الحجر: بهر دمکه ی دوور هرئ دا.

عَرَدَ عَرْدًا: هه لات.

أعرد الشجر: دره ختمه که پتهو و

نه ستوور بوو.

عَرَدَ السَّجْم: نه ستیرمه که بهر مو

ناو ابوون کشا.

عَرَدَ عن الطريق: له رپکا لای دا.

عَرَدَ السَّهْم في الرَّمِيَة: تیرمه که له

که وان رها کرد.

عَرَدَ فلان بحاجة فلان: فلانکه س

پیداو یستی فلانی چی به چی

نه کرد.

الْعَرَادَة: کولله ی میننه.

العَرْدَة: شتی ره قو پتهو.

الْعَرَادَة: نامیریک ی شهر بوو له کوندا

شتی پی هاو یزراوه بؤ ناو دوژمن،

به کوردی پی یی دهگوترئ

هؤچه قانی، مه نجه نیق.

عَرَتِ الإبل: حوشرمه که گروئ بوو.

عَرَّ الظِّلیم عَرَارًا: بیچوه نوعامه که

قیراندی.

عَرَّ فلاناً عَرًّا: ناسناو یکی ناشیرینی بؤ

فلانکه س دانا ۵ دلی ناخو ش کرد ۵

کردارو گوشتار یکی ناشیرینی پال دا.

عَرَّ بشرًا: شهر و نه گبه تی پال دا.

عَرَّ الأرض: سه مادی به زمویه که کرد.

إِعْتَرَّ فلاناً واعِزًّا به: به بی نه وه ی داوای

لی بکا پیاو متی له گهل کرد.

تَعَارَّ فلان: فلانکه س شهو خه وی لی

زراو له سهر جیگای نوستنی تا

به یانی تلاو تلی کردو هاواری کرد.

إِسْتَعَرَّهم الجرب: گروییی تی بیان دا بلاو

بووه.

العَرَّاء: پروو مکیکی بونخو شه.

العَرَّاء: رهوشت ناشیرینی ۵ تهنگو

چه له مه و چورتم ۵ نهو ژنانه ی ههر

مندالی نیژینه یان بین ۵ دهگوترئ:

(تزوج في عَرَّاء النساء).

العُرَّاء: گروییی ۵ (وعرَّ الوادي) نه م

بهراو نهو بهری شیو.

العُرَّاء: ناهرمتی عه پیدار.

العُرَّاء: چورتم و ناخو شیی ۵ رهوشتی

ناشیرین.

العُرَّاء: گروییی: نهو حالته شیتی و

نه عصاب تی کچوونه یه که توشی

ههندی ئاده میزاد دمی ۵ تاوان ۵

گرینی دار گوچان و عه صا ۵ پیس و

پوخه لی ۵ دهگوترئ: (هو عَرَّ قومه)

۵ نهو قیزه ونی قه و مه که به تی ۵

بهزی دوگی حوشر.

العَرَّاء من الرجال: پیاو ی غهریب و

بیگانه.

الْمَعْرَةُ: ههزار ۵ میوان ۵ پیانموتی لمگهال
کراو بهیج نهوهی داوا بکا.

الْمَعْرَةُ: نهزیمتو جورتمو ناخویشی ۵
بارگرانی و نمرک ۵ خوینی کوژراو

که له بکوژ و مردمگیری ۵ تاوان ۵
تهنگزه ۵ شوینی گروینی.

مَعْرَةُ الْجِيَش: نهومیه سوپا له شوینیک
بخا زهوی تایبتهی هاوالتیان بیو

بهیج رهمانهندی نهوان له
کشت وکالهکهایان بخون.

العِرْزَالُ: کالای کهمو بی نمود ۵
دمگوتری: (احتمل عِرْزَالِه) کالاکهمو

بی نمودگانی له کوئی خوئی
شتهک دا ۵ دارودمونی چرو پیر

که دمبیته شوینی حهوانهوهی شیر
۵ شوینیکه باخهوان و رهموان

لهسمر دارخورماو درهختی تر
بوخوئی چاکی دمکا بو نهوهی خوئی

له شیر بپاریزئی ۵ دهمی کوندهو
مهشکه ۵ کۆمه لیک ئادهمیزاد ۵

(ک: عرازیل).

هَرَسٌ عَنِ الشَّيْءِ عَرَسًا: له شتهکه لای دا.
هَرَسِ الْبَعْرِ: ملو دهستی حوشرمهکی

پیکهوه شتهک دان و پیخی دا.
هَرَسٌ فُلَانٍ عَرَسًا: فلانکهمس کهیف

خویش و تمپ دهماخ بوو ۵ سهری سورما
۵ دهستی بهشهر کردو وازی نههینا.

هَرَسِ الشَّيْءِ: شتهکه تووند بوو به
بنبسته گهیی.

هَرَسِ الشَّرِّ بَيْنَهُمْ: شهر لهناویان بهربابوو
نهکوژایهوه.

هَرَسٍ بِالشَّيْءِ: خوی بهشتهکهوه گرتو
نولفتهی پتومگرت ۵ دمگوتری: (عَرَسَ

الصَّيِّئِ بَامَه) مندالهکه وگری دایکی
بوو.

أَعْرَسَ الْمَسَافِرُونَ: رېبوارمکان کوئای
شهو خستیان و ویستیان پشوو

بدمن و ماندویی له خوئان
دمریکه.

أَعْرَسَ فُلَانٌ: فلانکهمس بوکی
گواستهوه.

أَعْرَسَ الْمَرْأَةُ: لهگهال نافرتمهکه چووه
خه لوهوه.

أَعْرَسَ الشَّيْءُ: خوی به شتهکهوه گرتو
پئی راهات.

عَرَسَ الْمَسَافِرُونَ: بهمانا (اعرَسوا) دئ.
تَعَرَسَ لِامْرَأَتِهِ: خوئی لای ژنهکهی

خویشهویست کرد.

عَرَسَ النِّيلُ: جۆره گوئیکی نیلوفهره.
الْعَرِيسُ: درهختیکی چرو پیر که لاو

تیکیچرژاو که شیر دمیکا به شوینی
حهوانهوهو پشودانی خوئی.

الْعَرِيسَةُ: بهمانا (الْعَرِيسُ) دئ.
الْعَرَسُ: میژد ۵ دمگوتری: (هو عَرَسُهَا)

ئەوھە مېردىيەتى ۋ (وھى عرُشە)

ئەوھە خېزانىيەتى ۋ (وھما عرسان)

ئەوھە دوو ئافرەتو پىياوھ ۋن

مېردى يەكترن ۋ (ك: أعراس).

ابن عرس: دەعبايەكە وھكوو جرجو

مشك وايە جوھەئە مېرىشك و شتى

وا دەخوا.

العُرسُ: ناھەنگى ۋن گواستەنەوھ ۋن

مارەكردن و نان و خوان نامادەكردن

بۆى ۋ (ك: أعراس).

العُروسُ: بۈك ۋ واتە: ئافرەتتى شوگردو

تا جلى بوكىنى لە بەردابن ۋ ھەروا

پىاو تالە ماوھى زاوایەتتى دابى ۋ بۆ

پىاوان كۆى (العُرسُ)(عُرسُ) بۆ

ئافرەتان (عرائس).

العُروسَةُ: ئافرەت تا لە پۇشاكى بوكىنى

دابى ۋ بۈكە شوشەو شتى وا كە

مندال يارى پى دەكا.

العُريسُ: پىاو لە فەترەى زاوایەتتى دا

(ك: عرسان).

العُرسُ: كەسېك زۆر ۋن بېنى ۋ

شۆھىرى زېرەك و وريا بۆ لىخوپىنى

ئۆتۆمپىلى بۈك گواستەنەوھ.

المُعرسُ: ئەو شۆپنەى پېبوارى شەورۇ

لە كۆتايى شەودا لىى دەخوا

ئىسراھەتتى تېدا دەكا.

عَوشَ فلان عرشاً: فلانكەس كەپرو

ساباتى دروستكرد.

عَوشَ بالمكان عَروشاً: لەو شۆپنە ماپەوھ.

عَوشَ العرشَ: كەپرى كرد.

عَوشَ الكرم عَرشاً: كەپرى بۆ تولە

مىوھگان كردو لە زەوى بەرزى

كردنەوھ و خستنىە سەر دار.

عَرشَ فلان: فلانكەس كەپرى كرد

ساباتى پايەست.

عَرشَ الطائر: بانندەكە ھەوا كەوتو بە

بالەكانى سېبەرى لەو شتە كرد: كە

لە ژېرەوھەتتى.

عَرشَ الأمر عنه: ئىشەكەى ئى دواخرا.

عَرشَ الكرم: تولەى مىوھكەى لە زەوى

بەرزكردەوھ خستنىە سەر دارى

پايەلكر اوو كەپر.

عَرشَ البيت: سەھفى بۆ خانووەكە

كرد.

إعترش فلان: فلانكەس كەپرى

دروستكرد.

إعترش العنب العريش، وعلى العريش:

تولە مىوھگان بەسەر كەپرەكەدا

بلاوېوونەوھ.

تَعَرَّشَ بالمكان: لەو شۆپنەدا ماپەوھو

جىگىر بوو.

العَرشُ: موټك و فەرمان رەوايى و

دەسەلات ۋ كورسى پاشايەتتى ۋ قورئان

دەفەرموئ: ﴿وَأَلْهَىٰ عَرْشَ عِزِّهِ﴾

۵ بهر پوه بردنی کاروبارو
 کوئتر وژکردنی فهرمانرپوهایی ۵
 (استری الملك على عرشه): پاشا
 دمه لاتی ولاتی گرتنه دمست ۵ (ئُلْ
 عرشه): دمه لاتی لاواز بوو ۵ له
 پاشایه تی خرا ۵ دروستکردنی
 هه لاش و سیبهر به زوری له
 قهقه ژاژ دروست دمکری ۵ که پره
 میو، که دروست دمکری بۆنه وهی
 تولهی میومکه به سه ریدا بلأو
 ببنهوه ۵ پشتی پی ۵ (عرش القرم)
 پش سپی و سه رهك هوز که
 سه رو کایه تی قهومه که دهکاو
 کاروباریان بهر پوه دهبا.

عرش الطائر: لانه ی بالنده ۵ (ك: عروش
 وأعراش).

العرش: کوئایی موی یالی نه سپه ۵
 گوئچکه ۵ دهگوتری: (نفث في
 عرشه) چپهی به گوئچکه یدا کرد.
 عرشا العنق: دوو پارچه گوشتی دریزن
 که وتوونه نه ملاو نه ولای گرده مل.
 العرش: همرشتیک سیبهرت لی بکا ۵
 که پری میو ۵ سه قفی خانو ۵ (ك:
 عرش).

العریشه: که ژاوه ۵ (ك: عرائش).

عرصت السماء: ناسمان هه وره
 بروسکه ی بهر دموام بوو.

عرص البرق عرصاً: هه وره بروسکه که
 پیچاو پیچی کرد.

عرص الصبيان: منداله کان گالته و گه پیان
 کرد.

عرص فلان: فلانکه س نیشاتی پهیدا کرد،
 که وته گه شه و نه شه.

أعرص: جم و جۆل و پهله پهلی کرد.

عرص اللحم: گوشته که ی فریاده
 دمست ۵ فری دایه ناو قولکه
 ناگردانه وه گوشته که تیکه لی خۆل
 بوو، خۆلای بوو نه برزا.

إعترص: که وته جم و جۆل و پهله پهله
 ۵ نیشاتی پهیدا کرد ۵ که یفخووش
 بوو.

العراص: هه وری بروسکای و ته ق و توق
 ۵ رمیك ناسنه که ی نه رم بی ۵
 شمشیری نه رم.

العرصة: چهوشه ی خانوو ۵ بهر دمرگای
 مال ۵ دمشت و سارای نیوان
 خانوو دهکان که بینایان تیدا نه کرابی
 ۵ کلؤ گلی سووتا و سوورکراوه ۵
 پارچه ناسنیکه ده خریته ناو
 تهن دوورموه بۆ نه وهی گهرم ببی و
 نانی له سهر بیرژیندری ۵ یان شتی
 تری له سهر بیرژیندری.

عرص الشئ عرصاً وعروضاً: شته که
 دمرکه وت، پوون بۆوه.

عَرَضَ الرجل عَرَضاً: بیاوه که هاته
مه که مو مه دینه و دهورو بهریان.
عَرَضَ بسلته: کالاکه ی گۆرپه وه به کالای
تر.

عَرَضَ لَهُ عَارِضٌ مِنَ الْحُمَى: له رزوتای بی
فیزیو و نه خووش کهوت ۵ دهگوتری:
(سیرت فَعَرَضَ لِي عَارِضٌ) پویشتم
له مبهریکی قورسم تووش بوو.
عَرَضَ الشَّيْءُ: شته که ی دمرخست و رای
نواند.

عَرَضَ الْكِتَابُ: کتیبه که ی له بهر
خویند مه.

عَرَضَ الْمَتَاعُ لِلْبَيْعِ: کالاکه ی رانواند بو
کرپاره کان بۆنه وه ی لی بکرن.
عَرَضَ عَلَيْهِ الشَّيْءُ: شته که ی نیشان دا ۵
دهگوتری: (عَرَضَ الدَّابَّةُ عَلَى الْحَرَضِ):
حه وزمه که ی نیشانی و لاخه که دا بو
ئه وه ی ناو بیخوا ته مه.

عَرَضَ الْقُرْمُ عَلَى السِّيفِ: خه لکه که ی به
شمشیر کوشته.
عَرَضَ الْقُرْمُ عَلَى النَّارِ: خه لکه که ی به
ناگزر سووتاند.

عَرَضَ الْحَصِيرُ: حه سیره که ی راخته.
عَرَضَ الشَّيْءُ: شته که ی به پانی دانا.
عَرَضَ الْعُودُ عَلَى الْأَنْاءِ: داره که ی به سهر
قاپه که دا راپه نگاوت.

عَرَضَ السِّيفُ عَلَى فُخْذِهِ: شمشیره که ی به

لاته نیشته دا شۆر کرده مه.

عَرَضَ عُرْضُ فُلَانٍ: پنبازی فلانی گرته
به ۵ دهگوتری: (لا تعرض عرض
فلان): باسی فلان کهس به خراپه
مه که.

عَرَضَ: شیت بوو.
عَرَضَ الشَّيْءُ عَرَضاً وَعَرَضَةً: شته که
دوولا که ی لیك دوور که و تنه وه ۵
پانتایپه که ی زیادی کرد.

عَرِضٌ: زۆرو زه به ند ۵ فورئان
دهمه رموی: ﴿وَإِذَا مَسَّ الشَّرُّ فُذْرًا
دُعَاءَ غَرِضٍ﴾.

أَعْرَضَ الشَّيْءُ: شته که دمر که و ت
ناشکرا بوو ۵ شته که پان بۆوه ۵
دهگوتری: (أَعْرَضَ الثَّرِبُ)
قوما شه که پان بوو.

أَعْرَضَ فِي الشَّيْءِ: له باری پانیپه وه پال
شته که کهوت.

أَعْرَضَ فِي الْعِلْمِ: له زانسته دا شارمزا بوو،
ناسۆی زانیاری گراپه وه و زۆر جۆری
گرته وه.

أَعْرَضَ لَهُ الشَّيْءُ: شته که ی بو بوو،
دهستی کهوت ۵ دهگوتری: (أَعْرَضَ
لَكَ الْخَيْرُ) خیرو بیمر که بۆ تۆ بوو،
کهوته دهستی تۆ.

أَعْرَضَ عَنْهُ: پهشتی تی کرد، پوی

ومرگیرا.

اعرض فلان في المكارم: فلانكس له
هه موو لايه كه وه پټزو نرخي دمست
خوټي خستو له هه موو شوټنيك
پياومتی كوكردموه.

اعرض الشئ: شته كه ي پان و پټر كرد.
اعرض المسألة: مهسه له كه ي به پان و
پټري رانواندو زور لايه ني لي
شيكرده وه ۵ بهنديكي عمره ب هه يه
دهلي: (اعرضت القرعة) تومه تيكي
پان و زور زمينه نلت ناراسته ي
خه لكه كه كرد هه موو تاكه گاني
كومه لي گرته وه.

عارض فلان معارضة وعراضاً: فلانكس
لايه كي پنگاهي گرته بهر.
عارض فلاناً: بهر په رجي فلانكسي
دايه وه.

عارض فلاناً في السير: شان به شاني
فلانكس پويي.

عارض الكتاب بالكتاب: كتتيه كه ي
بهرامبهري كتتيه كه وه له بهر
پوشناي نه ودا هه له بهري كرد.

عارض فلاناً: بهرامبهري فلانكسي
كرد، و مكوو نه وه هه لس و كهوتي
كرد ۵ لاسايي كرده وه ۵ دهگوتري:
(عارضه في السير، عارضه في الشعر)
۵ بهر منگاري كوردو بيرو
بوجوونه كه ي هه لوموشانده وه.

عارض الجازة: له پنگا چوو ه پال
نه وانه ي كه جه نازه كه يان پييه،
له ماله وه له گه لي نه بوو.

عارض فلاناً بمناخ: نال وگوتري كالاي
له گه ن فلانكس كرد.

عارض في القضاء: ته عني له بهري
دادگا داو داواي كرد نه و بهرياره
هه لوموشيته وه يان گوتري تيدا
بكري.

عارض الشئ: شته كه ي پان كرده وه،
به پاني راي نواند ۵ دهگوتري:
عارض الرمح: ريمبه كه ي پانه و پان
رانواند.

عارض العود على الإناء: داره كه ي
به سمر قاپه كه دا راهه نكاوت.

عارض فلاناً لكذا: فلانكسي كرده
نامانج يو توانج و ته شه نه لي دان.
عارض له بالقول: تانه ي به تو يكتي لي
داو راسته و خو تانه و ته شهري لي
نه دا.

عارض بفلان: تانوتي له فلانكس دا ۵
قهسي واي دمر باره ي فلانكس كرد
له كهكداري بكا.

عارض القوم عراضاً: ديار ي يو قه و مكه
هينا ۵ يان كه هاته وه له سه فهر
دياريه كه ي دانئ يو نه وه ي لي
بخون.

إِعْتَرَضَ الشَّيْءُ: شته که بوو به له مېهر.

إِعْتَرَضَ دونه: بوو به له مېهرو ناوړندو کوسپ.

إِعْتَرَضَ له: مهنی کرد.

إِعْتَرَضَ عليه: نارېزایی دمېرې بهرامېهر گوښتارو کرداری.

إِعْتَرَضَ له بشي: پوی تی کردو شته که ی تی گرتو هه نگووتی و کوشتی.

إِعْتَرَضَ الشَّيْءُ: شته که ی رانواند، دمگوترئ: (إِعْرَضَ المتاع للبيع) کالاکه ی رانواند بو فروشتن و (إِعْرَضَ القائد الجنْدَ) نهفسره که سهر بازمکانی رانواند.

عَرَضَ عِرَضَ فلان: دهمی ژمنیبه که سایه تی و نامووسی فلان و ویستی له رېزی کهم بکاتهوه.

تعارضاً: نهو دوو که سه بهر پهرچی یه کتریان دایه وه و هره یه که بیان دمیویست نهوی تریان بوړ بدا.

تَعَرَّضَ: بهرمو پوی بووه و دمگوترئ: (تَعَرَّضَ المعروف) پویه روی چاکهو پیاوړتی بووه.

تَعَرَّضَ فلان لكذا: فلانکه س بوویه نامانچو هه دمف بو نهو شته.

تَعَرَّضَ الشَّيْءُ: شته که خوار ختیج بوو و دمگوترئ: (تَعَرَّضَ في سيرة) له

پوښتنه که یدا زوری نه ملاو نه ولای رېنگاکه کرد جارېک له راسته وه و دهمیک له چه په وه دمړوی و قوړتو پیچی کردن.

إِسْتَعْرَضَ الرجلُ: پیاوړکه داوای شتی زوری کرد.

إِسْتَعْرَضَ فلاناً: به فلانکه سی گوت چېت لایه نیشانم بده.

إِسْتَعْرَضَ القائد الجنْدَ: سهر کرده که ویستی سهر بازمکان به سهری دا رابنویندرین.

إِسْتَعْرَضَ القرمَ: خه لکه که ی گوشتو بر کرد و همرچی بهر په لی کهوت کوشتی.

إِسْتَعْرَضَ المسألة: مهسه له که ی شی کرده وه.

العارض: نهوه ی له ناسو بهری بگریو پهرده پوښی بکا و ههور که بهری خوړ بگری و قورنانه دمفرموی: ﴿هَذَا عَارِضٌ مُّمْطَرٌ﴾ و نهوه ههوریکه پینده چی بارانمان بو ببارینئ و ههروا وشه ی (عارض) بهمانا کیو و لاجانگو لا پوممت دئ و پویه روی کوتم و به ههر دوو پوممت دمگوترئ: (عارضان) و ههروا دمگوترئ: (هر خفیف العارضین) نهو موی

لارومتهكانى تهنكه ۵ لامل ۵ بهلاو
 نافات كه له شتدا دینهدى ۵
 لهمپرو كۆسپ ۵ دمگوترئ: (عرض
 له عارض) كۆسپىكى بۇ پەيدا بوو ۵
 ددانى پيشهوه.

العارضه: لامل، روبهرى نهستۆ ۵
 دوودانى پيشهوه ۵ سهردمرانى دمرگا
 ۵ نهوى كه گرېژمنهكهى تيدا
 دمسورپتهوه ۵ دمگوترئ: (هر قري
 العارضة) نهو وره بهرزو دامهزراو و
 بهتوانايه لهسهر قسهكردن و راو
 بۆچوونى پهسهندو سوودبهخشه ۵
 (اجازه عارضة) پشووپهكه
 موچهخۆر وهرى دمگري بههوى
 كۆسپىك كه دپته ريگاي.

عارضة الأزياء: نهو نافرتهى پۆشاكى
 مۆده لهبهر دهكاو خۆى پيشانى
 بينهران دهدا بۆ بانگهشهو ريكلام
 كردن بۆ فروشتنى پۆشاكهكه.
 العراضه: ديارپهكه نهو كهسهى له
 سمفهر دپتهوه پيشكهشى
 نهتهومكهى دهكا.

العرض: كالا، ههر شتيك كالاو سامان
 بئ جگه له ديارو دهرهم ۵
 دمگوترئ: (أخذت في هذه السلعة
 عرضا) لهبار تهقاي نهو كالاپه
 كالاپهكى ترم ودرگرت ۵ پان

پنجهوانهى دريژى ۵ كيو ۵ سوپاي
 زۆرو گهوره ۵ پيشنيارو
 نووسراوپكه پيشكesh دمگري بۆ
 بهرپرس يان پاشا بۆ لابردي ستهم
 يان هينانى سودو قازانج ۵ (ك:
 عروض، عراض، أعارض).

العرض العسكري: نمايشكردنى جهند
 پهكهپهكى سهرپازى نمونهى به
 چهكهوه به بهردم سهرۆكى ولاتدا
 له رۆژپىكى دياريكراو و
 بهنامادهبوونى جهماومريكى زۆر له
 هاولاتيان.

العرض: جهسته ۵ نهفس ۵ ناموس و
 شهرهف ۵ بنيچهو خانموادهو
 خيزان ۵ بۆن بهگشتى ۵ ههوى
 گهورهو چرو پى ۵ شيو و دۆلى پى
 دارو نزار ۵ (ك: أعارض).

العرض: (عرض السيف): پانايى
 شمشير ۵ (عرض العنق) لامل ۵
 (عرض الحائط) پاش ديوار ۵
 دمگوترئ: (إضرب به عرض الحائط)
 فرپى بده بۆ پاش ديوارو هيچ
 گرنگى پى مهده ۵

عرض البحر والنهر: ناومپاستى دهرپا،
 ناومپاستى روباو.

عرض الناس: زۆربهى خهلك و گشتى
 خهلك ۵ (ناقاة عرض أسفار)

حوشتریکى به توانايه بؤ سهفهرو پښگا
برېن.
الْعُرْضُ: له لايه کهوه ۵ دهگوتري: (نظر
اليه عن عرض) له په نايه کهوه
سهيرى کرد.

الْقَرْضُ: نهو شتهى پهيدا دمېو
نامېنى ومکو خوښى و ناخوښى
لهش ساغى و نه خوښى و شتى وا ۵
نېشانه ۵ دهگوتري: (هو عرضة
للش) نازاو به جهرگه بؤ شهر.

الْعَرْضِي: پېچه وانهى (الذاتي) په ۵
دهگوتري: (مسألة عرضية)
مهسهله په کى لاو مكييه و ناچېته
جوارچيوه کاکلهى باسه که.

الْعَرْضِيَّة: له زانيارى روهگناسيدا
و مصف گردنى نهو نه دنامه
روو مكيانه په که له شوېنى پوومکى
خو پاندا نايه نه دى.

الْعَرْضِيَّة: پياوېتى و ويزدان پيروزى
حق بهرستى و راستى خوازى و
عمداله تکارى ۵ دهگوتري: (فلان فيه
عرضية) فلان کهس پرپه له رهوشتى
پياوېتى ۵ (مشى الفرس العرضية):
نېسپه که له سر لا رويشت.

العروض: زانيارى عهروز، زانيارى
کېښى شيعر ۵ وشهى کوټايى نيوه
دېرې په که مى شيعر ۵ (ك):

أَعَارِضُ) ۵ ناوچه، لای شت ۵
دمرپه ندو به ندن له ناو پانتايى
کيودا ۵ شوېنیک که دمړوى روت
ليى بى، بهر مو پوت بى ۵ مانای
قسه ۵ دهگوتري: (عرفت هذا في
عروض كلامه) نهو دم له مانای
قسه کى زانى ۵ دهگوتري: (هذه
المسألة عروض هذه) نهو مهسهله په
ومکو نهو مهسهله په وايه.

العريضة: پېښنيارو شکات کردن و
داواکردنى ماف به نووسين له سر
پوپهړى کاغه زېک که پېښکېش
دهگوتري بؤ دادوم يان
به رېرسيک... (ك: عرائض).

المعارضة في القضاء: رېبازى تانه دانه له
برپارى پاشمله.

المعارض: نا راسته وخو تېدا شاردنه وه
(تهوريه) دهگوتري: (عرفت هذا
في معارض كلامه) نهو دم له ماناو
شاردراوى قسه که پيدا زانى.

المعارض: تمايشگا (شوېنیکى گشتى به
نمونې بهرهم و شته
دروس تکارو مکانى تېدا
پادهنوېنډري).

المعارض: پوښاک که نافرمت خوې تېدا
پادهنوېن ۵ (ك: معارض ومعارض).
معارض: ناواخن و مانا: دهگوتري:

(الألفاظ معارض المعاني) وشه زمرفو

تیدا هه گيرای مانایه ۵ ماناو

وشه کان جوان دهکهن.

القرطینا: ناویکی په گهز نارامییه بو

روهکی بخوری مهربم.

عَرَعْرَة کُل شی: لای سهروی شت ۵

ملی گوزهو دیزه.

العرعر: درهختی عمرعرو سندهوهر

جوړمکانی زوړن.

عَرَفَ فلان علی القرم عرافة: فلانکس

کاروباری هه مومکه کی به پړوه بردو

باسی رامیاری سمروکاری کردن.

عَرَفَ الشی عرفانا: شته که کی به په کیک

له ههسته گانی زانی و دمرکی پیکرد.

عُرفَ فلان: فلانکس تووشی نه خووشی

عمره به بووه (نه خووشییه که توشی

پیستی بهری دمست دمی) ۵ فلانکس

ناسرا.

عَرَفَ عَرَفًا: وازی له خو بوخنووشکردن

هینا.

عَرَفَ الديك: که له شیرمه که پوپنه ی هه بوو

(گوشتی کی دریزه به ته پلې سمري

که له شیرمه که ویه).

عَرَفَ عَرَفًا: فلانکس بوو به عمریف ۵

زوړی یو له خوډا.

اعرف الطعام: خواردنه که بوئی خوش

بوو.

اعرف الفرس: نه سپه که یائی دریز بوو.

عَرَفَ الحجاج: حاجیه کان له سمر کیوی

عمره وه وستان.

عَرَفَ الأسم: نیسمه که ی کرده

مه عریفه و ناسراو.

عَرَفَ الشی: شته که ی پاک و خاویڼ و

بوخنووش کرد.

عَرَفَ الضالة: بانگه وازی بو شته

گومبووه که کرد.

عَرَفَ عليهم عریفًا: چاودیز کی

به سمرموه دانان بو نه وه ی بزانی

کی باشه و کی خرابه.

عَرَفَ فلاناً بكذا: فلانکس ی بهو شته

ناساندو ناوژمد کرد.

عَرَفَ فلاناً الأمر: کارمه کی فیزی

فلانکس کرد.

إعترف بالشی: دانی به شته که دا ناو

درکندی ۵ دهگوتری: (اعترف بذنبه)

دانی به تاوانی خویدا نا.

إعترف اليه: خو ی پی ناساندو

ناوونیشانی خو ی پیدا.

إعترف للأمر: خو ی بو کارمه که راگرت.

إعترف القرم: داوای له هه مومکه کرد

که هموای بدمنی.

تعارفوا: خه لکه که له ناو خوینا

خوین به یه کتر ناساند.

تَعَرَّفَ: دهگوتری: (تَعَرَّفَ الى فلان)

فلانكەسم والىٰ كەرد بىناسى.

تَعْرِفُ ما عنده: شوپنى كەوتۈ لىتى

كۆلىمەۋە تا بەتەۋاۋەتى ناسى.

اِسْتَعْرِفَ: خۇي پى ناساند ۋە دىگوتى:

ھاتم بۆلۈى بە نەناسراۋى دۋاۋى

(اِسْتَعْرِفَ) خۇم پى ناساند.

الأعراف: شوپنىكە لى نىۋان

بەھەشتۈ دۆزەخدا ۋە شورۋا

پەرژىن.

التَّعْرِيفُ: پىناسە، سنوردار كەردنى شت

بە باسكەردنى تاپىمەتەندىيەكانى بە

جۆرىك لى شتى تر جىياىكەرتەۋە.

التَّعْرِيفَةُ: قائىمەيەكە نرخی كالاكانى

تىدا دىۋارى دىگىرى ۋە پان كرىى

گۈاستنەۋە شتى ۋاى تىدا تۆمار

دىگىرى.

العَارِفَةُ: چاكە ۋە (ك: عرارف).

العِرَافَةُ: پىشەى سەر ناسى ۋە ئازەل

ناسى.

العِرَافُ: ئەستىرە ناسى ۋە پىزىشكى

عەرمبى ۋە كاهىن ۋە كۆلەۋمەنانى.

العِرْفُ: بۆن ھەر جۆرىك بى ۋە

بەزۆرى بۇ بۆنى خۇش بەگاردى.

العِرْفُ: چاكە ۋە پىۋەتتى ۋە نانبدەى ۋە

داب ۋە نەرىت كە كۆمەلگا خۋى

پىۋە دىگىرى ۋە بەمانا دان پىپانانىش

دى دىگوتى: (لىه على مائة

عرفاً) ۋە شەى (عُرف) لىرەدا بەمانا

(إِعْرَاف) دى ۋە پالى ئەسپ، مۋى

ملى ئەسپ ۋە پۆپنەى كەلەشپىر ۋە

تەپۆلكە ۋە شوپنى بەرز ۋە شەپۆلى

دەرىپا (ك: أعراف) ۋە دىگوتى:

(طار الطيرُ عرفاً) پالندەكان بەك

بەدۋاى يەكدا ھېن (جاء القوم

عرفاً) خەلكەكە يەك بەدۋو يەكدا

ھاتن.

العُرف والعِرف: صەبرو خۇگىرى.

العِرْفَةُ: كىم ۋە زوخاۋ كە لەپەرى دەست

دېتەدەر.

العِرْفَةُ: پەردەى نىۋان دۋوشت ۋە (ك:

عُرف).

عرفات: كىۋى عەرمە لى نىزىك شارى

مەككە ۋە شوپنى پۋمستانى

حاجىيەكان لى پۆزى عەرمەۋ

شەۋى جەئنى قورباندا ۋە (يوم

عرفات) پۆزى نۆپەمى مانگى

زىلحىجەيە.

العُرْفِيّ: حۈكەم بەپىۋەبەردنى ۋلات

بەياساى عورفىى ۋە بە شىۋەيەك كە

لەگەل ياساى ۋلات پىك نەپەتەۋە،

بەلام لەبەر دابىنكەردنى ئەمن ۋە

ناساپش پەپەمە دىگىرى.

العَرِيفُ: سەركارو سەردەستە

لىپىرسراۋى كۆمەللىك سەرباز ۋە

زانو شەرمزا بەشتو كاروبار.

المعارف: شیوه و پوخسار ۵ دهگوترئ:
(هي حسنة المعارف) نهو نافرته
پوخساری جوان و شیرینه ۵ (عطوا
معارفهم) پوخساری خوځان داپوځی
۵ (هو من المعارف) نهو له
ناسیاو دهکانه.

المعرفة: شوینی پوپنه‌ی که له مشیرو
یائی نه‌سپ.

المعروف: ناوه بۆ همرشتیک جوانی و
باشی بزانری جا یان به‌عه‌قل یان
له ږنگای شهرعه‌وه ۵ چاکه کردن
له گه‌ل خه‌لکدا.

العرفط: ږومکیکه له جوړی روهمی
(العضاء پیږی (القرنية) یه.

عروق في الأرض غروقا: به‌ناو زموږیدا
ږوی.

عروق العظم عرقا: گوشتی سمر
نیسقانه‌که‌ی کروسته‌وه به‌ددان لیږی
کړدموه ۵ دهگوترئ: (عرقته السنون
وعرقته الخطوب) به‌لاو کاره‌ساتی
پوژگزار برژاندویان
جه‌وساندویانه‌ته‌وه ۵ همروا دهگوترئ:
(فلان معروق) فلانکه‌س کزو کو‌له‌واره،
دال گوشت و له‌ږه.

هروق عرقا: نارمقی کرد ۵ (عرق الحائط)
دیواره‌که ته‌ږایی په‌یدا کرد
ته‌ږشوحی هه‌یه.

أعرق الشجر: دره‌خته‌که ږمگه‌کانی به
زمو‌ی دا ږوځوونه خووار ۵
دهگوترئ: (اعرق فلان في الكرم)
فلانکه‌س له نانبدمی و به‌خشیندا
بنج و بناوانی هه‌یه و به‌میرات بوی
ماو‌ته‌وه.

أعرق: هاته ولاتی عیراق.
أعرق الفرس: نه‌سپه‌که‌ی هی‌ناو برد
بو‌نه‌وه‌ی نارمق بکا.

أعرق الشراب: شهرابه‌که‌ی ټیکه‌ل به
هه‌ندئ ناو کرد.

عارقته: شانازی کرد به بنیچه‌و
ږمجه‌له‌کی خو‌ی.

عرق: به‌مانا (أعرق) دئ.
إعترق العظم: گوشتی سمر
نیسقانه‌که‌ی کروسته‌وه.

تعرق الشجر: ږمگی دره‌خته‌که به
زه‌ویدا ږوشته خووار.

تعرق العظم: گوشتی سمر نیسقانه‌کانی
کروسته‌وه ۵ دهگوترئ: (تعرقته
السنون وتعرقته الخطوب) ږوژگار
جه‌وساندیبه‌وه ۵ به‌لاو کاره‌سات
کروستیانه‌وه.

تعرقت فلانا: سم‌ری فلانکه‌سم خسته
ژیر بالمه‌وه و جه‌ړاندوم به زموږیدا
دا.

إستعرق: تووځی گه‌رما بووم ۵ یان

دەرمانیکی خواردموه بۆ ئهوهی

عەرەق بکا.

إِسْتَعْرَقَ الشَّجَرُ: درمخته که پمگی به

زمویدا پۆچوون.

العِرَاقُ: قهراغ دهریاو قهراغ روبرار

حهوشهی خانوو بهردمرگا ۵ گوشتی

دهوروبهری نینۆك ۵ کلۆرایی لاسکی

پهروپالی بالنده ۵ پشت ناوک به

پانتایی ورگ ۵ (ك: أَعْرَقَ).

العِرَاقُ: نِیسقان که گوشته کهی خورابی

۵ ناوی پاک و صافو پالئوراو.

عِرَاقُ الْغَيْثِ: ئه و پوهه کهی دواي بارینی

باران سهر دهردینئ.

العِرَاقَةُ: پهمه نی و ئهصالهت.

العِرَاقَةُ: ناوی صافو روون ۵ بارانی

بهلیزمه و پێژنه.

العِرَقُ: نِیسقان که زۆربهی گوشته کهی

خورابی و کهمئ گوشتی باشی

لهسهر مابئ.

العِرَقُ: بناغه ی ههموو شتیك ۵ پمگی

ناوجهسته که خوئن بهناویان دا

هاتووچۆ دهکا ۵ شورمخاک که

لهبهر سوپیری خاکه که هیچی ئی

نهرۆی ۵ نیرگه ی خانوی وا که

سهقفه کهی داریی ۵ شتی کهم ۵

دمگوترئ: (فیه عِرَق من ماء وعِرَق

من حموضة وملوحة) (ك: عروق

و أعراق وعراق).

عِرَق السرس: پمگی پوهکی سوس.

العِرَقُ: ئارهق که لهجهسته دپته دهر.

عِرَقُ الحَائِطِ والأَرْضِ: تهپایی دیوار ۵

نمه ی تهرو توشی زموی ۵ تهپایی که

له کوندمو مهشکه دهردهگهوی ۵

شهرایی سهرخۆشکهر ۵ شهرایی گۆراو

و پالئوراو و سهرخۆشکهر له میصرو

عیراق له خورما دروست دمکری و له

شام له ترئ دروست دمکری.

عِرَقُ الحِلَالِ: ئه و شته ی دهیه خشرئ به

مه بهستی دۆستاییه تی و بلاو بوونه وهی

خۆشه و یستی ۵ چینی دیوار له خشت و

بلۆك یان بهرد ۵ دمگوترئ: (بنی الباني

عِرَقًا أَوْ عَرَقِينَ) ومستا که چینیك دیوار

یان دوو چینی دانا ۵ پێچکه ی ئهسپ

یان بالنده ۵ کرئ کرئکار.

العِرَاقَةُ: بَنَك و بناغه ۵ بنکی درمخت

که بهزهوی دا پۆچی و لقو

پۆپه گانیشی بلاو ببنه وه.

العِرَاقَةُ: بهمانا (العِرَاقَةُ) دئ ۵ (ك:

عِرَق).

العِرَاقَةُ: چینه دیوار له خشت و بلۆك و

بهرد ۵ ئه و داره ی بهپانی دهرخترته

سهر دوو لاجینی دیوار ۵ ئه و

سیرمه و ههبله ی دهستی گیراوی پی

که له بهجه دمکری.

الْعُرْقَةُ: دِگوتری: (رَجُلٌ عُرْقَةٌ)

بیایوئیکه ده ماری زوړن.

الْعُرْقَتَان: دوو دارن پاستو چهپ

ده خړینه سهر دهمی دوئچه.

الْعُرْقِيَّة: عمره قچین (کلاو) ۵ نهو

پارچه قوماشه نمرمه ی د خړیته

ژیر کورتان و زینی ولاخ.

العَرِيق: رجل عریق: بیایوئیکې پسه نو

خانه دانه ۵ (فرس عریق) نه سپئیکې

پسه نه ۵ (غلام عریق) مندالتیکې

کز و رۆح سوکه.

المَعْرَقُ: دال گوشت و لمړ.

المِرقُ: فانیله ۵ ژیر کراس نهو

پوشاکه ی له ژیر پوښاکه وه

له بهر د مگرئ پوښه وه ی عمره قی

چه سته هه لمزئ ۵ کیرد که گوشتی

پئ توی توی د مگرئ.

عَرَقَبَ الدَّابَّة: پمفیسکی ولاخه که ی

بری.

تَعَرَّقَبَ: شوبها به عورقوبی ولاخ له

خوارو خپچې دا ۵ عورقوب بریتیه

له ناوهر پاستی خوارایی پاشوی ولاخ

۵ هه روا د مگوتري: (سلك العراقيب

في الجبال) به ناو پېښازی پېچاو

پېچې کيوو که ژدا پوئې.

تَعَرَّقَبَ لُخْصَمه: به پچکه په کی نادپار

له دوژمنه که ی دا رويی بو نه وه ی

فرسه تی لی نه هیئ.

تَعَرَّقَبَ عن الأمر: له کارمه که لایدا.

تَعَرَّقَبَ المَطِيَّة: له دواوه سواری ولاخه

میینه که بوو.

عُرْقوب: بیایوئیکه له عه مالیکه کان

بهنونه ده هیندر پته وه بو پابه ند

نه بوون به واده و به ئینی خوی ۵

د مگوتري: (مواعيده مواعيد

عرقوب).

العُرْقوبُ من الإنسان: شارمگیکه له

قاچدا د مکه و پته زوور پازنه ی پئ ۵

له ولاخدا بریتیه له و خواراییه ی

پاشوی که و مگوو نه ژنوی

ده سته کانیه تی ۵ له شیوو دوئل دا

بریتیه له خوارو خپچې و

پېچاو پېچې ناویاندا ۵ پښکای

ته نگه بهرو د مریه ند له کیوو که ژدا

۵ (ك: عراقيب).

عراقيب الأمور: کوسپو ته گهرمکانی

نیش و کار.

عَرَقَلَ عليه كلامه: قسه که ی لی خوارو

خپچ کرد ۵ د مگوتري:

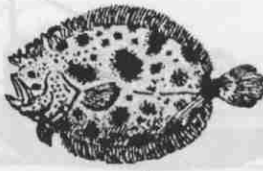
عَرَقَلَ على فلان: قسه و کرد موهکانی

فلانکه سی خوارو خپچ کردو

پلانهکانی هه لومشان د نه وه.

عَرَقَلَ الأمر: کارمه که ی قورس کردو

چه واشه ی کرد.

شیرط

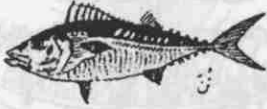
رغاد

ورنك

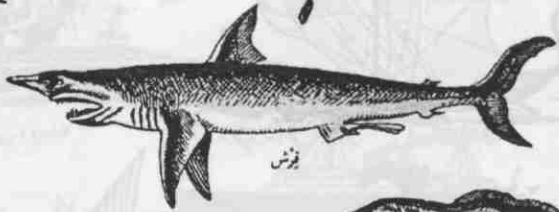
زئير

نن

سمك موسى

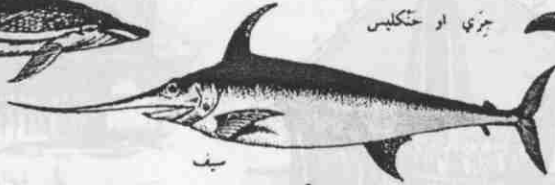
فروش

جزي او خنكليس

دلفين

سيف

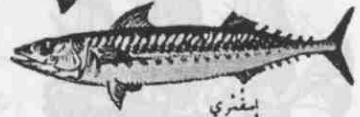
سردين

بورى

منشار

پسفري

بال

خدر

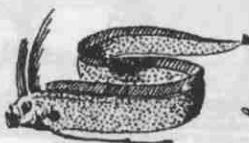
سمك كراكما

سلمون

رنكة

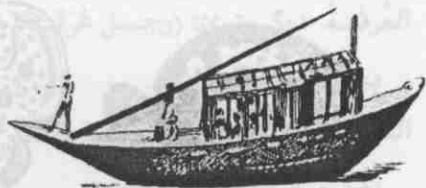
حيلور

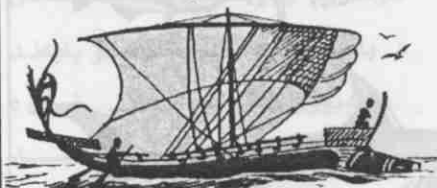
زئير

مركب فينيقي

سفينة مصرية

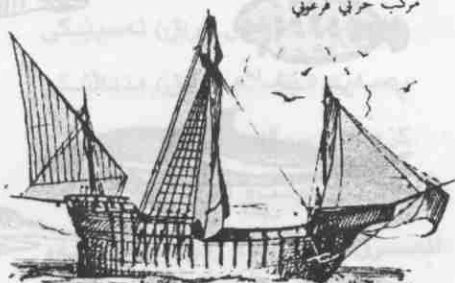
مركب شراعي اعريقي

مركب حربي فرعونى

شأنية صليبية

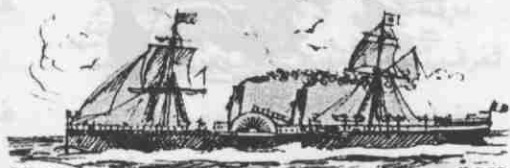
«سانتا ماريا» من سفن كولومبوس المشراعية

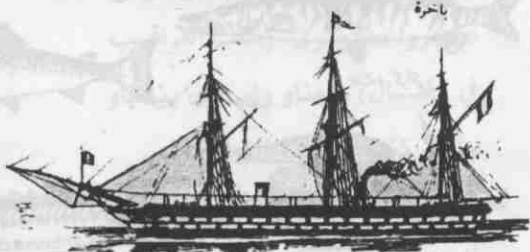
مسطح ذو قلوع ومخاديف (القرن 17)

آخر مركب شراعي (1870)

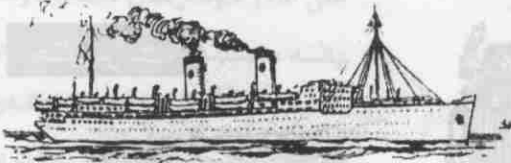

بانخرة

بانخرة ذات مرزوجة

السفن

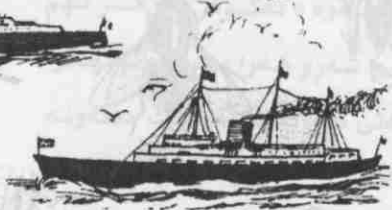
الباخرة «أوريجون»

الباخرة «ماين»

الباخرة «نورماندي»

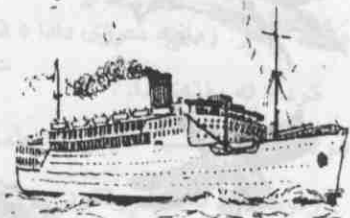
البحرية الملكية «بريطانيا»

الباخرة «إدوار رانلي»

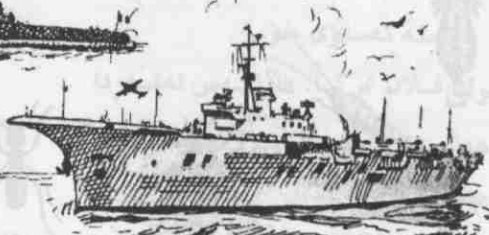
شاحنة النفط «كالنكس كبر»

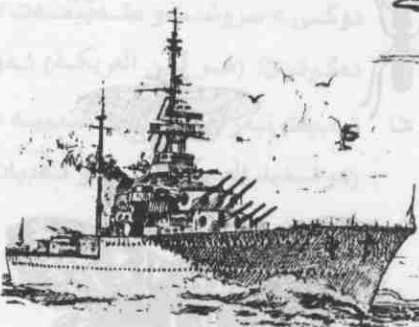
الباخرة «سوتهدا»

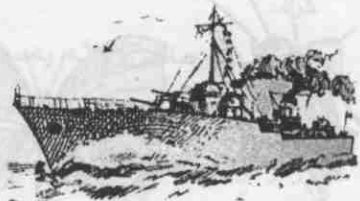
القاذبة «مركوب»

ناقلة الطائرات «إيغل»

الطراد «موريكام»

عد تناقل

حشرات

زور

جِنّ

جِرَادَة

فَاح

دُبَابَة

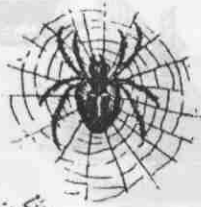
أَقْرَاب

جِلْدِيد

زَيْلَالَة

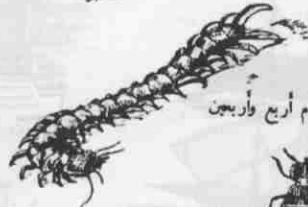
شَكَبَة

قَرَابَة

بَقَاب

أُم أَرْبَع وَارْبَعِينَ

بَقْشَة

فَلَا

بَقَة

بَقْأَت

هُدَيْدَةُ الدَّب

نَحْلَة

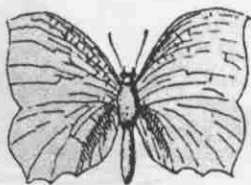
نَسْلَة

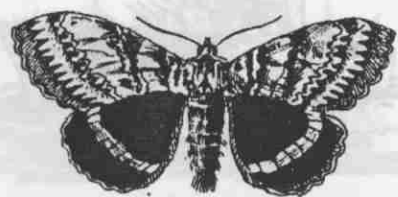
فَرَاشَة دُودَة الْقَر

بِنْتُ وَدَانٍ أَوْ مُصَوِّر

فَرَاشَة

فَرَاشَة

تَعَرَّقَ: کارمه‌ی خوارو خییج کرد.

العَرَّاقِيل: کۆسپو ته‌گهره ۵ (عراقیل
الأمور) کاره قورسه‌کان.

عَرَّكَ الْجِلْدَ عَرَّكَ: دهستی به پیسته‌که دا
هیئاو برد.

عَرَّكَ الشَّيْءَ: شته‌که‌ی گراند تا به‌ته‌واوی
کوزاندیه‌وه ۵ دمگوترئ: (عرکتهم
الحرب) شه‌رو هه‌را به‌سه‌ریاندا هاتو
چۆیه‌تی هه‌ر به‌ینا به‌ینیك دمکه‌ونه
شه‌روه.

عَرَّكَهُم فِي الْحَرْبِ: له شه‌ردا هه‌لمه‌تی
بۆ بردن.

عَرَّكَهُ الدَّهْرُ: زمانه دهرزی دادا ۵ قالی
کرد ۵ له بۆته‌ی دا.

عَرَّكَتِ الْمَاشِيَةُ الْأَرْضَ: ناژه‌له‌که
زه‌ویه‌که‌ی له گیا روتکرد.

عَرَّقَ بَجَبِهِ ذَنْبَ فُلَانٍ: تاوانی فلانکه‌سی
خسته ئه‌ستۆی خۆ.

عَرَّكَ فُلَانٌ عَرَّكَ: فلانکه‌س له‌شه‌ردا
هه‌لمه‌تی توندو تیژی برده سه‌ر
دوژمن.

عَارَكَ مَعَارَكَ وَعَرَاكَ: شه‌ری له‌گه‌ندا
کرد.

إِعْرَكَوا: قه‌رمبافیی و پاله په‌ستۆیان
کردو کۆبونه‌وه ۵ دمگوترئ:

(إِعْرَكَوا فِي الْقِتَالِ) له‌شه‌ردا ته‌نگیان
به‌یه‌کتر هه‌لچنی ۵ (إِعْرَكَتِ الْأَبِل

عَلَى الْمَاءِ) حوشر مکان له‌سه‌ر ناوه‌که

پاله په‌ستۆی یه‌کتریان کرد ۵
(تَعَارَكَوا فِي الْقِتَالِ وَالْخِصَامِ) له‌شه‌رو

کیشه‌دا پاله په‌ستۆی یه‌کتریان کرد.

العِرَاكُ: کۆبونه‌وه و پاله په‌ستۆکردنی

حوشر له‌سه‌ر ئاو ۵ دمگوترئ:

(أُورِدَ إِلَيْكَ الْعِرَاكُ) به‌ره‌په‌یج و

پاله په‌ستۆ حوشر مکانی بردنه سه‌ر
ناوه‌که.

العَرَكَةُ: یه‌کجار ۵ دمگوترئ: (لَقِيتَهُ

عَرَكَةً بَعْدَ عَرَكَةٍ) جار دواجار توشی

بووم ۵ وه‌جبه‌یه‌ك شه‌ر ۵ شه‌رێك.

العَرَكَةُ: كه‌سیك خۆ بۆ نازار رابگری.

العَرَكِيُّ: ماسی گر ۵ كه‌سیك راوه‌ماسی

بكا ۵ (ك: عَرَك).

العَرِيكُ: (رمل عَرِيكُ) لمبێکی تیك

په‌ستیوراوه.

العَرِيكَةُ: دوگی حوشره ۵ به‌رزایی

ناوقه‌دی پشته‌ی ۵ یان پاشماوه‌ی

دوگی ۵ سروشت و طه‌بیعه‌ت ۵

دمگوترئ: (هَر لَيْنَ الْعَرِيكَةِ) نه‌و

ته‌بیات نه‌رم و سروشت هێدییه ۵

(هَرَشْدِيدَ الْعَرِيكَةِ) توچه‌و ته‌بیات

تونده ۵ (ك: عَرَاك).

المُعَرَّكُ: شوینی تیكچه‌چرژان و

په‌لاماردنی یه‌کتری.

مَعَرَكُ الْمَنَابَا مِنَ السِّنِينَ: چه‌مه‌ره

بەستىن لەگەل مەردن.. تەمەنى
نېوان شەستو نەود سالا بەزۆرى
ئادەمىزاد لەو تەمەنەدا لەگەل
مەردن يەخەگىر دەبى.

المَعْرَا: بەمانا (المَعْرَا) دى ۋ (ك):
معارك).

المَعْرَا: گۆرەپانى شەپرو شوپنى
هەولدان بۆ كوشتىن دوژمنو زيان
پى گەياندىنى.

هَومَ فلان عَرمًا: فلانكەس توند بوو توپە
بوو ۋ شەپەنگىزو زىيانە خرو بوو.
عَومَ فلانًا: بە تورمىو توندو تىزى
يەخەى فلانى گرت.

هَومَ الصَّبِي أُمّه: منداكە شىرى مەمكى
دايىكى خوارد.

هَومَ الشَّيْ عَرمًا وعَرمَةً: شتەكە پەش و
سپى بوو (هر أعرم وهي عَرماء).
عَومَ فلان عَرمًا: فلانكەس توندو تىز
بوو.

هَومَ فلان عَرامة: فلانكەس توندو تىز
بوو.

عَازَمَه: كېشەى لەگەل دا كرد.
عَرمَ الشَّيْ: شتەكەى تىكەلاو كرد.

إعترَمَ: بەمانا (عَرمَ) دى ۋ دەگوتى:
(أعزمت الفتنة) ھىتەنەى پەردەى

سەند.

تَعَرَّمَ: بەمانا (عَرمَ) دى.

العَرم: (يوم عارم) پۆزىكى زۆر ساردو
توشە ۋ (أمر عارم) كارىكى قورسە ۋ
(خلق عارم) پەشتى توندو تىز.
العَرم: توپكى درەخت ۋ چلى
مەنجەل ۋ زۆرو زەبەندەى سوپاو
جەربەزەمى.

العَرم: لافاوتىك ھىچ بەربەستىك خۆى
بۆنەگىرى ۋ قورئان دەفەرموى:
﴿فَاغْرَضُوا فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ مَسِيلَ
الْعَرم﴾.

العَرم: چلى مەنجەل، كېشتەرمەقەلەى
كە بەمەنجەلەو دەنووسى ۋ گۆشت
ۋ كۆمەلە گەنى گىرە كراوى شەنە
نەكراو، واتە: خەرمانى سۆرنەكراو.
العَرمة: خەرمانى گىرە كراوى بەشەنە
نەكراوى گەنم.

العَرمة: بەمانا (العَرمة) دى ۋ (ك):
(عَرم).

العَرمة: بەربەستى دروستكراو لە شىو
و دۆل دا بۆ كۆگرنەو دەى ئاو ۋ
بارانى بەلەيزمەو لەنگىزە.

العَرم: بەلاو كارەسات ۋ جوتيار ۋ (ك):
(عَرمان).

العَرمَرم: بەھىزو توانا (جيش عَرمَرم)
سوپاى زۆرو جەربەزە.

عَرتِ الدار عَرنًا: مالى دوور بوو
خانوى دوورگەوتەو.

اعَرنَ فلان: فلانكەس بەردەوام بوو

لەسەر خواردنی گوشتی کولاًو.

و عرانس).

عَارِنٌ فَلَانًا مَعَارِنَةً وَعِرَانًا: شەری لەگەڵ

عرانیس الذرة: ئەو گیاو گزمی لە

کرد.

نیوان پیزمکانی رومکی گەنەشانی و

العَارِنُ: شێر.

گولەبەرپۆژمدا دەرپۆی.

العِرَانُ: خانووی دوور ە بزماریک

عراه الداء والأمر عرواً: نەخۆشی و

رمب و سەرە رمبەکە بەیەکەو

پوداو مەگە سواری شانی بوو.

شەتەک بدا.

عَرِي فلان فلاناً: فلانکەس هاتە لای

العَرِنُ: گوشت ە پان گوشتی کولاًو ە

فلان و داوی بەخشش و پیاوشتی ئی

نەخۆشییەکە توشی قاجی و لاخ

کرد.

دمبج، دمورو بەری سەمی ئەستور

عُري فلان: فلانکەس لەرزى هاتى و

دمبج.

سەرماى سەرمتای لەرزەمەکی توش بوو

العَرِينُ: لانەى شێرو کەمتیار، کونە

ە فلان حەزى لە دێدەنى فلان بوو ە

گورگو کونە ماری گەورە ە کۆمەلە

دمگوترئ: (عري الى الشئ) بەروشی

درەخت ە حەوشەى خانوو،

شەتەکەى بوو، داوی ئەوەى فرۆشتی

بەردەرگا ە دەورو بەرى شار ە (ك:

بەروشی بوو.

عُرُن) ە شکۆمەندى و پارێزگارى

أعري القميص: قۆلى بۆ کراسەکە

لەبەها بەنرخەکان.

دروستکرد (أعري الكوز) هەنگلی بۆ

العَرِنُ: سەرمتای هەموو شتێک ە

گۆزەکە کرد.

ئیسقانی لوت ە (ك: عرانين) ە

أعري صديق: دۆست و برادەرەکەى

دمگوترئ: (هم شَمَّ العرانين) ئەوانە

پیساکرد و یارمەتى نەدا.

شکۆمەند و لا تەپارێزو گیان بەخشن

عَرى القميص أو الكرز: قۆل و هەنگلی

لە پێناو بەها بەنرخەکان دا ە

بۆ کراس و گۆزەکە دروستکرد.

عرانين القرم: پیاو ماھول و گەورە

عَرى الشئ: شەتەکەى پاشگوى خست.

پیاوی گەل.

إعتراه: بەمانا (عراه) دئ.

العِرْناس: لوتکەى کێو ە دارێکە پان

العِرْو: ناحیەو لایەن ە دەرگوترئ: (هر

شتێکی تری وا رەسی لۆکەى لەسەر

عِرْو منه) ئەو گۆی بەو شتە ناداو

هەلەمکری بۆ پستن ە (ك: عرانيس

لێى بى ئاگابە.

هَرِي بَدَنه مِّنَ اللَّحْمِ: جەستەى گۆشتى
پيۋە نەبوو.

هَرِي الْفَرَسُ: ئەسپەكە زىنى پيۋە نەبوو.
أَعْرَى فُلَانٌ: ڧلانىكەس بە دەشت
سارادا پۇيى.

أَعْرَى فُلَانٌ صَدِيقَهُ: ڧلانىكەس لە
دۆست و ناسياۋەكەى دوور كەوتەو.
أَعْرَى فُلَانٌ ثَوْبَهُ وَمِنْ ثَوْبِهِ: پۇشاكەكەى
لەبەر ڧلانىكەس داكەند.

عَارَى الْقَوْمُ: خەلكەكە بەيى زىن
سوارى ئەسپەكانيان بوون.
عَرَاهُ ثَوْبَهُ وَمِنْ ثَوْبِهِ: پۇشاكەكەى لەبەر
داكەند.

عَرَاهُ مِنَ الْأَمْرِ: لەكارەكە پزگارى كرد.
تَعَرَّى مِنْ ثِيَابِهِ: پۇشاكى خۆى داكەند،
خۆى پوتكردمو.

تَعَرَّى مِنَ الْأَمْرِ: خۆى لە كارەكە
پزگارى كرد.

إِعْرَوْنِي الْفَرَسُ: بەمانا (عَرِي) دى.
إِعْرَوْنِي الرَّجُلُ: پياۋەكە بەتەنھا
بەسارادا پۇيى.

إِعْرَوْنِي الْفَرَسُ: بەپوتى سوارى
ئەسپەكە بوو ۵ دەشكوترى: (ڧلان
يعرورى ظهور الممالك) ڧلانىكەس
سوارى پىشتى كارى قورسو
ڧهوتيتنەر دەبى، خۆدەخاتە
ناوكيشەى قورسو سامناكەو.

الْعُرْوُ: يەكەم سەرما بوونى جەستە
بەھۆى لەرزوتاو ۵ نىۋان زەرد
ھەلگەرانى خۆرو داھاتنى تاريكى
لەومرزى زستان و سەرما.

الْعُرْوَةُ مِنَ الثَّوْبِ: يەخەى كراس ئەو
شوپنەى وەكوو ئەلقە واپەو بە
عەلاگەىدا دەكەى ۵ ھەر ئەلقەپەك
دەستى پى بگرى و خۆتى پى لە
زىان بپاريزى ۵ درەختيىك بە
زستان گەلاگەى نەومرئ ۵ مال و
سامانى بھنرخ ۵ ئەلقەى
گەردنبەند و ملوانكە ۵ دەگوترى:
(عَرَى الْمَرْجَان) ئەلقەى مروارى ۵

دەوروبەرى شاروشارۋچكە ۵
الْعُرَى: ڧەرماندەى سوپا ۵ لەبوارى
كشت و گالدا برىتيە لەكاتى چاندىنى
بپرى جۆرى سەوزە كە لەسالىكدا
زىاد لە جاريىك دەچيندىرى ۵
دەگوترى: (البطاطس تزرع في
عروين من السنة) پەتاتە سالى
دووجار دەچيندىرى.

الْعَرِي: شەوى سارد ۵ باى سارد.
هَرِي مِنْ ثِيَابِهِ عَرِيًا وَعَرِيَةً: پۇشاكى لەبەردا
نەماو روت بوو لە پۇشاك ۵ (ڧەر عار
وعريان).

هَرِي مِنَ الْعَيْبِ: لە عەيب و خەوش
سەلامەت بوو.

شاردهوه.

إِعْرَوى أَمراً قَبِيحاً: پُرکیشی کارنکی

ناشیرینی کرد.

عَزَبَ فُلان عَزْبَةً وَعَزُوبَةً: فُلانکەس

التَّعْرِیة: روتبونی و شاخ و بهردی

عازمبه و ژنی نههیناوه ه (فهو عازب)

توینکلی زمو بههوی باران و باو و

(ك: عَزَابُ).

گهرمی و ساردی.

عَزَّتِ الْمَرْأَةُ الرَّجُلَ عَزْباً: ئافهرتهکه به

الْعَرِي: ههرشتیک شتیکت لی نهدیو

رینک و پینکی خزمهتی پیاوهکهی

بکاو نههیلل جاور لی بی ه

کرد.

ناحیه و شوین ه حهوشه و

أَعَزَبَ: دوورکهوتهوه.

بهردمرگاو مال ه دگوتری: (نزل

أَعَزَبَ الشَّيْءُ: شتهکهی دوورخستهوه.

بغری فُلان) له مالی فُلان دابهزی.

عَزَّيْه: دوری خستهوه.

الْعُرِي: (فرس عري) نهسپی پشت

عَزَّتِ الْمَرْأَةُ الرَّجُلَ: ئافهرتهکه بهباشی

روت و بی زین ه ناگوتری: (فرس

خزمهتی میردمهکی کرد.

عریان) همروا ناگوتری: (رجل

تَعَزَبَ فُلان: فُلانکەس بی ژنه و ژنی

عُرِي).

الْعَرَاءُ: دمشت و سارا: کههیج شتیك

نیه ه دگوتری: (تَعَزَبَ زماناً ثم

له بهردهمیا نهبی و تا چاو بریکا

تَأَقَّلَ) ئافهرتهکه ماومبهکی دوورو

ساراگه ببینی.

دِرِئُز عازمبو قهیره بوو دواپی

الْعُرِيان: دگوتری: (فُلان عريان النَّجِي)

شوی کرد.

فُلانکەس نهینی تی ناوهمستی و زوو

الاعزب من الرجال: پیاویکه ژنی

دمری دمبری و بلاوی دمکاتهوه.

نههینابی.

المعاري: کوی (مَعَرى) نهوهی له جهسته

الْعَازِيَةُ: (عَازِيَةُ الرَّجُل) خیزانی پیاو

دهبیندری و داناپوشری ه ومکوو

که بهباشی خزمهتی میردمهکی بکا.

دهم و چاو و دمست و پهنجهو حاج تا

العَزَبُ: ئافهرتهک میردی نهبی یان

قولهپی و بهلهک ه فهرش و قالی و

پیاو ژنی نهبی ه دگوتری: (امراة

بهردو مافوور ه شوینی پروومکی لی

عَزْبَةً ه (ك: أعزاب).

نهروی.

العِزِيَةُ: مهزرمعهیهک که خانوی

عَزَبَ الشَّيْءُ عَزُوباً: دوورکهوتهوه، خوی

خاومنهکهی تیدا بی و خانووی

ومرزیرمکان بهدموری دا بنیات نرابن.

الْعَزِيبُ: دوور ۵ عازمب ۵ (ك: أعزاب).

الْعِزَابُ: كه سينك زور قهبره بئ و ژنی

نه هیئانبی یان شاهرت بئ و شوی

نه کردبی ۵ ههتا وای لی هات

ئارمزووی ژن هیئان یان شوکردنی

نه مایی.

هَوَزَ فُلَانًا عِزْرًا: سه رزمشتی فلانی کرد ۵

یارمهتی دا.

هَوَزَ عَنِ الشَّيْءِ: مهنعی کردو نهیهیشت

گیراپهوه.

هَوَزَ عَلَى فِرَاضِ الدِّينِ: هیئری کاروباری

ئایینی کرد وای لی کرد لهوواردا

شارمزی کرد ۵ سزای دا لهسهر

که متهرخه می کردن له نایین به

سزایه که نه گاته سزای همدی شهرعی.

عِزْرَه: مهنعی کرد، گیراپهوه ۵ ته مبیئ

کرد.

هَوَزَ الْقَاضِي الْمَلْئَبَ: قازی سزای

تاوانبارمه کی دا ۵ پئیزی لی گرتو

به گهمورهی حسیب کرد ۵ یارمهتی داو

به هیئزی کرد ۵ فورئان دمفرموی:

﴿لَتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُعَزِّرُوهُ

وَتُوَفِّرُوهُ﴾.

عَزَّرَ عَلَى فِرَاضِ الدِّينِ واحکامه:

یارمهتی دا بو نهجامدانی

پئووستیه ئایینی هکان و حوکه

شهرعییه کان.

التَّعْزِيرُ: له زاراوی شهرعدا، بریتیه

له ته می کردنی تاوانکار به

شیئوهیه که نه گاته نه ندازه می همد.

هَوَزَ فُلَانًا عِزْرًا وَعِزْرَةً: فلانکس

به هیئز بوو، له زهلیلی و دامای پزگاری

بوو ۵ دمگوتری: (عَزَّ فُلَانٌ عَلَى فُلَانٍ)

فلانکس به خشش و کهرمی نواند

به سهر فلاندا.

هَوَزَ الشَّيْءِ: شته که گهم بوو وای لی هات

دهست نه که وی.

هَوَزَ عَلَيَّ أَنْ تَفْعَلَ كَذَا: پیم ناخوشه نهوه

بکه ی ۵ به لاهمهوه گرانه نهوه کاره

بکه ی.

هَوَزَ فُلَانًا عِزْرًا: به سهریدا زالی بوو، ژیر

باری کرد ۵ بالادهست بوو ۵ فورئان

دمفرموی: ﴿فَقَالَ أَكْفَلَيْهَا وَعَزَّنِي فِي

الْخِطَابِ﴾.

اعَزَّرَه: به هیئزی کردو وای لی کرد

عهزیزو بالادهست بئ ۵ خوشی

ویست و پئیزی لی گرت.

أَعَزَّتْ بِمَا أَصَابَهُ: پیم ناخوش بوو

تووشی نهوه چورتمو به لایه بوو.

عَاَزَه: به سهری دا زالی بوو.

عَزَّرَه: توندی کردو به هیئزی کرد

پشتگیری بو نارد ۵ فورئان

دمفرموی: ﴿فَكَذَّبُوهُمَا فَعُزِّرْنَا بِالْآلِثِ﴾.

إِعْزَرَهُ: به هوی نهوهوه پئزدار بوو،

خوی به عه زیزو بالادست لهقه لهم
دا.

تَعَزَّزُ فُلان: به مانا (عَزَّ دئ).

اسْتَعَزَّ الرَّمْلُ: لمبه که په کتری گرتو
تِيک ناروخی.

اسْتَعَزَّ بِحَق فُلان: به سهر فلانکه سدا
بالادست بوو.

اسْتَعَزَّ عَلَيْهِ اَلرَّضُ: نه خوښی له گل و
گوی خستو به سهریدا زال بوو.

اسْتَعَزَّ اللهُ بِفُلان: خودا فلانی مراند.

اسْتَعَزَّ بِالْعَلِيل: نه خوښه که ی له سهر
فورسو گران بوو.

الاعَزُّ: به مانا (عزیز) دئ بؤ میینه
دمگوترئ: (العزى).

الْمَرَّازُ: زموى پتمو که زوو لافاوى
له سهر هه لئ.

العُزَّى: بتيك بوو تايبهت بوو
به به نوکه نانه ی قورمیشی ۵ پان

درهختيک يوو له درهختی سهمور
که به نوقه حطان بينا په کيان به

دموردا کردبوو دميان په رست،
پېغه مېهر خالیدی کوړی وه لیدی

نارد خانوومکه ی روخانندو
دارمکه شی بری و سوتاندى.

العَزُّ: بېچوه ئاسکی میینه.

العِزُّ: هیزو تواناو دمه سلات ۵
دا کوکيکردن و پاريزگاري له به ها

پېروژمکان، سهر رمقی و مل نه دان.

العَزِيزُ: ناوېکه له ناوه جوانه کانی

خودا ۵ بالادست و هه میسه

شکو مه ند، هيچ هيزيک نييه
به سهریدا زال بئ.

عَزَفَتْ نَفْسَه عَنِ الشَّيْ عَزَافاً: نه فسی

لئی ته کیه وه وازی ئی هیناو هیچ

نومیدئکی پئ نه ما ۵ (فهر وهي

عزوف) ۵ دمگوترئ: (هو عزوف عن

اللهو) نهو چه زی له رابواردن و

له هو له عب نییه.

عَزَفَ فُلان عَزَافاً وَعَزِيفاً: فلانکه س به

نامیر عه زف و موسیقای ژمنی و گورانی

گوت ۵ ده سگوترئ: (عَزَفَ عَلَى الْعُودِ)

به نامیری عود موسیقای ئی دا.

عَزَفَ الشَّيْئُ: شته که دهنکی ئی هات ۵

دمگوترئ: (عَزَفَتِ الرِّيحُ) (وعزفت

القس).

أَعَزَفَ: موسیقای بیست ۵ گوئی له

موسیقای عه زف بوو.

تعازفوا: گورانیان بؤ په کتر گوت و

شانازیان به سهر په کتریدا کرد.

العَزَافُ: (سحاب عَزَاف) هه وړیکه

گرمه و تریشه ی دهنکی دایه وه ۵

که سیك پېشه ی عه زف لیدان بئ و

به نامیری عه زف موسیقا بژمنئ.

العَزُوف: که سیك له سهر دؤستایه تی

كهس بهردهوام نه بئو له گهڻ هيج
كهسدا هه ټهكا.

العزيف: دهنكي ورده بهردو زيخه كه
رهمهبا رايدهداو بهشتي دمكيشيو
دهنكي ئي دي ۵ دهنكي رهمل و زيخه
نازاني له كوږيو دي.

المعزف: ناميريكي موسيقايه ومكو
عودو تهنيور وايه (ك: معازف).
المعزفة: بهمانا (المعزف) دي.

المعزوفة: پارچه موسيقايه كه ئي دهر دي.
عَزَقَ الأرض عَزَقاً: زمويه كه ي شق كرد.
هَزَقَ الحقل: گلي كيلكه كه ي هه ټو گير
كرد بو ټهوي ههوا لئي بداو چيلكهو
چهوئي ئي دور بخريتهوه.
هَزَقَ فلاناً ضرباً: باش باش لئي دا،
فلانكهسي شل شل كوتا.

هَزَقَ خلقه عَزَقاً: رهموشي ناشيرينو خراب
بوو.

هَزَقَ به الشيء: شته كه ي پيوه نووسا.
أعزق فلان: فلانكهس به پاچه كو ټه
يان به پيمره كاري كرد.

العزيق: زموي نهرمه لان و دهشت.
المعزق: ټه و پاچ و پيمره و
پاچه كو ټانه ي باخ و بيستاني پي
دمكيشري.

المعزقة: بهمانا (المعزق) دي.
عَزَلَهُ عزلاً: دوري خستهوه، لايدا وهلاي

نا ۵ دمگوتري:

عَزَلَهُ عن منصبه: له پله و پاچه كه ي
هيئاڼه خواري ۵ جياي كردهوه ۵
دمگوتري: (عَزَلَ الزَّوَانُ عن القمح)
مرورمه كه له گهڼه كه جيا كردهوه
۵ دمشگوتري: (عزل المرضى عن
الأصحاء) نه خو شه كانيان
جيا كردهوه له شوږنيكي تا بيه تي
دا خستنيانه ژير چاوډيره وه
بو ټهوي ساغه كان توشي
نه خو شيه كه نه بن.

إعْتَزَلَ الشيء عنه: شته كه ي
دوور خستهوه و لايدا ۵ قورنان
دهمه رموي: ﴿وَإِنْ لَّمْ تَزِمُوا إِلَيَّ
فَاعْتَزِلُون﴾.

إنعزل عنه: لئي لاکهوت و دووركهوته وه.
تعازل القوم: خه لکه که ليک داپران و
هه نديکيان له هه نديکيان
دووركهوته وه.

تَعَزَّلَ الشيء عنه: بهمانا (اعتزل) دي.
الأعزل: مروفي بي چهك ۵ هموري بي
باران (ك: عزل وعزل) (السماك
الأعزل) بپروانه مدهي (سمك).

العازل الكهربائي: ناومنديكه كاريگهري
كارمبايي له سهر نيبه.

العُزْلُ: بهمانا (الأعزل) دي.
العزلاء: شوږني هه لپزاني ټاوه له

کاره‌کە‌ی پاچوو ە بە‌صە‌برو پ‌شوو
دریژ بوو.

عَزَمَ اللّٰهُ لِي: خودا صە‌برو ئارامی پ‌ئ
بە‌خشیوم هی‌زو توانای داومە‌تی.

هَزَمَ عَلٰی فُلَانٍ: فەرمانی بە‌ فلان کردو
ل‌ئ توند کرد ە سو‌ئندی خوارد.

عَزَمَ الرَّاقِي: نۆ‌ شتونووسە‌که‌ دووعاو
نزای خو‌ئندن.

عَزَمَ الْأَمْرُ وَعَلَيْهِ: دووعاو نزای خو‌ئندن.
عَزَمَ فُلَانُ الطَّرِيقَ: فلانکە‌س ئە‌و

پ‌ی‌بازە‌ی گرتە‌ بە‌رو کۆ‌لی ئە‌دا.

تَعَزَّمَ الْأَمْرُ: بە‌مانا (عَزَمَ الْأَمْرُ) د‌ئ.

الْعَزَمُ: وەرە‌برزو سوور بوو لە‌سەر
ئە‌نجامدانی کار ە شیر ە خو‌گرو
پ‌شوو دریژ.

الْعَزْمُ: صە‌برو ئارامو خو‌پ‌اگری

لە‌بەر‌امبەر پ‌وداودا ە (أَوَّلُو الْعَزْمَ مِنْ

الرَّسْلِ) ئە‌و پ‌ئغە‌مبەر‌انە‌ی زۆ‌ر بە‌

و‌رە‌برزو صە‌برو ئارامە‌و

ئە‌رگە‌کانی پ‌ئغە‌مبەر‌ایە‌تیان

بە‌ج‌ئ هی‌نا ە قورئان د‌فەر‌موئ:

﴿فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَزْمِ مِنَ

الرُّسْلِ﴾.

الْعَزْمَةُ: د‌گوت‌ئ: (هَذَا عَزْمَةٌ مِنْ

عَزَمَاتِ اللَّهِ) ئە‌مە‌ مافی‌کە‌ لە‌

مافە‌کانی خودا لە‌سەر بە‌ئە‌گانی

(ك: عَزَامٌ).

زارکی گۆ‌زمو کۆ‌پە‌و ە (ك: عَزَالِي)

ە د‌گوت‌ئ: (أَرْسَلْتُ السَّمَاءَ عَزَالِيهَا)

ئاسمان بە‌ ل‌ئزە‌و پ‌ئزە‌ بارانی

باراند ە (أَرْخَسَ الدُّنْيَا عَزَالِيهَا) دونیا

لە‌زە‌متو ن‌عمە‌تە‌کانی زۆ‌ربوون.

الْعَزَلَةُ: بە‌مانا (الْإِنْعِزَالُ) د‌ئ.

الْمُعْزَلَةُ: تاقە‌م‌ئک‌ن لە‌ موته‌کە‌ل‌ئ، لە‌

زۆ‌ر شت، د‌ژی ئە‌ه‌لی س‌ونە‌و

جە‌ماعە‌ن ە دامە‌زر‌ئ‌نە‌ری

مە‌زە‌بە‌کە‌یان ناوی و‌اصیلی کۆ‌ری

عە‌تایە‌ ئە‌و‌ە‌ی لە‌ مزگە‌وتی

بە‌صرە‌دا د‌ە‌رس بە‌ د‌مو‌رە‌ی شیخ

حە‌سە‌نی بە‌صری بە‌ج‌ئ هی‌شتو

کە‌نارگیر بوو.

الْمِعْزَالُ: کە‌سی‌کە‌ سیلاحی پ‌ئ نە‌بی ە

ش‌وانی بە‌تە‌نیا ە کە‌سی‌ک

لە‌سە‌فە‌ردا بە‌تە‌نیا لە‌ زۆ‌ر‌ئک‌دا

ب‌خە‌وئ و لە‌ پ‌ه‌ف‌ئ‌کە‌کانی

د‌و‌ور‌یکە‌و‌ئ‌تە‌و ە (ك: مَعَاذِل).

الْمَعْزَلُ: گۆ‌شە‌گیر و د‌و‌ورە‌ پ‌ە‌ر‌ئ‌ز

د‌گوت‌ئ: (هُوَ مَعْزَلٌ عَنْ كَذَا) ئە‌و

لە‌و شتە‌ کە‌نارگیر و خو‌ی ئ‌

د‌م‌پ‌ار‌ئ‌ز ە شو‌ئ‌ئ‌یکە‌ نە‌خۆ‌شی ت‌یدا

ج‌یا‌د‌ە‌ک‌ر‌ئ‌تە‌و بۆ‌ئە‌و‌ە‌ی ساغە‌کان

نە‌خۆ‌شیە‌کە‌ نە‌گ‌رن.

هَزَمَ فُلَانٌ عَزْمًا وَعَزِمًا: فلانکە‌س

ج‌ی‌دیە‌تی ن‌واندو بە‌ د‌ئ‌سو‌زی لە‌ گ‌ز

الْعِزَّةُ: به مانا (العزوة) دئ.

الْمَعَزَى: شوپنی سهره خووشی کردن له کوشت که ووتو.

عَسْبَةُ عَسْبًا: نیره که ریکی خواست بوئنه ووی له ماینه که ی بپه ریئ ۵ که له گایه کی خواست مانگا که ی پی که ل بدا.

اعْسَبَ الذَنْبُ: گورگه که بازی داو قوچاندی.

اعْسَبَ فلان فلاناً جَلَّةً: فلان که س خوشتره نیره ی له فلان خواست بو توو بو که لدانی خوشتره مییه کانی. اِسْتَعْسَبَ منه: رقی لیتی بوو ناخووشی ویست.

اِسْتَعْسَبَ الفرسُ: ماینه که جهزی له (فه حل) بوو سواری بی که لی بدا. اِسْتَعْسَبَ جله: خوشتره نیره که ی لی خواست بوئنه ووی بیهاو پته خوشتره مییه کانی.

العُسْبُ: تووی (فه حل) توماوی و لاخی نیر بو که لدانی میینه کان ۵ نه وو زپو پت و مندال ۵ دمگوتری: (قطع الله عَسْبَهُ) خودا دوا برپاوت بکا نه وو زپو پت نه هیلی.

العُسْبُ (رأس عَسِب): سهر و قزیکی زور ژاکاوو ناپیک و پیکه زور له میژر جاک نه کرا وو به شاننه نه کرا و.

عَزَامُ الله: هه رزو واجبه کانی خودا که له سهر به ندمکانی داینان ۵ له حه دیسدا هاتوو: (إن الله يحب أن تُؤتي رخصه كما يحب أن تؤتي غزائمه).

عَزَا فلاناً الى فلان عَزَواً وعَزياً: فلان که سی پال فلان داو وتی: نه وو کورپی نه وو، پیاوی نه وو... ۵ دمگوتری: (عزا الخبر الى صاحبه) هه واله که ی پال خاومنی داو بلاوی کرده و.

هَزِي عَزَاءً: خوږاگرو پشو و درپژ بوو له سهر نه و به لاو ناخووشیانه ی توشی هاتن ۵ (فه عَزْ عَزِي).

عَزَاهُ: دلنه وایی کردو هه ولی دا به صه بر بی و پشو و درپژ بی.

إِعْتَزَى إلى فلان: خووی پال فلان دا، خووی به نه وو و ده چی نه و زانی.

تَعَازَى القرم: خه لکه که هه نندیکیان سهره خووشیان له هه نندیکیان کرد.

تَعَزَّى فلان تَعَزياً: فلان که س به زور له خو کردن هه و لیدا واپیشان بدا که به صه بر و خوږاگره.

تَعَزَّى الى فلان: خووی پال فلان که س دا. تَعَزَّى العربي: کابرای عه رب داوای له هوزو خیله که ی کرد بوئنه ووی به هانایه وه بین.

العِزْوَةُ: خو نیسه بتدان ۵ هاوار کردنی لی قه و ماو له هوزمکه ی.

الْعَسْبَةُ: دهر به ندو که لینی کیو.

بداته وه.

الْعَسِيبُ: (عَسِيبُ الذَّنْبِ) نِیسقانی کلک

عَسَرُ فُلَانًا: له لای چه په وه هاته لای فُلَان.

یان شوینی ئی پوانی توك لیی ه لقی

عَسَرُ الْأَمْرِ وَالزَّمَانِ عَسْرًا: کارمه قورس

دارخورما توپک و پِرژوپالی ئی

بوو، رۆژگار بوو به کی شهو چورتمو

دامالترئ ه یان ههر پِرژوپالی پیوه

به لاو کارسات.

نه بی ه دهر به ندو که لینی کیو ه

عَسَرُ فُلَانٍ: فُلَانکەس له کارمکاندا پمقیی

(ك: أَعْسَبَ و عَسَبَ و عَسَبَان).

نواندو لیبور دنی نه بوو.

عَسِيبَةُ الذَّنْبِ: نِیسقانی کلک.

عَسَرُ عَلَيْهِ الْأَمْرُ: کارمکانی ئی تیکه لاو

بوو.

الْيَعْسُوبُ: پاشای ههنگ ه شازنی

عَسِرَ فُلَانٌ: فُلَانکەس چه پلهر بوو ههر

ههنگ ه عهرمه کان پییان وابوو

به دهستی چه بی نیشی کرد ه (فهو

نهو پاشای ههنگه ده بی نییر بی

أَعْسَرُ وَهِيَ عَسْرَاءُ) (ك: عُسْرُ

چونكه قهباره ی لهوانی تر

و عَسْرَان).

گه وره تره ه ده شگوترئ: (هو

عَسَرُ الْأَمْرِ عَسْرًا وَعَسَارَةٌ: به مانا

يعسوب قومه) نهو پاشاو سه رۆك و

(عَسِرَ دئ ه دهگوترئ:

گه وره ی نه ته وه که په تی ه (ك:

عَسَرُ الزَّمَانِ: رۆژگارمه تهنگ و چه ته مهو

يعاسيب).

ناخوش بوو ه قورن ان ده فهرموئ:

الْعَوْسَجُ: جۆره روه کیکی چقلاویه له

﴿وَكَانَ يَوْمًا عَلَى الْكَافِرِينَ عَسِيرًا﴾.

پییری باینجانه ه بهرکی خری

أَعْسَرُ فُلَانٌ: فُلَانکەس هه ژارو دهست

ههیه و مگوو میروی مرواری وایه ه

کورت بوو، ژیا نی تهنگ و ناره حهت

تاکه که ی (عوسجة) په.

بوو.

الْعَسْبَدُ: ئالتون.

أَعْسَرَتِ الْمَرْأَةُ: به ناخوشی مندالی بوو.

عَسَرُ الزَّمَانِ عَسْرًا: رۆژگارمه زۆر

أَعْسَرُ الْمَدِينِ: به مانا (عَسِرَ دئ.

ناخوش و پِر چورتمو کارسات بوو.

عَاسِرَةٌ: مامه له ی توندی له گه ل کرد.

عَسَرَتِ الْمَرْأَةُ: ناهه ته که به ناخوشی

عَسِرَ عَلَيْهِ: تهنگی پِه هه لچنی.

مندالی بوو، ژانی به نازاری توش

عَسِرَ عَلَى فُلَانٍ: سه رپیچی فُلَانی کرد

بوو.

عَسِرَ الْمَدِينِ: تهنگی به قه زدارمه

دزی نهو جولایه وه.

هه لچنی و داوای ئی کرد قه زمه که ی

عَسْرَ الْأَمْرِ: کارمه‌ی قورس کرد.

عَسْرَ فَلَانًا: له‌ای چه‌په‌وه هاته لای فلانک‌س.

إِعْتَسَرَ: ژێر باری کردو ئیشه‌کانی قورس کردن ۵ د‌گوت‌ری: (اعتسر الدابة) به سرکی و ژێربارنه‌کراوی سواری و لاخه‌که بوو (إِعْتَسَرَ مِنْ مَالِهِ) له‌مالی خو‌ی خه‌رجی هه‌ل‌گرتو پی‌شی ناخو‌ش بوو، به‌نابه‌دلی له‌مالی خو‌ی خه‌رجی کرد.

إِعْتَسَرَ الْكَلَامَ: قسه‌که‌ی کرد به‌بی‌ن نه‌وه‌ی لێی ورد بی‌ته‌وه.

تَعَسَّرَ الْأَمْرُ: کارمه‌ی قورس و گران بوو. تَعَسَّرَ الْبَيْعَانُ: ک‌پ‌یارو فرو‌شیار نه‌گه‌یشتنه نه‌جام.

تَعَسَّرَ الزَّوْجَانِ: ژنو می‌ردمه‌که پێک نه‌که‌وتن ۵ قورئان ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿وَإِنْ تَعَسَّرَ لَكُمُ مِّنْ آيَةٍ فَسَبَّحْهُ لَكُمُ آيَةٍ﴾.

تَعَسَّرَ الْأَمْرُ: به‌مانا (عَسِرَ) د‌ئ.

الْأَعْسَرُ: ده‌گوت‌ری: (أَعْسَرُ بَسْرُ) به هه‌ردوو ده‌ست کارده‌کا ۵ بۆ ئافه‌رمه‌ت ده‌گوت‌ری: (عَسْرَاءُ بَسْرَةٍ) ۵ (حَمَامُ أَعْسَرَ) کو‌تریکه به‌بالی پاستیه‌وه په‌له‌ی سپی هه‌یه ۵ (يَوْمَ أَعْسَرُ) پو‌ژیکی ناخو‌ش و سامناکه.

الْعَسْرَاءُ: می‌ینه‌ی (الْأَعْسَرُ).

الْعُسْرَةُ: ده‌ست گورتی و هه‌زاری ۵ نه‌بوونی دارایی بۆ قه‌رزده‌وه ۵ قورئان ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿وَإِنْ كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ﴾ ۵ (جیش العُسْرَةُ): سوپای موسو‌لمانان له‌غه‌زای ته‌بوکدا ۵ (سَاعَةُ الْعُسْرَةِ) کاتی ته‌نگانه‌و ناخو‌شی ۵

العُسْرَى: کاری ناخو‌ش و نه‌رکی گران و ک‌ردارو پ‌هفتاری وه‌ها که سه‌ریک‌یش بۆ سزاو ناخو‌شی.

المِيسَرَةُ: نه‌و خاوه‌ن قه‌رزده‌ی قه‌رزداره‌که‌ی به‌گیر د‌ئ.

المِيسَرَةُ: هه‌زاری و ده‌ستگورتی.

المِيسُورُ: به‌مانا (الْمِيسَرُ) د‌ئ.

عَسَّ فُلَانٌ عَسًا: فلانک‌س شه‌وگه‌رو عه‌سه‌س و چاو‌د‌پ‌ری جاده‌و کو‌لان بوو.

عَسَّ خَبْرُهُ عَنْ فُلَانٍ: هه‌وا‌له‌که‌ی له فلان داو‌خست زوو پ‌یی نه‌گه‌پاند.

عَسَّ صَاحِبُهُ: داوای هاوه‌له‌که‌ی کرد.

إِعْسَسُ: به‌مانا (عَسَّ) د‌ئ.

إِعْسَسَ الشَّيْءُ: به‌شه‌و داوای شته‌که‌ی کرد ۵ هه‌والی شته‌که‌ی زانی ۵ ده‌شگوت‌ری: (إِعْسَسُ الْأَنْسَرُ) حه‌دپسه‌که‌ی گ‌پ‌په‌وه.

العَاسُ: که‌سێک به‌شه‌و حه‌رمسی ده‌کاو چاو‌د‌پ‌ری جاده‌و کو‌لان و ما‌و

سامانی خه ټك دهكاو گومان
 ئيكران دمست نيشان دهكا ه (ك):
 عَسَسَ وَ عَسَّاسٌ وَ عَسَّةٌ).
 الْعَسُّ: دهگوتري: (جاء الشئ من عَسِه
 وَبَسِه) نهومى هه بوو نه بوو هيناي.
 الْعَسَّاسُ: يو زنده رهوى له ماناي (عَسَّ)
 دئ.

الْعَسُوسُ: گهړان به دوو نيچير نهو
 كهسهى دهگهړي به دوو نيچير دا ه
 ناهرمتيك بئ چاو و پووبئ و
 به لايه وه شهرم نه بئ له پياوى
 بيگانه نزيك ببيته وه.
 الْعَسِيسُ: گورگ.

الْمَعْسُ: مهبهست ه دهگوتري: (هو قريب
 الْمَعْسُ) نهو نيازو مهبهستى نزيكه.
 عَسَسَ اللَّيْلُ: شهو داهاتو تاريكى
 هينا.

عَسَسَ الذَّنْبُ: گورگه كه شهو به دوو
 نيچير دا گهړا.
 عَسَسَ السَّحَابُ: هه ور به شهو له زموى
 نزيك بووه.

عَسَسَ الْأَمْرُ: كارمكهى چه واشه كړدو
 تيكه ئو پيكه ئى كړد.
 عَسَسَ الشَّيْءُ: شته كهى جولاند
 خستيه جم و جوئ.

تَعَسَسَ الذَّنْبُ: گورگ به شهو گهړا
 بوئنهومى نيچيرى دمست بكهوئ.

الْعَسَّاسُ: همرشتئ ومزنى سووك بئ.
 عَسَفَ عَلَى فُلَانٍ وَلِفُلَانٍ عَسْفًا: كاري بو
 فلانكهس كړد ه دهگوتري: (هو يَعْسِفُ
 ضِعْفَهُمْ) نهو چاودپري موټك و مال و
 نيش و كاريان دهكاو به پړوپيان دمبا.
 عَسَفَ الطَّرِيقَ: به نه شارمزاى به پړيگاكه دا
 پړوي.

عَسَفَ عَنْهُ: ليى دا.
 عَسَفَ فِي الْأَمْرِ: به بئ لي و ردبوونه وه و
 تيفكرين نيشه كهى كړد.
 عَسَفَ فَلَانًا: فلانكهسى به توندو تيزى
 گرتو سته مى لي كړد.

عَسَفَ الْمَرْأَةُ: دمست دريژى كړده سهر
 ناهرمته كهو ناموسى برد.
 عَسَفَ الدَّمْعُ الْجَفُونَ: فرميسك هيرشى
 هيناو له پړموى ناناسايى خوږيه وه
 هه لړزا.

عَسَفَ فَلَانًا: فلانكهسى كړده خزمه تكارى
 خوږى نيشى پئ كړد ه (فهو عاسف
 وعساف وعسوف).

أَعَسَفَ فُلَانٌ: به نه شارمزاى به شهو
 رهوى كړد ه كړيكارمكهى به نيشى
 گران هه لوه وگير كړد.

عَسَفُهُ: ماندوى كړد.

اعْتَسَفَ الطَّرِيقَ وَعَنِ الطَّرِيقِ: به مانا
 (عَسَفَ) دئ.

إِعْتَسَفَ فَلَانًا: سته مى له فلانكهس كړد

ه گاری پیئ کرد خستیه سهر
نیش وکار.

إِنْعَسَفَ: لار بوو خوارو خییج بوو.

تَعَسَفَ فِي الْكَلَامِ: ویستی به زور قسه و
راو بوجوونی خوئی بسه پیئی.

تَعَسَفَ الطَّرِيقَ: به نه شارمزیی به پیگادا
پوئی.

تَعَسَفَ فَلَانًا: سته می له فلانکهس کرد.

التَّعَاسِيفُ: دهگوترئ: (هو یرکب

التعاسیف) نهو به پیگهی خوارو

خیچدا دمروا.

العَسِيفُ: کرپکاری سوکاپه تی پیکراو

ه (ك: عَسَاءٌ وَ عُسِفَ).

عَسِقَ بِهِ عَسْفًا: پیوهی نووساو داوینی

گرتو بهری نه دا ه وهگری بوو، خوئی
ویست.

عَسِقَ عَلَيْهِ: به گیره گیرو نیلحاح داوای
لی کرد.

تَعَسَقَ بِهِ عَلَيْهِ: به مانا (عَسِقَ) دی.

أَلْعَسَقُ: لاری ه توندپهوشتی ه تاریکی
شهو.

الْعُسْقُ: نهو خاوهن قهرزانهی تهنگ به

قهرزدارمکانیان هه لدهچنن و داوایان

لی دمهکن قهرزمکانیان بدمنه وه.

العَسِيقَةُ: شهرابی خراب که پوون بیو

زور ناوی تیگرایی.

الْعُسْقُولُ: کارگ ه (ك: عَسَاقِلُ وَ

عَسَاقِلُ) ه له بواری گشت وکالدا

په گپکی قه له وو فش بوو که زور

مادهی بزپوی له خو گرتیی وکو

په تاته.

عَسْكَرُ الْقَوْمِ بِالْمَكَانِ: سهر بازمان لهو

شوینه کوبوونه وه.

عَسْكَرُ اللَّيْلِ: شهو تاریکیه کانی کهوتنه

سهر په ک و به ته واووتی پمش

داهات.

عَسْكَرُ الشَّيْءِ: شته کهی کوکرده وه.

الْعَسْكَرُ: سوپا ه کوبوونه وهی سوپاو

شوینی کوبوونه وهی شتی زور له

ههر جوری که بی ه دهگوترئ: (عسکر

مِنْ رِجَالٍ) (و عسکر من خیل) ه

(و عسکر اللیل): تاریکی شهو ه

دهشگوترئ: (انجلت عنه عسکر

الهموم) غمه کانی نه مان ه غمه

جورا جورده کانی نه مان ه (شهدتُ

عسکرین) واته: نامادهی لیشاوی

مروءه بووم له عهرهفات و له مینا ه

(ك: عساکر).

العَسْكَرَةُ: ناخوئی و جورتم ه

دهگوترئ: (وقعوا في عسكرة)

کهوتنه ناو ناخوئی و جورتمه وه.

العسکری: سهر باز ه تاکیک له سوپا.

المَعْسُكْرُ: سهر بازخانه.

عَسَلَ الْمَاءَ عَسْلًا وَعُسْلًا: ناوکه په مان

بوو ۵ شله‌قا، شه‌پۆلی دا ۵ دمشگوترئ:

(عَسَلَ الذَّئْبُ وَالْفَرَسُ) گورگه‌که یان

نه‌سپه‌که بازی دا له بازدا نه‌که‌یدا

هه‌لبه‌زیه‌وه (فَهُوَ عَاسِلٌ وَعَسُولٌ

وَعَسَالٌ).

عَسَلَ الطَّعَامَ عَسَلًا: خواردنه‌که‌ی تێکه‌لی

هه‌نگوین کرد.

عَسَلَ فُلَانًا: بپه‌خۆری فلانکه‌سی کرده

هه‌نگوین ۵ به‌باشی باسی فلانی کردو

وه‌سفی دا.

عَسَلَ اللَّهُ فُلَانًا: خودا فلانکه‌سی لای

خه‌ئک خۆشه‌ویست کرد ۵ په‌غه‌مبه‌ر

(د.خ) فه‌رموو په‌تی: (اِذَا أَرَادَ اللَّهُ بَعْدَ

خَيْرٍ عَمَلَهُ فِي النَّاسِ).

عَسَلَتِ النَّحْلُ: هه‌نگه‌که هه‌نگوینی

کرد.

عَسَلَ النَّائِمُ: کابرا سه‌ره خه‌وێکی

شکاند.

عَسَلَ الطَّعَامَ: هه‌نگوینی تێکه‌لی

خواردنه‌که کرد.

عَسَلَ الْقَوْمَ: هه‌نگوینی دهرخواردی

خه‌ئکه‌که دا.

عَسَلَ اللَّهُ فُلَانًا: خودا فلانکه‌سی لای

خه‌ئکی خۆشه‌ویست کرد.

عَسَلَ الْقَوْمَ: خواردنی هه‌نگوینی

دهرخواردی خه‌ئکه‌که‌دا.

اسْتَعَسَلَ: داوای به‌خشینی هه‌نگوینی

کرد.

الْعَاسِلُ: هه‌نگوین بپ، نه‌وکه‌سه‌ی

هه‌نگوین له هه‌نگه‌لان دهردێنی ۵

گورگ ۵ (ك: عُسْلٌ وَعَوَاسِلٌ

وَعُسْلَانٌ) ۵ (مکان عَاسِلٌ) شوینی

هه‌نگوین ۵ نه‌و شوینه‌ی هه‌نگوینی

تێدا په.

الْعَاسِلَةُ (خَلِيَّةٌ عَاسِلَةٌ): کۆله‌سه

هه‌نگیک که شانه‌کانی هه‌نگوینی

تێدا بپ.

الْعَسَالُ: دهره‌ینه‌ری هه‌نگوین له

شوینی خۆی ۵ یان هه‌نگوین

فروش.

الْعَسَالَةُ: پوره هه‌نگ ۵ هه‌نگ.

الْعَسَلُ: هه‌نگوینی ساغو بپ عه‌یب ۵

نه‌وه‌ی هه‌نگ له ورگی خۆی دهری

دێنی و دمی‌کاته شانه هه‌نگوینه‌وه ۵

دمشگوترئ: (فُلَانٌ عَلَى أَعْسَالِ أَبِيهِ)

فلانکه‌س له‌سه‌ر په‌موشت و پێو

شوینی باوکی دهرپا به‌رپوه.

الْعَسَلُ الْأَسَدُ: دۆشاوی و مرگراو له

قه‌سه‌بی شه‌کر، که پێی دهمگوترئ:

(قه‌ند).

الْعَسَلُ: (هو عَسْلٌ مَالٌ) نه‌و زۆر لێزانه

له‌سه‌روکاری کردنی مال و ساماندا.

الْعَسَلَةُ: پارچه‌یه‌که له هه‌نگوین ۵

دمشگوترئ: (مَا أَعْرِفُ لَهُ مَضْرِبٌ

عَسَلَة (نایناسم و شارمزی بنو
بنه چهی نیم و نازانم گوری کییه و
چ کهسه ه (ما ترك له مضرب عَسَلَة)
جوینی پیداو په خنه ی ئی گرتو
بن و بنه چهی هه لوه شانند.

العَسَلِي: همر شتیک رنگی ههنگوینی
بی.

العَسِيل: گهسکی عهتر فروش و
عهتاریاشی که دوکان و مهعمه لی پی
پاک دمگریته وه لهو روک و
گزوگیایه ی عهتری ئی دهره یان و ه
(ك: عَسَل).

الْعَسَلَة: کۆلهسه ههنگ، پوره ههنگ.
العَسُول: شتی تیکه لکراو به ههنگوین
ه (معسولة الكلام) دهم و لهفز
شرین و قسه خووش ه (معسولة
المواعيد) واده دروست و پابه ند بوو
به پهیمانی خویه وه.

عَسَلَجَتِ الشجرة: درمخته که چروزه ی
دمرکردن.

العَسَلَج: چروزه ی درمخت و توله میو
که تازمو ناسکن و خه لفی سائن ه
(ك: عَسَلِج).

العَسْلُوج: به مانا (العَسَلَج) دئ ه (ك:
عَسَلِج).

عَسَمَ فلان عَسَمًا: فلانکهس تهماعی بوو ه
دمگوتری: (هذا امر لا يُعَسَمُ فيه) نه مه

شتیکه تهماعی تیدا نییه.

عَسَمَ فلان عَسَمًا: فلانکهس نهوه ی
به دهستی هیئا.

عَسَمَ في الأمر: له کاره کهدا ههولئ داو
تیدا ماندوو بوو.

عَسَمَت عینه: جاوی فرمیسکی پزانندن.
عَسَمَ فلان بنفسه وسط القمر: فلانکهس
خوئ هاویشته ناو هه وه که وه و
تیکه لیان بوو هیچ حیسابیکی بو
نه کردن و لیان نه ترسا.

عَسَمَتِ القدم والكف عَسَمًا: قاجی یان
دهستی له مه چه که وه وشك بوو
ههتا خواروخنج و مستا ه بو نیرینه
دمگوتری: (الأعسم) بو میینه
(العسماء) (ك: عَسَم).

أَعَسَمَت عینه: به مانا (عَسَمَت) دئ.

أَعَسَمَ يَدُهُ: دهستی وشك کرد.

أَعَسَمَ فلانًا: به خششی دا به فلان.

إِعْتَسَمَ: به دهستی هیئا، کهسبی کرد.

الْعَسَمُ: نانی وشك ه (ك: عَسَم).

العَسَمَة: تیکه نان، پارو ه نان ه
دمگوتری: (ما ذقت إلا عَسَمَةً).

العَسَمِي: نهو کهسه ی کاسبی باش بو
مال و مندائی دمکا.

الْعَسَمُ: شوینی تهماع، شتیک که
تهماعی ئی بکری.

عَسَت يَدُهُ عَسَوًا: به هوئ نیشکردنه وه

دهستی زیر بوون.

عسا فلان عسواً وعسواً: فلانكهس پيرو
كه نهفت بوو.

عست الليل: شهو كه تاريخايي چر بووه و
بوو به همنگوسته چاو.

عسي النبات عسياً وعسياً: بهمانا (عسا)
دئ.

عسي: فيعلى (مقاربه) به ماناي ره چاو
هيو دهگه يهنئ.

عسي فلان النبات: بهمانا (عسا) دئ.

اعسي: دهگوترئ: (ما اعساه بكذا)
چهند شياوي نهو شته يه.

العسي: دهگوترئ: (هو عسي أن يفعل
كذا) نهو شياوي نهويه نهو كاره
بكا.

عشب المكان عشاباً: شوينه كه گياو گزي ئ
رپوا.

عشب الخبز وغيره: نانكه وشك بووه.

عشب المكان عشاباً: شوينه كه گياو گزي
ئ رپوا.

اعشب المكان: بهمانا (عشب) دئ.

اعشب القوم: خه لكه كه تووشى
لهومري تازه بوون.

اعشب الإبل: حوشتر كه لهناو لهومري
تمرو تازمدا لهومرا.

عشب المكان: بهمانا (عشب) دئ.

اعتشبت الإبل: حوشتر كه لهومري

تمرو تازهى خوارد.

تعثبت الإبل: بهمانا (اعتشبت) دئ.

اعتشبت المكان: شوينه كه لهومري
تمرو تازهى ئ بوو.

اعتشبت القوم: خه لكه كه تووشى
لهومري تازه بوون.

التعاشيب: به لئه په لئه جيا جيا له
لهومري دهگوترئ: (أرض تعاشيب)
زهويه كه جوړه ها به لئه لهومري
تيدان.

العاشب: (مكان عاشب) شوينه كه
لهومري باشي لئيه ه (أرض عاشبة)
زهويه كي پر له گزوگياي تازه ه
(حيوان عاشب) نازه لئيكه بزئوي
گياو گزه.

العشب: لهومري تمرو تازه ه كه وشك
بوو پئى دهگوترئ: (حشيش)

پوش و پهلش ه له بواري روهك
ناسيدا بريتيه له رومكيكي سهوزو
تمرو كه م خوراگر ه (أعشاب).

المعشاب: (أرض معشاب) زهويه كي
به پيت و بهرهمه و زوري گزوگيا ئ
دمروئ ه (ك: معاشيب).

عشّر فلان: فلانكهس له (ده) يه كيكي
هه لگرت ه يان له زماره نو دانه يه كي
زياد كردو كردى به (ده).

عشّر القوم: بوويه دميه مينى گه له كه ي ه

یان دهمکی مالو سامانی ئی ستانندن ۵
دمگوتری: (عَشْرُ الْمَالِ) بهزۆرو
بهشیوهی ستهم دهمکی مالهکهی
بردن.

عَشْرُنَ الشَّيْءِ: شتهکهی گه یانده بیست
کردی به بیست.

أَعَشَرَتِ النَّاقَةَ وَغَرَهَا: حوشرمهکه
دهمانگ بهسه ر ئاوسبوونی دا
تیپهری.

أَعَشَرَ الْقَوْمَ: خه لکهکه بوون به (ده).
عَاشِرُهُ: هاوپییهتی کردو له گه لی
تیکه لآو بوو.

عَشَرَ الْحِمَارُ: گویدرێزمکه له سارادا
زمراندی و زمراندنه کهی دووبارمه
سیباره کردمه.

عَشَرَ الْغَرَابُ: قه له رمشه که قهراندی.
عَشَرَتِ النَّاقَةُ: حوشرمهکه بوو به
(عشره راء) واته سکی بوو به
دهمانگ.

عَشَرَ الْعِدَدِ: ژماره نوێ کرد به ژماره
(ده) له دوعاو پارانه ودا دمگوتری:
(اللهم عَشْرُ خَطَايَايَ) خودایه!
بههه موو ههنگاوێکم ده چاکه م بو
بنووسه.

عَشَرَ الْقَوْمِ: دهمکی مالو سامانی ئی
ومرگرتن.

عَشَرَ الْمَالِ: دهمکی مالی ئی ستانندن.

عَشْرَ الشَّيْءِ: شتهکهی کرده (ده) بهش.
إِعْتَشَرَ الْقَوْمَ: خه لکهکه تیکه لآو
بوون و بوونه هاوه لی په کتری.

تعاشروا: به مانا (اعتشَرَ) دی.
العاشور: پۆزی دهمی می مانگی
موحه رمه.

عاشوراء: جۆره حه لواهیه که له ناردی
گه م دروست دمکری ۵ وادمبی شیرو
میوژو شتی وابهشی تیکه ل دمکری.

عُشَارُ: دمگوتری: (جاء القوم عشار)
خه لکهکه دمکهس دمکهس هاتن.

العشاره: پارچه له هه ر شتیک بی ۵
(ك: عُشَارَات) ۵ دمگوتری: (صار
القوم عشارات) خه لکه که بوونه
پارچه پارچه.

العشاري (ثوبٌ عشاري): قوماشیکه
دمگزی ۵ (غلام عشاري) گهنجیکی
دهسالانه یه.

العِشْرُ: به مانا (العُشَارَة) دئ ۵ (ك:
أعشار).

العِشْرُ: ده، (ژماره ده) دهمکه که
له به ره و بوومی کشت و کالی
ومر دمگری ۵ (ك: عشر وأعشار) ۵
(قِدْرُ أَعْشَار) گۆزمه که بووه به
(ده) پارچه.

العُشْرَاءُ مِنَ النُّرُقِ: نهویه حوشریک
بهسه ر ئاوسبوونی دا ده مانگ تیپهر

که مکرمدهوه.

عَشَّ بَدَنَهُ عَشَاشَةً: جهستهی له پرو لاواز

بوو.

أَعَشَّ اللَّهُ بَدَنَهُ: خودا جهستهی لاواز

کرد.

أَعَشَّ اللَّهُ فَلَانًا عَنْ حَاجَتِهِ: خودا زوو

پتوپیستی فلانکهسی هیئایه دی.

أَعَشَّ الظَّيْفَ وَغَيْرَهُ: ناسکهکهی جاپرز

کرد تهراندی.

عَشَّشَ الطَّائِرُ: بالندهکه لانهای بوخوی

بنیات نا.

عَشَّشَ الْأَرْضُ وَالْعُلَا: زموی و لهومرکه

وشک بوون.

عَشَّشَ الْخُبْزُ: نانکه کهپروی ههلهینا.

عَشَّشَ فُلَانُ الْخُبْزَ: فلانکهس وازی له

نانکهکه هینا تا کهپروی ههلهینا و

کهلکی نهما.

إِعَشَّشَ الطَّائِرُ: بالندهکه هیلانهای

دروست کرد.

إِنْعَشَّ الْقَمِصُّ: کراسهکه پینهکرا.

أَلْعَشَّ: هیلانهای بالنده، نهو چیلکو

چهوئلهی کؤیدهکاتهوه بؤئهوهی

بیکاته هیلانه ه نهگمر هیلانکه

لهسمر درمخت بوو نهوه پیی

دمگوتری: (عَشَّ) نهگمر لهناو کونه

شاخ و کونه دیواردا بوو پیی

دمگوتری: (وَكَّرَ) یان (وَكَّنَ) ه (ك):

ببئ ه (ك): عَشَارَ) قورئان

دمفهرموی: ﴿وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ﴾.

الْعِشْرَةُ: یهکهه خانهای ژمارهیه ه

دمگوتری: (عَشْرَةُ رَجَالٍ وَعَشْرُ

النساء).

الْعِشْرَةُ: تیکهلاوی و هاوپتییهتی.

الْعِشَارُ: نهو کهسهی باج لهسمر کالآ

ومردمگری، گومرگ دمستیئ.

عَشَوْرَاءَ: بهمانا (العاشوراء)دی.

الْعَشِيرُ: بهمانا (الْعَشِيرَةُ) دی ه (ك):

أعشراء).

الْعَشِيرَةُ: هؤزو خیل، خزم و کهس وکار

ه (ك): عَشَائِر).

الْمِيعَارُ: بهشیک له ده بهش.

الْمِيعَشْرُ: پیرو تاقم و بهره و پمگمز

قورئان دمفهرموی: ﴿يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ

وَالْإِنْسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ﴾ ه

خزمی پیاو کهس وکاری نزیک

لهپیاو ه (ك): معاشر) ه دهسگوتری:

(جاء القوم مَعْشَرًا أَوْ مَعْشَرًا مَعْشَرًا)

خهئکهکه (ده) (ده) هاتن.

عَشَّ الطَّائِرُ عَشًّا: بالندهکه لهسمر

هیلانکههی ههئیشته و ماپهوه.

عَشَّ الشَّيْءُ: شتهکهی داواکرد ه کوی

کردموه.

عَشَّ الْقَمِصُّ: کراسهکهی پینهکرد.

عَشَّ الْمَعْرُوفُ: پیاوتمی و چاکهکانی

اعشاش وعشاش وعشوش).

الْعَشُّ: بهمانا (الْعَشُّ) دئ ۵ (ك: عِشاش

واعشاش) ۵ همروا ناوه بؤ پياويك

نيسقاني دهستو قاجي نهرم بن.

الْمَعْشُ: مهبهست ۵ (ك: مَعاش).

الْمَعْشَةُ: زموى تووندو پته و بهرده لان

۵ (ك: مَعاش).

الْعَشْعَشُ: هيلانهى يهك لهسمر يهك ۵

(ك: عِشَاعِش).

عَشَقُهُ عِشْقاً وَعِشْقاً: زورى خو شويست

شهيداي بوو ۵ (فهو عاشق وهي

عاشق وعاشقة).

عَشِقَ بالشي: هوگري بوو پيوهى نووساو

لهگه ئى كهوت.

عَشِقَ الشَّيْ بآخر: لايهكى شتهگهى خسته

نيوان پرزو پائي لايهگهى ترموه.

تَعَشَّقَ: خوئ به شهيداي عاشق نيشاندا.

تَعَشَّقَ فَلَانة: شهيداي فلانه نافرمت بوو

حهزى ئى كرد.

العِشِيقُ: كهسيك زور عاشق بئ، شيتو

شهيدا بئ.

العُشْقُ: نهوگهسهى شهتله گول و شتى

بؤنخوش دهروينئ.

العِشْقَةُ: درهختى لهبلاب. (ك: عِشْق).

العِشِيقُ: بهمانا شهيداي ناشق دئ ۵

همروا ناوه بؤ معشوقه

حهزليكراوهكه.

عَشِمَ فلان عَشِماً وَعَشِمةً: فلانكەس

تهماعى بوو.

عَشِمَ الشَّيْ عَشِماً وَعَشِوماً: شتهكه وشك

بوو.

تَعَشَّمَ الشَّيْ: شتهكه وشك بوو.

الأعشَم: نهو شتهى دوو رهنكى تيدا

بن، بهلك بئ ۵ درهختى وشك بوو

بههوى گله وشكهو تهپوتوزموه ۵

(وهي عشماء) دمگوترئ: (شجرة

عشماء) درهختيكه وشكه ئى له

تهرى زورتريه.

العِشْمَةُ: تهماع ۵ وشكهوه بووى لهرو

لاواز.

عِشاً عِشراً: شهوگوپر بوو ۵ چاوى كهه

بينايه ۵ روى ئى وههركيپراو پشتى تئ

كرد ۵ هورنان دمفهرموى: ﴿وَمَنْ يَغْشُ

عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُفَيْضُ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ

قَرِينٌ﴾.

عِشاً فلاناً: قهصدى فلانكەسى كرد.

عِشاً النارَ واليها عِشراً وَعِشراً: بهشهو

ناگري بينى چوو بؤلاى بؤشهوى

روناكايى بؤخوى دابين كرد ۵ نان

خواردنى ئيوارى بؤ فلانكەس

نامادهكرد.

عِشِي عِشاً وَعِشَةً: شهوگوپر بوو ۵ (وهو

اعشي وهي عشراء).

عِشِي فلان: فلانكەس شيوى خوارد،

عَشِي عَلَيْهِ: ستمی ئی کرد.

أَعَشَى فَلَانًا: خواردنی شیوی دایه ه
شهو کوپری کرد.

أَعَشَى فَلَانًا الشَّيْءَ: شته که ی دا به
فلانکهس.

عَشَاءُ: خواردنی نیواری پیدای.

عَشَى عَنْ فَلَانٍ: له گهل فلانکهسدا
هیدی و هیمن بوو.

إِعْشَى فَلَانٍ: فلانکهس له سهرمتای
شهودا شهو رهوی کرد.

إِعْشَى النَّارَ: به مانا (عشاها) دئی.

تَعَاشَى: وای دهرخت چاوی گزهو شهو
کوپره، وایش نیه ه دهسگوتری: (تعاشی

عنه) خوی ئی نهمزان و نه ناس کرد.

تَعَشَى: نانی شیوی خوارد ه له په نندا
هاتوو دهئی: (تَعَلَّدَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَتَعَشَى

بِكَ) دمی خوت پیش بخه بیکهره
پنخوری به یانی پیش نهوهی تو بکا

به پنخوری شیو.

اسْتَعْشَأَ: کابرای بینی سهر ئی شیواو و
حه یران.

اسْتَعْشَى النَّارَ: ناگره که ی کرده شارمزی
رنگا بوخوی.

الْعِشَاءُ: نان خواردنی نیواری، شیو.

العِشَاءُ: سهرمتای شهو ه یان له نویزی
مه غریبه وه تا دهگاته کاتی شهوی

زور تاریک و چر بوونهوهی تاریکی.

العِشَاءُ: مه غریبو عیشایه.

العِشَاءُ: مَیْنَهی (الأعشی) یه ه
دهگوتری: (هو یخبط یخبط عشاء)

نهو شهو کوپرانه دهست دهگوتری و
هیچی ئی دیار نیه وه کوو حوشتی

شهو کوپر ههر په له کوته یه تی ه
تاریکی نهنگوسته چاو ه دهگوتری:

(وهم فی عشاء من أمرهم) نهوانه
له کاری خویان سهریان ئی تیک

چوووه نازانن چی بکهن ه (رَكِبَ
العِشَاءَ) کاره که ی شیواو

شهو کوپرانه ملی نا.

العِشَاءُ: نیوان سهرمتای شهو تا
چواریه کی شهو ه تاریکی.

العِشَاءُ: تاریکی ه پریشکه ناگر.

العِشَاءُ: مل نانه شت به بی شارمزی.

العِشَاءُ: له نیوان نیومرؤو
خورئاو ابوون ه یان نیوان

خورئاو ابوون و تیپهر بوونی
چواریه کی شهو.

العِشَاءُ: به مانا (العِشَاءُ) دئی.

عَصَبَتِ الْأَسْنَانُ عَصَبًا وَعَصَبًا:
ددانه کان به ثغیان گرت ه چلکن

بوون یان به هو ی جگهره خواردنه وه
زهر دبوون.

عَصَبَ عَلَى الشَّيْءِ عَصَبًا وَعَصَبًا: دهستی
به سهر شته که دا گرت.

عَصَبٌ به: دموروی دا.

عَصَبُ الرِّيقِ بفيه: تقي له دمدا وشك بوو.

عَصَبُ الشَّيْ عَصَباً: شتهكهی پېچایه وده

لسولی دا ۵ شه تهكهی شه تهك دا

دمگوترئ: (عَصَبُ رَأْسِهِ بِالْعِصَابَةِ) به

پهړوؤ له فاف سهری پېچا.

عَصَبُ الشَّجَرَةِ: لقو پوږی دره ختهكهی

لَيْك نَزِيكُ گردنه وده به حبلَيْك

به ستنی، نهمجار پاپوه شاندا بؤ نه ووی

كه لاکه میان هه لومړئ ۵ دمگوترئ:

(عَصَبُهُمُ الْأَمْرُ) پودا وده په کی خستن و

کوی گردنه وده زیاتر کارهكهیان له سهر

گران بوون ۵

عَصَبُ الْقَطْنِ وَالصَّرْفِ: لؤكهو خوریهكهی

پست.

عَصَبُ الْغُبَارِ رَأْسُهُ: تهپو توؤز سهری

داپوږی پیوهی نووسا.

عَصَبُ اللَّحْمِ عَصَباً: گوشتهكه په مگو

پیشهی زؤر تېدا بوو.

عَصَبُ الْقَوْمِ به عَصَباً: خه لکهكه

له دموروی کؤبوونه وده.

عَصَبُهُ: به پهړوؤ له فاف شه تهكهی دا.

عَصَبُ الْقَوْمِ فَلَاناً: خه لکهكه

فلانكه سیان کرده گه وده سهرؤکی

خوږیان ۵ (عَصَبُ فَلَاناً) فلانكهسی

برسی کرد ۵ له ناوی برد ۵

دمگوترئ: (عَصَبَتِ السُّنُونُ) سالانی

گرانی مال و سامانهكهی له ناو برد.

عَصَبُهُ بِالسَّيْفِ: به شمشیر له ته پلئ

سهری دا، له شوینی پېچی میزمری

دا.

إِعْصَبَ: سهری خوؤی پېچا،

میزمرهكهی له سهری خوؤی پېچا.

إِعْصَبَ الْقَوْمُ: خه لکهكه بونه

کؤمه لو تاهم و هیزیان پهیدا کرد.

إِنْعَصَبَ: توند بوو.

تَعَصَّبَ: پېچی سهری خوؤی توند کردو

شه تهكهی دا.

تَعَصَّبَ الْقَوْمُ عَلَيْهِمُ: خه لکهكه کؤبوونه

سهریان.

تَعَصَّبَ فَلَانُ: فلانكهس خزم و گهس و

کاری هه بوون ۵ دمگوترئ: (تَعَصَّبَ

له وتَعَصَّبَ معه) پارمه تی دا.

إِعْصَوَصَبَ الْقَوْمُ: خه لکهكه

کؤبوونه وده بونه تاهم و پېړیکی

به هیزو توانا.

إِعْصَوَصَبَ الْأَمْرَ وَالشَّرُّ: کارهكه قورس

بوو شهړهكه توند بوو.

الْعِصَابُ: پهړوؤ له فاف كه شتی پئ

ده پېچرئ پهړوؤ مهنديل كه برین و

شكاوی پئ به پېچرئ.

الْعُصَابُ: تیکچونی دمروونی پان

تیکچونی عه قلییه.

العِصَابَةُ: به مانا (العِصَابُ) دئ ۵ میزمر

۵ تاج ۵ کۆمەلئىك ئادەمىزاد يان
رەوۋە ئەسپ ۵ يان كۆمەلە بالئندە ۵
(ك: عصائب).

العَصْبُ: لہ ہواری زانستی عروژدا
ساکن کردنی (لام)ی (مفاعِلَن)ہ.
العَصْبُ: رەگ و دەمارى جەستە کە
جەمۇزگەکان پیکەوۋە شەتەك دەدەن
۵ چەند شێوۋە ھەودایەکی سپی کە
بەھۆیانەوۋە ھەست و جۆلە لہ
میشکەوۋە دەگوێزێتەوۋە بۆ جەستە.
العَصْبَةُ: درەختى لەبلاى ۵ (ك:
عَصَب).

العَصْبَةُ: کۆمەل و پېرپىك لہ ئادەمىزاد
۵ رەوۋە ئەسپ و ماين ۵ پۆلە بالئندە ۵
قورئان دەفەرموئ: ﴿وَأَتَيْنَاهُ مِنْ
الْكُرْزِ مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَشْرُوْا بِالْعَصْبَةِ
أُولَى الْقُوَّةِ﴾ ۵ (ك: عَصَب) ۵
درەختى لەبلاى ۵ (ك: عَصَب).
العَصْبَةُ: بەمانا (العَصْبَةُ)دى ۵ تاکی
(العَصَب).

عَصْبَةُ الرجل: کۆپ و خزم و کەس و کار
لەلایەن باوکیيەوۋە ۵ يان ھۆزو
خێلى کە کۆمەکی پى دەکەن و
پشتگیری ئى دەکەن ۵ لەہواری
فەراییض و میرات دا بەو میراتگرانە
دەگوترئ کە بەشى ديارپکراویان
نییە بەلکۆو دواى میراتگرە خاوەن

فەرزەگان جى ماپەوۋە و مری دەگرن.
العَصِيَّةُ: رەگەز پەرست و دەمارگیر ۵
ئەو کەسەى بە ھەق و ناحەق
یارمەتى خزمەکەى دەدا ۵ توو پرەو
خیرا ھەلچوو.

العَصِيَّةُ: پارێزەمرى داگوکیکردن لەو
کەسەى کردووەتى بە وەکیل.
العَصِيْبُ: (يوم عَصيب) پۆژىکی
ناخۆش و پېر تەنگانەيە ۵ پۆژىکی
زۆر گەرم و ناخۆشە ۵ قورئان
دەفەرموئ: ﴿هَذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ﴾.

العَصْبُ: گەورە و سەرۆک ۵ ھەزار و بی
سامان.

العَصُوبُ: کەسیك زۆرى برسى بى ۵
شمشیری نایاب (معصوب الخلق):
ئىسك رېك و پېك و جەستە
توندوتۆل.

المَعْصُوبَةُ مِنَ النِّسَاءِ: ئافرەتى جەستە
توندوتۆل.

عَصَدَ السَّهْمُ عُصْرَدًا: تیرمکە لار بۆوۋە ۵
نیشانەکەى نەپپىکا.

عَصَدَ العَصِيدةَ عَصْدًا: پەلۆى دروستکرد.
عَصَدَ الشَّيْءُ: شتەکەى لار کردەوۋە.

عَصَدَ فَلَانًا عَلَى الْأَمْرِ: تۆپزى لە فلان کرد
بۆ ئەنجامدانى کارمکە.

أَعَصَدَ العَصِيدةَ: پەلۆى دروستکرد ۵
(پەلۆو ئاردو پۆن و ئاوۋە تىكەل

بهیهك دهرکړن و دمکوئینسرین).

المِصْرُ: نه و نه سکوی و که وچکه ی

په لوی پی تیک هه لنددرئ.

عَصَرَ الشَّيْءِ عَصْرًا: شته که ی گوش و چی

تیډا بوو له ناو له زمیت و شتی وا لئی

دمر هیڼا ۵ دمگوترئ: (عَصَرَ الشَّوْبَ و

عَصَرَ الدَّمْلَ) کراسه تهره که ی گوش ۵

کوان و دومه لکه ی گوش.

عَصَرَ الرِّكْضَ الْفَرَسَ: غاردان و بازدان

عهرقی به نه سپه که کرد.

عَصَرَ الْحَرُّ الْعُرْدَ: گهرما شو له دارم که ی

وشک کرد.

أَعَصَرَ: که و ته کاتی عه سر.

أَعَصَرَتِ الْفَتَاةُ: کچو له که گه پشته

ته مهنی گهنجی.

أَعَصَرَ الْقَوْمُ: خه لکه که بارانیان ئی

باری.

عَاصِرٌ فَلَانًا: په نای بو فلان بردو داوی

کو مهنی و باریزگاری ئی کرد ۵

هاوچه رخی بوو ماوه یه که پی که وه

له ژباند بوون.

عَصَرَ الزَّرْعُ: کشتو کاله که گوئی کرد،

پوخی گو له کان دمر که ووت.

عَصَرَتِ الْفَتَاةُ: به مانا (أَعَصَرَتْ) دئ.

عَصَرَ الشَّيْءِ: جار دوا جار شته که ی

گوشی.

إِعْصَرَ الْمَاءُ: شته که ی له گهل ناودا

خواردو به هو ی ناوم که وه پارو مکه

قوت چوو.

إِعْتَصَرَ مِنَ الشَّيْءِ: له شته که ی

هه لگرت.

إِعْتَصَرَ بِالشَّيْءِ: په نای به شته که برد،

خوی خسته پالی.

إِعْتَصَرَ الشَّيْءِ: شته که ی گوش.

إِعْتَصَرَ الْعَصِيرَ: شهر به تی دروست کرد.

إِنْعَصَرَ: گوش را.

تَعَصَّرَ: گوش را.

تَعَصَّرَ فَلَانٌ: فلان که س گریا.

الإِعْصَارُ: رشه پای به هیڼو گیزه لوکه ۵

له بواړی جوگرانیادا ناوچه په که له

پاله په ستو، رشه پایو گیزه لوکه کیش

دهکا بو جهقی خوی به پیچه وانهی

میلی کاتر میړ له نیومگو ی باکوری

زموی دا ۵ نه م ناوچانه به وه

دمناسرین که پاله په ستوی هه وا

تبیاندا دادم به زئ ۵ (ك: أعاصير) ۵

له په نددا هاتو وه: (إِنْ كُنْتَ رَجُلًا

فَقَدْ لَاقَيْتَ إِعْصَارًا) نه گهر تو پای

شه مالی نه وه گیزه لوکه و رشه پای

بهره و روت بوونه وه ۵ به که سیک

دهگوترئ خوی به نازاو گرنگ بزانی

په کیکی تری ئی راست بیت ه وه

بیبه زینئ.

الإِعْصَارُ: کات ۵ دهگوترئ: (جاء علی

عصار) له کاتی خویدا هات ۵ تهپو
تۆزی زۆرو بههیز.

العصار: نهوهی دموشری یان
دمگوشری و شله مهنی و مکو ناو، شیر،
ههنگوین، بنیشت و شتی وای ئی
دهچۆری ۵ دهمگوتری: (اشنف فلان
عصاره ارضی) فلانکس بهروبوومی
زمویه که ی بردم ۵ (هو کریم
العصاره) نهو پیاویکی نانبدو
سهخی رموشته ۵ (نفاية ماغصير)
تلپهی گوشراو.

العصر: کاتی شوپونهوهی خۆریه رهو
ئاوایوون تاوای ئی دئ خۆر زمرد
هه لدمگهری.

صلاة العصر: نوێزی کاتی عهسر.

العصران: بهیانی و ئیواره، شهو و پۆز
۵ پۆزگار ۵ ماوهیهکی دیاریکراو له
میژوو ۵ دهمگوتری: (العصر الجاهلي،
العصر الإسلامي، العصر الأموي،
العصر العباسي، عصر هارون الرشيد،
عصر صدام حسين، عصر ملا
مصطفى البارزاني).

العصر: پهناگه و شوینی پزگار بوون.
العصر: پهناگه و شوینی پزگار بوون ۵
تهپو تۆز.

العصرة: تهپو تۆزی زۆر.

العصرة: پهناگه و شوینی پزگار بوون ۵

دهمگوتری: (بل المطر ثابته حتى
صارت غصرة) باران پۆشاگه کانی
تهپ کردن تاوایان لیهاهت بگوشرین ۵
العصاره: نامیری شت گوشین، نامیری
میوه گوشین و قهصه بی شهکرو
شتی وا.

العصر: نهو شله مه نهیهی بههوی
گوشرانموه دهچۆرپته خوار.
العصار: نهو نامیرهی میوهی دهخهپته
ناوی و دهیگوشی بۆ نهوهی ناوی
میوه که بچۆرپته خوار ۵ (ك:
معاصر).

العصر: دهمگوتری: (هو کریم العصر)
نهو پیاوه نانبدو سهخی به
کاتیکی داوای ئی بکری.

العصر: نامیری که بهروبوومو
دانهوێلهی تی دمگهری بۆ نهوهی
پۆنه کهی ئی دهریهی ندری.

العصر: کچۆلهیهک بگاته ته مهنی
گهنجی.

العصرة: بهمانا (العصر) دئ ۵ (ك:
معاصر).

العصرة: شوینیکی کونجی و رمشکهو
شتی وای ئی دهمگوشری بۆ نهوهی
پۆنه کهیان دهریهی ندری.

العصرات: هه ور که بای بههیز پاله
بهستویان دداو بارانیان ئی دهباری

ه قورئان دمفرموی: ﴿وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا﴾.

أَصْفَ الزَّرْعُ: کشت وکاله که گوئی کردو کاتی دروینهی هات.

الْمُعْصِرُ: بنکی کلک ه بنکی کلک ئیسقانه بجکولهیه که له کۆتایی عه مودی برپرهی پشت، پیکدی له سی فقهمره یان جوار.

أَصْفَ الْمَكَانُ: شوینه که کشت وکالی زۆر بوو.

الْعَصْفَةُ: نازاری که له دهماره کانی جهستهدا پهیدا دهبی یان جۆره رۆماتیزمهیه که له سیبهندهدا پهیدا دهبی.

العاصِفُ: دهگوتری: (یوم عاصف و ليلة عاصفة) رۆژی که رشه بایه ه شهوێکی رشه بایه.

العُصْرُصُ: به مانا (العُصْرُصُ) دئ ه (ك: عصاعيص).

سهم عاصِف: تیری که نه ههنگیوه نیشانه کهی نه پیکا.

عَصَفَتِ الرِّيحُ عَصْفًا وَعُصُوفًا: بایه که بههیز بوو، رۆیشتنه کهی زۆر توند بوو بووبیه عاصیفه و رادمر ه قورئان دمفرموی: ﴿جَاءَهَا رِيحٌ عَاصِفٌ﴾ ه (ك: عواصف).

العُصَافَةُ: ورده کاو پل و پوش.

عَصَفَتْ بِهِمُ الْخَرْبُ: شهرو شوپ له ناوی بردن، دواپراوی کردن.

العَصْفُ: به مانا (العُصَافَةُ) دئ ه قورئان دمفرموی: ﴿وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ﴾ ه یان دمفرموی: (فجعلهم كعصف مأكول) که لاو گوئی کشت و کال ه غونچه که دهکریته وه و گول و بهرکه که دمرمه که وئ.

عَصَفَ بِهِمُ الدَّهْرُ: رۆژگار له ناوی بردن. عَصَفَتِ النَّاقَةُ: حوشرمه که پهلهی کرد خوش رۆ بوو.

العَصْفَةُ: به مانا (العُصَافَةُ) دئ ه بۆنی عهره ق.

عَصَفَ الثَّيْنُ: شته که لار بوو.

العَصِيفَةُ: به مانا (العُصَافَةُ) دئ ه خونچه که گوئه کهی تیدا کۆبیته وه ه نهو که لایه ی بهروبوومه کهی له ناودایه.

عَصَفَ الزَّرْعُ عَصْفًا: کشت وکاله کهی دوریه وه.

عَصَفَ الثَّرْبُ: قوماشه کهی بهرپنگی زمرد پهنک کرد ه به عوصفور پهنکی کرد.

أَعَصَفَتِ الرِّيحُ: به مانا (عَصَفَتْ) دئ ه (فهي مُعَصِفٌ و مُعَصِفَةٌ).

تَعَصَّرَ: به پهنکی زمرد پهنک کرا. العَصْفَرُ: پوهکی که هاوینه یه گوئه کانی

لوله یین ۵ گوله که ی بۆ تامو
ته و ابیل به کار ده یئرئ بۆ یاخیکی
سوری ئ دهرده یئرئ ناوری شمی
پن پمگ دهرئ ۵ بۆ شتی تریش
به کارئ.

العُصفورُ: چۆله که ۵ (العُصفورة)
چۆله که میینه ۵ ئیسقانیك له
ناوچه وانی و لاخه بهرزه دا
هه لبه زیومه وه له لای راستو چهپ
پن یان ده گوترئ: (العصفوران) ۵
بزماری که شتی ۵ (ك: عصفایر) ۵
ده گوترئ: (نُفَّت عصفایر بطنه) برسی
بوو ۵ (طارت عصفایر رأسه) خۆی
به زلزان و فیزی نواند.

العُصفورة: میینه ی (العُصفور) ۵
داریکه له شینوهی چۆله که دهرگای
پن داده خرئ.

عُصفورة الجمل: داریکی خواره له سهر
پشتی حوشر باره که ی پن شه ته ک
دهرئ.

العُصفوري من الجمال: حوشریکه دوو
دوگی هه بن.

العُصفورية: جوړه گوئی که له پیری
(جوړه سیاته) گوئی کی هه به
ده شو بهیته چۆله که بجکۆله.

عَصَلَ العرد عَصلاً: شته که له رقی و
توندی خۆی خوار بوو ده گوترئ:

(عَصَلَتْ ساقه) ۵ و (عَصَلَ ذنب الفرس)
(و(عَصَلَ النابُ) (فهو أعصَلُ وهي
عصلاء).

عَصَلَ فلان: فلان ته مبهل بوو.

عَصَلَ العود: داره که ی خوار کرد.

العَصَلُ: رپخۆله (ك: أعصال).

العِصَلُ: به مانا (العِصَلُ) دئ.

العِصَاءُ: نافرمی کزو له ر که گۆشتی
به جهسته وه نه بی.

المِصَالُ: گۆچانی خوار که لقو پۆپی

درمختی پن داده یینی ۵ گۆچانی

شهر له مهیدانی سوارچاکیدا

(صهوله جان) ۵ (ك: معاصیل).

المِصَلُ: نهو که سه ی تهنگ به
قهرزاره که ی هه لده چئ.

عَصَلَ الرجلُ: پیاو که دهمار توندو
تۆل بوو.

العَصَلُ: پیاوی به هیزو تواناو
تی کسمر او.

العَصَلِي: به مانا (العَصَلُ) دئ.

عَصَلَ الشئُ: شته که گران بوو و
شیواو که وته چورتم و ناخۆشی.

العَصَلُ: حاج خوارو خییج.

عَصَمَ اليه عَصماً: په نای بۆ برد.

عَصَمَ القربة: ههنگلی بۆ کونده که دروست
کردن.

عَصَمَ الله فلاناً من الشر: خودا فلانکه سی

پاراست له شهرو نهگبهتی.

عَصَمَ الشَّيْءِ: شتهکه‌ی منهع کرد.

عَصِمَ الحِیرَانُ عَصْمًا وَعُصْمَةً: حه‌یوانه‌که

قاچیکی سه‌پیه‌تی تیدا بوو باقی

جه‌سته‌ی هه‌مووی ره‌ش یان سور بوو

ه (فهو أعصم وهي عصماء) (ك: عُصَم)

ه ده‌گوترئ:

طَبِيْ اَعْصَمٌ وفرس اَعْصَمٌ و غراب

اَعْصَمٌ: قه‌له ره‌شیکی چنگو

ده‌ندوک سوره.

اَعْصَمَ به: ده‌ستی پیوه‌گرت، ده‌گوترئ:

(اَعْصَمَ بالفرس) ده‌ستی به‌یالی

نه‌سه‌که‌وه گرت.

اَعْصَمَ بفلان: په‌نای بؤ فلان‌که‌س برد

(اَعْصَم القربة) هه‌نگلی بؤ کونده‌که

دروست کردن.

اِعْتَصَمَ به: دا‌کوکی له‌خوی کردو په‌نای

بؤ نه‌و شوینه برد ه تیدا مانه‌وه

برپاریان دا دهرنه‌چن مانیان گرتو

داواپان کرد داواکاریه‌کانیان بؤ جئ

به‌جی بکری ه ده‌گوترئ: (اِعْتَصَمَ

الطلاب بکلیتهم).

اِنْعَصَمَ: بؤ موتاوه‌عی (عَصَمَةً) دئ.

اِسْتَعَصَمَ: داوای خو پاریزی کرد.

اِسْتَعَصَمَ به: به‌مانا (اِعْتَصَمَ) دئ.

العاصِمَةُ: پایته‌خت، بریتیه له شاریک

که بییته سه‌نته‌رو پایته‌ختی

وَلَاتِيْكَ، نِيْقَلِيْمِيْكَ ه (ك: عواصم).

العِصَامُ: حه‌بلیکه کونده‌ی پی شته‌که

ده‌درئ وه‌لدم‌گیرئ ه هه‌نگلی

گوزمو منه‌جه‌ل و شتیوا ه (ك:

عُصَم، وَأَعْصِمَة)

العِصَامِي: که‌سیک خوی خوی

پی‌بگه‌یه‌نی و پیزو نرخ بؤخوی

په‌یدا بکا ه پیچه‌وانه‌که‌ی (الْعَظَامِي)

که به‌که‌سیک ده‌گوترئ به‌هوی

پیزی باوک و باپیری‌هوه بناسرئ.

العِصْمَةُ: مه‌له‌که‌یه‌کی خوداییه

ئاده‌میزاد ده‌پاریزی له تاوانو

کرده‌وی خراب ه په‌یوه‌ندی نیوان

ژن و می‌ردو نه‌و گریبه‌سته‌ی له

نیوانیاندا هه‌یه.

اَلْمَعْصَمُ: مه‌چه‌ک ه شوینی بازنه له

مه‌چه‌کدا ه ده‌ست ه (ك: مَعْصِم).

عَصَاً عَصراً: به گۆچان لیی دا.

عَصَاً فُلَاناً: له شه‌ره‌گۆچاندا به‌سه‌ر

فلان‌که‌سدا سه‌رکه‌وت.

عَصَاً الْقَوْمَ: خه‌لکه‌که‌ی گۆکرده‌وه له‌سه‌ر

خیر یان شه‌ر.

عَصِيَ بِالْعَصَا عَصاً: یاری به گۆچان کرد

و مکوو چۆن یاری به شمشیر ده‌کری.

أَعصى الكرمُ: دار میوه‌که توله‌ی

کردن و ترئی نه‌گرت.

عاصاه: به گۆچان لیکیان دا.

إِعْتَصَى عَلَى الْعَصَا: خَوَى به سهر
عهصا که پیدا دا.

إِعْتَصَى الشَّيْءُ: شته که ی کرد به
گوچان.

الْعَصَا: نهو شته ی له دار یان له شتی

تر دمگرتی به عهصاو خوی
به سهردا دمگرتی (ك: عَصِيٌّ) ه

ههروا ناوه بو ئیسقانی قاجو بو
زوبان ه دمگوترتی: (هر لَین العَصَا

و ضعیف العَصَا) ه هیدی و نهرمو
نیان و سیاسه تمه داری پَیْک و پیکه

ه (صُلْبُ الْعَصَا شَدِيدُ الْعَصَا) توندو
تیزو رق نه ستوره ه دمگوترتی: (شَقٌّ

الْعَصَا) له پیزی کومه ن دمگوترتی
یاخی بوو ه (إِنْشَقَّتِ الْعَصَا) کی شهو

را جیا ییان تیدا پهیدا بوو ه

رَفَعَ عَصَاهُ: پویشته (أَلْقَى عَصَاهُ)
جیگیر بوو نیشته جی بوو (قَرَعَ لَهُ

الْعَصَا) ناگاداری کردهوه، (هُوْشِدَارِي
دایه.

الْعَصِيَّةُ: گوچانووکه ه دمگوترتی: (إِنْ
الْعَصَا مِنَ الْعَصِيَّةِ) کاری گه وره

له شتی بچکولهوه پهیدا دمبی.

عَصَاهُ مَعْصِيَةٌ وَعِصْيَانًا: له

فهرمانبه ردارای دمگوترتی به قسه ی
نه کرد (فَهُوَ عَاصٍ وَ عَصَاءٌ وَ عَصِيٌّ).

عَصَاهُ: سهر پیچی فهرمانی نهوی کرد.

إِعْتَصَتِ النِّوَاءُ: دمنکه میوه که رهق
بوو.

تَعَصَّى عَلَيْهِ: لی یی یاخی بوو.

إِسْتَعَصَى عَلَيْهِ: به مانا (تَعَصَّى) دی.

الْعِصْيَانُ: سهر پیچی کردن و مل نه دان
بو یاساو فهرمان.

عَضِبَ عَنِ الْأَمْرِ عَضْبًا: وازی له کارمکه
هینا، له نیشه که ژپوان بووه.

عَضِبَ الشَّيْءُ: شته که ی برپه وه.

عَضِبَ النَّاقَةُ: گوپی حوشره که ی قلیشانند.

عَضِبَ فَلَانًا عَنِ حَاجَتِهِ: فلانکه سی
گیراپه وه و پیداو یسته که ی بو جی

به جی نه کرد.

عَضِبَ فَلَانًا بِلِسَانِهِ: جینیوی به فلانکه سی
دا.

عَضِبَ الْمَرْضُ فَلَانًا: نه خوشتی ماوه په کی
زور به فلانکه سه وه نووساو لی یی

نه که موته وه و برستی لی بری و له جی دا
خستی.

عَضِبَ فَلَانًا بِالرِّمَحِ: به رمب له
فلانکه سی دا.

عَضِبَ بِالْعَصَا: به گوچان لی یی دا.

عَضِبَ ذُو الْأُذُنِ: گوچی که دارمکه گوپی
شهی بوو.

عَضِبَ ذُو الْقَرْنِ: شاخدارمکه شاخی شکا ه
(فَهُوَ أَعْضَبُ وَهِيَ عَضْبَاءٌ) (ك: عَضِبَ)

ه له حه دیسدا هاتووه: (لُهِیَ أَنْ يُضْحَى

بالأعضب القرن) پیغمه مبر (د.خ)

نه هی کرد له وهی نازمه لی شاخ شکاو
بکری به قوربانی.

عَضَبَ السَّيْفُ عَضُوبًا وَعَضُوبَةً: شمشیرمه

برنده بوو ۵ دهسگوتری: (عَضَبَ

اللسان) زمانی تیز بوو.

أَعْظَبَ النَّاَقَةَ وَغَوَّهَا: گوپی

حوشترمه کی هه لاشت.

عَاضَبَهُ: بمرپرچی دایه وهو مه نعی

کرد.

إِنْ عَضَبَ الْقَرْنَ: شاخی نازمه لکه شکا.

الْأَعْظَبُ: دهست کورتو بی دهسلات ۵

که سیك یارمه تیدهری نه بی ۵

که سیك بی براب (ك: عَضَبُ).

الْعَضَابُ: جنیو فروش ۵ که سیك زور

جنیو بدا.

عَضَبَ الْكَلْبُ: سهگه که لاسای شیری

کردم وه.

الْعِضْبَارَةُ: بهردیکی گه وره ی زور رقه

پوشاکی له سه ر دهسگوتری و

دهسوری و سپی دهسگرتیه وه.

عَضَدَهُ عَضْدًا: زمبری له قو لی دا ۵

یارمه تی داو کومه کی پی کرد.

عَضَدَ الشَّجَرَةَ عَضْدًا: دره خته که ی به

ته وورداس برپه وه ۵ دهر باره ی مه دینه

له حه دیسدا هاتو وه: (نه ی أن يعضد

شجرها) نه هی کردوه که دره خته که ی

بپردی ۵ دره خته که ی کوتاو گه لاکه ی
هه لومراند.

عَضَدَ عَضْدًا: دمردو نه خو ش توشی قو لی

بوو.

عَضَدَ: قو لی نازاری لی پهیدا بوو.

عَاضِدُهُ: یارمه تی داو کومه کی پی کرد.

إِعْطَدَ بِهِ: داوای یارمه تی لی کردو

خوی پی به هیز کرد.

إِعْطَدَ الشَّيْءُ: شته که ی له باومش

گرت.

تَعَاَضَدَ الْقَوْمُ: خه لکه که یارمه تی

په کتریان داو هه مناههنگی په کتری

بوون.

تَعَضَّدَهُ: له باومشی گرت.

إِسْتَعَضَدَ الثَّمَرَةَ: میومه کی چنی.

إِسْتَعَضَدَ الشَّجَرَةَ: لقو و پو پی

دره خته که ی داهینان و برینی.

الْأَعْضَدُ: قو ل باریک ۵ که سیك

دهسیتیکی له ی تریانی کورتر بی ۵

پیاو یان نافرمتی کورته بالا.

الْعَضَادُ: قو ل نهستور ۵ پیاو و

نافرمتی کورته بالا.

الْعِضَادُ: همرشتیک له قو ل بیستری

ومکو بازی به ندو سهعات و بازنه و

شتی وا ۵ ناسنیکه ومکو داس لقو

پو پی دره ختی پی داههیندری و

دمپردی.

الْعِضَادَةُ: دموروبهری رنگا.

عَضَادَاتُ النِّير: نهو دارهی دمکهونه
نهملاو نهولای نیرمه که (واته: دار
که نهوه).

عَضَادَاتُ الْبَاب: دوو لاشیپانهی دمرگا ه
نهو دوو لاشیپانه له راستو چهپی
درگاگهوه له دیواره که چهسپ
دمکری و دمرگاگهی پیوه قایم
دمکری.

عَضَادَاتُ الرِّجْل: دوو هاوړپی بیاو ه
پارمه تیدمرگانی.

الْعَضْدُ: هه لپاچین و برینی پرزو پالی
درمخته که و پټک و پټک کردنی
لقو پټه کانی.

الْعَضْدُ: قَوْل ه نِیوان ثانی شک و شان.

أَعْضَادُ الْمَزَارِع: سنوری نیوان نه
پارچه زمویه و نهو پارچه زمویه ه
پارمه تیدمر ه قورشان دمفرموی:
﴿وَمَا كُنْتَ تُتَخَذُ الْمُضِلِّينَ عَضْدًا﴾ ه
دمگوتری: (فَتُ فِي عَضْدَةٍ) لاوازی
کرد ه (شُدَّ عَضْدَةٌ) به هیزی کرد ه
تولهی میو، تهرزه میو ه خه لقی
سال.

الْعَضْدُ: دمردیکه توشی دمست و قاجی
خوشر دمبی ه کمپرگه لای بلاوه میو
ه نهو پرزو پالهی له لقو پټی
درمخت دمکری نهوه و مگو میولاک و

شْتی وَا ه (ك: أَعْضَادُ وَعَضُود).

الْمِعْضَادُ: همر شتیک له قَوْل بکری
ومگو بازنه و بازی بهند.

الْمِعْضَدُ: بازنه و بازی بهند و
ههر شتیک تری له و جوړه.

الْيَمْعِيضُ: رومکیک کیوی به ده شوی به ته
(هیندباء) له زموی تهر و شیداردا
دمروی ه پی شی دمگوتری:
(الْجَمْعِيضُ).

الْعَضْرَسُ: تهرزه، سهرما، بهفر، ههروا
ناوه بو رومکیک کیوی که به
(الْخَطْمِي الْبَرِي) دمناسری و تهمه
دریزه و له زموی شیدار و تهردا له
ولای نهو روپا و ناوچهی موعته دیله
دمروی (ك: عَضَارَس).

عَضَّةٌ وَه وَعَلِيهِ عَضًا وَ عَضِيضًا: به
ددان گرتی، گهستی، گازی لی گرت ه
پیوهی نوساو لیی نه بووه ه
پایه بندی بوو دمستی لی بهرنه دا ه له
حه دیسدا هاتووه: (عَلَيْكُمْ بِسِنْقِي
وَسَنَةِ الْخُلَفَاءِ مِنْ بَعْدِ عَضْرَا عَلَيْهَا
بِالنَّوْاجِد).

هَضْنُ فُلَانًا بِلِسَانِهِ: به خراپه یاسی
فلانکه سی کرد.

هَضْنُ الزَّمَانِ الرَّجُلِ: پوژگار پیاو مگهی
کهست و چورت و ناخوشی به سهردا
هیئان.

عَضَّ عَلَى يَدِهِ حَتَّقًا: زَنده رَمَوى كرد له
دوژمنايه تيكر دنيدا.

عَضَّ عَلَى يَدِهِ: په شيمان بَووه، دهستى
خَوى گهست ه قورئان دمفرموى:
﴿وَيَوْمَ يَعَضُ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ﴾.

اعطت الأرض: زمويه كه روهكى
چقلاوى زور بوو.

أَعَضَّ فُلَانٌ فُلَانًا الشَّيْءَ: فلانكهس وای
له فلان كرد نهوشته بگهزئ به
ددان بيگرئ ه رقى ليى بئو
ناخوشى بوئ.

عَضَّ الشَّيْءُ: شتهكهى زور ناخوش
ويست، زورى رقى ليىوو، زورى
گهست.

العاضُ (بغير عاض): حوشرئكه پوهكى
چقلاوى دهخوا.

العَضاضُ: نهويه بهددان دهجورئو
دهخورئ ه درخت كه پتهو بئو له
حالهتى شلكه نه مامى دهرېچئ ه (ك):
عَضَضُ.

العِضاضُ: خوگرو پشوو درئز لهسهر
چورتمو ناخوشى.

العَضُ: پوهكى چقلاوى بچوك،
په يكوئ.

العَضوضُ: حوشرئك له لهومړى
چقلاويدا بله وړئ ه هزى له
پوهكى چقلاوى بئ ه نهو شتهى

بهددان دمگيرئو دهجورئو
دهخورئ ه (ملك عَضوض)
فهرمانې هوايى بهشيويه سته مكارى
ه له هه ديسدا هاتووه: (الخلافة
بعدي ثلاثون سنة ثم يكون ملك
عضوض) همروا وشهى (العضوض)
ناوه بو رۇزگارى ناخوشو پر
ناشوبو مهينه تى ه (ك): عَضَضُ
وعِضاضُ.

عَضَلَ بِه الأمرُ عَضْلًا: كارمكهى لهسهر
قورس بوو گهيشته بنهستو دمروى
رونى نيه.

عَضَلَ عَلَيْهِ: تهنگى پئ هه لچنىو بووه
كوښپ له بهر دم نامانجه گانيدا.

عَضَلَ المرأةُ: به نارواو سته مكارى
نه بهيشت نافرته كه شوبكا ه
قورئان دمفرموى: ﴿فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ
أَنْ يَكْبَحْنَ أَرْوَاجَهُنَّ﴾.

عَضَلَ فُلَانًا: زمېرى له ماسولكهى فلان دا.
عَضَلَ عَضْلًا: ماسولكه هوى بوو.

أعضلت الوالدة: دايكه كه به ناخوشى
منداله كهى بوو ه يان منداله كهى له
مندالدانى دا پاخى بوو.

أعضَلَ الأمرُ: كارمكهى قورس بوو
گهيشته بنهست.

أعضَلَ الشَّيْءُ: ناشيرينى و خرابى
شتهكه زور بوو، له سنوور تيېهړى.

أَعْضَلَ الدَّاءُ الْأَطْبَاءَ: دمرده که هیئند
کوشندمیه پزشکیه گانی دمه و هسان
کردوه و دمرمانی نادوزنه وه، ناتوان
به رمنگاری نه خوشیه که ببنه وه و
چاره سهری بکه.

أَعْضَلَهُ فُلَانٌ وَأَعْضَلَ بِهِ: نیشی
فلانکس زوری ماندو کردو برستی
لی بری ه حه زرمتی عومه ر
فهرمویه تی: (أَعْضَلَ بِي أَهْلَ الْكَوْفَةِ
مَا يَرْضَوْنَ بِأَمِيرٍ وَلَا يَرْضَاهُمْ أَمِيرٌ)
خه لکی کوفه زوریان ماندو کردم
به هیچ کس رازی نین ببیته
نه میرو کار به دهستیان، هیچ نه میرو
کار به دهستی کش لیان رازی نیه.

عَظُمَتِ الرَّالِدَةُ بَوْلَهَا: دایکه که به
ناخوشی مندا لکه ی بوو.

أَعْضَلَتِ النَّاقَةُ: حوشره که وه ستاو
توانای رؤینسی نه ماو باری پی
نابری و به که لکی سواری نه ماو
له به ل و پوک هوت.

عَظُمَتِ الْأَرْضُ بِأَهْلِهَا: ولاته که،
زمویه که به دانیشتوانه که ی
تهنگه بهر بوو، خه لکه که هیئند
زور بوون جیگایان نابیته وه.

عَظَلَ فَلَانًا وَعَلِيهِ: تهنگی به فلانکس
هه لچنی و کوسپ و تهگهری خسته
به ردم نامانجه گانی.

عَظَلَ الْمَرَأَةُ: به مانا (عَظَلَ) دی.

تَعَطَّلَ الدَّاءُ: دمرده که ی بی دمرمان
بوو پزشکیه گانی نه یان توانی
دمرمانی بو بدوزنه وه.
إِسْتَعْطَلَ الشَّيْءُ: شته که قورس و گران
بوو به بنیه ست گهی.

الْعُضَالُ: کاری له توانادا نه بوو
نااسایی ه دمگوتری: (دَاءُ عُضَالٍ)
دمردیکه دمرمانی نیه، پزشکیه گانی
دمه و سان کرده وه.

الْمَعْضَلَةُ: ماسولکه ی جهسته.

الْمَعْضِلَةُ: رپنگایه که تهنگه بهر بی و
رهو کردن پییدا زحمه ت بی ه
مه سه له یه که سهری لی دمرنه گری و
نه تواندری حه ل بگری.

الْعَضْمُ: شهنه، نامیری که له دار یان له
ناسن کلکی و مگوو کلکی خا که نازه و
لایه کی به شیوه ی شانه که لکه له و
خهرمانی پی شهن ده گری ه
مه و له وی ده لی:

خهرمانی خه مان ها وه به رباوه

شهنکه ر په کی که و دووشن وه لاوه

عَظُمَتِ الْإِبِلُ عُضَاهَا: حوشره که گه لای

دره ختی چقلاوی خوارد.

أَعْطَهُ الْقَرْمُ: خه لکه که حوشره گانیان

گه لای دره ختی چقلاوی بیان خوارد.

أَعْظَمَتِ الْأَرْضُ: زمویه که دره ختی

چقلاوی زور بوو.

أَعْضَةُ الرَّجُلِ: به مانا (عَضَهُ) دئ.

عَضَةُ الْعِضَاءِ: گه لاو درهختی چقلاوی خوارد.

الْعَاضَةُ: ماری ژدهراوی پیس و کوشنده به ههرشتنیکه وه بدا په کسمر دمیکوژی ه حوشر که له درهختی چقلاوی گه لا بخوا.

الْعَاضَةُ: به مانا (الْعَاضَةُ) دئ.

الْعَاضَةُ: همر درهختیک چقلاوی بی پچوک یا گهوره.

الْعَاضِيَّة: زهویهك زوری درهختی (الْعَاضَةُ) هه بی ه بوختان و درو، قسهی بی بنه ما.

عَضَةُ الشَّيْءِ عَضُوا: شته که ی پارچه پارچه کرد.

عَضِي الشَّيْءِ: شته که ی پارچه پارچه کرد ه دمگوترئ:

عَضِي الْقَوْمِ: خه لکه که ی پهرته وازه کرد.

الْعِضَةُ: تاقم و پیرو کومه ل ه پارچه ه درو ه قورشان دمهمرموئ: ﴿الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ﴾.

الْعَضُ: نه ندام، نه ندامی جهسته ه نه ندامی حیزب و پتکخراو.... هتد ه (ك: أعضاء).

الْمُضَرِيَّة: سیفتهی نه ندامه که یه له ناو کومه ل و پیړه که دا.

عَطَبَ عَطْبًا وَعَطْرًا: نهرم بوو، هیزی تیدا نه ما.

عَطَبَ عَطْبًا: فهوتا تیداچوو له کارکه وت ه خراب بوو.

عَطَبَ الْبَعِيرُ وَالْفَرَسُ: حوشرمه که یان نه سپه که تی شکا.

عَطَبَ عَلَى فُلَانٍ: رقی له فلانکس هه لسا.

أَعْطَبَهُ: فهوتاندی.

عَطَبَ الْكِرْمُ: گرپی توله میومکانی دهرکه وتن.

عَطَبَ الشَّرَابُ: هه وئی دا شهرابه که وا لی بکا بونی خوش بی.

إِعْطَبَ فُلَانٌ: فلانکس فهوتا.

إِعْطَبَ النَّارُ: ناگری برد له ناو پارچه سوالمت و قاپه شکاودا.

الْعُطْبُ: لؤکه ه تیسکه لؤکه ه پارچه لؤکه.

الْعُطْبَةُ: پارچه تهنه که یان سواله ته شکاو یان قاپه شکاو پشکو ناگری بی دمگوپزنه وه له م جیگاوه بؤ نه و جیگا.

الْمُطَبُّ: شوینی فهوتان و تیدا چون ه (ك: معاطب).

الْعُطْبُلُ: ناهرمی جوانی گوشتنی خپرو خه بان ه ناسکی گهردن دریژ ه (ك: عطایل).

عَطِرٌ عَطْرًا: به عطر خوی بونخوش کرد.

عَطْرُهُ: به عطر بونخوشی کرد.

تَعَطَّرَ: به عطر خوی بونخوشکرد.

اِسْتَعَطَّرَ: به مانا (عَطِرٌ) دئ.

الْعَاطِرُ: کهسیک زوری حمز لهیونی

عطر بی (ك: عَطِرٌ).

العِطَارَةُ: پیشه عطر باشی.

العِطْرُ: همرشتیک بونی خوش بیو

خوی بی بونخوش بکری (ك:

عطرور و اعطار) و نهو پوهکانه

بونیان خوشه و زمیتی عتریان لی

دمردهیندرئ.

العِطْرُ: شتی بونخوش، همرچند شتی

تری بی بونخوش نهکری.

العِطَارُ: عطر فروش.

العِطَارُ: کهسیک زور خوی بونخوش

بکاو عطر بهکاریئی.

العِطِيرُ: به مانا (الِعطار) دئ.

عَطَرْدُهُ: کهمرسته و پیداوپیستی بو

دابین کرد.

عُطَارِدُ: نهستیرمهکه له جهوت

نهستیرمه کهرؤکهکانو له هموان

زیاتر له خور نزیکه و کهوره خوی

ناو چرؤکه نهفسانهپییهکان و

خاومنی زمانپروانی و بازرگانی.

عَطَسَ الرَّجُلُ: پیاوکه پشمی، پژمی و

فهوتاو لهناو جوو.

عَطَسَ الصُّبْحُ: بهیانی گزنگی دا.

عَطَسَهُ: وای لی کرد بهژمی.

الْعَاطِسُ مِنَ الطَّاءِ: نهو ناسکهی بهرهو

پوت بی و بهیانی.

الْعَاطِسُ: نهو کهسهی شت ههئدمزئ

یهلوت.

الْعَطَسَةُ: هاوشپوه و دمگوترئ: (فلان

عَطَسَ فلان) فلانکهس دمشوبهیتته

فلانکهس له جهسته و پموشت دا.

الْعَطَسُ: نهو کهسهی بانگهیشت

دمکری بوناو شهر و جهنگ.

الْعَطِسُ: لوت و (ك: معاطس).

الْمُعْطَسُ: تیشکاو.

عَطِشَ عَطْشًا: تینووی بوو، ههستی کرد

پیویستی به ناو خواردنهویمه و حمزی

لی بوو.

أَعْطَشَ الرَّجُلُ: پیاوکه مهرو

مالاتهکهی تینویان بوو.

أَعْطَشَ فَلَانًا: فلانکهسی تینو کرد.

عَطَشُهُ: به مانا (أعطش) دئ.

تَعَطَّشَ: خوی تینو کرد، به نهنقهست

ناوی نهخواردموه.

الْعَطَاشُ: دمردیکه توشی ئادهمیزادو

جهیوان دمی چهندیک ناو

بخواتموه تیر ناو نابئ.

الْمُعْطَشَةُ: زموی بی ناو و زموی بیرون و

(ك: معاطش).

عَطَّ الثَّرْبُ: قوماشه‌کە‌ی له درێژم‌وه

دادپ‌ری ە پان له‌باری پانی‌ه‌وه هه‌ئ‌ی
دپ‌ری.

عَطَّ فُلَانًا اِلَى الْاَرْضِ: فلان‌کە‌سی به زم‌ویدا
داو خستی.

عَطَّ الثَّرْبُ: به‌مانا (عَطَّة) دئ‌ی.

اعْطَّ الشَّيْءُ: شته‌کە‌ی دپ‌ری، قه‌لاشتی.

انْعَطَّ الثَّرْبُ: قوماشه‌کە، کراسه‌کە دپ‌را.

انْعَطَّ العَرْدُ: دارم‌که چه‌مایه‌وه.

عَطَّ القَرْمُ: خه‌ل‌کە‌که عی‌طه

عی‌طیان کردو وتیان: (عِطِرَ عِطِر).

عَطَّ الكَلَامُ: قسه‌کانی تی‌که‌لاو
کردن.

عَطَّ الذَّنْبُ: دمنگی گورگه‌ی داو
وتی: (عاطِرَ عاط).

العَطَظَةُ: هه‌راو هۆ‌ریاو قه‌ره‌و بگه‌رو
به‌رده له گۆ‌رپانی شه‌ردا.

عَطَّفَ عَطْفًا وَعَطُوفًا: لاری‌وه‌و، خواربوو ە
ده‌شگوترئ‌ی:

عَطَّفَتِ الظَّيْفَةُ: ئاسکه‌که ملی خۆ‌ی
لارکردم‌وه.

عَطَّفَ اِلَى نَاحِيَةِ كَذَا: مه‌یلی بۆ لاک‌ردو
روی تێ کرد.

عَطَّفَ فُلَانٌ عَنْ كَذَا: فلان‌کە‌س له‌و شته
گه‌رپه‌وه‌و هاته‌ دواوه.

عَطَّفَتِ النَّاَقَةُ عَلَى وَلَدِهَا: حوشرمه‌که
سۆ‌زی بۆ بی‌چومه‌که بوو شیر‌ی بۆ

هه‌نایه‌وه.

عَطَّفَ عَلَيْهِ: به‌زمی پێ‌دا هاته‌وه، عه‌تفی
بۆ جولا ە هه‌تمه‌تی بۆ برد، بۆ‌ی

گه‌رپه‌وه.

عَطَّفَ الشَّيْءَ عَطْفًا: شته‌کە‌ی چه‌ماندم‌وه،
لاری کردم‌وه.

عَطَّفَ اللفظ على سابقه: وشه‌کە‌ی له‌باری
ئیع‌رابه‌وه شوێن وشه‌ی پێ‌شوو خست
به‌هۆ‌ی حه‌رفی عه‌تفه‌وه.

عَطَّفَ الله قلب السلطان وقلبه على رعيته:
خودا دل‌ی پادشای نه‌رم کرد بۆ ئه‌وه‌ی
به‌زمی به‌ رمعه‌یه‌ته‌که‌یدا بی‌ته‌وه.

عَطَّفَ الشَّيْءُ: شته‌کە‌ی خوارکردم‌وه،
لاری کردم‌وه.

عَطَّفَ فُلَانًا الْعِطَافَ: پالتۆ‌ی له‌به‌ر
فلان‌کە‌س کرد وای لی‌کرد پالتۆ‌
له‌به‌ریکا.

عَطَّفَ النَّاَقَةُ: وای کرد حوشرمه‌که سۆ‌زی
بۆ بی‌چومه‌کە‌ی هه‌بی.

اعْطَفَ الْعِطَافُ وَه: پالتۆ‌ی له‌به‌ر کرد.
اعْطَفَ السَّيْفُ: شمشیری هه‌لگرت.

انْعَطَفَ: مه‌یلانی کرد، خوار بوو
چه‌مایه‌وه.

تعاطفَ القَرْمُ: خه‌ل‌کە‌که هه‌ندیکیان
سۆ‌زیان بۆ هه‌ندیکیان هه‌بوو.

تعاطفَ فُلَانٌ فِي مَشِيَّتِهِ: فلان‌کە‌س له
رۆ‌یشتندا خۆ‌ی بادا قو‌رت پی‌چی
کردن.

تَعَطَّفَ: به مانا (عَطَفَ) دی.

عَطَفَ علیه: سیله ی رهمی به جیهینا ۵

به زمی پید هاتهوه.

عَطَفَ العطف وبه: پالتوی کرده بهر.

إِسْتَعَطَفَهُ: داوی ل کرد لهگه لیدا به

سوزو رهم بی.

العاطفة: خزمایه تی ۵ هوکاری

خزمایه تی ۵ په یوهندی لهروی

وهلائو نازا کردنی بهنده و کویله ۵

سوزو خوشه ویستی له باری زانستی

دمرون ناسیدا ناماده باشی دمرونییه

خاومنه گهی هه لدمنی بۆ ههست

کردن به هه لچون و داچونی

تایبه تی و په پره و کردنی سلوکیکی

تایبه تی له بهرام بهر (فکر) هزریکی

تایبه تی.

العاطف: ته له.

العطاف: پالتو ۵ فمرمنجی له سهر

هموو پۆشاکیکه وه له بهر دهکری

بۆ خو پاراستن له سهرما ۵ (ک:

عطف و اعطفه).

العطاف: رهوشت جوان و خاوهن

به زمی بۆ خه لک ۵ نه و کهسه ی

دالده ی تیشکاوان دهدا.

العطف: تر تره، رومکیکه گه لاو لقو

پۆپی نیه له پیپی (العلقية) یه له

رومکی تر دهالئو بی رمو

ریشه یه.

العطف: له زاروهی نه حویپاندا ۵ دوو

جووری هه یه:

۱- عه تف به هو ی حهرفی عه تفه وه ۵

وه کوو (جاء محمد و علی).

۲- عه تف به بیان وه کوو (رجع الی أرض

الوطن رئیس اقلیم کردستان مسعود

البرزانی).

العطف: ته نیشت ۵ جهسته ی ناده میزاد

له پشته سه ریوه و تاخوار

سییه نده ی ۵ ناوه پرستی پنگاو

ئه و سه ری ۵ (ک: أعطاف و عطاف،

و عطوف) ۵ ده سگوتری: (ثنی عطفه)

روی و مرگی پر پشته تی کرد ۵

پوشت به پتوه سهیری ته نیشتی

خوی کرد ۵ پۆپی و فیزی کرد،

زۆری به خوشایی بوو.

العطوف: نه و کهسه ی تیشکاو و

هه لاتوان دالده بدا ۵ نافرمتیک

خوشه ویستی میرده گهی بی ۵

حوشتریک سۆزی بۆ بیچومه گهی

هه بی.

العطیف: نافرمتیک نهرمو نیان و گوئ

پادیپی میرده گهی بی.

العطف: پالتو ۵ (ک: معاطف).

المنعطف: (منعطف الطريق) بهرزی و

نزمی پنگا.

عَطِلَ عَطْلًا وَعَطْلًا: خالی بوو نهیبو.
عَطِلَتِ الْمَرْأَةُ: نافرته که بی خشل و نارایشت بوو.

عَطِلَ الرَّجُلُ: بیاوکه بی نیش بوو.

عَطِلَتِ الْإِبِلُ: حوشره که بی شوان بوو.
عَطِلَ الْإِبِلُ: حوشره که بی شوان

بهره لا کرد ۵ قورنان دمهرموی:
﴿وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ﴾.

عَطِلَ الْبَيْتُ: کس نه چوه سهر بیرکه
بو ناو ۵ قورنان دمهرموی: ﴿وَبَيْتٍ
مُعْطَلٍ وَقَصْرِ مَشِيدٍ﴾.

عَطِلَتِ الْمَرْأَةُ: نافرته که خشله کانی
داکند.

عَطِلَ الشَّيْءُ: شته که خالی کرد.

عَطِلَ الدَّارُ: خانوم که چوژ کرد.

عَطِلَ الشَّرِيعَةُ: شریعتی خودای پاش
گوئ خست، کاری پین نه کرد.

عَطِلَ الثُّغُورُ: سهنگری سهر سنووری
چوژ کردو سهر بازی تیدا نه ما.

تَعَطَّلَ: بی کار مایه وه.

تَعَطَّلَتِ الْمَرْأَةُ: نافرته که خشله کانی
لهدست دان لئی ونیوون.

الْعَطْلُ: مل (ك: أعطال) ۵ قهدو بالا ۵
دمگوتری: (ما أحسن عَطْلَهُ) نای که
قهدو بالای جوانه.

الْعَطْلُ: نافرمتی بی خشل ۵ بی مال و
بی روشنیری ۵ (ك: أعطال).

الْمُعْطَلَةُ: مانه وهی کریکار بی نیش ۵
دمگوتری: (فلان يشكو العَطْلَةَ)
فلانکس دادو بی دادیهتی له بهر
بی نیشی ۵ ماوهی پوژنیک یان زیاتر
فهرمانگه و قوتابخانه زانکوکان
تییدا پشوو دمدن.

الْعَيْطَلُ: نافرمتی مل درېژ، گهردن
بلند ۵ دمگوتری: (إمراة عَيْطَلُ)
نافرمتیکی گهردن بلندو بالا بهرزو
پوخسار جوانه.

المِعْطَالُ: نافرمتیک دابو نهریتی وایی
خشل به خودا نکا، لهم پوهوه
له بهر جوانیه که هی هموچیه بی به
خشل نیه.

عَطِنَتِ الْإِبِلُ عُطْرًا: حوشره که دوی
ناو خوارنده وه له نزيك ناوکه
بیخی خواردو پال کموت.

عَطِنَ الْجِلْدَ عَطْنًا: پیسته که خسته ناو
تال و جهوته وه.

عَطِنَ الْبَيْتَ: فریزو گیا جیمه نه که وه
هریزم که خسته ناو ناووه بونه وهی
نهرم بیت وه و پمگه کانی زینسوو
بینه وه

عَطِنَ الْجِلْدَ عَطْنًا: پیسته که بۆگه نی کردو
پزی به هوی نه وهوه فرپی دابوه ناو
هموزی دماخه وه و ماوهیه کی زیاد له
پیوست جینی هیشتبوو.

أَعْطَتِ الْإِبِلُ: حوشرمه‌کی ناوداو پاشان
له نَزِيكْ ناومکه پیخی دا.
عَطَنَ: هموزی دمباخانه‌ی دروست
کرد.

عَطَّنَتِ الْإِبِلُ: به‌مانا (عَطَّنَتْ دئ).
عَطَنَ الْجِلْدَ: به‌مانا (عَطَّنَهُ دئ) ه
تَمَطَّنَتِ الْإِبِلُ: به‌مانا (عَطَّنَتْ دئ).

الْعِطَانُ: زبل پان خوئ و تال و جهوت
که دمکرته ناو پیسته‌وه بۆئه‌وه‌ی
بۆگهن نمکا.

الْعَطْنُ: ته‌ویل و به‌شتیری حوشر ه
ناغه‌لی مه‌رو بز ن له نَزِيكْ ناوموه ه
(ك: أَعْطَان) ه دمگوترئ: (ضربت
الْإِبِلُ بِعَطْنٍ): حوشرمه‌کی تیر ناوی
خواردموه له نزیکیه‌وه پیخی
خوارد ه (ضَرَبَ فُلَانٌ بِعَطْنٍ)
حوشرمه‌کی ناوداو له نَزِيكْ
ناومکه‌وه پیخی داو مایه‌وه ه (فُلَانٌ
وَاسِعَ الْعَطْنِ): فلانکس ه‌شو
دریژو فیل زانه له‌کاتی چورت‌و
کارساتدا، نانبد و سه‌خی سروشته
ه پیچه‌وانه‌ی (ضيق الْعَطْنِ).

الْمَعْطَنُ: به‌مانا (الْعَطْنُ دئ) ه شوینی
ته‌رکردن و نه‌رم کردنه‌وه‌ی (ثیبهل)
همریژ.

عَطَا الشَّيْءَ وَ إِلَيْهِ عَطَوُا: و مری گرت ه
دمگوترئ: (عَطَا عَرَضَ أَخِيهِ) نامووسی

برای موسولمانی به‌خوین و مرگرت ه
له حمه‌یسا هاتوو ده‌مه‌رموئ: (ان
أَرَبِي الرِّبَا عَطَوَ الرَّجُلُ عَرَضَ أَخِيهِ بَغِيرَ
حَقِّ).

عَطَا إِلَيْهِ يَدَهُ: ده‌ستی به‌رز کردنه‌وه بۆلای.
عَطَا فُلَانًا: له به‌خشه‌نده‌یی دا پیش‌پرکیی
فلانکسه‌ی دا.

أَعْطَى الْبَعِيرُ: حوشرمه‌کی به‌ناسانی ژیر
بار بوو.

أَعْطَى فُلَانٌ يَدَهُ: فلانکس هاته ژیر
بار و ته‌سلیم بوو.

أَعْطَى فُلَانًا الشَّيْءَ: شته‌که‌ی دا به
فلانکس.

عَاطَاهُ الشَّيْءَ مَعَاطَةً وَعِطَاءً: شته‌که‌ی دا
به فلانکس.

عَطَاءُ: په‌له‌ی ئی کرد.

تَعَاطَى الرَّجُلُ: پیاومکه له‌سمر په‌نجه‌ی
قاجی راومستاو ده‌ستی هه‌لیری بۆ
و مرگرتن پان گرتنی شتیک.

تَعَاطَى الْقَوْمُ: خه‌لکه‌که له به‌خشین و
نانبدمه‌ییدا پیش‌پرکییان کردو
بالادست بوون.

تَعَاطَى الشَّيْءَ: شته‌که‌ی و مرگرت.

تَعَاطَى الْأَمْرَ: له گز ئیشه‌که راچوو.

إِسْتَعَطَى: داوای به‌خششی کرد.

الْعَطَاءُ: شه‌وه‌ی دمه‌بخشری ه (ك:

هاظ فلانا: کیسه‌ی نه‌گه‌ل فلانک‌م‌س بوو
دریژه‌ی به‌ کنشه‌که‌دا.

عظمت الكلاب والسباع: سهو و
درنده‌كان سواری په‌كتر بوون له‌یه‌ك
هه‌لاتن.

عازلت الكلاب والسباع: سهگو
درندگان سوارى پهكتر بوون لهيهك
ههلاتن.

عاضل بالكلام: قسمه كانی گوشین و
که لاهمه کی زور فورس و گران کردو
گری و گولی تیدا دانا.

عاطِلُ الشَّاعِرُ فِي شِعْرِهِ: شَاعِرٌ مَكْه
شِعْرُ مَكَانٍ وَاهٍ يَهْوِيهِ بَرٌّ شِعْرِي
بِهِ شِعْرِي كِي تَر مَانَاي نَهِيهِ وَ
نَهْزَانْدِي.

عَظَلُ الْقَوْمِ: خەڵكەكە كۆبوونەوه.

عظمت السباع وغرها: درنده و شتی و
سواری یمکتربوون لهیهك ههلاتن
بۆ زاوژی.

إِعْظَلَّتِ السَّبَاعُ وَخَوَهَا: درندو شتى
وا سوارى يهكتر بوون لهيهك
هه لاتن.

اعتقلت القوم على الماء: خه لکه که
له سر ناوکه پالیه مستوی به کریان
کرد.

تعاظلت السباع ونحوها: بهمانا (عظّلت)
دی.

اعطية) ۛ (اعطيات الملوك) به خشى
پاشا و مهليك) ۛ (اعطيات الجند)
موجه و بزيوى سهراب.

الْعَطِيَّةُ: به مانا (الْعطاء) دى (ك: عطايا).
الْعِطَاءُ: كه سيك زور به خشنده بى
(ك: معاط و معاطي).

المعطیات: له‌ب‌واری‌ف‌ل‌س‌ف‌ه‌و‌م‌ه‌ن‌ت‌ی‌ق‌دا
بریتیه له‌ف‌ه‌زایای‌س‌ه‌ل‌ی‌ن‌را‌و‌ب‌ؤ
گ‌ه‌ی‌ش‌ت‌ن‌ب‌ه‌ف‌ه‌زایای‌ناد‌ی‌ار.
عَظْمُ السَّاءِ وَنَحْوَهُ عَظْرًا: ک‌و‌ن‌د‌م‌ک‌ه‌ی‌ان
گ‌ؤ‌ز‌ه‌ک‌ه‌ی‌پ‌ر‌ک‌رد.

عَفَرَ الشَّيْءُ: شته‌ک‌ه‌ی ناخوش ویست.

أَعْظَرُهُ الشَّرَابُ: گۆزەمکەى پىرکرد
بۆتەوێ هەناسە نەدا.

العِطَارُ: پرکردنی شت له شهراب.

العِظَارَةُ: بهمانا (العِظَار) دى.

العطاري: نیرنہی کولہ (کولہ نیرہ).
العطور: گوزہ و جہرہی پر لہ شہراب ہ
(ك: عَطْر).

عَفْلَهُ بِالْأَرْضِ عِظًا: به زمويدا چه سپاند،
نووساندى به زمويده وه.

عَهْدُ الْحَرْبِ وَالزَّمَانِ فَلَانًا: شهرو پوڙگار
فلانکەسیان گەست داخیان کردوه،
قائیان کردوه به زبری ژمانی بهسەر
برد.

عَاطَ الْقَوْمَ مُعَاطَةً وَعِظَاطًا: خەڵكەكە لە
شەردا زۆر توندو تیژ بوون.

الْعَظْمُ: نَيْسَقَان كِه گۆشتی به سهره وه
بی، به گۆشت داپۆشرا بی ۵ (ك):
أَعْظَمُ وَعِظَامُ (عَظْمُ الشَّيْءِ) زۆربه ی
شت ۵ ههروا ناوه بۆ نَیسَقانه
بِجْکۆله یه ك له خوار عه مودی
فه قهریه وه یه پیی دمووتری:
کلنجه.

هُنْظُمُ الشَّيْءِ: زۆربه ی شته كه.
هَنْظُمُ الطَّرِيقِ: ناوهراستی رێگا و
ته ختاییه كه ی.

الْعَظْمَةُ مِنَ الذَّرَاعِ وَاللِّسَانِ: نه ستورایی
قۆل، نه ستورایی زوبان ۵
شكۆمه ندی و گه وه ورمی ۵
سهر به رزی و گه شه.

الْعَظْمُوتُ: بیاوه تی و غیره ت، خو
به زلزان و ته كه ببور ۵ روخۆشی و
ته رده ماخی.

الْعَظْمِيُّ: کۆتری سپی، کۆتری مه یله و
سپی.

الْعَظِيمَةُ: به لای به شیده ت ۵ (ك):
عظائم).

الْمُعْظَمُ (مَعْظَمُ الشَّيْءِ): زۆربه ی شت ۵
(ك): مَعْظَم).

الْمَعْظِمُ: مافو سنوره گانی په رومردگار.
الْمَعْظُومُ: بیجوه ئاژه ل نَیسَقانیك له
زمانی دایه دمشکیندری بۆنه وه ی
نه توانی شیر بخوا.

عَظَاءُ عَظْرًا: تیرۆری کرد،
شله مه نییه کی وای دایه بیکۆژی ۵
دمگووتری: (أَسْقَاهُ اللَّهُ مَا عَظَاهُ)
خودا تۆشی شتیکی کرد گیانی
دمربچی ۵ له خیر و خوخی لایدا.

الْعَفَاءُ: په رۆیه کی خشۆكه جوار قاجی
هه ن، له ولاتی میسر پیی دمووتری:
(السُّحْلِيَّةُ) له شام پیی ده لێن:
(السُّقَايَةُ) چه ند جوړیکی هه به
به گوردی پێیان دمووتری قۆری،
سهرما زه له، مارمێلکه.

عَفَى الْجَمْلُ عَظَى: حوشره كه ورگی
هاوسا به هۆی خواردنی گیا ترشۆكه.
عَفَتْهُ عَفَاً: چه مانده یه وه، شکاندی و
دووله تی نه کرد.

عَفَّتْ يَدُهُ وَعُتْفَتْ: دهستی چه مانده وه و ملی
خوار کرد وه وه.

عَفَّتْ كَلَامُهُ وَفِي كَلَامِهِ: قسه گانی په چرپان و
برپری تیدا بوو، به هۆی لالی و توری
قسه گانی به رێك و پێکی بۆنه کرا.
عَفَتْهُ عَنْ حاجته: له پێویسته یه گانی
لایدا و بۆی جی به جی نه کردن.

عَفَّتْ عَفَاً: نه حه ق بوو ۵ كه دانیه شت
زۆربه ی شه رمگای دمرکه وت ۵
به دهستی چه بی کاری کرد چه پهلر
بوو ۵ (فَهُوَ أَعْفَتَ وَهِيَ عَفَاءٌ) ۵ (ك):
عَفَّت).

الْعِفْثَانُ: (رجل عِفْثَانُ): پیاوی ته بیات

توندو نازاو به هیژ.

الْمِثْقَةُ: په ټو ه ناردو پړونو ټاو ټیکه ل

دهگرئو دمکو ټیږیږئ ه (ك):

عفالت).

عَفْبَهُ بِالْمَصَا عَفْجاً: به گوجان له

پشتیو له سمری دا .

عَفِجَ عَفْجاً: پښخوله ی نه ستوور بوون،

هاوسان (فهو عَفِجَ وَأَعْفَجَ وَهِيَ عَفِجَةٌ

وَعَفْجَاءُ).

تَعَفَّجَ فِي مَشْيِهِ: له پړوښتن دا خورتو

پېچې کردن و دكو پښخوله، و دكو

گوریسی ټاو هه مېانه خوارو خېچ

بوو.

الْمِغْجُ: پښخوله ه (ك): أعفاج وعِفْجَة).

الْمِغْجُ: گوجان ه داری جل شُورَك،

داریکه جلی تهرې پې ده کو ترئ بو

ټه وهی پاک ببڼه وه.

الْمِغْجُ: نه حمه قو گیل که نه دمزانئ

قسه بکاو نه کاری باش بکا.

الْمِغْجَةُ: به مانا (الْمِغْجُ) دئ.

عَقْدَ عَقْدًا وَغَفْدَانًا: حاجی جوت کردن و

بازی دا.

اعْتَقَدَ: دمرگای له سمر خوی داخست و

داوای له کهس نه کرد بڼه وهی له

برسان بمرئ.

هَفَرَّ غَفْرًا: له گل و خولی دا گهوزاند، یان

خستیه ټاو گل و خوله وه ه به زمویدا

دا.

هَفَرَّ الزَّرْعُ: په کهه مجار کشت و کاله که ی

ټاودا.

هَفَرَّ غَفْرًا: په نگی و دكو گل و خولی ئی

هات.

هَفَرَّ الرَّجُلُ: پیاوکه له پړوشتندا قاجی

له دوو نه هاتن.

هَفَرَّ الطَّبِيُّ: ټاسکه که سپیایه تی جهسته ی

ټیکه لی سورپی بوو په نگی خاکی ئی

پهیدا بوو ه (فهو اعفر وهي عفراء).

هَفَرَّ الرَّجُلُ: پیاوکه مهره په شه کانی و

حوشترمکانی ټیکه لی مهره سپی و

حوشتره سپیه کان کردن.

هَفَرَّتِ الْمَرَأَةُ فِي الْفُطَامِ: ټافرته که

مه مکی خوی قوړاوی کردن

بو ټه وهی مندا له که ی قیزی ئی

بکاته وه و له شیرې بېرېته وه.

هَفَرَّ الشَّيْءُ: به مانا (هَفَرَّةٌ) دئ.

هَفَرَّ اللَّحْمُ: گوشته که ی به گمرمی خور

له سمر لمبو بهرد وشک کردم وه.

هَفَرَّ النَّخْلُ: له ته لقیح کردن ی دار

خورماکان بو وه.

هَفَرَّ الزَّرْعُ: کشت و کاله که ی به دمرمان

پړاند بو ټه وهی جړو جان ه وهری

قه لاچوبکا.

هَفَرَّةٌ: چه مېهره ی له گهل به ست و

هه وئیدا بیخاته ناو گل و خۆلهوه.

عافر في الشئى: له گهڻ شته که خهريک

بوو بۆنه وهى مه بهستى خۆى

به ديبينئى.

إِعْتَفَرَ الشئى: شته که تهپ و تۆزاوى

بوو.

إِعْتَفَرَ الشئى: شته کهى تهپ و تۆزاوى

کرد.

إِنْعَفَرَ: خۆى له ناو گل و خۆلدا

گه وزاند.

تَعَفَّرَ: به مانا (إِنْعَفَرَ) دئى.

الأعْفَرُ: ئاسک که سپيايه تى له سوراى

زياتر بى ۵ که سيک شهو به پۆز

بکاته وه به دلپراوکی و خه و زپاوى

پيى دهگوتري: (بات على قرن

أعفر).

العْفَارُ: مۆتور به کردنى خورماو

چاکسازى تيدا کردنى بۆ نه وهى

بهري باش بگري ۵ درهختو کيکه له

پيپرى (الأريكية) به ميوهيه کى دهنک

سورى ههيه، نه م درهخته

چيلکه کهى زوو گر دگري ۵ له گهڻ

دارى مهرخ ليکيان بدهى وهکوو

شقارته ناگري ئى دپته دمر ۵ له

به نددا هاتوو: (في كل شجر نار

واستمجد المَرْخ والعفار) هه موو

درهختيک ناگري تيدا به وهئى

درهختى مهرخ و عفار له هه مووان

زياتر ناگريان له خۆ گرتوو.

العْفارية: پيس و چلکن و قيز ليکراو.

العْفَرُ: روى زهوى ۵ گل ۵ (ك: أعفار) ۵

يه که م ناودانى کشت و کاله.

العْفَرُ: روى زهوى ۵ گل ۵ (ك: أعفار)

دهگوتري: (كلام لا عفر فيه)

قسه يه که بى مانايه، ماناي جوانى

له خۆ نه گرتوو.

العْفَرُ: شتى پيس و قيزه مون ۵

يه گانه بهراز، بهرازی نيئر.

العْفَرُ: ئازا ۵ که تهو به هيز ۵ (ك: أعفار

وعفار) ۵ دورى و کۆنه سالى ۵

ديدمنى کردنى که م ۵ دهگوتري: (ما

تأتينا إلا عن عُفْرِ) که م که م نه بى

نايه يته لمان ۵ بازاڤى کهوتو و

داوه شاو ۵ شهوى کهوتهم و

هه شته م و نۆيه مى مانگ.

العْفَرُ: دورى و کۆنه سالى.

العْفَرَاءُ: زهويه ک پى خۆست نه گرابى

۵ شهوى سيانزهى مانگ.

العْفَرَاءُ: نهو موانهى له تهو قه سه مى

ئادهميزاد دهر و ئن ۵ توکى

به شته سه مى شير ۵ (پالى شير) ۵

پۆپنهى که ئه شير.

العْفَرَاءُ: سپياى يه ک تیکه ل به سوراى

ببى ڤهنگى وهکوو ڤهنگى گلى ئى بى

۵ موی پشته سهری شیر (یالی شیر)

۵ پوپنه‌ی که له باب.

الْعَفْرَةُ: به مانا (العِفْرَةُ) دئ.

الْعِفْرُ: پیس و قیزمون ۵ موی یالی شیر

۵ پوپنه‌ی که له شیر ۵ (اَسَدُ عِفْرُ)

شیرینکی به هیزو زمبه للاح.

العِفْرِي: به مانا (العِفْرُ) دئ.

الْعَفْرَةُ: خه لکی تیکه له زور تاقم و

پپز.

العِفْرِيْن: لیزان و کار دروست، نیش

له دمست هاتوو ۵ (لیث عِفْرِيْن) شیر

۵ پیای به هیزو پینگه یشتو.

الْعِفْرِيَّة: به هیزو توانا، پیس و قیزمون

۵ پمرو پۆلی ملی که له شیر ۵ موی

پاشه سهری نادمیزادو و لاخ ۵ قزی

پیشه سمر (کاکوژ) ۵ دمگوترئ: (جاء

فلان نافشاً عِفْرِيَّة) فلانکس به رق

هه لساوی هات.

الْعَفْرَار: نهو که سه‌ی پیشه‌ی

موتور به کردنی دارخورما بئ.

الْعَفْرِ: نهو که سه‌ی هیچ جوړه

دیاری به نادا به کس ۵ گوشتی

برژیندراوو وشکه و موبوو له سمر

بهردو لبه لان به هوی گهرمای

خوړموه ۵ (زرع العفر) پرژاندنی

تووی کشت وکال که ده چیندرئ

پیش نهوی ناو بدرئ.

الْعَافِرُ: نهو که سه‌ی له گه له هاوه له گانی

دمروا بوئه وهی شتیکی لییان دمست

بکهوی.

الْمَعْفُورَةُ: بازاری که وتوو بازاری بی

مامه له که تهپ و توژ کالاکانی

دابوشی بی ۵ زمویه ک گیاو گزه که

خورابی و گله که دی دمکه وتبی.

الْيَعْفُورُ: ناسکی پهنگ خاکی ۵

گوژکه لهی مانگا کیوی ۵ به شیک له

شهو ۵ (ك: يعافير).

تَعْفَرْتُ: بووبه عیفریت.

العِفْرِيَّة: پیس و چلکنی و قیزمون ۵

کار پوشتو و لیزان ۵ (ك:

عقاريت).

الْعَفَازُ: گوژی خوراو ۵ تاکه که

(عَفَازَةُ).

الْعَفَازَةُ: ناوکی لۆکه.

عَفَسَه عَفَساً: به زویدا داو ژیر پی

خست و شیلای ۵ زمبری له سمتی دا

۵ له نیشه که دی گپراپه وه ۵ بهندی

کرد ۵ سوکاپه تی پی کرد.

عَافَسَ الْأُمُورَ مَعَافَسَةً وَعِافَاساً: له گز

کاره که دی راجوو ۵ دمستی دایه

نیشه که دی.

إِعْتَفَسَ الْقَوْمُ: خه لکه که که وتنه

بهرمیره گانی به کتری و به کتریان

کوست.

إِنْعَمَسَ فِي الْمَاءِ: خَوَى لَمَّا وَهَكَهْدَا نَوْقَمَ
کرد ۵ خَوَى لَمَّا وَهَكَهْدَا خَوَلْدَا
گهوزاند.

تَعَانَسُوا: شَمِرُو بَهْگَزْ يَهْکَلَا چوونيان
کرده پيشه‌ی خَوَيَان ههميشه لَمَّاو
خَوَيَانْدَا شَمِرُو ههرايانه.

عَفَسَ الشَّيْءُ عَفْشًا: شَتَهْکَه‌ی
کۆکردهوه.

الْعَفْشُ: شَمُو کۆپَرُو کۆپَره مشه.

الْعَفْشَةُ: نَادَهْمِيْزَادِي بِي خَيَرُو بَيَر.

عَفَسَ الشَّيْءُ عَفْصًا: شَتَهْکَه‌ی دَاهِيْناو

چه‌مانندی ۵ دَهْگوتَرِي: (عَفْصَ يَدَه)

دَمَسْتِي خَوَارْکَرْدَمُو، چه‌ماندِيه‌وه ۵

دَمَرِيْهِيْنا رِيْشه کِيْشي کرد.

عَفَسَ الْقَارُورَةُ: سَمَرِپُوْشِي خَسْتَه سَمَر

دَمِي گۆزْمَه.

أَعْفَسَ الْحَبْرُ: مَازُو خَسْتَه ناو

مَمَرْمَهْکَه‌ي.

عَفَسَ الثَّرْبُ: کِرَاسَه‌کَه‌ی بَه مَادَه‌ی

(الْعَفْصَ) رَمَنگ کرد.

الْعِفَاصُ: پَهْپُوْهَه‌کَه سَمَرِي گۆزَمُو

دِيْزَمِي پِي دَادَهْپُوْشَرِي، هه‌مبَانه،

تِيْشودان: کَه شَوَان ناو خَوْرَکِي

خَوِي تِيْدا هه‌لَمَدَمَرِي.

الْعَفْصُ: دَارِبَهْرو ۵ بَمَرِي دَارِبَهْرو ۵

مَازو و گَزْگَلْکُو سِيْچَه ۵ دَمَرْمَانِي

سَكْچوون لَمُو بَمَره دَارَانه دَرُوسْت

دَمَكَرِي ۵ هَمَرُو بُو دَرُوسْتکَرْدِي
حِيْبرُو رَمَنگُو شَتِي وَا بَهْکَار
دَمَهِيْندَرِي.

الْعَفْصُ: لَوْتْگِرَان، خَوَارِي لَه لَوْت دَا.

عَفَطَتِ الْعَنْزُ أَوْ الطَّائُنُ: مَمَرْمَه‌کَه پَان

بِيْزَنَه‌کَه جَرْتِي لِي دَا ۵ پِيْزَمِي ۵

دَهْگوتَرِي: (هَو لَا يَسَاوِي عَفْطَةَ عَنَز)

ئَهو تَرِيْکِي بِيْزَن نَاهِيْني.

عَفَطَ الرَّاعِي بَغْمَه عَفْطًا: شَوَانَه‌کَه بَه

دَمَنگِيْک کَه‌مَوکُو جَرِيْ لِيْدان بِيْ

دَمَنگِي نَازَه‌لَه‌کَانِي دَا بُوْنه‌مُو دَمَرِيَان

بِکَاو رَايَان جَمِيْني.

عَفَطَ فُلَان بَشْفَتَه: فُلَانْکَه‌س بَه لِيُو جَرْتِي

لِي دَا.

عَفَطَ فِي كَلَامَه: بَه‌عَمَرْمِي فَسَه‌ی کرد

بَه‌لَام بَه زَمَانِيْکِي خَوَارُو نَارِپَه‌وان ۵

(هَو عَافِطٌ وَعَفَاطٌ).

هَفَّ عِفَّةً وَعَفَانًا: وَاْزِي لَه‌کَارُو گُوْفَتَارِي

نَارِپَه‌وا هِيْنا ۵ (فَهَر عَفَّ وَعَفِيْفَ) ۵ (ك:

أَعْفَ، وَأَعْفَاءَ) ۵ دَهْگوتَرِي: (هَم أَعْفَ

الْفَقْر) ئَه‌وانه ئَه‌گَه‌ر هه‌زَارِيْشِيْن سَوَال

ناکَه‌ن.

هَفَّ اللَّبَنُ عَفًّا: شِيْرْمَه‌کَه لَه‌گَوَانِي

نَازَه‌لَه‌کَه‌دا کۆبَه‌مُو.

أَعْفَهَ اللَّهُ: خَوْدَا بَه‌دَوُورِي کرد لَه

حَمَرَام و نَارِپَه‌وا.

أَعْفَتِ الشَّاةُ: مَمَرْمَه‌کَه چۆر چۆرِه شِيْري

لهگوانیدا کۆکردموه.

عَفَّه: شیری که می دهرخوارد دا.

إِعْتَفُ: به مانا (عَفَّ) دی.

تَعَفَّ: به مانا (عَفَّ) دی ۵ بهزۆره ملی

پاکداوینی و کارو گوشتار باشی

بهسهر خۆی دا هینا ۵ شیری که می

خواردموه.

إِسْتَعَفَّ: به مانا (عَفَّ) دی.

العُفَّاء: چۆره چۆره شیر که لهگوانی

ناژه له کهدا کۆدمبیتهوه پێش ئهوهی

زۆر بی ۵ یان پێش دۆشینی.

الْعُفَّة: ماسی بچکولهی سپی روت.

الْعِفَّة: وازهینان و دورکهوتنهوه له

ههرشتیک نارهباب ۵ دواپی تایبهت

کراوه بۆ داوینپاکی و شهروال پاک.

الْعَفِيفَةُ: نهو ئافرمهتی رهوشتی

داوینپاکی ههیهو لهکاری نارهبوا

خۆی بهاریزی ۵ ئافرهتی خاتون و

رهنگ ژن.

عَفَقَ فلان عَفَقًا: فلانکەس زۆری هاتووچۆ

کرد بهبی هوده کهمیک نوستو

بهخه بهر هاتو پاشان نوستهوه.

عَفَقَ فلاناً بالسوط: به قامچی له

فلانکەسی دا.

عَفَقَ الشَّيْ: شته که می کۆکردموه.

عَفَقَ العمل: کاره که می به خراپی نهجامدا.

عَفَقَ العازفُ الوتر: موسیقا ژهنه که

دهستی لهو تههرمکان توند کردو بههیز

پهنجهی پیدانا.

أَعَفَقَ: زۆر هاتو چوو بهبی سود ۵ یان

بهبی نیش هاتو چوو.

عَافَتَهُ مُعَافَاةً وَعِفَاقًا: موعالهجهی کرد

۵ فیلێ لێ کرد.

عَافَى الذَّنْبُ الغنم: گورگ کهوته ناو

مههرکهو تهفرو تونای کردن.

عَفَقَ الغنم: مههرکه می بهسهر یهکدا

دایهوه، تیکی کردنهوه خری کردنهوه.

إِعْتَفَقَ الشَّيْ: شته که دوا ی هه لچون و

راست قامهتی، چۆمایهوه، خوار

بۆوه.

إِعْتَفَقَ القَوْمُ: خه لکه که به شمشیر

لێکیان دا، شه ره شمشیریان کرد.

إِعْتَفَقَ الأسدُ: شیرکه بۆ نیچیرمه که

کهراپهوهو گرتی.

إِنْعَفَقَ فِي حَاجَتِهِ: دهستی به کاره که می

کردو خیرا نهجامی دا.

تَعَفَّقَ: په نای بۆ برد.

إِلْعَفَاقُ: (رجل معفاق) پیاوێکه زۆر

دیدهنی دهکا، ههر دی و دهچی.

عَفِكَ عَفْكَاً وَعَفْكَاً: زۆر گیل و نهحمه ق

بوو ۵ (فهر عَفِكَ وَعَفِيكَ).

عَفَلَ الكبش عَفْلاً: دهستی له سمت و گهل و

گونی بهرانه که دا بۆنهوهی بزانی

قهلهوه یان نا.

عَفِلَتْ الْمَرْأَةُ أَوْ النَّاَقَةُ عَفْلًا: شَتِیْکى خړپ
له منډالډانى ټاڅرته که هاته
د مرموه، يان له هينى خوشتره که
هاته د مرموه، به زړورى هاتنه
د مرموهى نهو شته دواى منډلېوون
دمبى، نه م حالته توشى ټاڅرته
شوو نهمکړدو نابى.

عَفَلَ الرَّجُلُ: پياو مکه شتِیْکى خړپى له
کوم هاته د مرموه وکړو هیلکه وایه (ه فهر
أَعْفَلَ وَهِيَ عَفْلَاءٌ) (ک: عَفَلَ).
عَفَلَ: نهو شته خړپى له شهرمگای
ټاڅرته که هاته د مرموه به داخلکردن
پوکا نډیه وه.

الْعَافِلُ: نهو که سى له سهر پوڅاکى
درېز موه پوڅاکى کورت له بهر بکا.
العَفْلُ: بهزى ناو گهل و گونى بهران و
نازهلې لهو جوړمیه، ههرکاتى
چېوډار وېستى بزائى ټاخو نهو
حه یوانه قه لهوه يان نا دمست
له گهل و گونى لارېنى بهرانه که ددها
ه هیله تيلماسکى نیوان گونى پاش و
هينى پېشه وه.

العَفْلُ: شَتِیْکى خړپه وکړو هیلکه گون
له منډالډانى ټاڅرته و هينى خوشتر
دېته د مرموه بهرته هیلکه گونى
پياو ه جارى واش دمبى نهو شته
خړپه له گونى پاشه وهى پياو دېته

د مرموه وکړو هیلکه ی ناسایى وایه.

العَفْلَاءُ: ټاڅرته که (بېلا ماناکه) ی
تهنگ بى به هوى ناوساوى و
نه ستورېوونى دیوارى پېرېوې
ناو موهى.

العَفْلَةُ: فیتکه يان میتکه بېلا مانه
ټاڅرته ه شتِیْکى خړپو هیلکه ییه له
منډالډانى ټاڅرته يان شهرمگای
خوشر يان کونى پاشه وهى پياو
دېته د مرموه.

عَقَنَ الشَّيْءُ عَفْنًا: شته که ی رانواندو
بهره وهى دا بونډه وهى بترش و بؤگه ن
بکا.

عَفِنَ الشَّيْءُ: شته که گؤړاو بؤگه نى کرد ه
(فهر عَفِنَ وَ عَفِين).

أَعْفَنَ فُلَانٌ: فلانکه س پېستى قه لش
قه لش بوو.

اعْفَنَ الشَّيْءُ: شته که ی به خرابى و بى
که لکى که و ته دمست.

عَفَنَ الشَّيْءُ: شته که ی خراب و بؤگه ن
کرد وای لى کرد به که لکى هېچ
نه یهت.

تَعَفَّنَ الشَّيْءُ: شته که گؤړاو بؤگه نى
کرد.

العَفْنُ: رومگى فوترپیه دمبېته هوى
بؤگه نېوونى شتى تر.

عَفَا الْأَثْرَ عَفْوًا وَ عَفْرًا: شوېنه که نه ما،

شوینمهواری کوژایهوه ۵ دمگوترئ: (عفا

أثر فلان) شوینمهواری فلانکس نهما
کوژایهوه .

هَفَا الشَّيْءُ: شتهکه گوم بوو دهار نهما.

هَفَّتِ الْأَرْضُ: زهویهکه پومهکی زوری لی
پواو داپوشرا.

هَفَا الْمَاءُ: ناومهکه صاف بوو هیج شتیکی
تری تیکهه نهبوو لیلی بکا.

هَفَا الرِّيحُ الْأُثْرَ: پمسهبایهکه
شوینمهواریهکه پپرکردهوه، کوژاندیهوه.
هَفَا الشَّيْءُ: شتهکهکی زورکردو دریژی
کرد.

هَفَا فلاناً: هاته لای فلانکس داوای
بهخششو یارمهتی لی کرد.
هَفَا له بآله: نهوهی له پیداویستی خوئی
زیاد بوو دای بهنهوه.

هَفَا عن ذنبه وعنه: لیلی خوش بوو، چاو
پوشی لی کرد ۵ لهسمر تاوانهکهکی
سزای نهدا.

أَعْفَى فلان: زیادهی خوئی پیدای نهوهی
له پیداویستی خوئی زیاد بوو دای
بهنهوه.

أَعْفَى المريض: نهخوشهکه چاک بؤوه.

أَعْفَى فلاناً: قهرزمهکی له فلان
داگرتو داوای لی نهکردموه ۵
موحاسبهیی نهکرد.

أَعْفَى الله: خودا فلانکسی له بهلاو

ناخوشی پاراست.

أَعْفَى الرجلُ: بهشی پیاوهکهکی دا،
بهخششی دایه.

أَعْفَى الشَّعْرُ: موومکانی هیشتنهوهو
نهپتاشی ۵ لهجه دیسدا هاتووه
دهلی: (قصوا الشوارب وأعفوا
اللحي) سمیل کورت بکه نهموه و پش
بهیلنهوه.

عافاه الله معافاةً وعفاءً: خودا له
بهلاو نهخوشی رزگاری کردو لهش
ساغی پیدای.

عافت الدولة فلاناً من الجندية: دهولمت
فلانکسی له نهمرکی سهر بازی
مهروه خس کرد عهسکهری پی
نهکرد.

عَفَى الحيرانُ: نازه نهکه مووی دریژ
بوونو زور بوون.

عَفَى فلانُ الشَّعْرَ: فلانکس مووی
جهستهی هیشتنهوه.

إِعْفَاهُ: هات بولای داوای بهخششی لی
کرد.

إِعْفَتِ الْإِبِلُ الْبَيْسَ: حوشترمهکه به
لیومکانی پوشو بهلاشهکهکی له گل و
خولهکه جیاگردموه و خواردی.

تعافى فلان: فلانکس چاک بؤوه.

تعافى الشَّيْءُ: وازی له شتهکه هیئا.

تعَفَى الشَّيْءُ: شتهکه لاجوو نهما.

إِسْتَعْنَى مُكَلَّفُهُ: داوای لی کرد
نمرکه که می له سر لایه ری.

إِسْتَعْنَى الْإِبِلُ الْيَبِسَ: حوشرمه که به
لجی پلو پوشه که می له گل و
خوله که جیا کرده و خواردی.

الْعَافَى: پیشما ۵ نمو که سهی ده چی
بؤ سر بیرو کارزاو ۵ میوان ۵ هر
که سیك داوای به خشش و یارمه تی
بکا.

الْعَافِيَةُ: تهنیدوستی تهواو ۵ میوان ۵
داواکاری به خشش و یارمه تیدان ۵
داواکاری بژنوی و خوراک ۵
هله و مدای خواردمه نی چ نادمیزاد
پان زیندموری تر.

الْعَفَا: ولاتی که دیاردهی
فهرمان پوایی و پاشایه تی تیدا
نمی، ولاتی بی میرو حاکم بی.
الْعَفَاءُ: ههوتان و تیدا چون ۵ گل و
خول ۵ باران ۵ سپیایی جاو ۵
الْعِفَاءُ: خوری و موی درنزه و مویو ۵
پهری درنژ ۵ هزی درنژ.
الْعِفَاءَةُ: پهری پوئی نه عامه که
درنژین.

الْعَفَاةُ: شتی چاک و باش له هر
جوریک بی ۵ که می مه نجه ل بنگرو
بهرماوهی شوربا.

الْعَفْوُ: مال و سامانیك زیاد بی له
بژنوی پیویست ۵ قورئان

دمهرموی: ﴿وَسَأَلْتُكَ مَاذَا يُفْقِرُونَ
قُلِ الْفَقْرُ﴾ ۵ بهرماوهی ناو خورمه وه
۵ ناویك زیاد بی له ناو خورمه وه
بهناسانی دهست بکه می ۵ باشرین
کالا له هر جوریک بی ۵ چاکه و
پیاوه تی ۵ زهوی زاریك چول بی و
که می تی نه چووبی و شوینه واری
که می لی نه بی ۵ (ك: عِفَاءُ وَاعْفَاءُ).

الْعَفْوُ: که سیك زور لیجورده بی، لی
خوشبوونی زوربی ۵ قورئان
دمهرموی: ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَفْوًا
غَفُورًا﴾.

عَقَبَتِ الْإِبِلُ: حوشرمه که له
له ورگایه که وه چووه ناو
له ورگایه کی تر.

عَقِبَ فُلَانٌ عَلَى فُلَانَةٍ: فلانکهس فلان
نافرمتی ماره کردوه دوی نه وهی
بیومژن بوو، له ژنر نیکاحی میردی
په که می نه ما.

عَقِبَ فُلَانٌ فُلَانًا عَقْبًا: فلانکهس دوی فلان
که وت و به شوینی دا هات ۵ زمبری له
پاژنه پیی دا ۵ به ژنی و متهری که مان
شته کی دا.

عَقِبَ الثَّبْتُ: رومکه که لاسکی باریك و
که لاکه ی زمرد بوو.

عَقِبَ فُلَانٌ: فلانکهس پاژنه ی پیی نیشا.
اعقب الرجل: پیاوه که مندالی له پاش

جیما.

أَعْقَبَتِ الْإِبِلُ: حوشرمه که له

لهورگایه کهوه گواستیتهوه بو

لهورگایه کی تر.

أَعْقَبَ الْأَمْرُ: سهرمنجای کارمه که

بهسوود بوو.

أَعْقَبَ بَيْنَ الشَّيْنَيْنِ: نهو دوو شتهی یهک

بهدوای یهکدا هیئان.

أَعْقَبَ عَنِ الشَّيْءِ: له شتهکه گهراپیهوه ه

ژیوان بووه.

أَعْقَبَ فُلَانٌ فِي الرَّاحِلَةِ وَالْعَمَلِ وَغَيْرِهِمَا:

فلانی کرده پاشکو.

أَعْقَبَ فُلَانًا بِأَحْسَانِهِ: پاداشتی خیری

فلانکسی داپیهوه.

أَعْقَبَ الطَّائِفُ فُلَانًا: دم دهمو جارجار

شیتیهکه بو فلان دمگه پیتیهوه، همر

دهمه ناده مییک کابرا تووشی

حالمتهی شیتی دمبیتیهوه.

عَاقَبَ بَيْنَ الشَّيْنَيْنِ: نهو دوو شتهی یهک

بهدوو یهک دا هیئان.

عَاقَبَ فُلَانًا: بهدوا فلانکسدا هات.

عَاقَبَ فُلَانًا فِي الرَّحْلَةِ وَالْعَمَلِ: له

سهرمرو کردومهدا شوین فلانکس

کهوت.

عَاقَبَ فُلَانًا مُعَاقِبَةً بَذْنِهِ: به گویرهی

کاره خراپه کهی سزای فلانکسی

داپیهوه.

عَاقَبَ فُلَانٌ: شوین مافی زهوتکراوی

خوی کهوت بوئیهوهی مافه کهی

بسیئیتیهوه.

عَقَّبَ فُلَانٌ فِي الصَّلَاةِ: دوی نهنجامدانی

نوئیز دانیشتهو مایهوه چاوهرپی

نوئیزکی تری کرد.

عَقَّبَ فِي الْأَمْرِ: پارا بوو له دریزه پیدانی

کارمه کی.

عَقَّبَ عَلَى فُلَانٍ: هیرشی کرده سهر

فلانکس و به نارموا ناوی زپاندو

عهیب و ههلهکانی دهرخستن.

عَقَّبَ: گهراپیهوه سهری و ناوپی لی

داپیهوه ه فورئان دهفرموی: ﴿وَلَّى

مُذْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ﴾.

عَقَّبَ الْقَاضِي عَلَى حُكْمٍ سَلَفِهِ: دادومر

برپاری دادومری پیتش خوی گوئی

پیتنه داو ههلی و مشاندومه ه فورئان

دهفرموی: ﴿وَاللَّهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقِّبَ

لِحُكْمِهِ﴾.

عَقَّبَ فُلَانًا: بووه جی نشینی فلان.

عَقَّبَ فُلَانًا حَقَّةً: مافی فلانکسی

دواخت.

عَقَّبَ الشَّيْءُ: شته کهی بهتیل سیرمه

شته که دا ه شتیکی تری هیئایه

شوینی شته که.

عَقَّبَ الْجِيْشُ: ههندیکی له سوپاکه

گیراپیهوه و ههندیکی لی ناردن.

إِعْتَقَبَ الْقُرْمُ عَلَيْهِ: خه لکه له سهر نهوه

کۆمهکی يەکتريان کرد.

لَيَكُولِيْنَهُوَي دمر باره‌ی کرد،

إِعْتَقَبَ مِنْ كَذَا نَدَامَةً: له‌وه په‌شیمانی

فلانكەسی له‌سەر تاوان سزادا.

بۆ مايه‌وه.

تَعَقَبَ عَوْرَةَ فُلَانٍ أَوْ عَثْرَتَهُ: له‌عه‌یبو

إِعْتَقَبَ الرَّجُلُ: پیاوهمه‌ی به‌ند کرد.

عاری فلانكەسی کۆلیه‌وه‌و هه‌له‌و

إِعْتَقَبَ الْبَائِعُ السَّلْعَةَ: فرۆشیار کالاکه‌ی

کاره‌ ناشیرینه‌کانی شی کردنه‌وه

نه‌دایه‌ کڕیار بۆنه‌وه‌ی پارمه‌که

بلاوی کردنه‌وه.

وهرگرئ.

إِسْتَعَقَبَ مِنْهُ خَيْرًا أَوْ شَرًّا: له‌جیاتی

إِعْتَقَبَ فُلَانًا: بوو به‌جینشینی فلان،

فلان شت خێرو بێریان شه‌پرو

دوای نه‌و هاته‌ سه‌ر ته‌خت.

نه‌گه‌یه‌تی لیوه‌ ده‌ست كه‌وت.

إِعْتَقَبَ الْقَوْمَ الشَّيْئَ: خه‌لكه‌که

إِسْتَعَقَبَ فُلَانًا: به‌ دواداچونو

شته‌که‌یان خسته‌ به‌مرباس‌و

لَيَكُولِيْنَهُوَي دمر باره‌ی فلان کردو

لَيَكُولِيْنَهُو.

هه‌ولێ دا عه‌یبو عاری تییدا

إِعْتَقَبَ فُلَانًا خَيْرًا أَوْ شَرًّا بِمَا فَعَلَ: به‌

بدوژێته‌وه.

گوێژه‌ی کرده‌وه‌ی چاک یان خراپ

الْأَعْقَابُ: نه‌و له‌ته‌ سواله‌تو شته

پاداش‌و سزای فلانكەسی په‌چاو

وردانه‌یه‌ ده‌خړێته‌ نیوان درزی نه‌و

خشتانه‌ی دیواری په‌ هه‌له‌چندری

بۆنه‌وه‌ی دیواره‌که‌ چاک کون برپی‌و

تَعَاقَبَ الشَّيْئَانُ: نه‌و دوو شته‌ يه‌ك

یه‌گتر بگرئ.

له‌دوای يه‌ك هاته‌ کایه‌وه.

التَّعَاقُبُ: (التعاقب القمى) له‌بواری

تَعَاقَبَ الْقَوْمُ فِي الشَّيْءِ أَوِ الْأَمْرِ:

زانستی روه‌گناسیدا گه‌شه‌کردنی

خه‌لكه‌که شته‌که‌یان به‌نۆبه‌و يه‌ك

هه‌موو نه‌ندامه‌کانی پوه‌که

له‌دوای يه‌ك گرته‌ نه‌ستۆ.

له‌په‌گه‌وه‌ تاسه‌ره‌ تۆپه‌ی لقو

تَعَاقَبَ الْقَوْمُ عَلَيْهِ: خه‌لكه‌که له‌سه‌ری

گه‌لاکانی.

كُوكَ بُوون و یارمه‌تی يه‌كتريان دا

بۆ نه‌ه‌جامدانی.

الْعَاقِبُ: کۆتایی‌و خاتیمه‌ی شت ه‌ه‌ر

تَعَقَبَ فُلَانٌ بَحْرًا: فلانكەس جار دوای

شتێك دوای شتێكی تر بێ یان

ببێته‌ جێ نشینی ه‌ نه‌و كه‌سه‌ی

ده‌بێته‌ جینشینی گه‌وره‌ بپاو له‌

تَعَقَبَ فُلَانًا: شوێن فلانكەس كه‌وت

پله‌و پایمه‌دا ه‌ پاداشی چاکه‌.

العقاب: هه‌ئۆ، یان دالاش ۵ بالتندیمکی
گۆشت خۆرو چنگ قهوییه دمنوکی
کوریتو کهوانه‌یه ۵ زۆر چاو تیزو
دوور بینه ۵ له په‌ندی پێشیناندا
هاتوو ده‌لی: (ابصرُ من عقاب)
فلانکەس له دالاش چاو تیزترو
دوربینتره ۵ (ك: عَقْبٌ وعقاب).

العقب: کوتای شت و خاتیمه که ی ۵
 هورنان دم‌مروئ: ﴿هُوَ خَيْرٌ نَوَابَا
 وَخَيْرٌ عُقْبَا﴾ ۵ دمشگوترئ: (سافرت
 في عقب الشهر) کوتای مانگ
 سه‌مروم کرد ۵ (عقب الجمال)
 شیوه و شیوازی جوانی.

المَقَبُ: نهو ږمگه نهستورو پته وهی
جهستهی حه یوانه که ژبی که وانو
نامیری موسیقی ای دروست دمکری
ه (ک: أعقاب).

العقب: پازنه بی ۵ نیسانی پازنه بی
که گهورترین نیسانی قاجه ۵
کوتایی و خاتیمه ی شت ۵ مندا،
مندالی پیاو که دواخوی له
ژیاندا بی ۵ (ک: أعقاب) ۵ دهگوتری:
(جاء عَقِبَهُ وَبَعَقَهُ) دوا نهو هات ۵
(رجع علی عقبه) بهرپنگای خویدا
گهراپموه ۵ (وَطَنُوا عَقِبَ فُلان) به
شوین بیی فلاندا رویشتن ۵ (فلان
مُوطًا الْعَقِب) فلانکس شوینکهموتوی
زوره.

الْعَبْدِي: قِيَامَتِ ۝ گهراڻهه بۆلای
خودا ۝ کۆتایی هه موو شتێک و
خاتیمهی ۝ پاداشتی کار.

الْعُقْبَةُ: كۆتايى شىتو خاتىمەى ۋە
نۆرمو بەدەل ۋە ئەو شىرىنى و شتەى
دوای نان دەخورى ۋە شۆرپا و
جېشتى تر كە لەمەنجهلى
خوازادا دىمىرتەو و بۆ خاومنى
مەنجهلە خوازادەگە ۋە شىۋەو
شىۋازى جوانى ۋە دىشگوتىرى: (فلان
ما يفعل ذلك إلا عقبه القمر)
فلانكەس ئەو كارە ناكە مەگەر
كۆتايى مانگ.

العَقَبَةُ: کاری قورس و کۆسپی گهوره ۵
(ك: عِقَاب).

الْعَرَبُ: نه و که سه به له کاری باشد
ده چیده جی گای به کیکی پیش
خوی.

العُقُوبَةُ: سزای تاوان ه (ك: عقوبات).
 الْعُقَيْبُ: همر شتیک دوی شتیکِ تر
 بی و بیٚته حی نشینی.

المُعْتَبُ: سزادھر ۵ تُولہ سین۔
المُعْتَابُ: نافرمتیک عادمتی وایی کوپی
بئی دواپی کچی بی۔

المُعْتَب: كۆتايى پۇرۇ دەمەو ئىۋارە ۵
دەمگوترى: (جاء فسلان مُعْتَباً)
فلانكەس ئىۋارە ھات.

الْمُعْتَبَاتُ: فریشته‌ی رُوژو شهو که
خودا داپناون کردموه‌ی چاکو
خراپ‌ی به‌نده‌کان بنووسن ۵
کاروباری که پییان سپی‌دراوه
نه‌نجامی بدمن وه‌جبه وه‌جبه‌ن و که
فریشته‌ی شهو هاتن فریشته‌ی رُوژ
بهرز دمبه‌وه ۵ قورئان دمفهرموی:
﴿لَهُ مُعَقَّبَاتٌ مِّنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ
يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ﴾ ۵ ته‌سبیحات
که جوړه‌گانی به‌دوای په‌کدا
ده‌گوترین.

الْيَعْقَابِيَّةُ: تاقمیک‌ی نه‌صرانین شوین
که‌وتووی (يعقرب البراذعي)ن نهم
یاقوب ناوه له چمرخی شه‌شه‌می
زایینی دا له ولاتی شام دا ژیاوه،
برپوایان به‌یه‌کیه‌تی (لا‌هوت و
ناسوت) هه‌یهو پییان وایه نهم دوو
شته په‌ک سروشتیان هه‌یه.

الْيَعْقُوبِيَّةُ: به‌مانا (اليعاقبة)دی ۵ بیرو
باومړی یاقوبیه‌کان.
تَعَقَّبَهُ: شوینی که‌وت.

الْمُعْتَبَرُ: کاری قورسو کووسی گران ۵
باشماوه‌ی نه‌خووشی ۵ باشماوه‌ی
دوژمنایه‌تی، یان دل‌داری ۵ نه‌و
که‌فو لیکه‌ی له ناکامی له‌رزوتادا
له‌سمر لیو دمرده‌که‌وئ ۵ (ک:
عقایل).

الْعَقَابِيلُ: به‌لاو کاره‌سات.

عَقَدَ السَّائِلُ: شله‌مه‌نیه‌که به‌ستی، په‌ق
بوو جا یان به‌هوی ساردی یان گهرمی
۵ گوټوک که دوایی دموړئو له
شوینه‌که‌ی به‌رو بووم دپته ناراوه.
عَقَدَ لِفُلَانٍ عَلَى الْبَلَدِ: فلان‌که‌سی کرده
فهرمان‌پروای ولات.

عَقَدَ الْحَبْلُ: گړنی له‌حبه‌له‌که دا.
عَقَدَ نَاصِيَتَهُ: ناوچه‌وانی گرز کردو خوئی
ناماده گرد بو شهر.

عَقَدَ طَرِيْقَ الْحَبْلِ وَغَرَهُ: هه‌ردوو سه‌ری
حبه‌له‌که‌ی به‌یه‌که‌وه گړئ‌دا.

عَقَدَ الْبِنَاءُ: به‌ردی دیوار‌که‌ی به‌یه‌که‌وه
لکاندن به‌جوړنک په‌کتری بگرن و
دیوار‌که‌خوړاگر بی ۵ به‌شیوه‌ی
که‌وانه‌یی بینا‌که‌ی دروست کرد.

عَقَدَ التَّاجُ فَوْقَ رَأْسِهِ: تاجی له‌سهرنا،
تاجی به‌سمری خو‌یه‌وه شه‌ته‌ک دا.

عَقَدَ الْبَيْعِ وَالْيَمِينِ وَالْعَهْدُ: مامه‌له‌که یان
سویندمکه یان به‌لینه‌که‌ی دوپات
کردموه و سووربوو له‌سمر نه‌نجامدانی
۵ قورئان دمفهرموی: ﴿وَلَكِنْ يُوَاخِذُكُمْ
بِمَا عَقَدْتُمُ الْإِيمَانَ﴾.

عَقَدَ الْقَسْلُ: هه‌نگوینه‌که‌ی شل
کردموه و تواندیه‌وه.

عَقَدَ الْكَلَامُ: قسه‌که‌ی چه‌واشه کرد
وای ئی کرد مانا‌که‌ی باش
دمرنه‌که‌وئ و به‌ناسانی نه‌زاندرئ.

إِعْتَقَدَ الشَّيْءُ: شتهکه رهق و پتهو بوو ۵

بوو.

دمگوترئ:

تَعَقَّدَ السَّحَابُ وَقَوْسُ قَزَحٍ فِي السَّمَاءِ:

ههورمکه له ناسمان چين لهسمر

چين ووستا ومگوو چینی دیوار پان

شوڤه زېږینه ومگوو دیواری

کهوانه یی خوۍ نواند.

تَعَقَّدَ الشَّرَى: گلکه رهق ههلات و رهق

بوو.

تَعَقَّدَ الْإِخَاءُ: برابره تیه که پان دامه زرا.

تَعَقَّدَ الْكَلَامُ: کهلامه که گریو گولی

تییدا پهیدا بوو بههوی خراب

پېزکردنی وشهکان، پان هه بوونی

تدمومز لهسمر ماناکه ی.

التَّعْقِيدُ: بهلای زانایانی زانستی

بهیان هوه پیکه خستنی کهلامه

بهشیومه که ماناکه ی ناشکرا نه بی ۵

بهمه دمگوترئ تهعقیدی لهفزی ۵

نه گهر تهعقیده که بههوی

مه جازیکه په یومندی دوورو

کینایه کی دووره لزوم بوو نهوه پی

دمگوترئ تهعقیدی معنهوی.

العَقْدُ: دیواری کهوانه یی بی، عه گادیمی

بی ۵ عه هـ دو پهمان ۵

پیکه وتنامه ی نیوان دوو لایهن ۵

ومگوو گریبهستی نیوان کړپارو

فروشیار ۵ نیوان ژنو میړد ۵ ههروا

ناوه بو هه موو گریبهستی کی

شامووری و سیاسی ۵ له ژماردا

إِعْتَقَدَ الْإِخَاءَ بَيْنَهَا: برابره تی و

دوستایه تی له نیوانیاندا چه سبا.

إِعْتَقَدَ الْحَبْلَ وَغَرَهُ: حبله که ی گری دا.

إِعْتَقَدَ التَّاجَ فَوْقَ رَأْسِهِ: تاجی لهسمرنا،

تاجی لهسمری خوۍ قایم کرد.

إِعْتَقَدَ الدَّرُّ: ملوانکه ی مرواری

هونی هوه، له مرواری ملوانکه ی

دروست کرد.

إِعْتَقَدَ فُلَانُ الْأَمْرَ: فلانکهس شته که ی

بهلاوه راست بوو لئی دنیا بوو،

دل و دروونی لهسمری دامه زرا.

إِعْتَقَدَ عَقَارًا: زموی و زارمکه ی لهسمر

خوۍ تابو کرد بوخوۍ دانا.

إِنْعَقَدَ: دامه زرا ۵ بو موتاومعه ی

(عَقْدَهُ) دمگوترئ:

إِنْعَقَدَ الْحَبْلُ أَوِ الْبِنَاءُ أَوِ الْيَمِينُ:

حبله که ی گری دا، باله خانه که ی

رابهست، سویندمکه ی دامه زرا.

تَعَاقَدَ الْقَوْمُ: خه لکه که پهیمانان

بهست و وادمو به نییان دا

بهیمه کتری.

تَعَقَّدَ الْخَيْطَ وَغَرَهُ: دمزمکه گری

خوارد، گری درا.

تَعَقَّدَ السَّائِلُ: شله مهنیه که رهق بوو.

تَعَقَّدَ الرَّمْلُ: لبه که په کتری گرت و رهق

بریتیه له خانیه دمیان تا دمگاته
 نهومد ۵ (ك: عقود) ۵ (صیغ العقود)
 نهو پستهو وشانهن كه
 گریهستمكهی پی دادمبهسری ۵
 ومكوو پستهی: (زوجك بنی فلانة)
 (بعثك مالی هذا).

العقد: دمزوویهكه موروی پی
 دهوونریتموه دگریته ملوانكه یان
 دستهوانه می مهچك ۵ (ك: عقود).
 العقد: گری ۵ نهو شوینیه گریهکی
 لی دمدری ۵ گریهکی لهسمر لی
 دمدری ۵ له بواری زانیاری
 روهکناسیدا شوینی دمركهوتنی
 چروزهو خونچهو گهلاپه لهسمر
 لاسك یان پهل تولهی درمختهكه
 دمردین ۵ له بواری زانیاری
 دمرووناسی دا دیاردمیهكه له
 خهموکیو كهبتهموه سهرهلهلهداو
 ههبوونی خوئی دهچهسپین ۵ له
 بواری جوگرافیدا یهكهیهكه بو
 مهزمندمکردنی مهسافاتی دهریاییو
 به میلی دهریایی دناسریو
 دریژیهمهکی (۱۸۵۲مهتره) ۵ گرتنی
 شتیك بهستنهموی ۵ كومهلو
 تافم ۵ نیمامی عهلی له وتاریكدا
 فهرمووی: (هذا جزاء من ترك
 العقد) نهمه سزای نهو كهسهیه

لهكومهل تار بویه ۵ فهرمانپروایی
 ولات ۵ زمان گیران و لائی كه زمان
 ومكوو پیویست ناتوانی وشهو
 پستهكان دمربری، قورشان لهسهر
 زمانی چهزرمی موسا دمفهرموی:
 ﴿وَإِخْلُ عَقْدَةً مِّن لِّسَانِي، يَقْفَهُوا
 قَوْلِي﴾ ۵ همرچی نادمهیزاد
 خاومنداری بی ومكوو خانو و بهرو
 زموی و زارو كالا ۵ زمویهك لهومری
 زورو درمختی لی بی ۵ دمگوتری:
 (عَشْ إِبْلَكَ بِتِلْكَ الْعَقْدَةِ) وشترمكت
 لهو پارچه زمویهدا بلهموپنه ۵
 ههروا وشهی (عَقْدَةً) به مانا
 چهسپان و دامهزران و برانهوهو
 برپاردان دی ۵ قورشان دمفهرموی:
 ﴿وَلَا تُغْرِمُوا عَقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّى يَبْلُغَ
 الْكِتَابَ أَجَلَهُ﴾ ۵ دمشگوتری:
 (كُحِّلَتْ عَقْدُهُ) پقی نیشهوه.
 العقد النفسية: تهنگهزمیهك تووشی
 زیانی ههندی نادمهیزاد دهبی
 سهردمکیشی بو تیكچوونی
 دمروونی.
 العقد: بنکی زوبان، نهستورایی زوبان
 المقاد: بهمانا زیده پویی له گریدان دا
 دی ۵ دمزوو پیس، دمزوو فروش.
 العقید: له بواری شلهمنیدا مهبست
 شلهمنی خهسته ۵ پلهیهکی

سەربازىيە لە نىۋان پەلەي (مقدم) و

عەمىد دا.

العقيدة: بىرو باومر كە بگاتە پەلەي

دائىيەي و خاومر باومر مەكە شك و

گومانى تىدا نەمىنى ە لە بواری

نايىندا بىرىتييە لە بىرو باومر بەيى

گرددار وەككوو بپراو بوون بە

هەبوون و تاك و تەنھايى خودا ە

ناردنى پىغەمبەران ە (ك: عقائد).

العنقود: هيشوھ ترىو شتى وا.

المُعْتَد: بەمانا (العقيدة) دى.

المُعْتَد: شوينى گرىبەست ە شوينى گرى

ە دوخينى دمرپى و شتى وا.

المُعْتَد: هەرشتيك زۆر پەرگريو گۆل

بى قۆرت و چورتمى زۆربى ە قەسەي

پەر توپىكل و گريو گۆل.

المُعْتَد: جادوباز، نەو كەسەي گري

لەشت دەداو فوى ئى دىكا.

عَقَرَتِ الْمَرْأَةُ وَالرَّجُلُ عَقْرًا وَعَقْرًا: ژنو

پياومەكە نەزۆك بوون منداليان

نەبوو ە (فەر وھي عاقر).

عَقَرَ النخل عَقْرًا: دارخورماكەي لەسەرموھ

بىرى.

عَقَرَ الْإِبِلَ: قاچىكى حوشترەكەي بىرپەھە

بۆتەھەي بىكەوي و بتوانى سەرى بىرى.

عَقَرَ الْحَيَاةَ: ئاژەتەكەي سەر بىرى.

عَقَرَ السَّرَجَ وَالرَّحْلَ الظَّهَرُ: زىن و

كورتانەكە پەشتى و لاخەكەي بىرىندار

کرد.

عَقَرَ الْكَلْبُ الرَّجُلَ: سەگەكە مندالەكەي

گەست.

عَقَرَ الرَّجُلُ عَنْ حَاجَتِهِ: پياومەكەي لە نيازو

مەبەستەكانى لادا لىتى مەنەي کرد.

عَقَرَ الرَّجُلُ عَقْرًا: پياومەكە لە شوينى خۆي

مايەھە پاش و پىشى نەکرد، چونكە

ترساو حەبەسا، ھەروەكوو قاچى

بىرپى.

عَقَرَتِ الْمَرْأَةُ عَقْرًا: ئافەرەتەكە مندالى

نەبوو.

عَقَرَتِ الْمَرْأَةُ عَقْرًا: ئافەرەتەكە نەزۆك

بوو ە دىگوتري:

عَقَرَ الرَّجُلُ: پياوھەك نەزۆك بوو.

عَقَرَ الْأَمْرُ: كارەكە سەرنەنجامى نەبوو.

أَعْقَرَ الرَّحْلَ وَالسَّرَجَ الظَّهَرُ: كورتان و

زىنەكە پەشتى و لاخەكەي بىرىندار

کرد.

أَعْقَرَ اللَّهُ رَحِمَ الْمَرْأَةِ: خودا مندالەدانى

ئافەرەتەكەي تووشى دىمردىك کرد

توشى نەزۆكى بوو.

عَاقَرَ الْخَمْرَ: ھۆگرى ئارەق خواردنەھە

بوو وازى ئى نەھىنا.

عَاقَرَ فَلَانًا: پىشپىكى لەگەن فلاندا

کرد لە حوشتر سەرىپىندا بۆ

خۆدەرخستىن لەوھەدا ئاخۆ کاميان

سەخى ترە.

إِنْعَقَرَ ظَهْرُ الدَّابَّةِ: پشته و لآخه که
بریندار بوو.

إِنْعَقَرَ الْبَعِيرُ وَالْفَرَسُ: حوشرمه که حاجی
بردرابه و به شمشیر.

تَعَاقَرَ الرِّجْلَانِ: دوو پیاو که
پیشریکیان کرد له حوشر
سمر بریندا.

تَعَقَّرَ فَلَانٌ: به مانا (أَعْقَرَ) دی.

تَعَقَّرَ ظَهْرُ الدَّابَّةِ: پشته و لآخه که
بریندار بوو.

تَعَقَّرَ شَحْمُ النَّاقَةِ: به ز و پیوی
حوشرمه که کؤبوه و.

تَعَقَّرَ الْغَيْثُ: بارانه که بهرده وام بوو.

تَعَقَّرَ النَّبْتُ: رومکه که دریز بوو.

الْعَاقِرُ مِنَ الطَّيْرِ: نهو باندیهیه که
بهرو پوئی تووشی نه خوشی دمبن
ناهیلی باش برپوین ه هروا وشه
(العاقر) ناوه بو رومکی که له پیچی
(المركبة) رومکه کانی له بواری دهرمان
سازیدا به کار دهمیندری، نه رومکه
له ولاتی نه فریقیا زوره.

الْعُقَارُ: زموی و خانوبهره ه مولکی
نه گویندراوه ه (ك: عقارات).

الْعُقَارُ الْحَرُّ: مولکی بالفتسه ودها
سالانه بهری خوئی بدا.

الْعُقَارُ: له هه موو شتی که جوری
باشیهتی.

الْعُقَارُ: شهراب ه له هه موو شتی که
جوری باشی.

الْعُقَرُ: شوینکه، شوینه وار ودهو
شوینکه ی بهتی بهستنه و به حاجی
ولآخ و شتی واوه ه بناغهی هه موو
شتی که ه هویه گهل و هوز.

الْعُقَرُ: بناغهی هه موو شتی که ه

ناورمستی خانو ه هویه گهل و
هوز ه له وهری باش ه مارمی
ناهرت نه گمر به شوبه و هه له
خرایه بهرده ی بوکیه تییه و ه
جوانترین دپرمشیری چامه شیعر ه
(ك: أعقار) ه (بيضة العقر) یه کم
هیله که مریشک که دهیکا.

الْعُقَرُ: سهرمتای ناگر، یه کم دسته
چیلای ناگر که له ووه ناگره که
به هیز دمی و بلایسه دمه نی ه
دهرمانی که دمیته هوی دروست
بوونی زاروک له مندالدا ه (ك:
اعقار).

الْعُقَرَةُ: نه زوکی.

الْعُقَرَةُ: جوره مورویه که ناهرت هه لی
دمگری بونه وهی سکی نه بی، ناوس
نه بی ه دمگوتری: (امرأة عُقَرَة)
ناهرتی که مندالدا نی نه خوشه و
مندالی تیدا دروست نابی.

الْعُقَارُ: نهو که سه ی زور حوشر

سهریپرئ ۵ نهو گزو گياو
کهرستانه‌ی دهرمانیان لی پیک
دهمیتدرئ ۵ (ک: عقاقیر).

العقور: بۆ زنده رۆی له مانای
(عافر) دئ ۵ دهگوترئ: (کلب عقور)
سمگی درو مینگر ۵ (ک: عُقُر).

العقیر: سهربراو ۵ (ک: عقری) پیاویک
که نهزۆک بی مندالی نه‌ی.

العقیة: سهر برپاو له نیجیر و نازهلئ
تر ۵ قاجی برپراوه ۵ دمنگ ۵ (ک:
عقائر).

عقرب المکان والأرض: شوینه‌که،
زمویه‌که دووپشکی زۆری بوو.

العقرب: دوپشک؛ پیرۆیه‌که له پیری
(عمنکه‌بیات) و ژمه‌داره.

عقرب البحر: جۆره ماسیه‌کی
ده‌ریاییه و سهری گه‌وره‌یه و به‌سهر
به‌شتیه‌وه زنده بال و گه‌نده‌مۆ هه‌ن،
برپیکیان ژمه‌راوین ۵ بورجیکه له
بورجه‌کانی ئاسمان ۵ سیرمه جه‌رم و
پابه‌له جه‌رمی نه‌عله که قاجی تی
ده‌کری ۵ هه‌رپتی سهرمای زستان و
کوشنده‌ی ۵ (ک: عقارب).

العقارب: فیتنه و فیتنه‌جۆ.
عقربا الساعة: دووکلکی کاترمیر ۵
یه‌کیان سه‌عات و نه‌وه‌ی تریان
ده‌قیقه مه‌زنده ده‌کا.

العقرباء: دوپشکه مینه.

العقرباء: به‌مانا (العقرباء) دئ ۵
ئاسنیکي سهر گۆجان به‌ زین و
که‌ژاوه‌و کورتانه‌وه هه‌لده‌واسری
بۆنه‌وه‌ی دیمکه‌و شتی وای پینا
بکری.

العقربان: دوپشکه نیره.

العقرب: شتی جه‌ماوه‌و گۆجانی ۵
ئاده‌میزادی تیک‌سهرپاو و که‌ته‌و
زمیه‌للاح.

عَقَصَت المرأة شعرها: ئافرمه‌که هه‌رج و
هه‌زی خۆی گورزه‌ گورزه‌ کردن و لولی
کردن و گرینی دان بۆنه‌وه‌ی بار
به‌شکاوه‌یی و په‌ریشانی بگرن و
ئهمجار کردنیه‌وه، نالی ده‌لی:

﴿نمزدمه‌ای زولفت لهدوری گمنجی حوسنت حاريسه
حلقه حلقه چين به‌جین سهرتا به‌خواری گرتوه.﴾
يان قزى هه‌لۆیزنین و سهره داوی
قزمه‌کانی برده‌وه بۆلای بنکه
کانیان و هه‌ک هه‌نار خری هه‌لئان و
له‌پاشه‌سه‌ری یان له تۆقه‌سه‌ری
به‌ستنی.

عَقَصَ امره: کارمه‌کی خوارکردو
له‌په‌رپه‌وی خۆی لایدا ۵ جه‌واشه‌ی کرد.
هَقَصَ التيس ونحوه عَقَصاً: نیرییه قهرکه
شاخی بۆ دواوه که‌واوه بوونه‌وه.

عَقَصَت أسنان الرجل: ددانی پیاومه‌که بۆ
ناو ده‌می خواربوونه‌وه.

عَقَصَت أصابعه: په‌نجه‌ی پیاومه‌که

سواری په کدی بوون.

الْمَعْقَصُ: تیری خوار ۵ مقهست ۵ (ك):

معاقص).

عَقَصَ الرَّجُلُ: پیاوکه به خیل و رژد بوو،

پرموشتی ناشیرین بوو.

عَقَقَ الْعَقَقُ: قهله پشه که قراندی.

عَصَتِ الدَّابَّةُ: ولاخه که له کاتی

الْمَعْقُصُ: بالندمی که له پیږی

لیخوړپن دا له باتی نه ووی بهرمو

قهله پشه دمنډوک درېزو کلک

پیش برپوا پاشه و پاش کشایه ووه ۵

درېزه، عمره ب به نیشانه ی نه گېه تی

(فهر اعقص وهي عقصاء) (ك):

دزمانن.

عُقَص).

الْعَقَقَةُ: دمنگی قهله پشه، قره قری

الْعِاقَصُ: دمزیو که سمری پرچی پی

قهله پشه ۵ دمنگی کاغزی تازه و

دمبه سترئ (ك: عُقَص).

قوماشی تازه.

الْمَعْقَصُ: مله گده ۵ لمبه لانیکی قهباره

عَقَفَ الشَّيْءُ عَقْفًا: لاری کردموه، خواری

به ستو که پښکای پیدا پوشتنی

کردموه و چه مانندیه ووه.

نه بی.

عُقِفَتِ الشَّاةُ: مېرکه تووشی نه خووشی

عواقف بوو.

الْمِصْمَةُ: کومه له قزو پرچی

عَقَفَهُ: به مانا (عَقَفَهُ) دئ.

هه لوپزنراو وکوکراوه نه پشته

إِنْعَقَفَ الشَّيْءُ: شته که چه مایه ووه، خوار

سمریان له توهه سمر (ك: عَقَص

بؤوه.

وعقاص).

تَعَقَفَ الشَّيْءُ: به مانا (إِنْعَقَفَ) دئ.

الْعَصَّةُ: گرپی شاخی نازل ۵ (ك):

عُقَص).

الأعْقَفُ: چه ماوه و خوارم و بوو ۵

الْعَصَّةُ: کومه له لمبی قهباره به ستووه

دهگوترئ: (عرد أعقف) داری

که پښکای تیدا نه بی.

چه ماوه، ناسنی چه ماوه ۵ (طَبِي

الْمَعْقِصُ: رژد دمست قوچاو ته بیات

أعقف القرون) ناسکی شاخ چه ماوه.

زبرو رهوشت ناشیرین.

الْعُقَابُ: نه خوشیه که تووشی چوارپه لی

الْعِيصَاءُ: گده بچکوله ی نووساو

مېرو بزن دمی و قاچی خوار دمن.

به گده گه ورموه.

الْعَفَاءُ: ناسنیکه سهرنیکي

الْعِيصَةُ: به مانا (الْعِصَّةُ) دئ ۵ (ك):

خوارکراوه تهموهو شتی پی کیش

عقائص وعقاص).

دمکری.

الْمِعَاقِصُ: مېری شاخ خوارو خپج.

العُقَافَةُ: دارِیکه سهریکی چه ماومته وه

شتی پی کیش دمکری.

الْعُقُوفُ: (الصليب العُقُوف) صهلیبی

چه ماوه ۵ نه م شیوه صهلیبه ۴

شیعارو ئارمی نازیه کان بووه ۵

(القوسان الْعُقُوفان []): له بواری

چاپه مه نیدا نهو زانیاریه یان تیدا

دهنووسری که له دهقه نه صلیبه که

زیاده

عَقَّتْ أَنْثَى الْخِيَانِ عَقَقًا وَعِقَاقًا: نازه له

مییه که ناوس بوو.

عَقَّ الْبَرْقُ عَقًا: بروسکه که دهرکه وت.

عَقَّ فُلَانٌ: فلانکس موی پیشه سهری

منداله تازه له دایک بووه که تاشی

بوئه وهی عهقیقه ی بو بکا.

عَقَّ الْقَرْمُ بِسَهْمٍ: خه لکه که تیریان به

ناسمانه وه نا، روهو چهوا تیریان

هاویش و هگوو نیشانه یه ک بو

پازیبوون به خوین و مرگرتن و خوین

به ستنی کوژراوم که یان، واته: پازی

بوون له جیاتی نه وهی بکوژ بکوژنه وه

خوین و مرگرتن.

عَقَّ عَنْ وَلَدِهِ: نازه لیک سهربری له پوژی

چه وت می له دایک بوونی منداله که یدا،

چه وت می بو کرد.

عَقَّ ثَوْبَهُ: قوماشه که ی دادری.

عَقَّتِ الرِّيحُ السَّحَابَ: بایه که

ههورم که ی کرد مهو و بارانی ئی

باراند.

عَقَّ أَبَاهُ عَقًّا وَعُقُوفًا: نه زیه تی باوکی داو

سوکا به تی پی کردو چاکه ی له گه ن

نه کرد ۵ (فهو عَقَّ وَعَاقٍ وَعُقُوفٍ).

عَقَّ رَحِمَةً: سیله ی ره حمی بری په بوهندی

خزما به تی و که سایه تی بچراند.

أَعَقَّتِ النَّخْلَةَ أَوْ الْكُرْمَةَ: دارخورما که

یان دار میوه که قوناریان دهر کرد

واته: نه ماو و لقی تر له بته که یان

سهریان هه لدا.

أَعَقَّ فُلَانٌ: فلانکس بهرام بهر دایک و

باوکی خراپه ی کرد یان نه زیه تی

باوکی و دایکی و کهسانی تری دا.

أَعَقَّتِ الْمَرْأَةُ: نافرته که له سکی دا

منداله که ی قزی ئی روا.

أَعَقَّ الْمَاءُ: ناوه که ی تال کرد.

عَاقَهُ: پیچه وانه ی نهو جو لایه وه.

إِعْتَقَ السَّحَابُ: ههورم که بارانی

باراند.

إِعْتَقَ الْمُتَعَلِّقُ: پاساو هینه رموه که

دریژه ی دا به پاساو هینه رموه که ی

زیده پو یی کرد له بوارد وه.

إِعْتَقَ فُلَانُ السِّيفَ: فلانکس شمشیری

پاکیشا پوتی کرد.

إِنْعَقَ الثَّرْبُ وَالْغُبَارُ وَالسَّحَابُ:

قوماشه که در، ته پوت و توژه که

پهویه وه، ههورم که که لینی

تیکهوت و خوی سوک کرد.

إِنْعَقَّ الْبِرْقُ: ههوره بروسکه که

له ههورمه که دا بلاو بۆوه.

إِنْعَقَّ الرَادِي: شیوه که قول بوو.

إِنْعَقَّتِ الْعُقْدَةُ: گرێکه توند بوو.

الْعُقَاقُ: ناوی زۆر تال و تفت.

الْعَقُّ: به مانا (العاق) دئ هه موو

درزێک له لبه لآن و شتی تر ه

چالێکی درێژ و قول له زهوی ه

ناوی تال.

الْعُقُقُ: ههورمه بروسکه له پانتایی

ههوردا که هه موکوو شمشیری

بریسکه دار شوعلهی درێژ بێتهوه ه

مندالێک نه زههتی باوک و دایکی

بنا.

الْعِقَانُ: (عِقَانُ الْكُرُومِ وَالنَّخِيلِ) نهو

قوناو و دهمانهی له بنکی دار میو

و دارخورما دهنه دهر.

الْعَقَّةُ: چالێکی قول له زهوی ه ههوره

بروسکه که به پانتایی ناسمان درێژ

دمیتهوه.

الْعُقُقُ: نازهلی ناوس ه (الأبلق العفوق)

دهونهی شتی که که نه بی و هه موکوو

تههیری هه نهقاو شاری جابولقا ه

چونکه (الأبلق) به نهسپی نیڕ

دهگوتری دپاره نهسپیش ناوس نابێ

ه دهگوتری: (کلفتی بیض الأنرق

والأبلق العفوق) داوای هیلکهی

حوشتر و نهسپی ناوسم ئی دهکهی ه

(ك: عَقَقَ وَعِقَاق).

الْعُقُقُ: دوزمنی دوور ه نهوانهی ههتهی

سیلهی پهحم دهکهن.

الْعَقِيقُ: ناھیق، بهردیکی سووره له گهژ

نالتون به گاردی بۆ خشل، نه م جوړه

ناھیقیه له ولاتی په مهن و

که نارمهکانی دهرای سپی ناوهراس

دهست دهکهون ه شیوی قول که ناو

له گۆندا دایه پهبی و بوو بێته ههم ه

موی بێچو که له سکی دایکیدا لێی

پوابن.

الْعَقِيقَةُ: موی سهری بێچو که له سکی

دایکیدا لێی پوابن ه هه یوان

سه ربهین بۆ پۆزی ههوتهمی

له دایک بوونی مندال (هه وتم) ه

پوناکایی ههوره بروسکه که بۆ

ماوه مکی کهم له ناسماندا

دهمینتهوه ه شیوی درێژی قول

له زهویدا ه (ك: عَقَاق).

الْعَقَاقُ: شمشیری بریسکه دار که هه موکوو

ههوره بروسکه دهموشاندنهموی ئی

به دی دئ ه دهگوتری: (سَلَوُ عَقَاق

کال عَقَاق) ه شمشیر له کالان راکێشن

وهه موکوو بروسکه بریسکه یان بی.

هَقْلٌ عَقْلًا: شتهکانی وهه موکوو ههقیقهتی

خویان زانی.

عَقَلَ الغلامُ: مندا که پیگهی و چاکه و

خرابهی لیک جیا کرده و دهگوتری:

(ما فعلت هذا مذ عقلت) لهومتای

دهست و دوی خوم ناسیوه شتی و ام

نه کرد ووه.

عَقَلَ اليه عقلاً وعقراً: په نای پی برد و

خوی تیدا فایم کرد.

عَقَلَ الظلَّ عقلاً: سیبهر که هه لکشانه ووه

کوبوونه ووه له کاتی نیومر ودا.

عَقَلَ الشيءَ: شته که ی وده کوو حقیقه تی

زانی.

عَقَلَ البعيرَ: دهستی حوشرمه که ی به

نهستورایی پشت نه ژنویه ووه به حه بل

شته که دا بوئه ووه ی به بیخ دراوی

بمینیته ووه.

عَقَلَ الرجلَ: باشقوی هینایه پیا وده که و

به زمویدا دا.

عَقَلَ فلاناً عن حاجته: فلانکه سی له

پیویستیه کانی مهنع کرد.

عَقَلَ القتلَ: خوینی کوژرا وده که ی دا.

عَقَلَ الدواءَ البطنَ: دمرمانه که

سکچونه که ی راگرت دوی نه ووه کابرا

سکی دهجوو سکچونه که ی راوهستا.

عَقَلَ فلان فلاناً عقلاً: فلانکه سی له فلان

عافتز بوو.

عَقَلَ البعيرَ ونحوه: حوشرمه که قاجی تی که

گیران قاجی لیک دان فهیزمن بوو و

(فهر أعقل وهي عقلاء).

عاقَلَهُ: له عهقل و نه زمووندا

پیشپر کییان کرد.

عَقَلَ الكرمَ: دارمی وده که بهر سیله ی

دهر کرد.

عَقَلَ فلاناً عن حاجته: فلانکه سی له

پیدا وپیستیه کانی مهنع کرد.

عَقَلَ فلاناً: فلانکه سی ناقل کرد.

إِعْتَقَلَ بطنَهُ: گهده ی گیرا، سکچونی

نه ما.

أَعْتَقَلَ لسانَهُ: زمانی گیرا.

إِعْتَقَلَ من دم فلان: له جیاتی خوینی

فلان مالی وهرگرت.

إِعْتَقَلَ فلاناً عن حاجته: فلانکه سی له

پیدا وپیستیه کانی مهنع کرد.

إِعْتَقَلَ الشرطةَ أُلُتْهُمْ: پولیس

تومه تبارمه که ی گرت، بهندی کرد

بوئه ووه ی دادگایی بکری.

إِعْتَقَلَ الدواءَ بطنَهُ: دمرمانه که سکی

نه خوشه که ی له رهوانی پژار کرد.

إِعْتَقَلَ فلاناً: پیپیلکه ی هینایه قاجی

فلان و بهر زیدا دا.

إِعْتَقَلَ الرجلَ: قاجی نوشتانده ووه

خستیه سهر کلیجه ی.

إِعْتَقَلَ فلان رُحْمَهُ: شمشیره که ی خسته

نیوان قاجی و زینه که ووه.

تَعَاقَلَ الرَّجُلُ: پیاومکه خویننه که ی خسته سهرخوی.

تَعَاقَلَ الْقَوْمُ دِمَ الْقَتِيلِ: خه لکه که له ناو خویناند پاره ی خوینی کوژراومکه یان دا.

تَعَقَّلَهُ عَنْ حَاجَتِهِ: پیداو یستیه کانی ئی مهنه کرد.

تَعَقَّلَ الْبَعِيرُ: دهستی خوشتره که ی هه لبه ست یۆنه وه ی به یخ دراوی بمینینه وه.

تَعَقَّلَ الرَّجُلُ: قاجی نوشتانده وه خسته ی سهر سمتی.

الْعَاقِلُ: زیره که وه ههستیاری به ناگا و عاقله مند (ك: عَقَال، و عَقْلَاء) (وهی عاقل و عاقله و هن عواقل) ه نه و که سه ی پاره ی خویننه ستنه که دمه دا (ك: عاقله)

عَاقِلَةُ الرَّجُلِ: خزم و که سی پیا و ئاموزاو بن ئاموزاو بهرمو خوارتریش نه وانه ی هاوبه شی ده که ن له خوین دانه که دا.

الْعَاقِلُ: رومکی که چقلاویه، پهلو پۆبه کانی ده بنه چقلی درێژ، گوله کانی سورن له به هاردا دمپشکون، بمریکی رمقی ههیه له شیو و دۆل و چۆله وانی دمپوئ ه خوشترین لهومپی خوشتره ه ههروا

ناوه بۆ زمویه کی درکه و درکه و پر شیو و دۆل و پێگا نادیار ه کاروباری شیواو ه (ك: عواقل).

الْعِقالُ: نه و ههبله ی خوشتری پی ده به سترینه وه ه جوانوه خوشتر ه (عِقال المین) له لای ههرمبه کان به که سیکی خانه دانی وا گو تراوه که دیل کرابی دووسه د خوشتری بۆ دراوه به فیدیه ه پارچه بادراوی که له خوری یان له ئاوریشم کرابینه عه گال و له سهر گۆترمه و له سهر بنری ه گۆترمه عه گال به زۆری ههرمب ده یکه نه پۆشاک ی سهر.

الْعِقالُ: گرژبوونی ماسولکه و دیارده یه کی ئیش و ئازاری ماسولکه یه و سهرده کی ش بۆ و مستانی جم و چۆلی کاتی له هه نندی نه ندای جهسته دا ه دمشگوتری: (داء ذر عقال) دمردیکی درێژ خایه نه و چاکبوونه وه ی نیه.

العِقالی: بهرسيله.

العِقالُ: ئاومز ه پێچه وانه ی غه ریزمه که که ئیختیاری نیه ه هه ربویه دمشگوتری: (الإنسان حیوان عاقل) ئاده میزاد گیانه به ریکی عاقله منده ه نه و هیزه نادیاره ی ئاده میزاد به هویه وه بیرده کاته وه

الْمُعْتَلُّ: بهندیخانه، شوینی بهندکردن.
الْمُعْتَلُّ: پهناو قهلاو شوره ۵ (ك: معاقبل)

عَقَمَتِ المرأةَ والرجُلَ عَقْمًا وَعَقْمًا: ۛن و
پیاو مکه نه زوك بوون ۵ جوړه
نه خوښه گیان پیاو بوو که پڼگر
بوو بډ دروست بوونی مندا ل له
مندالاندانا.

عَقَمَ الله الرجلَ والمرأةَ عَقِيمًا: خودا ۛن و
پیاو مکه نه زوك كردن مندالان
نمبوو ۵ قورشان دمهرموي: ﴿وَيَجْعَلُ
مَنْ يَشَاءُ عَقِيمًا﴾.

عَقِمَ عَقْمًا: به مانا (عَقَمَ) دئ ۵ (فهو عقيم
وهي عقيم) ۵ (ريح عقيم) بای بی باران
۵ (يوم عقيم) پړوی بی هوای سازگارو
خوش ۵ (عقل عقيم) عقلی بی خیر.
عاقمته: کیشی له گهل دا کردو
حمنه حبه شعی له گهلدا نایموه ۵

عَقَمَ الشَّيْءُ: ته عقیمی شتمکه کی کرد،
هرچی به کتړیاو میکرؤبی تیدا بوو
له ناوی برد.

العُقَامُ: دمگوتری: (يوم عقام) پړوگاری
سهختو ناخوش کس و مسر
کسی ناپرؤی ۵ (داء عقام) دمدی
دریژ خایمن که چاک بوونموه ی
نه بی.

العُقَامُ: به مانا (العقام) دئ ۵ پیاو مکه
مندالی نه بی.

به لکه دهینیتوه، ته صه و مرو
ته صدیق پڼک دمخا ۵ نهو هیزه ی
چاکو خراپه و جوان و ناشیرین
لیک جیادمکاته وه ۵ خیرو شهر
دیاریدما ۵ حقو به تال لیک
هملدمه او پری ۵ همرو به مانا: دل،
خوین، قهلاو په نادئ.

العُقْلَةُ: نهو هی شتی بی دمبه ستریتوه
ومکو زنجیرو گوریس و حبل و شتی
وا ۵ له بواری و مرزشی جهسته پیه وه
بریتیه له پارچه داریک، ناسنیک
له نیوان دوو حبلی به ستر او
به شتیکی ژورور خو په وه ۵ لوله په کی
قهغه ژاژه که بکه ویتته نیوان دوو
گری لوله ژاژه که وه ۵ له بواری
نه مامو شه تل ناسیدا لقیکه
له درمخت جیادمکریته وه و
دهنیژری، وگوو توله میوو لقه
همنجیرو شتی وا.

العُقُولُ: بډ زنده پړوی له مانای (عقل)
دئ ۵ دمرمانیکه سچون پابگری ۵
له بواری پزیشکیدا هوکاریکه
نمسیجه گان ویک بینیتوه ۵ پان
ثیفرات بوهستی ۵ پان نه زیضو
شتی وا بوهستی.

العُقَيْلَةُ: خانمی مال و که ژاوه نشین ۵
ژنی پهنک ۛن و خان و مان ۵
که ورمی گهل و هژ ۵ (ك: عقائل).

العُمُ: نه زوكى، نه خوښيښه كه دمبته
 بهر بهست له دروستيوني منډال، جا
 نه خوښيښه كه له ژنه كېه پان له
 پياوښه كېه پان له همدو وكيانه.
 العَقْنَقْل: شيوى قول و گوره ۵
 ته پوښه لمبه لاني په كگرتوو.
 عَقَا الرجل: پياوښه بېرى هه لكه نندو
 له قمر اغيه موه ناوى تى چوو
 به نارېحه تى ناوى نى هه لښكوزرى.
 عَقَا فلان الأمر: فلانكس كارمكه پى
 ناخوښ بوو.
 عَقَى المولد عَقِيًا: منډاله تازه له دايك
 بووه كه پيسايى ناوسكى دمردا.
 أَعَقَى الشَّيْءُ: شتمكه تال بوو.
 أَعَقَى فلان الشَّيْءُ: فلانكس شته كه
 تف دايه موه له بمر تالى بوى قوت
 نه چوو.
 عَقَى الطائر: بالنده كه زور بهر ز فرى.
 عَقَى المولد: خوارديكى دايه
 منډاله ساواكه پيسايى ناوگه ده
 فرېدايه دمردا.
 إعتَقَى الرجل: پياوښه بېرى هه لكه نند
 ناو له قمر اغيه موه پزايه ناوى.
 إعتَقَى فلان: فلانكس چوو ناو قسمو
 له زور باسو خواست دوا.
 العَقَا: شويى بهر فراوان له بمر دمردم
 مال پان له دمورو بهرى ۵ (ك: عَقَا).

العَقْرَة: به مانا (العقاة) دى ۵ (ك: عَقَاء).
 العَقِي: پيساييښه كه له گه ده دى منډالى
 تازه له دايك بوو ديته دمردا ۵ (ك:
 أعقَاء).
 العَقِيَان: زېرى كويوموه له كانه كېدا،
 زېرى بى خشت و خول، زېرى
 پالفته.
 عَكَبَ عَكْبًا: پالپه ستويان كرد ۵
 دمگوتري: (عكب الناس) خه لكه كه
 كويونونه موه پالپه ستويان كرد.
 عَكَبَتِ القِدْرُ: مهنجه لښه بوخارى
 بهر ز يووه.
 عَكَبَ فلان عَكْبًا: فلانكس جهسته و
 قه بارى كه ته و زه به للاح بوو ۵
 په نجه كاني لِيك نزيك بون و سوارى
 په كتر بوون (فهو أعكب وهي عكباء).
 عَكَبَتِ النارُ: ناگرمكه دوكه لى كرد.
 إعتَكَبَ الغبارُ: تمپ و توږى هه لساند.
 تَعَكَّبَتِ المموم: خه مو خه فتم لى
 كويونونه موه.
 العُكَابُ: تمپ و توږ ۵ دوكه لى هه لى
 مهنجه لى و ديزى پر له خواردمه نه
 ۵ هرېمتى كولانى مهنجه لى كيشت.
 العُكُوبُ: تمپ و توږ ۵ كه نگر.
 عَكَدَ اليه عَكَدًا: په ناي يو برد.
 عَكَدَ الأمرُ فلانًا: كارمكه بو فلانكس
 مهيسر بوو.

هَكَدَ البَعِيرُ وَالضَّبُّ عَكْدًا: حوشرهكه
 قهلهو بوو گوشتی توند بوو.
 أَعَكَّدَ إِلَيْهِ: په‌نای یو برد.
 إِعْتَكَّدَهُ: پټووی نووسا، له‌گه‌لیدا بوو
 لټی دانه‌پرا.
 اسْتَعَكَّدَ البَعِيرُ وَالضَّبُّ: به‌مانا
 (عکد)دی.
 اسْتَعَكَّدَ الطَّائِرُ وَالضَّبُّ: بالندهكه یان
 بزن مزهكه خوی شاردموه له‌ترسی
 نه‌وهی بالندهی وه‌کوو بازو دالاش
 په‌لاماریان بدن.
 اسْتَعَكَّدَ الْمَاءُ: ټاوهكه پراوه‌ستا.
 أَلْعَكَّدُ: بنکی کلکو بنی زوبان ه
 هیژو توانا ه کونو لانهی بزن مزه
 ه په‌رپکه نانی پی کونج کونج
 ده‌کړی.
 الْمَعَكُودُ: نیشته‌جی به‌ردموام ه
 خوراکي هه‌میشه‌یی ه
 عَكَرَ عَكَرًا وَعَكُورًا: گه‌پایه‌وه ه ده‌گوتری:
 (عکر علی الشئ) گه‌پایه‌وه بؤسه‌ر
 شته‌که.
 هَكَوْ عَلَيْهِ الزَّمَانُ بَخِيرٍ: رږږگار به‌خیرو
 بیړموه گه‌پایه‌وه سه‌ری.
 هَكَوْ بِهِ بَعِيرٌ: به‌سواری حوشرهكهی
 گه‌پایه‌وه یو لای مال و مندال و خزمو
 کس و کاری ه (فهو عاکر و عکار).
 هَكَوْ الْمَاءُ: ټاوهكه لټل بوو ه ده‌گوتری:

(فَلَانٌ يَصْطَادُ فِي الْمَاءِ الْعَكْرَ) فَلَانْكِه‌س
 له‌ناوی لټل و قور او دا ماسی ده‌گړی،
 راوده‌کا ه سود له پشیوی کاروبار
 ومرده‌گړی.
 أَعَكَّرَ الرَّجُلُ: پیاوه‌که جه‌له‌به
 حوشری هه‌بوو.
 أَعَكَّرَ السَّنَامُ: دوگی حوشرهكه به‌زی
 زور بوو.
 أَعَكَّرَ اللَّيْلُ: شهو تاریکی زرین‌گایه‌وه و
 چرپووه.
 أَعَكَّرَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی لټل کرد.
 عَكَرَ الشَّيْءُ: به‌مانا (اعکره)دی.
 إِعْتَكَّرَ فَلَانٌ: فلان‌کس هاتو پړوی ه
 روی تی‌کردو پستی تی‌کرد.
 إِعْتَكَّرَ عَلَى الشَّيْءِ: گه‌پایه‌وه بؤسه‌ر
 شته‌که.
 إِعْتَكَّرَ الْقَوْمُ فِي الْحَرْبِ: خه‌لکه‌که
 له‌شه‌پدا تیکه‌لاو بوون.
 إِعْتَكَّرَ الشَّيْءُ: شته‌که‌زور بوو کو‌بو‌موه.
 إِعْتَكَّرَ اللَّيْلُ: شهو زرین‌گایه‌وه و
 تاریکیه‌که‌ی چر بؤوه.
 إِعْتَكَّرَتِ الرِّيحُ: ر‌ه‌ش‌ه‌باکه ته‌پ‌وت‌وزی
 هی‌نا.
 إِعْتَكَّرَ الشَّبَابُ: گه‌نجی مایه‌وه و
 به‌ردموام بوو زوو پیر نه‌بوو.
 تَعَاكَرَ الْقَوْمُ: خه‌لکه‌که له‌شه‌پدا
 تیکه‌ل بوون.

الْعَكْرُ: جَهْلُهُ بِهِ حَوْشَتِي زُور.

الْعَكْرُ: نَهْصَلُ وَبَنَمَا، دَابُ وَ نَهْرِيَت.

الْعَكْرُ: خَاكَ وَ زَمَوِي كَشْتِ وَ كَالِي ۵

بِهَجِيمَاوُو بَنْزِيلِي هَمَرَشْتِيَك بِي.

الْعَكْرَةُ: جَهْلُهُ بِهِ حَوْشَتَر، بَنِي زُوبَان ۵

(ك: عَكْرُ).

الْعِكْرِيشُ: رُومَكِيَكِي كِرَاوَمِيَه وَ پَهْل

دِهَهاوِي ۵ لِهَشُوِيَنِي تِهَرُو شِيْدَارْدَا

دِمِرُوِي گَهْلَاكِيَهِي دِرْزِرَكُوْلَه وَ

گُوْلَهَكِيَهِي سُونَبُوُولِيَه.

عِكْرِمِ اللَّيْلِ: تَارِيكَايِي شَهُو.

الْعِكْرِمَةُ: كُوْتَرَه مِي.

عَكْرَ بِالشَّيْ عَكْرًا: شُوِيَن شَتَهَكِه

كِهَوْتُو كَرْدِي بِه رِي نِيشَانْدَمَرِي

خُوِي.

عَكْرَ عَلَي غُكَاَزَتِه: خُوِي بِهَسَمَر

گَالُوَكِهِيْدَا دَا.

عَكْرَ الرُّمَح: رَمْبَهَكِيَهِي لِهَزَهَوِي چِهَقَانْد.

تَعَكْرَ عَلَي غُكَاَزَتِه: خُوِي بِهَسَمَر

گَالُوَكِهِيْدَا دَا.

عَكْرَ قَوْسَةً: كِهَوَانَهَكِيَهِي كَرْدَه گَالُوَكُو

خُوِي دَا بِهَسَمَرِي.

الْعُكَاَزَةُ: يِهَمَانَا (الْعُكَاَزُ) دِي.

عَكْسَ الشَّيْ: شَتَهَكِيَهِي پِيْچِهَوَانَه كَرْدَه وَه

هَهْلِيْگِيْرَاپِيَه وَه ۵ بِهَسَمَر يَهَكِي دَا دَاپِه وَه

۵ دِهَشْگُوْتَرِي: (عَكْسِ الْكَلَام) قِسَهَكِيَهِي

بِه پِيْچِهَوَانَه وَه گِيْرَاپِيَه وَه.

عَكْسَ الدَّابَّة: جَلْهَوِي وَلاَخَهَكِيَهِي تُونْد

كَرْد، سَمَرِي وَلاَخَهَكِيَهِي بُو دَوَاوَه كِيْش

كَرْد.

عَكْسَ الرَّاكِبُ الدَّابَّة: سَوَارَهَكِه جَلْهَوِي

وَلاَخَهَكِيَهِي كِيْش كَرْد بُو دَوَاوَه

بُوْنَه وَهِي پَاشَه وَ پَاش بگِه پِيْتَه وَه.

عَكْسَ عَلَي فُلَان أَمْرَةً: كَارَهَكِيَهِي بِهَسَمَر

فُلَانَكِه سِدَا دَاپِه وَه.

عَكْسَ الشَّيْ: شَتَهَكِيَهِي بُوْلَاي زَهَوِي

كِيْش كَرْدُو پِهَسَتَاوَتِي.

عَكْسَ الدَّابَّة عَكْسًا وَعَكَا سًا: حَهْبِلِيَكِي لِه

لَوْتِي وَلاَخَهَكِه كَرْدُو بِه دِهَسْتِيَكِيَه وَه

بِهَسْتِي وَ بُوْنَه وَهِي نِهَتَوَانِي جُوْلَه وَ بَكَو

زَهْلِيل بِي.

عَكْسَ الْقَضِيَةِ: قَهْزِيَهِي مَهَنْتِيْقَهَكِيَهِي

پِيْچِهَوَانَه كَرْدَه وَه.

عَاكِسَةً: پِيْچِهَوَانَهِي نُهَو جُوْلَاپِيَه وَه وَ

رَهْدِي دَاپِه وَه ۵ هَر يَهَك لَه وَ دَوَاوَه

پِيْشَه سَمَرِي نُهَوِي تَرِيَانِي گَرْت

چَنْگِيَان تِيَك وَ مَرَهِيْنَا.

إِنْعَكْسَ الشَّيْ: كُوْتَايِي شَتَهَكِه بِهَسَمَر

سَمَرَهَتَاكِهِيْدَا دَرَاپِه وَه ۵ لَايَه كَانِي

كِهَوْتَنَه وَه سَمَر يَهَك ۵ هَهْلَه وَ گِيْر

كِرَاپِه وَه.

الْعَاكِسُ: (عَاكِسِ التِّيَار) نَامِيْرِيَكِه

گِهْرَاپِيَه وَهِي تَهْيَار پِيْچِهَوَانَه

دِهَمَكَاتَه وَه ۵ بُو شِيْوَهِي رَاوَه سَتَان ۵

(الفتاح العاكس) نامیریکه پیرپوی
ته یاری کارهبا پیچهوانه دمکاتهوه
له دائیره کارهبا بی دا.
العکس: سته مو ناحهقی ۵ به سته وهی
ولاخ به بی نالیک به بی نه وهی نالفی
بو دابنری بی ستریتیه وه ۵ له
زانستی مهنتیه دا گوپینو
هه له وگپ کردنسی هه مردولای
قهزیه به بونه وهی قهزیه کی تری
لی پهیدا بی له راستیدا وکوو
قهزیه به پشوو وهابی ۵ له یواری
زانستی به دبعدا بریتیه له پیش
خستنی به شیکی که لامه که به سهر
به شیکی تری داو پیچهوانه
کردنه وهی، دهگوتری: (عادات
السادات سادات العادات).

العکس: شیر شوربای به سهردا بکریو
بخوریتیه وه ۵ توله میو به سهر
زمویدا بگوپزیتیه وه بکریته وه
به نه مام.

عکشت العکبوت عکشا: جالجالوکه
ته ونی نه نجام دا.

عکش علی الشئی: سوزی بو شته که بوو.
عکش الشئی: شته که ی کوکردمه.
عکش الشئی: شته که ویک هاته وه چوو
ناو یه که وه.

عکش الأمر: کاره که فورس بوو راوه ستا.

عکشت العکبوت: جالجالوکه که قاجی
ویکھینانه وه بو نه وهی ته و منه که ی
بکا ۵ بجنی.

العکاشه و العکاشه: جالجالوکه.

عکسه عکصا: رمتی کردمه،
گیرپایه وه.

عکصا عکصا: رموشتی ناشیرین بوو.

عکست الذابة: ولاخه که پاشه و پاش
کشایه وه.

عکص به: رژی پیکرد، لهدمستی
دمر نه هات.

عکظ الشئی عکظا: شته که ی تاشی، شتی
پیدا هینا ۵ دهگوتری:

عکظ الأديم بالدباغ: به دماغ کردن
پیسته که ی خوشکرد.

عکظ خصمه بالحجج: به به لکه وه
به رام به رمکه ی بوپدا.

عکظ في المفاخرة: له خو هه لئانه وودا
بالاده ست بوو به سهریدا،

به رام به رمکه ی بوپدا.

عکظ الذابة: ولاخه که ی چه بس کرد.

عاکفه: له مه به سته گانی گیرپایه وه
نه به نشت به مراد بگا.

عکظه عن حاجته: له پیویسته گانی
لایدا.

عاکظرا: شیعریان خوینده وه خو بیان
هه لئانه وه شانازیان کرد ۵

لهسمر فلان شت بهندکرد.

عَكَفَ فَلَانًا عَنْ حاجته: فلانكهي له

پیداویستییهکانی مهنع کرد ه قورنان
دمهفرموی: ﴿وَالْهَذِي مَعْكُوفًا أَنْ يُلْغَ
مَحَلَّةً﴾.

عَكَفَ الشَّيْءُ: شتهكهی خوارکرد،
چهماندیهوه.

عَكَفَ الشَّعْرَ: هژدهکانی گشتو گرژ
کردنهوه.

عَكَفَ الْقَوْمَ عَنْ كَذَا: خهئكهكهی لهو
شته مهنع کرد.

إِعْتَكَفَ فِي الْمَكَانِ: له شوینهكه مایهوه.
إِعْتَكَفَ عَلَى الشَّيْءِ: لهسمر شتهكه
مایهوه، بهردهوام بوو.

تَعَكَفَ فِي الْمَكَانِ: له شوینهكه مایهوه.
الإِعْتِكَافُ: مانهوه له مزگهوتدا
بهنیهتی تاعهتو خودا پهروستی.

الْعَكْفُ: هژی گرژ.

هَكَذَا الْحَرْ عُكَا: گهرما پهویهوهو بایهكهشی
خست.

هَكَذَا الرَّجُلُ: پیاوهكه جی نشین بوو
مایهوه.

هَكَذَا بِالْأَمْرِ: نهوهندهی شتهكه دووباره
كردهوه تا لیی ماندو بوو.

هَكَذَا فَلَانًا بِالْقَوْلِ: بهرهمقی و لالوتهوه
وهلامی فلانكهي دایهوه.

هَكَذَا فَلَانًا بَشَرًا: هیترشی هینایهوه سهر

شهپرمشمشیریان کرد، مامهئوه

کپین و فروشتنیان نهنجام دا.

تَعَكَفَ أَمْرُهُ، وَعَلَيْهِ أَمْرُهُ: کارهكهی
خوارو خییج بوو گهیشته بنبهست.

تَعَكَفَ الْقَوْمُ فِي مَكَانٍ كَذَا: خهئكهكه
لهوئ كؤبوونهوه بوئ نهوهی بیر له
نیشو و کاری خوئان بكهنهوه.

عَكَفَ: بازارپکی عهرهب بوو
لهسمردهمی پپیش نیسلامدا وهرزانه

تییدا كؤدمبوونهوه، شیعیریان
دهخویندهوه شانازیان بهخوئانهوه

دهکرد ه ئهم بازاره كهوتبوه نیوان
(الحلة) و (طائف) موه لهیهكههم

پوژی مانگی زلیقه عیدوه دهستی
پئ دهکرد تابیستی نهو مانگه

بهردهوام دهبوو.

عَكَفَ فِي الْمَكَانِ عَكْفًا وَعَكُوفًا: لهو شوینه
مایهوهو تییدا جیگیر بوو.

عَكَفَ فِي الْمَسْجِدِ: له مزگهوتدا مایهوه
بهنیازی خودا پهروستی.

عَكَفَ عَلَى الشَّيْءِ: روی له شتهكه کردو
دهستی دایهوه وازی لی نههینا.

عَكَفَ الْقَوْمَ حَوْلَهُ: خهئكهكه لهدهوری
گرد بوونهوه.

عَكَفَ الطَّيْرُ حَوْلَ الْقَتِيلِ: بالندهو دالنهكان
لهدهوری كوژراومهك گرد بوونهوه.

عَكَفَ فَلَانًا عَلَى كَذَا عَكْفًا: فلانكهي

فَلَانِكْهَس، مافی فَلَانِكْهَسِی دواخست ۵
بهندی کرد.

عَكْه عن حاجته: له پیداو یستییهکانی
لایدا.

عَكْ فَلَانًا بِالْحُجَّة: بهبهلگه فَلَانِی بۆردا.
عَكْ الْحُمَى: لهرزوتا توشی فَلَانِكْهَس بوو
کزو لاوازی کرد.

عَكْ الْكَلَام: قسهکهی شی کردموه.
عَكْ الْحَدِیْث من غیره: قسهی فَلَانِی
دوو باره کردموه.

عَكْ فَلَان: فَلَانِكْهَس تایی لئ هات ۵ گهرمی
جهستهی زۆر زۆر بوو کاریگهری
خرابی خسته سهر تهندروستی.
الْعِکَالُ: ههرهتی گهرما لهگهئ خستنی
رهمهبا ۵ دهگوتری: (یوم عِکاک ۵
ومکان عِکاک).

الْعِکَالُ: بهمانا (الْعِکَالُ) دئ.
الْعِکَالُ: بهمانا (الْعِکَالُ) دئ.
الْعِکَالُ: زۆری گهرمی و مهستانی
رهمهبا ۵ لمبهلان که خۆر گهرمی
کردبئ ۵ لهرزوتا و سهرهتایی
ههلههرزین لهکاتی لهرز داگرتندا.

الْعِکَالُ: هیزمی بچکۆله بۆ ههنگرتنی
پۆن تیایدا ۵ (ک: عکک و عکاک).

عَكَلْ عَلَيْهِ الْأَمْرُ عَكْلًا: کارهکهی لئ
تیئکچوو لئی گۆپا.

عَكَلْ فَلَان فِي الْأَمْر: فَلَانِكْهَس پای خوی

دهربارهی کارمهکه دهربری.

عَكَلْ الشَّيْء: شتهکهی کۆکردموه، شته
بلاوهکانی گرد کردنهوه.

عَكَلْ الذَّابَّة: دمستی و لاخهکهی ههلبهست
بۆنهوهی نهتوانی برپوا.

عَكَلْ الْمَتَاع: کالاکانی لهسهر یهکتر پیز
کردن.

أَعَكَلْ عَلَيْهِ الْأَمْر: کارهکهی لئ شیوا،
لئی گۆپا.

إِعْتَكَلْ الرَّجُلُ: پیاوهکه گۆشه نشین
بوو، لاکهوت ۵ شهرو بهربهههکانی
کرد ۵ دهگوتری: (إِعْتَكَلْ الثَّوْرَان)
دوو کهتهگاکه شهپه قۆجیان کرد.

إِعْتَكَلْ عَلَيْهِ الْأَمْر: بهمانا (عَكَلْ عَلَيْهِ
الْأَمْر) دئ.

الْعِکَالُ: چهبلێکه دمستی و لاخی پئ
ههلههههستری ۵ چهبلهکه له زمندی
ولاخهکه دهههستئ و به نهستورایی
دهستههوه شتهکی دهدا.

الْعِکَالُ: خویری و پروپوچ ۵ (ک:
اعکال).

الْعَوَكَلُ: پشتهی کۆمهله لب، سهر
کۆمهله لب ۵ پیاوی کورته بالا که
هاچهکانی لیک دوور کهوتنهوه ۵
ناهرمتی گیل و کهودمن.

الْعَرَكَلَةُ: بهمانا (الْعَوَكَلُ) دئ.
عَكَمَ عَكَمًا: قهلهو بوو.

عَكَمَ فُلَانٌ: فلانكهس جاومروانی كرد.

عَكَمَ المَتَاعَ: كالآكهی به حبل و شتی وا

شتهك دا ۵ قوماشهكهی بلاو كردهوه

شتهكهی خسته ناو و ئهمجار

قوماشهكهی بهسمر دا دایهوه، واته:

قوماشهكهی لهشتهكهوه پینچا ۵

شتهكهی خسته ناو لایهکی هۆرهكهوه.

عَكَمَ الذَّابَّةَ: ولاخهكهی تهنگ دا ۵ دهمی

جهوالو خهراو گوینیهكهی بهست.

أَعَكَمَ فُلَانًا: یارمهتی فلانكهسی دا

لهسمر شتهك دانی كالآكان.

عَكَمَتِ الذَّابَّةَ: ولاخهكه قهلهو بوو.

إِعَكَمَ القَوْمَ: خهلكهكه بارو

بارگهنهیان پینكخست بۆئهوهی

لهسمر پشتی ولاخهكان شتهكیان

بدمن.

إِعَكَمَ الشَّيْئَ: شتهكان كهوتنه سهر

یهك.

أَلْعِمَاكُمُ: نهو حبل و گوریس و شتانهی

كالآیان پی شتهك دهرئ ۵ (ك):

عُكْمُ).

أَلْعِكْمُ: قوماش لاتاو تیپره و هۆپو

قهمرتالهو شتی وا بهمهرجی كالآیان

تییدا بی ۵ حهبل بی، گوریسی بیر ۵

حهبل ناو ههلكیشان لهبیر ۵ (ك):

أَعكَام)

أَلْعَكَامُ: نهوكهسهی لاتاو لابارهكان

لهسهر پشتی ولاخ پێك دهخاو

شتهكهی دما ۵ قهتارجی.

عَكَنَتِ الجَارِيَةَ: چهتیوهكه لویچی

لهگهدهی پهیدا بوون بههوی

قهلهویهوه.

تَعَكَّنَ البَطْنُ: گهدهی شورابهی كرد

لویچو لۆچی تییدا پهیدا بوون.

تَعَكَّنَ الشَّيْئُ: شتهكه ههندیکی كهوته

سهر ههندیکی و دوو لۆو سی لۆ

بۆوه.

أَلْعَنَاءُ: نافرمتی قهلهوی ورگ شوپ.

العُكْنَةُ: گوشتی گهده كه لویچو لۆچی

تییدا پهیدا بوون و چرچهكانی

كهوتبینه سهریهك.

عَكَتِ الذَّابَّةُ عَكْرًا: ولاخهكه لهبههاردا

كهتهو زمبهللاح بوو، قهلهو بوو.

عَكَ الدِّخَانُ: دووكهلهكه بهرهو ناسمان

بهرز بۆوه.

عَكَ فُلَانٌ بَازَارَهُ: فلانكهس به بهركۆش و

ئیزارهكهی ورگی شتهك دا بۆئهوهی

گهدهی دانهچۆرئ ورگی شل نهبی.

عَكَ الضَّبُّ: بزمزمكه كلکی خواركردهوه،

چهماندیهوه.

عَكَ الرجلُ ذَنْبَ الذَّيْءِ: پیاوهكه كلکی

ولاخهكهی گریدا.

عَكَ الشَّيْئُ: شتهكهی شتهك دا.

عَكَ فُلَانًا فِي الْحَدِيدِ: فلانكهسی پیومند

كرد.

عَكَّتِ الْمَرْأَةُ شَعْرَهَا: نافره ته كه هژمگانی
كۆكردنه وه.

عَكْسِي فلان بازاره عَكْبًا: فلانكهس به
نيزارو بهرگۆشه كهی بهرموسلډانی
خوی بهست بۆئهمووی ورگی شورابه
نهكا.

عَكْسِي فلان: فلانكهس مرد.

أَعْكِي فلان: بهمانا (عَكِي) دئ.

عَكِي فلان: بهمانا (عَكِي) دئ.

عَكْسِي عَلَى السَّيْفِ وَالرُّمْحِ: رهگه
لاملیکی تهڤی له شمشیرمه یان له
رمبهگه شهتهك دا بهو سیرمه
شمشیرهكهی پیچا.

عَكِي الدِّخَانِ: دوکه لهکه بهرهو حهوا
بهرز بۆوه.

الْأَعْكِي: ههه نهستۆر ه کهلهکهو
خالیکه نهستور.

الْعَاكِي: ریس پَیْسِيك که دواي رستنی
ریسهکه بیفرۆشی واته: کهسِيك
پیشهی نهوه بی ریس برپَیْسِي و
بیفرۆشی ه کهسِيك زۆر ههزی له
شیری ساغ بی، شیری بی غهل و
غەش بخواتهوه.

الْعَكْرَةُ: بنکی کلک که توکی
پوتابیتهوه ه بنکی زمان پهگيکی
سپیه تلپیش دمکری و بادهدری و
دهکریته هه مچی مندا لانه و یاری

بِي دَمَكْرِي ه چالیه که له چهناکهی
مندالی ساوادا.

الْعُكْرَةُ: بهمانا (الْعَكْرَةُ) دئ ه
ئهستورایی شت ه زوربهی شت ه
ناوقهه ه گلۆله ریس ریسراو که
لهتهشیه که داده مالتیری.

الْعَكِي: شیری خالیص و بی غهش.

عَلَبَ الشَّيْءُ عَلَبًا: شته که پهق بوو،
وشکهوه بوو ه دهگوتری: (عَلَبَ اللحم)
گۆشته که بۆگه نی کرد.

عَلَبَ الشَّيْءُ عَلَبًا وَعَلُوبًا: شته کهی نیشانه
کرد خهتخهت و کونج کونجی کرد
دابپردایی کرد.

عَلَبَ السَّيْفَ وَغَرَهُ: دهسکی شمشیره کهی
به رهگه لاملی حوشر پیچا.

عَلَبَ الشَّيْءُ عَلَبًا: بهمانا (عَلَبَ) دئ.

عَلَبَت يَدَهُ: دهستی نهستور بوو.

عَلَبَ الْخِيَرَانُ: نازه له که نهخۆشی توشی
رهگی لاملی بوو مله خهپی گرت و ملی
خواربوو.

عَلَبَ السَّيْفَ: شمشیره که کهل بوو،
که لکی تیکهوت.

عَلَبِيَ الرَّجُلُ: پیاوه که پهگی لاملی
دهرکهوت بههوی لوتبه رزی و خو
بهزلزانی.

عَلَبَ الرَّجُلُ: پیاوه که قسناغی دروست
کرد (نامیریکی پیوانه ی

دانه و پلّه له دار یان له پیستی
حوشتر دروست دمکړئ).

عَلَبَ السيف: دمسکی شمشیرمکهی به
تیلمه سیرمه ی رمگی لاملی حوشتر
پیچا.

عَلَبَ الشئ: شته که ی نیشانه کرد،
خمت خمتی کرد، که لکه لی کرد.

عَلَبَ الفاكهة واللحم والخضر ونحوها:
میوه یان گوشت یان سه وزمکه ی

خسته ناو صندوق و کارتونه وه و
پیچایه وه پوښه وه ی بنیردری بو

فروشتن یان به شیوه یه که له
شیو مکان بو ماو میه که هه لیکړی.

استَعْلَبَ اللحم: گوشته که بوگه نی کرد،
بوئی گوړا.

استَعْلَبَ البقل: پوښکه و دانه و پلّه که ی به
کاملی و رډق بوی هاته ده ست.

استَعْلَبَت الماشية البقل: نازه لکه که
پوښکه و له ورمکه ی به دل نه یوو
نه یخوارد.

إعْلَبِي الديك والكلب: که له شیر یان
سه که که خوی ناماده کرد بو شهر
(شهره که له شیر و) (شهره سه گ).

العَلَبُ: شتی توندو پته و و رډق
شوینکه و که لکه لی کردن و زموی که
گیای لی نه پوئی و (ک: غلوب).

الْعَلَبُ: زموی گیا تیانم پروا و پیای
ته بیات وشک و کته و شوینی پروانی

دره ختی سیر و (ک: غلوب).

الْعَلَبُ: که ته و زبه للاح و به ته مه و

زیر و به زوری دمکړیته ناو د ناوی

نیر به قهرمو گاکپوی و زموی گیا

تیانم پروا و پیای وشک ته بیات و

که ته و توره.

الْعَلَبُ: رډگی لامل و دمگوتری: (تَشَجَّ

عَلَباء الرجل) رډگی لاملی پیاو مکه

گرز بو و (ک: العلابي).

الْعَلَبَةُ: عمره به و قسناغ (نامیرکی

دانه و پلّه پیوانه له ته ختم دار یان

پیستی حوشتر دروست دمکړی و

زمر فی که، سندوفی که، هیزمیه که،

ته نه که یه که شتی تیدا هه لده گیر

بو کاتی پیویست و (ک: غَلَبَ

و غلاب).

الْمَعْلُوبُ: رښکای ته ختم کرا و خوش

کراو.

عَلَتْ الزندُ عَلَتْ: جه رځه که ناگری

نه کړدوه.

عَلَتْ الشئ: شته که ی کورکړدوه،

تی که لاوی کرد.

عَلَتْ القومُ عَلَتْ: خه لکه که شهر یان کرد.

عَلَتْ به: پیوه ی نووسا، هوگری بوو.

عَلَتْ الذئبُ بالغنم: گورگه که که و ته ناو

مهرموه و دهستی خوی و مشانند.

عَالَتْ: خوی لی نزیک کړدوه و شهر ی

له گه ل کرد.

عَلَّتْ النفس: دمر وونی تیکه لهات.

(قُلْ النسر بالعلی) باز مگی

عَلَّتْ الشئی: شته مگی تیکه له کرد.

به خوار دنی ژمهر تیکه لاو کوشت.

إِعْتَلَّتْ فلان: فلانکس نیسه بهت درا

العلیث: ناردی له گهنم و جو

بو لای غه پیری باوکی خوئی.

تیکه لکراو.

إِعْتَلَّتْ الزند: چه رخه که ناگری

العلیث: به مانا (العلیث) دئی.

نه کرده و دهگوتری: (فلان غیر

عَلَجَ الغلام و غیره عَلَجاً و علوجاً: مندا له که

مُعْتَلِّ الزناد) فلانکس به دلی خوئی

زلو که ته بوو.

ژنی نه هیناوه (فلان معتل الزناد)

عَلَجَ البعیر: حوشر مکه رومگی عیلاجانی

فلانکس به دلی خوئی ژنی هیناوه.

خوارد.

إِعْتَلَّتْ الشئی: شته مگی هه لته بزارد،

عَلَجَتِ الناقةُ عَلَجاناً: حوشر مکه

همروا همهمه مگی هه لی گرت.

هه لیسورو داسوری کرد.

إِعْتَلَّتْ زنداً: داریکی هه لگرت نازانی

عَلَجَ فلاناً عَلَجاً: به سهر فلانکسدا زال

ناخو ناگری تیدایه یان نا ده ناگری

بوو.

پئ دهگریته وه یان نا.

عَلَجَ عَلَجاً: پتمو بوو، گشت بوو، هیزی

إِعْتَلَّتْ الشئی: شته مگی تیکه لاو کرد.

به پیداکرد.

العلثة: دووشت که تیکه لاو کرابن ده

عَالَجَ الشئی معالجه: خمریکی شته که

پیاویک له لاو له لا قاچ و قوچ بکا.

بوو سهر و بهری کرد.

أَعْلَتْ: نهو شتهی تیکه له گهنم دمری

عَالَجَ المریض: دمرمانی نه خو شته مگی

ده (گهنم و ماش، گهنم و جو)

کرد.

خوارد مهنی تیکه لکراو به گهنم و

عَالَجَ فلاناً: به سهر فلاندا بالادست

جو.

بوو.

أَعْلَتْ: که سیک پال غه پیری باوکی

عَالَجَ عنه: داکوکی لی کرد.

بدری.

العلثة: نهو شتهی پیاو قنیاتی پی دهکا

عَلَجَ الإبل: رومگی عه له جانی دا

له بزیو.

به حوشر مکه.

العلثی: خواردن که شتیکی تری

یه کتریان کوشت و بر کرد.

کوشندمی تیکه له بکری دهگوتری:

إِعْتَلَّتِ الأرض: زمویه که رومگی باشی

لِی ٲوا ۛ گیاو گزی بالای کرد چرو

پرو زور بوو.

إِعْتَلَجَ المَرَجُ: شهبولهكان تَبَّك

بوونهوه.

إِعْتَلَجَ الهم في صدره: خه مو خه هفت

له دلیدا سوار یه ک بوون.

إِعْتَلَجَ الرملُ: لمبه که کوبوهوه.

تَعَلَجَ الرملُ: لمبه که کوبوهوه.

تَعَلَجَ الجلدُ: پېسته که نه ستور بوو.

إِسْتَعَلَجَ الجلدُ: به مانا (تَعَلَجَ دئ).

إِسْتَعَلَجَ فلان: فلانکهس که تهو به هیزو

پتهو بوو.

العَالِجُ: لمی سوار یه ک بوو و

پهستیوراو (ک: عراج) ۛ له

حه دیسی پارانه ودها هاتووه: (وما

عربه عراج الرمال) نه وهی لمی

پهستیوراوی له ناو خوی گرتووه.

العِلَاجُ: چارمه سر، ناوه بؤ نهو شته ی

چارمه سری پئ دمکری.

العِلَجُ: همر پیاویک توندو تیزو

وهشکه ته بیات بی ۛ گویدریز،

که ره کیوی قه لهو ۛ (ک: علج

و اعلاج).

العِلَجُ من الرجال: پیاوی به هیزو توانا

که زور له پکه به رانی خوی

خستین و له ناوی بر دین ۛ

چارمه سرکاری نی شی چه واشه و

گران.

العَلَجُ: به مانا (العَلِجُ) دئ.

العَلَجُ: گیا عه له جان ۛ ورده ههنگ.

العُلجان: کومه له دره ختی عیضا ه.

العُلجان: رومکی که له دهشتو سارادا

دمروئ لاسکه گانی سه وزو باریکن،

گه لاکانی دریژو که و وردن، گوئیکی

زمردو به ریکی وردی هه یه

دهشوبه یته ئانیسون و بؤی زور

خوشه.

العَلَجُمُ: زه لکاو ی زور ناو ۛ حوشتری

دریژ، که ری دریژ ۛ (ک: علاجم).

العُلجُمُ: زور پهن.

العُلجومُ: به مانا (العُلجُمُ) دئ ۛ دیله

که ری قه لهو ۛ ناوی زه لکاو ی زورو

قول ۛ بؤقه نی ره و کیسه له نی ره ۛ

(ک: علاجیم)

عَلَدَ الشَّيْءُ عِلْدًا: شته که ره قو پته و بوو.

أَعْلَدَ: ره گی مل ۛ شتی ره قو پته و

له همر شتیک بی ۛ روه کیکی

دره خت ناساییه ۛ به ره که ی بی

تویکله گه لای نیه، له سارو

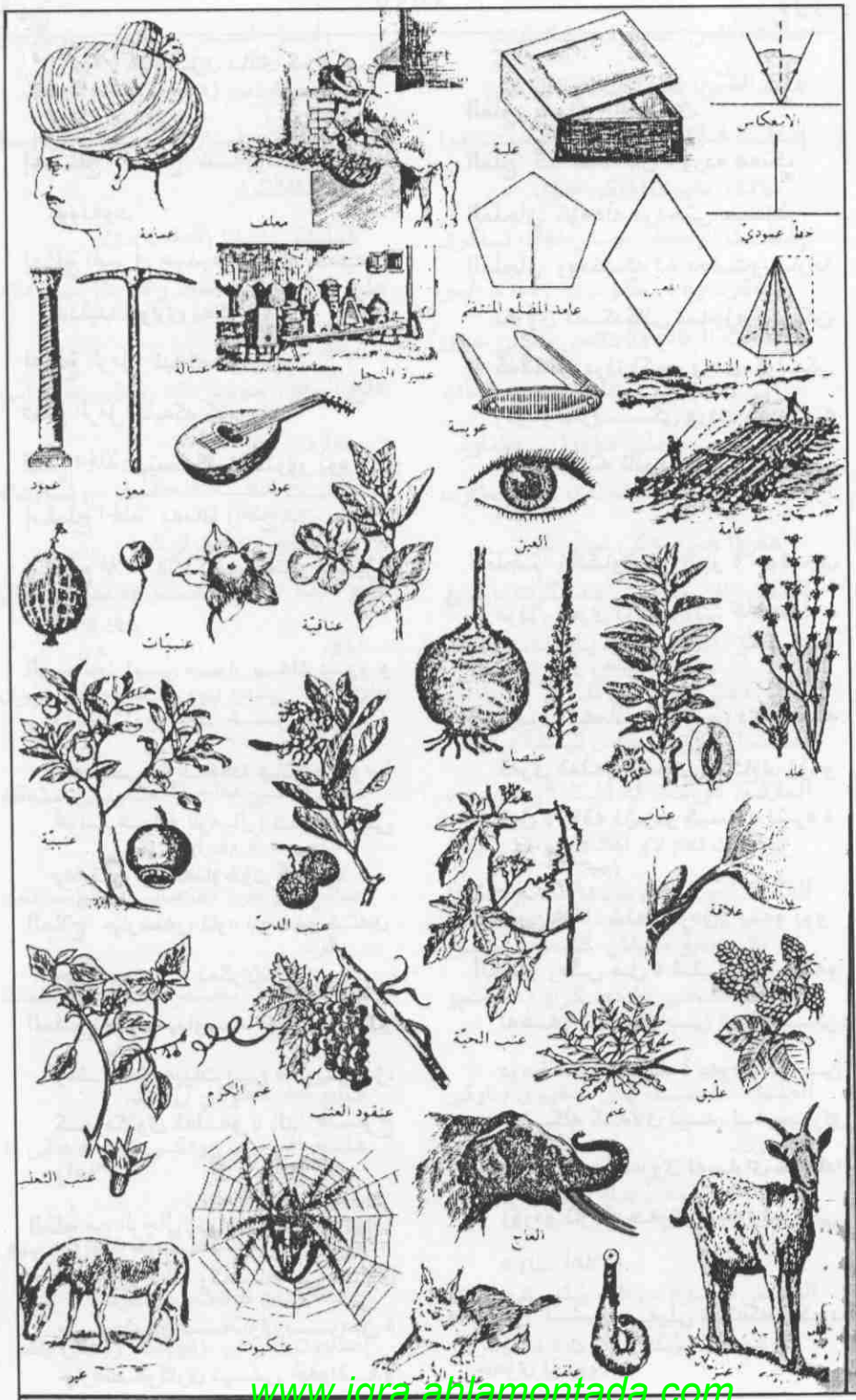
چوله وانیدا دمروئ له سارای سینادا

زوره و ئازه ل حمزی له خوار دنیه تی

ۛ (ک: أعلاد).

عَلَزَ الى الشَّيْءِ: مه یلی شته که ی کرد

حه زی لی بوو.

ذقت اليوم غلوساً.

الْعَلِيسُ: برزواوی قهلهو ۵ برزواوی

بیگه یشتو ۵ برزاو به پیستهوه.

عَلَمَتِ الثَّخْمَةُ فِي بطنه: تیری و گهده

ترشان نازاری دا.

الْعَلُوسُ: تیری و گهده ترشان و سک

نیشه ۵ گورگ.

عَلَطَهُ غَلَطاً: جولانیدی و لهقاندی

بوئهوهی دهری بیئی ۵ دهگوتری:

(غَلَضَ الرِّتَدَ) سنگه کهی لهقاند

بوئهوهی دهری بیئی.

عَلَطَ البعير غَلَطاً: لاملی خوشترمه کهی داخ

کرد ۵ نیشانهی تیدا جیهیشت.

عَلَطَ الرجلُ بقبيح: شتی ناشیرینی پال

پیاوکه دا.

عَلَطَ البعير: به مانا (عَلَطَهُ) دئی ۵ نیشانه و

شوینکهی داخی لاملی خوشترمه کهی

سپیهوه ۵ لای برد ۵

إِعْطَلَهُ وبه: کیسهی لهگهال ناپهوه و

شهری پی فروشت.

تَعَلَطَ القرس: کهوانی لهشانی کرد ۵

(تیروکهوانی لهخو دان) ۵

إِعْلُوطَ الشَّيْءُ: خوئی بهشته کهوه

ههلواسی و بهخویهوه نوساند ۵

دهگوتری: (إِعْلُوطَ البعير) خوئی

بهملی خوشترمه کهوه ههلواسی و

سهری کهوت.

أَعْلَزَهُ الرجوعُ: ترسو و بیم خهوی لی

زراندو چهجینی لی ههگرت.

أَعْلَزَ الشَّيْءُ: شته که عاجزو دامای کرد.

الْعِلُوزُ: نازاری سک ۵ مردنی کتوپر ۵

شیتی.

عَلَسَ غَلَساً: خواردی و خواردیهوه.

عَلَسَ الرجلُ: پیاوکه ههراو هورای

کرد.

عَلَسَتِ الإِبِلُ: خوشترمه که شتیکی

خوارد، شتیکی دهست کهوت ۵

بهزوری بوئه فی بهکاردهیئرئ،

دهگوتری: (ما عَلَسَ الرجلُ) (ما

عَلَسَتِ الإِبِلُ).

عَلَسَ الداءُ: دهر دو نه خوشیه که پهری

سهندو گهوره بوو.

عَلَسَ فلان: فلانکه هس هات و هواواری کرد

۵ دهگوتری:

ما عَلَسَ ضَيْفَهُمْ: خواردنیان نه دا

به میوانه که بیان.

الْعَلَّاسُ: خوراك ۵ دهگوتری: (ما أَكَلْتُ

اليوم غَلَّاساً).

الْعَلَّاسُ: ههر شتیک بخورئ و

بخوریتهوه ۵ جوریکه له گهنم

دوودمنک و سئ دمنکی له

توینکله که پدایه بهزوری خوراک

دانیشتوانی شاری صهنعای بهمه نه.

الْعَلَسِيُّ: پیاوی نازاو بههیز.

الْعُلُوسُ: خواردمه نهی ۵ دهگوتری: (ما

إِعْلُوْطُ فَلَانًا: فلانكهسى گرت ۵ بهندى
کرد.

إِعْلُوْطُ فَلانَ الْأَمْرَ: فلانكهس چووه نهو
نیشهوه بهی تیفکرین و ورد
بوونهوه.

الإِعْلِيْطُ: نیشانهیهکه له لامل خهتیک
یان زیاتر بهپانی لهلاملى
حهپوانهکه دمیینرئ ۵ همر لقو
شوپك و لقه دار که گهلای وهرى بئ
۵ توپکلى بهرى درمختى مهرخ.

العَالِطُ: (شاعر عالط) شاعیریکی
فهسیح و زمان پهمانه قسهکانی
دمرازیئیتتهوه.

العِلَاطُ: لامل ۵ نیشانهی لامل خهتیک
یان زیاتر بهپانی ۵ حهبلتیکه
بهدهوری ملدا.

العَلْطُ: شوپنکهی داخ کردن بهلاملهوه
۵ رهشیهکه ئافرمت له پوخساریدا
خوی پئ جوان دمکا ۵ (ك: أعلاط).
الأعلاط من الكراکب: نهو
ئهستیرانهن که ناویان نیه.

العَلْطَةُ: رهشیهکه ئافرمت بۆ جوانی و
خۆ رازاندنهوه له دهم وچاوی خوی
دمدا ۵ ملوانکهی هونراوه له
قهرمنفول.

عَلَطُ (العَلْطَان): دوو خالنه لاملی
بائنهدما.

عَلَّ عَلَ: تپراخوپین لهمهرو بزى.
تَعَلَّلَ: كهوته جم و جۆن و هههلبهزو
دابهز ۵ هیواش بۆوه.

العَلَمَالُ: باندهی نیره لهجۆرى
قهنبهر.

العُلْمَلُ: بهمانا (العَلَمَالُ) دئ ۵
لاپهراسو.

العُلْمُولُ: شهر ۵ تیگرو تیگوشیوی و
شهر و همرا.

عَلَفَ الرَّجُلُ غَلْفًا: پیاومهکه زۆرى
خوارددهوه.

عَلَفَ الْحَيَوانُ: ئالفی دا بهناژهلهکه.

أَعْلَفَ الطَّلُحُ: درمختهکه پۆخهکهی
دهرکههوت.

أَعْلَفَ الْحَيَوانُ: ئالفی دا بهناژهلهکه.

عَلَفَ الطَّلُحُ: درمختهکه گولۆکهی
ههئومرى و میومهکهی خپههئدا.

عَلَفَ الْحَيَوانُ: بهزۆرى خهریکی نهوه
بوو عهلهف بخاته بهردهمی
ناژهلهکان.

إِعْتَلَفَتِ الدَّابَّةُ: ولاخهکه ئالفهکهی
خوارد.

تَعَلَّفَ الرَّجُلُ: پیاومهکه لهشوینى گونجاو
گهرا بهدوا لهومردا.

إِسْتَعَلَّفَتِ الدَّابَّةُ وَغیرها: ناژهلهکه بهدوا
لهومردا گهرا.

أَعْلَفُ: درمختیکی بهمهنییه و ومکوو

دارميو وايه ه هلهگيرئ و وشك
دمكرئ گوشتي بئ دمكولئندرئ.
العَلَفُ: بهمانا (العلف) دئ ه زور خور.
العَلَفُ: نالیک و نالقی نازمل ه (ك:
علوفه و اعلاف و علاف).

العُلْفَى: خهرمانلؤغه، نهو بهشه
دانه و ئله يه يه كه فلاح دايدمنئ بؤ
برادرو خوئشه گانی.

العَلَفُ: نالیک فروش ه نالغ فروش.
العَلَفُ: ميوه ي رومكى (الطلع) ه
دهشوبه يته باقله ي تهرو تازه، شين
دمبئ و حوشر ده يخوا.

العُلْفَةُ: دانه و ئله يه يه كه ومكوو فول و
نيسكو فاصوليا.

العُلُوفَةُ: نالیک و نالقی نازمل ه (ك:
عَلَف) ه نازله ئيکه نالقی دمرخوارد

دمدرئ بؤنه وه ي قه لهو بئ
نانيردرئ بؤ پاوان همر له ماله وه
له سمر ناخور نالیکي بئ دمدري.

العَلِيفُ: نهو نازله يه يه نالیکي دمدريئ
بؤنه وه ي قه لهو بئ و نانيردرئ بؤ
له و مران له کيو.

العَلَفُ: شوئنی نالیک دان و نالیک
خواردن.

العُلْفُوفُ: بياوى وشك ته بيات و
به ته مهن و قه لهو ه پيره ميردى
جهسته گه ورمو قز درئزو پيش

پان و پئ.

عَلَقَ الصَّبِيُّ عُلُقًا: منداله كه قامكى خوى
مزی.

عَلَقَتِ الْبَهِيْمَةُ الشَّجَرَ عُلُقًا: نازله كه
گه لای درمخته كه ي خوارد.

عَلَقَ فُلَانٌ فُلَانًا: فلانكس به سمر فلاندا

بالادست بوو له بواری به دمسته يئانی

به لگي به هيز بؤ خو هه ئانه وه ه

فلانكس جنيوى به فلانكس دا ه

دمگوترئ: (عَلَقَهُ بِلِسَانِهِ) به زوبانی

شرت و شوئ لی بری.

عَلَقَتِ الْبَهِيْمَةُ عُلُقًا وَعِلَاقَةً وَعُلُقًا:

حه يوانه كه ناوى خواردده وه له گه ل

ناو خواردنه و كه يدا زمرويك به ناو

قورگی دا نووسا.

عَلَقَ الشَّيْءُ الشَّيْءَ: شته كه له ناو شته كه

چه سپاو پييدا نووسا.

عَلِقَ الشُّرْكُ الثُّرْبَ: چقل به قوماشه كه وه

نووساو ليئ نه بؤوه.

عَلِقَ الطَّبِيُّ بِالْحَبَالَةِ: ئاسكه كه

به داوه كه وه بيوو.

عَلَقَتِ الْأُنْثَى بِالْجَنِينِ: ميينه كه

به بيچوه كه ي هه له و گير بوو.

عَلِقَ فُلَانٌ فُلَانًا وَه: خو شه ويستی فلانی

له دلدا چه سپا.

عَلِقَ أَمْرُهُ: كارمكه ي نهوى زانی.

عَلِقَ يَفْعَلُ كَذَا: دمستی به كارمكه كرد.

عَلَّقَ الإنسان وغيره: ئادەمیزاد لەمکاتی ئاو خواردنە وەیدا زەرویهک بەهۆرگییدا نووسا ە (فەر مەلوق).

أَعْلَقَ الصائِدُ: نێچیرموانەکە نێچیرەکەیی خستە داوی خۆیەوه. أَعْلَقَ الرجلُ: پیاوێکە بەهۆی زەروووه خوێنی لەخۆی گرت ە زەروی خستە سەر جەستەیی بۆنەوهی خوێنی بمژی.

أَعْلَقَ فلان: فلانکەس بڕپکی مالو سامانی پڕ نرخی بەهەڵی دۆزیهوه. أَعْلَقَ ظفَرُهُ فِيهِ: نینۆکی تی هەڵچەقاند.

أَعْلَقَ الشَّيْءُ بِالشَّيْءِ: شتەکەیی بە شتەکەوه نووساند ە زەروی بەهۆرگەوه نووساند.

أَعْلَقَ السَّيْفُ وغيره: قوڵقەو ئەلقەیهکی بۆ شمشیرکە دروست کرد پێی هەلبواسی.

عَالَقَهُ: شانازی بەسەردا کرد بەهۆی هەبوونی شتی بەنرخ لەلای.

عَلَّقَ الرجلُ: پیاوێکە هەوساری وڵاخەکەیی هاویشته سەر ملی وڵاخەکە خۆی و لێی دابەزی و بەره‌لای کرد.

عَلَّقَ الشَّيْءُ بِالشَّيْءِ: شتەکەیی بەشتەکەدا کرد، پێیدا هەلبواسی ە

دەگوتری: (عَلَّقَ الثَّوْبَ عَلَى الْمَشْجَبِ) ە کراسەکەیی بەهەلاگەکەوه هەلبواسی ە (عَلَّقَ أَبَا عَلَى دَارِهِ) دەرگای خانووەکەیی داناو پڕکی خست، دەرگاکی بۆ خانووەکەیی هەلبواسی.

عَلَّقَ أمره: کارمەکەیی ڕاگرت نەوازی لێ هینا نەنەنجامی دا ە دەگوتری: (عَلَّقَ الْقَاضِي الْحُكْمَ) دادوەر حۆکەمەکەیی راگرت بڕپاری لەسەر نەدا.

عَلَّقَ فلان امرأة: فلانکەس خۆشەویستی ئافەرمەتیک چوووه دلبەوهو شەیدای بوو.

إِعْتَلَقَهُ ربه: زۆری خۆش وێستو شەیدای بوو.

تَعَلَّقَ الشُّرْكُ بِالثَّوْبِ: چەقەمە بەهەراسەکەوه نووسا.

تَعَلَّقَ الرَّحْشُ أَوْ الظَّبْيُ بِالْحَالَةِ: ئازەلە کێویەکە یان ئاسکەکە بە تەلەکەوه بوو ە کەوتە داوی نێچیرەوه.

تَعَلَّقَ الإِبِلُ: حۆشترەکە گەلای درمختی (عەلّق) ی خوارد.

تَعَلَّقَ الشَّيْءُ: شتەکەیی هەلبواسی.

عَلَّقَ فلاناً: فلانکەسی خۆش وێست ە لەپەنددا هاتوووه: (لَيْسَ الْمُتَعَلِّقُ كَالْمُتَأَنِّقِ) کەسیک فەتیات بەشتی کەم

همر شتيك دل پيوه پيوهست بي
 ه (ك: اعلاق علوق) ه دگوترئ:
 (هر علئ علم) نهو خولياي عيلم و
 زانسته.

العلئ: همر شتيك ههلبواسرئ ه نهو
 قورو قالهي بدمست و پلهوه
 دميتينهوه ه نهو گهلاو گولهي
 دمي نازل دميگاتي بدمرختهوه ه
 كونيكه لهكراسو شتي وا دمكرئ
 بهسينگهوه، له نالقهي سينگهكه
 دمكرئ ه بهنو تيلمه چهرميكه
 كوندهو مهشكه پي ههلبواسرئ ه
 زوربه پيگا ه زهرو، گرميكي
 رمشه خوين دمزي بهزوري لهناوي
 راومستاوو دمي كه نازل ناوي لي
 دمخواتهوه زهروكه بهقورگي
 نازهكهكا دمنوسو پاش ماوميهك
 قورگي دمكرئ، مروفلي ليزان
 زهروكه لي دمكاتهوه ه خوينپاره
 (خويني بهستو توند بوو) ه قورنان
 دمفهرموي: ﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ﴾.
 العلئ: درختيكه ههميشه سهوزه
 بهسرما تيك ناجي ه لقو پوي
 دريزو باركي هه گهلاي وردئ
 جواني ههيه.

العلئ: همر گهلاو گوليك نازل دمي
 بگاتي بدمرختهوه ه همر شتيك

بكا ومكوو كهسيك نيه شت
 ههلبزيرئو به نارمزوي خوي شت
 بوخوي وهلانيو بخوا.
 الاعاليق: همر شتيك ههلبواسرئ.

العلئ: نيسي فيعلمو بهمانا (نعلئ دئ).
 العلئ: نهو گهلاو لهومرپيه دمي
 نازل دميگاتي و لرفي دمدا ه نهو
 ورده خواردنانه پيش نان خواردن
 دمخرينه سمر سفره يو خافلانندن و
 نيشتيها كردنهوه ه بهزوري لهدوا
 (نهف) بهكاردن ه دگوترئ: (ما
 ذقا علقا).

العلئ: پهيومندي دوستايهتي ه
 خوشمويستي راستهقينهو بهدل ه
 نهو گهلاو گولهي نازل دمي
 دمگاتي لدمرختو دمبخوا ه
 گوزمراني كه ه نيشو كارنيك
 نادميزاد پنيهوه پابهند بي ه
 لهبواي زانستي بهلاغهكا (علاقه)
 بريتيه له جوړه پهيومنديهك له
 نيوان ماناي نهصلي و مهجازيدا.
 العلئ: نهو سينگو نهلقهو
 عهلاكهپهي شمشيري پيدا
 ههلبواسرئ.

العلئ: دمرختي دمباغ.
 العلئ: شتي بهنرخو گرانبهها ه

ژیانی کوله مهرگی پئ بهسهر بیرئ
 ه همر زهلاته و ورده خواردنیك
 پیش نان خواردن پیوهی خهریک
 بی ه درهختیکه زستان حوشر
 مل و موشی ئی دهکا چونکه بهزستان
 که لاکهی همر سهوزه.

الْعَلِيقُ: رومکی که به درهخت
 هه لدهگه پئی و تیی دمنالی.
 الْعَلِيقُ: به مانا (الْعَلِيقُ) دی.

الْعَلُوقُ: تۆوی نییر (تۆماوی حهیوانی
 نییر بۆ که لدانی میینه) ه همر
 شتیك په یوه سست بی
 به ناده میزاده وه ه لهومرئك و لاخ و
 ئاژمل لیی بله و مرئ ه نافرمتیك
 جگه له میردی خوئی کهسی تری
 خوش نهوئ ه که میك شیر.

الْعَلِيقُ: ئالفی و لاخ ه کاو و جو.
 الْعَوَالِقُ: گیانه بهرو رومکی ناو دمریا.
 الْعِلَاقُ: زمانی رهوان و به لیغ: همر
 شتیك شتی تری پئدا هه لئواسرئ ه
 گوشتی هه لئواسراو تری هه لئواسراو
 ه پیای سهرکه شو کی شه و نیزاع
 خهروه ه پیایك له کی شه و
 نیزاعدا پشت به به لگه به ستن.

الْمَعْلَقَةُ (رجل ذو مَعْلَقَةٍ): پیایک
 په یوه ندی به هه موو شتیکه وه ههیه
 ه هه موو کهس خوئی پیوه
 هه لدهواس.

الْمَعْلَقَةُ: نافرمتیك میرده کهی به لایه وه
 نه چی و ته لاقی نه دا.

المعلقات: جهوت چامه شیعی
 عه ربین عه ربه کان پیش هاتنی
 نیسلام به دیواری که عبه وه هه لیان
 واسی بوون.

الْمَلُوقُ: نه وهی شتی له سهر
 هه لده واسرئ ه همر شتیك
 هه لئواسرئ وه کوو گوشت و هی شه
 تری و شتی تر.

عَلَقَمَ الطَّعَامُ: شتی تالی کرده ناو
 خوراکه که.

الْعَلَمُ: همر شتیك تال بی ه کاله که
 مارانه.

الْمَعْلَمَةُ: پارچه یه که له شتی تال.
 عَمَّكَ الْعِلْكُ وَغَيْرَهُ عَمَّا: بنیشته کهی
 جوو.

عَمَّكَ الذَّابَّةُ وَاللَّجَامُ: ولاخه که لغاوه کهی
 له ده میدا جوو، لغاوه کهی له ده میدا
 هی ناو برد.

عَمَّكَ نَابِيه: ددانی له ددانه کهی خشان دو
 سپرئ ئی هات.

عَمَّكَ مَالُهُ: جوان سهر و کاری مال و
 سامانی خوئی کرد.

عَمَّكَ يَدِيهِ عَلَى مَالِهِ: دهستی خوئی
 قوچاند و رژی نواند و هیچی له مالی
 خوئی نه به خشی.

عَلَّكَ العَجِينَ: هه ویره که ی زور شِیلا.

الْعَالِكُ: (طعام عالك) خواردنیکی
تونده و زور به زحمهت ده جورئ.

الْعَالَاكُ: نهو شته ی ده جورئ ه
دهگوترئ: (ما ذقتُ عَلاكَ).

الْعَالَاكُ: به مانا (الْعَالَاكُ) دئ.

الْعَالِكُ: بنیشت: که له داره بهن
دهرده هیندرئ ه (ك: علوك وأعلاك).

الْعَالِكُ: شتی جیرو لینج ه دهگوترئ:
(طعام عَالِك) خواردنیکی لینج و

جیره به ناخوشی ده جورئ.

الْعَالِكَةُ: زهوی نزیك ناو.

الْعَالَاكُ: بنیشت فروش.

عَلَّ عَلا وَعَلاَلَا: جاریکی تر شهرابی

خوارددهوه، یان به بی پراوهستان و

هه ناسه دان شهرابه که ی خوارددهوه.

عَلَّ فُلَانٌ عَلاَ: فلانکس نه خوش گهوت.

عَلَّ فُلَانًا عَلاَ: دوومجار ناوی دایه وه

به فلان جاریکی تر شهرابی دایه

بیخواته وه، یان به بی هه ناسه دان

شهرابه که ی پی خوارددهوه.

عَلَّ فُلَانًا ضَرْبًا: بهردهوام له فلانکس سی داو

لیدانه که ی بهردهوام بوو.

عَلَّ اللهُ فُلَانًا: خودا فلانکس سی نه خوش

خست.

عَلَّ الْإِنْسَانَ عُلَّةً: مرؤفه که نه خوش

گهوت.

أَعْلُ القُرْم: خه لکه که بو دوومجار

حوشترمکانیان ناویان خوارددهوه.

أَعْلُ الرَّجُل: جاری دوومجار ناوی دا

به پیاومه.

أَعْلُ الشَّيْ: شته که ی عیله تدار کرد.

أَعْلُ الْإِبِل: حوشترمکانی پادان پیش

نه وه ی تیراوبن.

أَعْلُ اللهِ فُلَانًا: خودا فلانکس سی

نه خوش خست.

عَلَّ فُلَانٌ: فلانکس جار دواجار ناوی

دایه ...، جار دواجار خورماکانی

چنین.

عَلَّ فُلَانًا بطعام أو غيره: فلانکس سی

خا فلان به خواردنی زه لاته و شتی

له و جوره.

عَلَّ الشَّيْ: هؤکاری شته که ی

رونکرددهوه به به لکه وه شته که ی

چه سپاند.

عَلَّ الكلمة: له بواری زانستی صهرفدا

بریتییه له باسکردنی شیوه ی گۆرانی

وشه که ه نیعلالی له وشه که دا

نه انجامدا.

عَلَّ فُلَانًا: چاره سهری نه خوشی

فلانکس سی کرد.

إِعْمَلْ: شهرابه که ی به بی هه ناسه دان

خوارددهوه ه یان جاری دووم

شهرابی خوارددهوه.

إِعْتَلَّ الرَّجُلُ وَغَرَهُ: بیاوه که نهخوش
کهوت.

إِعْتَلَّ فُلَانٌ: فُلَانُكَس پابهندی بهنگه
بوو.

إِعْتَلَّ بِالْأَمْرِ: بهکارمهوه سمرقان بوو،
ههلهوگير بوو.

إِعْتَلَّتِ الْكَلِمَةُ: وشه که پیتی عیلهی
تیندا بوو.

تَعَالَتْ الْمَرْأَةُ مِنْ نَفَاسِهَا: نافرته که
لهخوینی پاش مندالبون پاک بؤوه.

تَعَالُ الصَّبِيُّ نَدَى أُمِّهِ: منداله که جی
شیر لهمه مکی دایکیدا هه بوو مزی.

تَعَالُ فُلَانًا: فُلَانُكَس لهکارمه که
گیرپایه وه.

تَعَلَّتِ الْمَرْأَةُ مِنْ نَفَاسِهَا: نافرته که
لهخوینی پاش مندالبون پاک بؤوه.

تَعَلَّلَ الرَّجُلُ: بیاوه که بهنگه ی خوی
هینایه وه و پابه ند بوو پییه وه.

تَعَلَّلَ بِالْأَمْرِ: خوی بهکارمه وه
خافلاندا.

الْتَعَلَّةُ: نه وهی دهکریته بهنگه.
التعلیل: بهلای نه هلی مونازمره وه

پونکردنه وهی هوکاری شته.
الْعَلَالَةُ: نهو شته ی خوی پی

دهخافلینی ه پاشماوهی شت ه کاتی
نیوان بهیانی و نیواره.

الْعَلُّ: پیستی چرچ بوو بههوی

نهخوشییه وه ه کهسیک زور
هاموشوی نافرمتان بکا ه بهته مه و
پیر لههه شتیك بن ه جهسته
لاوازو قهه باریک.

الْعَلُّ: ومجبه خواردنه وهی دووهم ه
دهگوتری: (شرب عللاً بعد نهل)

دووهمجار شهرابی خواردموه دوی
ههلقورانندی پیاله ی یکهه.

الْعَلَّةُ: نه وهی خوی پی دهخافلینی ه
ههوی ه (ك: علات) ه (نر العللات)

کۆمه ئێك کوپ باوکیان یهك بیاو
بی و دایکیان جهند نافرمتیک بن ه

(نر الأخیاف) کۆمه ئێك کوپ
دایکیان یهك بی و باوکیان جهند

بیاویك بن.

الْعَلَّةُ: نهخوشی ه هوکار ه (حروف
الْعَلَّة) پیتهکانی عیله (ئهلف و او-

یاء) ه (ك: علات، وعلل) ه
دهگوتری: (جرى هذا الأمر على

علاته) نه مه بههه موو حال و باریک
وابوو.

الْعَلُولُ: نهو خواردنه کهه سوکه ی
دهدری بهنهخوش ه (ك: علل).

عَلَّمَهُ عِلْمًا: نیشانه ی کرد
به نیشانه یهک پیی بناسریته وه ه

لهزانیاریدا بهسهری دا زال بوو.

عَلَّمَ شَفَقَةً عِلْمًا: لیوی قاش کرد.

عَلِمَ فَلَانٌ عِلْمًا: فَلَانَكْهَس لِيَوِي سَهْرَوِي

قَلِيْشَا ه (فَهُوَ اَعْلَمُ وَهِيَ عِلْمَاءُ).

عَلِمَ الشَّيْءُ عِلْمًا: شَتَهَكْهِي زَانِي، نَاسِي.

عَلِمَ الشَّيْءُ حَاصِلًا: بِرَوَايَ بَهْ شَتَهَكْهِي بَوُو

بَه رَاسْتِي زَانِي.

اَعْلَمَ نَفْسَهُ وَفَرَسَهُ: نِيْشَانَهِي بُو خَوِي

يَان بُو نَهْ سَبَهَكْهِي لَهْ شَهْرِدَا دَانَا.

اَعْلَمَ التُّرْبَ: قَوْمَا شَهَكْهِي كَرْدَه نَالَا.

اَعْلَمَ فَلَانًا الْخَيْرَ وَبِه: هَهْوَالَهَكْهِي بَه

فَلَانَكْهَس دَا.

اَعْلَمَ عَلِي كَذَا مِنْ كِتَابٍ وَغَيْرِهِ:

شَتَهَكْهِي كَرْدَه نِيْشَانَهِي كَتِيْبَهَكْهِي.

اَعْلَمَ فَلَانًا الْأَمْرَ: خَهْرِيك بَوُو نِيْشَهَكْهِي

فِيْرِي فَلَانَكْهَس بَكَا.

عَلِمَ نَفْسَهُ: بَه نِيْشَانَهِي شَهْر خَوِي

نِيْشَانَه دَار كَرْد.

عَلِمَ لَهُ عَلَامَةٌ: نِيْشَانَهِي يَهَكْهِي بُو دَانَا پِيِي

بِنَاسَرِيْتَه وَه.

عَلِمَ الشَّيْءُ تَعْلِيمًا: دَهْ سَتِي كَرْد

بَه فَيْرِ بَوُونِي شَتَهَكْهِي.

اِعْتَلَّمَ الْبِرْقُ: هَهْوَرَه بَرُوسَكْهِي رَوْنَاكِي

دَا.

اِعْتَلَّمَ الشَّيْءُ: شَتَهَكْهِي زَانِي.

تَعَلَّمَ فَلَانٌ: فَلَانَكْهَس زَانِيَارِي خَوِي

نَوَانَد.

تَعَلَّمَ الْجَمِيعَ الشَّيْءِ: خَهْلَكْهِي

هَهْمُوِيَان شَتَهَكْهِي يَان زَانِي.

تَعَلَّمَ الْأَمْرَ: شَتَهَكْهِي زَانِي وَ كَارَهَكْهِي

نَاسِي.

تَعَلَّمَ: بَه شَيْوَهِي فَيْعَلِي نَهْمَر وَاتَه: تَوُو

بِزَانِيَه ه دَوُو مَهْفَعُوِي

گَهْرَمَكْن. بَه زَوْرِي لَهْ جِيَاْتِي دَوُو

مَهْفَعُولَهَكْهِي (أَنْ) ي مَهْ صَدْمَرِي وَ

صِيْلَهَكْهِي دَادَهْنَرِي.

اِسْتَعْلَمَهُ الْخَيْرَ: دَاوَاي زَانِيْنِي

هَهْوَالَهَكْهِي كَرْد.

الْأَعْلَمِيَّةُ: نِيْشَانَهِي هَوْكَارِي نَاسِيْن ه

(ك: اَعْلَام).

الْعَالَمُ: بَوُونَه وَ مَر هَهْمُوِي ه هَهْرَجِي

لَهْ نَاو فَهْلَهَكْهِي هَهِيَه ه هَهْمُو

جَوْرِيْكَ لَهْ جَوْرَمَكَانِي خَهْلَكْ

وَهَكُوُو: (عَالَمُ الْحَيَوَان) ه (عَالَمُ النَّبَات)

ه (عَالَمُ الْجِنِّ) ه (عَالَمُ الْمَلَائِكَةِ) ه (عَالَمُ

الْإِنْسَانِ) ه (ك: عَوَالِمُ وَ عَالَمُون).

الْعَلَامَةُ: نِيْشَانَه، نَهْوَ شَتَانَهِي لَهْ سَهْر

رِيْگَا دَا دَهْ نَرِيْن بُوْشَا رَهْ زَايِي

رِيْبَوَارَان ه سَنُورِي نِيْوَان دَوُو وَ لَات وَ

دَوُو زَهْوِي ه لَه بَوَارِي پَزِيْشَكِي بَهْوَ

زَانِيَارُو دِيَارْدَانَه دَهْ گَوْتَرِي كَه

پَزِيْشَك لَهْ نَاكَامِي پَشَكْنِيْنْدَا

بَهْ دَهْ سَتِي دِيْنِي دَهْرَبَارَهِي

نَهْ خُوْشِيَهَكْهِي.

الْعُلَامِيُّ: پِيَاوِي زِيْرَهَكْهِي لِيْهَاتُوُو.

الْعَلَامُ: زَوْر زَانَاو شَارْمَزَا ه سَهْرَنَاس وَ

نه زادناس ۵ وادمبى تاي خپى پيوه
دمنرى بؤ زياتر موبالغسه،
دمگوتري: (الْعَلَمَةُ).

الْعَلَمُ: بؤ زیدمرویی مانایه له مادهی
(علم) دا ۵ هملۆ ۵ خه نه.

الْعَلَمَةُ: نه وهی له سهر پيگا دادنری بؤ
شارمهایی گردنی رېبوار.

الْعَلَمُ: به مانا (العالم) دی.

الْعَلَمُ: زانين ۵ دمرککردنی شت و مگوو
خوی ۵ دلنیايي ۵ پوناکییه که خودا
دمیخته دلی هه ندی که سه وه.

الْعَلَمُ: نيشانه و شوپنکه ۵ نيوانی دوو

سنور ۵ دوو ولات ۵ دانانی شتيکه

له قهراغی پيگا بؤ شارمهایی رېبوار

۵ ويته له سهر قوماش ۵ گه وره ی

هوزو ريش سپی گهل و نه ته وه ۵

کيو ۵ ئالا ۵ (ك: اعلام).

الْعَلْمَانِي: بى دينی، لادينی پيچه وانهی

نايينی، ديندارى ۵ ناين زایی.

الْعَلْمَةُ: قلیشاوی لیوی لای سهروی

ناده ميزاد.

الْعَلِيم: زورزان و شارمه ۵ (ك: علماء).

الْعِيْلَامُ: که متیاری نیر ۵ بیریک ناوی

زور بی ۵ (ك: عیالم).

الْمَعْلَمُ: به مانا (الْعَلَمَةُ) دی ۵ شوپن

گومانی هه موو شتيك ۵ (ك: معالم)

۵ دهسگوتري: (خفيت معالم الطريق)

نیشانه کانی پيگا کوپربونه وه.

الْمَعْلَمُ: ماموستای قوتابی ۵ ماموستایی

۵ که سيك مافی نه وهی هه بی

پيشه پهك له پيشه پيشه سازيه كان

بؤخوی هه لېزيری و کاری تیدا بکاو

و مگوو و مستای دارتاش و ناسنگه رو

نه و شتانه.

الْمَعْلَمُ: که سيك پيگای خپرو چاکه ی

خرابيته دل و دهر و نيه وه.

الْعِلْمَاد: نه و شته ی ريسی ريسراوی

له سهر هه لدمکری ۵ (ك: علامدة

و علاميد).

عَلِنَ الأمر علناً: کارمه که ناشکرا بوو

دمرکه وت ۵ پيچه وانهی گومبون.

عَلِنَ الأمر علناً و علانية: به مانا (عَلَن) دی.

أَعْلَنَهُ وبه: دمری خست و ناشکرای کرد.

أَعْلَنْتِ الحكمة فلاناً: دادگا داوی

ناماده بوونی فلانی کرد ۵ یان

برپاری دادگای بی راگه یاند.

عَالَنَهُ معالنة: ناشکرای کرد، به ناشکرا

بیی راگه یاند.

عَلَنَهُ: به مانا (أَعْلَنَهُ) دی.

إِسْتَعْلَنَ الأمرُ: کارمه که ناشکرا بوو،

دمرکه وت.

إِسْتَعْلَنَ الأمرُ: کارمه که ناشکرا بوو

دمرکه وت، خوی ناماده کرد بؤ نه وهی

جار بدا شته که ناشکرا بکا.

الإعلان: ناشکرا کردنی شت به
بلاوکردنه و هی له رۆژنامه و شتی
وادا.

العلائیة: ناشکرا ۵ دهگوتری: (رجل
علائیة) پیاویکە نیشەکانی دیاره.
الْعُلَّةُ: کەسێک زۆر نهێنی ناشکرا
بکاو قەسە تی نهووستی.

اعْلَنِي: بپروانه مادهی (عَلَب).

عِلَّةٌ عَلَها: سهرسام بوو، به ترسه وه
رۆیشت ۵ دل و دهرووێن پیس بوو ۵
خه مبار بوو، کهوته بهرتانه و
تهشهر ۵ (فهو عِلَّةٌ وعلهان ۵ وهي
علهي).

العلاء: دوو جووره پۆشاکن کولکی
حوشتریان تێدا ناواخن دهکری و له
ژێر زریوه له بهر دهکری بۆ
خۆپاراستن له زهبری بهرام بهر.
العالة: (امراة عاله) نافرمتیکی بی
عمقل و ههته کاره.

الْعَلَّة: خهفمت، چاوچنۆک.

علا الشئ غلوا: بهرز بۆوه، سهرکهوت.

علا فلان في الأرض: فلانکەس خۆی
به زلزان و تهکه بهوری کرد ۵ هورنان
دهفهرموی: ﴿إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي
الْأَرْضِ﴾.

علا فلان بالامر: فلانکەس به کارمکه
ههتساو سهر به خۆ نهنجامی دا.

علا بالشئ: شتهکهی بهرز کردموه.

علا الشئ: چوووه سهر شتهکه و پێیدا
سهرکهوت.

علا الرجل: به سهر پیاو مکه دا زāl بوو.

علا بالسيف: به شمشیر لێیدا.

علا فلان حاجته: فلانکەس به سهر
پێدا و یستیه کانیدا زāl بوو.

علي في الشرف علاء: له شه رهفو

رێزداریدا بهرز بۆوه ۵ (فهو علي).

أعلى عن الشئ: له شتهکه دابهزی ۵

دهگوتری: (أعلى عن الدابة)

له ولاخه که دابهزی.

أعلى الشئ: شتهکهی بهرز کردموه ۵

یان چوووه سهری ۵ پێیدا سهرکهوت.

عالي الشئ: شتهکهی بهرز کردموه،

چوووه سهری، پێیدا سهرکهوت ۵

دهگوتری: (عالي غنا) لیمان

دوور کهوته وه، لیمان که نار گیر بوو.

على الشئ: شتهکهی بهرز کردموه،

دهگوتری: (علاه على ظهر الدابة)

به رزی کردموه بۆ سهر پشتی

ولاخه که.

على المتاع عن ظهر الدابة: کالاکهی

له سهر پشتی ولاخه که هینایه خوار،

دایگرت.

إعلى الشئ: شتهکه بهرز بۆوه ۵

دهگوتری: (إعلى النهار) خۆر بهرز بۆوه.

اِعتَلَى الشَّيْءُ: چووه سمر شتهکه.
 اِعتَلَى فُلَانًا: فلانکهسی ژیر بار کردو
 بهسهریدا زال بوو.
 تعالی فلان: فلانکهس بهرزبووه
 خوی بهزل زانی.
 تعالت المرأة من نفاسها او من مرضها:
 نافرتهکه لهخوینی نیفاس و پاش
 مندالبون رزگاری بوو
 نهخوشیهکه چاک بووهو
 ههئسایهوه.
 تعال: ومره
 دههیندرئ
 (تعالیا) بو دووکهس
 (تعالوا) بو سئ کهس و زیاتر
 بهکاردههیندرئ
 قورئان
 دههفرموی: ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ
 تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ﴾
 یان دههفرموی: (فتعالین اَمْتَعَنَ).
 تَعَلَّى الشَّيْءُ: شتهکه بهرز بووه.
 تَعَلَّتِ الْمَرْأَةُ مِنْ نَفَاسِهَا أَوْ مِنْ مَرَضِهَا:
 نافرتهکه لهخوینی پاش مندالبون
 رزگاری بوو. یان له نهخوشیهکه
 رزگاری بوو.
 تَعَلَّى الرَّجُلُ: پله بهپله پیامکه
 سمرکهوت بهرزبووه.
 تَعَلَّى عَنْهُ: خوی لهئهو بهبهرزترو
 خانهدانتر زانی.
 اِستَعْلَى النهار: رۆژ بهرز بووه.

اِستَعْلَتِ الْكَلِمَةُ لِسَانَهُ: ئهو وشهیه
 زور بهسمر زمانهوه بوو، زوری ئهو
 وشهیه دمگوت.
 اِستَعْلَى الشَّيْءُ: چووه سمر شتهکه،
 پییدا سمرکهوت.
 اِستَعْلَى فُلَانًا وَعَلَيْهِ: بهسمر فلاندا زال
 بوو ژیرباری کرد.
 اِستَعْلَى حاجَتَهُ: بهسمر
 پیداویستهکانیدا زال بوو.
 اِستَعْلَى الشَّيْءُ: چووه سمر شتهکه
 پییدا سمرکهوت.
 العالی: بهرز
 دمگوترئ: (فلان عالی
 الکعب) فلانکهس خانهدان و
 ومجاخزادهمیه
 (أَتَيْتُهُ مِنْ عَالٍ)
 لهلای سمرمووه هاتمه لای.
 العالیة من کل شیئ: بهرزمهیهتی
 له زور ولاتی نهجدموه تا دهگاته
 تیهامه و دواشاری مهکه
 شیویک
 ناوی پیدا بیته خوار.
 عَلِيٌّ: سمرموه
 دهگوترئ: (أَتَيْتُهُ مِنْ عَلٍ)
 لهسمرموه هاتم بولای.
 الْعُلَا: پیزو
 شکومهندی بهرزو
 پیروزی.
 الْعَلَاءُ: پیزو
 شکومهندی.
 الْعِلَاوَةُ: زیددی
 شت
 سمریار
 نهوهی
 دهخړته سمر
 باری خوشتر دوی
 تهواوبونی
 بارمکهی و
 مکوو قوری

پيالھو كونده ئاوو ئھو جوړه تفافه.
 علارة الذهب: زيادبوونی نرخى زېږ
 له نه ندازهى خوۍ ۵ ئھو زياده يه
 سالانه ده خريته سهر موجهى
 موجه خوړ كه له عيراقدا پيى
 دهگوتري: (العلاوة السنوية).

الْعَلِيَّةُ: ژورى سهربان، هوره بان.

الْعَلِيُّ: بهرترين شوين و بهرترين
 پله وپايه ۵ دانيشتوانى بهرترين
 شوين ۵ خاوهنى بهرترين پله وپايه
 ۵ (ك: عَلِيّون).

الْعُلُوُّ من كل شئ: له همر شتيك بى

مه بهست بهرزه كه يه تي ۵ دهگوتري:

(قَعْدَتْ غُلُوهُ فِي غُلُوهِ)

له بهرترينى ئھو شوينه دانيشتم.

الْعُلُوُّ: گهوره يى و شكومه ندى ۵

تمكه كه بورو خو بهرلزانين.

الْعُلَيَا: بهرز، بو ميينه (الاعلى)

به كار دى.

الْعُلَيَاءُ: همر شتيك بهرز بى، و مكوو

لوتكه ي شاخ و كي و شويني بهرزه

ناسمان ۵ پيزو شكومه ندى و

شهره ف.

الْعَلِيُّ: بهرزو شكومه ندى ۵ رهق و توندو

پته و ۵ بهر پيزو شكومه ندى ۵ (ك:

عليه) ۵ دهگوتري: (هم عليه القوم)

ئھوان پيزدار ترين كه سانى قهومن.

الْمَعْلَاةُ: پيزو شهره ف ۵ (ك: المعالي).

الْمَعْلَى: چهوتم تيرى قوماره.

الْمَعْلَى: ئه و كه سهى دولكه ي پر له ناو

بهرز ده كاته وه بوئه وهى ئا و بو

په كيكي تر تى بكا.

عِلَوْنُ الكتابِ عَلَوْنَةً: عينوان و

ناونيشانى بو كتيبه كه دانا.

الْعِلَوَانُ: (عِلَوَانُ الكتابِ) بهمانا

عينوانى كتيب دى.

عَلَى الشئِ وعليه وفيه عَلِيًّا وَعَلِيًّا: چوو و

سهر شته كه ۵ پيدا چوو و سهر.

عَلَى الكتابِ: عينوانى بو كتيبه كه

دانا.

عَلَى: حمره ي جهره بهمانا (فوق) دى ۵

قورئان ده فهرموى: ﴿وَعَلَيْهَا وَعَلَى

الْفَلَكَ تَحْمُلُونَ﴾.

عَمَتَ فُلَانٌ عَمَاتًا: به گوجان له فلانكه سى

داو گوجانى و هساند، گويى نه دايه كى

بهرز دهكوى و كى بهرناكه وئ.

عَمَتَ الصُّوفَ وَغَوْرَهُ: خورپه كه ي خرپه لدا

كردى به گلؤله بو ئه وهى به دهست

بيگرى و بيريسى.

عَمَتَ فُلَانًا: فلانكه سى ژير بار كرد.

عَمَتَ: بو موباله غه ي (عَمَتَ) دى.

الْعَمِيْتُ: پياوى پياوانه و نازا، چاو ديرو

زيره كه و زانا و ريا.

الْعَمِيَّةُ: گلؤله بهن چ دريژ بى چ خپ

بى.

عَمَّجَ عَمَّجاً: له رۆیشتندا پەلەى کرد
خیرا رۆیى.

عَمَّجَ الرَّجُلُ: پیاومگە لەناودا مەلەى کرد.
تَعَمَّجَ: خۆى باداو ئەمبەرو ئەو بەرى
کرد قوورت و پێچى کردن
دەگوتى: (تَعَمَّجْتَ الْحَيَّةَ وَتَعَمَّجَ
السَّيْلُ فِي الرَّادِي).

عَمَدَ الشَّيْءُ عَمْدًا: كۆلەكەى بەر شتەكە
دا.

عَمَدَ فَلَانًا: بەعەمود لە فلانكەسى دا
دەشگوتى: (مَا عَمَدَكَ) لەچى عاجز
بووى
بووى زویری کردوى.

عَمَدَ الشَّيْءُ وَالِيه: چو بۆ شتەكە، قەصدى
شتەكەى کرد.

عَمَدَ الْمَرْضُ فَلَانًا: نەخۆشى فلانكەسى
كزو كۆلەوار کرد.

عَمَدَ الْبَعِيرُ عَمْدًا: حوشرمەكە دوگی ناوسا
بەهۆى ئەهوى كورتان و رحلەكە
گرتبووى
دوگەكەى لەناومووە خراب
بوو، پوی دەرەهوى دوگەكەش ساغ بوو
دەشگوتى:

عَمِدَتِ أَلْيَافُ مِنَ الرِّكُوبِ: سمتى
حوشرمەكە هاوسا.

عَمَدَ الثَّرَى: گەلەكە باران تەپى کردو
ویکەتەهەهەندىكى سوارى هەندىكى
بوو.

عَمَدَ الْإِنْسَانُ: نەخۆشى ئادەمیزادەكەى

لەرو لاواز کرد.

عَمَدَ الْخُرَاجُ: دومەلەكە پێش ئەهوى بگاو

ببیتە كێمى رون گوشراو ئاوسا
دەرنەكرا هەروا بەكالى مایەهە.

أَعَمَدَ الْبِنَاءُ: كۆلەكەى بۆ خانومەكە دانا
كۆلەكەى بەرخانومەكەدا.

عَمَدَ الْحَيَمَةَ: پەشمالەكەى بە كۆلەكە
بەرزكردموه
چادرو خیمەكەى
هەلدا.

عَمَدَ الْقَوْمُ فَلَانًا: قەومەكە فلانكەسیان
كردە رابەرو پێش سپی خۆیان، یان
بروا پێکراوو گەورەى خۆیان.

عَمَدَ السَّيْلُ: پێرەهوى ئاوەكەى بەگل
گرت بۆئەهوى ئاوەكە لەشوینەكە
كۆبیتەهە.

عَمَدَ الشَّرْقُ فَلَانًا: سۆزو عیشق
فلانكەسى لاواز کرد.

عَمَدَ الْوَقْتُ: بەلای مەسیحیەكانەهە
ئەهویە (مەندالەكەى بەئەوى
(الْعَمْرُودِيَّة) بشۆرى.

إِعْتَمَدَ الشَّيْءُ وَعَلَيْه: خۆى بەسەر
شتەكەدا
پشتى پێوەدا
خۆى
بەسەردا دا.

إِعْتَمَدَ الشَّيْءُ: قەصدى شتەكەى کرد
شتەكەى ئەنجام دا
دەگوتى:
(إِعْتَمَدَ الرَّئِيسُ الْأَمْرَ) سەرۆك
پەزەمەندى نیشاندا لەسەرکارەكەى و

فهرمانی دا بهجی بهجی کردنی.

إِنْعَمْدُ: بۆ موتاومعهی (عَمْدُهُ) دئ ۵

لهسەر کۆلهکهیهک راوهستا.

تَعَمَّدَ الشَّيْءُ وَلَهُ: قهصدی شتهکهی کرد.

الْعِمَادُ: کۆلهکهی خیمه ۵ ههر شتیک

بخریته ژیر شتیک و بهرزی بکاتهوه

۵ دهشگوترئ: (فلان رفیع العماد)

واته: فلانکەس وهجاخزادمو

خانه‌دانه ۵ سهروکی عهسکه

شتنی مندالی مهسیحی لهئاوی

(العمدية)دا.

الْعِمَادَةُ: بیناو باله‌خانهی بهرز ۵ پلهو

پایه‌ی راگری کۆلیج لهزانکۆ.

الْعَمْدُ: نهغهست، دهگوترئ: (فعله

عَمْدًا) به‌نهغهست نهو کاره‌ی کرد.

الْقَتْلُ الْعَمْدُ: نهوهیه بکوژ بهئامیری

کوشتن به‌نهغهست مروؤفیک

بکوژی.

الْعَمْدَةُ: نهوه‌ی پشتی پی دهبه‌ستری ۵

سهروکی سهرباز ۵ سهروکی گوندو

شار ۵ له زاراوه‌ی نه‌حوپیاندا

بریتییه لهو وشانه‌ی کۆلهکه‌ی

که‌لامنو نابئ حه‌زف بکرین.

الْعَمْرُ: گه‌وره‌و پیاو ماقول: که له راو

ته‌گبیردا پشتی پی دهبه‌ستریو

قه‌سه‌ی ومرده‌گیڕ ۵ پوناگای

به‌یانی که له‌که‌ناری ناسمان

دمرده‌که‌وئ ۵ برپراگه‌ی پشت.

الْعَمِيدُ: راگر ۵ گه‌وره‌و پیاو ماقولو

راو ته‌گبیر پی کراو ۵ گوئ له‌قه‌سه

گیرو ۵ به‌پۆیه‌ری کۆلیج له‌زانکۆ ۵

نه‌خۆش که نه‌توانئ دابنیشئ

مه‌گهر سه‌رینو شتی وا بخریته

پائی ۵ پله‌یه‌کی سه‌ربازیه له‌ژووور

عه‌قیدموه‌و خوار لیواوه ۵ که‌سیک

سۆزو عیشق چوبیته ناو په‌ره‌ی

دئیوه‌و.

العمودية: به‌لای مه‌سیحیه‌کانه‌وه

نه‌وه‌یه قه‌شه مندالیک بخته ناو

ئاوموه‌و هه‌ندیک ئینجیلی به‌سه‌ردا

بخوینئ: که بریتییه له‌ئایه‌تی

(التنصیر)

عَمَرَ الرَّجُلُ عَمْرًا: پیاوه‌که ته‌مه‌نی درێژ

بوو زه‌مانیکی زۆر ژیا.

عَمَرَ الْمَالُ: مالو سامانه‌که زۆر بوو.

عَمَرَ النِّزْلُ: مه‌نزله‌که ئاومدان بوو،

خانوه‌که خه‌لکی تیدا نیشته‌جی بوو.

عَمَرَ اللَّهُ فَلَانًا: خودا ته‌مه‌نی فلانکەسی

درێژ کردو له‌ژیاندا زۆر مایه‌وه.

عَمَرَ فَلَانُ الدَّارَ: فلانکەس خانوی بنیات

نا.

عَمَرَ الْقَوْمُ الْمَكَانَ: قه‌ومه‌که له‌شوینه‌که

نیشته‌جی بوونو ئاوه‌دانیان کردموه.

عَمْرَ الْمَالِ عَمُوراً: جوان سەرپەرشتی مالد و سامانه‌که‌ی کرد.

عَمْرَ الْمَالِ: به‌مانا (عَمَرَ) دئ.

أَعْمَرَ فَلاناً: یارمەتی فلان‌کەسی دا بۆ به‌جێهێنانی عومره.

أَعْمَرَ فَلاناً داراً: خانوویکی دا به‌فلان‌کەس به‌دریژایی تەمەنی ملکێ ئەو بێ، که مرد ملکایەتی ئەو خانوو به‌گەرێتەوه بۆ خۆی.

أَعْمَرَ فَلاناً الْمکانَ: وایکرد فلان‌کەس شوێنەکه ئاومدان بکاتەوه.

عَمَرَ اللَّهُ فَلاناً: خودا تەمەنی فلان‌کەسی درێژ کرد.

عَمَرَ الْمَنزَلَ: مەنزڵەکه‌ی ئاومدان کردەوه خێزانی خۆی یان کەسانی دی تێدا نیشتەجێ کردن.

عَمَرَ اللَّهُ بَكَ مَنْزِلِكَ: خودا مەنزڵت به‌خۆتو خێزانت ئاومدان بکاتەوه.

عَمَرَ الْأَرْضَ: زەویەکه‌ی ئاومدان کردەوه خانوی تێدا کرد.

عَمَرَ فَلاناً داراً: خانووه‌که‌ی بۆ فلان‌کەس ئاومدان کردەوه.

إِعْتَمَرَ: میژمری لەسەری نا کلاوی لەسەر کرد ە ئەرکی عومره‌ی به‌جێ هێنا.

إِعْتَمَرَ الْأَمْرَ: قەصدی کارمەکه‌ی کرد.

إِسْتَعْمَرَهُ فِي الْمکانَ: دەستی کرد

به‌ئاومدان کردنه‌وه‌ی شوێنەکه ە قورئان دەرمرمۆی: ﴿هُوَ أَنشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا﴾.

إِسْتَعْمَرَ الْأَرْضَ: کەرەستەو هۆکاری پێویستی بۆ زەویەکه‌ی دا بینکرد بۆ ئەوه‌ی ئاومدان بکەرێتەوه.

إِسْتَعْمَرَتْ دَوْلَةً دَوْلَةً أُخْرَى: دەرۆتێک فەرمان ڕه‌واییو دەرۆتێکی خۆی به‌سەر دەرۆتێکی تردا دا.

عَوَّمَ الْقَوْمَ: خەڵکەکه‌ی تێکەڵ یەکتری بوون و دەستیان کرد به‌هه‌راو هۆریا.

عَوَّمَ النَّاسَ: خەڵکەکه‌ی کۆکردەوه‌و لەشوێنێک به‌ندی کردن.

أَلْعَمَّارُ: ڕێخانەیه‌ک بوو کاتی خۆی موبارەک‌بابیان پێی لەپاشا دەرکردو لەگەڵ پێشکەشکردنی ڕێخانەکه‌دا پێیان دەرگوت: (عَمَرَكَ اللَّهُ) ە هه‌روا ناوه‌ بۆ ئەو گۆل و ڕێخانەیه‌ی مه‌جلیسی پاشای پێی

دەرپازینرایه‌وه‌و پێی دەرگوت کەیه‌کێک دەرچوو و زوری پاشا ڕێخانەکه‌ی هه‌ڵدەرگوت و ساڵی

لەپاشا دەرگوت ە پێنیه‌که‌ بۆ جوانی له‌چەرتر دەرئ ە هه‌رشتێک

بخرێته‌ سەر سەر، میژمر بێ، کلاو بێ، گۆتره‌و عه‌گال بێ.

الْعَمَارَةُ: همر شتیک له سمر بنری
 ومکوو میزمو کلاو و گوترمو
 عهگال و شتی و! ۵ پینهیه که بۆ
 جوانی به جهتردا دمورئ ۵ (ک:
 عمائر وعمار).

الْعَمَارَةُ: کرئی و مستای دیوار.

الْعَمَارَةُ: ناومدانی، ناومدانکر نه وه ۵
 پیچهوانه ی ویرانی و ویرانکردن ۵
 دیوار ۵ همرشتیک بکریته بهرژین
 بۆ پاراستنی شوپنیک ۵ بهشتیک
 له هوزو خیل ۵ بینایه کی گهوره و
 بهرزو فراوان و قاتقات جهند
 خیزان و دامو دهزگای تیدا بن.

فن العمارة: شارمزیی دروستکردنی
 بینای بهرزو فراوان دمست ږنگینی
 نواندن له دیکورهکانیدا.

الْعَمَرُ: ته مهن، (ک: أعمار) ۵ ناپین ۵
 گوشتی پوک ۵ دمرختی بهرز ۵
 خورمای چاک ۵ همرشتیک بخریته
 سمرگوئ ۵ دمشگوترئ: (عَمَرَكَ اللهُ
 إِفْعَلَ كَذَا).

الْعَمَرُ: ته مهن ۵ (ک: أعمار) ۵ گوشتی
 پوک ۵ (ک: عُمور).

عَمَرُ النصف: لهباری زانستی (الطبيعة) دا
 نه و ماومیهیه که تیدا ژماره ی
 گهر دیله گانی عونصوره تیشکداره کان
 حمل دمبن و نیومیان دمیینه وه.
 الْعَمَرُ: نه و پارچه قوماشیه

که ناهرت سهری خوئی پی
 دادمپوش ۵ ناپین.

الْعُمَرَان: ناوه بۆ نه بویه کرو عومهر
 (بهشتیوه ته غلیب).

الْعُمَرُ: ماوهی ژبان ۵ (ک: أعمار).

الْعُمَرَان: خان و بهرمو باله حانه ۵
 همرشتیک بییته هۆکاری
 ناومدانکردنه وه ی ولات و خوش
 گوزمرانی ومکو کشت و کال و
 پیشه سازی و بازرگانی و ته ندروستی
 سهرکه وتو و بهرپومیردنی
 کاروباری خهک بهشتیوه راست و
 دروست ۵ دمشگوترئ: (استبحر
 العمران) ناومدانی بهرمی سه ندو
 بهلی هاویشته.

الْعَمَرَةُ: همر شتیک له سمر بنری
 ومکوو میزمو کلاو و سهرپوش و
 گوتره و عهگال و چارۆکه ۵ بۆشایی
 نیوان دهنکه ته سبیج که
 هونرابنه وه.

الْعَمَرَةُ: بهجی هینانی ئهرکی عومره.

الْعُمَرَاتان: دوو نیسقانی بچوکن له بنکی
 زمان دان ۵ دوو شاخی گهوره.

الْعُمَرَى: نه و میه خاومن ملک
 به کابرایه کی تر بلئ نه م ملکهم هی
 توبیخ تاماوی: که مردی بۆخۆم یان
 بۆ میرا تگره کانم بگه ریته وه.

الْعُمَرِيُّ من الشجر: درمختی کۆنه ساڼ

سهخت.

درهختی سیدر که تهمه‌نی

زوربی.

الْعَمَّارُ: کهسیک نوژو روژوی زوربن.

الْعَمْرُوسُ: گهنجی فه‌له‌وو چوارپهل

قهوی ۵ بهرخ ۵ (ک: عماریس).

الْعَمَّارُ: جندوکه‌ی ناوما.

گرت.

المستعمرة: ئیقلیمیك ولاتیک بیگانه

الْعَمْرُوطُ: دزیک ههرچی دهستی بگاتی

قهرمان‌په‌وایی بکا، جا خوی تنیدا

بی‌دزی و هیچ بو‌خاوه‌ن مال

نیشته‌جی بی‌یان له‌دوورموه

نه‌هیلتیه‌وه.

له‌بواری ئابورییه‌وه یان

عَمَسَ الكتابَ عَمَسًا: کتیبه‌که سرپایه‌وه،

سهریازییه‌وه بو‌به‌رژموه‌ندی خوی

کوژاپه‌وه.

به‌کار بیئ.

عَمَسَ فلان الشيءَ: فلانکه‌س شته‌که‌ی

المعماري: ته‌لارسازی ۵ نه‌و که‌سه‌ی

شاردموه ۵ ده‌گوترئ: (عَمَسَ عليهم

پیشه‌ی نه‌ویه‌ه باله‌خانه‌و ته‌لار

الخبر) هه‌واله‌که‌ی ئی شاردموه.

دروست بکا.

عَمَسَ عليه الأمر: ئیشه‌که‌ی ئی تیکه‌ل و

المعمرُ: مه‌نزل و خانوێك ناوو

پیکه‌ل کردن.

خواردنی باشی ئی بی‌و خیزانیشیان

عَمَسَ الكتابُ: به‌مانا (عَمَسَ دئ).

قهرمیانغ بن ۵ ده‌گوترئ: (نزل فلان

عَمَسَ اليومَ: پۆژه‌که ناخۆش و تاریک بوو.

في معمر صدق) فلانکه‌س له‌مالیک

عَمَسَ اليومَ: پۆژه‌که ناخۆش و تاریک بوو.

داب‌ه‌زی خواردن و خواردنه‌وه‌ی

أعَمَسَ الشيءَ: شته‌که‌ی شاردموه و

باشی لییه.

ناشکرای نه‌کرد.

المعمورةُ: خانی دروستکراو ۵ خانوێك

عامَسَه: شارديه‌وه ناشکرای نه‌کرد.

خیزانی تیدا بی ۵ چۆل نه‌بی ۵

عَمَسَ عليه الأمر: ئیشه‌که‌ی ئی

زه‌وی ئاوهدان و به‌کارهاتوو بو

شارده‌وه.

کشت و کال و شتی وا.

تَعَامَسَ عن الشيء: خوی له‌شته‌که‌ی بی

العمردُ: درپژ له‌ههر شتیک بی ۵

ناگا کرد.

شه‌پانی و ته‌بیات توند ۵ پیس و

تَعَامَسَ غلي: خوی ئی چه‌واشه‌کردمو

ر‌مۆزن و به‌لاو کاره‌سات.

خستمیه‌ گومانه‌وه‌ د‌م‌بار‌ه‌ی خوی

العمرسُ: بی‌اوی به‌هیزو چوار پهل

قه‌وی ۵ پ‌و‌یش‌تنی خیرا ۵ ر‌و‌ژ‌گاری

نهمزانی چیه و چ دهکاو جی دهوئ.
 الْعَمَّاسُ: همر کاروباریکی گران که
 نهمزانی بهکی چارمهسری دهکریو
 لهگوپیوه بوئی بجی ۵ شهری قورس و
 دژوار.
 الْعَمُوسُ: کهسیک نهمزان و گیلانه کار
 بکا ۵ کاری قورس و گران: که
 نهمزاندیری چون چارمهسری بکریو
 لهگوپیوه بوئی بجی و دهستی پی
 بکری ۵ (ک: عُمَسْ).
 الْعَمِيسُ: شهری دژوارو توندو تیز ۵
 کاری قورس که نهمزاندیری چون
 چارمهسری دهکری.
 عَمَشٌ فَلَانًا عَمَشًا: بهگوچان له فلانکهسی
 دا بهیج مهبهست.
 عَمِشَ فُلَانٌ عَمَشًا: فلانکهس چاوی کزو
 کهم بینا بوون لهگهل ناو هاتنه
 خوارموه لییان زۆریه کات ۵ (فهو
 اعمش وهي عمشاء) ۵ هاتهوه سهر
 حالی ناسایی خوئی.
 عَمِشَ فِيهِ الْكَلَامُ: قسه کاری تی کرد.
 عَمِشَ عَنِ الشَّيْءِ: خوئی له شتهکه غافل
 کرد.
 عَمِشَ فُلَانًا: چاوکزی فلانکهسی
 چارمهسر کرد.
 عَمِشَ اللهُ الْمَرِيضَ: خودا له شساعی
 پیئشوی دایهوه به نهخوشهکهو لهو

دهرده پژگاری کرد.
 اسْتَعْمَشَهُ: گیل و نهحمهقی کرد.
 الْعَمَشُ: نهوهی تهنهروستی ببهخش
 بهئادهمیزادو لهشساعی بکا ۵ شتی
 گونجاو ۵ دهگوتری: (هذا الطعام
 عَمَشٌ لَكَ) نهم خؤراکه بوئو
 گونجاوه.
 عَمَقَتِ الْبئرُ عُمَقًا وَعُمَقًا: بیرمه
 قول بوو ۵ دهشگوتری: (عمقت
 الفكرة) بیرو بؤچوونی قول و ورد
 بوو، بهباشی جووه بنج و بناوانی
 شتهکهو زانیویهتی.
 عَمَقَ الْمَكَانُ: شوینهکه قول بوو یان دریژ
 بوو ۵ (فهو عمیق وهي عميقة) ۵ (ك:
 عُمُقَ).
 عَمَقَ الشَّيْءُ: شتهکهی قول کرد ۵
 دهگوتری: (عَمَقَ الْبئرُ) (و عَمَقَ
 الفكرة)
 تَعَمَّقَ فِي الْأَمْرِ: کارمهکی ورد کردموه
 لیکوئینهوهی وردی تیدا نهنجام دا.
 الْعُمُقُ: قولی (دووری بهرهخوار)
 دؤل و شیو ۵ (ك: أعماق).
 أعماق الأرض: نهملاو نهولای زموی ۵
 نهمسهر و نهوسهری دشت و سارا.
 الْعُمُقِيُّ: (رجل عُمُقِي الْكَلَامِ) پیاویکه
 قسهکانی قول و وردن.
 عَمِلَ عَمَلًا: بهئنهقهست کارمهکی کرد ۵

پیشه‌ی دۆزیه‌وه که‌وته پیشه‌سازی.
 عَمِلَ فُلَانٌ عَلَى الصَّدَقَةِ: فلانکەس کاری
 کۆکردنه‌وه‌ی زمکاتی خستۆته نه‌ستۆی
 خۆی و زمکاتی کۆکردموه.
 عَمِلَ لِلْمَلِكِ: السلطان علی بلد: بوو
 به‌فهرمان‌پر‌ه‌وای پاشا له‌سه‌ر ولایتیک.
 أَعْمَلَهُ: کردی به‌ لیپرسراو عامیل.
 أَعْمَلَ فُلَانًا: کرێی دا به‌فلان.
 أَعْمَلَ آتَنًا أَوْ رَایَه: ئامیرمه‌کی خۆی
 به‌کار هێنا ۵ به‌گوێهری پاو
 بۆچوونی خۆی هه‌لس و که‌وتی کرد.
 أَعْمَلَ ذَهَنًا: زه‌ینی خۆی خه‌ریک کردو
 بیری له‌شته‌که کردموه.
 عَامَلَهُ: مامه‌له‌ی له‌گه‌ڵ دا کرد.
 عَمَلَهُ: کرێه‌که‌ی دا‌یه، کرێی
 ئیشکردنه‌که‌ی پێدا.
 عَمَلُهُ عَلَى الْبَلَدِ: کردی به‌ عامیل و
 لیپرسراوی ولات.
 عَمَلُهُ عَلَى الْقَوْمِ: کردی به‌ والی و
 لیپرسراو به‌سه‌ر خه‌ڵکه‌که‌وه.
 عَمَلَ فُلَانٌ: فلانکەس ئیشی بۆخۆی
 کرد.
 تعاملًا: نه‌و دووه‌ پێکه‌وه مامه‌له‌یان
 کرد کالایان به‌یه‌کتر فرۆشت.
 تَعَمَّلَ فُلَانٌ لِكَذَا: فلانکەس
 به‌ناخۆشی و هه‌ستکردن به‌ نه‌رک
 نیشه‌که‌ی کرد.

تَعَمَّلَ مِنْ أَجْلِ فُلَانٍ وَلَهُ: له‌به‌ر خاتری
 فلان گرنگی به‌ شته‌که‌داو کۆشی
 کرد.
 اسْتَعْمَلَهُ: کردی به‌ عامیل و لیپرسراو.
 اسْتَعْمَلَ فُلَانًا: داوای له‌ فلان کرد ئیشی
 بۆ بکا.
 اسْتَعْمَلَ الثَّوْبَ: فوماشه‌که‌ی به‌کاره‌ینا
 بۆ نه‌و شته‌ی گونجاوه.
 اسْتَعْمَلَ رَایَه: به‌گوێهری بیرو بۆچونی
 خۆی کاری کرد.
 العامل: کرێکار ۵ نه‌و که‌سه‌ی له‌کارو
 پیشه‌یه‌که‌دا کار ده‌کا ۵ نه‌و که‌سه‌ی
 سه‌روکاری ئیشی یه‌کیکی تر ده‌کا
 له‌ماڵ و مولک و کرده‌وه‌ی دا ۵ نه‌و
 که‌سه‌ی زمکات له‌زمکات‌ده‌ران
 و مرده‌گرێ ۵ (ك: عمال و عملة) ۵
 هۆکار؛ نه‌و شته‌ی کار ده‌کاته سه‌ر
 شتیکی تر ده‌گوێهری: (كثرة الإنتاج
 من عوامل الرخاء).
 العاملية: نه‌و ئازمه‌ل و لاخه‌ی
 به‌کار ده‌هێندری بۆ جوت و گێره‌و
 ئاو هه‌لێنجان و شتی وا.
 العمالة: کرێی کرێکار ۵ پیشه‌ی
 کرێکار.
 العمالة: به‌مانا (العمالة) دی.
 العمل: کار و کرده‌وه ۵ (ك: أعمال).
 العملة: کرده‌وه‌ی خراب و مکوو دزی و

١. كفاف ٢. باز ٣. صقر صائد الحيات ٤. تحيل ٥. لسر ٦. لسر ٧. بئنا ٨. ديك أميري ٩. بئنا
 ١٠. السنونو ١١. كوليري ١٢. نبلل ١٣. شقرور ١٤. خرزرق ١٥. زهو ١٦. كركي ١٧. هذخدة ١٨. نامة
 ١٩. لقلق ٢٠. غريرة ٢١. تحيل ٢٢. نهضة

١ كوروكو (من طيور المكسيك) • ٢ طادوس • ٣ توكان (من طيور البرازيل) • ٤ بوم صغير • ٥ طائر الذهب • ٦ حثوث • ٧ سمان • ٨ فجرة • ٩ درشان • ١٠ لطواط • ١١ مالك الحزين • ١٢ فواج • ١٣ ثنزيج • ١٤ أبو منجل • ١٥ غراب

الْعَمَلَةُ: کرپی کریکار ۵ پارو پول.

الْعَمَالُ: مروقی پر نیش: کهسیک زور

نیش بکا یان همه میسه کار.

الْعَمُولُ: راهاتوو به نیش ۵ کاسبو

نیشکهر.

الْعَمُولَةُ: نهو بره پاره‌ی که بانق یان

نوسینگه و مری دمگرن له جیاتی

نه نجامدانی مامه له یه ک.

الْعَمِيلُ: کهسیک مامه له له گه‌ل

یه کیکی تر بکا له بواریک له

بواره گانی نابوری، سیاسی

بازرگانی... هتد ۵ (ک: عملاء).

الْعَمَلِيَّةُ: کومه له کردهوو و تیکه و

لیکمه که شویندهستیکی تایبهتی

دمبی ۵ دهگوتری: (عملية جراحية) ۵

(عملية حربية) ۵ (عملية

إرهاية... هتد)

المستعمل: به کارهیندراو.

المعاملات: حوکمی شهرعی دهر باره‌ی

کرپین و فروشتن و ره‌هن و

به‌کرپیدن و سه‌پانی و کریکاری و

نهو جوړه کارانه‌ی په یومندن به

کاروباری ژيانه‌وه.

الْمَعْمَلُ: کارگه ۵ شوینی به کارهینانی

نامیرو دروستکردنی که مرسه ۵

تافیگه یه که تپیدا شت به تافی

دمکرپته‌وه.

المعمول من الشراب: شهراییکه شیرو

هه‌نگوین و به‌فری تیکه‌ل کرابی.

عَمَلَسَ فِي سِرِه: په‌له‌ی کرد له

رؤیشتندا.

الْعَمَلَسُ: به‌توانا بوؤ رؤیشتنی خیرا ۵

سه‌گه خوپیرو گورگه سیس و

پیس.

عَمَلَقَ الْمَاءُ: ناوکه کهم بوو، (عَمَلَقَ الْمَاءُ

في الخوض) ناوکه له جهوزمه‌که‌دا

تیکه‌لاو به قورپلینه بوو.

عَمَلَقَ: له قسه‌کانیدا قول بووه.

الْعِمَاقُ من الإنسان والشجر: نهو میه

له درنزی و به‌رزیدا له په‌گه‌زی

خوی زینه‌ی هه‌بی ۵ ده‌گوتری:

(فلان عِمَاق في الأدب أو السياسة)

فلانکس بالادهستی ته‌واوی هه‌یه

له‌بوازی نه‌دهب یان پامیاریدا.

الْعَمَالِقَةُ: نه‌ته‌وه‌یه که بوون به‌په‌گه‌ز

ده‌چنه‌وه سهر عیملاقی کوپی

لاووزی کوپی ئیره‌می کوپی سامی

کوپی نوح.

هَمَّ الشَّيْءُ عَمُومًا: شته‌که گشتی بوو

هه‌موو لایه‌کی گرت‌ه‌وه.

هَمَّ النَّبَاتُ: پوه‌که‌که درنژ بوو.

هَمَّ الرَّجُلُ غَمُومًا: پیاوه‌که بوو به‌مام.

هَمَّ الْقَوْمُ بِالْعَطِيَةِ عَمُومًا: به‌خشش و

پیاوته‌یه‌که‌ی هه‌موو نه‌ته‌وه‌که‌ی گرت‌ه‌وه

ه دموگوتري: (عَمَّ المطر الأرض) بارانهكه
 ههموو زموى ولاىي گرتهموه.
 هَمَّ راسه عَمَّا: سهرى خوى بهميژمر پيچا.
 اَعَمَّ الرجل: پياوهمكه مامو پسمامهكانى
 پيژدارو زورن.
 هَمَّ الناس بخره ومعروفه: خيرو چاكهكانى
 ههموو كهسى گرتهموه.
 عَمَّ القوم فلاناً امرهم: خهلكهكه
 كاروبارهكانى خويانيان خسته
 نهستوى فلانكهمسو بوو بهپهناگهى
 گشتى.
 عَمَّ الشيء: شتهكهى گشتگير كردو
 ههمووانى بوو ه پيچهوانهى
 تاپيتمهنگردن.
 عَمَّ زيدا: ميژمري خسته سهر سهرى
 فلانكهمسو (زميد).
 اَعَمَّ الرجل: پياوهمكه ميژمرهمكهى
 بهدمورى سهريدا خپ ههئدا.
 اَعَمَّ الشاب: گمنجهكه پيگهپىو بالاى
 كرد.
 اَعَمَّ البت: رومكهكه دريژى تهواو بوو
 گولى كردو كامل بوو.
 تَعَمَّ الرجل: پياوهمكه ميژمري بهدمورى
 سهريدا خپ ههئدا.
 تَعَمَّ الاكام بالبت: تمهولكهكان
 بهروهكو گياوگژ پازانهوه.
 تَعَمَّ فلاناً: به فلانكهمسى گوت مامه.

الاعصم: كومهلى زورى ئادهميزاد ه
 پيچهوانهى (الأخص).
 العام: گشتگير ه پيچهوانهى (الخاص).
 العامة من الناس: پيچهوانهى (الخاصة)
 ه (ك: عوام) ه دموگوتري: (جاء القوم
 عامة) خهلكهمكه ههموو هاتن.
 العامي: پالئراو بؤ گشتو ههمووانى.
 العامية: زاراوهى عامىو پشه خهلك.
 العمامة: ميژمر كهلهسهر دمنري.
 العَمُّ: مام (براى باوك) ه (ك: أعمام،
 وعمومة) ه كومهلى زورى ئادهميزاد
 ه گزوكياو پلو پوش.
 العَمُّ: كؤبونهموهو زورى ه شتى تهواو
 كامل ه پياوئيك خيروبيژرى بؤ
 ههموو كهس بي ه دموگوتري: (فلان
 ععم خير).
 العُصْمُ: لهشساغىو گمنجىو
 دهولهمهمنى.
 العَمَّةُ: پور (خوشكى باوك) ه (ك:
 عَمَات)
 العِمَّةُ: ميژمر شيوهى ميژمر ه
 دموگوتري: (فلان حسن العِمَّة).
 العُومَةُ: چاوگه ه دموگوتري: (بنى
 وبين فلان عمومة).
 العَمِيمُ: همر شتيك كؤبييتهموهو زور
 بي ه تهواو بهرزو بلند لههر
 شتيك بي.

هَمَنْ بِالْمَكَانِ عَمًا: له شویننه که مایه وه
(فهو عامن وعمون).

عُمَان: ئیقلمیکه له باکوری
خۆر هه لاتی ولاتی عهرمب له سه ر
دوو رگه ی عهرمبی و دهریای هیندی.

عَمَان: پایته ختی دمو له تی ئوردنه.

هَمَّةَ عَمَهَا وَعَمَهَا نًا و عَمَهَا: سه رسام بوو
که وته حالته تی پارایی و نه یزانی له
کو پوه بر و او کامه یه پنگای نه و.

هَمَّةَ فِي الْأَمْرِ: نه یزانی کام پنگایه حه ق و
پاسته.

هَمَّةَ عَمَهَا وَعَمَهَا نًا و عَمَهَا: سه ری ئی
شی و نا زانی کامه پنگای حه ق و
پاسته.

عَمِيَتْ الْأَرْضُ: ولاتیکی بی نا و نیشان و
ئالا بوو.

عَمَّةٌ فِي ظَلَمَةٍ: سته می کرد به بی
تا وانیکی ناشکرا.

الْعَمَّةُ: سه رسامی و پارایی به جو ریک
نه زانی چی بکا و چی نه کا
له بواری پزیشکیدا نه بوونی
مه له که ی هه ست و دمک کردن
و مگو و عاجزی له جیا وازی خستن
له نی و ان شی و ه ی شته کان و
که سه کان و سه وشتیان.

هَمِيَّ الْعَمَاءُ وَالْمَاءُ وَغَيْرُهُ عَمِيًّا: ره و ان بوو.
هَمِيَّ الْمَرْجُ: شه پوله که که ف و خشت و

خَالٌ وَجِيلَكَ وَجَهْوَيْلِي فَرِيءٌ دَا، وَهَلَاي
نا.

هَمِيَّ الْبَعْرِ بِلْعَابِهِ: حوشرمه که لیکی چاند.
هَمِيَّ فُلَانٍ عَمِيًّا: فلانکه سه کو پز بوو
روناکایی له هه ردوو چاوی پۆیی و
فهزی ئی برا.

هَمِيَّ الْقَلْبُ أَوْ الرَّجُلُ: دلکه به بصیرت و
ئا و مزی نه ما و پنگای خیری
نه دۆزیه وه (فهو اعمی و (هی عمیاء).

هَمِيَّ الْأَخْبَارِ وَالْأُمُورِ عَنْهُ وَعَلَيْهِ: هه وانی و
روداو مکانی ئی نادیارو گوم بوو بوون
ناگای لیان نه بوو و هورئان
دمه رموی: هَمِيَّتٌ عَلَيْهِمُ الْآبَاءُ
يَوْمَئِذٍ و دمگوتری: (عمی علیه طریقه)
پنگای ئی گوم بوو، نه یزانی کامه
پنجازی راست و به خته و مرییه.

هَمِيَّ فُلَانٍ عِمَايَةً: درپژدی به پنجازی
به تال و پوچی خۆی داو سوور بوو
له سه ر به ردمو امبوون له سه ر نه و
پنجازه ناشیرینه.

أَعْمَاءٌ: کو پزی کرد.
عَمَاءٌ: کو پزی کرد.

عَمِيَّ عَلَيْهِ الشَّيْءُ: شته که ی ئی چه و اشه
کرد و لیی شاردموه و دمگوتری:
(عَمِيَّ مَعْنَى الْبَيْتِ وَالْكَلَامِ) مانای
شیرمه که یان سه که ی چه و اشه
کرد.

درمخته پوهکيکه له پيږي
 قهزوانييه ۵ ميوهکي دهنکه و تامي
 خوښه دمخوري ۵ دمگري بهمرمبا ۵
 بهکالي سرکه ي ن دروست دمگري ۵
 له درمختهکاني ولاتي گهرمهسيړه ۵
 له ميسر پواندنې زورو بلاوه پي
 دمگوتري (مهنجو) يان (مهنجه)
 وشهکه هيندييه.

العُنَابُ: درمختيکي چقاوپيه له
 پيږي (السدرية) په بهرزي دمگاته
 شش مهر هروا (العُنَاب)
 بهميومهکشي دمگوتري ۵ ميوهکي
 سورو شيرين و بهتامه لهسمر
 شيوهي ميوه ي درمختي نه بڼه.

العَنْبَرُ: مادهيکي پمقه تامي نيه،
 بوني نيه مهگر وردو هار بکري و
 بکوتري ۵ دهلي شياکه ي حهيواني
 دمرياييه.

العَنْبَرُ: گيانله بهريکه گوانداري
 بهحريه له پيږي (القيطسية) په
 ماده ي عنبر دمرددا ۵ باله خانه و
 خانويکي گه ورو پان و بهرينه بو
 شت تيدا هه لگرتن يان بو کار تيدا
 کردن ۵ يان شويني حهوانه ودي
 سهرباز يان نه خوښ ۵ وشهکه کراوه
 به عهره ي نه گينا بوخوي (انس)
 بووه ۵ (ك: غناب).

عَمَى الْعَمَاءُ الْهَلَال: ههور وای کرد
 مانگ نه بيندري.

عَمَامِي: وای خوښاندا که کوپړه و
 هيچ نابيني يان که ودمن و گيله هيچ
 نازان.

الْأَعْمِيَان: لافاو و ناگر ۵ دمگوتري:
 (أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الْأَعْمِيَانِ) پهنا بهخودا
 دمگرم له و دوو شته کوپړه بي
 ثامانه.

الْعَامِي: نه و کهسه ي پنگاي خوي
 نازان و پيوستي به شارمزي
 کردن هيه ۵ پياوي بالا بهرزو
 دريژ ۵ چولهواني که نيشانه ي
 ثاوه داني تيدا نه بي.

الْعَمَاءُ: ههور.

الْعَمَاءَةُ: گومراي و پوچوون له بهتال و
 خرابه کاريدا.

الْمَعْمَى: لهغهزو گري کوپړه ي وشه
 سازي ۵ (ك: مَعْمَيَات).

عَنْبَ الْكَرْم: ميوه که تري گرت.

العانب: خاوهن تري.

العُنَابُ: کيوي بهرزو بلندو که وانه يي.

الْعِنَبُ: تري ۵ (ك: أعناب).

هَنْبُ الذَّبَب: پوهکيکي دهشتهکيه له گهال

درمخته لوه که و شتي وا دمروي بهريکي
 رمشي هيه و مکوو تري وايه تاله.

العَنْبَاءُ: عنبه ۵ ميوه و بهروبووم ۵

فَنَتِ الشَّيْ عَنَّا: شتهکه خراب بوو داوښا.

وره بهرز بوو ۵ خوی خسته ناوکیښه وهراوه.

هَنَتَ فُلَانٌ: فلانکس کهوته مهشه همت و ناخوشیه وه.

عَنَرُ فُلَانًا: به شمیر له فلانکس دا.

هَنَتِ الْعَظْمُ: نيسقانه که دوا هه لیه ستنه وهی شکایه وه.

عَنَجَ الشَّيْ عَنَجًا: شتهکه ی کیش کرد رای ته گاند ۵ دهگوتری: (عَنَجَ رَأْسَ الْبَعْرِ)

أَعْنَتُهُ: خستیه ناو مهشه همت و ناخوشیه وه.

ههوساری حوشرمه که ی کیش کردو لغاوی گرتیه وه.

أَعْنَتَ الْمَرِيضُ: زیانی به نه خو شه که گه یاندو ته ندروستی تیکدا.

عَنَجَ الدَّلُو: دولچه که ی به ههوساری حوشرمه که به ست.

عَنَّتُهُ: لای توند کرد ۵ تهنگی پی هه لچنی و کاری قورس و گرانی خسته نه ستو.

أَعْنَجَ فُلَانٌ: فلانکس پشتی ژانی کرد ماسولکه کانی نیښو نازریان بوو ۵ کاروباری خوی توکمه و پیک و پیک کرد.

أَعْنَتَ الْمَرِيضُ: زیانی به نه خو شه که گه یاندو ته ندروستی تیکدا.

أَعْنَجَ الْبَعْرِ: ههوساری حوشرمه که ی بولای خوی کیش کرد جلّه وهی گرتیه وه.

تَعَنَّتُهُ: نه زیهت و ناخوشی پیگه یاند ۵ داوای کرد نهو ملکه چو شه که تبار

الْعِنَاجُ: ههوساری حوشر ۵ حه بلیکه یان سیرمه یه که به ژیر دولچه وه

بج هه ولی نه وهی دا نه حه سیته وه.

ده به سترئ و هه ردولای ده هیندرینه وه بولای لیواره کانی و

تَعَنَّتَ الرَّجُلُ: داوای شتیکی لی کرد به مه بهستی سهر لی شیواندن و زیان پیگه یاندن.

به حه بله که یه وه شه ته که دهرئ، بونه وهی نه گهر له کاتی کدا

الْعَنَتُ: هه له ۵ داوین پیسی ۵ قورشان ده مرموی: ﴿ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ

قولفه کانیشی بیچرین نهو سیرمه یه نه هیلئ دولچه که بکه و پته بیرمه که وه

مِنْكُمْ﴾ ۵ بهر بهر چدانه وهو نینکه بهری.

۵ پشتی بیا و چومرگه ی ۵ شوینی ستراتیجی کارو پیسه شته

عَنَرَ اللَّبَابُ الْأَزْرَقُ: میسه شینه ویزه ویزی کرد.

عَنَرَ فُلَانٌ: فلانکس له شهردا نازاو

سهرمکيه کانی ۵ دهشگوترئ: (هذا

قول لا عجاج له) نهمه قسه يه که بی

سهر و بهره بهه و انته گوتراوه.

عَنْجَدَ الْعَبْ: ترییه که بوو به میوژی

خراب.

الْعَنْجَدُ: میوژی خراب.

الْعُنْجَةُ: گوخیلنکه، قالونجه.

الْعُنْجِيُّ: کهسیک ته که بورو خو

به زلزانی تیدا بی.

الْعُنْجِيَّة: ته که بورو خو به زلزانی و

ومشک ته بیاتی ۵ زبری ژیان و

خو راکي بی پیخوړو چه وری.

هَنَدَ عَنْهُ عُنْدًا وَعُنُودًا: دوور که و ته ووه پوی

و مرگیا.

عَنْدَ النَّاقَةِ: حوشره که له گاران تهره بوو

بوخوژی به ته نیا له و مرپا.

عَنْدَ الْبِرْقِ أَوْ الْجَرْحِ: په گه که یان

برینه که خوینی لی په وان بوو

نه گیر سایه ووه.

عَنْدَ فُلَانٍ: فلان کهس ته که بوری نواندو

له سنور تیپه پری و سهر پیچی نواند ۵

پیچه وانه ی حهق و راستی جولایه ووه و

به نه نقه ست نمو هه لوپسته ی نواند ۵

(فهر عاند و عنود و عنید).

أَعْنَدَ الْعِرْقُ أَوْ الْجَرْحُ: دهمار که یان

برینه که خوینی به ربوو

نه گیر سایه ووه.

أَعْنَدَ فُلَانٌ الْقِيَّ: فلان کهس به مردم وام

پشایه ووه.

عاند فلان معاندةً و عناداً: فلان کهس

پیچه وانه ی حهق و راستی

جولایه ووه و دمشی زانی که

سهر پیچی حهق دهکا.

عائِدٌ فُلَانًا: بهر په رچی فلانی دایه ووه و

دزی کردمو مکه ی بوو.

تعاند الخصمان: دوو کیسه کار و به نیزاع

هاتوو و کان که و تنه مقومقوو پیکا

هه لگوتن.

إِسْتَعْنَدَ الْفَرَسُ وَالْبَعِيرُ: نه سپه که یان

حوشتره که په تیان نه وداو

نه یان نه یشت هه و سار بکرین.

إِسْتَعْنَدَ فُلَانًا مِنْ بَيْنِ الْقَوْمِ: له ناو

خه لکه که قه صدی فلانی کرد.

إِسْتَعْنَدَ السَّاءُ: گوزمه که ی لار کردمو ووه

له دهمی گوزمه که ناوی خواردمو ووه.

إِسْتَعْنَدَ الْقِيَّ أَوْ الدَّمَ فُلَانًا: پشانه ووه

یان خوین به ربوو به سهر فلاندا

زال بوو، پشانه ووه خوین به ربوو و

ته نگیان به فلان هه لچنی.

إِسْتَعْنَدَ عَصَاهُ: به گوز چانه که ی له فلانی

دا

الْعِنَادِيَّةُ: پیپه کن له

سوه و فسه ستانییه کان و نینکاری

حه قانیقی شت ده که ن و پییان وایه

عَنْسَ عَسَا: هه موو سه عاتیک سهیری
ناوینه دمکا.

اعنس: بازرگانی کرد له ناوینه دا ه
(اعنس الشئی) شته که ی گۆری ه
دمگوتری: (اعنس السن وجه فلان)
سال و پۆژگار دم و چاوی فلانکه سی
گۆری ه (اعنس الشیب رأسه) پیری
تیکه له به سهری بوو (سهری ماش و
برنج بوو).

عَنْسَتَ الْبَكْرُ: کچه که له مائی باوکید
زۆر مایه وه و شوی بۆ نه کرا.
عَنْسَ الْبَنَتِ الْبَكْرَ أَهْلُهَا: کهس و کاری
کچه که نه یان هیشت کچه که شوبکا
تاته مه نی شوکردنی تیپه پری و پیر
بوو.

العِناسُ: ناوینه.

العَنَسُ: به ردی ناو ناو ه دالاش، داله
که رخۆره ه خوشتری به هیژو پته و.
اعنص الرجل: پیاوکه هه ندی موی
به سهریه وه ماون ه تالتاله موی
به سهریه وه ماون.

العُنْصُرُ: بنه ماو هه سه بو و په گهز ه
(فلان کریم العُنْصُر) فلانکهس
وه جاغزاده و په سه نه ه په گهز ه
دمگوتری: (فلان من العُنْصَرِ الْآرَى أَوِ
السَّامِي) ه له بواری کیمیا دا
مادهیه کی سهره تاییه ناتواندری شی

کردنه وه ی کیمیا ی تیدا بکری بۆ
مادهیه کی ساکارتر ه مادهیه کی
وه هایه کاریگه ری هیه له
پیکه یانی فه بارمه کی تری و مکوو
هایدرۆجین و ئۆکسجین که دمبه
هۆکاری پهیدا بوونی ناو.

العناصر الأربعة: به لای زانا کۆنه
یۆنانه کانه وه بریتیه له چوار
توخم: (ئاگر، ههوا، ناو، گل).

العُنْصُرِيَّة: دهمارگری و تایه فه گه ری و
ناوچه گه ری.

العُنْصُلُ: پیازه و رچه، روه کی کی
به ته مه ن و له پیپی (الزنبقية) به
گه لاکه ی و مکوو گه لای (کراث) وایه
نیرکه گولدارمه کی دوا ی و مرزی
زستان له پیش دمرکه وتنی گه لاکه ی
دهرده که و، روه کی کی ته پ و تازهو
ناسکه، مه تریک به رز دهبیته وه،
کۆتایی سهرمه کی گۆپکه یه که پره
له گوله سپی، بنکه که ی و مکوو
سه لکه پیاز وایه بۆ دهرمان
به کاردی.

العِنْصَاة: هه موو شتی که م و جوی
جوی و بلا و له روه ک و موو شتی تر
ه پاشماوه ی همر شتی که
زۆرینه ی نه مایی ه جه له به مهرو
بزن، گاران ه خوشتر.

العُنُصْرَةُ: به مانا (العنصرة) دئ.

ناخوش بوو.

العُنْطَابُ: کولله زمردهی گه وره ۵ (ک):
عَنْطَبُ).

اعْتَفَ فلان المجلس: فلانکس له
نه نجومه نه که گواستییه وه.

عَنْطَى به: گالتهی پی کرد، قسهی
ناخوشی پی گوت.

العَنْفَةُ: نامیریکه ئاو لیی دمدا
به خوړه و دپسورپنیتیه وه ۵ وهکوو
بهری ناشی ئاوی.

العَنْطَران: پومکیکی ترشه تامه، نه گهر
حوشتر زوری لی بغوا توشی ژانه سک
دئ ۵ پیاوی شهرانی و جوین فروش.

عنفران الشئ: سهره تای شت ۵
دهگوترئ: (هو لي عنفران شابه) نهو
هیشتا له ههرمتی لاومتیدایه.

عَنْقَ فلان عَنَقَةً: فلانکس له
قسه کردندا له جیاتی پیتی (عین)

العَنْقُ: کهمی شتی ناومال و سووکی و
بی کیشی.

همه زمی به کار دهینا.

العَنْقَةُ: چهند تاله موویه کی که من
له نیوان لیوی خوارمو وه چه ناگه دا.
عَنْقَ عَنَقًا: له ملی دا، سهری پری.

عَنْقَ الراوي: حه دپس گیره وه له
پهواپه ته که پدا وتی: (روی فلان عن
فلان....).

عَنْقَ الكلب: قلیتهی له ملی سه گه که کرد.

عَنْقَ به و علیه عَنَقًا و عَنَافَةً: به توندو

عَنْقَ عَنَقًا: ملی دریز بوو، ملی نه ستوور

تیزی په خهی گرتو په لاماری دا ۵
سهرزمنشتی کردو عه پپو عاری لی
دوژیه وه.

بوو ۵ (فهو أعنق وهي عنقاء) ۵

أَعْنَقَهُ: به مانا (عَنْقَهُ) دئ.

دهسگوترئ: (هَضْبَةُ عَنْقَاءَ) بانویکی

عَنْقَهُ: به مانا (أَعْنَقَهُ) دی.

دریزو بهرز ۵ (عَنْقَ الكلب) سه گه که

خالیکی سپی له ملی دا هه بوو.

أَعْنَقَ الرجل: پیاوکه ملی دریز بوو ۵

اعْتَفَ الأمر: کاره کی به توندو تیزی

(اعنق الزرع) کشت و کاله که دریز

وهرگرت ۵ دهستی به نیشه که کردو

بوو گوئی کرد ۵ (أعنقت الهضبة)

ج زانیارییه کی له بابه ته که دا

بانومه که دریزو بهرز بوو ۵ (فهو

نهبوو.

مُعْنَق وهي مُعْنِقَة).

اعْتَفَ الشئ: شته کی ناخوش ویت

اعنقت الدابة: ولاغ که تیز تی پهری

۵ دهگوترئ: (اعْتَفَ الطعام)

خیرا پوی ۵ (فهو معنق وهي مُعْنِقَة).

خورا که کی به دل نه بوو پیی

اعنقت الثريا: نهستیره سیومیل
ئاوابوو، لهشیرى فۆلكلوردا هاتووه
دهلئ:

﴿بالا به بهرزی قەد بهباریکی

نهستیره سیومیل کهوته تاریکی﴾
اعنقت النجوم: نهستیرهکان بهرمو
ئاوابوون پۆیشتن.

اعنق الکلب: قلیتهی لهملی سهگهکه
کرد.

اعنق فلان فلاناً شیناً: فلانکهس شتیکی
لهملی فلانکهس کرد.

عائقة معانقة وعناقاً: ملی لهملی نزیک
کردهوه سنگی بهسنگیهوه نا،
چاک و چۆنی و ماچ و مۆچیان کرد.
عنق الطلع النخل: لقو چرووی
دارخورماکه درێژ بوو.

عنق البسرة: بهرسيله خورماکه
خهریکه ههمووی بگاو ببیته
روتاب.

عنق فلاناً: ملی فلانکهسی گرت گوші
دهستی لهبینی نا.

اعنق الرجالان: ههریهکه لهو دوو
بیاوه جنگیان له نهستوی یهکتر
هیناو دهمتهو یهخه یهکتر بوون و
کهوته شهرو ههراوه.

اعنق الأمر: پابهندی کارمهکه بوو
خسته نهستوی خوی.

اعتنق دینا أو نخلة: باومری بهناپینیک
هیناو وهری گرت ۵ قبولی کردو
بهدلسۆزی باومشی پێدا کرد.

تعانقا: له روی خۆشهویستهوه نهو
دوو کهسه دهمتیان لهملی یهکتر
کرد.

تعنق الیربوع أو الأرنب: یهربوعهکه
یان کهرویشکهکه چوووه
کونهگلهکهی خۆیهوه.

العانقا: کونیکه پره له گله وردهی
نهرم، یهربوع و کهرویشک که
ترسیکیان ئی پهیدا بوو ملی خۆیان
دهخهنه ناو نهو گله نهرمهوه.

العناق: کارو بهرخ، گیسک و کاوپر،

واته: بیچوی مهرو بزن

لهساواپیهوه تا سائیک بهسهریاندا

تێدهپهری ۵ (ك: اعنق و عنق

وعنوق) ۵ گیانلهبهمریکه له پێری

پشيله، له پشيله گهورمتره، پهنگی

سوره، له ژوور گوێچکهیهوه مووی

پهش ههه ۵ (بروانه وشمی (ألتفة))

العنق: نهستۆ ۵ سههرمتای ههموو

شتیک ۵ دهمگوتری: (ولد في عنق

الصيف) لهسههرمتای هاویندا لهدایک

بوو ۵ کۆمهلی نادمیزاد ۵

دهمگوتری: (جاء الناس عنقاً عنقاً)

خهککهکه پێر پێر و تاقم تاقم

هاتن ۵ همروا دمگوترئ: (لفلان عنق
في الخير) فلانكس دمست پيشخمری
هميه بو خير و چاكه ۵ له حه ديسدا
هاتووه: (لا يزال الناس مختلفه
أعناقهم في طلب الدنيا) وشه
(أعناق) ليرمدا به مانا سهرؤك و
كهوره و پيش سپى ولات دئ.

العنق: گورگه لوقه، رويشتنى نه سپو
حوشتر به خيرايى.
العنقاء: بالندميكي خه ياليه و
همبوونى نيبه ۵ شيخ رمزاي
تالهبانى دهئ:

(س) نيسم همن بى موسمما همرومكوو ناوى بهما
تمبرى عنقا شارى جابولقا بلاوى خانمها.

العنق: دمست له ملكهر ۵ دمگوترئ:
(بات خيال طيفك لي عيقاً).

العنقة: له زانستى رومكناسيده نهو
كه لا رومكهيه كه دورى قهدى
رومكهكه دمدا وهكوو رومكى
خه شخاش.

العنق: نه سپى مل قيتو جوان.
العنق: نهو تمباره زموييهى بهرزمو
دموران دورى دمشتايبه ۵ (ك):
(معانيق).

العنقة: ملوانكه ۵ (ك: معانق).
العنق: ماسيهكى رهنك زيوى
بريسكه دارى بى ددانه.
العنقود: بروانه مادمى (عقد).

العنق: بنكى رومك و قهقهه ژازو بهرمد
به مهرجى سپى بنو كومه لى و
رهنكى ترهان نه گرتبى ۵ ناومرؤكى
دارخورما چونكه سپيه.
عنقش فلان: فلانكس خوى
به شته كه وه هه لواسى.

تعنقش: خوى خوارو پيچاوپيچ كرد
خوى جهراند.

العنقاش: بى عهقلى بى رموشت ۵
چهرجى نهو كه سهى به گوندو
گهرهك و هوبده دمگهرئ و شت
دمهرووشى.

عنك الرمل عنكا و عنكا: لمبه لانهكه رهق
بوو بهرزم بؤوه پيگاي نهدا كهس پيا
بروا.

عنك اللبن: شيركه بزرگا.

عنك المرأة على زوجها: نافرتهكه له
ميردمكهى ناجيزه بوو.
عنك المرأة على أبيها: نافرتهكه له
باوكى ياخى بوو.

عنك: بهناو لمبى تمباره بهستوى
بهرزمومبوودا روى ۵ خهريك بوو
تيذا بچى.

عنكه: بهتوندى تيزى رهمتارى له گه لدا
كردو خستيه نارحمهتى و
چورتمه وه.

عنتك: بهمانا (عنتك) دئ.

تَعَنَّكَ الرَّمْلُ: به مانا (عَنكَ) دئ.

الْعِنِكَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ: هه رشتيكَ گه و ره
بئ ۵ به شيكَ له شهو.

الْعَنِيكَ: لمبي ته باره به ستوي رهق بوو
۵ (ك: عَنكَ).

الْعَنَكَبُ: جالجالو كه ني ره ۵ يان
ره گزي جالجالو كه ۵ (ك: عناكب).

الْعَنَكَبَةُ: جالجالو كه ي مئ.

الْعَنَكَبُوت: ده عبايه كه له پله ي
(العنكيات) چوار جووت قاچي
هه ن، شتيكي زور ته نك ده چني و
ده ميكا ته داو بو نيچيرمكاني ۵ (ك:
عنكبوتات و عناكب و عناكب).

عَنكَشَ الْعُشْبُ: گياو گژه كه راساو زور

بوو تي كهالا ۵ ده سگوتري: (عنكش

الشعر) قژه كه پرو چر بوو تي كهالا.

تَعَنَّكَشَ: به مانا (عَنكَشَ) دئ.

الْعَنكَشُ: كه سيكه گوي ناداته خو

پازاندنه وه خو نارايشت دان.

عَنَّمَ الْبَنانُ: هامكي به گول و بهري

دره ختي عه نهم رهنك كرد.

الْقَنَمُ: روه كيكي سفت و هه ميشه

سه وزه لقو پرژه گاني نوستوانين

كه لاكه ي له گه لاي زميتون ده چي

وه ئي له هي زميتون وردترو

سه وزترو، گوئه كه ي قيرميزيه،

بويه و رهنكي ئي ده گيري ۵ هه روا

ناوه بو توله و ته رزمي مي و كه وهك و

رئواس سبي ده گري و ده خوري و
مزره.

الْعَنَمَةُ: قه لشتي ليوي ناده ميزاد.

عَنُّ لَهُ الشَّيْءُ عَنَّا وَ عَنُونَا: له به رده مي

ده ركهوت، كه وته بهر چاوي ۵

ده گوتري: (لا افعله ما عَن نَجْم لي

السماء).

عَنُّ عَنِ الشَّيْءِ: روي له شته كه و مرگيراو

پشتي ئي هه لكرد.

عَنُّ الْفَرَسَ عَنَّا: لغاوي بو نه سپه كه كرد

نه سپه كه ي لغاو كرد.

عَنُّ الْكِتَابَ: ناو و نيشاني بو كتيبه كه

دانا ۵ عيناوي بو نووسي.

عَنُّ الرَّجُلُ غَنَةً: پياوه كه له پياوه تي

كهوت، نه يتواني سه رجبي ناهرم بكا

۵ (فهو معنون وعين وعَيْن) ده سگوتري:

(إمرأة عينية) ناهرم تي كه حهزي له پياو

نييه.

أَعْنَتِ السَّمَاءُ: ناسمان به رزايي

ده ركهوت.

أَعْنِ الْفَرَسَ أَوِ اللَّجَامَ: جل هوي

نه سپه كه ي به رز كرده وه (أَعْنِ

الكتاب لكذا) كتيبه كه ي پانواند بو

فلان.

أَعْنِ الرَّجُلُ: پياوه كه هينه كه ي له كار

كهوت.

عَائُهُ مُعَالَةً وَعِنَانًا: بهرمهرکانی کرد.

عَنْنَ الْكِتَابَ: عینوانی کتیبه که ی نووسی.

عَنْتَ الْمَرَأَةَ شَعْرًا: نافرته که فزمرکانی خوی هونینه وه.

عَنْنَ الْفَرَسَ أَوِ اللَّجَامَ: جلهموی بو نهمسپه که یان بو لغاومکه دانا.

إِعْتَنَ لَهُ الشَّيْءُ: شته که ی بو دمرکه وت.

إِعْتَنَ لَهُ مَا عِنْدَ الْقُرْمِ: هموایی روداوی نه ته ومکه ی پی راگه یه نندرا.

تَعَنَّ الرَّجُلُ: پیامو که وازی له سهر

جیبی نافرته هیئا به بی نه وهی له کار که وتب.

الْأَعْنَانُ: نهم لاو نه ولای شت ه چواردهوری درمخت.

الْعِنَانُ: نه وهی دیاره له بهر زایی ناسمان ه هور ه کن هموو شتیک.

الْعِنَانُ: چه رم یان بهن و دمزیینی لغاو، هموسار ه نه وهی ولاخی پی

دمبه سریته وه دووچه بلی وهک پهک دریژو هاوتا ه دهگوتری: (فلان

طویل العنان): فلانکهس ومجاغزاده و شهریف و رموشت بهرزه ه (فلان

قصیر العنان) فلانکهس کهم خیرو بیړه ه (فلان أبی العنان) فلانکهس

داکوکیکارو ملنه دمه بو داواکاری ناپموا ه دهگوتری: (ذلّ عِنَانُهُ) ه

ملکه چو جلهمو نهرم بوو، (هما

یجریان فی عِنَان) نهو دووه هاوتا و هاوشانن له گهورمی و زانیاریدا ه

(أرخی من عِنَانِهِ) که میک باری گرانی لی سووک کرد ه (بینهما شِرْکَة

عِنَان) له نیوان نه واندا هاوبه شی و یه کسانن هیه ه لهم روموه (الْعِنَان)

بریتییه له دوو چه بلی هاوتا و بهرامهر بهیهک.

الْعَنُ: ناحیه و لاو ناوچه ه (ك: أَعْنَان).

الْعَنُ: بهمانا (الْعَنُ) دی ه (ك: أَعْنَان).

الْعَنَانُ: بو زنده مانای (عَانُ) دی ه پیشرپکی ه دهگوتری: (فلان عَنَان

عن الخیر) فلانکهس سسته له کاری خیردا.

العُنَّةُ: له کار که وتن و عیجزیکه توشی

پیامو دمبی و توانای کاری سیکی

نامینی ه خیمه و که پریک که له

لقو پرژی درمخت دروست بکری ه

(ك: عَنْنَ وَعِنَان).

الْمَعْنُ: که سیک خو یخاته ناوشتیکه وه

که په یومندی به وه وه نه بی و

له هموو دیزمیهک نه سکوی پی ه

وتار بیژی زمان رهوان و به دهم و پل.

عَنْنَ الْكِتَابَ عِنْرَةً: عینوانی

کتیبه که ی نووسی.

العُنْوَانُ: نه وهی دمریتنه نیشانه بو

شتی تر.

هنا غُتِرَ: ملکه چ بوو زملیل بوو ۵
 دمگوترئ: (عنا فلان للحق) فلانکس
 گمردن که چی حهق و راستی بوو ۵
 قورشان دمغه رموی: ﴿وَعَنَتِ الْوُجُوهُ
 لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ﴾ ۵ بوو به نه سیر و دیل.
 هنا الدم او الماء: خوینه که رموان بوو
 ناوکه جاری بوو.

هنا الأمر به: کارکه خرایه سمری.
 هنا علیه الأمر: کارکه ی له سمرشان قورس
 بوو.

هنا الأمر فلاناً: کارکه فلانی گرتموه.
 هنا الشيء غنوة: شته که ی به زورو توپزی
 و مرگرت.

هني به الأمر غنياً: کارکه ی به سهردا درا،
 نیشه که ی خرایه نه ستو.

هني الشيء: شته که ی درخست و ناشکرای
 کرد.

هني بالقول كذا غنياً وعنايةً: بده قسه کانی
 مه بهستی فلان بوو ۵ نهوی مه بهستی
 بوو.

هني الأمر فلاناً غنياً وعنايةً: کارکه فلانی
 گرتموه و مه بهستی بهو نیشه فلان بوو
 ۵ له همدیسدا هاتوو: (من حسن
 اسلام المرأ ترك مالا يعنيه) ۵ دمشگوترئ:
 (غني بأمر فلان) گرنگی دا به کاری
 فلان.

هني غناً و غناءً: مانوو بوو، تووشی

نارمحه تی بوو.

هني الرجل: بیاومکه به دیل گیرا، کهوته
 حالته دیلیه تیه وه.

عني فلان بالأمر: فلانکس به کارکه وه
 مه شغول بوو ۵ گرنگی پيدا.

عني بالأمر غنياً وعنايةً: گرنگی به کارکه
 داو پییه وه مه شغول بوو.

أعنت الأرض الثبات: زمویمه که رومکی

رواندو گیاو گزی دمرخست ۵

دمگوترئ: (أعنى الفيث النبات) باران

رومکی رواند ۵ (ما أعنت الأرض

شيئاً) زموی هیچی نه رواند.

أعنى الرجل: بیاومکه ی ملکه چ کردو

دیلی کرد.

أعنى الأمر فلاناً: کارکه فلانی

ماندو کرد ۵ بو فلانکس گرنگ

بوو.

عائنا: ناخوشی جهشت مملانی

له گهن جورتمو کی شهدا کرد.

عاني فلاناً: شمره قسمو به ربهرمکانی

له گهن فلان کرد ۵ له گهنی شه نکرد.

عاني المال: به جوانی سهرکاری

ماله که ی کرد ۵ دمشگوترئ: (هم ما

يعانون مالم) نهوانه باش سهرکاری

مال و سامانی خوځان ناکمن.

عاني المموم فلاناً: خه مو خه همت

سواری شانی فلانکس بوو.

عَنَّا: نهرکی قورسی خسته سمرشان.

عَنَى الكتاب: عینوانی بۆ کتیبه که دانا.

إعنتی الأمر: کاره که جهسپا جیگیر بوو.

إعنتی فلان بالأمر: فلانکس گرنگی دا به کارمگی.

تعنّى الرجل: پیاومکه ماندوو بوو و پیسای حوشتری بهرکهوت و

تووشی گووگیران بوو.

تَعَنَّى في الأمر: مامناویندی له کارمکه دا به پیرمو کرد.

تَعَنَّى الأمر: کارمگی به ناپه حهتی له نهستو گرت.

تَعَنَّى الحميّ فلاناً: لهرزوتا فیری فلانکس بوو بهین بهین تووشی دمبی.

التّعنّية: میزو ریخی حوشتر تیکه لاو

دمکری و حوشتری گروینی بی جهور

دمکری و قه بزیه کی نازار او په

(ناوکوم) شهرج دمیشی و مروفه که

حهزی له گوگردن ههیه و بوی

ناکری و ناوکومی دهچوزیته و ده

تۆزتۆز پیسای لی دیته دهر.

العاني: جهوساوه و زهلیل و بهدیل

گیراو کۆیله و لهحه دیسدا هاتوو:

(عودوا المرضی وفکروا العانی).

العانية: مئینهی (العانی)یه و (ك):

عَوَان) و لهحه دیسدا هاتوو: (أتقروا

الله في النساء فانهن عندكم عوان)

لهخودا بترسن دهرباری ئافهرت

نهوان لای ئیوه کۆیله و یان ومکوو

کۆیله.

العنا: ناحیه و ته نیشته و (أعناء

السماء) لای ئاسمان.

ألعنا: نهته و میه که پیکهاتبی له جهند

هۆزو تیره ی جیا جیا و (ك: أعناء) و

دمگوتری: (جاءنا أعناء من الناس)

کۆمه لیک خه لکی تیکه ل له تیره ی

جیا جیا مان هاتنه لا.

ألعناية: چاودیری و به پیرموردنی

خودا بۆ شت.

العنوّ: به مانا (ألعنا) دئ.

ألعنى: مانا، (ك: معان).

المعاني: پموشته جوانه کانی ئامیزاد و

دمگوتری: (فلان حسن المعاني) و

(علم المعاني) به شیکه له زانستی

به لاغهو مه بهست لی زانیسی

چۆنیهتی کردنی قسه و وتاردانه

به گویری داخواری حال و مهقام.

معنأء الكلام: مانای کهلام.

ألعنوي: پیچه وانهی (المادی)یه یان هی

(الذاتي)یه.

عَهْدَ فُلَانٍ اِلَى فُلَانٍ عَهْدًا: فَلَانَكەس
 پەيمان و بە ئێنێکی خستە ئەستۆی
 فُلَان و داوای ئی کرد بپارێزی.
 عَهْدَ الشَّيْءِ: شتەکەى ناسی، زانى ە
 دەرگوتری: (الأمر كما عَهِدْتَ) کارەکە
 وەرگۆ زانیوتە ئاو هاپە.
 عَهْدَ فُلَانًا: زوو زوو چوو بۆلای فُلَان
 پەیمانی تازه دەرگرمووە.
 عَهْدَ فُلَانًا بِمَكَانٍ: لە شوێنێک تووشی
 فُلَانکەس بوو.
 عَهْدَ الْمَكَانِ: شوێنەکە بارانی پەلەى ئی درا
 ە بارانی سالی تازهى وئ کەوت.
 أَعْهَدَ: پەیمانی داپە ە دەرگوتری:
 (عَاهَدَ الذِّمِّيَّ) بە ئێنێ دا بە کابرای
 ناموسولمانی دالە دراو پان (ذممي).
 إِعْتَهَدَ: بەدواداچوونی بۆ کرد لێی
 گەرا، زوو زوو چوو بۆلای و بە ئێنێ
 تازه دەرگرمووە.
 تعاھدا: سویند خۆری یەکتر بوون.
 تعاھد الشَّيْءِ: لە شتەکە گەراو لێی
 کۆلیهوە.
 تَعَهَّدَ بِالشَّيْءِ: بە شتەکەو پابەند بوو.
 تَعَهَّدَ الشَّيْءِ: لە شتەکەى کۆلیهوەو
 پێوەى خەریک بوو.
 اسْتَعْهَدَ مِنْ صَاحِبِهِ: بە ئێنێ لە
 هاوێلەکەى وەرگرت.
 العِهادُ: بارانی سەرەتای سال.

العَهْدُ: عیلم و زانست ە دەرگوتری: (هر
 قریب العهد بكذا) ئەو زانیاری
 تازهیەو شتی زۆری بە سەردا
 تێنە پەریوە ە (عَهْدِي بِكَ مُسَاعِدًا
 للضعفاء) زانیاری من دەربارەى تۆ
 ئەوێهە کە بە پێزت یارمەتیدەری
 هەزارو پێنە وایانی ە هەروا بەمانا
 ئامۆژگاری و وەسیەت دێ قورئان
 دەرەرموئ: ﴿وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوفُوا﴾:
 بە گۆپەری ئامۆژگاریەکانی خودا
 هەلەسو کەوت بکەن ە بە ئێن نامەو
 پەیمان کە بۆ فەرمانێراو پاشاکان
 دەرگوسری ە سویندو بە ئێن:
 دەرگوتری: (علي عهد الله لأفعلن
 كذا) زەمان و پۆژگار ە دەرگوتری:
 (كان ذلك على عهد فلان) ئەووە لە
 پۆژگاری فُلَانکەسدا بوو ە (ك:
 عهد وعهاد).

العهد القديم: ئەو ئەسفارو جزمانەى
 کتیبی پیرۆزن کە لە پێش حەزەرەتى
 مەسیح دا نووسراونەووە.
 العهد الجديد: ئەو جزم و ئەسفارانەن
 کە لە داوای حەزەرەتى مەسیح
 نووسراونەووە.
 ولي العهد: ئەو کەسەى دەستنیشان
 دەرگوتری بۆ ئەوێهەى جێنشینى
 فەرمانێراو پێش خۆى بێ.

الْعَهْدُ: نَهْوَ كَهْسَهى بَهْئِنى
 نَهْجَامَدَانى كَار دَمْدَاو نِيشَهْكَان
 لَهْئَهْ سَتَو دَمْگَرِئ ۵ نَهْوَ كَهْسَهى
 پَهْمِيَان وَ پَهْلَو پَاهِي خَوْش دَهْوِيَن.
 الْعَهْدَةُ: بَارَانى دَوَابَارَان ۵ (ك: عَهَاد).
 الْعَهْدَةُ: بَهْئِن نَامَهْوَ قَهْوَالَه ۵
 بَهْرِپَرَسِيَارِيَهْ تى وَ تَاوَان ۵ دَمْگَوْتَرِئ:
 (عَلَى فَلَانْ عَهْدَةُ لَا خَلَاصَ مِنْهَا)
 فَلَانْ كَهْس تَاوَانِيَكى لَهْ سَهْرَه
 رِزْكَارِ بُوونى نِيَه ۵ لَهْ بُوَارى مَامَهْ لَهْ دَا
 بَرِيْتِيَه لَهْ ضَهْمَان وَ دَرُوسْتى
 مَامَهْ لَهْ كَهْوَ بِنْ عَهْبِي فَرْوَشِرَاوَهْ كَه
 ۵ زَامَن بُوونى رَاسْتى هَهْوَالَه.
 الْعَهِيدُ: بَهْئِن پِيدِرَاو پَهْمِيَان لَهْ گَهْل
 بَهْ سَتَرَاو ۵ قَهْدِيْم كُوْنَه سَال ۵
 دَمْگَوْتَرِئ: (قَرِيه عَهِيدَه) گُونْدِيَكى
 كُوْن وَ لَهْ مِيْزِيْنَهْ يَه، پُوْزْكَارِيَكى
 زُوْرى بَهْ سَهْر دَا تِيْپَهْرِيُوَه.
 الْمُتَعَهَّدُ: پَاهَنْد بُوو بَهْ بَهْئِن وَ وَادَه ۵
 كَهْ سِيَك كَارِيَك لَهْئَهْ سَتَو دَمْگَرِئ وَ
 خَهْرِيَكى نَهْجَامَدَانِيَهْ تى.
 الْعَاهِدَةُ: بَهْئِن وَ گَرِيْبَهْ سَتِيَكَه لَهْ نِيَوَان
 دُوو كَهْس يَان دُوو تَاَقَم دَا ۵ لَهْ بُوَارى
 يَاسَاى نِيُوْدَهْ وَلَهْ تِيْدَا بَرِيْتِيَه لَه
 رِيَكَهْ وَتَن نَامَه لَهْ نِيَوَان دُوو دَمُوْلَهْ ت
 يَان زِيَاْتَر دَا بُوْ رِيَكْخَسْتَنِ
 پَهْ يُوَهْ نَدِيَهْ كَانى نِيَوَانِيَان.
 الْعَهْدُ: شُوِيْنى كُوْ بُوونَهْ وَهَى خَهْ لَك ۵

شُوِيْنى خُوِيْنْدَن وَ لِيْ كُوْئِيْنَهْ وَهْ،
 وَ مَكُوو: (مَعَهْد الدِّرَاسَاتِ الْعَالِيَا).
 عَهْرُ الْمَرْأَةِ عَهْرًا: زِيْنَاى لَهْ گَهْلْ نَاْفَرْمَتَهْ كَه
 كَرْد ۵ (فَهْر عَاهِر) ۵ (ك: عُهَار) وَ هِي
 عَاهِر وَ عَاهِرَه ۵ (ك: عَاهِرَات وَ
 عَوَاهِر).
 عَاهَرَهَا: بَهْ مَانَا (عَهْرَهَا) دِئ.
 الْعَهْرُ: تَاوَان وَ بَهْد پَهْوشْتى.
 الْعَهْرُ: بَهْ مَانَا (الْعَهْرُ) دِئ.
 الْعَاهِلُ: پَاشَاى گَهْوَ رَهْ وَ فَهْرْمَانِ پَهْوَ
 وَ لَاتَان.
 عَهْنُ الشَّيْءِ عَهْنًا: شَتَهْ كَهْ بَهْر دَهْوَام بُوو وَ
 چَهْ سَپَا ۵ دَمْگَوْتَرِئ: (مَال عَاهِنُ)
 مَالِيَكى بَهْر دَهْوَامَهْ، لَهْ هَهْ مَوو
 سَهْر دَهْ مِيَكْدَا وَارِيْدَاتى هَهْ يَه.
 عَهْنُ: نَامَادَهْ بُوو ۵ دَمْگَوْتَرِئ: (طَعَام
 وَ شَرَاب عَاهِن).
 عَهْنُ فِي الْعَمَلِ: دَلَسُوْزَانَهْ كَارى كَرْد.
 عَهْنُ بِالْمَكَانِ: لَهْوَ شُوِيْنَهْ مَاهِيَهْ وَهْ وَ جِيْگَر
 بُوو.
 عَهْنَتِ النَّخْلَةِ: دَرْمَخْتَهْ خَوْرْمَاكَهْ لَقُو
 پَرْزَهْ كَانى وَشَك بُوون.
 عَهْنُ لَهْ مَرَادَه: مَهْ بَهْ سَتَهْ كَهى بَهْ پَهْ لَه
 بُوْهِيْنَا يَه دى.
 عَهْنُ الْقَضِيْبِ عَهْنًا وَ عَهْرُنَا: دَارْمَكَهْ دُووَلَا
 هَاتَهْ وَهْ شَكَا يَهْ وَهْ بَهْ يِيْ نَهْ وَهَى دَوْلَهْ
 بِيْ.

الْعَاهِنُ: ناماده ه (ك: عواهن) ه
دمگوترئ: (ألقى الكلام على عواهي)
قسهكانی به نامادمبوان راگه یاندو
بهیئ نامادمکاری پیش وهخت
وتاری بؤدان.

الْعِهْنُ: خوری پمگ کراو بهجهند
پمگیک ه (عِهْنَة) تیسکه خوری ه
قورئان دمفهرموی: ﴿وَتَكُونُ الْجِبَالُ
كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ﴾: کیومهکان ومکوو
خوری بهشهرکراویان ئی دی ه
دمگوترئ: (فَلان عِهْنُ مال)
فلانکس باش مال و سامانی خوئی
سهروکاری دمکا.

عائته عن الأمر عوثاً: لهکارمه لایداو
ژیوانی کردموه، تاوانی ئی کرد
سهرسامو چهیران بوو.
عَوَّكُهُ عن الأمر: لهکارمه لایداو
ژیوانی کردموه تا گه یاندیه حالتهی
سهرسام بوون.

تَعَوَّثَ: سهرسامو چهیران بوو.
الْعَاثُ: پربازو مهزههب.

عاج عرجاً: گمراهیهوه.

عاج عن الأمر: لهکارمه گمراهیهوه و پشتهی
ئی هه لکرد ه دمگوترئ: (ما عاج بکلام
فلان) بهقهسی فلان لهه لوپستهکهی
نهگمراهیهوه، چ گوئی بهقهسکانی نهدا
ه (فلان ما يعرجُ عن الشيء) فلانکس

لهشتهکه ناگمراهیهوه.

عاج بالمكان وفيه: لهو شوپنه جیگر بوو
مایهوه.

عاج على المكان: گمراهیهوه بؤ شوپنهکه.
عاج الشيء عرجاً وعجاجاً: شتهکهی دوولا
هیئایهوه خواری کرد ه دمگوترئ:
(عاج رأس البعير بالزام) بههوی
ههوسارو لغاوموه ملی حوشرمهکی
خوار کردموه.

عَوَجَ العودُ ونحوه عرجاً: دارمه خوار بوو
چهمایهوه.

عَوَجَ الأرض: زمویهکه تهخت نهبوو.
عَوَجَ الطريق: پنگاکه قورتو پیچ بوو.

عَوَجَ الإنسان عرجاً: ئادمیزادمکه
پهوشتی ناشیرین بوو ه ناپینهکهی
ناراست و دروست بوو ه دمشگوترئ:
(قول به عَوَج) قسهیهکه ئامانج
ناپیکئ ه (قول غير ذي عَوَج)
قسهیهکی راست و دروسته بی عهیب و
خهوشه ه قورئان دمفهرموی: ﴿قُرَأْنَا
غَرِيبًا غَيْرَ ذِي عَوَجٍ﴾ ه (فهو اعرج وهي
عوجاء).

عَوَجَ العود: دارمهکی چهماندموه.
عَوَجَ العصا ونحوها: مادهی عاجی له
عهصاکه شتهک دا.

عَوَجَ فلاناً عن الشيء: فلانکس
لهشتهکه ژیوان کردموه ه لایدا.

إِنْعَاجُ الشَّيْءِ: شتهكه چهمايهوه،

خواربووه ۵ دمگوترئ:

إِنْعَاجُ عَلَيْهِ: بهسهر يا چهمايهوه.

تَعَوُّجُ الْعُرْدُ وَغَوْه: دارهكه چهمايهوه ۵

داهاتو خوار بووه.

تَعَوُّجُ بِالْكَانِ وَعَلَيْهِ: بۆ شوئنهكه

گهرايهوه، هاتموه شوئنهكه.

إِعْوَجُ الشَّيْءِ: شتهكه چهمايهوه خوار

بووه.

الْأَعْرَجِيَّاتُ: جۆرئكه لهئهسپي رهنه

نيسبت دمدرئن بۆ ئهعهوج ناوئك

۵ جۆره ئهسپئكي هۆزى بهنى

هبلاله.

الْعَاجُ: دداني فيل.

الْعَرَّاجُ: فروشيارى عاج ۵ دروستكارى

عاج.

الْمَعْجُ: ئهو شوئنهى بۆى

دمگهريتهموه و تئيدا نيشتهجى

دهبى.

عَادَ إِلَيْهِ وَلَهُ عَلَيْهِ عُرْدًا وَعُودَةً: گهرايهوه،

زايوان بووه.

عَادَ الرَّجُلُ أَوِ الْبَعِيرُ: پياوهكه يان

حوشترمهكه پير بوو، كه ميئك هيئزى

تئيدا مابوو.

عَادَ فَلَانٌ شَيْخًا: فلانكهس بوو بهپيره

ميرد.

عَادَ الشَّيْءُ: جار دواجار هاتهلاى شتهكه.

عَادَ الشَّيْءُ فَلَانًا: شتهكه جار دواجار توشى

فلان بوو.

عَادَهُ الشَّرْقُ أَوِ الْخَنِينُ: شهوقو چهزو

نارمزو بۆى گهرايهوه، سهر لهئوى

سۆزو خۆشهويستى بۆ هاتهوه.

عَادَ الطَّبِيبُ الْمَرِيضَ: پزيشكهكه چوووه لاي

نهخۆشهكه بۆئهموى چارمهسهرى بكا.

أَعَادَهُ: دووباره هاتهوه بۆلاى.

أَعَادَ الشَّيْءُ إِلَى مَكَانِهِ: شتهكهى

گهراندهوه بۆ شوئنى خۆى.

عَارِدَهُ مُعَارَدَةٌ وَعِرَادًا: دواى واز

لئهيئنان و دمنگ ئى بپان گهرايهوه

بۆلاى.

عَارِدَتْهُ الْحُمَى: لهرزوئاكه بۆى هاتهوه.

عَارِدَهُ بِالسَّأَلَةِ: جار دواجار مهسهلهكهى

ئى پرسيار كردهوه.

عَارِدَ الشَّيْءُ: شتهكهى بۆ پياوهكه

دووباره و سى باره كردهوه تا بۆى

بوو بهدابو نهريت.

عَيَّدَ: نامادهى جهژن بوو ئاههنگى

جهژنى گيئرا.

إِعْتَادَهُ: كردى بهعادمته و دابو نهريتى

خۆى.

تَعَوَّدَ الشَّيْءُ: بهشتهكه راهات، كردى به

دابونهريتى خۆى.

إِسْتَعَادَهُ: داواى ليكرد بگهريتهوه.

إِسْتَعَادَ فَلَانًا الشَّيْءَ: داواى ليكرد

جاریکی تر نهو شتهی بۆ دووباره
بکاتهوه.

الأَعْرُدُ: بهسودتر ۵ دگوتری: (هذا
أَعْرُدُ لَكَ).

العائِدُ: نهو قازانچ و سوودهی
دگهپیتتهوه بۆ نهو کهسهی
هاوبهشه له جهمعیهی تهعاونی و
شتی وادا.

العائد: نهو بره پارهیهی نهنجومهنی
شارموانیهکان و فهمرانگهکانی باجو
دهرامت سالانه دهیخهنه سه
زمووی زارو خانو و بهره.

العائدة: یارمهتی و پیاومتی و چاکه
لهگهله خهک ۵ دگوتری: (ما أكثر
عائدة فلان على قومه) ۵ (ك: عوائد).

العادة: دابونهریت: همر شتیک
نهونده دووباره بکریتهوه تا خوی
پێوه دگيرئ و بهی مانوو بوون و
وردبووننهوه نهمنجام ددرئ ۵
حالمته و مزعیك كه يهك شیوه
دوباره دهپیتتهوه ۵ وکوو عادهی
مانگانهی نافرمته.

العادي: کۆن و لهمیژ ۵ دگوتری: (مجد
عادي) مهجدو رهسهناپهتییهکی
کۆن و له میژینهیه ۵ (بئر عادیه):
بیره ناویکی کۆنه دهلیی بیر
زهمانی گهلی عاده ۵ کاروباریک

بووپیته عادمته و خوی پێوه گیرایی.
عَوَاد: نيسمول فيعله مانای نهمر
دگهپهنی.

العَوَاد: چاکه و پیاومتی کردن لهگهله
خهک ۵ دگوتری: (عُد فان لك
عندنا عواداً حسناً) بگهپهرهوه
بۆلامان تۆ پیاومتیت بهسهمرمانهوه
ههیه دهمانهوی چاکته بدهپهنهوه.

العَوْدُ: دگوتری: (رَجَعَ عَوْداً على بدء)
۵ (ورجع عوده على بدئه) واته: چوو
گهپهپهوه لهوی نهوستا ۵ ههروا
دگوتری: (لك العود) بۆت ههیه
بگهپیتتهوه لهکارهکه پهشیمان
ببیتتهوه ۵ دمشگوتری: (العود أحمد)
پهشیمان بوونهوه لهو کاره
لهکردنی باشتره ۵ ههروا وشه
(العود) ناوه بۆ خوشتر و مهپرو
بهسال چوو؛ کهههندی گورو تینیان
تیدا مایی ۵ پیگای کۆنی ناسایی ۵

العَوْدُ: دار، باریک بی یان نهستور، تمپر
بی یان وشک ۵ جۆریکه لهبۆنی
خۆش ۵ واته: (دار عود) ۵
نامیریکی موسیقایه ژبی پیدا
پایهله کاروان به پهنجه یان
بههیشهیهک لیی ددرئ و دمنگی ئی
دئ ۵ (ك: أعراد وعيدان).

العَوَادُ: نهو کهسهی نامیر دروست

د مكا ۵ نهو كهسهى عود لى دمدا.

الْعِيَادَةُ: شوئنى تايپهتى پزىشك بؤ
پشكنينى نهخوش.

الْعِيدُ: خه مو خهفهتى گهراوه و تازه
بووه ۵ يان سؤزو عيشقى تازمبووه ۵
رؤزى جهژن ههر جهژنيك بى.

الْمَعَادُ: رؤزى قيامت و گهراوه بؤلاى
خودا.

الْمَعَادَةُ: يادمورى روداويكى ناخوش و
تازيه بؤ گرتنى.

الْمَعَارِدَةُ: پهيدا بوونهوهى دياردهى
نهخوشى سهرله نوئ دواى نهوهى
كه مامويهك ناسهوارى نه مابوو.

المُعِيدُ: ليزان و خاومن نه زمون ۵ نهو
هوتابيه زيرمهگى سهر له نوئ
ددرس بؤ هاوه له گانى شى
دمكاتهوه و نهوى مامؤستاكه يان بؤى
شهرح كردوون و تى نه گه يشتون
نهم بؤيان رون دمكاتهوه ۵ كه سيك
پله يهكى زانستى و فيركارى له زانكؤ
وهردمگرئ پيش نهوهى ببيتته
مامؤستاو ددرس بلتتهوه.

عَادَ به عَرَدَا وَعِيَادًا: پهناى بؤ برد، خوى
خسته پهناى بؤ نهوهى بپاريزئ ۵
وهكوو دهليين: (اعوذ بالله من الشيطان
الرجيم) پهنا دمگرم بهخودا له شهرو
نهگبهتى شهيتانى نههزين لى كراو.
عَاذَتِ النَّاقَةُ: حوشترمهكه تازه بيچوى

بووه ۵ (ك: عَوْدٌ وَعَوْدَان).

أَعَاذَهُ اللَّهُ: خودا پاراستى، خودا
بيپاريزئ.

عَوْدُهُ: بهمانا (اعاذه) دى ۵ نوشته و
دوعاى پيدا كرد.

تَعَاوَدَ الْقُرْمُ فِي الْحَرْبِ: خه كهكه له
شهردا خويان خسته پهناى
يهكترى و يهكترى يان كرد به
پاريزمى يهكترى.

تَعَوَّدَ به: پهناى بؤ برد ۵ دمگوتري:
(تعوَّد بالله).

إِسْتَعَاذَ به: بهمانا (تَعَوَّدَ) دئ ۵
دمگوتري: (إِسْتَعَاذَ بالله).

الْعَوَائِدُ: چوار نهستيرن به شيوهى
چوارگوشه يهكى نارپك، له ناويان
نهستيرميهك ههيه پتى دمگوتري:
(الرُّبْع).

الْعَوْدُ: پهناگا ۵ دمگوتري: (فلان عرذ
لبنى فلان) ۵ دمشگوتري: (عرذ بالله
منك) واته: پهنا دمگرم بهخودا
له شهري تؤ.

الْعَوْدَةُ: نوشته و دوعا ۵ كه بهمنهخوش و
مندالدا دمكري.

الْعَوْدُ: گزوكيا كه له بىنى دارى
چقلاويدا دمروئ ۵ يان لهلاى
ينه درهختى تردا دمروئ ۵ يان
لهژير بهردو شتى وادا دمروئ.

الْعِيَاذُ: پەناگە، پەناگرتن بە ھێزێک
لە ترسی شتێکی تر ە وەک وو
دەگوتری: (الْعِيَاذُ بِاللّٰهِ مِنْهُ)
پەنادمگرم بەخودا لە شەر و
نەگەتیی ئەو.

الْمَعَاذُ: دەگوتری: (مَعَاذَ اللّٰهِ وَمَعَاذَ وَجْهِ
اللّٰهِ) واتە: پەنادمگرم بەخودا.
الْمَعَاذُ: نوشتەو جادو ە دەشگوتری:
(مَعَاذَ اللّٰهِ).

الْمَعْرُوتَانِ: دوو سورمێ کۆتایی ھۆرئان.
عَاوَ الْإِنْسَانِ وَغَيْرِهِ عَوْرًا: ئادەمیزاد یان
حەیانەکی کۆپکرد.
عَاوَ الشَّيْءِ: شتەکی لەناو برد.

عَوْرَتِ عَيْنِهِ عَوْرًا: جاوی کۆپر بوون
جاوی لە دەستدان ە بینایان نەما ە
دەگوتری: (عَوْرَ الرَّجُلِ) پیاومکە
جاویکی لە دەست دا ە (فَهِرَ أَعْوَرَ
وھي عوراء).

أَعْوَرَ الشَّيْءُ: شتەکە دەرکەوت ە
دەگوتری: (أَعْوَرَ لَكَ الصَّيْدُ)
نێچیرمکەت لێ دەرکەوت.
أَعْوَرَ الرَّجُلُ وَالْمَرْأَةُ: ژن و پیاومکە
شەرمگیاں دەرکەوت.

أَعْوَرَ مَنْزِلُ فُلَانٍ: مەنزلی فلانکەس
کە لێنێکی تێدا پەیدا بوو ترسی
ئەوێ لێ دەرکێ دوژمن لێوێ بێتە
ژوو.

أَعْوَرَ الْفَارَسُ: جەنگاو مەرە سوارمکە
ھەل لێدانێ بۆ ھەلکەوت.

أَعْوَرَ فُلَانًا: چاویکی فلانکەسی
کۆپکرد.

أَعَارَهُ الشَّيْءُ أَعَارَةً: بە ئەمانەت
شتەکی داوە.

عَاوَرَهُ الشَّيْءُ: بە ئەمانەت شتەکی
پێدا.

عَاوَرَ فُلَانًا الشَّيْءُ: ئەوێ لە گەڵ کرد
کە لە گەڵ ھەوای کردی.

عَاوَرَ الشَّمْسُ: چاودێری خۆری کرد.
عَوْرَةً: کۆپری کرد.

عَوْرَ فُلَانًا عَنِ الْأَمْرِ: فلانکەسی
لە کارمکە گیراوە.

عَوْرَ عَلَيْهِ أَمْرَةٌ: کارمکە لە لا ناشرین
کرد.

إِعْتَوَرُوا الشَّيْءَ: شتەکیان لەناو
خۆیاندا ھێناو برد.

تَعَاوَرُوا الشَّيْءَ: بەمانا (إِعْتَوَرَهُ) دی.

تَعَاوَرَتِ الرِّيحُ رَسْمَ الدَّارِ: رەشەبا
لە ھەموو لایەکەوە لە خانومکە داو
ھەرجارە لە لایەکەوە شتێکی لێ
کردۆتەو.

تَعَوَّرَ الْكِتَابُ: کتێبەکە پزێ.

تَعَوَّرَ الْقَوْمُ الشَّيْءَ: خەلکەکە لەناو

خۆیاندا شتەکیان ھێناو برد ە
ھەرکەسەیان تاوێک گرتیە لای

خۆی.

تَعَوَّرَ فلان العاربة: فلانكس داوی
نه مانه ته که ی کردموه لهو که سه ی
شته که ی به نه مانه ت و مرگرتبوو.

إِعَارَتِ الْعَيْنُ: چاو هکه کویر بوو ۵
دهشگوترئ: (إِعَوَّرَ فلان).

إِسْتَعَارَ الشَّيْءُ مِنْهُ: داوی لیکرد
شته که ی به نه مانه ت بداتئ.

الاستعارة: له بواری عیلمی (بهیان) دا
به کار هیئانی وشهیه که له شوینی
وشهیه کی تر له بمر هه بوونی
په یوهندییه که له نیوانیاندا له گه ل
هه بوونی قهرینه یه که که چۆنیه تی
به کار هیئانه که ده گه یه نی ۵ و مکوو
به کار هیئانی وشه ی (الأسد) له
شوینی وشه ی (الشجاع).... هتد ۵
همروا وشه ی (الاستعارة) بریتیه له
خواستنی کتیبیک له کتیبخانه
گشتیه کان ۵ نهو و مرهقه یه ی داواکار
ناوی خو ی له سمر دنوسی و واژوی
دهکا بهو و مرهقه یه ش دهگوترئ
(الاستعارة).

الأعور: نهو که سه ی چاو یکی کویر بی
۵ همرشتیک خراپ بی ۵ چاوساغو
شارمزی خراپ ۵ که سیك برای
باوکی و دایکی نه بی ۵ کتیبی پزیو
وکۆن ۵ قهله پەش ۵ بهشی یه که می
ریخۆله نهستووړه.

العائر: همرشتیک چاو نازار بدا ۵

تیری لابه لاو بی مه بهست هاویرزاو
که هاویرمره که ی نه زانج له کو ی
دهدرئ ۵ دهگوترئ: (أصابه سهم
عائر) گولله ی ویل لییدا ۵
ههنگاوتی.

العائرة: زۆرو زمبه ند ۵ دهگوترئ: (له
من المال عائرة عینین) مال و
سامانیکی زۆرو زمبه ندی هه یه ۵
نه وهنده زۆره چاو تیرو پر دهکا ۵
چاوی پرو پوشاوی ۵ (ك: عوائر).

العوائر من الجراد: کۆمه له گولله ی
جیا جیا.

العارّة: نهو ی دمیده ی به کهسانی تر
به ممرجی بیگپر پته وه ۵ دهگوترئ:
(كل عارة مسردة).

العاربة: به مانا (العارّة) دئ ۵ (ك:
عوار).

العاربة: به مانا (العارّة) دئ ۵ (ك:
عوار).

العوار: عهیب و خهوش ۵ کون و دراوی
کراس.

العور: عهیب و ناشیرین.

العور: پابردو پیس ۵ شتی بی
چاودپرو خراپ.

العوراء: خۆل ۵ وشه ی ناشیرین کرداری
به د.

العورة: عهیب و خه لهل، کون و
که له بهری شت ۵ همر خانو و

شَوَيْتِكَ تَرَسَى نَهْوَى لِي بَكْرِي
 دَوْرَمَنْ لِيْيهوه فرسەت بِيْنِي ۵
 قورئان دمەرموي: ﴿يَقُولُونَ إِنَّ
 بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ إِنْ يُرِيدُونَ
 إِلَّا فِرَارًا﴾ ۵ شەرمگای نادەمیزاد ۵
 هەرشوینێکی جەستەى نادەمیزاد
 بێی ناخۆش بێ ببینری.

المُعَاوَرُ: پوشکەو چقلو پەرژو پال
 لەچاودا ۵ زمعیفو ترسنۆک و
 خۆرانیگەر لەمەیدانی شەپدا ۵
 کەسێک شارمەزای رێگا نەبی ۵ (ک:
 ع و ا و ر).

المُعَارُ: ئەسپی قەد باریک.
 المعوَرُ: شوینی ترسناک ۵ پیاوی پابردو
 بیس ۵ شتی فرێندراو و بێ خواوەن و
 چاودێر ۵ ئەسپێک موی کلکی
 هەلکەندرابی.

عَاوَزَ الشَّيْءُ: شتەکەى پێویست بوو
 دەستی نەکەوت.
 عَوَزَ الشَّيْءُ عَوْرًا: شتەکە دەگمەن بوو
 دەستی نەکەوت و زۆریشی پێویست
 بوو.

عَوَزَ الرَّجُلُ: پیاوێکە ئاتاج بوو، کاروباری
 شیوا (فەر عەوز وەى عوزاء) ۵ (ک:
 ع و ز) ۵

عَوَزَ الْأَمْرُ: کارمە قورسو گران بوو
 کەوتە حالەتی چۆرتەو تەنگانەوه.

أَعَوَزَ الشَّيْءُ: شتەکە ناوازه بوو دەست
 نەکەوت.

أَعَوَزَ الرَّجُلُ: پیاوێکە هەزار کەوت.
 أَعَوَزَ الشَّيْءُ فَلَانًا: شتەکە لای فلان کەم
 بوو زۆریشی پێویستە.
 أَعَوَزَ الدَّهْرُ فَلَانًا: رۆژگار فلانکەسى
 هەزارکرد.

أَعَوَزَ الْمَطْلُوبُ فَلَانًا: پێویستیا ته
 گرنەگەکان فلانکەسى لەپەهل و پۆ
 خست.
 إَعَوَزُ فَلَانًا: بەمانا (عَوَزَ) دى.
 الْعَوَزُ: بۆلەترى.

الْعَوَزُ: پێویستی گرنەگ کە دابین
 نەکری.
 الْمِعْوَزُ: کراسى زیو ۵ پەرۆیهکە لە
 مندالی ساواوه بپێچری ۵ (ک:
 مَعاوَز).

المِعْوَزَةُ: بەمانا (المِعْوَزُ) دى ۵ هەر
 پۆشاکێک پۆشاکێکی تری
 داپۆشیبی ۵ (ک: مَعاوَز و مَعاوَزَة).
 عَاسٍ عَرَسًا و عَرَسَانًا: بەشەو سوپایەوه و
 پارێزگاری کرد ۵ (فەر عانس و عَوَاس).
 عَاسٍ عَلَى عِيَالِهِ عَرَسًا: ماندوو بوو
 تێکۆشا بوو دەستەبەرکردنی
 پێداویستی ماله و مندالهکانی.

عَاسٍ مَالَهُ عَرَسًا و عِيَاسَةً: بەرێک و پێکی
 کاروباری ماله و سامانی بەرپۆه برد.

عُوسٍ عَوساً: له کاتی پیکه نین و کاتی
تریشدا لاشه ویله ی چونه ناووه ۵ (فهر
أعوس وهي عرساء).

العُوسَةُ: ماستاو یان شهریه تی میوه و
شتی تر.

العُوسَجُ: بَروانه (عَسَج).

عاصٍ الأمر عَرساً: کارمه که جهواشه بوو
خوارو خَیج و گران و ناخوش بوو.

عاصٍ الکلام: که لامه که مانای نادیارو
جهواشه بوو ۵ (فهر أعوص وهي
عرصاء).

أعوصٍ بخصمه وعليه: کارمه که ی له سمر
دژو پکابه رمه که ی توندو تۆل کرد.

أعوصٍ فلان في كلامه: فلانکس قسه ی
قول و پرمانای هیئان.

عوصٍ فلان: فلانکس بهر دم و ام نه بوو
له سمر قسه و کرداری هه ردمه
قسه یه که و هه رکا ته کاریکی به لاوه
په سه ند بوو ۵ فلانکس و تاریکی
پرمانای دا، پسته ی مانا قول و پر
حیکمه تی ناراسته ی گو یگره مکانی
کرد.

إعتاصٍ عليه الأمر: به مانا (عاص) دئ.
إعتاصٍ في الكلام: به مانا (عاص في
الكلام) دئ.

العُوصاء: تهنگ و چه له مه و ناخوشی و
هه ژاری ۵ دهگوترئ: (أصابتهم

العُوصاء) هه ژاری و چور تم توشیان
بوو ۵ نارچه ته ی کردن ۵ وشه ی
غهریپ و نامۆ له زمانی عهره بی دا.
عاضُهُ بکذا وعنه ومنه عَوضاً: له حیاتی
نه وه ی له کیسی چوبوو بارته قای
پیدا ۵ (فهر عائض).

اعاضُهُ منه: به مانا (عاضه منه) دئ.

عَاضُهُ: به مانا (اعاضه) دئ ۵ دهگوترئ:
(عَاوَضَ فلاناً بِعَوضٍ في البيع والآخذ
والعطاء).

عَوضُهُ منه: به مانا (أعاضه) دئ ۵
دهگوترئ: (عَوضُهُ من هبته خيراً).

إِعْتاضٍ منه: بارته قای ئ و مرگرت.

إِعْتاضٍ فلاناً: داوای بارته قای له فلان
کرد.

تَعَاوَضَ القومُ: خه لکه که مزعو حالیان
باش بوو دوا ی نه وه ی له وه و پیش
و مزعو حالیان خراب بوو.

تَعَوَّضَ منه: بارته قای ئ و مرگرت.

تَعَوَّضَ فلاناً: داوای بارته قای له فلان
کرد.

إِسْتَعاضَهُ ومنه: داوای بارته قای ئ کرد.

عَوضٌ: زهره ی زمانی داهاتوو.

أَلْعِوَضُ: بارته قاو جینشین (ك:
أعواض).

المُعَوَّضَةُ: به مانا (العَوض) دئ.

عاطت العنق عَوطاً: ملی در یژ بوو

به‌شیومه‌کی زور رېځ ه دموگوتري:
(عاطت المرأة والناقاة) نافرمته‌که يان
حوشتره‌که هرچند نه‌زوک نه‌بوو
به‌لام چهند ساليک تيپمري ناوس
نه‌بوو ه (ك: عَطَّ وَعَوَّاطُ).

إعتاطت المرأة والناقاة: نافرمته‌که يان
حوشتره‌که به‌بي نه‌وهی نه‌زوک بن
چهند ساليک سكيان پر نه‌بوو
بيچويان له‌زکی نه‌که‌وت.

عاف الطائر عوفاً: بالندمه‌که به‌دموری
شته‌که‌دا سوپايه‌وه ويستی همل
بقوزيته‌وه په‌لاماری بدا ه دموگوتري:
(عاف الذبابُ على القدر) ميشه‌که
به‌سر پيساييه‌که‌دا سوپايه‌وه (فهر
عائف).

العُوفُ: نه‌وهی ناده‌ميزاد يان حه‌يوان
به‌شهو فرسه‌تی لی دهيینی و نيچري
دمکا.

العُوفَةُ: به‌مانا (العُوفُ) دئ.
العُوفُ: حال و چونیته‌تی ه دموگوتري:
(نعم عوفه): حال و ومزعی خویش و
بی چورتم بوو.

عافه عن الشيء عوقاً: مه‌نعی کرد
له‌شته‌که‌وه نه‌يه‌نيشت دمستی بيگاتن
ه (فهو عائق) ه (ك: عَوْق) بؤ عاقل
ه بؤ بی عمقل (ك: عوائق).

عوائق الدهر: روداو ومه‌شغه‌له‌تی

عَوْقَه عن كذا: له‌و شته مه‌نعی کرد.
إعتاقه: مه‌نعی کرد، مه‌شغولی کرد،
له‌یادی برده‌وه.

تَعَوَّق: ته‌مه‌لی و قونگرانی کردو
نهرکی سهرشانی نه‌نجام نه‌دا.
تَعَوَّق فلاناً: فلانی مه‌نعم کردو
له‌مپری له‌بمردم دانا.

عاق عاق: لاسایي کردنه‌وهی دهنکی
قه‌له‌ریشه.

العائق: ههرشتیک ببيتته له‌مپرو
به‌ربه‌ست له‌بمردم بلاويوونه‌وهی
تؤم و رڼگو پيشالی روڼو
دره‌خت و پهل و پويان له‌پرو
هؤکاره حه‌يه‌وهی و سروشته‌گان ه
رومکيه‌که له‌پيري (الشقيقة) په
گوله‌کانی جوان و رڼگا و رڼگن و
سپو و سورو شينن.

العُواق: دمنگیک که له‌گه‌دهی ولاخ
ديته دمر له‌کاتی پويشتندا.

العَوْقُ: له‌مپهر ه گاری مه‌شغول‌کهر ه
ههرشتیک خيرو بيړی نه‌بي ه
ليزي و ته‌لانی شيو و دؤل ه (ك:
أعواق).

العَوْقُ: به‌مانا (العائق) دئ ه ترسنوک ه
که‌سيک يان شتيک هه‌ميشه
له‌مپهر هه‌بي له‌بمردم
پويويسته‌گانيان.

العَوْقُ: به‌مانا (العَوْق) دئ.

الْعَوَقَةُ: نەمە كەسەى بېيىتە لەمبەر
لەمبەردەم خىرو خوشى ئادەمىزاد.
الْعَوَقَةُ: بۇ موبالەغە لەماناى
(العاتق)دى.

الْعَيَوقُ: ئەستېرمىلەكى سوورە پوناكى
ھەپە لە كەنارنىكى مەجھەرە (الأمين)
لەدوا ئەستېرمى سىوھىلەو لىيى
پېش ناكەمۇ ۵ پېش ئەستېرمى
(جەموزا)ھەئدى.

يَعُوقُ: ناوى بىتىكە لەسەردەمى
نەزانىدا ەمرىبەكان دەيان پەرست.
عَالُ الْمِيزَانِ: تەرازوومكە ھەردوولاي ھاوتا
نەبوون ۵ سەنگو سوكى ھەبوو ۵
لاپەكى لە لاپەكى بەرزتر بوو.

عَالُ فُلَانٍ فِي الْمِيزَانِ: فلانكەس تەرازو
بازى كرد، لە كېشاندا خىانەتى كرد.
عَالُ السُّهُمِ: تىرمكە نىشانەى نەپىكاو
لاپدا

عَالُ الْحُكْمِ: دادومرەكە ستەمى كرد.

عَالُ أَمْرِ الْقُرْمِ: كارى گەل و نەتمەو
نەستەم بوو چورتەم لەمبەرى تىدا
پەيدا بوون.

عَالَتِ الْأَنْصَابُ: بەشە مىراتىمەكان
عموليان تىدا پەيدا بوو.

عَالُ الرَّجُلِ عِيَالَهُ: پىاوگە پىداوېستى
مال و منداكەى دابىن كرد.

عَالُ الْأَمْرِ فُلَانًا: كارمەكە لەسەر فلانكەس

زۆر قورس بوو.

هَيْلَ صَبْرِهِ: ئارامى نەما، ئارامى ئى
ھەنگىرا.

أَعَالَ الرَّجُلُ: پىاوگە مال و مندالى زۆر

بوو، بارى شانيان گران كرد ۵
دەنگى گرىانى ئى بەرز بۆۋە ۵
ھاۋارى ئى ھەئسا.

عَوَّلَ الرَّجُلُ: پىاوگە چادى ھەئدا
كەپرى كرد ۵ دەنگى گرىان و
ھاۋارى ئى بەرز بۆۋە.

عَوَّلَ عَلَيْهِ: پىشتى پى بەست ۵ داۋاى
پارمەتى ئى كرد ۵

عَوَّلَ عَلَى السُّفْرِ: خۆى بۇ سەفەر كىرن
پاھىنا ۵ واى كرد فېرى سەفەر كىرن
بى.

الْعَائِلُ: رومكىكە رومكىكى تىرى
مىشەخۆرى (طوفيل) بىزئوى ئى
ومرېگرئ ۵ ومكوو رومكى (فول) كە
رومكى (هالوك) لە رەمەكانى بىزئوى
ومردمگرئ.

العائلة: خىزان؛ كۆمەئىك ئادەمىزاد
كە خان و بەرمەك كۆيان بىكاتەوھو
پىكەتەبى لە داپىك و باوك و كوېو
كچ و خزم.

العائلة: شتىكە، كەپرىكە ومكوو چادر
واپە لەدار دروست دمگرئ بۇ
خۇپاراستن لەباران و شتى وا.

معاول).

عام في الماء عوماً: مهلهی کرد لهناو ناودا

ه دهگوترئ: (عامت السفينة في البحر):

کهشتیهکه بهناو ناودا پړوی.

عامت الإبل في الیبداء: حوشر بهناو

سارادا پړوی.

عامت النجرم: نهستیږه بهناو ناسماندا

پړوی.

عام الفرس: نهسپهکه بههینواشی پړوی

دهتگوت لهدمریادا مهله دهکا.

أعوم: سالیکی بهسهردا تیپهړی ه

کهوته سهرمتای سانهوه.

عامت النخلة: دارخورماکه سالیکی

بهری گرتو سالیکی بی بهر بوو.

عوم فلاناً معاومةً وعوماً: بهسان

مامهلهی کرد.

عوم الكرم: میوهکه سالیکی بهری زور

بوو سالیکیش بهری کهم بوو.

عوم فلان: فلانکهس سواله دوراووکانی

خسته سهر یهک و کردنی بهشاراو

گهلیشه.

عومت النخلة: دارخورماکه سالیکی

بهری گرتو سالیکی بی بهر بوو.

عوم السفينة: کهشتیهکهی خسته ناو

دهریاووه بهناو ناودا لیی خوری.

العام: سال ه (ك: أعوام).

العامة: سواله دوراووهی گهنموجو که

العول: نهو کهسهی داوای یارمهتی ئ

دمکری (جوړو هوکاری

یارمهتیدانهکهی) ه بزړوی خاو

وخیزان ه بهرزکردنهوی دمنگی

گریان و هاوار ه لهبواړی میراتدا

زیاد بوونی خاو من بهشهکان

لهبهشهکان نهو کاته نرخی

بهشهکان کهم دمکریتهوهو ژمارهیان

زیاد دمکری بونهوهی بهسهر

میراتگرمکاندا بتوانری دابهش

بکری.

العول: پشت بهستن و داوای کومهکی

کوئهکهو پشتو پهنا ه دهگوترئ:

(فلان عولي من الناس) فلانکهس

پشتو پهناو یارمهتیدهرمه

لهخهکی خراب دهمپارزئ.

العول: بهرزکردنهوی دمنگی هاوارو

گریان ه خواردنهوهی خهمو

خهفت و خو شهویستی بهبی هاوارو

دمنگ هه لپین ه (ك: عول).

العول: بهمانا (العول: دئ).

العول: خاو و خیزان سالیکی

پیایوکی که پیاوکه بهخیویان دهکا

ه (ك: عيال وعيائل) ه دمشگوترئ:

(هو عيال على غيره) نهو باره

بهسهر خه کهوهو بوخوی

سهریهخو نیه.

العول: قولینگ، باچی دووسهر ه (ك:

کۆدمگرنه وه وه دهرینه سهر یه ک و
دمبن به شاراو گه ئیشه ۵ پردو
مه عبه ری پچوک به سهر روبری
پچوک ۵ (ک: عام و عوّم).

العومة: خونفوسای پچکۆله ی ناو ناو
که مه له دمکن.

العوام: مه له وان ۵ نه سپیک له
رۆشتندا وابروا وه کوو مه له بکا
وابی.

العوامه: خانوه دارینه یه که له سهر ناو
۵ یان قه بارمه کی مه عه دنی خرو
ناو کلۆر که سهرناو ده که وئ.
عومر القوم: بروانه: (عمر).

عانت المرأة عوناً: نافرته که ته مه نی
مام ناو مندییه.

عانت البقرة عوناً: مانگا که ته مه نی
مام ناو مندییه.

اعانه على الشيء: یارمه تی دا.

عاونه معاونة: یارمه تی دا.

عونت المرأة والبقرة: نافرته که یان
مانگا که ته مه نی مام ناو مندی بوو.

عون فلاناً: یارمه تی فلانکه سی دا.

تعاون القوم: هه ندی له خه لکه که
یارمه تی هه ندی کی تریان دا.

إستعان فلان فلاناً: فلانکه سی داوای
یارمه تی له فلانکه سی کرد.

التعاون: له بواری ئابوریدا پێبازیکی
ئابورییه شیعاره کی نه وه یه: ده ئی

کۆمه ل له خزمه تی تاکدا بی تاک له
خزمه تی کۆمه لدا بی ۵ دیارده که شی
پیکه وه نانی جه معیه ی هاو به ش بو
به رژه وه نندی نه ندادمانی
جه معیه که وه وه لانانی ناوهندو
ده لال.

العائنة: جه له به حه یوان، یان ره وه
که ره کیوی ۵ تووکی بهر.

العوان: مام ناو مندی له ته مه ندا نه زور

گه نه ج و نه زور پیر ۵ به زوری بو
نافرمتو بو مانگا به گارد هیندری ۵
ده سگوتری: (حرب عوان) شه پیک
بوو یه که له دوا یه که خه لکی تیدا
کوژرا.

العون: یارمه تیدرو پارێزمر له هه موو
شتیک ۵ (ک: أعوان).

المعاونة: نافرمتی به ته مه نی قه له وه ۵
پیره ژنی قه له وه.

المعانة: به مانا (العون) دی.

المعاون: یارمه تیدمر.

المعوان: که سی که زور یارمه تی خه لک
بدا ۵ (ک: معاوي).

للمعون: به مانا (العون) دی.

المعونة: به مانا (العون) دی ۵ یارمه تی ۵
ده گوتری: (لا تبخلوا بمعونتكم)

چرۆکی به یارمه تی خۆتانمان له گه ل
مه که ن.

عَاةَ الزَّرْعِ وَالْمَاشِيَةِ عَوَهَا: كشت وکالته که
یان نازده لکه که نه خوشی تیدا بلاو بووه
ه (فهو عانة).

أَعَاةَ الزَّرْعِ وَالْمَاشِيَةِ: به مانا (عاة) دئ.
أَعَاةَ الرَّجُلِ: بیاو که نه خوشی کهوته
کشت وکالته که یان نازده لکه کانیهوه.

عَوَهُ الزَّرْعُ وَالْمَاشِيَةُ: به مانا (عاة) دئ.
الْعَاةُ: نه خوشی و ثافات که توشی
کشت وکال و نازده ل دمبی ه له
حمدیسدا هاتووه: (لا یوردن ذو
عاة علی مصح) یا نازده لی نه خوش
نه بریتته لای ساغ.

عَوَى الْكَلْبُ وَابْنُ آوَى وَالذَّنْبُ عَوَاءً:
سهگو و جهقه ل و گورگ لوتی
خوار کرده و لوراندی.

عَوَى الْقَوْمُ: خه لکه که ی بانگیشی فیتنه و
ناشوب کرد.

عَوَى الشَّيْءُ: شته که ی خوار کرده و،
جه مانندیه وه ه دمگوترئ: (عَوَى
الْجَبَلُ): حبله که ی دوولا کرده و
هه لویژنی ه (عَوَى الشَّعْرُ): قزهمانی
هه لپیچان ه (عَوَى الْكِمَانُ):
که وانه که ی داهینا.

عَوَى مِنْ فُلَانٍ: داکوکی له فلان کردو
بوختان بو هه لبه سته که ی به درو
خسته وه.

عَاوَاهُمْ: هه رای لی کردن، دمگی دان،
به سه ریاندا نه راندی.

عَوَى عَنِ الرَّجُلِ: له حیاتی بیاوه
غه بیه تکراده که کابرای قسه
هه لبه سستی به درو خسته وه و رمی
دایه وه.

عَوَى الشَّيْءُ: شته که ی خوار کرده و
جه مانندی.

إِعْتَوَى الْكَلْبُ وَغَرَهُ: سهگو و جهقه ل و
شتی و لوتیان له حهوا کردو
لوراندیان.

إِعْتَوَى الشَّيْءُ: شته که ی داهینا و
جه مانندیه وه.

إِنْعَوَى الشَّيْءُ: شته که خوار بووه
جه مایه وه.

تَعَاوَتَ الْكِلَابُ: سهگه کان لوراندیان،
وهرین.

تَعَاوَى بَنُو فُلَانٍ عَلَى فُلَانٍ: خیللی فلان
گه له کوهمکیان له فلان کرد.

إِسْتَعَاوَاهُمْ: داوای یارمهی و به هانا وه
هاتنی لی کردن ه بانگی کردن بو
نازاه وه فیتنه.

إِسْتَعَوَى الْكِلَابُ وَغَرَهُ: سهگه کانی
هه لنان بو لوراندن و وهرین.

إِسْتَعَوَى فُلَانًا: داوای له فلان کرد
حبله که هه لویژنی ه قزهمان خر
هه لداو لولیان بکا.

الْعَرَاءُ: مه نزیکه له مه نزه کانی
مانگ.

الْعَوِي: گورگ.

الْعَرَّةُ: دمنگو و همر او هُزْیا ۵ که له که

بهردی بچوک دمخړینه سمر په ک

بؤ نیشانه ی پښگا و له نزيك پښگای

کوږه پښی ناو دؤل و که ژو سارا

دروست دمکرین بؤ نه وهی

پښوارمکان شارمزی نه و جوړه

پښگاپانه بن و پښدا برؤن.

الْمُعَاوِيَةُ: دپله سگ که داوی گوته

سگ بکا ۵ بېچوه پښوی ۵ توتله

سگ.

عَابُ الشَّيْءِ عَيْبًا وَعَابًا: شته که عه پیدار

بوو.

عَابُ الشَّيْءِ: شته که ی عه پیدار کرد.

عَابُ فَلَانًا: فلان که سی به عه پیدار و

عه پیدار خواز دانا.

عَيْبَةُ: عه پیداری کرد ۵ نیسبه تی

بؤلای عه پید دا.

عَيْبَةُ الْعَيْبَةِ: قهرتالو سهوی و به چنه ی

دروست کرد.

تَعْيَبُهُ: عه پیداری کرد.

الْعَابُ: له که و خالی ناشیرین.

الْعِيَابُ: نامیری هه لاج که لؤ که و شتی

و ا شی دمکاته وه.

الْعَيْبُ: له که ۵ (ك: عَيْبُ).

الْعَيْبَةُ: به مانا (الْعَيْبُ) دئ ۵ قهرتاله،

پوشه خورما، صندوق که له لقی

دارخورما دروست دمکرین بؤنه وهی

میوه ی تیدا بگویند زیتونه بوسهر

مشتاخ و خهرمان ۵ زمر فیکه له

پښت دروست دمکرئ (هه مبانه)

شتی پښدا و پستی سهفه ری تی

دمکرئ.

عِيَابُ الرَّدِّ: سنگ و دل و دمروون ۵

دمگوترئ: (کادت عياب الرد تصغرُ)

خهریک بوو دل و دمروونی

خوشه و پستی تیدا نه مینئ ۵

که سیك شوینی نهینی که سیکی

تربخ و نهینی لا دابنئ ۵ دمگوترئ:

(فلان عيبة فلان) فلان که سی جیگای

نهینی فلانه.

الْعَيْبَةُ: که سیك زور عه پید و په خنه

له خه لکی بدؤ زیتونه وه.

الْعِيَابُ: به مانا (الْعَيْبَةُ) دئ.

الْمُعَابُ: عه پید و له که ۵ شوینی

عه پیدار ۵ (ك: معایب).

الْمُعَابَةُ: به مانا (الْعَيْبُ) دئ ۵ (ك:

معایب).

الْعَيْبُ: شوینی عه پیدار، رؤژگاری

عه پید پید بوون.

عَاثٌ عَيْشًا وَعَيْثًا: خرابی کرد

تیکي دا له که لکی خست ۵ دمگوترئ:

(عَاثٌ فِي مَالِهِ) مال و سامانه که ی به یرو

دا ۵ له شوینی نه شیوا دا خهرجی کرد.

عَاثُ الذَّنْبِ فِي الْغَنَمِ: گورگ که و ته ناو

مهرمکانه‌وهو تاروماری کردن ه
شروبری کردن (فهو عَيَّان وهي عيشي)
(ك: عيائي).

عَيْثُ فِي الْوَعَاءِ وَغِيْرَه: دمستی و مردابه
ناو همرده شته‌که‌وه دمستی تیگی‌را
بوئه‌وهی شتیکی لی دمربیننی به‌بی
ئه‌وهی چاوی لی بی.

تَعَيَّثَ الْإِبِلُ: حوشرمه‌که ناوی
خواردموه به‌لام تیری نه‌خواردموه.

الْعَيْشُ: بروانه (عَم).

الْعَيْشُوم: بروانه (عَم).

الْعَيْوُثُ: که‌سیک زور ویرانه‌کارو
خرابه‌کار بی.

الْعَيَّاثُ: به‌مانا (الْعَيْوُثُ) دی.

عَاجَ بِهِ عِجْجًا: پستی پی به‌ست ه گرنگی
پیدا ه به‌زوری له‌بواوی (نه‌فی) دا
به‌کارده‌هینری ه دمگوتری: (ما عَاجَ
بقوله) ه (وما عَاجَ بالشيء) ه (شرب
الدواء فما عَاجَ به).

الْعِيَاذَةُ: بروانه (عَوَذ).

العید: بروانه (عود).

عَيَدَتِ النخلة: دارخورماکه زور به‌رز
بوو، بوو به (عهیدانه).

الْعِيدَانَةُ: دریزترین دارخورمایه ه (ك:
عیدان).

الْعِيدَةُ: که‌سیکه ملکه‌چی حه‌قو
راستی نه‌بی خووی به‌زلزانو

لوتبه‌رز بزانی ه ترو‌تو‌پ زلو
نه‌فس به‌رزو وشک ته‌بیات.

الْعِيدَةُ: به‌مانا (الْعِيدَةُ) دی.

عَارَ غَيْرًا وَغَيْرَانًا: هاتو جوو به‌ردموام
بوو.

عَارَ الرَّجُلُ فِي الْأَرْضِ: پیاوه‌که به‌زمویدا
گه‌راو هاتو جوو.

عَارَتِ الْقَصِيْدَةُ: چامه شیعره‌که به‌ناو
خه‌ل‌کدا بلاو بووه‌وه خه‌ل‌ک
ه‌وستانیانه‌وه.

عَارَ فِي الْقَوْمِ: هه‌ولیدا ناشوبو فیتنه
بخاته نیو گه‌له‌که‌وه.

عَارَ فَلَانًا: ره‌خنه‌ی له فلان گرت.

عَارَ الشَّيْءِ: شته‌که‌ی فه‌وتاند له‌ناوی برد.
أعاره: وای لی کرد بیو بجیو هه‌میشه

له هاتو‌جو‌دا بی ه فه‌له‌وی کرد.

أَعْيَرَ النَّصْلُ: تیره‌که‌ی والی کرد
به‌دریزی خه‌تیکی به‌دمروه بووی

له‌سه‌رب واته: ته‌باریکی هیل
ناسای له‌سهر بی.

عَايَرَ بَيْنَ الْمِكْيَالَيْنِ مَعَايِرَةً وَعِيَارًا: دوو
پیومره‌که‌ی تاهیکردنه‌وه بوئه‌وهی

بزانی ناخو ئه‌ندازمه‌کیان ته‌واوه
پان نا.

عَيَّرَهُ: پالی دا به‌عیبو عارموه‌وه
کردموه‌کانی به‌له‌ککه‌وه خراپه
له‌هه‌لهم دان، عه‌بیداری کرد ه

دمگوترئ: (عَيره بالجهل) رهوشتي
 نهزانی پال دا بمنهزانی لهقهلهم دا.
 تعایروا: همریه که یان نهوی تریانی
 عه پیدار کردو کاری عه پب نامیزی
 پالدا.
 العائرة: مهریک له نیوان دوو میگه له
 مهردا نهزانی دوا کامیان بکهوئ.
 العار: همرشتیک به عه پب بزمی درئ
 ه (ک: اعیار).

العیار: پیومر یان کیشهر، همرشتیک
 شتی تری پی مهزنده بکری چ
 پیوانه بی چ کیشانه بی ه همرشتیک
 دانرابی بو نهوی بهرامبه ری
 شتی تری پی بکری.
 عیار النقود: نه ندازه ی نهو بره
 مه عه دمه خالیصه ی له پاره که دا
 ههیه ه دگوترئ: (زیپی هه زده
 عه یار).

العیار الناری: گولله ی دهمانچه و
 تفهنگ ه (ک: عیارات).

العیر: گویندریز ه نیوان بهیه ک
 گه یشتنی دوو قلینجی چاو به لای
 لوتوه ه یان قلینجکی چاو به لای
 لاجانگه وه ه نهو ته باره هیل
 ناسایه ی به دریزایی تیره که
 دریژبوته وه ه نهو دهماره ته باره
 به ستوه ی به ناو په لکی گه لادا

دریژبوته وه ه (ک: اعیار).
 الأعیار: نهو نه ستیره زوهریه ی له
 دامینی ری پرهوی نه ستیره ی
 سیوه یلن.
 العیر: نهو خوارده مهنیه ی به هوی
 قافله و کاروانه وه له ولاتی که وه
 ده یندرئ بو ولاتیکی تر.
 العیار: کابرایه ک زور به ناو ولاتا بی و
 بجی ه (ته تهر).

المعار من الخیل: نه سپیک لاری بره و.
 المعایر: عه پب و عار.
 المعایرة: مهزنده کردنی شت
 به ته حلیلی قیاسی و هیزیان
 زاندرایی.

العیار: به مانا (العیار) دئ ه لهواری
 فه لسه فه دا (العیار) بریتیه له
 نمونه یه کی هه بووی بهرچاو یان به
 ته صه ور مهزنده کراو بو نه وه ی
 بکری ته پیوه رو ته رازی شت.

العلوم المعیاریه: عیلمی مه نتیق و عیلمی
 جه مال و عیلمی نه خلاق ه (ک:
 معایر).

اعیس الزرع: کشت و کاله که ته پایی
 تیدا نه ما ه ته پایی تیدا نه بوو.
 تعیست الإبل: حوشره که رهنگی سپی و
 سوری شله یی بوو.

الأعیس: حوشری رهنگ سپی و سوری

شلەپى ۋە خوشترى رەسەن ۋە (ك):

عيس).

الْعِيسَاءُ: مېينەى (الاعيس) ۋە (ك):

عيس).

هَاشَى عَيْشاً وَعَيْشَةً وَمَعاشاً: زىيا، گيانى

تىدا بوو، كەوتە كاروانى زىيانەو.

أعاشه: واى ئى كەرد بىزى ۋە دىگوتى:

(أعاشه الله عيشة راضية).

عَايشَةً: لەگەئى زىيا.

عَيْشَةً: واى لىكەرد بىزى.

تعاشوا: بە خوشەويستى و پىك

پازىبوون زىيانىان بەسەر برد.

تَعَيْشٌ: ھۆكارى زىيانى گرتنە ئەستۆو

خەرىكى دابىنکردنى پىداويستى

زىيان بوو

المعاش: خاۋەنى و مزەى باش و

بارودۇخى لەبار.

العائشة: مېينەى (العاش).

الْعَيْشُ: زىيان، ئەو شتانەى زىيانىان

پىۋە پەيۋەستە ۋەكوو خۇراك و

خواردنەو ۋە پۇشاك و داھات ۋە نان،

دىگوتى: (عيش بني فلان اللبن)

زىيانى ھۆزى فلان شىرو ماستە واتە

زىيانىان لەسەر ئەو شتە دىمروا.

الْعَيْشَةُ: ھالەتى ئادەمىزاد لەزىياندا ۋە

دىگوتى: (عاش فلان عيشة صدق

وعيشة سوء).

الْعِيسَاءُ: بۆزىدە رۇبى لەماناى

(العاش) دى ۋە نانەوا، نان ھرۇش.

الْمَتَعِيشُ: كەسنىك ئەندازمىسەكى

پىداويستى زىيان بۇ دابىن بوۋى.

الْمعاشُ: ئەو شتەى ئادەمىزاد پىيان

دىمىزى ۋە لە خواردن و خواردنەو ۋە

ئەو شتانە ۋە كات و شوپنى ۋە دەست

ھىنانى بىزىۋى ۋە مۇجەى مۇجە

خۇرو خانەنشىن.

الْمَعِيشَةُ: بەمانا (المعاش) دى.

العيشُ: شوپنى ئى پرواندىنى درەختى

باش ۋە درەختى پىر گەلاو چىرو

تىكچىزىۋ ۋە بىنەما ۋە ئەسل ۋە

دىگوتى: (فلان من عيش بني

هاشم).

المعياصُ: ھەرشتىك بەناخۇشى و

زەھمەت مىرازى خۇتى ئى ھاسىل

بەكى.

الْمَعِيشُ: جىنگاى ئى پروانى درەخت و

رەك.

عَاطَتِ الْعُنُقُ عَيْطاً: مىل دىرېزىبوو

بەناپىكى.

عَاطَتِ الْمَرْأَةُ وَالنَّاقَةُ عَيْطاً وَعِطَاءً:

نافرمەكە يان خوشترەكە

نەزۇكىش نەبوون كەچى چەند

سائىك سىيان پىر نەبوو.

عَيْطٌ عَيْطاً: مىل دىرېزىبوو (فهر اعيط

وهي عطاء).

عَيْطٌ: جارىك ھاۋارى كەرد ۋە گرىا.

تَعَيَّطَتِ الْعُنُقُ: ملى به نارپټك و پټكى
دریژ ببوو.

تَعَيَّطَتِ الْمَرْأَةُ: نافرمته که بهی نه وهی
نه زوك بئ چه ند سائیک مندالی
نه ببوو.

تَعَيَّطَ النَّبَاتُ: رومکه کهی گوشى
شتیكى ومکوو صمغى لى هاته دمر
پان ناوی لى هات.

تَعَيَّطَ الرَّجُلُ: پیاومکه رفی هه لسا.
تَعَيَّطَ الْقَوْمُ: خه لکه که دستیان کرد
به هات و هاوارو بگره و بهرده.
الْعَائِطُ: هاوارکمر، قیزه و همراکمر.
الْعِيَّاطُ: همراو هوریاو قیره و بگره و
بهرده ه گریان.

عَيْطُ (مبنى على الكسرة): دنگى مندالو
زیقه و چریکه پان.

العَيْطُ: حوشتری رهمه و به بهر.
العِيَّاطُ: هاوارکمر، قیزه و همراکمر.
العَيْطَلُ: بېروانه (عَطَل).

عافت الطير عِفْأً وَعِفْةً: بالنده که
دموری شته کهی داو ویستی له سمری
بنیشی.

عاف الطير عِافَةً: بالنده کهی هه لفراند
بۆنه وهی بزانی ناخو چۆن دمروا
له کوی دمنیشیته وه تا بیکاته نیشانهی
گهش بیینی پان رهمش بیینی.

عاف الطعام أو الشراب: خواردنه که پان

شهرابه کهی به لاهه ناخوش بوو
خسته نه لاهه پان به جیی هیشت و
وازی لى هیئا، حمزی لى نه ببوو.

أعاف القوم: خیله که نازدهل و
ولاخه کانیان ناومکه پان نه خواردنه
به دلیان نه ببوو.

إِعْتَأَفَ: تیئشوی ناماده کرد بۆسه فمر ه
بالنده هه لفراندنی کرده پیشه
خوی به مه بهستی رهمشینی پان
گهش بیینی.

إِعْتَأَفَ الشَّيْءُ: شته کهی حمز لى نه ببوو
وازی لى هیئا.

تَعَيَّفَ: بالنده هه لفراندنی بۆ
رهمشین و گهش بیینی کرده پیشه
خوی ه رهملی هاویشته و خوی به
غهیب زان نیشان دا.

العِيَّافَةُ: هه لفراندنی بالنده
دنگدانیته و چاودپری کردنیته
بۆنه وهی بزاندی چۆن دمروا بۆ
کوی دهجی بیکاته نیشانهی
رهمشینی پان گهش بیینی ه گومان و
ههست.

العِيفَةُ: مالی چاک و باش.

العِيُوفُ: کهسیک زور خهریکی بالنده
فراندن بئ بۆ مه بهستی رهمش بیینی
پان گهش بیینی ه حوشتریک تینوی
بئ و بۆن به ناوه که وه بکاو
نه پخوانه وه.

عاقَه عِقَا: مهنی کرد ۵ نهیهشت ۵
لهو شته لایدا.

عِیقُ فی صوته: هاواری کرد، دهنکی
بهرز بؤوه.

العِیقُ: بهشهناو، نوره ناو.

العِیقَةُ: دهشتایی و چۆلهوانی ۵ کهنار
دهریا ۵ (ک: عِیقَات).

العِیوقُ: بپروانه (عوق).

عَاكَ عِکَانَا: رۆیی و شانی ههلهکهاند.

عَالَ فُلَانٌ عِیْلًا: فلانکەس ههزار کهوت ۵
خیزانی زۆر بوون.

عَالَ فِي الْأَرْضِ عِیْلًا: بهناو زهویدا رۆی و
سورپیهوه.

عَالَ فِي مَشِيهِ: له رۆیشتندا خۆی باداو
لهنجهو لاری کرد.

عَالَ الْمِيزَانُ: تهرازومکه بهرزو نرمی کرد.
عَالَ فُلَانٌ: فلانکەس ستهمی کرد.

عَالَ الشَّيْءُ فُلَانًا: شتهکه فلانکەسی
دهسهوسان کرد ۵ بپرستی لی بپری ۵
ئاتاجی کرد.

عَالَ الضَّالَّةَ عِیْلًا: شته ونبووهکه
سهرسامی کرد نهیزانی چۆنی لی
بگهپری و له کوی بۆی بجی و ههولی
بۆیدا.

عَالَ كَلَامَةً: قسهکانی خۆی ئاراستهی
کهسیك کردن که نهیدمویست بیان
بیسی.

اعال الرجل: پیاومکه خیزانی زۆر بوو.
اعال الشَّيْءِ: شتهکهی داواکرد ۵ ههولی
بۆدا ۵ بۆی گهپرا.

اعال الصائد: نیچیرموانهکه گهپرا بۆ
نیچیر و ههولی گرتنی دا.

أَعِيلَ: خیزانی زۆر بوو ۵ (فهو مُعِيل).

عِیْلَ: خیزانی زۆر بوو.

عِیْلَ عِیَالُهُ: بزۆی بۆ خیزانهکهی
دابینکردو ئهرکی بهخیوکردنیانی

له نهستۆ گرتو نهفهقهی کیشان.

عِیْلَ الْقَرَمَ: قهومهکهی پاش گوئ
خستو بهخه میانهوه نهبوو.

تَعِیْلَ فِي مَشِيهِ: له رۆیشتندا خۆی
باداو لارو لهنجهی کرد.

العائلة: بپروانه (عول).

العيلة: ههزاری و پیداوپیستی ۵
دهگوتری: (طالت عیلتی ایاک).

العِیْلُ (عِیْلُ الرَّجُلِ): خاو و خیزانی
پیاو؛ ئهوانهی ئهرکی
بهخیوکردنیان له نهستۆی دابی ۵
(ک: عیال).

المُعِیْلُ (رَجُلٌ مُعِیْلٌ): پیاوێکی
خیزانداره ۵ پاشگوی خراوه.

عام الرجل عِیْمًا وعِیْمَةً: پیاومکه

حهزی لهشیر بوو ۵ شیرمهکی گهم بوو
۵ تینوی بوو ۵ (فهو عِیْمَانٌ وهي عِیْمی).